Holy Bible

Aionian Edition®

Sveto pismo Kralja Jakoba

Slovene King James Bible 1769

Holy Bible Aionian Edition ®
Sveto pismo Kralja Jakoba
Slovene King James Bible 1769

Creative Commons Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 4/2/2024
Source copyright: Creative Commons Attribution NoDerivatives Noncommercial 4.0
Marjan Šavli and Barbara Hojkar Šavli, marjan.savli@gmail.com, 1769

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Marjan Šavli grants Nainoia Inc permission to annotate the text and distribute via non-profit commercial sales from 2/15/2023.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Slovenščina at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Slovenščina at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Vsebina

STARA ZAVEZA

1 Mojzes 1
2 Mojzes 35
3 Mojzes 63
4 Mojzes 84
5 Mojzes 113
Jozue 138
Sodniki 155
Ruta 172
1 Samuel 175
2 Samuel 197
1 Kralji 216
2 Kralji 238
1 Kroniška 259
2 Kroniška 278
Ezra 302
Nehemija 309
Estera 319
Job 325
Psalmi 342
Pregovori 383
Pridigar 397
Visoka pesem 402
Izaija 405
Jeremija 438
Žalostinke 476
Ezekiel 480
Daniel 514
Ozej 525
Joel 530
Amos 532
Abdija 536
Jona 537
Mihej 539
Nahum 542
Habakuk 544
Sofonija 546
Agej 548
Zaharija 550
Malahija 556

NOVA ZAVEZA

Matej 561
Marko 583
Luka 597
Janez 620
Apostolska dela 637
Rimljanom 660
1 Korinčanom 669
2 Korinčanom 678
Galačanom 684
Efežanom 687
Filipljanom 690
Kološanom 693
1 Tesaloničanom 695
2 Tesaloničanom 697
1 Timoteju 699
2 Timoteju 702
Titu 704
Filemonu 706
Hebrejcem 707
Jakob 714
1 Peter 717
2 Peter 720
1 Janez 722
2 Janez 725
3 Janez 726
Juda 727
Razodetje 728

DODATEK

Vodnik za Bralce
Slovarček
Zemljevidi
Usoda
Ilustracije, Doré

STARA ZAVEZA

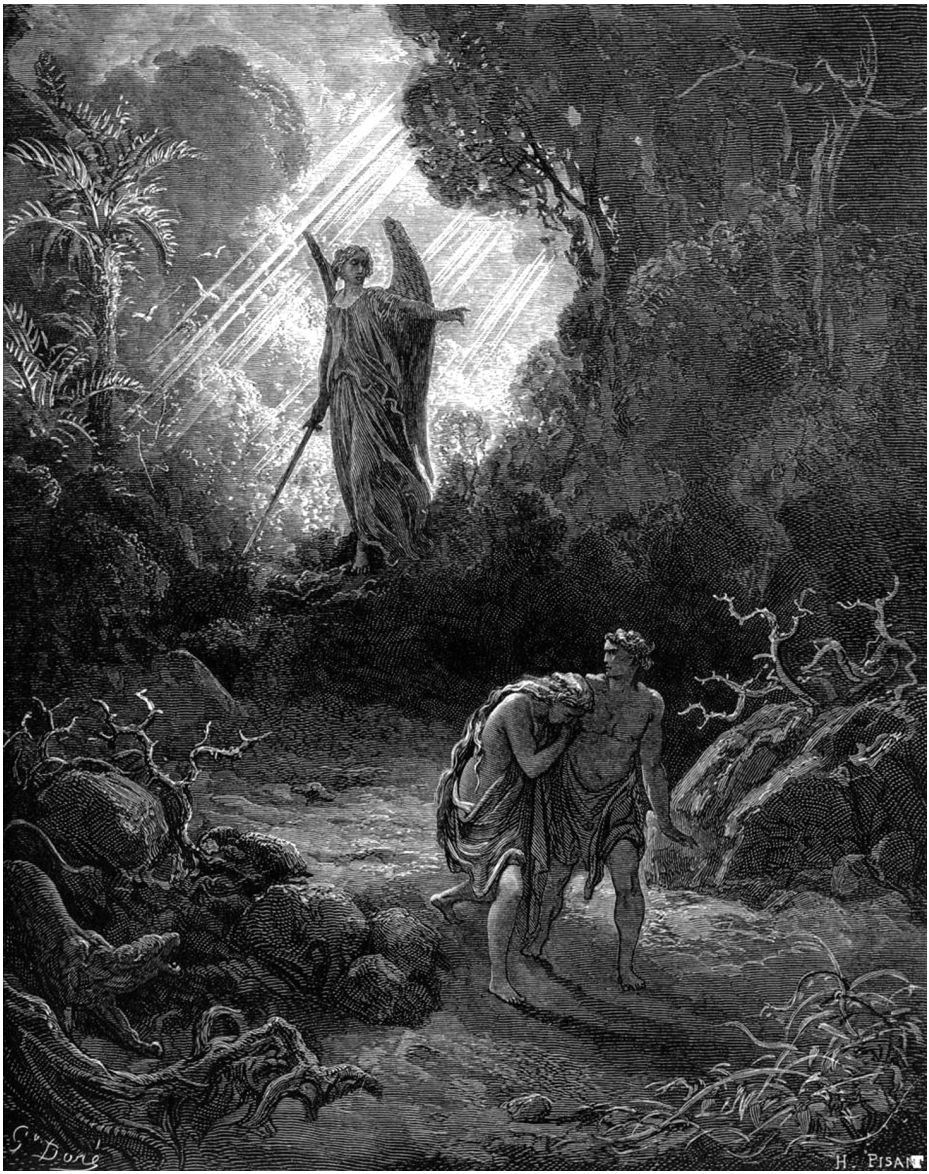

Tako je izgnal človeka in na vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč,
ki obrača vsako pot, da varuje pot drevesa življenja.
1 Mojzes 3:24

1 Mojzes

1 V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. **2** Zemlja
pa je bila brez oblike ter prazna in tema je bila na
obličju globin in Božji Duh se je premikal na obličju
vodá. **3** [1. dan] Bog je rekel: »Naj bo svetloba.« In bila
je svetloba. **4** Bog je videl svetlobo, da je bila dobra
in Bog je ločil svetlobo od teme. **5** Bog je svetlobo
imenoval Dan, temo pa je imenoval Noč. In večer in
jutro sta bila prvi dan. **6** [2. dan] Bog je rekel: »Naj
bo nebesni svod na sredi vodá in naj razdeli vode
od vodá.« **7** Bog je naredil nebesni svod in razdelil
vode, ki so bile pod nebesnim svodom od vodá, ki so
bile nad nebesnim svodom. In bilo je tako. **8** Bog je
nebesni svod imenoval Nebo. In večer in jutro sta bila
drugi dan. **9** [3. dan] Bog je rekel: »Naj bodo vode
pod nebom zbrane skupaj na en kraj in naj se pojavi
kopna zemlja.« In bilo je tako. **10** Bog je kopno zemljo
imenoval Zemlja, zbiranje skupnih vodá pa je imenoval
Morja, in Bog je videl, da je bilo to dobro. **11** Bog je
rekel: »Naj zemlja rodi travo, zelišče, ki obrodi seme in
sadno drevo, ki obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je
v njem samem na zemlji.« In bilo je tako. **12** Zemlja je
rodila travo in zelišče, ki obrodi seme po svoji vrsti
in drevo, ki obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je v
njem samem, po njegovi vrsti. In Bog je videl, da je
bilo to dobro. **13** In večer in jutro sta bila tretji dan. **14**
[4. dan] Bog je rekel: »Naj bodo svetilke na nebesnem
svodu neba, da razdelijo dan od noči; in naj bodo
za znamenja, za letne dobe, za dneve in leta, **15** in
naj bodo za svetilke na nebesnem svodu neba, da
na zemljo dajejo svetlobo.« In bilo je tako. **16** Bog je
naredil dve veliki luči: svetlejšo luč, da vlada dnevu in
šibkejšo luč, da vlada noči; naredil je tudi zvezde. **17**
Bog jih je postavil v nebesni svod neba, da na zemljo
dajejo svetlobo **18** in da vladajo nad dnevom in nad
nočjo in da ločijo svetlobo od teme. In Bog je videl, da
je bilo to dobro. **19** In večer in jutro sta bila četrti dan.
20 [5. dan] Bog je rekel: »Naj vode obilno rodijo gibljivo
ustvarjeno bitje, ki ima življenje in perjad, da lahko leti
nad zemljo v odprtem nebesnem svodu neba.« **21** Bog
je ustvaril velikanske kite in vsako živo ustvarjeno bitje,
ki se giblje, ki so jih vode obilno rodile po svoji vrsti in
vsako krilato perjad po svoji vrsti. In Bog je videl, da je
bilo to dobro. **22** Bog jih je blagoslovil, rekoč: »Bodite
rodovitne in se množite ter napolnite vode v morjih
in naj se perjad pomnoži na zemlji.« **23** In večer in
jutro sta bila peti dan. **24** [6. dan] Bog je rekel: »Naj
zemlja rodi živo ustvarjeno bitje po svoji vrsti, živino in
plazečo stvar in žival zemlje po svoji vrsti.« In bilo je
tako. **25** Bog je naredil žival zemlje po svoji vrsti in
živino po svoji vrsti in vsako stvar, ki se plazi po zemlji,
po svoji vrsti. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **26**
Bog je rekel: »Naredimo človeka po naši podobi, po
naši podobnosti in naj imata gospostvo nad ribo morja
in nad zračno perjadjo in nad živino in nad vso zemljo
in nad vsako plazečo stvarjo, ki se plazi na zemlji.« **27**
Tako je Bog ustvaril človeka po svoji lastni podobi, po
Božji podobi ga je ustvaril Bog. Moškega in žensko ju
je ustvaril. **28** Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel:
»Bodita rodovitna in se množita in napolnita zemljo ter
si jo podjarmita in imejta gospostvo nad ribami morja
in nad zračno perjadjo in nad vsako živo stvarjo, ki se
giblje na zemlji.« **29** Bog je rekel: »Glejta, dal sem
vama vsako zeleno zelišče, ki obrodi seme, ki je na
obličju vse zemlje in vsako drevo, na katerem je sad
drevesa, ki obrodi seme; naj vama bo to za hrano. **30**
Vsaki zemeljski živali in vsaki zračni perjadi in vsaki
stvari, ki se plazi na zemlji, v kateri je življenje, sem
dal za hrano vsako zeleno zelišče.« In bilo je tako. **31**
Bog je videl vsako stvar, ki jo je naredil, in glej, to je
bilo zelo dobro. In večer in jutro sta bila šesti dan.

2 Tako sta bila končana nebo in zemlja in vsa njuna
vojska. **2** [7. dan] Na sedmi dan je Bog končal
svoje delo, ki ga je naredil; in na sedmi dan je počival
od vsega svojega dela, ki ga je naredil. **3** Bog je
blagoslovil sedmi dan ter ga posvetil, zato ker je na
ta [dan] počival od vsega svojega dela, ki ga je Bog
ustvaril in naredil. **4** To so rodovi neba in zemlje, ko
so bili ustvarjeni, na dan, ko je Gospod Bog naredil
zemljo in nebo **5** in vsako poljsko rastlino, preden
je bila na zemlji in vsako poljsko zelišče, preden je
zraslo, kajti Gospod Bog na zemljo ni poslal dežja in
ni bilo človeka, da obdeluje tla. **6** Toda meglica se
je dvigala iz zemlje in namakala celotno obličje tal.
7 Gospod Bog je iz prahu tal oblikoval človeka in v
njegove nosnice vdihnil dih življenja, in človek je postal
živa duša. **8** Gospod Bog je zasadil vrt proti vzhodu v
Edenu in tja je postavil človeka, ki ga je oblikoval. **9**
Gospod Bog je naredil, da iz tal požene vsako drevo,
ki je prijetno pogledu in dobro za hrano; tudi drevo
življenja v sredi vrta in drevo spoznanja dobrega in
zla. **10** In reka je izvirala iz Edena, da namaka vrt in
od tam je bila razdeljena v štiri glave. **11** Ime prve je
Pišón. To je ta, ki obkroža celotno deželo Havilá, kjer
je zlato **12** in zlato te dežele je dobro; tam je bdelij in
kamen oniks. **13** Ime druge reke je Gihon. Ta ista je
ta, ki obkroža celotno deželo Etiopijo. **14** Ime tretje
reke je Hidekel. To je ta, ki gre proti vzhodu Asirije. In
četrta reka je Evfrat. **15** Gospod Bog je vzel človeka
ter ga postavil v edenski vrt, da ga prirezuje in da ga
varuje. **16** Gospod Bog je človeku zapovedal, rekoč:
»Od vsakega vrtnega drevesa lahko prosto ješ, **17**
toda od drevesa spoznanja dobrega in zla, ne smeš

jesti od njega, kajti na dan, ko boš od njega jedel,
boš zagotovo umrl.« 18 Gospod Bog je rekel: » To ni
dobro, da bi bil človek sam. Naredil mu bom pomoč,
primerno zanj.« 19 Iz tal je Gospod Bog oblikoval vsako
poljsko žival in vsako zračno perjad in jih privedel k
Adamu, da vidi, kako jih bo poimenoval. In kakorkoli je
Adam vsako živo ustvarjeno bitje poimenoval, to je bilo
njeno ime. 20 Adam je dal imena vsej živini, zračni
perjadi in vsaki poljski živali, toda za Adama ni bilo
najti pomoči, primerne zanj. 21 Gospod Bog je storil,
da je na Adama padlo globoko spanje in je zaspal.
Vzel je eno izmed njegovih reber ter namesto le-tega
zaprl meso 22 in [iz] rebra, ki ga je Gospod Bog vzel
iz človeka, je naredil žensko in jo privedel k človeku.
23 Adam je rekel: »To je sedaj kost iz mojih kosti in
meso iz mojega mesa. Imenovala se bo Ženska, ker je
bila vzeta iz Moškega.« 24 Zatorej bo moški zapustil
svojega očeta in svojo mater in se bo trdno pridružil
svoji ženi in oba bosta eno meso. 25 Oba sta bila
naga, mož in njegova žena in ni ju bilo sram.

3 Torej kača [pa] je bila bolj premetena kakor katerakoli
izmed poljskih živali, ki jih je Gospod Bog naredil.
In rekla je ženski: »Da, ali je Bog res rekel: ›Ne bosta
jedla od vsakega vrtnega drevesa?‹« 2 In ženska je
rekla kači: »Midva lahko jeva od sadja vrtnih dreves, 3
toda o sadu drevesa, ki je v sredi vrta, je Bog rekel:
›Ne bosta jedla od njega niti se ga ne bosta dotikala,
da ne bi umrla.‹« 4 Kača je ženski rekla: »Zagotovo
ne bosta umrla, 5 kajti Bog ve, da se bodo na dan,
ko bosta od njega jedla, vajine oči potem odprle in
bosta kakor bogovi, poznavajoč dobro in zlo.« 6 In ko
je ženska videla, da je bilo drevo dobro za jed in da je
bilo prijetno očem in da si je drevesa želeti, da naredi
nekoga modrega, je vzela od njegovega sadu in jedla
ter dala tudi svojemu soprogu, [ki je bil] z njo, in on je
jedel. 7 Oči so se obema odprle in spoznala sta, da sta
bila naga. Skupaj sta sešila figove liste ter si naredila
predpasnika. 8 In zaslišala sta šum Gospoda Boga, ki
je v svežini dneva hodil po vrtu, in Adam ter njegova
žena sta se pred prisotnostjo Gospoda Boga skrila
med vrtna drevesa. 9 Gospod Bog je zaklical Adamu
in mu rekel: »Kje si?« 10 Ta je rekel: »Zaslišal sem tvoj
šum na vrtu in sem se zbal, ker sem bil nag, in sem se
skril.« 11 Rekel je: »Kdo ti je povedal, da si bil nag?
Mar si jedel od drevesa, od katerega sem ti zapovedal,
da ne bi smel jesti?« 12 Mož je rekel: »Ženska, ki si mi
jo dal, da je z menoj, ona mi je dala od drevesa in sem
jedel.« 13 Gospod Bog je rekel ženski: »Kaj je to, kar
si storila?« Ženska je rekla: »Kača me je preslepila in
sem jedla.« 14 Gospod Bog je rekel kači: »Ker si to
storila, si prekleta nad vso živino in nad vsako poljsko
živaljo. Po svojem trebuhu boš šla in prah boš jedla
vse dni svojega življenja. 15 Postavil bom sovraštvo
med teboj in žensko in med tvoje seme in njeno seme;
to ti zdrobi glavo, ti pa boš ranila njegovo peto.« 16
Ženski je rekel: »Silno bom pomnožil tvojo bridkost in
tvoje spočetje. V bridkosti boš rojevala otroke, in tvoje
hrepenenje bo k tvojemu soprogu in on bo vladal nad
teboj.« 17 Adamu pa je rekel: »Ker si prisluhnil glasu
svoje žene in si jedel od drevesa, o katerem sem ti
zapovedal, rekoč: ›Ne boš jedel od njega; ‹ prekleta so
tla zaradi tebe, v bridkosti boš jedel od le-teh vse dni
svojega življenja. 18 Tudi trnje in osat ti bodo obrodila;
in poljsko zelišče boš jedel; 19 v potu svojega obraza
boš jedel kruh, dokler se ne vrneš v tla, kajti od tam si
bil vzet, kajti prah si in v prah se boš vrnil.« 20 Adam
je svojo ženo imenoval Eva; ker je bila mati vseh živih.
21 Adamu in njegovi ženi je Gospod Bog naredil plašča
iz kož ter ju oblekel. 22 Gospod Bog je rekel: »Glej,
človek je postal kakor eden izmed nas, da pozna dobro
in zlo. In sedaj, da ne iztegne svoje roke in vzame tudi
od drevesa življenja ter jé in živi na veke, « 23 ga je
Gospod Bog zato odposlal iz edenskega vrta, da orje
tla, iz katerih je bil vzet. 24 Tako je izgnal človeka in na
vzhodu edenskega vrta namestil kerube in ognjen meč,
ki obrača vsako pot, da varuje pot drevesa življenja.

4 Adam je spoznal svojo ženo Evo in ta je spočela
ter rodila Kajna in rekla: »Dobila sem človeka od
Gospoda.« 2 In ponovno je rodila njegovega brata
Abela. In Abel je bil čuvaj ovc, toda Kajn je bil orač tal.
3 Tekom časa se je pripetilo, da je Kajn od sadu tal
prinesel daritev Gospodu. 4 In tudi Abel je prinesel
prvence od svojega tropa in od njihove tolšče. In
Gospod je imel spoštovanje do Abela in njegove
daritve, 5 toda do Kajna in njegove daritve [pa] ni imel
spoštovanja. In Kajn je bil zelo ogorčen in njegovo
obličje je upadlo. 6 Gospod je rekel Kajnu: »Zakaj si
ogorčen? In zakaj je tvoje obličje upadlo? 7 Če delaš
dobro ali ne boš sprejet? Če pa ne delaš dobro, greh
leži pri vratih. Njegovo poželenje naj bo k tebi, ti pa
boš vladal nad njim.« 8 Kajn je govoril s svojim bratom
Abelom, in ko sta bila na polju, se je pripetilo, da se je
Kajn dvignil zoper svojega brata Abela in ga ubil. 9
Gospod je rekel Kajnu: »Kje je tvoj brat, Abel?« On pa
je rekel: »Ne vem. Sem mar jaz čuvaj svojega brata?«
10 Rekel je: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata iz
tal vpije k meni. 11 Sedaj si preklet pred zemljo, ki je
odprla svoja usta, da iz tvoje roke sprejme kri tvojega
brata. 12 Ko boš oral tla, ti odslej ne bodo obrodila
svoje moči; na zemlji boš ubežnik in potepuh.« 13
Kajn je Gospodu rekel: »Moja kazen je večja, kakor jo
lahko prenesem. 14 Glej, danes si me napodil izpred
obličja zemlje, in skrit bom pred tvojim obličjem, in na

zemlji bom ubežnik ter potepuh; in zgodilo se bo, da
me bo ubil vsak, kdor me najde.« 15 Gospod mu je
rekel: »Zatorej kdorkoli ubije Kajna, bo nanj nadeto
sedemkratno maščevanje.« In Gospod je na Kajna
namestil znamenje, da kdorkoli ga najde, ga ne bi
ubil. 16 Kajn je odšel izpred Gospodove prisotnosti in
prebival v deželi Nod, vzhodno od Edena. 17 Kajn je
spoznal svojo ženo in ta je spočela ter rodila Henoha.
Ta je zgradil mesto in ime mesta imenoval Henoh, po
imenu svojega sina. 18 Henohu se je rodil Irád, in Irád je
zaplodil Mehujaéla, in Mehujaél je zaplodil Metušaéla,
in Metušaél je zaplodil Lameha. 19 Lameh si je vzel
dve ženi: ime prve je bilo Ada, ime druge pa Cila. 20
Ada je rodila Jabála; ta je bil oče teh, ki prebivajo
v šotorih in teh, ki imajo živino. 21 Ime njegovega
brata je bilo Jubál; bil je oče vseh teh, ki prijemajo
harfo in piščal. 22 Cila pa je rodila tudi Tubál Kajina,
učitelja vsakega rokodelca z bronom in železom, in
Tubál Kajinova sestra je bila Naáma. 23 Lameh je
rekel svojima ženama, Adi in Cili: »Poslušajta moj glas,
vidve, Lamehovi ženi, prisluhnita mojemu govoru, kajti
umoril sem človeka, ki mi prizadeva rane in mladeniča,
za mojo rano. 24 Če bo Kajn sedemkrat maščevan,
resnično, Lameh [pa] sedeminsedemdesetkrat.« 25
Adam je spet spoznal svojo ženo in rodila je sina in
njegovo ime je imenovala Set. »Kajti Bog, « je rekla,
»mi je določil drugega potomca namesto Abela, ki ga
je ubil Kajn.« 26 In Setu, tudi njemu se je rodil sin, in
njegovo ime je imenoval Enóš. Potem so ljudje začeli
klicati Gospodovo ime.

5 To je knjiga Adamovih rodov. Na dan, ko je Bog
ustvaril človeka, ga je naredil po Božji podobnosti.
2 Moškega in žensko ju je ustvaril in ju blagoslovil
in njuno ime imenoval Adam, na dan, ko sta bila
ustvarjena. 3 Adam je živel sto trideset let in zaplodil
sina po svoji lastni podobnosti, po svoji podobi in
imenoval ga je Set. 4 Adamovih dni, potem ko je
zaplodil Seta, je bilo osemsto let, in zaplodil je sinove
in hčere. 5 Vseh dni, ko je Adam živel, je bilo devetsto
trideset let, in je umrl. 6 Set je živel sto pet let ter
zaplodil Enóša. 7 Potem ko je Set zaplodil Enóša, je
živel osemsto sedem let ter zaplodil sinove in hčere,
8 in vseh Setovih dni je bilo devetsto dvanajst let,
in je umrl. 9 Enóš je živel devetdeset let in zaplodil
Kenána, 10 in potem, ko je Enóš zaplodil Kenána, je
živel osemsto petnajst let ter zaplodil sinove in hčere.
11 Vseh Enóševih dni je bilo devetsto pet let, in je
umrl. 12 Kenán je živel sedemdeset let ter zaplodil
Mahalaléla. 13 Potem ko je Kenán zaplodil Mahalaléla,
je živel osemsto štirideset let ter zaplodil sinove in
hčere. 14 Vseh Kenánovih dni je bilo devetsto deset
let, in je umrl. 15 Mahalalél je živel petinšestdeset let
ter zaplodil Jereda. 16 Potem ko je Mahalalél zaplodil
Jereda, je živel osemsto trideset let ter zaplodil sinove
in hčere. 17 Vseh Mahalalélovih dni je bilo osemsto
petindevetdeset let, in je umrl. 18 Jered je živel sto
dvainšestdeset let ter zaplodil Henoha. 19 Potem ko
je Jered zaplodil Henoha, je živel osemsto let ter
zaplodil sinove in hčere. 20 Vseh Jeredovih dni je
bilo devetsto dvainšestdeset let, in je umrl. 21 Henoh
je živel petinšestdeset let ter zaplodil Matuzalema.
22 Potem ko je Henoh zaplodil Matuzalema, je tristo
let hodil z Bogom ter zaplodil sinove in hčere. 23
Vseh Henohovih dni je bilo tristo petinšestdeset let. 24
Henoh je hodil z Bogom in ni ga bilo, kajti Bog ga je
vzel. 25 Matuzalem je živel sto sedeminosemdeset let
in zaplodil Lameha. 26 Potem ko je Matuzalem zaplodil
Lameha, je živel sedemsto dvainosemdeset let ter
zaplodil sinove in hčere. 27 Vseh Matuzalemovih dni je
bilo devetsto devetinšestdeset let, in je umrl. 28 Lameh
je živel sto dvainosemdeset let ter zaplodil sina. 29
Njegovo ime je imenoval Noe, rekoč: »Ta isti nas bo
tolažil, glede našega dela in garanja naših rok, zaradi
tal, ki jih je Gospod preklel.« 30 Potem ko je Lameh
zaplodil Noeta, je živel petsto petindevetdeset let ter
zaplodil sinove in hčere. 31 Vseh Lamehovih dni je bilo
sedemsto sedeminsedemdeset let, in je umrl. 32 Noe
je bil star petsto let in Noe je zaplodil Sema, Hama ter
Jafeta.

6 Pripetilo se je, ko so se na obličju zemlje ljudje
začeli množiti in so se jim rojevale hčere, 2 da so
Božji sinovi videli človeške hčere, da so bile lepe in
so si jih jemali za žene od vseh, ki so si jih izbrali. 3
Gospod je rekel: »Moj duh se ne bo vedno prepiral
s človekom, kajti on je prav tako meso, vendar bo
njegovih dni sto dvajset let.« 4 Takrat, v tistih dneh,
so bili na zemlji velikani; in tudi potem, ko so Božji
sinovi vstopali noter v človeške hčere in so jim te
rodile otroke, so ti isti postali mogočni možje, ki so
bili iz davnine, možje z ugledom. 5 Bog pa je videl,
da je bila človekova zlobnost na zemlji velika in da je
bila vsaka miselna zamisel njegovega srca nenehno
samo zla. 6 To je pokesalo Gospoda, da je na zemlji
naredil človeka in to ga je užalostilo pri njegovem srcu.
7 Gospod je rekel: »Uničil bom človeka, ki sem ga
ustvaril, izpred obličja zemlje, « tako človeka kakor
žival in plazečo stvar ter perjad neba, kajti to me je
pokesalo, da sem jih naredil.« 8 Toda Noe je našel
milost v Gospodovih očeh. 9 To so Noetovi rodovi.
Noe je bil pravičen človek in popoln v svojih rodovih in
Noe je hodil z Bogom. 10 Noe je zaplodil tri sinove:
Sema, Hama in Jafeta. 11 Tudi zemlja je bila izprijena
pred Bogom in zemlja je bila napolnjena z nasiljem. 12
Bog je pogledal na zemljo in glej, bila je izprijena, kajti

vse meso na zemlji je izpridilo svojo pot. 13 Bog je
Noetu rekel: »Konec vsega mesa je prišel predme,
kajti zemlja je po njih napolnjena z nasiljem, in glej,
uničil jih bom, z zemljo [vred]. 14 Naredi si ladjo iz
gofrovega lesa. V ladji boš naredil prostore in jo zunaj
in znotraj zasmolil s smolo. 15 In to je oblika, po kateri
jo boš naredil: dolžina ladje naj bo tristo komolcev,
njena širina petdeset komolcev in njena višina trideset
komolcev. 16 Ladji boš naredil okno in komolec nad
tem jo boš končal. Vrata ladje boš napravil na njeni
strani; s spodnjim, drugim in tretjim nadstropjem jo
boš naredil. 17 Glej jaz, celó jaz, privedem na zemljo
poplavo vodá, da uničim vse meso, v katerem je dih
življenja izpod neba in vsaka stvar, ki je na zemlji, bo
umrla. 18 Toda s teboj bom vzpostavil svojo zavezo, in
prišel boš na ladjo, ti in tvoji sinovi in tvoja žena in
žene tvojih sinov s teboj. 19 Od vsake žive stvari, od
vsega mesa, boš s seboj na ladjo privedel [po] dva od
vsake vrste, da jih s teboj obvaruješ žive; naj bodo
samec in samica. 20 Od perjadi po njihovi vrsti in od
živine po njihovi vrsti, od vsake zemeljske plazeče
stvari po njeni vrsti, [po] dva od vsake vrste bosta
prišla k tebi, da ju obvaruješ živa. 21 K sebi vzemi od
vse hrane, ki se jé in jo boš zbral k sebi, in ta bo za
hrano zate in zanje.« 22 Noe je storil tako; glede na
vse, kar mu je Bog ukazal, je storil tako.

7 Gospod je rekel Noetu: »Pridi ti in vsa tvoja hiša
v ladjo, kajti pred seboj sem te videl pravičnega
v tem rodu. 2 Od vsake čiste živali boš vzel k sebi
po sedmero, samca in njegovo samico. Od živali, ki
niso čiste, po dvoje, samca in njegovo samico. 3 Tudi
od perjadi neba po sedmero, samca in samico, da na
obličju vse zemlje ohraniš seme živo. 4 Kajti še sedem
dni in povzročil bom, da na zemljo dežuje štirideset dni
in štirideset noči; in vsako živo snov, ki sem jo naredil,
bom uničil izpred obličja zemlje.« 5 Noe je storil glede
na vse, kar mu je Gospod zapovedal. 6 Noe je bil star
šeststo let, ko je bila na zemlji poplava vodá. 7 Noe je
zaradi poplavnih vodá vstopil v ladjo in njegovi sinovi
in njegova žena in žene njegovih sinov z njim. 8 Od
čistih živali in od živali, ki niso čiste in od perjadi in
od vsake stvari, ki se plazi na zemlji, 9 so po dve in
dve vstopile k Noetu v ladjo, samec in samica, kakor
je Bog zapovedal Noetu. 10 Po sedmih dneh pa se
je pripetilo, da so bile na zemlji poplavne vode. 11 V
šeststotem letu Noetovega življenja, v drugem mesecu,
sedemnajsti dan meseca, istega dne so izbruhnili vsi
studenci velike globine in okna neba so bila odprta. 12
In dež je bil na zemlji štirideset dni in štirideset noči.
13 Prav isti dan so vstopili v ladjo Noe ter Sem in Ham
in Jafet, Noetovi sinovi in Noetova žena in z njim tri
žene njegovih sinov. 14 Oni in vsaka žival po njeni vrsti
in vsa živina po njeni vrsti in vsaka plazeča stvar, ki
se plazi na zemlji, po njeni vrsti in vsaka perjad po
njeni vrsti, vsaka ptica od vsake sorte. 15 Vstopile
so k Noetu v ladjo, [po] dve in dve od vsega mesa,
v katerem je dih življenja. 16 Te, ki so vstopile, so
vstopile samec in samica od vsega mesa, kakor mu je
Bog zapovedal. Gospod pa ga je zaprl noter. 17 Na
zemlji je bila poplava štirideset dni. Vode so narasle in
podpirale ladjo in ta je bila dvignjena nad zemljo. 18
Vode so prevladale in silno narasle na zemlji in ladja je
plula na obličju vodá. 19 Vode so silno prevladale na
zemlji in vsi visoki hribi, ki so bili pod celotnim nebom,
so bili pokriti. 20 Vode so se dvignile [in] prevladale [za]
petnajst komolcev in gore so bile pokrite. 21 Umrlo je
vse meso, ki se je gibalo na zemlji, tako od perjadi, od
živine, od živali in od vsake plazeče stvari, ki se plazi
na zemlji in vsakega človeka. 22 Vse, v čigar nosnicah
je bil dih življenja, od vsega, kar [jih] je bilo na kopni
zemlji, je umrlo. 23 Uničena je bila vsaka živa snov, ki
je bila na obličju tal, tako človek kakor živina, plazeče
stvari in perjad neba; in bile so uničene z zemlje. Živ je
ostal samo Noe in tisti, ki so bili z njim na ladji. 24
Vode so prevladovale na zemlji sto petdeset dni.

8 Bog se je spomnil Noeta in vsake žive stvari in vse
živine, ki je bila z njim v ladji in Bog je naredil veter,
da je šel prek zemlje in vode so se znižale. 2 Tudi
studenci globin in okna neba so bili ustavljeni in dež z
neba je bil zadržan. 3 Vode so se nenehno vračale
iznad zemlje in po koncu sto petdesetih dni so bile vode
znižane. 4 Ladja je obstala v sedmem mesecu, na
sedemnajsti dan meseca, na gorah Araráta. 5 In vode
so nenehno upadale do desetega meseca. V desetem
mesecu, na prvi dan meseca, so bili vidni vrhovi gora.
6 Ob koncu štiridesetih dni se je pripetilo, da je Noe
odprl okno ladje, ki jo je naredil 7 in izpustil krokarja,
ki je letal sem ter tja, dokler se vode iznad zemlje
niso posušile. 8 Od sebe je izpustil tudi golobico, da
vidi, če so se vode znižale iznad obličja tal, 9 toda
golobica ni našla počitka za podnožje svojega stopala
in se je vrnila k njemu v ladjo, kajti vode so bile na
obličju celotne zemlje. Potem je iztegnil svojo roko in
jo prijel ter potegnil k sebi v ladjo. 10 Okleval pa je
še drugih sedem dni in golobico ponovno izpustil iz
ladje. 11 Golobica je zvečer priletela k njemu, in glej,
v njenem kljunu je bil odtrgan oljčni list. Tako je Noe
spoznal, da so bile vode iznad zemlje znižane. 12
Okleval je še drugih sedem dni in izpustil golobico, ki
se ni več ponovno vrnila k njemu. 13 Pripetilo se je v
šeststoprvem letu, v prvem mesecu, prvi dan meseca,
[da] so se vode iznad zemlje posušile. Noe je odstranil

pokrivalo ladje ter pogledal in glej, obličje tal je bilo
suho. 14 V drugem mesecu, na sedemindvajseti dan
meseca, je bila zemlja suha. 15 Bog je spregovoril
Noetu, rekoč: 16 »Pojdi iz ladje ti in tvoja žena in tvoji
sinovi in žene tvojih sinov s teboj. 17 S seboj privedi
vsako živo stvar, ki je s teboj od vsega mesa, tako od
perjadi kakor od živine in od vsake plazeče stvari, ki
se plazi na zemlji, da se bodo na zemlji lahko obilno
plodili in bodo rodovitni in se množili na zemlji.« 18
Noe se je izkrcal in njegovi sinovi in njegova žena
in žene njegovih sinov z njim. 19 Vsaka žival, vsaka
plazeča stvar in vsaka perjad in karkoli se plazi na
zemlji, po svojih vrstah, so se izkrcali iz ladje. 20 Noe
je zgradil oltar Gospodu in vzel od vsake čiste živali in
od vsake čiste perjadi ter na oltarju daroval žgalne
daritve. 21 Gospod je zavohal prijeten vonj in Gospod
je v svojem srcu rekel: »Zaradi človeka tal ne bom več
ponovno preklel, kajti zamisel človekovega srca je zla
od njegove mladosti niti ne bom več ponovno udaril
vsake žive stvari, kakor sem storil. 22 Dokler ostaja
zemlja, čas setve in žetve in mraz in vročina in poletje
in zima in dan in noč ne bodo prenehali.«

9 Bog je blagoslovil Noeta in njegove sinove ter jim
rekel: »Bodite rodovitni in se množite ter na novo
napolnite zemljo. 2 Strah pred vami in groza pred
vami bo na vsaki zemeljski živali in na vsaki zračni
perjadi, na vsem, kar se giba na zemlji in na vseh
ribah morja; izročene so v vašo roko. 3 Vsaka gibajoča
stvar, ki živi, naj bo hrana za vas; celó kakor zelena
zelišča, sem vam izročil vse stvari. 4 Toda mesa z
njegovim življenjem, ki je njegova kri, ne boste jedli.
5 Zagotovo bom terjal vašo kri vaših življenj. Terjal
jo bom iz roke vsake živali in iz človeške roke. Iz
roke vsakega človekovega brata bom terjal človeško
življenje. 6 Kdorkoli prelije človeško kri, bo po človeku
prelita njegova kri, kajti človeka je naredil po Božji
podobi. 7 Vi pa bodite rodovitni in se množite, na
zemlji obilno obrodite in se množite na njej.« 8 Bog
je spregovoril Noetu ter z njim njegovim sinovom,
rekoč: 9 »Jaz, glejte, jaz vzpostavljam svojo zavezo
z vami in z vašim zarodom za vami 10 in z vsakim
živim ustvarjenim bitjem, ki je z vami, od perjadi, od
živine in od vsake zemeljske živali z vami; od vsega,
kar prihaja iz ladje, do vsake zemeljske živali. 11 In
z vami bom vzpostavil svojo zavezo; niti vse meso
ne bo več iztrebljeno s poplavnimi vodami niti ne bo
več poplave, da uniči zemljo.« 12 Bog je rekel: »To
je simbol zaveze, ki jo sklepam med seboj in vami
in vsakim živim ustvarjenim bitjem, ki je z vami, za
neprestane rodove. 13 Svojo mavrico postavim v oblak
in ta bo za simbol zaveze med menoj in zemljo. 14
In zgodilo se bo, ko nad zemljo privedem oblak, da
bo mavrica vidna v oblaku 15 in spomnil se bom
svoje zaveze, ki je med menoj in vami in vsakim živim
ustvarjenim bitjem od vsega mesa in vode ne bodo več
postale poplava, da uničijo vse meso. 16 In v oblaku
bo mavrica in pogledal bom nanjo, da se bom lahko
spomnil večne zaveze med Bogom in vsakim živim
ustvarjenim bitjem od vsega mesa, ki je na zemlji.« 17
Bog je rekel Noetu: »To je simbol zaveze, ki sem jo
utrdil med seboj in vsem mesom, ki je na zemlji.« 18
Noetovi sinovi, ki so se izkrcali iz ladje, so bili Sem,
Ham in Jafet. Ham pa je Kánaanov oče. 19 To so trije
Noetovi sinovi, in od njih je bila prekrita vsa zemlja. 20
In Noe je začel biti poljedelec ter zasadil vinograd 21 in
pil od vina in se napil in bil je nag v svojem šotoru. 22
Ham, Kánaanov oče, pa je videl nagoto svojega očeta
in zunaj povedal svojima dvema bratoma. 23 Sem in
Jafet sta vzela obleko in si jo položila na obe njuni rami
in šla, obrnjena nazaj in pokrila nagoto njunega očeta.
In njuna obraza sta bila obrnjena nazaj in nista videla
očetove nagote. 24 Noe se je prebudil iz svojega vina
ter spoznal, kaj mu je storil njegov mlajši sin. 25 Rekel
je: »Preklet bodi, Kánaan. Svojim bratom bo služabnik
služabnikov.« 26 Rekel je: »Blagoslovljen bodi Semov
Gospod Bog, Kánaan pa bo njegov služabnik. 27 Bog
bo povečal Jafeta in prebival bo v Semovih šotorih,
Kánaan pa bo njegov služabnik.« 28 Noe je po poplavi
živel tristo petdeset let. 29 Vseh Noetovih dni je bilo
devetsto petdeset let, in je umrl.

10 To so torej rodovi Noetovih sinov, Sema, Hama
in Jafeta, in tem so se po poplavi rodili sinovi. 2
Jafetovi sinovi: Gomer, Magóg, Madáj, Javán, Tubál,
Mešeh in Tirás. 3 Gomerjevi sinovi: Aškenáz, Rifát in
Togarmá. 4 Javánovi sinovi: Elišá in Taršíš, Kitéjec in
Dodaním. 5 S temi so bili otoki poganov razdeljeni
po njihovih deželah, vsakdo po svojem jeziku, po
svojih družinah, v svojih narodih. 6 Hamovi sinovi:
Kuš, Micrájim, Put in Kánaan. 7 Kuševi sinovi: Sebá,
Havilá, Sabtá, Ramá in Sabtehá. In Ramájeva sinova:
Šebá in Dedán. 8 Kuš je zaplodil Nimróda. Ta je
začenjal biti mogočen na zemlji. 9 Bil je mogočen
lovec pred Gospodom, zakaj rečeno je: »Celo kakor
Nimród, mogočen lovec pred Gospodom.« 10 Začetek
njegovega kraljestva pa je bil Babel, Ereh, Akád in
Kalne v šinárski deželi. 11 Iz tiste dežele je odšel proti
Asúrju in zgradil Ninive ter mesta Rehobót, Kelah in 12
Resen med Ninivami in Kelahom; isto je veliko mesto.
13 Micrájim je zaplodil Ludima, Anamima, Lehabima,
Nafthima, 14 Patrusima, Kasluhima (iz katerega je
prišel Filistejec) in Kaftorima. 15 Kánaan je zaplodil
Sidóna, svojega prvorojenca, Heta, 16 Jebusejca,
Amoréjca, Girgašéjca, 17 Hivéjca, Arkejca, Sinéjca, 18

Arvadéjca, Cemaréjca in Hamatéjca, in nato so bile
družine Kánaancev razširjene. 19 Meja Kánaancev
je bila od Sidóna, ko prideš v Gerár, do Gaze; ko
greš v Sódomo, Gomóro, Admo, in Cebojím, celó do
Leše. 20 To so Hamovi sinovi po svojih družinah, po
svojih jezikih, svojih deželah in po svojih narodih. 21
Tudi Semu, očetu vseh Eberjevih otrok, Jafetovemu
starejšemu bratu, celó njemu so bili rojeni otroci. 22
Semovi otroci: Elám, Asúr, Arpahšád, Lud in Arám. 23
Arámovi otroci: Uc, Hul, Geter in Maš. 24 Arpahšád
je zaplodil Šelaha, in Šelah je zaplodil Eberja. 25
Eberju sta bila rojena dva sinova. Enemu je bilo ime
Peleg, kajti v njegovih dneh je bila zemlja razdeljena
in ime njegovega brata je bilo Joktán. 26 Joktán je
zaplodil Almodáda, Šelefa, Hacarmáveta, Jeraha, 27
Hadoráma, Uzála, Diklá, 28 Obála, Abimaéla, Šebá,
29 Ofírja, Havilá in Jobába. Vsi ti so bili Joktánovi
sinovi. 30 Njihovo prebivališče je bilo od Meše, ko greš
k Sefárju, vzhodnemu gorovju. 31 To so Semovi sinovi
po svojih družinah, po svojih jezikih, po svojih deželah,
po svojih narodih. 32 To so družine Noetovih sinov
po svojih rodovih v svojih narodih in z njimi so bili po
poplavi razdeljeni narodi na zemlji.

11 Celotna zemlja pa je bila enojezična in enega
govora. 2 Pripetilo se je, ko so potovali od vzhoda,
da so našli ravnino v šinárski deželi in tam so prebivali.
3 Rekli so drug drugemu: »Pojdimo, delajmo opeko
in jih temeljito žgimo.« In opeko so imeli za kamen,
blato pa so imeli za malto. 4 Rekli so: »Pojdimo,
zgradimo si mesto in stolp, čigar vrh bo lahko segal do
neba in naredimo si ime, da ne bomo razkropljeni po
obličju celotne zemlje.« 5 Gospod pa je prišel dol, da
vidi mesto in stolp, ki so ga gradili človeški otroci. 6
Gospod je rekel: »Glej, ljudstvo je eno in vsi imajo en
jezik in to so začeli delati in zdaj ne bo nič zadržano
pred njimi, kar so si domislili storiti. 7 Pojdimo, gremo
dol in jim tam zmešajmo njihov jezik, da ne bodo mogli
razumeti govora drug drugega.« 8 Tako jih je Gospod
od tam razkropil naokoli po obličju celotne zemlje in
prenehali so graditi mesto. 9 Zato je ime tega mesta
imenovano Babel, ker je tam Gospod zmešal jezik vse
zemlje, in od tam jih je Gospod razkropil naokoli po
obličju vse zemlje. 10 To so Semovi rodovi. Sem je bil
star sto let in dve leti po poplavi je zaplodil Arpahšáda.
11 Potem ko je Sem zaplodil Arpahšáda, je živel petsto
let ter zaplodil sinove in hčere. 12 Arpahšád je živel
petintrideset let ter zaplodil Šelaha. 13 Arpahšád je,
potem ko je zaplodil Šelaha, živel štiristo tri leta ter
zaplodil sinove in hčere. 14 Šelah je živel trideset let
ter zaplodil Eberja. 15 Šelah je, potem ko je zaplodil
Eberja, živel štiristo tri leta ter zaplodil sinove in hčere.
16 Eber je živel štiriintrideset let ter zaplodil Pelega.
17 Eber je, potem ko je zaplodil Pelega, živel štiristo
trideset let ter zaplodil sinove in hčere. 18 Peleg je
živel trideset let ter zaplodil Reguja. 19 Peleg je, potem
ko je zaplodil Reguja, živel dvesto devet let ter zaplodil
sinove in hčere. 20 Regu je živel dvaintrideset let ter
zaplodil Serúga. 21 Regu je, potem ko je zaplodil
Serúga, živel dvesto sedem let ter zaplodil sinove
in hčere. 22 Serúg je živel trideset let ter zaplodil
Nahórja. 23 Serúg je, potem ko je zaplodil Nahórja,
živel dvesto let ter zaplodil sinove in hčere. 24 Nahór je
živel devetindvajset let ter zaplodil Teraha. 25 Nahór je,
potem ko je zaplodil Teraha, živel sto devetnajst let ter
zaplodil sinove in hčere. 26 Terah je živel sedemdeset
let ter zaplodil Abrama, Nahórja in Harána. 27 Torej to
so Terahovi rodovi. Terah je zaplodil Abrama, Nahórja
in Harána; Harán pa je zaplodil Lota. 28 Harán je umrl
pred svojim očetom Terahom v deželi svojega rojstva,
v Uru Kaldejcev. 29 Abram in Nahór sta si vzela ženi.
Ime Abramove žene je bilo Sarája; in ime Nahórjeve
žene Milka, hči Harána, Milkinega očeta in Jiskinega
očeta. 30 Toda Sarája je bila jalova; ni imela nobenega
otroka. 31 Terah je vzel Abrama, svojega sina in vnuka
Lota, Haránovega sina in svojo snaho Sarájo, ženo
svojega sina Abrama in odšli so iz Ura Kaldejcev, da
gredo v kánaansko deželo in prišli so v Harán ter tam
prebivali. 32 Terahovih dni je bilo dvesto pet let, in
Terah je umrl v Haránu.

12 Gospod je torej rekel Abramu: »Pojdi ven iz
svoje dežele in iz svojega sorodstva in iz hiše
svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal. 2 Iz tebe
bom naredil velik narod in blagoslovil te bom in tvoje
ime naredil veliko in ti boš blagoslov. 3 Blagoslovil
bom tiste, ki te blagoslavljajo in preklel tistega, ki te
preklinja, in v tebi bodo blagoslovljene vse družine
zemlje.« 4 Tako je Abram odšel, kakor mu je Gospod
spregovoril in Lot je šel z njim. Abram pa je bil star
petinsedemdeset let, ko je odšel iz Harána. 5 Abram je
vzel svojo ženo Sarájo in Lota, sina svojega brata ter
vse njuno imetje, ki sta ga zbrala in duše, ki sta jih
pridobila v Haránu in šli so, da gredo v kánaansko
deželo in prišli so v kánaansko deželo. 6 Abram je šel
skozi deželo do kraja Sihem, na Moréjevo ravnino.
In takrat je bil v deželi Kánaanec. 7 Gospod se je
prikazal Abramu ter rekel: »To deželo bom dal tvojemu
potomcu.« In tam je zgradil oltar Gospodu, ki se mu je
prikazal. 8 Od tam se je prestavil h gori na vzhodu
Betela ter postavil svoj šotor in Betel je imel na zahodu,
Aj pa na vzhodu. Tam je zgradil oltar Gospodu ter
klical h Gospodovemu imenu. 9 Abram je potoval in še
vedno šel proti jugu. 10 V deželi pa je bila lakota in
Abram je odšel dol v Egipt, da tam začasno prebiva,
kajti lakota v deželi je bila boleča. 11 Toda pripetilo

se je, ko je prišel blizu, da vstopi v Egipt, da je rekel
svoji ženi Saráji: »Glej, torej vem, da si na pogled lepa
ženska, 12 zato se bo zgodilo, ko te bodo Egipčani
zagledali, da bodo rekli: ›To je njegova žena‹ in bodo
mene ubili, toda tebe bodo ohranili pri življenju. 13
Reci, prosim te, [da] si moja sestra, da bo zaradi tebe
lahko dobro z menoj in bo moja duša živela zaradi
tebe.« 14 Pripetilo se je, ko je Abram prišel v Egipt, da
so Egipčani zagledali žensko, da je bila zelo lepa. 15
Tudi faraonovi princi so jo videli in jo priporočili pred
faraonom in ženska je bila vzeta v faraonovo hišo.
16 In zaradi nje je [z] Abramom dobro ravnal, in imel
je ovce, vole, osle, sluge, dekle, oslice in kamele. 17
Gospod pa je zaradi Abramove žene Saráje trpinčil
faraona in njegovo hišo z velikimi nadlogami. 18 Faraon
je poklical Abrama ter mu rekel: »Kaj je to, kar si mi
storil? Zakaj mi nisi povedal, da je bila tvoja žena? 19
Zakaj si rekel: ›Moja sestra je?‹ Tako bi jo lahko vzel k
sebi za ženo. Zdaj torej glej svojo ženo, vzemi jo in
pojdi svojo pot.« 20 Faraon je glede njega zapovedal
svojim ljudem in poslali so ga proč in njegovo ženo in
vse, kar je imel.

13 Abram se je dvignil iz Egipta na jug, on in njegova
žena in vse, kar je imel in Lot z njim. 2 Abram je
bil zelo bogat z živino, s srebrom in z zlatom. 3 Odšel
je na svoja potovanja od juga celó do Betela, na kraj,
kjer je bil od začetka njegov šotor, med Betelom in
Ajem, 4 na kraj z oltarjem, ki ga je tam najprej naredil
in tam je Abram klical h Gospodovemu imenu. 5 Tudi
Lot, ki je odšel z Abramom, je imel trope, črede in
šotore. 6 Zemlja pa ju ni mogla podpirati, da bi lahko
prebivala skupaj, kajti njuno imetje je bilo veliko, tako
da nista mogla prebivati skupaj. 7 Bil pa je prepir med
čredniki Abramove živine in čredniki Lotove živine, in
takrat so v deželi prebivali Kánaanci in Perizéjci. 8
Abram je rekel Lotu: »Naj ne bo prepira, prosim te,
med menoj in teboj in med mojimi čredniki in med
tvojimi čredniki, kajti mi smo bratje. 9 Mar ni vsa dežela
pred teboj? Prosim te, loči se od mene. Če boš vzel
levico, potem bom odšel na desno, ali če ti odideš
na desnico, potem bom jaz odšel na levo.« 10 Lot je
povzdignil svoje oči in pogledal vso jordansko ravnino,
ki je bila, preden je Gospod uničil Sódomo in Gomóro,
vsepovsod dobro namakana, kakor Gospodov vrt,
podobna egiptovski deželi, ko prideš do Coarja. 11
Potem si je Lot izbral vso Jordansko ravnino in Lot je
odpotoval vzhodno in ločila sta se drug od drugega,
eden od drugega. 12 Abram je prebival v kánaanski
deželi, Lot pa je prebival v mestih ravnine in svoj šotor
postavljal v smeri Sódome. 13 Toda sódomski možje so
bili zlobni in silni grešniki pred Gospodom. 14 Gospod
je rekel Abramu, potem ko je bil Lot ločen od njega:
»Dvigni torej svoje oči in poglej, od kraja, kjer si, proti
severu, proti jugu, proti vzhodu in proti zahodu. 15
Kajti vso deželo, ki jo vidiš, bom dal tebi in tvojemu
potomstvu na veke. 16 Tvojega semena bom naredil
kakor zemeljskega prahu, tako da če človek lahko
prešteje zemeljski prah, potem bo prešteto tudi tvoje
seme. 17 Vstani, prehodi deželo po njeni dolžini in po
njeni širini, kajti tebi jo bom dal.« 18 Potem je Abram
odstranil svoj šotor in prišel ter prebival na mamrejski
ravnini, ki je v Hebrónu in tam zgradil oltar Gospodu.

14 Pripetilo se je v dneh šinárskega kralja Amraféla,
elasárskega kralja Arjóha, elámskega kralja
Kedorlaómerja in tidálskega kralja narodov, 2 da
so se ti vojskovali s sódomskim kraljem Berom
in gomórskim kraljem Biršájem, admaškim kraljem
Šinábom, cebojímskim kraljem Šeméberjem in kraljem
Bele, kar je Coar. 3 Vsi ti so se skupaj srečali v
Sidímski dolini, kar je slano morje. 4 Dvanajst let so
služili Kedorlaómerju, v trinajstem letu pa so se uprli. 5
V štirinajstem letu je prišel Kedorlaómer ter kralji, ki so
bili z njim in udarili Rafájevce pri Ašterót Karnájimu
in Zuzéjce pri Hamu in Emejce v Šavé Kirjatájimu 6
in Horéjce na njihovem gorovju Seír, do El Párana,
ki je poleg divjine. 7 In vrnili so se ter prišli do En
Mišpáta, kar je Kadeš in udarili vso deželo Amalečanov
in tudi Amoréjce, ki so prebivali v Hacecón Tamáru.
8 In odšli so sódomski kralj, gomórski kralj, admaški
kralj, cebojímski kralj in belaški kralj (isti je coarski)
in se združili v bitki z njimi v Sidímski dolini 9 z
elámskim kraljem Kedorlaómerjem, s Tidálom, kraljem
narodov, šinárskim kraljem Amraféloom in elasárskim
kraljem Arjóhom: štirje kralji proti petim. 10 Sidímska
dolina pa je bila polna blatnih jam in sódomski kralj
in gomórski kralj sta pobegnila in padla tja. Tisti, ki
so preostali, pa so pobegnili h goram. 11 Pobrali so
vse dobrine Sódome in Gomóre in ves njihov živež ter
odšli svojo pot. 12 Vzeli so Lota, sina Abramovega
brata, ki je prebival v Sódomi in njegove dobrine
ter odrinili. 13 Prišel pa je nekdo, ki je pobegnil in
povedal Hebrejcu Abramu, kajti ta je prebival na ravnini
Amoréjca Mamreja, Eškólovega in Anêrjevega brata;
in ti so bili zavezniki z Abramom. 14 Ko je Abram slišal,
da je njegov brat ujet, je oborožil tristo osemnajst svojih
izurjenih služabnikov, rojenih v njegovi lastni hiši in jih
zasledoval do Dana. 15 Ponoči se je razdelil zoper njih,
on in njegovi služabniki in jih udaril in jih zasledoval do
Hobe, ki je na levi roki od Damaska. 16 Vse dobrine je
privedel nazaj in prav tako je privedel nazaj svojega
brata Lota in njegove dobrine in tudi žene in ljudstvo.
17 Sódomski kralj pa je odšel ven, da ga sreča po

njegovi vrnitvi iz pokola Kedorlaómerja in kraljev, ki
so bili z njim pri dolini Šavé, ki je kraljeva dolina. 18
Melkízedek, kralj v Salemu, je prinesel kruh in vino in
ta je bil duhovnik najvišjega Boga. 19 Blagoslovil ga
je ter rekel: »Blagoslovljen bodi Abram od najvišjega
Boga, lastnika neba in zemlje 20 in blagoslovljen bodi
najvišji Bog, ki je tvoje sovražnike izročil v tvojo roko.«
In on mu je dal desetine od vsega. 21 Sódomski kralj
pa je rekel Abramu: »Daj mi osebe, dobrine pa vzemi
zase.« 22 Abram je rekel sódomskemu kralju: »Svojo
roko sem dvignil h Gospodu, najvišjemu Bogu, lastniku
neba in zemlje, 23 da ne bom vzel ne od nitke niti ne
do vezalke in da ne bom vzel nobene stvari, ki je tvoja,
da ne bi ti rekel: ›Jaz sem Abrama naredil bogatega.‹
24 Samó tisto, kar so mladeniči pojedli in delež ljudi, ki
so šli z menoj, Anêr, Eškól in Mamre; naj si vzamejo
svoj delež.«

15 Po teh stvareh je Gospodova beseda prišla
Abramu v videnju, rekoč: »Ne boj se, Abram. Jaz
sem tvoj ščit in tvoja silno velika nagrada.« 2 Abram je
rekel: »Gospod Bog, kaj mi hočeš dati, glede na to, da
odhajam brez otrok in je oskrbnik moje hiše Eliézer
iz Damaska?« 3 Abram je rekel: »Glej, nobenega
potomca mi nisi dal in glej, nekdo, rojen v moji hiši,
je moj dedič.« 4 Glej, Gospodova beseda je prišla k
njemu, rekoč: »Ta ne bo tvoj dedič, temveč tisti, ki
bo izšel iz tvoje lastne notranjosti, bo tvoj dedič.« 5
Privedel ga je daleč naprej ter rekel: »Poglej zdaj proti
nebu in štej zvezde, če jih lahko prešteješ.« Rekel mu
je: »Tako bo tvoje seme.« 6 Veroval je v Gospoda in
on mu je to štel za pravičnost. 7 Rekel mu je: »Jaz
sem Gospod, ki te je privedel iz Ura Kaldejcev, da ti
dam to deželo, da jo podeduješ.« 8 Rekel je: »Gospod
Bog, po čem bom spoznal, da jo bom podedoval?« 9
Rekel mu je: »Vzemi mi triletno telico, triletno kozo,
triletnega ovna, grlico in mladega goloba.« 10 Ta je k
sebi vzel vse to in jih na sredini razpolovil in vsak kos
položil nasproti drugemu, toda ptic ni razpolovil. 11 Ko
je na trupla prišla perjad, jo je Abram odganjal. 12 In ko
je sonce zahajalo, je na Abrama padlo globoko spanje
in glej, nanj je padla groza velike teme. 13 Abramu je
rekel: »Zagotovo vedi, da bo tvoje potomstvo tuje v
deželi, ki ni njihova in jim bo služilo, oni pa jih bodo
mučili štiristo let 14 in prav tako bom sodil ta narod, ki
mu bodo služili. Potem pa bodo izšli z velikim imetjem.
15 Ti pa boš v miru odšel k svojim očetom; pokopan
boš v dobri visoki starosti. 16 Toda v četrtem rodu
bodo ponovno prišli sèm, kajti krivičnost Amoréjcev
še ni dopolnjena.« 17 Pripetilo se je, da ko je sonce
zašlo in je bila tema, glej kadečo talilno peč in gorečo
svetilko, ki sta šli med temi kosi. 18 Na isti dan je
Gospod z Abramom sklenil zavezo, rekoč: »Tvojemu
semenu sem dal to deželo, od egiptovske reke do
vélike reke, reke Evfrata: 19 Kenéjce, Kenázovce,
Kadmonéjce, 20 Hetejce, Perizéjce, Rafájevce, 21
Amoréjce, Kánaance, Girgašéjce in Jebusejce.«

16 Torej Sarája, Abramova žena, mu ni rodila otrok.
Imela pa je pomočnico, Egipčanko, ki ji je bilo ime
Hagára. 2 Sarája je Abramu rekla: »Glej torej, Gospod
me je zadržal pred rojevanjem. Prosim te, pojdi noter v
mojo služkinjo, lahko se zgodi, da dosežem otroke prek
nje.« Abram je prisluhnil Sarájinemu glasu. 3 Sarája,
Abramova žena, je vzela Hagáro, svojo egipčansko
služabnico, potem ko je Abram deset let prebival v
kánaanski deželi in jo dala svojemu soprogu Abramu,
da postane njegova žena. 4 Šel je noter v Hagáro
in ona je spočela. Ko pa je videla, da je spočela, je
bila njena gospodarica prezirana v njenih očeh. 5
Sarája je rekla Abramu: »Moja žalitev bodi na tebi.
Svojo služabnico sem dala v tvoje naročje, ko pa je
videla, da je spočela, sem bila v njenih očeh prezirana.
Gospod [naj] sodi med menoj in teboj.« 6 Toda Abram
je rekel Saráji: »Glej, tvoja služabnica je v tvoji roki.
Stôri ji, kakor ti ugaja.« Ko pa je Sarája z njo trdo
postopala, je ta pobegnila pred njenim obrazom. 7
Gospodov angel jo je našel pri vodnem studencu v
divjini, pri izviru, na poti v Šur. 8 Rekel je: »Hagára,
Sarájina služabnica, od kod prihajaš? Kam hočeš
oditi?« Rekla je: »Pobegnila sem izpred obličja svoje
gospodarice Saráje.« 9 Gospodov angel ji je rekel:
»Vrni se k svoji gospodarici in se podrêdi pod njene
roke.« 10 Gospodov angel ji je rekel: »Tvoje seme
bom silno pomnožil, da le-to zaradi množice ne bo
preštevno.« 11 Gospodov angel ji je rekel: »Glej, ti
si z otrokom in rodila boš sina in imenovala ga boš
Izmael, ker je Gospod uslišal tvojo stisko. 12 In on bo
divji človek, njegova roka bo zoper vsakega človeka
in roka vsakega človeka zoper njega in prebival bo
v prisotnosti vseh svojih bratov.« 13 Klicala je ime
Gospoda, ki ji je govoril: »Ti, Bog, me vidiš, « kajti
rekla je, »sem tudi tukaj gledala za tistim, ki me vidi?«
14 Zatorej se je izvir imenoval Beêr Laháj Roí; glej, ta
je med Kadešem in Beredom. 15 Hagára je Abramu
rodila sina in Abram je svojega sina, ki ga je rodila
Hagára, imenoval Izmael. 16 Ko je Hagára Abramu
rodila Izmaela, je bil Abram star šestinosemdeset let.

17 Ko je bil Abram star devetindevetdeset let, se
je Gospod prikazal Abramu in mu rekel: »Jaz
sem Vsemogočni Bog, hodi pred menoj in bodi popoln.
2 Svojo zavezo bom sklenil med seboj in teboj in te
silno namnožil.« 3 Abram je padel na svoj obraz in
Bog je z njim govoril, rekoč: 4 »Kar se mene tiče, glej,
moja zaveza je s teboj in ti boš oče mnogih narodov. 5

Niti se tvoje ime ne bo več imenovalo Abram, temveč
bo tvoje ime Abraham, kajti naredil sem te za očeta
mnogih narodov. 6 Naredil te bom silno rodovitnega
in iz tebe bom naredil narode in iz tebe bodo prišli
kralji. 7 Vzpostavil bom svojo zavezo med seboj in
teboj in tvojim semenom za teboj po njihovih rodovih
za večno zavezo, da bom Bog tebi in tvojemu semenu
za teboj. 8 Tebi in tvojemu semenu za teboj bom
dal deželo, v kateri si tujec, vso kánaansko deželo,
za večno posest in jaz bom njihov Bog.« 9 Bog je
rekel Abrahamu: »Držal se boš moje zaveze, torej ti in
tvoje seme za teboj po njihovih rodovih. 10 To je moja
zaveza, ki se je boste držali, med menoj in teboj in
tvojim potomstvom za teboj: vsak fantek med vami naj
bo obrezan. 11 Obrezali boste meso svoje prednje
kožice in to bo simbol zaveze med menoj in vami.
12 Kdor je star osem dni, naj bo med vami obrezan,
vsak fantek po svojih rodovih, kdor je rojen v hiši ali
kupljen z denarjem kateregakoli tujca, ki ni iz tvojega
potomstva. 13 Kdor je rojen v tvoji hiši in kdor je kupljen
z denarjem, mora biti obrezan in moja zaveza bo v
vašem mesu za večno zavezo. 14 Neobrezan fantek,
katerega meso njegove prednje kožice ni obrezano,
naj bo ta duša iztrebljena iz svojega ljudstva; prelomil
je mojo zavezo.« 15 Bog je rekel Abrahamu: »Kar se
tiče tvoje žene Saráje, njenega imena ne boš več klical
Sarája, temveč Sara bo njeno ime. 16 Blagoslovil jo
bom in ti tudi od nje dal sina. Da, blagoslovil jo bom in
ona bo mati narodov, kralji ljudstev bodo iz nje.« 17
Potem je Abraham padel na svoj obraz, se zasmejal
in v svojem srcu rekel: »Ali bo otrok rojen njemu, ki
je star sto let? In ali bo Sara, ki je stara devetdeset
let, rodila?« 18 Abraham je rekel Bogu: »Oh, da bi
Izmael lahko živel pred teboj!« 19 Bog je rekel: »Tvoja
žena Sara ti bo zares rodila sina in ti boš njegovo ime
klical Izak in vzpostavil bom svojo zavezo z njim za
večno zavezo in s tvojim semenom za njim. 20 In kar
se tiče Izmaela, sem te uslišal: ›Glej, blagoslovil sem
ga in naredil ga bom rodovitnega in ga silno pomnožil.
Dvanajst princev bo zaplodil in naredil ga bom [za]
velik narod.‹ 21 Toda svojo zavezo bom vzpostavil z
Izakom, ki ti ga bo rodila Sara ob tem določenem času,
v naslednjem letu.« 22 In prenehal je govoriti z njim in
Bog se je dvignil od Abrahama. 23 Abraham je vzel
svojega sina Izmaela in vse, ki so bili rojeni v njegovi
hiši in vse, kar je kupil s svojim denarjem, vsakega
moškega izmed ljudi Abrahamove hiše in obrezal meso
njihove prednje kožice na prav isti dan, kakor mu je
rekel Bog. 24 Abraham je bil star devetindevetdeset
let, ko je bil obrezan v mesu svoje prednje kožice.
25 In njegov sin Izmael je bil star trinajst let, ko je bil
obrezan v mesu svoje prednje kožice. 26 Na prav isti
dan sta bila obrezana Abraham in njegov sin Izmael.
27 Vsi ljudje njegove hiše, rojeni v hiši in kupljeni z
denarjem od tujca, so bili obrezani z njim.

18 Gospod se mu je prikazal na Mamrejevih
ravninah, on pa je sedel pri šotorskih vratih, v
vročini dneva 2 in povzdignil svoje oči in pogledal in
glej, pri njem so stali trije možje in ko jih je zagledal,
je stekel od šotorskih vrat, da jih sreča in se priklonil
proti tlom 3 ter rekel: »Moj Gospod, če sem torej našel
naklonjenost v tvojih očeh, te prosim, ne odidi proč od
svojega služabnika. 4 Naj bo prineseno, prosim te,
malo vode in umijte svoja stopala in se spočijte pod
drevesom. 5 Prinesel bom grižljaj kruha in potolažite
svoja srca. Nató boste šli dalje, kajti zato ste prišli k
svojemu služabniku.« In rekli so: »Stôri tako, kakor si
rekel.« 6 Abraham se je podvizal v šotor k Sari ter ji
rekel: »Brž pripravi tri mere fino mlete moke, zamesi jo
in na ognjišču pripravi kolače.« 7 Abraham je stekel k
čredi, vzel nežno in dobro tele ter ga dal mladeniču in
ta je pohitel, da ga pripravi. 8 Vzel je maslo, mleko
in tele, ki ga je pripravil in to postavil prednje, in stal
je poleg njih, pod drevesom, oni pa so jedli. 9 Rekli
so mu: »Kje je tvoja žena Sara?« Rekel je: »Glejte, v
šotoru.« 10 In on je rekel: »Zagotovo se bom vrnil k tebi
glede na čas življenja in glej, tvoja žena Sara bo imela
sina.« Sara pa je to slišala pri vratih šotora, ki je bil za
njim. 11 Torej Abraham in Sara sta bila stara in zelo
zvrhana v letih in s Saro je prenehalo biti po običaju
žensk. 12 Zato se je Sara v sebi zasmejala, rekoč:
»Bom še imela užitek, potem ko sem se postarala
[in] je tudi moj gospod postal star?« 13 Gospod je
rekel Abrahamu: »Zakaj se je Sara zasmejala, rekoč:
›Bom zares rodila otroka jaz, ki sem stara?‹ 14 Je za
Gospoda katerakoli stvar pretežka? Ob določenem
času se bom vrnil k tebi, glede na čas življenja in Sara
bo imela sina.« 15 Potem je Sara zanikala, rekoč:
»Nisem se zasmejala, « kajti bila je prestrašena. On pa
je rekel: »Ne, toda zasmejala si se.« 16 Možje so vstali
od tam in pogledali proti Sódomi in Abraham je odšel z
njimi, da jih pospremi na pot. 17 Gospod je rekel: »Mar
naj pred Abrahamom prikrijem to stvar, ki jo počnem,
18 glede na to, da bo Abraham zagotovo postal velik
in mogočen narod in bodo v njem blagoslovljeni vsi
narodi zemlje? 19 Kajti poznam ga, da bo ukazal
svojim otrokom in svoji družini za njim in se bodo držali
Gospodove poti, da izvajajo pravičnost in sodbo, da
bo Gospod nad Abrahama lahko privedel to, kar je
govoril o njem.« 20 Gospod je rekel: »Ker je vpitje
Sódome in Gomóre veliko in ker je njihov greh zelo
boleč, 21 bom torej šel dol in pogledal, ali so storili
povsem glede na njihovo vpitje, ki je prišlo do mene; in
če ne, bom vedel.« 22 Možje so svoje obraze obrnili od

tam in odšli proti Sódomi, toda Abraham je kljub temu
stopil pred Gospoda. 23 Abraham se je približal in
rekel: »Hočeš prav tako uničiti pravične z zlobnimi? 24
Morda je znotraj mesta petdeset pravičnih. Hočeš prav
tako uničiti kraj in mu ne prizanesti zaradi petdesetih
pravičnih, ki so v njem? 25 To bodi daleč od tebe, da
storiš na ta način, da z zlobnimi pokončaš pravične in
da bi bili pravični kakor zlobni, to bodi daleč od tebe.
Mar ne bo Sodnik vse zemlje storil pravično?« 26
Gospod je rekel: »Če najdem v Sódomi, znotraj mesta,
petdeset pravičnih, potem bom zaradi njih prizanesel
celemu kraju.« 27 Abraham pa je odgovoril in rekel:
»Glej torej, nase, ki sem samo prah in pepel, sem vzel,
da govorim Gospodu. 28 Morda jih bo manjkalo pet
do petdesetih pravičnih. Hočeš mesto uničiti zaradi
pomanjkanja petih?« On pa je rekel: »Če jih najdem
tam petinštirideset, ga ne bom uničil.« 29 Ponovno
mu je spregovoril in rekel: »Morda jih bo tam najdenih
štirideset.« On pa je rekel: » Tega ne bom storil zaradi
štiridesetih.« 30 Rekel mu je: »Oh naj moj Gospod
ne bo jezen, jaz pa bom govoril: ›Morda jih bo tam
najdenih trideset.‹« On pa je rekel: » Tega ne bom
storil, če jih tam najdem trideset.« 31 Rekel je: »Glej
torej, vzel sem nase, da govorim Gospodu: ›Morda jih
bo tam najdenih dvajset.‹« On pa je rekel: »Ne bom ga
uničil zaradi dvajsetih.« 32 Rekel je: »Oh naj Gospod
ne bo jezen, jaz pa bom govoril samo še tokrat: ›Morda
jih bo tam najdenih deset.‹« On pa je rekel: »Ne bom
ga uničil zaradi desetih.« 33 Gospod je odšel svojo pot
takoj, ko je prenehal govoriti z Abrahamom. Abraham
pa se je vrnil na svoj kraj.

19 Zvečer sta k Sódomi prišla dva angela in Lot je
sedel pri sódomskih velikih vratih, in ko ju je Lot
zagledal, je vstal, da ju sreča in se je s svojim obrazom
upognil k tlom 2 ter rekel: »Glejta torej, moja gospoda,
vstopita, prosim vaju, v hišo svojega služabnika in
ostanita vso noč in umijta svoja stopala in bosta zgodaj
vstala ter nadaljevala po svojih poteh.« Onadva pa sta
rekla: »Ne, temveč bova vso noč ostala na ulici.« 3
Zelo ju je silil in obrnila sta se k njemu in vstopila v
njegovo hišo in naredil jima je gostijo, spekel nekvašeni
kruh in so jedli. 4 Toda preden so se ulegli, so možje
mesta, torej sódomski možje, obdali hišo, tako mladi
kakor stari, vse ljudstvo iz vsake četrti. 5 Klicali so k
Lotu ter mu rekli: »Kje sta moža, ki sta to noč prišla k
tebi? Privedi ju ven k nam, da ju bomo lahko spoznali.«
6 Lot je od vrat odšel k njim in vrata zaprl za seboj 7
ter rekel: »Prosim vas, bratje, ne storite tako zlobno. 8
Glejte torej, imam dve hčeri, ki nista spoznali moža.
Naj vam, prosim vas, njiju pripeljem k vam in storite
jima, kakor je dobro v vaših očeh. Samo tema možema
ne storite ničesar, kajti zato sta prišla pod senco moje
strehe.« 9 Rekli so: »Umakni se.« In ponovno so rekli:
»Ta pajdaš je prišel, da začasno prebiva in hoče biti
sodnik. Torej bomo s teboj postopali slabše kakor z
njima.« In zelo so pritiskali na človeka, torej Lota in se
približali, da zlomijo vrata. 10 Toda moža sta iztegnila
svojo roko in potegnila Lota k njim v hišo ter zaprla
vrata. 11 Može, ki so bili pri hišnih vratih, pa sta udarila
s slepoto, tako male kakor velike, tako da so se utrudili,
da bi našli vrata. 12 Moža sta Lotu rekla: »Imaš, razen
teh tukaj, še koga? Zeta, svoje sinove, svoje hčere in
karkoli imaš v mestu, jih odvedi iz tega kraja, 13 kajti
uničila bova ta kraj, ker je njihovo vpitje naraslo pred
Gospodovim obličjem in Gospod naju je poslal, da ga
uničiva.« 14 Lot je odšel ven in svojima zetoma, ki sta
poročila njegovi hčeri, spregovoril ter rekel: »Vstanita,
pojdita ven iz tega kraja, kajti Gospod bo to mesto
uničil.« Toda videti je bil kakor nekdo, ki je zasmehoval
svoja zeta. 15 Ko je vstalo jutro, sta angela podvizala
Lota, rekoč: »Vstani, vzemi svojo ženo in svoji dve
hčeri, ki sta tukaj, da ne bi bil použit v krivičnosti tega
mesta.« 16 Medtem ko se je obotavljal, sta moža prijela
njegovo roko, roko njegove žene in roki njegovih dveh
hčera – Gospod mu je bil usmiljen – in odvedla sta
ga naprej in ga postavila zunaj mesta. 17 In pripetilo
se je, ko sta jih privedla daleč naprej, da je rekel:
»Pobegnite zaradi svojega življenja. Ne glejte za seboj
niti ne ostanite na vsej ravnini. Zbežite h gori, da ne bi
bili použiti.« 18 Lot pa jima je rekel: »Oh ne tako, moj
Gospod. 19 Glej torej, tvoj služabnik je našel milost v
tvojem pogledu in ti si poveličal svoje usmiljenje, ki si
mi ga izkazal z rešitvijo mojega življenja, jaz pa ne
morem pobegniti h gori, da me ne bi zajelo neko zlo in
umrem. 20 Glej torej, to mesto je blizu, da pobegnem
vanj in to je majhno. Oh, dovoli mi pobegniti tja (mar
ni to majhno?) in moja duša bo živela.« 21 Rekel mu
je: »Glej, sprejel sem te tudi glede te stvari, da ne bom
uničil tega mesta, za katero si govoril. 22 Pohiti, zbeži
tja, kajti ničesar ne morem storiti, dokler ne prideš tja.«
Zato je bilo ime tega mesta imenovano Coar. 23 Sonce
je vstalo nad zemljo, ko je Lot vstopil v Coar. 24 Potem
je Gospod na Sódomo in na Gomóro deževal žveplo in
ogenj od Gospoda z neba 25 in razdejal je ti mesti,
vso ravnino, vse prebivalce mest in to, kar je raslo
na tleh. 26 Toda njegova žena je za njim pogledala
nazaj in postala solnat steber. 27 Abraham je vstal
zgodaj zjutraj h kraju, kjer je stal pred Gospodom 28 in
pogledal proti Sódomi in Gomóri in proti vsej deželi
ravnine in zagledal in glej, dim dežele se je dvigal
kakor dim iz talilne peči. 29 In pripetilo se je, ko je Bog
uničil mesta ravnine, da se je Bog spomnil Abrahama
in Lota poslal iz srede razdejanja, ko je razdejal mesti,
v katerih je prebival Lot. 30 Lot je iz Coarja odšel

navzgor, prebival na gori in njegovi hčeri z njim, kajti
bal se je prebivati v Coarju in prebival je v votlini, on in
njegovi dve hčeri. 31 Prvorojena je rekla mlajši: »Najin
oče je star in tukaj ni moškega na zemlji, da pride
noter v naju po navadi vse zemlje. 32 Pridi, najinega
očeta pripraviva piti vino in bova ležali z njim, da lahko
ohraniva seme najinega očeta.« 33 To noč sta svojega
očeta pripravili piti vino in vstopila je prvorojena in
ležala s svojim očetom in ni zaznal, ne ko se je ulegla,
ne ko je vstala. 34 Naslednji dan se je pripetilo, da je
prvorojena rekla mlajši: »Glej, sinoči sem bila s svojim
očetom. Pripraviva ga tudi to noč piti vino in pojdi ti
in lezi z njim, da bova lahko ohranili seme najinega
očeta.« 35 Tudi to noč sta svojega očeta pripravili piti
vino in mlajša je vstala in ležala z njim in ni zaznal, ne
ko se je ulegla, ne ko je vstala. 36 Tako sta bili obe
Lotovi hčeri z otrokom s svojim očetom. 37 Prvorojena
je rodila sina in njegovo ime imenovala Moáb. Isti je
oče Moábcev do današnjega dne. 38 Mlajša, tudi ona
je rodila sina in njegovo ime imenovala Ben Amí. Isti je
oče Amónovih otrok do današnjega dne.

20 Abraham je od tam odpotoval proti južni deželi
in prebival med Kadešem in Šurom in začasno
prebival v Gerárju. 2 O Sari, svoji ženi, je Abraham
rekel: »Ona je moja sestra.« In kralj Abiméleh iz
Gerárja je poslal in vzel Saro. 3 Toda Bog je ponoči v
sanjah prišel k Abimélehu in mu rekel: »Glej, ti si samo
mrtev človek zaradi ženske, ki si jo vzel, kajti ona je
moževa žena.« 4 Toda Abiméleh se ji ni približal in
rekel je: » Gospod, hočeš ubiti tudi pravičen narod?
5 Ali mi ni rekel: ›Ona je moja sestra?‹ In ona, celo
ona sama je rekla: ›On je moj brat.‹ To sem storil v
neokrnjenosti svojega srca in nedolžnosti svojih rok.«
6 Bog mu je v sanjah rekel: »Da, vem, da si to storil v
neokrnjenosti svojega srca, kajti tudi jaz sem te zadržal
pred pregrešitvijo zoper mene, zato ti nisem dovolil,
da se je dotakneš. 7 Zdaj torej vrni človeku njegovo
ženo, kajti on je prerok in molil bo zate in boš živel.
Če pa je ne povrneš, vedi, da boš zagotovo umrl, ti in
vse, kar je tvojega.« 8 Zato je Abiméleh zgodaj zjutraj
vstal in poklical vse svoje služabnike ter jim v njihova
ušesa povedal vse te stvari in ljudje so bili boleče
prestrašeni. 9 Potem je Abiméleh poklical Abrahama
in mu rekel: »Kaj si nam storil? In kaj sem ti zagrešil,
da si nadme in na moje kraljestvo privedel velik greh?
Storil si mi dejanja, ki sploh ne bi smela biti storjena.«
10 Abiméleh je rekel Abrahamu: »Kaj si si domišljal, da
si storil to stvar?« 11 Abraham je rekel: »Ker sem mislil:
›Zagotovo na tem kraju ni strahu Božjega in zaradi
moje žene me bodo ubili.‹ 12 Vendar je zares moja
sestra; je hči mojega očeta, toda ne hči moje matere in
postala je moja žena. 13 Pripetilo se je, ko me je Bog
pripravil do tega, da se oddaljim od hiše svojega očeta,
da sem ji rekel: ›To je tvoja prijaznost, ki mi jo boš
izkazala: na vsakem kraju, kamor bova prišla, o meni
reci: ›Moj brat je.‹« 14 Abiméleh je vzel ovce, vole,
sluge in postrežnice ter jih dal Abrahamu in mu vrnil
njegovo ženo Saro. 15 Abiméleh je rekel: »Glej, moja
dežela je pred teboj. Prebivaj, kjer ti ugaja.« 16 Sari pa
je rekel: »Glej, tvojemu bratu sem dal tisoč koščkov
srebra. Glej, on ti je pokrivalo tvojim očem, vsem, ki so
s teboj in z vsemi drugimi.« Tako je bila opravičena.
17 Tako je Abraham molil k Bogu in Bog je ozdravil
Abiméleha, njegovo ženo in njegove dekle, in rodile so
otroke. 18 Kajti Gospod je zaradi Abrahamove žene
Sare, trdno zaprl vse maternice Abimélehove hiše.

21 Gospod je obiskal Saro, kakor je rekel in Gospod
je Sari storil, kakor je govoril. 2 Kajti Sara je
spočela in Abrahamu rodila sina v njegovi visoki
starosti, ob določenem času, o katerem mu je govoril
Bog. 3 Abraham je ime svojega sina, ki se mu je rodil,
ki mu ga je rodila Sara, imenoval Izak. 4 Abraham je
obrezal svojega sina Izaka, ko je bil star osem dni,
kakor mu je zapovedal Bog. 5 Abraham je bil star
sto let, ko se mu je rodil sin Izak. 6 Sara je rekla:
»Bog me je pripravil, da se smejem, tako da se bodo
vsi, ki slišijo, smejali z menoj.« 7 Rekla je: »Kdo bi
rekel Abrahamu, da bo Sara dojila otroke? Kajti rodila
sem mu sina v njegovi visoki starosti.« 8 Otrok je
rasel in bil odstavljen in Abraham je tega istega dne,
ko je bil Izak odstavljen, priredil veliko praznovanje.
9 In Sara je videla sina Egipčanke Hagáre, ki ga je
rodila Abrahamu, posmehovati se. 10 Zato je rekla
Abrahamu: »Spôdi to sužnjo in njenega sina, kajti sin
te sužnje ne bo dedič z mojim sinom Izakom.« 11 Stvar
zaradi njegovega sina pa je bila v Abrahamovih očeh
zelo boleča. 12 Bog je Abrahamu rekel: »Naj to ne
bo boleče v tvojem pogledu zaradi dečka in zaradi
tvoje sužnje. V vsem tem, kar ti je Sara rekla, prisluhni
njenemu glasu, kajti po Izaku se bo imenovalo tvoje
potomstvo. 13 In tudi iz sina sužnje bom naredil narod,
ker je tvoje seme.« 14 Abraham je vstal zgodaj zjutraj,
vzel kruh in meh vode, dal to Hagári, namestil to na
njeno ramo in otroka in jo poslal proč in odpravila se
je in tavala po beeršébski divjini. 15 Voda v mehu je
bila porabljena in otroka je odvrgla pod enega izmed
grmov. 16 Odšla je in se mu usedla nasproti, dobro
pot proč, kakor bi bil streljaj loka, kajti rekla je: »Naj
ne vidim otrokove smrti.« In sedela je nasproti njemu
in povzdignila svoj glas ter zajokala. 17 Bog je slišal
dečkov glas in Božji angel je bil poklican iz nebes
k Hagári ter ji rekel: »Kaj te pesti, Hagára? Ne boj
se, kajti Bog je slišal dečkov glas, kjer je. 18 Vstani,
dvigni svojega dečka in ga drži v svoji roki, kajti naredil

ga bom [v] velik narod.« 19 Bog je odprl njene oči in
zagledala je vodni izvir in odšla je in meh napolnila
z vodo ter dečku dala piti. 20 Bog je bil z dečkom in
ta je rasel, prebival v divjini in postal lokostrelec. 21
Prebival je v Paránski divjini in njegova mati mu je
vzela ženo iz egiptovske dežele. 22 Ob tistem času se
je pripetilo, da sta Abiméleh in Pihól, vrhovni poveljnik
njegove vojske, govorila Abrahamu, rekoč: »Bog je s
teboj v vsem, kar počneš. 23 Zdaj mi torej tukaj pri
Bogu prisezi, da z menoj ne boš ravnal napačno niti z
mojim sinom niti s sinovi mojih sinov, temveč glede
na prijaznost, ki sem jo storil tebi, boš ti storil meni
in deželi, v kateri se mudiš.« 24 Abraham je rekel:
»Prisegel bom.« 25 Abraham pa je grajal Abiméleha
zaradi vodnega izvira, ki so ga Abimélehovi služabniki
nasilno odvzeli. 26 Abiméleh je rekel: »Ne vem, kdo je
storil to stvar, niti mi ti nisi povedal, niti do danes nisem
slišal o tem.« 27 Abraham je vzel ovce in vole ter jih
dal Abimélehu in oba sta sklenila zavezo. 28 Abraham
je sedem jagnjic iz tropa postavil posebej. 29 Abiméleh
je rekel Abrahamu: »Kaj pomeni teh sedem jagnjic, ki
si jih postavil posebej?« 30 Rekel je: »Kajti teh sedem
jagnjic boš vzel iz moje roke, da mi bodo lahko priča,
da sem jaz izkopal ta vodnjak.« 31 Zato je ta kraj
imenoval Beeršéba, ker sta tam oba prisegla. 32 Tako
sta sklenila zavezo pri Beeršébi. Potem je Abiméleh
vstal in Pihól, vrhovni poveljnik njegove vojske in vrnila
sta se v deželo Filistejcev. 33 Abraham je v Beeršébi
zasadil nasad ter tam klical ime Gospoda, večnega
Boga. 34 In Abraham je mnogo dni začasno prebival v
filistejski deželi.

22 Po teh stvareh pa se je pripetilo, da je Bog
skušal Abrahama ter mu rekel: »Abraham.« In
rekel je: »Glej, tukaj sem.« 2 Rekel je: »Vzemi sedaj
svojega sina, svojega edinega sina Izaka, ki ga ljubiš
in pojdi v deželo Morího; in tam ga daruj v žgalno
daritev na eni izmed gorá, o kateri ti bom povedal.« 3
Abraham je zgodaj zjutraj vstal, osedlal svojega osla in
s seboj vzel dva izmed svojih mladeničev in svojega
sina Izaka in nacepil drv za žgalno daritev in vstal
ter odšel na kraj, o katerem mu je Bog povedal. 4
Potem je Abraham tretji dan povzdignil svoje oči in
daleč stran zagledal kraj. 5 Abraham je rekel svojima
mladeničema: »Vidva ostanita tukaj z oslom, jaz in
deček pa bova šla tamkaj, oboževala in ponovno prišla
k vama.« 6 Abraham je vzel drva žgalne daritve in
ta položil na svojega sina Izaka, v svojo roko pa je
vzel ogenj in nož in oba skupaj sta odšla. 7 Izak je
spregovoril svojemu očetu Abrahamu in rekel: »Moj
oče.« Ta je rekel: »Tukaj sem, sin moj.« Rekel je: »Glej
ogenj in drva, toda kje je jagnje za žgalno daritev?«
8 Abraham je rekel: »Moj sin, Bog si bo priskrbel
jagnje za žgalno daritev.« Tako sta oba skupaj odšla.
9 Prišla sta do kraja, o katerem mu je povedal Bog
in Abraham je tam zgradil oltar in razporedil drva ter
zvezal svojega sina Izaka in ga položil na oltar, na
drva. 10 Abraham je iztegnil svojo roko in vzel nož,
da svojega sina zakolje. 11 Gospodov angel pa je iz
nebes zaklical k njemu in rekel: »Abraham, Abraham.«
Ta je rekel: »Tukaj sem.« 12 Rekel je: »Svoje roke ne
položi na dečka niti mu ničesar ne stôri, kajti sedaj
vem, da se bojiš Boga, glede na to, da sem videl, da
mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinega sina.« 13
Abraham je povzdignil svoje oči in pogledal in za seboj
zagledal ovna, s svojimi rogovi ujetega v goščavo.
Abraham je odšel, vzel ovna in ga namesto svojega
sina daroval za žgalno daritev. 14 Abraham je ime tega
kraja imenoval Jahve–jire, kakor je rečeno do tega
dne: ›Na gori Gospodovi bo videno.‹ 15 Gospodov
angel pa je iz nebes drugič zaklical k Abrahamu 16
in rekel: »Pri sebi sem prisegel, « govori Gospod,
»kajti ker si storil to stvar in nisi zadržal svojega sina,
svojega edinega sina, 17 te bom v blagoslavljanju
blagoslovil in v množenju bom pomnožil tvoje seme
kakor zvezd neba in kakor peska, ki je na morski
obali in tvoje seme bo imelo v lasti velika vrata svojih
sovražnikov 18 in v tvojem semenu bodo blagoslovljeni
vsi narodi zemlje, ker si ubogal moj glas.« 19 Tako se
je Abraham vrnil k svojima mladeničema in vstali so
ter skupaj odšli k Beeršébi in Abraham je prebival pri
Beeršébi. 20 Po teh stvareh pa se je pripetilo, da je
bilo Abrahamu povedano, rekoč: »Glej, Milka, tudi ona
je tvojemu bratu Nahórju rodila otroke. 21 Njegovega
prvorojenca Uca, njegovega brata Buza, Arámovega
očeta Kemuéla, 22 Keseda, Hazója, Pildáša, Jidláfa in
Betuéla. 23 In Betuél je zaplodil Rebeko. Teh osem
je Milka rodila Nahórju, Abrahamovemu bratu. 24
Njegova priležnica, ki ji je bilo ime Reúma je tudi rodila
Tebaha, Gahama, Tahaša in Maahája.«

23 Sara je bila stara sto sedemindvajset let. To so
bila leta Sarinega življenja. 2 Sara je umrla v
Kirját Arbi; ista je Hebrón v kánaanski deželi. Abraham
je prišel, da žaluje za Saro in da joka za njo. 3
Abraham je vstal pred svojo mrtvo in Hetovim sinovom
spregovoril, rekoč: 4 »Tujec sem in začasen prebivalec
z vami. Dajte mi posest grobišča z vami, da lahko
pokopljem svojo mrtvo izpred svojega obličja.« 5 Hetovi
otroci so Abrahamu odgovorili, rekoč mu: 6 »Poslušaj
nas, moj gospod. Ti si med nami mogočen princ. V
izbiri naših mavzolejev pokoplji svojo mrtvo. Nobeden
izmed nas ne bo pred teboj zadržal svojega mavzoleja,
pač pa da lahko pokoplješ svojo mrtvo.« 7 Abraham
je vstal in se priklonil ljudstvu dežele, torej Hetovim

otrokom. 8 Posvetoval se je z njimi, rekoč: »Če je vaše
mišljenje, da naj pokopljem svojo mrtvo izpred svojih
oči, me poslušajte in zame prosite Coharjevega sina
Efróna, 9 da bi mi lahko dal votlino Mahpélo, ki jo ima,
ki je na koncu njegovega polja, kajti za kolikor denarja
je vredna, naj mi jo da v posest za grobišče med
vami.« 10 Efrón pa je prebival med Hetovimi otroki.
In Efrón Hetejec je odgovoril Abrahamu v občinstvu
Hetovih otrok, torej vseh teh, ki so vstopali pri velikih
vratih njegovega mesta, rekoč: 11 »Ne, moj gospod,
poslušaj me. Polje ti dam in votlino, ki je tam, to ti
dam. V prisotnosti sinov svojega ljudstva ti to dam.
Pokoplji svojo mrtvo.« 12 Abraham se je priklonil pred
ljudstvom dežele. 13 Spregovoril je Efrónu, v občinstvu
ljudstva dežele, rekoč: »Če to hočeš dati, prosim te,
poslušaj me. Za to polje ti bom dal denar. Vzemi ga od
mene, jaz pa bom svojo mrtvo pokopal tam.« 14 Efrón
je odgovoril Abrahamu, rekoč mu: 15 »Moj gospod,
prisluhni mi. Zemlja je vredna štiristo šeklov srebra.
Kaj je to med menoj in teboj? Pokoplji torej svojo
mrtvo.« 16 Abraham je prisluhnil Efrónu in Abraham
je Efrónu odtehtal srebro, ki ga je omenil v občinstvu
Hetovih sinov, štiristo šeklov srebra, trenuten denar pri
trgovcu. 17 In Efrónovo polje, ki je bilo v Mahpéli, ki je
bilo pred Mamrejem, polje in votlina, ki sta bila tam
in vsa drevesa, ki so bila na polju, ki so bila na vseh
mejah naokoli, so bila zagotovo potrjena 18 za posest
Abrahamu v prisotnosti Hetovih otrok, pred vsemi, ki
so vstopali pri velikih vratih njegovega mesta. 19 In po
tem je Abraham pokopal svojo ženo Saro v votlini polja
Mahpéli pred Mamrejem, isti je Hebrón v kánaanski
deželi. 20 Polje in votlina, ki je tam, sta bila zagotovo
potrjena Abrahamu v posest za grobišče od Hetovih
sinov.

24 Abraham je bil star in že zelo zvrhan v starosti in
Gospod je Abrahama blagoslovil v vseh stvareh.
2 Abraham je najstarejšemu služabniku svoje hiše, ki je
vladal nad vsem, kar je imel, rekel: »Položi, prosim te,
svojo roko pod moje stegno, 3 jaz pa te bom primoral
priseči pri Gospodu, Bogu nebes in Bogu zemlje, da
mojemu sinu ne boš vzel žene izmed kánaanskih
hčera, med katerimi živim, 4 temveč boš šel v mojo
deželo in k mojemu sorodstvu in vzel ženo mojemu
sinu Izaku.« 5 Služabnik pa mu je rekel: »Morda mi
ženska ne bo voljna slediti v to deželo. Ali moram
tvojega sina ponovno privesti v deželo, od koder si
prišel?« 6 Abraham mu je rekel: »Pazi, da mojega sina
ne privedeš ponovno tja. 7 Gospod, Bog nebes, ki
me je vzel iz hiše mojega očeta in iz dežele mojega
sorodstva in ki mi je govoril in mi to prisegel, rekoč: ›To
deželo bom dal tvojemu semenu, ‹ bo pred teboj poslal
svojega angela in ti boš mojemu sinu od tam vzel
ženo. 8 Če pa ti ženska ne bo voljna slediti, potem
boš prost pred to mojo prisego, samo mojega sina
ne privedi ponovno tja.« 9 Služabnik je svojo roko
položil pod stegno Abrahama, svojega gospodarja in
mu glede te zadeve prisegel. 10 Služabnik je vzel
deset kamel izmed kamel svojega gospodarja in se
odpravil, kajti vse dobrine njegovega gospodarja so
bile v njegovi roki. Vstal je in odšel v Mezopotamijo, v
Nahórjevo mesto. 11 Svojim kamelam je storil, da so
pokleknile zunaj mesta, pri vodnem izviru, ob večernem
času, v času, ko gredo ženske ven zajemat vodo.
12 Rekel je: »Oh Gospod, Bog mojega gospodarja
Abrahama, prosim te, pošlji mi danes veliko sreče in
mojemu gospodarju Abrahamu izkaži prijaznost. 13
Glej, tukaj stojim pri vodnem izviru in hčere mestnih
mož prihajajo zajemat vodo. 14 Naj se mi zgodi, da
gospodična, ki ji bom rekel: ›Spusti svoj lončen vrč,
prosim te, da bom lahko pil‹ in bo rekla: ›Pij in tudi
tvojim kamelam bom dala piti, ‹ naj bo ta tista, ki si
jo določil za svojega služabnika Izaka in s tem bom
vedel, da si mojemu gospodarju izkazal prijaznost.«
15 Pripetilo se je, preden je nehal govoriti, glej, da je
prišla ven Rebeka, ki je bila rojena Betuélu, sinu Milke,
žene Nahórja, Abrahamovega brata, s svojim lončenim
vrčem na svoji rami. 16 Gospodična pa je bila zelo lepa
na pogled, devica, niti je noben mož ni spoznal in odšla
je dol k izviru in napolnila svoj lončen vrč ter prišla gor.
17 Služabnik je stekel, da jo sreča in reče: »Pusti mi,
prosim te, popiti malo vode iz tvojega lončenega vrča.«
18 Rekla je: »Pij, moj gospod« in se podvizala ter
spustila svoj lončen vrč na svojo roko ter mu dala piti.
19 In ko mu je dala piti, je rekla: »Tudi za tvoje kamele
bom zajela vodo, dokler se ne napijejo.« 20 Odhitela je
in svoj lončen vrč izpraznila v korito in ponovno stekla
k izviru, da zajame vodo in jo zajela za vse njegove
kamele. 21 Človek, začuden ob njej, je ohranil svoj
mir, da izve, ali je Gospod naredil njegovo potovanje
uspešno ali ne. 22 Pripetilo se je, ko so se kamele
napojile, da je človek vzel zlat uhan, težak pol šekla in
dve zapestnici za njeni roki, težki deset šeklov zlata 23
in rekel: »Čigava hči si? Povej mi, prosim te. Ali je
za nas prostor v hiši tvojega očeta, da prenočimo?«
24 Rekla mu je: » Sem hči Betuéla, Milkinega sina,
ki ga je rodila Nahórju.« 25 Poleg tega mu je rekla:
»Imamo dovolj tako slame kakor krme in prostora
za prenočitev.« 26 Človek je sklonil svojo glavo ter
oboževal Gospoda. 27 Rekel je: »Blagoslovljen bodi
Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, ki mojega
gospodarja ni pustil brez svoje milosti in svoje resnice.
Bil sem na poti in Gospod me je vodil v hišo bratov
mojega gospodarja.« 28 Gospodična je stekla ter te
stvari povedala tistim iz hiše svoje matere. 29 Rebeka

pa je imela brata in njegovo ime je bilo Labán. In Labán
je stekel k človeku, k izviru. 30 Pripetilo se je, ko je
zagledal uhan in zapestnici na roki svoje sestre in ko
je slišal besede svoje sestre Rebeke, rekoč: »Tako
mi je mož govoril, « da je prišel k človeku. In glej,
stal je s kamelami pri izviru. 31 Rekel je: »Vstopi, ti
blagoslovljen od Gospoda. Zakaj stojiš zunaj? Kajti
pripravil sem hišo in prostor za kamele.« 32 Mož je
vstopil v hišo, on pa je odpasal njegove kamele in jim
dal slamo in krmo za kamele in vodo, da umije njegova
stopala in stopala mož, ki so bili z njim. 33 Predenj je
bila postavljena hrana, da bi jedel, toda rekel je: »Ne
bom jedel, dokler ne povem svoje naloge.« On pa je
rekel: »Spregovori.« 34 Rekel je: »Jaz sem Abrahamov
služabnik. 35 In Gospod je silno blagoslovil mojega
gospodarja in postal je velik in dal mu je trope, črede,
srebro, zlato, sluge, dekle, kamele in osle. 36 Sara,
žena mojega gospodarja, je mojemu gospodarju rodila
sina, ko je bila stara. In njemu je dal vse, kar ima. 37
Moj gospodar me je zaprisegel, rekoč: ›Mojemu sinu
ne boš vzel žene izmed kánaanskih hčera, v katerih
deželi prebivam, 38 temveč boš šel k hiši mojega očeta
in k mojemu sorodstvu in vzel ženo mojemu sinu.‹ 39
Svojemu gospodarju sem rekel: ›Morda mi ženska
ne bo hotela slediti.‹ 40 Rekel mi je: › Gospod, pred
katerim hodim, bo s teboj poslal svojega angela in
osrečil tvojo pot in vzel boš ženo za mojega sina iz
mojega sorodstva in iz hiše mojega očeta. 41 Potem
boš prost pred to mojo prisego, ko prideš k mojemu
sorodstvu. Če ti je ne bodo dali, potem si prost pred
mojo prisego.‹ 42 Danes sem prišel k izviru in rekel: ›O
Gospod, Bog mojega gospodarja Abrahama, če sedaj
osrečiš mojo pot, ki jo hodim. 43 Glej, stojim pri vodnem
izviru in naj se zgodi, da ko pride naprej devica, da
zajame vodo in ji rečem: ›Daj mi za piti, prosim te,
malo vode iz svojega lončenega vrča‹ 44 in mi reče:
›Pij in prav tako bom zajela za tvoje kamele, ‹ naj bo ta
ista ženska, ki jo je Gospod določil za sina mojega
gospodarja. 45 In preden sem v svojem srcu prenehal
govoriti, glej, je prišla Rebeka s svojim lončenim vrčem
na svoji rami. Odšla je dol do izvira in zajela vodo.
Rekel sem ji: ›Daj mi piti, prosim te.‹ 46 Podvizala se
je in spustila svoj lončen vrč iz svoje rame ter rekla:
›Pij in tudi tvojim kamelam bom dala piti.‹ Tako sem pil
in tudi kamele je napojila.‹ 47 Vprašal sem jo ter rekel:
›Čigava hči si?‹ Rekla je: ›Hči Betuéla, Nahórjevega
sina, ki mu ga je rodila Milka.‹ In položil sem uhan
na njen obraz in zapestnici na njeni roki. 48 Sklonil
sem svojo glavo in oboževal Gospoda in blagoslovil
Gospoda, Boga svojega gospodarja Abrahama, ki me
je vodil po pravi poti, da vzame svojemu sinu hčer
gospodarjevega brata. 49 In sedaj, če hočete prijazno
in iskreno postopati z mojim gospodarjem, mi povejte.
Če ne, mi povejte, da se lahko obrnem na desno roko
ali na levo.« 50 Potem sta Labán in Betuél odgovorila
ter rekla: »Stvar izvira od Gospoda. Ne moreva ti
govoriti dobro ali slabo. 51 Glej, Rebeka je pred teboj,
vzemi jo in pojdi in naj bo žena sinu tvojega gospodarja,
kakor je govoril Gospod.« 52 Pripetilo se je, da ko je
Abrahamov služabnik slišal te besede, je oboževal
Gospoda, priklanjajoč se k zemlji. 53 Služabnik je
prinesel naprej dragocenosti iz srebra in dragocenosti
iz zlata in oblačilo in jih dal Rebeki. Tudi njenemu bratu
in njeni materi je dal dragocene stvari. 54 Jedli so in
pili, on in ljudje, ki so bili z njim in ostali vso noč. Vstali
pa so zjutraj in rekel je: »Pošljite me proč, k mojemu
gospodarju.« 55 Njen brat in njena mati pa sta rekla:
»Naj gospodična ostane z nami nekaj dni, vsaj deset,
potem bo šla.« 56 Rekel jim je: »Ne preprečujte mi,
glede na to, da je Gospod osrečil mojo pot. Pošljite
me proč, da lahko grem k svojemu gospodarju.« 57
Rekla sta: »Poklicala bova gospodično in poizvemo pri
njenih ustih.« 58 In poklicala sta Rebeko ter ji rekla:
»Hočeš iti s tem človekom?« In rekla je: »Šla bom.«
59 In odpustili so svojo sestro Rebeko in njeno dojiljo
in Abrahamovega služabnika in njegove ljudi. 60 In
blagoslovili so Rebeko ter ji rekli: »Ti si naša sestra,
bodi mati tisočev milijonov in naj tvoje seme obvladuje
velika vrata tistih, ki jih sovražijo.« 61 Rebeka je vstala
in njene gospodične in zajahale so kamele ter sledile
človeku. In služabnik je vzel Rebeko ter odšel svojo
pot. 62 Izak je prišel po poti izvira Laháj Roí, kajti
prebival je v južni deželi. 63 Izak je odšel ven, da
ob večeru premišljuje na polju in je povzdignil svoje
oči in videl in glej, prihajale so kamele. 64 Rebeka je
povzdignila svoje oči in ko je zagledala Izaka, se je
spustila s kamele. 65 Kajti služabniku je rekla: »Kdo je
ta človek, ki hodi po polju, da nas sreča?« Služabnik je
rekel: »To je moj gospodar.« Zato je vzela zagrinjalo in
se pokrila. 66 Služabnik je povedal Izaku vse stvari, ki
jih je storil. 67 Izak jo je privedel v šotor svoje matere
Sare in vzel Rebeko in postala je njegova žena in jo je
ljubil in Izak je bil potolažen po smrti svoje matere.

25 Potem si je Abraham spet vzel ženo in njeno ime
je bilo Ketúra. 2 Rodila mu je Zimrána, Jokšána,
Medána, Midjána, Išbáka in Šuaha. 3 Jokšán je
zaplodil Šebá in Dedána. Dedánovi sinovi so bili:
Ašurí, Letušéj in Leuméj. 4 Midjánovi sinovi: Efá,
Efer, Henoh, Abidá in Eldaá. Vsi ti so bili Ketúrini
sinovi. 5 Abraham je vse, kar je imel, dal Izaku. 6
Toda sinovom priležnic, ki jih je imel Abraham, je
Abraham dal darila in jih poslal proč od Izaka, svojega
sina, medtem ko je še živel, proti vzhodu, v vzhodno

deželo. 7 To so dnevi let Abrahamovega življenja,
ki jih je živel, sto petinsedemdeset let. 8 Potem je
Abraham izročil duha in umrl v lepi, visoki starosti,
starec in bogat z leti in pridružen je bil svojim ljudem.
9 Njegova sinova, Izak in Izmael, sta ga pokopala v
votlini Mahpéli, na polju Efróna, sina Hetejca Coharja,
ki je pred Mamrejem, 10 polju, ki ga je Abraham kupil
od Hetovih sinov. Tam je bil pokopan Abraham in
njegova žena Sara. 11 Pripetilo se je po Abrahamovi
smrti, da je Bog blagoslovil njegovega sina Izaka in
Izak je prebival pri izviru Laháj Roí. 12 Torej to so
rodovi Izmaela, Abrahamovega sina, ki ga je Egipčanka
Hagára, Sarina pomočnica, rodila Abrahamu. 13 To so
imena Izmaelovih sinov po njihovih imenih, glede na
njihove rodove: Izmaelov prvorojenec Nebajót, Kedár,
Adbeél, Mibsám, 14 Mišmá, Dumá, Masá, 15 Hadád,
Temá, Jetúr, Nafíš in Kedma. 16 To so Izmaelovi sinovi
in to so njihova imena po njihovih mestih in po njihovih
gradovih. Dvanajst princev glede na njihove narode. 17
To so leta Izmaelovega življenja, sto sedemintrideset
let in izročil je duha ter umrl in bil zbran k svojemu
ljudstvu. 18 Prebivali so od Havíle do Šura, to je pred
Egiptom, ko greš proti Asiriji. In umrl je v prisotnosti
vseh svojih bratov. 19 To so rodovi Abrahamovega
sina Izaka. Abraham je zaplodil Izaka. 20 Izak je bil
star štirideset let, ko je vzel za ženo Rebeko, hči
Betuéla, Sirca iz Padan–arama, sestro Sirca Labána.
21 Izak je rotil Gospoda zaradi svoje žene, ker je bila
jalova in Gospod je bil od njega izprošen in njegova
žena Rebeka je spočela. 22 Otroka znotraj nje pa sta
se borila in rekla je: »Če je tako, zakaj potemtakem
sem?« In odšla je, da poizve od Gospoda. 23 Gospod
ji je rekel: »Dva naroda sta v tvoji maternici in dve vrsti
ljudstva bosta ločeni iz tvoje notranjosti in eno ljudstvo
bo močnejše kakor drugo ljudstvo in starejši bo služil
mlajšemu.« 24 Ko so bili dopolnjeni njeni dnevi, da bi
rodila, glej, sta bila v njeni maternici dvojčka. 25 Prvi
je prišel ven rdeč vsepovsod, kakor kosmata obleka.
Njegovo ime so poimenovali Ezav. 26 Nató je prišel
ven njegov brat, njegova roka pa je držala Ezavovo
peto. Njegovo ime so poimenovali Jakob. Ko ju je
rodila, je bil Izak star šestdeset let. 27 Fanta pa sta
zrasla. Ezav je bil spreten lovec, človek polja, Jakob pa
je bil preprost človek, ki je prebival v šotorih. 28 Izak je
ljubil Ezava, ker je jedel od njegove divjačine, toda
Rebeka je ljubila Jakoba. 29 Jakob je kuhal juho, Ezav
pa je prišel iz polja in je bil oslabel. 30 Ezav je rekel
Jakobu: »Nahrani me, prosim te, s to isto rdečo juho,
kajti oslabel sem.« Zato je bilo njegovo ime imenovano
Edóm. 31 Jakob je rekel: »Prodaj mi danes svojo
pravico prvorojenstva.« 32 Ezav je rekel: »Glej, jaz
sem na točki smrti. Kakšno korist mi bo storila pravica
prvorojenstva?« 33 Jakob je rekel: »Danes mi prisezi.«
In prisegel mu je ter svojo pravico prvorojenstva prodal
Jakobu. 34 Potem je Jakob dal Ezavu kruh in lečino
juho. Ta je jedel, pil in vstal ter odšel svojo pot. Tako je
Ezav preziral svojo pravico prvorojenstva.

26 Bila je lakota v deželi, poleg prve lakote, ki je
bila v Abrahamovih dneh. In Izak je odšel k
filistejskemu kralju Abimélehu v Gerár. 2 Prikazal se
mu je Gospod ter rekel: »Ne hodi dol v Egipt; prebivaj
v deželi, ki ti bom o njej povedal. 3 Začasno bivaj v
tej deželi in jaz bom s teboj in te bom blagoslavljal,
kajti tebi in tvojemu potomcu bom dal vse te dežele in
jaz bom izpolnil prisego, ki sem jo prisegel tvojemu
očetu Abrahamu; 4 in tvojemu semenu bom storil, da
se pomnoži kakor zvezde neba in tvojemu semenu
bom dal vse te dežele in v tvojem semenu bodo
blagoslovljeni narodi zemlje, 5 zato ker je Abraham
ubogal moj glas in ohranil moj ukaz, moje zapovedi,
moje zakone in moje postave.« 6 In Izak je prebival v
Gerárju. 7 Možje [tega] kraja so ga vprašali o njegovi
ženi in rekel je: »Ona je moja sestra, « kajti bal se
je reči: » Ona je moja žena.« Rekel je, »da me ne bi
možje [tega] kraja ubili zaradi Rebeke, « kajti bila je
zelo lepa na pogled. 8 Pripetilo se je, ko je bil tam
dolgo časa, da je Abiméleh, kralj Filistejcev, pogledal
skozi okno in zagledal in glej, Izak se je ljubimkal s
svojo ženo Rebeko. 9 Abiméleh je poklical Izaka ter
rekel: »Glej, ona je zagotovo tvoja žena. Kako si rekel:
›Ona je moja sestra?‹« Izak mu je odgovoril: »Ker sem
rekel: ›Da zaradi nje ne bi umrl.‹« 10 Abiméleh je rekel:
»Kaj je to, kar si nam storil? Nekdo izmed ljudstva bi
lahko mirno ležal s tvojo ženo in ti bi nad nas privedel
krivdo.« 11 Abiméleh je vsem svojim ljudem naročil,
rekoč: »Kdor se dotakne tega moža ali njegove žene,
bo zagotovo usmrčen.« 12 Potem je Izak sejal v tej
deželi in v istem letu prejel stokratno in Gospod ga
je blagoslovil. 13 Mož je postal velik in šel naprej in
rasel, dokler ni postal zelo velik, 14 kajti imel je posest
tropov in posest čred in veliko število služabnikov, in
Filistejci so mu zavidali. 15 Kajti vse vodnjake, ki so jih
služabniki njegovega očeta izkopali v dneh njegovega
očeta Abrahama, so Filistejci zamašili in jih napolnili
s prstjo. 16 Abiméleh je rekel Izaku: »Pojdi od nas,
kajti mnogo mogočnejši si kakor mi.« 17 Izak se je
odpravil od tam in svoj šotor postavil v dolini Gerár ter
tam prebival. 18 Izak je ponovno izkopal vodnjake,
ki so jih izkopali v dneh njegovega očeta Abrahama,
kajti Filistejci so jih po Abrahamovi smrti zamašili.
Njihova imena je poimenoval po imenih, po katerih jih
je imenoval njegov oče. 19 Izakovi služabniki so kopáli
v dolini in tam našli vodnjak izvirne vode. 20 Čredniki iz
Gerárja pa so se prepirali z Izakovimi čredniki, rekoč:

»Voda je naša.« In ime vodnjaka je poimenoval Esek,
ker so se z njim prepirali. 21 In izkopali so še en
vodnjak in tudi za tega so se prepirali. Njegovo ime je
poimenoval Sitna. 22 Odstranil se je od tam ter izkopal
nov vodnjak. Zanj pa se niso prepirali in njegovo ime
je imenoval Rehobót in rekel je: »Kajti sedaj je Gospod
za nas pripravil prostor in bomo rodovitni v deželi.« 23
In od tam se je dvignil v Beeršébo. 24 Isto noč se mu
je prikazal Gospod ter rekel: »Jaz sem Bog Abrahama,
tvojega očeta. Ne boj se, kajti jaz sem s teboj in zaradi
svojega služabnika Abrahama te bom blagoslovil in
pomnožil tvoje seme.« 25 Tam je zgradil oltar in klical h
Gospodovemu imenu ter tam postavil svoj šotor in tam
so Izakovi služabniki izkopali vodnjak. 26 Potem so iz
Gerárja odšli k njemu Abiméleh in Ahuzát, eden izmed
njegovih prijateljev ter Pihól, vrhovni poveljnik njegove
vojske. 27 Izak pa jim je rekel: »Zakaj ste prišli k meni,
glede na to, da me sovražite in ste me odposlali od
sebe?« 28 Rekli so: »Zagotovo smo videli, da je bil s
teboj Gospod in smo rekli: ›Naj bo torej prisega med
nami, torej med nami in teboj in naj sklenemo zavezo
s teboj, 29 da nam ne boš storil nobene škode, kakor
se mi nismo dotaknili tebe in kakor ti nismo storili nič
drugega, temveč dobro in smo te odposlali v miru.‹ Ti
si torej blagoslovljen od Gospoda.« 30 In pripravil jim
je gostijo in jedli so ter pili. 31 Zjutraj pa so zgodaj
vstali in drug drugemu prisegli in Izak jih je odposlal
proč in od njega so odšli v miru. 32 Istega dne se je
pripetilo, da so prišli Izakovi služabniki in mu povedali
glede vodnjaka, ki so ga izkopali ter mu rekel: »Našli
smo vodo.« 33 In imenoval ga je Šiba; zato je ime
mesta Beeršéba do današnjega dne. 34 Ezav je bil star
štirideset let, ko je vzel Judito, hčer Hetejca Beeríja in
Basemáto, hči Hetejca Elóna, 35 ki sta bili Izaku in
Rebeki v žalostno mišljenje.

27 Pripetilo se je, ko je bil Izak star in so bile njegove
oči zatemnjene, tako da ni mogel videti, da je
poklical najstarejšega sina Ezava ter mu rekel: »Moj
sin.« Ta mu je odgovoril: »Glej, tukaj sem.« 2 Rekel je:
»Glej, jaz sem torej star, ne poznam dneva svoje smrti.
3 Zdaj torej vzemi, prosim te, svoja orožja, svoj tul za
puščice in svoj lok ter pojdi ven na polje in mi ujemi
nekaj divjačine, 4 ter mi pripravi okusno hrano, kakor
jo imam rad in mi jo prinesi, da bom lahko jedel, da te
moja duša lahko blagoslovi preden umrem.« 5 Rebeka
pa je slišala, ko je Izak govoril svojemu sinu Ezavu. In
Ezav je odšel na polje, da lovi za divjačino in da jo
prinese. 6 Rebeka pa je spregovorila svojemu sinu
Jakobu, rekoč: »Glej, slišala sem tvojega očeta govoriti
tvojemu bratu Ezavu, rekoč: 7 ›Prinesi mi divjačino in
pripravi mi okusno jed, da bom lahko jedel in te pred
svojo smrtjo blagoslovil pred Gospodom.‹ 8 Zdaj torej,
moj sin, ubogaj moj glas glede tega, kar ti zapovem.
9 Pojdi torej k tropu in mi od tam prinesi dva dobra
kozlička od koz in pripravila ju bom [v] okusno jed za
tvojega očeta, kakor jo ima rad. 10 Prinesel jo boš k
svojemu očetu, da bo lahko jedel in da te pred svojo
smrtjo lahko blagoslovi.« 11 Jakob pa je svoji materi
Rebeki rekel: »Glej, moj brat Ezav je kosmat človek,
jaz pa sem gladek človek. 12 Moj oče me bo morda
želel potipati, jaz pa se mu bom zdel kakor slepar in
bom nadse privedel prekletstvo, ne pa blagoslova.«
13 Njegova mati pa mu je rekla: »Na meni bodi tvoje
prekletstvo, moj sin. Samo ubogaj moj glas in pojdi in
mi ju prinesi.« 14 Odšel je, dobil in ju prinesel svoji
materi in njegova mati je pripravila okusno jed, kot jo je
njegov oče imel rad. 15 Rebeka je vzela čedna oblačila
svojega najstarejšega sina Ezava, ki so bile z njo v hiši
in jih nadela na svojega mlajšega sina Jakoba 16 in
na njegove roke položila kožo kozjih kozličkov in na
gladkost njegovega vratu. 17 Okusno jed in kruh, kar
je pripravila, je dala v roke svojega sina Jakoba. 18
Ta je prišel k svojemu očetu in rekel: »Moj oče.« On
je rekel: »Tukaj sem, kdo si ti, moj sin?« 19 Jakob je
rekel svojemu očetu: »Jaz sem tvoj prvorojenec Ezav.
Storil sem glede na [to], kar si mi zaukazal. Vstani,
prosim te, sedi in jej od moje divjačine, da me tvoja
duša lahko blagoslovi.« 20 Izak pa je svojemu sinu
rekel: »Kako to, da si to tako hitro našel, moj sin?« In
on je rekel: »Ker je Gospod, tvoj Bog, to privedel k
meni.« 21 Izak je rekel Jakobu: »Pridi bliže, prosim te,
da te lahko potipam, moj sin, če si ti moj pravi sin Ezav
ali nisi.« 22 Jakob je odšel bliže k svojemu očetu Izaku
in ta ga je potipal ter rekel: »Glas je Jakobov glas, toda
roki sta Ezavovi roki.« 23 In ni ga razpoznal, ker so
bile njegove roke kosmate, kakor roke njegovega brata
Ezava. Tako ga je blagoslovil. 24 Rekel je: » Ali si ti moj
pravi sin Ezav?« In on je rekel: »Jaz sem.« 25 Rekel
je: »Prinesi to bliže k meni in jedel bom od divjačine
svojega sina, da te moja duša lahko blagoslovi.« To
je prinesel bliže k njemu in on je jedel, in prinesel
mu je vina in je pil. 26 Njegov oče Izak mu je rekel:
»Pridi torej bliže in me poljubi, moj sin.« 27 In on se je
približal ter ga poljubil in zavohal je vonj njegovega
oblačila in ga blagoslovil ter rekel: »Poglej, vonj mojega
sina je vonj polja, ki ga je Gospod blagoslovil, 28 zato
naj ti Bog da od rose z neba, rodovitnost zemlje in
obilo od žita in vina. 29 Naj ti ljudstva služijo in se ti
narodi priklanjajo. Bodi gospodar nad svojimi brati in
naj se sinovi tvoje matere priklanjajo pred teboj. Preklet
bodi, kdorkoli te preklinja in blagoslovljen bodi, kdor te
blagoslavlja.« 30 Pripetilo se je, takoj ko je Izak končal
z blagoslavljanjem Jakoba in je Jakob komaj odšel
izpred prisotnosti svojega očeta Izaka, da je iz svojega

lova vstopil njegov brat Ezav. 31 Tudi on je pripravil
okusno jed in jo prinesel k svojemu očetu in svojemu
očetu rekel: »Naj moj oče vstane in jé od divjačine
svojega sina, da me bo tvoja duša lahko blagoslovila.«
32 Njegov oče Izak pa mu je rekel: »Kdo si ti?« In on
mu je rekel: »Jaz sem tvoj sin, tvoj prvorojenec Ezav.«
33 Izak je silno zatrepetal ter rekel: »Kdo? Kje je tisti, ki
je vzel divjačino in mi jo prinesel in sem jedel od vsega,
preden si ti prišel in sem ga blagoslovil. Da, in ostal bo
blagoslovljen.« 34 Ko je Ezav slišal besede svojega
očeta, je zajokal z velikim in silno grenkim jokom ter
svojemu očetu rekel: »Blagoslovi me, celó tudi mene,
oh moj oče.« 35 Ta pa je rekel: »Tvoj brat je prišel
s premetenostjo in odvzel tvoj blagoslov.« 36 Rekel
je: »Ali ni pravilno imenovan Jakob? Kajti dvakrat me
je izpodrinil. Odvzel je mojo pravico prvorojenstva,
in glej, sedaj je odvzel moj blagoslov.« In rekel je:
»Ali zame nisi prihranil blagoslova?« 37 Izak pa je
odgovoril in Ezavu rekel: »Glej, naredil sem ga za
tvojega gospodarja in vse njegove brate sem mu dal
za služabnike, in z žitom in vinom sem ga oskrbel;
kaj pa naj sedaj storim tebi, moj sin?« 38 Ezav je
svojemu očetu rekel: »Imaš samo en blagoslov, moj
oče? Blagoslovi me, celó tudi mene, oh moj oče.« Ezav
je povzdignil svoj glas in zajokal. 39 Njegov oče Izak je
odgovoril in rekel: »Glej tvoje bivališče bo rodovitnost
zemlje in od rose z neba od zgoraj. 40 S svojim mečem
boš živel in svojemu bratu boš služil. In zgodilo se bo,
ko boš imel gospostvo, da boš njegov jarem zlomil s
svojega vratu.« 41 In Ezav je sovražil Jakoba zaradi
blagoslova, s katerim ga je njegov oče blagoslovil.
Ezav je v svojem srcu rekel: »Dnevi žalovanja za mojim
očetom se bližajo, potem bom svojega brata Jakoba
ubil.« 42 Te besede Ezava, njenega najstarejšega sina,
pa so bile povedane Rebeki in poslala je in poklicala
svojega mlajšega sina Jakoba ter mu rekla: »Glej,
tvoj brat Ezav, kar se tebe tiče, samega sebe tolaži,
nameravajoč te ubiti. 43 Zdaj torej, moj sin, ubogaj
moj glas in vstani, zbeži k mojemu bratu Labánu v
Harán 44 in ostani z njim nekaj dni, dokler se ne
odvrne razjarjenost tvojega brata. 45 Dokler se jeza
tvojega brata ne odvrne od tebe in pozabi to, kar si
mu storil. Potem bom poslala in te dobila od tam.
Zakaj bi bila prikrajšana tudi za vaju oba v enem
dnevu?« 46 Rebeka pa je Izaku rekla: »Naveličana
sem svojega življenja zaradi Hetovih hčera. Če Jakob
vzame ženo izmed Hetovih hčera, takšni kakor sta ti,
ki sta izmed hčera dežele, kakšno dobro mi bo storilo
moje življenje?«

28 Izak je poklical Jakoba, ga blagoslovil, mu naročil
ter mu rekel: »Ne boš si vzel žene izmed
Kánaanovih hčera. 2 Vstani, pojdi v Padan–aram, k
hiši Betuéla, očeta tvoje matere in od tam si vzemi
ženo izmed hčera Labána, brata tvoje matere. 3 Bog
Vsemogočni naj te blagoslovi in te naredi rodovitnega
in te namnoži, da boš lahko postal množica ljudstva 4
in ti da Abrahamov blagoslov, tebi in tvojemu semenu s
teboj, da boš lahko podedoval deželo, v kateri si tujec,
ki jo je Bog dal Abrahamu.« 5 Izak je odposlal Jakoba
in ta je odšel v Padan–aram, k Labánu, sinu Sirca
Betuéla, brata Jakobove in Ezavove matere Rebeke. 6
Ko je Ezav videl, da je Izak blagoslovil Jakoba in ga
odposlal v Padan–aram, da si od tam vzame ženo in
da mu je med blagoslovom dal naročilo, rekoč: »Ne
boš si vzel žene izmed Kánaanovih hčera, « 7 in
da je Jakob ubogal svojega očeta in svojo mater ter
odšel v Padan–aram, 8 je Ezav videl, da Kánaanove
hčere njegovemu očetu Izaku niso ugajale 9 in je
Ezav potem odšel k Izmaelu in si k ženama, ki ju je
imel, vzel Mahaláto, hčer Abrahamovega sina Izmaela,
Nebajótovo sestro, da postane njegova žena. 10 Jakob
pa je odšel iz Beeršébe in odšel proti Haránu. 11 Ker
pa je sonce zašlo, se je spustil na nek kraj in se tam
vso noč zadrževal in vzel je kamne tega kraja in jih
položil za svoje blazine in se ulegel na ta kraj, da
zaspi. 12 Sanjal je in glej lestev, postavljeno na zemljo
in njen vrh je segal do nebes. In glej, Božji angeli so
se vzpenjali in spuščali po njej. 13 In glej, Gospod je
stal nad njo ter rekel: »Jaz sem Gospod, Bog tvojega
očeta Abrahama in Izakov Bog. Deželo, na kateri ležiš,
bom dal tebi in tvojemu semenu. 14 Tvojega semena
bo kakor zemeljskega prahu in razširjen boš na zahod,
na vzhod, na sever in na jug. In v tebi in v tvojem
semenu bodo blagoslovljene vse družine zemlje. 15
Glej, jaz sem s teboj in varoval te bom na vseh krajih,
kamor greš in ponovno te bom privedel v to deželo,
kajti ne bom te zapustil, dokler ne storim tega, o čemer
sem ti govoril.« 16 Jakob se je zbudil iz svojega spanja
in rekel: »Zagotovo je na tem kraju Gospod, jaz pa
tega nisem vedel.« 17 Bil je prestrašen in rekel: »Kako
grozen je ta kraj! To ni nič drugega kakor Božja hiša in
to so velika nebeška vrata.« 18 Jakob je zgodaj zjutraj
vstal in vzel kamen, ki ga je podstavil za svoje blazine
in ga postavil za steber in nanj, na njegov vrh, izlil olje.
19 Ime tega kraja je imenoval Betel, toda ime tega
kraja je bilo najprej imenovano Luz. 20 Jakob se je
zaobljubil, rekoč: »Če bo Bog z menoj in me bo varoval
na tej poti, ki jo hodim in mi bo dal za jesti kruha in
oblačilo, da ga oblečem, 21 tako da ponovno v miru
pridem k hiši svojega očeta, potem bo Gospod moj
Bog. 22 In ta kamen, ki sem ga postavil za steber, bo
Božja hiša. Od vsega, kar mi boš dal, ti bom zagotovo
dajal desetino.«

29 Potem je Jakob odšel na svoje potovanje in prišel
v deželo vzhodnega ljudstva. **2** Pogledal je in na
polju zagledal izvir in glej, tam so bili trije tropi ovac,
ležeč pri njem, kajti iz tega izvira so napajali trope. Na
vodnjakovih ustih pa je bil velik kamen. **3** Tja so se
zbirali vsi tropi in odvalili so kamen iz vodnjakovih ust,
napojili ovce in kamen ponovno položili na vodnjakova
usta, na njegovo mesto. **4** Jakob jim je rekel: »Moji
bratje, od kod ste?« Odgovorili so: »Iz Harána smo.«
5 Rekel jim je: »Poznate Nahórjevega sina Labána?«
Rekli so: »Poznamo ga.« **6** Rekel jim je: »Ali je zdrav?«
Rekli so: »Zdrav je in glej, njegova hči Rahela prihaja
z ovcami.« **7** Rekel je: »Glej, še dolg dan je niti ni
čas, da bi se živina zbrala skupaj. Napojite ovce in
odženite jih past.« **8** Rekli so: »Ne moremo, dokler
se ne zberejo vsi tropi in dokler kamna ne odvalijo iz
vodnjakovih ust. Potem napojimo ovce.« **9** Medtem ko
je še govoril z njimi, je prišla Rahela z ovcami svojega
očeta, kajti ona jih je varovala. **10** Pripetilo se je, ko je
Jakob opazil Rahelo, hčer materinega brata Labána in
ovce materinega brata Labána, da se je Jakob približal
in odvalil kamen od vodnjakovih ust in napojil trop
Labána, brata svoje matere. **11** Jakob je poljubil Rahelo
in povzdignil svoj glas in zajokal. **12** Jakob je Raheli
povedal, da je brat njenega očeta in da je Rebekin sin.
In ta je stekla ter povedala svojemu očetu. **13** Pripetilo
se je, ko je Labán slišal te novice o Jakobu, sinu svoje
sestre, da je stekel, da ga sreča, ga objel, poljubil in
privedel k svoji hiši. In Labánu je povedal vse te stvari.
14 In Labán mu je rekel: »Zagotovo si moja kost in
moje meso.« In z njim je ostal čas enega meseca. **15**
Labán je rekel Jakobu: »Ker si moj brat, zakaj bi mi
služil zaman? Povej mi kakšna naj bodo tvoja plačila?«
16 Labán pa je imel dve hčeri. Starejši je bilo ime Lea,
ime mlajše pa je bilo Rahela. **17** Lea je bila nežnih oči,
toda Rahela je bila krasna in lepega videza. **18** Jakob
pa je ljubil Rahelo in rekel: »Sedem let ti bom služil za
Rahelo, tvojo mlajšo hčer.« **19** Labán je rekel: »Bolje
je to, da jo dam tebi, kakor da bi jo dal kateremukoli
drugemu moškemu. Ostani z menoj.« **20** Jakob je
sedem let služil za Rahelo in zdela so se mu [kot]
le nekaj dni, zaradi ljubezni, ki jo je imel do nje. **21**
Jakob je rekel Labánu: »Daj mi mojo ženo, kajti moji
dnevi so dopolnjeni, da lahko grem noter vanjo.« **22**
Labán je zbral skupaj vse može tega kraja in priredil
gostijo. **23** Pripetilo pa se je zvečer, da je vzel svojo
hčer Leo in jo privedel k njemu in on je šel noter k njej.
24 In Labán je svoji hčeri Lei za pomočnico dal svojo
služabnico Zilpo. **25** Pripetilo se je zjutraj, glej, to je
bila Lea, in Labánu je rekel: »Kaj je to, kar si mi storil?
Ali nisem s teboj služil za Rahelo? Zakaj si me potem
preslepil?« **26** Labán je rekel: »V naši deželi se ne sme
tako storiti, da se mlajšo izroči pred prvorojeno. **27**
Dopolni njen teden in dali ti bomo tudi njo, za službo,
ki jo boš služil z menoj še drugih sedem let.« **28** Jakob
je storil tako in dopolnil njen teden, on pa mu je dal
tudi svojo hčer Rahelo za ženo. **29** Labán je svoji hčeri
Raheli dal svojo pomočnico Bilho, da postane njena
služabnica. **30** Odšel je tudi k Raheli in Rahelo je ljubil
bolj kakor Leo in pri njem je služil še drugih sedem let.
31 Ko je Gospod videl, da je bila Lea osovražena, je
odprl njeno maternico, toda Rahela je bila jalova. **32**
Lea je spočela, rodila sina in njegovo ime imenovala
Ruben, kajti rekla je: »Zagotovo je Gospod pogledal
na mojo stisko. Sedaj me bo torej moj soprog ljubil.«
33 Ponovno je spočela in rodila sina ter rekla: »Ker je
Gospod slišal, da sem bila osovražena, mi je zato dal
tudi tega sina, « in njegovo ime je imenovala Simeon.
34 Ponovno je spočela in rodila sina in rekla: »Torej
tokrat bo moj soprog pridružen k meni, ker sem mu
rodila tri sinove, « zato je bilo njegovo ime imenovano
Lévi. **35** Ponovno je spočela in rodila sina in rekla:
»Sedaj bom hvalila Gospoda, « zato je njegovo ime
poimenovala Juda; in prenehala je rojevati.

30 Ko je Rahela videla, da Jakobu ne rojeva otrok,
je Rahela zavidala svoji sestri in Jakobu rekla:
»Daj mi otroke, sicer umrem.« **2** Jakobova jeza je bila
vžgana zoper Rahelo in rekel je: » Sem jaz namesto
Boga, ki je pred teboj zadržal sad tvoje maternice?«
3 Rekla je: »Glej, moja služabnica Bilha, pojdi noter
vanjo in rodila bo na mojih kolenih, da bom po njej tudi
jaz lahko imela otroke.« **4** In dala mu je za ženo Bilho,
svojo pomočnico, in Jakob je šel noter k njej. **5** Bilha
je spočela in Jakobu rodila sina. **6** Rahela je rekla:
»Bog me je sodil in je tudi slišal moj glas in mi dal
sina, « zato je njegovo ime imenovala Dan. **7** Rahelina
služabnica Bilha je ponovno spočela in Jakobu rodila
drugega sina. **8** Rahela je rekla: »Z velikimi boji sem
se bojevala s svojo sestro in sem prevladala, « in
njegovo ime je imenovala Neftáli. **9** Ko je Lea videla,
da je prenehala rojevati, je vzela svojo služabnico
Zilpo in jo dala Jakobu za ženo. **10** Leina služabnica
Zilpa je Jakobu rodila sina. **11** Lea je rekla: »Prihaja
krdelo, « in njegovo ime je imenovala Gad. **12** Leina
služabnica Zilpa je Jakobu rodila drugega sina. **13** Lea
je rekla: »Srečna sem, kajti hčere me bodo imenovale
blagoslovljena, « in njegovo ime je imenovala Aser.
14 Ruben je šel v dneh pšenične žetve in na polju
našel nadliščke in jih prinesel svoji materi Lei. Potem je
Rahela rekla Lei: »Daj mi, prosim te, nadliščke svojega
sina.« **15** Ta pa ji je rekla: » Je to majhna zadeva, da
si mi vzela soproga? In hočeš mi vzeti tudi nadliščke
mojega sina?« Rahela je rekla: »Zato bo to noč ležal s

teboj za nadliščke tvojega sina.« 16 Jakob je zvečer
prišel iz polja in Lea je odšla ven, da ga sreča ter
mu rekla: »Moraš priti noter k meni, kajti zagotovo
sem te najela z nadliščki svojega sina.« In to noč je
ležal z njo. 17 Bog je prisluhnil Lei in je spočela in
Jakobu rodila petega sina. 18 Lea je rekla: »Bog mi
je dal najemnino, ker sem svojo deklo dala svojemu
soprogu, « in njegovo ime je imenovala Isahár. 19 Lea
je ponovno spočela in Jakobu rodila šestega sina. 20
Lea je rekla: »Bog me je opremil z dobro doto. Sedaj
bo moj soprog prebival z menoj, ker sem mu rodila
šest sinov« in njegovo ime je imenovala Zábulon. 21
Potem je rodila hčer in njeno ime je imenovala Dina.
22 Bog pa se je spomnil Rahele in Bog ji je prisluhnil ter
odprl njeno maternico. 23 Spočela je in rodila sina in
rekla: »Bog je odvzel mojo grajo, « 24 in njegovo ime
je imenovala Jožef; in rekla: » Gospod mi bo dodal [še]
drugega sina.« 25 Pripetilo se je, ko je Rahela rodila
Jožefa, da je Jakob rekel Labánu: »Pošlji me proč,
da lahko grem na svoj lasten kraj in v svojo deželo.
26 Daj mi moje žene in moje otroke, za katere sem ti
služil in me pusti iti, kajti poznaš mojo službo, ki sem ti
jo opravljal.« 27 Labán mu je rekel: »Prosim te, če
sem v tvojih očeh našel naklonjenost, ostani, kajti iz
izkušnje sem se naučil, da me je Gospod zaradi tebe
blagoslovil.« 28 In rekel je: »Določi mi svoja plačila
in dal ti jih bom.« 29 Rekel mu je: »Ti veš kako sem
ti služil in kako je bila tvoja živina z menoj. 30 Kajti
bilo je malo, kar si imel, preden sem prišel in to je
sedaj naraslo v množico in Gospod te je od mojega
prihoda blagoslavljal. Kdaj bom torej poskrbel tudi za
svojo lastno hišo?« 31 In rekel je: »Kaj naj ti dam?«
Jakob je rekel: »Nobene stvari mi ne boš dal. Če hočeš
zame storiti to stvar, bom ponovno pasel in varoval
tvoj trop. 32 Danes pojdem skozi ves tvoj trop in iz
njega odstranim vso lisasto in pikasto živino in vso
rjavo živino med ovcami in pikasto ter lisasto med
kozami. Od teh bo moja najemnina. 33 Tako bo moja
pravičnost odgovarjala zame v času, ki pride, ko bo
prišel, za moj najem pred tvojim obrazom. Vse, kar ni
lisasto in pikasto med kozami in rjavo med ovcami, to
bo pri meni šteto za ukradeno.« 34 Labán je rekel:
»Glej, hočem, da bi bilo glede na tvojo besedo.« 35
In ta dan je odstranil kozle, ki so bili krožno progasti
in pikasti in vse koze, ki so bile lisaste in pikaste in
vsako, ki je imela na sebi nekaj belega in vse rjavo
med ovcami in jih dal v roko svojih sinov. 36 Med
seboj in Jakobom je določil tri dni potovanja in Jakob je
hranil preostanek Labánovih tropov. 37 Jakob si je vzel
šibe zelenega topola in od leskovega in kostanjevega
drevesa in na njih olupil bele proge in storil, da se
prikaže belina, ki je bila na šibah. 38 Palice, ki jih je
olupil, je postavljal pred trope v žlebove, v napajalna
korita, ko so tropi prišli, da pijejo, da bi se obrejili, ko so
prišli pit. 39 Tropi so se obrejili pred palicami in skotili
krožno progasto, lisasto in pikasto živino. 40 Jakob je v
Labánovem tropu ločeval jagnjeta in postavljal obraze
tropov h krožno progastemu in vsemu rjavemu. Svoje
lastne trope pa je spravljal posebej in jih ni spravljal
v Labánovo živino. 41 Pripetilo se je, da kadarkoli
se je brejila močnejša živina, je Jakob polagal šibe
pred očmi živine v žlebove, da bi se lahko obrejile
med palicami. 42 Toda ko je bila živina slabotna, jih
ni polagal. Tako je bila slabotnejša živina Labánova,
močnejša pa Jakobova. 43 Mož je silno narasel in imel
mnogo živine, dekel, slug, kamel in oslov.

31 Slišal pa je besede Labánovih sinov, rekoč:
»Jakob je vzel vse, kar je bilo našega očeta,
in od tega, kar je bilo našega očeta, je dobil vso to
slavo.« 2 Jakob je gledal Labánovo obličje in glej, ni
bilo proti njemu kakor poprej. 3 Gospod je Jakobu
rekel: »Vrni se v deželo svojih očetov in k svojemu
sorodstvu in jaz bom s teboj.« 4 Jakob je poslal in
poklical Rahelo in Leo na polje k svojemu tropu 5
ter jima rekel: »Vidim obličje vajinega očeta, da le-
to do mene ni kakor poprej, toda Bog mojega očeta
je bil z menoj. 6 Vedve vesta, da sem z vso svojo
močjo služil vajinemu očetu. 7 Vajin oče pa me je
zavedel in mi desetkrat spremenil moja plačila, toda
Bog mu ni dovolil, da bi me prizadel. 8 Če je rekel tako:
›Lisasta bodo tvoja plačila; ‹ potem je vsa živina kotila
lisaste. Če pa je rekel tako: ›Krožno progasta bodo
tvoja najemnina, ‹ potem je vsa živina kotila krožno
progaste. 9 Tako je Bog odvzel živino od vajinega
očeta in jo dal meni. 10 Pripetilo se je ob času, ko se
je živina obrejila, da sem povzdignil svoje oči in videl
sanje in glej ovni, ki so skakali na živino, so bili krožno
progasti, lisasti in sivi. 11 In Božji angel mi je v sanjah
spregovoril, rekoč: ›Jakob.‹ Rekel sem: ›Tukaj sem.‹
12 Rekel je: ›Povzdigni torej svoje oči in poglej, vsi
ovni, ki skačejo na živino, so krožno progasti, lisasti in
sivi, kajti videl sem vse, kar ti je Labán storil. 13 Jaz
sem Bog Betela, kjer si mazilil steber in mi zaobljubil
prisego. Sedaj vstani, pojdi ven iz te dežele in se vrni v
deželo svojega sorodstva.‹« 14 Rahela in Lea sta mu
odgovorili in rekli: » Ali je še kak delež ali dediščina za
naju v hiši najinega očeta? 15 Ali nisva pri njem šteti
[kakor] tujki? Kajti prodal naju je in popolnoma požrl
tudi najin denar. 16 Kajti vsa bogastva, ki jih je Bog
vzel od najinega očeta, ta so najina in najinih otrok.
Sedaj torej karkoli ti je Bog rekel, stôri.« 17 Potem je
Jakob vstal in svoje sinove in svoji ženi posadil na
kamele 18 in odvedel proč vso svojo živino in vse svoje
dobrine, ki jih je pridobil, živino od svojega zaslužka,

ki jo je pridobil v Padan–aramu, da bi šel k svojemu
očetu Izaku v kánaansko deželo. 19 Labán je odšel,
da ostriže svoje ovce. Rahela pa je ukradla malike, ki
so bili [od] njenega očeta. 20 Jakob se je nenadoma
odtihotapil od Sirca Labána, v tem, da mu ni povedal,
da je pobegnil. 21 Tako je pobegnil z vsem, kar je imel
in vstal ter prečkal reko in svoje obličje nameril proti
gori Gileád. 22 Labánu je bilo tretji dan povedano,
da je Jakob pobegnil. 23 S seboj je vzel svoje brate
in ga zasledoval sedem dni potovanja in dohiteli so
ga na gori Gileád. 24 Bog je prišel ponoči, v sanjah,
k Sircu Labánu ter mu rekel: »Pazi, da Jakobu ne
govoriš niti dobrega niti slabega.« 25 Potem je Labán
dohitel Jakoba. Torej Jakob je svoj šotor postavil na
gori, Labán pa se je s svojimi brati utaboril na gori
Gileád. 26 Labán je rekel Jakobu: »Kaj si storil, da
si se nenadoma odtihotapil od mene in odvedel moji
hčeri kakor ujetnici vzeti z mečem? 27 Zakaj si skrivaj
pobegnil in se odtihotapil od mene in mi nisi povedal,
da bi te lahko odposlal z veseljem in s pesmimi, z
bobniči in s harfo? 28 Nisi mi dovolil, da poljubim svoje
sinove in svoje hčere? To si torej s takšnim početjem
storil nespametno. 29 V moči moje roke je, da vam
škodujem. Toda sinoči mi je govoril Bog tvojega očeta,
rekoč: ›Pazi se, da Jakobu ne govoriš niti dobrega niti
slabega.‹ 30 In sedaj, čeprav imaš potrebo oditi, ker
si že dolgo hrepenel po hiši svojega očeta, zakaj si
vendar ukradel moje bogove?« 31 Jakob je odgovoril
in Labánu rekel: »Ker sem se bal, kajti rekel sem:
›Morda mi hočeš s silo odvzeti svoji hčeri.‹ 32 Pri
komerkoli najdeš svoje bogove, naj ta ne živi. Pred
svojimi brati spoznaj kar je tvojega z menoj in to vzemi
k sebi.« Kajti Jakob ni vedel, da jih je ukradla Rahela.
33 Labán je odšel v Jakobov šotor in v Lein šotor in v
šotore obeh dekel, toda ni jih našel. Potem je odšel
od Leinega šotora in vstopil v Rahelin šotor. 34 Torej
Rahela je vzela družinske malike in jih položila na
kamelino opravo in sedla nanje. Labán pa je preiskal
ves šotor, toda ni jih našel. 35 Svojemu očetu pa je
rekla: »Naj moj gospod ne bo razžaljen, da ne morem
vstati pred teboj, kajti običaj žensk je nad menoj.« In
iskal je, toda podob ni našel. 36 Jakob je bil ogorčen in
se pričkal z Labánom in Jakob je odgovoril ter Labánu
rekel: »Kaj je moj prekršek? Kaj je moj greh, da si me
tako silovito zasledoval? 37 Glede na to, da si preiskal
vse moje stvari, kaj si našel od vseh svojih družinskih
stvari? Položi to tukaj pred mojimi brati in svojimi brati,
da lahko sodijo med nama obema. 38 Teh dvajset let
sem bil s teboj. Tvoje ovce in tvoje koze niso zavrgle
svojih mladičev in ovnov tvojega tropa nisem jedel. 39
Tega, kar je bilo raztrganega od živali, nisem prinesel k
tebi. Sam sem nosil to izgubo. Iz mojih rok si zahteval
karkoli je bilo ukradenega podnevi ali ukradenega
ponoči. 40 Tak sem bil. Podnevi me je požirala suša in
zmrzal ponoči in moje spanje je odšlo izpred mojih
oči. 41 Tako sem bil dvajset let v tvoji hiši. Služil sem ti
štirinajst let za tvoji hčeri in šest let za tvojo živino, ti
pa si mi desetkrat spremenil moja plačila. 42 Razen
če ne bi bil z menoj Bog mojega očeta, Abrahamov
Bog in Izakov strah, bi me sedaj zagotovo odposlal
praznega. Bog je videl mojo stisko in trud mojih rok
in te je včerajšnjo noč oštel.« 43 Labán je odgovoril
in Jakobu rekel: » Ti hčeri sta moji hčeri in ti otroci
so moji otroci in ta živina je moja živina in vse, kar
vidiš, je moje. In kaj naj danes storim tema svojima
hčerama ali njunim otrokom, ki sta jih rodili? 44 Zdaj
torej pridi, skleniva zavezo, ti in jaz; in naj bo to za
pričo med menoj in teboj.« 45 Jakob je vzel kamen in
ga postavil za steber. 46 Jakob je rekel svojim bratom:
»Zberite kamne; « in vzeli so kamne ter naredili kup
in jedli tam na kupu. 47 Labán ga je imenoval Jegár
Sahadutá, toda Jakob ga je imenoval Galéd. 48 Labán
je rekel: »Ta kup je danes priča med menoj in teboj.«
Zato je bilo ime le-tega imenovano Galéd 49 in Micpa,
kajti rekel je: » Gospod gleda med menoj in teboj, ko
smo odsotni eden od drugega. 50 Če boš prizadel moji
hčeri ali če boš poleg mojih hčera vzel druge žene, ni z
nama nobenega človeka. Glej, Bog je priča med menoj
in teboj.« 51 Labán je rekel Jakobu: »Glej ta kup in glej
ta steber, ki sem ga postavil med menoj in teboj. 52
Ta kup naj bo priča in ta steber naj bo priča, da ne
bom šel čez ta kup k tebi in da ne boš šel čez ta kup k
meni zaradi škodovanja. 53 Bog Abrahamov in Bog
Nahórjev, Bog njunega očeta, [naj] sodi med nama.«
In Jakob je prisegel pri strahu svojega očeta Izaka.
54 Potem je Jakob na gori žrtvoval klavno daritev in
poklical svoje brate, da jedo kruh. Jedli so kruh in
se vso noč zadrževali na gori. 55 Zgodaj zjutraj je
Labán vstal, poljubil svoje sinove in svoje hčere ter jih
blagoslovil in Labán je odpotoval ter se vrnil na svoj
kraj.

32 Jakob pa je odšel na svojo pot in Božji angeli
so ga srečali. 2 Ko jih je Jakob zagledal, je rekel:
»To je Božja vojska« in ta kraj je imenoval Mahanájim.
3 Jakob je pred seboj poslal poslance k svojemu bratu
Ezavu v deželo Seír, Edómovo deželo. 4 Zapovedal
jim je, rekoč: »Tako boste govorili mojemu gospodu
Ezavu: ›Tvoj služabnik Jakob nam je rekel: ›Začasno
sem bival z Labánom in tam ostal do sedaj. 5 Imam
vole, osle, trope, sluge in postrežnice. Poslal sem, da
povem svojemu gospodu, da lahko najdem milost v
tvojem pogledu.‹« 6 Poslanci so se vrnili k Jakobu,
rekoč: »Prišli smo k tvojemu bratu Ezavu in tudi on

prihaja, da te sreča in z njim štiristo mož.« 7 Potem je
bil Jakob silno prestrašen in zaskrbljen. Razdelil je
ljudstvo, ki je bilo z njim, trope, črede in kamele na dve
četi 8 in rekel: »Če pride Ezav k eni skupini in jo udari,
potem bo druga skupina, ki je ostala, pobegnila.« 9
Jakob je rekel: »Oh, Bog mojega očeta Abrahama
in Bog mojega očeta Izaka, Gospod, ki mi je rekel:
›Vrni se v svojo deželo in k svojemu sorodstvu in jaz
bom dobro postopal s teboj, ‹ 10 sam nisem vreden
najmanjše od teh milosti in od vse resnice, ki si jo
izkazal svojemu služabniku, kajti s svojo palico sem
prečkal ta Jordan, sedaj pa sem narastel v dve četi. 11
Reši me, prosim te, iz roke mojega brata, iz Ezavove
roke, kajti bojim se ga, da ne bi prišel in udaril mene
in matere z otroki. 12 In ti praviš: ›Zagotovo ti bom
storil dobro in tvojega semena naredil kakor morskega
peska, ki zaradi množice ne more biti preštet.‹« 13
To isto noč je tam prenočil in od tega, kar je prišlo v
njegovo roko, je vzel darilo za svojega brata Ezava:
14 dvesto koz in dvajset kozlov, dvesto ovc in dvajset
ovnov, 15 trideset molznih kamel z njihovimi žrebeti,
štirideset krav in deset bikov, dvajset oslic in deset
žrebet. 16 Izročil jih je v roko svojih služabnikov,
vsako čredo posebej. Svojim služabnikom pa je rekel:
»Prečkajte pred menoj in pustite prostor med čredo in
čredo.« 17 Predvsem pa je naročil, rekoč: »Ko te sreča
moj brat Ezav in te vpraša, rekoč: ›Čigav si? In kam
greš? In čigavi so ti pred teboj?‹ 18 Tedaj boš rekel:
› To so od tvojega služabnika Jakoba. To je darilo,
poslano k mojemu gospodu Ezavu in glej, tudi on je za
nami.‹« 19 In tako je ukazal drugemu in tretjemu in
vsem, ki so sledili čredam, rekoč: »Na ta način boste
govorili Ezavu, ko ga najdete.« 20 Poleg tega recite:
»Glej, tvoj služabnik Jakob je za nami. Kajti rekel je:
›Pomiril ga bom z darilom, ki gre pred menoj in zatem
bom videl njegov obraz. Mogoče me bo sprejel.‹« 21
Tako je šlo darilo pred njim, sam pa je to noč prenočil
v skupini. 22 Vstal je to noč, vzel svoji dve ženi, svoji
dve postrežnici, svojih enajst sinov in prečkal plitvino
Jabók. 23 Vzel jih je in jih poslal preko potoka in poslal
čez, kar je imel. 24 Jakob je ostal sam in z njim se
je bojeval mož do dnevnega svita. 25 Ko je videl, da
zoper [Jakoba] ni prevladal, se je dotaknil vdrtine na
njegovem stegnu. Vdrtina Jakobovega stegna je bila
izpahnjena, kakor [bi] se z njim boril. 26 Rekel je:
»Pusti me, kajti dan se že svita.« [Jakob] je rekel: »Ne
bom te izpustil, razen če me blagosloviš.« 27 Rekel
mu je: »Kako ti je ime?« Rekel je: »Jakob.« 28 Rekel
je: »Tvoje ime se ne bo več imenovalo Jakob, temveč
Izrael, kajti kot princ si imel moč z Bogom in z ljudmi in
si prevladal.« 29 Jakob ga je vprašal in rekel: »Povej
mi, prosim te, svoje ime.« Rekel je: »Zakaj je to, da me
sprašuješ po mojem imenu?« In tam ga je blagoslovil.
30 Jakob je kraj poimenoval Penuél, kajti videl sem
Boga iz obličja v obličje in moje življenje je ohranjeno.
31 Ko je prečkal Penuél, je sonce vstajalo nad njim, on
pa je šepal na svojem stegnu. 32 Zato Izraelovi otroci
ne jedo od kite, ki se krči, ki je na vdrtini stegna, do
današnjega dne, ker se je dotaknil vdrtine Jakobovega
stegna na kiti, ki se krči.

33 Jakob je povzdignil svoje oči, pogledal in glej,
prišel je Ezav in z njim štiristo mož. Otroke je
razdelil Lei in Raheli ter dvema pomočnicama. 2
Najbolj spredaj je postavil pomočnici ter njune otroke,
za njimi Leo ter njene otroke, nazadnje pa Rahelo in
Jožefa. 3 Šel je pred njimi in se sedemkrat priklonil
do tal, dokler se ni približal svojemu bratu. 4 Ezav je
stekel, da ga sreča, ga objel, se spustil na njegov vrat
in ga poljubil, in oba sta jokala. 5 Povzdignil je svoje
oči in zagledal ženske in otroke ter rekel: »Kdo so ti s
teboj?« Rekel je: »Otroci, ki jih je Bog milostljivo dal
tvojemu služabniku.« 6 Nato sta se približali pomočnici,
oni in njuni otroci ter se priklonili. 7 Tudi Lea s svojimi
otroki se je približala in se priklonila in potem sta prišla
bliže Jožef in Rahela ter se oba priklonila. 8 Rekel je:
»Kaj nameravaš z vso to čredo, ki sem jo srečal?« On
pa je rekel: » Ti so, da najdem milost v očeh mojega
gospoda.« 9 Ezav je rekel: »Dovolj imam, moj brat.
To, kar imaš, obdrži zase.« 10 Jakob je rekel: »Ne,
prosim te, če sem torej našel milost v tvojih očeh,
potem sprejmi moje darilo v moji roki, kajti zato sem
videl tvoj obraz, kot da sem videl Božje obličje in ti
si bil zadovoljen z menoj. 11 Vzemi, prosim te, moj
blagoslov, ki je priveden k tebi, ker je Bog milostljivo
postopal z menoj in ker imam dovolj.« Prigovarjal mu
je in on je to vzel. 12 Rekel je: »Naj greva najino
potovanje in naj greva, jaz pa bom šel pred teboj.« 13
Rekel mu je: »Moj gospod ve, da so otroci nežni in [da]
so z menoj tropi in črede z mladiči in če jih bodo ljudje
en dan preveč gonili, bo ves trop poginil. 14 Naj moj
gospod, prosim te, gre preko pred svojim služabnikom,
jaz pa bom mirno vodil dalje, kolikor bodo živina, ki
gre pred menoj in otroci zmožni prenesti, dokler ne
pridem k mojemu gospodu v Seír.« 15 Ezav je rekel:
»Naj torej pustim s teboj nekaj ljudstva, ki je z menoj.«
Rekel je: »Kaj potrebujem to? Naj najdem milost v
očeh svojega gospoda.« 16 Tako se je ta dan Ezav
vrnil na svojo pot v Seír. 17 Jakob pa je odpotoval v
Sukót, si zgradil hišo in naredil šotore za svojo živino.
Zato se ime kraja imenuje Sukót. 18 Ko je Jakob prišel
iz Padan–arama, je prišel v Salem, mesto v Sihemu,
ki je v kánaanski deželi in svoj šotor postavil pred
mestom. 19 Kupil je kos poljskega zemljišča, kjer je
razširil svoj šotor, iz roke otrok Hamórja, Sihemovega

očeta, za sto koščkov denarja. 20 Tam je postavil oltar
in ga imenoval El–elohe–Izrael.

34 Dina, Lejina hči, ki jo je rodila Jakobu, pa je
odšla, da pogleda hčere dežele. 2 Ko jo je
zagledal Sihem, sin Hivéjca Hamórja, princ dežele,
jo je vzel in legel z njo ter jo omadeževal. 3 Njegova
duša se je pridružila k Jakobovi hčeri Dini in ljubil je
gospodično in gospodični prijazno govoril. 4 Sihem je
spregovoril svojemu očetu Hamórju, rekoč: »Pridobi
mi to gospodično za ženo.« 5 Jakob je slišal, da je
omadeževal njegovo hčer Dino. Torej njegovi sinovi so
bili z živino na polju in Jakob je ohranil svoj mir, dokler
niso prišli. 6 Sihemov oče Hamór je odšel k Jakobu,
da se z njim posvetuje. 7 Ko so to slišali Jakobovi
sinovi, so prišli s polja. Možje so bili užaloščeni in
zelo ogorčeni, ker je storil neumnost v Izraelu, ležeč z
Jakobovo hčerjo, katera stvar se sploh ne bi smela
zgoditi. 8 Hamór se je z njimi posvetoval, rekoč: »Duša
mojega sina Sihema hrepeni za vašo hčerjo. Prosim
vas, dajte mu jo za ženo. 9 Poročajte se z nami
in svoje hčere dajajte nam in jemljite naše hčere k
vam. 10 Prebivali boste z nami in dežela bo pred
vami. Prebivajte in trgujte v njej in si pridobite posesti
v njej.« 11 Sihem je rekel njenemu očetu in njenim
bratom: »Naj najdem milost v vaših očeh in kar mi
boste rekli, bom dal. 12 Prosite me kolikorkoli veliko
doto in darilo in bom dal, če mi boste rekli, toda dajte
mi gospodično za ženo.« 13 Jakobovi sinovi pa so
Sihemu in njegovemu očetu Hamórju varljivo odgovorili
ter rekli, ker je omadeževal njihovo sestro Dino. 14
Rekli so jima: »Ne moremo storiti te stvari, da damo
svojo sestro nekomu, ki je neobrezan, kajti to bi nam
bil očitek. 15 Toda v tem se bomo strinjali z vami, če
boste, kakor smo mi, da bo vsak moški izmed vas
obrezan, 16 potem vam bomo dajali svoje hčere in
vaše hčere jemali k nam in prebivali bomo z vami in
postali bomo eno ljudstvo. 17 Toda če nam ne boste
prisluhnili, da bi bili obrezani, potem bomo vzeli svojo
hčer in odšli.« 18 Njihove besede so ugajale Hamórju
in Hamórjevemu sinu Sihemu. 19 Mladenič ni odlašal
storiti stvari, ker je imel veselje v Jakobovi hčeri. Bil pa
je bolj častitljiv kakor vsa hiša njegovega očeta. 20
Hamór in njegov sin Sihem sta prišla k velikim vratom
njihovega mesta in se posvetovala z možmi njihovega
mesta, rekoč: 21 »Ti ljudje so z nami miroljubni, zato
naj prebivajo v deželi in v njej trgujejo, kajti dežela,
glejte, ta je dovolj velika zanje. Jemljimo si njihove
hčere za žene in dajajmo jim svoje hčere. 22 Samo v
tem se bodo možje strinjali z nami, da prebivajo z nami,
da bi bili eno ljudstvo, če bo vsak moški izmed nas
obrezan, kakor so obrezani oni. 23 Ali ne bo njihova
živina in njihovo imetje in vsaka njihova žival naša? Naj
se samo strinjamo z njimi in bodo prebivali z nami.« 24
Hamórju in njegovemu sinu Sihemu so prisluhnili vsi, ki
so odšli od velikih vrat tega mesta, in vsak moški je bil
obrezan, vsi, ki so šli od velikih vrat njegovega mesta.
25 Pripetilo pa se je na tretji dan, ko so bili občutljivi,
da sta dva izmed Jakobovih sinov, Simeon in Lévi,
Dinina brata, vzela vsak svoj meč in predrzno prišla
nad mesto in usmrtila vse njihove moške. 26 Usmrtila
sta Hamórja in njegovega sina Sihema z ostrino meča,
Dino pa vzela iz Sihemove hiše ter odšla. 27 Jakobovi
sinovi so prišli na umorjene in oplenili mesto, ker so
omadeževali njihovo sestro. 28 Vzeli so njihove ovce,
njihove vole, njihove osle in to, kar je bilo v mestu in
to, kar je bilo na polju. 29 Vse njihovo premoženje, vse
njihove malčke in vse njihove žene so ujeli in oplenili
celo vse, kar je bilo v hiši. 30 Jakob je rekel Simeonu
in Léviju: »Privedla sta me v neprijeten položaj, da
zaudarjam med prebivalci dežele, med Kánaanci in
Perizéjci. Jaz sem maloštevilen, oni pa se bodo zbrali
zoper mene in me ubili, in jaz bom uničen, jaz in moja
hiša.« 31 Rekli so: »Naj bi z našo sestro postopal
kakor s pocestnico?«

35 Bog je Jakobu rekel: »Vstani, pojdi gor v Betel
in tam prebivaj in tam naredi oltar Bogu, ki se ti
je prikazal, ko si zbežal pred obličjem svojega brata
Ezava.« 2 Potem je Jakob rekel svoji družini in vsem,
ki so bili z njim: »Odstranite tuje bogove, ki so med
vami in bodite čisti ter zamenjajte svoje obleke 3 in
vstanimo, pojdimo gor v Betel in tam bom postavil
oltar Bogu, ki mi je odgovoril na dan moje tegobe
in je bil z menoj na poti, [na] katero sem odšel.« 4
Jakobu so izročili vse tuje bogove, ki so bili v njihovi
roki in vse njihove uhane, ki so bili v njihovih ušesih
in Jakob jih je skril pod hrast, ki je bil pri Sihemu. 5
Odpotovali so, Božja strahota pa je bila nad mesti, ki
so bila naokoli njih in niso zasledovali Jakobovih sinov.
6 Tako je Jakob prišel v Luz, ki je v kánaanski deželi,
to je Betel, on in njegovo ljudstvo, ki je bilo z njim.
7 Tam je zgradil oltar in kraj imenoval El-Betel, ker
se mu je tam prikazal Bog, ko je bežal pred obličjem
svojega brata, 8 toda Rebekina dojilja Debóra je umrla
in pokopana je bila za Betelom, pod hrastom in ime
le-tega je bilo imenovano Alon–bakut. 9 Bog se je
ponovno prikazal Jakobu, ko je ta prišel iz Padan–
arama in ga blagoslovil. 10 Bog mu je rekel: »Tvoje
ime je Jakob. Tvoje ime se ne bo več imenovalo
Jakob, temveč bo tvoje ime Izrael.« In njegovo ime je
imenoval Izrael. 11 Bog mu je rekel: »Jaz sem Bog
Vsemogočni. Bodi rodoviten in se mnôži. Narod in
skupina narodov bo iz tebe in kralji bodo prišli iz tvojih
ledij. 12 Deželo, ki sem jo dal Abrahamu in Izaku, bom

dal tebi in tvojemu semenu za teboj bom dal deželo.«
13 Bog se je dvignil od njega, na kraju, kjer je govoril
z njim. 14 Jakob je postavil steber na kraju, kjer je
govoril z njim, kamnit steber in nanj izlil pitno daritev
in nanj izlil olje. 15 Jakob je ime kraja, kjer je z njim
govoril Bog, imenoval Betel. 16 Odpotovali so iz Betela
in bilo je le še malo poti, da pridejo v Efráto in Rahela
je bila v porodnih mukah in imela težak porod. 17
Pripetilo se je, ko je bila v težkem porodu, da ji je
babica rekla: »Ne boj se, imela boš tudi tega sina.« 18
Pripetilo se je, ko je bila njena duša v odhajanju (kajti
umrla je), da je njegovo ime imenovala Ben Oní. Toda
njegov oče ga je imenoval Benjamin. 19 Rahela je
umrla in bila pokopana na poti v Efráto, ki je Betlehem.
20 Jakob je na njenem grobu postavil steber. To je
steber Rahelinega groba do današnjega dne. 21 Izrael
je odpotoval in svoj šotor razpel onstran stolpa Edar.
22 Pripetilo se je, ko je Izrael prebival v tej deželi,
da je Ruben šel in ležal z Bilho, priležnico svojega
očeta, Izrael pa je to slišal. Torej Jakobovih sinov je
bilo dvanajst. 23 Leini sinovi: Jakobov prvorojenec
Ruben, Simeon, Lévi, Juda, Isahár in Zábulon. 24
Rahelina sinova: Jožef in Benjamin. 25 Sinova Bilhe,
Raheline pomočnice: Dan in Neftáli. 26 Sinova Zilpe,
Leine pomočnice: Gad in Aser. To so Jakobovi sinovi,
ki so mu bili rojeni v Padan–aramu. 27 Jakob je prišel
k svojemu očetu Izaku v Mamre, v mesto Arbo, ki je
Hebrón, kjer sta Abraham in Izak začasno prebivala.
28 Izakovih dni je bilo sto osemdeset let. 29 In Izak je
izročil duha in umrl in bil zbran k svojemu ljudstvu,
star in izpolnjen z dnevi. Pokopala pa sta ga njegova
sinova Ezav in Jakob.

36 Torej to so rodovi Ezava, ki je Edóm. 2 Ezav je
svoje žene vzel iz Kánaana: Ado, hčer Hetejca
Elóna, Oholibámo, hčer Anája, hčer Hivéjca Cibóna
3 in Basemáto, Izmaelovo hčer, Nebajótovo sestro.
4 Ada je Ezavu rodila Elifáza, Basemáta je rodila
Reguéla, 5 Oholibáma je rodila Jeúša, Jaláma in
Koraha. To so Ezavovi sinovi, ki so se mu rodili v
kánaanski deželi. 6 Ezav je vzel svoje žene, svoje
sinove, svoje hčere, vse osebe svoje hiše, svojo živino,
vse svoje živali in vse svoje imetje, ki ga je pridobil
v kánaanski deželi in odšel v deželo izpred obličja
svojega brata Jakoba. 7 Kajti njunih bogastev je bilo
preveč, da bi mogla prebivati skupaj. Dežela, v kateri
sta bila tujca, ju ni mogla podpirati zaradi njune živine.
8 Tako je Ezav prebival na gorovju Seír. Ezav je Edóm.
9 To so rodovi Ezava, očeta Edómcev na gorovju Seír.
10 To so imena Ezavovih sinov: Elifáz, sin Ezavove
žene Ade in Reguél, sin Ezavove žene Basemáte. 11
Elifázovi sinovi so bili: Temán, Omár, Cefó, Gatám in
Kenáz. 12 Timna je bila priležnica Ezavovemu sinu
Elifázu in Elifázu je rodila Amáleka. To so bili sinovi
Ezavove žene Ade. 13 To so sinovi Reguéla: Nahat,
Zerah, Šamá in Mizá. To so bili sinovi Ezavove žene
Basemáte. 14 Ti so bili sinovi Ezavove žene Oholibáme,
hčere Anája, Cibónove hčere; Ezavu je rodila Jeúša,
Jaláma in Koraha. 15 To so bili vojvode Ezavovih sinov.
Sinovi Elifáza, prvorojenega Ezavovega sina: vojvoda
Temán, vojvoda Omár, vojvoda Cefó, vojvoda Kenáz,
16 vojvoda Korah, vojvoda Gatám in vojvoda Amálek.
To so vojvode, ki so izšli iz Elifáza v deželi Edóm. To
so bili Adini sinovi. 17 To so sinovi Ezavovega sina
Reguéla: vojvoda Nahat, vojvoda Zerah, vojvoda Šamá
in vojvoda Mizá. To so vojvode, ki so izšli iz Reguéla v
Edómovi deželi. To so sinovi Ezavove žene Basemáte.
18 To pa so sinovi Ezavove žene Oholibáme: vojvoda
Jeúš, vojvoda Jalám, vojvoda Korah. To so bili vojvode,
ki so izšli iz Ezavove žene Oholibáme, Anájeve hčere.
19 To so Ezavovi sinovi, ki je Edóm in to so njihove
vojvode. 20 To so sinovi Horéjca Seírja, ki je naselil
deželo: Lotán, Šobál, Cibón, Anáj, 21 Dišón, Ecer in
Dišán. To so vojvode Horéjcev, Seírjevi otroci v deželi
Edóm. 22 Lotánova sinova sta bila Horí in Hemám;
Lotánova sestra pa je bila Timna. 23 Šobálovi otroci
so bili tile: Alván, Manáhat, Ebál, Šefo in Onám. 24
To sta Cibónova otroka: oba, Ajá in Aná. To je bil ta
Anáj, ki je našel mule v divjini, ko je pasel osle svojega
očeta Cibóna. 25 Anájeva otroka sta bila ta: Dišón
in Oholibáma, Anájeva hči. 26 To so Dišónovi otroci:
Hemdán, Ešbán, Jitrán in Kerán. 27 Ecerjevi otroci
so tile: Bilhán, Zaaván in Akán. 28 Dišánova otroka
sta tale [dva]: Uc in Arán. 29 To so vojvode, ki so izšli
iz Horéjcev: vojvoda Lotán, vojvoda Šobál, vojvoda
Cibón, vojvoda Anáj, 30 vojvoda Dišón, vojvoda Ecer
in vojvoda Dišán. To so vojvode, ki so izšli iz Horéjcev,
med njihovimi vojvodami v deželi Seír. 31 To so kralji,
ki so kraljevali v edómski deželi, preden je katerikoli
kralj kraljeval nad Izraelovimi otroki. 32 Beórjev sin
Bela je kraljeval v Edómu in ime njegovega mesta
je bilo Dinhába. 33 Bela je umrl in namesto njega je
zakraljeval Zerahov sin Jobáb iz Bocre. 34 Jobáb je
umrl in namesto njega je zakraljeval Hušám iz dežele
Temáncev. 35 Hušám je umrl in namesto njega je
zakraljeval Bedádov sin Hadád, ki je udaril Midján na
moábskem polju in ime tega mesta je bilo Avít. 36
Hadád je umrl in namesto njega je zakraljeval Samlá
iz Masréke. 37 Samlá je umrl in namesto njega je
zakraljeval Šaúl iz Rehobóta ob reki. 38 Šaúl je umrl in
namesto njega je zakraljeval Ahbórjev sin Báal Hanán.
39 Ahbórjev sin Báal Hanán je umrl in namesto njega
je zakraljeval Hadár. Ime njegovega mesta je bilo
Pagú in ime njegove žene je bilo Mehetabéla, hči Me-
Zahábove hčere Matréde. 40 To so imena vojvod, ki so

izšli iz Ezava, glede na njihove družine, po njihovih
krajih, po njihovih imenih: vojvoda Timná, vojvoda
Alvá, vojvoda Jetét, 41 vojvoda Oholibáma, vojvoda
Elá, vojvoda Pinón, 42 vojvoda Kenáz, vojvoda Temán,
vojvoda Mibcár, 43 vojvoda Magdiél, vojvoda Irám. To
so edómski vojvode, glede na njihova prebivališča v
deželi njihove posesti. On je Ezav, oče Edómcev.

37 Jakob je prebival v deželi, v kateri je bil njegov
oče tujec, v kánaanski deželi. 2 To so Jakobovi
rodovi. Jožef je bil star sedemnajst let, ko je s svojimi
brati pasel trop in deček je bil s sinovi Bilhe in s sinovi
Zilpe, ženama svojega očeta. Jožef je svojemu očetu
prinesel njihovo zlo poročilo. 3 Torej Izrael je bolj ljubil
Jožefa kakor vse svoje otroke, ker je bil sin njegove
visoke starosti. Naredil mu je plašč iz mnogih barv. 4
Ko so njegovi bratje videli, da ga je njihov oče bolj
ljubil kakor vse njegove brate, so ga zasovražili in
niso mogli miroljubno govoriti z njim. 5 Jožef je sanjal
sanje in te je povedal svojim bratom, oni pa so ga
še bolj sovražili. 6 Rekel jim je: »Poslušajte, prosim
vas, te sanje, ki sem jih sanjal. 7 Kajti, glejte, na polju
smo vezali snope in glejte, moj snop je vstal in tudi
stal pokončno. Glejte, vaši snopi so stali naokoli in se
globoko priklanjali mojemu snopu.« 8 Njegovi bratje
so mu rekli: »Ali boš zares kraljeval nad nami? Ali
boš zares imel gospostvo nad nami?« In še bolj so
ga zasovražili zaradi njegovih sanj in zaradi njegovih
besed. 9 Sanjal je še druge sanje in te povedal svojim
bratom in rekel: »Glejte, še sem sanjal sanje. Glejte
globoko so se mi priklanjali sonce in luna in enajst
zvezd.« 10 Te je povedal svojemu očetu in svojim
bratom. Njegov oče pa ga je oštel in mu rekel: »Kaj
so te sanje, ki si jih sanjal? Naj zares pridemo jaz,
tvoja mati in tvoji bratje, da se ti priklonimo k zemlji?«
11 Njegovi bratje so mu zavidali, toda njegov oče je
obeležil besede. 12 Njegovi bratje so odšli, da pasejo
trop svojega očeta v Sihemu. 13 Izrael je rekel Jožefu:
»Mar tvoji bratje ne pasejo tropa v Sihemu? Pridi in
poslal te bom k njim.« Ta mu je rekel: »Tukaj sem.«
14 Rekel mu je: »Pojdi, prosim te, poglej če je dobro
s tvojimi brati in dobro s tropi in besedo mi ponovno
prinesi nazaj.« Tako ga je poslal iz hebrónske doline
in je prišel v Sihem. 15 Našel pa ga je nek mož in
glej, taval je po polju in človek ga je vprašal, rekoč:
»Kaj iščeš?« 16 Rekel je: »Iščem svoje brate. Povej
mi, prosim te, kje pasejo svoje trope.« 17 Človek je
rekel: »Odpravili so se od tod, kajti slišal sem jih reči:
›Pojdimo v Dotán.‹« Jožef je odšel za svojimi brati in jih
našel v Dotánu. 18 Ko so ga od daleč zagledali, celo
preden se jim je približal, so se zoper njega zarotili,
da ga ubijejo. 19 Drug drugemu so rekli: »Glejte, ta
sanjač prihaja. 20 Pridimo torej, ubijmo ga in ga vrzimo
v neko jamo in bomo rekli: ›Neka zla žival ga je požrla‹
in bomo videli, kaj bo nastalo iz njegovih sanj.« 21
Ruben pa je to slišal in ga osvobodil iz njihovih rok
in rekel: »Naj ga ne ubijemo mi.« 22 Ruben jim je
rekel: »Ne prelijmo krvi, temveč ga vrzimo v tole jamo,
ki je v divjini in ne položimo roke nanj, « da bi ga
lahko osvobodil iz njihovih rok, da ga ponovno izroči
njegovemu očetu. 23 Pripetilo pa se je, ko je Jožef
prišel k svojim bratom, da so Jožefa slekli iz njegovega
plašča, njegovega plašča iz mnogih barv, ki je bil na
njem 24 in ga prijeli ter vrgli v jamo. Jama pa je bila
prazna, v njej ni bilo vode. 25 Usedli so se, da jedo kruh
in povzdignili so svoje oči, pogledali in glej, skupina
Izmaelcev je prihajala iz Gileáda, s svojimi kamelami,
nesoč dišave, balzam in miro, da to odnesejo dol v
Egipt. 26 Juda je rekel svojim bratom: »Kakšna korist je
to, če ubijemo svojega brata in prikrijemo njegovo kri?
27 Pridite in prodajmo ga Izmaelcem in naj naša roka
ne bo nad njim, kajti on je naš brat in naše meso.«
Njegovi bratje so bili zadovoljni. 28 Potem so šli mimo
midjánski trgovci in Jožefa so potegnili ter dvignili iz
jame in Jožefa prodali Izmaelcem za dvajset koščkov
srebra in ti so Jožefa pripeljali v Egipt. 29 Ruben pa se
je vrnil k jami in glej, Jožefa ni bilo v jami. Raztrgal je
svoja oblačila 30 in se vrnil k svojim bratom ter rekel:
»Otroka ni in kam naj grem jaz?« 31 Vzeli so Jožefov
plašč, zaklali kozlička izmed koz in plašč pomočili v
kri 32 in poslali so plašč iz mnogih barv in ga prinesli
k svojemu očetu ter rekli: »To smo našli. Védi torej,
ali je to plašč tvojega sina ali ne.« 33 Prepoznal ga
je in rekel: » To je plašč mojega sina. Zla žival ga je
požrla. Jožef je brez dvoma raztrgan na koščke.« 34
Jakob je raztrgal svoja oblačila in na svoja ledja oblekel
vrečevino in mnogo dni žaloval za svojim sinom. 35
Vsi njegovi sinovi in vse njegove hčere so vstali, da ga
potolažijo, toda odklonil je, da bi bil potolažen in rekel
je: »Kajti žalujoč bom šel v grob k svojemu sinu.« Tako
je njegov oče jokal za njim. (Sheol h7585) 36 Midjánci pa
so ga prodali v Egipt k Potifárju, faraonovemu častniku
in poveljniku straže.

38 Pripetilo se je ob tistem času, da je Juda šel dol
od svojih bratov in vstopil k nekemu Adulámcu,
katerega ime je bilo Hirá. 2 Juda je tam videl hčer
nekega Kánaanca, katerega ime je bilo Šua in vzel
jo je ter šel noter k njej. 3 Ta je spočela in rodila
sina in njegovo ime je imenoval Er. 4 Ponovno je
spočela ter rodila sina in njegovo ime je imenovala
Onán. 5 Spet je spočela in rodila sina in njegovo ime
je imenovala Šelá. Bil je pri Kezíbu, ko ga je rodila. 6
Juda je vzel ženo za svojega prvorojenca Era, ki ji

je bilo ime Tamara. 7 Judov prvorojenec Er pa je bil
zloben v Gospodovih očeh in Gospod ga je usmrtil.
8 Juda je rekel Onánu: »Pojdi noter k ženi svojega
brata in jo poroči ter svojemu bratu obudi potomca.« 9
Onán pa je vedel, da potomec ne bo njegov in pripetilo
se je, ko je šel noter k ženi svojega brata, da je to
izlil na tla, da svojemu bratu ne bi dal potomca. 10
Stvar, ki jo je storil, je razžalila Gospoda, zaradi česar
je tudi njega usmrtil. 11 Potem je Juda rekel svoji snahi
Tamari: »Ostani vdova, v hiši svojega očeta, dokler
moj sin Šelá ne odraste, « kajti rekel je: »Da ne bi
morda tudi on umrl, kakor sta njegova brata.« Tamara
je odšla in prebivala v hiši svojega očeta. 12 Tekom
časa je Šuova hči, Judova žena, umrla in Juda je bil
potolažen in se dvignil k svojim strižcem ovc v Timno,
on in njegov prijatelj Adulámec Hirá. 13 To je bilo
povedano Tamari, rekoč: »Glej, tvoj tast gre v Timno,
da ostriže svoje ovce.« 14 Iz sebe je odložila svoje
vdovske obleke, se pokrila z zagrinjalom, se ogrnila in
sedla na odprt kraj, ki je na poti v Timno, kajti videla je,
da je Šelá odrastel, pa mu ni bila dana za ženo. 15 Ko
jo je Juda zagledal, je mislil, da je pocestnica, ker je
imela svoj obraz zakrit. 16 Na poti se je obrnil k njej in
rekel: »Daj, prosim te, naj pridem noter vate, « (kajti ni
vedel, da je bila njegova snaha.) Ona pa je rekla: »Kaj
mi hočeš dati, da lahko prideš vame?« 17 Rekel je:
»Poslal ti bom kozlička od tropa.« Rekla je: »Ali mi
boš dal jamstvo, dokler ga ne pošlješ?« 18 Rekel je:
»Kakšno jamstvo naj ti dam?« Rekla je: »Svoj pečat
in svoje okrasne vrvice in svojo palico, ki je v tvoji
roki.« To ji je dal in prišel noter vanjo in ta je spočela z
njim. 19 Vstala je ter odšla proč in poleg sebe položila
svoje zagrinjalo iz sebe in si nadela obleke svojega
vdovstva. 20 Juda je poslal kozlička po roki svojega
prijatelja Adulámca, da prejme svoje jamstvo iz roke
ženske, toda ta je ni našel. 21 Potem je vprašal ljudi
tega kraja, rekoč: »Kje je pocestnica, ki je bila javno
poleg poti?« Rekli so: »Na tem kraju ni bilo nobene
pocestnice.« 22 Vrnil se je k Judu in rekel: »Ne morem
je najti in tudi ljudje tega kraja so rekli, da na tem
kraju ni bilo nobene pocestnice.« 23 Juda je rekel:
»Naj si ona to vzame k sebi, da ne bova osramočena.
Glej, poslal sem tega kozlička, ti pa je nisi našel.« 24
Pripetilo se je približno tri mesece kasneje, da je bilo
Judu povedano, rekoč: »Tvoja snaha Tamara je igrala
pocestnico in prav tako poglej, ona je z otrokom od
vlačugarstva.« Juda je rekel: »Privedite jo naprej in naj
bo sežgana.« 25 Ko je bila privedena naprej, je poslala
k svojemu tastu, rekoč: »Po moškem, čigar [last] je
to, sem z otrokom.« Rekla je: »Razpoznaj, prosim te,
čigav je ta pečat, okrasne vrvice in palica.« 26 Juda
jim je priznal in rekel: »Bolj pravična je bila kakor jaz,
zato ker je nisem dal svojemu sinu Šeláju.« In ni je
več ponovno spoznal. 27 Pripetilo pa se je v času
njenih porodnih muk, glej, da sta bila v njeni maternici
dvojčka. 28 Ko je bila v porodnih mukah se je pripetilo,
da je eden iztegnil svojo roko in babica je prijela ter
na njegovo roko privezala škrlatno nit, rekoč: »Ta je
prvi prišel ven.« 29 Pripetilo pa se je, ko je svojo roko
potegnil nazaj, glej, je prišel ven njegov brat. Rekla je:
»Kako si izbruhnil? Ta prodor bodi na tebi.« Zato je
bilo njegovo ime imenovano Parec. 30 Nato je prišel
ven njegov brat, ki je imel na svoji roki škrlatno nit in
njegovo ime je bilo imenovano Zerah.

39 Jožef je bil priveden dol v Egipt, in faraonov
častnik Potifár, poveljnik straže, Egipčan, ga je
kupil iz roke Izmaelcev, ki so ga privedli tja dol. 2
Gospod pa je bil z Jožefom in bil je uspešen človek in
bil je v hiši svojega gospodarja Egipčana. 3 Njegov
gospodar je videl, da je bil z njim Gospod in da je
Gospod naredil, da je v njegovi roki vse uspevalo.
4 Jožef je našel naklonjenost v njegovih očeh in mu
služil. Postavil ga je za nadzornika nad svojo hišo in
vse, kar je imel, je položil v njegovo roko. 5 Pripetilo se
je čez čas, ko ga je postavil za nadzornika v svoji hiši
in nad vsem, kar je imel, da je Gospod zaradi Jožefa
blagoslovil Egipčanovo hišo in Gospodov blagoslov
je bil nad vsem, kar je imel v hiši in na polju. 6 Vse,
kar je imel, je pustil v Jožefovi roki in ni vedel, kar bi
moral, razen kruha, ki ga je jedel. Jožef pa je bil čedne
zunanjosti in lepega videza. 7 Pripetilo se je po teh
stvareh, da je gospodarjeva žena vrgla svoje oči na
Jožefa in rekla: »Lezi z menoj.« 8 Toda odklonil je in
ženi svojega gospodarja rekel: »Glej, moj gospodar ne
ve kaj je z menoj v hiši in vse, kar ima, je zaupal v
mojo roko. 9 Nikogar večjega v tej hiši ni kakor jaz niti
ni nobene stvari zadržal pred menoj, razen tebe, ker si
njegova žena; kako lahko jaz potem storim to veliko
zlobnost in grešim zoper Boga?« 10 Pripetilo se je, ko
je dan za dnem govorila Jožefu, da ji ni prisluhnil, da
leži z njo ali da bi bil z njo. 11 Pripetilo se je okoli tega
časa, da je Jožef odšel v hišo, da opravi svoje opravilo
in tam v hiši ni bilo nikogar od ljudi. 12 Ona pa ga je
ujela za njegovo obleko, rekoč: »Lezi z menoj« in pustil
je svojo obleko v njeni roki, pobegnil in izginil ven. 13
Pripetilo se je, ko je videla, da je v njeni roki pustil
svojo obleko in je pobegnil naprej, 14 da je zaklicala k
možem svoje hiše in jim govorila, rekoč: »Vidite, k nam
je privedel Hebrejca, da nas zasmehuje. Prišel je k
meni, da leži z menoj, jaz pa sem zaklicala z močnim
glasom. 15 Pripetilo se je, ko je zaslišal, da sem
povzdignila svoj glas in zakričala, da je svojo obleko
pustil pri meni, pobegnil in izginil ven.« 16 Njegovo
obleko je položila poleg sebe, dokler njen gospodar ni

prišel domov. 17 Govorila mu je glede na te besede,
rekoč: »Hebrejski služabnik, ki si ga privedel k nam, je
prišel noter k meni in me zasmehoval 18 in pripetilo
se je, ko sem povzdignila svoj glas in zakričala, da je
svojo obleko pustil pri meni in pobegnil.« 19 Pripetilo
se je, ko je njegov gospodar slišal besede svoje žene,
ki mu jih je govorila, rekoč: »Na ta način mi je storil
tvoj služabnik, « da je bil vžgan njegov bes. 20 Jožefov
gospodar ga je vzel in ga vtaknil v ječo, kraj, kjer so
bili zvezani kraljevi jetniki in bil je tam v ječi. 21 Toda
Gospod je bil z Jožefom in mu izkazal usmiljenje in mu
dal naklonjenost v očeh čuvaja ječe. 22 Čuvaj ječe je v
Jožefovo roko zaupal vse jetnike, ki so bili v ječi in
karkoli so tam storili, je bil on izvršitelj tega. 23 Čuvaj
ječe ni gledal na nobeno stvar, ki je bila pod njegovo
roko, ker je bil z njim Gospod in tisto, kar je naredil, je
Gospod storil, da je to uspevalo.

40 Pripetilo se je po teh stvareh, da sta točaj
egiptovskega kralja in njegov pek užalila njunega
gospoda, egiptovskega kralja. 2 Faraon je bil ogorčen
zoper dva izmed svojih častnikov, zoper šefa točajev
in zoper šefa pekov. 3 Zaprl ju je v hišo poveljnika
straže, v ječo, kraj, kjer je bil zvezan Jožef. 4 Poveljnik
straže je Jožefa zadolžil z njima in ta jima je stregel
in [neko] razdobje sta ostala v ječi. 5 Sanjala sta
oba izmed njiju, vsak človek svoje sanje v isti noči,
vsak človek glede na razlago svojih sanj, točaj in pek
egiptovskega kralja, ki sta bila zvezana v ječi. 6 Jožef
je zjutraj prišel k njima, pogledal nanju in glej, bila sta
žalostna. 7 Vprašal je faraonova častnika, ki sta bila z
njim v ječi hiše njegovega gospodarja, rekoč: »Zakaj
sta danes videti tako žalostna?« 8 Odgovorila sta mu:
»Sanjala sva sanje, pa ni nobenega razlagalca le-teh.«
Jožef jima je rekel: » Ali razlage ne pripadajo Bogu?
Povejta mi jih, prosim vaju.« 9 Glavni točaj je svoje
sanje povedal Jožefu in mu rekel: »V mojih sanjah,
glej, je bil pred menoj vinski trs, 10 in na vinskem trsu
so bile tri mladike in te so bile kakor bi vzbrstele in
bi njihovo cvetje poganjalo in bi njihovi šopi obrodili
zrelo grozdje. 11 V moji roki je bila faraonova čaša
in vzel sem grozdje ter ga stisnil v faraonovo čašo in
čašo podal v faraonovo roko.« 12 Jožef mu je rekel:
»To je razlaga: ›Tri mladike so trije dnevi. 13 Že v treh
dneh bo faraon povzdignil tvojo glavo in te ponovno
postavil na tvoje mesto in faraonovo čašo boš po
prejšnji navadi, ko si bil njegov točaj, izročal v njegovo
roko.‹ 14 Toda pomisli name, ko bo dobro s teboj in mi
izkaži prijaznost, prosim te in me omeni faraonu in me
privedi iz te hiše, 15 kajti zares sem bil ukraden proč
iz hebrejske dežele in tudi tukaj nisem storil ničesar,
da bi me vtaknili v grajsko ječo.« 16 Ko je glavni pek
videl, da je bila razlaga dobra, je Jožefu rekel: »Tudi
jaz sem bil v svojih sanjah in glej, na svoji glavi sem
imel tri bele košare. 17 V najvišji košari je bilo vse
vrste pekovskih izdelkov za faraona in ptice so jih
jedle iz košare na moji glavi.« 18 Jožef je odgovoril
in rekel: »To je njihova razlaga: ›Tri košare so trije
dnevi. 19 Že v treh dneh bo faraon vzdignil tvojo glavo
iz tebe in te obesil na drevo in ptice bodo iz tebe
jedle tvoje meso.‹« 20 Pripetilo se je tretji dan, ki je bil
faraonov rojstni dan, da je priredil gostijo vsem svojim
služabnikom in med svojimi služabniki povzdignil glavo
glavnega točaja in glavnega peka. 21 Glavnega točaja
je ponovno vrnil v njegovo točajstvo in čašo je podajal
v faraonovo roko, 22 toda glavnega peka je obesil,
kakor jima je Jožef razložil. 23 Vendar se glavni točaj
ni spomnil Jožefa, temveč je nanj pozabil.

41 Pripetilo se je ob koncu dveh polnih let, da je
faraon sanjal in glej, stal je poleg reke. 2 Glej, iz
vode je prišlo sedem krav, lepega videza in debelega
mesa in hranile so se na travniku. 3 Glej, za njimi je
iz reke prišlo sedem drugih krav, bolnega videza in
suhega mesa in so obstale poleg drugih krav na bregu
reke. 4 Krave bolnega videza in suhega mesa so
pojedle sedem krav lepega in obilnega videza. Tako se
je faraon prebudil. 5 Zaspal je in drugič sanjal in glej,
sedem žitnih klasov je vzklilo na enem steblu, bujnih in
dobrih. 6 Glej, za njimi je zraslo sedem tankih klasov
in ožganih z vzhodnikom. 7 Sedem tankih klasov je
požrlo sedem bujnih in polnih klasov. Faraon se je
prebudil in glej, bile so sanje. 8 Pripetilo se je zjutraj,
da je bil njegov duh vznemirjen in poslal je ter dal
poklicati vse tamkajšnje egiptovske čarovnike in vse
modre može in faraon jim je povedal svoje sanje, toda
nikogar ni bilo, ki bi jih faraonu lahko razložil. 9 Potem
je faraonu spregovoril glavni točaj, rekoč: »Ta dan se
spominjam svojih krivd. 10 Faraon je bil ogorčen nad
svojima služabnikoma in me zaprl pod stražo v hišo
poveljnika straže, oba, mene in glavnega peka 11 in
sanjala sva sanje v eni noči, jaz in on. Sanjala sva
vsak glede na razlago svojih sanj. 12 Tam je bil z
nama mladenič, Hebrejec, služabnik poveljnika straže
in povedala sva mu in razložil nama je najine sanje.
Razložil je vsakemu človeku glede na njegove sanje.
13 Pripetilo se je, kakor nama jih je razložil, tako je
bilo. Mene je ponovno vrnil v mojo službo, njega pa je
obesil.« 14 Tedaj je faraon poslal in poklical Jožefa in
naglo so ga privedli iz grajske ječe in obril se je ter
zamenjal svoja oblačila in prišel k faraonu. 15 Faraon
je rekel Jožefu: »Sanjal sem sanje in nikogar ni, ki bi
jih lahko razložil. O tebi pa sem slišal govoriti, da lahko
razumeš sanje, da jih razložiš.« 16 Jožef je faraonu
odgovoril, rekoč: » To ni v meni. Bog bo dal faraonu
odgovor miru.« 17 Faraon je Jožefu rekel: »V svojih

sanjah, glej, sem stal na bregu reke 18 in glej, iz reke
je prišlo sedem krav, debelega mesa in lepega videza
in hranile so se na travniku. 19 In glej, sedem drugih
krav je prišlo gor za njimi, mršavih in bolnega videza
in suhega mesa, kakršnih po slabosti nisem še nikoli
videl v vsej egiptovski deželi 20 in krave suhega in
bolnega videza so pojedle prvih sedem obilnih krav.
21 Ko so jih pojedle, se ni moglo vedeti, da so jih
pojedle, temveč so bile še vedno bolnega videza,
kakor poprej. Tako sem se prebudil. 22 In v svojih
sanjah sem videl, in glej, sedem klasov je vzbrstelo na
enem steblu, polnih in dobrih 23 in glej, sedem klasov,
izsušenih, tankih in ožganih z vzhodnikom, je pognalo
za njimi. 24 Tanki klasi so požrli sedem dobrih klasov
in to sem povedal čarovnikom, toda nikogar ni bilo,
ki bi mi jih lahko razodel.« 25 Jožef je rekel faraonu:
»Faraonove sanje so ene. Bog je faraonu pokazal, kaj
namerava storiti. 26 Sedem dobrih krav je sedem let in
sedem dobrih klasov je sedem let. Sanje so ene. 27 In
sedem krav suhega in bolnega videza, ki bodo prišle
za njimi, je sedem let in sedem praznih klasov, ožganih
z vzhodnikom, bo sedem let lakote. 28 To je stvar, ki
sem jo povedal faraonu: ›Kar Bog namerava storiti,
je pokazal faraonu. 29 Glej, pride sedem let velikega
obilja po vsej egiptovski deželi. 30 Za temi pa se bo
dvignilo sedem let lakote in vse obilje v egiptovski
deželi bo pozabljeno in lakota bo použila deželo. 31
Obilje v deželi se ne bo poznalo zaradi razloga lakote,
ki bo sledila, kajti ta bo zelo boleča. 32 Zaradi tega so
se sanje faraonu ponovile dvakrat. To je, ker je stvar
osnovana od Boga in jo bo Bog kmalu izpolnil. 33
Zdaj naj torej faraon poišče razumnega in modrega
moža ter ga postavi nad egiptovsko deželo. 34 Naj
faraon to stori in naj določi častnike nad deželo in naj
v sedmih obilnih letih poberejo petino v egiptovski
deželi. 35 Naj zberejo vso hrano tistih dobrih let, ki
pridejo in žito prihranijo pod faraonovo roko in naj
hrano čuvajo v mestih. 36 Ta hrana bo deželi za zalogo
zoper sedem let lakote, ki bo v egiptovski deželi, da
dežela zaradi lakote ne bo propadla.‹« 37 Stvar je
bila dobra v faraonovih očeh in v očeh vseh njegovih
služabnikov. 38 Faraon je rekel svojim služabnikom:
»Ali lahko najdemo takšnega kakor je ta, moža, v
katerem je Božji Duh?« 39 Faraon je rekel Jožefu: »Ker
ti je Bog pokazal vse to, ne obstaja nihče tako razumen
in moder, kakor si ti. 40 Ti boš nad mojo hišo in glede
na tvojo besedo bo vladano vsemu mojemu ljudstvu,
samo v prestolu bom večji kakor ti.« 41 Faraon je
rekel Jožefu: »Glej, postavil sem te nad vso egiptovsko
deželo.« 42 Faraon je iz svoje roke snel svoj prstan, ga
dal na Jožefovo roko, ga oblekel v suknje iz tankega
lanenega platna in okoli njegovega vratu obesil zlato
verižico, 43 in pripravil ga je, da se pelje v drugem
bojnem vozu, ki ga je imel in pred njim so klicali:
»Upognite koleno.« In postavil ga je za vladarja nad
vso egiptovsko deželo. 44 Faraon je Jožefu rekel: »Jaz
sem faraon in brez tebe noben človek ne bo dvignil
svoje roke ali stopala po vsej egiptovski deželi.« 45
Faraon je Jožefovo ime imenoval Cafenát Panéah in
mu dal za ženo Asenáto, hčer Potifêra, duhovnika iz
Ona. In Jožef je odšel nad vso egiptovsko deželo. 46
Jožef je bil star trideset let, ko je stal pred faraonom,
egiptovskim kraljem. In Jožef je odšel izpred faraonove
prisotnosti in šel skozi vso egiptovsko deželo. 47 V
sedmih obilnih letih je zemlja obrodila v obilju. 48 Zbral
je vso hrano sedmih let, ki je bila v egiptovski deželi in
hrano shranil v mestih, hrano polja, ki je bila naokoli
vsakega mesta, je shranil v istem. 49 Jožef je zbral žita
kakor morskega peska, zelo veliko, dokler ni prenehal
šteti, kajti tega je bilo brez števila. 50 Preden je prišla
lakota, sta bila Jožefu rojena dva sinova, ki mu ju je
rodila Asenáta, hči Potifêra, duhovnika iz Ona. 51
Jožef je ime prvorojenega imenoval Manáse, »Kajti
Bog, « je rekel, »me je pripravil pozabiti vse moje
garanje in vso hišo mojega očeta.« 52 Ime drugega
je imenoval Efrájim: »Kajti Bog mi je storil, da bom
rodoviten v deželi svoje stiske.« 53 Sedem let obilja,
ki je bilo v egiptovski deželi, je bilo končanih. 54
Začelo je prihajati sedem let pomanjkanja, glede na to,
kakor je rekel Jožef in pomanjkanje je bilo po vseh
deželah, toda v egiptovski deželi je bil kruh. 55 Ko
je bila vsa egiptovska dežela izstradana, je ljudstvo
vpilo k faraonu za kruh, faraon pa je vsem Egipčanom
rekel: »Pojdite k Jožefu; kar vam reče, storite.« 56
Lakota je bila nad vsem obličjem zemlje in Jožef je
odprl vsa skladišča in prodajal Egipčanom in lakota je
v egiptovski deželi hudo naraščala. 57 Vse dežele so
prišle v Egipt k Jožefu, da kupijo žito, zato ker je bila
lakota tako huda v vseh deželah.

42 Torej ko je Jakob videl, da je bilo v Egiptu žito,
je Jakob rekel svojim sinovom: »Zakaj gledate
drug drugega?« 2 Rekel je: »Glejte, slišal sem, da
je v Egiptu žito, pojdite tja dol in ga kupite za nas od
tod, da bomo lahko živeli in ne umrli.« 3 Jožefovih
deset bratov je odšlo dol, da bi v Egiptu nakupili žita. 4
Toda Jožefovega brata Benjamina Jakob ni poslal s
svojimi brati, kajti rekel je: »Da ga ne bi morda doletela
nesreča.« 5 Med temi, ki so prihajali, so prišli Izraelovi
sinovi kupovat žito, kajti lakota je bila v kánaanski
deželi. 6 Jožef pa je bil guverner nad deželo in on je
bil tisti, ki je prodajal vsemu ljudstvu dežele. In prišli
so Jožefovi bratje in se priklonili pred njim s svojimi
obrazi k zemlji. 7 Jožef je zagledal svoje brate in jih

prepoznal, toda naredil se jim je tujca in jim surovo
govoril in jim rekel: »Od kod prihajate?« Rekli so: »Iz
kánaanske dežele, da kupimo hrano.« 8 Jožef je svoje
brate prepoznal, oni pa ga niso prepoznali. 9 Jožef
se je spomnil sanj, ki jih je sanjal o njih in jim rekel:
»Ogleduhi ste. Prišli ste, da vidite nezavarovanost
dežele.« 10 Rekli so mu: »Ne, moj gospod, temveč so
tvoji služabniki prišli kupit hrano. 11 Vsi smo sinovi
enega moža. Mi smo zvesti možje, tvoji služabniki niso
ogleduhi.« 12 Rekel jim je: »Ne, temveč ste prišli, da
vidite nezavarovanost dežele.« 13 Rekli so: »Tvojih
služabnikov je dvanajst bratov, sinovi enega moža v
kánaanski deželi in glej, najmlajši je ta dan z našim
očetom in enega ni.« 14 Jožef pa jim je rekel: »To je
to, kar sem vam govoril, « rekoč: »Ogleduhi ste. 15
S tem boste preizkušeni. Pri faraonovem življenju ne
boste šli od tod, razen če ne pride sèm vaš najmlajši
brat. 16 Pošljite enega izmed vas in naj gre po vašega
brata, vi pa boste zadržani v ječi, da se bodo vaše
besede lahko dokazale, če je v vas kaj resnice, ali pa
ste, pri faraonovem življenju, zagotovo ogleduhi.« 17
Vse skupaj jih je za tri dni zaprl v ječo. 18 Jožef jim
je tretji dan rekel: »Storite to in živite, kajti bojim se
Boga. 19 Če ste pravi možje, naj bo eden izmed vas
zvezan v hiši vaše ječe, vi pa pojdite, nesite žito za
lakoto svojih hiš, 20 toda svojega najmlajšega brata
privedite k meni. Tako bodo vaše besede preverjene in
ne boste umrli.« In storili so tako. 21 Rekli so drug
drugemu: »Mi smo resnično krivi glede svojega brata v
tem, [da] smo videli tesnobo njegove duše, ko nas je
rotil, pa mu nismo prisluhnili. Zato je nad nas prišla ta
tegoba.« 22 Ruben jim je odgovoril, rekoč: »Mar vam
nisem govoril, rekoč: ›Ne grešite zoper otroka, ‹ pa
me niste hoteli poslušati? Zato, glejte, tudi njegova
kri je zahtevana.« 23 Niso pa vedeli, da jih je Jožef
razumel, kajti govoril jim je po tolmaču. 24 Obrnil se je
okoli, proč od njih in zajokal. In ponovno se je vrnil k
njim, se posvetoval z njimi in od njih vzel Simeona
ter ga zvezal pred njihovimi očmi. 25 Potem je Jožef
zapovedal, da naj njihove vreče napolnijo z žitom in
denar vsakega povrnejo v njegovo vrečo in jim dajo
preskrbo z živežem za na pot. In tako so jim storili. 26
Svoje osle so natovorili z žitom in odpotovali od tam.
27 Ko pa je eden izmed njih odprl svojo vrečo, da da
svojemu oslu krmo v gostišču, je odkril svoj denar,
kajti, glej, ta je bil v ustju njegove vreče. 28 Svojim
bratom je rekel: »Moj denar je povrnjen in glejte, ta je
celo v moji vreči.« Njihovo srce jim je omagalo in bili so
prestrašeni, rekoč drug drugemu: »Kaj je to, kar nam
je storil Bog?« 29 Prišli so k svojemu očetu Jakobu v
kánaansko deželo in mu povedali vse, kar se jim je
pripetilo, rekoč: 30 »Mož, ki je gospodar dežele, nam
je surovo govoril in nas prijel za ogleduhe dežele. 31
Mi pa smo mu rekli: ›Mi smo pravični možje, mi nismo
ogleduhi. 32 Nas je dvanajst bratov, sinov našega
očeta. Enega ni, najmlajši pa je ta dan z našim očetom
v kánaanski deželi.‹« 33 Mož, gospodar dežele, pa
nam je rekel: »S tem bom spoznal, da ste pravični
možje. Enega izmed svojih bratov pustite tukaj z menoj
in vzemite hrano za lakoto svojih družin in odidite.
34 Svojega najmlajšega brata pa privedite k meni.
Potem bom vedel, da niste ogleduhi, temveč, da ste
pravični možje. Tako vam bom osvobodil vašega brata,
vi pa boste preprodajali v deželi.« 35 Pripetilo se je,
ko so izpraznili svoje vreče, glej, da je bil sveženj
denarja vsakega človeka v njegovi vreči. Ko so tako
oni, kakor njihov oče, zagledali svežnje denarja, so bili
prestrašeni. 36 Njihov oče Jakob jim je rekel: »Oropali
ste me mojih otrok. Jožefa ni in Simeona ni in proč
hočete odvesti [še] Benjamina. Vse te stvari so zoper
mene.« 37 Ruben je spregovoril svojemu očetu: »Moja
dva sinova ubij, če ga ne privedem k tebi. Izroči ga v
mojo roko, jaz pa ga bom ponovno privedel k tebi.« 38
Rekel je: »Moj sin ne bo šel dol s teboj, kajti njegov
brat je mrtev, on pa je ostal sam. Če ga po poti, na
katero greste, zadene nesreča, potem boste moje sive
lase z bridkostjo privedli do groba.« **(Sheol h7585)**

43 Lakota v deželi pa je bila huda. 2 Pripetilo se
je, ko so pojedli žito, ki so ga prinesli iz Egipta,
da jim je njihov oče rekel: »Ponovno pojdite, kupite
nam malo hrane.« 3 Juda mu je spregovoril, rekoč:
»Človek nam je slovesno izpričal, rekoč: ›Ne boste
videli mojega obraza, razen če bo z vami vaš brat.‹ 4
Če hočeš z nami poslati našega brata, bomo šli dol in
ti kupili hrano, 5 toda če ga nočeš poslati, ne bomo šli
dol, kajti človek nam je rekel: ›Ne boste videli mojega
obraza, razen če bo z vami vaš brat.‹« 6 Izrael je rekel:
»Zakaj postopate z menoj tako slabo, da ste možu
povedali, da imate še brata?« 7 Rekli so: »Mož nas je
strogo povprašal o našem stanju in o našem sorodstvu,
rekoč: › Ali vaš oče še živi? Imate še enega brata?‹
In povedali smo mu glede na pomen teh besed. Mar
bi lahko zagotovo vedeli, da bo rekel: ›Svojega brata
pripeljite dol?‹« 8 Juda pa je svojemu očetu Izraelu
rekel: »Pošlji dečka z menoj in bomo vstali ter šli, da
bomo lahko živeli in ne umrli, tako mi, kakor ti in tudi
naši malčki. 9 Jaz bom poroštvo zanj. Iz moje roke ga
boš zahteval. Če ti ga ne privedem in postavim predte,
potem naj krivdo nosim na veke, 10 kajti razen, če se
ne bi obotavljali, bi se zagotovo sedaj drugič vrnili.« 11
Njihov oče Izrael jim je rekel: »Če mora biti to sedaj
tako, storite tole. Vzemite od najboljših sadov dežele
v svoje posode in odnesite dol človeku darilo, malo
balzama, malo meda, dišave, miro, oreščke in mandlje.

12 V svoje roke vzemite dvojen denar. Denar, ki je bil
priveden nazaj v ustjih vaših vreč, ga ponovno odnesite
v svoji roki; morda je bila to pomota. 13 Vzemite tudi
svojega brata in vstanite, ponovno pojdite k človeku.
14 Bog Vsemogočni pa naj vam da usmiljenje pred
človekom, da lahko odpošlje proč vašega drugega
brata in Benjamina. Če bom oropan svojih otrok, sem
oropan.« 15 Možje so vzeli to darilo in v svojo roko
vzeli dvojen denar in Benjamina. Vstali so in odšli dol k
Egiptu in obstali pred Jožefom. 16 Ko je Jožef z njimi
zagledal Benjamina je gospodarju svoje hiše rekel:
»Privedi te može domov in zakolji in pripravi, kajti ti
možje bodo opoldan kosili z menoj.« 17 Človek je storil
kakor je Jožef zaukazal in človek je može privedel v
Jožefovo hišo. 18 Možje pa so bili prestrašeni, ker
so bili privedeni v Jožefovo hišo. Rekli so: »Zaradi
denarja, ki je bil prvič vrnjen v naše vreče, smo bili
privedeni noter; da lahko zoper nas iščejo priložnost
in padejo na nas in vzamejo za sužnje nas in naše
osle.« 19 Približali so se oskrbniku Jožefove hiše ter
se z njim posvetovali pri hišnih vratih 20 in rekli: »Oh
gospod, prvič smo zares prišli dol, da kupimo hrano
21 in pripetilo se je, ko smo prišli v gostišče, da smo
odprli svoje vreče in glej, denar vsakega človeka je
bil v ustju njegove vreče, naš denar v polni teži in mi
smo ga ponovno prinesli v svoji roki. 22 In še en denar
smo prinesli dol v svojih rokah, da kupimo hrano. Ne
moremo povedati, kdo je naš denar položil v naše
vreče.« 23 Rekel je: »Mir vam bodi, ne bojte se. Vaš
Bog in Bog vašega očeta vam je v vaše vreče dal
zaklad. Jaz sem imel vaš denar.« In k njim je privedel
Simeona. 24 Človek je može privedel v Jožefovo hišo
in jim dal vode in umili so si svoja stopala in njihovim
oslom je dal krmo. 25 In pripravili so darilo za Jožefa,
ki je prišel opoldan, kajti slišali so, da bodo tam jedli
kruh. 26 Ko je Jožef prišel domov, so mu prinesli darilo,
ki je bilo v njihovi roki, v hišo in se mu priklonili k zemlji.
27 Vprašal jih je o njihovi blaginji in rekel: » Ali je vaš
oče zdrav, starec, o katerem ste govorili? Ali še živi?«
28 Odgovorili so: »Tvoj služabnik, naš oče, je dobrega
zdravja, on je še vedno živ.« In sklonili so svoje glave
in se globoko priklonili. 29 Povzdignil je svoje oči in
zagledal svojega brata Benjamina, sina svoje matere
ter rekel: » Ali je to vaš mlajši brat, o katerem ste mi
govorili?« Rekel je: »Bog ti bodi milostljiv, moj sin.«
30 Jožef se je podvizal, kajti njegova notranjost je
hrepenela za njegovim bratom in iskal je kje bi se
zjokal in vstopil v svojo sobo in se tam zjokal. 31
Umil si je obraz, odšel ven in se zadrževal ter rekel:
»Pripravite kruh.« 32 Pripravili so posebej zanj in
posebej zanje in posebej za Egipčane, ki so jedli z
njim, ker Egipčani ne smejo jesti kruha s Hebrejci, kajti
to je Egipčanom ogabnost. 33 Sedeli so pred njim,
prvorojenec glede na njegovo pravico prvorojenstva in
najmlajši glede na svojo mladost in možje so se čudili
drug drugemu. 34 Vzel je in jim poslal jedi izpred sebe,
toda Benjaminovih jedi je bilo petkrat več kakor od
kateregakoli izmed njih. In pili so in bili veseli z njim.

44 Oskrbniku svoje hiše je zapovedal, rekoč: »Vreče
mož napolni s hrano, kolikor lahko nesejo in
denar vsakega človeka položi v ustje njegove vreče.
2 Mojo čašo pa, srebrno čašo, položi v ustje vreče
najmlajšega in njegov žitni denar.« Ta je storil glede na
besedo, ki jo je Jožef spregovoril. 3 Takoj, ko je bila
zjutraj svetloba, so bili možje odposlani, oni in njihovi
osli. 4 Ko so odšli ven iz mesta in še ne daleč proč, je
Jožef rekel svojemu oskrbniku: »Vstani, sledi možem
in ko jih boš dohitel, jim reci: ›Zakaj ste zlo nagradili
za dobro? 5 Mar ni to tisto iz česar moj gospod pije
in s čimer zares vedežuje? S takšnim dejanjem ste
storili zlo.‹« 6 Ta jih je dohitel in jim spregovoril te iste
besede. 7 Rekli so mu: »Zakaj moj gospod govori te
besede? Bog ne daj, da bi tvoji služabniki storili glede
na to stvar. 8 Glej, denar, ki smo ga našli v ustjih svojih
vreč, smo iz kánaanske dežele ponovno prinesli k tebi,
kako bi potem ukradli srebro ali zlato iz hiše tvojega
gospodarja? 9 Pri komerkoli izmed tvojih služabnikov
bi bilo to najdeno, naj umre, mi pa bomo tudi sužnji
mojemu gospodu.« 10 Rekel je: » Naj bo sedaj tudi to
glede na vaše besede. Ta, pri komer bo to najdeno,
bo moj služabnik, vi pa boste brez krivde.« 11 Potem
so naglo sneli vsak mož svojo vrečo k tlom in vsak
mož je svojo vrečo odprl. 12 On pa je iskal in začel pri
najstarejšem in nehal pri najmlajšem in čaša je bila
najdena v Benjaminovi vreči. 13 Potem so raztrgali
svoja oblačila in vsak človek je otovoril svojega osla in
vrnili so se v mesto. 14 Juda in njegovi bratje so prišli
v Jožefovo hišo, kajti še je bil tam in padli so pred njim
na tla. 15 Jožef jim je rekel: »Kakšno dejanje je to, kar
ste storili? Ali ne veste, da tak mož, kakor jaz, lahko
zagotovo vedežuje?« 16 Juda je rekel: »Kaj bomo rekli
mojemu gospodu? Kaj naj govorimo? Ali kako se bomo
očistili? Bog je odkril krivičnost svojih služabnikov. Glej,
mi smo gospodovi služabniki, tako mi, kakor tudi ta, pri
komer se je našla čaša.« 17 Rekel je: »Bog ne daj, da
bi tako storil. Temveč človek, v čigar roki je najdena
čaša, bo moj služabnik. Kar pa se tiče vas, se v miru
dvignite k svojemu očetu.« 18 Potem se mu je približal
Juda in rekel: »Oh, moj gospod, naj tvoj služabnik,
prosim te, spregovori besedo v ušesa mojega gospoda
in naj tvoja jeza ne gori zoper tvojega služabnika, kajti ti
si celo kakor faraon. 19 Moj gospod je svoje služabnike
vprašal, rekoč: ›Imate očeta ali brata?‹ 20 In mi smo
mojemu gospodu rekli: ›Imamo očeta, starca in otroka

njegove visoke starosti, malčka. Njegov brat je mrtev
in on je sam ostal od svoje matere in njegov oče ga
ljubi.‹ 21 Ti pa si rekel svojim služabnikom: ›Privedite
ga dol k meni, da lahko svoje oči usmerim nanj.‹ 22
Mi pa smo mojemu gospodu rekli: ›Deček ne more
zapustiti svojega očeta, kajti če bi zapustil svojega
očeta, bi njegov oče umrl.‹ 23 Svojim služabnikom si
rekel: ›Razen če pride dol z vami vaš najmlajši brat,
ne boste več videli mojega obraza.‹ 24 Pripetilo se
je, ko smo prišli gor k tvojemu služabniku, mojemu
očetu, da smo mu povedali besede mojega gospoda.
25 Naš oče je rekel: ›Pojdite ponovno in nam kupite
malo hrane.‹ 26 Mi pa smo rekli: ›Ne moremo iti dol.
Če bo z nami naš najmlajši brat, potem bomo šli
dol, kajti ne smemo videti moževega obraza, razen
če bo z nami naš najmlajši brat.‹ 27 Tvoj služabnik,
moj oče, nam je rekel: ›Vi veste, da mi je žena rodila
dva sinova. 28 Eden je odšel od mene in rekel sem:
›Zagotovo je raztrgan na koščke‹ in od takrat ga nisem
videl. 29 Če tudi tega vzamete od mene in ga zadene
nesreča, boste moje sive lase z bridkostjo privedli
do groba.‹ (Sheol h7585) 30 Zdaj torej, ko pridem k
tvojemu služabniku, svojemu očetu in dečka ne bo
z nami, glede na to, da je njegovo življenje vezano
na življenje dečka, 31 se bo zgodilo, ko bo videl, da
dečka ni z nami, da bo umrl. Tvoji služabniki bodo sive
lase tvojega služabnika, našega očeta, z bridkostjo
privedli do groba. (Sheol h7585) 32 Kajti tvoj služabnik
je postal pôrok za dečka mojemu očetu, rekoč: ›Če
ga ne privedem k tebi, potem bom na veke prinašal
krivdo svojemu očetu.‹ 33 Zdaj torej, prosim te, naj
tvoj služabnik ostane namesto dečka suženj mojemu
gospodu, deček pa naj gre gor s svojimi brati. 34 Kajti
kako bom šel k svojemu očetu, dečka pa ne bo z
menoj? Da ne bi morda videl zla, ki bi prišlo na mojega
očeta.«

45 Potem se Jožef ni mogel več zadržati pred vsemi
tistimi, ki so stali z njim in zaklical je: »Naredite,
da vsakdo gre izpred mene.« Noben človek ni stal
z njim, medtem ko se je Jožef dal spoznati svojim
bratom. 2 Na glas je zajokal in Egipčani in faraonova
hiša so slišali. 3 Jožef je svojim bratom rekel: »Jaz sem
Jožef. Ali moj oče še živi?« Bratje pa mu niso mogli
odgovoriti, kajti ob njegovi prisotnosti so bili zbegani. 4
Jožef je svojim bratom rekel: »Približajte se mi, prosim
vas.« Prišli so bliže. Rekel je: »Jaz sem vaš brat Jožef,
ki ste ga ste prodali v Egipt. 5 Zdaj torej ne bodite
užaloščeni niti jezni nase, da ste me prodali sèm, kajti
Bog me je poslal pred vami, da ohrani življenje. 6
Kajti ti dve leti je bila lakota v deželi in še pet let je,
v katerih ne bo niti setve niti žetve. 7 Bog pa me je
poslal pred vami, da vam na zemlji ohrani potomstvo
in da vaša življenja reši z veliko osvoboditvijo. 8 Tako
sedaj niste bili vi, ki ste me poslali sèm, temveč Bog.
Naredil me je očeta faraonu in gospodarja vsej njegovi
hiši in vladarja po vsej egiptovski deželi. 9 Pohitite
in pojdite gor po mojega očeta in mu recite: ›Tako
govori tvoj sin Jožef: ›Bog me je naredil gospodarja
vsemu Egiptu. Pridi dol k meni, ne mudi se. 10 Prebival
boš v gošenski deželi in boš blizu mene, ti in tvoji
otroci, tvojih otrok otroci in tvoji tropi, tvoje črede in
vse, kar imaš 11 in tam te bom hranil. Kajti še pet
let lakote je, da ne bi ti in tvoja družina in vse, kar
imaš, prišlo v revščino.‹ 12 Glejte, vaše oči vidijo in
oči mojega brata Benjamina, da so to moja usta, ki
vam govorijo. 13 Vi pa boste mojemu očetu povedali o
vsej moji slavi v Egiptu in o vsem tem, kar ste videli in
pohiteli boste in mojega očeta privedli sèm dol.« 14
Planil je na vrat svojega brata Benjamina ter zajokal in
Benjamin je jokal na njegovem vratu. 15 Poleg tega
je poljubil vse svoje brate in jokal nad njimi in potem
so njegovi bratje govorili z njim. 16 Njegova slava je
bila slišana v faraonovi hiši, rekoč: »Prišli so Jožefovi
bratje.« In to je dobro ugajalo faraonu in njegovim
služabnikom. 17 Faraon je rekel Jožefu: »Reci svojim
bratom: ›To storite. Natovorite svoje živali in pojdite in
pridite v kánaansko deželo. 18 Vzemite svojega očeta
in svoje družine in pridite k meni in jaz vam bom dal
dobrega iz egiptovske dežele, vi pa boste jedli tolščo
dežele. 19 Sedaj ste zapovedani, storite tole. Vzemite
si vozov iz egiptovske dežele za svoje malčke in za
svoje žene in pripeljite svojega očeta in pridite. 20 Ne
ozirajte se na vaše stvari, kajti dobrine vse egiptovske
dežele so vaše.‹« 21 Izraelovi otroci so tako storili in
Jožef jim je dal vozove, glede na faraonovo zapoved
in dal jim je popotnico za pot. 22 Vsem izmed njih je
dal, vsakemu moškemu je dal zamenjavo oblačila.
Toda Benjaminu je dal tristo koščkov srebra in pet
zamenjav oblačila. 23 Svojemu očetu je poslal na ta
način: deset natovorjenih oslov z dobrimi stvarmi iz
Egipta in deset oslic, natovorjenih z žitom, kruhom in
hrano za svojega očeta po poti. 24 Tako je svoje brate
poslal proč in so odrinili in rekel jim je: »Glejte, da se
po poti ne prepirate.« 25 Dvignili so se iz Egipta in prišli
v kánaansko deželo k svojemu očetu Jakobu 26 in mu
povedali, rekoč: »Jožef je še živ in je guverner nad vso
egiptovsko deželo.« Jakobovo srce pa je slabelo, kajti
ni jim verjel. 27 Povedali so mu vse Jožefove besede,
ki jim jih je rekel. In ko je videl vozove, ki jih je poslal
Jožef, da ga odpeljejo, je oživel duh njihovega očeta
Jakoba. 28 Izrael je rekel: » To je dovolj, moj sin Jožef
je še živ. Šel bom in ga pogledal, preden umrem.«

46 Izrael je šel na svojo pot z vsem, kar je imel in
prišel v Beeršébo in žrtvoval klavne daritve Bogu

svojega očeta Izaka. 2 Bog je Izraelu spregovoril v
videnjih noči in rekel: »Jakob, Jakob.« Ta je rekel:
»Tukaj sem.« 3 Rekel je: »Jaz sem Bog, Bog tvojega
očeta. Ne boj se iti dol v Egipt, kajti iz tebe bom tam
naredil velik narod. 4 S teboj bom šel dol v Egipt in
zagotovo te bom ponovno privedel gor in Jožef bo
svojo roko položil na tvoje oči.« 5 Jakob je vstal izpred
Beeršébe in Izraelovi sinovi so odvedli svojega očeta
Jakoba, svoje malčke in svoje žene v vozove, ki jih je
faraon poslal, da ga odpeljejo. 6 Vzeli so svojo živino
in svoje dobrine, ki so jih pridobili v kánaanski deželi in
prišli v Egipt, Jakob in vse njegovo potomstvo z njim,
7 njegovi sinovi in sinovi njegovih sinov z njim, njegove
hčere in hčere njegovih sinov in vse svoje potomstvo je
s seboj privedel v Egipt. 8 To so imena Izraelovih otrok,
ki so prišli v Egipt. Jakob in njegovi sinovi: Ruben,
Jakobov prvorojenec. 9 Vsi Rubenovi sinovi: Henoh,
Palú, Hecrón in Karmí. 10 Simeonovi sinovi: Jemuél,
Jamín, Ohad, Jahín, Cohar in Šaúl, sin kánaanske
ženske. 11 Lévijevi sinovi: Geršón, Kehát in Merarí. 12
Judovi sinovi: Er, Onán, Šelá, Parec in Zerah, toda Er
in Onán sta umrla v kánaanski deželi. Parecova sinova
pa sta bila Hecrón in Hamúl. 13 Isahárjevi sinovi: Tolá,
Puvá, Job in Šimrón. 14 Zábulonovi sinovi: Sered,
Elón in Jahleél. 15 To so Leini sinovi, ki jih je rodila
Jakobu v Padan–aramu z njegovo hčerjo Dino. Vseh
duš njegovih sinov in njegovih hčera je bilo triintrideset.
16 Gadovi sinovi: Cifjón, Hagí, Šuní, Ecbón, Erí, Aród
in Arelí. 17 Aserjevi sinovi: Jimná, Jišvá, Jišví, Berijá
in njihova sestra Sêraha. In Berijájeva sinova: Heber
in Malkiél. 18 To so sinovi Zilpe, ki jo je Labán dal
svoji hčeri Lei in te je rodila Jakobu: šestnajst duš.
19 Sinova Jakobove žene Rahele: Jožef in Benjamin.
20 Jožefu sta bila v egiptovski deželi rojena Manáse
in Efrájim, katera mu je rodila Asenáta, hči Potifêra,
duhovnika iz Ona. 21 Benjaminovi sinovi so bili Bela,
Beher, Ašbél, Gerá, Naamán, Ehí, Roš, Mupím, Hupím
in Ard. 22 To so Rahelini sinovi, ki so bili rojeni Jakobu.
Vseh duš je bilo štirinajst. 23 Danovi sinovi: Huším. 24
Neftálijevi sinovi: Jahceél, Guní, Jecer in Šilém. 25 To
so sinovi Bilhe, ki jo je Labán dal svoji hčeri Raheli
in te je rodila Jakobu. Vseh duš je bilo sedem. 26
Vseh duš, ki so z Jakobom prišle v Egipt, ki so prišle iz
njegovih ledij, poleg žen Jakobovih sinov, vseh duš je
bilo šestinšestdeset. 27 Jožefova sinova, ki sta bila
rojena v Egiptu, sta bili dve duši. Vseh duš Jakobove
hiše, ki so prišle v Egipt, je bilo sedemdeset. 28 Pred
njim je poslal k Jožefu Juda, da njegov obraz usmeri
v Gošen, in prišli so v gošensko deželo. 29 Jožef je
pripravil svoj bojni voz in odšel v Gošen, da sreča
svojega očeta Izraela in se mu predstavi in planil je na
njegov vrat in na njegovem vratu dolgo časa jokal. 30
Izrael je Jožefu rekel: »Sedaj naj umrem, ker sem videl
tvoj obraz, ker si še vedno živ.« 31 Jožef je rekel svojim
bratom in vsej očetovi hiši: »Odšel bom gor in faraonu
pokazal ter mu rekel: ›Moji bratje in hiša mojega očeta,
ki so bili v kánaanski deželi, so prišli k meni. 32 Ljudje
so pastirji, kajti njihovo ukvarjanje je, da pasejo živino
in pripeljali so svoje trope in svoje črede in vse, kar
imajo.‹ 33 In zgodilo se bo, ko vas bo faraon poklical
in vam rekel: ›Kaj je vaš poklic?‹ 34 da boste rekli:
›Ukvarjanje tvojih služabnikov je okoli živine od naše
mladosti celo do sedaj, tako mi in tudi naši očetje.‹
Da boste lahko prebivali v gošenski deželi, kajti vsak
pastir je Egipčanom ogabnost.«

47 Potem je prišel Jožef in povedal faraonu ter rekel:
»Moj oče, moji bratje, njihovi tropi, njihove črede
in vse, kar imajo, so prišli iz kánaanske dežele. Glej, v
gošenski deželi so.« 2 Vzel je nekatere izmed svojih
bratov, pet mož in jih predstavil faraonu. 3 Faraon
je njegovim bratom rekel: »Kakšen je vaš poklic?«
Faraonu so odgovorili: »Tvoji služabniki so pastirji,
tako mi, kakor tudi naši očetje.« 4 Poleg tega so
faraonu rekli: »Zato smo prišli, da začasno prebivamo
v deželi, kajti tvoji služabniki nimajo pašnika za svoje
trope, kajti huda lakota je v kánaanski deželi. Sedaj te
torej prosimo, naj tvoji služabniki prebivajo v gošenski
deželi.« 5 Faraon je Jožefu spregovoril, rekoč: »Tvoj
oče in tvoji bratje so prišli k tebi. 6 Egiptovska dežela je
pred teboj. V najboljši deželi pripravi svojemu očetu in
bratom, da prebivajo. V gošenski deželi naj prebivajo
in če poznaš med njimi katerekoli marljive ljudi, potem
jih naredi gospodarje nad mojo živino.« 7 Jožef je
privedel svojega očeta Jakoba in ga postavil pred
faraona in Jakob je blagoslovil faraona. 8 Faraon je
Jakobu rekel: »Koliko si star?« 9 Jakob je faraonu
rekel: »Dni let mojega popotovanja je sto trideset let.
Malo in zli so bili dnevi let mojega življenja in nisem
dosegel dni let življenja svojih očetov v dneh njihovega
popotovanja.« 10 Jakob je blagoslovil faraona in odšel
izpred faraona. 11 Jožef je namestil svojega očeta in
svoje brate ter jim dal posest v egiptovski deželi, v
najboljšem delu dežele, v Ramesésovi deželi, kakor
je faraon zapovedal. 12 Jožef je vzdrževal svojega
očeta, svoje brate in vso družino svojega očeta s
kruhom, glede na njihove družine. 13 In ni bilo kruha
v vsej deželi, kajti lakota je bila zelo huda, tako da
je egiptovska dežela in vsa kánaanska dežela zaradi
lakote slabela. 14 Jožef je zbral ves denar, ki se je
našel v egiptovski deželi in v kánaanski deželi, za
žito, ki so ga kupovali. In Jožef je denar prinesel v
faraonovo hišo. 15 Ko pa je v egiptovski deželi in v
kánaanski deželi zmanjkalo denarja, so vsi Egipčani
prišli k Jožefu in rekli: »Daj nam kruha, kajti zakaj bi

umrli v tvoji prisotnosti? Kajti denarja je zmanjkalo.« 16
Jožef je rekel: »Dajte svojo živino in jaz vam bom dal
za vašo živino, če je denarja zmanjkalo.« 17 Svojo
živino so privedli k Jožefu in Jožef jim je dal kruha
v zameno za konje in za trope in za živino od čred
in za osle in to leto jih je nahranil s kruhom za vso
njihovo živino. 18 Ko je bilo to leto končano, so prišli k
njemu drugo leto in mu rekli: » Tega ne bomo skrivali
pred mojim gospodom, da je naš denar porabljen. Moj
gospod ima tudi naše črede in živino. Sploh ni veliko
ostalo v očeh mojega gospoda, razen naših teles in
naših zemljišč. 19 Zakaj bi umrli pred tvojimi očmi, tako
mi kakor naša dežela? Kupi nas in našo deželo za
kruh, pa bomo mi in naša dežela služabniki faraonu.
Daj nam seme, da bomo lahko živeli in ne umrli, da
dežela ne bo zapuščena.« 20 Jožef je vso egiptovsko
deželo kupil za faraona, kajti Egipčani so prodali vsak
človek svoje polje, ker je nad njimi prevladala lakota
in tako je dežela postala faraonova. 21 Kar se tiče
ljudstva, jih je premestil v mesta, od enega konca
egiptovskih meja, celo do drugega njegovega konca.
22 Samo zemljišč duhovnikov ni pokupil, kajti duhovniki
so imeli od faraona njim določen delež in jedli svoj
delež, ki jim ga je faraon dajal, zato svojih zemljišč
niso prodali. 23 Potem je Jožef rekel ljudstvu: »Glejte,
danes sem kupil vas in vašo deželo za faraona. Glejte,
tukaj je seme za vas in vi boste posejali deželo. 24 Z
donosom se bo zgodilo, da boste peti del dali faraonu,
štirje deli pa bodo vaši lastni, za seme polja in za vašo
hrano in za tiste iz vaših družin in za hrano za vaše
malčke.« 25 Rekli so: »Rešil si naša življenja. Naj
najdemo milost v očeh mojega gospoda, mi pa bomo
faraonovi služabniki.« 26 Jožef je to naredil v egiptovski
deželi [za] zakon do današnjega dne, da bo imel
faraon peti del, razen dežele duhovnikov, ki ni postala
faraonova. 27 Izrael je prebival v egiptovski deželi, v
pokrajini Gošen in v njej so imeli posesti in rastli ter se
silno pomnožili. 28 Jakob je v egiptovski deželi živel
sedemnajst let. Tako je bila celotna Jakobova starost
sto sedeminštirideset let. 29 Približal se je čas, ko je
Izrael moral umreti in poklical je svojega sina Jožefa
ter mu rekel: »Če sem sedaj našel milost v tvojem
pogledu, položi, prosim te, svojo roko pod moje stegno
ter z menoj postopaj dobrotljivo in iskreno. Ne pokoplji
me, prosim te, v Egiptu, 30 temveč hočem ležati s
svojimi očeti in ti me boš odnesel iz Egipta in me
pokopal na njihovem grobišču.« Rekel je: »Storil bom
kakor si rekel.« 31 Rekel je: »Prisezi mi.« In prisegel
mu je. In Izrael se je priklonil na vzglavju postelje.

48 Pripetilo se je po teh stvareh, da je Jožefu nekdo
povedal: »Poglej, tvoj oče je bolan, « in ta je s
seboj vzel svoja dva sinova, Manáseja in Efrájima. 2
In nekdo je Jakobu povedal ter rekel: »Glej, tvoj sin
Jožef prihaja k tebi.« Izrael se je okrepil in se usedel
na postelji. 3 Jakob je Jožefu rekel: »Bog Vsemogočni
se mi je prikazal pri Luzu, v kánaanski deželi, me
blagoslovil 4 in mi rekel: ›Glej, jaz te bom naredil
rodovitnega in te namnožil in jaz bom iz tebe naredil
množico ljudstev in to deželo bom dal tvojemu semenu
za teboj za večno posest.‹ 5 In sedaj, tvoja dva sinova,
Efrájim in Manáse, ki sta ti bila rojena v egiptovski
deželi, preden sem prišel k tebi v Egipt, sta moja;
kakor Ruben in Simeon, bosta moja. 6 Tvoji potomci
pa, ki jih boš zaplodil za njima, bodo tvoji in imenovani
bodo po imenu svojih bratov v svoji dediščini. 7 Kar pa
se mene tiče, ko sem prišel iz Padana, je v kánaanski
deželi poleg mene umrla Rahela, na poti, ko je bilo
le še malo poti, da pride v Efráto. Pokopal sem jo
tam, na poti v Efráto; ta isti je Betlehem.« 8 Izrael
je zagledal Jožefova sinova in rekel: »Kdo sta ta
[dva]?« 9 Jožef je svojemu očetu rekel: »Onadva sta
moja sinova, katera mi ju je Bog dal na tem kraju.«
Rekel je: »Privedi ju, prosim te, k meni in jaz ju bom
blagoslovil.« 10 Torej, Izraelove oči so bile od starosti
zatemnjene, tako da ni mogel videti. In privedel ju je
bliže k njemu in on ju je poljubil ter ju objel. 11 Izrael
je Jožefu rekel: »Nisem si mislil, da bom videl tvoj
obraz in, glej, Bog mi je pokazal tudi tvoje seme.« 12
Jožef ju je prestavil izmed svojih kolen in se sam, s
svojim obrazom, priklonil k zemlji. 13 Jožef je prijel
oba, Efrájima na svojo desnico proti Izraelovi levici in
Manáseja na svojo levico proti Izraelovi desnici in ju
privedel k njemu. 14 Izrael je iztegnil svojo desnico in jo
položil na Efrájimovo glavo, ki je bil mlajši, svojo levico
pa na Manásejevo glavo, premišljeno vodeč svoji roki,
kajti Manáse je bil prvorojenec. 15 Blagoslovil je Jožefa
in rekel: »Bog, pred katerim sta hodila moja očeta,
Abraham in Izak, Bog, ki me je hranil vse moje dolgo
življenje do današnjega dne, 16 angel, ki me je odkupil
od vsega zla, naj blagoslovi dečka. Naj bo moje ime
imenovano na njiju in ime mojih očetov, Abrahama
in Izaka. Naj zrasteta v množico na sredi zemlje.«
17 Ko je Jožef videl, da je njegov oče svojo desnico
položil na Efrájimovo glavo, ga je to razžalilo in prijel
je roko svojega očeta, da jo odmakne z Efrájimove
glave na Manásejevo glavo. 18 Jožef je svojemu očetu
rekel: »Ne tako, moj oče, kajti ta je prvorojenec, svojo
desnico položi na njegovo glavo.« 19 Njegov oče pa je
odklonil in rekel: »Vem to, moj sin, vem to, tudi on bo
postal ljudstvo in tudi on bo velik, toda njegov mlajši
brat bo resnično večji kakor on in njegovo seme bo
postalo množica narodov.« 20 Blagoslovil ju je ta dan,
rekoč: »V tebi bo Izrael blagoslovljen, rekoč: ›Bog
[naj] te naredi kakor Efrájima in kakor Manáseja‹« in

Efrájima je postavil pred Manáseja. 21 Izrael je rekel
Jožefu: »Glej, jaz umrem, toda Bog bo z vami in vas bo
ponovno privedel v deželo vaših očetov. 22 Poleg tega
sem ti dal en delež nad tvojimi brati, ki sem ga s svojim
mečem in s svojim lokom vzel iz roke Amoréjcev.«

49 Jakob je svojim sinovom zaklical in rekel: »Zberite
se skupaj, da vam bom lahko povedal to, kar
vas bo doletelo v poslednjih dneh. 2 Zberite se
skupaj in poslušajte, vi, Jakobovi sinovi in prisluhnite
Izraelu, svojemu očetu. 3 Ruben, ti si moj prvorojenec,
moja mogočnost in začetek moje moči, odličnost
dostojanstva in odličnost moči, 4 nestabilen kakor
voda, ti se ne boš odlikoval. Ker si odšel k postelji
svojega očeta, takrat si jo omadeževal. Dvignil se je k
mojemu ležišču. 5 Simeon in Lévi sta brata, sredstva
krutosti so v njunih prebivališčih. 6 Oh moja duša, ne
pridi v njuno skrivnost, v njun zbor, moja čast, ne bodi
združena, kajti v svoji jezi sta usmrtila človeka in v svoji
svojevoljnosti sta spodkopala zid. 7 Prekleta bodi njuna
jeza, kajti bila je kruta in njun srd, kajti bil je neizprosen.
Razdelil ju bom v Jakobu in razkropil v Izraelu. 8 Juda,
ti si ta, ki ga bodo tvoji bratje hvalili. Tvoja roka bo na
vratu tvojih sovražnikov, otroci tvojega očeta se bodo
priklanjali pred teboj. 9 Juda je levji mladič. Od plena,
moj sin, si se dvignil. Sklonil se je, ležal kakor lev in
kakor star lev; kdo ga bo prebudil? 10 Žezlo ne bo
odšlo od Juda niti palica zakona izmed njegovih stopal,
dokler ne pride Šilo in k njemu bo zbiranje ljudstva. 11
Privezujoč svojega oslička k trti in svojega osličjega
žrebeta k izbrani trti, je svoje obleke opral v vinu in
svoja oblačila v krvi grozdnih jagod. 12 Njegove oči
bodo rdeče od vina in njegovi zobje beli od mleka.
13 Zábulon bo prebival pri morskem zavetju in bo za
zavetje ladjam in njegova meja bo do Sidóna. 14 Isahár
je močan osel, počivajoč med dvema bremenoma. 15
Videl je, da je bil počitek dober in da je bila dežela
prijetna in sklonil svojo ramo, da prenaša in postal
služabnik davku. 16 Dan bo sodil svoje ljudstvo kakor
enega izmed Izraelovih rodov. 17 Dan bo kača ob poti,
gad na stezi, ki piči konjska kopita, tako da bo njegov
jezdec padel vznak. 18 Pričakoval sem tvojo rešitev
duše, oh Gospod. 19 Gad, krdelo ga bo premagalo,
toda nazadnje bo on premagal. 20 Iz Aserja bo njegov
kruh zajeten in oskrboval bo kraljeve slaščice. 21
Neftáli je spuščena košuta. On daje ljubke besede. 22
Jožef je rodovitna veja, rodovitna veja pri vodnjaku,
čigar mladike segajo preko zidu. 23 Lokostrelci so ga
boleče užalostili, streljali nanj in ga sovražili. 24 Toda
njegov lok je ostal v moči in lakti njegovih rok so bili
okrepljeni z rokami mogočnega Jakobovega Boga (od
tam je pastir, Izraelov kamen), 25 celó z Bogom svojih
očetov, ki ti bo pomagal in z Vsemogočnim, ki te bo
blagoslovil z blagoslovi z neba od zgoraj, blagoslovi iz
globine, ki leži spodaj, blagoslovi prsi in maternice. 26
Blagoslovi tvojega očeta so prevladali nad blagoslovi
mojih prednikov do skrajne meje večnih hribov. Ti bodo
na Jožefovi glavi in na têmenu tistega, ki je bil ločen od
svojih bratov. 27 Benjamin bo ropal kakor volk. Zjutraj
bo požrl plen, ponoči pa bo razdelil ukradeno blago.«
28 Vsi ti so dvanajsteri Izraelovi rodovi in to je to, kar
jim je njihov oče govoril in jih blagoslovil; vsakega
glede na svoj blagoslov jih je blagoslovil. 29 Zapovedal
jim je in jim rekel: »Jaz bom zbran k svojemu ljudstvu.
Pokopljite me z mojimi očeti v votlini, ki je na polju
Hetejca Efróna, 30 v votlini, ki je na polju Mahpéli, ki je
pred Mamrejem, v kánaanski deželi, ki jo je Abraham
kupil s poljem Hetejca Efróna za posest in grobišče. 31
Tam so pokopali Abrahama in njegovo ženo Saro, tam
so pokopali Izaka in njegovo ženo Rebeko, in tam sem
pokopal Leo. 32 Nakup polja in votline, ki je na njem,
je bil od Hetovih otrok.« 33 Ko je Jakob naredil konec
zapovedovanju svojim sinovom, je svoja stopala dvignil
v posteljo, izročil duha in bil zbran k svojemu ljudstvu.

50 Jožef je padel na očetov obraz, jokal na njem
in ga poljubil. 2 Jožef je zapovedal svojim
služabnikom zdravnikom, naj balzamirajo njegovega
očeta in zdravniki so balzamirali Izraela. 3 Štirideset
dni je bilo izpolnjeno zanj, kajti tako so izpolnjeni dnevi
tistih, ki so balzamirani in Egipčani so žalovali za njim
sedemdeset dni. 4 Ko so dnevi njegovega žalovanja
minili, je Jožef govoril faraonovi hiši, rekoč: »Če sem
torej našel milost v vaših očeh, govorite, prosim vas, na
faraonova ušesa, rekoč: 5 ›Moj oče me je zaprisegel,
rekoč: ›Glej, jaz umrem. V mojem grobu, ki sem si ga
izkopal v kánaanski deželi, tam me boš pokopal.‹ Zato
me torej pusti iti gor, prosim te in pokopljem svojega
očeta in bom ponovno prišel.‹« 6 Faraon je rekel: »Pojdi
gor in pokoplji svojega očeta, kakor te je zaprisegel.« 7
Jožef je odšel gor, da pokoplje svojega očeta in z njim
so odšli gor vsi faraonovi služabniki, starešine njegove
hiše, vse starešine egiptovske dežele, 8 vsa Jožefova
hiša, njegovi bratje in hiša njegovega očeta. Samo
svoje malčke, svoje trope in svoje črede so pustili v
gošenski deželi. 9 Z njim so odšli gor tako bojni vozovi
kakor konjeniki in to je bila zelo velika skupina. 10 Prišli
so k mlatišču Atádu, ki je onstran Jordana in tam so
žalovali z velikim in zelo bolečim objokovanjem in za
svojega očeta je pripravil sedemdnevno žalovanje. 11
Ko so prebivalci dežele, Kánaanci, videli žalovanje na
Atádovih tleh, so rekli: »To objokovanje je Egipčanom
boleče.« Torej je bilo ime le-tega imenovano Abél
Micrájim, ki je onkraj Jordana. 12 Njegovi sinovi so
mu storili glede na to, kakor jim je zapovedal, 13 kajti
njegovi sinovi so ga odnesli v kánaansko deželo in ga

pokopali v votlini polja Mahpéle, ki ga je Abraham kupil
s poljem za grobno posest od Hetejca Efróna, pred
Mamrejem. **14** Potem ko je pokopal svojega očeta, se
je Jožef vrnil v Egipt, on in njegovi bratje in vsi, ki so z
njim odšli gor, da pokopljejo njegovega očeta. **15** Ko
so Jožefovi bratje videli, da je bil njihov oče mrtev, so
rekli: »Jožef nas bo morda sovražil in nam bo zagotovo
poplačal vse zlo, ki smo mu ga storili.« **16** K Jožefu
so poslali poslanca, rekoč: »Tvoj oče je dal zapoved,
preden je umrl, rekoč: **17** ›Tako boste rekli Jožefu:
›Odpusti, prosim te sedaj, prekršek svojih bratov in
njihov greh, kajti storili so ti zlo in sedaj, prosimo te,
odpusti prekršek služabnikom Boga svojega očeta.‹«
In Jožef je jokal, ko so mu govorili. **18** Tudi njegovi
bratje so padli dol pred njegovim obličjem in rekli:
»Glej, mi smo tvoji služabniki.« **19** Jožef jim je rekel:
»Ne bojte se, kajti ali sem jaz na mestu Boga? **20** Toda
kar se tiče vas, ste zoper mene mislili zlo, toda Bog je
to preobrnil v dobro, da izvrši, kakor je to današnji dan,
da veliko ljudi reši živih. **21** Zdaj se torej ne bojte, hranil
bom vas in vaše malčke.« Potolažil jih je in prijazno
govoril z njimi. **22** Jožef je prebival v Egiptu, on in
hiša njegovega očeta in Jožef je živel sto deset let.
23 Jožef je videl Efrájimove otroke tretjega rodu. Tudi
otroci Mahírja, Manásejevega sina, so bili vzgojeni na
Jožefovih kolenih. **24** Jožef je rekel svojim bratom:
»Jaz umiram, Gospod pa vas bo zagotovo obiskal in
vas privedel ven iz te dežele, v deželo, ki jo je prisegel
Abrahamu, Izaku in Jakobu.« **25** Jožef je Izraelove
otroke zaprisegel, rekoč: »Bog vas bo zagotovo obiskal
in vi boste moje kosti odnesli od tod.« **26** Tako je Jožef
umrl, star sto deset let in balzamirali so ga in položen
je bil v krsto v Egiptu.

2 Mojzes

1 Torej to so imena Izraelovih otrok, ki so prišli v Egipt.
Z Jakobom je prišel vsak mož in njegova družina. **2**
Ruben, Simeon, Lévi in Juda, **3** Isahár, Zábulon in
Benjamin, **4** Dan in Neftáli, Gad in Aser. **5** Vseh duš,
ki so prišle iz Jakobovih ledij, je bilo sedemdeset duš,
kajti Jožef je bil že v Egiptu. **6** Jožef je umrl in vsi
njegovi bratje in ves ta rod. **7** Izraelovi otroci pa so bili
rodovitni in obilno narasli in se namnožili in postali silno
mogočni in dežela je bila napolnjena z njimi. **8** Sedaj
je tam vstal nov kralj nad Egiptom, ki ni poznal Jožefa.
9 Svojemu ljudstvu je rekel: »Glejte, ljudstva Izraelovih
otrok je več in mogočnejši so, kakor smo mi. **10** Pridite,
modro ravnajmo z njimi, da se ne bi namnožili in se
pripeti, ko izpade kakšna vojna, da se pridružijo tudi
našim sovražnikom in se borijo zoper nas in tako
jih napodimo iz dežele.« **11** Zato so nadnje postavili
preddelavce, da jih stiskajo z njihovimi bremeni. In za
faraona so gradili zakladni mesti Pitóm in Ramesés.
12 Toda bolj so jih stiskali, bolj so se množili in rastli. In
bili so užaloščeni zaradi Izraelovih otrok. **13** Egipčani
so s krutostjo Izraelove otroke prisilili, da so služili. **14**
Njihova življenja so zagrenili s trdim suženjstvom, z
malto, z opeko in z vsemi vrstami službe na polju. Vse
njihove službe, s katerimi so jih pripravili, da jim služijo,
so bile s krutostjo. **15** Egiptovski kralj je spregovoril
hebrejskima babicama, katerih prvi je bilo ime Šifra,
ime drugi pa Pua **16** in rekel: »Ko hebrejskim ženam
opravljata službo babice in jih vidita na stolčkih; če je
sin, potem ga ubijta, toda če je hči, potem naj živi.«
17 Toda babici sta se bali Boga in nista delali, kakor
jima je egiptovski kralj ukazal, temveč sta fantke rešili
žive. **18** Egiptovski kralj je dal poklicati babici in jima
rekel: »Zakaj sta storili to stvar in fantke rešili žive?«
19 Babici sta faraonu rekli: »Zato ker Hebrejke niso
kakor Egipčanke, kajti one so krepke in rodijo prej ko
babice pridejo k njim.« **20** Zato je Bog z babicama
dobro postopal in ljudstvo se je pomnožilo in postalo
zelo mogočno. **21** Pripetilo se je, ker sta se babici
bali Boga, da jima je naredil hiši. **22** Faraon je vsemu
svojemu ljudstvu zapovedal, rekoč: »Vsakega sina, ki
je rojen, boste vrgli v reko, vsaka hči pa naj bo rešena
živa.«

2 Odšel je mož iz Lévijeve hiše in za ženo vzel
Lévijevo hčer. **2** Ženska je spočela in rodila sina in
ko je videla, da je bil čeden otrok, ga je skrivala tri
mesece. **3** Ko pa ga ni mogla več skrivati, je zanj vzela
pletenico iz ločja, jo namazala z blatom in s smolo
in vanjo položila otroka in to položila v rogoz poleg
rečnega brega. **4** Njegova sestra pa je stala daleč
stran, da izve kaj se bo z njim zgodilo. **5** In dol je prišla
faraonova hči, da se pri reki umije, njene služabnice pa
so hodile vzdolž rečnega brega in ko je med rogozom
zagledala pletenico, je poslala svojo služabnico, da
odide ponjo. **6** Ko jo je ta odprla, je zagledala otroka in
glej, dojenček je jokal. Do njega je imela sočutje ter
rekla: »To je eden izmed hebrejskih otrok.« **7** Potem je
njegova sestra rekla faraonovi hčeri: »Ali naj grem in k
tebi pokličem dojiljo izmed hebrejskih žensk, da bo
lahko otroka dojila zate?« **8** Faraonova hči ji je rekla:
»Pojdi.« Deklica je odšla in poklicala otrokovo mater. **9**
Faraonova hči ji je rekla: »Odnesi tega otroka proč
in ga dôji zame, jaz pa ti bom dajala tvoja plačila.«
In ženska je vzela otroka ter ga dojila. **10** Otrok je
zrastel in privedla ga je k faraonovi hčeri in ta je postal
njen sin. Njegovo ime je imenovala Mojzes. Rekla
je: »Ker sem ga potegnila iz vode.« **11** Pripetilo se
je v tistih dneh, ko je Mojzes odrasel, da je odšel k
svojim bratom, gledal na njihova bremena in oprezal
za Egipčanom, ki je udarjal Hebrejca, enega izmed
njegovih bratov. **12** Pogledal je to pot in tisto pot in ko
je videl, da tam ni bilo nobenega človeka, je Egipčana
usmrtil in ga skril v pesek. **13** Ko je drug dan odšel
ven, glej, dva moža izmed Hebrejcev sta se skupaj
prepirala in temu, ki je storil napačno, je rekel: »Čemu
udarjaš svojega rojaka?« **14** Ta pa je rekel: »Kdo te je
naredil princa in sodnika nad nama? Ali me nameravaš
ubiti, kakor si ubil Egipčana?« Mojzes se je zbal ter
rekel: »Ta stvar se je zagotovo izvedela.« **15** Torej, ko
je faraon slišal to stvar, je iskal Mojzesa, da ga ubije.
Mojzes pa je pobegnil izpred faraonovega obličja in
prebival v midjánski deželi in se usedel poleg vodnjaka.
16 Torej duhovnik iz Midjána je imel sedem hčera in
prišle so, zajele vodo in napolnile korita, da bi napojile
trop svojega očeta. **17** Prišli pa so pastirji ter jih odgnali
proč, toda Mojzes je vstal, jim pomagal in napojil njihov
trop. **18** Ko so prišle k svojemu očetu Reguélu, je rekel:
»Kako je to, da ste danes prišle tako zgodaj?« **19**
Rekle so: »Egipčan nas je osvobodil iz roke pastirjev
in nam prav tako zajel dovolj vode in napojil trop.« **20**
Svojim hčeram je rekel: »In kje je? Zakaj je to, da ste
človeka pustile? Pokličite ga, da bo lahko jedel kruh.«
21 Mojzes je bil zadovoljen, da prebiva s človekom in
ta je Mojzesu dal svojo hčer Cipóro. **22** Rodila mu je
sina in njegovo ime je imenoval Geršóm, kajti rekel je:
»Tujec sem bil v tuji deželi.« **23** Pripetilo se je tekom
časa, da je egiptovski kralj umrl, Izraelovi otroci pa so
vzdihovali zaradi razloga suženjstva in vpili in njihovo
vpitje je zaradi razloga suženjstva prišlo do Boga. **24**
Bog je slišal njihovo stokanje in Bog se je spomnil
svoje zaveze z Abrahamom, Izakom in Jakobom. **25**

Bog je pogledal na Izraelove otroke in Bog je imel do
njih spoštovanje.

3 Torej Mojzes je varoval trop svojega tasta Jitra,
midjánskega duhovnika in vodil trop k zadnjemu
delu puščave in prišel h gori Boga, k Horebu. **2**
Gospodov angel se mu je prikazal v ognjenem plamenu
iz srede grma in pogledal je in glej, grm je gorel z
ognjem, pa grm ni bil použit. **3** Mojzes je rekel: »Sedaj
se bom obrnil vstran in pogledal ta velik prizor, zakaj
grm ne zgori.« **4** Ko je Gospod videl, da se je obrnil
vstran, da bi videl, je Bog iz srede grma zaklical k
njemu ter rekel: »Mojzes, Mojzes.« Ta je rekel: »Tukaj
sem.« **5** Rekel je: »Ne približaj se, svoje čevlje sezuj s
svojih stopal, kajti prostor, na katerem stojiš, je sveta
zemlja.« **6** Poleg tega je rekel: »Jaz sem Bog tvojega
očeta, Bog Abrahama, Bog Izaka in Bog Jakoba.« In
Mojzes je skril svoj obraz, kajti bal se je, da bi pogledal
na Boga. **7** Gospod je rekel: »Zagotovo sem videl stisko
svojega ljudstva, ki je v Egiptu in slišal njihovo vpitje
zaradi njihovih preddelavcev, kajti poznam njihove
bridkosti **8** in prišel sem dol, da jih osvobodim iz roke
Egipčanov in jih privedem iz te dežele gor v dobro
in veliko deželo, deželo, kjer tečeta mleko in med, v
deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev, Perizéjcev,
Hivéjcev in Jebusejcev. **9** Zdaj torej, glej, k meni je
prišlo vpitje Izraelovih otrok in videl sem tudi zatiranje,
s kakršnim so jih Egipčani zatirali. **10** Pridi torej zdaj in
jaz te bom poslal k faraonu, da lahko privedeš moje
ljudstvo, Izraelove otroke, iz Egipta.« **11** Mojzes pa je
Bogu rekel: »Kdo sem jaz, da bi šel k faraonu in da bi
lahko Izraelove otroke privedel iz Egipta?« **12** Rekel je:
»Zagotovo bom s teboj in to ti bodi simbol, da sem te
jaz poslal. Ko boš ljudstvo privedel iz Egipta, boste
na tej gori služili Bogu.« **13** Mojzes je Bogu rekel:
»Glej, ko pridem k Izraelovim otrokom in jim bom rekel:
›K vam me je poslal Bog vaših očetov, ‹ pa mi bodo
rekli: ›Kakšno je njegovo ime?‹ Kaj naj jim rečem?« **14**
Bog je Mojzesu rekel: »JAZ SEM, KI SEM.« Rekel je:
»Tako boš govoril Izraelovim otrokom: ›JAZ SEM me je
poslal k vam.‹« **15** Bog je Mojzesu poleg tega povedal:
»Tako boš rekel Izraelovim otrokom: ›K vam me je
poslal Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahama,
Bog Izaka in Bog Jakoba. To je moje ime na veke in
to je moj spomin vsem rodovom.‹ **16** Pojdi in zberi
skupaj vse Izraelove starešine ter jim reci: ›Prikazal
se mi je Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahama,
Izaka in Jakoba, rekoč: ›Zagotovo sem vas obiskal in
videl to, kar vam je storjeno v Egiptu.‹« **17** In rekel
sem: »Jaz vas bom privedel gor iz egiptovske stiske v
deželo Kánaancev, Hetejcev, Amoréjcev, Perizéjcev,
Hivéjcev in Jebusejcev, v deželo, kjer tečeta mleko in
med. **18** Prisluhnili bodo tvojemu glasu in ti boš prišel,
ti in Izraelove starešine, k egiptovskemu kralju in mu
boste rekli: › Gospod, Bog Hebrejcev, se je srečal z
nami in sedaj nas pusti iti, rotimo te, tri dni potovanja v
divjino, da bomo lahko žrtvovali Gospodu, našemu
Bogu.‹ **19** Prepričan pa sem, da vam egiptovski kralj
ne bo pustil oditi, ne, niti z mogočno roko ne. **20** Svojo
roko bom iztegnil in Egipt udaril z vsemi čudeži, ki jih
bom storil v njihovi sredi in nató vas bo pustil oditi. **21**
Temu ljudstvu bom dal naklonjenost v očeh Egipčanov
in zgodilo se bo, ko greste, da ne boste odšli prazni,
22 temveč si bo vsaka ženska izposodila od sosede
in od tiste, ki začasno biva v njeni hiši, dragocenosti
iz srebra in dragocenosti iz zlata in oblačil, in vi jih
boste nadeli na svoje sinove in na svoje hčere in boste
oplenili Egipčane.«

4 Mojzes je odgovoril in rekel: »Toda, glej, ne bodo
mi verjeli niti prisluhnili mojemu glasu, kajti rekli
bodo: › Gospod se ti ni prikazal.‹« **2** Gospod mu je
rekel: »Kaj je to v tvoji roki?« Rekel je: »Palica.« **3**
Rekel je: »Vrzi jo na tla.« Vrgel jo je na tla in ta je
postala kača in Mojzes je pobegnil pred njo. **4** Gospod
je rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko in jo primi za
rep.« Iztegnil je svojo roko in jo ujel in v njegovi roki je
postala palica. **5** »Da bodo oni lahko verjeli, da se ti je
prikazal Gospod, Bog njihovih očetov, Bog Abrahama,
Bog Izaka in Bog Jakoba.« **6** Gospod mu je nadalje
rekel: »Sedaj daj svojo roko v svoje naročje.« Svojo
roko je položil v svoje naročje, ko pa jo je izvlekel, glej,
je bila njegova roka gobava kakor sneg. **7** Rekel je:
»Svojo roko ponovno daj v svoje naročje.« In ponovno
je svojo roko položil v svoje naročje in izvlekel jo je iz
svojega naročja in glej, ponovno je bila spremenjena
kakor drugo njegovo meso. **8** »Zgodilo se bo, če ti ne
bodo verjeli niti prisluhnili glasu prvega znamenja, da
bodo verjeli glasu zadnjega znamenja. **9** Zgodilo se
bo, če ne bodo verjeli tudi tema dvema znamenjema
niti prisluhnili tvojemu glasu, da boš iz reke zajel vodo
in jo izlil na suho zemljo in voda, ki jo zajameš iz reke,
bo na suhih tleh postala kri.« **10** Mojzes je Gospodu
rekel: »Oh moj Gospod, jaz nisem zgovoren, niti poprej
niti odkar si spregovoril svojemu služabniku, temveč
sem počasen za govorjenje in počasnega jezika.«
11 Gospod mu je rekel: »Kdo je naredil človekova
usta? Ali kdo naredi nemega ali gluhega ali da vidi ali
slepega? Ali ne jaz, Gospod? **12** Sedaj torej pojdi in jaz
bom s tvojimi usti in te učil kaj boš govoril.« **13** Rekel
je: »Oh moj Gospod, pošlji, prosim te, po roki tistega, ki
ga ti hočeš poslati.« **14** Gospodova jeza je bila vžgana
zoper Mojzesa in rekel je: » Mar ni Lévijevec Aron
tvoj brat? Vem, da lahko dobro govori. In tudi, glej,
prihaja, da te sreča in ko te zagleda, bo v svojem srcu
vesel. **15** Ti mu boš govoril in v njegova usta polagal

besede in jaz bom s tvojimi usti in z njegovimi usti
in vaju učil, kaj bosta storila. 16 On bo tvoj govornik
ljudstvu in on bo, celó on bo tebi namesto ust in ti
boš njemu namesto Boga. 17 In v svojo roko boš vzel
to palico, s katero boš delal znamenja.« 18 Mojzes
je odšel, se vrnil k svojemu tastu Jitru in mu rekel:
»Pusti me iti, prosim te in se vrniti k mojim bratom, ki
so v Egiptu in videti ali so še živi.« Jitro je Mojzesu
rekel: »Pojdi v miru.« 19 Gospod je v Midjánu rekel
Mojzesu: »Pojdi, vrni se v Egipt, kajti vsi ljudje, ki so ti
stregli po življenju, so mrtvi.« 20 Mojzes je vzel svojo
ženo in svoja sinova in jih posadil na osla in se vrnil v
egiptovsko deželo in Mojzes je v svojo roko vzel Božjo
palico. 21 Gospod je rekel Mojzesu: »Ko greš, da se
vrneš v Egipt, glej, da boš pred faraonom storil vse te
čudeže, ki sem jih položil v tvojo roko, toda jaz bom
zakrknil njegovo srce, da ljudstvu ne bo dovolil oditi. 22
Faraonu boš rekel: ›Tako govori Gospod, Izrael je moj
sin, celo moj prvorojenec‹ 23 in jaz ti pravim: ›dovoli
mojemu sinu oditi, da mi bo lahko služil. Če pa mu boš
odklonil oditi, glej, bom ubil tvojega sina, celó tvojega
prvorojenca.‹« 24 Pripetilo se je po poti v gostišče, da
ga je srečal Gospod in si prizadeval, da ga ubije. 25
Tedaj je Cipóra vzela oster kamen in odrezala prednjo
kožico svojega sina in jo vrgla k njegovim stopalom ter
rekla: »Zagotovo si mi krvav soprog.« 26 Tako ga je
pustil oditi. Potem je rekla: »Krvav soprog si zaradi
obreze.« 27 Gospod je rekel Aronu: »Pojdi v divjino,
da srečaš Mojzesa.« Ta je odšel in ga srečal na gori
Boga ter ga poljubil. 28 Mojzes je povedal Aronu vse
besede Gospoda, ki ga je poslal in vsa znamenja, ki
mu jih je zapovedal. 29 Mojzes in Aron sta odšla ter
zbrala skupaj vse starešine Izraelovih otrok 30 in Aron
je govoril vse besede, ki jih je Gospod govoril Mojzesu
in v očeh ljudstva storil znamenja. 31 Ljudje so verovali
in ko so slišali, da je Gospod obiskal Izraelove otroke
in da je pogledal na njihovo stisko, potem so sklonili
svoje glave in oboževali.

5 Potem sta Mojzes in Aron vstopila in faraonu rekla:
»Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Pusti moje
ljudstvo oditi, da bodo v divjini lahko imeli praznovanje
meni.‹« 2 Faraon je rekel: »Kdo je Gospod, da bi
ubogal njegov glas, da bi pustil Izraela oditi? Ne
poznam Gospoda niti Izraelu ne bom pustil oditi.« 3
Rekel je: »Bog Hebrejcev se je srečal z nami. Pusti
nas oditi, prosimo te, tri dni potovanja v puščavo in
žrtvujemo Gospodu, našemu Bogu, da on ne pade na
nas s kužno boleznijo ali z mečem.« 4 Egiptovski kralj
pa jima je rekel: »Zakaj vidva, Mojzes in Aron, pustita
ljudstvo od njihovih del? Odidita k svojim bremenom.« 5
Faraon je rekel: »Glejta, ljudstva dežele je torej mnogo,
vidva pa jim delata počitek pred njihovimi bremeni.« 6
Faraon je istega dne zapovedal preddelavcem ljudstva
in njihovim nadzornikom, rekoč: 7 »Ljudstvu ne boste
več dajali slame, da delajo opeko, kakor poprej. Naj
gredo in sami nabirajo slamo. 8 Število opek, ki so jih
naredili poprej, boste položili nanje. Ne boste zmanjšali
od tega dolga, kajti brezdelni so, zato vpijejo, rekoč:
›Pojdimo in žrtvujmo našemu Bogu.‹ 9 Več dela naj
bo položenega na ljudi, da se bodo lahko trudili s
tem in naj se ne ozirajo na prazne besede.« 10
Preddelavci ljudstva so odšli ven in njihovi nadzorniki
in ljudstvu spregovorili, rekoč: »Tako govori faraon:
›Ne bom vam dajal slame. 11 Pojdite, dobite slamo
kjer jo lahko najdete, vendar dolg vašega dela ne
bo zmanjšan.‹« 12 Tako je bilo ljudstvo razkropljeno
naokoli po vsej egiptovski deželi, da zbira strnišče
namesto slame. 13 Preddelavci so jih priganjali, rekoč:
»Izpolnjujte svoja dela, svoje dnevne naloge, kakor
ko je bila slama.« 14 Nadzorniki Izraelovih otrok,
ki so jih faraonovi preddelavci postavili nadnje, so
bili pretepeni in zahtevali: »Zakaj niste izpolnili svoje
naloge v izdelavi opek, tako včeraj in danes, kakor
poprej?« 15 Potem so nadzorniki Izraelovih otrok
prišli in vpili k faraonu, rekoč: »Zakaj tako postopaš s
svojimi služabniki? 16 Nobena slama ni dana tvojim
služabnikom, oni pa nam pravijo: ›Delajte opeko.‹
Glej, tvoji služabniki so pretepeni, toda krivda je na
tvojem lastnem ljudstvu.« 17 Toda rekel jim je: »Vi
ste brezdelni, vi ste brezdelni, zato pravite: ›Pojdimo
in naredimo žrtvovanje Gospodu.‹ 18 Pojdite torej
sedaj in delajte, kajti slama vam ne bo dana, vendar
boste izročili število opek.« 19 Nadzorniki Izraelovih
otrok so videli, da so bili v zlem primeru, potem ko je
bilo rečeno: »Ne boste zmanjšali dolga od opek svoje
dnevne naloge.« 20 Srečali so Mojzesa in Arona, ki sta
stala na poti, ko so prišli od faraona 21 in jima rekli: »
Gospod naj pogleda na vaju in sodi, ker sta storila
našemu okusu, da je preziran v faraonovih očeh in v
očeh njegovih služabnikov, da položi meč v njihovo
roko, da nas ubijejo.« 22 Mojzes se je vrnil h Gospodu
ter rekel: »Gospod, zakaj si tako zlo ravnal s tem
ljudstvom? Zakaj je to, da si me poslal? 23 Kajti odkar
sem prišel k faraonu, da govorim v tvojem imenu, je
temu ljudstvu storil zlo niti sploh nisi osvobodil svojega
ljudstva.«

6 Potem je Gospod rekel Mojzesu: »Sedaj boš videl
kaj bom storil faraonu, kajti z močno roko jih bo
pustil oditi in z močno roko jih bo pognal iz svoje
dežele.« 2 Bog je Mojzesu spregovoril in mu rekel:
»Jaz sem Gospod. 3 Prikazal sem se Abrahamu,
Izaku in Jakobu po imenu Bog Vsemogočni, toda po
svojem imenu, Jahve, jim nisem bil znan. 4 Z njimi sem
utrdil tudi svojo zavezo, da jim dam kánaansko deželo,

deželo njihovega popotovanja, v kateri so bili tujci. 5
In tudi sam sem slišal stokanje Izraelovih otrok, ki jih
Egipčani držijo v suženjstvu, in spomnil sem se svoje
zaveze. 6 Zatorej reci Izraelovim otrokom: ›Jaz sem
Gospod in jaz vas bom izpeljal izpod bremen Egipčanov
in jaz vas bom odstranil iz njihovega suženjstva in
jaz vas bom odkupil z iztegnjenim laktom in z velikimi
sodbami. 7 Jaz vas bom vzel k sebi za ljudstvo in jaz
vam bom Bog in vi boste vedeli, da jaz sem Gospod,
vaš Bog, ki vas osvobaja izpod bremen Egipčanov. 8
Jaz vas bom privedel v deželo, v zvezi s katero sem
prisegel, da jo dam Abrahamu, Izaku in Jakobu, in
dal vam jo bom za dediščino. Jaz sem Gospod.««
9 Mojzes je tako govoril Izraelovim otrokom. Toda
Mojzesu niso prisluhnili zaradi tesnobe duha in zaradi
krutega suženjstva. 10 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 11 »Vstopi in govori faraonu, egiptovskemu
kralju, da naj pusti Izraelove otroke oditi iz njegove
dežele.« 12 Mojzes je govoril pred Gospodom, rekoč:
»Glej, Izraelovi otroci mi niso prisluhnili. Kako bo potem
faraon slišal mene, ki sem neobrezanih ustnic?« 13
Gospod je govoril Mojzesu in Aronu ter jima naložil skrb
za Izraelove otroke in faraona, egiptovskega kralja,
da Izraelove otroke privedeta iz egiptovske dežele.
14 To so poglavarji hiš svojih očetov. Sinovi Rubena,
Izraelovega prvorojenca: Henoh in Palú, Hecrón in
Karmí; to so bile Rubenove družine. 15 Simeonovi
sinovi: Jemuél, Jamín, Ohad, Jahín, Cohar in Šaúl,
sin kánaanske ženske. To so Simeonove družine. 16
To so imena Lévijevih sinov glede na njihove rodove:
Geršón, Kehát in Merarí. Let Lévijevega življenja je
bilo sto sedemintrideset let. 17 Geršónova sinova:
Libni in Šimí, glede na njuni družini. 18 Kehátovi
sinovi: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél. Let Kehátovega
življenja je bilo sto triintrideset let. 19 Meraríjeva sinova:
Mahlí in Muší. To so družine Lévijevcev glede na
svoje rodove. 20 Amrám si je za ženo vzel Johébedo,
sestro svojega očeta. Rodila mu je Arona in Mojzesa.
Let Amrámovega življenja je bilo sto sedemintrideset
let. 21 Jichárjevi sinovi: Korah, Nefeg in Zihrí. 22
Uziélovi sinovi: Mišaél, Elicafán in Sitrí. 23 Aron si je
vzel za ženo Elišébo, Aminadábovo hčer, Nahšónovo
sestro. Rodila mu je Nadába in Abihúja, Eleazarja in
Itamárja. 24 Korahovi sinovi: Asír, Elkaná in Abiasáf.
To so družine Korahovcev. 25 Aronov sin Eleazar si je
za ženo vzel eno izmed Putiélovih hčera. Rodila mu
je Pinhása. To so poglavarji očetov Lévijevcev glede
na njihove družine. 26 To sta tista Mojzes in Aron,
ki jima je Gospod rekel: »Izpeljita Izraelove otroke iz
egiptovske dežele glede na njihove vojske.« 27 To
sta tista, ki sta govorila egiptovskemu kralju faraonu,
da izpeljeta Izraelove otroke iz Egipta. To sta tista
Mojzes in Aron. 28 In pripetilo se je na dan, ko je
Gospod spregovoril Mojzesu v egiptovski deželi, 29
da je Gospod spregovoril Mojzesu, rekoč: »Jaz sem
Gospod. Govori faraonu, egiptovskemu kralju vse,
kar ti povem.« 30 Mojzes je rekel pred Gospodom:
»Glej, jaz sem neobrezanih ustnic in kako mi bo faraon
prisluhnil?«

7 Gospod je rekel Mojzesu: »Poglej, naredil sem te
faraonu za boga. Tvoj brat Aron pa bo tvoj prerok.
2 Govoril boš vse, kar ti ukažem. Tvoj brat Aron pa
bo govoril faraonu, da Izraelove otroke pošlje iz svoje
dežele. 3 Zakrknil bom faraonovo srce in pomnožil
svoja znamenja in svoje čudeže v egiptovski deželi.
4 Toda faraon vama ne bo prisluhnil, da bom svojo
roko lahko položil nad Egipt in izpeljal svoje vojske in
svoje ljudstvo, Izraelove otroke, z velikimi sodbami, iz
egiptovske dežele. 5 In Egipčani bodo spoznali, da
jaz sem Gospod, ko iztegnem svojo roko nad Egipt
in Izraelove otroke izpeljem izmed njih.« 6 Mojzes
in Aron sta storila; kakor jima je Gospod zapovedal,
tako sta storila. 7 Mojzes je bil star osemdeset let,
Aron pa triinosemdeset let, ko sta govorila faraonu.
8 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 9
»Ko vama bo faraon rekel, rekoč: ›Pokažita mi čudež
za vas, ‹ potem boš rekel Aronu: ›Vzemi svojo palico
in jo vrzi pred faraona‹ in le-ta bo postala kača.« 10
Mojzes in Aron sta odšla k faraonu in storila, kakor
jima je Gospod zapovedal. Aron je svojo palico vrgel
pred faraona in pred njegove služabnike in postala je
kača. 11 Potem je tudi faraon poklical modre može
in čarodeje. Torej egiptovski čarovniki, tudi oni so na
podoben način storili s svojimi izrekanji urokov. 12
Kajti vsak je vrgel svojo palico in postale so kače, toda
Aronova palica je požrla njihove palice. 13 In zakrknil
je faraonovo srce, da jim ni prisluhnil, kakor je rekel
Gospod. 14 Gospod je rekel Mojzesu: »Faraonovo
srce je zakrknjeno, odklanja pustiti ljudstvo, da odide.
15 Zjutraj pojdi k faraonu. Glej, on gre ven k vodi in [ko]
pride, boš stal nasproti pri rečnem bregu in palico, ki je
bila spremenjena v kačo, boš vzel v svojo roko. 16
Rekel mu boš: › Gospod, Bog Hebrejcev, me je poslal
k tebi, rekoč: ›Odpusti moje ljudstvo, da mi bodo lahko
služili v divjini‹ in glej, doslej nisi hotel poslušati.‹ 17
Tako govori Gospod: ›V tem boš vedel, da sem jaz
Gospod. Glej, s palico, ki je v moji roki, bom udaril
na vode, ki so v reki in spremenjene bodo v kri. 18
Ribe, ki so v reki, bodo poginile in reka bo zaudarjala
in Egipčanom se bo gnusilo piti vodo iz reke.«« 19
Gospod je spregovoril Mojzesu: »Reci Aronu: ›Vzemi
svojo palico in iztegni svojo roko nad egiptovske vode,
nad njihove vodotoke, nad njihove reke, nad njihove

ribnike in nad vse njihove vodne tolmune, da bodo
lahko postali kri in da bo lahko kri po vsej egiptovski
deželi, tako v posodah iz lesa, kakor v posodah iz
kamna.‹« 20 Mojzes in Aron sta storila tako kakor
je Gospod zapovedal in ta je dvignil palico in udaril
vode, ki so bile v reki, pred faraonovim pogledom in
pogledom njegovih služabnikov, in vse vode, ki so bile
v reki, so bile spremenjene v kri. 21 Ribe, ki so bile v
reki, so poginile in reka je smrdela in Egipčani niso
mogli piti vode iz reke in kri je bila po vsej egiptovski
deželi. 22 Egiptovski čarovniki so tako storili s svojimi
izrekanji urokov in faraonovo srce je bilo zakrknjeno
niti jima ni prisluhnil, kakor je rekel Gospod. 23 Faraon
se je obrnil in odšel v svojo hišo niti tudi ni k temu
usmeril svojega srca. 24 Vsi Egipčani so okoli reke
kopáli za vodo, da [bi] pili, kajti vode iz reke niso mogli
piti. 25 Dopolnjenih je bilo sedem dni, potem ko je
Gospod udaril reko.

8 Gospod je spregovoril Mojzesu: »Pojdi k faraonu
in mu reci: ›Tako govori Gospod: ›Odpusti moje
ljudstvo, da mi bodo lahko služili.‹« 2 Če pa odkloniš, da
jih odpustiš, glej, bom vse tvoje meje udaril z žabami.
3 Reke bodo rodile žab v obilju, ki bodo šle gor in prišle
v tvojo hišo, v tvojo spalnico, na tvojo posteljo, v hiše
tvojih služabnikov, na tvoje ljudstvo, v tvoje peči in v
tvoje nečke. 4 Žabe bodo prišle tako nate, kakor na
tvoje ljudstvo in na vse tvoje služabnike.« 5 Gospod je
spregovoril Mojzesu: »Reci Aronu: ›Iztegni svojo roko s
svojo palico nad vodotoke, nad reke in nad ribnike ter
povzroči žabam, da pridejo nad egiptovsko deželo.‹«
6 Aron je iztegnil svojo roko nad egiptovske vode in
žabe so prišle gor ter pokrile egiptovsko deželo. 7
Čarovniki so tako storili s svojimi izrekanji urokov in nad
egiptovsko deželo privedli žabe. 8 Potem je faraon dal
poklicati Mojzesa in Arona ter rekel: »Rotita Gospoda,
da lahko odstrani žabe od mene in od mojega ljudstva;
jaz pa bom pustil ljudstvu oditi, da bodo lahko žrtvovali
Gospodu.« 9 Mojzes je rekel faraonu: »Slava nad
menoj. Kdaj naj rotim zate in za tvoje služabnike in
za tvoje ljudstvo, da uniči žabe pred teboj in tvojimi
hišami, da bodo lahko preostale samo v reki?« 10
Rekel je: »Jutri.« Rekel je: » To bodi glede na tvojo
besedo, da lahko spoznaš, da ni nikogar podobnega
Gospodu, našemu Bogu. 11 Žabe bodo odšle od tebe
in od tvojih hiš in od tvojih služabnikov in od tvojega
ljudstva. Preostale bodo samo še v reki.« 12 Mojzes
in Aron sta odšla izpred faraona. Mojzes je klical h
Gospodu zaradi žab, ki jih je privedel zoper faraona.
13 Gospod je storil glede na Mojzesovo besedo in žabe
so poginile po hišah, po vaseh in po poljih. 14 Zbrali so
jih skupaj na kupe in dežela se je usmradila. 15 Toda
ko je faraon videl, da je bil predah, je zakrknil svoje
srce in jima ni prisluhnil, kakor je rekel Gospod. 16
Gospod je rekel Mojzesu: »Reci Aronu: ›Iztegni svojo
palico in udari prah dežele, da [iz] tega lahko nastanejo
uši po vsej egiptovski deželi.‹« 17 Storila sta tako,
kajti Aron je iztegnil svojo roko s svojo palico in udaril
prah dežele in [iz] tega so nastale uši na človeku in na
živali. [Iz] vsega prahu dežele so nastale uši po vsej
egiptovski deželi. 18 Čarovniki so tako storili s svojimi
izrekanji urokov, da odstranijo uši, toda niso mogli,
tako so bile uši na človeku in na živali. 19 Potem so
čarovniki rekli faraonu: »To je Božji prst.« Faraonovo
srce pa je bilo zakrknjeno in jim ni prisluhnil, kakor je
rekel Gospod. 20 Gospod je rekel Mojzesu: »Vstani
zgodaj zjutraj in stopi pred faraona. Glej, ta prihaja
k vodi in mu reci: ›Tako govori Gospod: ›Pusti moje
ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili. 21 Ali pa, če ne
boš hotel pustiti mojemu ljudstvu oditi, glej, bom poslal
roje muh nate, na tvoje služabnike, na tvoje ljudstvo in
v tvoje hiše. Hiše Egipčanov bodo polne rojev muh in
tudi zemlja, na kateri so. 22 Na ta dan bom oddvojil
gošensko deželo, v kateri prebiva moje ljudstvo, da
tam ne bo rojev muh; z namenom, da lahko spoznaš,
da sem jaz Gospod v sredi zemlje. 23 Jaz bom položil
ločnico med svojim ljudstvom in tvojim ljudstvom. Jutri
bo to znamenje.‹« 24 In Gospod je storil tako. Prišel je
nadležen roj muh v faraonovo hišo, v hiše njegovih
služabnikov in v vso egiptovsko deželo. Dežela je bila
okužena zaradi roja muh. 25 Faraon je dal poklicati
Mojzesa in Arona ter rekel: »Pojdite, žrtvujte vašemu
Bogu v deželi.« 26 Mojzes pa je rekel: »Ni primerno
tako storiti, kajti ogabnost Egipčanom bomo žrtvovali
Gospodu, našemu Bogu. Glej, pred njihovimi očmi
bomo žrtvovali gnusobo Egipčanov in mar nas ne
bodo kamnali? 27 Šli bomo tri dni potovanja v divjino
in žrtvovali Gospodu, našemu Bogu, kakor nam bo
zapovedal.« 28 Faraon pa je rekel: »Pustil vam bom
oditi, da boste lahko žrtvovali Gospodu, svojemu Bogu,
v divjini; samo ne boste odšli zelo daleč proč. Rotite
zame.« 29 Mojzes je rekel: »Glej, ven grem od tebe
in rotil bom Gospoda, da roji muh lahko jutri odidejo
od faraona, od njegovih služabnikov in od njegovega
ljudstva, toda faraon naj ne postopa več varljivo z
nedovoljevanjem ljudstvu, da gre žrtvovat Gospodu.«
30 Mojzes je odšel izpred faraona in rotil Gospoda. 31
Gospod je storil glede na Mojzesovo besedo in roje
muh odstranil od faraona, od njegovih služabnikov in
od njegovega ljudstva. Niti ena ni preostala. 32 Faraon
pa je tudi tokrat zakrknil svoje srce niti ni hotel odpustiti
ljudstva.

9 Potem je Gospod rekel Mojzesu: »Pojdi noter k
faraonu in mu povej: ›Tako govori Gospod, Bog
Hebrejcev: ›Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko

služili.‹ 2 Kajti, če odkloniš, da bi jih pustil oditi in jih
hočeš trdno držati, 3 glej, Gospodova roka je na tvoji
živini, ki je na polju, na konjih, na oslih, na kamelah,
na volih in na ovcah. Tam bo zelo nadležna živinska
kuga. 4 Gospod bo oddvojil med izraelsko živino in
egiptovsko živino in nič ne bo poginilo, od vsega, kar je
[last] Izraelovih otrok.‹« 5 Gospod je določil čas, rekoč:
»Jutri bo Gospod to stvar storil v deželi.« 6 Gospod je
naslednji dan storil to stvar in vsa egiptovska živina je
poginila, toda izmed živine Izraelovih otrok ni poginila
niti ena. 7 Faraon je poslal in glej, niti ena izmed
izraelske živine ni poginila. Faraonovo srce pa je bilo
zakrknjeno in ljudstvu ni pustil oditi. 8 Gospod je rekel
Mojzesu in Aronu: »K sebi vzemita prgišča pepela iz
talilne peči in naj ga Mojzes potrese proti nebu pred
faraonovimi očmi. 9 Ta bo postal droben prah po vsej
egiptovski deželi in tvori bodo izbruhnili z mehurji na
ljudeh in na živali po vsej egiptovski deželi.« 10 Vzela
sta pepel iz talilne peči in stala pred faraonom. Mojzes
ga je potresel proti nebu in ta je postal tvor, ki je
izbruhnil z mehurji na ljudeh in na živali. 11 Čarovniki pa
zaradi tvorov niso mogli stati pred Mojzesom, kajti tvor
je bil na čarovnikih in na vseh Egipčanih. 12 Gospod
pa je zakrknil faraonovo srce in ta jima ni prisluhnil,
kakor je Gospod govoril Mojzesu. 13 Gospod je rekel
Mojzesu: »Vstani zgodaj zjutraj in stopi pred faraona
ter mu reci: ›Tako govori Gospod, Bog Hebrejcev:
›Pusti moje ljudstvo oditi, da mi bodo lahko služili.‹ 14
Kajti tokrat bom vse svoje nadloge poslal na tvoje srce
in na tvoje služabnike in na tvoje ljudstvo, da boš lahko
vedel, da na vsej zemlji ni nikogar podobnega meni.
15 Kajti sedaj bom iztegnil svojo roko, da lahko udarim
tebe in tvoje ljudstvo s kužno boleznijo, ti pa boš
iztrebljen z zemlje. 16 Zagotovo sem te dvignil zaradi
tega razloga, da pokažem na tebi svojo moč, in da bo
moje ime lahko razglašeno po vsej zemlji. 17 Doklej
se povišuješ zoper moje ljudstvo, da jim nočeš pustiti
oditi? 18 Glej, jutri ob tem času bom povzročil, da bo
deževala zelo boleča toča, kakršne ni bilo v Egiptu od
njegovega nastanka celo do sedaj. 19 Pošlji torej sedaj
in zberi svojo živino in vse, kar imaš na polju, kajti na
vsakega človeka in žival, ki bo najdena na polju in ne
bo privedena domov, bo nanje priletela toča in bodo
umrli.‹« 20 Kdor se je med faraonovimi služabniki bal
Gospodove besede, je svoje služabnike in svojo živino
primoral, da so pobegnili v hiše, 21 kdor pa se ni oziral
na Gospodovo besedo, je svoje služabnike in svojo
živino pustil na polju. 22 Gospod je rekel Mojzesu:
»Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko toča po
vsej egiptovski deželi, na ljudeh, na živali in na vsakem
poljskem zelišču po vsej egiptovski deželi.« 23 Mojzes
je svojo palico iztegnil proti nebu in Gospod je poslal
grmenje in točo in spotoma je ogenj padal na zemljo;
Gospod je deževal točo na egiptovsko deželo. 24 Tako
je bila tam toča in ogenj, pomešan s točo, zelo boleč,
takšen kot ni bilo nobenega podobnega temu po vsej
egiptovski deželi, odkar je postala narod. 25 Toča je
udarila povsod, po vsej egiptovski deželi vse, kar je
bilo na polju, tako človeka kakor žival. Toča je udarila
vsako zel na polju in zlomila vsako drevo na polju. 26
Samo v gošenski deželi, kjer so bili Izraelovi otroci,
tam ni bilo toče. 27 Faraon je poslal in dal poklicati
Mojzesa in Arona ter jima rekel: »Tokrat sem grešil.
Gospod je pravičen, jaz in moje ljudstvo pa smo zlobni.
28 Rotita Gospoda (kajti dovolj je), da ne bo več
mogočnih grmenj in toče, in jaz vam bom pustil oditi in
ne boste več ostali.« 29 Mojzes mu je rekel: »Takoj, ko
odidem iz mesta, bom razširil svoje roke h Gospodu
in grmenje bo prenehalo niti nič več ne bo toče, da
lahko spoznaš, da je zemlja Gospodova. 30 Toda kar
se tiče tebe in tvojih služabnikov vem, da se še ne
boste bali Gospoda Boga.« 31 Udarjena sta bila lan
in ječmen, kajti ječmen je bil v klasu, lan pa je bil [v]
cvetu. 32 Toda pšenica in pira nista bili udarjeni, kajti
nista bili zreli. 33 Mojzes je odšel iz mesta od faraona
in svoje roke razširil h Gospodu. Grmenja in toča sta
prenehali in dež se ni izlival na zemljo. 34 Ko pa je
faraon videl, da so dež, toča in grmenja prenehali,
je še bolj grešil in zakrknil svoje srce, on in njegovi
služabniki. 35 Faraonovo srce je bilo zakrknjeno niti
ni hotel pustiti Izraelovih otrok oditi, kakor je Gospod
govoril po Mojzesu.

10 Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi noter k faraonu,
kajti zakrknil sem njegovo srce in srce njegovih
služabnikov, da lahko ta svoja znamenja pokažem pred
njim, 2 in da ti lahko poveš v ušesa svojih sinov in sinov
svojih sinov, kakšne stvari sem storil v Egiptu in moja
znamenja, ki sem jih storil med njimi, da boste lahko
spoznali, kako [to], da sem jaz Gospod.« 3 Mojzes in
Aron sta vstopila k faraonu ter mu rekla: »Tako govori
Gospod, Bog Hebrejcev: ›Doklej boš odklanjal, da se
ponižaš pred menoj? Pusti moje ljudstvo oditi, da mi
bodo lahko služili. 4 Ali pa, če odkloniš, da pustiš moje
ljudstvo oditi, glej, bom jutri v tvojo pokrajino privedel
leteče kobilice. 5 Pokrile bodo obličje zemlje, da nekdo
ne bo mogel videti zemlje. Pojedle bodo preostanek
tega, kar je ušlo, kar vam ostaja od toče in pojedle
bodo vsako drevo, ki vam raste zunaj polja. 6 Napolnile
bodo tvoje hiše in hiše vseh tvojih služabnikov in hiše
vseh Egipčanov, kar niti tvoji očetje niti očetje tvojih
očetov niso videli od dneva, ko so bili na zemlji, do
današnjega dne.‹« In obrnil se je ter odšel ven od
faraona. 7 Faraonovi služabniki so mu rekli: »Doklej
nam bo ta človek zanka? Pusti ljudi oditi, da bodo

lahko služili Gospodu, svojemu Bogu. Mar še ne veš,
da je Egipt uničen?« 8 Mojzes in Aron sta bila ponovno
privedena k faraonu. Rekel jima je: »Pojdite, služite
Gospodu, svojemu Bogu, toda kdo so tisti, ki bodo
šli?« 9 Mojzes je rekel: »Šli bomo s svojimi mladimi in
s svojimi starimi, s svojimi sinovi in s svojimi hčerami
in s svojimi tropi in s svojimi čredami bomo šli, kajti
imeti moramo praznik Gospodu.« 10 Rekel jima je:
»Naj bo Gospod tako z vami, kakor bom jaz pustil
oditi vam in vašim malčkom. Glejta na to, kajti zlo je
pred vami. 11 Ne tako. Pojdite sedaj vi, ki ste možje
in služite Gospodu, kajti to ste si želeli.« In izgnana
sta bila izpred faraonove prisotnosti. 12 Gospod je
rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko nad egiptovsko
deželo zaradi letečih kobilic, da bodo lahko prišle nad
egiptovsko deželo in pojedle vsako zemeljsko zelišče,
celó vse, kar je pustila toča.« 13 Mojzes je iztegnil
svojo palico nad egiptovsko deželo in Gospod je ves ta
dan prinašal vzhodnik nad deželo in vso to noč, in ko je
bilo jutro, je vzhodnik prinesel leteče kobilice. 14 Leteče
kobilice so se dvignile nad vso egiptovsko deželo in
počivale po vseh egiptovskih pokrajinah. Bile so zelo
nadležne. Pred njimi ni bilo takšnih letečih kobilic kakor
te niti takšnih ne bo za njimi. 15 Kajti pokrile so obličje
celotne zemlje, tako da je bila dežela temna. Pojedle so
vsa zelišča dežele in vse sadje dreves, ki jih je pustila
toča. Niti ena zelena stvar ni preostala na drevesih ali
na poljskih zeliščih po vsej egiptovski deželi. 16 Potem
je faraon v naglici dal poklicati Mojzesa in Arona ter
rekel: »Grešil sem zoper Gospoda, svojega Boga in
zoper vaju. 17 Zdaj torej oprostita, prosim vaju, moj
greh, samo še tokrat in rotita Gospoda, svojega Boga,
da mi lahko odvzame samo to smrt.« 18 In odšel je ven
od faraona in rotil Gospoda. 19 Gospod je [veter] obrnil
[v] mogočen močan zahodnik, ki je odnesel leteče
kobilice in jih vrgel v Rdeče morje. Tam ni ostala niti
ena leteča kobilica po vseh egiptovskih pokrajinah. 20
Toda Gospod je zakrknil faraonovo srce, tako da ta ni
hotel pustiti Izraelovih otrok oditi. 21 Gospod je rekel
Mojzesu: »Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko
tam tema nad egiptovsko deželo, celó tema, ki se jo
bo lahko čutilo.« 22 Mojzes je iztegnil svojo roko proti
nebu in tri dni je bila gosta tema po vsej egiptovski
deželi. 23 Drug drugega niso videli niti tri dni ni nihče
vstal iz svojega kraja, toda vsi Izraelovi otroci so imeli
v svojih prebivališčih svetlobo. 24 Faraon je klical k
Mojzesu ter rekel: »Pojdite, služite Gospodu. Samo
vaši tropi in vaše črede naj ostanejo; naj gredo z vami
tudi vaši malčki.« 25 Mojzes je rekel: »Moraš nam dati
tudi klavne daritve in žgalne daritve, da bomo lahko
darovali Gospodu, svojemu Bogu. 26 Tudi naša živina
bo šla z nami. Niti kopito ne bo ostalo zadaj, kajti od
nje moramo vzeti, da služimo Gospodu, svojemu Bogu
in ne vemo s čim moramo služiti Gospodu, dokler ne
pridemo tja.« 27 Toda Gospod je zakrknil faraonovo
srce in ta jim ni hotel pustiti oditi. 28 Faraon mu je
rekel: »Spravi se od mene, pazi se, da ne vidiš več
mojega obraza, kajti na ta dan, [ko] zagledaš moj
obraz, boš umrl.« 29 Mojzes je rekel: »Dobro si govoril,
tvojega obraza ne bom več ponovno videl.«

11 Gospod je rekel Mojzesu: »Še eno nadlogo več
bom privedel nad faraona in nad Egipt, potem
vam bo pustil oditi. Ko vam bo pustil oditi, vas bo
zagotovo vse skupaj sunil od tod. 2 Govori torej v
ušesa ljudstvu in naj si vsak mož izposodi od svojega
soseda in vsaka ženska od svoje sosede dragocenosti
iz srebra in dragocenosti iz zlata.« 3 Gospod je dal
ljudstvu naklonjenost v očeh Egipčanov. Poleg tega je
bil človek Mojzes zelo velik v egiptovski deželi, v očeh
faraonovih služabnikov in v očeh ljudstva. 4 Mojzes je
rekel: »Tako govori Gospod: ›Okoli polnoči bom odšel
ven, v sredo Egipta. 5 Vsi prvorojenci v egiptovski
deželi bodo umrli, od faraonovega prvorojenca, ki sedi
na njegovem prestolu, celo do prvorojenca dekle, ki
je za mlinom in vse prvorojeno od živali. 6 Veliko
vpitje bo po vsej egiptovski deželi, kot takšnega tam
ni bilo niti ne bo več podobnega temu. 7 Toda zoper
kateregakoli izmed Izraelovih otrok niti pes ne bo
premaknil svojega jezika, zoper človeka ali žival, da
boste lahko vedeli, kako Gospod postavlja razliko med
Egipčani in Izraelom.‹ 8 Vsi ti tvoji služabniki bodo
prišli dol k meni in se mi priklonili, rekoč: ›Pojdi ven ti
in vse ljudstvo, ki ti sledi.‹ In potem bom šel ven.« In
od faraona je odšel v veliki jezi. 9 Gospod je rekel
Mojzesu: »Faraon vama ne bo prisluhnil, da bodo
moji čudeži lahko pomnoženi v egiptovski deželi.« 10
Mojzes in Aron sta vse te čudeže storila pred faraonom,
Gospod pa je zakrknil faraonovo srce, tako da ta ne bi
pustil Izraelovih otrok oditi ven iz svoje dežele.

12 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu v
egiptovski deželi, rekoč: 2 »Ta mesec vam bo
začetek mesecev. Ta vam bo prvi mesec v letu. 3
Govorita vsej Izraelovi skupnosti, rekoč: ›V desetem
dnevu tega meseca si bo vsakdo vzel jagnje, glede na
hišo svojih očetov, jagnje za hišo‹ 4 in če bo družina
premajhna za jagnje, naj ga on in njegov sosed, poleg
njegove hiše, vzameta glede na število duš. Vsak
človek bo glede na svoje prehranjevanje preštet na
jagnje. 5 Vaše jagnje bo brez pomanjkljivosti, samec
prvega leta. Vzeli ga boste izmed ovc ali izmed koz. 6
Varovali ga boste do štirinajstega dne istega meseca in
celoten zbor Izraelove skupnosti ga bo zvečer zaklal.
7 Vzeli bodo od krvi in le-to potegnili s črto na dva

podboja in na naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli.
8 In v tej noči bodo jedli meso, pečeno na ognju in
nekvašen kruh, in z grenkimi zelišči ga bodo jedli. 9
Ne jejte od njega surovega niti vsega skuhanega z
vodo, temveč pečenega na ognju. Njegovo glavo z
njegovimi nogami in z njegovo drobovino. 10 In ničesar
od njega ne boste pustili do jutra. To, kar od njega
ostane do jutra, boste sežgali z ognjem. 11 Tako ga
boste jedli: z vašimi ledji opasanimi, vašimi čevlji na
vaših stopalih in vašo palico v vaši roki. Jedli ga boste
v naglici. To je Gospodova pasha. 12 Kajti to noč
pojdem skozi egiptovsko deželo in udaril bom vse
prvorojeno v egiptovski deželi, tako človeka kakor žival
in zoper vse egiptovske bogove bom izvršil sodbo. Jaz
sem Gospod. 13 Kri vam bo za simbol na hišah, kjer
ste. Ko zagledam kri, bom šel mimo vas in nadloga
ne bo na vas, da vas uniči, ko udarim egiptovsko
deželo. 14 Ta dan vam bo v spomin, in vi ga boste
ohranjali kot praznik Gospodu skozi svoje rodove.
To praznovanje boste ohranjali kot odredbo na veke.
15 Sedem dni boste jedli nekvašeni kruh; celo prvi
dan boste iz svojih hiš odstranili kvas, kajti kdorkoli
jé kvašeni kruh od prvega dne do sedmega dne, bo
ta duša iztrebljena iz Izraela. 16 Na prvi dan bo sveti
sklic in na sedmi dan vam bo sveti sklic. V teh ne bo
opravljena nobena vrsta dela, razen tega, kar mora
vsak človek jesti, samo to lahko delate. 17 Obeležili
boste praznik nekvašenega kruha, kajti na prav isti
dan sem vaše vojske privedel iz egiptovske dežele.
Zato boste ta dan v svojih rodovih obeleževali kot
odredbo na veke. 18 V prvem mesecu, na štirinajsti
dan meseca zvečer, boste jedli nekvašeni kruh do
enaindvajsetega dne meseca zvečer. 19 Sedem dni
naj v vaših hišah ne bo najti kvasa, kajti kdorkoli
jé to, kar je kvašeno, celo ta duša bo iztrebljena iz
Izraelove skupnosti, bodisi da je tujec ali rojen v deželi.
20 Ničesar kvašenega ne boste jedli. V vseh svojih
prebivališčih boste jedli nekvašeni kruh.« 21 Potem
je Mojzes dal poklicati vse Izraelove starešine in jim
rekel: »Izberite in vzemite si jagnje glede na svoje
družine in zakoljite pashalno jagnje. 22 Vzeli boste
šop izopa in ga pomočili v kri, ki je v umivalniku in
vratno preklado ter dva podboja premazali s krvjo,
ki je v umivalniku; in nihče izmed vas do jutra ne bo
šel ven pri vratih svoje hiše. 23 Kajti Gospod bo šel
skozi, da udari Egipčane in ko na vratni prekladi in
dveh stranskih podbojih zagleda kri, bo Gospod šel
mimo vrat in ne bo dopustil, da bi pokončevalec vstopil
v vaše hiše, da vas udari. 24 Vi pa boste to stvar
obeležili kot odredbo sebi in svojim sinovom na veke.
25 In zgodilo se bo, ko boste prišli v deželo, ki vam jo
bo dal Gospod, glede [na to], kar je obljubil, da boste
ohranjali to službo. 26 Zgodilo se bo, ko vam bodo
vaši otroci rekli: ›Kaj nameravate s tem služenjem?‹ 27
da boste rekli: ›To je klavna daritev pashe Gospodu, ki
je v Egiptu šel mimo hiš Izraelovih otrok, ko je udaril
Egipčane in rešil naše hiše.‹« In ljudstvo je sklonilo
glavo ter oboževalo. 28 Izraelovi otroci so odšli in
storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu in Aronu,
tako so storili. 29 Pripetilo se je, da je ob polnoči
Gospod udaril vse prvorojeno v egiptovski deželi, od
faraonovega prvorojenca, ki je sedel na njegovem
prestolu, do ujetnikovega prvorojenca, ki je bil v grajski
ječi in vse prvorojeno od živine. 30 Faraon je ponoči
vstal, on in vsi njegovi služabniki in vsi Egipčani in v
Egiptu je bilo veliko vpitje, kajti ni bilo hiše, kjer ni bi
bilo enega mrtvega. 31 Ponoči je dal poklicati Mojzesa
in Arona ter rekel: »Vstanite in odpravite se proč izmed
mojega ljudstva, tako vidva kakor Izraelovi otroci in
pojdite, služite Gospodu, kakor sta rekla. 32 Prav tako
vzemite vaše trope in vaše črede, kakor sta rekla in
izginite; in tudi mene blagoslovita.« 33 Egipčani so
pritiskali na ljudstvo, da bi jih lahko v naglici odposlali
iz dežele, kajti rekli so: »Mi vsi bomo mrtvi ljudje.« 34
Ljudstvo je vzelo svoje testo, preden je bilo to vzhajano
in svoje nečke, ki so bile povezane v njihovih oblačilih,
na svoje rame. 35 Izraelovi otroci so storili glede na
Mojzesovo besedo in od Egipčanov so si izposodili
dragocenosti iz srebra in dragocenosti iz zlata in
oblačil. 36 In Gospod je dal ljudstvu naklonjenost
v očeh Egipčanov, tako da so jim posodili takšne
stvari, kot so jih zahtevali. In oplenili so Egipčane. 37
Izraelovi otroci so potovali od Ramesésa do Sukóta,
okoli šeststo tisoč pešcev, ki so bili možje, poleg otrok.
38 Z njimi je odšla gor tudi mešana množica, tropi in
črede, zelo veliko živine. 39 Iz testa, ki so ga prinesli iz
Egipta, so spekli nekvašeni kruh, kajti ni bil še vzhajan,
ker so bili sunjeni iz Egipta in niso mogli ostati niti si
zase niso pripravili nobenega živeža. 40 Torej začasno
bivanje Izraelovih otrok, ki so prebivali v Egiptu, je bilo
štiristo trideset let. 41 Ob koncu štiristo tridesetih let se
je pripetilo, celo prav na isti dan se je pripetilo, da so
vse Gospodove vojske odšle iz egiptovske dežele. 42
To je noč, ki bo zelo obeleževana Gospodu, ker jih je
privedel iz egiptovske dežele. To je tista Gospodova
noč, ki jo bodo obeleževali vsi Izraelovi otroci v svojih
rodovih. 43 Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: »To je
odredba pashe: ›Naj noben tujec od tega ne jé, 44
toda vsakogar služabnik, ki je kupljen za denar, ko si
ga obrezal, potem bo jedel od tega. 45 Tuj človek in
najeti služabnik ne bosta jedla od tega. 46 Jedlo se ga
bo v eni hiši. Nič od mesa ne boš nosil ven iz hiše
niti ne boste prelomili njegove kosti. 47 Vsa Izraelova
skupnost se bo tega držala. 48 Ko bo tujec začasno

prebival s teboj in bo praznoval pasho Gospodu, naj
bodo vsi njegovi moški obrezani in takrat pustite, da
pride blizu in se tega drži, in on naj vam bo kakor
nekdo, ki je rojen v deželi, kajti nobena neobrezana
oseba ne bo jedla od tega. **49** Ena postava bo tistemu,
ki je rojen doma in tujcu, ki začasno biva med vami.‹«
50 Tako so storili vsi Izraelovi otroci; kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili. **51** Na prav
isti dan se je pripetilo, da je Gospod privedel Izraelove
otroke po njihovih vojskah iz egiptovske dežele.

13 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Posvéti
mi vse prvorojeno, karkoli odpre maternico med
Izraelovimi otroki, tako od ljudi in od živali. To je moje.«
3 Mojzes je rekel ljudstvu: »Spominjajte se tega dne,
na katerega ste prišli iz Egipta, iz hiše sužnosti; kajti z
močjo roke vas je Gospod privedel iz tega kraja. Tam
se ne bo jedlo nič kvašenega kruha. **4** Ta dan ste
prišli ven v mesecu abíbu. **5** Zgodilo se bo, ko vas
bo Gospod privedel v deželo Kánaancev, Hetejcev,
Amoréjcev, Hivéjcev in Jebusejcev, ki jo je prisegel
vašim očetom, da vam jo da, deželo, kjer tečeta mleko
in med, da se boš v tem mesecu držal te službe. **6**
Sedem dni boš jedel nekvašeni kruh in na sedmi dan
bo praznik Gospodu. **7** Nekvašeni kruh se bo jedel
sedem dni in tam pri tebi naj ne bo videti nobenega
kvašenega kruha niti ne bo kvasa s teboj v vseh tvojih
četrtih. **8** Tistega dne boš svojemu sinu pokazal, rekoč:
› To je storjeno zaradi tega, kar mi je storil Gospod,
ko sem izšel iz Egipta.‹ **9** To ti bo za znamenje na
tvoji roki in za spomin med tvojimi očmi, da bo lahko
Gospodova postava v tvojih ustih, kajti z močno roko
te je Gospod privedel iz Egipta. **10** Držal se boš torej
te odredbe v njenem času iz leta v leto. **11** Zgodilo se
bo, ko te bo Gospod pripeljal v deželo Kánaancev,
kakor je prisegel tebi in tvojim očetom in ti jo bo dal, **12**
da boš oddvojil Gospodu vse, kar odpre maternico
in vsak prvenec, ki pride iz živali, ki jo imaš; samci
bodo Gospodovi. **13** Vsakega prvenca osla pa boš
odkupil z jagnjetom. Če pa ga ne boš odkupil, potem
mu boš zlomil tilnik. Med svojimi otroki boš odkupil
vsakega moškega prvorojenca. **14** Zgodilo se bo, ko te
tvoj sin vpraša, v času, ki pride, rekoč: ›Kaj je to?‹ da
mu boš rekel: ›Z močjo roke nas je Gospod privedel
iz Egipta, iz hiše sužnosti. **15** Pripetilo se je, ko nas
je faraon komajda odpustil, da je Gospod usmrtil vse
prvorojene v egiptovski deželi, tako prvorojene od
človeka, kakor prvorojene od živali.‹ Zato žrtvujem
Gospodu vse, kar odpre maternico in so samci. Toda
vse prvorojene izmed svojih otrok odkupim. **16** To bo
za simbol na tvoji roki in za načelek med tvojimi očmi,
kajti z močjo roke nas je Gospod privedel iz Egipta.«
17 Pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da
jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, čeprav je
bila ta blizu, kajti Bog je rekel: »Da se ne bi morda
ljudstvo pokesalo, ko zagleda vojno in se vrnejo v
Egipt, « **18** ampak je Bog ljudstvo vodil naokoli, po
poti divjine Rdečega morja in Izraelovi otroci so se
postrojeni dvignili iz egiptovske dežele. **19** Mojzes je s
seboj vzel Jožefove kosti, kajti ta je strogo zaprisegel
Izraelove otroke, rekoč: »Bog vas bo zagotovo obiskal;
in vi boste s seboj odnesli moje kosti proč od tod.«
20 In napotili so se na svoje potovanje iz Sukóta in
se utaborili v Etámu, na robu divjine. **21** In Gospod
je hodil podnevi pred njimi v oblačnem stebru, da jih
vodi po poti, ponoči pa v ognjenem stebru, da jim daje
svetlobo, da bi hodili podnevi in ponoči. **22** Izpred
ljudstva ni vzel proč oblačnega stebra podnevi niti
ognjenega stebra ponoči.

14 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Govori
Izraelovim otrokom, da se obrnejo in se utaborijo
pred Pi Hahirótom, med Migdólom in morjem, nasproti
Báal Cefónu. Pred njim se boste utaborili ob morju.
3 Kajti faraon bo o Izraelovih otrocih rekel: ›Zapletli
so se v deželi, divjina jih je zaprla noter.‹ **4** Jaz pa
bom zakrknil faraonovo srce, da bo sledil za njimi in
počaščen bom na faraonu in na vsej njegovi vojski, da
bodo Egipčani lahko spoznali, da jaz sem Gospod.« In
tako so storili. **5** Egiptovskemu kralju je bilo povedano,
da je ljudstvo zbežalo. In srce faraona in njegovih
služabnikov je bilo obrnjeno zoper ljudstvo in rekli so:
»Zakaj smo storili to, da smo pustili Izraela oditi od
služenja nam?« **6** In pripravil je svoj bojni voz in s seboj
vzel svoje ljudstvo. **7** Vzel je šeststo izbranih bojnih
voz in vse egiptovske bojne vozove in častnike nad
vsakim izmed njih. **8** Gospod je zakrknil srce faraonu,
egiptovskemu kralju in ta je zasledoval Izraelove
otroke. Izraelovi otroci pa so izšli z vzdignjeno roko. **9**
Toda Egipčani so jih zasledovali, vsi faraonovi konji
in bojni vozovi in njegovi konjeniki in njegova vojska
in jih dohiteli ob morju, utaborjene poleg Pi Hahiróta,
pred Báal Cefónom. **10** Ko se je faraon približal, so
Izraelovi otroci povzdignili svoje oči in glej, Egipčani
so korakali za njimi in bili so boleče prestrašeni in
Izraelovi otroci so zavpili h Gospodu. **11** Mojzesu so
rekli: »Ali si nas odpeljal proč, da umremo v divjini, ker
ni bilo grobov v Egiptu? Zakaj si tako ravnal z nami,
da si nas odvedel iz Egipta? **12** Mar ni to beseda,
ki smo ti jo povedali v Egiptu, rekoč: ›Pusti nas pri
miru, da lahko služimo Egipčanom?‹ Kajti za nas bi
bilo bolje, da služimo Egipčanom, kakor pa, da bi umrli
v divjini.« **13** Mojzes je ljudstvu rekel: »Ne bojte se,
mirno stojte in glejte Gospodovo rešitev duš, ki vam
jo bo danes pokazal, kajti Egipčane, ki ste jih videli
danes, jih na veke ne boste več videli. **14** Gospod

se bo boril za vas in vi boste ohranili svoj mir.« 15
Gospod je rekel Mojzesu: »Zakaj vpiješ k meni? Govori
Izraelovim otrokom, da gredo naprej. 16 Toda ti vzdigni
svojo palico in iztegni svojo roko nad morje in ga
razdeli in Izraelovi otroci bodo šli po suhih tleh skozi
sredo morja. 17 Glej, zakrknil bom srca Egipčanom
in oni jim bodo sledili in jaz si bom pridobil čast nad
faraonom in nad vso njegovo vojsko, nad njegovimi
bojnimi vozovi in nad njegovimi konjeniki. 18 Egipčani
bodo vedeli, da jaz sem Gospod, ko sem si pridobil
čast nad faraonom, nad njegovimi bojnimi vozovi in
nad njegovimi konjeniki.« 19 Božji angel, ki je šel pred
Izraelovim taborom, se je odstranil in odšel za njimi, in
oblačni steber je odšel izpred njihovih obrazov in stal
za njimi. 20 Prišel je med tabor Egipčanov in tabor
Izraela. Njim je bil oblak in tema, toda le-tem je dajal
svetlobo ponoči, tako da vso noč eni niso prišli blizu k
drugim. 21 Mojzes je svojo roko iztegnil nad morje in
Gospod je storil, da je morje vso tisto noč šlo nazaj z
močnim vzhodnikom in naredilo morje kopno zemljo
in vode so bile razdeljene. 22 In Izraelovi otroci so
šli v sredo morja po suhih tleh in vode so jim bile zid
na njihovi desnici in na njihovi levici. 23 Egipčani pa
so jih zasledovali in šli noter za njimi v sredo morja,
celo vsi faraonovi konji, njegovi bojni vozovi in njegovi
konjeniki. 24 Pripetilo se je, da je ob jutranji straži
Gospod skozi ognjen in oblačen steber pogledal na
vojsko Egipčanov in prizadel vojsko Egipčanov. 25
Snemal je kolesa njihovim bojnim vozovom, da so
jih težko vozili. Tako da so Egipčani rekli: »Zbežimo
pred obličjem Izraela, kajti Gospod se bori zanje zoper
Egipčane.« 26 Gospod je rekel Mojzesu: »Svojo roko
iztegni nad morje, da lahko vode ponovno pridejo nad
Egipčane, nad njihove bojne vozove in nad njihove
konjenike.« 27 Mojzes je svojo roko iztegnil nad morje
in ko se je prikazalo jutro, se je morje vrnilo k svoji
moči in Egipčani so bežali proti le-temu; in Gospod je
Egipčane porazil v sredi morja. 28 Vode so se vrnile
in pokrile bojne vozove, konjenike in vso faraonovo
vojsko, ki je za njimi prišla v morje. Tam ni ostal niti
eden izmed njih. 29 Toda Izraelovi otroci so hodili po
suhi zemlji v sredi morja. Vode so jim bile zid na njihovi
desnici in na njihovi levici. 30 Tako je Gospod tega
dne rešil Izraela iz roke Egipčanov, in Izrael je videl
Egipčane mrtve na morski obali. 31 Izrael je videl to
veliko delo, ki ga je Gospod storil na Egipčanih, in
ljudstvo se je balo Gospoda in verjelo Gospodu in
njegovemu služabniku Mojzesu.

15 Potem so Mojzes in Izraelovi otroci peli Gospodu
tole pesem in govorili, rekoč: »Prepeval bom
Gospodu, kajti sijajno je zmagal. Konja in njegovega
jezdeca je vrgel v morje. 2 Gospod je moja moč in
pesem in postal je rešitev moje duše. On je moj Bog in
pripravil mu bom prebivališče; Bog mojega očeta in
poviševal ga bom. 3 Gospod je bojevnik. Gospod je
njegovo ime. 4 Faraonove vozove in njegovo vojsko
je vrgel v morje. Tudi njegovi izbrani častniki so se
utopili v Rdečem morju. 5 Globine so jih pokrile. Na
dno so potonili kakor kamen. 6 Tvoja desnica, oh
Gospod, je postala veličastna v oblasti. Tvoja desnica,
oh Gospod, je sovražnika razbila na koščke. 7 V
veličini svoje odličnosti si premagal tiste, ki so se
vzdignili zoper tebe. Ti pošiljaš svoj bes, ki jih je použil
kakor strnišče. 8 S sunkom vetra tvojih nosnic so bile
vode zbrane skupaj, poplave so stale pokončno kakor
kup in globine so bile strjene v srcu morja. 9 Sovražnik
je rekel: ›Zasledoval bom, dohitel bom, razdelil bom
ukradeno blago. Moje poželenje bo zadovoljeno nad
njimi. Izvlekel bom svoj meč, moja roka jih bo uničila.‹
10 Zapihal si s svojim vetrom, morje jih je pokrilo.
Potonili so kakor svinec v mogočnih vodah. 11 Kdo
je podoben tebi, oh Gospod, med bogovi? Kdo je
podoben tebi, veličasten v svetosti, strašen v hvalah,
ki delaš čudeže? 12 Iztegueš svojo desnico, zemlja
jih je požrla. 13 V svojem usmiljenju si vodil svoje
ljudstvo, ki si ga odkupil. V svoji moči si jih vodil k
svojemu svetemu prebivališču. 14 Ljudstvo bo slišalo
in bo prestrašeno. Bridkost se bo polastila filistejskih
prebivalcev. 15 Potem bodo edómski vojvode osupli;
mogočni možje Moába, polastilo se jih bo trepetanje;
vsi prebivalci Kánaana se bodo stopili. 16 Strah in
groza bosta padla nanje. Z veličino tvojega lakta bodo
tako mirni kakor kamen, dokler tvoje ljudstvo ne gre
mimo, oh Gospod, dokler ne gre mimo ljudstvo, ki si ga
ti odkupil. 17 Privedel jih boš noter in jih zasadil na gori
svoje dediščine, na kraju, oh Gospod, ki si ga ti naredil
zase, da v njem prebivaš, v Svetišču, oh Gospod, ki
so ga tvoje roke osnovale. 18 Gospod bo kraljeval
na veke vekov.« 19 Kajti faraonov konj je šel noter v
morje s svojimi bojnimi vozovi in s svojimi konjeniki
in Gospod je nadnje ponovno privedel morske vode,
toda Izraelovi otroci so šli po suhi zemlji sredi morja.
20 Mirjam, prerokinja, Aronova sestra, je v svojo roko
vzela tamburin in vse ženske so za njo odšle ven
s tamburini in s plesi. 21 Mirjam jim je odgovorila:
»Prepevajte Gospodu, kajti sijajno je zmagal; konja in
njegovega jezdeca je vrgel v morje.« 22 Tako je Mojzes
privedel Izraela od Rdečega morja in šli so ven v divjino
Šur, in šli so tri dni v divjino, pa niso našli nobene vode.
23 Ko so prišli do Mare, niso mogli piti od vodá Mare,
kajti bile so grenke. Zato je bilo njeno ime imenovano
Mara. 24 Ljudstvo je godrnjalo zoper Mojzesa, rekoč:
»Kaj bomo pili?« 25 In klical je h Gospodu in Gospod
mu je pokazal les. Ko je le-tega vrgel v vode, so

vode postale sladke. Tam je zanje naredil zakon in
odredbo in tam jih je preizkusil **26** in rekel: »Če boš
pazljivo prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga in
boš delal to, kar je pravilno v njegovem pogledu in
boš prisluhnil njegovim zapovedim in se držal vseh
njegovih zakonov, ne bom položil nate nobene od teh
bolezni, ki sem jih privedel nad Egipčane, kajti jaz sem
Gospod, ki te ozdravlja.« **27** In prišli so do Elíma, kjer
je bilo dvanajst vodnjakov vode in sedemdeset palm,
in tam so se utaborili ob vodah.

16 Odšli so na svoje potovanje od Elíma in vsa
skupnost Izraelovih otrok je prišla v Sinsko
divjino, ki je med Elímom in Sinajem, na petnajsti dan
drugega meseca po njihovem odhodu iz egiptovske
dežele. **2** Celotna skupnost Izraelovih otrok je v divjini
godrnjala zoper Mojzesa in Arona **3** in Izraelovi otroci
so jima rekli: »Bog daj, da bi umrli po Gospodovi roki
v egiptovski deželi, ko smo sedeli pri loncih mesa in
ko smo jedli kruha do sitega, kajti privedla sta nas
v to divjino, da ta celoten zbor ubijeta z lakoto.« **4**
Potem je Gospod rekel Mojzesu: »Glej, za vas bom z
neba deževal kruh in ljudstvo bo šlo ven in vsak dan
nabralo določeno mero, da jih lahko preizkusim, ali se
bodo ravnali po moji postavi ali ne. **5** In zgodilo se bo,
da bodo na šesti dan pripravili to, kar so prinesli in
tega bo dvakrat toliko, kolikor so dnevno nabrali.« **6**
Mojzes in Aron sta vsem Izraelovim otrokom rekla:
»Zvečer, takrat boste vedeli, da vas je Gospod izpeljal
iz egiptovske dežele **7** in zjutraj, potem boste videli
Gospodovo slavo, kajti on posluša vaša mrmranja
zoper Gospoda. Kaj pa sva midva, da mrmrate zoper
naju?« **8** Mojzes je rekel: » To se bo zgodilo, ko
vam bo Gospod zvečer dal za jesti meso in zjutraj
kruha do sitega, zakaj Gospod sliši vaša mrmranja,
ki jih mrmrate zoper njega. Kaj pa sva midva? Vaša
mrmranja niso zoper naju, temveč zoper Gospoda.« **9**
Mojzes je spregovoril Aronu: »Povej vsej skupnosti
Izraelovih otrok: ›Pridite bliže, pred Gospoda, kajti
slišal je vaša mrmranja.‹« **10** Pripetilo se je, ko je
Aron govoril celotni skupnosti Izraelovih otrok, da so
pogledali proti divjini in glej, Gospodova slava se je
prikazala v oblaku. **11** Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: **12** »Slišal sem mrmranja Izraelovih otrok. Govori
jim, rekoč: ›Zvečer boste jedli meso in zjutraj boste
nasičeni s kruhom in vedeli boste, da jaz sem Gospod,
vaš Bog.‹« **13** Pripetilo se je, da so se zvečer pojavile
prepelice in pokrile tabor in zjutraj je rosa ležala naokoli
vojske. **14** Ko je rosa, ki je ležala, izparela, glej, na
obličju divjine je ležala majhna okrogla stvar, tako
majhna kakor slana na tleh. **15** Ko so Izraelovi otroci to
zagledali, so drug drugemu rekli: »To je mana.« Kajti
niso vedeli, kaj je bilo to. Mojzes pa jim je rekel: »To je
kruh, ki vam ga Gospod daje za jesti. **16** To je stvar, ki
jo je Gospod zapovedal: ›Vsak mož naj od tega nabere
glede na svoje prehranjevanje, gomer za vsakega
človeka, glede na število vaših oseb; vzemite vsak
mož za tiste, ki so v njegovih šotorih.‹« **17** Izraelovi
otroci so storili tako in nabrali, nekateri več, drugi
manj. **18** Ko so to izmerili z gomerjem, kdor je nabral
veliko, ni imel preveč in kdor je nabral malo, ni imel
pomanjkanja. Vsak človek je nabral glede na svoje
prehranjevanje. **19** Mojzes je rekel: »Naj noben človek
od tega ne pusti do jutra.« **20** Vendar niso poslušali
Mojzesa, temveč so nekateri izmed njih pustili od tega
do jutra in zaredile so se ličinke ter smrad in Mojzes je
bil nad njimi ogorčen. **21** To so nabirali vsako jutro,
vsak človek glede na svoje prehranjevanje. Ko pa
je sonce postalo vroče, se je stopilo. **22** Pripetilo se
je, da so na šesti dan nabrali dvakrat toliko kruha,
dva gomerja za enega človeka, in prišli so vsi voditelji
skupnosti ter povedali Mojzesu. **23** Rekel jim je: »To
je to, kar je rekel Gospod: ›Jutri je počitek svetega
šabata Gospodu. To, kar boste spekli, specite danes
in zavrite to, kar boste vreli. To pa, kar preostane,
vzemite iz uporabe, da bo obdržano do jutra.‹« **24** In to
so vzeli iz uporabe do jutra, kakor je Mojzes zaukazal,
in to ni zaudarjalo niti v tem ni bilo nobenih ličink. **25**
Mojzes je rekel: »To jejte danes, kajti danes je šabat
Gospodu. Danes tega ne boste našli na polju. **26** Šest
dni boste to nabirali, toda na sedmi dan, ki je šabat,
ne bo ničesar.« **27** Pripetilo se je, da je nekaj ljudi
izmed ljudstva na sedmi dan odšlo, da nabirajo, pa
niso našli ničesar. **28** Gospod je rekel Mojzesu: »Doklej
boste odklanjali, da se držite mojih zapovedi in mojih
postav? **29** Poglejte, zakaj Gospod vam je dal šabat,
zato vam na šesti dan daje kruh dveh dni. Vsak človek
naj ostane na svojem kraju, naj noben človek na sedmi
dan ne gre iz svojega kraja.« **30** Tako je ljudstvo na
sedmi dan počivalo. **31** Izraelova hiša je njeno ime
imenovala Mana, in ta je bila podobna koriandrovemu
semenu, bela, in njen okus je bil podoben vafljem,
narejenim z medom. **32** Mojzes je rekel: »To je stvar,
ki jo je Gospod zapovedal: ›S tem napolnite gomer,
da bo obdržano za vaše rodove, da bodo lahko videli
kruh, s katerim sem vas hranil v divjini, ko sem vas
izpeljal iz egiptovske dežele.‹« **33** Mojzes je Aronu
rekel: »Vzemi lonec in vanj stresi gomer, poln mane
in ga položi pred Gospoda, da bo obdržan za vaše
rodove.« **34** Kakor je Gospod zapovedal Mojzesu, tako
je Aron to položil pred Pričevanje, da bo obdržano. **35**
Izraelovi otroci so štirideset let jedli mano, dokler niso
prišli v naseljeno deželo. Jedli so mano, dokler niso
prišli do meja kánaanske dežele. **36** Torej gomer je
desetina škafa.

17 Vsa skupnost Izraelovih otrok je odpotovala iz
Sinske divjine, po njihovih potovanjih, glede na
Gospodovo zapoved in utaborili so se v Refidímu. Tam
pa ni bilo nobene vode, da bi ljudstvo pilo. **2** Zakaj
ljudstvo se je pričkalo z Mojzesom in govorilo: »Daj
nam vode, da lahko pijemo.« Mojzes pa jim je rekel:
»Zakaj se pričkate z menoj? Zakaj skušate Gospoda?«
3 Ljudstvo pa je hlepelo po vodi in ljudstvo je mrmralo
zoper Mojzesa ter reklo: »Zakaj je to, da si nas izpeljal
iz Egipta, da z žejo ubiješ nas, naše otroke in našo
živino?« **4** Mojzes je vpil h Gospodu, rekoč: »Kaj naj
storim temu ljudstvu? Skoraj so pripravljeni, da me
kamnajo.« **5** Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi naprej
pred ljudstvom in s seboj vzemi Izraelove starešine, in
svojo palico, s katero si udaril reko, vzemi v svojo roko
in pojdi. **6** Glej, stal bom pred teboj, tam na skali na
Horebu, ti pa boš udaril skalo in iz nje bo pritekla voda,
da bo ljudstvo lahko pilo.« In Mojzes je tako storil v
očeh Izraelovih starešin. **7** Ime kraja je imenoval Masa
in Meríba, zaradi pričkanja Izraelovih otrok in ker so
skušali Gospoda, rekoč: »Je Gospod med nami ali
ni?« **8** Potem je prišel Amálek in se z Izraelom bojeval
v Refidímu. **9** Mojzes je rekel Józuetu: »Izmed nas
izberi može in pojdite ven in se bojujte z Amálekom.
Jutri bom stal na vrhu hriba z Božjo palico v svoji roki.«
10 Józue je storil tako, kakor mu je rekel Mojzes in
se bojeval z Amálekom. Mojzes, Aron in Hur pa so
odšli na vrh hriba. **11** Pripetilo se je, ko je Mojzes
držal svojo roko pokonci, da je prevladoval Izrael.
Ko pa je svojo roko spustil, je prevladoval Amálek.
12 Vendar pa sta bili Mojzesovi roki težki. Vzela sta
kamen in ga položila pod njega in sedel je nanj. Aron
in Hur pa sta opirala njegovi roki, eden na eni strani,
drugi pa na drugi strani, in njegovi roki sta bili stabilni
do sončnega zahoda. **13** In Józue je z ostrino meča
porazil Amáleka in njegovo ljudstvo. **14** Gospod je
rekel Mojzesu: »Zapiši to za spomin v knjigo in to
ponovi v Józuetova ušesa, kajti jaz bom popolnoma
izbrisal spomin na Amáleka izpod neba.« **15** Mojzes
je zgradil oltar in njegovo ime imenoval JAHVE–nisi,
16 kajti rekel je: »Ker je Gospod prisegel, da bo imel
Gospod vojno z Amálekom od roda do roda.«

18 Ko je Jitro, midjánski duhovnik, Mojzesov tast,
slišal o vsem, kar je Bog storil za Mojzesa in za
svoje ljudstvo Izraela in da je Gospod Izraela privedel iz
Egipta, **2** je potem Mojzesov tast Jitro vzel Mojzesovo
ženo Cipóro, potem ko jo je ta poslal nazaj **3** in njena
dva sinova, od katerih je bilo enemu ime Geršóm;
kajti rekel je: »Neznanec sem bil v tuji deželi, « **4** ime
drugega pa je bilo Eliézer; kajti: »Bog mojega očeta,
« je rekel, »je bil moja pomoč in me osvobodil pred
faraonovim mečem.« **5** Mojzesov tast Jitro je prišel,
z njegovima sinovoma in njegovo ženo, k Mojzesu v
divjino, kjer je bil utaborjen pri gori Boga **6** in Mojzesu
je rekel: »Jaz, tvoj tast Jitro, sem prišel k tebi in tvoja
žena in njena dva sinova z njo.« **7** Mojzes je odšel
ven, da sreča svojega tasta in se globoko priklonil ter
ga poljubil. Drug drugega sta vprašala o njuni blaginji
in prišla v šotor. **8** Mojzes je svojemu tastu povedal
vse, kar je zaradi Izraela Gospod storil faraonu in
Egipčanom in vse muke, ki so prišle nadnje na poti in
kako jih je Gospod osvobodil. **9** Jitro se je razveselil
zaradi vse dobrote, ki jo je Gospod storil Izraelu, ki
ga je osvobodil iz roke Egipčanov. **10** Jitro je rekel:
»Blagoslovljen bodi Gospod, ki vas je osvobodil iz roke
Egipčanov in iz roke faraona, ki je ljudstvo osvobodil
izpod roke Egipčanov. **11** Sedaj vem, da je Gospod
večji od vseh bogov, kajti v stvari, v kateri so oni
ponosno postopali, je bil on nad njimi.« **12** Mojzesov
tast Jitro, je vzel žgalno daritev, klavne daritve za
Boga in prišel je Aron ter vse Izraelove starešine, da
z Mojzesovim tastom jedo kruh pred Bogom. **13** In
pripetilo se je naslednji dan, da se je Mojzes usedel, da
sodi ljudstvu in ljudstvo je stalo pri Mojzesu od jutra do
večera. **14** Ko je Mojzesov tast videl vse to, kar je počel
ljudstvu, je rekel: »Kaj je ta stvar, ki jo počneš ljudstvu?
Zakaj ti sam sediš, vse ljudstvo pa stoji pri tebi od jutra
do večera?« **15** Mojzes je svojemu tastu rekel: »Ker
ljudstvo prihaja k meni, da povprašuje od Boga. **16**
Kadar imajo zadevo, pridejo k meni in jaz sodim med
enim in drugim in jaz jim dam spoznavati zakone Boga
in njegove postave.« **17** Mojzesov tast pa mu je rekel:
»Stvar, ki jo počneš, ni dobra. **18** Zagotovo se boš
izčrpal, tako ti in to ljudstvo, ki je s teboj, kajti ta stvar
je zate pretežka; ti tega nisi zmožen opravljati sam. **19**
Prisluhni torej mojemu glasu, dal ti bom nasvet in Bog
bo s teboj: ›Ti bodi za ljudstvo usmerjen k Bogu, da boš
zadeve lahko prinašal k Bogu. **20** Učil jih boš odredbe
in postave in kazal jim boš pot, po kateri morajo hoditi
in delo, ki ga morajo opraviti. **21** Poleg tega boš izmed
vsega ljudstva priskrbel sposobne može, takšne, ki se
bojijo Boga, može resnice, ki sovražijo pohlepnost.
Nad njimi postavi takšne, da bodo vodje nad tisočimi in
vodje nad stotimi, vodje nad petdesetimi in vodje nad
desetimi. **22** Ti naj sodijo ljudstvu v vseh obdobjih in
zgodilo se bo, da se bo vsaka velika zadeva prinesla
predte, toda vsako majhno zadevo bodo sodili oni.
Tako bo zate lažje, oni pa bodo breme nosili s teboj. **23**
Če boš storil to stvar in ti Bog tako zapove, potem boš
zmožen vzdržati in tudi vse to ljudstvo bo v miru hodilo
k svojemu kraju.‹« **24** Tako je Mojzes prisluhnil glasu
svojega tasta in storil vse, kar je ta rekel. **25** Mojzes je
izbral sposobne može iz vsega Izraela in jih naredil
poglavarje nad ljudstvom, vodje nad tisočimi, vodje nad

stotimi, vodje nad petdesetimi in vodje nad desetimi.
26 Sodili so ljudstvu v vseh obdobjih. Težje stvari so
prinašali k Mojzesu, toda vsako majhno zadevo so
sodili sami. 27 In Mojzes je pustil svojemu tastu oditi in
ta je odšel svojo pot v svojo lastno deželo.

19 V tretjem mesecu, ko so Izraelovi otroci odšli iz
egiptovske dežele, istega dne, so prišli v Sinajsko
divjino. 2 Kajti odšli so iz Refidíma in prišli v sinajsko
puščavo in se utaborili v divjini in tam je Izrael taboril
pred goro. 3 Mojzes je odšel gor k Bogu in Gospod
je zaklical k njemu z gore, rekoč: »Tako boš rekel
Jakobovi hiši in povedal Izraelovim otrokom: 4 ›Videli
ste, kaj sem storil Egipčanom in kako sem vas nosil na
orljih perutih in vas privedel k sebi. 5 Zdaj torej, če
boste zares poslušali moj glas in se držali moje zaveze,
potem mi boste izvoljen zaklad nad vsemi ljudstvi,
kajti vsa zemlja je moja, 6 vi pa mi boste kraljestvo
duhovnikov in svet narod.‹ To so besede, ki jih boš
govoril Izraelovim otrokom.« 7 Mojzes je prišel ter
dal poklicati starešine ljudstva in pred njihove obraze
položil vse te besede, ki mu jih je Gospod zapovedal.
8 Vse ljudstvo je skupaj odgovorilo ter reklo: »Vse, kar
je Gospod govoril, bomo storili.« In Mojzes je besede
ljudstva ponovil Gospodu. 9 Gospod je rekel Mojzesu:
»Glej, k tebi pridem v gostem oblaku, da bo ljudstvo
lahko slišalo, ko govorim s teboj in ti verjelo na veke.«
In Mojzes je besede ljudstva povedal Gospodu. 10
Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi k ljudstvu in posvečuj
jih danes in jutri in naj si operejo svoja oblačila 11
in bodite pripravljeni za tretji dan, kajti tretji dan bo
Gospod prišel dol, v očeh vsega ljudstva, na goro
Sinaj. 12 Ti pa boš ljudstvu postavil meje naokoli,
rekoč: ›Pazite se, da ne greste gor na goro ali se
dotaknete njene meje. Kdorkoli se dotakne gore, bo
zagotovo usmrčen. 13 Niti roka se ga ne bo dotaknila,
temveč naj bo zagotovo kamnan ali prestreljen; bodisi
bo to žival ali človek, naj ta ne živi. Ko zadoni trobljenje
naj pridejo h gori.‹« 14 Mojzes je odšel dol z gore
k ljudstvu in ljudstvo posvetil, in ti so si oprali svoja
oblačila. 15 Ljudstvu je rekel: »Bodite pripravljeni na
tretji dan. Ne približujte se k svojim ženam.« 16 Na
tretji dan se je zjutraj pripetilo, da so bila grmenja in
bliski in na gori gost oblak in silno glasen zvok šofarja,
tako da je vse ljudstvo, ki je bilo v taboru, trepetalo. 17
Mojzes je ljudstvo privedel iz tabora, da se sreča z
Bogom. Stali so pri spodnjem delu gore. 18 Gora Sinaj
je bila povsem v dimu, ker se je Gospod nanjo spustil v
ognju in njen dim se je vzpenjal kakor dim iz talilne peči
in celotna gora se je silno tresla. 19 Ko je glas šofarja
zategnjeno donel in postajal glasnejši in glasnejši, je
Mojzes spregovoril in Bog mu je odgovoril z glasom.
20 Gospod je prišel dol na goro Sinaj, na vrh gore in
Gospod je Mojzesa poklical gor na vrh gore in Mojzes
je odšel gor. 21 Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi dol,
naroči ljudstvu, da se ne bi prebili h Gospodu, da bi
strmeli in se mnogi izmed njih pogubijo. 22 Naj se
tudi duhovniki, ki pridejo bliže h Gospodu, posvétijo,
da ne bi Gospod izbruhnil nad njimi.« 23 Mojzes pa
je rekel Gospodu: »Ljudstvo se ne more povzpeti na
goro Sinaj, kajti zapovedal si nam, rekoč: ›Postavi
meje okoli gore in jo posvéti.‹« 24 Gospod mu je
rekel: »Proč, spusti se in prišel boš gor, ti in Aron s
teboj. Toda duhovniki in ljudstvo naj se ne prebijejo, da
pridejo h Gospodu, da ne bi nad njimi izbruhnil.« 25
Tako je Mojzes odšel dol k ljudstvu in jim spregovoril.

20 Bog je spregovoril vse te besede, rekoč: 2 »Jaz
sem Gospod, tvoj Bog, ki sem te privedel iz
egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. 3 Pred menoj ne
boš imel nobenih drugih bogov. 4 Sebi ne boš naredil
nobene rezane podobe ali kakršnekoli podobnosti
čemurkoli, kar je zgoraj na nebu ali kar je spodaj na
zemlji ali kar je v vodi pod zemljo. 5 Ne boš se jim
priklanjal niti jim ne boš služil, kajti jaz, Gospod, tvoj
Bog, sem ljubosumen Bog, ki obiskujem krivičnost
očetov na otrocih do tretjega in četrtega rodu tistih,
ki me sovražijo, 6 izkazujem pa usmiljenje tisočem
tistih, ki me ljubijo in varujejo moje zapovedi. 7 Ne
boš v prazno vzel imena Gospoda, svojega Boga; kajti
Gospod ne bo držal brez krivde tistega, ki v prazno
jemlje njegovo ime. 8 Spominjaj se šabatnega dne, da
ga ohraniš svetega. 9 Šest dni se boš trudil in opravljal
vse svoje delo, 10 toda sedmi dan je šabat Gospodu,
tvojemu Bogu. Na [ta dan] ne boš opravljal nobenega
dela, ne ti, niti tvoj sin, niti tvoja hči, [niti] tvoj sluga, niti
tvoja dekla, niti tvoja živina, niti tvoj tujec, ki je znotraj
tvojih velikih vrat, 11 kajti v šestih dneh je Gospod
naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, sedmi
dan pa je počival. Zato je Gospod blagoslovil šabatni
dan in ga posvetil. 12 Spoštuj svojega očeta in svojo
mater, da bodo tvoji dnevi lahko dolgi na zemlji, ki ti
jo daje Gospod, tvoj Bog. 13 Ne boš ubil. 14 Ne boš
zagrešil zakonolomstva. 15 Ne boš kradel. 16 Ne boš
prinašal krivega pričevanja zoper svojega bližnjega.
17 Ne boš hlepel [po] hiši svojega bližnjega, ne boš
hlepel [po] ženi svojega bližnjega, niti [po] njegovem
slugi, niti [po] njegovi dekli, niti [po] njegovem volu,
niti [po] njegovem oslu, niti [po] katerikoli stvari, ki
je od tvojega bližnjega!« 18 In vse ljudstvo je videlo
grmenja in bliske, zvok šofarja in kadečo goro. Ko je
ljudstvo to videlo, so se odstranili in stali daleč stran.
19 Mojzesu pa so rekli: »Ti govori z nami, mi pa bomo
poslušali, toda Bog naj z nami ne govori, da ne bi
umrli.« 20 Mojzes je ljudstvu rekel: »Ne bojte se, kajti
Bog je prišel, da vas preizkusi in da je njegov strah

lahko pred vašimi obrazi, da ne grešite.« 21 Ljudstvo
je stalo daleč stran, Mojzes pa se je približal gosti
temi, kjer je bil Bog. 22 Gospod je rekel Mojzesu:
»Tako boš rekel Izraelovim otrokom: ›Videli ste, da
sem z vami govoril iz nebes. 23 Poleg mene ne boste
delali bogov iz srebra niti si ne boste delali bogov iz
zlata. 24 Naredil mi boš oltar iz zemlje in na njem boš
žrtvoval svoje žgalne daritve in svoje mirovne daritve,
svoje ovce in svoje vole. Na vseh krajih, kjer zapišem
svoje ime, bom prišel k tebi in te blagoslovil. 25 Če
mi hočeš narediti oltar iz kamna, ga ne boš zgradil iz
klesanega kamna, kajti če svoje orodje dvigneš nanj,
si ga oskrunil. 26 Niti k mojemu oltarju ne boš šel gor
po stopnicah, da na njih ne bo odkrita tvoja nagota.

21 Torej to so sodbe, ki jih boš postavil prednje. 2 Če
kupiš hebrejskega služabnika, naj ti služi šest let.
V sedmem letu pa naj odide prost, brez plačila. 3 Če
je sam prišel, naj sam odide. Če je bil poročen, potem
naj njegova žena odide z njim. 4 Če mu je njegov
gospodar dal ženo in mu je rodila sinove ali hčere, naj
bodo žena in njeni otroci [od] njegovega gospodarja,
on pa naj odide sam. 5 Če mu bo služabnik jasno
rekel: ›Ljubim svojega gospodarja, svojo ženo in svoje
otroke; ne bom odšel svoboden, ‹ 6 potem naj ga
njegov gospodar privede k sodnikom. Prav tako naj
ga privede k vratom ali k podboju in njegov gospodar
naj njegovo uho prebode s šilom, on pa naj mu za
vedno služi. 7 Če človek proda svojo hčer, da postane
dekla, naj ona ne odide, kakor storijo služabniki. 8 Če
ne ugaja svojemu gospodarju, ki si jo je zaročil, tedaj
naj bo odkupljena. Ne bo imel oblasti, da jo proda v
tuj narod, glede na to, da je z njo ravnal varljivo. 9
Če jo je zaročil svojemu sinu, naj z njo postopa po
načinu hčera. 10 Če si vzame drugo ženo, naj njene
hrane, njenega oblačila in njene zakonske dolžnosti ne
zmanjša. 11 Če ji ne stori teh treh stvari, potem naj ta
odide ven prosta, brez denarja. 12 Kdor udarja človeka,
tako da umre, naj bo zagotovo usmrčen. 13 Če človek
ne preži nanj, temveč ga Bog izroči v njegovo roko,
potem bom določil kraj, kamor naj zbeži. 14 Toda če
pride človek prepotentno nad svojega bližnjega, da ga
z zvijačo ubije, ga odvedi od mojega oltarja, da lahko
umre. 15 Kdor udarja svojega očeta ali svojo mater,
naj bo zagotovo usmrčen. 16 Kdor ugrabi človeka in
ga prodaja ali če je le-ta najden v njegovi roki, naj bo
zagotovo usmrčen. 17 Kdor preklinja svojega očeta ali
svojo mater, naj bo zagotovo usmrčen. 18 Če se moža
skupaj prepirata in je eden udaril drugega s kamnom
ali s svojo pestjo, pa ta ne umre, temveč se drži svoje
postelje; 19 če ta ponovno vstane in hodi okoli na svoji
palici, potem naj bo tisti, ki ga je udaril, oproščen. Samo
plačal mu bo za izgubo njegovega časa in poskrbel bo,
da bo temeljito ozdravljen. 20 Če človek udari svojega
služabnika ali svojo služabnico s palico in le-ta pod
njegovo roko umre, naj bo zagotovo kaznovan. 21
Vendar če preživi dan ali dva, naj ne bo kaznovan,
kajti on je njegov denar. 22 Če se moža prepirata in
poškodujeta nosečnico, tako da njen sad odide od nje
in ne sledi nobena škoda, naj bo ta zagotovo kaznovan
glede na to, kakor mu naloži ženin soprog. Plača naj,
kakor mu bodo določili sodniki. 23 Če sledi katerakoli
nesreča, potem boš dal življenje za življenje, 24 oko za
oko, zob za zob, roko za roko, stopalo za stopalo, 25
opeklino za opeklino, rano za rano, udarec z bičem
za udarec z bičem. 26 Če človek udari oko svojega
služabnika ali oko svoje služabnice, da le-ta propade,
naj ga pusti oditi svobodnega zaradi njegovega očesa.
27 Če svojemu slugi izbije zob ali zob svoji dekli, naj ga
pusti oditi prostega zaradi njegovega zoba. 28 Če vol
zabode moškega ali žensko, da umreta, potem naj bo
vol zagotovo kamnan in njegovo meso naj se ne jé,
toda lastnik vola naj bo oproščen. 29 Toda če je imel
vol navado, da je s svojim rogom bodel v preteklem
času in je bilo to pričevano njegovemu lastniku, pa ga
ta ni držal zaprtega, temveč da je usmrtil moškega ali
žensko, naj bo vol kamnan in tudi njegov lastnik naj
bo usmrčen. 30 Če mu bo naložena vsota denarja,
potem naj da za odkupnino svojega življenja, karkoli
mu bo naloženo. 31 Če je nabodel sina ali nabodel
hčer, naj mu bo storjeno glede na to sodbo. 32 Če bo
vol pobodel sluga ali deklo, naj njihovemu gospodarju
da trideset šeklov srebra, vol pa naj bo kamnan. 33 Če
bo človek odprl jamo ali če bo človek izkopal jamo in je
ne bo pokril in vanjo pade vol ali osel, 34 naj lastnik
jame to dobro naredi in da denar lastniku le-teh; mrtva
žival pa naj bo njegova. 35 Če pa vol nekega človeka
poškoduje drugega, da ta umre, potem naj prodajo
živega vola in razdelijo denar od njega; in prav tako naj
razdelijo mrtvega vola. 36 Ali če je bilo znano, da je
imel vol navado v preteklem času bosti, pa ga njegov
lastnik ni imel zaprtega, naj zagotovo plača vola za
vola, mrtvi pa naj bo njegov.

22 Če bo človek ukradel vola ali ovco in to zakolje ali
proda, naj povrne pet volov za vola in štiri ovce
za ovco. 2 Če je najden tat, da vlamlja in je udarjen, da
umre, potem naj zanj ne bo prelite nobene krvi. 3 Če
je nad njim vstalo sonce, naj bo zanj prelita kri, kajti
moral bi narediti popolno povračilo. Če nima ničesar,
potem naj bo prodan za svojo tatvino. 4 Če je tatvina v
njegovi roki zagotovo najdena živa, bodisi je to vol
ali osel ali ovca, naj povrne dvojno. 5 Če bo človek
polju ali vinogradu povzročil, da bo požrto in bo vanj
postavil svojo žival, pa se bo pasla na polju drugega
človeka, naj povrne od najboljšega svojega lastnega

polja in od najboljšega svojega lastnega vinograda. **6** Če izbruhne ogenj in zajame trnje, tako da so s tem
použite kopice žita ali stoječe žito ali polje, naj tisti,
ki je zanetil ogenj, zagotovo naredi povračilo. **7** Če
bo človek izročil svojemu bližnjemu v hrambo denar
ali stvari, pa bo to ukradeno iz človekove hiše; če bo
tat najden, naj plača dvojno. **8** Če tat ne bo najden,
potem naj bo gospodar hiše priveden k sodnikom,
da vidijo, ali je svojo roko položil na dobrine svojega
bližnjega. **9** Kajti vse vrste prekrški, bodisi je to za
vola, za osla, za ovco, za oblačilo ali za katerokoli vrsto
izgubljene stvari, za katero drug zatrjuje, da je njegova,
naj zadeva obeh strani pride pred sodnike. In kogar
bodo sodniki obsodili, naj svojemu bližnjemu plača
dvojno. **10** Če človek svojemu bližnjemu izroči osla ali
vola ali ovco ali katerokoli žival v varstvo, pa ta pogine
ali je ranjena ali odpeljana proč [in] noben človek tega
ne vidi, **11** potem naj bo Gospodova prisega med njima
obema, da svoje roke ni položil na dobrine svojega
bližnjega. Njegov lastnik bo od tega sprejel, oni pa tega
ne bo povrnil. **12** Če je to od njega ukradeno, naj od
tega lastniku naredi povračilo. **13** Če bo to raztrgano
na koščke, potem naj to prinese kot pričevanje, on
pa ne bo povrnil tega, kar je bilo raztrgano. **14** Če
si človek karkoli izposodi od svojega bližnjega in je
to poškodovano ali pogine, pa njegov lastnik ni bil s
tem, naj on to zagotovo povrne. **15** Vendar, če je bil
lastnik od tega z njim, naj on tega ne povrne. Če je
bila najeta stvar, je ta prišla za njegovo najemnino. **16**
Če mož privabi devico, ki ni zaročena in leži z njo, naj
jo zagotovo oskrbi z doto, da postane njegova žena **17**
Če njen oče popolnoma odklanja, da mu jo da, naj
plača denar glede na doto devic. **18** Ne boš trpel, da
bi čarovnica živela. **19** Kdorkoli leži z živaljo, naj bo
zagotovo usmrčen. **20** Kdor žrtvuje kateremukoli bogu,
razen samo Gospodu, naj bo popolnoma uničen. **21**
Tujca ne boš niti dražil niti zatiral, kajti tujci ste bili v
egiptovski deželi. **22** Ne boste stiskali katerekoli vdove
ali osirotelega otroka. **23** Če jih boste na kakršen
koli način stiskali in oni kakorkoli kličejo k meni, bom
zagotovo slišal njihov klic **24** in moj bes se bo razvnel
in ubil vas bom z mečem; in vaše žene bodo vdove
in vaši otroci sirote. **25** Če komurkoli izmed mojega
ljudstva, ki je poleg tebe ubog, posodiš denar, do njega
ne bodi kakor oderuh niti nanj ne nalagaj obresti. **26** Če
sploh vzameš za jamstvo oblačilo svojega bližnjega,
mu ga boš izročil do takrat, ko zahaja sonce. **27** Kajti
to je njegovo edino pokrivalo, to je njegovo oblačilo za
njegovo kožo. V čem bo spal? In zgodilo se bo, ko kliče
k meni, da bom slišal, kajti jaz sem milostljiv. **28** Ne
boš zasramoval bogov niti preklinjal vladarja svojega
ljudstva. **29** Ne boš odlašal darovati prvin od svojih
zrelih sadov in od svojih žganih pijač. Prvorojenega
izmed svojih sinov boš dal meni. **30** Podobno boš storil
s svojimi voli in s svojimi ovcami. Sedem dni naj bo ta
s svojo materjo, na osmi dan pa ga boš dal meni. **31** Vi
mi boste sveti ljudje niti ne boste jedli kakršnega koli
mesa, ki je raztrgano od živali na polju; vrgli ga boste
psom.

23 Ne boš dvignil napačnega poročila. Svoje roke
ne podaj z zlobnim, da bi bil nepravična priča.
2 Ne boš sledil množici, da počneš zlo. Niti ne boš
govoril v zadevi, da se ne nagneš za mnogimi, ki pačijo
sodbo. **3** Niti ne boš podpiral reveža v njegovi zadevi.
4 Če srečaš vola svojega sovražnika ali njegovega osla
zaiti, mu ga boš zagotovo ponovno privedel nazaj k
njemu. **5** Če vidiš osla tistega, ki te sovraži, ležati pod
svojim bremenom in odlašaš, da mu pomagaš, mu
boš zagotovo z njim vred pomagal. **6** Ne boš pačil
sodbe ubogega v njegovi zadevi. **7** Drži se proč od
napačne stvari. Nedolžnega in pravičnega ne ubij,
kajti zlobnega ne bom opravičil. **8** In ti ne boš prejel
nobenega daru, kajti dar slepi modrega in izkrivlja
besede pravičnega. **9** Tudi ne boš zatiral tujca, kajti
poznate srce tujca, glede na to, da ste bili tujci v
egiptovski deželi. **10** Šest let boš sejal svojo zemljo in
zbiral njene sadove, **11** toda sedmo leto jo boš pustil
počivati in mirno ležati, da ubogi izmed tvojega ljudstva
lahko jedo. Kar bodo pustili, naj pojedo živali polja. Na
podoben način boš postopal s svojim vinogradom in
s svojim oljčnim nasadom. **12** Šest dni boš opravljal
svoje delo, na sedmi dan pa boš počival, da bosta
tvoj vol in tvoj osel lahko počivala in bosta sin tvoje
pomočnice in tujec lahko osvežena. **13** V vseh stvareh,
ki sem ti jih rekel, bodi preudaren. In ne omenjaj imena
drugih bogov niti naj tega ne bo slišati iz tvojih ust. **14**
Trikrat v letu mi boš ohranjal praznovanje. **15** Ohranjal
boš praznik nekvašenega kruha (sedem dni boš jedel
nekvašeni kruh, kakor sem ti zapovedal, v določenem
času meseca abíba, kajti v njem si prišel iz Egipta
in nihče se pred menoj ne bo prikazal prazen) **16** in
praznik žetve, prve sadove svojih trudov, ki si jih posejal
na polju in praznik spravljanja, ki je ob koncu leta, ko
si svoje trude pospravil s polja. **17** Trikrat na leto naj se
vsi tvoji možje prikažejo pred Gospodom Bogom. **18**
Krvi moje klavne daritve ne boš žrtvoval z vzhajanim
kruhom niti naj maščoba mojega darovanja ne ostane
do jutra. **19** Prvine od prvih sadov svoje zemlje boš
prinesel v hišo Gospoda, svojega Boga. Kozlička ne
boš zavrel v mleku njegove matere. **20** Glej, pred teboj
pošiljam Angela, da te varuje na poti in te privede
na kraj, ki sem ga pripravil. **21** Pazi se ga in ubogaj
njegov glas, ne izzivaj ga, kajti ne bo oprostil tvojih

prestopkov, kajti moje ime je v njem. 22 Toda če boš
zares ubogal njegov glas in storil vse, kar ti govorim,
potem bom sovražnik tvojih sovražnikov in nasprotnik
tvojih nasprotnikov. 23 Kajti moj Angel bo šel pred teboj
in te privede k Amoréjcem, Hetejcem, Perizéjcem,
Kánaancem, Hivéjcem in Jebusejcem, in jaz jih bom
odrezal. 24 Ne boš se priklanjal njihovim bogovom
niti jim služil niti počel po njihovih delih, temveč jih
boš popolnoma premagal in popolnoma zlomil njihove
podobe. 25 Služili boste Gospodu, svojemu Bogu in on
bo blagoslovil tvoj kruh in tvojo vodo, in iz tvoje srede
bom odvzel bolezen. 26 V tvoji deželi nič ne bo zavrglo
svojih mladih niti ne bo jalovo. Število tvojih dni bom
izpolnil. 27 Pred teboj bom poslal svoj strah in uničil
bom vsa ljudstva, h katerim boš prišel in vsem tvojim
sovražnikom bom storil, da svoje hrbte obrnejo k tebi.
28 Pred teboj bom poslal sršene, ki bodo izpred tebe
napodili Hivéjce, Kánaance in Hetejce. 29 Izpred tebe
jih ne bom pognal v enem letu, da ne bi zemlja postala
zapuščena in bi se zoper tebe namnožile poljske zveri.
30 Po malo in malo jih bom podil izpred tebe, dokler ne
boš narasel in podedoval dežele. 31 Tvoje meje bom
postavil od Rdečega morja, celo do morja Filistejcev in
od puščave do reke, kajti jaz bom prebivalce dežele
izročil v tvojo roko, ti pa jih boš pognal pred seboj. 32
Z njimi ne boš sklenil nobene zaveze niti z njihovimi
bogovi. 33 Naj ne prebivajo v tvoji deželi, da te ne bi
pripravili grešiti zoper mene, kajti če boš služil njihovim
bogovom, ti bodo le-ti zagotovo zanka.«

24 Mojzesu je rekel: »Pridite gor h Gospodu, ti in
Aron, Nadáb in Abihú ter sedemdeset Izraelovih
starešin in obožujte daleč stran.« 2 Samo Mojzes pa
bo prišel blizu Gospodu, toda oni naj ne pridejo blizu;
niti ne bo ljudstvo z njim šlo gor. 3 Mojzes je prišel
in ljudstvu povedal vse Gospodove besede in vse
sodbe, in vse ljudstvo je odgovorilo z enim glasom ter
reklo: »Vse besede, ki jih je povedal Gospod, bomo
izpolnjevali.« 4 Mojzes je zapisal vse Gospodove
besede in vstal zgodaj zjutraj in pod hribom zgradil
oltar in dvanajst stebrov, glede na dvanajst Izraelovih
rodov. 5 Poslal je mladeniče izmed Izraelovih otrok, ki
so darovali žgalne daritve in žrtvovali mirovne daritve
volov Gospodu. 6 Mojzes je vzel polovico od krvi ter
jo dal v umivalnike, polovico od krvi pa je poškropil
na oltar. 7 Vzel je knjigo zaveze in bral v občinstvu
ljudstva, in rekli so: »Vse, kar je rekel Gospod, bomo
izpolnjevali in bomo poslušni.« 8 Mojzes je vzel kri in
jo poškropil na ljudstvo ter rekel: »Poglejte kri zaveze,
ki jo je Gospod z vami sklenil glede vseh teh besed.«
9 Potem so šli gor Mojzes in Aron, Nadáb in Abihú
ter sedemdeset izmed Izraelovih starešin, 10 in videli
so Izraelovega Boga in pod njegovimi stopali je bilo
kakor bi bilo to tlakovano delo iz kamna safirja in
kakor bi bilo to nebeško telo v svoji jasnosti. 11 Na
plemiče Izraelovih otrok pa ni položil svoje roke; tudi
oni so videli Boga in so jedli ter pili. 12 Gospod je rekel
Mojzesu: »Pridi gor k meni na goro in bodi tam, jaz pa
ti bom dal kamniti plošči, postavo in zapovedi, ki sem
jih zapisal, da jih boš lahko učil.« 13 Mojzes je vstal ter
njegov strežnik Józue in Mojzes je šel gor na goro
Boga. 14 Starešinam pa je rekel: »Čakajte tukaj na
naju, dokler ponovno ne prideva k vam. Glejte, Aron
in Hur sta z vami. Če ima katerikoli človek za urediti
kakršnekoli zadeve, naj pride k njima.« 15 Mojzes je
odšel gor na goro in goro je pokril oblak. 16 Gospodova
slava je ostala na gori Sinaj in oblak jo je pokrival
šest dni. Sedmi dan pa je iz srede oblaka zaklical k
Mojzesu. 17 Prizor Gospodove slave na vrhu gore
je bil v očeh Izraelovih otrok podoben požirajočemu
ognju. 18 Mojzes je odšel v sredo oblaka in se povzpel
na goro. Mojzes je bil na gori štirideset dni in štirideset
noči.

25 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom, da mi prinesejo daritev. Od
vsakega človeka, ki to daje voljno, s svojim srcem,
boste vzeli mojo daritev. 3 To je darovanje, ki ga boste
jemali od njih: zlato, srebro, bron, 4 modro, vijolično,
škrlatno in tanko laneno platno, kozjo dlako, 5 rdeče
barvane ovnove kože, jazbečeve kože, akacijev les,
6 olje za svetlobo, dišave za mazilno olje, za dišeče
kadilo, 7 oniksove kamne in kamne, da bodo vdelani v
efód in v naprsnik. 8 In naj mi naredijo svetišče, da
bom lahko prebival med njimi. 9 Glede na vse, kar sem
ti pokazal, po vzorcu šotorskega svetišča in vzorcu
vseh njegovih priprav, celo tako boste to naredili. 10
Skrinjo bodo naredili iz akacijevega lesa. Dva komolca
in pol bo njena dolžina, komolec in pol njena širina
ter komolec in pol njena višina. 11 Prevlekel jo boš
s čistim zlatom; znotraj in zunaj jo boš prevlekel in
na njej naokoli boš naredil krono iz zlata. 12 Zanjo
boš ulil štiri obroče iz zlata in jih namestil na njene
štiri vogale. Dva obroča bosta na eni njeni strani, dva
obroča pa na drugi njeni strani. 13 Naredil boš drogova
iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. 14 Drogova
boš položil v obroča pri obeh straneh skrinje, da bo
skrinja lahko z njima prenašana. 15 Drogova naj bosta
v obročih skrinje. Naj ne bosta vzeta od nje. 16 V
skrinjo pa boš položil pričevanje, ki ti ga bom dal. 17
Naredil boš sedež milosti iz čistega zlata. Dva komolca
in pol naj bo njegova dolžina ter komolec in pol njegova
širina. 18 Naredil boš dva keruba iz zlata, iz kovanega
dela ju boš naredil, na dveh koncih sedeža milosti.
19 Enega keruba naredi na enem koncu, drugega
keruba pa na drugem koncu. Iz sedeža milosti boš

naredil keruba na dveh njegovih koncih. 20 Keruba
naj svoji peruti iztegujeta na visoko, pokrivajoč sedež
milosti s svojimi perutmi in njuna obraza naj gledata
drug proti drugemu. Proti sedežu milosti naj bosta
obraza kerubov. 21 Sedež milosti boš položil zgoraj
nad skrinjo, v skrinjo pa boš položil pričevanje, ki ti ga
bom dal. 22 Tam se bom srečeval s teboj in se iznad
sedeža milosti posvetoval s teboj, izmed dveh kerubov,
ki sta nad skrinjo pričevanja, izmed vseh stvari, ki jih
bom dal tebi v zapoved Izraelovim otrokom. 23 Naredil
boš tudi mizo iz akacijevega lesa. Dva komolca naj bo
njena dolžina in komolec njena širina ter komolec in
pol njena višina. 24 Prekril jo boš s čistim zlatom in k
temu naokoli naredil krono iz zlata. 25 Naokoli ji boš
naredil rob, za roko širok in k njenemu robu naokoli
boš naredil zlato krono. 26 Zanjo boš naredil štiri zlate
obroče iz zlata in obroče vstavil v štiri vogale, ki so na
njenih štirih stopalih. 27 Nasproti robu bodo obroči za
prostor drogovoma, za prenašanje mize. 28 Drogova
boš naredil iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom,
da bo z njima miza lahko prenašana. 29 Naredil boš
njene sklede in njene žlice in njene pokrove in njene
skledice, da [jo] s tem pokriješ. Iz čistega zlata jih boš
naredil. 30 Na mizi boš pred menoj nenehno postavljal
hlebe navzočnosti. 31 Naredil boš svečnik iz čistega
zlata. Iz kovanega dela bo svečnik narejen. Njegovo
držalo, njegove veje, njegove skledice, njegovi popki in
njegovi cvetovi bodo iz istega. 32 Šest vej naj izhaja iz
njegovih strani; tri veje iz svečnika iz ene strani in tri
veje iz svečnika iz druge strani; 33 tri skledice, narejene
podobne mandljem, s popkom in cvetom na eni veji;
in tri skledice, narejene podobne mandljem, na drugi
strani, s popkom in cvetom. Na takšen način na šestih
vejah, ki izhajajo iz svečnika. 34 Na svečniku naj bodo
štiri skledice narejene podobne mandljem, z njihovimi
popki in njihovimi cvetovi. 35 Tam bo popek pod dvema
vejama iz istega in popek pod dvema vejama iz istega
in popek pod dvema vejama iz istega, glede na šest
vej, ki izhajajo iz svečnika. 36 Njihovi popki in njihove
veje bodo iz istega. Vse to bo eno kovano delo iz
čistega zlata. 37 Naredil boš sedem njegovih svetilk
in te bodo osvetljevale njegove svetilke, da mu bodo
lahko nasproti dajale svetlobo. 38 Njegovi utrinjači in
pladnji za utrinke naj bodo iz čistega zlata. 39 Iz talenta
čistega zlata bo to naredil, z vsemi temi posodami.
40 Glej, da jih narediš po njihovem vzorcu, ki ti je bil
pokazan na gori.

26 Poleg tega boš naredil šotorsko svetišče z
desetimi zavesami iz sukane tančice in modre in
vijolične in škrlatne. S kerubi spretne izdelave jih boš
naredil. 2 Dolžina ene zavese naj bo osemindvajset
komolcev in širina ene zavese štiri komolce. Vsaka
izmed zaves bo imela eno mero. 3 Pet zaves bo
spojeno skupaj druga k drugi, in drugih pet zaves bo
spojenih skupaj druga k drugi. 4 Naredil boš zanke iz
modrega na robu prve zavese od zarobitve v spoju,
in enako boš storil na najbolj oddaljenem delu druge
zavese, na spoju druge. 5 Petdeset zank boš naredil
na eni zavesi in petdeset zank boš naredil na robu
zavese, ki je na spoju druge, da bodo zanke lahko
držale ena drugo. 6 Naredil boš petdeset zaponk iz
zlata in zavese spojil skupaj z zaponkami, in to bo
eno šotorsko svetišče. 7 Naredil boš zavese iz kozje
dlake, da bodo pokrivalo nad šotorskim svetiščem.
Enajst zaves boš naredil. 8 Dolžina ene zavese bo
trideset komolcev in širina ene zavese štiri komolce.
Vseh enajst zaves bo ene mere. 9 Pet zaves boš spojil
posebej in šest zaves posebej in šesto zaveso boš
prepognil v sprednjem delu šotorskega svetišča. 10
Naredil boš petdeset zank na robu prve zavese, ki je
skrajna na spoju in petdeset zank na robu zavese, ki
spaja drugo. 11 Naredil boš petdeset zaponk iz brona
in zaponke položil v zanke in šotor spojil skupaj, da
bo lahko eno. 12 Ostanek, ki preostane od šotorskih
zaves, polovica zavese, ki preostaja, bo visela preko
zadnje strani šotorskega svetišča. 13 Komolec na eni
strani in komolec na drugi strani tega kar preostaja v
dolžini zaves šotora, to bo viselo prek strani šotorskega
svetišča na tej strani in na oni strani, da ga pokrije.
14 Naredil boš pokrivalo za šotor iz rdeče barvanih
ovnovih kož in gornje pokrivalo iz jazbečevih kož. 15
Naredil boš pokonci stoječe deske za šotorsko svetišče
iz akacijevega lesa. 16 Deset komolcev naj bo dolžina
deske, komolec in pol pa naj bo širina ene deske. 17
Dva zatiča naj bosta na eni deski, urejena v vrstnem
redu, drug proti drugemu; tako boš naredil za vse
deske šotorskega svetišča. 18 Naredil boš deske za
šotorsko svetišče, dvajset desk na južni strani, proti
jugu. 19 Pod dvajsetimi deskami boš naredil štirideset
podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko
za njena dva zatiča in dva podstavka pod drugo desko
za njena dva zatiča. 20 Za drugo stran šotorskega
svetišča, na severni strani, bo dvajset desk 21 in
njihovih štirideset podstavkov iz srebra; dva podstavka
pod eno desko in dva podstavka pod drugo desko.
22 Za strani šotorskega svetišča proti zahodu boš
naredil šest desk. 23 Dve deski boš naredil za vogala
šotorskega svetišča na dveh straneh. 24 Spodaj bosta
spojeni skupaj in skupaj bosta spojeni nad glavo v en
obroč. Tako bo to za oba; tako bosta za dva vogala. 25
Osem desk bo in njihovi podstavki iz srebra, šestnajst
podstavkov; dva podstavka pod eno desko in dva
podstavka pod drugo desko. 26 Naredil boš zapahe iz
akacijevega lesa; pet za deske ene strani šotorskega

svetišča 27 in pet zapahov za deske druge strani
šotorskega svetišča in pet zapahov za deske strani
šotorskega svetišča, za dve strani proti zahodu. 28
Srednji zapah v sredi desk naj sega od konca do konca.
29 Deske boš prevlekel z zlatom in njene obroče naredil
iz zlata za prostore za zapahe in zapahe boš prevlekel
z zlatom. 30 Vzdignil boš šotorsko svetišče glede na
ta način, ki ti je bil pokazan na gori. 31 Naredil boš
zagrinjalo iz modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice
spretne izdelave; s kerubi bo to narejeno. 32 Obesil jo
boš na štiri stebre iz akacijevega lesa, prevlečene z
zlatom. Njihovi kavlji bodo iz zlata, na štirih podstavkih
iz srebra. 33 Zagrinjalo boš obesil pod zaponke, da boš
lahko prinesel tja, znotraj zagrinjala, skrinjo pričevanja.
Zagrinjalo vam bo razdelilo med svetim krajem in
najsvetejšim. 34 Sedež milosti boš položil na skrinjo
pričevanja v najsvetejšem kraju. 35 Mizo boš postavil
zunaj zagrinjala in svečnik nasproti mizi na južni strani
šotorskega svetišča in mizo boš postavil na severno
stran. 36 Naredil boš tanko preprogo za vrata šotora iz
modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice, izdelane
z vezenjem. 37 Za tanko preprogo boš naredil pet
stebrov iz akacijevega lesa in jih prevlekel z zlatom
in njihovi kavlji bodo iz zlata, in zanje boš ulil pet
podstavkov iz brona.

27 Naredil boš oltar iz akacijevega lesa, pet komolcev
dolg in pet komolcev širok. Oltar naj bo štirioglat.
Njegova višina naj bo tri komolce. 2 Iz istega boš
naredil rogove na njegovih štirih vogalih. Njegovi rogovi
bodo iz istega, prekril pa ga boš z bronom. 3 Zanj boš
naredil ponve, da sprejmejo pepel, lopate, umivalnike,
kavlje za meso in ponve za žerjavico. Vse posode boš
naredil iz brona. 4 Zanj boš naredil mrežasto rešetko
iz brona in na mreži boš naredil štiri bronaste obroče
na njenih štirih vogalih. 5 Položil jo boš spodaj, pod
obod oltarja, da bo mreža lahko celo do srede oltarja.
6 Naredil boš drogova za oltar, drogova iz akacijevega
lesa in ju prevlekel z bronom. 7 Drogova naj bosta
vstavljena v obroče in drogova naj bosta na dveh
straneh oltarja, da se ga nosi. 8 Votlega z deskami ga
boš naredil; kakor ti je bilo pokazano na gori, tako naj
ga napravijo. 9 Naredil boš dvor šotorskega svetišča;
za južno stran, proti jugu, tam naj bodo tanke preproge
za dvor iz sukane tančice, sto komolcev dolge za eno
stran 10 in njenih dvajset stebrov in njihovih dvajset
podstavkov naj bo iz brona. Kavlji stebrov in njihovi
okrasni trakovi naj bodo iz srebra. 11 Podobno naj
bodo za severno stran po dolžini tanke preproge, sto
komolcev dolge in njegovih dvajset stebrov in njihovih
dvajset podstavkov iz brona; kavlji stebrov in njihovi
okrasni trakovi iz srebra. 12 Za širino dvora na zahodni
strani naj bodo tanke preproge petdesetih komolcev;
deset njihovih stebrov in deset njihovih podstavkov.
13 Širina dvora na vzhodni strani, proti vzhodu, naj
bo petdeset komolcev. 14 Tanke preproge ene strani
velikih vrat naj bo petnajst komolcev; trije njeni stebri
in trije njihovi podstavki. 15 Na drugi strani naj bodo
tanke preproge petnajstih komolcev. Trije njeni stebri in
trije njihovi podstavki. 16 Za velika vrata dvora naj bo
tanka preproga dvajsetih komolcev iz modre, vijolične,
škrlatne in sukane tančice, izdelane z vezenjem; in
njihovi stebri naj bodo štirje in štirje njihovi podstavki.
17 Vsi stebri okoli dvora naj bodo okrašeni s srebrom.
Njihovi kavlji naj bodo iz srebra, njihovi podstavki pa
iz brona. 18 Dolžina dvora naj bo sto komolcev in
širina vsepovsod petdeset in višina pet komolcev iz
sukane tančice, njihovi podstavki pa iz brona. 19 Vse
posode šotorskega svetišča v vsej njegovi službi in
vsi njegovi količki in vsi količki dvora, naj bodo iz
brona. 20 Izraelovim otrokom pa boš zapovedal, da ti
prinesejo čistega olja, iz stolčenih oliv, za svetlobo,
da bi svetilka vedno gorela. 21 V šotorskem svetišču
skupnosti, zunaj zagrinjala, ki je pred pričevanjem, jo
bodo Aron in njegovi sinovi urejali od večera do jutra
pred Gospodom. To naj bo zakon na veke njihovim
rodovom v imenu Izraelovih otrok.

28 K sebi si vzemi svojega brata Arona in njegove
sinove z njim, izmed Izraelovih otrok, da mi bo
lahko služil v duhovniški službi, torej Arona, Nadába,
Abihúja, Eleazarja in Itamárja, Aronove sinove. 2
Naredil boš sveta oblačila za svojega brata Arona, za
slavo in za lepoto. 3 Govoril boš vsem, ki so modrega
srca, ki sem jih napolnil z duhom modrosti, da bodo
lahko naredili Aronove obleke, da ga posvetijo, da mi
bo lahko služil v duhovniški službi. 4 To so obleke,
ki jih bodo naredili: naprsnik, efód, svečano oblačilo
in izvezen plašč, turban in pas. Naredili bodo sveta
oblačila za tvojega brata Arona in njegove sinove, da
mi bo lahko služil v duhovniški službi. 5 Vzeli bodo
zlato, modro, vijolično, škrlatno in tanko laneno platno.
6 Naredili bodo efód iz zlata, iz modre in iz vijolične,
iz škrlatne in sukane tančice s spretno izdelavo. 7
Ta bo imel dva svoja obramna dela spojena pri dveh
njegovih robovih; in tako bo to spojeno skupaj. 8
Skrbno narejen pas efóda, ki je na njem, bo iz istega,
glede na njegovo delo. Celo iz zlate, iz modre, vijolične,
škrlatne in sukane tančice. 9 Vzel boš dva oniksova
kamna in nanju vrezal imena Izraelovih otrok. 10 Šest
izmed njihovih imen na en kamen in drugih šest imen
preostalih na drug kamen, glede na njihovo rojstvo.
11 Z delom graverja v kamen, podobnemu gravuram
pečata, boš dva kamna vgraviral z imeni Izraelovih
otrok. Naredil ju boš, da bosta postavljena v ležišči

iz zlata. 12 Dva kamna boš položil na ramena efóda
za kamna spomina Izraelovim otrokom, in Aron bo
njihova imena nosil pred Gospodom na svojih dveh
ramenih v spomin. 13 Naredil boš ležišči iz zlata 14 in
dve verižici iz čistega zlata na koncih; iz spletenega
dela ju boš naredil in spletene verižice boš pritrdil k
ležiščema. 15 Naprsnik sodbe boš naredil s spretno
izdelavo; glede na delo efóda ga boš naredil; iz zlata,
iz modre, iz vijolične, iz škrlatne in iz sukane tančice
ga boš naredil. 16 Ta naj bo štirioglat, prepognjen.
Pedenj naj bo njegova dolžina in pedenj naj bo njegova
širina. 17 Na njem boš postavil postavitev kamnov,
torej štiri vrste kamnov. Prva vrsta naj bo sardij, topaz
in granat. To naj bo prva vrsta. 18 Druga vrsta naj
bo smaragd, safir in diamant. 19 Tretja vrsta hijacint,
ahat in ametist. 20 Četrta vrsta beril, oniks in jaspis.
Vstavljeni naj bodo v zlato v njihovih obdanostih. 21
Kamni naj bodo z imeni Izraelovih otrok, dvanajst,
glede na njihova imena, podobno gravuram pečata;
vsak s svojim imenom naj bodo glede na dvanajst
rodov. 22 Na krajeh naprsnika boš naredil verižici iz
spletenega dela, iz čistega zlata. 23 Na naprsniku
boš naredil dva obročka iz zlata in dva obročka boš
vstavil na dva konca naprsnika. 24 Dve spleteni verižici
iz zlata boš vstavil v dva obročka, ki sta na krajeh
naprsnika. 25 Druga dva konca dveh spletenih verižic
boš pritrdil v dve ležišči in ju pripel na obramna dela
efóda pred njim. 26 Naredil boš dva obročka iz zlata
in ju položil na dva konca naprsnika v njegov rob, ki
je na notranji strani efóda. 27 Naredil boš dva druga
obročka iz zlata in ju položil na dve strani pod efód,
proti njegovemu prednjemu [delu], nasproti drugemu
njegovemu spoju, nad skrbno narejenim pasom efóda.
28 Naprsnik bodo z njegovimi obročki z modrim trakom
privezali k obročkom efóda, da bo ta lahko nad skrbno
narejenim pasom efóda in da naprsnik ne bo odvezan
od efóda. 29 Aron naj nosi imena Izraelovih otrok na
naprsniku sodbe, na svojem srcu, ko gre v sveti kraj,
v nenehen spomin pred Gospodom. 30 Na naprsnik
sodbe boš položil Urím in Tumím in ta dva bosta na
Aronovem srcu, ko vstopa pred Gospoda in Aron naj
sodbo Izraelovih otrok nenehno nosi na svojem srcu
pred Gospodom. 31 Naredil boš svečano oblačilo
efóda, celotno iz modrega. 32 Na vrhu le-tega naj bo
luknja v njegovi sredi. Naj ima vezenje iz spletenega
dela naokoli njegove luknje, kakor če bi bila luknja
brezrokavne verižne srajce, da ta ne bo raztrgana.
33 Spodaj, na njegovem obšivu, boš naredil granatna
jabolka iz modre in iz vijolične in iz škrlata, naokoli
njegovega obšiva; in zvončke iz zlata naokoli med
njimi. 34 Zlat zvonček in granatno jabolko, zlat zvonček
in granatno jabolko, na obšivu naokoli svečanega
oblačila. 35 In to naj bo na Aronu, da služi, in njegov
zvok bo slišati, ko vstopa v sveti kraj pred Gospoda
in ko prihaja ven, da ne umre. 36 Naredil boš tablico
iz čistega zlata in nanjo vgraviral SVETO Gospodu,
podobno gravuram pečata. 37 Položil jo boš na moder
trak, da bo ta lahko na turbanu; ta bo na sprednjem
delu turbana. 38 Ta bo na Aronovem čelu, da bo Aron
lahko nosil krivičnost svetih stvari, ki jih bodo Izraelovi
otroci posvečevali v vseh svojih svetih darilih, in ta naj
bo vedno na njegovem čelu, da bodo lahko sprejeti
pred Gospodom. 39 Izvezel boš plašč iz tankega
lanenega platna in naredil boš turban iz tankega
lanenega platna in naredil boš pas iz vezenine. 40 Za
Aronove sinove boš naredil plašče in zanje boš naredil
pasove in klobučke boš naredil zanje, za slavo in za
lepoto. 41 Položil jih boš na svojega brata Arona in
njegove sinove z njim. Mazilil jih boš in jih uméstil in
posvétil, da mi bodo lahko služili v duhovniški službi.
42 Naredil jim boš kratke platnene hlače, da pokrijejo
svojo nagoto. Segale bodo od ledij celo do stegna 43
in bodo na Aronu in na njegovih sinovih, ko pridejo v
šotorsko svetišče skupnosti ali ko pridejo blizu k oltarju,
da služijo na svetem kraju, da ne nosijo krivičnosti
in ne umrejo. To naj bo za vedno zakon njemu in
njegovemu semenu za njim.

29 To je stvar, ki jim jo boš storil, da jih posvetiš,
da mi opravljajo službo duhovnika. Vzemi enega
mladega bikca in dva ovna brez pomanjkljivosti, 2
nekvašen kruh in nekvašene kolače, umešane z oljem
in nekvašene vaflje, pomazane z oljem; iz pšenične
moke jih boš naredil. 3 Položil jih boš v eno košaro in
prinesel v košari, z bikcem in dvema ovnoma. 4 Arona
in njegove sinove boš privedel k vratom šotorskega
svetišča skupnosti in jih umil z vodo. 5 Vzel boš obleke
in na Arona nadel plašč, svečano oblačilo efóda, efód
in naprsnik ter ga opasal s skrbno narejenim pasom
efóda. 6 Na njegovo glavo boš položil turban in na
turban boš položil sveto krono. 7 Potem boš vzel
mazilno olje in ga izlil na njegovo glavo ter ga mazilil.
8 Privedel boš njegove sinove in nanje nadel plašče.
9 Opasal jih boš s pasovi, Arona in njegove sinove
in nanje položil klobučke in duhovniška služba bo
njihova po večnem zakonu, in uméstil boš Arona in
njegove sinove. 10 Bikca boš dal privesti pred šotorsko
svetišče skupnosti in Aron in njegovi sinovi bodo svoje
roke položili bikcu na glavo. 11 Bikca boš zaklal pred
Gospodom, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti.
12 Vzel boš kri bikca in jo s svojim prstom pomazal na
oltarne rogove in vso kri izlij poleg vznožja oltarja. 13
Vzel boš vso tolščo, ki pokriva drobovje, in opno, ki
je nad jetri in dve ledvici in tolščo, ki je na njiju in jih
sežgi na oltarju. 14 Toda meso bikca, njegovo kožo in

njegov iztrebek boš zunaj tabora sežgal z ognjem. To
je daritev za greh. 15 Vzel boš tudi enega ovna in Aron
in njegovi sinovi bodo svoje roke položili na ovnovo
glavo. 16 Zaklal boš ovna in vzel boš njegovo kri in jo
poškropil naokoli nad oltarjem. 17 Ovna boš nasekal
na kose in opral njegovo drobovje in njegove noge
in jih položil k njegovim kosom in k njegovi glavi. 18
Vsega ovna boš sežgal na oltarju. To je žgalna daritev
Gospodu. To je prijeten vonj, ognjena daritev Gospodu.
19 In vzel boš drugega ovna. Aron in njegovi sinovi
bodo svoje roke položili na ovnovo glavo. 20 Potem
boš ovna zaklal in vzel od njegove krvi in jo položil
na konico Aronovega desnega ušesa in na konico
desnega ušesa njegovih sinov in na palec njihove
desne roke in na palec njihovega desnega stopala in
kri boš poškropil naokoli po oltarju. 21 Vzel boš od krvi,
ki je na oltarju in od mazilnega olja ter ga poškropil
na Arona, na njegove obleke, na njegove sinove in
na obleke njegovih sinov z njim, in posvečen bo on,
njegove obleke, njegovi sinovi in z njim obleke njegovih
sinov. 22 Od ovna boš vzel tudi tolščo, tolsti rep in
tolščo, ki pokriva drobovje, opno nad jetri, dve ledvici
in tolščo, ki je na njima in desno pleče, kajti to je oven
uméstitve, 23 in en hleb kruha in en kolač oljnatega
kruha in en vafelj iz košare nekvašenega kruha, ki je
pred Gospodom. 24 Vse boš položil v Aronove roke in v
roke njegovih sinov, in majal jih boš za majalno daritev
pred Gospodom. 25 Sprejel jih boš iz njihovih rok in jih
sežgal na oltarju za žgalno daritev, v prijeten vonj pred
Gospodom. To je daritev, narejena z ognjem Gospodu.
26 Vzel boš prsi ovna Aronove uméstitve in to majal za
majalno daritev pred Gospodom. To bo tvoj delež. 27
Prsi majalne daritve in pleče vzdigovalne daritve, ki
je majano in ki je vzdignjeno, boš posvétil, od ovna
uméstitve, torej od tega, kar je za Arona in od tega kar
je za njegove sinove. 28 To bo Aronovo in njegovih
sinov od Izraelovih otrok po zakonu na veke, kajti to
je vzdigovalna daritev. To bo vzdigovalna daritev od
Izraelovih otrok, od darovanja njihovih mirovnih daritev,
torej njihova vzdigovalna daritev Gospodu. 29 Aronova
sveta oblačila bodo [pripadala] njegovim sinovom za
njim, da bodo maziljeni v njih in da bodo uméščeni
v njih. 30 In da jih bo ta sin, ki je namesto njega
duhovnik, oblačil sedem dni, ko prihaja v šotorsko
svetišče skupnosti, da služi na svetem kraju. 31 Vzel
boš ovna uméstitve in na svetem kraju zavrel njegovo
meso. 32 Aron in njegovi sinovi bodo jedli meso ovna
in kruh, ki je v košari, pri vratih šotorskega svetišča
skupnosti. 33 Jedli bodo te stvari, s katerimi je narejena
sprava, da jih uméstijo in posvétijo. Toda tujec ne
bo jedel od tega, ker so svete. 34 Če bi karkoli, od
mesa uméstitve ali od kruha, preostalo do jutra, potem
boš preostanek sežgal z ognjem. To ne bo pojedeno,
kajti to je sveto. 35 Tako boš storil Aronu in njegovim
sinovim, glede na vse stvari, ki sem ti jih zapovedal.
Sedem dni jih boš uméščal. 36 Vsak dan boš daroval
bikca za spravo za daritev za greh in očistil boš oltar,
ko si zanj opravil spravo in mazilil ga boš, da ga
posvétiš. 37 Sedem dni boš delal spravo za oltar in
ga posvečeval. To bo oltar najsvetejšega. Karkoli se
dotakne oltarja, bo sveto. 38 Torej to je to, kar boš
daroval na oltarju. Dve jagnjeti prvega leta, nenehno
dan za dnem. 39 Eno jagnje boš daroval zjutraj, drugo
jagnje pa boš daroval zvečer, 40 in z enim jagnjetom
desetinko moke, pomešane s četrtinko vrča iztolčenega
olja in četrtinko vrča vina za pitno daritev. 41 Drugo
jagnje pa boš daroval zvečer in temu boš storil glede
na jutranjo jedilno daritev in glede na to pitno daritev,
za prijeten vonj, ognjena daritev Gospodu. 42 To bo
skozi vaše rodove nenehna žgalna daritev pri vratih
šotorskega svetišča skupnosti, pred Gospodom, kjer te
bom srečal, da ti tam govorim. 43 Tam se bom srečal z
Izraelovimi otroki in šotorsko svetišče bo posvečeno z
mojo slavo. 44 Jaz bom šotorsko svetišče skupnosti in
oltar posvétil, in jaz bom posvétil tako Arona, kakor
njegove sinove, da mi služijo v duhovniški službi. 45
Jaz bom prebival med Izraelovi otroci in bom njihov
Bog. 46 Spoznali bodo, da jaz sem Gospod, njihov
Bog, ki jih je privedel ven iz egiptovske dežele, da
lahko prebivam med njimi. Jaz sem Gospod, njihov
Bog.

30 Naredil boš oltar, da na njem zažgeš kadilo.
Iz akacijevega lesa ga boš naredil. 2 Komolec
bo njegova dolžina in komolec njegova širina; ta bo
štirioglat. Dva komolca bo njegova višina. Njegovi
rogovi naj bodo iz istega. 3 Prevlekel ga boš s čistim
zlatom, njegov vrh, njegove strani naokoli in njegove
rogove in naokoli mu boš naredil krono iz zlata. 4 K
njemu boš naredil dva zlata obroča pod njegovo krono,
pri njegovih dveh vogalih, na njegovih dveh straneh
boš to naredil. To bosta prostora za drogova, da ga z
njima prenašajo. 5 Drogova boš naredil iz akacijevega
lesa in ju prevlekel z zlatom. 6 Položil ga boš pred
zagrinjalo, ki je pri skrinji pričevanja, pred sedež milosti,
ki je nad pričevanjem, kjer se bom srečeval s teboj.
7 Aron bo na njem vsako jutro zažgal dišeče kadilo.
Ko pripravlja svetilke, bo na njem zažgal kadilo. 8
Ko Aron zvečer prižge svetilke, bo na njem zažgal
kadilo, neprestano kadilo pred Gospodom skozi vaše
rodove. 9 Na njem ne boste darovali nobenega tujega
kadila, niti žgalne daritve, niti jedilne daritve, niti nanj
ne boste izlili pitne daritve. 10 Aron bo enkrat letno
opravil spravo na njegovih rogovih, s krvjo spravnih
daritev za greh. Enkrat letno bo na njem opravil spravo

skozi vaše rodove. To je najsvetejše Gospodu.« **11** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **12** »Ko popišeš glave Izraelovih otrok, po njihovem številu, potem bodo dali, vsak človek, odkupnino za svojo dušo Gospodu, ko jih preštevaš; da med njimi ne bo nobene nadloge, ko jih ti preštevaš. **13** To bodo dali, vsak, kdor preide med tiste, ki so prešteti, polovico šekla po svetiščnem šeklu (šekel je dvajset ger); polovica šekla bo dar Gospodu. **14** Vsak, kdor preide med tiste, ki so prešteti, od dvajset let starih in navzgor, bo dal dar Gospodu. **15** Bogati ne bodo dali več in revni ne bodo dali manj kot polovico šekla, ko dajo dar Gospodu, da opravijo spravo za svoje duše. **16** Vzel boš spravni denar Izraelovih otrok in ga določil za službo šotorskega svetišča skupnosti, da bo to lahko spomin Izraelovim otrokom pred Gospodom, da opravijo spravo za vaše duše.« **17** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **18** »Naredil boš tudi [okrogel] bronast umivalnik in njegovo vznožje prav tako iz brona, da se s tem umivajo. To boš položil med šotorsko svetišče skupnosti in oltar in vanj boš dal vodo. **19** Kajti Aron in njegovi sinovi bodo tam umivali svoje roke in svoja stopala. **20** Ko gredo v šotorsko svetišče skupnosti, se bodo umili z vodo, da ne umrejo; ali ko pridejo blizu k oltarju, da služijo, da sežgejo ognjeno daritev Gospodu. **21** Tako bodo umivali svoje roke in svoja stopala, da ne umrejo. To bo zanje zakon na veke, torej njemu in njegovemu semenu skozi njihove rodove.« **22** Poleg tega je Gospod spregovoril Mojzesu, rekoč: **23** »K sebi vzemi tudi glavne dišave, od čiste mire petsto šeklov, od prijetnega cimeta polovico toliko, torej dvesto petdeset šeklov, od sladkega kolmeža dvesto petdeset šeklov, **24** od kasije petsto šeklov, po svetiščnem šeklu in od olivnega olja vrč. **25** Naredil boš olje svetega mazila, mazilo zmešano po lekarnarski umetnosti. To bo sveto mazilno olje. **26** S tem boš mazilil šotorsko svetišče skupnosti, skrinjo pričevanja, **27** mizo in vse njene posode, svečnik in njegove posode, kadilni oltar, **28** oltar žgalne daritve z vsemi njegovimi posodami ter [okrogel] umivalnik in njegovo vznožje. **29** Posvétil jih boš, da bodo lahko najsvetejše. Karkoli se jih dotakne, bo sveto. **30** Mazilil boš Arona in njegove sinove in jih posvéti, da mi bodo lahko služili v duhovniški službi. **31** Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: ›To mi bo sveto mazilno olje skozi vaše rodove.‹ **32** Na človeško meso naj ne bo izlito niti ne boste naredili kateregakoli drugega po njegovi sestavi podobnega temu. To je sveto in to vam bo sveto. **33** Kdorkoli zmeša karkoli podobnega temu, ali kdorkoli karkoli od tega položi na tujca, bo torej iztrebljen izmed svojega ljudstva.« **34** Gospod je rekel Mojzesu: »K sebi vzemi prijetne dišave, dišečo smolo, kadilno školjko in galban; te prijetne dišave s čistim kadilom. Od vsakega bo tam podobna teža. **35** Naredil boš dišavo, dišečino po lekarnarski umetnosti, umešano skupaj, čisto in sveto. **36** Nekaj od tega boš zelo drobno stolkel in to položil pred pričevanje v šotorskem svetišču skupnosti, kjer se bom srečeval s teboj. To ti bo najsvetejše. **37** Glede na dišavo, ki jo boš naredil, si jo sebi ne boste delali glede na njeno sestavo. Ta ti bo sveta za Gospoda. **38** Kdorkoli bo naredil podobno temu, da jo voha, bo torej iztrebljen izmed svojega ljudstva.«

31 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Poglej, po imenu sem poklical Becaléla, Urijájevega sina, Hurovega sina, iz Judovega rodu. **3** Napolnil sem ga z Božjim duhom, v modrosti, v razumnosti, v znanju in v vseh vrstah rokodelstva, **4** da snuje spretna dela, da dela z zlatom, s srebrom, z bronom **5** in v rezanju kamnov, da se jih vdela in v rezbarjenju lesa, da dela v vseh vrstah rokodelstva. **6** Glej, jaz sem dal z njim Oholiába, Ahisamáhovega sina, iz Danovega rodu, in v srca vseh tistih, ki so modrega srca, sem položil modrost, da bodo lahko naredili vse to, kar sem ti zapovedal: **7** šotorsko svetišče skupnosti, skrinjo pričevanja, sedež milosti, ki je na njem, vso opremo šotorskega svetišča, **8** mizo in njeno opremo, čisti svečnik z vso njegovo opremo, kadilni oltar, **9** oltar žgalne daritve z vso njegovo opremo, [okrogel] umivalnik in njegovo vznožje, **10** službene obleke in sveta oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov, za služenje v duhovniški službi **11** ter mazilno olje in dišeče kadilo za sveti kraj. Storili bodo glede na vse to, kar sem ti zapovedal.« **12** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **13** »Govori tudi Izraelovim otrokom, rekoč; ›Resnično, ohranjali boste moje šabate, kajti to je znamenje med menoj in vami skozi vaše rodove, da boste vi lahko vedeli, da jaz sem Gospod, ki vas posvečujem. **14** Zato boste ohranjali šabat, kajti ta vam je svet. Vsak kdor ga omadežuje, ta bo zagotovo usmrčen, kajti kdorkoli v njem dela kakršnokoli delo, ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. **15** Šest dni naj se opravlja delo, toda na sedmi je šabatni počitek, sveto Gospodu. Kdorkoli na šabatni dan počne kakršno koli delo, bo zagotovo usmrčen. **16** Zatorej bodo Izraelovi otroci ohranjali šabat, da šabat obeležujejo skozi njihove rodove za večno zavezo. **17** To je znamenje med menoj in Izraelovimi otroki na veke, kajti v šestih dneh je Gospod naredil nebo in zemljo in na sedmi dan je počival in bil osvežen.‹« **18** Mojzesu je dal, ko je z njim končal posvetovanje na gori Sinaj, dve plošči pričevanja, kamniti plošči, popisani z Božjim prstom.

32 Ko je ljudstvo videlo, da je Mojzes odlašal priti
dol z gore, se je ljudstvo skupaj zbralo k Aronu
in mu reklo: »Vstani, naredi nam bogove, ki bodo šli
pred nami, kajti glede tega Mojzesa, človeka, ki nas je
privedel iz egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo
iz njega.« **2** Aron jim je rekel: »Izdrite zlate uhane,
ki so v ušesih vaših žena, vaših sinov in vaših hčera
in jih prinesite k meni.« **3** Vse ljudstvo je izdrlo zlate
uhane, ki so bili v njihovih ušesih in jih prineslo k
Aronu. **4** Ta jih je prejel iz njihove roke in to oblikoval z
rezbarskim orodjem, potem ko je naredil ulito tele, in
rekli so: »To so tvoji bogovi, oh Izrael, ki so te privedli iz
egiptovske dežele.« **5** Ko je Aron to videl, je pred njim
zgradil oltar in Aron je naredil razglas ter rekel: »Jutri
je praznovanje Gospodu.« **6** Naslednji dan so zgodaj
vstali, darovali žgalne daritve in prinesli mirovne daritve
in ljudstvo se je usedlo, da jé in da pije in vstalo, da
se zabava. **7** Gospod je rekel Mojzesu: »Pojdi, stopi
dol, kajti tvoje ljudstvo, ki si ga privedel iz egiptovske
dežele, se je izpridilo. **8** Hitro so se obrnili stran iz poti,
ki sem jim jo zapovedal. Naredili so si ulito tele, ga
oboževali, mu žrtvovali in rekli: ›To so tvoji bogovi, oh
Izrael, ki so te privedli gor iz egiptovske dežele.‹« **9**
Gospod je rekel Mojzesu: »Videl sem to ljudstvo in
glej, to je trdovratno ljudstvo. **10** Zdaj me torej pusti
samega, da se moj bes razvname zoper njih in da jih
lahko použijem. Iz tebe pa bom naredil velik narod.«
11 Mojzes je rotil Gospoda, svojega Boga in rekel:
» Gospod, zakaj se tvoj bes razvnema zoper tvoje
ljudstvo, ki si ga privedel iz egiptovske dežele z veliko
močjo in z mogočno roko? **12** Zakaj bi Egipčani govorili
in rekli: ›Zaradi zla jih je privedel ven, da jih ubije na
gorah in da jih použije iz obličja zemlje?‹ Obrni se od
svojega krutega besa in se pokesaj glede tega zla
zoper svoje ljudstvo. **13** Spomni se Abrahama, Izaka in
Izraela, svojih služabnikov, ki si jim prisegel pri samem
sebi in jim rekel: ›Vaše seme bom pomnožil kakor
zvezd neba in vso to deželo, o kateri sem govoril,
bom dal tvojemu semenu in podedovali jo bodo na
veke.‹« **14** Gospod se je pokesal glede zla, ki ga je
mislil storiti svojemu ljudstvu. **15** Mojzes se je obrnil in
odšel dol z gore in v njegovi roki sta bili dve plošči
pričevanja. Plošči sta bili popisani na obeh njunih
straneh; na eni strani in na drugi sta bili popisani. **16**
Plošči sta bili Božje delo in pisanje je bilo pisanje od
Boga, vgravirano na plošči. **17** Ko je Józue slišal hrup
ljudstva, medtem ko so kričali, je Mojzesu rekel: »
Tam, v taboru, je vojni hrup.« **18** Ta je rekel: » To ni
glas tistih, ki vpijejo zaradi zmage niti to ni glas tistih,
ki vpijejo, ker so bili premagani, temveč slišim hrup
tistih, ki pojejo.« **19** Takoj ko je prišel blizu tabora,
se je pripetilo, da je zagledal tele in ples. Mojzesova
jeza se je vnela, tabli je vrgel iz svojih rok ter ju
zlomil pod goro. **20** Vzel je tele, ki so ga naredili, ga
sežgal v ognju, ga zmlel v prah in ga posul nad vodo
in Izraelove otroke primoral, da so pili od tega. **21**
Mojzes je Aronu rekel: »Kaj ti je storilo to ljudstvo, da
si nadnje privedel tako velik greh?« **22** Aron je rekel:
»Ne dopusti, da se razvname jeza mojega gospoda.
Ti poznaš ljudstvo, da so postavljeni v zlo. **23** Kajti
rekli so mi: ›Naredi nam bogove, ki bodo šli pred nami,
kajti glede tega Mojzesa, človeka, ki nas je privedel iz
egiptovske dežele, ne vemo kaj je nastalo iz njega.‹ **24**
Rekel sem jim: ›Kdorkoli ima kakršnokoli zlato, naj ga
izdere.‹ Tako so ga dali meni. Potem sem ga vrgel v
ogenj in izšlo je to tele.« **25** Ko je Mojzes videl, da
je bilo ljudstvo nago, (kajti Aron jih je storil nage v
njihovo sramoto med njihovimi sovražniki) **26** potem je
Mojzes stal v velikih vratih tabora in rekel: »Kdo je na
Gospodovi strani? Naj pride k meni.« In k njemu so
se zbrali vsi sinovi Lévijevcev. **27** Rekel jim je: »Tako
govori Gospod, Izraelov Bog: ›Vsak mož naj svoj meč
pripaše k svoji strani in gre noter in ven, od velikih
vrat do velikih vrat, skozi tabor in naj vsak mož ubije
svojega brata in vsak mož svojega družabnika in vsak
mož svojega bližnjega.‹« **28** Otroci Lévijevcev so storili
glede na Mojzesovo besedo in tam je ta dan izmed
ljudstva padlo okoli tri tisoč mož. **29** Kajti Mojzes je
rekel: »Uméstite se danes Gospodu, celo vsak mož za
svojega sina in za svojega brata, da lahko ta dan nad
vas podeli blagoslov.« **30** Naslednji dan se je pripetilo,
da je Mojzes rekel ljudstvu: »Zagrešili ste velik greh.
Sedaj bom šel gor h Gospodu, morda bom storil spravo
za vaš greh.« **31** Mojzes se je vrnil h Gospodu ter rekel:
»Oh, to ljudstvo je zagrešilo velik greh in si naredilo
bogove iz zlata. **32** Vendar sedaj, če hočeš odpusti
njihov greh — in če ne, me izbriši, prosim te, iz svoje
knjige, ki si jo napisal.« **33** Gospod je rekel Mojzesu:
»Kdorkoli je grešil zoper mene, tistega bom izbrisal iz
svoje knjige. **34** Zato sedaj pojdi, vodi ljudstvo na kraj,
o katerem sem ti govoril. Glej, moj Angel bo šel pred
teboj. Kljub temu bom na dan, ko obiščem, obiskal
njihov greh na njih.« **35** Gospod je trpinčil ljudstvo, ker
so naredili tele, ki ga je naredil Aron.

33 Gospod je rekel Mojzesu: »Odpravi se in pojdi
od tod gor, ti in ljudstvo, ki si ga privedel gor
iz egiptovske dežele, v deželo, ki sem jo prisegel
Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: ›Tvojemu semenu
jo bom dal, ‹ **2** jaz pa bom pred teboj poslal angela, in
jaz bom napodil Kánaanca, Amoréjca in Hetejca in
Perizéjca, Hivéjca in Jebusejca **3** v deželo, kjer tečeta
mleko in med, kajti jaz ne bom šel gor v tvoji sredi,
kajti trdovratno ljudstvo si, da te na poti ne použijem.«
4 Ko je ljudstvo slišalo te zle vesti, je žalovalo in noben

človek si nase ni nadel ornamentov. 5 Kajti Gospod
je rekel Mojzesu: »Reci Izraelovim otrokom: ›Vi ste
trdovratno ljudstvo. V trenutku bom prišel v tvojo sredo
in te použil, zato sedaj iz sebe odloži svoje ornamente,
da lahko vem, kaj ti storiti.‹« 6 Izraelovi otroci so se pri
gori Horeb ogolili svojih ornamentov. 7 Mojzes je vzel
šotorsko svetišče in ga postavil zunaj tabora, daleč od
tabora ter ga imenoval Šotorsko svetišče skupnosti. In
pripetilo se je, da kdorkoli je iskal Gospoda, je odšel k
šotorskemu svetišču skupnosti, ki je bil zunaj tabora. 8
Pripetilo se je, ko je Mojzes šel ven v šotorsko svetišče,
da je vse ljudstvo vstalo in vsak mož je stal pri vratih
svojega šotora in gledal za Mojzesom, dokler ta ni
odšel v šotorsko svetišče. 9 Ko je Mojzes vstopil v
šotorsko svetišče, se je pripetilo, [da] se je spustil
oblačen steber in stal pri vratih šotorskega svetišča in
Gospod je govoril z Mojzesom. 10 Vse ljudstvo je videlo
oblačen steber stati pri vratih šotorskega svetišča, in
vse ljudstvo je vstalo in oboževalo, vsak mož pri vratih
svojega šotora. 11 Gospod je govoril Mojzesu iz obličja
v obličje, kakor človek govori svojemu prijatelju. In
ponovno se je napotil v tabor, toda njegov služabnik,
Nunov sin Józue, mladenič, ni odšel iz šotorskega
svetišča. 12 Mojzes je rekel Gospodu: »Glej, praviš
mi: ›Privedi to ljudstvo gor, ‹ pa mi nisi dal spoznati
koga hočeš poslati z menoj. Vendar si rekel: ›Poznam
te po imenu in tudi milost si našel v mojih očeh.‹ 13
Zdaj torej, prosim te, če sem našel milost v tvojih
očeh, pokaži mi torej svojo pot, da te lahko spoznam,
da lahko najdem milost v tvojih očeh. Preudari, da
je ta narod tvoje ljudstvo.« 14 In on je rekel: »Moja
prisotnost bo šla s teboj in jaz ti bom dal počitek.«
15 Rekel mu je: »Če tvoja prisotnost ne gre z menoj,
nas ne odvedi tja gor. 16 Kajti v čem bo to znano
tukaj, da smo jaz in tvoje ljudstvo našli milost v tvojih
očeh? Mar ni to v tem, da hodiš z nami? Tako bomo
ločeni, jaz in tvoje ljudstvo, od vseh ljudstev, ki so na
obličju zemlje.« 17 Gospod je rekel Mojzesu: »Storil
bom tudi to stvar, ki si jo govoril, kajti našel si milost v
mojih očeh in jaz te poznam po imenu.« 18 Ta je rekel:
»Rotim te, pokaži mi svojo slavo.« 19 In on je rekel:
»Vsej svoji dobroti bom storil iti pred teboj in razglašal
bom Gospodovo ime pred teboj in milostljiv bom,
komur hočem biti milostljiv in usmiljenje bom pokazal
na tistem, na komer hočem pokazati usmiljenje.« 20
Rekel je: »Ne moreš videti mojega obličja, kajti noben
človek me ne bo videl in živel.« 21 Gospod je rekel:
»Glej, tukaj je prostor pri meni in ti boš stopil na skalo.
22 Zgodilo se bo, medtem ko gre moja slava mimo, da
te bom postavil v skalno pečino in s svojo roko te bom
pokril, medtem ko grem mimo. 23 In odstranil bom
svojo roko in videl boš moje zadnje dele, toda mojega
obličja ne bo videti.«

34 Gospod je rekel Mojzesu: »Izsekaj si dve kamniti
plošči, podobni prvima, in na ti plošči bom napisal
besede, ki so bile na prvih ploščah, ki si ju razbil.
2 Zjutraj bodi pripravljen in zjutraj pridi gor na goro
Sinaj in se mi pokaži tam, na vrhu gore. 3 Noben
človek ne bo prišel gor s teboj niti naj noben človek
ne bo viden po vsej gori. Naj se niti tropi, niti črede
ne pasejo pred to goro.« 4 In izklesal je dve kamniti
plošči, podobni prvima dvema. Mojzes je vstal zgodaj
zjutraj in odšel na goro Sinaj, kakor mu je zapovedal
Gospod in v svojo roko vzel dve kamniti plošči. 5
Gospod se je spustil v oblaku in tam stal z njim in
razglasil Gospodovo ime. 6 Gospod je šel mimo, pred
njim in razglasil: » Gospod, Gospod Bog, usmiljen in
milostljiv, potrpežljiv in obilen v dobroti in resnici, 7 ki
ohranja usmiljenje za tisoče, ki odpušča krivičnost,
prestopek in greh in ki nikakor ne bo očistil krivega;
ki obiskuje krivičnost očetov na otrocih in na otrok
otrocih, do tretjega in četrtega rodu.« 8 Mojzes se je
podvizal in svojo glavo sklonil proti zemlji ter oboževal.
9 Rekel je: »Če sem torej našel milost v tvojih očeh, oh
Gospod, naj moj Gospod, prosim te, hodi med nami,
kajti to je trdovratno ljudstvo. Odpusti našo krivičnost
in naš greh in nas vzemi za svojo dediščino.« 10 In
on je rekel: »Glej, sklepam zavezo. Pred vsem tvojim
ljudstvom bom delal čuda, kakršna še niso bila storjena
po vsej zemlji niti v nobenem narodu. Vse ljudstvo,
med katerim si, bo videlo Gospodovo delo, kajti to je
strašna stvar, ki jo bom storil s teboj. 11 Obeležuj to,
kar sem ti danes zapovedal. Glej, pred teboj napodim
Amoréjca, Kánaanca, Hetejca, Perizéjca, Hivéjca in
Jebusejca. 12 Pazi nase, da ne bi sklenil zaveze s
prebivalci dežele, v katero greš, da ti ne bi bili za zanko
v tvoji sredi, 13 temveč boste uničili njihove oltarje,
zlomili njihove podobe in posekali njihove ašere, 14
kajti ne boš oboževal nobenega drugega boga, kajti
Gospod, čigar ime je Ljubosumni, je ljubosumen Bog,
15 da ne bi sklenil zaveze s prebivalci dežele in bi se
oni šli vlačugat s svojimi bogovi in bi žrtvovali svojim
bogovom, in bi te nekdo povabil in bi ti jedel od njegove
daritve, 16 in bi jemal od njihovih hčera za svoje sinove
in bi se njihove hčere šle vlačugat za njihovimi bogovi
in bi primoral svoje sinove, da se gredo vlačugat za
njihovimi bogovi. 17 Sebi ne boš izdeloval nobenih
ulitih bogov. 18 Obeleževal boš praznik nekvašenega
kruha. Sedem dni boš jedel nekvašeni kruh, kot sem
ti zapovedal, v času meseca abíba, kajti v mesecu
abíbu si prišel iz Egipta. 19 Vse, kar odpre maternico,
je moje. Vsak prvenec med tvojo živino, bodisi vol
ali ovca, ki je samec. 20 Toda prvenca od osla boš

odkupil z jagnjetom. Če pa ga ne odkupiš, potem mu
boš zlomil tilnik. Odkupil boš vse prvorojeno izmed
svojih sinov. In nihče se ne bo prazen prikazal pred
menoj. 21 Šest dni boš delal, toda na sedmi dan boš
počival; v času oranja in v času žetve boš počival. 22
Obeleževal boš praznovanje tednov, od prvih sadov
pšenične žetve in praznovanja spravljanja ob koncu
leta. 23 Trikrat na leto se bodo vsi vaši moški otroci
prikazali pred Gospodom Bogom, Izraelovim Bogom.
24 Kajti jaz bom pred teboj pregnal narode in razširil
tvoje meje. Niti si noben človek ne bo poželel tvoje
dežele, kadar boš šel trikrat v letu gor, da se prikažeš
pred Gospodom, svojim Bogom. 25 Krvi moje klavne
daritve ne boš daroval s kvasom niti ne bo klavna
daritev praznika pashe ostala do jutra. 26 Prvine od
prvih sadov svoje zemlje boš prinesel v hišo Gospoda,
svojega Boga. Kozlička ne boš kuhal v mleku njegove
matere.« 27 Gospod je rekel Mojzesu: »Zapiši te
besede, kajti po pomenu teh besed sem sklenil zavezo
s teboj in z Izraelom.« 28 In tam je bil z Gospodom
štirideset dni in štirideset noči; niti ni jedel kruha niti pil
vode. In na tabli je zapisal besede te zaveze, deset
zapovedi. 29 Pripetilo se je, ko je Mojzes prišel dol z
gore Sinaj, z dvema ploščama pričevanja v Mojzesovi
roki, ko je prišel dol z gore, da Mojzes ni vedel, da je
koža njegovega obraza sijala, medtem ko je govoril z
njim. 30 Ko so Aron in vsi Izraelovi otroci zagledali
Mojzesa, glej, koža njegovega obraza je sijala in so
se bali priti bliže k njemu. 31 Mojzes jim je zaklical in
Aron in vsi voditelji skupnosti so se vrnili k njemu, in
Mojzes je govoril z njimi. 32 Potem so vsi Izraelovi
otroci prišli bliže in v zapoved jim je dal vse, kar je
Gospod govoril z njim na gori Sinaj. 33 Ko je Mojzes
prenehal govoriti z njimi, si je na obraz dal zagrinjalo.
34 Toda ko je Mojzes vstopil pred Gospoda, da govori
z njim, je odstranil zagrinjalo, dokler ni prišel ven. In
prišel je ven in govoril Izraelovim otrokom to, kar mu je
bilo zapovedano. 35 Izraelovi otroci so videli Mojzesov
obraz, da je Mojzesova koža sijala in Mojzes si je
na svoj obraz ponovno namestil zagrinjalo, dokler ni
vstopil, da govori z njim.

35 Mojzes je zbral skupaj vso skupnost Izraelovih
otrok ter jim rekel: »To so besede, ki jih je Gospod
zapovedal, da naj bi jih vi delali. 2 Šest dni naj bo delo
opravljano, toda na sedmi dan naj vam bo sveti dan,
šabatni počitek Gospodu. Kdorkoli v njem opravlja
delo, bo usmrčen. 3 Vsepovsod po svojih prebivališčih
na šabatni dan ne boste prižigali nobenega ognja.« 4
Mojzes je spregovoril vsej skupnosti Izraelovih otrok,
rekoč: »To je stvar, ki jo je zapovedal Gospod, rekoč:
5 ›Vzemite izmed vas daritev Gospodu. Kdorkoli je
voljnega srca, naj jo prinese, daritev Gospodu: zlato,
srebro, bron, 6 modro, vijolično, škrlatno in tanko laneno
platno, kozjo dlako, 7 rdeče barvane ovnove kože,
jazbečeve kože, akacijev les, 8 olje za svetlobo, dišave
za mazilno olje in za dišeče kadilo, 9 oniksove kamne in
kamne, da se pripravijo za efód in za naprsnik. 10 Vsak,
ki je izmed vas modrega srca, bo prišel in storil vse,
kar je Gospod zapovedal: 11 šotorsko svetišče, njegov
šotor in njegovo pokrivalo, njegove zaponke in njegove
deske, njegove zapahe, njegove stebre in njegove
podstavke, 12 skrinjo in njena drogova s sedežem
milosti in zagrinjalo pokrivala, 13 mizo in njena drogova,
vse njene posode in hlebe navzočnosti, 14 tudi svečnik
za svetlobo in njegovo opremo in njegove svetilke z
oljem za svetlobo 15 in kadilni oltar in njegova drogova,
mazilno olje in dišeče kadilo, tanko preprogo za vrata
pri šotorskem vhodu šotorskega svetišča, 16 oltar
žgalne daritve z njegovo bronasto rešetko, njegova
drogova in vse njegove posode, [okrogel] umivalnik in
njegovo vznožje, 17 tanke preproge dvora, njegove
stebre in njihove podstavke in tanko preprogo za vrata
dvora, 18 količke šotorskega svetišča, količke dvora in
njihove vrvice, 19 službene obleke, da opravljajo službo
na svetem kraju, sveta oblačila za duhovnika Arona
in oblačila njegovih sinov, za služenje v duhovniški
službi.‹« 20 Vsa skupnost Izraelovih otrok je odšla iz
Mojzesove prisotnosti. 21 Prišli so, vsakdo, čigar srce
ga je razvnelo in vsakdo, čigar duh ga je storil voljnega
in prinesli so Gospodovo daritev h gradnji šotorskega
svetišča skupnosti in za vso njegovo službo in za sveta
oblačila. 22 Prišli so, tako moški kakor ženske, tako
veliko kot jih je bilo voljnega srca in prinesli zapestnice,
uhane, prstane, ogrlice, vse dragocenosti iz zlata. Vsak
človek, ki je daroval, je daroval daritev zlata Gospodu.
23 Vsak človek, pri katerem je bilo najdeno modro,
vijolično, škrlatno in tanko laneno platno, kozja dlaka,
rdeča koža ovnov in jazbečeve kože, jih je prinesel.
24 Vsak, kdor je daroval daritev srebra in brona, je
prinesel Gospodovo daritev. Vsak človek, pri komer se
je našel akacijev les za katerokoli delo službe, ga je
prinesel. 25 Vse ženske, ki so bile modrega srca, so
predle s svojimi rokami in prinesle to, kar so napredle,
tako iz modrega, iz vijoličnega in iz škrlata in iz tankega
lanenega platna. 26 Vse ženske, ki jih je srce razvnelo
v modrosti, so predle kozjo dlako. 27 Voditelji so
prinesli oniksove kamne in kamne, da se pripravijo
za efód in za naprsnik, 28 dišavo in olje za svetlobo
in za mazilno olje in za dišeče kadilo. 29 Izraelovi
otroci so prinesli voljno daritev Gospodu, vsak moški in
ženska, katerega srce jih je storilo voljne, da prinesejo
za vse vrste dela, ki ga je Gospod zapovedal, da bo
storjeno po Mojzesovi roki. 30 Mojzes je Izraelovim

otrokom rekel: »Glejte, Gospod je po imenu poklical
Becaléla, Urijájevega sina, Hurovega sina, iz Judovega
rodu 31 in ga napolnil z Božjim duhom, v modrosti, v
razumevanju, v znanju in v vseh vrstah rokodelstva 32
in da snuje nenavadna dela, da dela v zlatu, v srebru,
v bronu, 33 v rezanju kamnov, da se jih vdela in v
rezbarjenju lesa, da naredi vsake vrste spretno delo.
34 V njegovo srce je položil, da lahko poučuje, tako
on in Oholiáb, Ahisamáhov sin, iz Danovega rodu. 35
Napolnil ju je s srčno modrostjo, da opravljata vse vrste
dela, od graverja do spretnega delavca in od tistega,
ki izveze v modri, v vijolični, v škrlatni in v tankem
lanenem platnu do tkalca, celó izmed teh, ki opravljajo
katerokoli delo in izmed teh, ki snujejo spretno delo.«

36 Potem so Becalél in Oholiáb in vsak človek
modrega srca, v katerega je Gospod položil
modrost in razumevanje, da ve, kako delati vse
vrste dela za službo svetišča, izvršili glede na vse,
kakor je zapovedal Gospod. 2 Mojzes je poklical
Becaléla in Oholiába in vsakega človeka modrega
srca, v katerega srce je Gospod položil modrost, torej
vsakega, ki ga je razvnelo srce, da pride k delu, da
ga opravi 3 in od Mojzesa so prejeli vso daritev, ki
so jo Izraelovi otroci prinesli za delo službe svetišča,
da to istočasno opravijo. In k njemu so še vsako jutro
prinašali prostovoljne daritve. 4 Prišli so vsi modri
možje, ki so opravljali delo pri svetišču, vsak človek
od svojega dela, ki so ga opravljali 5 in spregovorili
Mojzesu, rekoč: »Ljudstvo prinaša veliko več kakor
dovolj za delo služenja, ki ga je Gospod zapovedal
narediti.« 6 Mojzes je dal zapoved in naredili so, da je
bila razglašena po taboru, rekoč: »Naj niti moški niti
ženska ne opravlja več nobenega dela za darovanje
svetišču.« Tako je bilo ljudstvo zadržano od prinašanja.
7 Kajti stvari, ki so jih imeli, je bilo zadosti za izvršitev
vsega dela in še preveč. 8 Vsak človek modrega srca
med njimi, ki opravlja delo šotorskega svetišča, je
naredil deset zaves iz sukane tančice, modre, vijolične
in škrlatne. S kerubi spretne izdelave jih je naredil. 9
Dolžina ene zavese je bila osemindvajset komolcev in
širina ene zavese štiri komolce. Zavese so bile vse
ene velikosti. 10 Spojil je pet zaves eno k drugi in
drugih pet zaves je spojil eno k drugi. 11 Naredil je
zanke iz modre na robu prve zavese od zarobitve
v spoju. Podobno je naredil na zadnji strani druge
zavese na spoju druge. 12 Petdeset zank je naredil na
eni zavesi in petdeset zank je naredil na robu zavese,
ki je bila na spoju druge. Zanke so eno zaveso držale k
drugi. 13 Naredil je petdeset zaponk iz zlata in zavese
spojil z zaponkami skupaj eno k drugi. Tako je postalo
eno šotorsko svetišče. 14 Naredil je zavese iz kozje
dlake za šotor nad šotorskim svetiščem. Naredil je
enajst zaves. 15 Dolžina ene zavese je bila trideset
komolcev in štiri komolce je bila širina ene zavese.
Enajst zaves je bilo ene velikosti. 16 Spojil je pet zaves
posebej in šest zaves posebej. 17 Naredil je petdeset
zank na zadnjem robu zavese na spoju in petdeset
zank je naredil na robu zavese, ki spaja drugo. 18
Naredil je petdeset zaponk iz brona, da šotor spoji
skupaj, da bo ta lahko eno. 19 Naredil je pokrivalo
za šotor iz rdeče barvanih ovnovih kož in nad tem
pokrivalo iz jazbečevih kož. 20 Naredil je deske za
šotorsko svetišče iz akacijevega lesa, stoječe pokonci.
21 Dolžina deske je bila deset komolcev in širina deske
en komolec in pol. 22 Ena deska je imela dva zatiča,
enako oddaljena eden od drugega. Tako je naredil za
vse deske šotorskega svetišča. 23 Naredil je deske za
šotorsko svetišče; dvajset desk za južno stran, proti
jugu. 24 Pod dvajsetimi deskami je naredil štirideset
podstavkov iz srebra; dva podstavka pod eno desko
za njena dva zatiča in dva podstavka pod drugo desko
za njena dva zatiča. 25 Za drugo stran šotorskega
svetišča, ki je proti severnemu vogalu, je naredil dvajset
desk 26 in njihovih štirideset podstavkov iz srebra; dva
podstavka pod eno desko in dva podstavka pod drugo
desko. 27 Za strani šotorskega svetišča proti zahodu
je naredil šest desk. 28 Dve deski je naredil za vogala
šotorskega svetišča na dveh straneh. 29 Spojeni sta
bili spodaj in skupaj spojeni pri njegovi glavi v en obroč.
Tako je storil obema izmed njiju na obeh vogalih. 30 Bilo
je osem desk in njihovih podstavkov je bilo šestnajst
podstavkov iz srebra, pod vsako desko dva podstavka.
31 Naredil je zapahe iz akacijevega lesa; pet za deske
ene strani šotorskega svetišča 32 in pet zapahov za
deske druge strani šotorskega svetišča in pet zapahov
za deske šotorskega svetišča proti zahodu. 33 Naredil
je srednji zapah, da je segal skozi deske od enega
konca k drugemu. 34 Deske je prevlekel z zlatom in
njihove obroče naredil iz zlata, da bodo postavljeni za
zapahe in zapahe je prevlekel z zlatom. 35 Naredil
je zagrinjalo iz modre, vijolične, škrlatne in sukane
tančice. S kerubi spretne izdelave jih je naredil. 36
K temu je naredil štiri stebre iz akacijevega lesa in
jih prevlekel z zlatom. Njihovi kavlji so bili iz zlata in
zanje je ulil štiri podstavke iz srebra. 37 Naredil je
tanko preprogo za vrata šotorskega svetišča iz modre,
vijolične, škrlatne in sukane tančice, iz vezenine; 38 in
njenih pet stebrov z njihovimi kavlji. Njihove kapitele in
njihove okrasne trakove je prevlekel z zlatom, toda
njihovih pet podstavkov je bilo iz brona.

37 Becalél je naredil skrinjo iz akacijevega lesa. Dva
komolca in pol je bila njena dolžina, komolec in
pol njena širina, komolec in pol njena višina, 2 in jo
zunaj in znotraj prevlekel s čistim zlatom in ji naokoli

naredil krono iz zlata. 3 Zanjo je ulil štiri obroče iz
zlata, da bi bili vstavljeni pri njenih štirih vogalih; celo
dva obroča na eni njeni strani in dva obroča na drugi
njeni strani. 4 Naredil je drogova iz akacijevega lesa in
ju prevlekel z zlatom. 5 Drogova je položil v obroča
pri straneh skrinje, za prenašanje skrinje. 6 Naredil je
sedež milosti iz čistega zlata. Dva komolca in pol je
bila njegova dolžina ter komolec in pol njegova širina.
7 Naredil je dva keruba iz zlata, naredil ju je skovana iz
enega kosa, na dveh koncih sedeža milosti; 8 enega
keruba na koncu, na tej strani in drugega keruba na
drugem koncu, na tisti strani. Iznad sedeža milosti je
naredil keruba na dveh njegovih koncih. 9 Keruba sta
svoji peruti razprostirala navzgor in s svojimi perutmi
pokrivala nad sedežem milosti, s svojima obrazoma
drug proti drugemu; torej k sedežu milosti sta bila
obraza kerubov. 10 Naredil je mizo iz akacijevega
lesa. Dva komolca je bila njena dolžina, komolec njena
širina ter komolec in pol njena višina. 11 Prevlekel jo je
s čistim zlatom in k temu naokoli naredil krono iz zlata.
12 K temu je naokoli naredil tudi okvir za širino dlani in
naredil krono iz zlata za njen okvir naokoli. 13 Zanjo je
ulil štiri obroče iz zlata in jih dal na njene štiri vogale, ki
so bili na njenih štirih nogah. 14 Nasproti okvira so bili
obroči, prostori za drogova, za prenašanje mize. 15
Naredil je drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel
z zlatom, za prenašanje mize. 16 Naredil je posode,
ki so bile na mizi, njene sklede, njene žlice, njene
skledice in njena pokrivala, da jo z njimi pokrije, iz
čistega zlata. 17 Naredil je svečnik iz čistega zlata.
Iz kovanega dela je naredil svečnik; njegovo držalo
in njegovo vejo, njegove skledice, njegove popke in
njegove rože so bile iz istega. 18 In šest mladik, ki so
izhajale iz njegovih strani; tri mladike iz svečnika iz
ene njegove strani in tri mladike iz svečnika iz druge
njegove strani. 19 Tri skledice je naredil po videzu
mandljev iz ene mladike, popek in rožo in tri skledice
je naredil podobne mandljem na drugi mladiki, popek
in rožo. Tako povsod po šestih mladikah, ki izhajajo iz
svečnika. 20 Na svečniku so bile štiri skledice narejene
podobne mandljem, njegovim popkom in njegovim
cvetovom; 21 popek pod dvema mladikama iz istega
in popek pod dvema mladikama iz istega in popek
pod dvema mladikama iz istega, glede na šest mladik,
izhajajočih iz njega. 22 Njihovi popki in njihove veje
so bile iz istega. Vse to je bilo eno kovano delo iz
čistega zlata. 23 Naredil je njegovih sedem svetilk
in njegova utrinjala in njegove pladnje za utrinjala iz
čistega zlata. 24 Iz talenta čistega zlata ga je naredil
in vse njegove posode. 25 Naredil je kadilni oltar iz
akacijevega lesa. Njegova dolžina je bila komolec in
njegova širina komolec; bil je štirioglat in dva komolca
je bila njegova višina; njegovi rogovi so bili iz istega. 26
Prevlekel ga je s čistim zlatom, tako njegovo površino
kot njegove strani naokoli in njegove rogove. Naokoli
mu je naredil tudi krono iz zlata. 27 Zanj je naredil
dva obroča iz zlata pod njegovo krono, pri njegovih
dveh vogalih, na njegovih straneh, da bodo prostori
za drogova, da ga z njima prenašajo. 28 Naredil je
drogova iz akacijevega lesa in ju prevlekel z zlatom. 29
Naredil je sveto mazilno olje in čisto kadilo iz prijetnih
dišav, glede na lekarnarjevo delo.

38 Naredil je oltar žgalne daritve iz akacijevega
lesa. Pet komolcev je bila njegova dolžina in pet
komolcev njegova širina; bil je štirioglat in tri komolce
je bila njegova višina. 2 Naredil je njegove rogove na
njegovih štirih vogalih; njegovi rogovi so bili iz istega,
in prevlekel jih je z bronom. 3 Naredil je vse oltarne
posode, lonce, lopate, umivalnike in kavlje za meso
in ponve za žerjavico. Vse njegove posode je naredil
iz brona. 4 Za oltar je naredil bronasto mrežasto
rešetko pod njegovim obodom, spodaj, v njegovi sredi.
5 Ulil je štiri obroče za štiri konce bronaste rešetke,
da bodo prostori za drogova. 6 Naredil je drogova iz
akacijevega lesa in ju prevlekel z bronom. 7 Drogova
je položil v obroče na straneh oltarja, da ga z njima
prenašajo; oltar je naredil votel, z deskami. 8 Naredil
je [okrogel] bronast umivalnik in njegovo vznožje iz
brona, iz zrcal ženskega zbora, ki so se zbirale pri
vratih šotorskega svetišča skupnosti. 9 Naredil je dvor.
Na južni strani, proti jugu, so bile tanke preproge
dvora iz sukane tančice, sto komolcev. 10 Njihovih
stebrov je bilo dvajset in dvajset njihovih bronastih
podstavkov; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi so
bili iz srebra. 11 Za severno stran je bilo tankih preprog
sto komolcev, njihovih stebrov je bilo dvajset in dvajset
njihovih podstavkov iz brona; kavlji stebrov in njihovi
okrasni trakovi iz srebra. 12 Za zahodno stran so bile
tanke preproge petdesetih komolcev, deset njihovih
stebrov in deset njihovih podstavkov; kavlji stebrov in
njihovi okrasni trakovi iz srebra. 13 Za vzhodno stran,
proti vzhodu, petdeset komolcev. 14 Tankih preprog
ene strani velikih vrat je bilo petnajst komolcev; njihovi
trije stebri in njihovi trije podstavki. 15 In za drugo stran
velikih vrat dvora, na tej roki in tisti roki, so bile tanke
preproge petnajstih komolcev; trije njihovi stebri in trije
njihovi podstavki. 16 Vse tanke preproge dvora naokoli
so bile iz sukane tančice. 17 Podstavki za stebre so
bili iz brona; kavlji stebrov in njihovi okrasni trakovi
iz srebra in prevleka njihovih kapitelov iz srebra; in
vsi stebri dvora so bili okrašeni s srebrom. 18 Tanka
preproga za velika dvorna vrata je bilo vezenje iz
modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. Dvajset
komolcev je bila dolžina in pet komolcev je bilo visoko

po širini, primerljivo tankim preprogam dvora. 19
Njihovi stebri so bili štirje in štirje njihovi podstavki
iz brona; njihovi kavlji iz srebra in prevleka njihovih
kapitelov in njihovih okrasnih trakov iz srebra. 20 Vsi
količki šotorskega svetišča in dvora naokoli so bili iz
brona. 21 To je seštevek šotorskega svetišča, torej
šotorskega svetišča pričevanja, kakor je bilo prešteto
glede na Mojzesovo zapoved, za službo Lévijevcev, po
roki Itamárja, sina duhovnika Arona. 22 In Becalél,
Urijájev sin, Hurov sin, iz Judovega rodu, je naredil
vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. 23 Z njim je bil
Oholiáb, Ahisamáhov sin, iz Danovega rodu, graver,
spreten delavec in vezalec v modri, vijolični, škrlatni
in tankem lanenem platnu. 24 Vsega zlata, ki je bilo
vključeno za delo v vsem delu svetega kraja, celo
darovanega zlata, je bilo devetindvajset talentov in
sedemsto trideset šeklov, po svetiščnem šeklu. 25
Srebra od tistih, ki so bili prešteti izmed skupnosti, je
bilo sto talentov in tisoč sedemsto petinsedemdeset
šeklov, po svetiščnem šeklu. 26 Pol šekla za vsakega
človeka, to je polovica šekla, po svetiščnem šeklu, za
vsakogar, ki je odšel, da bi bil preštet, od dvajsetih let
starosti in naprej, za šeststo tri tisoč petsto petdeset
mož. 27 Iz stotih talentov srebra so bili uliti podstavki
svetišča in podstavki zagrinjala; sto podstavkov iz sto
talentov, talent za podstavek. 28 Iz tisoč sedemsto
petinsedemdesetih šeklov je naredil kavlje za stebre in
prevlekel njihove kapitele ter jih okrasil. 29 Darovanega
brona je bilo sedemdeset talentov in dva tisoč štiristo
šeklov. 30 In s tem je naredil podstavke k vratom
šotorskega svetišča skupnosti, bronast oltar in zanj
bronasto rešetko, vse oltarne posode, 31 podstavke
dvora naokoli in podstavke velikih vrat dvora in vse
količke šotorskega svetišča in vse količke dvora
naokoli.

39 Iz modre, vijolične in škrlatne so naredili službene
obleke, da opravljajo službo na svetem kraju in
naredijo sveta oblačila za Arona; kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. 2 Naredil je efód iz zlate, modre,
vijolične, škrlatne in sukane tančice. 3 Zlato so prekovali
v tanke plošče in ga narezali v žice, da bi ga vdelali
v modro, v vijolično, v škrlatno in v tanko laneno
platno, s spretno izdelavo. 4 Za to so naredili obramna
dela, da to spojijo skupaj; z dvema robovoma je bilo
to spojeno skupaj. 5 Skrbno narejen pas njegovega
efóda, ki je bil na njem, je bil iz istega, glede na
njegovo delo; iz zlate, modre, vijolične, škrlatne in
sukane tančice; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.
6 Izdelali so oniksova kamna, obdana z ležiščema iz
zlata, vgravirana kakor so vgravirani pečati, z imeni
Izraelovih otrok. 7 Položil jih je na ramena efóda, da
bodo kamni za spomin Izraelovim otrokom; kakor je
Gospod zapovedal Mojzesu. 8 Naredil je naprsnik
spretne izdelave, podoben efódovemu delu; iz zlate,
modre, vijolične, škrlatne in sukane tančice. 9 Bil je
štirioglat; naprsnik so naredili prepognjen. Pedenj je
bila njegova dolžina in pedenj njegova širina; bil je
prepognjen. 10 Na njem so postavili štiri vrste kamnov.
Prva vrsta je bil sardij, topaz in granat. To je bila prva
vrsta. 11 Druga vrsta smaragd, safir in diamant. 12
Tretja vrsta hijacint, ahat in ametist. 13 Četrta vrsta
beril, oniks in jaspis; bili so obdani v ležišča iz zlata v
njihovih obdanostih. 14 Kamni so bili glede na imena
Izraelovih otrok, dvanajst, glede na njihova imena,
podobni gravuram pečata, vsak s svojim imenom,
glede na dvanajst rodov. 15 Na naprsniku so naredili
verižici na krajih, iz spletenega dela, iz čistega zlata.
16 Naredili so dve ležišči iz zlata in dva zlata obročka
in dva zlata obročka vstavili v dva konca naprsnika. 17
Vstavili so dve spleteni verižici iz zlata v dva obročka,
na krajeh naprsnika. 18 Dva konca dveh spletenih
verižic so privezali na dve ležišči in ju pritrdili na
obramna dela efóda, pred njim. 19 Naredili so dva
obročka iz zlata in ju položili na dva konca naprsnika,
na njegov rob, ki je bil na notranji strani efóda. 20
Naredili so dva druga zlata obročka in ju položili na dve
strani pod efód, proti njegovi prednji strani, nasproti
drugemu njegovemu spoju, nad skrbno narejenim
pasom efóda. 21 Naprsnik z njegovimi obročki so z
modrim trakom privezali k obročkom efóda, da bi bil
ta lahko nad skrbno narejenim pasom efóda in da se
naprsnik ne bi odvezal od efóda; kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. 22 Naredil je svečano oblačilo
efóda iz spletenega dela, celega iz modre. 23 Bila
je luknja v sredi svečanega oblačila, kakor luknja
brezrokavne verižne srajce s trakom naokoli luknje, da
se ne raztrga. 24 Na obšivih svečanega oblačila so
naredili granatna jabolka iz modre, vijolične, škrlatne
in sukane tančice. 25 Naredili so zvončke iz čistega
zlata in zvončke postavili med granatna jabolka, na
obšivu svečanega oblačila, naokoli med granatnimi
jabolki; 26 zvonček in granatno jabolko, zvonček in
granatno jabolko naokoli obšiva svečanega oblačila za
služenje v tem; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.
27 Naredili so plašče iz tankega lanenega platna iz
spletenega dela, za Arona in za njegove sinove 28 in
turban iz tankega lanenega platna in čedne klobučke
iz tankega lanenega platna in kratke platnene hlače iz
sukane tančice 29 in pas iz sukane tančice in modre
in vijolične in škrlatne, iz vezenine; kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. 30 Naredili so ploščico svete krone
iz čistega zlata in nanjo napisali pisanje, podobno
gravuram pečata: » SVETO Gospodu.« 31 K temu
so privezali moder trak, da ga pričvrstijo visoko na

turbanu; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **32** Tako je bilo vse delo šotorskega svetišča skupnosti
končano. Izraelovi otroci so storili glede na vse, kar
je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so storili. **33**
Šotorsko svetišče so prinesli k Mojzesu, šotor, vso
njegovo opremo, njegove zaponke, njegove deske,
njegove zapahe, njegove stebre, njegove podstavke,
34 pokrivalo rdeče barvanih ovnovih kož, pokrivalo
iz jazbečevih kož, zagrinjalo pokrivala, **35** skrinjo
pričevanja, njena drogova, sedež milosti, **36** mizo
in vse njene posode in hlebe navzočnosti, **37** čisti
svečnik z njegovimi svetilkami, celo s svetilkami, da so
razvrščene in vse njegove posode in olje za svetlobo,
38 zlat oltar, mazilno olje in dišeče kadilo, tanko
preprogo za vrata šotorskega svetišča, **39** bronast
oltar, njegovo rešetko iz brona, njegova drogova in vse
njegove posode, [okrogel] umivalnik in njegovo vznožje,
40 tanko preprogo dvora, njegove stebre in njegove
podstavke, tanko preprogo za velika dvorna vrata,
njene vrvice in njene količke in vse posode službe
šotorskega svetišča za shodni šotor, **41** službene
obleke, da opravljajo službo na svetem kraju in sveta
oblačila za duhovnika Arona in oblačila njegovih sinov,
za služenje v duhovniški službi. **42** Glede na vse, kar
je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so Izraelovi otroci
opravili vse delo. **43** Mojzes je pogledal na vse delo in
glej, naredili so ga kakor je Gospod zapovedal, celo
tako so ga naredili, in Mojzes jih je blagoslovil.

40 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Na
prvi dan prvega meseca boš postavil šotorsko
svetišče skupnosti. **3** Vanj boš postavil skrinjo pričevanja
in skrinjo pokril z zagrinjalom. **4** Prinesel boš mizo in
uredil stvari, ki naj bi bile razvrščene na njej, in vanj boš
prinesel svečnik ter prižgal njegove svetilke. **5** Postavil
boš oltar iz zlata za kadilo pred skrinjo pričevanja in k
vratom šotorskega svetišča obesil tanko preprogo. **6**
Postavil boš oltar žgalne daritve pred vrati šotorskega
svetišča shodnega šotora. **7** [Okrogel] umivalnik boš
postavil med shodni šotor in oltar in vanj boš dal vodo.
8 Napravil boš dvor naokoli in pri velikih vratih dvora
obesil tanko preprogo. **9** Vzel boš mazilno olje in mazilil
šotorsko svetišče in vse, kar je v njem in ga posvetil
in vse njegove posode in to bo sveto. **10** Mazilil boš
oltar žgalne daritve in vse njegove posode in oltar
posvéti. To bo oltar, najsvetejše. **11** Mazilil boš [okrogel]
umivalnik in njegovo vznožje in ga posvétil. **12** Arona
in njegove sinove boš privedel k vratom šotorskega
svetišča skupnosti in jih umil z vodo. **13** Na Arona boš
nadel sveta oblačila in mazili ga in posvéti ga, da mi
bo lahko služil v duhovniški službi«. **14** Privedel boš
njegove sinove in jih oblekel s plašči. **15** Mazilil jih
boš, kakor si mazilil njihovega očeta, da mi bodo lahko
služili v duhovniški službi, kajti njihovo maziljenje bo
zagotovo večno duhovništvo skozi njihove rodove.« **16**
Tako je Mojzes storil. Glede na vse, kar mu je Gospod
zapovedal, tako je storil. **17** Pripetilo se je v prvem
mesecu, v drugem letu, na prvi dan meseca, da je bilo
šotorsko svetišče vzdignjeno. **18** Mojzes je vzdignil
šotorsko svetišče, privezal njegove podstavke, postavil
njegove deske, vstavil njegove zapahe in vzdignil
njegove stebre. **19** In šotor je razprostrl nad šotorskim
svetiščem, in nad njim postavil pokrivalo šotora; kakor
je Gospod zapovedal Mojzesu. **20** Vzel je pričevanje,
ga položil v skrinjo, drogova namestil na skrinjo in
na skrinjo položil sedež milosti. **21** Skrinjo je prinesel
v šotorsko svetišče in obesil zagrinjalo pokrivala ter
pokril skrinjo pričevanja; kakor je Gospod zapovedal
Mojzesu. **22** Mizo je položil v shodni šotor, proti severni
strani šotorskega svetišča, zunaj zagrinjala. **23** Na
njej je urejeno položil kruh pred Gospodom; kakor je
Gospod zapovedal Mojzesu. **24** Svečnik je postavil
v shodni šotor, nasproti mizi, na strani šotorskega
svetišča proti jugu. **25** Pred Gospodom je prižgal
svetilke; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **26** Zlati
oltar je postavil v shodnem šotoru pred zagrinjalom **27**
in na njem je zažgal dišeče kadilo; kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. **28** Pri vratih šotorskega svetišča je
obesil tanko preprogo. **29** Pri vratih šotorskega svetišča
shodnega šotora je postavil oltar žgalne daritve in na
njem daroval žgalno daritev in jedilno daritev; kakor je
Gospod zapovedal Mojzesu. **30** Med shodni šotor in
oltar je postavil [okrogel] umivalnik in vanj dal vodo, da
se z njo umiva. **31** Mojzes, Aron in njegovi sinovi so tam
umivali svoje roke in svoja stopala. **32** Ko so odhajali
v shodni šotor in ko so prihajali bliže k oltarju, so se
umili; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **33** Dvor je
uredil naokoli šotorskega svetišča in oltarja in obesil
tanko preprogo velikih dvornih vrat. Tako je Mojzes
končal delo. **34** Potem je oblak pokril shodni šotor in
Gospodova slava je napolnila šotorsko svetišče. **35**
Mojzes pa ni bil zmožen vstopiti v shodni šotor, ker je
na njem vztrajal oblak in Gospodova slava je napolnila
šotorsko svetišče. **36** Ko je bil oblak dvignjen iznad
šotorskega svetišča, so Izraelovi otroci odšli naprej po
vseh svojih poteh, **37** toda če oblak ni bil dvignjen,
potem niso potovali do dneva, ko je bil dvignjen gor.
38 Kajti Gospodov oblak je bil nad šotorskim svetiščem
podnevi, ogenj pa je bil na njem ponoči, v očeh vse
Izraelove hiše, na vseh njihovih poteh.

3 Mojzes

1 Gospod je zaklical k Mojzesu in mu spregovoril iz
šotorskega svetišča skupnosti, rekoč: **2** »Spregovori
Izraelovim otrokom in jim reci: ›Če katerikoli človek
izmed vas prinese dar Gospodu, boste prinesli svojo
daritev izmed živine, od tropa in od črede. **3** Če
bo njegov dar žgalna daritev od črede, naj daruje
samca brez pomanjkljivosti. Daroval ga bo iz svoje
lastne prostovoljne volje pri vratih šotorskega svetišča
skupnosti pred Gospodom. **4** Svojo roko bo položil
na glavo žgalne daritve in ta bo sprejeta zanj, da
opravi spravo zanj. **5** Bikca bo zaklal pred Gospodom
in duhovniki, Aronovi sinovi, bodo prinesli kri in
kri poškropili naokoli nad oltarjem, ki je pri vratih
šotorskega svetišča skupnosti. **6** Žgalno daritev bo
odrl in jo razrezal na koščke. **7** Sinovi duhovnika Arona
bodo na oltar položili ogenj in po vrsti na ogenj položili
les. **8** Duhovniki, Aronovi sinovi, bodo položili dele,
glavo in tolščo, po vrsti na les, ki je na ognju, ki je na
oltarju, **9** toda njegovo drobovino in njegove noge bo
umil v vodi. Duhovnik bo vse sežgal na oltarju, da
bo žgalna daritev, ognjena daritev, prijetnega vonja
Gospodu. **10** Če bo njegov dar za žgalno daritev od
tropov, namreč od ovc ali od koz, bo privedel samca
brez pomanjkljivosti. **11** Zaklal ga bo na severni strani
oltarja pred Gospodom. Duhovniki, Aronovi sinovi,
bodo njegovo kri poškropili naokoli nad oltarjem. **12**
Razrezal ga bo na koščke, z njegovo glavo in njegovo
tolščo. Duhovnik jih bo po vrsti položil na les, ki je na
ognju, ki je na oltarju, **13** toda drobovje in noge bo umil
z vodo. Duhovnik bo vse to prinesel in to sežgal na
oltarju. To je žgalna daritev, ognjena daritev, prijetnega
vonja Gospodu. **14** Če bo žgalna daritev za njegov dar
Gospodu od perjadi, potem bo svojo daritev prinesel od
grlic ali od mladih golobov. **15** Duhovnik bo to prinesel
na oltar in ji odščipnil vrat in jo sežgal na oltarju; in
njena kri bo iztisnjena ob strani oltarja. **16** Njeno golšo
bo odtrgal z njenimi peresi in jo odvrgel na vzhodnem
delu, poleg oltarja, ob kraju za pepel **17** in nalomi jo s
perutmi, toda ne bo je ločil narazen. Duhovnik bo to
sežgal na oltarju, na lesu, ki je na ognju. To je žgalna
daritev, ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu.««

2 »›Ko bo kdorkoli daroval jedilno daritev Gospodu,
bo njegov dar iz fine moke in na to bo izlil olje in
položil kadilo. **2** To bo prinesel Aronovim sinovom,
duhovnikom. Iz od tega bo zajel prgišče moke in od
olja, z vsem kadilom in duhovnik bo to sežgal na oltarju
v spomin na to, da bo ognjena daritev, prijeten vonj
Gospodu. **3** Ostanek jedilne daritve bo od Arona in
njegovih sinov. To je najsvetejša stvar Gospodovih
daritev, narejenih z ognjem. **4** Če prineseš dar jedilne
daritve, spečen v peči, naj bodo to nekvašeni kolači
iz fine moke, pomazani z oljem ali nekvašeni vaflji,
pomazani z oljem. **5** Če bo tvoj dar jedilna daritev,
spečena v ponvi, naj bo ta iz fine nekvašene moke,
umešane z oljem. **6** Razdelil jo boš na koščke in
nanjo izlil olje. To je jedilna daritev. **7** Če bo tvoj dar
jedilna daritev, spečena v tvoji ponvi za cvrtje, naj bo
narejena iz fine moke z oljem. **8** Jedilno daritev, ki
je narejena iz teh stvari, boš prinesel Gospodu in ko
je ta izročena duhovniku, jo bo prinesel na oltar. **9**
Duhovnik bo vzel od jedilne daritve njegov spomin
in tega bo sežgal na oltarju. To je ognjena daritev,
prijetnega vonja Gospodu. **10** To, kar je ostalo od
jedilne daritve, bo od Arona in njegovih sinov. To
je najsvetejša stvar Gospodovih daritev, narejenih z
ognjem. **11** Nobena jedilna daritev, ki jo boste prinesli
h Gospodu, naj ne bo pripravljena s kvasom, kajti
nobenega kvasa niti nobenega medu ne boste sežgali
pri vsaki Gospodovi daritvi, narejeni z ognjem. **12** Kar
se tiče daru prvih sadov, jih boste darovali Gospodu,
toda ne bodo sežgani na oltarju za prijeten vonj. **13**
Vsak dar svoje jedilne daritve boš začinil s soljo; niti ne
boš trpel, da bi sol zaveze tvojega Boga manjkala pri
tvoji jedilni daritvi. Z vsemi svojimi darovi boš daroval
sol. **14** Če daruješ jedilno daritev svojih prvih sadov
Gospodu, boš daroval za jedilno daritev svojih prvih
sadov zeleno žitno klasje, posušeno ob ognju, torej
žito, omlateno iz polnih klasov. **15** Nanj boš izlil olje in
nanj dal kadilo. To je jedilna daritev. **16** Duhovnik bo
sežgal spomin od tega, del od stolčenega žita in del
od njegovega olja, z vsem njegovim kadilom. To je
ognjena daritev Gospodu.

3 Če bo njegov dar darovanje mirovne daritve, če jo
bo daroval od črede; bodisi je ta samec ali samica,
jo bo daroval brez pomanjkljivosti pred Gospodom. **2**
Svojo roko bo položil na glavo njegovega daru in ga
zaklal pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. Aronovi
sinovi, duhovniki, pa bodo kri poškropili naokoli po
oltarju. **3** Daroval bo dar mirovne daritve, ognjeno
daritev Gospodu; tolščo, ki pokriva drobovje in vso
tolščo, ki je na drobovju. **4** In obe ledvici in tolščo, ki je
na njiju, ki je ob bokih in opno nad jetri, z ledvicama,
bo odstranil. **5** Aronovi sinovi bodo to sežgali na
oltarju nad žgalno daritvijo, ki je na lesu, to je na
ognju. To je ognjena daritev, prijetnega vonja Gospodu.
6 Če bo njegov dar za darovanje mirovne daritve
Gospodu od tropa; samec ali samica, ga bo daroval
brez pomanjkljivosti. **7** Če daruje jagnje za njegov
dar, potem ga bo daroval pred Gospodom. **8** Svojo
roko bo položil na glavo svojega daru in ga zaklal
pred šotorskim svetiščem skupnosti, Aronovi sinovi

pa bodo njegovo kri poškropili naokoli nad oltarjem.
9 Daroval bo od žrtvovanja mirovne daritve, ognjeno
daritev Gospodu; njegovo tolščo in celoten tolsti rep;
odrezal ga bo tik ob hrbtenici; in tolščo, ki pokriva
drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju 10 in obe
ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno
nad jetri, z ledvicama; to bo vzel stran. 11 Duhovnik bo
to sežgal na oltarju. To to je hrana darovanja, ognjena
daritev Gospodu. 12 Če bo njegov dar kozel, potem
ga bo daroval pred Gospodom. 13 Svojo roko bo
položil na njegovo glavo in ga zaklal pred šotorskim
svetiščem skupnosti, Aronovi sinovi pa bodo njegovo
kri poškropili naokoli po oltarju. 14 Od tega bo daroval
svoj dar, ognjeno daritev Gospodu; tolščo, ki pokriva
drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju. 15 In obe
ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno
nad jetri, z ledvicama, to bo vzeto proč. 16 Duhovnik
jih bo sežgal na oltarju. To je hrana ognjene daritve za
prijeten vonj. Vsa tolšča je Gospodova. 17 To bo večen
zakon za vaše rodove po vseh vaših prebivališčih, da
ne jeste niti tolšče niti krvi.««

4 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom, rekoč: ›Če bo duša zaradi
nevednosti grešila zoper katerekoli izmed Gospodovih
zapovedi, glede stvari, ki se ne bi smele storiti, in bo
storila zoper katerokoli izmed njih; 3 če duhovnik, ki je
maziljen, stori greh glede na greh ljudstva, potem naj za
svoj greh, ki ga je zagrešil, privede mladega bikca brez
pomanjkljivosti Gospodu za daritev za greh. 4 Bikca
bo privedel k vratom šotorskega svetišča skupnosti
pred Gospoda in svojo roko bo položil bikcu na glavo
in pred Gospodom bo bikca zaklal. 5 Duhovnik, ki
je maziljen, bo vzel od krvi bikca in jo prinesel do
šotorskega svetišča skupnosti 6 in duhovnik bo svoj
prst pomočil v kri in pred zagrinjalom svetišča kri
sedemkrat poškropil pred Gospodom. 7 Duhovnik bo
nekaj krvi dal na rogove oltarja prijetnega vonja pred
Gospodom, ki je v šotorskem svetišču skupnosti; in
vso kri bikca bo izlil ob vznožju oltarja žgalne daritve, ki
je ob vratih šotorskega svetišča skupnosti. 8 Iz njega
bo vzel vso tolščo bikca za daritev za greh; tolščo, ki
pokriva drobovje in vso tolščo, ki je na drobovju, 9 dve
ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in opno
nad jetri, z ledvicama, to bo vzeto proč, 10 kot je bilo
vzeto od bikca žrtvovanja mirovnih daritev. Duhovnik
jih bo sežgal na oltarju žgalne daritve. 11 In kožo bikca
in vse njegovo meso z njegovo glavo, z njegovimi
nogami, njegovim drobovjem in njegovim iztrebkom. 12
Celo celotnega bikca bo odnesel naprej, zunaj tabora,
na čist prostor, kjer je bil izsut pepel in ga z ognjem
sežgal na lesu. Sežgan bo kjer je izsut pepel. 13 Če
celotna Izraelova skupnost greši zaradi nevednosti
in bo stvar skrita pred očmi zbora in so storili nekaj
zoper katerokoli izmed Gospodovih zapovedi glede
stvari, ki ne bi smele biti storjene in so krivi; 14 ko
je greh, ki so ga zagrešili zoper njega znan, potem
bo skupnost darovala mladega bikca za greh in ga
privedla pred šotorsko svetišče skupnosti. 15 Starešine
skupnosti bodo pred Gospodom svoje roke položili
na glavo bikca in bikec bo zaklan pred Gospodom.
16 Duhovnik, ki je maziljen, bo k šotorskemu svetišču
skupnosti prinesel od krvi bikca 17 in duhovnik bo svoj
prst pomočil v nekaj od krvi in jo sedemkrat poškropil
pred Gospodom, torej pred zagrinjalom. 18 Nekaj krvi
bo dal na rogove oltarja, ki je pred Gospodom, to je
v šotorskem svetišču skupnosti in vso kri bo izlil ob
vznožju oltarja žgalne daritve, ki je ob vratih šotorskega
svetišča skupnosti. 19 Iz njega bo vzel vso njegovo
tolščo in jo sežgal na oltarju. 20 Z bikcem bo storil
kakor je storil z bikcem daritve za greh; tako bo storil s
tem. In duhovnik bo zanje opravil spravo in to jim bo
odpuščeno. 21 Bikca bo odnesel zunaj tabora in ga
sežgal kakor je sežgal prvega bikca. To je daritev za
greh za skupnost. 22 Ko je voditelj grešil in storil nekaj
zaradi nevednosti zoper katerokoli izmed zapovedi
Gospoda, svojega Boga, glede stvari, ki naj ne bi bile
storjene in je kriv, 23 ali če njegov greh, v čemer je
grešil, pride k njegovemu spoznanju; bo prinesel svoj
dar, kozlička izmed koz, samca brez pomanjkljivosti.
24 Svojo roko bo položil na glavo kozla in ga zaklal na
kraju, kjer koljejo žgalno daritev pred Gospodom. To je
daritev za greh. 25 Duhovnik bo s svojim prstom vzel
od krvi daritve za greh in to dal na rogove oltarja žgalne
daritve in njegovo kri bo izlil ob vznožju oltarja žgalne
daritve. 26 Vso njegovo tolščo bo sežgal na oltarju,
kakor tolščo žrtvovanja mirovnih daritev. Duhovnik bo
zanj opravil spravo, glede na njegov greh in ta mu bo
odpuščen. 27 Če kdorkoli izmed preprostega ljudstva
greši zaradi nevednosti, medtem ko stori nekaj zoper
katerokoli izmed Gospodovih zapovedi, glede stvari,
ki ne bi smele biti storjene in je kriv; 28 ali če njegov
greh, ki ga je zagrešil, pride v njegovo spoznanje;
potem bo za svoj greh, ki ga je zagrešil, prinesel svoj
dar, kozlička od koz, samico brez pomanjkljivosti. 29
Svojo roko bo položil na glavo daritve za greh in na
kraju žgalne daritve bo zaklal daritev za greh. 30
Duhovnik bo s prstom vzel od njegove krvi in to dal
na rogove oltarja žgalne daritve in vso njegovo kri
bo izlil ob vznožju oltarja. 31 Odvzel bo vso njegovo
tolščo, kakor je odvzeta tolšča žrtvovanja mirovnih
daritev, in duhovnik jo bo sežgal na oltarju v prijeten
vonj Gospodu, in duhovnik bo zanj opravil spravo in to
mu bo odpuščeno. 32 Če privede jagnje v dar za greh,
bo prinesel samico, brez pomanjkljivosti. 33 Svojo roko

bo položil na glavo daritve za greh in jo na kraju, kjer
koljejo žgalno daritev, zaklal v daritev za greh. **34**
Duhovnik bo s svojim prstom vzel od krvi daritve za
greh in to dal na rogove oltarja žgalne daritve in vso kri
izlil ob vznožju oltarja. **35** Odvzel bo vso njeno tolščo,
kakor je tolšča jagnjeta odvzeta od žrtvovanja mirovnih
daritev, in duhovnik jih bo sežgal na oltarju, glede na
daritve, narejene z ognjem Gospodu, in duhovnik bo
opravil spravo za njegov greh, ki ga je zagrešil in ta
mu bo odpuščen.

5 Če duša greši in sliši glas priseganja in je priča,
bodisi da je to videla ali izvedela o tem; če tega
ne izusti, potem bo nosila svojo krivičnost. **2** Ali če
se duša dotakne katerekoli nečiste stvari, bodisi je to
truplo nečiste živali ali truplo nečiste živine ali truplo
nečistih plazečih bitij, in če je to skrito pred njim, bo
tudi on nečist in kriv. **3** Ali če se on dotakne nečistosti
človeka, kakršnakoli nečistost je to, da se bo človek
z njo omadeževal in je to skrito pred njim; potem bo
kriv, ko izve o tem. **4** Ali če duša priseže, razglašujoč
s svojimi ustnicami, da stori zlo ali da stori dobro,
karkoli je to, kar bo človek s prisego razglasil in bo to
skrito pred njim; ko izve o tem, potem bo kriv v eni
izmed teh. **5** Zgodilo se bo, ko bo kriv v eni izmed
teh stvari, da bo priznal, da je v tej stvari grešil. **6** Za
svoj greh, ki ga je zagrešil, bo prinesel Gospodu svojo
daritev za prestopek, samico izmed tropa, jagnje ali
kozlička izmed koz za daritev za greh; in duhovnik
bo zanj opravil spravo glede njegovega greha. **7** Če
pa ne bo zmožen prinesti jagnjeta, potem bo za svoj
prekršek, ki ga je zagrešil, Gospodu prinesel dve grlici
ali dva mlada goloba, enega za daritev za greh in
drugega za žgalno daritev. **8** Prinesel ju bo duhovniku,
ki bo najprej daroval to, kar je za daritev za greh in
njegovo glavo bo odščipnil od vratu, toda tega ne
bo ločil narazen. **9** Poškropil bo od krvi daritve za
greh na strani oltarja. Preostanek krvi pa bo iztisnil ob
vznožju oltarja. To je daritev za greh. **10** Drugo pa bo
daroval za žgalno daritev, glede na določen način in
duhovnik bo zanj opravil spravo za njegov greh, ki ga
je zagrešil in ta mu bo odpuščen. **11** Toda če ne bo
zmožen prinesti dveh grlic ali dveh mladih golobov,
potem naj tisti, ki je grešil, za svoj dar prinese deseti
del škafa iz fine moke za daritev za greh; nanjo ne
bo dal olja niti ne bo nanjo dal kakršnega koli kadila,
kajti to je daritev za greh. **12** Potem bo to prinesel
do duhovnika in duhovnik bo vzel prgišče tega, torej
spomin od tega in to sežgal na oltarju, glede na daritve,
narejene z ognjem Gospodu. To je daritev za greh.
13 Duhovnik bo zanj opravil spravo glede njegovega
greha, ki ga je zagrešil v eni od teh [stvari] in ta mu bo
odpuščen. Preostanek pa bo duhovnikov, kot jedilna
daritev.« **14** Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **15**
»Če duša zagreši prekršek in greši zaradi nevednosti v
Gospodovih svetih stvareh, potem bo za svoj prekršek
iz tropa privedla ovna brez pomanjkljivosti Gospodu, s
tvojo oceno po srebrnih šeklih, po svetiščnem šeklu, v
daritev za prestopek. **16** Odkupil se bo zaradi škode, ki
jo je storil v sveti stvari in k temu bo dodal peti del in
ga dal duhovniku. Duhovnik bo zanj opravil spravo z
ovnom daritve za prekršek in to mu bo odpuščeno.
17 Če duša greši in zagreši katerokoli od teh stvari,
ki so po Gospodovih zapovedih prepovedane, da se
storijo; čeprav tega ni vedel, je vendarle kriv in bo nosil
svojo krivičnost. **18** Iz tropa bo duhovniku privedel
ovna brez pomanjkljivosti, s tvojo oceno, v daritev za
prestopek in duhovnik bo zanj opravil spravo glede
njegove nevednosti, v kateri je nevedno grešil in tega
ni vedel in ta mu bo odpuščena. **19** To je daritev za
prestopek. Zagotovo se je prekršil zoper Gospoda.«

6 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **2** »Če duša
greši in zagreši prekršek zoper Gospoda in laže
svojemu bližnjemu v tem, kar mu je bilo izročeno, da
varuje, ali v družbi, ali v stvari, odvzeti z nasiljem, ali
je zavedel svojega bližnjega, **3** ali je našel to, kar je
bilo izgubljeno in glede tega laže in krivo prisega; v
čemerkoli izmed vsega tega kar človek dela, v tem
greši; **4** Potem se bo zgodilo, ker je grešil in je kriv, da
bo povrnil to, kar je nasilno odvzel proč ali stvar, ki jo
je varljivo pridobil ali to, kar mu je bilo izročeno, da
varuje ali izgubljeno stvar, ki jo je našel, **5** ali vse to o
čemer je krivo prisegel. To bo torej povrnil v glavnici
in k temu bo dodal še petino in to dal tistemu, ki
mu pripada, na dan svoje daritve za prekršek. **6** H
Gospodu bo [prek] duhovnika privedel svojo daritev za
prestopek, ovna brez pomanjkljivosti iz tropa, s tvojo
oceno, v daritev za prestopek. **7** Duhovnik bo zanj
pred Gospodom opravil spravo in odpuščeno mu bo
za karkoli od vsega, kar je storil v teh prekrških.« **8**
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **9** »Zapovej
Aronu in njegovim sinovom, rekoč: ›To je postava
žgalne daritve: ›To je žgalna daritev, ker vso noč, do
jutra, gori na oltarju in oltarni ogenj bo gorel v njej.‹ **10**
Duhovnik si bo nadel laneno obleko in kratke platnene
hlače bo nadel na svoje meso in pobral pepel, ki ga je
ogenj na oltarju použil z žgalno daritvijo in ga položil
poleg oltarja. **11** Odložil bo svoje obleke in si nadel
druge obleke in pepel odnesel zunaj tabora, na čist
prostor. **12** Ogenj na oltarju naj gori na njem; naj ne bo
ugasnjen. Duhovnik naj na njem vsako jutro zažiga
les in nanj po vrsti polaga žgalno daritev in na njem
naj zažiga tolščo mirovnih daritev. **13** Ogenj bo vedno
gorel na oltarju; nikoli naj ne ugasne. **14** To je postava
jedilne daritve. Aronovi sinovi jo bodo darovali pred

Gospodom, pred oltarjem. 15 Od tega bo vzel prgišče
moke jedilne daritve in od olja in vse kadilo, ki je na
jedilni daritvi in to bo na oltarju sežgal Gospodu v
prijeten vonj, torej spomin na to. 16 Preostanek pa
bodo Aron in njegovi sinovi pojedli. Z nekvašenim
kruhom bo pojedena na svetem prostoru. Na dvoru
šotorskega svetišča skupnosti jo bodo pojedli. 17 Ta ne
bo pečena s kvasom. To sem jim dal za njihov delež
mojih daritev, narejenih z ognjem; to je najsvetejše,
kakor je daritev za greh in kakor daritev [za] prekršek.
18 Vsi moški izmed Aronovih otrok bodo jedli od nje. To
bo zakon na veke v vaših rodovih glede Gospodovih
daritev, narejenih z ognjem; vsak, kdor se jih dotakne,
bo svet.«« 19 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč:
20 »To je dar Arona in njegovih sinov, ki ga bodo
darovali Gospodu na dan, ko je maziljen: deseti del
škafa fine moke za neprestano jedilno daritev, polovico
od tega zjutraj in polovico od tega zvečer. 21 V ponvi
naj bo pripravljena z oljem in ko je ocvrta, jo boš v njej
prinesel in pečene koščke jedilne daritve boš daroval
v prijeten vonj Gospodu. 22 To naj daruje duhovnik
izmed njegovih sinov, ki je maziljen namesto njega. To
je zakon na veke Gospodu; ta naj bo v celoti sežgana.
23 Kajti vsaka jedilna daritev za duhovnika naj bo v
celoti sežgana. Le-ta naj ne bo pojedena.« 24 Gospod
je spregovoril Mojzesu, rekoč: 25 »Govori Aronu in
njegovim sinovom, rekoč: ›To je postava daritve za
greh pred Gospodom. Na kraju, kjer je zaklana žgalna
daritev, bo zaklana daritev za greh. To je najsvetejše.
26 Jedel jo bo duhovnik, ki jo daruje za greh. Pojedena
bo na svetem kraju, na dvoru šotorskega svetišča
skupnosti. 27 Karkoli od tega se bo dotaknilo mesa,
naj bo sveto, in ko je kri od te daritve poškropljena na
kakršnokoli obleko, boš na svetem prostoru opral to, po
čemer je bila poškropljena. 28 Toda lončena posoda, v
kateri je skuhana, naj bo razbita, in če je skuhana v
bronastem loncu, naj bo tako odrgnjena kakor pomita
v vodi. 29 Vsi moški izmed duhovnikov bodo jedli od
tega. To je najsvetejše. 30 Nobena daritev za greh, od
katere je kakršnakoli kri prinesena v šotorsko svetišče
skupnosti, da se z njo pobota na svetem kraju, naj ne
bo pojedena. Ta naj bo sežgana v ognju.

7 Prav takšna je postava daritve za prestopek. To je
najsvetejše. 2 Na mestu, kjer koljejo žgalno daritev,
bodo zaklali daritev za prestopek in njeno kri bodo
poškropili naokoli nad oltarjem. 3 Od tega bo daroval
vso njeno tolščo; tolsti rep in tolščo, ki pokriva drobovje,
4 dve ledvici in tolščo, ki je na njiju, ki je ob bokih in
opno, ki je nad jetri, z dvema ledvicama, to bo vzel
proč. 5 Duhovnik jih bo sežgal na oltarju za daritev,
ognjeno daritev Gospodu. To je daritev za prestopek.
6 Vsak moški med duhovniki naj od tega jé. To naj bo
pojedeno na svetem prostoru. To je najsvetejše. 7
Kakor je daritev za greh, tako je daritev za prestopek.
Zanju je ena postava. Duhovnik, ki s tem opravlja
spravo, bo to imel. 8 Duhovnik, ki daruje žgalno daritev
kateregakoli človeka, torej duhovnik, bo zase imel kožo
žgalne daritve, ki jo je daroval. 9 Vsa jedilna daritev, ki
je spečena v peči in vse, kar je pripravljeno v ponvi za
cvrtje in v ponvi, naj bo od duhovnika, ki jo daruje. 10
Vsako jedilno daritev, pomešano z oljem in suho, naj
imajo vsi Aronovi sinovi, eden toliko kakor drugi. 11 To
je postava žrtvovanja mirovnih daritev, ki jih bo daroval
Gospodu. 12 Če jo daruje za zahvaljevanje, potem naj
jo daruje z žrtvijo zahvaljevanja nekvašenih kolačev,
umešanih z oljem in nekvašenih vafljev, pomazanih z
oljem in ocvrtih kolačev, umešanih z oljem iz fine moke.
13 Poleg kolačev bo za svoj dar daroval kvašen kruh z
zahvalno žrtvijo njegovih mirovnih daritev. 14 Od tega
naj daruje enega od celotnega daru za vzdigovalno
daritev Gospodu in to naj bo od tistega duhovnika, ki
škropi kri mirovnih daritev. 15 Meso žrtvovanja njegovih
mirovnih daritev za zahvaljevanje naj bo pojedeno
istega dne, kot je bilo darovano; nič od tega naj ne
pusti do jutra. 16 Toda če je žrtvovanje njegove daritve
prisega ali prostovoljno darovanje, naj bo to pojedeno
istega dne, kot daruje svojo klavno daritev in tudi
naslednji dan naj bo njen ostanek pojeden, 17 toda
preostanek mesa klavne daritve naj bo na tretji dan
sežgan z ognjem. 18 Če bo karkoli od mesa žrtvovanja
njegovih mirovnih daritev pojedeno tretji dan, ne bo
sprejeto niti ne bo pripisano tistemu, ki je to daroval.
To bo ogabnost in duša, ki od tega jé, bo nosila svojo
krivičnost. 19 Meso, ki se dotakne katerekoli nečiste
stvari naj ne bo pojedeno; sežgano naj bo z ognjem.
Kar se tiče mesa, vsi, ki so čisti, naj od tega jedo. 20
Toda duša, ki jé od mesa žrtvovanja mirovnih daritev,
ki pripadajo Gospodu, ima na sebi svojo nečistost,
celo ta duša naj bo iztrebljena iz svojega ljudstva. 21
Še več, duša, ki se bo dotaknila katerekoli nečiste
stvari, kakor je nečistost človeka ali kakršnekoli nečiste
živali ali kakšne gnusne nečiste stvari in jé od mesa
žrtvovanja mirovnih daritev, ki pripadajo Gospodu, celo
ta duša naj bo iztrebljena iz svojega ljudstva.«« 22
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 23 »Govori
Izraelovim otrokom, rekoč: ›Vi ne boste jedli nobene
vrste tolšče od vola, ovce ali koze. 24 Tolšča živali,
ki je sama od sebe poginila in tolšča od tega, kar
so živali raztrgale, je lahko uporabljena na katerikoli
drug način, toda vi od tega nikakor ne boste jedli. 25
Kajti kdorkoli jé tolščo živali, od katerih ljudje darujejo
ognjeno daritev Gospodu, celo duša, ki to jé, naj bo
iztrebljena izmed svojega ljudstva. 26 Še več, vi ne
boste jedli nobene vrste krvi, bodisi od perjadi ali

od živine, v kateremkoli izmed svojih prebivališč. 27
Katerakoli duša, ki jé katerokoli vrsto krvi, celo ta duša
naj bo iztrebljena iz svojega ljudstva.«« 28 Gospod
je spregovoril Mojzesu, rekoč: 29 »Govori Izraelovim
otrokom, rekoč: ›Kdor daruje žrtvovanje svojih mirovnih
daritev Gospodu, bo prinesel svoj dar Gospodu od
žrtvovanja svojih mirovnih daritev. 30 Njegove lastne
roke bodo prinesle Gospodove ognjene daritve, tolščo
s prsmi. To bo prinesel, da bodo prsi lahko majane
za majalno daritev pred Gospodom. 31 Duhovnik naj
tolščo sežge na oltarju, toda prsi naj bodo od Arona in
njegovih sinov. 32 Desno pleče boste dali duhovniku za
vzdigovalno daritev, žrtvovanje svojih mirovnih daritev.
33 Tisti izmed Aronovih sinov, ki darujejo kri mirovnih
daritev in tolščo, bodo imeli za svoj delež desno pleče.
34 Kajti prsi majanja in pleče vzdigovanja sem vzel
Izraelovim otrokom izmed žrtvovanja njihovih mirovnih
daritev in jih za vedno z zakonom dal duhovniku Aronu
in njegovim sinovom izmed Izraelovih otrok.«« 35 To
je delež Aronovega maziljenja in maziljenja njegovih
sinov izmed ognjenih Gospodovih daritev, na dan, ko
jih je prinesel, da bi služil Gospodu v duhovniški službi;
36 ki ga je Gospod zapovedal, da bi jim bil dan od
Izraelovih otrok, na dan, ko jih je mazilil, z zakonom na
veke skozi njihove rodove. 37 To je postava žgalne
daritve, jedilne daritve, daritve za greh, daritve za
prestopek, uméstitvenih [daritev] in žrtvovanje mirovnih
daritev, 38 ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu na gori
Sinaj, na dan, ko je Izraelovim otrokom zapovedal, naj
svoje darove darujejo Gospodu v Sinajski divjini.

8 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Vzemi
Arona in z njim njegove sinove, obleke, mazilno
olje, bikca za daritev za greh, dva ovna in košaro
nekvašenega kruha, 3 in zberi skupaj ves zbor k
vratom šotorskega svetišča skupnosti.« 4 Mojzes je
storil, kakor mu je Gospod zapovedal in zbor je bil
zbran skupaj k vratom šotorskega svetišča skupnosti. 5
Mojzes je rekel skupnosti: »To je stvar, ki jo je Gospod
zapovedal, da se stori.« 6 Mojzes je privedel Arona
in njegove sinove ter jih umil z vodo. 7 Nadel mu
je plašč, ga opasal s pasom, ga ogrnil s svečanim
oblačilom, nanj položil efód in ga opasal s skrbno
narejenim pasom efóda in ga s tem prevezal. 8 Nanj je
dal naprsnik. V naprsnik je položil tudi Urím in Tumím.
9 Turban je položil na njegovo glavo; tudi na turban,
torej na njegov sprednji del, je položil zlato ploščico,
sveto krono; kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 10
Mojzes je vzel mazilno olje in mazilil šotorsko svetišče
in vse, kar je bilo v njem in to posvetil. 11 Od tega je
sedemkrat poškropil po oltarju in mazilil oltar ter vse
njegove posode, tako [okrogel] umivalnik kot njegovo
vznožje, da jih posvéti. 12 Na Aronovo glavo je izlil
mazilno olje in ga mazilil, da ga posvéti. 13 Mojzes
je privedel Aronove sinove, nanje položil plašče, jih
opasal s pasovi in nanje položil klobučke; kakor je
Gospod zapovedal Mojzesu. 14 Privedel je bikca za
daritev za greh. Aron in njegovi sinovi so svoje roke
položili na glavo bikca daritve za greh. 15 Zaklal ga je in
Mojzes je vzel kri in jo s svojim prstom dal vsenaokrog
na rogove oltarja in očistil oltar in kri izlil ob vznožju
oltarja in ga posvetil, da bi na njem opravil pobotanje.
16 Vzel je vso tolščo, ki je bila na drobovju, opno nad
jetri, dve ledvici, njuno tolščo in Mojzes je to sežgal na
oltarju. 17 Toda bikca, njegovo kožo, njegovo meso
in njegov iztrebek je z ognjem sežgal zunaj tabora;
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 18 In privedel je
ovna za žgalno daritev, Aron in njegovi sinovi pa so
svoje roke položili ovnu na glavo. 19 Zaklal ga je in
Mojzes je kri poškropil naokoli po oltarju. 20 Ovna je
razrezal na koščke in Mojzes je sežgal glavo, koščke
in tolščo. 21 Drobovje in noge je opral v vodi in Mojzes
je celotnega ovna sežgal na oltarju. To je bila žgalna
daritev v prijeten vonj in ognjena daritev Gospodu;
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 22 Privedel je
drugega ovna, ovna uméstitve, Aron in njegovi sinovi
pa so svoje roke položili ovnu na glavo. 23 In on ga je
zaklal. Mojzes je vzel od njegove krvi, jo pomazal na
konico Aronovega desnega ušesa, na palec njegove
desne roke in na palec njegovega desnega stopala. 24
Privedel je Aronove sinove in Mojzes je dal od krvi na
konico njihovih desnih ušes in na palce njihovih desnih
rok in na palce njihovih desnih stopal; in Mojzes je kri
poškropil naokoli po oltarju. 25 Vzel je tolščo, tolsti rep,
vso tolščo, ki je bila na drobovju, opno nad jetri, dve
ledvici in njuno tolščo ter desno pleče. 26 Iz košare
nekvašenega kruha, ki je bila pred Gospodom, je vzel
en nekvašen kolač, kolač oljnatega kruha in en vafelj
ter jih položil na tolščo in na desno pleče. 27 Vse to je
dal na Aronove roke in na roke Aronovih sinov in jih
majal za majalno daritev pred Gospodom. 28 Mojzes jih
je vzel iz njihovih rok in jih sežgal na oltarju nad žgalno
daritvijo. To so bile uméstitvene [daritve] za prijeten
vonj. To je ognjena daritev Gospodu. 29 Mojzes je vzel
prsi in jih majal za majalno daritev pred Gospodom,
kajti od ovna uméstitve je bil to Mojzesov delež; kakor
je Gospod zapovedal Mojzesu. 30 Mojzes je vzel od
mazilnega olja in od krvi, ki je bila na oltarju in to
poškropil na Arona, na njegove obleke, na njegove
sinove in na obleke njegovih sinov z njim; in posvetil
je Arona, njegove obleke, njegove sinove in obleke
njegovih sinov z njim. 31 Mojzes je rekel Aronu in
njegovim sinovim: »Meso skuhajte pri vratih šotorskega
svetišča skupnosti. Tam ga pojejte s kruhom, ki je v
košari uméstitvenih [daritev], kakor sem zapovedal,

govoreč: ›Aron in njegovi sinovi bodo to jedli.‹ 32 To,
kar pa ostane od mesa in od kruha, boste sežgali z
ognjem. 33 Sedem dni ne boste šli od vrat šotorskega
svetišča skupnosti, dokler dnevi vaše uméstitve ne
bodo končani, kajti sedem dni vas bo uméščal. 34
Kakor je storil ta dan, tako je Gospod zapovedal storiti,
da za vas opravi spravo. 35 Zato boste sedem dni, dan
in noč, ostajali pri vratih šotorskega svetišča skupnosti
in se boste držali Gospodovega naročila, da ne umrete,
kajti tako mi je bilo zapovedano.« 36 Tako so Aron
in njegovi sinovi storili vse stvari, ki jih je Gospod
zapovedal po Mojzesovi roki.

9 Na osmi dan se je pripetilo, da je Mojzes poklical
Arona, njegove sinove in Izraelove starešine. 2
Aronu je rekel: »Vzemi si mlado tele za daritev za greh
in ovna za žgalno daritev, brez pomanjkljivosti in ju daruj
pred Gospodom. 3 Izraelovim otrokom boš govoril,
rekoč: ›Vzemite kozlička od koz za daritev za greh ter
tele in jagnje, oba enoletna, brez pomanjkljivosti, za
žgalno daritev. 4 Tudi bikca in ovna za mirovno daritev,
da žrtvujete pred Gospodom in jedilno daritev umešano
z oljem, kajti danes se vam bo prikazal Gospod.‹« 5
Pred šotorsko svetišče skupnosti so privedli to, kar
je Mojzes zapovedal, in vsa skupnost se je približala
ter stala pred Gospodom. 6 Mojzes je rekel: »To je
stvar, ki jo je Gospod zapovedal, da naj bi jo storili; in
prikazala se vam bo Gospodova slava.« 7 Mojzes je
rekel Aronu: »Pojdi k oltarju in daruj svojo daritev za
greh in svojo žgalno daritev in opravi spravo zase in
za ljudstvo in daruj dar ljudstva in opravi spravo zanje;
kakor je zapovedal Gospod.« 8 Aron je torej odšel k
oltarju in zaklal tele za daritev za greh, ki je bilo zanj. 9
Aronovi sinovi so k njemu prinesli kri, in svoj prst je
pomočil v kri in jo dal na rogove oltarja in kri izlil ob
vznožju oltarja. 10 Toda tolščo, ledvici in opno nad jetri
daritve za greh je sežgal na oltarju, kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu. 11 Meso in kožo pa je sežgal
z ognjem zunaj tabora. 12 Zaklal je žgalno daritev
in Aronovi sinovi so mu podali kri, ki jo je poškropil
naokoli nad oltarjem. 13 Podali so mu žgalno daritev, z
njenimi kosi in glavo, in sežgal jih je na oltarju. 14 Opral
je drobovje in noge ter jih sežgal na žgalni daritvi, na
oltarju. 15 Prinesel je dar ljudstva in vzel kozla, ki je bil
daritev za greh za ljudstvo in ga zaklal ter ga daroval
za greh kakor prvega. 16 Privedel je žgalno daritev
in jo daroval glede na določen način. 17 Prinesel je
jedilno daritev in od nje vzel prgišče in to sežgal na
oltarju poleg jutranje žgalne daritve. 18 Za ljudstvo je
zaklal tudi bikca in ovna za žrtvovanje mirovnih daritev,
Aronovi sinovi pa so mu podali kri, ki jo je poškropil
naokoli po oltarju, 19 in tolščo bikca in ovna, tolsti
rep in to, kar pokriva drobovje, ledvici in opno nad
jetri. 20 Tolščo so položili na prsi in tolščo je sežgal
na oltarju. 21 Prsi in desno pleče je Aron majal za
majalno daritev pred Gospodom; kakor je zapovedal
Mojzes. 22 Aron je svojo roko vzdignil proti ljudstvu
in jih blagoslovil in prišel dol od darovanja daritve za
greh, žgalne daritve in mirovnih daritev. 23 Mojzes in
Aron sta odšla v šotorsko svetišče skupnosti in prišla
ven ter blagoslovila ljudstvo in Gospodova slava se je
prikazala vsemu ljudstvu. 24 Tam je prišel ogenj izpred
Gospoda in na oltarju použil žgalno daritev in tolščo.
Ko je vse ljudstvo to videlo, so zavpili in padli na svoje
obraze.

10 Nadáb in Abihú, Aronova sinova, sta vsak izmed
njiju vzela svojo kadilnico in vanju dala ogenj in
nanju položila kadilo in pred Gospodom darovala tuj
ogenj, katerega jim ni zapovedal. 2 In tam je izšel ogenj
od Gospoda in ju použil in umrla sta pred Gospodom. 3
Potem je Mojzes rekel Aronu: »To je to, kar je Gospod
govoril, rekoč: ›Jaz bom posvečen v tistih, ki se mi
približajo in pred vsem ljudstvom bom proslavljen.‹« In
Aron je ohranil svoj mir. 4 Mojzes je poklical Mišaéla
in Elicafána, sinova Uziéla, ki je bil Aronov stric in
jima rekel: »Pridita bliže, odnesita svoja brata izpred
svetišča, ven iz tabora.« 5 Tako sta se približala in
ju v njunih plaščih odnesla ven iz tabora; kakor je
rekel Mojzes. 6 Mojzes je rekel Aronu ter Eleazarju
in Itamárju, njegovima sinovoma: »Ne odkrijte svojih
glav niti ne pretrgajte svojih oblačil, da ne bi umrli in
da ne bi nad vse ljudstvo prišel bes, temveč naj vaši
bratje, celotna Izraelova hiša objokujejo gorenje, ki
ga je vžgal Gospod. 7 Ne boste šli ven izpred vrat
šotorskega svetišča skupnosti, sicer boste umrli, kajti
Gospodovo olje maziljenja je na vas.« In storili so
glede na Mojzesovo besedo. 8 Gospod je spregovoril
Aronu, rekoč: 9 »Ne pij vina, niti močne pijače, ne ti,
niti tvoji sinovi s teboj, ko greste v šotorsko svetišče
skupnosti, da ne bi umrli. To naj bo zakon na veke
skozi vaše rodove, 10 da lahko postavite razliko med
svetim in nesvetim in med nečistim in čistim, 11 da
lahko Izraelove otroke učite vseh zakonov, ki jim jih
je Gospod govoril po Mojzesovi roki.« 12 Mojzes je
spregovoril Aronu ter Eleazarju in Itamárju, njegovima
sinovoma, ki sta ostala: »Vzemite jedilno daritev, ki
ostaja od Gospodovih daritev, narejenih z ognjem in
jejte jo brez kvasa poleg oltarja, kajti to je najsvetejše.
13 To boste jedli na svetem prostoru, ker je določeno
tebi in tvojim sinovom od Gospodovih žrtev, narejenih
z ognjem, kajti tako sem zapovedal. 14 Prsi majanja
in pleče vzdigovanja boste jedli na čistem kraju; ti in
tvoji sinovi in tvoje hčere s teboj, kajti določene so
tebi in tvojim sinovom, ki so bile dane od žrtvovanja
mirovnih daritev Izraelovih otrok. 15 Pleče vzdigovanja

in prsi majanja naj prinesejo z daritvami, narejenimi z
ognjem tolšče, da majejo to za majalno daritev pred
Gospodom. In ta bo tvoja in tvojih sinov s teboj, po
zakonu na veke; kakor je zapovedal Gospod.« 16
Mojzes je marljivo iskal kozla daritve za greh in glej, ta
je bil sežgan in bil je jezen na Eleazarja in Itamárja,
Aronova sinova, ki sta ostala živa, rekoč: 17 »Zakaj
daritve za greh nista jedla na svetem prostoru, glede
na to, da je to najsvetejše in Bog vama je dal, da nosita
krivičnost skupnosti, da zanje opravita spravo pred
Gospodom? 18 Glejta, njegova kri ni bila privedena
znotraj svetega kraja. Zares bi jo morala jesti na
svetem kraju, kakor sem ukazal.« 19 Aron je rekel
Mojzesu: »Glej, ta dan so darovali svojo daritev za
greh in svojo žgalno daritev pred Gospodom, mene pa
so doletele takšne stvari. Če bi danes jedel daritev za
greh ali naj bi bila ta sprejeta v Gospodovih očeh?« 20
Ko je Mojzes to slišal, je bil zadovoljen.

11 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč
jima: 2 »Govorita Izraelovim otrokom, rekoč: ›To
so živali, ki jih boste jedli med vsemi živalmi, ki so
na zemlji. 3 Karkoli deli kopito in ima preklan parkelj
in prežvekuje med živalmi, te boste jedli. 4 Vendar
izmed teh, ki prežvekujejo ali izmed teh, ki delijo kopito,
ne boste jedli takšnih kot je kamela, ker prežvekuje,
toda ne deli kopita; ta vam je nečista. 5 Kunca, ker
prežvekuje, toda ne deli kopita; ta vam je nečist. 6
Zajca, ker prežvekuje, toda ne deli kopita; ta vam je
nečist. 7 Svinje, čeprav deli kopito in je s preklanim
kopitom, vendar ne prežvekuje; ta vam je nečista. 8
Od njihovega mesa ne boste jedli in njihovega trupla
se ne boste dotikali; te so vam nečiste. 9 Te boste jedli
izmed vseh, ki so v vodah. Karkoli ima plavuti in luske
v vodah, v morjih in v rekah, te boste jedli. 10 Vse, kar
nima plavuti in luske v morjih in rekah od vsega, kar se
giblje v vodah in od česarkoli živega, kar je v vodah,
te naj vam bodo ogabnost. 11 Te naj vam bodo torej
ogabnost. Od njihovega mesa ne boste jedli, temveč
boste njihova trupla imeli za ogabnost. 12 Karkoli v
vodah nima plavuti niti lusk, to vam bo ogabnost. 13 In
te so tiste, ki vam bodo ogabnost med perjadjo. Ne
smejo se jesti, ogabnost so: orel, brkati ser, ribji orel,
14 jastreb, kragulj po njegovi vrsti, 15 vsak krokar po
njegovi vrsti, 16 sova, nočni sokol, kukavica, sokol po
njegovi vrsti, 17 majhna sova, kormoran, velika sova,
18 labod, pelikan, egiptovski jastreb, 19 štorklja, čaplja
po svoji vrsti, smrdokavra in netopir. 20 Vsa perjad,
ki leze, hodeč po vseh štirih, vam bo ogabnost. 21
Vendar od vsake leteče plazeče stvari, ki hodi po vseh
štirih, ki ima noge nad svojimi stopali, da z njimi skače
po zemlji. 22 Torej te izmed njih lahko jeste: letečo
kobilico po svoji vrsti, plešasto kobilico po svoji vrsti,
skakajočo kobilico po svoji vrsti in kobilico po svoji
vrsti. 23 Toda vse druge leteče plazeče stvari, ki imajo
štiri nožice, vam bodo ogabnost. 24 Zaradi teh boste
nečisti. Kdorkoli izmed njih se dotakne trupla, bo nečist
do večera. 25 Kdorkoli mora nositi njihovo truplo, bo
opral svoja oblačila in bo nečist do večera. 26 Trupla
vsake živali, ki deli kopito in ni s preklanim kopitom
niti ne prežvekuje, so vam nečista. Vsak, kdor se jih
dotika, bo nečist. 27 Karkoli gre po svojih tacah med
vsemi vrstami živali, ki gredo po vseh štirih, te so vam
nečiste. Kdorkoli se dotika njihovega trupla, bo nečist
do večera. 28 Kdorkoli prenaša njihovo truplo, bo
opral svoja oblačila in bo nečist do večera. Ta so vam
nečista. 29 Tudi te vam bodo nečiste izmed plazečih
stvari, ki se plazijo po zemlji: podlasica, miš, želva po
svoji vrsti, 30 dihur, kameleon, kuščar, polž in krt. 31
Te so vam nečiste izmed vseh, ki se plazijo; kdorkoli
se jih dotakne, ko so mrtve, bo nečist do večera. 32
Na karkoli katerakoli izmed njih, ko so mrtve, pade,
bo to nečisto; bodisi je to kakršnakoli lesena posoda
ali obleka ali koža ali vreča ali kakršnakoli posoda
je ta, s katero je opravljeno kakršnokoli delo, mora
biti postavljena v vodo in ta bo nečista do večera;
tako bo očiščena. 33 Vsaka lončena posoda, v katero
katerakoli izmed njih pade, karkoli je [že] v njej, bo
to nečisto; in naj se razbije. 34 Od vse hrane, ki se
lahko jé, bo to, na kar pride takšna voda, nečisto.
Vsa pijača, ki se lahko pije v vsaki takšni posodi, bo
nečista. 35 Vsaka stvar, na katero pade katerikoli
del njihovega trupla, bo nečista, bodisi je to peč ali
podstavna kamna za lonce, naj bodo zdrobljeni, kajti ti
so nečisti in naj vam bodo nečisti. 36 Vendar bosta
izvir ali vodnjak, v kateri je obilje vode, čista. Toda to,
kar se dotakne njihovega trupla, bo nečisto. 37 Če
katerikoli del njihovega trupla pade na katerokoli seme
za sejanje, ki bo posejano, bo to čisto. 38 Toda če bo
na seme prišla kakršnakoli voda in nanj pade katerikoli
del njihovega trupla, vam bo to nečisto. 39 Če pogine
katerakoli žival, od katere lahko jeste, bo tisti, ki se
dotakne njenega trupla, nečist do večera. 40 Kdor jé
od tega trupla, bo opral svoja oblačila in bo nečist
do večera. Tudi tisti, ki nosi to truplo, bo opral svoja
oblačila in bo nečist do večera. 41 Vsaka plazeča stvar,
ki se plazi po zemlji, bo ogabnost; ta naj se ne jé. 42
Karkoli gre po trebuhu in karkoli gre po vseh štirih ali
karkoli ima več nožic med vsemi plazečimi stvarmi, ki
se plazijo po zemlji, teh ne boste jedli, kajti ogabnost
so. 43 Sebe ne boste naredili gnusne s katerokoli
plazečo stvarjo, ki se plazi, niti se z njimi ne boste
naredili nečiste, da bi bili s tem omadeževani. 44 Kajti
jaz sem Gospod, vaš Bog. Sebe boste torej posvetili
in boste sveti, kajti jaz sem svet, niti se ne boste

omadeževali z nobeno vrsto plazeče stvari, ki se plazi
po zemlji. 45 Kajti jaz sem Gospod, ki vas izpeljuje gor
iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog. Bodite torej
sveti, kajti jaz sem svet. 46 To je postava živali, perjadi
in vsakega živega ustvarjenega bitja, ki se premika v
vodah in vsakega živega ustvarjenega bitja, ki se plazi
po zemlji, 47 da naredi razliko med nečistim in čistim
in med živaljo, ki se lahko jé in živaljo, ki se ne sme
jesti.‹«

12 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom, rekoč: ›Če je ženska spočela
seme in rodila fantka, potem bo nečista sedem dni;
nečista bo glede na dneve oddvojitve zaradi njene
šibkosti. 3 Na osmi dan naj bo meso njegove prednje
kožice obrezano. 4 Potem bo nadaljevala v krvi svojega
očiščevanja triintrideset dni; ne bo se dotaknila nobene
posvečene stvari niti prišla v svetišče, dokler se dnevi
njenega očiščevanja ne bodo dopolnili. 5 Toda če rodi
deklico, potem bo nečista dva tedna, kakor v svoji
oddvojitvi, in v krvi svojega očiščevanja naj nadaljuje
šestinšestdeset dni. 6 Ko so dnevi njenega očiščenja
dopolnjeni za sina ali za hčer, bo prinesla duhovniku, k
vratom šotorskega svetišča skupnosti, enoletno jagnje
za žgalno daritev in mladega goloba ali grlico za daritev
za greh, 7 ki ga bo daroval pred Gospodom in zanjo
opravil spravo; in očiščena bo pred virom svoje krvi. To
je postava za tisto, ki je rodila fantka ali punčko. 8
Če ni zmožna prinesti jagnjeta, potem naj prinese dve
grlici ali dva mlada goloba; enega za žgalno daritev in
drugega za daritev za greh. Duhovnik bo zanjo opravil
spravo in bo čista.‹«

13 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč:
2 »Če bo imel kak človek na koži svojega mesa
dvignjeno mesto, krasto ali svetlo pego in bo ta na koži
njegovega mesa podobna nadlogi gobavosti, potem
naj bo priveden k duhovniku Aronu ali k enemu izmed
njegovih sinov, duhovnikov. 3 Duhovnik bo pogledal na
nadlogo na koži mesa. Ko je dlaka na nadlogi postala
bela in je nadloga videti globlja kakor koža njegovega
mesa, je to nadloga gobavosti. Duhovnik bo pogledal
nanj in ga proglasil za nečistega. 4 Če je svetla pega
na koži njegovega mesa bela in na pogled ni globlja
kakor koža in se njene dlake niso pobelile, potem naj
duhovnik tistega, ki ima nadlogo, zapre za sedem
dni. 5 Duhovnik ga bo sedmi dan pregledal in glej, če
nadloga v njegovem pogledu ostane in se nadloga ni
razširila po koži, potem ga bo duhovnik zaprl še za
nadaljnjih sedem dni. 6 Duhovnik naj ga sedmi dan
ponovno pregleda in glej, če bo nadloga nekako temna
in se nadloga na koži ne širi, ga bo duhovnik proglasil
za čistega. To je samo krasta. Opral bo svoja oblačila
in bo čist. 7 Toda če se krasta precej razširi po koži,
potem ko ga je za njegovo očiščenje videl duhovnik,
naj ga duhovnik ponovno pregleda. 8 In če duhovnik
vidi, da se krasta po koži širi, potem ga bo duhovnik
proglasil za nečistega. To je gobavost. 9 Kadar je
nadloga gobavosti na človeku, potem bo ta priveden k
duhovniku 10 in duhovnik ga bo pregledal. Glej, če bo
dvignjeno mesto na koži belo in če so dlake postale
bele in je tam hitro divje meso na dvignjenem mestu,
11 je to stara gobavost na koži njegovega mesa in
duhovnik ga bo proglasil za nečistega in ga ne bo zaprl,
kajti on je nečist. 12 Če gobavost izbruhne naokoli
po koži in gobavost prekrije vso kožo tistega, ki ima
nadlogo, od njegove glave, celo do njegovega stopala,
kjerkoli duhovnik pogleda, 13 potem bo duhovnik
preudaril. Glej, če je gobavost pokrila vse njegovo
meso, bo tega, ki ima nadlogo, proglasil za čistega.
Vse se je spremenilo v belo. Ta je čist. 14 Toda ko
se na njem pojavi divje meso, bo nečist. 15 Duhovnik
bo pregledal divje meso in ga proglasil, da je nečist,
kajti divje meso je nečisto. To je gobavost. 16 Ali če je
divje meso ponovno spremenjeno v belo, bo prišel k
duhovniku 17 in duhovnik ga bo pregledal. Glej, če
se je nadloga spremenila v belo, potem bo duhovnik
tistega, ki ima nadlogo, proglasil za čistega. On je čist.
18 Tudi meso, torej v koži na njem, v kateri je bila
razjeda in je ozdravljeno 19 in je na mestu razjede
belo vzdignjeno mesto ali svetla pega, bela in malce
rdečkasta in je ta pokazana duhovniku 20 in če bo,
ko jo duhovnik pregleda, na videz nižja od kože in
bo njena dlaka spremenjena v belo, ga bo duhovnik
proglasil za nečistega. To je nadloga gobavosti, ki je
izbruhnila iz razjede. 21 Toda če duhovnik to pogleda
in glej, tam ni belih dlak in če ni nižje kakor koža,
temveč je nekako temno, potem ga bo duhovnik zaprl
za sedem dni 22 in če se precej razširi po koži, potem
ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je nadloga.
23 Toda če svetla pega ostaja na svojem mestu in se
ni razširila, je to vnetna razjeda in duhovnik ga bo
proglasil za čistega. 24 Ali če je na koži kakršnokoli
meso, na katerem je opeklina in ima divje meso te
opekline belo svetlo pego, malce rdečkasto ali belo,
25 potem bo duhovnik pogledal na to. Glej, če se je
dlaka na svetli pegi pobelila in je na videz globlja od
kože, je to gobavost, ki je izbruhnila iz opekline. Zato
ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To je nadloga
gobavosti. 26 Toda če duhovnik na to pogleda in glej,
tam ni nobene bele dlake na svetli pegi in ta ni nižja
kakor ostala koža, temveč je nekako temna, potem ga
bo duhovnik zaprl za sedem dni. 27 Duhovnik ga bo
sedmi dan pogledal in če je to precej razširjeno po
koži, potem ga bo duhovnik proglasil za nečistega. To

je nadloga gobavosti. 28 Če pa svetla pega ostane na
svojem mestu in se ne razširi po koži, temveč je ta
nekako temna, je to dvignjeno mesto od opekline in
duhovnik ga bo proglasil za čistega, kajti to je vnetje
od opekline. 29 Če ima moški ali ženska nadlogo na
glavi ali na bradi, 30 potem bo duhovnik pregledal
nadlogo in glej, če je ta na videz globlja od kože in so
tam v njej tanke rumene dlake, potem ga bo duhovnik
proglasil za nečistega. To je luskavica, celo gobavost
na glavi ali bradi. 31 Če duhovnik pogleda na nadlogo
luskavice in glej, če ta na videz ni globlja kakor koža
in v njej ni črne dlake, potem bo duhovnik za sedem
dni zaprl tistega, ki ima nadlogo luskavice 32 in na
sedmi dan bo duhovnik pogledal nadlogo. Glej, če
se luskavica ne razširi in v njej ni rumene dlake in
luskavica na videz ni globlja od kože, 33 naj bo obrit,
toda luskavica naj ne bo obrita, in duhovnik naj tistega,
ki ima luskavico, zapre še za sedem dni 34 in na sedmi
dan bo duhovnik pogledal na luskavico. Glej, če se
luskavica ni razširila po koži niti na videz ni globlja od
kože, potem ga bo duhovnik proglasil za čistega in
opral si bo svoja oblačila in bo čist. 35 Toda če se je
luskavica po njegovem očiščevanju precej razširila po
koži, 36 potem naj duhovnik pogleda nanj. Glej, če
se je luskavica razširila po koži, duhovnik ne bo iskal
rumenih dlak; ta je nečist. 37 Toda če luskavica na
pogled miruje in tam niso zrasle črne dlake, potem
je luskavica ozdravljena, ta je čist in duhovnik ga bo
proglasil za čistega. 38 Če imata moški ali ženska na
koži svojega mesa svetle pege, torej bele svetle pege,
39 potem bo duhovnik pogledal. Glej, če so svetle
pege na koži njunega mesa temno bele, je to pegasta
točka, ki raste na koži. Ta je čist. 40 Moški, katerega
lasje so odpadli iz njegove glave, je plešast; vendar je
čist. 41 Kdor ima svoje lase odpadle od dela njegove
glave proti njegovemu obrazu, ta je čelno plešast;
vendar je čist. 42 Če je na plešasti glavi ali golem
čelu bela rdečkasta pega, je to gobavost, ki je pognala
na njegovi plešasti glavi ali na njegovem plešastem
čelu. 43 Potem bo duhovnik pogledal nanj. Glej, če
je vzdignjeno mesto na njegovi plešasti glavi ali na
njegovem plešastem čelu belo rdečkasto, kakor se
pojavlja gobavost na koži mesa, 44 je ta gobav moški,
on je nečist. Duhovnik ga bo proglasil popolnoma
nečistega; njegova nadloga je na njegovi glavi. 45
Gobavec, na katerem je nadloga, naj ima pretrgana
oblačila, golo glavo in svojo zgornjo ustnico naj pokriva
in naj kliče: ›Nečist, nečist.‹ 46 Vse dni, v katerih bo na
njem nadloga, naj bo omadeževan; nečist je. Prebiva
naj sam; zunaj tabora naj bo njegovo prebivališče. 47
Tudi obleka, na kateri je nadloga gobavosti, bodisi je
ta volnena ali lanena obleka; 48 bodisi je ta na osnutku
ali na votku; iz lanu ali iz volne; bodisi na usnju ali na
katerikoli stvari, narejeni iz usnja, 49 in če je nadloga
na obleki ali na usnju zelenkasta ali rdečkasta, bodisi
na osnutku ali na votku, ali na čemurkoli iz usnja, je
to nadloga gobavosti in pokazana bo duhovniku. 50
Duhovnik bo pogledal na nadlogo in za sedem dni
zaprl to, kar ima nadlogo. 51 Sedmi dan naj pogleda
na nadlogo. Če se je nadloga razširila po obleki, bodisi
po osnutku ali po votku, ali na usnju ali na kateremkoli
delu, narejenemu iz usnja, potem je nadloga nadležna
gobavost; to je nečisto. 52 Zato bo sežgal to obleko,
bodisi je to osnutek ali votek, na volni ali na lanu ali
kakršnakoli usnjena stvar, na kateri je nadloga, kajti to
je nadležna gobavost; to bo sežgano v ognju. 53 Če
bo duhovnik pogledal in glej, nadloga ni razširjena na
obleki, bodisi na osnutku ali na votku ali na kakršnikoli
usnjeni stvari, 54 potem bo duhovnik zapovedal, da
operejo stvar, na kateri je nadloga in jo bo zaprl še
za sedem dni. 55 Duhovnik bo pogledal na nadlogo,
potem ko je umita. Glej, če nadloga ni spremenila
svoje barve in se nadloga ni razširila, je to nečisto. To
boš sežgal v ognju. To je notranja razjeda, bodisi je
ta znotraj ali zunaj. 56 Če duhovnik pogleda in glej,
nadloga je po umivanju nekoliko potemnela, potem
jo bo iztrgal iz obleke ali iz usnja ali iz osnutka ali iz
votka. 57 Če se še vedno pojavlja na obleki, bodisi na
osnutku ali na votku ali na čemerkoli iz usnja, je to
razširjajoča se nadloga. To, na čemer je nadloga, boš
sežgal z ognjem. 58 Obleko, bodisi osnutek ali votek
ali kakršna koli stvar iz usnja je to, jo boš umil. Če je
nadloga odšla od njih, potem bo to drugič umito in bo
čisto. 59 To je postava nadloge gobavosti na obleki iz
volne ali lanu, bodisi je na osnutku ali na votku ali na
katerikoli stvari iz usnja, da se razglasi za čisto ali da
se proglasi za nečisto.«

14 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »To bo
postava za gobavca na dan njegovega očiščenja.
Pripeljan bo k duhovniku 3 in duhovnik bo šel naprej
iz tabora in duhovnik bo pogledal in glej, če je na
gobavcu nadloga gobavosti ozdravljena, 4 potem bo
duhovnik zapovedal, da za tistega, ki naj bi bil očiščen,
vzamejo dve ptici, živi in čisti, cedrov les, škrlat in
izop, 5 in duhovnik bo zapovedal, da bo ena izmed
ptic zaklana v lončeni posodi nad tekočo vodo. 6
Glede žive ptice, jo bo vzel s cedrovim lesom, škrlatom
in izopom in jih bo skupaj z živo ptico pomočil v kri
ptice, ki je bila zaklana nad tekočo vodo. 7 To bo
sedemkrat poškropil na tistega, ki naj bi bil očiščen
gobavosti in proglasil ga bo za čistega in živo ptico bo
izpustil prosto na odprto polje. 8 Ta, ki naj bo očiščen,
bo opral svoja oblačila in obril vse dlake in se umil
v vodi, da bo lahko čist. Potem bo prišel v tabor in

sedem dni ostajal zunaj svojega šotora. 9 Toda na
sedmi dan, ko bo obril vse dlake s svoje glave, svoje
brade in svojih obrvi, bo obril celo vso svojo dlako in
v vodi bo opral svoja oblačila in tudi svoje meso bo
umil in bo čist. 10 Na osmi dan bo vzel dva jagenjčka,
samca brez pomanjkljivosti in eno jagnjico prvega
leta, brez pomanjkljivosti in tri desetinke fine moke za
jedilno daritev, pomešano z oljem in en vrček olja. 11
Duhovnik, ki ga očiščuje, bo pred Gospodom, pri vratih
šotorskega svetišča skupnosti, predstavil človeka, ki
naj bi bil očiščen in te stvari. 12 Duhovnik bo vzel
enega jagenjčka, samca in ga daroval za daritev za
greh in vrček olja ter ju majal pred Gospodom za
majalno daritev. 13 Jagnje bo zaklal na kraju, kjer bo
zaklal daritev za greh in žgalno daritev, na svetem
kraju, kajti daritev za greh je duhovnikova, kot tudi
daritev za prestopek. To je najsvetejše. 14 Duhovnik bo
vzel nekaj krvi daritve za prestopek in duhovnik jo bo
dal na konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen
in na palec njegove desne roke in na palec njegovega
desnega stopala. 15 Duhovnik bo vzel nekaj od vrčka
olja in to izlil na dlan svoje leve roke 16 in duhovnik
bo svoj desni prst pomočil v olje, ki je v njegovi levi
roki in olje bo s svojim prstom sedemkrat poškropil
pred Gospodom. 17 Preostanek olja, ki je v njegovi
roki, bo duhovnik dal na konico desnega ušesa tistega,
ki naj bo očiščen in na palec njegove desne roke in
na palec njegovega desnega stopala, na kri daritve
za prestopek. 18 Ostanek olja, ki je v duhovnikovi
roki pa naj izlije na glavo tistega, ki naj bo očiščen in
duhovnik bo zanj opravil spravo pred Gospodom. 19
Duhovnik bo daroval daritev za greh in opravil spravo
za tistega, ki naj bo očiščen svoje nečistosti in potem
bo zaklal žgalno daritev. 20 Duhovnik bo na oltarju
daroval žgalno daritev in jedilno daritev, in duhovnik bo
zanj opravil spravo in on bo čist. 21 Če pa je reven
in ne more dobiti toliko, potem bo vzel eno jagnje
za daritev za prestopek, da bo majano, da opravi
spravo zanj in eno desetinko fine moke, umešane z
oljem za jedilno daritev in vrček olja 22 ter dve grlici
ali dva mlada goloba, takšne, kot jih lahko dobi; ena
bo za daritev za greh, druga pa za žgalno daritev.
23 Na osmi dan jih bo prinesel duhovniku za svoje
očiščenje, k vratom šotorskega svetišča skupnosti
pred Gospoda. 24 Duhovnik bo vzel jagnje daritve
za prestopek in vrček olja in duhovnik ju bo majal za
majalno daritev pred Gospodom. 25 Zaklal bo jagnje
daritve za prekršek in duhovnik bo vzel nekaj od krvi
daritve za prekršek in jo dal na konico desnega ušesa
tistega, ki naj bo očiščen in na palec njegove desne
roke in na palec njegovega desnega stopala 26 in
duhovnik bo nekaj olja izlil v dlan svoje leve roke, 27 in
duhovnik bo s svojim desnim prstom nekaj olja, ki je v
njegovi levi roki, sedemkrat poškropil pred Gospodom.
28 Duhovnik bo dal od olja, ki je v njegovi roki, na
konico desnega ušesa tistega, ki naj bo očiščen in
na palec njegove desne roke in na palec njegovega
desnega stopala, na mestu krvi daritve za prestopek.
29 Preostanek olja, ki je v duhovnikovi roki, pa bo dal
na glavo tistega, ki naj bo očiščen, da zanj opravi
spravo pred Gospodom. 30 Daroval bo eno izmed grlic
ali izmed mladih golobov, takega, kot ga lahko dobi,
31 torej takšnega, kot ga je zmožen dobiti, enega za
daritev za greh in drugega za žgalno daritev, z jedilno
daritvijo, in duhovnik bo za tistega, ki naj bo očiščen
pred Gospodom, opravil spravo. 32 To je postava
tistega, na katerem je nadloga gobavosti, čigar roka ni
zmožna dobiti tega, kar pripada njegovemu očiščenju.«
33 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 34
»Ko boste prišli v kánaansko deželo, ki sem vam jo dal
za posest in položim nadlogo gobavosti v hišo dežele
vaše posesti, 35 in kdor je lastnik hiše in pride in pove
duhovniku, rekoč: ›Zdi se mi, da je tam v hiši, kakor
bi bila nadloga, 36 potem bo duhovnik zapovedal,
da izpraznijo hišo, preden duhovnik vstopi vanjo, da
bi videl nadlogo, da ne bi vse, kar je v hiši, postalo
nečisto in potem bo duhovnik vstopil, da pogleda hišo.
37 Pogledal bo nadlogo in glej, če je nadloga na zidovih
hiše, z ugreznjenimi mesti, zelenkastimi ali rdečimi, ki
so na pogled nižja kakor zid, 38 potem bo duhovnik
šel ven iz hiše, k hišnim vratom in bo za sedem dni
zaprl hišo. 39 Duhovnik bo sedmi dan ponovno prišel
in pogledal. Glej, če je nadloga razširjena po zidovih
hiše, 40 potem bo duhovnik zapovedal, da odnesejo
kamne, na katerih je nadloga in jih odvržejo na nečist
kraj zunaj mesta, 41 hišo pa bo dal znotraj vso ostrgati
in ostrgan prah bodo izsuli zunaj mesta na nečist kraj.
42 Vzeli bodo druge kamne in jih položili na mesto tistih
kamnov in vzel bo drugo malto in ometal hišo. 43 Če
nadloga ponovno pride in izbruhne v hiši, potem ko
je kamne odvzel proč in potem, ko je ostrgal hišo in
potem ko je ta ometana, 44 potem bo prišel duhovnik
in pogledal in glej, če se je nadloga razširila po hiši, je
to nadležna gobavost v hiši. Ta je nečista. 45 Porušil
bo hišo, njene kamne, njen les in vso malto hiše in jih
odnesel naprej, ven iz mesta, na nečist kraj. 46 Poleg
tega bo kdor gre v hišo, medtem ko je ta zaprta, nečist
do večera. 47 Kdor leži v hiši, bo opral svoja oblačila
in kdor jé v hiši, bo opral svoja oblačila. 48 Če bo
duhovnik vstopil in pogledal na to in glej, nadloga se ni
razširila po hiši, potem ko je bila hiša ometana; potem
bo duhovnik hišo proglasil za čisto, ker je nadloga
ozdravljena. 49 Da hišo očisti, bo vzel dve ptici, cedrov
les, škrlat in izop. 50 Eno izmed ptic bo zaklal v lončeni

posodi nad tekočo vodo 51 in vzel bo cedrov les, izop,
škrlat in živo ptico ter jih pomočil v krvi zaklane ptice in
v tekočo vodo in hišo sedemkrat poškropil. 52 Hišo
bo očistil s krvjo ptice, s tekočo vodo, z živo ptico, s
cedrovim lesom, z izopom in škrlatom, 53 toda živo
ptico bo izpustil ven iz mesta, na odprta polja in opravil
spravo za hišo, in ta bo čista. 54 To je postava za vse
vrste nadlog gobavosti in luskavice 55 ter za gobavost
obleke in hiše, 56 za oteklino, za krasto in za svetlo
pego, 57 da uči, kdaj je to nečisto in kdaj je to čisto. To
je postava gobavosti.««

15 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 2
»Govorita Izraelovim otrokom in jim recita: ›Kadar
ima katerikoli moški tekoč izliv iz svojega mesa, je
zaradi svojega izliva nečist. 3 To bo njegova nečistost
v njegovem izlivu; bodisi iz njegovega mesa teče z
njegovim izlivom, ali se v njegovem mesu ustavlja izliv,
je to nečistost. 4 Vsaka postelja, na kateri leži ta, ki
ima izliv, je nečista, in vsaka stvar, na kateri on sedi,
bo nečista. 5 Kdorkoli se dotakne njegove postelje, naj
opere svoja oblačila in se okopa v vodi in bo nečist do
večera. 6 Kdor sedi na katerikoli stvari, na kateri je
sedel tisti, ki ima izliv, bo opral svoja oblačila in se
okopal v vodi in bo nečist do večera. 7 Kdor se dotika
mesa tistega, ki ima izliv, bo opral svoja oblačila in se
okopal v vodi in bo nečist do večera. 8 Če tisti, ki ima
izliv, pljune na tistega, ki je čist, potem bo ta opral svoja
oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. 9
Kdor osedla karkoli, na čemer jaha tisti, ki ima izliv, bo
nečist. 10 Kdorkoli se dotakne česarkoli, kar je bilo pod
njim, bo nečist do večera, in kdor nosi katerokoli izmed
teh stvari, naj opere svoja oblačila in se okopa v vodi
in bo nečist do večera. 11 Kogarkoli se dotakne tisti, ki
ima izliv in si rok ni umil v vodi, bo opral svoja oblačila
in se okopal v vodi in bo nečist do večera. 12 Lončena
posoda, ki se je dotakne tisti, ki ima izliv, bo razbita;
vsaka lesena posoda pa bo umita v vodi. 13 In ko se je
ta, ki ima izliv, očistil svojega izliva, potem si bo štel
sedem dni za svoje očiščevanje, opral svoja oblačila,
svoje meso okopal v tekoči vodi in bo čist. 14 Osmi dan
si bo vzel dve grlici ali dva mlada goloba in bo prišel
pred Gospoda, k vratom šotorskega svetišča skupnosti
in ju bo dal duhovniku. 15 Duhovnik ju bo daroval,
enega za daritev za greh in drugega za žgalno daritev.
Duhovnik bo pred Gospodom zaradi njegovega izliva
zanj opravil spravo. 16 Če iz kateregakoli moškega
steče seme združenja, potem bo vse svoje meso umil
v vodi in bo nečist do večera. 17 Vsaka obleka in
vsako usnje, na katerem je seme združenja, bo oprano
v vodi in bo nečisto do večera. 18 Tudi ženska, s
katero moški leži s semenom združenja, se bosta oba
okopala v vodi in bosta nečista do večera. 19 Če ima
ženska izliv in je njen izliv v njenem mesu kri, bo
ločena posebej za sedem dni. Kdorkoli se je dotakne,
bo nečist do večera. 20 Vsaka stvar, na kateri ona v
svoji oddvojitvi leži, bo nečista. Tudi vsaka stvar, na
kateri ona sedi, bo nečista. 21 Kdorkoli se dotakne
njene postelje, bo opral svoja oblačila in se okopal v
vodi in bo nečist do večera. 22 Kdorkoli se dotakne
katerekoli stvari, na kateri je sedela, bo opral svoja
oblačila in se okopal v vodi in bo nečist do večera. 23
In če je to na njeni postelji ali na katerikoli stvari ona
sedi, ko se je ta dotakne, bo nečist do večera. 24 Če
katerikoli moški sploh leži z njo in je njena nečistost
nad njim, bo nečist sedem dni in vsa postelja, na kateri
on leži, bo nečista. 25 Če ima ženska vir njene krvi
mnogo dni dlje od časa njene oddvojitve ali če ta teče
preko časa njene oddvojitve; vseh dni izliva njene
nečistosti bo kakor na dneve njene oddvojitve; ona
bo nečista. 26 Vsaka postelja, na kateri leži vse dni
svojega izliva, ji bo kakor postelja oddvojitve in na
čemerkoli ona sedi, bo nečisto, kakor nečistost njene
oddvojitve. 27 Kdorkoli se dotika teh stvari bo nečist in
bo opral svoja oblačila in se okopal v vodi in bo nečist
do večera. 28 Toda če bo očiščena svojega izliva,
potem si bo štela sedem dni in potem bo čista. 29 Na
osmi dan si bo vzela dve grlici ali dva mlada goloba in
ju prinesla k duhovniku, k vratom šotorskega svetišča
skupnosti. 30 Duhovnik bo enega daroval za daritev
za greh, drugega pa za žgalno daritev. Duhovnik bo
zaradi izliva njene nečistosti zanjo opravil spravo pred
Gospodom. 31 Tako bodo Izraelove otroke oddvojili
od njihove nečistosti, da v svoji nečistosti ne umrejo,
ko omadežujejo moje šotorsko svetišče, ki je med
njimi. 32 To je postava za tistega, ki ima izliv in tistega,
katerega seme gre od njega in je s tem omadeževan,
33 in o tisti, ki je bolna od svoje nečistosti in o tistem, ki
ima izliv, od moškega ali od ženske in o tistem, ki leži
s tisto, ki je nečista.««

16 Gospod je spregovoril Mojzesu po smrti Aronovih
dveh sinov, ko sta darovala pred Gospodom in
umrla, 2 in Gospod je rekel Mojzesu: »Govori svojemu
bratu Aronu, da ne pride ob vseh časih v sveti prostor
znotraj zagrinjala, pred sedež milosti, ki je na skrinji,
da ne umre, kajti jaz se bom v oblaku prikazal nad
sedežem milosti. 3 Tako bo Aron prišel na sveti kraj: z
mladim bikcem za daritev za greh in ovnom za žgalno
daritev. 4 Nadel si bo svet lanen plašč, na svojem
mesu bo imel kratke platnene hlače, opasan bo z
lanenim pasom in okrašen z lanenim turbanom. To
so sveta oblačila, zato bo svoje meso umil v vodi in
si jih tako nadel. 5 Od zbora Izraelovih otrok bo vzel
dva kozlička od koz za daritev za greh in enega ovna

za žgalno daritev. 6 Aron bo daroval svojega bikca
daritve za greh, ki je zanj ter opravil spravo zase in
za svojo hišo. 7 Vzel bo dva kozla in ju postavil pred
Gospoda, pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. 8
Aron bo metal žrebe med dvema kozloma. En žreb za
Gospoda, drugi žreb pa za ubežnega kozla. 9 Aron
bo privedel kozla, na katerega je padel Gospodov
žreb in ga daroval za daritev za greh. 10 Toda kozel,
na katerega pade žreb, da bo ubežen kozel, bo živ
postavljen pred Gospoda, da z njim opravi spravo in
da ga za ubežnega kozla spusti v divjino. 11 Aron
bo privedel bikca daritve za greh, ki je zanj in opravil
spravo zase in za svojo hišo in zaklal bo bikca daritve
za greh, ki je zanj, 12 in izpred oltarja, pred Gospodom,
bo vzel kadilnico, polno gorečega ognjenega oglja in
svoji roki polni drobno zdrobljenega dišečega kadila in
to bo prinesel znotraj zagrinjala. 13 Kadilo bo položil na
ogenj pred Gospodom, da oblak kadila lahko pokrije
sedež milosti, ki je nad pričevanjem, da ne umre. 14
Vzel bo od krvi bikca in jo s svojim prstom poškropil
nad sedežem milosti proti vzhodu. Pred sedežem
milosti bo s svojim prstom sedemkrat poškropil kri.
15 Potem bo zaklal kozla daritve za greh, ki je za
ljudstvo in njegovo kri prinesel znotraj zagrinjala in s to
krvjo storil, kakor je storil s krvjo bikca in jo poškropil
nad sedežem milosti in pred sedežem milosti. 16
Zaradi nečistosti Izraelovih otrok in zaradi njihovih
prestopkov v vseh njihovih grehih bo opravil spravo
za svet kraj in tako bo storil za šotorsko svetišče
skupnosti, ki ostaja med njimi v sredi njihove nečistosti.
17 Tam ne bo nobenega moža v šotorskem svetišču
skupnosti, ko gre vanj, da opravi spravo na svetem
kraju, dokler ne pride ven in je opravil spravo zase,
za svojo družino in za vso Izraelovo skupnost. 18
Odšel bo ven, k oltarju, ki je pred Gospodom in opravil
spravo zanj. Vzel bo od krvi bikca in od krvi kozla
in to položil naokoli, na oltarne rogove. 19 S svojim
prstom bo nanj sedemkrat poškropil od krvi, ga očistil
in ga posvetil pred nečistostjo Izraelovih otrok. 20 Ko
zaključi očiščenje svetega kraja, šotorskega svetišča
skupnosti in oltarja, bo privedel živega kozla, 21 in
Aron bo obe svoji roki položil na glavo živega kozla in
nad njim priznal vse krivičnosti Izraelovih otrok in vse
njihove prestopke v vseh njihovih grehih, s tem, da jih
položi na glavo kozla in ga po roki primernega moža
pošlje proč, v divjino. 22 Kozel bo na sebi nosil vse
njihove krivičnosti v nenaseljeno deželo in kozla bo
spustil v divjino. 23 Aron bo prišel v šotorsko svetišče
skupnosti in odložil lanene obleke, ki jih je oblekel,
ko je odšel v sveti kraj in jih bo pustil tam. 24 Svoje
meso bo z vodo umil na svetem kraju in si nadel svoje
obleke in prišel naprej ter daroval svojo žgalno daritev,
žgalno daritev za ljudstvo in opravil spravo zase in za
ljudstvo. 25 Tolščo daritve za greh bo sežgal na oltarju.
26 Tisti, ki je spustil kozla za ubežnega kozla, bo opral
svoja oblačila in svoje meso umil v vodi in potem pride
v tabor. 27 Bikca daritve za greh in kozla daritve za
greh, čigar kri je bila prinesena, da opravi spravo na
svetem kraju, bo nekdo odnesel zunaj tabora, v ognju
pa bodo sežgali njihove kože, njihovo meso in njihov
iztrebek. 28 Kdor jih zažiga bo opral svoja oblačila in
svoje telo umil v vodi in potem bo prišel v tabor. 29
To bo med vami zakon na veke, da boste v sedmem
mesecu, na deseti dan meseca, ponižali svoje duše in
sploh ne boste počeli nobenega dela; naj bo to nekdo
iz vaše lastne dežele ali tujec, ki začasno prebiva med
vami, 30 kajti na ta dan bo duhovnik opravil spravo
za vas, da vas očisti, da boste pred Gospodom lahko
čisti pred vsemi svojimi grehi. 31 To vam bo šabatni
počitek in svoje duše boste strli, po zakonu na veke.
32 Duhovnik, ki ga bo mazilil in ki ga bo uméstil, da
služi v duhovniški službi na mestu njegovega očeta, bo
opravil spravo in si nadel lanena oblačila, torej sveta
oblačila, 33 in ta bo opravil spravo za sveto svetišče in
ta bo opravil spravo za šotorsko svetišče skupnosti
in za oltar in ta bo opravil spravo za duhovnike in za
vse ljudstvo skupnosti. 34 To vam bodi večen zakon,
da enkrat letno opravite spravo za Izraelove otroke,
za vse njihove grehe.« In storil je, kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu.

17 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Aronu, njegovim sinovom in vsem Izraelovim
otrokom ter jim reci: ›To je stvar, ki jo je Gospod
zapovedal, rekoč: 3 ›Katerikoli človek bo tam iz
Izraelove hiše, ki kolje vola ali jagnje ali kozo v taboru
ali da to kolje izven tabora, 4 pa tega ne prinaša k
vratom šotorskega svetišča skupnosti, da daruje dar
Gospodu pred Gospodovim šotorskim svetiščem, bo
kri pripisana tistemu človeku. Prelil je kri, in ta mož bo
iztrebljen izmed svojega ljudstva, 5 z namenom, da
Izraelovi otroci lahko prinesejo svoje klavne daritve,
ki jih darujejo na odprtem polju, torej, da jih lahko
privedejo h Gospodu, k vratom šotorskega svetišča
skupnosti, k duhovniku in jih darujejo za mirovna
žrtvovanja Gospodu. 6 Duhovnik bo kri poškropil na
Gospodov oltar pri vratih šotorskega svetišča skupnosti
in tolščo sežgal v prijeten vonj Gospodu. 7 Svojih
klavnih daritev ne bodo več darovali hudičem, za
katerimi so se odšli vlačugat. To jim bo zakon na veke
skozi njihove rodove.‹ 8 Rekel jim boš: ›Katerikoli mož
bo iz Izraelove hiše ali od tujcev, ki začasno prebivajo
med vami, ki darujejo žgalno daritev ali žrtvovanje,
9 pa tega ne prinašajo k vratom šotorskega svetišča
skupnosti, da to darujejo Gospodu; torej ta mož bo

iztrebljen izmed svojega ljudstva. 10 Katerikoli človek
bo tam iz Izraelove hiše ali izmed tujcev, ki začasno
prebivajo med vami, ki na kakršenkoli način jé kri,
bom svoj obraz naravnal prav posebej proti tej duši,
ki jé kri in ga iztrebil izmed njegovih ljudi. 11 Kajti
življenje mesa je v krvi in dal sem vam jo na oltarju, da
opravite spravo za svoje duše, kajti kri je ta, ki opravlja
spravo za dušo. 12 Zato sem Izraelovim otrokom rekel:
›Nobena duša izmed vas ne bo jedla krvi niti ne bo
noben tujec, ki začasno biva med vami, jedel krvi.‹ 13
Katerikoli mož bo izmed Izraelovih otrok ali od tujcev, ki
začasno bivajo med vami, ki lovijo in ujamejo katerokoli
žival ali perjad, ki se lahko jé, ta bo torej izlil njeno
kri in jo pokril s prahom. 14 Kajti to je življenje vsega
mesa, kri od tega je za njegovo življenje. Zatorej sem
Izraelovim otrokom rekel: ›Na noben način ne boste
jedli krvi od mesa, kajti življenje vsega mesa je njegova
kri. Kdorkoli to jé, bo iztrebljen.‹ 15 Vsaka duša, ki
jé to, kar je poginilo samo od sebe, ali to, kar je bilo
raztrgano z zvermi, bodisi je to nekdo iz vaše lastne
dežele ali tujec, bo tako opral svoja oblačila kakor se
okopal v vodi in bo nečist do večera. Potem bo čist.
16 Toda če jih ne opere niti ne umije svojega mesa,
potem bo nosil svojo krivičnost.««

18 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom in jim reci: ›Jaz sem Gospod,
vaš Bog. 3 Ne boste delali po ravnanjih egiptovske
dežele, v kateri ste prebivali, in po ravnanjih kánaanske
dežele, kamor vas vodim, ne boste delali. Niti se ne
boste ravnali po njihovih odredbah. 4 Izvrševali boste
moje sodbe in se držali mojih odredb, da v njih hodite.
Jaz sem Gospod, vaš Bog. 5 Vi se boste torej držali
mojih zakonov in mojih sodb, katere, če jih človek
izvršuje, bo živel v njih. Jaz sem Gospod. 6 Nihče
izmed vas se ne bo približal kateremukoli, ki mu je
bližnji sorodnik, da odkrije njihovo nagoto. Jaz sem
Gospod. 7 Nagote svojega očeta ali nagote svoje
matere ne boš odkril. Ona je tvoja mati; ne boš odkril
njene nagote. 8 Nagote žene svojega očeta ne boš
odkril. To je nagota tvojega očeta. 9 Nagote svoje
sestre, hčere tvojega očeta ali hčere tvoje matere,
bodisi je ona rojena doma ali rojena zunaj, torej njune
nagote ne boš odkril. 10 Nagote hčere svojega sina
ali hčerine hčere, torej njune nagote ne boš odkril,
kajti njuna je tvoja lastna nagota. 11 Nagote hčere
žene tvojega očeta, rojene tvojemu očetu; ona je tvoja
sestra, ne boš odkril njene nagote. 12 Ne boš odkril
nagote sestre svojega očeta; ona je bližnja sorodnica
tvojega očeta. 13 Ne boš odkril nagote sestre svoje
matere, kajti ona je bližnja sorodnica tvoje matere.
14 Ne boš odkril nagote brata svojega očeta, ne boš
se približal njegovi ženi; ona je tvoja teta. 15 Ne boš
odkril nagote svoje snahe, ona je sinova žena; ne boš
odkril njene nagote. 16 Ne boš odkril nagote žene
svojega brata. To je nagota tvojega brata. 17 Ne boš
odkril nagote ženske in njene hčere niti ne boš vzel
hčere njenega sina ali hčere njene hčere, da bi odkril
njeno nagoto, kajti oni sta njeni bližnji sorodnici. To
je zlo. 18 Niti ne boš vzel žene k njeni sestri, da jo
dražiš, da odkriješ njeno nagoto poleg druge v njenem
času življenja. 19 Prav tako se ne boš približal ženski,
da odkriješ njeno nagoto, dokler je oddvojena zaradi
svoje nečistosti. 20 Poleg tega ne boš meseno ležal z
ženo svojega soseda, da bi se z njo omadeževal. 21
Nikomur izmed svojega semena ne boš dovolil iti skozi
ogenj k Molohu niti ne boš oskrunil imena svojega
Boga. Jaz sem Gospod. 22 Ne boš ležal z moškimi
kakor z ženskami. To je ogabnost. 23 Niti ne boš ležal
z nobeno živaljo, da s tem omadežuješ samega sebe
niti ne bo nobena ženska stala pred živaljo, da leže
dol k njej. To je zmešnjava. 24 Ne omadežujte se z
nobeno od teh stvari, kajti v vseh teh so omadeževani
narodi, ki jih jaz preženem pred vami. 25 Zemlja je
omadeževana, zato obiščem krivičnost le-te na njej
in sama zemlja izbruha njene prebivalce. 26 Zato
se boste držali mojih zakonov in mojih sodb in ne
boste zagrešili nobene od teh ogabnosti; niti kdorkoli
izmed vašega lastnega naroda niti katerikoli tujec, ki
začasno biva med vami 27 (kajti vse te ogabnosti so
storili ljudje dežele, ki so bili pred vami in dežela je
omadeževana), 28 da dežela tudi vas ne izpljune,
ko ste jo omadeževali, kakor je izpljunila narode, ki
so bili pred vami. 29 Kajti kdorkoli bo zagrešil katero
izmed teh ogabnosti, celo duše, ki jih zagrešijo, bodo
iztrebljene izmed svojega ljudstva. 30 Zatorej se boste
držali mojih odredb, da ne zagrešite kateregakoli izmed
teh gnusnih običajev, ki so bili zagrešeni pred vami in
da se ne omadežujete v tem. Jaz sem Gospod, vaš
Bog.««

19 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2
»Spregovori vsej skupnosti Izraelovih otrok in jim
reci: ›Vi bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem
svet. 3 Bojte se vsak mož svoje matere in svojega
očeta in se držite mojih šabat. Jaz sem Gospod, vaš
Bog. 4 Ne obračajte se k malikom niti si ne delajte
ulitih bogov. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 5 Če darujete
žrtvovanje mirovnih daritev Gospodu, jo darujte po
lastni volji. 6 Jejte jo isti dan, kot jo darujete in naslednji
dan. Če pa kaj ostane do tretjega dne, naj bo to
sežgano v ognju. 7 Če bo karkoli pojedeno na tretji
dan, je to gnusno; to ne bo sprejeto. 8 Zatorej bo
vsakdo, ki to jé, nosil svojo krivičnost, ker je oskrunil
posvečeno Gospodovo stvar in ta duša bo iztrebljena

izmed svojega ljudstva. 9 Ko žanješ žetev svoje
dežele, ne požanji v celoti vogalov svojega polja niti ne
zbiraj paberkovanja svoje žetve. 10 Svojega vinograda
[po trgatvi] ne boš paberkoval niti ne obiraj vsakega
grozda svojega vinograda. Pusti jih za revnega in
tujca. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 11 Ne kradite, niti
ne ravnajte napačno, niti ne lažite drug drugemu. 12
Pri mojem imenu ne prisegajte lažnivo niti ne skrunite
imena svojega Boga. Jaz sem Gospod. 13 Svojega
soseda ne goljufaj niti ga ne ropaj. Plačila tistega, ki
je najet, naj ne ostanejo s teboj vso noč do jutra. 14
Ne preklinjaj gluhega niti ne polagaj kamna spotike
pred slepega, temveč se boj svojega Boga. Jaz sem
Gospod. 15 Na sodbi ne stori nobene nepravičnosti.
Ne spoštuj revne osebe niti ne časti mogočne osebe,
temveč svojega bližnjega sodi v pravičnosti. 16 Ne
hodi gor in dol med svojim ljudstvom kakor tožljivec niti
ne stoj zoper kri svojega bližnjega. Jaz sem Gospod.
17 V svojem srcu ne sovraži svojega brata. Vsekakor
pograjaj svojega bližnjega in ne trpi greha na njem. 18
Ne maščuj se niti ne goji nobene zamere zoper otroke
svojega ljudstva, temveč ljubi svojega bližnjega kakor
samega sebe. Jaz sem Gospod. 19 Držite se mojih
zakonov. Svoji živini ne dovoli, da se pari z različno
vrsto. Svoje polje ne posej s pomešanim semenom
niti naj nate ne pride obleka [hkrati] stkana iz lanu in
volne. 20 Kdorkoli meseno leži z žensko, ki je sužnjica,
zaročena k soprogu in sploh ni odkupljena niti ji ni dana
svoboda; ona naj bo bičana. Ne bosta usmrčena, ker
ona ni bila svobodna. 21 On bo k vratom šotorskega
svetišča skupnosti privedel svojo daritev za prestopek
Gospodu, namreč ovna za daritev za prestopek. 22
Duhovnik naj zanj pred Gospodom za njegov greh
opravi spravo z ovnom daritve za prestopek, ki ga je
storil, in greh, ki ga je storil, mu bo odpuščen. 23 Ko
boste prišli v deželo in boste za hrano sadili vse vrste
dreves, potem štejte njihov sad kot neobrezan. Tri
leta vam bo ta kot neobrezan, ta naj ne bo pojeden.
24 Toda v četrtem letu bo vse njegovo sadje sveto,
da s tem hvali Gospoda. 25 V petem letu boste jedli
od njegovega sadja, da vam bo lahko obrodil svoj
donos. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 26 Nobene stvari
ne jejte s krvjo niti ne izrekajte uroka niti ne obeležujte
časov. 27 Ne zaoblite robov svojih glav niti ne kazite
robov svoje brade. 28 Na svojem mesu ne boste delali
nobenih urezov za mrtve niti si nase ne vtisnite nobenih
znamenj. Jaz sem Gospod. 29 Ne onečasti svoje
hčere, da ji ne povzročiš, da postane vlačuga, da ne bi
dežela padla v vlačugarstvo in bi dežela postala polna
zlobnosti. 30 Držite se mojih šabat in spoštujte moje
svetišče. Jaz sem Gospod. 31 Ne obračajte se k tem, ki
imajo osebne duhove niti ne povprašujte za čarovniki,
da vas ne omadežujejo. Jaz sem Gospod, vaš Bog. 32
Pred osivelo glavo vstani in spoštuj obraz starca in
se boj svojega Boga. Jaz sem Gospod. 33 Če tujec
začasno prebiva s teboj v tvoji deželi, ga ne zatiraj. 34
Temveč naj ti bo tujec, ki prebiva s teboj, kakor nekdo
rojen med vami in ljubi ga kakor samega sebe, kajti
bili ste tujci v egiptovski deželi. Jaz sem Gospod, vaš
Bog. 35 Nobene nepravičnosti ne delajte pri sodbi,
merilni palici, teži ali meri. 36 Imejte pravične tehtnice,
pravične uteži, pravičen škaf in pravičen vrč. Jaz sem
Gospod, vaš Bog, ki sem vas privedel iz egiptovske
dežele. 37 Zato upoštevajte vse moje zakone in vse
moje sodbe ter jih izvršujte. Jaz sem Gospod.«

20 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2
»Ponovno, Izraelovim otrokom boš rekel:
›Kdorkoli je izmed Izraelovih otrok ali izmed tujcev,
ki začasno prebivajo v Izraelu, da izroči karkoli od
svojega semena Molohu; ta bo zagotovo usmrčen.
Ljudstvo dežele naj ga kamna s kamni. 3 Svoj obraz
bom naravnal zoper tega človeka in ga iztrebil izmed
njegovega ljudstva, ker je od svojega semena dal
Molohu, da omadežuje moje svetišče in da oskruni
moje sveto ime. 4 Če ljudstvo dežele kakorkoli skrije
svoje oči pred možem, ko ta daje svoje seme Molohu
in ga ne ubije, 5 potem bom svoj obraz naravnal zoper
tega moža in zoper njegovo družino in izmed njegovega
ljudstva odsekal njega in vse, ki se gredo vlačugat za
njim, da bi zagrešili vlačugarstvo z Molohom. 6 Duša,
ki se obrača za takšnimi, ki imajo osebne duhove in za
čarovniki, da se gredo vlačugat za njimi, zoper to dušo
celo naravnam svoj obraz in ga bom odsekal izmed
njegovega ljudstva. 7 Posvečujte se torej in bodite
sveti, kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. 8 Držali se boste
mojih zakonov in jih izvrševali. Jaz sem Gospod, ki vas
posvečujem. 9 Kajti vsak, kdor preklinja svojega očeta
ali svojo mater, bo zagotovo usmrčen. Preklinjal je
svojega očeta ali svojo mater; njegova kri bo nad njim.
10 Moški, ki zagreši zakonolomstvo z ženo drugega
moškega, torej ta, ki zagreši zakonolomstvo z ženo
svojega bližnjega, zakonolomec in zakonolomka bosta
zagotovo usmrčena. 11 Moški, ki leži z ženo svojega
očeta, je odkril očetovo nagoto. Oba bosta zagotovo
usmrčena. Njuna kri bo nad njima. 12 Če moški leži s
svojo snaho, bosta zagotovo oba usmrčena. Storila sta
zmešnjavo. Njuna kri naj bo nad njima. 13 Če moški
leži z moškim prav tako, kakor leži z žensko, sta oba
zagrešila ogabnost. Zagotovo bosta oba usmrčena.
Njuna kri bo nad njima. 14 Če moški vzame ženo in
njeno mater, je to zlo. Sežgani bodo z ognjem, tako on
in oni dve, da tam med vami ne bo zla. 15 Če moški leži
z živaljo, bo zagotovo usmrčen, žival pa boste zaklali.
16 Če se ženska približa h katerikoli živali in leže dol

k njej, boš ubil žensko in žival. Obe bosta zagotovo
usmrčeni. Njuna kri bo nad njima. 17 Če moški vzame
svojo sestro, hčer svojega očeta ali hčer svoje matere
in vidi njeno nagoto in ona vidi njegovo nagoto. To je
zlobna stvar in oba bosta iztrebljena pred očmi svojega
ljudstva. Odkril je nagoto svoje sestre. Nosil bo svojo
krivičnost. 18 Če bo moški ležal z žensko, ki je bolna
in bo odkril njeno nagoto, je odkril njen studenec in
ona je odkrila studenec svoje krvi in oba izmed njiju
bosta iztrebljena izmed svojega ljudstva. 19 Ne boš
odkril nagote sestre svoje matere niti sestre svojega
očeta, kajti on odkriva svoje bližnje sorodstvo. Oba
bosta nosila svojo krivičnost. 20 Če bo moški ležal z
ženo svojega strica, odkriva nagoto svojega strica.
Nosila bosta svoj greh; umrla bosta brez otrok. 21 Če
bo moški vzel ženo svojega brata, je to nečista stvar.
Odkril je nagoto svojega brata; onadva bosta brez
otrok. 22 Vi se boste torej držali vseh mojih zakonov in
vseh mojih sodb in jih izvrševali, da vas dežela, kamor
vas privedem, da v njej prebivate, ne izpljune. 23 Ne
boste hodili po običajih naroda, ki sem ga pred vami
izgnal, kajti zagrešili so vse te stvari in zato so se mi
zagnusili. 24 Toda vam sem rekel: ›Podedovali boste
njihovo deželo in dal vam jo bom, da jo vzamete v last,
deželo kjer tečeta mleko in med.‹ Jaz sem Gospod,
vaš Bog, ki vas je oddvojil od drugih ljudstev. 25 Zato
boste postavili razliko med čistimi živalmi in nečistimi
in med nečisto perjadjo in čisto, in svojih duš ne boste
ognusili z živalmi ali s perjadjo ali s katerokoli vrsto
žive stvari, ki se plazi po tleh, ki sem jo kot nečisto
oddvojil od vas. 26 Vi mi boste sveti, kajti jaz, Gospod,
sem svet in sem vas oddvojil od drugih ljudstev, da bi
bili moji. 27 Moški ali ženska, ki ima osebnega duha ali
da je čarovnik, bosta zagotovo usmrčena. Kamnajo naj
ju s kamni. Njuna kri bo nad njima.‹«

21 Gospod je rekel Mojzesu: »Govori duhovnikom,
Aronovim sinovom in jim reci: ›Nihče naj ne bo
omadeževan zaradi mrtvega med svojim ljudstvom, 2
toda za njegove sorodnike, ki so blizu njemu, to je za
njegovo mater, za njegovega očeta, za njegovega sina,
za njegovo hčer, za njegovega brata 3 in za njegovo
sestro devico, ki je blizu njemu, ki nima nobenega
soproga; zaradi nje je lahko omadeževan. 4 Toda
ta, ki je poglavar med svojim ljudstvom, sebe ne bo
omadeževal, da se oskruni. 5 Ne bodo delali pleše na
svoji glavi, niti ne bodo brili robov svojih brad, niti si ne
bodo delali nobenih urezov na mesu. 6 Sveti bodo
svojemu Bogu in ne bodo oskrunili imena svojega
Boga, kajti darujejo Gospodove daritve, narejene z
ognjem in kruh njihovega Boga; zato bodo sveti. 7 Naj
ne vzamejo žene, ki je vlačuga ali oskrunjena niti naj
ne vzamejo žene, odslovljene od njenega soproga,
kajti on je svet svojemu Bogu. 8 Zato ga boš torej
posvetil, kajti on daruje kruh tvojega Boga. Tebi bo
svet, kajti jaz, Gospod, ki te posvečujem, sem svet. 9
Če pa se hči kateregakoli duhovnika oskruni z igranjem
vlačuge, je oskrunila svojega očeta. Sežgana naj bo z
ognjem. 10 Kdor je véliki duhovnik med svojimi brati,
na katerega glavo je bilo izlito mazilno olje in ki je
uméščen, da si nadene obleke, ne bo odkril svoje
glave niti pretrgal svojih oblačil, 11 niti ne bo šel h
kateremukoli truplu niti se ne bo omadeževal zaradi
svojega očeta ali zaradi svoje matere, 12 niti naj ne
gre ven iz svetišča niti ne oskruni svetišča svojega
Boga, kajti krona mazilnega olja njegovega Boga je na
njem. Jaz sem Gospod. 13 Ženo bo vzel v njenem
devištvu. 14 Vdove ali ločene ženske ali oskrunjene
ali pocestnice; teh ne bo vzel, temveč bo za ženo
vzel devico iz svojega lastnega ljudstva. 15 Niti med
svojim ljudstvom ne bo oskrunil svojega semena,
kajti jaz, Gospod, ga posvečujem.‹« 16 Gospod je
spregovoril Mojzesu, rekoč: 17 »Govori Aronu, rekoč:
›Kdorkoli je od tvojega semena v njihovih rodovih,
ki ima kakršnokoli pomanjkljivost, naj se ne približa,
da bi daroval kruh svojega Boga. 18 Kajti katerikoli
človek je, ki ima pomanjkljivost, se ne bo približal. Slep
človek ali hrom ali kdor ima ploščat nos ali katerokoli
stvar odveč 19 ali človek, ki ima zlomljeno nogo ali
zlomljeno roko 20 ali je grbast ali pritlikav ali, ki ima
pomanjkljivost v svojem očesu ali je grintav ali krastav
ali ima zmečkana moda; 21 noben človek, ki ima iz
semena duhovnika Arona pomanjkljivost, ne bo prišel
blizu, da daruje Gospodove daritve narejene z ognjem.
Ima pomanjkljivost; ta ne bo prišel blizu, da daruje kruh
svojega Boga. 22 Jedel bo kruh svojega Boga, tako od
najsvetejšega kakor od svetega. 23 Samo ta ne bo šel
noter za zagrinjalo niti prišel blizu k oltarju, ker ima
pomanjkljivost, da ne oskruni mojih svetišč, kajti jaz,
Gospod, jih posvečujem.‹« 24 Mojzes je to povedal
Aronu, njegovim sinovom in vsem Izraelovim otrokom.

22 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Aronu in njegovim sinovom, da se ločijo od
svetih stvari Izraelovih otrok in da ne oskrunijo mojega
svetega imena v teh stvareh, ki jih posvetijo meni. Jaz
sem Gospod. 3 Reci jim: ›Kdorkoli je izmed vsega
vašega semena med vašimi rodovi, ki hodi k svetim
stvarem, ki jih Izraelovi otroci posvetijo Gospodu in ima
na sebi svojo nečistost, bo ta duša iztrebljena izpred
moje prisotnosti. Jaz sem Gospod. 4 Katerikoli moški
iz Aronovega semena je gobavec ali ima tekoč izliv,
ta ne bo jedel od svetih stvari, dokler ne bo čist. In
kdorkoli se dotakne kakršnekoli stvari, ki je nečista, pri
mrtvem ali pri moškem, čigar seme gre od njega, 5 ali
kdorkoli se dotika katerekoli plazeče stvari, s katero se

lahko onečisti, ali človeka, od katerega lahko vzame
nečistost, kakršnokoli nečistost ta ima; 6 duša, ki se je
dotaknila česarkoli takega, bo nečista do večera in ne
bo jedla od svetih stvari, dokler svojega mesa ne umije
z vodo. 7 Ko sonce zaide bo čist in potem bo jedel
od svetih stvari, ker je to njegova hrana. 8 Tega, kar
pogine samo od sebe ali je raztrgano z zvermi, ne bo
jedel, da samega sebe s tem omadežuje. Jaz sem
Gospod. 9 Držali se bodo torej moje odredbe, da ne bi
za to nosili greha in torej umrli, če to oskrunijo. Jaz,
Gospod, jih posvečujem. 10 Tam noben tujec ne bo
jedel od svete stvari. Duhovnikov začasni prebivalec ali
najet služabnik ne bosta jedla od svete stvari. 11 Toda
če duhovnik s svojim denarjem kupi katerokoli dušo,
bo ta [duša] jedla od tega in kdor je rojen v njegovi hiši.
Jedli bodo od njegove hrane. 12 Če pa bo duhovnikova
hči poročena k tujcu, ona ne bo jedla od daritev svetih
stvari. 13 Toda če je duhovnikova hči vdova ali ločena
in nima otrok in je vrnjena k hiši svojega očeta kakor
v svoji mladosti, bo jedla od hrane svojega očeta,
toda noben tujec ne bo jedel od tega. 14 Če človek
nevede jé od svete stvari, potem bo k temu dodal
peti del in to bo s sveto stvarjo dal duhovniku. 15 Oni
ne bodo oskrunili svetih stvari Izraelovih otrok, ki jih
darujejo Gospodu 16 ali jim dopustili, da nosijo krivdo
prestopka, kadar jedo njihove svete stvari, kajti jaz,
Gospod, jih posvečujem.« 17 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 18 »Govori Aronu, njegovim sinovom
in vsem Izraelovim otrokom ter jim reci: ›Kdorkoli bo
od Izraelove hiše ali od tujcev v Izraelu, ki bo svoj
dar daroval za vse svoje zaobljube in za vse svoje
prostovoljne daritve, ki jih bodo darovali Gospodu za
žgalno daritev, 19 bodo po lastni volji darovali samca
brez pomanjkljivosti od goveda, od ovc ali od koz. 20
Toda karkoli ima pomanjkljivost, tega ne boste darovali,
kajti to za vas ne bo sprejemljivo. 21 Kdorkoli daruje
žrtvovanje mirovnih daritev Gospodu, da izpolni svojo
zaobljubo ali prostovoljno daritev v govedu ali ovcah,
mora biti to popolno, da bi bilo sprejeto; na tem ne
bo nobene pomanjkljivosti. 22 Slepo ali zlomljeno ali
pohabljeno ali kar ima rane, iz katerih se izceja ali
grinto ali krasto, teh stvari ne boste darovali Gospodu
niti od njih [ne boste] naredili daritve z ognjem na oltarju
Gospodu. 23 Ali bikca ali jagnje, ki ima katerokoli stvar
odvečno, ali karkoli manjkajočega v njegovih delih, to
lahko daruješ za prostovoljno daritev, toda za zaobljubo
to ne bo sprejeto. 24 Gospodu ne boste darovali tega,
kar je poškodovano ali zdrobljeno ali zlomljeno ali
odrezano niti v svoji deželi ne boste opravili nobenega
takšnega darovanja. 25 Niti iz tujčeve roke ne boste
darovali kruha svojega Boga, od kateregakoli izmed
njih, ker je v njih njihova izprijenost in pomanjkljivost.
Ti ne bodo sprejeti za vas.« 26 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 27 »Kadar je priveden bikec ali ovca
ali koza, potem bo ta sedem dni pod materjo. Od
osmega dne in naprej pa bo to sprejeto za ognjeno
daritev Gospodu. 28 Naj bo to krava ali ovca, ne boš
na isti dan zaklal nje in njenega mladega. 29 Ko boste
darovali žrtev zahvaljevanja Gospodu, to darujte po
lastni volji. 30 Istega dne bo to pojedeno; ničesar od
tega ne boste pustili do naslednjega dne. Jaz sem
Gospod. 31 Zato se boste držali mojih zapovedi in jih
izpolnjevali. Jaz sem Gospod. 32 Niti ne boste oskrunili
mojega svetega imena, temveč bom jaz posvečen med
Izraelovim otroci. Jaz sem Gospod, ki vas posvečuje,
33 ki vas je privedel ven iz egiptovske dežele, da bi bil
vaš Bog. Jaz sem Gospod.«

23 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom in jim reci: › Glede Gospodovih
praznovanj, ki jih boste razglašali, da bodo sveti sklici,
torej ta so moja praznovanja. 3 Šest dni naj bo delo
opravljeno, toda sedmi dan je šabatni počitek, sveti
sklic. Nanj ne boste opravljali nobenega dela. To je
šabat Gospodu v vseh vaših prebivališčih. 4 To so
Gospodova praznovanja, torej sveti sklici, ki jih boste
razglašali v določenih časih. 5 Na štirinajsti dan prvega
meseca zvečer je Gospodova pasha. 6 Na petnajsti
dan istega meseca je praznik nekvašenega kruha
Gospodu. Sedem dni morate jesti nekvašen kruh. 7 Na
prvi dan boste imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega
dela ne boste opravljali. 8 Temveč boste sedem dni
darovali ognjeno daritev Gospodu. Na sedmi dan je
sveti sklic; nobenega hlapčevskega dela ne boste
opravljali.« 9 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč:
10 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko boste
prišli v deželo, ki vam jo dam in boste poželi njeno
žetev, potem boste prinesli snop prvih sadov svoje
žetve duhovniku. 11 Ta bo snop majal pred Gospodom,
da bo sprejet za vas. Duhovnik ga bo majal naslednji
dan po šabatu. 12 Ta dan, ko boste majali snop, boste
darovali jagnje brez pomanjkljivosti, prvega leta, za
žgalno daritev Gospodu. 13 Jedilna daritev od tega bo
dve desetinki fine moke, umešane z oljem, ognjena
daritev v prijeten vonj Gospodu in jedilna daritev od
tega bo četrtina vrča vina. 14 Vi pa ne boste jedli niti
kruha niti popraženega zrnja niti zelenega žitnega
klasja, do prav istega dne, ko svojemu Bogu prinesete
dar. To bo zakon na veke skozi vaše rodove v vseh
vaših prebivališčih. 15 Šteli si boste od naslednjega
dne po šabatu, od dneva, ko ste prinesli snop majalne
daritve; sedem šabat bo celota. 16 Torej do naslednjega
dne po sedmem šabatu boste šteli petdeset dni in
darovali boste novo jedilno daritev Gospodu. 17 Iz
svojih prebivališč boste prinesli dva hleba majanja iz

dveh desetink. Ta bosta iz fine moke; spečena bosta s
kvasom. To so prvi sadovi Gospodu. 18 S kruhom boste
darovali sedem enoletnih jagnjet brez pomanjkljivosti
in enega mladega bikca in dva ovna. Ti bodo za
žgalno daritev Gospodu, z njihovo jedilno daritvijo
in njihovimi pitnimi daritvami, torej ognjeno daritvijo
prijetnega vonja Gospodu. 19 Potem boste žrtvovali
enega kozlička od koz za daritev za greh in dve jagnjeti
prvega leta za žrtvovanje mirovnih daritev. 20 Duhovnik
jih bo majal s kruhom prvih sadov za majalno daritev
pred Gospodom z dvema jagnjetoma. Ti bodo sveti
Gospodu za duhovnika. 21 Razglašali boste na prav
isti dan, da vam bo to lahko sveti sklic. Nobenega
hlapčevskega dela ne boste opravljali ta dan. To bo
zakon na veke po vseh vaših prebivališčih skozi vaše
rodove. 22 Ko žanjete žetev svoje dežele, med žetvijo
ne boš pobral vsega do robov svojega polja niti ne
boš zbiral nobenih paberkovanj svoje žetve. Pustil jih
boš revnemu in tujcu. Jaz sem Gospod, vaš Bog.««
23 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 24 »Govori
Izraelovim otrokom, rekoč: ›V sedmem mesecu, na
prvi dan meseca, boste imeli šabat, spomin trobljenja
trobent, sveti sklic. 25 Nobenega hlapčevskega dela
ne boste opravljali ta dan, temveč boste darovali
ognjeno daritev Gospodu.«« 26 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 27 »Tudi na deseti dan tega sedmega
meseca bo tam dan sprave. To vam bo sveti sklic; in
ponižali boste svoje duše in darovali ognjeno daritev
Gospodu. 28 Na ta isti dan ne boste delali nobenega
dela, kajti to je dan sprave, da opravite spravo za vas
pred Gospodom, vašim Bogom. 29 Kajti katerakoli
duša bo ta, ki v tem istem dnevu ne bo ponižana,
bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 30 Katerakoli
duša bo ta, ki na ta isti dan počne kakršnokoli delo,
ista duša bo uničena izmed svojega ljudstva. 31
Nobene vrste dela ne boste počeli. To bo zakon na
veke skozi vaše rodove v vseh vaših prebivališčih.
32 To vam bo šabatni počitek in ponižali boste svoje
duše. Na deveti dan meseca zvečer, od večera do
večera, boste praznovali svoj šabat.« 33 Gospod je
spregovoril Mojzesu, rekoč: 34 »Govori Izraelovim
otrokom, rekoč: ›Petnajsti dan sedmega meseca bo
za sedem dni šotorski praznik Gospodu. 35 Na prvi
dan bo sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne
boste opravljali ta dan. 36 Sedem dni boste darovali
ognjeno daritev Gospodu. Na osmi dan vam bo sveti
sklic in darovali boste ognjeno daritev Gospodu. To
je slovesen zbor in nobenega hlapčevskega dela ne
boste opravljali ta dan. 37 To so Gospodovi prazniki, ki
jih boste razglašali, da bodo sveti sklici, da darujete
daritev, narejeno z ognjem Gospodu, žgalno daritev
in jedilno daritev, žrtvovanje in pitne daritve, vsako
stvar na svoj dan, 38 poleg Gospodovih šabat in
poleg vaših darov in poleg vseh vaših zaobljub in
poleg vseh vaših prostovoljnih daritev, ki jih izročite
Gospodu. 39 Tudi na petnajsti dan sedmega meseca,
ko se zberete v sadu dežele, boste sedem dni imeli
praznovanje Gospodu. Na prvi dan bo šabat in na
osmi dan bo šabat. 40 Na prvi dan si boste vzeli veje
čednih dreves, mladike palmovih dreves, veje debelih
dreves in potočnih vrb; in sedem dni se boste veselili
pred Gospodom, svojim Bogom. 41 Sedem dni na leto
boste ohranjali praznovanje Gospodu. To bo zakon na
veke v vaših rodovih. To boste proslavljali v sedmem
mesecu. 42 Sedem dni boste prebivali v šotorih; vsi, ki
so rojeni Izraelci, bodo prebivali v šotorih, 43 da bodo
vaši rodovi lahko vedeli, da sem Izraelovim otrokom
dal prebivati v šotorih, ko sem jih privedel iz egiptovske
dežele. Jaz sem Gospod, vaš Bog.«« 44 In Mojzes je
Izraelovim otrokom naznanil praznovanja Gospodu.

24 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej
Izraelovim otrokom, da ti prinesejo čistega olja
iz stolčenih oliv za svetlobo, da bi svetilke nenehno
gorele. 3 Zunaj zagrinjala pričevanja, v šotorskem
svetišču skupnosti, bo Aron to nenehno ukazoval od
večera do jutra pred Gospodom. To bo zakon na veke
v vaših rodovih. 4 Svetike bo nenehno oskrboval na
čistem svečniku pred Gospodom. 5 Vzel boš fino moko
in iz nje spekel dvanajst kolačev. Dve desetinki bosta
v enem kolaču. 6 Postavil jih boš v dve vrsti, šest v
vrsto, na čisto mizo pred Gospodom. 7 Nad vsako
vrsto boš dal čisto kadilo, da bo ta lahko na kruhu za
spomin, torej ognjena daritev Gospodu. 8 Vsak šabat
ga bo nenehno postavljal v vrsto pred Gospodom,
vzetega od Izraelovih otrok z večno zavezo. 9 To
bo Aronovo in od njegovih sinov in to bodo jedli na
svetem prostoru, kajti to mu je najsvetejše od daritev
Gospodu, narejenih z ognjem, z večnim zakonom.«
10 Sin Izraelke, katere oče je bil Egipčan, je odšel
ven med Izraelove otroke in ta sin izraelske ženske in
mož iz Izraela sta se skupaj prepirala v taboru. 11 Sin
Izraelke je izrekal bogokletje proti Gospodovemu imenu
in preklinjal. Privedli so ga k Mojzesu. (In ime njegove
matere je bilo Šelomíta, hči Dibrija, iz Danovega rodu.)
12 Dali so ga pod stražo, da bi jim bil lahko pokazan
Gospodov um. 13 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 14 »Privedite tistega, ki je klel zunaj tabora,
in naj vsi, ki so ga slišali, položijo roke na njegovo
glavo in naj ga vsa skupnost kamna. 15 Izraelovim
otrokom boš govoril, rekoč: ›Kdorkoli preklinja svojega
Boga, bo nosil svoj greh. 16 Kdor preklinja Gospodovo
ime, bo zagotovo usmrčen in zagotovo ga bo vsa
skupnost kamnala; tako tujca, kakor tistega, ki je rojen
v deželi, ko preklinja Gospodovo ime, bo usmrčen. 17

Kdor ubija kateregakoli človeka, bo zagotovo usmrčen.
18 Kdor ubije žival, bo to poplačal; žival za žival. 19
Če človek povzroči madež na svojem bližnjem; kakor
je storil on, tako naj bo to storjeno njemu; 20 zlom
za zlom, oko za oko, zob za zob. Kakor je on na
človeku povzročil pomanjkljivost, tako naj bo njemu
ponovno storjeno. 21 Kdor ubije žival, bo to povrnil,
kdor pa ubije človeka, bo usmrčen. 22 Imeli boste eno
vrsto postave, prav tako za tujca, kakor za nekoga iz
svoje lastne dežele, kajti jaz sem Gospod, vaš Bog.««
23 Mojzes je Izraelovim otrokom spregovoril, da naj
tistega, ki je preklet, privedejo ven iz tabora in kamnajo
s kamni. In Izraelovi otroci so storili tako, kakor je
Gospod zapovedal Mojzesu.

25 Gospod je na gori Sinaj spregovoril Mojzesu,
rekoč: 2 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci:
›Ko pridete v deželo, ki sem vam jo dal, potem bo
dežela ohranjala šabat Gospodu. 3 Šest let boš sejal
svoje polje in šest let boš obrezoval svoj vinograd in
zbiral njegov sad, 4 toda v sedmem letu bo šabatni
počitek deželi, šabat za Gospoda. Niti ne boš sejal
svojega polja niti obrezal svojega vinograda. 5 Tega,
kar raste samo od sebe od tvoje žetve, ne boš požel
niti nabiral grozdja iz svoje neobrezane trte, kajti to
je za deželo leto počitka. 6 Šabatni [pridelek] dežele
bo zate hrana; zate, za tvojega služabnika, za tvojo
služkinjo, za tvojega najetega služabnika in za tvojega
tujca, ki začasno biva s teboj 7 in ves njegov narast bo
hrana za tvojo živino in za živali, ki so na tvoji zemlji. 8
Štel si boš sedem šabatnih let, sedemkrat sedem let;
in obdobje sedmih šabatnih let ti bodi devetinštirideset
let. 9 Potem bo šofar jubileja zadonel na deseti dan
sedmega meseca. Na dan sprave boste naredili, da
zvok šofarja zadoni po vsej vaši deželi. 10 Posvetili
boste petdeseto leto in razglasili svobodo po vsej
deželi, vsem njenim prebivalcem. To vam bo jubilej, vi
pa se boste vrnili vsak mož k svoji posesti in vrnili se
boste vsak mož k svoji družini. 11 Vam bo to petdeseto
leto jubilej. Ne boste niti sejali niti želi tega, kar zraste
samo od sebe niti nabirali grozdja v njem od vaše
neobrezane trte. 12 Kajti to je jubilej; ta vam bo svet.
Jedli boste njegov donos iz polja. 13 V letu tega jubileja
se bo vsak človek vrnil k svoji posesti. 14 Če kaj
prodaš svojemu bližnjemu, ali kaj kupiš iz roke svojega
bližnjega, ne boste zatirali drug drugega. 15 Glede na
število let po jubileju boš kupil od svojega bližnjega
in glede na število let sadov ti bo prodal. 16 Glede
na množino let boš povečal njegovo ceno in glede na
manjše število let boš zmanjšal njegovo ceno, kajti
glede na število let sadov ti jo bo prodal. 17 Zatorej ne
boste zatirali drug drugega, temveč se boš bal svojega
Boga, kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog. 18 Zatorej boste
izpolnjevali moje zakone in se držali mojih sodb in
jih izvrševali, in v varnosti boste prebivali v deželi.
19 Dežela bo obrodila svoj sad in jedli boste svoje
obilje in v njej varno prebivali. 20 In če boste rekli:
›Kaj bomo jedli sedmo leto? Glej, ne bomo sejali niti
zbrali v našem narastu, ‹ 21 potem bom v šestem letu
zapovedal nad vami svoj blagoslov in ta bo prinesel
sad za tri leta. 22 Sejali boste osmo leto in še jedli od
starih sadov do devetega leta, dokler ne pridejo njeni
sadovi, boste jedli iz starih zalog. 23 Dežela naj ne
bo prodana na veke, kajti dežela je moja, kajti vi ste
tujci in začasni prebivalci z menoj. 24 In po vsej deželi
svoje posesti boste zagotovili odkupitev za deželo.
25 Če tvoj brat postane reven in je prodal nekaj od
svoje posesti in če pride katerikoli njegov sorodnik,
da to odkupi, potem bo odkupil to, kar je njegov brat
prodal. 26 Če mož nima nikogar, da to odkupi in je
sam zmožen to odkupiti, 27 potem naj prešteje leta od
njegove prodaje in povrne presežek človeku, ki mu jo je
prodal, da se on lahko vrne v svojo posest. 28 Toda če
mu on tega ne bo zmožen povrniti, potem bo to, kar je
prodal, ostalo v roki tistega, ki je to kupil, do jubilejnega
leta. Na jubilej bo odšlo in on se bo vrnil v svojo
posest. 29 Če mož proda hišo za prebivanje v mestu
z obzidjem, potem jo lahko odkupi znotraj celotnega
leta potem, ko je bila ta prodana. Znotraj polnega
leta jo lahko odkupi. 30 Če pa ta ne bo odkupljena
znotraj časa polnega leta, potem bo hiša, ki je v mestu
z obzidjem, utrjena na veke tistemu, ki jo je kupil,
skozi vse njegove rodove. Ta v jubileju ne bo odšla.
31 Toda vaške hiše, ki naokoli nimajo obzidja, bodo
štete kakor polja dežele. Lahko so odkupljene in na
jubilej bodo odšle. 32 Vendar lahko mesta Lévijevcev in
hiše mest njihove posesti Lévijevci kadarkoli odkupijo.
33 Če človek kupi od Lévijevcev, potem bo hiša, ki
je bila prodana in mesto njegove posesti, odšlo v
jubilejnem letu, kajti hiše mest Lévijevcev so njihova
posest med Izraelovimi otroki. 34 Toda polje predmestij
njihovih mest ne more biti prodano, kajti to je njihova
neprestana posest. 35 Če tvoj brat postane reven in
je zaradi tebe propadel, potem ga boš razbremenil;
da, čeprav je tujec ali začasni prebivalec, da bo lahko
živel s teboj. 36 Nobenih obresti ne vzemi od njega
ali narasta, temveč se boj svojega Boga, da bo tvoj
brat lahko živel s teboj. 37 Svojega denarja mu ne boš
dal na obresti niti svojega živeža posodil za dobiček.
38 Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki vas je privedel iz
egiptovske dežele, da vam dam kánaansko deželo
in, da bi bil vaš Bog. 39 Če tvoj brat, ki prebiva pri
tebi, postane reven in ti je prodan, ga ne boš prisilil, da
služi kakor služabnik, 40 temveč kakor najeti služabnik
in kakor začasni prebivalec bo on s teboj in ti bo služil

do jubilejnega leta. 41 Potem bo odšel od tebe tako
on in njegovi otroci z njim in se bo vrnil k svoji lastni
družini in se bo vrnil na posest svojih očetov. 42 Kajti
oni so moji služabniki, ki sem jih privedel iz egiptovske
dežele. Ne bodo prodani kakor tlačani. 43 Nad njim
ne boš vladal s krutostjo, temveč se boš bal svojega
Boga. 44 Tako tvoji služabniki in tvoje služabnice, ki
jih boš imel, bodo izmed poganov, ki so naokoli vas;
izmed njih si kupujte služabnike in služabnice. 45
Poleg tega izmed otrok tujcev, ki začasno prebivajo
med vami, od njih boste kupovali in od njihovih družin,
ki so z vami, ki so jih zaplodili v vaši deželi; in oni bodo
vaša posest. 46 Vzeli jih boste kakor dediščino za
svoje otroke za seboj, da jih podedujejo za posest; ti
bodo vaši služabniki na veke, toda nad svojimi brati,
Izraelovimi otroki, ne boste s krutostjo vladali drug nad
drugim. 47 Če začasni prebivalec ali tujec poleg tebe
obogati, tvoj brat, ki prebiva ob njem pa obuboža in
se proda tujcu ali začasnemu prebivalcu ob tebi ali
rodu tujčeve družine, 48 potem, ko je ta prodan, je
lahko ponovno odkupljen. Eden izmed njegovih bratov
ga lahko odkupi. 49 Odkupi ga lahko njegov stric ali
sin njegovega strica ali kdorkoli, ki je blizu sorodstva
njegovi družini, ga lahko odkupi, ali če je zmožen, se
lahko odkupi sam. 50 Poračunal bo z njim, ki ga je
kupil od leta, ko mu je bil prodan, do jubilejnega leta.
Cena njegove prodaje bo glede na število let, glede na
čas najetega služabnika bo ta z njim. 51 Če je zadaj
še veliko let, glede na njihovo [število], bo povrnil ceno
svoje odkupitve od denarja, za katerega je bil kupljen.
52 Če bo preostalo le nekaj let do jubilejnega leta,
potem bo z njim obračunal in glede na njegova leta
mu bo povrnil ceno njegove odkupitve. 53 In kakor
letno najeti služabnik bo z njim, in drugi nad njim v
tvojem pogledu ne bo vladal s krutostjo. 54 Če pa ne
bo odkupljen v teh letih, potem bo odšel v jubilejnem
letu, tako on in njegovi otroci z njim. 55 Kajti Izraelovi
otroci so mi služabniki; oni so moji služabniki, ki sem
jih privedel iz egiptovske dežele. Jaz sem Gospod, vaš
Bog.««

26 »V svoji deželi si ne boste delali nobenih malikov
niti rezanih podob, niti si dvigovali stoječe podobe,
niti si postavljali kakršnekoli podobe iz kamna, da bi
se priklanjali k njej, kajti jaz sem Gospod, vaš Bog. 2
Držali se boste mojih šabat in spoštovali moje svetišče.
Jaz sem Gospod. 3 Če se ravnate po mojih zakonih in
se držite mojih zapovedi in jih izpolnjujete, 4 potem
vam bom dal dež v pravšnjem obdobju in dežela bo
obrodila svoj donos in poljska drevesa bodo obrodila
svoj sad. 5 Vaša mlatev bo segla do trgatve in trgatev
bo segla do časa setve in jedli boste svoj kruh do
sitega in varno prebivali v svoji deželi. 6 V deželi
bom dal mir in ulegli se boste in nihče vas ne bo
prestrašil, in odstranil bom zle zveri iz dežele niti skozi
vašo deželo ne bo šel meč. 7 Pregnali boste svoje
sovražnike in oni bodo pred vami padli pod mečem. 8
Pet izmed vas jih bo preganjalo sto in sto izmed vas
bo desettisoče pognalo v beg in vaši sovražniki bodo
pred vami padli pod mečem. 9 Kajti ozrl se bom na
vas in vas naredil rodovitne in vas namnožil in z vami
vzpostavil svojo zavezo. 10 Jedli boste staro zalogo in
staro boste zaradi nove prinesli naprej. 11 Med vami
bom postavil svoje šotorsko svetišče, in moja duša vas
ne bo prezirala. 12 Med vami bom hodil in bom vaš
Bog in vi boste moje ljudstvo. 13 Jaz sem Gospod, vaš
Bog, ki vas je privedel iz egiptovske dežele, da ne bi bili
njihovi služabniki; in jaz sem zlomil vezi vašega jarma
in storil, da hodite pokonci. 14 Toda če mi ne boste
prisluhnili in ne boste izpolnjevali vseh teh zapovedi
15 in če boste prezirali moje zakone ali če vaša duša
prezira moje sodbe, tako da ne boste izpolnjevali vseh
mojih zapovedi, temveč da prelamljate mojo zavezo,
16 bom tudi jaz to storil vam; čez vas bom določil celo
strahoto in uničenje in gorečo vročico, ki bo použila
oči in povzročila bridkost srca, in svoje seme boste
sejali zaman, kajti pojedli ga bodo vaši sovražniki.
17 Svoj obraz bom naravnal zoper vas in vi boste
umorjeni pred svojimi sovražniki. Tisti, ki jih sovražite,
bodo kraljevali nad vami in bežali boste, ko vas nihče
ne zasleduje. 18 In če mi zaradi vsega tega še ne
boste hoteli prisluhniti, potem vas bom zaradi vaših
grehov sedemkrat bolj kaznoval. 19 Zlomil bom ponos
vaše moči in vaše nebo bom naredil kakor železo in
vašo zemljo kakor bron, 20 in vaša moč bo porabljena
v prazno, kajti vaša dežela ne bo obrodila svojega
donosa niti drevesa dežele ne bodo obrodila svojega
sadja. 21 Če hodite nasprotno meni in mi ne boste
prisluhnili, bom glede na vaše grehe nad vas privedel
sedemkrat več nadlog. 22 Prav tako bom med vas
poslal divje zveri, ki vas bodo oropale vaših otrok in
vam uničile vašo živino in vas naredile maloštevilne, in
vaše visoke poti bodo zapuščene. 23 Če ne boste po
meni poboljšani s temi stvarmi, temveč boste hodili
nasprotno meni, 24 potem bom tudi jaz hodil nasprotno
vam in vas še sedemkrat kaznoval za vaše grehe. 25
Nad vas bom privedel meč, ki bo maščeval spor moje
zaveze, in ko boste zbrani skupaj znotraj svojih mest,
bom med vas poslal kužno bolezen, vi pa boste izročeni
v sovražnikovo roko. 26 In ko zlomim oporo vašega
kruha, bo deset žensk peklo vaš kruh v eni peči in vaš
kruh vam bodo ponovno izročali po teži, in jedli boste,
pa ne boste nasičeni. 27 Če mi zaradi vsega tega ne
boste prisluhnili, temveč boste hodili nasprotno meni,
28 potem bom tudi jaz v razjarjenosti hodil nasprotno

vam, in jaz, celo jaz, vas bom sedemkrat kaznoval za
vaše grehe. 29 Jedli boste meso svojih sinov in meso
svojih hčera boste jedli. 30 Uničil bom vaše visoke
kraje in posekal vaše podobe in vaša trupla vrgel na
trupla vaših malikov in moja duša vas bo prezirala. 31
Vaša mesta bom opustošil in vaša svetišča privedel
do uničenja in ne bom vonjal vonja vaših prijetnih
dišav. 32 Deželo bom privedel v opustošenje, in vaši
sovražniki, ki v njej prebivajo, bodo osupli nad tem. 33
Razkropil vas bom med pogane in za vami bom izvlekel
meč, in vaša dežela bo zapuščena in vaša mesta
opustošena. 34 Potem bo zemlja uživala vse svoje
šabate, dokler ta leži zapuščena in ste vi v deželi svojih
sovražnikov, torej takrat bo dežela počivala in uživala
svoje šabate. 35 Dokler ta leži zapuščena, bo počivala,
ker ni počivala na vaše šabate, ko ste prebivali na njej.
36 Nad tiste, ki so izmed vas ostali živi, bom v deželi
njihovih sovražnikov v njihova srca poslal slabotnost,
in zvok majajočega lista jih bo pregnal; pobegnili bodo
kakor bežanje pred mečem; padli bodo, ko jih nihče ne
zasleduje. 37 Padli bodo drug na drugega, kakor bi bilo
to pred mečem, ko nihče ne zasleduje in nobene moči
ne boste imeli, da obstanete pred svojimi sovražniki. 38
Propadli boste med pogani in dežela vaših sovražnikov
vas bo požrla. 39 Tisti, ki so ostali izmed vas, bodo
hirali v svoji krivičnosti v deželah svojih sovražnikov in
tudi v krivičnostih svojih očetov bodo hirali z njimi. 40
Če bodo priznali svojo krivičnost in krivičnost svojih
očetov, s svojimi prestopki, ki so jih zagrešili zoper
mene in da so tudi hodili nasprotno meni, 41 in da
sem tudi jaz hodil nasprotno njim in jih privedel v
deželo njihovih sovražnikov; če bodo potem njihova
neobrezana srca ponižana in oni potem sprejmejo
kaznovanje svoje krivičnosti, 42 potem se bom spomnil
svoje zaveze z Jakobom in tudi svoje zaveze z Izakom
in tudi svoje zaveze z Abrahamom se bom spomnil,
in spomnil se bom dežele. 43 Tudi dežela bo od njih
zapuščena in uživala bo svoje šabate, medtem ko brez
njih leži zapuščena, oni pa bodo sprejeli kaznovanje
svoje krivičnosti. Ker, celo ker so prezirali moje sodbe
in ker je njihova duša prezirala moje zakone. 44 In
kljub vsemu temu, ko bodo v deželi svojih sovražnikov,
jih ne bom zavrgel niti jih ne bom preziral, da bi jih
popolnoma uničil in da bi prelomil svojo zavezo z njimi,
kajti jaz sem Gospod, njihov Bog. 45 Temveč se bom
zaradi njih spomnil zaveze njihovih prednikov, ki sem
jih privedel iz egiptovske dežele pred očmi poganov,
da bi bil lahko njihov Bog. Jaz sem Gospod.« 46 To so
zakoni in sodbe ter postave, ki jih je po Mojzesovi roki
Gospod sklenil med njim in Izraelovimi otroki na gori
Sinaj.

27 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom in jim reci: ›Kadar bo kak
moški naredil edinstveno zaobljubo bodo osebe za
Gospoda po tvoji oceni. 3 Tvoja ocena bo od moških
od dvajset let starosti, celo do šestdesetega leta
starosti, bo tvoja ocena petdeset šeklov srebra, po
svetiščnem šeklu. 4 Če bo to ženska, potem bo tvoja
ocena trideset šeklov. 5 Če bo ta star od petih let
do dvajsetih let starosti, potem bo tvoja ocena za
moškega dvajset šeklov, za žensko pa deset šeklov. 6
Če bo ta star od meseca celo do petega leta starosti,
potem bo tvoja ocena za moškega pet šeklov srebra,
za žensko pa bo tvoja ocena tri šekle srebra. 7 Če
bo ta od šestdesetega leta starosti in navzgor; če bo
to moški, potem bo tvoja ocena petnajst šeklov, za
žensko pa deset šeklov. 8 Toda če je revnejši kakor
tvoja ocena, potem se bo predstavil pred duhovnikom
in duhovnik ga bo ocenil. Glede na svojo zmožnost,
ki jo je zaobljubil, ga bo duhovnik ocenil. 9 Če bo to
žival, od česar mož privede dar Gospodu, bo vse kar
katerikoli človek daje od takšnega Gospodu, sveto. 10
Tega ne bo predrugačil niti spremenil, dobro za slabo
ali slabo za dobro. Če bo ta sploh zamenjal žival za
žival, potem postaneta ta in njena zamenjava sveti.
11 Če bo to kakršnakoli nečista žival, od katere ne
darujejo daru Gospodu, potem bo žival predstavil pred
duhovnikom 12 in duhovnik jo bo ocenil, naj bo ta dobra
ali slaba. Kakor jo ti oceniš, ki si duhovnik, tako bo. 13
Toda če jo on sploh hoče odkupiti, potem bo tvoji oceni
dodal peti del. 14 Ko bo mož svojo hišo posvetil, da bo
sveta Gospodu, potem jo bo duhovnik ocenil, bodisi je
dobra ali slaba. Kakor bo duhovnik to ocenil, tako bo to
stalo. 15 Če bo tisti, ki jo je posvetil, odkupil svojo hišo,
potem bo k njej dodal peti del denarja tvoje ocene
in ta bo njegova. 16 Če bo mož posvetil Gospodu
neki del od polja ali njegove posesti, potem bo tvoja
ocena glede na njegovo seme. Tovor ječmenovega
semena bo ocenjen za petdeset šeklov srebra. 17 Če
svoje polje posveti od jubilejnega leta, glede na tvojo
oceno, bo to stalo. 18 Toda če svoje polje posveti po
jubileju, potem mu bo duhovnik računal denar glede na
leta, ki preostanejo, celo do jubilejnega leta in to bo
zmanjšano od tvoje ocene. 19 Če bo tisti, ki je polje
posvetil, le-tega na kakršenkoli način odkupil, potem
bo k njemu dodal peti del od denarja tvoje ocene in
to mu bo zajamčeno. 20 Če pa ne bo odkupil polja
ali če je polje prodal drugemu možu, le-to ne bo več
odkupljeno. 21 Toda polje, ko gre le-to ven v jubileju,
bo sveto Gospodu kakor posvečeno polje; njegova
posest bo duhovnikova. 22 Če mož posveti Gospodu
polje, ki ga je kupil, ki ni izmed polj njegove posesti, 23
potem mu bo duhovnik računal vrednost tvoje ocene,

torej na jubilejno leto. In on bo dal tvojo oceno na ta
dan, kakor sveto stvar Gospodu. **24** V jubilejnem letu
bo polje vrnil tistemu, od katerega je bilo to kupljeno,
torej tistemu, ki mu je pripadala posest dežele. **25** Vse
tvoje ocene bodo glede na svetiščni šekel. Dvajset
ger bo šekel. **26** Samo prvenca izmed živali, ki naj
bi bil Gospodov prvenec, ne bo noben mož posvetil,
bodisi je to vol ali ovca. To je Gospodovo. **27** Če pa
je od nečiste živali, potem ga bo odkupil glede na
tvojo oceno in bo dodal peti del od tega k temu. Ali
če to ne bo odkupljeno, potem bo to prodano glede
na tvojo oceno. **28** Vendar nobena posvečena stvar,
ki jo mož posveti Gospodu od vsega kar ima, tako
od človeka in živali in od polja njegove posesti, ne
bo prodana ali odkupljena. Vsaka posvečena stvar je
najsvetejša Gospodu. **29** Ničesar posvečenega, kar
bo posvečeno od ljudi, ne bo odkupljeno, temveč bo
zagotovo usmrčeno. **30** Vsa desetina dežele, bodisi od
semena dežele ali sadu drevesa, je Gospodova. To je
sveto Gospodu. **31** Če mož sploh hoče odkupiti od
svojih desetin, bo temu dodal svoj peti del. **32** Glede
desetine od tropa ali od črede, od česarkoli kar gre
pod palico, desetina bo sveta Gospodu. **33** Ne bo
iskal, če je to dobro ali slabo niti tega ne bo zamenjal.
Če pa to vendar zamenja, potem bosta tako to kakor
njegova zamenjava, sveta; to ne bo odkupljeno.«« **34**
To so zapovedi, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu za
Izraelove otroke na gori Sinaj.

4 Mojzes

1 Gospod je govoril Mojzesu v Sinajski divjini, v
šotorskem svetišču skupnosti, na prvi dan drugega
meseca, v drugem letu, potem ko so prišli iz egiptovske
dežele, rekoč: 2 »Popišite glave vse skupnosti
Izraelovih otrok, po njihovih družinah, po hiši njihovih
očetov, s številom njihovih imen, vsakega moškega po
njihovih glavah, 3 od dvajsetih let starosti in naprej,
vse, ki so zmožni iti na vojsko v Izraelu. Ti in Aron jih
preštejta po njihovih vojskah. 4 In s teboj bo tam mož
iz vsakega rodu; vsak poglavar svoje očetovske hiše. 5
To so imena mož, ki bodo stali z vami. Iz Rubenovega
rodu: Elicúr, Šedeúrjev sin. 6 Iz Simeona: Šelumiél,
Curišadájev sin. 7 Iz Juda: Nahšón, Aminadábov sin.
8 Iz Isahárja: Netanél, Cuárjev sin. 9 Iz Zábulona:
Eliáb, Helónov sin. 10 Izmed Jožefovih otrok: iz
Efrájima Elišamá, Amihúdov sin; iz Manáseja Gamliél,
Pedacúrjev sin; 11 iz Benjamina Abidán, Gideoníjev
sin; 12 iz Dana Ahiézer, Amišadájev sin; 13 iz Aserja
Pagiél, Ohránov sin; 14 iz Gada Eljasáf, Deguélov sin;
15 iz Neftálija Ahirá, Enánov sin.« 16 Ti so bili ugledni
izmed skupnosti, princi iz rodov svojih očetov, glave
tisočim v Izraelu. 17 Mojzes in Aron sta vzela te može,
ki so bili določeni po njihovih imenih. 18 Na prvi dan
drugega meseca so zbrali vso skupnost in razglasili
njihovo poreklo po njihovih družinah, po hiši njihovih
očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti
in naprej, po njihovih glavah. 19 Kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu, tako jih je preštel v Sinajski divjini.
20 Otroke Rubena, Izraelovega najstarejšega sina, po
njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih
očetov, glede na število imen, po njihovih glavah,
vsakega moškega od dvajsetih let starosti in naprej,
vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 21 tistih, ki so
bili izmed njih prešteti, torej iz Rubenovega rodu, je
bilo šestinštirideset tisoč petsto. 22 Od Simeonovih
otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po
hiši njihovih očetov, tistih, ki so bili izmed njih prešteti,
glede na število imen, po njihovih glavah, vsak moški
od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni
iti na vojsko; 23 tistih, ki so bili izmed njih prešteti,
torej iz Simeonovega rodu, je bilo devetinpetdeset
tisoč tristo. 24 Od Gadovih otrok, po njihovih rodovih,
po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede
na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej,
vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 25 tistih, ki so bili
izmed njih prešteti, torej iz Gadovega rodu, je bilo
petinštirideset tisoč šeststo petdeset. 26 Od Judovih
otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši
njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let
starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 27
tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Judovega
rodu, je bilo štiriinsedemdeset tisoč šeststo. 28 Od
Isahárjevih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih
družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen,
od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni
iti na vojsko; 29 tistih, ki so bili izmed njih prešteti,
torej iz Isahárjevega rodu, je bilo štiriinpetdeset tisoč
štiristo. 30 Od Zábulonovih otrok, po njihovih rodovih,
po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede
na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej,
vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 31 tistih, ki so
bili izmed njih prešteti, torej iz Zábulonovega rodu, je
bilo sedeminpetdeset tisoč štiristo. 32 Od Jožefovih
otrok, namreč od Efrájimovih otrok, po njihovih rodovih,
po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede
na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej,
vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 33 tistih, ki so bili
izmed njih prešteti, torej iz Efrájimovega rodu, je bilo
štirideset tisoč petsto. 34 Od Manásejevih otrok, po
njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši njihovih
očetov, glede na število imen, od dvajsetih let starosti
in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 35 tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, torej iz Manásejevega rodu,
je bilo dvaintrideset tisoč dvesto. 36 Od Benjaminovih
otrok, po njihovih rodovih, po njihovih družinah, po hiši
njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih
let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na
vojsko; 37 tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz
Benjaminovega rodu, je bilo petintrideset tisoč štiristo.
38 Od Danovih otrok, po njihovih rodovih, po njihovih
družinah, po hiši njihovih očetov, glede na število imen,
od dvajsetih let starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni
iti na vojsko; 39 tistih, ki so bili izmed njih prešteti,
torej iz Danovega rodu, je bilo dvainšestdeset tisoč
sedemsto. 40 Od Aserjevih otrok, po njihovih rodovih,
po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, glede
na število imen, od dvajsetih let starosti in naprej,
vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 41 tistih, ki so bili
izmed njih prešteti, torej iz Aserjevega rodu je bilo
enainštirideset tisoč petsto. 42 Od Neftálijevih otrok,
skozi njihove rodove, po njihovih družinah, po hiši
njihovih očetov, glede na število imen, od dvajsetih let
starosti in naprej, vse, ki so bili zmožni iti na vojsko; 43
tistih, ki so bili izmed njih prešteti, torej iz Neftálijevega
rodu, je bilo triinpetdeset tisoč štiristo. 44 To so tisti,
ki so bili prešteti, ki so jih Mojzes, Aron in Izraelovi
princi prešteli, ki jih je bilo dvanajst mož. Vsak je bil
za hišo svojih očetov. 45 Tako je bilo vseh teh, ki so
bili prešteti izmed Izraelovih otrok, po hiši njihovih
očetov, od dvajsetih let starosti in naprej, vseh, ki so
bili v Izraelu zmožni iti na vojsko; 46 torej vseh, ki
so bili prešteti, je bilo šeststo tisoč in tri tisoč petsto

petdeset. 47 Toda Lévijevci, po rodu njihovih očetov,
niso bili šteti mednje. 48 Kajti Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 49 »Samo rodu Lévijevcev ne boš
preštel niti ne popiši njihovih glav izmed Izraelovih
otrok, 50 temveč boš Lévijevce določil nad šotorskim
svetiščem pričevanja in nad vsemi njegovimi posodami
in nad vsemi stvarmi, ki temu pripadajo. Nosili bodo
šotorsko svetišče in vse njegove posode in mu bodo
služili in se utaborili okoli šotorskega svetišča. 51 Ko
se šotorsko svetišče odpravi naprej, ga bodo Lévijevci
razdrli, in ko naj bi bilo šotorsko svetišče postavljeno,
ga bodo Lévijevci postavili. Tujec, ki se približa, pa
bo usmrčen. 52 Izraelovi otroci bodo postavili svoje
šotore, vsak mož pri svojem lastnem taboru in vsak
mož pri svojem lastnem praporu, po svojih vojskah. 53
Toda Lévijevci bodo taborili naokoli šotorskega svetišča
pričevanja, da ne bo besa nad skupnostjo Izraelovih
otrok in Lévijevci bodo zadolženi za šotorsko svetišče
pričevanja.« 54 Izraelovi otroci so storili glede na vse,
kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so storili.

2 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 2
»Vsak mož izmed Izraelovih otrok se bo utaboril pri
svojem lastnem praporu z znamenjem svoje očetne
hiše. Taborili bodo daleč proč od šotorskega svetišča
skupnosti. 3 Na vzhodni strani, proti sončnemu vzhodu,
bodo taborili tisti od prapora Judovega tabora, po
vseh svojih vojskah in Aminadábov sin Nahšón bo
poveljnik Judovih sinov. 4 Njegove vojske in tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, je bilo štiriinsedemdeset
tisoč šeststo. 5 Tisti, ki se utaborijo poleg njega
bodo iz Isahárjevega rodu in Cuárjev sin Netanél bo
poveljnik Isahárjevih otrok. 6 Njegove vojske in tistih,
ki so bili izmed njih prešteti, je bilo štiriinpetdeset
tisoč štiristo. 7 Potem Zábulonov rod, in Helónov
sin Eliáb bo poveljnik Zábulonovih otrok. 8 Njegove
vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo
sedeminpetdeset tisoč štiristo. 9 Vseh, ki so bili prešteti
v Judovem taboru, je bilo sto šestinosemdeset tisoč
štiristo, po njihovih vojskah. Ti bodo odpotovali prvi. 10
Na južni strani bo prapor Rubenovega tabora, glede
na njihove vojske in poveljnik Rubenovih otrok bo
Šedeúrjev sin Elicúr. 11 Njegove vojske in tistih, ki
so bili prešteti, je bilo šestinštirideset tisoč petsto. 12
Tisti, ki taborijo poleg njega, bodo iz Simeonovega
rodu in poveljnik Simeonovih otrok bo Curišadájev sin
Šelumiél. 13 Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih
prešteti, je bilo devetinpetdeset tisoč tristo. 14 Potem
Gadov rod in poveljnik Gadovih sinov bo Reguélov sin
Eljasáf. 15 Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih
prešteti, je bilo petinštirideset tisoč šeststo petdeset.
16 Vseh, ki so bili v Rubenovem taboru prešteti po
njihovih vojskah, je bilo sto enainpetdeset tisoč štiristo
petdeset. Odpotovali bodo drugi. 17 Potem se bo
šotorsko svetišče skupnosti odpravilo naprej, s taborom
Lévijevcev v sredi tabora. Kakor taborijo, tako se bodo
odpravili naprej, vsak mož na svojem mestu, po svojih
praporih. 18 Na zahodni strani bo prapor Efrájimovega
tabora glede na njihove vojske in poveljnik Efrájimovih
sinov bo Amihúdov sin Elišamá. 19 Njegove vojske in
tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo štirideset tisoč
petsto. 20 Poleg njega bo Manásejev rod in poveljnik
Manásejevih otrok bo Pedacúrjev sin Gamliél. 21
Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je
bilo dvaintrideset tisoč dvesto. 22 Potem Benjaminov
rod in poveljnik Benjaminovih otrok bo Gideoníjev sin
Abidán. 23 Njegove vojske in tistih, ki so bili izmed
njih prešteti, je bilo petintrideset tisoč štiristo. 24 Vseh,
ki so bili po njihovih vojskah prešteti iz Efrájimovega
tabora, je bilo sto osem tisoč sto. Naprej bodo šli
tretji. 25 Prapor Danovega tabora bo na severni strani
po njihovih vojskah in poveljnik Danovih otrok bo
Amišadájev sin Ahiézer. 26 Njegove vojske in tistih,
ki so bili izmed njih prešteti, je bilo dvainšestdeset
tisoč sedemsto. 27 Tisti, ki taborijo poleg njega, bodo
iz Aserjevega rodu in poveljnik Aserjevih otrok bo
Ohránov sin Pagiél. 28 Njegove vojske in tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, je bilo enainštirideset tisoč
petsto. 29 Potem Neftálijev rod in poveljnik Neftálijevih
otrok bo Enánov sin Ahirá. 30 Njegove vojske in tistih,
ki so bili izmed njih prešteti, je bilo triinpetdeset tisoč
štiristo. 31 Vseh tistih, ki so bili prešteti v Danovem
taboru, je bilo sto sedeminpetdeset tisoč šeststo. Ti
bodo s svojimi prapori šli zadnji.« 32 To so tisti, ki
so bili prešteti izmed Izraelovih otrok, po hiši njihovih
očetov. Vseh tistih, ki so bili prešteti iz taborov, po
njihovih vojskah, je bilo šeststo tri tisoč petsto petdeset.
33 Toda Lévijevci niso bili šteti med Izraelove otroke,
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 34 Izraelovi
otroci so storili glede na vse, kar je Gospod zapovedal
Mojzesu, tako so se utaborili po svojih praporih in tako
so se odpravili, vsakdo po svojih družinah, glede na
hišo njihovih očetov.

3 Tudi to so rodovi Arona in Mojzesa na dan, ko
je Gospod govoril z Mojzesom na gori Sinaj. 2
To so imena Aronovih sinov: prvorojenec Nadáb in
Abihú, Eleazar ter Itamár. 3 To so imena Aronovih
sinov, duhovnikov, ki so bili maziljeni, ki jih je uméstil,
da služijo v duhovniški službi. 4 Nadáb in Abihú sta
umrla pred Gospodom, ko sta v Sinajski divjini, pred
Gospodom, darovala tuj ogenj in nista imela nobenih
otrok. Eleazar in Itamár pa sta služila v duhovniški
službi v pogledu Arona, njunega očeta. 5 Gospod je
spregovoril Mojzesu, rekoč: 6 »Lévijev rod privedi bliže
in postavi jih pred duhovnika Arona, da mu bodo lahko

služili. 7 Pazili bodo na njegovo zadolžitev in zadolžitev
celotne skupnosti pred šotorskim svetiščem skupnosti,
da opravljajo službo šotorskega svetišča. 8 Pazili
bodo na vse priprave šotorskega svetišča skupnosti
in zadolžitev Izraelovih otrok, da opravljajo službo
šotorskega svetišča. 9 Lévijevce boš dal Aronu in
njegovim sinovom. Oni so izmed Izraelovih otrok v celoti
izročeni njemu. 10 Določil boš Arona in njegova sinova
in onadva bosta pazila na duhovniško službo, tujec pa,
ki pride blizu, bo usmrčen.« 11 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 12 »Glej, jaz sem vzel Lévijevce
izmed Izraelovih otrok namesto vsega prvorojenega,
kar odpre maternico med Izraelovimi otroki, zato bodo
Lévijevci moji, 13 ker so vsi prvorojenci moji. Kajti na
dan, ko sem udaril vse prvorojeno v egiptovski deželi,
sem si posvetil vse prvorojeno v Izraelu, tako človeka
kakor žival; moji bodo. Jaz sem Gospod.« 14 Gospod
je Mojzesu spregovoril v Sinajski divjini, rekoč: 15
»Preštej Lévijeve otroke po hiši njihovih očetov, po
njihovih družinah; štel boš vsakega moškega, starega
en mesec in več.« 16 Mojzes jih je preštel glede na
Gospodovo besedo, kakor mu je bilo zapovedano. 17
To so bili Lévijevi sinovi po njihovih imenih: Geršón,
Kehát in Merarí. 18 To so imena Geršónovih sinov po
njihovih družinah: Libni in Šimí. 19 Kehátovi sinovi
po njihovih družinah: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél.
20 Meraríjevi sinovi po njihovih družinah: Mahlí in
Muší. To so družine Lévijevcev, glede na hišo njihovih
očetov. 21 Od Geršóna je bila družina Libníjevcev in
družina Šimíjevcev. To so družine Geršónovcev. 22
Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, glede na število
vseh moških, starih en mesec in več, torej tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, je bilo sedem tisoč petsto.
23 Družine Geršónovcev bodo taborile za šotorskim
svetiščem proti zahodu. 24 Poglavar očetove hiše
Geršónovcev bo Eljasáf, Laélov sin. 25 Zadolžitev
Geršónovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti bo
šotorsko svetišče in šotor, njegovo pokrivalo, tanka
preproga za vrata šotorskega svetišča skupnosti, 26
tanke preproge dvora, zavesa za vrata dvora, ki je
ob šotorskem svetišču in naokoli ob oltarju in njene
vrvice za vse vrste dela. 27 Od Keháta je bila družina
Amrámovcev, družina Jichárovcev, družina Hebróncev
in družina Uziélovcev; to so družine Kehátovcev. 28
Število vseh moških, starih en mesec in več, je bilo
osem tisoč šeststo, ki pazijo na zadolžitev svetišča.
29 Družine Kehátovih sinov bodo taborile na strani
šotorskega svetišča proti jugu. 30 Poglavar očetove
hiše Kehátovih družin bo Uziélov sin Elicafán. 31
Njihova zadolžitev bo skrinja, miza, svečnik, oltarji,
posode svetišča, s katerimi služijo, tanka preproga in
vse delo pri tem. 32 Eleazar, sin duhovnika Arona,
bo vodja nad vodji Lévijevcev in imel bo nadzor nad
tistimi, ki pazijo na zadolžitev svetišča. 33 Od Meraríja
je bila družina Mahlíjevcev in družina Mušíjevcev; to
so družine Meraríjevcev. 34 Tistih, ki so bili izmed
njih prešteti, glede na število, vseh moških starih en
mesec in več, je bilo šest tisoč dvesto. 35 Vodja
hiše očetov Meraríjeve družine je bil Abihájilin sin
Curiél; ti bodo taborili na strani šotorskega svetišča
proti severu. 36 Pod oskrbo in zadolžitvijo Meraríjevih
sinov bodo deske šotorskega svetišča, njegovi zapahi,
njegovi stebri, njegovi podstavki in vse njegove posode
in vse, kar služi k temu 37 in stebri dvora naokoli,
njihovi podstavki, njihovi količki in njihove vrvice. 38
Toda tisti, ki so se utaborili pred šotorskim svetiščem
proti vzhodu, torej pred šotorskim svetiščem skupnosti
proti vzhodu, bodo Mojzes, Aron in njegovi sinovi,
ki pazijo na zadolžitev svetišča, za službo Izraelovih
otrok. Tujec, ki pride blizu, pa bo usmrčen. 39 Vseh,
ki so bili prešteti izmed Lévijevcev, ki sta jih Mojzes
in Aron preštela na Gospodovo zapoved, po njihovih
družinah, vseh moških starih en mesec in več, je
bilo dvaindvajset tisoč. 40 Gospod je rekel Mojzesu:
»Preštej vse prvorojene moške izmed Izraelovih otrok,
stare en mesec in več in vzemi število njihovih imen.
41 Zame boš vzel Lévijevce (Jaz sem Gospod) namesto
vseh prvorojencev med Izraelovimi otroki
in živino Lévijevcev namesto vseh prvencev izmed
živine Izraelovih otrok.« 42 Mojzes jih je preštel,
kakor mu je zapovedal Gospod, vse prvorojene med
Izraelovimi otroki. 43 Vseh prvorojenih moških po
številu imen, starih en mesec in več, izmed tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, je bilo dvaindvajset tisoč
dvesto triinsedemdeset. 44 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 45 »Vzemi Lévijevce namesto vseh
prvorojencev med Izraelovimi otroki in živino Lévijevcev
namesto njihove živine, in Lévijevci bodo moji. Jaz
sem Gospod. 46 Za tiste, ki naj bi bili odkupljeni izmed
dvesto triinsedemdesetih prvorojencev Izraelovih otrok,
ki jih je več kot Lévijevcev, 47 boš vzel pet šeklov
po glavi, po svetiščnem šeklu jih boš vzel; (šekel je
dvajset ger). 48 Denar, s katerim naj bo preostanek
odkupljen, pa boš dal Aronu in njegovim sinovom.«
49 Mojzes je vzel odkupitveni denar od tistih, ki so
preostali nad tistimi, ki so bili odkupljeni po Lévijevcih.
50 Od prvorojencev Izraelovih otrok je vzel denar: tisoč
tristo petinšestdeset šeklov po svetiščnem šeklu. 51
Mojzes je denar od tistih, ki so bili odkupljeni, dal Aronu
in njegovim sinovom, glede na Gospodovo besedo,
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.

4 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč:
2 »Popišita glave sinov Kehátovih sinov, izmed
Lévijevih sinov, po njihovih družinah, po hišah njihovih

očetov, 3 od tridesetega leta starosti in navzgor, celo do
petdesetega leta starosti, vse, ki vstopijo v služenje, da
opravljajo delo v šotorskem svetišču skupnosti. 4 To bo
služba Kehátovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti
glede najsvetejših stvari. 5 Ko se tabor odpravi naprej,
bodo prišli Aron in njegovi sinovi in sneli zaslanjajoče
zagrinjalo in z njim pokrili skrinjo pričevanja 6 in
nanjo bodo položili pokrivalo iz jazbečevih kož in
nad tem bodo razgrnili pregrinjalo, v celoti iz modre
in vanjo vstavili njena drogova. 7 Na mizi hlebov
navzočnosti bodo razprostrli pregrinjalo iz modre in
nanjo položili sklede, žlice, skledice in pokrivala, da jih s
tem pokrijejo, in na njej bo neprenehoma kruh. 8 Nanjo
bodo razprostrli pregrinjalo iz škrlata in isto pokrili s
pokrivalom iz jazbečevih kož in vanjo vstavili njena
drogova. 9 Vzeli bodo pregrinjalo iz modrega in pokrili
svečnik svetlobe in njegove svetilke, njegove utrinjače,
njegove pladnje za utrinke in vse njegove oljne posode,
s katerimi mu služijo, 10 in z vsemi posodami ga bodo
položili znotraj pokrivala iz jazbečevih kož in ga položili
na nosila. 11 Nad zlatim oltarjem bodo razprostrli modro
pregrinjalo in ga pokrili s pokrivalom iz jazbečevih
kož in vstavili njegova drogova. 12 Vzeli bodo vse
priprave služenja, s katerimi služijo v svetišču in jih
položili v modro pregrinjalo in jih pokrili s pokrivalom
iz jazbečevih kož in jih bodo dali na nosila. 13 Iz
oltarja bodo vzeli proč pepel in nanj razprostrli vijolično
pregrinjalo 14 in nanj bodo položili vse njegove posode,
s katerimi služijo okrog njega, torej kadilnice, kavlje
za meso, lopate, umivalnike, vse oltarne posode, in
nanje bodo razprostrli pokrivalo iz jazbečevih kož in
vstavili njegova drogova. 15 Ko Aron in njegovi sinovi
končajo s pokrivanjem svetišča in vseh posod svetišča,
ko se bo tabor odpravil naprej, potem bodo prišli
Kehátovi sinovi, da ga nosijo, toda ne bodo se dotaknili
nobene svete stvari, da ne umrejo. Te stvari so breme
Kehátovih sinov v šotorskem svetišču skupnosti. 16 K
služenju Aronovega sina Eleazarja, duhovnika, spada
olje za svetlobo, dišeče kadilo, dnevna jedilna daritev,
mazilno olje in nadzor vsega svetišča in vsega, kar
je v njem, v svetišču in v njegovih posodah.« 17
Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 18 »Ne
odsekajta rodu družin Kehátovcev izmed Lévijevcev,
19 temveč jim tako storite, da bodo lahko živeli in ne
umrli, ko se približajo najsvetejšim stvarem. Aron in
njegovi sinovi bodo vstopili in določili vsakega k njegovi
službi in k njegovemu bremenu, 20 toda ne bodo
vstopili, da bi videli, ko se svete stvari pokrivajo, da ne
umrejo.« 21 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 22
»Popiši tudi glave Geršónovih sinov, po hišah njihovih
očetov, po njihovih družinah. 23 Preštel jih boš od
tridesetega leta starosti in navzgor, do petdesetega
leta starosti; vse, ki vstopijo, da opravijo služenje, da
opravijo delo v šotorskem svetišču skupnosti. 24 To je
služba družin Geršónovcev, da služijo in za bremena.
25 Nosili bodo zavese šotorskega svetišča in šotorsko
svetišče skupnosti, njegovo pokrivalo, pokrivalo iz
jazbečevih kož, ki je nad njim, tanko preprogo za vrata
šotorskega svetišča skupnosti, 26 tanke preproge
dvora, tanko preprogo za vrata velikih vrat dvora, ki je
pri šotorskem svetišču in pri oltarju naokoli, njihove
vrvice in vse priprave njihove službe in vse, kar je
narejeno zanje; tako bodo služili. 27 Po določitvi Arona
in njegovih sinov bo vsa služba Geršónovih sinov v
vseh njihovih bremenih in v vseh njihovih službah, in v
stražo jim boste določili vsa njihova bremena. 28 To je
služba družin Geršónovih sinov v šotorskem svetišču
skupnosti in njihova straža bo pod roko Itamárja, sina
duhovnika Arona. 29 Kar se tiče Meraríjevih sinov,
jih boš preštel po njihovih družinah, po hiši njihovih
očetov. 30 Preštel jih boš od tridesetega leta starosti in
navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega, ki
vstopa v službo, da opravlja delo šotorskega svetišča
skupnosti. 31 To je zadolžitev njihovega bremena,
glede na vso njihovo službo v šotorskem svetišču
skupnosti: deske šotorskega svetišča, njegove zapahe,
njegove stebre, njegove podstavke, 32 stebre dvora
naokoli, njegove podstavke, njegove količke, njihove
vrvice z vsemi njihovimi pripravami in z vso njihovo
službo, in po imenu boš določil priprave zadolžitve
njihovega bremena. 33 To je služba družin Meraríjevih
sinov, glede na vso njihovo službo v šotorskem svetišču
skupnosti, pod roko Itamárja, sina duhovnika Arona.«
34 Mojzes, Aron in vodje skupnosti so prešteli sinove
Kehátovcev po njihovih družinah in po hiši njihovih
očetov 35 od tridesetega leta starosti in navzgor, torej
do petdesetega leta starosti, vsakega, ki vstopa v
službo zaradi dela v šotorskem svetišču skupnosti. 36
Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, po njihovih družinah,
je bilo dva tisoč sedemsto petdeset. 37 To so bili tisti,
ki so bili prešteti izmed družin Kehátovcev, vsi, ki lahko
opravljajo službo v šotorskem svetišču skupnosti, ki
sta jih Mojzes in Aron preštela glede na Gospodovo
zapoved po Mojzesovi roki. 38 Tistih, ki so bili prešteti
izmed Geršónovih sinov, po njihovih družinah in po
hiši njihovih očetov, 39 od tridesetega leta starosti in
navzgor, torej do petdesetega leta starosti, vsakega,
ki vstopa v službo zaradi dela v šotorskem svetišču
skupnosti, 40 torej tistih, ki so bili izmed njih prešteti,
po njihovih družinah, po hiši njihovih očetov, je bilo dva
tisoč šeststo trideset. 41 To so tisti, ki so bili prešteti
izmed družin Geršónovih sinov, izmed vseh, ki lahko
opravljajo službo v šotorskem svetišču skupnosti, ki
sta jih Mojzes in Aron preštela glede na Gospodovo

zapoved. 42 Tistih, ki so bili prešteti izmed družin
Meraríjevih sinov, po njihovih družinah, po hiši njihovih
očetov, 43 od tridesetega leta starosti in navzgor, torej
do petdesetega leta starosti, vsakega, ki vstopa v
službo zaradi dela v šotorskem svetišču skupnosti,
44 torej tistih, ki so bili izmed njih prešteti, po njihovih
družinah, je bilo tri tisoč dvesto. 45 To so tisti, ki so
bili prešteti izmed družin Meraríjevih sinov, ki sta jih
Mojzes in Aron preštela glede na Gospodovo besedo,
po Mojzesovi roki. 46 Vseh tistih, ki so bili prešteti
izmed Lévijevcev, ki so jih Mojzes, Aron in Izraelovi
vodje prešteli, po njihovih družinah in po hiši njihovih
očetov, 47 od tridesetega leta starosti in navzgor, torej
do petdesetega leta starosti, vsakega, ki je prišel, da
opravlja službo služenja in službo bremena v šotorskem
svetišču skupnosti, 48 torej tistih, ki so bili izmed njih
prešteti, je bilo osem tisoč petsto osemdeset. 49 Glede
na Gospodovo zapoved so bili prešteti po Mojzesovi
roki, vsak glede na svojo službo in glede na svoje
breme. Tako jih je preštel, kakor je Gospod zapovedal
Mojzesu.

5 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej
Izraelovim otrokom, da naj iz tabora odstranijo
vsakega gobavca in vsakega, ki ima izliv in vsakogar,
ki je omadeževan z mrtvim. 3 Tako moškega in žensko
boste poslali ven. Zunaj tabora jih boste poslali, da ne
omadežujejo svojih taborov, v sredi katerih prebivam.«
4 Izraelovi otroci so tako storili in jih poslali ven, zunaj
tabora. Kakor je Gospod spregovoril Mojzesu, tako so
Izraelovi otroci storili. 5 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 6 »Govori Izraelovim otrokom: ›Kadar bosta
moški ali ženska zagrešila kakršenkoli greh, ki ga ljudje
zagrešijo, da storita prestopek zoper Gospoda in da je
oseba kriva, 7 potem bosta priznala svoj greh, ki sta
ga storila. In svoj prestopek bo poplačal z glavnico in
ji dodal peti del od tega in to bo dal tistemu, zoper
katerega je kršil. 8 Toda če človek nima nobenega
sorodnika, da mu povrne prestopek, naj prestopek
poplača Gospodu, celo duhovniku, poleg ovna sprave,
s čimer bo zanj opravljena sprava. 9 Vsaka daritev
vseh svetih stvari Izraelovih otrok, ki jih prinesejo
duhovniku, bo njegova. 10 Vse človekove posvečene
stvari bodo njegove; karkoli katerikoli človek daje
duhovniku, to bo njegovo.«« 11 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 12 »Govorite Izraelovim otrokom in
jim recite: ›Če žena kateregakoli moškega zaide proč
in zoper njega zagreši prestopek 13 in moški z njo
meseno leži in je to skrito pred očmi njenega soproga
in je zadržano zaprto in je ona omadeževana in tam
ni nobene priče zoper njo niti ona ni zasačena, 14
in pride nanj duh ljubosumnosti in je ljubosumen na
svojo ženo in je ona omadeževana, ali če pride nanj
duh ljubosumnosti in je ljubosumen na svojo ženo, pa
ona ni omadeževana, 15 potem bo moški svojo ženo
privedel k duhovniku in zanjo prinesel dar, desetino
škafa ječmenove moke. Na to ne bo izlil olja niti nanj
ne bo položil kadila, kajti to je daritev ljubosumnosti,
daritev spominjanja, da bi v spomin privedla krivičnost.
16 Duhovnik jo bo privedel bliže in jo postavil pred
Gospoda. 17 Duhovnik bo vzel sveto vodo v lončeni
posodi in od prahu, ki je na tleh šotorskega svetišča, bo
duhovnik vzel in to dal v vodo. 18 Duhovnik bo žensko
postavil pred Gospoda in odkril glavo ženske in v njene
roke dal daritev spominjanja, kar je daritev ljubosumja.
Duhovnik bo imel v svoji roki grenko vodo, ki povzroča
prekletstvo, 19 in duhovnik ji bo s prisego naročil
ter ženski rekel: ›Če s teboj ni ležal noben moški in
če nisi zašla v nečistost z drugim namesto svojega
soproga, bodi čista pred to grenko vodo, ki povzroča
prekletstvo. 20 Toda če si zašla k drugemu namesto
svojega soproga in če si omadeževana in je poleg
tvojega soproga s teboj ležal nek moški, 21 potem
bo duhovnik žensko zaprisegel s prisego prekletstva
in duhovnik bo ženski rekel: › Gospod naj te naredi
za prekletstvo in prisego med tvojim ljudstvom, ko
Gospod tvojemu stegnu stori, da zgnije in tvoj trebuh
oteče, 22 in ta voda, ki povzroča prekletstvo, bo šla
v tvojo notranjost, da tvojemu trebuhu povzroči, da
oteče in tvojemu stegnu, da zgnije.‹ In ženska naj reče:
›Amen, amen.‹ 23 Duhovnik bo ta prekletstva zapisal
v knjigo in jih spral z grenko vodo. 24 Žensko bo
primoral, da pije grenko vodo, ki povzroča prekletstvo
in voda, ki povzroča prekletstvo, bo vstopila vanjo in
postala grenka. 25 Potem bo duhovnik vzel daritev
ljubosumnosti iz roke ženske in daritev bo majal pred
Gospodom in jo daroval na oltarju. 26 Duhovnik bo
vzel prgišče daritve, torej njen spomin in to sežgal na
oltarju in potem bo ženski povzročil, da spije vodo. 27
Ko jo je primoral piti vodo, potem se bo zgodilo, da če
je omadeževana in je storila prestopek zoper svojega
soproga, da bo voda, ki povzroča prekletstvo, vstopila
vanjo in postala grenka in njen trebuh bo otekel in njeno
stegno bo zgnilo, in ženska bo prekletstvo med svojim
ljudstvom. 28 Če pa ženska ni omadeževana, temveč
je čista, potem naj bo prosta in bo spočela seme. 29
To je postava ljubosumnosti, ko žena zaide k drugemu
namesto svojega soproga in je omadeževana 30 ali
kadar pride nadenj duh ljubosumnosti in je ljubosumen
na svojo ženo in bo ženo postavil pred Gospoda in
bo duhovnik nad njo izvršil vso to postavo. 31 Potem
bo mož brez krivde pred krivičnostjo, ta ženska pa bo
nosila svojo krivičnost.««

6 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom in jim reci: ›Kadar se bosta mož

ali ženska oddvojila, da zaobljubita zaobljubo nazirca,
da se oddvojita Gospodu, 3 se bo on ločil od vina
in močne pijače in ne bo pil vinskega kisa ali kisa
močne pijače niti ne bo pil nobene žgane pijače iz
grozdnih jagod niti ne bo jedel sočnih ali posušenih
grozdnih jagod. 4 Vse dni svoje oddvojitve ne bo
jedel ničesar, kar je narejeno iz vinske trte, od pešk
celo do lupine. 5 Vse dni zaobljube svoje oddvojitve
na njegovo glavo ne bo prišla britev. Dokler se ne
dopolnijo dnevi, za katere se je oddvojil Gospodu, bo
svet in bo lasne pramene svoje glave pustil rasti. 6 Vse
dni, ko je oddvojen Gospodu, ne bo prišel k nobenemu
truplu. 7 Sebe ne bo omadeževal zaradi svojega očeta
ali zaradi svoje matere ali zaradi svojega brata ali
zaradi svoje sestre, ko ti umrejo; ker je na njegovi glavi
posvetitev njegovega Boga. 8 Vse dni svoje oddvojitve
je svet Gospodu. 9 Če katerikoli moški poleg njega
nenadoma umre in je ta omadeževal glavo njegove
posvetitve, potem bo svojo glavo obril na dan svojega
očiščenja, na sedmi dan jo bo obril. 10 Na osmi dan bo
duhovniku, k vratom šotorskega svetišča skupnosti,
prinesel dve grlici ali dva mlada goloba 11 in duhovnik
bo enega daroval za daritev za greh, drugega pa za
žgalno daritev in zanj opravil spravo, kajti ta je grešil
pri mrtvem in ta isti dan bo njegovo glavo posvetil.
12 Gospodu bo posvetil dneve svoje oddvojitve in
prinesel bo enoletno jagnje za daritev za prestopek,
toda dneve, ki so bili prej, bo izgubil, ker je bila njegova
oddvojitev omadeževana. 13 To je postava nazirca, ko
se dopolnijo dnevi njegove oddvojitve. Priveden bo k
vratom šotorskega svetišča skupnosti 14 in svoj dar bo
daroval Gospodu: eno jagnje moškega spola prvega
leta brez pomanjkljivosti za žgalno daritev, eno enoletno
jagnjico brez pomanjkljivosti za daritev za greh, enega
ovna brez pomanjkljivosti za mirovne daritve, 15 košaro
nekvašenega kruha, kolače iz fine moke, umešane
z oljem in vaflje iz nekvašenega kruha, pomazane z
oljem in njihovo jedilno daritev in njihove pitne daritve.
16 Duhovnik jih bo prinesel pred Gospoda in daroval bo
za njegovo daritev za greh in njegovo žgalno daritev.
17 Daroval bo ovna za žrtvovanje mirovnih daritev
Gospodu s košaro nekvašenega kruha. Duhovnik bo
daroval tudi njegovo jedilno daritev in njegovo pitno
daritev. 18 Nazirec bo pri vratih šotorskega svetišča
skupnosti obril glavo svoje oddvojitve in vzel bo lase
glave svoje oddvojitve in jih položil na ogenj, ki je pod
žrtvovanjem mirovnih daritev. 19 Duhovnik bo vzel
kuhano pleče ovna, en nevzhajan kolač iz košare in en
nekvašen vafelj in položil jih bo na roke nazirca, potem
ko so lasje njegove oddvojitve obriti. 20 Duhovnik
jih bo majal za majalno daritev pred Gospodom. To
je sveto za duhovnika, z majalnimi prsmi in plečem
vzdigovanja. Nató lahko nazirec pije vino. 21 To je
postava nazirca, ki se je zaobljubil in od njegovega
daru Gospodu za njegovo oddvojitev, poleg tega, kar
bo njegova roka dosegla. Glede na zaobljubo, s katero
se je zaobljubil, tako mora storiti glede na postavo
svoje oddvojitve.‹« 22 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 23 »Govori Aronu in njegovim sinovom, rekoč:
›Na ta način boste blagoslavljali Izraelove otroke in jim
govorili: 24 › Gospod [naj] te blagoslovi in te varuje. 25
Gospod [naj] stori [da] njegovo obličje zasije nad teboj
in ti bo milostljiv. 26 Gospod [naj] dvigne svoje obličje
nad teboj in ti da mir.‹ 27 Moje ime bodo polagali na
Izraelove otroke; in jaz jih bom blagoslovil.«

7 Pripetilo se je na dan, ko je Mojzes v celoti postavil
šotorsko svetišče, ga mazilil, posvetil in vse njegove
priprave, oltar in vse njegove posode in jih mazilil ter
jih posvetil, 2 da so Izraelovi princi, poglavarji hiše
njihovih očetov, ki so bili princi rodov in so bili nad
tistimi, ki so bili prešteti, darovali. 3 Svojo daritev so
prinesli pred Gospoda: šest pokritih vozov in dvanajst
volov; voz za dva izmed princev in za vsakogar vol.
Privedli so jih pred šotorsko svetišče. 4 Gospod je
spregovoril Mojzesu, rekoč: 5 »Vzemi jih od njih,
da bodo lahko opravljali službo šotorskega svetišča
skupnosti, in dal jih boš Lévijevcem, vsakemu možu
glede na njegovo službo.« 6 Mojzes je vzel vozove
in vole ter jih dal Lévijevcem. 7 Dva vozova in štiri
vole je dal Geršónovim sinovom, glede na njihovo
službo. 8 Štiri vozove in osem volov je dal Meraríjevim
sinovom, glede na njihovo službo, pod roko Itamárja,
sina duhovnika Arona. 9 Toda Kehátovim sinovom
ni dal ničesar, ker je bila služba svetišča, ki jim je
pripadala, takšna, da naj bi nosili na svojih ramenih.
10 Princi so darovali za posvetitev oltarja na dan,
ko je bil ta maziljen, torej princi so darovali svojo
daritev pred oltarjem. 11 Gospod je rekel Mojzesu:
»Darovali bodo svojo daritev, vsak princ na svoj dan,
za posvetitev oltarja.« 12 Tisti, ki je svoj dar daroval
prvi dan, je bil Aminadábov sin Nahšón iz Judovega
rodu. 13 Njegov dar je bil en srebrn pladenj, katerega
teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda
sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba sta bila
polna fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev,
14 ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, 15
en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za
žgalno daritev, 16 en kozliček od koz za daritev za
greh 17 in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola,
pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je
bila daritev Aminadábovega sina Nahšóna. 18 Drugi
dan je daroval Cuárjev sin Netanél, Isahárjev princ.
19 Za svoj dar je daroval en srebrn pladenj, njegova
teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda

sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed
njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno
daritev, **20** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna
kadila, **21** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega
leta za žgalno daritev, **22** en kozliček od koz za daritev
za greh, **23** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola,
pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je
bila daritev Cuárjevega sina Netanéla. **24** Tretji dan je
daroval Helónov sin Eliáb, princ Zábulonovih otrok. **25**
Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila
sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih
šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna
fine moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **26**
ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **27**
en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega leta za
žgalno daritev, **28** en kozliček od koz za daritev za
greh, **29** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola,
pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je
bila daritev Helónovega sina Eliába. **30** Četrti dan je
daroval Šedeúrjev sin Elicúr, princ Rubenovih otrok. **31**
Njegov dar je bil en srebrn pladenj, teže sto trideset
šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po
svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke,
umešane z oljem za jedilno daritev, **32** ena žlica iz
desetih šeklov zlata, polna kadila, **33** en mlad bikec, en
oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **34** en
kozliček od koz za daritev za greh, **35** in za žrtvovanje
mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet
jagnjet prvega leta. To je bila daritev Šedeúrjevega
sina Elicúrja. **36** Peti dan je daroval Curišadájev sin
Šelumiél, princ Simeonovih otrok. **37** Njegov dar je
bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset
šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po
svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke,
umešane z oljem za jedilno daritev, **38** ena žlica iz
desetih šeklov zlata, polna kadila, **39** en mlad bikec, en
oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **40** en
kozliček od koz za daritev za greh, **41** in za žrtvovanje
mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet
jagnjet prvega leta. To je bila daritev Curišadájevega
sina Šelumiéla. **42** Šesti dan je daroval Deguélov sin
Eljasáf, princ Gadovih otrok. **43** Njegov dar je bil en
srebrn pladenj, teže sto trideset šeklov, ena srebrna
skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu;
oba izmed njiju polna fine moke, umešane z oljem za
jedilno daritev, **44** ena žlica iz desetih šeklov zlata,
polna kadila, **45** en mlad bikec, en oven, eno jagnje
prvega leta za žgalno daritev, **46** en kozliček od koz za
daritev za greh, **47** in za žrtvovanje mirovnih daritev
dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta.
To je bila daritev Deguélovega sina Eljasáfa. **48** Sedmi
dan je daroval Amihúdov sin Elišamá, princ Efrájimovih
otrok. **49** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, njegova
teža je bila sto trideset šeklov, ena srebrna skleda
sedemdesetih šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed
njiju polna fine moke, umešane z oljem za jedilno
daritev, **50** ena žlica iz desetih šeklov zlata, polna
kadila, **51** en mlad bikec, en oven, eno jagnje prvega
leta za žgalno daritev, **52** en kozliček od koz za daritev
za greh, **53** in za žrtvovanje mirovnih daritev dva vola,
pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet prvega leta. To je
bila daritev Amihúdovega sina Elišamája. **54** Osmi dan
je daroval Pedacúrjev sin Gamliél, princ Manásejevih
otrok. **55** Njegov dar je bil en srebrn pladenj, teže
sto trideset šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih
šeklov, po svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine
moke, umešane z oljem za jedilno daritev, **56** ena žlica
iz desetih šeklov zlata, polna kadila, **57** en mlad bikec,
en oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **58** en
kozliček od koz za daritev za greh, **59** in za žrtvovanje
mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet
jagnjet prvega leta. To je bila daritev Pedacúrjevega
sina Gamliéla. **60** Deveti dan je daroval Gideoníjev sin
Abidán, princ Benjaminovih otrok. **61** Njegov dar je
bil en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset
šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po
svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke,
umešane z oljem za jedilno daritev, **62** ena žlica iz
desetih šeklov zlata, polna kadila, **63** en mlad bikec, en
oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **64** en
kozliček od koz za daritev za greh, **65** in za žrtvovanje
mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet
jagnjet prvega leta. To je bila daritev Gideoníjevega
sina Abidána. **66** Deseti dan je daroval Amišadájev
sin Ahiézer, princ Danovih otrok. **67** Njegov dar je bil
en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset
šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po
svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke,
umešane z oljem za jedilno daritev, **68** ena žlica iz
desetih šeklov zlata, polna kadila, **69** en mlad bikec, en
oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **70** en
kozliček od koz za daritev za greh, **71** in za žrtvovanje
mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet
jagnjet prvega leta. To je bila daritev Amišadájevega
sina Ahiézerja. **72** Enajsti dan je daroval Ohránov
sin Pagiél, princ Aserjevih otrok. **73** Njegov dar je bil
en srebrn pladenj, njegova teža je bila sto trideset
šeklov, ena srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po
svetiščnem šeklu; oba izmed njiju polna fine moke,
umešane z oljem za jedilno daritev, **74** ena žlica iz
desetih šeklov zlata, polna kadila, **75** en mlad bikec, en
oven, eno jagnje prvega leta za žgalno daritev, **76** en
kozliček od koz za daritev za greh, **77** in za žrtvovanje
mirovnih daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet

jagnjet prvega leta. To je bila daritev Ohránovega sina
Pagiéla. 78 Dvanajsti dan je daroval Enánov sin Ahirá,
princ Neftálijevih otrok. 79 Njegov dar je bil en srebrn
pladenj, njegova teža je bila sto trideset šeklov, ena
srebrna skleda sedemdesetih šeklov, po svetiščnem
šeklu; oba izmed njiju polna fine moke, umešane z
oljem za jedilno daritev, 80 ena žlica iz desetih šeklov
zlata, polna kadila, 81 en mlad bikec, en oven, eno
jagnje prvega leta za žgalno daritev, 82 en kozliček od
koz za daritev za greh, 83 in za žrtvovanje mirovnih
daritev dva vola, pet ovnov, pet kozlov, pet jagnjet
prvega leta. To je bila daritev Enánovega sina Ahirája.
84 To je bila posvetitev oltarja, na dan, ko je bil ta
maziljen po Izraelovih princih: dvanajst pladnjev iz
srebra, dvanajst srebrnih skled in dvanajst žlic iz zlata.
85 Vsak pladenj iz srebra je tehtal sto trideset šeklov,
vsaka skleda sedemdeset. Vse srebrne posode so
tehtale dva tisoč štiristo šeklov, po svetiščnem šeklu.
86 Zlatih žlic je bilo dvanajst, polnih kadila, ki so tehtale
po deset šeklov, po svetiščnem šeklu. Vsega zlata žlic
je bilo sto dvajset šeklov. 87 Vseh volov za žgalno
daritev je bilo dvanajst bikcev, dvanajst ovnov, dvanajst
jagnjet prvega leta z njihovo jedilno daritvijo in dvanajst
kozličkov od koz za daritev za greh. 88 Vseh volov za
žrtvovanje mirovnih daritev je bilo štiriindvajset in štirje
bikci, šestdeset ovnov, šestdeset kozlov, šestdeset
jagnjet prvega leta. To je bila posvetitev oltarja, potem
ko je bil ta maziljen. 89 Ko je Mojzes odšel v šotorsko
svetišče skupnosti, da govori z njim, potem je slišal
glas nekoga, ki mu je govoril od sedeža milosti, ki je bil
nad skrinjo pričevanja, izmed dveh kerubov; in ta mu
je govoril.

8 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Aronu in mu reci: ›Ko prižigaš svetilke, bo sedem
svetilk dajalo svetlobo nasproti svečniku.‹« 3 Aron je
storil tako. Prižgal je svetilke nasproti svečniku, kakor
je Gospod zapovedal Mojzesu. 4 To delo svečnika
je bilo iz kovanega zlata, njegovo telo, do njegovih
cvetov, je bilo kovano delo, glede na vzorec, ki ga
je Gospod pokazal Mojzesu, tako je naredil svečnik.
5 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 6 »Vzemi
Lévijevce izmed Izraelovih otrok in jih očisti. 7 Tako
jim boš storil, da jih očistiš: nanje poškropi vodo
očiščevanja in naj obrijejo vse svoje meso in naj
si operejo oblačila in se tako očistijo. 8 Potem naj
vzamejo mladega bikca z njegovo jedilno daritvijo,
torej fino moko, umešano z oljem in še enega mladega
bikca boš vzel za daritev za greh. 9 Lévijevce boš
privedel pred šotorsko svetišče skupnosti in skupaj boš
zbral celoten zbor Izraelovih otrok. 10 Lévijevce boš
privedel pred Gospoda in Izraelovi otroci bodo svoje
roke položili na Lévijevce. 11 Aron bo daroval Lévijevce
pred Gospodom za daritev Izraelovih otrok, da bodo
lahko opravljali Gospodovo službo. 12 Lévijevci bodo
svoje roke položili na glave bikcev in enega boš daroval
za daritev za greh, drugega pa za žgalno daritev
Gospodu, da opraviš spravo za Lévijevce. 13 Lévijevce
boš postavil pred Arona in pred njegove sinove in jih
daroval za daritev Gospodu. 14 Tako boš Lévijevce
oddvojil izmed Izraelovih otrok in Lévijevci bodo moji.
15 Potem bodo Lévijevci vstopili, da opravljajo službo
šotorskega svetišča skupnosti in ti jih boš očistil in
jih daroval kot dar. 16 Kajti oni so v celoti dani
meni izmed Izraelovih otrok namesto tistega, ki odpre
vsako maternico, celo namesto prvorojenca izmed
vseh Izraelovih otrok sem jih vzel k sebi. 17 Kajti vsi
prvorojenci izmed Izraelovih otrok so moji, tako človek
in žival. Na dan, ko sem udaril vsakega prvorojenca v
egiptovski deželi, sem jih posvetil zase. 18 Lévijevce
sem vzel za vse prvorojence izmed Izraelovih otrok.
19 Izmed Izraelovih otrok sem dal Lévijevce kakor
darilo Aronu in njegovim otrokom, da opravljajo službo
Izraelovih otrok v šotorskem svetišču skupnosti in da
opravijo spravo za Izraelove otroke, da tam ne bo
nadloge med Izraelovimi otroki, ko se Izraelovi otroci
približajo svetišču.« 20 Mojzes, Aron in vsa skupnost
Izraelovih otrok so Lévijevcem storili glede na vse,
kar je Gospod zapovedal Mojzesu glede Lévijevcev,
tako so jim Izraelovi otroci storili. 21 Lévijevci so bili
očiščeni in oprali so svoja oblačila in Aron jih je daroval
kakor daritev pred Gospodom in Aron je zanje opravil
spravo, da jih očisti. 22 Potem so Lévijevci vstopili, da
opravljajo svojo službo v šotorskem svetišču skupnosti
pred Aronom in pred njegovimi sinovi. Kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu glede Lévijevcev, tako so jim storili.
23 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 24 »To je
to, kar pripada Lévijevcem: od petindvajset let stari in
starejši bodo vstopili, da čakajo na službo šotorskega
svetišča skupnosti, 25 in od starosti petdesetih let bodo
prenehali čakati na njegovo služenje in ne bodo več
služili, 26 temveč bodo služili s svojimi brati v šotorskem
svetišču skupnosti, da pazijo na zadolžitev in ne bodo
opravljali služenja. Tako boš storil Lévijevcem glede
njihove zadolžitve.«

9 Gospod je spregovoril Mojzesu v Sinajski divjini,
v prvem mesecu drugega leta, potem ko so prišli
iz egiptovske dežele, rekoč: 2 »Naj Izraelovi otroci
tudi pasho praznujejo ob njenem določenemu času.
3 Na štirinajsti dan tega meseca, zvečer, jo boste
praznovali ob določenem času, glede na vse njene
zakone in glede na vse njene ceremonije, jo boste
praznovali.« 4 In Mojzes je govoril Izraelovim otrokom,
da naj praznujejo pasho. 5 Pasho so praznovali na
štirinajsti dan prvega meseca zvečer v Sinajski divjini.

Glede na vse, kar je Gospod zapovedal Mojzesu, tako
so Izraelovi otroci storili. 6 Tam pa so bili neki možje,
ki so se omadeževali pri človeškem truplu, da na ta
dan niso mogli praznovati pashe in na ta dan so prišli
pred Mojzesa in pred Arona 7 in ti možje so mu rekli:
»Omadeževani smo s človeškim truplom. Zakaj smo
zadržani, da ne moremo darovati Gospodove daritve
ob določenem času med Izraelovimi otroki?« 8 Mojzes
jim je rekel: »Mirno stojte, jaz pa bom poslušal, kaj bo
glede vas zapovedal Gospod.« 9 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 10 »Govori Izraelovim otrokom, rekoč:
›Če bo katerikoli moški izmed vas ali izmed vašega
potomstva postal nečist zaradi razloga trupla, ali bo
na potovanju daleč stran, bo vendar praznoval pasho
Gospodu. 11 Štirinajsti dan drugega meseca zvečer jo
bodo praznovali in jo jedli z nekvašenim kruhom in
grenkimi zelišči. 12 Od tega ne bodo ničesar pustili do
jutra niti zlomili nobene njegove kosti. Glede na vse
odredbe pashe jo bodo praznovali. 13 Toda mož, ki je
čist in ni na potovanju in se ogiba praznovati pasho,
celo ista duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva.
Ker ob določenem času ni prinesel daru Gospodu,
bo ta mož nosil svoj greh. 14 Če bo tujec začasno
prebival med vami in bo praznoval pasho Gospodu,
bo tako storil glede na odredbe pashe in glede na
njen določeni način. Imeli boste eno odredbo, tako za
tujca kakor za tistega, ki je bil rojen v deželi.‹« 15 Na
dan, ko je bilo šotorsko svetišče vzdignjeno, je oblak
pokril šotorsko svetišče, namreč šotor pričevanja in
zvečer je bilo nad šotorskim svetiščem kakor bi bil to
videz ognja do jutra. 16 Vedno je bilo tako; oblak ga
je pokrival podnevi in videz ognja ponoči. 17 Ko je
bil oblak dvignjen od šotorskega svetišča, so za tem
Izraelovi otroci odpotovali in na kraju, kjer je oblak
obstal, tam so Izraelovi otroci postavili svoje šotore. 18
Na Gospodovo zapoved so Izraelovi otroci odpotovali
in na Gospodovo zapoved so se utaborili. Kolikor
dolgo je oblak ostajal nad šotorskim svetiščem, so
počivali v svojih šotorih. 19 Ko se je oblak mnogo dni
zadrževal nad šotorskim svetiščem, potem so Izraelovi
otroci pazili na Gospodovo naročilo in niso odpotovali.
20 In bilo je, ko je bil oblak malo dni nad šotorskim
svetiščem; glede na Gospodovo zapoved, so ostajali
v svojih šotorih in glede na Gospodovo zapoved so
odpotovali. 21 In bilo je, ko je oblak ostajal od večera
celo do jutra in da se je oblak zjutraj dvignil, potem
so odpotovali, bodisi je bilo to podnevi ali ponoči, ko
se je oblak dvignil, so odpotovali. 22 Ali če je bilo
to dva dni ali mesec ali leto, da je oblak ostajal nad
šotorskim svetiščem, ostajajoč nad njim, so Izraelovi
otroci ostali v svojih šotorih in niso odpotovali, toda ko
je bil ta dvignjen, so odpotovali. 23 Na Gospodovo
zapoved so počivali v šotorih in na Gospodovo zapoved
so odpotovali; pazili so na Gospodovo naročilo, na
Gospodovo zapoved, po Mojzesovi roki.

10 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Naredi
si dve srebrni trobenti. Iz celega kosa ju boš
izdelal, da ju boste lahko uporabljali za sklic zbora in
za potovanje taborov. 3 Ko bodo z njima zatrobili, se
bo ves zbor zbral k tebi pri vratih šotorskega svetišča
skupnosti. 4 Če bodo trobili samo z eno trobento, potem
se bodo princi, ki so poglavarji tisočerih Izraelovih,
skupaj zbrali k tebi. 5 Kadar zatrobite alarm, potem
bodo tabori, ki taborijo na vzhodnih delih, odšli naprej.
6 Kadar drugič zatrobite alarm, potem se bodo tabori,
ki taborijo na južni strani, odpravili na svoje potovanje;
zaradi njihovih potovanj bodo trobili alarm. 7 Toda ko
naj bi se skupnost zbrala skupaj, boste trobili, toda ne
boste razglasili alarma. 8 Aronovi sinovi, duhovniki,
bodo trobili s trobentami in oni vam bodo za odredbo
na veke skozi vaše rodove. 9 Če greste v svoji deželi
na vojno zoper sovražnika, ki vas zatira, potem boste s
trobentami trobili alarm in Gospod, vaš Bog, se vas bo
spomnil in rešeni boste pred svojimi sovražniki. 10 Tudi
na dan vašega veselja in na vaše slovesne dneve in ob
začetkih mesecev boste s trobentami trobili nad svojimi
žgalnimi daritvami in nad žrtvovanji svojih mirovnih
daritev, da vam bodo za spomin pred vašim Bogom.
Jaz sem Gospod, vaš Bog.« 11 Pripetilo se je na
dvajseti dan drugega meseca, v drugem letu, da je bil
oblak dvignjen iznad šotorskega svetišča pričevanja.
12 Izraelovi otroci so se odpravili na svoja potovanja iz
Sinajske divjine in oblak je obstal v Paránski divjini.
13 Prvič so se odpravili na svoje potovanje glede na
Gospodovo zapoved, po Mojzesovi roki. 14 Prvi je
odšel prapor tabora Judovih otrok, glede na njihove
vojske in nad njegovo vojsko je bil Aminadábov sin
Nahšón. 15 Nad vojsko rodu Isahárjevih otrok je bil
Cuárjev sin Netanél. 16 Nad vojsko rodu Zábulonovih
otrok je bil Helónov sin Eliáb. 17 Šotorsko svetišče je
bilo podrto, in Geršónovi sinovi in Meraríjevi sinovi so
se odpravili naprej, noseč šotorsko svetišče. 18 Prapor
Rubenovega tabora se je odpravil naprej, glede na
njihove vojske in nad njegovo vojsko je bil Šedeúrjev
sin Elicúr. 19 Nad vojsko rodu Simeonovih otrok je
bil Curišadájev sin Šelumiél. 20 Nad vojsko rodu
Gadovih otrok je bil Deguélov sin Eljasáf. 21 Kehátovci
so se odpravili naprej, noseč svetišče, drugi pa so
postavili šotorsko svetišče preden so ti prišli. 22 Prapor
tabora Efrájimovih otrok se je odpravil naprej glede na
njihove vojske in nad njegovo vojsko je bil Amihúdov
sin Elišamá. 23 Nad vojsko rodu Manásejevih otrok
je bil Pedacúrjev sin Gamliél. 24 Nad vojsko rodu
Benjaminovih otrok je bil Gideoníjev sin Abidán. 25

Prapor tabora Danovih otrok se je odpravil naprej, ki
je bil zadnja straža vseh taborov po njihovih vojskah.
In nad njegovo vojsko je bil Amišadájev sin Ahiézer.
26 Nad vojsko rodu Aserjevih otrok je bil Ohránov
sin Pagiél. 27 Nad vojsko rodu Neftálijevih otrok je
bil Enánov sin Ahirá. 28 Takšna so bila potovanja
Izraelovih otrok glede na njihove vojske, ko so se
odpravili naprej. 29 Mojzes je rekel Hobábu, sinu
Midjánca Reguéla, Mojzesovega tasta: »Potujemo
proti kraju, o katerem je Gospod rekel: ›Jaz vam ga
bom dal.‹ Pridi z nami in mi ti bomo storili dobro, kajti
Gospod je dobro govoril glede Izraela.« 30 Ta pa
mu je rekel: »Ne bom šel, temveč bom odšel k svoji
lastni deželi in k svojemu sorodstvu.« 31 Rekel je: »Ne
zapusti nas, prosim te, ker veš kako naj taborimo v
divjini in ti si nam lahko namesto oči. 32 In zgodilo se
bo, če greš z nami, da, zgodilo se bo, da kakršna bo
Gospodova dobrota do nas, isto bomo mi storili tebi.«
33 Odpravili so se od Gospodove gore tri dni potovanja
in skrinja Gospodove zaveze je šla pred njimi na
tridnevno potovanje, da zanje poišče počivališče. 34
Gospodov oblak je bil nad njimi podnevi, ko so odšli iz
tabora. 35 Kadar je skrinja krenila na pot, se je pripetilo,
da je Mojzes rekel: »Vstani, Gospod in razkrope naj se
tvoji sovražniki in tisti, ki te sovražijo, naj zbežijo pred
teboj.« 36 Ko pa je ta počivala, je rekel: »Vrni se, oh
Gospod, k mnogim Izraelovim tisočerim.«

11 Ko se je ljudstvo pritoževalo, je to razžalilo
Gospoda, in Gospod je to slišal in njegova jeza
je bila vžgana in med njimi je zagorel Gospodov ogenj
in použil tiste, ki so bili na najbolj oddaljenih delih
tabora. 2 Ljudstvo je klicalo k Mojzesu in ko je Mojzes
molil h Gospodu je bil ogenj pogašen. 3 Ime kraja je
imenoval Tabêra, ker je med njimi gorel Gospodov
ogenj. 4 Mešana množica, ki je bila med njimi, je čutila
poželenje in tudi Izraelovi otroci so ponovno jokali ter
rekli: »Kdo nam bo dal za jesti meso?« 5 Spominjamo
se rib, ki smo jih prosto jedli v Egiptu, kumaric, melon,
pora, čebule in česna. 6 Toda naša duša je sedaj
izsušena. Tukaj, pred našimi očmi, sploh ni ničesar
poleg mane. 7 Mana je bila kakor koriandrovo seme in
njena barva kakor barva bdelija. 8 Ljudstvo je šlo okoli
in to nabiralo in mlelo v mlinih ali tolklo v možnarju in
jo peklo v ponvah in iz nje delalo kolače in njen okus je
bil kakor okus svežega olja. 9 Ko je ponoči na tabor
padla rosa, je nanj padla mana. 10 Potem je Mojzes
slišal ljudstvo jokati po svojih družinah, vsakega moža
pri vratih svojega šotora. Gospodova jeza je bila silno
vžgana; tudi Mojzes je bil razžaljen. 11 Mojzes je rekel
Gospodu: »Zakaj si prizadel svojega služabnika? In
zakaj nisem našel naklonjenosti v tvojem pogledu,
da name polagaš breme vsega tega ljudstva? 12 Ali
sem jaz spočel vse to ljudstvo? Mar sem jih rodil, da
bi mi rekel: ›Nosi jih v svojem naročju, kakor skrbeč
oče nosi doječega otroka, v deželo, ki si jo prisegel
njihovim očetom?‹ 13 Od kod naj bi imel meso, da
ga dam vsemu temu ljudstvu? Kajti jokajo k meni,
rekoč: ›Daj nam meso, da bomo lahko jedli.‹ 14 Vsega
tega ljudstva nisem zmožen nositi sam, ker je to zame
pretežko. 15 Če tako postopaš z menoj, me ubij, prosim
te, brez razmisleka, če sem našel naklonjenost v tvojih
očeh in naj ne vidim svoje bednosti.« 16 Gospod
je rekel Mojzesu: »K meni zberi sedemdeset mož
izmed Izraelovih starešin, ki jih poznaš, da so starešine
ljudstva in častniki nad njimi; in privedi jih k šotorskemu
svetišču skupnosti, da bodo tam lahko stali s teboj. 17
Jaz pa bom prišel dol in tam govoril s teboj. Vzel bom
od duha, ki je nad teboj in položil ga bom nanje in s
teboj bodo nosili breme ljudstva, da ga ne boš nosil
sam. 18 Ljudstvu pa reci: ›Posvetite se za jutri in jedli
boste meso, kajti jokali ste v Gospodova ušesa, rekoč:
›Kdo nam bo dal za jesti meso? Kajti z nami je bilo
dobro v Egiptu, ‹ zato vam bo Gospod dal meso in vi
boste jedli. 19 Ne boste jedli en dan, niti dva dni, niti pet
dni, niti deset dni, niti dvajset dni, 20 temveč cel mesec,
dokler to ne pride iz vaših nosnic in vam to postane
gnusno, zato ker ste prezirali Gospoda, ki je med
vami in ste jokali pred njim, rekoč: ›Zakaj smo prišli iz
Egipta?‹« 21 Mojzes je rekel: »Ljudstva, med katerim
sem, je šeststo tisoč pešcev, ti pa si rekel: ›Jaz jim bom
dal mesa, da bodo lahko jedli cel mesec.‹ 22 Mar bodo
tropi in črede umorjeni zaradi njih, da jim zadostijo?
Mar se bodo vse morske ribe zanje zbrale skupaj, da
jim zadostijo?« 23 Gospod je rekel Mojzesu: »Ali je
Gospodova roka postala prekratka? Sedaj boš videl,
če se ti bo moja beseda zgodila ali ne.« 24 Mojzes je
odšel ven in ljudstvu povedal Gospodove besede in
zbral sedemdeset mož izmed starešin ljudstva in jih
postavil naokoli šotorskega svetišča. 25 Gospod je
prišel dol v oblaku in mu spregovoril in vzel od duha, ki
je bil nad njim in ga dal sedemdesetim starešinam.
Pripetilo se je, ko je nad njimi počival duh, da so
prerokovali in niso prenehali. 26 Toda tam v taboru
sta ostala dva izmed mož, ime enega je bilo Eldád in
ime drugega Medád in duh je počival nad njima. Bila
sta izmed tistih, ki so bili zapisani, toda nista odšla
k šotorskemu svetišču, in prerokovala sta v taboru.
27 Tam je pritekel mladenič in povedal Mojzesu ter
rekel: »Eldád in Medád prerokujeta v taboru.« 28
Nunov sin Józue, Mojzesov služabnik, eden izmed
njegovih mladeničev, je odgovoril in rekel: »Moj gospod
Mojzes, prepovej jima.« 29 Mojzes mu je rekel: »Mar si
zaradi mene ljubosumen? Da bi Bog dal, da bi bilo
vse Gospodovo ljudstvo preroki in da bi Gospod nanje

položil svojega duha!« 30 Mojzes se je povzpel v tabor,
on in starešine Izraela. 31 Od Gospoda je izšel veter in
od morja prinesel prepelice in jih pustil pasti pri taboru,
kakor bi bilo dan potovanja na tej strani in kakor bi bilo
dan potovanja na oni strani, naokoli tabora in kakor
bi jih bilo dva komolca visoko na obličju zemlje. 32
Ljudstvo je stalo pokonci ves ta dan in vso to noč in
ves naslednji dan in zbiralo prepelice. Kdor je zbral
najmanj je zbral deset tovorov. Razporedili so si jih
povsod naokoli tabora. 33 Medtem ko je bilo meso še
vedno med njihovimi zobmi, preden je bilo prežvečeno,
je bil Gospodov bes vžgan zoper ljudstvo in Gospod
je ljudstvo udaril z zelo veliko nadlogo. 34 Ime tega
kraja je imenoval Kibrot-Hattaava, ker so tam pokopali
ljudstvo, ki je poželelo. 35 In ljudstvo je odpotovalo od
Kibrot-Hattaave do Haceróta in ostalo pri Hacerótu.

12 Mirjam in Aron pa sta govorila zoper Mojzesa
zaradi etiopske ženske, ki jo je poročil, kajti
poročil je etiopsko žensko. 2 Rekla sta: »Je Gospod
resnično govoril samo po Mojzesu? Mar ni govoril tudi
po nama?« In Gospod je to slišal. 3 (Torej mož Mojzes
je bil zelo krotak, nad vsemi ljudmi, ki so bili na obličju
zemlje.) 4 Gospod je nenadoma spregovoril Mojzesu,
Aronu in Mirjam: »Vi trije, pridite ven k šotorskemu
svetišču skupnosti.« In ti trije so prišli ven. 5 Gospod
je prišel dol v oblačnem stebru in stopil k vratom
šotorskega svetišča in poklical Arona in Mirjam, in
oba sta prišla naprej. 6 Rekel je: »Poslušajta torej
moje besede: ›Če je med vami prerok, se mu bom jaz,
Gospod, dal spoznati v videnju in mu govoril v sanjah.
7 Moj služabnik Mojzes pa ni tak, on je zvest v vsej moji
hiši. 8 Z njim bom govoril od ust do ust, celó vidno,
ne pa v skrivnostnih govorih, in gledal bo Gospodovo
podobnost. Zakaj se torej nista bala govoriti proti
mojemu služabniku Mojzesu?‹« 9 Gospodova jeza je
bila vneta zoper njiju in je odšel. 10 Oblak je odšel od
šotorskega svetišča in glej, Mirjam je postala gobava,
bela kakor sneg. Aron pa je pogledal na Mirjam in glej,
bila je gobava. 11 Aron je rekel Mojzesu: »Ojoj, moj
gospod, rotim te, ne položi greha na naju, v čemer sva
storila nespametno in v čemer sva grešila. 12 Naj ona
ne bo kakor nekdo, [ki je] mrtev, katerega meso je na
pol použito, ko prihaja iz maternice svoje matere.« 13
Mojzes je klical h Gospodu, rekoč: »Ozdravi jo torej,
oh Bog, rotim te.« 14 Gospod je rekel Mojzesu: »Če bi
njen oče zgolj pljunil v njen obraz, ali ne bi bila sedem
dni osramočena? Naj bo sedem dni zaprta izven tabora
in potem naj bo ponovno sprejeta.« 15 Mirjam je
bila sedem dni zaprta izven tabora in ljudstvo se ni
odpravilo, dokler Mirjam ni bila ponovno privedena
nazaj. 16 Potem se je ljudstvo odpravilo iz Haceróta in
se utaborilo v Paránski divjini.

13 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Pošlji
može, da bodo lahko preiskali kánaansko deželo,
ki jo dajem Izraelovim otrokom. Iz vsakega rodu
njihovih očetov boste poslali človeka, vsakega, ki je
voditelj med njimi.« 3 Mojzes jih je po Gospodovi
zapovedi poslal iz Paránske divjine; vsi tisti možje so
bili poglavarji Izraelovih otrok. 4 To so bila njihova
imena: iz Rubenovega rodu Zahúrjev sin Šamúa, 5 iz
Simeonovega rodu Horíjev sin Šafát, 6 iz Judovega
rodu Jefunéjev sin Kaléb, 7 iz Isahárjevega rodu
Jožefov sin Jigál, 8 iz Efrájimovega rodu Nunov
sin Hošéa, 9 iz Benjaminovega rodu Rafújev sin
Paltí, 10 iz Zábulonovega rodu Sodijev sin Gadiél, 11
iz Jožefovega rodu, namreč iz Manásejevega rodu
Susíjev sin Gadí, 12 iz Danovega rodu Gemalíjev sin
Amiél, 13 iz Aserjevega rodu Mihaelov sin Setúr, 14 iz
Neftálijevega rodu Vofsíjev sin Nahbí, 15 iz Gadovega
rodu Mahíjev sin Geuél, 16 To so imena mož, ki
jih je Mojzes poslal, da ogledajo deželo. Mojzes je
Nunovega sina Hošéa imenoval Ješua. 17 Mojzes jih
je poslal, da ogledajo kánaansko deželo in jim rekel:
»Pojdite gor po tej poti proti jugu in pojdite gor na goro.
18 Oglejte si deželo, kakšna je in ljudstvo, ki prebiva v
njej, če so močni ali šibki, maloštevilni ali številni, 19 in
kakšna je dežela, ki v njej prebivajo, bodisi je ta dobra
ali slaba, in kakšna mesta so, ki v njih prebivajo, ali so
v šotorih ali v oporiščih, 20 in kakšna je dežela, ali
je ta obilna ali revna, ali je tam les ali ne. In bodite
odločnega poguma in prinesite sad dežele.« Torej bil
je čas prvih sadov grozdja. 21 Tako so odšli gor in
preiskali deželo od Cinske divjine do Rehóba, kakor
ljudje pridejo do Hamáta. 22 Povzpeli so se pri jugu in
prišli do Hebróna, kjer so bili Ahimán, Šešáj in Talmáj,
Anákovi otroci. (Torej Hebrón je bil zgrajen sedem let
pred Coanom v Egiptu.) 23 Prišli so k Eškólskemu
potoku in od tam odrezali vejo z enim šopom grozdja
in nosili so jo med dvema na palici in prinesli so od
granatovcev in od fig. 24 Kraj je bil imenovan potok
Eškól zaradi šopa grozdja, ki so ga Izraelovi otroci
odrezali od tam. 25 In po štiridesetih dneh so se vrnili
iz preiskovanja dežele. 26 Šli so in prišli k Mojzesu in
Aronu in k vsej skupnosti Izraelovih otrok v Paránsko
divjino, do Kadeša in jima nazaj prinesli besedo in vsej
skupnosti in jim pokazali sad dežele. 27 Povedali so
mu in rekli: »Prišli smo do dežele, kamor nas pošiljaš
in ta zagotovo teče z mlekom in medom, in to je njen
sad. 28 Vendar je ljudstvo, ki prebiva v deželi močno in
mesta so obzidana in zelo velika in poleg tega smo
tam videli Anákove otroke. 29 Amalečani prebivajo v
južni deželi; Hetejci, Jebusejci in Amoréjci prebivajo
v gorah, Kánaanci pa prebivajo poleg morja in ob
jordanski pokrajini.« 30 Kaléb je ljudstvo pomiril pred

Mojzesom in rekel: »Brž pojdimo gor in jo zavzemimo,
kajti zelo smo sposobni, da jo premagamo.« 31 Toda
možje, ki so odšli z njim, so rekli: »Mi nismo zmožni
oditi gor zoper ljudstvo, kajti oni so močnejši od nas.«
32 Izraelovim otrokom so prinesli zlo poročilo o deželi,
ki so jo preiskali, rekoč: »Dežela, skozi katero smo šli,
da jo preiščemo, je dežela, ki požira svoje prebivalce.
Vse ljudstvo, ki smo ga videli v njej, so možje velike
postave. 33 Tam smo videli velikane, Anákove sinove,
ki so izšli iz velikanov in v svojih očeh smo bili kakor
kobilice in takšni smo bili v njihovem pogledu.«

14 Vsa skupnost je povzdignila svoj glas in zajokala
in ljudstvo je to noč jokalo. 2 Vsi Izraelovi otroci
so godrnjali zoper Mojzesa in zoper Arona in celotna
skupnost jima je rekla: »Da bi Bog dal, da bi umrli v
egiptovski deželi! Ali da bi Bog dal, da bi umrli v tej
divjini! 3 Zakaj nas je Gospod privedel v to deželo, da
pademo pod mečem, da bi bile naše žene in naši otroci
plen? Ali ne bi bilo za nas bolje, da se vrnemo v Egipt?«
4 Drug drugemu so rekli: »Postavimo si poveljnika
in se vrnimo v Egipt.« 5 Potem sta Mojzes in Aron
padla na svoja obraza pred vsem zborom skupnosti
Izraelovih otrok. 6 Nunov sin Józue in Jefunéjev sin
Kaléb, ki sta bila izmed tistih, ki sta preiskala deželo,
sta pretrgala svoja oblačila 7 in spregovorila vsej
skupini Izraelovih otrok, rekoč: »Dežela, skozi katero
sva šla, da jo preiščeva, je silno dobra dežela. 8 Če
se Gospod razveseljuje v nas, potem nas bo privedel
v to deželo in nam jo izročil; deželo, v kateri tečeta
mleko in med. 9 Samo ne uprite se zoper Gospoda
niti se ne bojte ljudstva dežele, kajti oni so za nas
kruh. Njihova obramba je odšla od njih, Gospod pa je
z nami. Ne bojte se jih.« 10 Toda vsa skupnost ju je
zaukazala kamnati s kamni. In Gospodova slava se je
prikazala v šotorskem svetišču skupnosti, pred vsemi
Izraelovimi otroki. 11 Gospod je rekel Mojzesu: »Doklej
me bo to ljudstvo še dražilo? Kako dolgo bo, preden mi
bodo verovali zaradi vseh znamenj, ki sem jih prikazal
med njimi? 12 Udaril jih bom s kužno boleznijo in
jih razdedinil in iz tebe bom naredil večji narod ter
mogočnejši, kakor so oni.« 13 Mojzes pa je Gospodu
rekel: »Potem bodo Egipčani to slišali, (kajti v svoji
moči si to ljudstvo privedel izmed njih) 14 in bodo to
povedali prebivalcem te dežele, kajti slišali so, da si ti
Gospod med tem ljudstvom, da si ti Gospod, viden iz
obličja v obličje in da tvoj oblak stoji nad njimi in da
greš pred njimi, podnevi v oblačnem stebru, ponoči
pa v ognjenem stebru. 15 Torej če boš pobil vse to
ljudstvo kakor enega človeka, potem bodo narodi, ki
so slišali o tvojem slovesu, govorili, rekoč: 16 ›Ker
Gospod tega ljudstva ni mogel privesti v deželo, ki jim
jo je prisegel, jih je zato umoril v divjini.‹ 17 Sedaj te
rotim, naj bo moč mojega Gospoda velika, glede na
to, kakor si govoril, rekoč: 18 › Gospod je potrpežljiv
in zelo usmiljen, ki odpušča krivičnost in prestopek
in nikakor ne očisti krivega, ki obiskuje krivičnost
očetov na otrocih do tretjega in četrtega rodu.‹ 19
Odpusti, rotim te, krivičnost tega ljudstva, glede na
veličino svojega usmiljenja in kakor si odpuščal temu
ljudstvu, od Egipta, celo do sedaj.« 20 Gospod je
rekel: »Odpustil sem glede na tvojo besedo, 21 vendar
kakor resnično jaz živim, bo vsa zemlja napolnjena
z Gospodovo slavo. 22 Ker so vsi tisti ljudje, ki so
videli mojo slavo in moje čudeže, ki sem jih storil v
Egiptu in v divjini in so me skušali sedaj teh desetkrat
in niso prisluhnili mojemu glasu; 23 zagotovo ne bodo
videli dežele, ki sem jo prisegel njihovim očetom niti je
ne bo videl nobeden izmed tistih, ki so me dražili. 24
Toda ker je imel moj služabnik Kaléb, v sebi drugega
duha in mi je popolnoma sledil, ga bom privedel v
deželo, v katero je odšel, in njegovo seme jo bo vzelo
v last. 25 (Torej Amálečani in Kánaanci so prebivali v
dolini.) Jutri se obrnite in se odpravite v divjino, po poti
Rdečega morja.« 26 Gospod je spregovoril Mojzesu
in Aronu, rekoč: 27 »Doklej bom še prenašal to zlo
skupnost, ki godrnja zoper mene? Slišal sem mrmranja
Izraelovih otrok, ki mrmrajo zoper mene. 28 Reci jim: ›
Kakor resnično jaz živim, ‹ govori Gospod, ›kakor ste
govorili v moja ušesa, tako bom jaz storil vam. 29 Vaša
trupla bodo padla v tej divjini in vsi, kar vas je bilo
izmed vas preštetih, glede na vaše celotno število, od
dvajset let stari in navzgor, ki ste godrnjali zoper mene.
30 Zagotovo ne boste prišli v deželo, glede katere
sem prisegel, da v njej prebivate, razen Jefunéjevega
sina Kaléba in Nunovega sina Józueta. 31 Toda vaše
malčke, za katere ste rekli, da naj bi bili plen, te bom
privedel noter in oni bodo spoznali deželo, ki ste jo vi
prezirali. 32 Toda kar se tiče vas, bodo vaša trupla
padla v tej divjini. 33 Vaši otroci se bodo štirideset let
potikali po divjini in nosili vaša vlačugarstva, dokler ne
bodo vaša trupla propadla v divjini. 34 Po številu dni, v
katerih ste preiskovali deželo, torej štirideset dni, vsak
dan za leto, boste nosili svoje krivičnosti, celó štirideset
let in spoznali boste moj odmik od obljube.‹ 35 Jaz,
Gospod, sem rekel: ›Zagotovo bom tako storil vsej tej
zli skupnosti, ki je skupaj zbrana zoper mene. V tej
divjini bodo použiti in tam bodo umrli.‹« 36 Možje, ki jih
je Mojzes poslal, da preiščejo deželo, ki so se vrnili in
vso skupnost pripravili, da je mrmrala zoper njega s
prinašanjem obrekovanja nad deželo, 37 celo ti možje,
ki so nad deželo prinesli zlo poročilo, so zaradi kuge
umrli pred Gospodom. 38 Toda Nunov sin Józue in
Jefunéjev sin Kaléb, ki sta bila izmed mož, ki so odšli,

da preiščejo deželo, sta še vedno živela. 39 Mojzes je
te stvari povedal vsem Izraelovim otrokom in ljudstvo je
silno žalovalo. 40 Vstali so zgodaj zjutraj in se povzpeli
na vrh gore, rekoč: »Glej! Mi smo tukaj in šli bomo gor,
na kraj, ki nam ga je Gospod obljubil, kajti grešili smo.«
41 Mojzes je rekel: »Zakaj sedaj prestopate Gospodovo
zapoved? Toda to ne bo uspelo. 42 Ne pojdite gor,
kajti Gospoda ni med vami, da ne boste udarjeni pred
svojimi sovražniki. 43 Kajti Amalečani in Kánaanci
so tam pred vami in vi boste padli pod mečem, ker
ste obrnjeni proč od Gospoda, zato Gospod ne bo z
vami.« 44 Vendar pa so si predrznili, da gredo na vrh
hriba. Vendar skrinja Gospodove zaveze in Mojzes
nista odšla iz tabora. 45 Potem so prišli dol Amálečani
in Kánaanci, ki so prebivali na tem hribu in jih udarili
ter porazili, celó do Horme.

15 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2
»Spregovori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko
boste prišli v deželo svojih prebivališč, ki vam jo dajem
3 in boste naredili daritev z ognjem Gospodu, žgalno
daritev ali žrtvovanje z izpolnjevanjem zaobljube ali
s prostovoljnim darovanjem ali na vaše slovesne
praznike, da naredite prijeten vonj Gospodu, od črede
ali od tropa, 4 potem bo tisti, ki daruje svoj dar Gospodu,
prinesel jedilno daritev desetinke moke, umešane s
četrtino vrča olja. 5 Pripravil boš četrtino vrča vina
za pitno daritev, z žgalno daritvijo ali žrtvovanjem, za
vsako jagnje. 6 Ali za ovna boš pripravil za jedilno
daritev dve desetinki moke, umešane s tretjino vrča
olja. 7 Za pitno daritev boš pripravil tretjino vrča vina, za
prijeten vonj Gospodu. 8 Ko pripravljaš bikca za žgalno
daritev ali za klavno daritev v izpolnjevanju obljube
ali mirovnih daritev Gospodu, 9 potem bo z bikcem
jedilne daritve prinesel tri desetinke moke, umešane
s polovico vrča olja. 10 Za pitno daritev boš prinesel
polovico vrča vina, za ognjeno daritev, prijetnega vonja
Gospodu. 11 Tako bo to storjeno za enega bikca ali
za enega ovna ali za jagnje ali kozlička. 12 Glede
na število, ki ga boste pripravili, tako boste storili
vsakemu glede na njihovo število. 13 Vsi, ki so rojeni iz
dežele, bodo te stvari storili na ta način, z darovanjem
ognjene daritve, prijetnega vonja Gospodu. 14 Če tujec
začasno prebiva z vami ali kdorkoli je med vami v vaših
rodovih in bo daroval ognjeno daritev prijetnega vonja
Gospodu; kakor počnete vi, tako bo storil on. 15 Ena
odredba naj bo tako za vas iz skupnosti, kakor tudi za
tujca, ki začasno biva z vami, odredba na veke za vaše
rodove. Kakor ste vi, tako naj bo tujec pred Gospodom.
16 Ena postava in en način bo za vas in za tujca,
ki začasno biva z vami.‹« 17 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 18 »Govori Izraelovim otrokom in jim
reci: ›Ko pridete v deželo, kamor vas privedem, 19
potem bo, ko jeste od kruha dežele, da boste darovali
vzdigovalno daritev Gospodu. 20 Kolač svojega prvega
testa boste darovali za vzdigovalno daritev. Kakor
delate vzdigovalno daritev od mlatišča, tako boste
to vzdignili. 21 Od svojega prvega testa boste dali
Gospodu vzdigovalno daritev v vaših rodovih. 22 Če
pa zaidete in ne obeležujete vseh teh zapovedi, ki jih
je Gospod govoril Mojzesu, 23 celó vse, kar vam je
po Mojzesovi roki zapovedal Gospod, od dneva, ko
je Gospod zapovedal Mojzesu in odslej med vašimi
rodovi, 24 potem bo to, če bo storjeno z nevednostjo,
brez védenja skupnosti, da bo vsa skupnost darovala
enega mladega bikca za žgalno daritev, v prijeten vonj
Gospodu, z njegovo jedilno daritvijo in njegovo pitno
daritvijo, glede na določen način in enega kozlička od
koz za daritev za greh. 25 Duhovnik bo opravil spravo
za vso skupnost Izraelovih otrok in to jim bo odpuščeno,
kajti to je nevednost. Prinesli bodo svojo daritev,
žrtvovanje, narejeno z ognjem Gospodu in njihovo
daritev za greh pred Gospoda, za njihovo nevednost.
26 To bo odpuščeno vsem otrokom Izraelove skupnosti
in tujcu, ki začasno biva med njimi, glede na to, da je
bilo vse ljudstvo v nevednosti. 27 Če katerakoli duša
greši zaradi nevednosti, potem bo privedel kozo prvega
leta za daritev za greh. 28 Duhovnik bo opravil spravo
za dušo, ki nevedno greši, ko z nevednostjo greši
pred Gospodom, da zanjo opravi spravo; in to ji bo
odpuščeno. 29 Imeli boste eno postavo za tistega, ki
greši zaradi nevednosti, tako za tistega, ki je rojen med
Izraelovimi otroki, kot za tujca, ki začasno biva med
njimi. 30 Toda duša, ki ravna prepotentno, ne glede na
to, ali je rojena v deželi ali tujec, ta ista graja Gospoda;
in ta duša bo iztrebljena izmed svojega ljudstva. 31 Ker
je prezirala Gospodovo besedo in prelomila njegovo
zapoved, bo ta duša popolnoma iztrebljena; njegova
krivičnost bo nad njim.‹« 32 Medtem ko so bili Izraelovi
otroci v divjini, so našli moža, ki je na šabatni dan
nabiral veje. 33 Tisti, ki so ga našli nabirati veje, so
ga privedli k Mojzesu in Aronu in k vsej skupnosti.
34 Dali so ga pod stražo, ker ni bilo oznanjeno kaj
naj bi mu bilo storjeno. 35 Gospod je rekel Mojzesu:
»Mož bo zagotovo usmrčen. Vsa skupnost ga bo zunaj
tabora kamnala s kamenjem.« 36 In vsa skupnost ga
je odvedla zunaj tabora in ga kamnala s kamenjem in
ta je umrl, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 37
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 38 »Govori
Izraelovim otrokom in jim naroči, da si delajo rese na
robovih svojih oblek skozi njihove rodove in da na rese
robov dajejo moder trak. 39 Ta vam bo za obrobo,
da boste lahko pogledali nanjo in se spomnili vseh
Gospodovih zapovedi in jih izvrševali, in da ne boste
tavali za svojim lastnim srcem in za svojimi lastnimi

očmi, za katerimi ste se vlačugali, 40 da se boste lahko
spomnili in izpolnjevali vse moje zapovedi in boste
sveti svojemu Bogu. 41 Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki
vas je privedel iz egiptovske dežele, da bi bil vaš Bog.
Jaz sem Gospod, vaš Bog.«

16 Torej Korah, Jichárjev sin, Kehátov sin, Lévijev
sin ter Datán in Abirám, Eliábova sinova in
Peletov sin On izmed Rubenovih sinov, so vzeli može
2 in se vzdignili pred Mojzesom, z nekaterimi izmed
Izraelovih otrok, dvesto petdesetimi princi skupnosti,
slavnimi v zboru, možmi z ugledom, 3 in se skupaj
zbrali zoper Mojzesa in zoper Arona ter jima rekli:
»Preveč si jemljeta nase, glede na to, da je vsa
skupnost sveta, vsakdo izmed njih, in da je Gospod
med njimi. Zakaj se torej povzdigujeta nad Gospodovo
skupnost?« 4 Ko je Mojzes to slišal, je padel na svoj
obraz 5 in govoril Korahu in vsej njegovi skupini, rekoč:
»Celo jutri bo Gospod pokazal kdo so njegovi in kdo je
svet; in povzročil mu bo, da pride bliže k njemu. Celo
tistemu, ki ga je izbral, bo povzročil, da se približa
k njemu. 6 Storite to: ›Vzemite kadilnice, Korah in
vsa njegova skupina 7 in jutri dajte vanje ogenj pred
Gospodom in nanj položite kadilo. Zgodilo se bo, da bo
mož, ki ga bo Gospod izbral, ta bo svet. Vi si preveč
jemljete nase, vi Lévijevi sinovi.‹« 8 Mojzes je rekel
Korahu: »Poslušajte, prosim vas, vi Lévijevi sinovi.
9 Ali se vam zdi le majhna stvar, da vas je Izraelov
Bog ločil od Izraelove skupnosti, da vas privede bliže
k sebi, da opravljate delo Gospodovega šotorskega
svetišča in da stojite pred skupnostjo, da jim služite?
10 Privedel te je blizu k sebi in vse tvoje brate, Lévijeve
sinove s teboj. Ali iščete tudi duhovništvo? 11 Zaradi
katerega vzroka sta tako ti in vsa tvoja skupina zbrana
skupaj zoper Gospoda, in kaj je Aron, da mrmrate
zoper njega?« 12 Mojzes je poslal, da pokliče Datána
in Abiráma, Eliábova sinova, ki sta rekla: »Ne bova
prišla gor. 13 Je to majhna stvar, da si nas privedel gor
iz dežele, kjer tečeta mleko in med, da nas ubiješ v
divjini, razen da se narediš princa nad nami? 14 Še
več, nisi nas privedel v deželo, kjer tečeta mleko in
med ali nam dal dediščino polj in vinogradov. Ali boš
iztaknil oči teh ljudi? Ne bomo prišli tja gor.« 15 Mojzes
je bil zelo ogorčen in rekel Gospodu: »Ne spoštuj
njihovih daritev. [Niti] enega osla nisem odvzel od njih
niti nisem nič slabega storil enemu izmed njih.« 16
Mojzes je rekel Korahu: »Bodite ti in vsa tvoja skupina
jutri pred Gospodom, ti, oni in Aron. 17 Vsak mož
naj vzame svojo kadilnico in vanjo položi kadilo in
prinesite jih pred Gospoda, vsak mož svojo kadilnico,
dvesto petdeset kadilnic; tudi ti in Aron, vsak izmed
vaju svojo kadilnico.« 18 Vzeli so vsak mož svojo
kadilnico in vanje dali ogenj in nanj položili kadilo in z
Mojzesom in Aronom stali v vratih šotorskega svetišča
skupnosti. 19 Korah je pri vratih šotorskega svetišča
skupnosti zoper njiju zbral vso skupnost in Gospodova
slava se je prikazala vsej skupnosti. 20 Gospod je
spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč: 21 »Ločita se
izmed te skupnosti, da jih lahko v hipu pokončam.« 22
Onadva pa sta padla na svoja obraza in rekla: »Oh
Bog, Bog duhov vsega mesa, ali bo en človek grešil
in boš ogorčen nad vso skupnostjo?« 23 Gospod je
spregovoril Mojzesu, rekoč: 24 »Govori skupnosti,
rekoč: ›Vzdignite se proč od bližine šotora Koraha,
Datána in Abiráma.‹« 25 Mojzes se je dvignil in odšel
k Datánu in Abirámu, in Izraelove starešine so mu
sledili. 26 Spregovoril je skupnosti, rekoč: »Odidite,
prosim vas, od šotorov teh zlobnežev in ne dotikajte se
ničesar njihovega, da ne bi bili použiti v vseh njihovih
grehih.« 27 Tako so se na vsaki strani umaknili od
šotora Koraha, Datána in Abiráma. Datán in Abirám pa
sta prišla ven in stala v vratih svojih šotorov s svojima
ženama, svojimi sinovi in svojimi majhnimi otroki. 28
Mojzes je rekel: »S tem boste spoznali, da me je poslal
Gospod, da storim vsa ta dela, kajti nisem jih storil po
svoji lastni pameti. 29 Če ti možje umrejo običajne smrti
vseh ljudi, ali če so obiskani po obiskanju vseh ljudi,
potem me Gospod ni poslal. 30 Toda če Gospod naredi
novo stvar in zemlja odpre svoja usta in jih požre, z
vsem, kar jim pripada in gredo hitro dol v jamo, potem
boste razumeli, da so ti ljudje izzivali Gospoda.« (Sheol
h7585) 31 Pripetilo se je, ko je končal govorjenje vseh
teh besed, da so se tla, ki so bila pod njimi, razklala
narazen 32 in zemlja je odprla svoja usta in jih požrla
in njihove hiše in vse ljudi, ki so pripadali Korahu in vse
njihove dobrine. 33 Oni in vsi, ki so pripadali k njim, so
živi odšli dol v jamo, in zemlja se je zaprla nad njimi in
izginili so iz skupnosti. (Sheol h7585) 34 Vsi Izraelci, ki so
bili naokoli njih, so pobegnili ob njihovem kričanju, kajti
rekli so: »Da ne bi zemlja požrla tudi nas.« 35 In prišel
je ogenj od Gospoda in použil dvesto petdeset mož, ki
so darovali kadilo. 36 Gospod je spregovoril Mojzesu,
rekoč: 37 »Govori Eleazarju, sinu duhovnika Arona,
da kadilnice pobere iz gorenja, ogenj pa iztrese daleč
proč, kajti te so posvečene. 38 Kadilnice teh grešnikov
[ki so grešili] zoper svoje lastne duše, naj preoblikujejo
v široke plošče za pokritje oltarja, kajti darovali so
jih pred Gospodom, zato so posvečene in te bodo
znamenje Izraelovim otrokom.« 39 Duhovnik Eleazar je
vzel bronaste kadilnice, s katerimi so darovali tisti, ki so
bili sežgani in preoblikovane so bile v široke plošče za
pokritje oltarja, 40 da bodo spomin Izraelovim otrokom,
da noben tujec, ki ni od Aronovega semena, ne pride
blizu, da bi daroval Gospodu, da ne bo kakor Korah in
kakor njegova skupina; kakor mu je po Mojzesovi roki

rekel Gospod. 41 Toda naslednji dan je vsa skupnost
Izraelovih otrok mrmrala zoper Mojzesa in zoper Arona,
rekoč: »Vidva sta ubila Gospodovo ljudstvo.« 42
Pripetilo se je, ko je bila zoper Mojzesa in Arona zbrana
skupnost, da so pogledali proti šotorskemu svetišču
skupnosti in glej, pokrival ga je oblak in prikazala
se je Gospodova slava. 43 In Mojzes in Aron sta
prišla pred šotorsko svetišče skupnosti. 44 Gospod
je spregovoril Mojzesu, rekoč: 45 »Vzdignita se proč
izmed te skupnosti, da jih lahko v hipu použijem.« In
onadva sta padla na svoja obraza. 46 Mojzes je rekel
Aronu: »Vzemi kadilnico, daj vanjo ogenj iz oltarja,
nanj položi kadilo in hitro pojdi k skupnosti ter opravi
spravo zanje, kajti od Gospoda je izšel bes. Začela se
je kužna bolezen.« 47 Aron je vzel, kakor je Mojzes
zapovedal in stekel na sredo skupnosti. In glej, kuga
se je začela med ljudstvom. In nanjo je položil kadilo
ter opravil spravo za ljudstvo. 48 Stal je med mrtvimi in
živimi in kužna bolezen je obstala. 49 Torej tistih, ki so
umrli od kužne bolezni, je bilo štirinajst tisoč sedemsto,
poleg tistih, ki so umrli zaradi Korahove zadeve. 50
In Aron se je vrnil k Mojzesu, k vratom šotorskega
svetišča skupnosti in kužna bolezen je obstala.

17 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Govori
Izraelovim otrokom in vzemi od vsakega izmed
njih palico glede na hišo njihovih očetov, od vseh
njihovih princev glede na hišo njihovih očetov, dvanajst
palic. Ime vsakega moža zapiši na njegovo palico.
3 Aronovo ime boš zapisal na Lévijevo palico, kajti
ena palica bo za poglavarja hiše njihovih očetov. 4
Položil jih boš v šotorsko svetišče skupnosti, pred
pričevanje, kjer se bom srečal s teboj. 5 In zgodilo se
bo, da bo palica moža, ki ga bom jaz izbral, zacvetela
in naredil bom, da pred menoj prenehajo mrmranja
Izraelovih otrok, s čimer so mrmrali zoper vaju.« 6
Mojzes je spregovoril Izraelovim otrokom in vsak izmed
njihovih princev mu je dal palico, za vsakega princa
eno, glede na hiše njihovih očetov, torej dvanajst palic
in Aronova palica je bila med njihovimi palicami. 7
Mojzes je palice položil pred Gospoda v šotorskem
svetišču pričevanja. 8 Pripetilo se je, da je naslednji
dan Mojzes odšel v šotorsko svetišče pričevanja in
glej, Aronova palica, za Lévijevo hišo, je vzbrstela,
pognala brste, pokazala cvetove in obrodila mandlje.
9 Mojzes je vse palice prinesel izpred Gospoda k
vsem Izraelovim otrokom. Pogledali so in vsak mož
je vzel svojo palico. 10 Gospod je rekel Mojzesu:
»Aronovo palico ponovno prinesi pred pričevanje, da
bo kot simbol ohranjena zoper upornike, in njihova
mrmranja boš popolnoma odvzel od mene, da ne
bodo pomrli.« 11 Mojzes je storil tako. Kakor mu je
Gospod zapovedal, tako je storil. 12 Izraelovi otroci so
govorili Mojzesu, rekoč: »Glej, umiramo, izginjamo,
mi vsi izginjamo. 13 Kdorkoli prihaja kakorkoli blizu
Gospodovega šotorskega svetišča bo umrl. Mar bomo
použiti z umirajočimi?«

18 Gospod je rekel Aronu: »Ti, tvoji sinovi in hiša
tvojega očeta s teboj bodo nosili krivičnost
svetišča. Ti in tvoji sinovi s teboj boste nosili krivičnost
svojega duhovništva. 2 Tudi svoje brate iz Lévijevega
rodu, rodu svojega očeta, privedi s seboj, da bodo
lahko pridruženi k tebi in ti služili, toda ti in tvoji sinovi s
teboj boste služili pred šotorskim svetiščem pričevanja.
3 Pazili bodo na tvojo zadolžitev in zadolžitev vsega
šotorskega svetišča. Samo ne bodo se približali
posodam svetišča in oltarju, da ne bi niti oni niti tudi vi
ne umrli. 4 Pridruženi bodo k tebi in pazili bodo na
zadolžitev šotorskega svetišča skupnosti, za vso službo
šotorskega svetišča. Tujec pa se vam ne bo približal. 5
Pazili boste na zadolžitev svetišča in zadolžitev oltarja,
da nad Izraelovimi otroki ne bo več besa. 6 Glejte, jaz
sem vzel vaše brate, Lévijevce, izmed Izraelovih otrok.
Vam so izročeni kakor darilo za Gospoda, da opravljajo
službo šotorskega svetišča skupnosti. 7 Zato boste ti
in tvoji sinovi s teboj, varovali svojo duhovniško službo
za vsako oltarno stvar in znotraj zagrinjala; in vi boste
služili. Duhovniško službo sem vam dal kakor službo
darila. Tujec pa, ki pride blizu, bo usmrčen.« 8 Gospod
je spregovoril Aronu: »Glej, dal sem ti tudi zadolžitev
mojih vzdigovalnih daritev izmed vseh posvečenih
stvari Izraelovih otrok. Tebi sem jih dal zaradi razloga
maziljenja in tvojim sinovom, z odredbo na veke. 9 To
bodo tvoje najsvetejše stvari, ohranjene pred ognjem.
Vsak njihov dar, vsaka njihova jedilna daritev in vsaka
njihova daritev za greh in vsaka njihova daritev za
prestopek, ki mi jih bodo povrnili, bo zate in za tvoje
sinove najsvetejša. 10 Na najsvetejšem kraju boš
to jedel. Vsak moški bo to jedel. To ti bo sveto. 11
In to je tvoje; vzdigovalna daritev njihovega darila z
vsemi majalnimi daritvami Izraelovih otrok. Dal sem
jih tebi in tvojim sinovim in tvojim hčeram s teboj, po
zakonu na veke; vsak, kdor je v tvoji hiši čist, bo jedel
od tega. 12 Najboljše od olja in najboljše od vina in
od pšenice, njihove prve sadove, ki jih bodo darovali
Gospodu, te sem dal tebi. 13 In karkoli je prvo zrelo
v deželi, kar bodo prinesli Gospodu, bo tvoje; vsak,
kdor je v tvoji hiši čist, bo jedel od tega. 14 Vsaka
posvečena stvar v Izraelu, naj bo tvoja. 15 Vsaka stvar,
ki odpre maternico v vsem mesu, ki ga prinašajo h
Gospodu, naj bo to od ljudi ali živali, bo tvoja. Vendar
zagotovo odkupi človeškega prvorojenca in odkupil boš
prvence nečistih živali. 16 Tiste, ki naj bi bili odkupljeni,
mesec dni stare, boš odkupil glede na svojo oceno,
za denar petih šeklov, po svetiščnem šeklu, kar je

dvajset ger. 17 Toda prvenca krave ali prvenca ovce ali
prvenca koze ne boš odkupil; oni so sveti. Njihovo kri
boš poškrôpil na oltar in njihovo tolščo boš sežgal za
ognjeno daritev, v prijeten vonj Gospodu. 18 Njihovo
meso bo tvoje, kakor so tvoje majalne prsi in desno
pleče. 19 Vse vzdigovalne daritve svetih stvari, ki
jih Izraelovi otroci darujejo Gospodu, sem dal tebi in
tvojim sinovim in tvojim hčeram s teboj, po zakonu na
veke. To je solna zaveza na veke pred Gospodom, tebi
in tvojemu potomstvu s teboj.« 20 Gospod je govoril
Aronu: »Ne boš imel dediščine v svoji deželi niti ne
boš imel nobenega deleža med njimi. Jaz sem tvoj
delež in tvoja dediščina med Izraelovimi otroki. 21 Glej,
Lévijevim otrokom sem dal za dediščino vse desetine
v Izraelu, za njihovo službo, ki jo služijo, torej službo
šotorskega svetišča skupnosti. 22 Niti se Izraelovi
otroci odslej ne smejo približati šotorskemu svetišču
skupnosti, da ne bi nosili greha in umrli. 23 Temveč
bodo Lévijevci opravljali službo šotorskega svetišča
skupnosti in nosili bodo njihovo krivičnost. To bo zakon
na veke skozi vaše rodove, da med Izraelovimi otroki
ne bodo imeli nobene dediščine. 24 Toda desetine
Izraelovih otrok, ki jih darujejo kakor vzdigovalno
daritev Gospodu, sem dal v dediščino Lévijevcem.
Zato sem jim rekel: ›Med Izraelovimi otroki ne bodo
imeli nobene dediščine.‹« 25 Gospod je spregovoril
Mojzesu, rekoč: 26 »Tako spregovori Lévijevcem in jim
povej: ›Kadar od Izraelovih otrok vzamete desetine, ki
sem vam jih od njih dal za vašo dediščino, potem boste
od tega darovali vzdigovalno daritev za Gospoda, celó
deseti del desetine. 27 In ta vaša vzdigovalna daritev
se vam bo štela kakor, da bi bilo žito iz mlatišča in
kakor polnost vinske stiskalnice. 28 Tako boste tudi vi
darovali vzdigovalno daritev Gospodu od vseh svojih
desetin, ki jih prejmete od Izraelovih otrok in od tega
boste dali Gospodovo vzdigovalno daritev duhovniku
Aronu. 29 Izmed vseh vaših darov bo vsak daroval
vzdigovalno daritev Gospodu, od vsega najboljšega
od tega, celó posvečen del od tega.‹ 30 Zato jim boš
rekel: ›Ko ste vzdignili najboljše od tega, potem bo
to šteto Lévijevcem kakor donos mlatišča in kakor
donos vinske stiskalnice. 31 To boste jedli na vsakem
kraju, vi in vaše družine, kajti to je vaša nagrada za
vašo službo v šotorskem svetišču skupnosti. 32 Zaradi
tega ne boste nosili nobenega greha, ko ste vzdignili
najboljše od tega. Niti ne boste oskrunili svetih stvari
Izraelovih otrok, da ne umrjete.««

19 Gospod je spregovoril Mojzesu in Aronu, rekoč:
2 »To je odredba postave, ki jo je zapovedal
Gospod, rekoč: ›Govorita Izraelovim otrokom, da vama
privedejo rdečo telico brez madeža, na kateri ni nobene
pomanjkljivosti in na katero nikoli ni prišel jarem. 3
Izročili jo boste duhovniku Eleazarju, da jo odvede
zunaj tabora in nekdo jo bo zaklal pred njegovim
obrazom. 4 Duhovnik Eleazar bo s svojim prstom vzel
od njene krvi in sedemkrat poškropil neposredno pred
šotorskim svetiščem skupnosti 5 in nekdo bo telico
sežgal v njegovem pogledu; njeno kožo, njeno meso in
njeno kri bo sežgal z njenim iztrebkom. 6 Duhovnik bo
vzel cedrov les, izop in škrlat in to vrgel v sredo goreče
telice. 7 Potem bo duhovnik opral svoja oblačila, svoje
meso umil v vodi in potem bo prišel v tabor in duhovnik
bo nečist do večera. 8 Kdor jo zažiga, bo svoja oblačila
opral v vodi in svoje meso okopal v vodi in bo nečist do
večera. 9 Človek, ki je čist, bo zbral pepel telice in ga
položil zunaj tabora, na čisto mesto in tam bo hranjen
za skupnost Izraelovih otrok, za vodo oddvojitve. To je
očiščevanje za greh. 10 Kdor zbira pepel telice, bo
opral svoja oblačila in bo nečist do večera. To bo za
Izraelove otroke in tujca, ki začasno prebiva med njimi,
zakon na veke. 11 Kdor se dotika trupla kateregakoli
človeka, bo sedem dni nečist. 12 S to [vodo] se bo
očistil na tretji dan in na sedmi dan bo čist. Toda če se
ne očisti tretji dan, potem sedmi dan ne bo čist. 13
Kdorkoli se dotika trupla kateregakoli človeka, ki je
mrtev in se ne očisti, omadežuje Gospodovo šotorsko
svetišče, in ta duša bo iztrebljena iz Izraela. Ker voda
oddvojitve ni bila poškropljena nad njim, bo nečist;
njegova nečistost je še nad njim. 14 To je postava,
če človek umre v šotoru. Vse, kar pride v šotor in
vse, kar je v šotoru, bo nečisto sedem dni. 15 Vsaka
odprta posoda, ki na sebi nima privezanega pokrivala,
je nečista. 16 Kdorkoli se dotakne tistega, ki je na
odprtih poljih umorjen z mečem ali trupla ali človeške
kosti, ali groba, bo sedem dni nečist. 17 Za nečisto
osebo bodo vzeli pepel sežgane telice očiščevanja
za greh in tekoča voda bo vlita k temu v posodo. 18
Čista oseba bo vzela izop in ga pomočila v vodi in
ga poškropila po šotoru in po vseh posodah in po
osebah, ki so bile tam in na tistega, ki se je dotaknil
kosti umorjenega, ali nekoga umorjenega, ali nekoga
mrtvega ali groba. 19 Čista oseba bo poškropila na
nečisto na tretji dan in na sedmi dan. Na sedmi dan se
bo mož očistil in opral svoja oblačila in se okopal v vodi
in bo zvečer čist. 20 Toda mož, ki bo nečist in se ne
bo očistil, ta duša bo iztrebljena izmed skupnosti, ker
je omadeževal Gospodovo svetišče. Voda oddvojitve
ni bila poškropljena nanj; ta je nečist. 21 To jim bo
večen zakon, da kdor škropi vodo oddvojitve, bo opral
svoja oblačila; in kdor se dotika vode oddvojitve, bo
nečist do večera. 22 Česarkoli se nečista oseba dotika,
bo nečisto; in duša, ki se tega dotika, bo nečista do
večera.

20 Potem so prišli Izraelovi otroci, torej celotna
skupnost, v puščavo Cin, v prvem mesecu, in
ljudstvo je ostalo v Kadešu in Mirjam je tam umrla in
bila tam pokopana. **2** Tam pa ni bilo nobene vode
za skupnost in skupaj so se zbrali zoper Mojzesa
in zoper Arona. **3** Ljudje so se pričkali z Mojzesom
in govorili, rekoč: »Da bi Bog dal, da bi umrli, ko
so naši bratje umrli pred Gospodom! **4** In zakaj sta
Gospodovo skupnost privedla gor v to divjino, da bi
mi in naša živina v njej umrli? **5** In zakaj sta nas
pripravila, da pridemo gor iz Egipta, da nas privedeta
na ta zlobni kraj? To ni kraj semen ali fig ali vinskih
trt ali granatnih jabolk niti ni tukaj nobene vode za
pitje.« **6** Mojzes in Aron sta od prisotnosti zbora odšla
k vratom šotorskega svetišča skupnosti ter padla na
svoja obraza in prikazala se jima je Gospodova slava.
7 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: **8** »Vzemi
palico in ti in tvoj brat Aron zberita skupaj skupnost in
pred njihovimi očmi spregovorita skali in ta bo dala
svojo vodo in ti jim boš prinesel vodo iz skale. Tako
boš dal piti zboru in njihovim živalim.« **9** Mojzes je
vzel palico izpred Gospoda, kakor mu je zapovedal. **10**
Mojzes in Aron sta pred skalo zbrala skupnost in jim
rekla: »Poslušajte sedaj, vi uporniki, ali vam moreva
iz te skale izpeljati vodo?« **11** Mojzes je dvignil svojo
roko in s svojo palico dvakrat udaril skalo in voda se je
obilno prikazala in skupnost je pila in tudi njihove živali.
12 Gospod pa je spregovoril Mojzesu in Aronu: »Ker
mi nista verovala, da bi me izkazala svetega v očeh
Izraelovih otrok, zato te skupnosti ne bosta privedla v
deželo, ki sem jim jo dal.« **13** To je voda iz Meríbe;
ker so se Izraelovi otroci prepirali z Gospodom in je
bil on posvečen v njih. **14** Mojzes je k edómskemu
kralju poslal poslance iz Kadeša: »Tako govori tvoj
brat Izrael: ›Ti poznaš vse muke, ki so nas doletele.
15 Kako so naši očetje odšli dol v Egipt in smo dolgo
časa prebivali v Egiptu; Egipčani pa so dražili nas in
naše očete. **16** In ko smo klicali h Gospodu, je slišal
naš glas in poslal angela in nas privedel iz egiptovske
dežele. In glej, mi smo v Kadešu, v mestu na tvoji
najbolj oddaljeni meji. **17** Naj prečkamo, prosim te,
skozi tvojo deželo. Ne bomo šli skozi polja ali skozi
vinograde niti ne bomo pili vode iz vodnjakov. Šli bomo
po kraljevi visoki poti, ne bomo se obrnili k desni roki
niti ne k levi, dokler ne prečkamo tvojih meja.‹« **18**
Edóm pa mu je rekel: »Ne boš prečkal poleg mene,
da ne bi jaz z mečem prišel zoper tebe.« **19** Izraelovi
otroci so mu rekli: »Šli bomo po visoki poti. In če jaz
in moja živina pije od tvoje vode, potem bom plačal
zanjo. Samo šel bom, ne da bi počel karkoli drugega
bom šel skozi po svojih stopalih.« **20** Rekel je: »Ne
boš šel skozi.« In Edóm je prišel ven zoper njega, z
mnogo ljudstva in z močno roko. **21** Tako je Edóm
odklonil dati Izraelu prehod skozi njegovo mejo, zato
se je Izrael obrnil proč od njega. **22** Izraelovi otroci,
torej celotna skupnost, so potovali od Kadeša in prišli
na goro Hor. **23** Gospod je govoril Mojzesu in Aronu
na gori Hor, ob meji dežele Edóm, rekoč: **24** »Aron bo
zbran k svojemu ljudstvu, kajti ne bo vstopil v deželo,
ki sem jo dal Izraelovim otrokom, ker sta se uprla
zoper mojo besedo pri vodi Meríbe. **25** Vzemi Arona in
njegovega sina Eleazarja ter ju privedi gor na goro Hor
26 in sleci Arona iz njegovih oblačil in jih nadeni na
njegovega sina Eleazarja. Aron pa bo zbran k svojim
ljudem in bo tam umrl.« **27** Mojzes je storil kakor je
Gospod zapovedal in odšli so na goro Hor pred očmi
vse skupnosti. **28** Mojzes je slekel Arona iz njegovih
oblačil in jih nadel na njegovega sina Eleazarja in Aron
je tam umrl, na vrhu gore, in Mojzes in Eleazar sta
prišla dol z gore. **29** Ko je vsa skupnost videla, da je bil
Aron mrtev, so trideset dni žalovali za Aronom, celó
vsa Izraelova hiša.

21 Ko je kralj Arád, Kánaanec, ki je prebival na
jugu, slišal govorico, da je Izrael prišel po poti
oglednikov, potem se je bojeval zoper Izrael in nekatere
izmed njih prijel kot jetnike. **2** Izrael se je zaobljubil
Gospodu in rekel: »Če zares hočeš to ljudstvo izročiti
v mojo roko, potem bom popolnoma uničil njihova
mesta.« **3** Gospod je prisluhnil Izraelovemu glasu in
izročil Kánaance, in popolnoma so jih uničili in njihova
mesta in ime kraja je imenoval Horma. **4** Odpotovali so
z gore Hor po poti Rdečega morja, da obidejo deželo
Edóm in duša ljudstva je zaradi poti zelo izgubila
pogum. **5** Ljudstvo je govorilo zoper Boga in zoper
Mojzesa: »Zakaj sta nas privedla gor iz Egipta, da
umremo v divjini? Kajti tukaj ni kruha niti tukaj ni
nobene vode in naši duši se gabi ta lahek kruh.« **6**
Gospod pa je med ljudstvo poslal ognjene kače in te
so pikale ljudstvo in mnogo Izraelovega ljudstva je
umrlo. **7** Zato je ljudstvo prišlo k Mojzesu in reklo:
»Grešili smo, kajti govorili smo zoper Gospoda in zoper
tebe. Moli h Gospodu, da kače odvzame od nas.« In
Mojzes je molil za ljudstvo. **8** Gospod je rekel Mojzesu:
»Naredi si ognjeno kačo in jo obesi na kol, in zgodilo
se bo, da vsak, kdor je pičen, ko pogleda nanjo, bo
živel.« **9** Mojzes je naredil kačo iz brona in jo obesil na
kol in pripetilo se je, da če je kateregakoli človeka pičila
kača, ko je pogledal kačo iz brona, je živel. **10** Izraelovi
otroci so se namerili naprej in se utaborili v Obótu. **11**
In odpotovali so iz Obóta in se utaborili pri Ijé Abarímu,
v divjini, ki je pred Moábom, proti sončnemu vzhodu.
12 Od tam so odrinili in se utaborili v dolini Zared. **13**
Od tam so odrinili in se utaborili na drugi strani Arnóna,
ki je v divjini, ki prihaja iz pokrajin Amoréjcev, kajti

Arnón je Moábova meja med Moábom in Amoréjci.
14 Zato je rečeno v knjigi Gospodovih vojn: »Kaj je
storil v Rdečem morju in v potokih Arnóna 15 in pri
vodotoku potokov, ki gredo dol k prebivališču Ar in
leži na Moábovi meji.« 16 In od tam so odšli v Beêr,
to je vodnjak, o katerem je Gospod govoril Mojzesu:
»Zberi skupaj ljudstvo in jaz jim bom dal vodo.« 17
Potem je Izrael zapel to pesem: »Izviraj, o vodnjak.
Pojte mu. 18 Princi so kopáli vodnjak, kopáli so ga
plemiči izmed ljudstva, po navodilih postavodajalca,
s svojimi palicami.« In iz divjine so odšli k Matánu,
19 in od Matána v Nahaliél, in iz Nahaliéla v Bamót,
20 in iz Bamóta v dolino, ki je v moábski deželi, do
vrha Pisge, ki gleda proti Ješimonu. 21 Izrael je poslal
poslance k Sihónu, kralju Amoréjcev, rekoč: 22 »Pusti
mi iti skozi tvojo deželo. Ne bomo se obrnili v polja
ali v vinograde; ne bomo pili od vodá iz vodnjaka,
temveč bomo šli vzdolž po kraljevi visoki poti, dokler
ne bomo prešli tvojih mej.« 23 Sihón pa ni hotel trpeti,
da gre Izrael skozi njegove meje, temveč je Sihón
zbral vse ljudstvo in odšel ven zoper Izrael v divjino
in prišel v Jahac in se bojeval zoper Izrael. 24 Izrael
pa ga je udaril z ostrino meča in vzel v last njegovo
deželo od Arnóna do Jabóka, celo do Amónovih otrok,
kajti meja Amónovih otrok je bila trdna. 25 Izrael je
zavzel vsa ta mesta in Izrael je prebival v vseh mestih
Amoréjcev v Hešbónu in v vseh njegovih vaseh. 26
Kajti Hešbón je bil mesto amoréjskega kralja Sihóna,
ki se je bojeval zoper prejšnjega moábskega kralja in
je vso njegovo deželo vzel iz njegove roke, celo do
Arnóna. 27 Zato tisti, ki govorijo v pregovorih, pravijo:
»Pridite v Hešbón, naj bo Sihónovo mesto zgrajeno in
pripravljeno, 28 kajti ogenj je odšel iz Hešbóna, plamen
iz mesta Sihón. Ta je použil Ar Moáb in gospodarje
visokih krajev Arnóna. 29 Gorje tebi, Moáb! Uničeno
si, oh ljudstvo Kemoša. Svojim sinovom je dal, da
pobegnejo in svoje hčere v ujetništvo Sihónu, kralju
Amoréjcev. 30 Streljali smo nanje, Hešbón je uničen
celo do Dibóna in opustošili smo jih celo do Nofa, ki
sega do Médebe.« 31 Tako je Izrael prebival v deželi
Amoréjcev. 32 In Mojzes je poslal, da ogledajo Jaazêr
in zavzeli so njegove vasi in napodili Amoréjce, ki so
bili tam. 33 In obrnili so se ter odšli gor, po poti Bašána
in bašánski kralj Og je odšel ven zoper njih, on in vse
njegovo ljudstvo, da se bojujejo pri Edréi. 34 Gospod
je rekel Mojzesu: »Ne boj se ga, kajti izročil sem ga v
tvojo roko in vse njegovo ljudstvo in njegovo deželo in
storil mu boš, kakor si storil Sihónu, kralju Amoréjcev,
ki je prebival pri Hešbónu.« 35 Tako so udarili njega,
njegove sinove in vse njegovo ljudstvo, dokler nihče ni
ostal živ, in njegovo deželo vzeli v last.

22 Izraelovi otroci so se namerili naprej in se utaborili
na moábskih ravninah, na tej strani Jordana, pri
Jerihi. 2 Cipórjev sin Balák je videl vse, kar je Izrael
storil Amoréjcem. 3 Moáb je bil boleče prestrašen
ljudstva, ker jih je bilo mnogo in Moáb je bil zaskrbljen
zaradi Izraelovih otrok. 4 Moáb je rekel midjánskim
starešinam: »Sedaj bo ta skupina polizala vse, ki so
naokoli nas, kakor vol pomuli poljsko travo.« Cipórjev
sin Balák je bil ob tistem času kralj Moábcev. 5
Poslal je torej poslance k Beórjevemu sinu Bileámu v
Petór, ki je poleg reke dežele otrok njegovega ljudstva,
da ga pokliče, rekoč: »Glej, tam je ljudstvo prišlo
iz Egipta. Glej, pokrivajo obličje zemlje in prebivajo
nasproti meni. 6 Pridi torej sedaj, prosim te, prekolni
mi to ljudstvo, kajti oni so premogočni zame. Morda
bom prevladal, da jih lahko udarimo in da jih lahko
napodimo iz dežele, kajti vem, da kogar ti blagosloviš,
je blagoslovljen in kogar ti prekolneš, je preklet.« 7
Moábske starešine in midjánske starešine so odrinili z
nagradami vedeževanja v svoji roki in prišli k Bileámu
in mu spregovorili Balákove besede. 8 In ta jim je
rekel: »To noč prenočite tukaj in ponovno vam bom
prinesel besedo, kakor mi bo Gospod govoril, « in
Moábovi princi so ostali z Bileámom. 9 Bog je prišel k
Bileámu in rekel: »Kakšni možje so tile s teboj?« 10
Bileám je rekel Bogu: »Cipórjev sin Balák, moábski
kralj, je poslal k meni, rekoč: 11 ›Glej, tam je prišlo
ljudstvo iz Egipta, ki pokriva obličje zemlje. Pridi sedaj,
prekolni mi jih. Morda jih bom zmožen premagati in jih
pognati ven.‹« 12 Bog pa je rekel Bileámu: »Ne boš
šel z njimi, ne boš preklel ljudstva, kajti blagoslovljeni
so.« 13 Bileám je zjutraj vstal in Balákovim princem
rekel: »Pojdite v svojo deželo, kajti Gospod mi odklanja
dati dovoljenje, da grem z vami.« 14 Moábski princi
so vstali, odšli k Baláku in rekli: »Bileám odklanja,
da pride z nami.« 15 Balák je ponovno poslal prince,
več in častitljivejše od onih. 16 Prišli so k Bileámu
in mu rekli: »Tako govori Cipórjev sin Balák: ›Naj te
ničesar, prosim te, ne ovira, da bi prišel k meni, 17
kajti povišal te bom v zelo veliko čast in storil bom
kakorkoli mi rečeš. Pridi torej, prosim te, prekolni mi
to ljudstvo.‹« 18 Bileám je odgovoril ter Balákovim
služabnikom rekel: »Če bi mi Balák dal svojo hišo,
polno srebra in zlata, ne morem iti preko besede od
Gospoda, svojega Boga, da storim manj ali več. 19
Zdaj torej, prosim vas, tudi vi ostanite tukaj to noč,
da bom lahko vedel, kaj mi bo še povedal Gospod.«
20 Bog je ponoči prišel k Bileámu ter mu rekel: »Če
pridejo možje, da te pokličejo, vstani in pojdi z njimi,
toda reci jim samo besedo, ki ti jo bom jaz rekel, to boš
storil.« 21 Bileám je zjutraj vstal, osedlal svojo oslico in
se odpravil k moábskim princem. 22 Božja jeza je bila

vžgana, ker je odšel in Gospodov angel je stal na poti
za nasprotnika zoper njega. Torej jahal je na svoji oslici
in dva njegova služabnika sta bila z njim. 23 In oslica je
zagledala Gospodovega angela stati na poti in njegov
meč je bil izvlečen v njegovi roki in oslica se je obrnila
stran iz poti in odšla na polje. Bileám pa je udaril oslico,
da jo obrne na pot. 24 Toda Gospodov angel je stal na
stezi vinogradov, zid pa je bil na tej strani in zid na oni
strani. 25 Ko je oslica zagledala Gospodovega angela,
se je pritisnila k zidu in Bileámovo stopalo zmečkala ob
zid in ta jo je ponovno udaril. 26 Gospodov angel je šel
naprej in stal na ozkem kraju, kjer ni bilo nobene poti,
da bi se obrnil k desni roki ali k levi. 27 Ko je oslica
zagledala Gospodovega angela, je pod Bileámom
padla dol in Bileámova jeza je bila vžgana in oslico
je udaril s palico. 28 Gospod pa je oslici odprl usta
in ta je Bileámu rekla: »Kaj sem ti storila, da si me
že trikrat udaril?« 29 Bileám je rekel oslici: »Ker si
me zasmehovala. Če bi bil tukaj, v moji roki meč, bi
te sedaj že ubil.« 30 Oslica pa je Bileámu rekla: »Ali
nisem tvoja oslica, na kateri si jahal, odkar sem bila
tvoja, do današnjega dne? Sem imela kdaj navado, da
ti tako storim?« Rekel je: »Ne.« 31 Potem je Gospod
Bileámu odprl oči in zagledal je Gospodovega angela,
stoječega na poti in njegov meč je bil izvlečen v njegovi
roki. Sklonil je svojo glavo in padel plosko na svoj
obraz. 32 Gospodov angel mu je rekel: »Zakaj si potem
že trikrat udaril svojo oslico? Glej, odšel sem ven, da
se ti zoperstavim, ker je tvoja pot sprevržena pred
menoj, 33 oslica pa me je zagledala in se že trikrat
obrnila od mene. Razen če se ne bi obrnila od mene,
bi te sedaj torej zagotovo ubil, njo pa rešil živo.« 34
Bileám je rekel Gospodovemu angelu: »Grešil sem,
kajti nisem vedel, da zoper mene stojiš na poti. Sedaj
torej, če te je to razžalilo, se bom ponovno vrnil nazaj.«
35 Gospodov angel je Bileámu rekel: »Pojdi z možmi,
toda samo besedo, ki ti jo jaz govorim, to boš govoril.«
Tako je Bileám odšel z Balákovimi princi. 36 Ko je
Balák slišal, da je Bileám prišel, je odšel ven, da ga
pospremi v mesto Moáb, ki je na meji Arnóna, ki je
skrajna pokrajina. 37 Balák je rekel Bileámu: »Ali nisem
iskreno poslal k tebi, da te pokličem? Čemu nisi prišel
k meni? Mar te zares ne zmorem povišati k časti?«
38 Bileám je rekel Baláku: »Glej, prišel sem k tebi.
Imam zdaj sploh moč, da karkoli povem? Besedo, ki jo
Bog polaga v moja usta, to bom govoril.« 39 Bileám je
odšel z Balákom in prišla sta v Kirját Hucót. 40 Balák je
daroval vola in ovco in poslal k Bileámu in k princem,
ki so bili z njim. 41 Pripetilo se je naslednji dan, da je
Balák vzel Bileáma in ga privedel gor na Báalov visok
kraj, da bi od tam lahko videl skrajen del ljudstva.

23 Bileám je rekel Baláku: »Tukaj mi zgradi sedem
oltarjev in mi pripravi sedem volov ter sedem
ovnov.« 2 Balák je storil, kakor je Bileám govoril, in
Balák in Bileám sta na vsakem oltarju darovala bikca
in ovna. 3 Bileám je rekel Baláku: »Stoj pri svoji žgalni
daritvi, jaz pa bom šel. Morda bo prišel Gospod, da me
sreča in karkoli mi pokaže, ti bom povedal.« In odšel je
na visok kraj. 4 Bog je srečal Bileáma in ta mu je rekel:
»Pripravil sem sedem oltarjev in na vsakem oltarju sem
daroval bikca in ovna.« 5 Gospod je v Bileámova usta
položil besedo ter rekel: »Vrni se k Baláku in tako boš
govoril.« 6 Vrnil se je k njemu in glej, ta je stal poleg
svoje žgalne daritve, on in vsi Moábovi princi. 7 Vzel je
njegovo prispodobo ter rekel: »Moábski kralj Balák me
je privedel iz Aráma, iz vzhodnih gora, rekoč: ›Pridi,
prekolni mi Jakoba in pridi izzivat Izraela.‹ 8 Kako naj
prekolnem, kogar Bog ni preklel? Kako naj izzivam,
kogar Gospod ni izzival? 9 Kajti od vrha skal ga vidim
in od hribov ga gledam. Glej, ljudstvo bo prebivalo
samo in ne bo šteto med narode. 10 Kdo lahko prešteje
Jakobov prah in število četrtine Izraela? Naj umrem
smrt pravičnega in naj bo moj zadnji konec podoben
njegovemu!« 11 Balák pa je rekel Bileámu: »Kaj si mi
storil? Vzel sem te, da prekolneš moje sovražnike in
glej, ti si jih vse skupaj blagoslovil.« 12 Ta je odgovoril
in rekel: »Mar ne morem paziti, da govorim to, kar je
Gospod položil v moja usta?« 13 Balák mu je rekel:
»Pridi, prosim te, z menoj na drug kraj, od koder jih
lahko vidiš. Videl boš le njihov skrajni del, ne boš pa
videl vseh, in od tam mi jih prekolni.« 14 Privedel ga je
na polje Zofim, k vrhu Pisge in zgradil sedem oltarjev
in na vsakem oltarju daroval bikca in ovna. 15 Baláku
je rekel: »Stoj tukaj pri svoji žgalni daritvi, medtem ko
tam srečam Gospoda.« 16 Gospod je srečal Bileáma
in v njegova usta položil besedo ter rekel: »Ponovno
pojdi k Baláku in tako povej.« 17 Ko je prišel k njemu,
glej, je ta stal pri svoji žgalni daritvi in princi Moába z
njim. In Balák mu je rekel: »Kaj je Gospod govoril?«
18 Ta je vzel njegovo prispodobo ter rekel: »Vstani,
Balák in poslušaj; prisluhni mi, ti, Cipórjev sin. 19 Bog
ni človek, da bi lagal; niti človeški sin, da bi se moral
kesati. Je rekel in tega ne bi storil? Je govoril in ali
tega ne bi dobro naredil? 20 Glej, prejel sem zapoved,
da blagoslovim in on je blagoslovil in tega ne morem
razveljaviti. 21 Ni zagledal krivičnosti v Jakobu niti ni
videl perverznosti v Izraelu. Gospod, njegov Bog, je z
njim in krik kralja je med njimi. 22 Bog jih je privedel iz
Egipta; moč ima, kakor bi bila moč od samoroga. 23
Zagotovo tam ni izrekanja uroka zoper Jakoba niti tam
ni nobenega vedeževanja zoper Izraela. Glede na ta
čas bo to rečeno o Jakobu in o Izraelu; ›Kaj je Bog
storil!‹ 24 Glej, ljudstvo bo vstalo kakor velik lev in se

dvignilo kakor mlad lev. On se ne bo ulegel, dokler ne
jé od plena in ne pije krvi umorjenega.« 25 Balák je
rekel Bileámu: »Niti jih sploh ne preklinjaj niti jih sploh
ne blagoslavljaj.« 26 Toda Bileám je odgovoril in rekel
Baláku: »Mar ti nisem rekel, rekoč: ›Vse, kar Gospod
govori, to moram storiti?‹« 27 Balák je rekel Bileámu:
»Pridi, prosim te, privedel te bom na drug kraj. Morda
bo to ugajalo Bogu, da mi jih boš od tam preklel.« 28
In Balák je privedel Bileáma na vrh Peórja, ki gleda
proti Ješimonu. 29 Bileám je rekel Baláku: »Tukaj mi
zgradi sedem oltarjev in tukaj mi pripravi sedem bikcev
in sedem ovnov.« 30 Balák je storil kakor je Bileám
rekel in na vsakem oltarju daroval bika in ovna.

24 Ko je Bileám videl, da je to ugajalo Gospodu,
da blagoslovi Izraela, ni odšel kakor ob drugih
časih, da išče za izrekanji urokov, temveč je svoj obraz
nameril proti divjini. 2 Bileám je povzdignil svoje oči in
videl Izraela prebivati v svojih šotorih glede na svoje
rodove in duh od Boga je prišel nadenj. 3 Vzel je
njegovo prispodobo in rekel: »Bileám, Beórjev sin, je
rekel in mož, katerega oči so odprte, je rekel. 4 Rekel
je tisti, ki je slišal besede od Boga, ki je videl vizijo
Vsemogočnega pasti v videnje, toda svoje oči je imel
odprte. 5 Kako ljubki so tvoji šotori, oh Jakob in tvoja
šotorska svetišča, oh Izrael! 6 Kakor se doline širijo
naprej, kakor vrtovi pri rečnem bregu, kakor drevesa
aloje, ki jih je Gospod zasadil, in kakor cedrova drevesa
poleg vodá. 7 Vodo bo izlil iz svojih veder in njegovo
seme bo na mnogih vodah in njegov kralj bo višji kakor
Agág in njegovo kraljestvo bo povišano. 8 Bog ga je
privedel iz Egipta; imel je, kakor bi bila moč samoroga.
Pojedel bo narode svojih sovražnikov in njihove kosti
bo zlomil in jih prebodel s svojimi puščicami. 9 Leži,
ulegel se je kakor lev in kakor velik lev. Kdo ga bo
razvnel? Blagoslovljen je, kdor te blagoslavlja in preklet
je, kdor te preklinja.« 10 Balákova jeza je bila vžgana
zoper Bileáma in svoji roki je udaril skupaj in Balák je
rekel Bileámu: »Poklical sem te, da prekolneš moje
sovražnike in glej, ti si jih vse skupaj trikrat blagoslovil.
11 Zato sedaj pobegni k svojemu kraju, Mislil sem te
povišati k veliki časti; toda glej, Gospod te je zadržal
pred častjo.« 12 Bileám je rekel Baláku: »Mar nisem
govoril tudi tvojim poslancem, ki si jih pošiljal k meni,
rekoč: 13 ›Če bi mi Balák dal svojo hišo, polno srebra
in zlata, ne morem preko Gospodove zapovedi, da
storim ali dobro ali slabo iz svojega lastnega mišljenja,
temveč bom govoril to, kar govori Gospod?‹ 14 In sedaj
glej, grem k svojemu ljudstvu. Pridi torej in oznanil
ti bom, kaj bo to ljudstvo storilo tvojemu ljudstvu v
zadnjih dneh.« 15 Vzel je njegovo prispodobo in rekel:
»Bileám, Beórjev sin, je rekel in mož, katerega oči so
odprte, je rekel: 16 ›Rekel je ta, ki je slišal besede od
Boga in poznal spoznanje Najvišjega, ki je videl videnje
Vsemogočnega, padajoč v trans, toda z odprtimi očmi.
17 Videl ga bom, toda ne sedaj. Gledal ga bom, toda
ne [od] blizu. Prišla bo Zvezda iz Jakoba in Žezlo bo
vstalo iz Izraela in udarilo bo Moábove vogale in uničilo
vse Setove otroke. 18 Edóm bo posest, tudi Seír bo
posest za svoje sovražnike, Izrael pa bo delal junaško.
19 Iz Jakoba bo prišel tisti, ki bo imel gospostvo in
uničil bo tistega, ki preostaja iz mesta.‹« 20 Ko je
pogledal na Amáleka, je vzel njegovo prispodobo ter
rekel: »Amálek je bil prvi izmed narodov, toda njegov
zadnji konec bo, da bo uničen na veke.« 21 Pogledal
je na Kenéjce in vzel njegovo prispodobo ter rekel:
»Trdno je tvoje bivališče in svoje gnezdo postavljaš v
skalo. 22 Vendar bo Kenéjec opustošen, dokler te Asúr
ne bo odvedel ujetega.« 23 Vzel je njegovo prispodobo
in rekel: »Ojoj, kdo bo živel, ko Bog to dela! 24 Ladje
bodo prišle iz pokrajin Kitéjcev in prizadele Asúr in
Eber in tudi on bo uničen na veke.« 25 Bileám je vstal,
odšel in se vrnil na svoj kraj in tudi Balák je odšel svojo
pot.

25 Izrael je prebival v Šitímu in ljudstvo se je začelo
vlačugati z moábskimi hčerami. 2 Ljudstvo so
poklicali k žrtvovanjem njihovih bogov, in ljudstvo je
jedlo in se priklonilo njihovim bogovom. 3 Izrael se je
pridružil Báal Peórju in Gospodova jeza je bila vžgana
zoper Izrael. 4 Gospod je rekel Mojzesu: »Vzemi
vse poglavarje ljudstva in jih obesi pred Gospodom,
nasproti soncu, da se bo kruta Gospodova jeza lahko
odvrnila od Izraela.« 5 Mojzes je rekel Izraelovim
sodnikom: »Vsak naj ubije svoje može, ki so bili
pridruženi Báal Peórju.« 6 Glej, eden izmed Izraelovih
otrok je prišel in k svojim bratom privedel midjánsko
žensko pred očmi Mojzesa in pred očmi vse skupnosti
Izraelovih otrok, ki so jokali pred vrati šotorskega
svetišča skupnosti. 7 Ko je Pinhás, sin Eleazarja, sin
duhovnika Arona, to videl, je vstal izmed skupnosti
in v svojo roko vzel kopje 8 in odšel za Izraelovim
možem v šotor in oba izmed njiju prebodel, Izraelovega
moškega in žensko je prebodel skozi njen trebuh.
Tako je bila kuga ustavljena pred Izraelovimi otroki. 9
Teh, ki so v kugi umrli, je bilo štiriindvajset tisoč. 10
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 11 »Pinhás,
sin Eleazarja, sin duhovnika Arona, je moj bes odvrnil
proč od Izraelovih otrok, medtem ko je bil med njimi
goreč zaradi mene, da ne bi jaz v svoji ljubosumnosti
použil Izraelovih otrok. 12 Zato reci: ›Glej, dam mu
svojo zavezo miru 13 in imel jo bo in njegovo seme
za njim, celó zavezo večnega duhovništva, ker je bil
goreč za svojega Boga in opravil spravo za Izraelove
otroke.‹« 14 Torej ime Izraelca, ki je bil umorjen, torej
tistega, ki je bil umorjen z Midjánko, je bilo Salújev

sin Zimrí, princ glavne hiše med Simeonovci. 15 Ime
midjánske ženske, ki je bila umorjena, je bilo Kozbí,
hči Cura. On je bil poglavar nad ljudstvom in vodja hiše
v Midjánu. 16 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč:
17 »Jezite Midjánce in jih udarite, 18 kajti jezili so vas s
svojimi zvijačami, s katerimi so vas preslepili v zadevi
Peórja in v zadevi Kozbí, hčere midjánskega princa,
njihove sestre, ki je bila umorjena na dan nadloge
zaradi Peórja.«

26 Pripetilo se je po kugi, da je Gospod spregovoril
Mojzesu in Eleazarju, sinu duhovnika Arona,
rekoč: 2 »Popišite glave vse skupnosti Izraelovih otrok,
od dvajsetih let starosti in naprej, po vseh njihovih
očetnih hišah, vse, ki so v Izraelu zmožni, da gredo
na vojno.« 3 Mojzes in duhovnik Eleazar sta z njimi
spregovorila na moábskih ravninah, pri Jordanu, blizu
Jerihe, rekoč: 4 » Popišite glave ljudstva, od dvajsetih
let starosti in naprej, « kakor je Gospod zapovedal
Mojzesu in Izraelovim otrokom, ki so odšli iz egiptovske
dežele. 5 Ruben, najstarejši Izraelov sin. Rubenovi
otroci: Hénoh, iz katerega prihaja družina Hénohovcev,
iz Palúja družina Palújevcev. 6 Iz Hecróna družina
Hecrónovcev, iz Karmíja družina Karmíjevcev. 7 To
so družine Rubenovcev in tistih, ki so bili izmed njih
prešteti, je bilo triinštirideset tisoč sedemsto trideset. 8
Palújevi sinovi: Eliáb. 9 Eliábovi sinovi: Nemuél, Datán
in Abirám. To sta bila tista Datán in Abirám, ki sta bila
slavna v skupnosti, ki sta se pričkala zoper Mojzesa in
zoper Arona v Korahovi skupini, ko so se pričkali zoper
Gospoda 10 in zemlja je odprla svoja usta ter ju požrla
skupaj s Korahom, ko je ta skupina umrla, ko je ogenj
použil dvesto petdeset mož in postali so znamenje. 11
Vendar Korahovi otroci niso umrli. 12 Simeonovi sinovi
po njihovih družinah: iz Nemuéla družina Nemuélovcev,
iz Jamina družina Jamínovcev, iz Jahína družina
Jahínovcev, 13 iz Zeraha družina Zerahovcev, iz Šaúla
družina Šaúlovcev. 14 To so družine Simeoncev,
dvaindvajset tisoč dvesto. 15 Gadovi otroci po njihovih
družinah: od Cefóna družina Cefónovcev, od Hagíja
družina Hagíjevcev, od Šuníja družina Šuníjevcev,
16 od Oznija družina Ozníjevcev, od Erija družina
Eríjevcev, 17 od Aróda družina Aródovcev, od Arelíja
družina Arelíjcev. 18 To so družine Gadovih otrok glede
na tiste, ki so bili izmed njih prešteti, štirideset tisoč
petsto. 19 Judova sinova sta bila Er in Onán, in Er in
Onán sta umrla v kánaanski deželi. 20 Judovi sinovi po
njihovih družinah so bili: od Šelája družina Šelájevcev,
od Pareca družina Parecovcev, od Zeraha družina
Zerahovcev. 21 Parecovi sinovi so bili: od Hecróna
družina Hecrónovcev, od Hamúla družina Hamúlovcev.
22 To so Judove družine, glede na tiste, ki so bili izmed
njih prešteti, šestinsedemdeset tisoč petsto. 23 Od
Isahárjevih sinov po njihovih družinah: od Tolá družina
Tolájevcev, od Puvá družina Puvájevcev, 24 od Jašúba
družina Jašúbovcev, od Šimróna družina Šimrónovcev.
25 To so družine Isahárja, glede na tiste, ki so bili
izmed njih prešteti, šestinsedemdeset tisoč tristo. 26
Od Zábulonovih sinov po njihovih družinah: od Sereda
družina Seredovcev, od Elóna družina Elónovcev,
od Jahleéla družina Jahleélovcev. 27 To so družine
Zábulonovcev, glede na tiste, ki so bili izmed njih
prešteti, šestdeset tisoč petsto. 28 Jožefova sinova
po svojih družinah sta bila Manáse in Efrájim. 29 Od
Manásejevih sinov: od Mahírja družina Mahírjevcev in
Mahír je zaplodil Gileáda. Iz Gileáda je izšla družina
Gileádcev. 30 To so Gileádovi sinovi: od Iezerja družina
Iezerjevcev, od Heleka družina Helekovcev 31 in od
Asriéla družina Asriélovcev in od Sihema družina
Sihemcev 32 in od Šemidája družina Šemidájevcev
in od Heferja družina Heferjevcev. 33 Celofhád, sin
Heferja, pa ni imel sinov, temveč hčere in imena
Celofhádovih hčera so bila Mahla, Noa, Hogla, Milka in
Tirca. 34 To so Manásejeve družine in tistih, ki so bili
izmed njih prešteti, dvainpetdeset tisoč sedemsto. 35 To
so Efrájimovi sinovi po njihovih družinah: od Šutélaha
družina Šutélahovcev, od Beherja družina Beherjevcev,
od Tahana družina Táhanovcev. 36 To so Šutélahovi
sinovi: od Erána družina Eránovcev. 37 To so družine
Efrájimovih sinov glede na tiste, ki so bili izmed njih
prešteti, dvaintrideset tisoč petsto. To so Jožefovi
sinovi po njihovih družinah. 38 Benjaminovi sinovi po
njihovih družinah: od Bela družina Bélovcev, od Ašbéla
družina Ašbélovcev, od Ahiráma družina Ahirámovcev,
39 od Šufáma družina Šufámovcev, od Hufáma družina
Hufámovcev. 40 Belova sinova sta bila Ard in Naamán:
od Arda družina Ardovcev in od Naamána družina
Naamánovcev. 41 To so Benjaminovi sinovi po svojih
družinah in tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo
petinštirideset tisoč šeststo. 42 To so Danovi sinovi
po svojih družinah: od Šuháma družina Šuhámovcev.
To so Danove družine po svojih družinah. 43 Vseh
družin Šuhámovcev, glede na tiste, ki so bili izmed
njih prešteti, je bilo štiriinšestdeset tisoč štiristo. 44 Od
Aserjevih otrok po svojih družinah: od Jimnája družina
Jimnájevcev, od Jišvíja družina Jišvíjevcev, od Berijá
družina Berijájevcev. 45 Berijájevi sinovi: od Heberja
družina Heberjevcev, od Malkiéla družina Malkiélovcev.
46 Ime Aserjeve hčere je bilo Sara. 47 To so družine
Aserjevih sinov glede na tiste, ki so bili izmed njih
prešteti, katerih je bilo triinpetdeset tisoč štiristo. 48
Od Neftálijevih sinov po svojih družinah: od Jahceéla
družina Jahceélovcev, od Guníja družina Guníjevcev,
49 od Jecerja družina Jecerjevcev, od Šiléma družina

Šilémovcev. 50 To so Neftálijeve družine glede na
svoje družine. Tistih, ki so bili izmed njih prešteti, je bilo
petinštirideset tisoč štiristo. 51 Ti so bili prešteti izmed
Izraelovih otrok, šeststo en tisoč sedemsto trideset. 52
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 53 »Tem bo
dežela razdeljena v dediščino, glede na število imen.
54 Mnogim boš dal več dediščine in maloštevilnim boš
dal manj dediščine. Vsakomur bo njegova dediščina
dana glede na tiste, ki jih je preštel. 55 Vendar naj bo
dežela razdeljena z žrebom. Dedujejo naj glede na
imena rodov svojih očetov. 56 Njihova posest bo glede
na žreb razdeljena med številne in maloštevilne.«
57 To so tisti, ki so bili prešteti izmed Lévijevcev po
njihovih družinah: iz Geršóna družina Geršónovcev,
iz Keháta družina Kehátovcev, iz Merarija družina
Merarijevcev. 58 To so družine Lévijevcev: družina
Libníjevcev, družina Hebróncev, družina Mahlíjevcev,
družina Mušíjevcev, družina Kórahovcev. In Kehát
je zaplodil Amráma. 59 Ime Amrámove žene je bilo
Johébeda, Lévijeva hči, ki jo je njena mati rodila Leviju
v Egiptu, in Amrámu je rodila Arona, Mojzesa in njuno
sestro Mirjam. 60 Aronu so bili rojeni Nadáb, Abihú,
Eleazar in Itamár. 61 Nadáb in Abihú sta umrla, ko
sta pred Gospodom darovala tuj ogenj. 62 Tistih, ki
so bili izmed njih prešteti, je bilo triindvajset tisoč,
vseh moških starih en mesec in več, kajti niso bili
prešteti izmed Izraelovih otrok, ker jim ni bila dana
dediščina med Izraelovimi otroki. 63 To so tisti, ki sta jih
preštela Mojzes in duhovnik Eleazar, ki sta Izraelove
otroke preštela na moábskih ravninah pri Jordanu,
blizu Jerihe. 64 Toda med temi ni bilo moža izmed
njih, ki ga Mojzes in duhovnik Aron ne bi preštela,
ko so v Sinajski divjini šteli Izraelove otroke. 65 Kajti
Gospod je o njih rekel: »Zagotovo bodo umrli v divjini.«
In tam izmed njih ni ostalo nobenega moža razen
Jefunéjevega sina Kaléba in Nunovega sina Józueta.

27 Potem so prišle hčere Celofháda, sinú Heferja,
sinú Gileáda, sinú Mahírja, sinú Manáseja, od
družin Jožefovega sina Manáseja, in to so imena
hčera: Mahla, Noa, Hogla, Milka in Tirca. 2 Obstale so
pred Mojzesom, pred duhovnikom Eleazarjem, pred
princi in vso skupnostjo, pri vratih šotorskega svetišča
skupnosti, rekoč: 3 »Naš oče je umrl v divjini in ni bil v
skupini tistih, ki so se zbrali skupaj zoper Gospoda, v
Korahovi skupini, temveč je umrl v svojem lastnem
grehu in ni imel sinov. 4 Zakaj bi bilo ime našega
očeta odpravljeno od njegove družine, ker ni imel sina?
Dajte nam torej posest med brati našega očeta.« 5
Mojzes je njihovo zadevo privedel pred Gospoda. 6
Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 7 »Celofhádove
hčere govorijo pravilno. Zagotovo jim boš dal posest
dediščine med brati njihovih očetov in povzročil jim
boš, da bo dediščina njihovega očeta prešla k njim. 8
Izraelovim otrokom boš govoril, rekoč: ›Če mož umre
in nima sina, potem boste njegovi dediščini povzročili,
da preide na njegovo hčer. 9 Če pa nima hčere, potem
boste njegovo dediščino dali njegovim bratom. 10 In
če nima bratov, potem boste njegovo dediščino dali
bratom njegovega očeta. 11 In če njegov oče nima
bratov, potem boste njegovo dediščino dali njegovemu
sorodniku, ki je poleg njega, iz njegove družine in ta
jo bo vzel v last in to bo Izraelovim otrokom zakon
razsodbe, ‹« kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.
12 Gospod je rekel Mojzesu: »Povzpni se gor na to
goro Abarím in poglej deželo, ki sem jo dal Izraelovim
otrokom. 13 Ko jo boš videl, boš tudi ti zbran k svojemu
ljudstvu, kakor je bil zbran tvoj brat Aron. 14 Kajti uprla
ste se zoper mojo zapoved v Cinski puščavi, v prepiru
skupnosti, da me izkažeta svetega pri vodi, pred
njihovimi očmi, to je vodi iz Meríbe v Kadešu, v Cinski
divjini.« 15 Mojzes je spregovoril Gospodu, rekoč: 16
»Naj Gospod, Bog duhov vsega mesa, postavi moža
nad skupnost, 17 ki bo lahko odhajal pred njimi in ki bo
lahko prihajal pred njimi in ki jih bo lahko vodil ven in ki
jih bo lahko privedel noter, da Gospodova skupnost ne
bo kakor ovce, ki nimajo pastirja.« 18 Gospod je rekel
Mojzesu: »Vzemi si Nunovega sina Józueta, moža,
v katerem je duh in svojo roko položi nanj 19 in ga
postavi pred duhovnika Eleazarja in pred vso skupnost
in mu daj zadolžitev v njihovih očeh. 20 Nekaj od svoje
časti boš položil nanj, da bo vsa skupnost Izraelovih
otrok lahko poslušna. 21 Ta bo stal pred duhovnikom
Eleazarjem, ki bo pred Gospodom zanj iskal nasvet
po razsodbi urima. Na njegovo besedo bodo odhajali
ven in na njegovo besedo bodo prihajali noter, tako on
kot vsi Izraelovi otroci z njim, celo vsa skupnost.« 22
Mojzes je storil kakor mu je Gospod zapovedal. Vzel
je Józueta in ga postavil pred duhovnika Eleazarja in
pred vso skupnost 23 in svoji roki položil nanj in mu dal
zadolžitev, kakor je Gospod zapovedal po Mojzesovi
roki.

28 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Zapovej
Izraelovim otrokom in jim reci: ›Mojo daritev in
moj kruh za moja žrtvovanja, narejena z ognjem, meni
v prijeten vonj, boste obeleževali, da mi jih darujete v
njihovem pravšnjem obdobju.‹ 3 Rekel jim boš: ›To
je ognjena daritev, ki jo boste darovali Gospodu: dve
jagnjeti prvega leta, brez madeža, dan za dnem, za
nenehno žgalno daritev. 4 Eno jagnje boš daroval
zjutraj in drugo jagnje boš daroval zvečer 5 in desetino
škafa moke za jedilno daritev, pomešanega s četrtino
vrča iztolčenega olja. 6 To je nenehna žgalna daritev,
ki je bila odrejena na gori Sinaj, za prijeten vonj,

žrtvovanje, narejeno z ognjem, Gospodu. 7 Njegova
pitna daritev bo četrtina vrča za eno jagnje. Na svetem
kraju boš povzročil, da bo močno vino izlito Gospodu
za pitno daritev. 8 Drugo jagnje boš daroval zvečer.
To boš daroval kakor jutranjo jedilno daritev in kakor
njegovo pitno daritev, žrtvovanje, narejeno z ognjem,
prijetnega vonja Gospodu. 9 Na šabatni dan dve
jagnjeti prvega leta, brez madeža in dve desetinki
moke za jedilno daritev, umešano z oljem in njegovo
pitno daritev. 10 To je žgalna daritev vsakega šabata,
poleg nenehne žgalne daritve in njegove pitne daritve.
11 Na začetku mesecev boste darovali žgalno daritev
Gospodu: dva mlada bikca, enega ovna, sedem jagnjet
prvega leta brez madeža, 12 in tri desetinke moke
za jedilno daritev, umešane z oljem za enega bikca,
in dve desetinki moke za jedilno daritev, umešane
z oljem, za enega ovna 13 in več desetink moke,
umešane z oljem za jedilno daritev enega jagnjeta, za
žgalno daritev prijetnega vonja, žrtvovanje, narejeno z
ognjem, Gospodu. 14 Njihove pitne daritve bo polovica
vrča vina za bikca in tretjina vrča za ovna in četrtina
vrča za jagnje. To je žgalna daritev vsakega meseca
za vse mesece leta. 15 Darovan bo en kozliček od koz
za daritev za greh Gospodu, poleg nenehne žgalne
daritve in njegove pitne daritve. 16 Na štirinajsti dan
prvega meseca je Gospodova pasha. 17 Na petnajsti
dan tega meseca je praznovanje. Sedem dni se bo
jedlo nekvašen kruh. 18 Na prvi dan bo sveti sklic.
Na ta dan ne boste počeli nobene vrste hlapčevskega
dela, 19 temveč boste darovali žrtvovanje, narejeno z
ognjem za žgalno daritev Gospodu: dva mlada bikca,
enega ovna in sedem jagnjet prvega leta; ti vam bodo
brez pomanjkljivosti. 20 Njihova jedilna daritev bo
moka, umešana z oljem: tri desetinke boste darovali
za bikca in dve desetinki za ovna, 21 več desetink boš
daroval za vsako jagnje, za vseh sedem jagnjet 22
in enega kozla za daritev za greh, da za vas opravi
spravo. 23 Te boste darovali poleg jutranje žgalne
daritve, ki je za nenehno žgalno daritev. 24 Na ta način
boste darovali vsak dan, sedem dni, hrano žrtvovanja,
narejeno z ognjem, prijetnega vonja Gospodu. To bo
darovano poleg nenehne žgalne daritve in njegove
pitne daritve. 25 Na sedmi dan boste imeli sveti sklic.
Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali. 26
Tudi na dan prvih sadov, ko prinesete Gospodu novo
jedilno daritev, po preteku svojih tednov, boste imeli
sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste
opravljali, 27 temveč boste darovali žgalno daritev v
prijeten vonj Gospodu: dva mlada bikca, enega ovna,
sedem jagnjet prvega leta 28 in njihovo jedilno daritev
iz moke, umešane z oljem, tri desetinke za enega
bikca, dve desetinki za enega ovna, 29 več desetink
za eno jagnje, za sedem jagnjet 30 in enega kozlička
od koz, da za vas opravi spravo. 31 Darovali jih boste
poleg nenehne žgalne daritve in njegove jedilne daritve
(le-ti vam bodo brez pomanjkljivosti) in njihovih pitnih
daritev.

29 V sedmem mesecu, na prvi dan meseca, boste
imeli sveti sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne
boste opravljali. To vam je dan trobentanja. 2 Darovali
boste žgalno daritev v prijeten vonj Gospodu: enega
mladega bikca, enega ovna in sedem jagnjet prvega
leta brez pomanjkljivosti 3 in njihova jedilna daritev bo
iz moke, umešane z oljem, tri desetinke za bikca in dve
desetinki za ovna 4 in ena desetinka za eno jagnje, za
sedem jagnjet, 5 in enega kozlička od koz za daritev za
greh, da za vas opravi spravo, 6 poleg mesečne žgalne
daritve, njene jedilne daritve, dnevne žgalne daritve,
njene jedilne daritve in njihovih pitnih daritev, glede na
njihov način, za prijeten vonj, žrtvovanje, narejeno z
ognjem, Gospodu. 7 Na deseti dan sedmega meseca
boste imeli sveti sklic in prizadeli boste svoje duše.
Ta dan ne boste opravljali nobenega dela, 8 temveč
boste darovali žgalno daritev Gospodu v prijeten vonj:
enega mladega bikca, enega ovna in sedem jagnjet
prvega leta, ki vam bodo brez pomanjkljivosti, 9 in
njihova jedilna daritev bo iz moke, umešane z oljem, tri
desetinke za bikca in dve desetinki za enega ovna,
10 nekaj desetink za eno jagnje, za sedem jagnjet,
11 enega kozlička od koz za daritev za greh, poleg
spravne daritve za greh in nenehne žgalne daritve in
njegove jedilne daritve in njihovih pitnih daritev. 12
Na petnajsti dan sedmega meseca boste imeli sveti
sklic. Nobenega hlapčevskega dela ne boste opravljali
in sedem dni boste imeli praznovanje Gospodu. 13
Darovali boste žgalno daritev, žrtvovanje, narejeno
z ognjem, prijetnega vonja Gospodu: trinajst mladih
bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta; ti
bodo brez pomanjkljivosti. 14 Njihova jedilna daritev
bo moka, umešana z oljem, tri desetinke vsakemu
bikcu izmed trinajstih bikcev, dve desetinki vsakemu
ovnu izmed dveh ovnov, 15 in nekaj desetink za vsako
izmed štirinajstih jagnjet 16 in enega kozlička od koz
za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve,
njegove jedilne daritve in njegove pitne daritve. 17 Na
drugi dan boste darovali dvanajst mladih bikcev, dva
ovna, štirinajst jagnjet prvega leta brez madeža, 18
in njihova jedilna daritev in njihove pitne daritve za
bikce, za ovne in za jagnjeta bodo glede na njihovo
število, po načinu: 19 enega kozlička od koz za daritev
za greh, poleg nenehne žgalne daritve in njegovih
jedilnih daritev in njihovih pitnih daritev. 20 Na tretji
dan enajst bikcev, dva ovna, štirinajst jagnjet prvega
leta brez pomanjkljivosti 21 in njihova jedilna daritev in

njihove pitne daritve za bikce, za ovne in za jagnjeta
bodo glede na njihovo število, po načinu: 22 enega
kozla za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve
in njegove jedilne daritve in njegove pitne daritve.
23 Na četrti dan deset bikcev, dva ovna in štirinajst
jagnjet prvega leta brez pomanjkljivosti. 24 Njihova
jedilna daritev in njihove pitne daritve za bikce, za
ovne in za jagnjeta bodo glede na njihovo število,
po načinu: 25 enega kozlička od koz za daritev za
greh, poleg nenehne žgalne daritve, njegove jedilne
daritve in njegove pitne daritve. 26 Na peti dan devet
bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta brez
madeža 27 in njihova jedilna daritev in njihove pitne
daritve za bikce, za ovne in za jagnjeta bodo glede na
njihovo število, po načinu: 28 enega kozla za daritev za
greh, poleg nenehne žgalne daritve in njegove jedilne
daritve in njegove pitne daritve. 29 Na šesti dan osem
bikcev, dva ovna in štirinajst jagnjet prvega leta brez
pomanjkljivosti 30 in njihova jedilna daritev in njihove
pitne daritve za bikce, za ovne in za jagnjeta bodo
glede na njihovo število, po načinu: 31 enega kozla
za daritev za greh, poleg nenehne žgalne daritve,
njegove jedilne daritve in njegove pitne daritve. 32
Na sedmi dan sedem bikcev, dva ovna in štirinajst
jagnjet prvega leta brez pomanjkljivosti 33 in njihova
jedilna daritev in njihove pitne daritve za bikce, za
ovne in za jagnjeta bodo glede na njihovo število,
po načinu: 34 enega kozla za daritev za greh, poleg
nenehne žgalne daritve, njegove jedilne daritve in
njegove pitne daritve. 35 Na osmi dan boste imeli
slovesen zbor. Nobenega hlapčevskega dela ne boste
opravljali ta dan, 36 temveč boste žrtvovali žgalno
daritev, žrtvovanje, narejeno z ognjem, prijetnega vonja
Gospodu: enega bikca, enega ovna, sedem jagnjet
prvega leta brez pomanjkljivosti. 37 Njihova jedilna
daritev in njihove pitne daritve za bikca, za ovna in
za jagnjeta bodo glede na njihovo število, po načinu:
38 enega kozla za daritev za greh, poleg nenehne
žgalne daritve in njegove jedilne daritve in njegove
pitne daritve. 39 Te stvari boste storili Gospodu na
svoje določene praznike, poleg svojih zaobljub in svojih
prostovoljnih daritev za svoje žgalne daritve, jedilne
daritve, pitne daritve in za svoje mirovne daritve.«« 40
Mojzes je Izraelovim otrokom povedal glede na vse,
kar je Gospod zapovedal Mojzesu.

30 Mojzes je spregovoril poglavarjem rodov glede
Izraelovih otrok, rekoč: »To je stvar, ki jo je
Gospod zapovedal. 2 Če se mož zaobljubi Gospodu
zaobljubo ali priseže prisego, da svojo dušo zaveže z
vezjo, ne bo prelomil svoje besede; storil bo glede na
vse, kar je izšlo iz njegovih ust. 3 Če se tudi ženska
zaobljubi Gospodu zaobljubo in se zaveže z vezjo, ko
je v hiši svojega očeta, v svoji mladosti, 4 in njen oče
sliši njeno zaobljubo in njeno vez, s katero je zavezala
svojo dušo in bo njen oče ob njej ohranil svoj mir,
potem bodo vse njene zaobljube veljale in vsaka vez, s
katero je zavezala svojo dušo, bo veljala. 5 Toda če ji
njen oče brani na dan, ko to sliši niti ena izmed njenih
zaobljub ali izmed njenih vezi, s katerimi je zvezala
svojo dušo, ne bo veljala in Gospod ji bo oprostil, ker ji
je njen oče branil. 6 Če pa je sploh imela soproga, ko
se je zaobljubila ali izustila iz svojih ustnic, s čimer
je zavezala svojo dušo 7 in je njen soprog to slišal
in je ob njej ohranil svoj mir na dan, ko je to slišal,
potem bodo njene zaobljube veljale in njene vezi, s
katerimi je zavezala svojo dušo, bodo veljale. 8 Toda
če ji njen soprog brani na dan, ko to sliši, potem bo
naredil njeno zaobljubo, s katero se je zaobljubila in to,
ki jo je izrekla s svojimi ustnicami, s katero je zavezala
svojo dušo, brez učinka in Gospod ji bo oprostil. 9
Toda vsaka zaobljuba vdove in tiste, ki je ločena, s
katero so zavezale svoje duše, bo veljala zoper njo.
10 Če se je zaobljubila v hiši svojega soproga ali je
svojo dušo zavezala z vezjo prisege 11 in je njen
soprog to slišal in ob njej ohranil svoj mir in ji ni branil,
potem bodo vse njene zaobljube veljale in vsaka vez,
s katero je zavezala svojo dušo, bo veljala. 12 Toda
če jih je njen soprog popolnoma izničil na dan, ko jih
je slišal, potem karkoli je izšlo iz njenih ustnic glede
njenih zaobljub ali glede vezi njene duše, ne bo veljalo.
Njen soprog jih je izničil in Gospod ji bo oprostil. 13
Vsako zaobljubo in vsako prisego, ki zadeva dušo,
lahko njen soprog uveljavi ali izniči. 14 Toda če iz
dneva v dan njen soprog ob njej povsem ohrani svoj
mir, potem je vzpostavil vse njene zaobljube ali vse
njene vezi, ki so na njej. Potrjuje jih, ker je ohranil svoj
mir ob njej na dan, ko jih je slišal. 15 Toda če jih bo
na katerikoli način izničil, potem ko jih je slišal, potem
bo nosil njeno krivičnost.« 16 To so zakoni, ki jih je
Gospod zapovedal Mojzesu, med moškim in njegovo
ženo, med očetom in njegovo hčerjo, ki je še v svoji
mladosti, v hiši svojega očeta.

31 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2 »Maščuj
se Midjáncem za Izraelove otroke, potem boš
pridružen svojemu ljudstvu.« 3 Mojzes je spregovoril
ljudstvu, rekoč: »Oborožite nekatere izmed sebe za
vojno in naj gredo zoper Midjánce in se maščujejo nad
Midjánom za Gospoda. 4 Po tisoč iz vsakega rodu,
po vseh Izraelovih rodovih, boste poslali v vojno.« 5
Tako so bili izročeni iz tisočerih Izraelovih, po tisoč
iz vsakega rodu, dvanajst tisoč oboroženih za vojno.
6 Mojzes jih je poslal v vojno, tisoč iz vsakega rodu,
njih in Pinhása, sina duhovnika Eleazarja, v vojno s
svetimi pripravami in trobentami, da trobijo v njegovi

roki. 7 Bojevali so se zoper Midjánce, kakor je Gospod
zapovedal Mojzesu in vse moške usmrtili. 8 Usmrtili
so midjánske kralje, poleg drugih izmed tistih, ki so
bili umorjeni, namreč Evíja, Rekema, Curja, Hura in
Reba, pet midjánskih kraljev. Tudi Beórjevega sina
Bileáma so umorili z mečem. 9 Izraelovi otroci so
zajeli vse midjánske ženske in njihove malčke kot
ujetnike in vzeli plen iz vseh njihovih mest in vse
njihove trope in vse njihove dobrine. 10 Z ognjem so
požgali vsa njihova mesta, v katerih so prebivali, in
vse njihove lepe gradove. 11 Vzeli so vse blago in ves
plen, tako od ljudi kakor od živali. 12 Ujetnike, plen in
ukradeno blago so privedli k Mojzesu in duhovniku
Eleazarju in k skupnosti Izraelovih otrok, k taboru na
moábskih ravninah, ki so pri Jordanu, blizu Jerihe. 13
Mojzes, duhovnik Eleazar in vsi princi skupnosti so
odšli naprej, da jih srečajo zunaj tabora. 14 Mojzes je
bil ogorčen nad častniki vojske, nad tisočniki in stotniki,
ki so prišli iz bitke. 15 Mojzes jim je rekel: »Ali ste vse
ženske rešili žive? 16 Glejte, te so po Bileámovem
nasvetu Izraelovim otrokom storile, da so v zadevi
Peórja zagrešili prekršek zoper Gospoda in tam je bila
kuga med Gospodovo skupnostjo. 17 Zdaj torej ubijte
vsakega fanta izmed malčkov in ubijte vsako žensko,
ki je spoznala moškega z ležanjem z njim. 18 Toda
vse deklice, ki niso spoznale moškega z ležanjem
z njim, zase obdržite žive. 19 Zunaj tabora ostanite
sedem dni. Kdorkoli je ubil katerokoli osebo in kdorkoli
se je dotaknil kateregakoli umorjenega, na tretji in na
sedmi dan očistite oboje, sebe in svoje ujetnice. 20
Očistite vso svojo obleko in vse, kar je narejeno iz
kož in vse delo iz kozje dlake in vse stvari, narejene
iz lesa.« 21 Duhovnik Eleazar je rekel bojevnikom,
ki so odšli v bitko: »To je odredba postave, ki jo je
Gospod zapovedal Mojzesu: 22 samo zlato, srebro,
bron, železo, kositer in svinec, 23 vsako stvar, ki lahko
prenese ogenj, jo boste pripravili iti skozi ogenj in ta bo
čista. Kljub temu bo ta očiščena z vodo oddvojitve.
Vse, kar pa ne prenese ognja, boste vlekli skozi vodo.
24 Na sedmi dan boste oprali svoja oblačila in boste
čisti in potem se boste vrnili v tabor.« 25 Gospod je
spregovoril Mojzesu, rekoč: 26 »Ti, duhovnik Eleazar
in vodje očetov skupnosti popišite plen, ki je bil zajet,
oboje, od ljudi in od živali. 27 Plen razdêli na dva
dela: med tiste, ki so se vojskovali z njimi, ki so
šli ven na bitko in med vso skupnost. 28 Dajatev
davka Gospodu od bojevnikov, ki so šli v bitko: ena
duša od petstotih, tako od oseb, kakor od goveda, od
oslov in od ovc, 29 to vzemi od njihove polovice in
daj duhovniku Eleazarju za Gospodovo vzdigovalno
daritev. 30 Od polovice, [ki pripada] Izraelovim otrokom,
boš vzel en delež od petdeset, od oseb, od goveda,
od oslov in od tropov, od vseh vrst živali in jih
daj Lévijevcem, ki skrbijo za Gospodovo šotorsko
svetišče.« 31 Mojzes in duhovnik Eleazar sta storila,
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 32 Plena, ki je
ostal od plena, ki so ga bojevniki zajeli, je bilo šeststo
petinsedemdeset tisoč ovac, 33 dvainsedemdeset tisoč
govedi, 34 enainšestdeset tisoč oslov, 35 dvaintrideset
tisoč žensk, ki niso spoznale moškega z ležanjem z
njim. 36 Polovica, ki je bila delež tistih, ki so odšli
na vojno, je bila po številu tristo sedemintrideset
tisoč petsto ovac 37 in Gospodov davek od ovac
je bil šeststo petinsedemdeset. 38 Goveda je bilo
šestintrideset tisoč. Od tega je bil Gospodov davek
dvainsedemdeset. 39 Oslov je bilo trideset tisoč petsto.
Od tega je bil Gospodov davek enainšestdeset. 40
Oseb je bilo šestnajst tisoč. Od tega je bil Gospodov
davek dvaintrideset oseb. 41 Mojzes je dal davek,
ki je bil Gospodova vzdigovalna daritev, duhovniku
Eleazarju, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 42 Od
polovice, [ki pripada] Izraelovim otrokom, ki jo je Mojzes
oddvojil od tistih, ki so se bojevali 43 (torej polovice, ki je
pripadala skupnosti, je bilo tristo sedemintrideset tisoč
petsto ovac, 44 šestintrideset tisoč govedi, 45 trideset
tisoč petsto oslov, 46 in šestnajst tisoč oseb), 47 celo
od polovice, [ki pripada] Izraelovim otrokom, je Mojzes
vzel en delež od petdesetih, tako od ljudi kakor od
živali in jih dal Lévijevcem, ki so skrbeli za Gospodovo
šotorsko svetišče, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.
48 Častniki, ki so bili nad tisočnijami vojske, poveljniki
nad tisočimi in poveljniki nad stotimi, so se približali
Mojzesu 49 in Mojzesu rekli: »Tvoji služabniki so
prešteli bojevnike, ki so pod nami in ne manjka nihče
izmed nas. 50 Mi smo torej prinesli dar za Gospoda,
kar je vsak mož dobil dragocenosti iz zlata, verižice,
zapestnice, prstane, uhane in ogrlice, da za naše
duše opravijo spravo pred Gospodom.« 51 Mojzes
in duhovnik Eleazar sta od njih vzela zlato, torej vse
izdelane dragocenosti. 52 Vsega zlata daritve, ki so jo
Gospodu darovali poveljniki nad tisočimi in poveljniki
nad stotimi, je bilo šestnajst tisoč sedemsto petdeset
šeklov. 53 (Kajti bojevniki so vzeli plen, vsak mož
zase.) 54 Mojzes in duhovnik Eleazar sta vzela zlato
od poveljnikov nad tisočimi in poveljnikov nad stotimi
in ga prinesla v šotorsko svetišče skupnosti za spomin
Izraelovim otrokom pred Gospodom.

32 Torej Rubenovi in Gadovi otroci so imeli veliko
množico živine in ko so zagledali deželo Jazêr in
deželo Gileád, glej, [ta] kraj je bil kraj za živino, 2 so
Gadovi otroci in Rubenovi otroci prišli in spregovorili
Mojzesu, duhovniku Eleazarju in princem skupnosti,
rekoč: 3 »Atarót, Dibón, Jazêr, Nimra, Hešbón, Elalé,
Sebma, Nebó in Beón 4 torej dežela, ki jo je Gospod

udaril pred Izraelovo skupnostjo, je dežela živine in tvoji
služabniki imajo živino.« 5 Zatorej so rekli: »Če smo
našli milost v tvojem pogledu, naj bo ta dežela dana
tvojim služabnikom za posest in ne odvedi nas čez
Jordan.« 6 Mojzes je Gadovim otrokom in Rubenovim
otrokom rekel: »Mar bodo vaši bratje šli na vojno, vi pa
boste tukaj sedeli? 7 Zakaj odvračate srce Izraelovih
otrok od tega, da bi šli čez, v deželo, ki jim jo je dal
Gospod? 8 Tako so storili vaši očetje, ko sem jih
poslal iz Kadeš Barnée, da pogledajo deželo. 9 Kajti
ko so odšli gor, v dolino Eškól in videli deželo, so
odvrnili srca Izraelovih otrok, da naj ne bi šli v deželo,
ki jim jo je dal Gospod. 10 Isti čas je bila vžgana
Gospodova jeza in prisegel je, rekoč: 11 ›Zagotovo
ne bo nihče izmed mož, ki so prišli gor iz Egipta,
od dvajset let starih in navzgor, videl dežele, ki sem
jo prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, ker mi niso
popolnoma sledili, 12 razen Jefunéjevega sina Kaléba,
Kenázovca in Nunovega sina Józueta, kajti onadva sta
popolnoma sledila Gospodu.‹ 13 Gospodova jeza je
bila vžgana zoper Izrael in primoral jih je, da so se
štirideset let klatili po divjini, dokler ni bil použit ves
rod, ki je počel zlo v Gospodovih očeh. 14 In glejte,
vzdignjeni ste na mesta svojih očetov, zarod grešnikov,
da še povečate Gospodovo kruto jezo zoper Izraela.
15 Kajti če se odvrnete od njega, jih bo ponovno pustil
v divjini in vi boste uničili vse to ljudstvo.« 16 Približali
so se k njemu in rekli: »Tukaj bomo zgradili ovčje
staje za svojo živino in mesta za svoje malčke, 17
toda mi sami bomo pohiteli, da gremo oboroženi pred
Izraelovimi otroki, dokler jih ne privedemo na njihov
kraj in naši malčki bodo zaradi prebivalcev dežele
prebivali v utrjenih mestih. 18 Ne bomo se vrnili v
svoje hiše, dokler vsak mož izmed Izraelovih otrok
ne podeduje svoje dediščine. 19 Kajti ne bomo je
podedovali s tistimi na tamkajšnji strani Jordana ali
naprej, ker nam je naša dediščina pripadla na tej strani
Jordana proti vzhodu.« 20 Mojzes jim je rekel: »Če
boste storili to stvar, če boste šli oboroženi za vojno
pred Gospodom 21 in boste vsi izmed vas šli oboroženi
čez Jordan pred Gospodom, dokler on pred seboj ne
prežene svojih sovražnikov, 22 in bo dežela podvržena
pred Gospodom, potem se boste vrnili in boste brez
krivde pred Gospodom in pred Izraelom in ta dežela
bo vaša posest pred Gospodom. 23 Toda če ne boste
tako storili, glejte, ste grešili zoper Gospoda in bodite
prepričani, da vas bo vaš greh našel. 24 Zgradite
vaša mesta za svoje malčke in staje za svoje ovce in
storite to, kar je izšlo iz vaših ust.« 25 Gadovi otroci in
Rubenovi otroci so spregovorili Mojzesu, rekoč: »Tvoji
služabniki bodo storili kakor moj gospod zapoveduje.
26 Naši malčki, naše žene, naši tropi in vsa naša živina
bo tam, v mestih Gileáda, 27 toda tvoji služabniki
pojdejo preko, vsak mož oborožen za vojno pred
Gospodom, da se bojuje, kakor pravi moj gospod.«
28 Tako je glede njih Mojzes zapovedal duhovniku
Eleazarju, Nunovemu sinu Józuetu in vodjem očetov
rodov Izraelovih otrok. 29 Mojzes jim je rekel: »Če
bodo Gadovi otroci in Rubenovi otroci z vami šli prek
Jordana, vsak mož oborožen za boj, pred Gospodom
in bo dežela podjarmljena pred vami, potem jim boste
dali za posest deželo Gileád, 30 toda če ne bodo z
vami prečkali oboroženi, bodo imeli posesti med vami
v kánaanski deželi.« 31 Gadovi otroci in Rubenovi
otroci so odgovorili, rekoč: »Kakor je Gospod rekel
svojim služabnikom, tako bomo storili. 32 Prešli bomo
oboroženi pred Gospodom v kánaansko deželo, da bo
posest naše dediščine, na tej strani Jordana, lahko
naša.« 33 Mojzes jim je dal, torej Gadovim otrokom,
Rubenovim otrokom in polovici rodu Jožefovega sina
Manáseja, kraljestvo amoréjskega kralja Sihóna in
kraljestvo bašánskega kralja Oga, deželo z njenimi
mesti v pokrajini, celo mesta dežele naokoli. 34 Gadovi
otroci so zgradili Dibón, Atarót, Aroêr, 35 Atrót, Šofán,
Jaazêr, Jogbóho, 36 Bet Nimro Bet Harám, utrjena
mesta in staje za ovce. 37 Rubenovi otroci so zgradili
Hešbón, Elalé, Kirjatájim, 38 Nebó, Báal Meón (njihova
imena so spremenili) in Sibmo, in dali druga imena
mestom, ki so jih zgradili. 39 Otroci Manásejevega
sina Mahírja so odšli do Gileáda, ga zavzeli in razlastili
Amoréjce, ki so bili v njem. 40 Mojzes je dal Gileád
Manásejevemu sinu Mahírju in ta je tam prebival. 41
Manásejev sin Jaír je odšel in zavzel njihova majhna
mesta in jih imenoval Havot Jaír. 42 Nobah je odšel in
zavzel Kenát in njegove vasi ter ga po svojem lastnem
imenu imenoval Nobah.

33 To so potovanja Izraelovih otrok, ki so odšli naprej
iz egiptovske dežele, s svojimi vojskami, pod
Mojzesovo in Aronovo roko. 2 Mojzes je po Gospodovi
zapovedi zapisal njihova odhajanja, glede na njihova
potovanja, in to so njihova potovanja glede na njihova
odhajanja. 3 V prvem mesecu so se odpravili iz
Ramesésa, na petnajsti dan prvega meseca. Naslednji
dan po pashi so Izraelovi otroci odšli ven z dvignjeno
roko pred očmi vseh Egipčanov. 4 Kajti Egipčani so
pokopali vse svoje prvorojence, ki jih je Gospod udaril
med njimi. Tudi nad njihovimi bogovi je Gospod izvršil
sodbe. 5 Izraelovi otroci so se odpravili iz Ramesésa
in se utaborili v Sukótu. 6 Odrinili so iz Sukóta in se
utaborili v Etámu, ki je na robu divjine. 7 Odpravili so
se iz Etáma in se ponovno obrnili k Pi Hahirótu, ki je
pred Báal Cefónom in se utaborili pred Migdólom. 8
Odrinili so izpred Pi Hahiróta in prešli skozi sredo morja
v divjino in odšli na tridnevno potovanje v Etámsko

divjino in se utaborili v Mari. 9 Odpravili so se iz
Mare in prišli v Elím in v Elímu je bilo dvanajst vodnih
studencev in sedemdeset palmovih dreves in tam so
se utaborili. 10 Odpravili so se iz Elíma in se utaborili
pri Rdečem morju. 11 Odpravili so se od Rdečega
morja in se utaborili v Sinski divjini. 12 Šli so na svoje
potovanje iz Sinske divjine in se utaborili v Dofki. 13
Odrinili so iz Dofke in se utaborili v Alúšu. 14 Odpravili
so se iz Alúša in se utaborili pri Refidímu, kjer ni bilo
vode za ljudstvo, da pije. 15 Odrinili so iz Refidíma
in se utaborili v Sinajski divjini. 16 Odpravili so se iz
Sinajske puščave in se utaborili pri Kibrot-Hattaavi.
17 Odpravili so se iz Kibrot-Hattaave in se utaborili
pri Hacerótu. 18 Odpravili so se iz Haceróta in se
utaborili v Ritmi. 19 Odpravili so se iz Ritme in se
utaborili pri Rimón Perecu. 20 Odpotovali so iz Rimón
Pereca in se utaborili v Libni. 21 Odpravili so se iz
Libne in se utaborili pri Risi. 22 Odpotovali so iz Rise
in se utaborili v Keheláti. 23 Odšli so iz Keheláte in
se utaborili na gori Šefer. 24 Odpravili so se z gore
Šefer in se utaborili v Harádi. 25 Odpravili so se iz
Haráde in se utaborili v Makhelótu. 26 Odpravili so se
iz Makhelóta in se utaborili pri Tahatu. 27 Odpotovali
so od Tahata in se utaborili pri Tarahu. 28 Odpravili
so se od Taraha in se utaborili v Mitki. 29 Odšli so
iz Mitke in se utaborili v Hašmóni. 30 Odpotovali so
iz Hašmóne in se utaborili pri Moserótu. 31 Odrinili
so iz Moseróta in se utaborili v Bené Jaakánu. 32
Odpravili so se iz Bené Jaakána in se utaborili pri Hor
Hagidgadu. 33 Odšli so iz Hor Hagidgada in se utaborili
v Jotbáti. 34 Odpravili so se iz Jotbáte in se utaborili pri
Abróni. 35 Odrinili so iz Abróne in se utaborili pri Ecjón
Geberju. 36 Odpravili so se iz Ecjón Geberja in se
utaborili v Cinski divjini, ki je Kadeš. 37 Odpravili so se
iz Kadeša in se utaborili na gori Hor, na robu edómske
dežele. 38 Duhovnik Aron je odšel gor na goro Hor, po
Gospodovi zapovedi in tam, v štiridesetem letu, potem
ko so Izraelovi otroci prišli iz egiptovske dežele, umrl,
na prvi dan petega meseca. 39 Aron je bil star sto
triindvajset let, ko je umrl na gori Hor. 40 Kralj Arád,
Kánaanec, ki je prebival na jugu kánaanske dežele,
je slišal o prihajanju Izraelovih otrok. 41 Odpravili so
se z gore Hor in se utaborili v Calmóni. 42 Odšli so
iz Calmóne in se utaborili v Punónu. 43 Odšli so iz
Punóna in se utaborili v Obótu. 44 Odšli so iz Obóta in
se utaborili v Ijé Abarímu, na moábski meji. 45 Odšli
so iz Ijíma in se utaborili v Dibón Gadu. 46 Odpravili so
se iz Dibón Gada in se utaborili v Almón Diblatájemi.
47 Odpravili so se iz Almón Diblatájeme in se utaborili
na gorovju Abaríma, pred Nebójem. 48 Odrinili so z
gorovja Abarím in se utaborili na moábskih ravninah pri
Jordanu, blizu Jerihe. 49 Utaborili so se pri Jordanu,
od Bet Ješimóta celo do Abél Šitíma, na moábskih
ravninah. 50 In Gospod je spregovoril Mojzesu na
moábskih ravninah poleg Jordana, blizu Jerihe, rekoč:
51 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko prečkate
Jordan, v kánaansko deželo, 52 potem boste izpred
sebe napodili vse prebivalce dežele, uničili vse njihove
slike, uničili vse njihove ulite podobe, popolnoma uničili
vse njihove visoke kraje 53 in razlastili boste prebivalce
dežele in prebivali v njej, kajti dal sem vam deželo,
da jo zavzamete. 54 Deželo boste razdelili z žrebom
za dediščino med svojimi družinami in številčnejšemu
boste dali več dediščine in maloštevilnemu boste dali
manj dediščine. Dediščina vsakogar bo na kraju, kjer
pade njegov žreb. Dedovali boste glede na rodove
svojih očetov. 55 Toda če izpred sebe ne boste napodili
prebivalcev dežele, potem se bo zgodilo, da bodo tisti,
ki jih boste izmed njih pustili, bodice v vaših očeh in
trni v vaših bokih in vas bodo dražili v deželi, v kateri
prebivate. 56 Poleg tega se bo zgodilo, da vam bom
storil, kakor sem mislil storiti njim.‹«

34 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč: 2
»Zapovej Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko
pridete v kánaansko deželo (to je deželo, ki vam bo
pripadla v dediščino, torej kánaansko deželo z njenimi
pokrajinami), 3 potem bo tvoja južna četrt od Cinske
divjine, vzdolž edómske pokrajine in vaša južna meja
bo skrajna obala slanega morja proti vzhodu 4 in vaša
meja se bo od juga obrnila k vzpetini Akrabím in šla do
Cina in šla bo naprej od juga do Kadeš Barnée in šla
naprej do Hacár Adárja in šla naprej k Acmónu 5 in
meja bo šla po ovinkih od Acmóna do egiptovske reke
in izhodi te bodo pri morju. 6 Glede zahodne meje, za
mejo boste torej imeli véliko morje. To bo vaša zahodna
meja. 7 In to bo vaša severna meja: od vélikega morja
si jo pokažite na goro Hor, 8 od gore Hor boste vašo
mejo pokazali do vstopa v Hamát in izhodi meje bodo
pri Cedádu 9 in meja bo šla naprej k Zifrónu in njeni
izhodi bodi pri Hacár Enánu. To bo vaša severna meja.
10 Vašo vzhodno mejo boste pokazali od Hacár Enána
do Šefáma 11 in pokrajina bo šla dol od Šefáma k Ribli
na vzhodni strani Ajina in meja se bo spustila in segla
bo do strani Kinéretskega morja proti vzhodu 12 in
meja bo šla dol do Jordana in njeni izhodi bodo pri
slanem morju. To bo vaša dežela z njenimi pokrajinami
naokoli.‹« 13 Mojzes je Izraelovim otrokom zapovedal,
rekoč: »To je dežela, ki jo boste podedovali z žrebom,
ki jo je Gospod zapovedal dati devetim rodovom in
polovici rodu, 14 kajti rod Rubenovih otrok, glede na
hišo njihovih očetov in rod Gadovih otrok, glede na hišo
njihovih očetov, sta prejela svojo dediščino in polovica
Manásejevega rodu je prejela svojo dediščino. 15 Dva
rodova in pol rodu so že prejeli svojo dediščino na tej

strani Jordana, blizu Jerihe, vzhodno proti sončnemu
vzhodu.« 16 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč:
17 »To sta imeni mož, ki vam bosta razdelila deželo:
duhovnik Eleazar in Nunov sin Józue. 18 Vzeli boste
enega princa od vsakega rodu, da deželo razdelite
po dediščini. 19 Imena mož so ta: iz Judovega rodu
Kaléb, Jefunéjev sin. 20 Iz rodu Simeonovih otrok
Amihúdov sin Šemuél. 21 Iz Benjaminovega rodu
Kislónov sin Elidád. 22 Princ rodu Danovih otrok,
Joglíjev sin Bukí. 23 Princ izmed Jožefovih otrok za
rod Manásejevih otrok, Efódov sin Haniél. 24 Princ iz
rodu Efrájimovih otrok, Šiftánov sin Kemuél. 25 Princ
iz rodu Zábulonovih otrok, Parnáhov sin Elicafán. 26
Princ iz rodu Isahárjevih otrok, Azánov sin Paltiél. 27
Princ iz rodu Aserjevih otrok, Šelomíjev sin Ahihúd. 28
Princ iz rodu Neftálijevih otrok Amihúdov sin Pedahél.
29 To so tisti, ki jim je Gospod zapovedal, da Izraelovim
otrokom razdelijo dediščino v kánaanski deželi.«

35 Gospod je spregovoril Mojzesu na moábskih
ravninah, poleg Jordana, blizu Jerihe, rekoč:
2 »Zapovej Izraelovim otrokom, da dajo Lévijevcem
dediščino njihovih posestnih mest, da prebivajo v
njih. Lévijevcem boste dali tudi predmestja za mesta
okoli njih. 3 Mesta bodo imeli, da prebivajo v njih,
njihova predmestja pa bodo za njihovo živino, za
njihove dobrine in za vse njihove živali. 4 Predmestja
mest, ki jih boste dali Lévijevcem, bodo segala od
mestnega obzidja navzven, tisoč komolcev naokoli. 5
Izmerili boste mesto od zunaj, na vzhodni strani dva
tisoč komolcev, na južni strani dva tisoč komolcev,
na zahodni strani dva tisoč komolcev in na severni
strani dva tisoč komolcev, in mesto bo v sredi. To jim
bodo predmestja mest. 6 Med mesti, ki jih boste dali
Lévijevcem, bo tam šest mest za zatočišče, ki jih boste
določili za ubijalca, da bo lahko pobegnil tja. In tem
boste dodali dvainštirideset mest. 7 Tako bo vseh
mest, ki jih boste dali Lévijevcem, oseminštirideset
mest. Te boste dali z njihovimi predmestji. 8 Mesta,
ki jih boste dali, bodo od posesti Izraelovih otrok, od
tistih, ki imajo mnogo, boste dali mnogo, toda od tistih,
ki imajo malo, boste dali malo. Vsak bo od svojih
mest Lévijevcem dal glede na njegovo dediščino, ki
jo deduje.« 9 Gospod je spregovoril Mojzesu, rekoč:
10 »Govori Izraelovim otrokom in jim reci: ›Ko boste
čez Jordan prešli v kánaansko deželo, 11 potem si
boste določili mesta, da bodo za vas zavetna mesta,
da tja lahko pobegne ubijalec, ki nenamerno ubije
katerokoli osebo. 12 Ta vam bodo mesta za zatočišče
pred maščevalcem, da ubijalec ne umre, dokler stoji
pred skupnostjo v sodbi. 13 Od teh mest, ki jih boste
dali, boste šest mest imeli za zatočišče. 14 Dali boste
tri mesta na tej strani Jordana in tri mesta v kánaanski
deželi, ki bodo zavetna mesta. 15 Teh šest mest
bo zatočišče, tako za Izraelove otroke in za tujca in
za začasnega prebivalca med njimi, da vsak, kdor
nenamerno ubije katerokoli osebo, lahko pobegne tja.
16 Če ga udari z železno pripravo, tako da ta umre, je
morilec. Morilec bo zagotovo usmrčen. 17 Če ga udari
z metom kamna, s katerim lahko umre in ta umre, je
morilec. Morilec bo zagotovo usmrčen. 18 Ali če ga
udari z ročnim orožjem iz lesa, s katerim ta lahko umre
in ta umre, je morilec. Morilec bo zagotovo usmrčen.
19 Sam krvni maščevalec naj ubije morilca. Ko ga
sreča, ga bo ubil. 20 Toda če ga sune iz sovraštva ali
se nanj zažene s prežanjem iz zasede, da ta umre, 21
ali ga v mržnji udari s svojo roko, da ta umre; kdor
ga je udaril, bo zagotovo usmrčen, kajti morilec je.
Krvni maščevalec naj morilca ubije, ko ga sreča. 22
Toda če ga je nenadoma sunil brez mržnje ali je brez
prežanja v zasedi nanj vrgel kakršnokoli stvar 23 ali s
kakršnimkoli kamnom, s katerim lahko človek umre,
pa ga ni videl in ga je vrgel nanj, da umre in ni bil
njegov sovražnik niti ni iskal njegove škode, 24 potem
bo glede teh sodb skupnost sodila med ubijalcem
in krvnim maščevalcem 25 in skupnost bo ubijalca
osvobodila iz roke krvnega maščevalca in skupnost
ga bo vrnila v mesto njegovega zatočišča, kamor
je pobegnil in ta bo ostal v njem do smrti vélikega
duhovnika, ki je bil maziljen s svetim oljem. 26 Toda če
bo ubijalec kadarkoli prišel izven meje mesta svojega
zatočišča, kamor je pobegnil 27 in ga krvni maščevalec
najde zunaj meje mesta njegovega zatočišča in krvni
maščevalec ubije ubijalca, ne bo kriv krvi, 28 ker bi do
smrti vélikega duhovnika moral ostati v mestu svojega
zatočišča. Toda po smrti vélikega duhovnika se bo
ubijalec lahko vrnil v deželo svoje posesti. 29 Torej te
stvari vam bodo za zakon sodbe skozi vaše rodove v
vseh vaših prebivališčih. 30 Kdorkoli ubije katerokoli
osebo, bo morilec usmrčen po ustih prič. Toda ena
priča ne bo pričevala zoper katerokoli osebo, da bi ji
povzročila, da ta umre. 31 Poleg tega ne boste sprejeli
nobene odkupnine za življenje morilca, ki je kriv smrti,
temveč bo ta zagotovo usmrčen. 32 Nobene odkupnine
ne boste jemali za tistega, ki je pobegnil k mestu
svojega zatočišča, da bi ta lahko ponovno prišel, da
prebiva v deželi, do smrti duhovnika. 33 Tako ne boste
oskrunili dežele, v kateri ste, kajti kri omadežuje deželo
in dežela ne more biti očiščena krvi, ki je v njej prelita,
razen po krvi tistega, ki jo je prelil. 34 Ne omadežujte
torej dežele, ki jo boste poselili, v kateri prebivam, kajti
jaz, Gospod, prebivam med Izraelovimi otroki.‹«

36 Približali so se poglavarji očetov družin Gileádovih
otrok, sinú Mahírja, sinú Manáseja, iz družin
Jožefovih sinov in spregovorili pred Mojzesom in

pred princi, poglavarji očetov Izraelovih otrok **2** in
rekli: » Gospod je zapovedal mojemu gospodu, naj
Izraelovim otrokom da deželo za dediščino po žrebu
in mojemu gospodu je bilo zapovedano od Gospoda,
naj da dediščino našega brata Celofháda njegovim
hčeram. **3** Če bodo poročene h kateremukoli izmed
sinov iz drugih rodov Izraelovih otrok, potem bo njihova
dediščina vzeta od dediščine naših očetov in predana
bo v dediščino rodu, kamor so sprejete. Tako bo
to vzeto od žreba naše dediščine. **4** Ko bo jubilej
Izraelovih otrok, potem bo njihova dediščina položena
v dediščino rodu kamor so sprejete. Tako bo njihova
dediščina odvzeta od dediščine rodu naših očetov.«
5 Mojzes je Izraelovim otrokom zapovedal glede na
Gospodovo besedo, rekoč: »Rod Jožefovih sinov je
dobro rekel. **6** ›To je stvar, ki jo je Gospod zapovedal
glede Celofhádovih hčera, rekoč: ›Naj se poroče, s
komer mislijo, da je najbolje, samo k družini rodu
njihovega očeta se bodo poročile. **7** Tako dediščina
Izraelovih otrok ne bo prešla od roda k rodu, kajti vsak
izmed Izraelovih otrok se bo držal k dediščini rodu
svojih očetov. **8** Vsaka hči, ki ima v lasti dediščino v
kateremkoli rodu Izraelovih otrok, bo žena enemu iz
družine rodu njenega očeta, da bodo Izraelovi otroci
lahko uživali vsak človek dediščino svojih očetov. **9**
Niti dediščina ne bo prešla od enega rodu k drugemu
rodu, temveč bo vsak izmed rodov Izraelovih otrok
sebe držal k svoji lastni dediščini.‹« **10** Celo kakor
je Gospod zapovedal Mojzesu, tako so Celofhádove
hčere storile, **11** kajti Mahla, Tirca, Hogla, Milka in
Noa, Celofhádove hčere, so se poročile k sinovom
bratov njihovega očeta **12** in poročene so bile v družine
sinov Manáseja, Jožefovega sina in njihova dediščina
je ostala v rodu družine njihovega očeta. **13** To so
zapovedi in sodbe, ki jih je Gospod po Mojzesovi roki
zapovedal Izraelovim otrokom na moábskih ravninah
pri Jordanu, blizu Jerihe.

5 Mojzes

1 To so besede, ki jih je Mojzes govoril vsemu Izraelu
na tej strani Jordana, v divjini, na ravnini nasproti
Rdečemu morju, med Paránom, Tofelom, Labánom,
Hacerótom in Di Zahábom. **2** (Tam je enajstdnevno
potovanje od Horeba, po poti gorovja Seír do Kadeš
Barnée.) **3** V štiridesetem letu, v enajstem mesecu,
na prvi dan meseca, se je pripetilo, da je Mojzes
spregovoril Izraelovim otrokom glede vsega, kar mu
je Gospod dal njim v zapoved, **4** potem, ko je umoril
amoréjskega kralja Sihóna, ki je prebival v Hešbónu in
bašánskega kralja Oga, ki je prebival pri Aštarótu v
Edréiju, **5** na tej strani Jordana, v moábski deželi, je
Mojzes začel oznanjati to postavo, rekoč: **6** » Gospod,
naš Bog, nam je spregovoril na Horebu, rekoč: ›Dovolj
dolgo ste prebivali na tej gori. **7** Obrnite se in pojdite
na potovanje in pojdite h gori Amoréjcev in k vsem
krajem blizu nje, na ravnini, na hribih, v dolini, na jugu
in ob morski obali, k deželi Kánaancev in k Libanonu,
k veliki reki, reki Evfrat. **8** Glejte, pred vas sem postavil
deželo. Vstopite in vzemite v last deželo, ki jo je
Gospod prisegel vašim očetom, Abrahamu, Izaku in
Jakobu, da jo da njim in njihovemu semenu za njimi.‹
9 Ob tistem času sem vam govoril, rekoč: ›Nisem
vas zmožen nositi sam. **10** Gospod, vaš Bog, vas je
pomnožil in glejte, vas je ta dan kakor zvezd neba
zaradi množice. **11** (Gospod, Bog vaših očetov, naj
vas naredi tisočkrat toliko, kot vas je in vas blagoslovi,
kot vam je obljubil!) **12** Kako lahko jaz sam nosim vašo
obremenitev, vaše breme in vaš prepir? **13** Vzemite si
modre može, razumne in poznane med svojimi rodovi
in jaz jih bom naredil voditelje nad vami.‹ **14** Odgovorili
ste mi in rekli: ›Stvar, ki si jo govoril, je za nas dobra,
da [jo] storimo.‹ **15** Tako sem vzel vodilne izmed vaših
rodov, modre može in poznane in jih naredil poglavarje
nad vami, tisočnike, stotnike, petdesetnike, desetnike
in častnike med vašimi rodovi. **16** Ob tistem času sem
zadolžil vaše sodnike, rekoč: ›Prisluhnite pravdam med
vašimi brati in pravično sodite med vsakim možem,
njegovim bratom in tujcem, ki je z njim. **17** Pri sodbi se
ne boste ozirali na osebe; temveč boste prisluhnili tako
majhnemu kakor velikemu. Ne boste se bali obličja
človeka, kajti razsodba je Božja. Zadevo pa, ki je za
vas pretežka, to prinesite k meni in ji bom prisluhnil.‹
18 Ob tistem času sem vam zapovedal vse stvari, ki
naj bi jih storili. **19** Ko smo odpotovali od Horeba, smo
odšli skozi vso to veliko in strašno divjino, ki ste jo
videli po poti gore Amoréjcev, kakor nam je Gospod,
naš Bog, zapovedal, in prišli smo do Kadeš Barnée.
20 Rekel sem vam: ›Prišli ste h gori Amoréjcev, ki nam
jo daje Gospod, naš Bog. **21** Glej, Gospod, tvoj Bog
je predte postavil deželo. Pojdi gor in si jo vzemi v
last, kakor ti je rekel Gospod, Bog tvojih očetov. Ne boj
se niti ne izgubi poguma.‹ **22** Približali ste si mi, vsak
izmed vas in rekli: ›Pred nami bomo poslali može in
preiskali bodo deželo in nam ponovno prinesli besedo,
po kateri poti moramo iti gor in v katera mesta bomo
prišli.‹ **23** Govor mi je ugajal, in izmed vas sem vzel
dvanajst mož, enega iz rodu **24** in obrnili so se in odšli
gor na goro in prišli v dolino Eškól in jo preiskali. **25** V
svoje roke so vzeli od sadu dežele in to prinesli dol k
nam in nam ponovno prinesli besedo ter rekli: › To je
dobra dežela, ki nam jo daje Gospod, naš Bog.‹ **26**
Vendar niste hoteli iti gor, temveč [ste se] uprli zoper
zapoved Gospoda, svojega Boga. **27** V svojih šotorih
ste godrnjali in rekli: ›Zato, ker nas je Gospod sovražil,
nas je privedel naprej, ven iz egiptovske dežele, da
nas izroči v roke Amoréjcev, da nas uničijo. **28** Kam naj
gremo gor? Naši bratje so našemu srcu vzeli pogum,
rekoč: ›Ljudstvo je večje in višje, kakor smo mi. Mesta
so velika in ograjena do neba, in poleg tega smo tam
videli Anákove sinove.‹‹ **29** Potem sem vam rekel: ›Ne
bodite zaprepadeni niti se jih ne bojte. **30** Gospod, vaš
Bog, ki gre pred vami, se bo boril za vas, glede na
vse, kar je pred vašimi očmi za vas storil v Egiptu **31**
in v divjini, kjer si videl, kako te je nosil Gospod, tvoj
Bog, kakor mož nosi svojega sina, na vsej poti, kamor
ste odšli, dokler niste prišli na ta kraj.‹ **32** Vendar v tej
stvari niste verovali Gospodu, svojemu Bogu, **33** ki je
pred vami odšel na pot, da vam poišče prostor, da na
njem postavite svoje šotore, v ognju ponoči, da vam
pokaže po kateri pot naj bi šli, in v oblaku podnevi. **34**
Gospod je slišal glas vaših besed in bil ogorčen ter
prisegel, rekoč: **35** ›Zagotovo ne bo nobeden izmed
teh mož tega zlega rodu videl te dobre dežele, za
katero sem prisegel, da jo dam vašim očetom, **36** razen
Jefunéjevega sina Kaléba; on jo bo videl in njemu bom
dal deželo, po kateri je stopal in njegovim otrokom, ker
je v celoti sledil Gospodu.‹ **37** Prav tako je bil Gospod
zaradi vas jezen name, rekoč: ›Ti tudi ne boš vstopil
vanjo. **38** Toda Nunov sin Józue, ki stoji pred teboj, on
bo vstopil tja. Ohrabri ga, kajti Izraelu bo povzročil,
da jo podeduje. **39** Poleg tega bodo vaši malčki, za
katere ste rekli, da bi morali biti plen in vaši otroci, ki
na ta dan niso imeli spoznanja med dobrim in zlom, oni
bodo vstopili tja in njim jo bom dal in oni jo bodo vzeli v
last. **40** Toda kar se tiče vas, se obrnite in pojdite na
potovanje v divjino, po poti Rdečega morja.‹ **41** Potem
ste mi odgovorili in rekli: ›Grešili smo zoper Gospoda,
šli bomo gor in se borili, glede na vse, kar nam je
zapovedal Gospod, naš Bog.‹ In ko ste si opasali vsak
mož svoje bojno orožje, ste bili pripravljeni, da greste
gor na hrib. **42** Gospod mi je rekel: ›Reci jim: ›Ne

pojdite gor niti se ne bojujte, kajti jaz nisem med vami,
da ne bi bili udarjeni pred svojimi sovražniki.‹‹ 43 Tako
sem vam govoril, pa niste hoteli slišati, temveč [ste se]
uprli zoper Gospodovo zapoved in prepotentno odšli
na hrib. 44 Amoréjci, ki prebivajo na tej gori, so prišli
ven zoper vas in vas preganjali, kakor počnejo čebele
in vas uničili v Seírju, celó do Horme. 45 Vrnili ste se in
jokali pred Gospodom, toda Gospod ni hotel prisluhniti
vašemu glasu niti nagniti ušesa k vam. 46 Tako ste
mnogo dni ostali v Kadešu, glede na dneve, ko ste
ostajali tam.

2 Potem smo se obrnili in šli na svoje potovanje v
divjino, ob poti Rdečega morja, kakor mi je Gospod
govoril in mnogo dni smo obkrožali gorovje Seír. 2 In
Gospod mi je spregovoril, rekoč: 3 ›Dovolj dolgo ste
obkrožali to goro, obrnite se proti severu. 4 Zapovej
ljudstvu, rekoč: ›Šli boste skozi pokrajino svojih bratov,
Ezavovih otrok, ki prebivajo v Seírju in oni se vas
bodo bali, zato dobro pazite nase. 5 Ne vmešavajte se
vanje, kajti ne bom vam dal od njihove dežele, ne, niti
za širino stopala ne, ker sem gorovje Seír izročil Ezavu
za posest. 6 Od njih boste hrano kupovali za denar, da
boste lahko jedli in od njih boste tudi vodo kupovali
za denar, da boste lahko pili. 7 Kajti Gospod, tvoj
Bog, te je blagoslovil pri vseh delih tvoje roke. Pozna
tvojo hojo skozi to veliko divjino. Teh štirideset let je bil
Gospod, tvoj Bog, s teboj; nikakršnega pomanjkanja
nisi trpel.‹‹ 8 Ko smo šli mimo svojih bratov, Ezavovih
otrok, ki so prebivali v Seírju, skozi pot ravnine od
Eláta in od Ecjón Geberja, smo se obrnili in prešli po
poti moábske divjine. 9 Gospod mi je rekel: ›Moábcev
ne spravi v tegobo niti se z njimi ne spoprimi v boju,
kajti njihove dežele ti ne bom dal v last, ker sem Ar
dal Lotovim otrokom za posest.‹ 10 Emejci so v njej
prebivali v preteklih časih, veliko, številno in visoko
ljudstvo, kakor Anákovci, 11 ki so bili tudi prišteti med
velikane, kakor Anákovci, toda Moábci so jih imenovali
Emejci. 12 Tudi Horéjci so poprej prebivali v Seírju,
toda Ezavovi otroci so jih pregnali, ko so jih uničili
pred seboj in prebivali namesto njih, kakor je Izrael
storil v deželi njihove posesti, ki jim jo je dal Gospod.
13 ›Sedaj se vzdignite, ‹ sem rekel ›in se odpravite
čez potok Zered.‹ In šli smo preko potoka Zered. 14
Časa, v katerem smo prišli iz Kadeš Barnée, dokler
nismo prešli preko potoka Zered, je bilo osemintrideset
let, dokler ni pomrl ves rod bojevnikov izmed vojske,
kakor jim je prisegel Gospod. 15 Kajti zares je bila
Gospodova roka zoper njih, da jih uniči izmed vojske,
dokler niso bili použiti. 16 Tako se je pripetilo, ko so
bili vsi bojevniki izmed ljudstva použiti in mrtvi, 17
da mi je Gospod spregovoril, rekoč: 18 ›Danes boš
prešel skozi Ar, moábsko pokrajino 19 in ko prideš
blizu, nasproti Amónovih otrok, jih ne spravi v tegobo
niti se ne vmešavaj vanje, kajti od dežele Amónovih
otrok ti ne bom dal nobene posesti, ker sem jo dal
Lotovim otrokom za posest.‹ 20 (Tudi ta je bila šteta
[za] deželo velikanov. Tam so v starih časih prebivali
velikani. Amónci so jih imenovali Zamzuméjce, 21
veliko, številno in visoko ljudstvo, kakor Anákovci. Toda
Gospod jih je uničil pred njimi in oni so jih nasledili
in prebivali namesto njih, 22 kakor je storil Ezavovim
otrokom, ki so prebivali v Seírju, ko je pred njimi uničil
Horéjce. Le-ti so jih nasledili in celo do tega dne
prebivali namesto njih. 23 Avéjce, ki so prebivali v
Haserimu, celó do Gaze, so Kaftorejci, ki so izšli iz
Kaftorja, uničili in prebivali namesto njih.) 24 ›Dvignite
se, pojdite na potovanje in prečkajte reko Arnón. Glej,
v tvojo roko sem izročil Amoréjca Sihóna, kralja v
Hešbónu in njegovo deželo. Začnite jo jemati v last
in se z njim spoprimite v bitki. 25 Danes bom začel
pred teboj spuščati grozo in strah nad narode, ki so
pod celotnim nebom, ki bodo slišali poročilo o tebi in
bodo trepetali in bodo zaradi tebe v tesnobi.‹ 26 In
odposlal sem poslance iz divjine Kedemót k Sihónu,
kralju v Hešbónu, z besedami miru, rekoč: 27 ›Naj
grem skozi tvojo deželo. Šel bom vzdolž visoke poti,
ne bom se obrnil niti k desni roki niti k levi. 28 Hrano mi
boš prodajal za denar, da bom lahko jedel in vodo mi
[boš] dajal za denar, da bom lahko pil, samo na svojih
stopalih bom šel skozi 29 (kakor so mi storili Ezavovi
otroci, ki prebivajo v Seírju in Moábci, ki prebivajo
v Aru), dokler ne bom šel čez Jordan v deželo, ki
nam jo daje Gospod, naš Bog.‹ 30 Toda Sihón, kralj v
Hešbónu, nam ni dovolil iti mimo njega, kajti Gospod,
tvoj Bog, je zakrknil njegovega duha in njegovo srce
naredil trdovratno, da bi ga lahko izročil v tvojo roko,
kakor se kaže ta dan. 31 Gospod mi je rekel: ›Glej,
pred teboj sem ti začel dajati Sihóna in njegovo deželo.
Začni jo jemati v last, da boš lahko podedoval njegovo
deželo.‹ 32 Potem je zoper nas prišel ven Sihón, on in
njegovo ljudstvo, da se borijo pri Jahacu. 33 Gospod,
naš Bog, ga je pred nami izročil in udarili smo njega,
njegove sinove in vse njegovo ljudstvo. 34 Ob tistem
času smo zavzeli vsa njegova mesta in popolnoma
uničili moške, ženske in malčke iz vsakega mesta.
Nobenega nismo pustili ostati. 35 Samo živino smo si
vzeli za plen in ukradeno blago mest, ki smo jih zavzeli.
36 Od Aroêrja, ki je pri bregu reke Arnón in od mesta,
ki je pri reki, celo do Gileáda, tam ni bilo niti enega
mesta premočnega za nas. Gospod, naš Bog, jih je
vsa izročil nam. 37 Samo v deželo Amónovih otrok
nisi prišel niti v noben kraj reke Jabók niti v gorska

mesta niti v katerakoli, ki nam jih je Gospod, naš Bog,
prepovedal.

3 Potem smo se obrnili in odšli gor po poti do Bašána
in bašánski kralj Og je prišel zoper nas, on in vse
njegovo ljudstvo, da se bojuje pri Edréi. **2** Gospod mi
je rekel: ›Ne boj se ga, kajti jaz bom izročil njega, vse
njegovo ljudstvo in njegovo deželo, v tvojo roko in ti
mu boš storil, kakor si storil Sihónu, kralju Amoréjcev,
ki je prebival pri Hešbónu.‹ **3** Tako je Gospod, naš
Bog, v naše roke izročil tudi bašánskega kralja Oga
in vse njegovo ljudstvo in udarjali smo ga, dokler mu
nihče ni preostal. **4** Ob tistem času smo zavzeli vsa
njegova mesta. Tam ni bilo mesta, ki ga ne bi vzeli
od njih, šestdeset mest, celotno področje Argoba,
Ogovo kraljestvo v Bašánu. **5** Vsa ta mesta so bila
ograjena z visokimi zidovi, velikimi vrati in zapahi,
poleg zelo veliko neobzidanih krajev. **6** Popolnoma
smo jih uničili, kakor smo storili hešbónskemu kralju
Sihónu. Popolnoma smo uničili moške, ženske in
otroke vsakega mesta. **7** Toda vso živino in ukradeno
blago mest smo si vzeli za plen. **8** Ob tistem času
smo iz roke dveh kraljev Amoréjcev vzeli deželo,
ki je bila na tej strani Jordana, od reke Arnón do
gore Hermon **9** (Hermon, katero Sidónci imenujejo
Sirjón, Amoréjci pa jo imenujejo Senír)) **10** vsa mesta
ravnine, ves Gileád in ves Bašán, do Salhe in Edréi,
mesta Ogovega kraljestva v Bašánu. **11** Kajti samo
bašánski kralj Og je preostal od preostanka velikanov.
Glej, ogrodje njegove postelje je bilo posteljno ogrodje
iz železa. Mar ni ta v Rabi Amónovih sinov? Devet
komolcev je bila njena dolžina in štiri komolce njena
širina, po moškem komolcu. **12** To deželo, ki smo jo
ob tistem času vzeli v last od Aroêrja, ki je ob reki
Arnón in polovico gore Gileád in njena mesta, sem dal
Rubenovcem in Gádovcem. **13** Preostanek Gileáda in
ves Bašán, ki je Ogovo kraljestvo, sem dal polovici
Manásejevega rodu in vse področje Argoba, z vsem
Bašánom, ki je bil imenovan dežela velikanov. **14**
Jaír, sin Manáseja, je zavzel vso Argobovo deželo do
pokrajin Gešurja in Maahčánov, in imenoval jih je po
svojem imenu Bašán Havot Jaír do današnjega dne.
15 In jaz sem Gileád izročil Mahírju. **16** Rubenovcem in
Gádovcem sem dal od Gileáda celo do reke Arnón,
polovico doline in mejo celo do reke Jabók, ki je meja
Amónovih otrok; **17** tudi ravnino in Jordan in njegovo
pokrajino od Kinéreta, celó do morja ravnine, celo
slanega morja, vzhodno pod Ašdód-Pisgo. **18** Ob
tem času sem vam zapovedal, rekoč: › Gospod, vaš
Bog, vam je to deželo dal v last. Čeznjo boste prešli
oboroženi pred svojimi brati, Izraelovimi otroki, vsemi,
ki so primerni za vojno. **19** Toda vaše žene, vaši malčki
in vaša živina (kajti vem, da imate mnogo živine), bodo
ostali v vaših mestih, ki sem vam jih dal, **20** dokler
Gospod ne da počitka vašim bratom, prav tako kakor
vam in dokler tudi oni ne vzamejo v last dežele, ki jim
jo je Gospod, vaš Bog, dal onkraj Jordana. In potem
se boste vrnili, vsak mož k svoji posesti, ki sem vam jo
dal.‹ **21** Ob tistem času sem Józuetu zapovedal, rekoč:
›Tvoje oči so videle vse, kar je Gospod, tvoj Bog, storil
tema dvema kraljema. Tako bo Gospod storil vsem
kraljestvom, ki jih vzameš v last. **22** Ne boste se jih
bali, kajti za vas se bo boril Gospod, vaš Bog.‹ **23**
Ob tistem času sem prosil Gospoda, rekoč: **24** ›Oh
Gospod Bog, svojim služabnikom si začel kazati svojo
veličino in svojo mogočno roko, kajti kakšen Bog je
tam v nebesih ali na zemlji, ki lahko stori glede na tvoja
dela in glede na tvojo moč? **25** Prosim te, naj grem
preko in vidim dobro deželo, ki je onkraj Jordana, to
dobro goro in Libanon.‹ **26** Toda Gospod je bil zaradi
vas ogorčen name in me ni hotel uslišati. Gospod mi je
rekel: ›Naj ti to zadošča. Ne govori mi več o tej zadevi.
27 Povzpni se na vrh Pisge in povzdigni svoje oči proti
proti zahodu, proti severu, proti jugu in proti vzhodu
in glej to s svojimi očmi, kajti ne boš šel preko tega
Jordana. **28** Toda zadolži Józueta, ga ohrabri in okrépi,
kajti on bo pred tem ljudstvom šel preko in povzročil
jim bo, da podedujejo deželo, ki jo boš videl.‹ **29** Tako
smo ostali v dolini nasproti Bet Peórja.

4 Zdaj torej prisluhni, oh Izrael, zakonom in sodbam,
ki vas jih učim, da jih izpolnjujete, da boste lahko
živeli, vstopili in vzeli v last deželo, ki vam jo daje
Gospod, Bog vaših očetov. **2** Ne boste dodajali besedi,
ki sem vam jo zapovedal niti ne boste zmanjševali
česa od nje, da bi lahko ohranjali zapovedi Gospoda,
svojega Boga, ki sem vam jih zapovedal. **3** Vaše oči so
videle kaj je Gospod storil zaradi Báal Peórja. Zaradi
vseh mož, ki so sledili Báal Peórju, jih je Gospod, tvoj
Bog, uničil izmed vas. **4** Toda vi, ki ste se trdno držali
Gospoda, svojega Boga, ste danes živi, vsakdo izmed
vas. **5** Glejte, učil sem vas zakonov in sodb, celo kakor
mi je Gospod, moj Bog, zapovedal, da naj bi storili
v deželi, kamor greste, da jo vzamete v last. **6** Torej
jih ohranjajte in izpolnjujte, kajti to je vaša modrost
in vaše razumevanje v očeh narodov, ki bodo slišali
vse te zakone in rekli: ›Zagotovo je ta véliki narod
modro in razumevajoče ljudstvo.‹ **7** Kajti kateri narod
je tam tako velik, ki ima Boga tako blizu, kakor je
Gospod, naš Bog, v vseh stvareh, za katere kličemo
k njemu? **8** In kateri narod je tam tako velik, ki ima
zakone in sodbe tako pravične, kot je vsa ta postava,
ki jo danes postavljam pred vas? **9** Samo pazi nase in
marljivo varuj svojo dušo, da ne pozabiš stvari, ki so
jih videle tvoje oči in da vse dni tvojega življenja ne

odidejo od tvojega srca, temveč poučuj svoje sinove in
svojih sinov sinove, 10 posebej [o] dnevu, ko si stal
pred Gospodom, svojim Bogom, na Horebu, ko mi je
Gospod rekel: ›Zberi mi skupaj ljudstvo in pripravil
jih bom slišati moje besede, da se me bodo lahko
naučili bati vse dni, ki jih bodo živeli na zemlji in da
bodo lahko učili svoje otroke.‹ 11 In približali ste se
ter stali pod goro in gora je gorela z ognjem do srede
neba, s temo, oblaki in gosto temo. 12 Gospod vam
je spregovoril iz srede ognja. Slišali ste glas besed,
toda nobene podobnosti niste videli, samo glas ste
slišali. 13 Naznanil vam je svojo zavezo, ki vam jo
je zapovedal, da jo opravljate, torej deset zapovedi,
in napisal jih je na dve kamniti plošči. 14 Gospod mi
je ob tistem času zapovedal, da vas učim zakone in
sodbe, da jih boste lahko izpolnjevali v deželi, kamor
greste, da jo vzamete v last. 15 Zato torej dobro pazite
nase, kajti nobene vrste podobnosti niste videli na
dan, ko vam je Gospod govoril na Horebu iz srede
ognja, 16 da se ne bi izpridili in si naredili rezane
podobe, podobnost kakršnekoli postave, podobnost
moškega ali ženske, 17 podobnost katerekoli živali, ki
je na zemlji, podobnost katerekoli krilate perjadi, ki leti
po zraku, 18 podobnost katerekoli stvari, ki se plazi
po tleh, podobnost katerekoli ribe, ki je v vodah pod
zemljo, 19 in da ne bi povzdignil svojih oči k nebu in ko
zagledaš sonce, luno in zvezde, celó vso vojsko neba,
da ne bi bil zapeljan, da jih obožuješ in jim služiš, ki
jih je Gospod, tvoj Bog, razdelil vsem narodom pod
celotnim nebom. 20 Toda Gospod vas je vzel in vas
privedel naprej iz železne talilne peči, torej iz Egipta,
da mu boste ljudstvo dediščine, kakor ste ta dan. 21
Nadalje je bil zaradi vas Gospod jezen nad menoj in
prisegel, da naj ne bi šel preko Jordana in da naj ne bi
vstopil v to dobro deželo, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje
v dediščino, 22 temveč moram umreti v tej deželi, ne
smem iti čez Jordan. Toda vi boste šli čez in tisto dobro
deželo vzeli v last. 23 Pazite nase, da ne bi pozabili
zaveze Gospoda, svojega Boga, ki jo je sklenil z vami
in si naredili rezane podobe ali podobnost katerekoli
stvari, ki ti jo je Gospod, tvoj Bog, prepovedal. 24 Kajti
Gospod, tvoj Bog, je požirajoč ogenj, celó ljubosumen
Bog. 25 Ko boš zaplodil otroke in otrok otroke in boste
dolgo ostali v deželi in se boste izpridili in naredili
rezano podobo ali podobnost katerikoli stvari in boste
počeli zlo v očeh Gospoda, svojega Boga, da ga
dražite k jezi, 26 pokličem nebo in zemljo, da ta dan
pričujeta zoper vas, da boste kmalu popolnoma izginili
iz dežele, v katero ste šli prek Jordana, da jo vzamete
v last. Ne boste podaljšali svojih dni na njej, temveč
boste popolnoma uničeni. 27 Gospod vas bo razkropil
med narode in malo vas bo ostalo po številu med
pogani, kamor vas bo vodil Gospod. 28 Tam boste
služili bogovom, delu človeških rok, lesu in kamnu, ki
niti ne vidita niti ne slišita, ne jesta niti ne vonjata. 29
Toda če boš od tam iskal Gospoda, svojega Boga, ga
boš našel, če ga iščeš z vsem svojim srcem in z vso
svojo dušo. 30 Ko si v stiski in vse te stvari pridejo
nadte, torej v zadnjih dneh, če se obrneš h Gospodu,
svojemu Bogu in boš poslušen njegovemu glasu 31
(kajti Gospod, tvoj Bog, je usmiljen Bog) te ne bo
zapustil niti uničil niti pozabil zaveze tvojih očetov, ki jim
jo je prisegel. 32 Kajti vprašaj sedaj o dneh, ki so minili,
ki so bili pred teboj, od dneva, ko je Bog na zemlji
ustvaril moža in vprašaj od ene strani neba do druge,
ali je bila tam kakršna koli takšna stvar, kot je ta velika
stvar, ali je bila slišati podobno? 33 Mar je kdajkoli
ljudstvo slišalo glas Boga govoriti iz srede ognja, kakor
si slišal ti, in je živelo? 34 Mar je Bog poskušal iti in si
vzeti narod iz srede drugega naroda, s preizkušnjami,
znamenji, čudeži, vojno, mogočno roko, z iztegnjenim
laktom in z velikimi strahotami, glede na vse, kar je
Gospod, vaš Bog, storil za vas v Egiptu, pred vašimi
očmi? 35 Tebi je bilo pokazano, da bi lahko vedel, da
Gospod, on je Bog. Tam ni nobenega drugega poleg
njega. 36 Iz nebes ti je dal, da slišiš njegov glas, da
bi te lahko poučil, in na zemlji ti je pokazal svoj velik
ogenj in ti slišiš njegove besede iz srede ognja. 37
Ker je vzljubil tvoje očete, zato je izbral tvoje seme za
njimi in te privedel ven v njegovem pogledu, s svojo
mogočno močjo iz Egipta, 38 da izpred tebe napodi
narode, večje in mogočnejše kakor si ti, da te privede
noter, da ti da njihovo deželo v dediščino, kakor je to
ta dan. 39 Vedi torej danes in preudari to v svojem
srcu, da Gospod, on je Bog, v nebesih zgoraj in na
zemlji spodaj. Tam ni nobenega drugega. 40 Ohranjal
boš torej njegove zakone in njegove zapovedi, ki
ti jih danes zapovedujem, da bo lahko šlo dobro s
teboj in s tvojimi otroki za teboj in da lahko podaljšaš
svoje dneve na zemlji, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog,
na veke.« 41 Potem je Mojzes oddvojil tri mesta na
tej strani Jordana proti sončnemu vzhodu, 42 da bi
ubijalec, ki bi nenamerno ubil svojega bližnjega in
ga v preteklih časih ni sovražil, lahko pobegnil tja in
da bežeč v eno izmed teh mest lahko ostane živ. 43
Namreč Becer v divjini, na ravnini dežele Rubenovcev
in Ramót v Gileádu od Gádovcev in Golán v Bašánu od
Manásejcev. 44 To je postava, ki jo je Mojzes postavil
pred Izraelove otroke. 45 To so pričevanja, zakoni in
sodbe, ki jih je Mojzes govoril Izraelovim otrokom, po
tem, ko so izšli iz Egipta, 46 na tej strani Jordana, v
dolini nasproti Bet Peórja, v deželi amoréjskega kralja
Sihóna, ki je prebival v Hešbónu, ki so ga Mojzes in
Izraelovi otroci udarili, potem ko so izšli iz Egipta. 47

Vzeli so v last njegovo deželo in deželo bašánskega
kralja Oga, dveh kraljev Amoréjcev, ki sta bila na tej
strani Jordana, proti sončnemu vzhodu; 48 od Aroêrja,
ki je ob bregu reke Arnón, celo do gore Sion, ki je
Hermon 49 in vso ravnino na tej strani Jordana proti
vzhodu, celo do morja ravnine, pod izviri Pisge.

5 Mojzes je sklical ves Izrael in jim rekel: »Poslušaj,
oh Izrael, zakone in sodbe, ki jih ta dan govorim v
vaša ušesa, da se jih lahko naučite in jih ohranjate in
jih izvršujete. 2 Gospod, naš Bog, je z nami sklenil
zavezo na Horebu. 3 Gospod te zaveze ni sklenil z
našimi očeti, temveč z nami, torej nami, ki smo, vsi
izmed nas, ta dan tukaj živi. 4 Gospod je s teboj govoril
iz obličja v obličje, na gori, iz srede ognja 5 (ob tistem
času sem stal med Gospodom in vami, da bi vam
pokazal Gospodovo besedo, kajti vi ste se zaradi ognja
bali in niste šli gor na goro), rekoč: 6 ›Jaz sem Gospod,
tvoj Bog, ki te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše
sužnosti. 7 Pred menoj ne boš imel nobenih drugih
bogov. 8 Sebi ne boš naredil nobene rezane podobe ali
kakršnekoli podobnosti katerekoli stvari, ki je v nebesih
zgoraj ali ki je na zemlji spodaj ali ki je v vodah pod
zemljo. 9 Ne boš se jim priklanjal niti jim služil, kajti jaz,
Gospod, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, ki obiskujem
krivičnost očetov na otrocih do tretjega in četrtega
rodu teh, ki me sovražijo 10 in izkazujem usmiljenje
tisočim tistih, ki me ljubijo in varujejo moje zapovedi.
11 Ne boš v prazno vzel imena Gospoda, svojega
Boga, kajti Gospod ne bo brez krivde držal tistega, ki v
prazno jemlje njegovo ime. 12 Varuj šabatni dan, da ga
posvečuješ, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog. 13
Šest dni se boš trudil in opravljal vse svoje delo, 14
toda sedmi dan je šabat Gospodu, tvojemu Bogu. Na
[ta dan] ne boš opravljal nobenega dela, ne ti, niti tvoj
sin, niti tvoja hči, niti tvoj sluga, niti tvoja dekla, niti tvoj
vol, niti tvoj osel, niti nobena izmed tvoje živine, niti
tvoj tujec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, da lahko tvoj
sluga in tvoja dekla počivata kakor ti. 15 Spominjaj pa
se, da si bil služabnik v egiptovski deželi in da te je
Gospod, tvoj Bog, od tam privedel z mogočno roko
in z iztegnjenim laktom. Zato ti je Gospod, tvoj Bog,
zapovedal, da izvajaš šabatni dan. 16 Spoštuj svojega
očeta in svojo mater, kakor ti je zapovedal Gospod,
tvoj Bog, da bodo tvoji dnevi lahko podaljšani in da ti
bo dobro šlo v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog. 17
Ne boš ubil. 18 Niti ne boš zagrešil zakonolomstva. 19
Niti ne boš kradel. 20 Niti ne boš pričal po krivem zoper
svojega bližnjega. 21 Niti si ne boš želel žene svojega
bližnjega, niti ne boš hlepel [po] hiši svojega bližnjega,
[po] njegovem polju ali [po] njegovem slugi ali [po]
njegovi dekli, [po] njegovem volu ali [po] njegovem oslu
ali [po] katerikoli stvari, ki je [od] tvojega bližnjega.‹ 22
Te besede je Gospod govoril vsemu zboru na gori,
iz srede ognja, iz oblaka in iz goste teme, z močnim
glasom. In ni več dodal. Napisal jih je na dve kamniti
plošči in mi ju izročil. 23 Pripetilo se je, ko ste iz srede
teme zaslišali glas (kajti gora je gorela z ognjem),
da ste se mi približali, celó vsi poglavarji vaših rodov
in vaše starešine 24 in ste rekli: ›Glej, Gospod, naš
Bog, nam je pokazal svojo slavo in svojo veličino in
iz srede ognja smo slišali njegov glas. Ta dan smo
videli, da Bog govori z možem in ta živi. 25 Zdaj torej
zakaj naj bi umrli? Kajti ta velik ogenj nas bo použil.
Če še naprej slišimo glas Gospoda, našega Boga,
potem bomo umrli. 26 Kajti kdo je tam od vsega mesa,
ki je iz srede ognja slišal govoriti glas živega Boga,
kakor smo mi in je živel? 27 Ti pojdi blizu in prisluhni
vsemu, kar bo rekel Gospod, naš Bog in spregovori
nam vse, kar ti bo govoril Gospod, naš Bog in mi bomo
temu prisluhnili in to storili.‹ 28 Gospod je slišal glas
vaših besed, ko ste mi govorili in Gospod mi je rekel:
›Slišal sem glas besed tega ljudstva, ki so ti jih govorili.
Dobro so povedali vse, kar so govorili. 29 Oh, da bi
bilo takšno srce v njih, da bi se me bali in se vedno
držali vseh mojih zapovedi, da bi bilo lahko dobro z
njimi in z njihovimi otroki na veke! 30 Pojdi, reci jim:
›Ponovno se vrnite v svoje šotore.‹ 31 Toda kar se
tebe tiče, ti ostani tukaj, poleg mene in govoril ti bom
vse zapovedi, zakone in sodbe, ki jih boš učil, da jih
bodo lahko izpolnjevali v deželi, ki sem jim jo dal, da jo
vzamejo v last.‹ 32 Obeleževali boste torej, da delate,
kakor vam je zapovedal Gospod, vaš Bog. Ne boste
se odvrnili vstran, ne k desni roki ne k levi. 33 Hodili
boste po vseh poteh, ki vam jih je zapovedal Gospod,
vaš Bog, da boste lahko živeli in da bo lahko dobro z
vami in da boste lahko podaljšali svoje dni v deželi, ki
jo boste vzeli v last.

6 Torej to so zapovedi, zakoni in sodbe, ki jih je
Gospod, vaš Bog, zapovedal, da vas učim, da jih
boste lahko izpolnjevali v deželi, kamor greste, da
jo vzamete v last, 2 da se boš lahko bal Gospoda,
svojega Boga, da boš ohranjal vse njegove zakone
in njegove zapovedi, ki sem ti jih zapovedal: ti, tvoj
sin in sin tvojega sina, vse dni tvojega življenja in da
bodo tvoji dnevi lahko podaljšani. 3 Poslušaj torej, oh
Izrael in obeležuj, da to storiš, da bo lahko dobro s
teboj in da boš lahko mogočno povečan, kakor ti je
obljubil Gospod, Bog tvojih očetov, v deželi, kjer tečeta
mleko in med. 4 Poslušaj, oh Izrael: › Gospod, naš
Bog, je edini Gospod 5 in ljubil boš Gospoda, svojega
Boga, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z
vso svojo močjo.‹ 6 In te besede, ki sem ti jih danes
zapovedal, bodo v tvojem srcu. 7 In ti jih boš marljivo
učil svoje otroke in boš govoril o njih, ko sediš v svoji

hiši, ko hodiš po poti, ko se uležeš in ko vstajaš. **8** Privezal si jih boš za znamenje na roko in te bodo kot načelek med tvojimi očmi. **9** Napisal jih boš na podboje svoje hiše in na svoja velika vrata. **10** In zgodilo se bo, ko te bo Gospod, tvoj Bog, privedel v deželo, ki jo je prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da ti da velika in čedna mesta, ki jih nisi zgradil **11** in hiše, polne vseh dobrih stvari, ki jih nisi napolnil in izkopane vodnjake, ki jih nisi izkopal, vinograde in oljke, ki jih nisi zasadil; ko jih boš jedel in boš sit, **12** potem se pazi, da ne pozabiš Gospoda, ki te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti. **13** Bal se boš Gospoda, svojega Boga in mu služil in prisegal pri njegovem imenu. **14** Ne boste šli za drugimi bogovi, bogovi ljudstev, ki so naokoli vas **15** (kajti Gospod, tvoj Bog, je med vami ljubosumen Bog), da ne bi bila zoper tebe vžgana jeza Gospoda, tvojega Boga in te uniči iz obličja zemlje. **16** Ne boste skušali Gospoda, svojega Boga, kakor ste ga skušali v Masi. **17** Marljivo boste varovali zapovedi Gospoda, svojega Boga, njegova pričevanja in njegove zakone, ki ti jih je zapovedal. **18** Storil boš to, kar je prav in dobro v Gospodovih očeh, da bo lahko dobro s teboj in da lahko vstopiš in vzameš v last dobro deželo, ki jo je Gospod prisegel tvojim očetom, **19** da pred teboj prežene vse tvoje sovražnike, kakor je govoril Gospod. **20** In ko te tvoj sin sprašuje v času, ki pride, rekoč: ›Kaj pomenijo pričevanja, zakoni in sodbe, ki vam jih je zapovedal Gospod, naš Bog?‹ **21** Potem boš svojemu sinu rekel: ›V Egiptu smo bili faraonovi sužnji in Gospod nas je z mogočno roko privedel iz Egipta. **22** Gospod je pred našimi očmi nad Egiptom, nad faraonom in nad vso njegovo hišo pokazal znamenja in čudeže, velika in boleča **23** in nas odvedel od tam, da bi nas lahko privedel noter, da nam da deželo, ki jo je prisegel našim očetom. **24** Gospod nam je zapovedal, da izvršujemo vse te zakone, da se vedno bojimo Gospoda, svojega Boga, za naše dobro, da nas lahko ohrani žive, kakor je to na ta dan. **25** In to bo naša pravičnost, če obeležujemo vse te zapovedi pred Gospodom, svojim Bogom, kakor nam je zapovedal.‹

7 Ko te bo Gospod, tvoj Bog, privedel v deželo, kamor greš, da jo vzameš v last in je pred teboj pregnal mnoge narode: Hetejce, Girgašéjce, Amoréjce, Kánaance, Perizéjce, Hivéjce in Jebusejce, sedem narodov, večje in mogočnejše kakor ti, **2** in ko jih bo Gospod, tvoj Bog, izročil pred teboj, jih boš udaril in popolnoma uničil. Nobene zaveze ne boš sklenil z njimi niti jim ne izkaži usmiljenja, **3** niti z njimi ne boš sklepal porok. Svoje hčere ne boš dal njegovemu sinu niti njegove hčere ne boš vzel k svojemu sinu. **4** Kajti tvojega sina bodo odvrnile od sledenja meni, da bi lahko služile drugim bogovom. Tako bo zoper tebe vžgana Gospodova jeza in te nenadoma uniči. **5** Temveč boste tako postopali z njimi: uničili boste njihove oltarje in razbili njihove podobe in posekali njihove ašere in njihove rezane podobe sežgali z ognjem. **6** Kajti ti si sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu. Gospod, tvoj Bog, te je izbral, da mu boš posebno ljudstvo, nad vsemi ljudstvi, ki so na obličju zemlje. **7** Gospod svoje ljubezni ni naravnal na vas niti vas ni izbral, ker ste bili številnejši kot katerokoli ljudstvo, kajti bilo vas je najmanj izmed vseh ljudstev, **8** temveč, ker vas je Gospod ljubil in ker je želel držati prisego, ki jo je prisegel vašim očetom, vas je Gospod izpeljal z mogočno roko in vas odkupil iz hiše sužnosti, iz roke faraona, egiptovskega kralja. **9** Vedi torej, da Gospod, tvoj Bog, on je Bog, zvesti Bog, ki ohranja zavezo in usmiljenje s tistimi, ki ga ljubijo in ohranjajo njegove zapovedi tisočim rodovom. **10** Tistim pa, ki ga sovražijo, poplača k njihovemu obrazu, da jih uniči. Ne bo počasen do tistega, ki ga sovraži; poplačal mu bo v obraz. **11** Torej boš varoval zapovedi, zakone in sodbe, ki sem ti jih ta dan zapovedal, da jih izvršuješ. **12** Kjerkoli se bo to pripetilo, če prisluhnete tem sodbam in jih varujete in jih izpolnjujete, da ti bo Gospod, tvoj Bog, varoval zavezo in usmiljenje, ki ga je prisegel tvojim očetom. **13** Ljubil te bo, te blagoslavljal in te namnožil. Blagoslavljal bo tudi sad tvoje maternice in sad tvoje dežele, tvoje žito, tvoje vino in tvoje olje, narast tvojega goveda in trope tvojih ovc, v deželi, ki jo je prisegel tvojim očetom, da ti jo da. **14** Blagoslovljen boš nad vsemi ljudstvi. Med vami ne bo jalovega moškega ali ženske ali med vašo živino. **15** Gospod bo od tebe odvrnil vso bolezen in nobene izmed teh zlih egiptovskih bolezni, ki jih poznaš, ne bo položil nadte, temveč jih bo položil na vse tiste, ki te sovražijo. **16** Použil boš vsa ljudstva, ki ti jih bo izročil Gospod, tvoj Bog. Tvoje oko nad njimi ne bo imelo nobenega usmiljenja. Niti ne boš služil njihovim bogovom, kajti to ti bo zanka. **17** Če boš v svojem srcu rekel: ›Ti narodi so številnejši kakor jaz; kako jih lahko razlastim?‹ **18** Ne boš se jih bal, temveč se boš dobro spomnil, kaj je Gospod, tvoj Bog, storil faraonu in vsemu Egiptu: **19** velike preizkušnje, ki so jih videle tvoje oči, znamenja, čudeže, mogočno roko in iztegnjen laket, s čimer te je izpeljal Gospod, tvoj Bog. Tako bo Gospod, tvoj Bog, storil vsem ljudstvom, ki se jih bojiš. **20** Poleg tega bo Gospod, tvoj Bog, mednje poslal sršene, dokler ne bodo tisti, ki so preostali in se skrivajo pred teboj, uničeni. **21** Pred njimi ne boš zgrožen, kajti Gospod, tvoj Bog, je med vami mogočen in strašen Bog. **22** In Gospod, tvoj Bog, bo te narode po malo in malo

odstranil pred teboj. Ne boš jih mogel naenkrat použiti,
da ne bi poljske zveri narasle nad teboj. 23 Toda
Gospod, tvoj Bog, jih bo izročil tebi in uničeval jih boš
z mogočnim uničenjem, dokler ne bodo uničeni. 24
Njihove kralje bo izročil v tvojo roko in njihovo ime
boš uničil izpod neba. Noben človek ne bo zmožen
obstati pred teboj, dokler jih ne uničiš. 25 Rezane
podobe njihovih bogov boste sežgali z ognjem. Ne
boš hlepel po srebru ali zlatu, ki je na njih niti si ga
ne vzemi k sebi, da ne bi bil v tem ujet, kajti to je
ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. 26 Niti v svojo hišo
ne prinašaj gnusobe, da ne bi bil preklet, kakor je ona,
temveč naj se ti skrajno gnusi in skrajno jo zaničuj,
kajti to je prekleta stvar.

8 Vse zapovedi, ki sem ti jih ta dan zapovedal,
boste obeleževali, da jih izvršujete, da boste lahko
živeli, se množili in vstopili in vzeli v last deželo, ki
jo je Gospod prisegel vašim očetom. 2 Spomnil se
boš celotne poti, po kateri te je Gospod, tvoj Bog,
teh štirideset let vodil po divjini, da te poniža in te
preizkusi, da spozna kaj je bilo v tvojem srcu, bodisi
se boš držal njegovih zapovedi ali ne. 3 Ponižal te
je in ti dopustil, da si bil lačen in te hranil z mano,
ki je nisi poznal niti je niso poznali tvoji očetje, da bi
ti on lahko dal spoznati, da človek ne živi samo od
kruha, temveč človek živi od vsake besede, ki izhaja iz
Gospodovih ust. 4 Teh štirideset let se tvoja obleka
na tebi ni postarala niti tvoje stopalo ni oteklo. 5 V
svojem srcu boš tudi preudaril, da kakor mož kara
svojega sina, tako Gospod, tvoj Bog, kara tebe. 6
Zatorej boš varoval zapovedi Gospoda, svojega Boga,
da hodiš po njegovih poteh in da se ga bojiš. 7 Kajti
Gospod, tvoj Bog, te vodi v dobro deželo, deželo
vodnih potokov, studencev in globin, ki privrejo iz dolin
in hribov; 8 deželo pšenice, ječmena, trt, figovih dreves
in granatnih jabolk; deželo olivnega olja in medu; 9
deželo, v kateri boš jedel kruh brez pomanjkanja, v njej
ti ne bo primanjkovalo nobene stvari; deželo, katere
kamni so železo in iz katerih hribov lahko koplješ bron.
10 Ko se naješ in si sit, potem boš blagoslovil Gospoda,
svojega Boga, zaradi dobre dežele, ki ti jo je dal. 11
Pazi se, da ne pozabiš Gospoda, svojega boga, da
se ne bi držal njegovih zapovedi, njegovih sodb in
njegovih zakonov, ki sem ti jih zapovedal ta dan, 12
da se ne bi, ko se naješ in si sit in si si zgradil ljubke
hiše in prebival v njih; 13 in ko se tvoji tropi in tvoje
črede pomnožijo in je pomnoženo tvoje srebro in tvoje
zlato in je pomnoženo vse, kar imaš; 14 tvoje srce ne
povzdigne in pozabiš na Gospoda, svojega Boga, ki
te je privedel iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti,
15 ki te je vodil skozi to veliko in strašno divjino, v
kateri so bile ognjene kače, škorpijoni in suša, kjer ni
bilo vode; ki ti je vodo privedel iz kremenčeve skale;
16 ki te je v divjini hranil z mano, ki je tvoji očetje
niso poznali, da bi te lahko ponižal in da bi te lahko
preizkusil, da ti v tvojem zadnjem koncu stori dobro.
17 In ti bi rekel v svojem srcu: ›Moja moč in mogočnost
moje roke mi je pridobila to premoženje.‹ 18 Ampak se
boš spominjal Gospoda, svojega Boga, kajti on je ta,
ki ti daje moč, da pridobiš premoženje, da lahko on
vzpostavi svojo zavezo, ki jo je prisegel tvojim očetom,
kakor je to ta dan. 19 Zgodilo pa se bo, če pozabite
Gospoda, svojega Boga in hodite za drugimi bogovi
in jim služite in jih obožujete, ta dan pričujem zoper
vas, se boste zagotovo pogubili. 20 Kakor narodi, ki jih
Gospod uničuje pred vašim obrazom, tako se boste
pogubili, ker niste hoteli biti poslušni glasu Gospoda,
svojega Boga.

9 Poslušaj, oh Izrael: ›Danes prečkaš Jordan, da
vstopiš in vzameš v last narode, večje in močnejše
kakor ti, velika mesta in ograjena do neba, 2 veliko in
visoko ljudstvo, otroke Anákovcev, ki jih poznaš in o
katerih si slišal reči: ›Kdo lahko stoji pred Anákovimi
otroki!‹ 3 Razumi torej ta dan, da je Gospod, tvoj Bog,
tisti, ki gre preko pred teboj. Kakor požirajoč ogenj jih
bo uničil in on jih bo privedel dol, pred tvoj obraz. Tako
jih boš pognal ven in jih hitro uničil, kakor ti je rekel
Gospod. 4 Ne govori v svojem srcu, potem ko jih je
Gospod, tvoj Bog, spodil izpred tebe, rekoč: ›Zaradi
moje pravičnosti me je Gospod privedel, da vzamem
v last to deželo, ‹ temveč jih je zaradi zlobnosti teh
narodov Gospod pognal izpred tebe. 5 Ne greš, da
zaradi svoje pravičnosti ali zaradi poštenosti svojega
srca vzameš v last njihovo deželo, temveč zaradi
zlobnosti teh narodov jih je Gospod, tvoj Bog, pognal
izpred tebe in da lahko izpolni besedo, ki jo je Gospod
prisegel tvojim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu. 6
Razumi torej, da ti Gospod, tvoj Bog, te dobre zemlje
ne daje v posest zaradi tvoje pravičnosti, kajti ti si
trdovratno ljudstvo. 7 Zapomni si in ne pozabi, kako si
v divjini do besa dražil Gospoda, svojega Boga. Od
dneva, ko si odšel iz egiptovske dežele, dokler niste
prišli na ta kraj, ste bili uporni zoper Gospoda. 8 Tudi
na Horebu ste do besa izzivali Gospoda, tako da je bil
Gospod nad vami jezen, da vas uniči. 9 Ko sem odšel
gor na goro, da prejmem kamniti plošči, torej plošči
zaveze, ki jo je Gospod sklenil z vami, potem sem
na gori ostal štirideset dni in štirideset noči niti nisem
jedel kruha niti pil vode. 10 In Gospod mi je izročil dve
kamniti plošči, popisani z Božjim prstom. Na njima je
bilo napisano glede na vse besede, ki jih je Gospod z
vami govoril na gori, iz srede ognja, na dan zbora.
11 Ob koncu štiridesetih dni in štiridesetih noči se je
pripetilo, da mi je Gospod dal dve kamniti plošči, torej

plošči zaveze. 12 Gospod mi je rekel: ›Vstani, hitro se
spusti od tod, kajti tvoje ljudstvo, ki si jih privedel iz
Egipta, se je izpridilo. Hitro so se obrnili proč iz poti, ki
sem jim jo zapovedal. Naredili so si ulito podobo.‹ 13
Nadalje mi je Gospod spregovoril, rekoč: ›Videl sem to
ljudstvo in glej, to je trdovratno ljudstvo. 14 Pusti me
pri miru, da jih lahko uničim in njihovo ime izbrišem
izpod neba. Iz tebe pa bom naredil narod, mogočnejši
in večji kakor oni.‹ 15 Tako sem se obrnil in prišel dol z
gore in gora je gorela z ognjem in dve tabli zaveze
sta bili v mojih dveh rokah. 16 Pogledal sem in glej,
grešili ste zoper Gospoda, svojega Boga in si naredili
ulito tele. Hitro ste se obrnili proč iz poti, ki vam jo je
zapovedal Gospod. 17 Vzel sem dve plošči in ju vrgel
iz svojih dveh rok ter ju razbil pred vašimi očmi. 18 In
padel sem dol pred Gospodom, kakor prvič, štirideset
dni in štirideset noči. Niti nisem jedel kruha niti nisem
pil vode zaradi vseh vaših grehov, ki ste jih z zlobnim
početjem zagrešili v Gospodovih očeh, da ga izzivate k
jezi. 19 Kajti bal sem se jeze in silnega nezadovoljstva,
s katerim je bil Gospod ogorčen zoper vas, da vas
uniči. Toda Gospod mi je tudi ob tistem času prisluhnil.
20 Gospod je bil zelo jezen nad Aronom, da bi ga uničil,
jaz pa sem isti čas molil za Arona. 21 Vzel sem vaš
greh, tele, ki ste ga naredili in ga sežgal z ognjem in ga
poteptal in ga zelo drobno zmlel, dokler ni bil ta majhen
kakor prah, in njegov prah sem vrgel v potok, ki se
spušča z gore. 22 In pri Tabêri, pri Masi in pri Kibrot-
Hattaavi ste do besa izzivali Gospoda. 23 Podobno, ko
vas je Gospod poslal iz Kadeš Barnée, rekoč: ›Pojdite
gor in vzemite v last deželo, ki sem vam jo dal.‹ Potem
ste se uprli zoper zapoved Gospoda, svojega Boga in
mu niste verjeli niti niste prisluhnili njegovemu glasu.
24 Od dneva, ko sem vas spoznal, ste bili uporni zoper
Gospoda. 25 Tako sem padel dol pred Gospodom,
štirideset dni in štirideset noči, kakor sem prvič padel
dol, ker je Gospod rekel, da vas bo uničil. 26 Molil sem
torej h Gospodu in rekel: ›Oh Gospod Bog, ne uniči
svojega ljudstva in svoje dediščine, ki si jo odkupil
preko svoje veličine, ki si jo s svojo mogočno roko
privedel iz Egipta. 27 Spomni se svojih služabnikov:
Abrahama, Izaka in Jakoba. Ne glej na trmoglavost teh
ljudi niti k njihovi zlobnosti niti k njihovemu grehu, 28
da ne bi dežela, od koder si nas privedel, rekla: ›Ker
jih Gospod ni bil zmožen privesti v deželo, ki jim jo je
obljubil in ker jih je sovražil, jih je privedel ven, da jih
pobije v divjini.‹ 29 Vendar so tvoje ljudstvo in tvoja
dediščina, ki si jih izpeljal s svojo mogočno močjo in s
svojim iztegnjenim laktom.‹

10 Ob tistem času mi je Gospod rekel: ›Izsekaj si
dve kamniti plošči, podobni prvima in pridi gor k
meni na goro in si naredi skrinjo iz lesa. 2 Na tabli
bom zapisal besede, ki so bile na prvih tablah, ki si
ju razbil in položil ju boš v skrinjo.‹ 3 In naredil sem
skrinjo iz akacijevega lesa in izsekal dve kamniti plošči,
podobni prvima in odšel gor na goro in v svoji roki sem
imel dve tabli. 4 Na tabli je zapisal deset zapovedi,
glede na prvo pisanje, ki vam jih je Gospod govoril na
gori iz srede ognja na dan zbora. In Gospod mi ju je
dal. 5 Obrnil sem se in prišel dol z gore in tabli položil
v skrinjo, ki sem jo naredil, in tam sta, kakor mi je
Gospod zapovedal. 6 Izraelovi otroci so odšli na svoje
potovanje od Beeróta Jaakánovih otrok v Mosêro. Tam
je Aron umrl in tam je bil pokopan in namesto njega je
v duhovniški službi služil njegov sin Eleazar. 7 Od tam
so odpotovali v Gidgád in iz Gidgáda v Jotbáto, deželo
rek vodá. 8 Ob tistem času je Gospod ločil Lévijev
rod, da nosi skrinjo Gospodove zaveze, da stojijo
pred Gospodom, da mu služijo in da blagoslavljajo
v njegovem imenu, do današnjega dne. 9 Zato Levi
nima deleža niti dediščine s svojimi brati; Gospod je
njegova dediščina, kakor mu je obljubil Gospod, tvoj
Bog. 10 In ostal sem na gori, kakor prvič, štirideset
dni in štirideset noči in Gospod mi je prisluhnil tudi ob
tistem času in Gospod te ni hotel uničiti. 11 Gospod mi
je rekel: ›Vstani, odpravi se na svoje potovanje pred
ljudstvom, da lahko vstopijo in vzamejo v last deželo,
ki sem jo prisegel njihovim očetom, da jim jo dam.‹
12 In sedaj, Izrael, kaj Gospod, tvoj Bog, zahteva od
tebe, razen, da se bojiš Gospoda, svojega Boga, da
hodiš po vseh njegovih poteh, da ga ljubiš, da služiš
Gospodu, svojemu Bogu, z vsem svojim srcem in z
vso svojo dušo. 13 Da varuješ Gospodove zapovedi in
njegove zakone, ki ti jih ta dan zapovedujem v tvoje
dobro? 14 Glej, nebo in nebesa nebes so od Gospoda,
tvojega Boga, tudi zemlja z vsem, kar je na njej. 15
Samo Gospod je imel zadovoljstvo v tvojih očetih, da
jih vzljubi in izbral je njihovo seme za njimi, torej vas,
izmed vseh ljudstev, kakor je to ta dan. 16 Obrežite
torej prednjo kožico svojega srca in ne bodite več
trdovratni. 17 Kajti Gospod, vaš Bog, je Bog bogov in
Gospod gospodov in véliki Bog, mogočen in strašen, ki
se ne ozira na osebe niti ne sprejema nagrade. 18
Izvaja sodbo sirote in vdove in ljubi tujca v tem, da mu
daje hrano in oblačilo. 19 Ljubite torej tujca, kajti tujci
ste bili v egiptovski deželi. 20 Bal se boš Gospoda,
svojega Boga. Njemu boš služil in k njemu se boš
trdno pridružil in prisegal pri njegovem imenu. 21 On je
tvoja hvala in on je tvoj Bog, ki je zate storil te velike
in strašne stvari, ki so jih videle tvoje oči. 22 Tvoji
očetje so odšli dol v Egipt s sedemdesetimi osebami in
sedaj te je Gospod, tvoj Bog, naredil kakor zvezd neba
zaradi množice.

11 Zato boš torej ljubil Gospoda, svojega Boga
in dnevno ohranjal njegovo zadolžitev, njegove
zakone, njegove sodbe in njegove zapovedi. **2** In
vedi ta dan, kajti nisem govoril z otroki, ki niso
vedeli in ki niso videli kaznovanja Gospoda, svojega
Boga, njegove veličine, njegove mogočne roke,
njegovega iztegnjenega lakta, **3** njegovih čudežev in
njegovih dejanj, ki jih je v sredi Egipta storil faraonu,
egiptovskemu kralju in vsej njegovi deželi **4** in kaj je on
storil egiptovski vojski, njihovim konjem in njihovim
bojnim vozovom; kako je vodo Rdečega morja primoral,
da jih preplavi, medtem ko so vas zasledovali in kako
jih je Gospod uničil do današnjega dne, **5** in kaj vam je
storil v divjini, dokler niste prišli na ta kraj, **6** in kaj je
storil Datánu in Abirámu, sinovoma Rubenovega sina
Eliába; kako je zemlja odprla svoja usta in požrla njiju,
njune družine, njune šotore in vse njuno imetje, ki je
bilo v njuni posesti, v sredi vsega Izraela, **7** toda vaše
oči so videle vsa velika Gospodova dejanja, ki jih je
storil. **8** Zatorej boste ohranjali vse zapovedi, ki sem
vam jih ta dan zapovedal, da boste lahko močni in
vstopite in se polastite dežele, kamor greste, da jo
vzamete v last **9** in da boste lahko podaljšali svoje
dneve v deželi, ki jo je Gospod prisegel vašim očetom,
da jo da njim in njihovemu semenu, deželo, kjer tečeta
mleko in med. **10** Kajti dežela, kamor vstopaš, da jo
vzameš v last, ni kakor egiptovska dežela, od koder ste
izšli, kjer si sejal svoje seme in jo s svojim stopalom
namakal kakor zeliščni vrt, **11** temveč je dežela, kamor
greste, da jo vzamete v last, dežela hribov in dolin
in pitne vode od dežja z neba, **12** dežela, za katero
skrbi Gospod, tvoj Bog; oči Gospoda, tvojega Boga, so
vedno na njej, od začetka leta, celó do konca leta. **13**
In zgodilo se bo, če boste marljivo prisluhnili mojim
zapovedim, ki sem vam jih ta dan zapovedal, da ljubite
Gospoda, svojega Boga in da mu služite z vsem svojim
srcem in z vso svojo dušo, **14** da vam bom dal dežja
vaši deželi v njegovem pravšnjem obdobju, prvi dež
in pozni dež, da boš lahko zbral svoje žito in svoje
vino in svoje olje. **15** In poslal bom travo na tvoja polja
za tvojo živino, da boš lahko jedel in bil sit. **16** Pazite
nase, da vaše srce ne bo zavedeno in se odvrnete
in služite drugim bogovom in jih obožujete **17** in bi
se potem zoper vas vžgal Gospodov bes in on zapre
nebo, da tam ne bo dežja in da dežela ne obrodi
svojega sadu in da se ne bi hitro pogubili iz dobre
dežele, ki vam jo daje Gospod. **18** Zatorej boste te
moje besede položili v svoje srce in v svojo dušo in
si jih privezali za znamenje na roko, da bodo lahko
kakor načelki med vašimi očmi. **19** In vi jih boste učili
svoje otroke, govoreč o njih, ko sediš v svoji hiši in ko
hodiš po poti, ko se uležeš in ko vstajaš. **20** Napisal jih
boš na podboje svoje hiše in na svoja velika vrata, **21**
da bodo vaši dnevi lahko pomnoženi in dnevi vaših
otrok v deželi, ki jo je Gospod prisegel vašim očetom,
da jim jo da, kakor dneve nebes na zemlji. **22** Kajti
če boste marljivo varovali vse te zapovedi, ki sem
vam jih zapovedal, da jih storite, da ljubite Gospoda,
svojega Boga, da hodite po vseh njegovih poteh in
da se ga trdno držite, **23** potem bo Gospod vse te
narode izgnal izpred vas in vi se boste polastili večjih
narodov in mogočnejših, kakor ste vi. **24** Vsak kraj, na
katerega bodo stopili podplati vaših stopal, bo vaš;
od divjine in Libanona, od reke, reke Evfrata, celo
do najbolj oddaljenega morja bo vaša pokrajina. **25**
Tam noben človek ne bo mogel obstati pred vami,
kajti Gospod, vaš Bog, bo položil strah pred vami in
grozo nad vso deželo, po kateri boste stopali, kakor
vam je rekel. **26** Glejte, ta dan sem pred vas postavil
blagoslov in prekletstvo. **27** Blagoslov, če ubogate
zapovedi Gospoda, svojega Boga, ki sem vam jih ta
dan zapovedal **28** in prekletstvo, če ne boste ubogali
zapovedi Gospoda, svojega Boga, temveč se boste
odvrnili iz poti, ki sem vam jo ta dan zapovedal, da
greste za drugimi bogovi, ki jih niste poznali. **29** In
zgodilo se bo, ko te bo Gospod, tvoj Bog, privedel v
deželo, kamor greš, da jo vzameš v last, da boš položil
blagoslov na goro Garizím in prekletstvo na goro Ebál.
30 Ali nista na drugi strani Jordana, ob poti, kjer sonce
zahaja v kánaanski deželi, ki prebivajo v nerodovitni
ravnini nasproti Gilgálu, poleg Moréjevih ravnin? **31**
Kajti šli boste čez Jordan, da vstopite, da vzamete v
last deželo, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog in vzeli jo
boste v last in prebivali v njej. **32** In obeležili boste, da
storite vse zakone in sodbe, ki sem jih ta dan postavil
pred vas.

12 To so zakoni in sodbe, ki jih boste obeležili, da jih
počnete v deželi, ki ti jo daje Gospod, Bog vaših
očetov, da jo vzamete v last, vse dni, ko živite na zemlji.
2 Vse kraje, na katerih so narodi, ki jih boste vzeli v
last, služili svojim bogovom na visokih gorah, na hribih
in pod vsakim zelenim drevesom, boste popolnoma
uničili. **3** Porušili boste njihove oltarje, zlomili njihove
stebre, njihove ašere sežgali z ognjem, posekali boste
rezane podobe njihovih bogov in njihova imena uničili
iz tega kraja. **4** Tako ne boste storili Gospodu, svojemu
Bogu. **5** Toda na kraj, ki ga bo Gospod, vaš Bog,
izbral izmed vseh vaših rodov, da tam položi svoje ime,
celó k njegovemu prebivališču boste sledili in tja boš
prišel **6** in tja boste prinašali svoje žgalne daritve, svoje
klavne daritve, svoje desetine, vzdigovalne daritve
svoje roke, svoje zaobljube, svoje prostovoljne daritve
in prvence od svojih čred in od svojih tropov. **7** Tam
boste jedli pred Gospodom, svojim Bogom in veselili se

boste v vsem, k čemur položite svojo roko, vi in vaše
družine, v čemer te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovil.
8 Ne boste počeli po vseh stvareh, ki jih mi ta dan
delamo tukaj, vsak mož karkoli je pravilno v njegovih
lastnih očeh. 9 Kajti doslej niste prišli k počitku in k
dediščini, ki vam jo daje Gospod, vaš Bog. 10 Toda
ko greste čez Jordan in prebivate v deželi, ki vam jo
daje Gospod, vaš Bog, da jo podedujete in ko vam
daje počitek pred vsemi vašimi sovražniki naokoli, tako
da varno prebivate, 11 potem bo tam kraj, ki ga bo
Gospod, vaš Bog, izbral, da svojemu imenu povzroči,
da prebiva tam. Tja boste prinesli vse, kar sem vam
zapovedal: vaše žgalne daritve, vaše klavne daritve,
vaše desetine, vzdigovalno daritev vaše roke in vso
vašo izbiro zaobljub, ki ste jih zaobljubili Gospodu, 12
in veselili se boste pred Gospodom, vašim Bogom,
vi in vaši sinovi, vaše hčere, služabniki, vaše dekle
in Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, ker nima
ne deleža, ne dediščine z vami. 13 Pazi nase, da
ne daruješ svojih žgalnih daritev na vsakem kraju, ki
ga vidiš, 14 temveč na kraju, ki ga bo Gospod izbral
v enem izmed tvojih rodov, tam boš daroval svoje
žgalne daritve in tam boš počel vse, kar ti zapovem.
15 Vendar v vseh svojih velikih vratih lahko zakolješ in
ješ meso, karkoli tvoja duša poželi, glede na blagoslov
Gospoda, tvojega Boga, ki ti ga je dal. Nečisti in
čisti lahko jé od tega, kakor od srnjaka in kakor od
jelena. 16 Samo krvi ne boste jedli; kakor vodo jo
boste izlili na zemljo. 17 Znotraj svojih velikih vrat ne
smeš jesti desetine svojega žita ali svojega vina ali
svojega olja ali prvencev svojih čred ali svojega tropa,
niti česarkoli od svojih zaobljub, ki si jih zaobljubil, niti
svojih prostovoljnih daritev ali vzdigovalne daritve svoje
roke, 18 temveč jih moraš jesti pred Gospodom, svojim
Bogom, na kraju, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, ti in
tvoj sin, tvoja hči, tvoj sluga, tvoja dekla in Lévijevec,
ki je znotraj tvojih velikih vrat, in veselil se boš pred
Gospodom, svojim Bogom, v vsem, k čemur priložiš
svoji roki. 19 Pazi nase, da ne zapustiš Lévijevca tako
dolgo, kot živiš na zemlji. 20 Ko bo Gospod, tvoj Bog,
povečal tvojo mejo, kakor ti je obljubil in boš rekel:
›Jedel bom meso, ‹ ker tvoja duša hrepeni, da bi jedla
meso; lahko ješ meso, karkoli tvoja duša poželi. 21 Če
je kraj, ki ga je izbral Gospod, tvoj Bog, da tam položi
svoje ime, predaleč od tebe, potem boš zaklal od svoje
črede in od svojega tropa, ki ti ga je dal Gospod, kakor
sem ti zapovedal in v svojih velikih vratih boš jedel
karkoli tvoja duša poželi. 22 Celo kakor se pojesta
srnjak in jelen, tako jih boš ti pojedel. Nečisti in čisti
bosta enako jedla od njih. 23 Samo bodi odločen, da
ne ješ krvi, kajti kri je življenje in življenja ne smeš jesti
z mesom. 24 Ne boš je jedel. Kakor vodo jo boš izlil na
zemljo. 25 Ne boš je jedel, da bo lahko dobro s teboj in
s tvojimi otroki za teboj, ko boš delal to, kar je pravilno
v Gospodovih očeh. 26 Samo svoje svete stvari, ki jih
imaš in svoje zaobljube boš vzel in šel na kraj, ki ga bo
Gospod izbral 27 in daroval boš svoje žgalne daritve,
meso in kri, na oltarju Gospoda, svojega Boga. In kri
tvojih klavnih daritev bo izlita na oltar Gospoda, tvojega
Boga in jedel boš meso. 28 Obeležuj in poslušaj vse te
besede, ki sem ti jih zapovedal, da bo lahko dobro s
teboj in s tvojimi otroki za teboj na veke, ko delaš to,
kar je dobro in pravilno v očeh Gospoda, tvojega Boga.
29 Ko bo Gospod, tvoj Bog, izpred tebe uničil narode,
kamor greš, da jih vzameš v last in jih zasedeš in
prebivaš v njihovi deželi, 30 pazi nase, da ne boš ujet s
tem, da jim slediš, potem ko so bili uničeni izpred tebe,
in da ne povprašuješ po njihovih bogovih, rekoč: ›Kako
so ti narodi služili svojim bogovom? Celo jaz bom počel
podobno.‹ 31 Ne boš tako počel Gospodu, svojemu
Bogu, kajti vsako ogabnost Gospodu, ki jo on sovraži,
so počeli svojim bogovom, kajti celo svoje sinove in
svoje hčere so v ognju sežigali svojim bogovom. 32
Katerokoli stvar ti zapovem, obeležuj, da jo storiš. K
temu ne boš dodal niti od tega ne boš jemal.

13 Če tam med vami vstane prerok ali sanjač sanj
in ti daje znamenje ali čudež 2 in se znamenje
ali čudež, o katerem ti je govoril zgodi, rekoč: ›Pojdimo
za drugimi bogovi, ki jih nisi poznal in jim služimo,
‹ 3 ne boš prisluhnil besedam tega preroka ali tega
sanjača sanj, kajti Gospod, vaš Bog, vas preizkuša, da
bi spoznal ali ljubite Gospoda, svojega Boga, z vsem
svojim srcem in z vso svojo dušo. 4 Hodili boste za
Gospodom, svojim Bogom in se ga bali in varovali
njegove zapovedi in ubogali njegov glas in mu boste
služili in se trdno pridružili k njemu. 5 Tisti prerok ali
tisti sanjač sanj pa bo usmrčen, zato ker je govoril,
da vas odvrne od Gospoda, vašega Boga, ki vas je
privedel iz egiptovske dežele in vas odkupil iz hiše
sužnosti, da bi te sunil iz poti, ki ti jo je Gospod, tvoj
Bog, zapovedal, da hodiš po njej. Tako boš zlo iztrebil
proč iz svoje srede. 6 Če te tvoj brat, sin tvoje matere
ali tvoj sin ali tvoja hči ali žena tvojega naročja ali tvoj
prijatelj, ki je kakor tvoja lastna duša, na skrivaj privabi,
rekoč: ›Pojdimo in služimo drugim bogovom, ‹ ki jih
nisi poznal ne ti niti tvoji očetje, 7 namreč bogovom
ljudstev, ki so naokoli tebe, blizu tebe ali daleč od tebe,
od enega konca zemlje celo do drugega konca zemlje,
8 se ne boš strinjal z njim, niti mu prisluhnil, niti se ga
tvoje oko ne bo usmililo, niti ne boš prizanesel, niti
mu ne boš prikrival, 9 temveč ga boš zagotovo ubil.
Tvoja roka bo prva nad njim, da ga položi v smrt in
zatem roka vsega ljudstva. 10 Kamnal ga boš s kamni,
da umre, ker je iskal, da te pahne proč od Gospoda,

tvojega Boga, ki te je privedel iz egiptovske dežele, iz
hiše sužnosti. 11 In ves Izrael bo slišal in se bal in
nobene takšne zlobnosti, kot je ta, ne bo več storil med
vami. 12 Če boš slišal reči v enem izmed svojih mest, ki
ti jih je Gospod, tvoj Bog, dal, da prebivaš tam, rekoč:
13 › Neki možje, Beliáovi otroci, so odšli ven izmed vas
in zavedli prebivalce svojega mesta, rekoč: ›Pojdimo
in služimo drugim bogovom, ‹ ki jih niste poznali.‹ 14
Potem boš povprašal in naredil preiskavo in marljivo
spraševal, in glej, če je to res in je stvar gotova, da je
med vami narejena takšna ogabnost, 15 potem boš
prebivalce tega mesta zagotovo udaril z ostrino meča,
ga skrajno uničil in vse, kar je v njem in njegovo živino,
z ostrino meča. 16 Ves njegov plen boš zbral na sredi
njegove ulice in mesto popolnoma sežgal z ognjem in
ves njegov plen, za Gospoda, svojega Boga, in le-to bo
kup na veke; ne bo ponovno zgrajeno. 17 Tvoje roke
se ne bo trdno pridružilo ničesar od preklete stvari, da
se bo Gospod lahko odvrnil od okrutnosti svoje jeze
in ti izkazal usmiljenje in imel sočutje nad teboj in te
pomnožil, kakor je prisegel tvojim očetom, 18 ko boš
prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da varuješ
vse njegove zapovedi, ki sem ti jih ta dan ukazal, da
delaš to, kar je pravilno v očeh Gospoda, svojega
Boga.

14 Vi ste otroci Gospoda, svojega Boga. Ne boste
se rezali niti naredili katerekoli plešavosti med
svojimi očmi zaradi mrtvega. 2 Kajti ti si sveto ljudstvo
Gospoda, svojega Boga in Gospod te je izbral, da bi
mu bil izvoljeno ljudstvo nad vsemi narodi, ki so na
zemlji. 3 Ne boš jedel kakršnekoli gnusne stvari. 4
To so živali, ki jih boš jedel: vol, ovca, koza, 5 jelen,
srnjak, damjak, divja koza, antilopa, divji vol in gams.
6 Vsako žival, ki deli kopito in ima parklje razklane
na dvoje in prežvekuje med živalmi, to boste jedli. 7
Vendar teh ne boste jedli izmed teh, ki prežvekujejo
ali izmed teh, ki delijo kopito, kot so kamela, zajec in
kunec, kajti prežvekujejo, toda ne delijo kopita, zato
so vam nečiste. 8 In svinjo, ker ta deli kopito, vendar
ne prežvekuje, ta vam je nečista. Ne boste jedli od
njihovega mesa niti se ne boste dotaknili njihovega
mrtvega trupla. 9 Te boste jedli od vsega, kar je v
vodah: jedli boste vse, ki imajo plavuti in luske. 10
Karkoli pa nima plavuti in lusk ne smete jesti, to vam je
nečisto. 11 Jedli boste od vseh čistih ptic. 12 Toda ti so
tisti, od katerih ne boste jedli: orel, brkati ser, ribji orel,
13 črni škarnik, kragulj, jastreb po njegovi vrsti, 14 vsak
krokar po njegovi vrsti, 15 sova, nočni sokol, kukavica,
sokol po njegovi vrsti, 16 majhna sova, velika sova,
labod, 17 pelikan, egiptovski jastreb, kormoran, 18
štorklja, čaplja po svoji vrsti, smrdokavra in netopir. 19
Vsaka plazeča stvar, ki leti, vam je nečista, teh naj se
ne jé. 20 Toda od vse čiste perjadi lahko jeste. 21 Od
nobene stvari, ki pogine sama od sebe, ne boste jedli.
Dal jo boš tujcu, ki je v tvojih velikih vratih, da bo to
lahko jedel, oziroma jo lahko prodaš neznancu, kajti ti
si sveto ljudstvo Gospodu, svojemu Bogu. Kozlička
ne boš kuhal v mleku njegove matere. 22 Resnično
boš desetinil ves donos svojega semena, ki ti ga polje
prinaša leto za letom. 23 Pred Gospodom, svojim
Bogom, na kraju, ki ga je on izbral, da tam namesti
svoje ime, boš jedel desetino svojega žita, svojega
vina, svojega olja in prvence svojih čred in svojih
tropov, da se lahko naučiš vedno bati se Gospoda,
svojega Boga. 24 Če pa je pot zate predolga, tako da
tega ne moreš nesti, ali če je kraj, ki ga bo Gospod,
tvoj Bog, izbral, da tam postavi svoje ime, predaleč od
tebe, ko te je Gospod, tvoj Bog, blagoslovil, 25 potem
boš to spremenil v denar in denar povezal v svojo roko
in boš šel na kraj, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral,
26 in ti boš ta denar dal, za karkoli tvoja duša poželi.
Za vole ali za ovce ali za vino ali za močno pijačo
ali za karkoli, kar tvoja duša poželi in jedel boš tam
pred Gospodom, svojim Bogom in veselil se boš ti in
tvoja družina 27 in Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih
vrat. Ne boš ga zapustil, kajti on nima niti deleža niti
dediščine s teboj. 28 Ob koncu treh let boš prinesel
vso desetino svojega pridelka istega leta in to boš
položil znotraj svojih velikih vrat 29 in Lévijevec (ker
nima niti deleža niti dediščine s teboj) in tujec, sirota
in vdova, ki so znotraj tvojih velikih vrat, bodo prišli,
jedli in bodo nasičeni, da te Gospod, tvoj Bog, lahko
blagoslovi pri vsem delu tvoje roke, ki ga počneš.

15 Ob koncu vsakih sedmih let boš naredil odpust.
2 To je način odpusta. Vsak upnik, ki posoja,
mora svojemu bližnjemu to odpustiti. Tega ne bo terjal
od svojega bližnjega ali od svojega brata, ker je to
imenovano Gospodov odpust. 3 Od tujca lahko to
ponovno zahtevaš, toda kar je tvoje, s tvojim bratom,
bo tvoja roka odpustila, 4 razen ko med vami ne bo
nobenega revnega, kajti Gospod te bo silno blagoslovil
v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, za dediščino, da
jo vzameš v last, 5 samo če previdno prisluhneš glasu
Gospoda, svojega Boga, da obeležuješ izpolnjevanje
vseh teh zapovedi, ki sem ti jih ta dan zapovedal.
6 Kajti Gospod, tvoj Bog, te blagoslavlja, kakor ti je
obljubil in posojal boš mnogim narodom, toda ti si ne
boš izposojal in kraljeval boš nad mnogimi narodi, toda
oni ne bodo kraljevali nad teboj. 7 Če je med vami
revež enega izmed tvojih bratov znotraj katerihkoli
izmed tvojih velikih vrat, v tvoji deželi, ki ti jo daje
Gospod, tvoj Bog, ne boš zakrknil svojega srca niti
svoje roke zaprl pred svojim revnim bratom, 8 temveč
mu boš na široko odprl svojo roko in zagotovo mu

boš posodil dovolj za njegovo potrebo, v tem, kar
mu manjka. 9 Pazi se, da ne bi bilo misli v tvojem
zlobnem srcu, rekoč: ›Sedmo leto, leto odpusta, se
približuje‹ in je tvoje oko zlobno zoper tvojega revnega
brata in mu ničesar ne daš in on zoper tebe kliče h
Gospodu in to ti bo greh. 10 Zagotovo mu boš dal in
tvoje srce ne bo užaloščeno, ko mu daješ, zato ker te
bo za to stvar Gospod, tvoj Bog, blagoslovil v vseh
tvojih delih in v vsem, k čemur boš položil svojo roko.
11 Kajti revni ne bo nikoli izginil iz dežele. Zatorej ti
zapovedujem, rekoč: ›Svojo roko boš na široko odprl
svojem bratu, svojemu revnemu in svojemu pomoči
potrebnemu v svoji deželi.‹ 12 In če ti bo prodan tvoj
brat, Hebrejec ali Hebrejka in ti služi šest let, ga boš
potem v sedmem letu od sebe pustil svobodnega. 13 In
ko ga svobodnega pošlješ od sebe, mu ne boš pustil,
da gre proč prazen. 14 Velikodušno ga boš opremil iz
svojega tropa in iz svojega mlatišča in iz svoje vinske
stiskalnice. Dal mu boš od tega, s čimer te je Gospod,
tvoj Bog, blagoslovil. 15 Spomnil se boš, da si bil
suženj v egiptovski deželi in Gospod, tvoj Bog, te je
odkupil, zato ti danes zapovedujem to stvar. 16 Zgodilo
se bo, če ti reče: ›Ne bom šel proč od tebe, ‹ ker ljubi
tebe in tvojo hišo, ker mu je dobro s teboj, 17 potem
boš vzel šilo in ga na vratih prebodel skozi njegovo
uho in on bo tvoj služabnik na veke. In prav tako boš
podobno storil svoji dekli. 18 Ne bo se ti zdelo težko,
ko ga svobodnega pošlješ proč od sebe, kajti vreden ti
je bil dvojnega najetega služabnika, v tem, ko ti je služil
šest let in Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslovil v vsem,
kar delaš. 19 Vse prvence, ki pridejo iz tvoje črede in
iz tvojega tropa, boš posvetil Gospodu, svojemu Bogu.
Nobenega dela ne boš opravljal s prvencem svojega
bikca niti strigel prvenca svoje ovce. 20 To boš leto za
letom jedel pred Gospodom, svojim Bogom, ti in tvoja
družina, na kraju, ki ga bo Gospod izbral. 21 In če je na
njem kakršnakoli pomanjkljivost kakor, če je hrom ali
slep ali ima kakršnokoli bolezensko pomanjkljivost, ga
ne boš žrtvoval Gospodu, svojemu Bogu. 22 Jedel ga
boš znotraj svojih velikih vrat. Nečista in čista oseba ga
bo jedla enako kakor srnjaka in kakor jelena. 23 Samo
njegove krvi ne boš jedel. Na tla jo boš izlil kakor vodo.

16 Obeležujte mesec abíb in praznujte pasho
Gospodu, svojemu Bogu, kajti v mesecu abíbu te
je Gospod, tvoj Bog, ponoči privedel iz Egipta. 2 Torej
boš žrtvoval pasho Gospodu, svojemu Bogu, od tropa
in črede, na kraju, ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral,
da tam postavi njegovo ime. 3 Zraven ne boš jedel
nobenega kvašenega kruha. Sedem dni boš zraven
jedel nekvašen kruh, celo kruh stiske, kajti v naglici
si prišel iz egiptovske dežele, da se vse dni svojega
življenja lahko spominjaš dneva, ko si prišel ven iz
egiptovske dežele. 4 S teboj, v vseh tvojih pokrajinah,
sedem dni ne bo videti nobenega kvašenega kruha
niti naj tam ne ostane nobene stvari od mesa, ki ga
žrtvuješ zvečer prvega dne, čez noč do jutra. 5 Ne
smeš žrtvovati pashe, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog,
znotraj katerihkoli izmed tvojih velikih vrat, 6 temveč
na kraju, ki ti ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da tja
postavi svoje ime, tam boš zvečer žrtvoval pasho ob
sončnem zahodu, ob času, ko si prišel ven iz Egipta. 7
To boš spekel in jedel na kraju, ki ga bo izbral Gospod,
tvoj Bog. Zjutraj pa se boš obrnil in šel v svoje šotore.
8 Šest dni boš jedel nekvašen kruh in na sedmi dan
bo slovesen zbor Gospodu, tvojemu Bogu. V tem
[dnevu] ne boš opravljal nobenega dela. 9 Sedem
tednov si boš štel, začni šteti sedem tednov od tistega
časa, ko v žito začenjaš postavljati srp. 10 Praznik
tednov Gospodu, svojemu Bogu, boš ohranjal z obiljem
prostovoljne daritve svoje roke, ki jo boš dal Gospodu,
svojemu Bogu, glede na to, kakor te je Gospod, tvoj
Bog, blagoslovil. 11 Veselil se boš pred Gospodom,
svojim Bogom, ti in tvoj sin, tvoja hči, tvoj sluga, tvoja
dekla, Lévijevec, ki je znotraj tvojih velikih vrat, in
tujec, sirota ter vdova, ki so med vami, na mestu, ki
ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral, da tam postavi svoje
ime. 12 Spominjal se boš, da si bil suženj v Egiptu in
obeleževal in izvajal boš vse te zakone. 13 Sedem dni
boš obeleževal šotorski praznik, potem ko si spravil
svoje žito in svoje vino. 14 Ob svojem prazniku se boš
veselil ti in tvoj sin, tvoja hči, tvoj sluga, tvoja dekla,
Lévijevec in tujec, sirota ter vdova, ki so znotraj tvojih
velikih vrat. 15 Sedem dni boš praznoval slovesen
praznik Gospodu, svojemu Bogu, na mestu, ki ga bo
Gospod izbral, ker te bo Gospod, tvoj Bog, blagoslovil
pri vsem tvojem donosu in v vseh delih tvojih rok, zato
se boš zagotovo veselil. 16 Trikrat letno se bodo vsi
tvoji možje prikazali pred Gospodom, tvojim Bogom,
na kraju, ki ga bo izbral. Na praznik nekvašenega
kruha, na praznik tednov in na šotorski praznik. Pred
Gospodom se ne bodo prikazali prazni. 17 Vsak moški
bo dal, kakor je zmožen, glede na blagoslov Gospoda,
tvojega Boga, ki ti ga je dal. 18 Znotraj vseh svojih
velikih vratih si boš postavil sodnike in častnike, ki ti jih
daje Gospod, tvoj Bog, po tvojih rodovih in ljudstvu
bodo sodili s pravično sodbo. 19 Ne boš sprevračal
sodbe, ne boš se oziral na osebe niti ne boš jemal
daru, kajti dar zaslepljuje oči modrega in sprevrača
besede pravičnega. 20 Temu, kar je povsem pravično,
boš sledil, da boš lahko živel in podedoval deželo, ki ti
jo daje Gospod, tvoj Bog. 21 Ne boš si sadil nasada
kakršnihkoli dreves blizu oltarja Gospoda, svojega
Boga, ki si ga boš naredil. 22 Niti si ne boš postavljal
kakršnekoli podobe; kar Gospod, tvoj Bog, sovraži.

17 Gospodu, svojemu Bogu, ne boš žrtvoval
nobenega bika ali ovce, na kateri je pomanjkljivost
ali kakršnakoli slaba stvar, kajti to je ogabnost Gospodu,
tvojemu Bogu. **2** Če se med vami najdeta mož ali
ženska, znotraj katerihkoli izmed tvojih velikih vrat, ki
ti jih daje Gospod, tvoj Bog, ki sta storila zlobnost v
očeh Gospoda, tvojega Boga, v tem, da sta prestopala
njegovo zavezo **3** in sta šla in služila drugim bogovom
in jih oboževala ali sonce ali luno ali katerokoli vojsko
neba, česar nisem zapovedal **4** in ti je to povedano
in si o tem slišal in marljivo poizvedoval in glej, če je
resnično in je stvar gotova, da je v Izraelu narejena
takšna ogabnost, **5** potem boš tega moža ali to žensko,
ki sta zagrešila to zlobno stvar, pripeljal naprej, k svojim
velikim vratom, torej tistega moža ali tisto žensko in ju
boš kamnal s kamni, dokler ne umreta. **6** Po ustih dveh
ali treh prič bo tisti, ki je vreden smrti, usmrčen, toda
po ustih ene priče ne bo usmrčen. **7** Roke prič bodo
prve nad njim, da ga usmrtijo in potem roke vsega
ljudstva. Tako boš odstranil zlo izmed vas. **8** Če tam
vstane zadeva, v sodbi zate pretežka, med krvjo in
krvjo, med izgovorom in izgovorom, med udarcem in
udarcem, ki so zadeve polemike znotraj tvojih velikih
vrat, potem se boš vzdignil in se povzpel na kraj,
ki ga bo Gospod, tvoj Bog, izbral **9** in prišel boš k
duhovnikom Lévijevcem in k sodniku, ki bo v tistih dneh
in povprašal in pokazali ti bodo razsodbo sodbe. **10**
Storil boš glede na razsodbo, ki ti jo bodo pokazali tisti,
iz tistega kraja, ki ga bo Gospod izbral in obeleževal
boš, da storiš glede na vse, o čemer te obvestijo. **11**
Storil boš glede na razsodbo postave, ki te jo bodo
učili, in glede na sodbo, ki ti jo bodo povedali. Ne boš
se odvrnil od obsodbe, ki ti jo bodo pokazali, ne na
desno roko niti ne na levo. **12** Mož pa, ki bo delal
prepotentno in ne bo prisluhnil duhovniku, ki tam stoji,
da služi pred Gospodom, tvojim Bogom ali sodniku,
celo tisti mož bo umrl, in ti se boš iz Izraela znebil
zla. **13** In vse ljudstvo bo slišalo in se balo in ne bo
več prepotentno ravnalo. **14** Ko prideš v deželo, ki ti
jo daje Gospod, tvoj Bog in jo boš vzel v last in boš
prebival v njej in boš rekel: ›Nad seboj si bom postavil
kralja, kakor je pri vseh narodih naokoli mene, ‹ **15**
boš vsekakor za kralja nad seboj postavil tistega, ki
ga bo izbral Gospod, tvoj Bog. Enega izmed svojih
bratov boš postavil za kralja nad seboj. Nad seboj ne
smeš postaviti tujca, ki ni tvoj brat. **16** Toda ta si ne bo
množil konj niti ljudstvu ne bo povzročil, da se vrne
v Egipt, z namenom, da bi množil konje, ker kakor ti
je Gospod rekel: ›Odslej se ne boš več vrnil po tisti
poti.‹ **17** Niti si k sebi ne bo množil žená, da njegovega
srca ne odvrnejo stran niti k sebi ne bo silno pomnožil
srebra in zlata. **18** In zgodilo se bo, ko sedi na prestolu
svojega kraljestva, da si bo zapisal prepis te postave v
knjigo iz te, ki je pred duhovniki Lévijevci, **19** in ta bo z
njim in iz nje bo bral vse dni svojega življenja, da se bo
lahko učil bati se Gospoda, svojega Boga, da ohranja
vse besede te postave in te zakone, da jih izvršuje, **20**
da njegovo srce ne bo povzdignjeno nad njegove brate
in da se ne obrne proč od zapovedi, k desni roki ali k
levi, z namenom, da lahko podaljša svoje dni v svojem
kraljestvu, on in njegovi otroci, v sredi Izraela.

18 Duhovniki Lévijevci in ves Lévijev rod ne bodo
imeli niti deleža niti dediščine z Izraelom. Jedli
bodo Gospodove daritve, narejene z ognjem in [od]
njegove dediščine. **2** Zato ne bodo imeli dediščine
med svojim brati. Gospod je njihova dediščina, kakor
jim je rekel. **3** In to bo pripadlo duhovniku od ljudstva,
od tistih, ki darujejo klavno daritev, bodisi je to vol ali
ovca; in duhovniku bodo dali pleče, dve ličnici in vamp.
4 Tudi prve sadove svojega žita, svojega vina, svojega
olja in prvo runo svojih ovc mu boš dal. **5** Kajti Gospod,
tvoj Bog, ga je izbral izmed vseh tvojih rodov, da stoji,
da služi v Gospodovem imenu, njemu in njegovim
sinovom na veke. **6** Če pride Lévijevec od katerihkoli
izmed tvojih velikih vrat, ven iz vsega Izraela, kjer
je začasno bival in pride z vso željo svojega uma
na kraj, ki ga bo Gospod izbral, **7** potem bo služil
v imenu Gospoda, svojega Boga, kakor počno vsi
njegovi bratje Lévijevci, ki stojijo tam pred Gospodom.
8 Za jesti bodo imeli podobne obroke, poleg tega, kar
pride od prodaje imetja njegovega očeta. **9** Ko prideš
v deželo, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog, se ne boš
naučil ravnati po gnusobah teh narodov. **10** Naj ne
bo najti med vami nikogar, ki primora svojega sina
ali svojo hčer, da gre skozi ogenj ali da uporablja
vedeževanje ali astrologa ali uročevalca ali čarovnico
11 ali zaklinjevalca ali posvetovalca z osebnimi duhovi
ali čarovnika ali rotilca duhov umrlih. **12** Kajti vsi ti, ki
počno te stvari, so gnusoba Gospodu in zaradi teh
gnusob jih bo Gospod, tvoj Bog, pognal izpred tebe.
13 Popoln boš z Gospodom, svojim Bogom. **14** Kajti
ti narodi, ki se jih boš polastil, so poslušali astrologe
in vedeževalce, toda kar se tebe tiče, ti Gospod, tvoj
Bog, ni dopustil, da tako počneš. **15** Gospod, tvoj Bog,
ti bo iz tvoje srede, izmed tvojih bratov, obudil Preroka,
podobnega meni. Njemu boste prisluhnili, **16** glede
na vse, kar si na Horebu želel od Gospoda, svojega
Boga, na dan zbora, rekoč: ›Naj ne poslušam ponovno
glasu Gospoda, svojega Boga niti naj ne vidim več
tega velikega ognja, da ne umrem.‹ **17** Gospod mi je
rekel: ›Dobro so govorili to, kar so govorili. **18** Vzdignil
jim bom preroka izmed njihovih bratov, podobnega tebi
in svoje besede bom položil v njegova usta in govoril

jim bo vse, kar mu bom zapovedal. 19 In zgodilo se bo,
da kdorkoli ne bo prisluhnil mojim besedam, ki jih bo
govoril v mojem imenu, bom to zahteval od njega. 20
Toda prerok, ki si bo predrznil govoriti besedo v mojem
imenu, ki mu je nisem zapovedal govoriti ali ki bo
govoril v imenu drugih bogov, celo ta prerok bo umrl.‹
21 In če v svojem srcu rečeš: ›Kako bomo spoznali
besedo, ki je Gospod ni govoril?‹ 22 Kadar prerok
spregovori v Gospodovem imenu, če stvar ne sledi niti
se ne zgodi, to je stvar, ki je Gospod ni rekel, temveč
je prerok to prepotentno govoril. Ne boš se ga bal.

19 Kadar je Gospod, tvoj Bog, iztrebil narode, katerih
deželo ti daje Gospod, tvoj Bog in jih naslediš,
prebivaš v njihovih mestih in v njihovih hišah, 2 si boš v
sredi svoje dežele, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v last,
oddvojil tri mesta. 3 Pripravil si boš pot in na tri dele
razdelil pokrajine svoje dežele, ki ti jo daje Gospod, tvoj
Bog, da jo podeduješ, da lahko vsak ubijalec pobegne
tja. 4 In to je primer ubijalca, ki bo pobegnil tja, da bo
lahko živel: ›Kdorkoli nevede ubije svojega bližnjega,
ki ga v preteklem času ni sovražil, 5 kot ko gre mož s
svojim bližnjim v gozd, da sekata les in njegova roka
zamahne udarec s sekiro, da poseka drevo in glava
zdrsne iz toporišča in pade na njegovega bližnjega, da
ta umre, bo pobegnil v eno izmed teh mest in živel, 6
da ne bi krvni maščevalec zasledoval ubijalca, medtem
ko je njegovo srce vroče in ga dohitel, ker je dolga pot
in ga ubil medtem ko ta ni bil vreden smrti, ker ga v
preteklem času ni sovražil. 7 Zato ti zapovedujem,
rekoč: ›Zase si boš oddvojil tri mesta.‹ 8 Če Gospod,
tvoj Bog, poveča tvojo pokrajino, kakor je prisegel
tvojim očetom in ti da vso deželo, ki jo je obljubil dati
tvojim očetom; 9 če boš ohranjal vse te zapovedi, ki
ti jih ta dan zapovedujem, da jih izvršuješ, da ljubiš
Gospoda, svojega Boga in da vedno hodiš po njegovih
poteh, potem si boš poleg teh treh dodal še tri mesta,
10 da nedolžna kri ne bo prelita v tvoji deželi, ki ti jo
daje v dediščino Gospod, tvoj Bog in bi bila tako na tebi
kri. 11 Toda če katerikoli mož sovraži svojega bližnjega
in nanj preži v zasedi in se dvigne zoper njega in ga
smrtno udari, da ta umre in pobegne v eno izmed
teh mest, 12 potem bodo starešine njegovega mesta
poslali in ga dobili od tam in ga izročili v roko krvnega
maščevalca, da bo ta lahko umrl. 13 Tvoje oko se ga
ne bo usmililo, temveč boš iz Izraela odstranil krivdo
nedolžne krvi, da bo lahko dobro s teboj. 14 Ne boš
odstranil mejnika svojega bližnjega, ki so ga od starih
časov postavili v tvojo dediščino, ki jo boš podedoval v
deželi, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje v last. 15 Ena
priča se ne bo dvignila zoper človeka zaradi katerekoli
krivičnosti ali zaradi kateregakoli greha, s katerimkoli
grehom je grešil. Zadeva se bo potrdila pri ustih dveh
prič ali pri ustih treh prič. 16 Če kriva priča vstane zoper
kateregakoli, da priča zoper njega to, kar je napačno,
17 potem bosta oba človeka, med katerima je polemika,
stala pred Gospodom, pred duhovniki in sodniki, ki
bodo v tistih dneh 18 in sodniki bodo naredili marljivo
zasliševanje. Glej, če je priča kriva priča in je lažno
pričevala zoper svojega brata, 19 potem mu boste
storili kakor je sam mislil storiti svojemu bratu. Tako
boste izmed sebe iztrebili zlo. 20 Tisti, ki preostanejo,
bodo slišali in se bali in odslej med vami ne bodo več
zagrešili nobenega takšnega zla. 21 Tvoje oko se ne
bo usmililo, temveč bo življenje šlo za življenje, oko za
oko, zob za zob, roka za roko, stopalo za stopalo.

20 Ko greš ven na boj zoper svoje sovražnike in
vidiš konje in bojne vozove in ljudstvo, številnejše
od tebe, se jih ne boj, kajti Gospod, tvoj Bog, je s
teboj, ki te je privedel gor iz egiptovske dežele. 2
In zgodilo se bo, ko se približate k bitki, da bodo
pristopili duhovniki in spregovorili ljudstvu 3 ter jim
rekli: ›Prisluhni, oh Izrael, danes se približujete bitki
zoper svoje sovražnike. Naj vaša srca ne slabijo, ne
bojte se in ne trepetajte, niti zaradi njih ne bodite
prestrašeni, 4 kajti Gospod, vaš Bog, je ta, ki gre z
vami, da se za vas bori zoper vaše sovražnike, da vas
reši.‹ 5 Častniki bodo ljudstvu govorili, rekoč: ›Kateri
mož je tam, ki je zgradil novo hišo in je ni posvetil?
Naj ta gre in se vrne k svoji hiši, da v bitki ne umre
in je ne posveti drug moški. 6 In kateri mož je ta, ki
je zasadil vinograd in še ni jedel od njega? Tudi ta
naj gre in se vrne k svoji hiši, da v bitki ne umre in
drug moški ne jé od njega. 7 In kateri mož je tam, ki je
zaročil ženo in je še ni vzel? Naj gre in se vrne k svoji
hiši, da v bitki ne umre in je ne vzame drug moški.‹
8 Častniki bodo naprej govorili ljudstvu in bodo rekli:
›Kateri moški je tam, ki je bojazljiv in boječ? Naj gre
in se vrne k svoji hiši, da ne bo srce njegovih bratov
oslabelo tako kakor njegovo srce.‹ 9 Zgodilo se bo,
ko bodo častniki končali govorjenje ljudstvu, da bodo
postavili poveljnike vojsk, da vodijo ljudstvo. 10 Ko
prideš blizu mesta, da se boriš zoper njega, potem mu
razglasi mir. 11 Zgodilo se bo, če ti ta naredi odgovor
miru in ti odpre, potem se bo zgodilo, da ti bodo vsi
ljudje, ki so najdeni notri, postali davkoplačevalci in
ti bodo služili. 12 Če pa s teboj ne bo sklenilo miru,
temveč se bo zoper tebe vojskovalo, potem ga boš
oblegal 13 in ko ga Gospod, tvoj Bog, izroči v tvoje
roke, boš vsakega tamkajšnjega moškega udaril z
ostrino meča. 14 Toda ženske, malčke, živino in vse,
kar je v mestu, torej ves njegov plen, boš vzel k sebi
in jedel boš plen svojih sovražnikov, ki ti ga je dal
Gospod, tvoj Bog. 15 Tako boš storil vsem mestom, ki

so zelo daleč od tebe, ki niso od mest teh narodov. **16**
Toda od mest teh ljudstev, ki ti jih Gospod, tvoj Bog,
da za dediščino, ne boš ohranil živega ničesar, kar
diha, **17** temveč jih boš popolnoma uničil, namreč
Hetejce, Amoréjce, Kánaance, Perizéjce, Hivéjce in
Jebusejce, kakor ti je zapovedal Gospod, tvoj Bog,
18 da te ne naučijo delati po vseh svojih ogabnostih,
ki so jih storili svojim bogovom. Tako bi grešili zoper
Gospoda, svojega Boga. **19** Ko boš dolgo časa oblegal
mesto in se vojskoval zoper njega, da ga zavzameš,
ne boš uničil njegovih dreves s tem, da bi nadnje
privedel sekiro, kajti od njih lahko ješ in ne boš jih
posekal, da bi jih uporabil pri obleganju (kajti poljsko
drevo je življenje človeku). **20** Uničil in posekal boš
le drevesa, za katera veš, da niso drevesa za hrano.
Zoper mesto, ki se bojuje s teboj, boš zgradil branike,
dokler ne bo podjarmljeno.

21 Če je nekdo najden ubit na polju, ki ti ga Gospod,
tvoj Bog, daje v last, ležeč na polju in se ne ve
kdo ga je umoril, **2** potem bodo prišli tvoje starešine
in tvoji sodniki in bodo izmerili [razdaljo] do mest, ki
so naokoli tega, ki je umorjen. **3** Zgodilo se bo, da
mesto, ki je bliže umorjenemu človeku, celo starešine
tega mesta bodo vzeli telico, s katero še niso delali in
ki še ni vlekla jarma, **4** in starešine tega mesta bodo
telico privedli dol v valovito dolino, ki ni niti obdelana
niti posejana in tam, v dolini, bodo telici zlomili vrat
5 in duhovniki, sinovi Lévijevcev, se bodo približali,
kajti njih je Gospod, tvoj Bog, izbral, da mu služijo in
da blagoslavljajo v Gospodovem imenu, in po njihovi
besedi bo vsaka polemika in vsak udarec preizkušen **6**
in vse starešine tega mesta, ki je bliže umorjenemu
človeku, si bodo roke umili nad telico, ki je obglavljena
v dolini **7** in odgovorili bodo ter rekli: ›Naše roke niso
prelile te krvi niti naše oči tega niso videle. **8** Bodi
usmiljen, oh Gospod, svojemu ljudstvu Izraelu, ki si ga
odkupil in ne polagaj nedolžne krvi na svoje ljudstvo
Izrael, ki je najbliže.‹ In kri jim bo odpuščena. **9** Tako
boš izmed sebe odvzel krivdo nedolžne krvi, ko boš
storil to, kar je pravilno v Gospodovih očeh. **10** Ko greš
naprej v vojno zoper svoje sovražnike in ti jih Gospod,
tvoj Bog, izroči v tvoje roke in si jih zajel kot ujetnike
11 in vidiš med ujetniki lepo žensko in imaš do nje
poželenje, da bi jo imel za svojo ženo, **12** potem jo boš
privedel domov, v svojo hišo. Ona si bo obrila svojo
glavo in postrigla svoje nohte **13** in iz sebe bo odložila
oblačila svojega ujetništva in ostala bo v tvoji hiši in cel
mesec bo objokovala svojega očeta in svojo mater.
Potem boš šel noter k njej in boš njen soprog in ona
bo tvoja žena. **14** In zgodilo se bo, če z njo ne boš
imel veselja, potem jo boš pustil oditi kamor ona hoče.
Toda, ker si jo ponižal, je nikakor ne boš prodal za
denar, iz nje ne boš naredil trgovskega blaga. **15** Če
ima mož dve ženi, eno ljubljeno in drugo osovraženo in
sta mu rodili otroke, obe, ljubljena in osovražena in če
je prvorojenec od tiste, ki je bila osovražena, **16** potem
se bo zgodilo, ko daje svojim sinovom podedovati to,
kar ima, da ne sme narediti sina ljubljene prvorojenca
pred sinom osovražene, ki je zares prvorojenec, **17**
temveč bo sina osovražene priznal za prvorojenca s
tem, da mu da dvojni delež od vsega, kar ima, kajti
on je začetek njegove moči; pravica prvorojenca je
njegova. **18** Če ima človek trmoglavega in upornega
sina, ki noče ubogati glasu svojega očeta ali glasu
svoje matere in ko sta ga karala, da ju noče poslušati,
19 potem naj ga njegov oče in njegova mati primeta
in ga privedeta k starešinam njegovega mesta in k
velikim vratom njegovega kraja **20** in starešinam mesta
bosta rekla: ›Ta najin sin je trmoglav in uporen, noče
ubogati najinega glasu. Požeruh je in pijanec.‹ **21** In
vsi ljudje iz njegovega mesta ga bodo kamnali s kamni,
da ta umre. Tako boš zlo odstranil proč izmed vas in
ves Izrael bo slišal in se bal. **22** Če je moški zagrešil
greh, vreden smrti, in bo usmrčen in ga obesiš na
drevo, **23** naj njegovo truplo ne ostane vso noč na
drevesu, temveč ga boš vsekakor tisti dan pokopal
(kajti ta, ki je obešen, je preklet od Boga), da tvoja
dežela, ki ti jo Gospod, tvoj Bog, daje za dediščino, ne
bo omadeževana.

22 Vola svojega brata ali njegovo ovco ne boš gledal
zaiti in se skril pred njimi. V vsakem primeru
jih boš ponovno privedel k svojemu bratu. **2** Če tvoj
brat ni blizu tebe ali če ga ne poznaš, potem jo boš
privedel v svojo lastno hišo in ta bo s teboj, dokler je
tvoj brat ne gre iskat in mu jo boš ponovno vrnil. **3**
Na podoben način boš storil z njegovim oslom in tako
boš storil z njegovim oblačilom in z vsemi izgubljenimi
stvarmi svojega brata, ki jih je izgubil in si jih našel,
boš podobno storil. Ne smeš se skriti. **4** Osla svojega
brata ali njegovega vola ne boš gledal pasti dol ob poti
in se skril pred njima. Zagotovo mu boš pomagal, da
jih ponovno dvigne. **5** Ženska ne bo nosila tega, kar
pripada moškemu niti moški ne bo oblekel ženskega
oblačila, kajti vsi, ki tako delajo, so ogabnost Gospodu,
tvojemu Bogu. **6** Če se ptičje gnezdo znajde pred teboj
na poti, na kateremkoli drevesu ali na tleh, bodisi so
mladiči ali jajca in mati sedi na mladičih ali na jajcih,
ne boš vzel samice z mladiči, **7** temveč boš vsekakor
pustil mater oditi in k sebi vzel mlade, da bo lahko
dobro s teboj in da lahko podaljšaš svoje dni. **8** Ko
gradiš novo hišo, potem boš naredil obzidek za svojo
streho, da nad svojo hišo ne privedeš krvi, če katerikoli
mož pade od tam. **9** Svojega vinograda ne boš sejal z
različnimi semeni, da ne bi bil sad tvojega semena, ki

si ga posejal in sad vinograda omadeževan. 10 Ne
boš oral z volom in oslom skupaj. 11 Ne boš nosil
obleke različnih vrst, kakor iz volne in lanu, skupaj. 12
Sebi boš naredil rese na štirih četrtinah svoje suknje, s
katero se pokrivaš. 13 Če katerikoli moški vzame ženo
in gre noter k njej in jo zasovraži 14 in da priložnost
za opravljanje zoper njo in nadnjo privede zlo ime ter
reče: ›Vzel sem to žensko in ko sem prišel k njej, je
nisem našel device, ‹ 15 potem bosta oče gospodične
in njena mati vzela in k starešinam v mestnih velikih
vratih prinesla znamenja devištva gospodične 16 in oče
gospodične bo starešinam rekel: ›Svojo hčer sem dal
temu možu za ženo, ta pa jo sovraži 17 in glejte, dal je
priložnosti za opravljanje zoper njo, rekoč: ›Tvoje hčere
nisem našel device.‹ Vendar so to znamenja devištva
moje hčere.‹ In obleko bosta razgrnila pred starešinami
mesta. 18 In starešine tega mesta bodo vzele tega
moškega in ga kaznovale 19 in kaznovali ga bodo s
sto šekli srebra in jih dali očetu gospodične, ker je nad
Izraelovo devico privedel zlo ime in ona bo njegova
žena vse svoje dni. Ne sme je odsloviti. 20 Toda če je
ta stvar resnična in simboli devištva za gospodično
niso bili najdeni, 21 potem bo gospodično privedel ven
k vratom hiše njenega očeta in ljudje iz njenega mesta
jo bodo kamnali s kamni, da ta umre. Ker je storila
neumnost v Izraelu, da igra vlačugo v hiši svojega
očeta. Tako boš izmed vas odstranil zlo. 22 Če je
moški najden, da leži z žensko, poročeno s soprogom,
potem bosta oba umrla, oba, tako moški, ki je ležal z
žensko, in ženska. Tako boš zlo odstranil iz Izraela. 23
Če je gospodična, ki je devica, zaročena k soprogu in
jo moški najde v mestu in leži z njo, 24 potem boš oba
privedel ven, k velikim vratom tega mesta in kamnali
ju boste s kamenjem, da umreta. Gospodično, ker ni
kričala, kljub temu, da je bila v mestu in moškega, ker
je ponižal ženo svojega bližnjega. Tako boš izmed
sebe odstranil zlo. 25 Toda če moški najde zaročeno
gospodično na polju in jo moški prisili in leži z njo,
potem naj umre samo moški, ki je ležal z njo. 26 Toda
gospodični ne boš ničesar storil. Tam, na gospodični,
ni nobenega greha, vrednega smrti, kajti kakor ko se
moški vzdiguje zoper svojega bližnjega in ga ubije,
celo takšna je ta zadeva, 27 kajti našel jo je na polju in
zaročena gospodična je vpila, pa ni bilo nikogar, da jo
reši. 28 Če moški najde gospodično, ki je devica, ki ni
zaročena in jo prime in leži z njo in ju najdejo, 29 tedaj
naj moški, ki je ležal z njo, očetu od gospodične izroči
petdeset šeklov srebra in ona bo njegova žena; ker jo
je ponižal, je vse svoje dni ne sme odsloviti. 30 Mož ne
bo vzel žene svojega očeta niti odkril krajca očetovega
oblačila.

23 Kdor je ranjen v modih ali ima odrezan ud, ne
bo vstopil v Gospodovo skupnost. 2 Mešanec ne
bo vstopil v Gospodovo skupnost. Celo do njegovega
desetega rodu ne bo vstopil v Gospodovo skupnost. 3
Amónec ali Moábec ne bosta vstopila v Gospodovo
skupnost. Celo do njunega desetega rodu ne bosta
vstopila v Gospodovo skupnost na veke, 4 ker vas niso
srečali s kruhom in vodo na poti, ko ste izšli iz Egipta
in ker so zoper tebe najeli Beórjevega sina Bileáma
iz Petórja v Mezopotamiji, da te prekolne. 5 Kljub
temu Gospod, tvoj Bog, ni hotel prisluhniti Bileámu,
temveč ti je Gospod, tvoj Bog, prekletstvo obrnil na
blagoslov, ker te je Gospod, tvoj Bog, ljubil. 6 Vse
svoje dni na veke ne boš iskal njihovega miru niti
njihovega uspevanja. 7 Ne boš preziral Edómca, kajti
on je tvoj brat. Ne boš preziral Egipčana, kajti tujec
si bil v njegovi deželi. 8 Otroci, ki so rojeni od njih,
bodo v Gospodovo skupnost vstopili v svojem tretjem
rodu. 9 Ko gre vojska naprej, zoper tvoje sovražnike,
potem se varuj pred vsako zlobno stvarjo. 10 Če je
med vami kakršenkoli moški, ki ni čist zaradi razloga
nečistosti, ki se mu pripeti ponoči, potem se bo ločil
ven iz tabora, ne bo prišel znotraj tabora. 11 Temveč
bo tako, ko prihaja večer, da se bo umil z vodo, in ko
sonce zaide, bo ponovno prišel v tabor. 12 Imel boš
tudi kraj zunaj tabora, kamor boš šel, da se oddvojiš.
13 Na svojem orožju boš imel lopatico in zgodilo se bo,
ko se boš zunaj olajšal, boš s tem kopal in se obrnil
nazaj in pokril to, kar pride od tebe, 14 kajti Gospod,
tvoj Bog, hodi v sredi tvojega tabora, da te reši in da
pred teboj izroči tvoje sovražnike. Zato bo tvoj tabor
svet, da on v tebi ne vidi nobene nečiste stvari in se
ne odvrne od tebe. 15 Služabnika, ki je pred svojim
gospodarjem pobegnil k tebi, ne boš izročil njegovemu
gospodarju. 16 Prebival bo s teboj, torej med vami, na
tistem kraju, ki ga bo izbral, v enih izmed tvojih velikih
vrat, kjer mu je najbolj všeč. Ne boš ga zatiral. 17
Tam ne bo nobene vlačuge izmed Izraelovih hčera niti
posvečenega vlačugarja med Izraelovimi sinovi. 18 Ne
boš prinesel najemnine vlačuge ali pasjega plačila v
hišo Gospoda, svojega Boga, za kakršnokoli prisego,
kajti celo oboje je ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu.
19 Svojemu bratu ne boš posojal za obresti; obresti od
denarja, obresti od živeža, obresti od katerekoli stvari,
ki je posojena za obresti. 20 Tujcu lahko posodiš za
obresti, toda svojemu bratu ne boš posojal za obresti,
da te Gospod, tvoj Bog, lahko blagoslovi v vsem, česar
se loti tvoja roka v deželi, kamor greš, da jo vzameš v
last. 21 Ko boš zaobljubil zaobljubo Gospodu, svojemu
Bogu, se ne boš obiral, da to plačaš, kajti Gospod,
tvoj Bog, bo to zagotovo zahteval od tebe in to bi
bil greh v tebi. 22 Toda če opustiš, da se zaobljubiš,

potem v tebi ne bo greha. 23 To, kar je odšlo iz
tvojih ustnic, boš ohranjal in izvêdel, celó prostovoljno
daritev, glede na to, kot si zaobljubil Gospodu, svojemu
Bogu, kar si zaobljubil s svojimi usti. 24 Ko prideš
v vinograd svojega bližnjega, potem lahko na svojo
lastno željo do sitega ješ grozdje, toda nobenega ne
boš položil v svojo posodo. 25 Ko prideš v stoječe
žito svojega bližnjega, potem lahko s svojo roko trgaš
klasje, toda s srpom ne boš zamahnil v stoječe žito
svojega bližnjega.

24 Kadar si moški vzame ženo in jo poroči in se
pripeti, da ona ne najde naklonjenosti v njegovih
očeh, ker je v njej našel nekaj nečistega, potem naj ji
napiše ločitveni list in ji ga da v roko in jo pošlje ven iz
svoje hiše. 2 Ko je odšla iz njegove hiše, lahko gre in
postane žena drugega moškega. 3 Če jo zadnji mož
sovraži in ji napiše ločitveni list in ji ga da v roko in jo
pošlje ven iz svoje hiše, ali če zadnji soprog, ki jo je
vzel, da bi bila njegova žena, umre, 4 je njen prejšnji
soprog, ki jo je poslal proč, ne sme ponovno vzeti, da
bi bila njegova žena, potem ko je omadeževana, kajti
to je ogabnost pred Gospodom in ti deželi, ki ti jo daje
Gospod, tvoj Bog, za dediščino, ne boš povzročil, da
greši. 5 Ko si je mož vzel novo ženo, ne bo šel ven na
vojno niti ne bo obremenjen s kakršnimkoli poslom,
temveč bo eno leto doma svoboden in bo razveseljeval
svojo ženo, ki jo je vzel. 6 Noben človek ne bo za
jamstvo vzel spodnji ali zgornji mlinski kamen, kajti za
jamstvo jemlje človeško življenje. 7 Če je mož najden,
da krade kateregakoli izmed svojih bratov, Izraelovih
otrok in iz njega dela trgovsko blago ali ga proda,
potem bo ta tat umrl, in ti boš izmed vas iztrebil zlo. 8
Pazi na nadlogo gobavosti, da marljivo obeležuješ in
delaš glede na vse, kar te bodo Lévijevci učili. Kakor
sem jim zapovedal tako boste vi obeleževali, da delate.
9 Spominjaj se, kaj je Gospod, tvoj Bog, storil Mirjam
na poti potem, ko ste izšli iz Egipta. 10 Kadar karkoli
posodiš svojemu bratu, ne boš šel v njegovo hišo, da
bi dobil svoje jamstvo. 11 Stal boš zunaj in mož, ki
si mu posodil, bo jamstvo prinesel ven k tebi. 12 Če
je mož reven, ne boš spal z njegovim jamstvom. 13
V vsakem primeru mu boš ponovno izročil jamstvo,
ko sonce zaide, da bo lahko spal v svojem lastnem
oblačilu in te blagoslovil in to ti bo pravičnost pred
Gospodom, tvojim Bogom. 14 Ne boš zatiral najetega
služabnika, ki je reven in pomoči potreben, bodisi je od
tvojih bratov ali od tvojih tujcev, ki so v tvoji deželi,
znotraj tvojih velikih vrat. 15 Na njegov dan mu boš dal
njegovo najemnino niti ne bo sonce zašlo nad le-to,
kajti on je reven in nanjo naravnava svoje srce, da ne
bi zoper tebe klical h Gospodu in bi bil tebi to greh.
16 Očetje ne bodo usmrčeni zaradi otrok niti ne bodo
otroci usmrčeni zaradi očetov. Vsak mož bo usmrčen
za svoj greh. 17 Ne boš izkrivljal sodbe tujcu niti siroti
niti za jamstvo ne jemlji vdovinega oblačila, 18 temveč
se boš spominjal, da si bil suženj v Egiptu in Gospod,
tvoj Bog, te je odkupil od tam. Zato ti zapovedujem, da
to stvar storiš. 19 Ko na svojem polju požanješ svojo
žetev in si snop pozabil na polju, ne boš ponovno
šel, da ga vzameš. Ta bo za tujca, siroto in vdovo,
da te Gospod, tvoj Bog, lahko blagoslovi pri vsem
delu tvojih rok. 20 Kadar klatiš svojo oljko, ne boš
ponovno šel preko vej. To bo za tujca, siroto in vdovo.
21 Kadar nabiraš grozdje iz svojega vinograda, ne boš
kasneje paberkoval. To bo za tujca, siroto in vdovo. 22
Spominjal se boš, da si bil suženj v egiptovski deželi,
zato ti zapovedujem, da to stvar storiš.

25 Če je polemika med ljudmi in pridejo na sodbo, da
bi jim sodniki lahko sodili, potem bodo opravičili
pravičnega in obsodili zlobnega. 2 Zgodilo se bo, če
bo zloben človek vreden, da bi bil pretepen, da mu bo
sodnik povzročil, da se uleže in da bo z določenim
številom udarcev pretepen pred njegovim obrazom,
glede na njegovo krivdo. 3 Štirideset udarcev mu lahko
naloži in ne več, da se ti tvoj brat ne bi zdel onečaščen,
če bi prekoračil in ga pretepel z mnogimi udarci nad
temi. 4 Ne boš zavezal gobca volu, kadar mane žito. 5
Če bratje prebivajo skupaj in eden izmed njih umre in
nima otroka, se žena mrtvega ne bo poročila zunaj,
s tujcem. Njen svak bo šel noter k njej in jo vzel k
sebi za ženo in ji izpolnil dolžnost soprogovega brata.
6 Zgodilo se bo, da bo prvorojenec, ki ga ona rodi,
nasledil ime njegovega brata, ki je mrtev, da njegovo
ime ne bo izbrisano iz Izraela. 7 Če pa mož ne mara
vzeti svakinje, potem naj gre žena njegovega brata
gor k velikim vratom do starešin in reče: ›Brat mojega
soproga odklanja, da bi svojemu bratu vzdignil ime v
Izraelu; noče izpolniti dolžnosti brata mojega soproga.‹
8 Potem ga bodo starešine njegovega mesta poklicali
in mu govorili. Če pa se temu zoperstavi in reče: ›Ne
maram je vzeti, ‹ 9 potem bo žena njegovega brata
prišla k njemu v prisotnosti starešin in sezula njegov
čevelj iz njegovega stopala in pljunila v njegov obraz in
odgovorila ter rekla: ›Tako bo storjeno tistemu možu, ki
noče graditi hiše svojega brata.‹ 10 Njegovo ime bo v
Izraelu imenovano: ›Hiša tistega, ki je sezut.‹ 11 Kadar
se možje skupaj prepirajo drug z drugim in se žena
enega približa, da bi svojega soproga osvobodila iz
roke tistega, ki ga udarja in iztegne svojo roko, da ga
zgrabi za njegove genitalije, 12 potem boš odsekal
njeno roko, tvoje oko se je ne bo usmililo. 13 V svoji
torbi ne boš imel različnih uteži, velike in male. 14 V
svoji hiši ne boš imel različnih mer, velike in male. 15
Temveč boš imel popolno in pravično utež, popolno

in pravično mero boš imel, da bodo tvoji dnevi lahko
podaljšani v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog.
16 Kajti vsi, ki počno takšne stvari, in vsi, ki počno
nepravično, so ogabnost Gospodu, tvojemu Bogu. 17
Spomni se kaj ti je po poti storil Amálek, ko ste izšli iz
Egipta, 18 kako te je srečal po poti in udaril najbolj
zadnje od tebe, torej vse, kar je bilo slabotno za teboj,
ko si bil ti slaboten in utrujen, on pa se ni bal Boga. 19
Zato bo, ko ti bo Gospod, tvoj Bog, dal počitek pred
vsemi tvojimi sovražniki naokoli, v deželi, ki ti jo daje
Gospod, tvoj Bog, za dediščino, da jo vzameš v last,
da boš izpod neba izbrisal spomin na Amáleka. Tega
ne boš pozabil.

26 Zgodilo se bo, ko prideš v deželo, ki ti jo v
dediščino daje Gospod, tvoj Bog, in jo vzameš v
last in v njej prebivaš, 2 da boš vzel od prvega izmed
vseh sadov zemlje, ki jih boš prinesel iz svoje dežele,
ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog in boš to položil v košaro
in boš šel na kraj, ki ga bo izbral Gospod, tvoj Bog,
da tam postavi svoje ime. 3 Šel boš k duhovniku, ki
bo v tistih dneh ter mu rekel: ›Ta dan izpovedujem
Gospodu, tvojemu Bogu, da sem prišel v deželo, ki jo
je Gospod prisegel našim očetom, da nam jo da.‹ 4
Duhovnik bo iz tvoje roke vzel košaro in jo postavil dol
pred oltar Gospoda, tvojega Boga. 5 Govoril boš in
pred Gospodom, svojim Bogom, rekel: ›Moj oče je bil
Sirec, pripravljen, da umre in odšel je dol v Egipt in
tam začasno prebival s peščico in tam postal narod,
velik, mogočen in gosto naseljen, 6 Egipčani pa so z
nami postopali zlobno in nas prizadeli in na nas položili
trdo suženjstvo. 7 Ko smo klicali h Gospodu, Bogu
svojih očetov, je Gospod slišal naš glas in pogledal
na našo stisko in naš trud in naše zatiranje 8 in
Gospod nas je iz Egipta izpeljal z mogočno roko,
z iztegnjenim laktom, z veliko strahoto, z znamenji
in čudeži 9 in nas privedel na ta kraj in nam dal to
deželo, celó deželo, kjer tečeta mleko in med. 10 Sedaj
glej, prinesel sem prve sadove dežele, ki si jo ti, oh
Gospod, dal meni.‹ To boš postavil pred Gospoda,
svojega Boga in oboževal boš pred Gospodom, svojim
Bogom 11 in veselil se boš v vsaki dobri stvari, ki jo je
Gospod, tvoj Bog, dal tebi in tvoji hiši, ti in Lévijevec
in tujec, ki je med vami. 12 Ko si končal desetinjenje
vseh desetin svojega narasta v tretjem letu, ki je leto
desetinjenja in si to dal Lévijevcu, tujcu, siroti in vdovi,
da lahko jedo znotraj tvojih velikih vrat in so nasičeni,
13 potem boš rekel pred Gospodom, svojim Bogom:
›Odnesel sem posvečene stvari iz svoje hiše in jih
prav tako izročil Lévijevcu, tujcu, siroti in vdovi, glede
na vse tvoje zapovedi, ki si mi jih zapovedal. Nisem
prekršil tvojih zapovedi niti jih nisem pozabil. 14 V
svojem žalovanju nisem jedel od tega, niti nisem vzel
proč česarkoli za kakršnokoli nečisto uporabo, niti
nisem dal karkoli od tega za mrtvega, temveč sem
prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga in storil glede
na vse, kar si mi zapovedal. 15 Poglej navzdol iz
svojega svetega prebivališča, iz nebes in blagoslovi
svoje ljudstvo Izrael in deželo, ki si nam jo dal, kakor si
prisegel našim očetom, deželo, kjer tečeta mleko in
med.‹ 16 Ta dan ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, da
izpolnjuješ te zakone in sodbe. Ti jih boš torej ohranjal
in izvrševal z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo.
17 Ta dan si govoril Gospodu, da bi bil tvoj Bog in da
bi hodil po njegovih poteh, ohranjal njegove zakone,
njegove zapovedi, njegove sodbe in da bi prisluhnil
njegovemu glasu 18 in Gospod ti je ta dan odgovoril,
da bi bil njegovo izvoljeno ljudstvo, kakor ti je obljubil
in da bi varoval vse njegove zapovedi 19 in da bi te
naredil višjega nad vsemi narodi, ki jih je naredil, v
hvali, v imenu, v časti in da bi bil lahko sveto ljudstvo
Gospodu, svojemu Bogu, kakor je govoril.«

27 Mojzes je z Izraelovimi starešinami ljudstvu
zapovedal, rekoč: »Ohranjajte vse zapovedi, ki
vam jih ta dan zapovedujem. 2 In zgodilo se bo na
dan, ko boste čez Jordan prečkali v deželo, ki ti jo daje
Gospod, tvoj Bog, da si boš postavil velike kamne in jih
pobelil z apnom 3 in nanje boš zapisal vse besede te
postave, ko si prečkal, da si lahko vstopil v deželo, ki ti
jo daje Gospod, tvoj Bog, deželo, kjer tečeta mleko in
med, kakor ti je obljubil Gospod, Bog tvojih očetov. 4
Zatorej bo, ko boste odšli čez Jordan, da boste postavili
te kamne, ki sem vam jih zapovedal ta dan, na gori
Ebál in jih pobelili z apnom. 5 Tam boš zgradil oltar
Gospodu, svojemu Bogu, oltar iz kamnov. Nobenega
železnega orodja ne boš dvignil nadnje. 6 Iz celih
kamnov boš zgradil oltar Gospodu, svojemu Bogu in
na njem boš daroval žgalne daritve Gospodu, svojemu
Bogu. 7 Daroval boš mirovne daritve in tam boš jedel
in se veselil pred Gospodom, svojim Bogom. 8 Na
kamne boš zelo jasno napisal vse besede te postave.«
9 Mojzes in duhovniki, Lévijevci, so vsemu Izraelu
spregovorili, rekoč: »Pazi in prisluhni, oh Izrael. Ta dan
si postal ljudstvo Gospoda, svojega Boga. 10 Ubogal
boš torej glas Gospoda, svojega Boga in izvrševal
njegove zapovedi in njegove zakone, ki ti jih ta dan
zapovedujem.« 11 Mojzes je ta isti dan ljudstvu naročil,
rekoč: 12 »Ti bodo stali na gori Garizím, da blagoslovijo
ljudstvo, ko pridete čez Jordan: Simeon, Levi, Juda,
Isahár, Jožef in Benjamin. 13 In ti bodo stali na gori
Ebál, da preklinjajo: Ruben, Gad, Aser, Zábulon, Dan
in Neftáli. 14 Lévijevci bodo z močnim glasom govorili
in rekli vsem Izraelovim možem: 15 ›Preklet bodi mož,
ki dela kakršnokoli rezano ali ulito podobo, ogabnost
Gospodu, delo rok rokodelca in jo postavi na skrit

kraj.‹ In vse ljudstvo bo odgovorilo in reklo: ›Amen.‹
16 ›Preklet bodi kdor prezira svojega očeta ali svojo
mater.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ 17 ›Preklet
bodi, kdor odstranja mejnik svojega bližnjega.‹ In
vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ 18 ›Preklet bodi, kdor
slepega pripravi, da zaide iz poti.‹ In vse ljudstvo bo
reklo: ›Amen.‹ 19 ›Preklet bodi, kdor izkrivlja sodbo
tujca, sirote in vdove.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹
20 ›Preklet bodi, kdor leži z ženo svojega očeta, ker je
odkril krajec očetovega oblačila.‹ In vse ljudstvo bo
reklo: ›Amen.‹ 21 ›Preklet bodi, kdor leži s katerokoli
vrsto živali.‹ In vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ 22
›Preklet bodi, kdor leži s svojo sestro, hčerjo svojega
očeta ali hčerjo svoje matere.‹ In vse ljudstvo bo reklo:
›Amen.‹ 23 ›Preklet bodi, kdor leži s svojo taščo.‹ In
vse ljudstvo bo reklo: ›Amen.‹ 24 ›Preklet bodi, kdor na
skrivnem udarja svojega bližnjega.‹ In vse ljudstvo bo
reklo: ›Amen.‹ 25 ›Preklet bodi, kdor jemlje nagrado,
da ubije nedolžno osebo.‹ In vse ljudstvo bo reklo:
›Amen.‹ 26 ›Preklet bodi, kdor ne potrjuje vseh besed
te postave, da bi jih izpolnjeval.‹ In vse ljudstvo bo
reklo: ›Amen.‹«

28 Zgodilo se bo, če boš marljivo prisluhnil glasu
Gospoda, svojega Boga, da obeležuješ in da
izpolnjuješ vse njegove zapovedi, ki sem ti jih zapovedal
ta dan, da te bo Gospod, tvoj Bog, postavil visoko, nad
vse narode zemlje 2 in vsi ti blagoslovi bodo prišli nadte
in te dosegli, če boš prisluhnil glasu Gospoda, svojega
Boga. 3 Blagoslovljen boš v mestu in blagoslovljen
boš na polju. 4 Blagoslovljen bo sad tvojega telesa in
sad tvojih tal in sad tvoje živine, prireja tvojega goveda
in tropov tvojih ovc. 5 Blagoslovljena bo tvoja košara
in tvoja shramba. 6 Blagoslovljen boš, ko prihajaš in
blagoslovljen boš, ko odhajaš. 7 Gospod bo tvojim
sovražnikom, ki se dvignejo zoper tebe, povzročil
da bodo udarjeni pred tvojim obrazom. Zoper tebe
bodo prišli po eni poti, pred teboj bodo pobegnili po
sedmih poteh. 8 Gospod bo zapovedal blagoslov nad
teboj v tvojih skladiščih in vsemu temu, česar se loti
tvoja roka, in blagoslovil te bo v deželi, ki ti jo daje
Gospod, tvoj Bog. 9 Gospod te bo utrdil sebi za sveto
ljudstvo, kakor ti je prisegel, če boš ohranjal zapovedi
Gospoda, svojega Boga in hodil po njegovih poteh.
10 Vse ljudstvo zemlje bo videlo, da si imenovan po
Gospodovem imenu in se te bodo bali. 11 Gospod te
bo storil obilnega v dobrinah, v sadu tvojega telesa in
v prireji tvoje živine in v sadu tvojih tal, v deželi, ki jo je
Gospod prisegel tvojim očetom, da ti jo da. 12 Gospod
ti bo odprl svojo dobro zakladnico, nebo, da daje dež
tvoji deželi v svojem obdobju in da blagoslovi vse delo
tvoje roke in posojal boš mnogim narodom, ti pa si
ne boš izposojal. 13 Gospod te bo naredil za glavo
in ne za rep. Ti boš samo zgoraj in ne boš spodaj,
če boš prisluhnil zapovedim Gospoda, svojega Boga,
ki sem ti jih zapovedal ta dan, da jih obeležuješ in
izpolnjuješ 14 in ne boš šel stran od katerekoli izmed
besed, ki sem ti jih ta dan zapovedal, ne k desni roki
ne k levi, da bi šel za drugimi bogovi, da jim služiš.
15 Temveč se bo zgodilo, če ne boš prisluhnil glasu
Gospoda, svojega Boga, da obeležuješ izvrševati vse
njegove zapovedi in njegove zakone, ki sem ti jih ta
dan zapovedal, da bodo nadte prišla vsa ta prekletstva
in te dohitela. 16 Preklet boš v mestu in preklet boš
na polju. 17 Preklet bo tvoj koš in tvoja shramba. 18
Preklet bo sad tvojega telesa in sad tvoje dežele,
prirast tvojega goveda in tropov tvojih ovc. 19 Preklet
boš, ko prihajaš in preklet boš, ko odhajaš. 20 Gospod
bo nadte poslal prekletstvo, draženje in grajo v vsem,
česar se lotiš s svojo roko, da bi storil, dokler ne boš
uničen in dokler hitro ne premineš; zaradi zlobnosti
svojih dejanj, s katerimi si me zapustil. 21 Gospod bo
storil, da se te bo trdno oklenila kužna bolezen, dokler
te ne použije iz dežele, kamor greš, da jo vzameš
v last. 22 Gospod te bo udaril s sušico, z vročino, z
vnetjem in z izjemno vročico, z mečem, s kvarjenjem in
s plesnijo; in preganjale te bodo, dokler ne premineš.
23 Tvoje nebo, ki je nad tvojo glavo, bo bron in zemlja,
ki je pod teboj, bo železo. 24 Gospod bo dež tvoje
dežele spremenil v prašek in prah. Z neba bo padal
nadte, dokler ne boš uničen. 25 Gospod ti bo povzročil,
da boš udarjen pred svojimi sovražniki. Po eni poti boš
šel ven zoper njih in po sedmih poteh boš bežal pred
njimi in odstranjen boš v vsa kraljestva zemlje. 26 Tvoje
truplo bo hrana vsej perjadi neba in zemeljskim živalim
in noben človek jih ne bo odganjal. 27 Gospod te bo
udaril z egiptovskimi mehurji, s hemoroídi, s krasto
in s srbečico, od katerih ne moreš biti ozdravljen. 28
Gospod te bo udaril z norostjo, slepoto in osuplostjo
srca. 29 Opoldan boš tipal, kakor slepi tipa v temi in ne
boš uspeval na svojih poteh in vselej boš samo zatiran
in plenjen in noben človek te ne bo rešil. 30 Zaročil
boš žensko, z njo pa bo ležal drug moški. Zgradil boš
hišo, pa ne boš prebival v njej. Zasadil boš vinograd,
pa ne boš obiral njegovega grozdja. 31 Tvoj vol bo
zaklan pred tvojimi očmi, pa od njega ne boš jedel.
Tvoj osel bo nasilno vzet izpred tvojega obraza, pa
ne bo povrnjen k tebi. Tvoje ovce bodo dane tvojim
sovražnikom in nikogar ne boš imel, da jih reši. 32 Tvoji
sinovi in tvoje hčere bodo izročeni drugemu ljudstvu
in tvoje oči bodo gledale in s hrepenenjem ves dan
koprnele po njih, pa v tvoji roki ne bo nobene moči.
33 Sad tvoje dežele in vse tvoje trude bo narod, ki
ga ne poznaš, požrl in ti boš vedno samo zatiran in

zdrobljen. **34** Tako da boš besen zaradi prizora svojih
oči, ki ga boš videl. **35** Gospod te bo v kolenih in
v nogah udaril z bolečimi mehurji, ki ne morejo biti
ozdravljeni, od podplata tvojega stopala do vrha tvoje
glave. **36** Gospod in tvoj kralj, ki si ga boš postavil
nadse, te bo privedel k narodu, ki ga nisi poznal niti
ti niti tvoji očetje in tam boš služil drugim bogovom,
lesu in kamnu. **37** Postal boš osuplost, pregovor in
tarča posmeha med vsemi narodi, kamor te bo vodil
Gospod. **38** Na polje boš nosil obilje semena, zbral pa
ga boš le malo, kajti to bo požrla leteča kobilica. **39**
Sadil boš vinograde in jih obrezoval, toda niti ne boš
pil od vina, niti nabiral grozdja, kajti ličinke jih bodo
pojedle. **40** Po vseh svojih pokrajinah boš imel oljke,
toda sebe ne boš mazilil z oljem, ker bodo tvoje oljke
odvrgle svoj sad. **41** Zaplodil boš sinove in hčere, toda
ne boš jih užival, ker bodo šli v ujetništvo. **42** Vsa tvoja
drevesa in sad tvoje dežele bo požrla leteča kobilica.
43 Tujec, ki je znotraj tebe, se bo zelo visoko povzpel
nadte, ti pa se boš spustil zelo nizko. **44** Posojal ti
bo, ti pa njemu ne boš posojal. On bo glava, ti pa
rep. **45** Poleg tega bodo nadte prišla vsa ta prekletstva
in te zasledovala in dosegla, dokler ne boš uničen,
ker nisi prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da
ohranjaš njegove zapovedi in njegove zakone, ki ti jih
je zapovedal. **46** Ta bodo na tebi za znamenje in za
čudo in nad tvojim semenom na veke. **47** Ker zaradi
obilja vseh stvari nisi služil Gospodu, svojemu Bogu, z
radostjo in z veseljem srca, **48** zato boš služil svojim
sovražnikom, ki jih bo Gospod poslal zoper tebe, v
lakoti, v žeji, v nagoti in v pomanjkanju vseh stvari in
na tvoj vrat bo položil železen jarem, dokler te ne uniči.
49 Gospod bo zoper tebe od daleč privedel narod,
od konca zemlje, tako naglo, kakor leti orel. Narod,
katerega jezika ne boš razumel, **50** narod krutega
obličja, ki se ne bo oziral na osebo starca niti mladim
izkazoval naklonjenosti. **51** Jedel bo sad tvoje živine in
sad tvoje dežele, dokler ne boš uničen, ki ti tudi ne bo
pustil niti žita, vina ali olja ali prirasta tvojega goveda
ali tropov tvojih ovc, dokler te ne uniči. **52** Oblegal te
bo v vseh tvojih velikih vratih, dokler se tvoji visoki in
mogočni utrjeni zidovi, v katere si zaupal, ne zrušijo po
vsej tvoji deželi in oblegal te bo v vseh tvojih velikih
vratih, po vsej tvoji deželi, ki ti jo je dal Gospod, tvoj
Bog. **53** Jedel boš sad svojega lastnega telesa, meso
svojih sinov in svojih hčera, ki ti jih je dal Gospod,
tvoj Bog, ob obleganju in v tesnobi, s katero te bodo
stiskali tvoji sovražniki, **54** tako da bo oko moža, ki
je med vami nežen in zelo prefinjen, hudobno proti
svojemu bratu in proti ženi svojega naročja in proti
preostanku svojih otrok, ki jih bo pustil, **55** tako da
nikomur izmed njih ne bo dal mesa svojih otrok, ki jih
bo jedel, ker mu ob obleganju in v tesnobi, s katero te
bodo stiskali tvoji sovražniki in vznemirjali v vseh tvojih
velikih vratih, ničesar ne bo preostalo. **56** Oko nežne in
prefinjene ženske med vami, ki zaradi prefinjenosti in
nežnosti ne bi niti poskusila postaviti podplata svojega
stopala na tla, bo hudobno napram soprogu svojega
naročja in napram svojemu sinu in napram svoji hčeri
57 in napram svojemu otročičku, ki pride ven izmed
njenih stopal in napram svojim otrokom, ki jih bo nosila,
kajti na skrivaj jih bo jedla zaradi pomanjkanja vseh
stvari, ob obleganju in tesnobi, s katero te bo tvoj
sovražnik stiskal znotraj tvojih velikih vrat. **58** Če ne
boš obeleževal, da storiš vse besede te postave, ki so
zapisane v tej knjigi, da bi se lahko bal tega slavnega
in strašnega imena, GOSPODA, SVOJEGA BOGA,
59 tedaj bo Gospod naredil tvoje nadloge in nadloge
tvojega semena težke, celó velike nadloge in dolgo
trajajoče in boleče bolezni in dolgo trajajoče. **60** Poleg
tega bo nadte privedel vse egiptovske bolezni, ki si
se jih bal in te se te bodo trdno držale. **61** Prav tako
vsako bolezen in vsako nadlogo, ki ni zapisana v knjigi
te postave, tudi te bo Gospod privedel nadte, dokler
ne boš uničen. **62** Vas pa bo ostalo le malo po številu,
medtem ko vas je bilo zaradi množice kakor zvezd
neba, ker nisi hotel ubogati glasu Gospoda, svojega
Boga. **63** Zgodilo se bo, da kakor se je Gospod nad
vami veselil, da vam stori dobro in vas množi, tako se
bo Gospod nad vami veselil, da vas uniči in da vas
privede v nič in vi boste izruvani iz dežele, kamor greš,
da jo vzameš v last. **64** Gospod te bo razkropil med
vsa ljudstva, od enega konca zemlje, celo do drugega
in tam boš služil drugim bogovom, ki jih nisi poznal ne
ti ne tvoji očetje, celó lesu in kamnu. **65** Med tistimi
narodi ne boš našel nobenega olajšanja niti podplat
tvojega stopala ne bo imel počitka, temveč ti bo tam
Gospod dal trepetajoče srce, pešajoče oči in umsko
bolest **66** in tvoje življenje bo pred teboj viselo v dvomu
in bal se boš podnevi in ponoči in nobene gotovosti
svojega življenja ne boš imel. **67** Zjutraj boš rekel: »Da
bi Bog dal, da bi bil večer!« In zvečer boš rekel: »Da bi
Bog dal, da bi bilo jutro!« Zaradi strahu svojega srca, s
katerim se boš bal, in zaradi pogleda svojih oči, ki ga
boš gledal. **68** Gospod te bo z ladjami ponovno privedel
v Egipt, po poti, o kateri sem ti govoril: »Ne boš je
več videl.« Tam boste prodani svojim sovražnikom za
sužnje in sužnjice in noben mož vas ne bo kupil.

29 To so besede zaveze, ki jo je Gospod zapovedal
Mojzesu, da jo z Izraelovimi otroki sklene v
moábski deželi, poleg zaveze, ki jo je z njimi sklenil
na Horebu. **2** Mojzes je klical vsemu Izraelu in jim
rekel: »Videli ste vse, kar je Gospod storil pred vašimi
očmi v egiptovski deželi faraonu in vsem njegovim

služabnikom in vsej njegovi deželi, 3 velike preizkušnje,
ki so jih videle tvoje oči, znamenja in tiste velike
čudeže. 4 Vendar vam Gospod do tega dne ni dal srca,
da zaznate, oči, da vidite in ušesa, da slišite. 5 Jaz
sem vas štirideset let vodil po divjini. Vaša oblačila se
na vas niso postarala in tvoj čevelj na tvojem stopalu
se ni postaral. 6 Niste jedli kruha niti pili vina ali močne
pijače, da bi lahko spoznali, da jaz sem Gospod, vaš
Bog. 7 In ko ste prišli na ta kraj, sta Sihón, kralj v
Hešbónu in bašánski kralj Og, prišla ven zoper nas v
bitko in mi smo ju udarili. 8 Zavzeli smo njuno deželo
in jo izročili v dediščino Rubenovcem, Gádovcem in
polovici Manásejevega rodu. 9 Varujte torej besede
te zaveze in jih izvršujte, da boste lahko uspevali v
vsem svojem delu. 10 Vsi izmed vas ta dan stojite pred
Gospodom, vašim Bogom: vaši poveljniki vaših rodov,
vaše starešine in vaši častniki, z vsemi Izraelovimi
možmi, 11 vaši malčki, vaše žene in tvoj tujec, ki je v
tvojem taboru, od sekalca tvojega lesa, do prinašalca
tvoje vode, 12 da bi vstopil v zavezo z Gospodom,
svojim Bogom in v njegovo prisego, ki jo je Gospod,
tvoj Bog, ta dan sklenil s teboj, 13 da bi te ta dan lahko
osnoval za svoje ljudstvo in da bi ti bil on lahko Bog,
kakor ti je rekel in kakor je prisegel tvojim očetom,
Abrahamu, Izaku in Jakobu. 14 Niti te zaveze in te
prisege ne sklepam samo s teboj, 15 temveč s tistim,
ki ta dan stoji tukaj z nami pred Gospodom, svojim
Bogom in tudi s tistim, ki ga ta dan ni tukaj z nami 16
(kajti veste, kako smo prebivali v egiptovski deželi in
kako smo prišli skozi narode, mimo katerih ste šli 17
in ste videli njihove ogabnosti in njihove malike, les
in kamen, srebro in zlato, ki so bili med njimi) 18 da
ne bi bilo med vami moža ali ženske ali družine ali
rodu, katerega srce se ta dan obrača od Gospoda,
našega Boga, da gre in služi bogovom teh narodov, da
ne bi bilo med vami korenine, ki obrodi žolč in pelin
19 in zgodi se, ko sliši besede tega prekletstva, da
se blagoslovi v svojem srcu, rekoč: ›Imel bom mir,
čeprav hodim v zamisli svojega srca, da žeji dodajam
pijanost.‹ 20 Gospod mu ne bo prizanesel, temveč se
bosta potem Gospodova jeza in njegova ljubosumnost
kadili zoper tega človeka in vsa prekletstva, ki so
zapisana v tej knjigi, bodo legla nanj in Gospod bo
njegovo ime izbrisal izpod neba. 21 Gospod ga bo
izmed vseh Izraelovih rodov oddvojil v zlo, glede na
vsa prekletstva zaveze, ki so zapisana v tej knjigi
postave, 22 tako da bodo rekli prihajajočemu rodu
tvojih otrok, ki bodo vstali za vami in tujcu, ki bo prišel
iz daljne dežele, ko bodo videli nadloge te dežele
in bolezni, ki jih je Gospod položil nanjo 23 in da je
njegova celotna dežela žveplo, sol in gorenje, da ta
ni posejana niti ne vzbrsti niti nobena trava ne raste
na njej, kakor razdejanje Sódome, Gomóre, Adme
in Cebojíma, ki jih je Gospod uničil v svoji jezi in v
svojem besu. 24 Celo vsi narodi bodo rekli: ›Zakaj
je Gospod tako storil tej deželi? Kaj pomeni gorenje
te velike jeze?‹ 25 Potem bodo možje rekli: ›Ker so
zapustili zavezo Gospoda, Boga svojih očetov, ki jo
je z njimi sklenil, ko jih je privedel ven iz egiptovske
dežele, 26 kajti šli so in služili drugim bogovom in jih
oboževali, bogovom, ki jih niso poznali in ki jim jih
on ni dal 27 in Gospodova jeza je bila vžgana zoper
to deželo, da nadnjo privede vsa prekletstva, ki so
zapisana v tej knjigi. 28 Gospod jih je v jezi izkoreninil
iz njihove dežele, v besu, v velikem ogorčenju in jih
vrgel v drugo deželo, kakor je to ta dan.‹ 29 Skrivne
stvari pripadajo Gospodu, našemu Bogu, toda tiste
stvari, ki so razodete, pripadajo nam in našim otrokom
na veke, da lahko storimo vse besede te postave.

30 Zgodilo se bo, ko vse te stvari pridejo nadte,
blagoslov in prekletstvo, ki sem ga postavil predte
in si jih boš priklical v um med vsemi narodi, kamor
te je Gospod, tvoj Bog, pregnal 2 in se boš vrnil h
Gospodu, svojemu Bogu in ubogal njegov glas glede
na vse, kar sem ti ta dan zapovedal, tebi in tvojim
otrokom, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, 3
da bo potem Gospod, tvoj Bog, obrnil tvoje ujetništvo
in imel sočutje nad teboj, in te bo vrnil in zbral od vseh
narodov, kamor te je Gospod, tvoj Bog, razkropil. 4 Če
bo kdorkoli izmed tvojih izgnan do skrajnih delov neba,
te bo od tam zbral Gospod, tvoj Bog in te privedel od
tam. 5 Gospod, tvoj Bog, te bo privedel v deželo, ki
so jo tvoji očetje vzeli v last in vzel jo boš v last in
storil ti bo dobro in te bolj pomnožil kot tvoje očete. 6
Gospod, tvoj Bog, bo obrezal tvoje srce in srce tvojega
semena, da ljubiš Gospoda, svojega Boga, z vsem
svojim srcem in z vso svojo dušo, da boš lahko živel.
7 Gospod, tvoj Bog, bo vsa ta prekletstva položil na
tvoje sovražnike in na tiste, ki te sovražijo, ki so te
preganjali. 8 Vrnil se boš in ubogal Gospodov glas in
izpolnjeval vse njegove zapovedi, ki sem ti jih ta dan
zapovedal. 9 In Gospod, tvoj Bog, te bo storil obilnega
v vsakem delu tvoje roke, v sadu tvojega telesa, v
prireji tvoje živine in v sadu tvoje dežele, tebi v dobro,
kajti Gospod se bo, tebi v dobro, ponovno veselil nad
teboj, kakor se je veselil nad tvojimi očeti, 10 če boš
prisluhnil glasu Gospoda, svojega Boga, da ohranjaš
njegove zapovedi in njegove zakone, ki so zapisani v
knjigi te postave in če se obrneš h Gospodu, svojemu
Bogu, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. 11
Kajti ta zapoved, ki sem ti jo ta dan zapovedal, ta ni
skrita pred teboj niti ni daleč proč. 12 Ta ni v nebesih,
da bi lahko rekel: ›Kdo bo za nas šel gor do nebes in jo
privede k nam, da bi jo lahko slišali in izpolnjevali?‹ 13

Niti to ni prek morja, da bi lahko rekel: ›Kdo bo za nas
šel čez morje in jo privede k nam, da bi jo lahko slišali
in izpolnjevali?‹ 14 Temveč je beseda zelo blizu tebe, v
tvojih ustih in v tvojem srcu, da jo lahko izpolniš. 15
Poglej, predte sem ta dan postavil življenje in dobro ter
smrt in zlo, 16 v tem, da sem ti ta dan zapovedal, da
ljubiš Gospoda, svojega Boga, da hodiš po njegovih
poteh in varuješ njegove zapovedi, njegove zakone
in njegove sodbe, da boš lahko živel in se množil in
Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslovil v deželi, kamor
greš, da jo vzameš v last. 17 Toda če se tvoje srce
odvrne, tako da ne boš prisluhnil, temveč boš odveden
proč in slavil druge bogove in jim služil, 18 ti ta dan
naznanjam, da se boš zagotovo pogubil in da ne boš
podaljšal svojih dni v deželi, kamor greš čez Jordan,
da jo vzameš v last. 19 Danes kličem nebo in zemljo
za pričo zoper tebe, da sem predte postavil življenje in
smrt, blagoslov in prekletstvo. Zato izberi življenje, da
boš lahko živel tako ti kakor tvoje seme, 20 da lahko
ljubiš Gospoda, svojega Boga in da lahko ubogaš
njegov glas in da se lahko trdno pridružiš k njemu,
kajti on je tvoje življenje in dolžina tvojih dni, da boš
lahko prebival v deželi, ki jo je Gospod prisegel tvojim
očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da jim jo da.«

31 Mojzes je odšel in te besede spregovoril vsemu
Izraelu. 2 Rekel jim je: »Jaz sem ta dan star sto
dvajset let. Ne morem več hoditi ven in vstopati noter.
Tudi Gospod mi je rekel: ›Ti ne boš šel preko tega
Jordana.‹ 3 Gospod, tvoj Bog, bo šel preko pred teboj
in on bo izpred tebe uničil te narode in ti jih boš vzel
v last in Józue, on bo šel preko pred teboj, kakor je
rekel Gospod. 4 Gospod jim bo storil kakor je storil
Sihónu in Ogu, kraljema Amoréjcev in njuni deželi, ki
ju je uničil. 5 Gospod ju bo izročil pred tvoj obraz, da
jima boš lahko storil glede na vse zapovedi, ki sem ti
jih zapovedal. 6 Bodi močan in odločnega poguma, ne
boj se niti se jih ne plaši, kajti Gospod, tvoj Bog, on
je ta, ki gre s teboj; ne bo te razočaral niti te ne bo
zapustil.« 7 Mojzes je zaklical k Józuetu in mu pred
očmi vsega Izraela rekel: »Bodi močan in odločnega
poguma, kajti s tem ljudstvom moraš iti v deželo, ki jo
je Gospod prisegel njihovim očetom, da jim jo da; in ti
jim boš povzročil, da jo podedujejo. 8 Gospod, on je
ta, ki gre pred teboj. S teboj bo, ne bo te razočaral niti
te ne bo zapustil. Ne boj se niti ne bodi zaprepaden.«
9 Mojzes je zapisal to postavo in jo izročil duhovnikom,
sinovom Lévijevcev, ki so nosili skrinjo Gospodove
zaveze, in vsem Izraelovim starešinam. 10 Mojzes
jim je zapovedal, rekoč: »Ob koncu vsakih sedmih
let, na slovesno leto odpusta, na šotorski praznik, 11
ko pride ves Izrael, da se prikaže pred Gospodom,
tvojim Bogom, na kraju, ki ga bo on izbral, boš to
postavo bral pred vsem Izraelom v njihovo uho. 12
Skupaj zberi ljudstvo, može, žene, otroke in svojega
tujca, ki je znotraj tvojih velikih vratih, da lahko slišijo
in da se lahko naučijo in se bojijo Gospoda, svojega
Boga in obeležujejo, da storijo vse besede te postave
13 in da njihovi otroci, ki niso poznali ničesar, lahko
slišijo in se naučijo bati se Gospoda, svojega Boga,
tako dolgo kot vi živite v deželi, kamor greste prek
Jordana, da jo vzamete v last.« 14 Gospod je rekel
Mojzesu: »Glej, približujejo se tvoji dnevi, ko moraš
umreti. Pokliči Józueta in se postavita v šotorskem
svetišču skupnosti, da mu lahko dam naročilo.« Mojzes
in Józue sta odšla in se postavila v šotorskem svetišču
skupnosti. 15 Gospod se je prikazal v šotorskem
svetišču, v oblačnem stebru in oblačni steber je stal
nad vrati šotorskega svetišča. 16 Gospod je rekel
Mojzesu: »Glej, zaspal boš s svojimi očeti in to ljudstvo
se bo vzdignilo in se šlo vlačugat za bogovi tujcev
dežele, v katero gredo, da bi bili med njimi in zapustili
me bodo in prelomili mojo zavezo, ki sem jo sklenil z
njimi. 17 Potem bo na tisti dan moja jeza vneta zoper
njih in zapustil jih bom in svoj obraz bom skril pred
njimi in použiti bodo in številna zla in težave jih bodo
zadele, tako da bodo na tisti dan rekli: ›Ali niso nad
nas prišla ta zla, ker med nami ni našega Boga?‹ 18
Na tisti dan bom zagotovo skril svoj obraz zaradi vseh
hudobij, ki jih bodo naredili v tem, da so se obrnili k
drugim bogovom. 19 Zdaj si torej zapišite to pesem in
jo učite Izraelove otroke. Položite jo v njihova usta,
da bo ta pesem lahko priča zame zoper Izraelove
otroke. 20 Kajti ko jih bom privedel v deželo, ki sem jo
prisegel njihovim očetom, kjer tečeta mleko in med in
bodo jedli in se nasitili in postali debeli, potem se bodo
obrnili k drugim bogovom in jim služili in me izzivali in
prelomili mojo zavezo. 21 Zgodilo se bo, ko jih bodo
doletela mnoga zla in stiske, da bo ta pesem pričala
zoper njih kakor priča, kajti ta ne bo pozabljena iz ust
njihovega semena, kajti jaz poznam njihove zamisli,
s katerimi hodijo naokoli, celo sedaj, preden sem jih
privedel v deželo, ki sem jim jo prisegel.« 22 Zato je
Mojzes isti dan napisal to pesem in jo učil Izraelove
otroke. 23 Nunovemu sinu Józuetu je dal zadolžitev
in rekel: »Bodi močan in odločnega poguma, kajti ti
boš Izraelove otroke privedel v deželo, ki sem jim jo
prisegel in jaz bom s teboj.« 24 Pripetilo se je, ko je
Mojzes končal s pisanjem besed te postave v knjigo,
dokler niso bile dokončane, 25 da je Mojzes zapovedal
Lévijevcem, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze,
rekoč: 26 »Vzemite to knjigo postave in jo postavite v
stran skrinje zaveze Gospoda, svojega Boga, da bo ta
lahko tam za pričo zoper tebe. 27 Kajti poznam tvoj

upor in tvoj trdi vrat. Glej, medtem ko sem z vami ta
dan še živ, ste bili uporni zoper Gospoda in koliko bolj
po moji smrti? 28 Zberite k meni vse starešine svojih
rodov in svoje častnike, da lahko te besede govorim
v njihova ušesa in kličem nebo in zemljo, da pričata
zoper njih. 29 Kajti vem, da se boste po moji smrti
popolnoma izpridili in odvrnili od poti, ki sem vam jo
zapovedal in zlo vas bo zadelo v zadnjih dneh, ker
boste počeli zlo v Gospodovih očeh, da ga dražite k
jezi skozi dela svojih rok.« 30 Mojzes je na ušesa vse
Izraelove skupnosti govoril besede te pesmi, dokler se
niso končale.

32 »Pazljivo prisluhni, oh ti nebo, jaz pa bom govoril
in sliši, oh zemlja, besede mojih ust. 2 Moj nauk
bo kapljal kakor dež, moj govor bo rosil kakor rosa,
kakor dežek na nežno zelišče in kakor nalivi na travo,
3 ker bom razglašal Gospodovo ime. Veličino pripišite
našemu Bogu. 4 On je Skala, njegovo delo je popolno,
kajti vse njegove poti so sodba. Bog resnice in brez
krivičnosti, pravičen in iskren je on. 5 Izpridili so se,
njihov madež ni madež njegovih otrok. Sprevržen
in sprijen rod so. 6 Ali tako poplačate Gospodu, oh
nespametno in ne-modro ljudstvo? Mar ni on tvoj oče,
ki te je kupil? Mar te ni on naredil in te postavil? 7
Spomnite se dni od davnine, preudarite leta mnogih
rodov. Vprašajte svojega očeta in vam bo pokazal,
svoje starešine in ti bodo povedali. 8 Ko je Najvišji
narodom razdelil njihovo dediščino, ko je ločil Adamove
sinove, je ljudstvu postavil meje, glede na število
Izraelovih otrok. 9 Kajti Gospodov delež je njegovo
ljudstvo; Jakob je žreb njegove dediščine. 10 Našel
ga je v zapuščeni deželi in v opustošeni, tuleči divjini.
Vodil ga je naokrog, poučeval ga je, ga varoval kakor
punčico svojega očesa. 11 Kakor orlica spodbuja svoje
gnezdo, frfota nad svojimi mladiči, široko razširja svoje
peruti, jih jemlje in nosi na svojih perutih, 12 tako ga je
Gospod sam vodil in tam z njim ni bilo tujega boga. 13
Dal mu je jahati na visokih krajih zemlje, da bi lahko
jedel donos od polj in storil mu je, da sesa med iz skale
in olje iz kremenčeve skale, 14 maslo goveda in mleko
ovc, s tolščo jagnjet in ovni bašánske pasme in koze, z
najbogatejšo notranjostjo zrna in pil si čisto kri grozdnih
jagod. 15 Toda Ješurún se je odebelil in brcal. Postal
si debel, postal si gost, pokrit si z maščobo. Potem
je zapustil Boga, ki ga je naredil in preziral Skalo
rešitve svoje duše. 16 S tujimi bogovi so ga dražili do
ljubosumnosti, z ogabnostmi so ga izzivali k jezi. 17
Žrtvovali so hudičem, ne pa Bogu, bogovom, ki jih niso
poznali, novim bogovom, ki so se na novo pojavili,
ki se jih vaši očetje niso bali. 18 Nisi mislil na Skalo,
ki te je spočela in pozabil si Boga, ki te je oblikoval.
19 Ko je Gospod to videl, jih je zaničeval, ker so ga
njegovi sinovi in njegove hčere jezili. 20 Rekel je: ›Svoj
obraz bom skril pred njimi. Videl bom kakšen bo njihov
konec, kajti zelo kljubovalen rod so, otroci, v katerih ni
vere. 21 Ganili so me do ljubosumja s tem, kar ni Bog;
s svojimi ničevostmi so me izzivali k jezi. Do ljubosumja
jih bom ganil s tistimi, ki niso ljudstvo; k jezi jih bom
izzival z nespametnim narodom. 22 Kajti v moji jezi je
vžgan ogenj in gorel bo do najnižjega pekla in použil
bo zemljo z njenim narastom in vžgal bo temelje gora.
(Sheol h7585) 23 Nanje bom nakopičil vragolije, nanje
bom poslal svoje puščice. 24 Izčrpani bodo z lakoto in
požrti z gorečo vročino in z grenkim uničenjem. Nadnje
bom poslal tudi zobe zveri, s strupom kač, [ki se plazijo
po] prahu. 25 Meč zunaj in strahota znotraj bo uničila
tako mladeniča kot devico, tudi dojenčka z možem
sivih las.‹ 26 Rekel sem: ›Razkropil jih bom v kote in
storil bom, da spomin nanje zbledi med ljudmi. 27 Mar
ni bilo, da sem se bal sovražnikovega besa, da se ne
bi njihovi nasprotniki čudno obnašali in da ne bi rekli:
›Naša roka je visoko in Gospod ni storil vsega tega.‹‹
28 Kajti oni so narod brez preudarnosti niti ni nobenega
razumevanja v njih. 29 Oh, da bi bili modri, da bi to
razumeli, da bi preudarili svoj zadnji konec! 30 Kako
naj jih eden prežene tisoč in dva pripravita deset tisoč,
da bežijo, razen, da jih je njihova Skala prodala in
jih je Gospod izročil? 31 Kajti njihova skala ni kakor
naša Skala, celo sami naši sovražniki so sodniki. 32
Kajti njihova trta je iz sódomske trte in iz gomórskih
polj. Njihovo grozdje je grozdje žolča, njihovi grozdi so
grenki. 33 Njihovo vino je strup zmajev in krut strup
kober. 34 Mar ni to prihranjeno v shrambi z menoj
in zapečateno med mojimi zakladi? 35 Meni pripada
maščevanje in povračilo. Njihovo stopalo bo zdrsnilo
ob pravem času, kajti dan njihove katastrofe je pri roki
in stvari, ki bodo prišle nadnje, hitijo. 36 Kajti Gospod
bo sodil svoje ljudstvo in se pokesal zaradi svojih
služabnikov, ko vidi, da je njihova moč odšla in tam ni
nikogar zaprtega ali preostalega. 37 Rekel bo: ›Kje so
njihovi bogovi, njihova skala, v katero so zaupali, 38 ki
so jedli tolščo svojih klavnih daritev in pili vino svojih
pitnih daritev? Naj vstanejo in vam pomagajo in bodo
vaša zaščita. 39 Poglej sedaj, da sem jaz, celó jaz sam
in tukaj ni boga z menoj. Jaz ubijam in jaz oživljam;
jaz ranim in jaz ozdravljam. Niti tam ni nobenega,
ki lahko osvobodi iz moje roke. 40 Kajti svojo roko
dvignem do neba in rečem: ›Jaz živim na veke.‹ 41
Če nabrusim svoj lesketajoči meč in moja roka zgrabi
sodbo, bom povrnil maščevanje svojim sovražnikom
in nagradil tiste, ki me sovražijo. 42 Svoje puščice
bom opijanil s krvjo in moj meč bo žrl meso in to s
krvjo umorjenih in ujetnikov, od začetka maščevanj nad
sovražnikom.‹ 43 Veselite se, oh vi narodi, z njegovim

ljudstvom, kajti maščeval bo kri svojih služabnikov in
povrnil bo maščevanje svojim nasprotnikom in usmiljen
bo do svoje dežele in do svojega ljudstva.« 44 Mojzes
je prišel in vse besede te pesmi spregovoril v ušesa
ljudstva, on in Nunov sin Hoševa. 45 Mojzes je končal
govorjenje vseh teh besed vsemu Izraelu. 46 Rekel jim
je: »Nastavite svoja srca k vsem besedam, ki jih ta
dan pričujem med vami, ki jih boste zapovedali svojim
otrokom, da jih obeležujejo, da jih storijo, vse besede
te postave. 47 Kajti to za vas ni prazna stvar, ker to
je vaše življenje in zaradi te stvari boste podaljšali
svoje dni v deželi, kamor greste čez Jordan, da jo
vzamete v last.« 48 Gospod je ta isti dan spregovoril
Mojzesu, rekoč: 49 »Povzpni se na to gorovje Abarím,
na goro Nebó, ki je v deželi Moáb, ki je nasproti Jerihe
in poglej kánaansko deželo, ki jo dajem Izraelovim
otrokom v posest. 50 Umri na gori, kamor se povzpneš
in bodi zbran k svojemu ljudstvu, kakor je tvoj brat Aron
umrl na gori Hor in je bil zbran k svojemu ljudstvu, 51
ker sta grešila zoper mene med Izraelovimi otroki pri
vodah Meríba [v] Kadešu, v Cinski divjini, ker me nista
izkazala svetega v sredi Izraelovih otrok. 52 Vendar
boš deželo videl pred seboj, toda ne boš šel tja, v
deželo, ki sem jo dal Izraelovim otrokom.«

33 To je blagoslov, s katerim je Mojzes, Božji mož,
pred svojo smrtjo blagoslovil Izraelove otroke. 2
Rekel je: » Gospod je prišel s Sinaja in se iz Seírja
dvignil k njim. On sije z gore Parán in prišel je z deset
tisoči svetih. Iz njegove desnice je šla zanje ognjena
postava. 3 Da, ljubil je ljudstvo. Vsi njegovi sveti so
v tvoji roki in usedli so se pri tvojih stopalih; vsak bo
prejel od tvojih besed. 4 Mojzes nam je zapovedal
postavo, torej dediščino Jakobove skupnosti. 5 In on je
bil kralj v Ješurúnu, ko so se zbrali skupaj poglavarji
ljudstva in so bili Izraelovi rodovi zbrani skupaj. 6 Naj
Ruben živi in ne umre in naj njegovih mož ne bo malo.«
7 To je blagoslov za Juda. Rekel je: »Prisluhni, Gospod,
Judovemu glasu in privedi ga k svojemu ljudstvu.
Naj mu njegove roke zadoščajo in ti mu bodi pomoč
pred njegovimi sovražniki.« 8 O Léviju je rekel: » Naj
bosta tvoj Tumím in tvoj Urím s tvojim svetim, ki si ga
preizkusil pri Masi in s katerim si se prepiral pri vodah
Meríbe, 9 ki je svojemu očetu in svoji materi rekel:
›Nisem ga videl.‹ Niti ni priznal svojih bratov niti spoznal
svojih lastnih otrok, kajti obeležili so tvojo besedo in se
držali tvoje zaveze. 10 Jakoba bodo učili tvojih sodb in
Izraela tvoje postave. Pred teboj bodo postavili kadilo
in celotno žgalno daritev na tvoj oltar. 11 Blagoslovi
Gospod njegovo imetje in sprejmi delo njegovih rok.
Skozi ledja udari tiste, ki vstajajo zoper njega in izmed
tistih, ki ga sovražijo, da ne vstanejo ponovno.« 12 In o
Benjaminu je rekel: »Ljubljen od Gospoda bo varno
prebival pri njem in Gospod ga bo ves dan pokrival
in prebival bo med njegovimi rameni.« 13 O Jožefu
je rekel: »Njegova dežela naj bo blagoslovljena od
Gospoda, za dragocene stvari z neba in za roso in
za globino, ki leži spodaj 14 in za dragoceno sadje,
porojeno s soncem in za dragocene stvari, navržene
z luno 15 in za vodilne stvari starodavnih gora in za
dragocene stvari trajnih hribov 16 in za dragocene
stvari zemlje in njene polnosti in za dobro voljo tistega,
ki je prebival v grmu. Naj nad Jožefovo glavo pride
blagoslov in na vrh glave tistega, ki je bil ločen od
svojih bratov. 17 Njegova slava je podobna prvencu
njegovega bikca in njegovi rogovi so podobni rogovom
samorogov. Z njimi bo suval ljudstvo skupaj h koncem
zemlje, in oni so Efrájimovi deset tisoči in oni so
Manásejevi deset tisoči.« 18 O Zábulonu je rekel:
»Veseli se Zábulon v svojem odhajanju in Isahár v
svojih šotorih. 19 Ljudstvo bosta klicala h gori. Tam
bodo darovali klavne daritve pravičnosti, kajti sesali
bodo od obilja morij in od zakladov, skritih v pesku.«
20 O Gadu je rekel: »Blagoslovljen bodi, kdor povečuje
Gad. Ta prebiva kakor lev in trga laket s têmenom. 21
Prvi del si je priskrbel zase, ker je bil tam, v deležu
postavodajalca, dokončan; in prišel je s poglavarji
ljudstva, izvršil je Gospodovo pravičnost in njegove
sodbe z Izraelom.« 22 O Danu je rekel: »Dan je levji
mladič. Poskakoval bo iz Bašána.« 23 O Neftáliju je
rekel: »Oh Neftáli, nasičen z naklonjenostjo in poln
Gospodovega blagoslova. Ti poseduj zahod in jug.« 24
O Aserju je rekel: »Aser naj bo blagoslovljen z otroki.
Sprejemljiv naj bo svojim bratom in naj svoje stopalo
omoči v olju. 25 Tvoji čevlji bodo železo in bron in
kakor tvoji dnevi, takšna bo tvoja moč. 26 Nobenega ni
podobnega Ješurúnovemu Bogu, ki jaha na nebesih v
tvojo pomoč in v svoji odličnosti na nebu. 27 Večen
Bog je tvoje zatočišče in spodaj so večne roke in on
bo izpred tebe sunil sovražnika in rekel bo: ›Uniči jih.‹
28 Potem bo Izrael sam prebival na varnem. Jakobov
studenec bo na deželi žita in vina; tudi njegovo nebo
bo kapljalo roso. 29 Srečen si ti, oh Izrael. Kdo je tebi
podoben, oh ljudstvo, rešeno po Gospodu, ščitu tvoje
pomoči in kdo je meč tvoje odličnosti! In tvoji sovražniki
ti bodo najdeni kot lažnivci, in teptal jih boš na njihovih
visokih krajih.«

34 Mojzes se je iz moábskih ravnin dvignil na goro
Nebó, k vrhu Pisge, ki je nasproti Jerihe. In
Gospod mu je pokazal vso deželo Gileád, do Dana
2 in ves Neftáli, Efrájimovo in Manásejevo deželo in
vso Judovo deželo, do skrajnega morja, 3 in jug in
ravnino jerihonske doline, mesto palmovih dreves, do
Coarja. 4 Gospod mu je rekel: »To je dežela, ki sem jo

prisegel Abrahamu, Izaku in Jakobu, rekoč: ›Dal jo
bom tvojemu semenu.‹ Dal sem ti, da jo vidiš s svojimi
očmi, toda ne boš šel tja preko.« **5** Tako je Gospodov
služabnik Mojzes umrl tam v moábski deželi, glede
na Gospodovo besedo. **6** Pokopal ga je v dolini, v
moábski deželi nasproti Bet Peórja, toda noben človek
ne pozna njegovega mavzoleja do današnjega dne. **7**
Mojzes je bil star sto dvajset let, ko je umrl. Njegovo
oko ni bilo zatemnjeno niti se njegova naravna sila ni
zmanjšala. **8** Izraelovi otroci so na moábskih ravninah
trideset dni jokali za Mojzesom; tako so bili dnevi
jokanja in žalovanja za Mojzesom končani. **9** Nunov
sin Józue pa je bil poln duha modrosti, kajti Mojzes je
nanj položil svoji roki in Izraelovi otroci so mu prisluhnili
in storili, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. **10** In
od takrat v Izraelu ni vstal prerok, podoben Mojzesu,
ki ga je Gospod poznal iz obličja v obličje, **11** v vseh
znamenjih in čudežih, ki mu jih je Gospod poslal, da
jih v egiptovski deželi stori faraonu in vsem njegovim
služabnikom in vsej njegovi deželi **12** in v vsej tisti
mogočni roki in vsej veliki strahoti, ki jo je Mojzes
pokazal pred očmi vsega Izraela.

Jozue

1 Torej po smrti Mojzesa, Gospodovega služabnika,
se je pripetilo, da je Gospod spregovoril Nunovemu
sinu Józuetu, Mojzesovemu služabniku, rekoč: **2** »Moj
služabnik Mojzes je mrtev. Sedaj torej vstani, pojdi
čez ta Jordan, ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki jo
dajem njim, torej Izraelovim otrokom. **3** Vsak kraj, na
katerega bo stopil podplat tvojega stopala, to sem ti
dal, kakor sem rekel Mojzesu. **4** Od divjine in tega
Libanona, celo do velike reke, reke Evfrat, vso deželo
Hetejcev in do velikega morja proti zahajanju sonca,
bo vaša pokrajina. **5** Tam noben mož ne bo zmožen
obstati pred teboj vse dni tvojega življenja. Kakor sem
bil z Mojzesom, tako bom s teboj. Ne bom te razočaral
niti te ne bom zapustil. **6** Bodi močan in odločnega
poguma, kajti temu ljudstvu boš v dediščino razdelil
deželo, za katero sem prisegel njihovim očetom, da jim
jo dam. **7** Samo močan bodi in zelo pogumen, da boš
lahko obeležil, da storiš glede na vso postavo, ki ti jo
je moj služabnik Mojzes zapovedal. Ne obrni se od
nje ne k desni roki ne k levi, da boš lahko uspeval
kamorkoli greš. **8** Ta knjiga postave ne bo odšla od
tvojih ust, temveč boš o njej premišljeval podnevi in
ponoči, da boš lahko obeležil, da storiš glede na vse
to, kar je zapisano v njej, kajti takrat boš naredil svojo
pot uspešno in takrat boš imel dober uspeh. **9** Mar
ti nisem jaz zapovedal? Bodi močan in odločnega
poguma. Ne bodi prestrašen niti ne bodi zaprepaden,
kajti Gospod, tvoj Bog, je s teboj, kamorkoli greš.« **10**
Potem je Józue zapovedal častnikom ljudstva, rekoč:
11 »Preidite skozi vojsko in zapovejte ljudstvu, rekoč:
›Pripravite svoj živež, kajti v treh dneh boste šli preko
tega Jordana, da vstopite, da vzamete v last deželo, ki
vam jo daje Gospod, vaš Bog, da jo vzamete v last.‹«
12 Rubenovcem in Gádovcem in polovici Manásejevega
rodu pa je Józue spregovoril, rekoč: **13** »Spomnite se
besede, ki vam jo je zapovedal Gospodov služabnik
Mojzes, rekoč: › Gospod, vaš Bog, vam je dal počitek
in vam je dal to deželo.‹ **14** Vaše žene, vaši malčki
in vaša živina bodo ostali v deželi, ki vam jo je dal
Mojzes na tej strani Jordana, toda vi boste pred vašimi
brati prečkali oboroženi, vsi močni junaški možje in
jim pomagali, **15** dokler Gospod ne da vašim bratom
počitek, kakor ga je dal vam in tudi oni ne vzamejo v
last dežele, ki jim jo daje Gospod, vaš Bog. Potem
se boste vrnili v deželo svoje posesti in jo uživali, ki
vam jo je dal Gospodov služabnik Mojzes na tej strani
Jordana, proti sončnemu vzhodu.« **16** Józuetu so
odgovorili, rekoč: »Vse, kar nam zapoveduješ, bomo
storili in kamor nas pošlješ, bomo šli. **17** Glede na to,
kakor smo Mojzesu prisluhnili v vseh stvareh, tako
bomo prisluhnili tebi. Samo Gospod, tvoj Bog, naj bo s
teboj, kakor je bil z Mojzesom. **18** Kdorkoli je ta, ki se
upre zoper tvojo zapoved in ne bo prisluhnil tvojim
besedam v vsem, kar mu zapoveš, bo usmrčen. Samo
močan bodi in odločnega poguma.«

2 Nunov sin Józue je iz Šitíma na skrivaj poslal
ogledovat dva moža, rekoč: »Pojdita, poglejta
deželo, celo Jeriho.« Odšla sta ter prišla v hišo
pocestnice, po imenu Rahába in tam prenočila. **2**
Kralju Jerihe je bilo povedano, rekoč: »Glej, nocoj sta
prišla sèm moža izmed Izraelovih otrok, da preiščeta
deželo.« **3** Kralj Jerihe je poslal k Rahábi, rekoč:
»Privedi naprej moža, ki sta prišla k tebi, ki sta vstopila
v tvojo hišo, kajti prišla sta, da bi preiskala vso deželo.«
4 Ženska je vzela dva moža ter ju skrila in rekla tako:
»K meni sta prišla moža, toda nisem vedela od kod
sta bila. **5** Pripetilo se je okoli časa zapiranja velikih
vrat, ko je bilo temno, da sta moža odšla ven. Kam sta
moža odšla, ne vem. Hitro ju zasledujte, kajti dohiteli
ju boste.« **6** Toda ona ju je privedla gor na streho
hiše in ju skrila s stebli lana, ki jih je razvrstila po
strehi. **7** Možje so ju zasledovali po poti k Jordanu, k
prehodom in takoj, ko so tisti, ki so ju zasledovali, odšli
ven, so zaprli velika vrata. **8** Preden sta se ulegla, je
prišla k njima na streho **9** in možema rekla: »Vem, da
vam je Gospod dal to deželo in da je vaša strahota
padla na nas in da vsi prebivalci dežele zaradi vas
slabijo. **10** Kajti slišali smo, kako je Gospod za vas
posušil vode Rdečega morja, ko ste prišli iz Egipta,
in kaj ste storili dvema kraljema Amoréjcev, ki sta
bila na drugi strani Jordana, Sihónu in Ogu, ki ste jih
popolnoma uničili. **11** Takoj, ko smo slišali te stvari,
so se naša srca stopila niti tam zaradi vas ni ostalo
nič več poguma v kateremkoli človeku, kajti Gospod,
vaš Bog, on je Bog v nebesih zgoraj in na zemlji
spodaj. **12** Zdaj torej, prosim vaju, prisezita mi pri
Gospodu, ker sem vama izkazala prijaznost, da bosta
tudi vidva izkazala prijaznost hiši mojega očeta in mi
dala zanesljivo znamenje. **13** In da boste mojega očeta
rešili živega in mojo mater, moje brate, moje sestre in
vse, kar imajo in naša življenja osvobodili pred smrtjo.«
14 Moža sta ji odgovorila: »Najina življenja za vaša,
če ne izustiš te naše stvari. Zgodilo se bo, ko nam
Gospod da deželo, da bomo s teboj postopali prijazno
in zvesto.« **15** Potem ju je po vrvi spustila skozi okno,
kajti njena hiša je bila na mestnem obzidju in prebivala
je na obzidju. **16** Rekla jima je: »Spravita se do gore,
da vaju ne bi srečali zasledovalci in tam se skrivajta tri
dni, dokler se zasledovalci ne vrnejo in potem lahko
gresta svojo pot.« **17** Moža sta ji rekla: »Midva bova
brez krivde glede te tvoje prisege, s katero si naju
prisegla. **18** Glej, ko pridemo v deželo, boš to škrlatno

vrv privezala na okno, skozi katero si naju spustila
dol in domov k sebi boš privedla svojega očeta, svojo
mater, svoje brate in vso družino svojega očeta. 19 In
zgodilo se bo, da kdorkoli bo šel ven skozi vrata tvoje
hiše na ulico, bo njegova kri na njegovi glavi, midva pa
bova brez krivde. In kdorkoli bo s teboj v hiši, njegova
kri bo na najini glavi, če bo katerakoli roka nad njim.
20 Če izustiš to našo stvar, potem bova prosta tvoje
prisege, s katero si naju primorala priseči.« 21 Rekla
je: »Glede na vajine besede, tako naj bo to.« Poslala
ju je proč in sta odšla in na okno je privezala škrlatno
vrv. 22 Odšla sta in prišla h gori ter tam ostala tri dni,
dokler se zasledovalci niso vrnili. Zasledovalci so ju
iskali po vsej poti, toda niso ju našli. 23 Tako sta se
oba moža vrnila in spustila z gore, šla čez in prišla k
Nunovemu sinu Józuetu in mu povedala vse stvari, ki
so se jima pripetile. 24 Józuetu sta rekla: »Resnično,
Gospod je v naše roke izročil vso deželo, kajti celo vsi
prebivalci dežele zaradi nas slabijo.«

3 Józue je zgodaj zjutraj vstal in odpravili so se iz
Šitíma ter prišli k Jordanu, on in vsi Izraelovi otroci in
tam so prenočili, preden so šli čez. 2 Po treh dneh se je
pripetilo, da so častniki šli skozi vojsko 3 in zapovedali
ljudstvu, rekoč: »Ko zagledate skrinjo zaveze Gospoda,
svojega Boga in duhovnike in Lévijevce, ki jo nosijo,
potem se boste odpravili iz svojega kraja in šli za
njo. 4 Vendar naj bo med vami in njo prazen prostor,
okoli dva tisoč komolcev po meri. Ne pridite bliže k
njej, da boste lahko poznali pot, po kateri morate iti,
kajti poprej še niste šli po tej poti.« 5 Józue je rekel
ljudstvu: »Posvetite se, kajti jutri bo Gospod med vami
delal čudeže.« 6 Duhovnikom je Józue spregovoril,
rekoč: »Dvignite skrinjo zaveze in pojdite čez pred
ljudstvom.« In dvignili so skrinjo zaveze in odšli pred
ljudstvom. 7 Gospod je rekel Józuetu: »Ta dan te
bom začel poveličevati pred očmi vsega Izraela, da
bodo lahko vedeli, da kakor sem bil z Mojzesom, tako
bom s teboj. 8 Duhovnikom, ki nosijo skrinjo zaveze,
boš zapovedal, rekoč: ›Ko pridete k robu jordanske
vode, boste mirno stali v Jordanu.‹« 9 Izraelovim
otrokom je Józue rekel: »Pridite sèm in prisluhnite
besedam Gospoda, svojega Boga.« 10 Józue je rekel:
»S tem boste spoznali, da je med vami živi Bog in
da bo on čisto gotovo pred vami napodil Kánaance,
Hetejce, Hivéjce, Perizéjce, Girgašéjce, Amoréjce in
Jebusejce. 11 Glejte, skrinja zaveze Gospoda vse
zemlje, gre preko, pred vami, v Jordan. 12 Zdaj
torej vzemite dvanajst mož izmed Izraelovih rodov, iz
vsakega rodu moža. 13 Zgodilo se bo, takoj ko bodo
podplati stopal duhovnikov, ki nosijo skrinjo Gospoda,
Gospoda vse zemlje, počivali v vodah Jordana, da
bodo vode Jordana odrezane od vod, ki prihajajo dol
od zgoraj in bodo stale na kupu.« 14 In pripetilo se
je, ko se je ljudstvo odpravilo od svojih šotorov, da
gredo čez Jordan, in so duhovniki pred ljudstvom nosili
skrinjo zaveze 15 in ko so tisti, ki so nosili skrinjo, prišli
k Jordanu in so bila stopala duhovnikov, ki so nosili
skrinjo, omočena v rob vode (kajti Jordan ves čas
žetve preplavlja vse svoje bregove), 16 da so vode,
ki so prihajale dol od zgoraj, stale in se vzdignile na
kup, zelo daleč od mesta Adám, ki je poleg Caretána.
Tiste, ki so prihajale dol k morju ravnine, torej slanemu
morju, so odtekle in bile odrezane in ljudstvo je šlo čez
prav nasproti Jerihi. 17 Duhovniki, ki so nosili skrinjo
Gospodove zaveze, so trdno stali na suhih tleh v sredi
Jordana in vsi Izraelci so šli čez po suhih tleh, dokler
ni vse ljudstvo šlo čez Jordan.

4 Pripetilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo prehod
čez Jordan, da je Gospod spregovoril Józuetu,
rekoč: 2 »Vzemi dvanajst mož izmed ljudstva, iz
vsakega rodu moža 3 in jim zapovej, rekoč: ›Iz
srede Jordana, iz kraja, kjer so trdno stala stopala
duhovnikov, vzemite dvanajst kamnov in odnesli jih
boste s seboj prek [Jordana] in jih pustili na kraju za
nastanitev, kjer boste to noč prenočili.‹« 4 Potem je
Józue poklical dvanajst mož, ki jih je postavil izmed
Izraelovih otrok, iz vsakega rodu moža 5 in Józue jim
je rekel: »Pojdite čez pred skrinjo Gospoda, svojega
Boga, v sredo Jordana in vsak izmed vas naj na svojo
ramo vzame kamen, glede na število rodov Izraelovih
otrok, 6 da bo to lahko znamenje med vami, da ko
vaši otroci vprašajo svoje starše, v času, ki pride,
rekoč: ›Kaj mislite s temi kamni?‹ 7 Potem jim boste
odgovorili: ›Da so bile vode Jordana odrezane pred
skrinjo Gospodove zaveze. Ko je ta šla čez Jordan,
so bile jordanske vode odsekane in ti kamni bodo
Izraelovim otrokom v spomin na veke.‹« 8 Izraelovi
otroci so storili, kakor je Józue zapovedal in iz srede
Jordana vzeli dvanajst kamnov, kakor je Gospod govoril
Józuetu, glede na število rodov Izraelovih otrok in
jih s seboj odnesli preko [Jordana] na kraj, kjer so
prenočili in tam so jih odložili. 9 Józue je dvanajst
kamnov postavil v sredo Jordana, na kraj, kjer so
stala stopala duhovnikov, ki so nosili skrinjo zaveze
in tam so do današnjega dne. 10 Kajti duhovniki, ki
so nosili skrinjo, so stali v sredi Jordana, dokler ni
bila končana vsaka stvar, ki jo je Gospod zapovedal
Józuetu, da spregovori ljudstvu, glede na vse, kar je
Mojzes zapovedal Józuetu in ljudstvo je pohitelo in šlo
čez. 11 Pripetilo se je, ko je vse ljudstvo dokončalo
prehod čez [Jordan], da je šla čez skrinja in duhovniki
v prisotnosti ljudstva. 12 Rubenovi otroci, Gadovi otroci
in polovica Manásejevega rodu so oboroženi šli čez
pred Izraelovimi otroki, kakor jim je govoril Mojzes.

13 Okoli štirideset tisoč pripravljenih za vojno je šlo
čez pred Gospodom v bitko k ravninam Jerihe. 14
Na ta dan je Gospod poveličal Józueta v očeh vsega
Izraela in oni so se ga bali, kakor so se bali Mojzesa,
vse dni njegovega življenja. 15 Gospod je spregovoril
Józuetu, rekoč: 16 »Zapovej duhovnikom, ki nosijo
skrinjo pričevanja, da pridejo gor, ven iz Jordana.« 17
Józue je torej zapovedal duhovnikom, rekoč: »Pridite
gor iz Jordana.« 18 Pripetilo se je, ko so duhovniki,
ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, prišli gor iz
srede Jordana in so bili podplati duhovniških stopal
dvignjeni na suho zemljo, da so se vode Jordana vrnile
na svoj kraj in stekle čez vse svoje bregove, kakor so
počele poprej. 19 In ljudstvo je prišlo gor iz Jordana na
deseti dan prvega meseca ter se utaborilo v Gilgálu,
na vzhodni meji Jerihe. 20 Tistih dvanajst kamnov, ki
so jih vzeli iz Jordana, je Józue postavil v Gilgálu. 21
Izraelovim otrokom je spregovoril, rekoč: »Ko bodo vaši
otroci vprašali svoje očete, v času, ki pride, rekoč: ›Kaj
pomenijo ti kamni?‹ 22 Potem boste svojim otrokom
dali vedeti, rekoč: ›Izrael je po suhih tleh prešel preko
tega Jordana. 23 Kajti Gospod, vaš Bog, je izpred vas
posušil vode Jordana, dokler niste prešli čez, kakor
je Gospod, vaš Bog, storil Rdečemu morju, ki ga je
posušil pred nami, dokler nismo prešli čez, 24 da bi
vsa ljudstva zemlje lahko poznala Gospodovo roko,
da je ta mogočna, da se boste lahko na veke bali
Gospoda, svojega Boga.‹«

5 Pripetilo se je, ko so vsi kralji Amoréjcev, ki so bili
na zahodni strani Jordana in vsi kralji Kánaancev,
ki so bili poleg morja, slišali, da je Gospod izpred
Izraelovih otrok posušil vode Jordana, dokler nismo
prešli čez, da se je njihovo srce stopilo niti ni bilo
več tam v njih duha zaradi Izraelovih otrok. 2 Ob
tistem času je Gospod rekel Józuetu: »Naredi si ostre
nože in ponovno, drugič, obreži Izraelove otroke.«
3 Józue si je naredil ostre nože in Izraelove otroke
obrezal na hribu prednjih kožic. 4 In to je razlog, zakaj
je Józue obrezal. Vse ljudstvo, ki je prišlo iz Egipta,
kar jih je bilo moških, torej vsi bojevniki, so umrli po
poti v divjini, potem ko so prišli iz Egipta. 5 Torej
vse ljudstvo, ki je izšlo, je bilo obrezano. Toda vsega
ljudstva, ki je bilo rojeno po poti v divjini, ko so izšli iz
Egipta, njih niso obrezali. 6 Kajti Izraelovi otroci so
štirideset let hodili po divjini, dokler ni bilo vse ljudstvo,
ki so bili bojevniki, ki so prišli iz Egipta, použito, ker
niso ubogali Gospodovega glasu, katerim je Gospod
prisegel, da jim ne bo pokazal dežele, ki jo je Gospod
prisegel njihovim očetom, da nam jo bo dal, deželo,
kjer tečeta mleko in med. 7 Njihove otroke, ki jih je
dvignil namesto njih, te je Józue obrezal, kajti bili so
neobrezani, ker jih po poti niso obrezali. 8 Pripetilo se
je, ko so naredili obrezo vsega ljudstva, da so ostali
na svojih prostorih v taboru, dokler niso okrevali. 9
Gospod je rekel Józuetu: »Danes sem od tebe odvalil
egiptovsko grajo.« Zaradi tega se ime kraja imenuje
Gilgál do današnjega dne. 10 Izraelovi otroci so se
utaborili v Gilgálu in na štirinajsti dan meseca zvečer
praznovali pasho na ravninah Jerihe. 11 Naslednji dan
po pashi so jedli od starega žita dežele, nekvašene
kolače in praženo žito, na prav isti dan. 12 Mana je
prenehala naslednji dan, potem ko so jedli od starega
žita dežele niti Izraelovi otroci niso imeli več mane,
temveč so tisto leto jedli od sadov kánaanske dežele.
13 Pripetilo se je, ko je bil Józue pri Jerihi, da je
povzdignil svoje oči in pogledal in glej, nasproti njega
je stal mož z izvlečenim mečem v svoji roki. Józue
je odšel k njemu ter mu rekel: » Ali si za nas ali za
naše nasprotnike?« 14 Odgovoril je: »Ne, temveč kot
poveljnik Gospodove vojske; sedaj sem prišel.« Józue
je padel na svoj obraz k zemlji in oboževal ter mu
rekel: »Kaj pravi moj gospod svojemu službniku?«
15 Poveljnik Gospodove vojske je Józuetu rekel: »Sezuj
svoj čevelj s svojega stopala, kajti kraj, na katerem
stojiš, je svet.« In Józue je storil tako.

6 Torej Jeriha je bila strogo zaprta zaradi Izraelovih
otrok. Nihče ni odšel ven in nihče ni prišel noter.
2 Gospod je rekel Józuetu: »Poglej, v tvojo roko
sem izročil Jeriho in njenega kralja in močne junaške
može. 3 Obdali boste mesto, vsi vi bojevniki in enkrat
obhodili mesto. Tako boste počeli šest dni. 4 Sedem
duhovnikov bo pred skrinjo nosilo sedem šofarjev iz
ovnovih rogov, in sedmi dan boste sedemkrat obkrožili
mesto in duhovniki bodo zatrobili s šofarji. 5 In zgodilo
se bo, da ko bodo z ovnovim rogom naredili dolgo
trobljenje in ko zaslišite zvok šofarja, naj vse ljudstvo
zavpije z velikim krikom in mestno obzidje bo plosko
padlo dol in ljudstvo se bo povzpelo, vsak človek
naravnost pred seboj.« 6 Nunov sin Józue je poklical
duhovnike ter jim rekel: »Vzdignite skrinjo zaveze in
sedem duhovnikov naj pred Gospodovo skrinjo nosi
sedem šofarjev iz ovnovih rogov.« 7 Ljudstvu pa je
rekel: »Pojdite naprej in obkrožite mesto in naj tisti, ki
je oborožen, gre naprej pred Gospodovo skrinjo.« 8
Pripetilo se je, ko je Józue govoril ljudstvu, da je sedem
duhovnikov, nosečih sedem šofarjev iz ovnovih rogov,
šlo naprej pred Gospodom in trobilo s šofarji in skrinja
Gospodove zaveze jim je sledila. 9 Oboroženi možje
so šli pred duhovniki, ki so trobili na šofarje in zadnja
straža je prišla za skrinjo. Duhovniki pa so hodili in
trobili s šofarji. 10 Józue je zapovedal ljudstvu, rekoč:
»Ne boste kričali niti naredili nobenega hrupa z vašim
glasom niti ne bo nobena beseda izšla iz vaših ust do
dneva, ko vam zapovem kričati; potem boste kričali.«

11 Tako je Gospodova skrinja obkrožila mesto, ga
enkrat obhodila in prišli so v tabor in prenočili v taboru.
12 Józue je vstal zgodaj zjutraj in duhovniki so dvignili
Gospodovo skrinjo. 13 Sedem duhovnikov, ki so pred
Gospodovo skrinjo nosili sedem šofarjev iz ovnovih
rogov, je nenehno hodilo naprej in trobilo s šofarji in
oboroženi možje so šli pred njimi, toda zadnja straža je
prišla za Gospodovo skrinjo, duhovniki hodeč naprej in
trobeč s šofarji. 14 Drugi dan so enkrat obkrožili mesto
in se vrnili v tabor. Tako so počeli šest dni. 15 Na sedmi
dan se je pripetilo, da so vstali zgodaj, ob jutranjem
svitanju in na isti način sedemkrat obkrožili mesto.
Samo ta dan so mesto obkrožili sedemkrat. 16 Pripetilo
se je sedmič, ko so duhovniki zatrobili s šofarji, da je
Józue rekel ljudstvu: »Kričite, kajti Gospod vam je dal
mesto. 17 Mesto bo prekleto Gospodu, celó to in vse,
kar je v njem. Samo pocestnica Rahába bo živela, ona
in vsi, ki so z njo v hiši, ker je skrila poslanca, ki smo
ju poslali. 18 Vi pa se zagotovo zadržite pred prekleto
stvarjo, da se ne bi naredili preklete, ko vzamete od
preklete stvari in naredite tabor Izraelcev prekletstvo in
ga vznemirite. 19 Toda vse srebro, zlato in posode iz
brona in železa so posvečeni Gospodu. Pridejo naj v
Gospodovo zakladnico.« 20 Tako je ljudstvo zakričalo,
ko so duhovniki zatrobili s šofarji in pripetilo se je, ko je
ljudstvo zaslišalo zvok šofarja in je ljudstvo zavpilo z
velikim krikom, da je obzidje plosko padlo dol, tako
da je ljudstvo odšlo gor v mesto, vsak mož naravnost
pred seboj in zavzeli so mesto. 21 Popolnoma so
uničili vse, kar je bilo v mestu, tako moškega kakor
žensko, mladega, starega, vola, ovco in osla, z ostrino
meča. 22 Toda Józue je rekel dvema možema, ki
sta ogledovala deželo: »Pojdita v hišo pocestnice in
od tam privedita žensko in vse, kar ima, kakor sta
ji prisegla.« 23 Mladeniča, ki sta bila oglednika, sta
vstopila in privedla ven Rahábo, njenega očeta, njeno
mater, njene brate in vse, kar je imela in ven sta
privedla vse njeno sorodstvo in jih pustila zunaj tabora
Izraelcev. 24 Mesto pa so požgali z ognjem in vse, kar
je bilo v njem. Samo srebro, zlato in posode iz brona
in iz železa, so dali v zakladnico Gospodove hiše.
25 Józue je rešil pocestnico Rahábo živo in družino
njenega očeta in vse, kar je imela. V Izraelu prebiva
do današnjega dne, ker je skrila poslanca, ki ju je
Józue poslal, da ogledata Jeriho. 26 Ob tistem času jih
je Józue zaprisegel, rekoč: »Preklet bodi mož pred
Gospodom, ki dvigne in pozida to mesto Jeriho. Njen
temelj bo položil v svojem prvorojencu in v njegovem
najmlajšem sinu bo postavil njena velika vrata.« 27
Tako je bil Gospod z Józuetom in njegova slava je bila
razglašena po vsej deželi.

7 Toda Izraelovi otroci so zagrešili prekršek v prekleti
stvari, kajti Ahán, sin Karmíja, sin Zabdíja, sin
Zeraha, iz Judovega rodu, je vzel od preklete stvari in
Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izraelove otroke.
2 Józue je poslal može iz Jerihe v Aj, ki je poleg Bet
Avena, na vzhodni strani Betela in jim spregovoril,
rekoč: »Pojdite gor in poglejte deželo.« Možje so odšli
gor in pogledali Aj. 3 Vrnili so se k Józuetu in mu rekli:
»Naj ne gre gor vse ljudstvo; temveč naj gre gor okoli
dva ali tri tisoč mož in naj udarijo Aj; in ne primoraj
vsega ljudstva, da se trudi tja, kajti le malo jih je.« 4
Tako jih je odšlo tja gor izmed ljudstva okoli tri tisoč
mož, in ti so pobegnili pred možmi iz Aja. 5 Možje iz
Aja so jih izmed njih udarili šestintrideset mož, kajti
pregnali so jih izpred velikih vrat, celó do Šebaríma in
jih udarili pri hitenju dol, zato so se srca ljudstva stopila
in postala kakor voda. 6 Józue je pred Gospodovo
skrinjo raztrgal svoja oblačila in padel na svoj obraz
k zemlji do večera, on in Izraelove starešine in na
svoje glave so si posuli prah. 7 Józue je rekel: »Ojoj,
oh Gospod Bog, čemu si to ljudstvo sploh privedel
čez Jordan, da nas izročiš v roko Amoréjcev, da nas
uničijo? Bog daj, da bi bili zadovoljni in prebivali na
drugi strani Jordana! 8 Oh Gospod, kaj naj rečem, ko
Izrael obrača svoje hrbte pred svojimi sovražniki! 9
Kajti Kánaanci in vsi prebivalci dežele bodo slišali o
tem in nas bodo obkrožili naokoli in naše ime iztrebili z
zemlje in kaj boš storil svojemu velikemu imenu?« 10
Gospod je rekel Józuetu: »Dvigni se, zakaj tako ležiš
na svojem obrazu? 11 Izrael je grešil in prav tako so
prekršili mojo zavezo, ki sem jim jo zapovedal, kajti
vzeli so si celó od preklete stvari in tudi kradli in tudi
prikrivali so in to so si postavili celó med svoje stvari.
12 Zato Izraelovi otroci niso mogli obstati pred svojimi
sovražniki, temveč so obrnili svoje hrbte pred svojimi
sovražniki, ker so bili prekleti. Niti jaz ne bom več z
vami, razen če ne uničite prekletega izmed vas. 13
Vstani, posvéti ljudstvo in reci: ›Posvetite se za jutrišnji
dan, ‹ kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›V vaši
sredi je prekleta stvar, oh Izrael. Ne moreš stati pred
svojimi sovražniki, dokler izmed sebe ne odstranite
preklete stvari. 14 Zato boste zjutraj privedeni glede na
svoje rodove. In zgodilo se bo, da bo rod, ki ga Gospod
vzame, prišel glede na njegove družine, in družina, ki
jo bo Gospod vzel, bo prišla po svojih gospodinjstvih,
in gospodinjstvo, ki ga bo Gospod vzel, bo prišlo mož
za možem. 15 Zgodilo se bo, da kdor je vzet s prekleto
stvarjo, bo sežgan z ognjem, on in vse, kar ima, ker je
prekršil Gospodovo zavezo in ker je izvršil neumnost
v Izraelu.‹« 16 Tako je Józue zgodaj zjutraj vstal in
Izraela privedel po njihovih rodovih in izbran je bil
Judov rod. 17 Privedel je Judovo družino in izbrana je

bila Zerahova družina. Privedel je družino Zerahovcev,
moškega za moškim in izbran je bil Zabdí. 18 Privedel
je njegovo gospodinjstvo, moškega za moškim in
izbran je bil Ahán, sin Karmíja, sin Zabdíja, sin Zeraha,
iz Judovega rodu. 19 Józue je rekel Ahánu: »Moj sin,
izkaži, prosim te, slavo Gospodu, Izraelovemu Bogu
in mu naredi priznanje in povej mi torej, kaj si storil.
Tega ne skrivaj pred menoj.« 20 Ahán je odgovoril
Józuetu in rekel: »Zares, grešil sem zoper Gospoda,
Izraelovega Boga in tako in tako sem storil. 21 Ko sem
med pleni zagledal lepo babilonsko obleko in dvesto
šeklov srebra in klin iz zlata, težak petdeset šeklov,
potem sem zahlepel [po] njih in jih vzel. Glej, skriti so v
zemlji, v sredi mojega šotora in srebro pod tem.« 22
Tako je Józue poslal poslanca in stekla sta v šotor
in glej, to je bilo skrito v njegovem šotoru in srebro
pod tem. 23 Vzeli so jih iz srede šotora in jih prinesli k
Józuetu in k vsem Izraelovim otrokom in jih položili
pred Gospoda. 24 Józue in ves Izrael z njim, je vzel
Zerahovega sina Ahána, srebro, obleko, klin iz zlata,
njegove sinove, njegove hčere, njegove vole, njegove
osle, njegove ovce, njegov šotor in vse, kar je imel in
odvedli so jih v dolino Ahór. 25 Józue je rekel: »Zakaj
si nas spravil v težave? Gospod te bo ta dan spravil
v težave.« In ves Izrael ga je kamnal s kamni in jih
sežgal z ognjem, potem ko so jih kamnali s kamni. 26
Nad njim so dvignili velik kup kamenja do tega dne.
Tako se je Gospod obrnil od okrutnosti svoje jeze. Zato
je bilo ime tega kraja imenovano Dolina Ahór do tega
dne.

8 Gospod je rekel Józuetu: »Ne boj se niti ne bodi
zaprepaden. S seboj vzemi vse bojno ljudstvo in
se dvigni, pojdi gor do Aja. Glej, v tvojo roko sem
izročil ajskega kralja, njegovo ljudstvo, njegovo mesto
in njegovo deželo. 2 Aju in njegovemu kralju boš storil,
kakor si storil Jerihi in njenemu kralju. Samo njegov
plen in njegovo živino si boste zaplenili. Zadaj za
mestom si postavi zasedo.« 3 Tako je Józue vstal
in vse bojno ljudstvo, da gredo gor zoper Aj. Józue
je izbral trideset tisoč močnih junaških mož in jih
ponoči odposlal. 4 Zapovedal jim je, rekoč: »Glejte,
prežali boste v zasedi zoper mesto, torej za mestom.
Ne pojdite zelo daleč od mesta, temveč vsi bodite
pripravljeni. 5 Jaz in vse ljudstvo, ki je z menoj, se
bomo približali mestu in zgodilo se bo, ko bodo prišli
ven zoper nas, kakor prvič, da bomo pobegnili pred
njimi, 6 (kajti prišli bodo ven za nami), dokler jih ne
bomo pritegnili iz mesta, kajti rekli bodo: ›Pred nami
bežijo, kakor prvič.‹ Zato bomo pobegnili pred njimi.
7 Potem boste vstali iz zasede in se polastili mesta,
kajti Gospod, vaš Bog, ga bo izročil v vašo roko. 8
Zgodilo se bo, ko boste zavzeli mesto, da boste požgali
mesto. Glede na Gospodovo zapoved boste storili.
Poglejte, zapovedal sem vam.« 9 Józue jih je torej
poslal naprej in odšli so, da ležijo v zasedi in ostanejo
med Betelom in Ajem, na zahodni strani Aja. Toda
Józue je to noč prenočil med ljudstvom. 10 Józue je
vstal zgodaj zjutraj, preštel ljudstvo in odšel gor, on in
Izraelovi starešine, pred ljudstvo Aja. 11 Vse ljudstvo,
celo bojno ljudstvo, ki je bilo z njim, je odšlo gor, se
približalo, prišlo pred mesto in se utaborilo na severni
strani Aja. Torej tam je bila dolina med njimi in Ajem.
12 Vzel je okoli pet tisoč mož in jih postavil, da ležijo v
zasedi med Betelom in Ajem, na zahodni strani mesta.
13 Ko so postavili ljudstvo, torej vso vojsko, ki je bila na
severu mesta in svoje prežavce v zasedi na zahodni
strani mesta, je to noč Józue odšel v sredo doline. 14
Ko je kralj Aja to videl, se je pripetilo, da so pohiteli
in zgodaj vstali in možje iz mesta so odšli ven zoper
Izraela, da se bojujejo, on in vse njegovo ljudstvo, ob
določenem času pred ravnino. Toda ni vedel, da so bili
za mestom zoper njega prežavci v zasedi. 15 Józue in
ves Izrael so se pretvarjali kakor bi bili poraženi pred
njimi in pobegnili po poti divjine. 16 Vse ljudstvo, ki je
bilo v Aju, je bilo sklicano skupaj, da jih zasledujejo.
Zasledovali so Józueta in bili so pritegnjeni proč iz
mesta. 17 V Aju ali v Betelu ni ostal niti mož, ki ne
bi odšel ven za Izraelom in mesto so pustili odprto
in sledili za Izraelom. 18 Gospod je rekel Józuetu:
»Iztegni sulico, ki je v tvoji roki, zoper Aj, kajti jaz ga
bom dal v tvojo roko.« Józue je zoper mesto iztegnil
sulico, ki jo je imel v svoji roki. 19 Zaseda je hitro vstala
iz svojega kraja in stekli so takoj, ko je iztegnil svojo
roko. Vstopili so v mesto, ga zavzeli, pohiteli in mesto
zažgali. 20 Ko so možje iz Aja pogledali za seboj, so
videli in glej, dim iz mesta se je dvigoval proti nebu
in niso imeli moči, da pobegnejo to pot ali tisto pot.
Ljudstvo, ki je bežalo k divjini, se je obrnilo nazaj proti
zasledovalcem. 21 Ko je Józue in ves Izrael videl, da
je zaseda zavzela mesto in da se iz mesta dviguje dim,
potem so se ponovno obrnili in usmrtili može iz Aja. 22
In drugi so izšli iz mesta zoper njih. Tako so bili v sredi
Izraela, nekateri na tej strani in nekateri na oni strani in
udarili so jih tako, da nobenega izmed njih niso pustili
ostati ali pobegniti. 23 Kralja Aja so prijeli živega in ga
privedli pred Józueta. 24 Ko je Izrael naredil konec
pobijanju vseh prebivalcev Aja na polju, v divjini, kjer
so jih zasledovali in ko so vsi padli pod ostrino meča,
dokler niso bili použiti, se je pripetilo, da so se vsi
Izraelci vrnili v Aj in ga udarili z ostrino meča. 25 Bilo je
tako, da je bilo vseh, ki so ta dan padli, tako mož in
žensk, dvanajst tisoč, torej vsi možje iz Aja. 26 Kajti
Józue svoje roke, s katero je iztegnil sulico, ni potegnil
nazaj, dokler ni popolnoma uničil vseh prebivalcev Aja.

27 Samo živino in ukradeno blago iz mesta si je Izrael
vzel za plen, glede na Gospodovo besedo, ki jo je
zapovedal Józuetu. 28 Józue je požgal Aj in ga naredil
kup na veke, opustošenje do današnjega dne. 29
Ajskega kralja je obesil na drevo do večera in takoj, ko
je sonce zašlo, je Józue zapovedal, da njegovo truplo
vzamejo dol iz drevesa in ga odvržejo pri vhodu velikih
vrat mesta in nad njim naložijo velik kup kamenja, ki
ostaja do tega dne. 30 Potem je Józue zgradil oltar
Gospodu, Izraelovemu Bogu, na gori Ebál, 31 kakor
je Gospodov služabnik Mojzes zapovedal Izraelovim
otrokom, kakor je to zapisano v knjigi Mojzesove
postave, oltar iz celih kamnov, nad katere noben človek
ni dvignil nobenega železa in na njem so darovali
žgalne daritve Gospodu in žrtvovali mirovne daritve.
32 Na kamne je napisal prepis iz Mojzesove postave,
ki jo je napisal v prisotnosti Izraelovih otrok. 33 Ves
Izrael, njihove starešine, častniki in njihovi sodniki, so
stali na tej strani skrinje in na oni strani, pred duhovniki
Lévijevci, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, kakor
tudi tujec, kakor ta, ki je bil rojen med njimi. Polovica
izmed njih nasproti gore Garizím in polovica izmed
njih nasproti gore Ebál, kakor je Gospodov služabnik
Mojzes prej zapovedal, da bodo blagoslovili izraelsko
ljudstvo. 34 Potem je bral vse besede iz postave,
blagoslove in prekletstva, glede na vse, kar je zapisano
v knjigi postave. 35 Ni bilo besede od vsega, kar je
Mojzes zapovedal, česar Józue ni prebral pred vso
Izraelovo skupnostjo, z ženskami, malčki in tujci, ki so
bili seznanjeni med njimi.

9 Pripetilo se je, ko so vsi kralji, ki so bili na tej
strani Jordana, na hribih, v dolinah in po vseh
pokrajinah vélikega morja nasproti Libanonu, Hetejci,
Amoréjci, Kánaanci, Perizéjci, Hivéjci in Jebusejci,
slišali o tem, 2 da so se zbrali skupaj, da se soglasno
bojujejo z Józuetom in z Izraelom. 3 Ko so prebivalci
Gibeóna slišali, kaj je Józue storil Jerihi in Aju, 4 so
prebrisano storili in odšli ter se naredili kakor, da so
bili predstavniki in na svoje osle dali stare vreče in
vinske mehove, stare in raztrgane ter jih povezali 5
in stare čevlje, zakrpane na njihovih stopalih in stare
obleke na njih in ves kruh njihove popotnice je bil suh
in drobljiv. 6 Odšli so k Józuetu v tabor pri Gilgálu, in
rekli njemu in Izraelovim možem: »Prišli smo iz daljne
dežele, zdaj torej sklenite zavezo z nami.« 7 Možje iz
Izraela so rekli Hivéjcem: »Morda prebivate med nami
in kako naj sklenemo zavezo z vami?« 8 Ti so Józuetu
rekli: »Mi smo tvoji služabniki.« Józue jim je rekel:
»Kdo ste? In od kod ste prišli?« 9 Rekli so mu: »Iz
zelo oddaljene dežele so prišli tvoji služabniki zaradi
imena Gospoda, tvojega Boga, kajti slišali smo sloves
o njem in vse, kar je storil v Egiptu 10 in vse, kar je
storil dvema kraljema Amoréjcev, ki sta bila onkraj
Jordana, hešbónskemu kralju Sihónu in bašánskemu
kralju Ogu, ki je bil pri Aštarótu. 11 Zato so nam naši
starešine in vsi prebivalci dežele govorili, rekoč: ›S
seboj vzemite živež za potovanje in pojdite, da jih
srečate in jim recite: ›Mi smo vaši služabniki, zato zdaj
sklenite zavezo z nami.‹‹ 12 Ta naš kruh smo vzeli še
vročega za našo popotnico iz naših hiš na dan, ko
smo šli, da gremo k vam, toda sedaj, glejte, je ta suh
in drobljiv. 13 Ti vinski mehovi, ki smo jih napolnili,
so bili novi, in glejte, raztrgani so. Te naše obleke in
naši čevlji so postali stari zaradi razloga zelo dolgega
potovanja.« 14 Možje so vzeli od njihovega živeža,
niso pa vprašali za nasvet pri Gospodovih ustih. 15
Józue je z njimi sklenil mir in z njimi sklenil zavezo,
da jih pusti žive, in princi skupnosti so jim prisegli. 16
Pripetilo pa se je ob koncu treh dni, potem ko so z
njimi sklenili zavezo, da so slišali, da so bili njihovi
sosedje in da so prebivali med njimi. 17 Izraelovi otroci
so odpotovali in na tretji dan prišli v njihova mesta.
Torej njihova mesta so bila Gibeón, Kefíra, Beerót in
Kirját Jearím. 18 Izraelovi otroci jih niso udarili, ker so
jim princi skupnosti prisegli pri Gospodu, Izraelovemu
Bogu. In vsa skupnost je godrnjala zoper prince. 19
Toda vsi princi so vsej skupnosti rekli: »Prisegli smo
jim pri Gospodu, Izraelovem Bogu. Sedaj se jih torej
ne smemo dotakniti. 20 To jim bomo storili. Celo žive
jih bomo pustili, da ne bi bil nad nami bes zaradi
prisege, ki smo jim jo prisegli.« 21 Princi so jim rekli:
»Naj živijo, toda naj bodo drvarji in prinašalci vode vsej
skupnosti, « kakor so jim princi obljubili. 22 Józue jih
je dal poklicati in jim spregovoril, rekoč: »Zakaj ste
nas preslepili, rekoč: ›Mi smo zelo daleč od vas, ‹
ko prebivate med nami? 23 Zdaj ste torej prekleti in
nihče izmed vas naj ne bo prost pred tem, da bi bili
sužnji, drvarji in prinašalci vode za hišo mojega Boga.«
24 Józuetu so odgovorili in rekli: »Ker je bilo tvojim
služabnikom zagotovo povedano to, kako je Gospod,
tvoj Bog, zapovedal svojemu služabniku Mojzesu,
da vam da vso deželo in da pred seboj uničite vse
prebivalce dežele, zato smo bili zaradi vas boleče
prestrašeni za svoja življenja in smo storili to stvar. 25
In sedaj glej, mi smo v tvoji roki. Kakor se ti zdi dobro
in pravilno, da nam storiš, stôri.« 26 Tako jim je storil in
jih osvobodil iz roke Izraelovih otrok, da jih niso pobili.
27 Józue jih je ta dan naredil za drvarje in prinašalce
vode za skupnost in za Gospodov oltar, celo do tega
dne, na kraju, ki bi ga izbral.

10 Pripetilo se je torej, ko je jeruzalemski kralj Adoní
Cedek slišal, kako je Józue zavzel Aj in ga
popolnoma uničil; kakor je storil Jerihi in njenemu
kralju, tako je storil Aju in njegovemu kralju; in kako

so prebivalci Gibeóna sklenili mir z Izraelom in so bili
med njimi; 2 da so se silno bali, ker je bil Gibeón
veliko mesto, kakor eno izmed kraljevskih mest in
ker je bil večji kakor Aj in vsi njihovi možje so bili
mogočni. 3 Zato je jeruzalemski kralj Adoní Cedek
poslal k Hohámu, kralju v Hebrónu in Pirámu, kralju v
Jarmútu in Jafíju, kralju v Lahíšu in Debírju, kralju v
Eglónu, rekoč: 4 »Pridite gor k meni in mi pomagajte,
da bomo lahko udarili Gibeón, kajti ta je sklenil mir
z Józuetom in z Izraelovimi otroki.« 5 Zato se je pet
kraljev izmed Amoréjcev, kralj iz Jeruzalema, kralj iz
Hebróna, kralj iz Jarmúta, kralj iz Lahíša in kralj iz
Eglóna, zbralo skupaj in odšlo gor, oni in vse njihove
vojske in se utaborili pred Gibeónom in začeli vojno
zoper njega. 6 Možje iz Gibeóna so poslali k Józuetu,
v tabor pri Gilgálu, rekoč: »Ne odtegni svoje roke od
svojih služabnikov. Hitro pridi gor k nam in nas reši in
nam pomagaj, kajti vsi kralji Amoréjcev, ki prebivajo
po gorah, so skupaj zbrani zoper nas.« 7 Tako se je
Józue vzpel iz Gilgála, on in vse bojno ljudstvo z njim
in vsi močni junaški možje. 8 Gospod je rekel Józuetu:
»Ne boj se jih, kajti izročil sem jih v tvojo roko. Niti mož
izmed njih ne bo obstal pred teboj.« 9 Józue je torej
nenadoma prišel k njim in vso noč so hodili gor od
Gilgála. 10 Gospod jih je porazil pred Izraelom ter jih
pri Gibeónu usmrtil z velikim pobojem in jih zasledoval
na poti, ki gre gor do Bet Horóna in jih udarjal do Azéke
in proti Makédi. 11 Ko so bežali izpred Izraela in so bili
pri spuščanju dol k Bet Horónu, se je pripetilo, da je
Gospod z neba nanje metal velike kamne do Azéke in
so umrli. Bilo jih je več, ki so umrli od kamnite toče,
kakor tistih, ki so jih Izraelovi otroci usmrtili z mečem.
12 Potem je Józue spregovoril Gospodu na dan, ko je
pred Izraelovimi otroki Gospod izročil Amoréjce in rekel
pred očmi Izraela: »Sonce, ti stoj mirno nad Gibeónom
in ti luna v dolini Ajalón.« 13 Sonce je stalo mirno in
luna je obstala, dokler se ljudstvo ni maščevalo nad
svojimi sovražniki. Mar ni to zapisano v Jasherjevi
knjigi? Tako je sonce mirno stalo na sredi neba in
približno cel dan ni pohitelo, da bi zašlo. 14 Pred
tem niti za tem ni bilo takšnega dne, da bi Gospod
prisluhnil glasu moža, kajti Gospod se je bojeval za
Izrael. 15 Józue se je vrnil in ves Izrael z njim, k taboru
pri Gilgálu. 16 Toda teh pet kraljev je pobegnilo in
se skrilo v votlini pri Makédi. 17 To je bilo povedano
Józuetu, rekoč: »Pet kraljev je najdenih skritih v votlini
pri Makédi.« 18 Józue je rekel: »Na odprtino votline
zavalite velike kamne in poleg postavite može, da
jih varujejo. 19 Ne stojte, temveč sledite za svojimi
sovražniki in udarite najbolj zadnje izmed njih. Ne
trpite, da vstopijo v svoja mesta, kajti Gospod, vaš
Bog, jih je izročil v vašo roko.« 20 Pripetilo se je, ko so
Józue in Izraelovi otroci z zelo velikim pokolom, dokler
niso bili použiti, naredili konec njihovemu pobijanju,
da je preostanek, ki je preostal izmed njih, vstopil v
utrjena mesta. 21 In vse ljudstvo se je v miru vrnilo k
taboru, k Józuetu, pri Makédi. Nihče ni svojega jezika
premaknil zoper kateregakoli izmed Izraelovih otrok.
22 Potem je Józue rekel: »Odprite odprtino votline in
teh pet kraljev privedite k meni, ven iz votline.« 23
Storili so tako in iz votline so k njemu privedli teh pet
kraljev, kralja iz Jeruzalema, kralja iz Hebróna, kralja iz
Jarmúta, kralja iz Lahíša in kralja iz Eglóna. 24 Ko so
te kralje privedli k Józuetu, se je pripetilo, da je Józue
dal poklicati vse Izraelove može in rekel poveljnikom
bojevnikov, ki so odšli z njim: »Pridite bliže, položite
svoja stopala na vratove teh kraljev.« Približali so se in
svoja stopala položili na njihove vratove. 25 Józue jim
je rekel: »Ne bojte se niti ne bodite zaprepadeni, bodite
močni in odločnega poguma, kajti tako bo Gospod storil
vsem vašim sovražnikom, zoper katere se borite.« 26
Potem jih je Józue udaril, jih usmrtil in jih obesil na
pet dreves; in do večera so viseli na drevesih. 27 Ob
času zahajanja sonca pa se je pripetilo, da je Józue
zapovedal in so jih sneli iz dreves in jih vrgli v votlino,
v kateri so bili skriti in na ustje votline so položili velike
kamne, ki ostajajo do točno tega dne. 28 Ta dan je
Józue zavzel Makédo in jo udaril z ostrino meča in
njenega kralja je popolnoma uničil, njih in vse duše, ki
so bile tam. Nikogar ni pustil ostati. Kralju v Makédi
pa je storil, kakor je storil kralju v Jerihi. 29 Potem
je Józue in ves Izrael z njim, prešel od Makéde v
Libno in se boril zoper Libno. 30 Tudi njo je Gospod
izročil in njenega kralja, v Izraelovo roko. Udaril jo je z
ostrino meča in vse duše, ki so bile v njej. Nikogar
ni pustil preostati v njej, toda njenemu kralju je storil,
kakor je storil kralju Jerihe. 31 Józue in ves Izrael z
njim, je prešel od Libne do Lahíša in se utaboril zoper
njega in se boril zoper njega. 32 Gospod je Lahíš
izročil v Izraelovo roko, ki so ga zavzeli na drugi dan in
ga udaril z ostrino meča in vse duše, ki so bile tam,
glede na vse, kar je storil Libni. 33 Potem je prišel gor
Horám, kralj v Gezerju, da pomaga Lahíšu, in Józue je
udaril njega in njegovo ljudstvo, dokler nikogar ni pustil
preostati. 34 Iz Lahíša je Józue prešel do Eglóna in
ves Izrael z njim in utaborili so se zoper njega in se
borili zoper njega. 35 Zavzeli so ga na ta dan in ga
udarili z ostrino meča in vse duše, ki so bile tam, je
ta dan popolnoma uničil, glede na vse, kar je storil
Lahíšu. 36 Józue in ves Izrael z njim, je odšel gor od
Eglóna, do Hebróna in so se borili zoper njega, 37
ga zavzeli in udarili z ostrino meča in njihovega kralja
in vsa njihova mesta in vse duše, ki so bile v njem.
Nikogar ni pustil preostati, glede na vse, kar je storil

Eglónu, temveč ga je popolnoma uničil in vse duše, ki
so bile v njem. 38 Józue se je vrnil in ves Izrael z njim,
do Debírja in se boril zoper njega 39 in ga zavzel in
njegovega kralja in vsa njegova mesta. Udarili so jih
z ostrino meča in popolnoma uničili vse duše, ki so
bile v njem. Nikogar ni pustil preostati. Kakor je storil
Hebrónu, tako je storil Debírju in njegovemu kralju,
kakor je storil tudi Libni in njenemu kralju. 40 Tako
je Józue udaril vso hribovito deželo, južno [deželo],
[deželo] dolin, izvirov in vse njihove kralje. Ničesar ni
pustil preostati, temveč je popolnoma uničil vse, kar je
dihalo, kakor je zapovedal Gospod, Izraelov Bog. 41
Józue jih je udarjal od Kadeš Barnée, celo do Gaze in
vso Gošensko pokrajino, celo do Gibeóna. 42 Vse te
kralje in njihove dežele je Józue zavzel naenkrat, ker
se je Gospod, Izraelov Bog, boril za Izrael. 43 In Józue
se je vrnil in ves Izrael z njim, v tabor h Gilgálu.

11 Pripetilo se je, ko je Jabín, kralj iz Hacórja, slišal
te stvari, da je poslal k Jobábu, kralju Madóna
in h kralju Šimróna in h kralju Ahšáfa 2 in h kraljem,
ki so bili na severu gora in na ravninah južno od
Kinérota in v dolino in na meje Dora na zahodu 3 in h
Kánaancem na vzhodu in na zahodu in k Amoréjcem in
k Hetejcem in k Perizéjcem in k Jebusejcem po gorah
in k Hivéjcem pod Hermonom v deželi Micpa. 4 In
odšli so ven, oni in vse njihove vojske z njimi, mnogo
ljudstva, po številu celo kakor peska, ki je na morski
obali, s konji in zelo mnogimi bojnimi vozovi. 5 Ko so se
vsi ti kralji srečali skupaj, so prišli in se skupaj utaborili
pri vodah Meróma, da se borijo zoper Izrael. 6 Gospod
je rekel Józuetu: »Ne bodi prestrašen zaradi njih, kajti
jutri ob tem času jih bom vse umorjene izročil pred
Izraela. Njihovim konjem boš prerezal Ahilove tetive
in njihove bojne vozove sežgal z ognjem.« 7 Tako je
zoper njih nenadoma prišel Józue in vse bojno ljudstvo
z njim pri vodah Meróa in padli so nanje. 8 Gospod jih
je izročil v roko Izraela, ki jih je udaril in pregnal do
vélikega Sidóna in do Misrefót Majima in vzhodno k
dolini Micpe in udarjali so jih, dokler niso pustili nikogar
preostati. 9 Józue jim je storil, kakor mu je Gospod
zaukazal. Njihovim konjem je prerezal Ahilove tetive
in njihove bojne vozove zažgal z ognjem. 10 Józue
se je ob tistem času obrnil nazaj in zavzel Hacór in
njihovega kralja udaril z mečem, kajti Hacór je bil prej
poglavar vseh tistih kraljestev. 11 Vse duše, ki so bile
v njem, so udarili z ostrino meča; popolnoma so jih
uničili, tam ni ostal nihče, da diha. In Hacór je požgal
z ognjem. 12 Vsa mesta tistih kraljev in vse kralje
izmed njih je Józue zajel in jih udaril z ostrino meča in
jih popolnoma uničil, kakor je zapovedal Gospodov
služabnik Mojzes. 13 Toda kar se tiče mest, ki so
mirovala v svoji moči, pa Izrael ni požgal nobenega
izmed njih, razen samo Hacór; ki ga je požgal Józue.
14 Ves plen teh mest in živino so si Izraelovi otroci
vzeli za plen, toda vsakega človeka so udarili z ostrino
meča, dokler jih niso uničili niti niso pustili nobenega
da diha. 15 Kakor je Gospod zapovedal svojemu
služabniku Mojzesu, tako je Mojzes zapovedal Józuetu
in tako je storil Józue. Ničesar ni pustil nenarejenega,
od vsega, kar je Gospod zapovedal Mojzesu. 16 Tako
je Józue zavzel vso tisto deželo, hribe in vso južno
deželo, vso deželo Gošen, dolino in ravnino, Izraelovo
goro in dolino te iste, 17 torej od gore Halak, ki gre gor
k Seírju, celo do Báal Gada v libanonski dolini pod goro
Hermon. Zajel je vse njihove kralje, jih udaril in usmrtil.
18 Józue je dolgo časa bojeval vojno z vsemi tistimi
kralji. 19 Tam ni bilo mesta, ki bi z Izraelovimi otroki
sklenilo mir, razen Hivéjcev, prebivalcev Gibeóna.
Vse druge so zavzeli v bitki. 20 Kajti to je bilo od
Gospoda, da zakrkne njihova srca, da bi prišli v boj
zoper Izrael, da bi jih lahko popolnoma uničil in da ne
bi imeli naklonjenosti, temveč da bi jih lahko uničil,
kakor je Gospod zapovedal Mojzesu. 21 Ob tistem
času je prišel Józue in iztrebil Anákovce z gora, iz
Hebróna, iz Debírja, iz Anába, iz vseh Judovih gora in
iz vseh Izraelovih gora. Józue jih je popolnoma uničil z
njihovimi mesti. 22 Nobeden izmed Anákovcev ni ostal
v deželi Izraelovih otrok. Ostali so samo v Gazi, Gatu
in v Ašdódu. 23 Tako je Józue zavzel celotno deželo,
glede na vse, kar je Gospod rekel Mojzesu, in Józue jo
je dal za dediščino Izraelu, glede na njihove oddelke
po njihovih rodovih. In dežela je počivala pred vojno.

12 Torej to so kralji dežele, ki so jo Izraelovi otroci
udarili in njihovo deželo vzeli v last na drugi
strani Jordana, proti sončnemu vzhodu, od reke Arnón,
do gore Hermon in vso ravnino na vzhodu: 2 amoréjski
kralj Sihón, ki je prebival v Hešbónu in vladal od
Aroêrja, ki je na bregu reke Arnón in od sredine reke in
od polovice Gileáda, celo do reke Jabók, kar je meja
Amónovih otrok; 3 in od ravnine do Kinérotskega morja
na vzhodu in do ravninskega morja, torej slanega morja
na vzhodu, pot do Bet Ješimóta in od juga pod Ašdód-
Pisgo. 4 Pokrajina bašánskega kralja Oga, ki je bila od
preostanka velikanov, ki so prebivali pri Aštarótu in pri
Edréi 5 in je kraljeval na gori Hermon, v Salhi in po
vsem Bašánu, do meje Gešuréjcev in Maahčánov in
polovice Gileáda, meje Sihóna, kralja v Hešbónu. 6
Te so udarili Gospodov služabnik Mojzes in Izraelovi
otroci. Gospodov služabnik Mojzes jo je dal v posest
Rubenovcem in Gádovcem in polovici Manásejevega
rodu. 7 Ti so kralji dežele, ki so jo Józue in Izraelovi
otroci udarili na tej strani Jordana na zahodu, od Báal
Gada, v dolini Libanon, celo do gore Halak, ki gre
gor k Seírju, ki jo je Józue izročil Izraelovim rodovom

za posest, glede na njihove oddelke; 8 po gorah, po
dolinah, po ravninah, po izvirih, po divjini in po južni
deželi: Hetejce, Amoréjce in Kánaance, Perizéjce,
Hivéjce in Jebusejce. 9 Kralj Jerihe, eden; kralj Aja, ki
je poleg Betela, eden; 10 kralj Jeruzalema, eden; kralj
Hebróna, eden; 11 kralj Jarmúta, eden; kralj Lahíša,
eden; 12 kralj Eglóna, eden; kralj Gezerja, eden; 13
kralj Debírja, eden; kralj Gederja, eden; 14 kralj Horme,
eden; kralj Aráda, eden; 15 kralj Libne, eden; kralj
Aduláma, eden; 16 kralj Makéde, eden; kralj Betela,
eden; 17 kralj Tapúaha, eden; kralj Heferja, eden;
18 kralj Aféka, eden; kralj Lašaróna, eden; 19 kralj
Madóna, eden; kralj Hacórja, eden; 20 kralj Šimrón
Meróna, eden; kralj Ahšáfe, eden; 21 kralj Taanáha,
eden; kralj Megíde, eden; 22 kralj Kedeša, eden; kralj
Jokneáma pri Karmelu, eden; 23 kralj Dora na Dorovi
pokrajini, eden; kralj narodov Gilgála, eden; 24 kralj
Tirce, eden; vseh kraljev enaintrideset.

13 Torej Józue je bil star in zvrhan v letih in Gospod
mu je rekel: »Star si in zvrhan v letih in tam
ostaja še zelo veliko dežele, da bi bila posedena. 2
To je dežela, ki je še ostala: vse meje Filistejcev in
ves Gešur, 3 od Šihórja, ki je pred Egiptom, celo do
mej severno od Ekróna, ki je štet h Kánaancem; pet
filistejskih knezov: Gazejci, Ašdódci, Aškelónci, Gitéjci
in Ekrónci; tudi Avéjci; 4 od juga, vsa dežela Kánaancev
in Mara, ki je poleg Sidóncev, do Aféka, do meja
Amoréjcev 5 in dežela Gebálcev in ves Libanon proti
sončnemu vzhodu, od Báal Gada pod goro Hermon do
vstopa v Hamát. 6 Vse prebivalce hribovite dežele,
od Libanona do Misrefót Majima in vse Sidónce bom
jaz napodil izpred Izraelovih otrok. Samo razdeli jo z
žrebom Izraelcem v dediščino, kakor sem ti zapovedal.
7 Zdaj torej razdeli to deželo za dediščino vsem devetim
rodovom in polovici Manásejevega rodu, 8 s katerimi
so Rubenovci in Gádovci prejeli svojo dediščino, ki jim
jo je dal Mojzes, onkraj Jordana proti vzhodu, torej
kakor jim je dal Gospodov služabnik Mojzes: 9 od
Aroêrja, ki je na bregu reke Arnón in mesta, ki je na
sredi reke in vso ravnino Médebo do Dibóna; 10 in
vsa mesta amoréjskega kralja Sihóna, ki je kraljeval
v Hešbónu, do meje Amónovih otrok; 11 Gileád in
mejo Gešuréjcev in Maahčánov in vse gore Hermona
in ves Bašán, do Salhe; 12 vse Ogovo kraljestvo v
Bašánu, ki je kraljeval v Aštarótu in v Edréi, ki je
ostalo od preostanka velikanov, kajti te je Mojzes udaril
in jih vrgel ven.« 13 Kljub temu Izraelovi otroci niso
pregnali Gešuréjcev niti Maahčánov, temveč Gešuréjci
in Maahčáni prebivajo med Izraelci do tega dne. 14
Samo Lévijevemu rodu ni dal nobene dediščine. Daritve
Gospoda, Izraelovega Boga, narejene z ognjem, so
njihova dediščina, kakor jim je rekel. 15 Mojzes je
dal rodu Rubenovih otrok dediščino glede na njihove
družine. 16 Njihova pokrajina je bila od Aroêrja, ki je na
bregu reke Arnón in mesto, ki je na sredi reke in vsa
ravnina pri Médebi; 17 Hešbón in vsa njegova mesta, ki
so na ravnini; Dibón in Bamót Báal in Bet Báal Meón,
18 Jahac, Kedemót, Mefáat, 19 Kirjatájim, Sibmo in
Ceret Šahar na gori doline, 20 Bet Peór, Ašdód-Pisgo,
Bet Ješimót 21 in vsa mesta ravnine in vse kraljestvo
amoréjskega kralja Sihóna, ki je kraljeval v Hešbónu,
ki ga je Mojzes udaril z midjánskimi princi Evíjem,
Rekemom, Curjem, Hurom in Rebom, ki so bili sihónski
vojvode, prebivajoči v deželi. 22 Tudi Beórjevega sina
Bileáma, napovedovalca usode, so Izraelovi otroci
ubili z mečem med tistimi, ki so jih umorili. 23 Meja
Rubenovih otrok je bil Jordan in njegova meja. To je
bila dediščina Rubenovih otrok po njihovih družinah,
mestih in njihovih vaseh. 24 Mojzes je dediščino izročil
Gadovemu rodu, torej Gadovim otrokom, glede na
njihove družine. 25 Njihova pokrajina je bila Jazêr
in vsa mesta Gileáda in polovica dežele Amónovih
otrok, do Aroêrja, ki je pred Rabo; 26 in od Hešbóna
do Ramát Micpéja in Betoníma in od Mahanájima do
meje Debírja; 27 v dolini pa Beth–aram, Bet Nimra,
Sukót in Cafón, preostanek kraljestva hešbónskega
kralja Sihóna, Jordan in njegova meja, celó do roba
Kinéretskega morja na drugi strani Jordana proti
vzhodu. 28 To je dediščina Gadovih otrok po njihovih
družinah, mestih in njihovih vaseh. 29 Mojzes je dal
dediščino polovici Manásejevega rodu. To je bila posest
polovice rodu Manásejevih otrok po njihovih družinah.
30 Njihovo ozemlje je bilo od Mahanájima, ves Bašán,
celotno kraljestvo bašánskega kralja Oga in vsa Jaírova
mesta, ki so v Bašánu, šestdeset mest. 31 Polovica
Gileáda, Aštarót in Edréi, mesta Ogovega kraljestva v
Bašánu, so pripadla otrokom Mahírja, Manásejevega
sina, celo do polovice Mahírjevih otrok po njihovih
družinah. 32 To so dežele, ki jih je Mojzes razdelil
v dediščino na moábskih planjavah, na drugi strani
Jordana, pri Jerihi, proti vzhodu. 33 Toda Lévijevemu
rodu Mojzes ni dal nobene dediščine. Gospod, Izraelov
Bog, je bil njihova dediščina, kakor jim je rekel.

14 To so dežele, ki so jih Izraelovi otroci podedovali
v kánaanski deželi, ki so jim jo duhovnik Eleazar,
Nunov sin Józue in poglavarji očetov rodov Izraelovih
otrok razdelili v dediščino. 2 Njihova dediščina je bila
po žrebu, kakor je Gospod zapovedal po Mojzesovi
roki, za devet rodov in za polovico rodu. 3 Kajti
Mojzes je na drugi strani Jordana dal dediščino dvema
rodovoma in polovici rodu, toda Lévijevcem med njimi
ni dal nobene dediščine. 4 Kajti od Jožefovih otrok
sta bila dva rodova, Manáse in Efrájim. Zato v deželi

niso dali nobenega deleža Lévijevcem, razen mest, da
prebivajo v njih, z njihovimi predmestji za njihovo živino
in za njihovo imetje. 5 Kakor je Gospod zapovedal
Mojzesu, tako so Izraelovi otroci storili in razdelili so
deželo. 6 Potem so Judovi otroci prišli k Józuetu
v Gilgál in Jefunéjev sin Kaléb, Kenázovec, mu je
rekel: »Ti poznaš stvar, ki jo je Gospod rekel Božjemu
možu Mojzesu glede mene in tebe v Kadeš Barnéi. 7
Štirideset let mi je bilo, ko me je Gospodov služabnik
Mojzes poslal iz Kadeš Barnée, da ogledam deželo in
ponovno sem mu prinesel besedo, kakor je bila ta v
mojem srcu. 8 Kljub temu so moji bratje, ki so z menoj
odšli gor, ljudstvu stopili srce, toda jaz sem v celoti
sledil Gospodu, svojemu Bogu. 9 Mojzes je na ta dan
prisegel, rekoč: ›Zagotovo bo dežela, ki si jo pomendral
s svojimi stopali, tvoja dediščina in tvojih otrok na
veke, ker si v celoti sledil Gospodu, mojemu Bogu.‹
10 Sedaj, glej, Gospod me je obdržal živega, kakor
je rekel, teh petinštirideset let, celo odkar je Gospod
spregovoril to besedo Mojzesu, medtem ko so Izraelovi
otroci tavali po divjini. Sedaj glej, jaz sem danes star
petinosemdeset let. 11 Še danes sem tako močan,
kakor sem bil na dan, ko me je poslal Mojzes. Kakršna
je bila moja moč takrat, celo takšna je moja moč za
vojno zdaj, tako za odhajanje kakor za prihajanje. 12
Zdaj mi torej daj to goro, o kateri je Gospod govoril
na tisti dan, kajti na tisti dan si slišal kako so bili tam
Anákovci in da so bila mesta velika in ograjena. Če bo
tako, da bo Gospod z menoj, potem jih bom zmožen
pognati ven, kakor je rekel Gospod.« 13 Józue ga je
blagoslovil in Jefunéjevemu sinu Kalébu v dediščino
izročil Hebrón. 14 Hebrón je torej postal dediščina
Jefunéjevega sina Kaléba, Kenázovca, do tega dne,
zato ker je v celoti sledil Gospodu, Izraelovemu Bogu.
15 Ime Hebróna je bilo prej Kirját Arba; ta Arbá je bil
velik mož med Anákovci. In dežela je imela počitek
pred vojno.

15 To je bil torej žreb rodu Judovih otrok po njihovih
družinah, celó do meje Edóma. Divjina Cin proti
jugu je bila najskrajnejši del južne pokrajine. 2 Njihova
južna meja je bila od obale slanega morja, od zaliva, ki
gleda proti jugu 3 in ta je šla ven k južni strani Maleh-
Akrabíma in šla vzdolž Cina in se dvignila na južno
stran do Kadeš Barnée in šla vzdolž Hecróna in se
dvignila do Adárja in po ovinkih šla do Karkoja. 4 Od
tam je ta šla proti Acmónu in šla ven k egiptovski reki
in izhodi te pokrajine so bili pri morju. To bo vaša južna
pokrajina. 5 Vzhodna meja je bila slano morje, celó do
konca Jordana. In njihova meja na severni četrtini je
bila od morskega zaliva pri najbolj oddaljenem delu
Jordana. 6 Meja se je dvignila k Bet Hogli in šla vzdolž
ob severu Bet Arábe in meja se je dvignila do kamna
Rubenovega sina Bohana. 7 Meja se je iz doline
Ahór dvignila proti Debírju in tako proti severu, zroč
proti Gilgálu, to je preden se vzpneš k Adumímu, ki
je na južni strani reke. Meja je šla proti vodam En
Šemeša in njihovi izhodi so bili pri En Rogelu. 8 Meja
se je dvignila pri dolini sina Hinómovega k južni strani
Jebusejcev; isti je Jeruzalem. Meja se je dvignila k
vrhu gore, ki leži pred Hinómovo dolino proti zahodu,
ki je pri koncu doline velikanov proti severu 9 in meja
je bila potegnjena od vrha hriba k vodnemu studencu
Neftóaha in šla ven k mestom gore Efróna in meja je
bila potegnjena k Baáli, ki je Kirját Jearím. 10 Meja
je od Baále zavila proti zahodu, na gorovje Seír in
šla vzdolž, do pobočja gore Jearím, ki je Kesalón, na
severno stran in se spustila dol k Bet Šemešu in šla
naprej do Timne. 11 Meja je šla ven k severni strani
Ekróna in meja je bila potegnjena k Šikarónu in šla
vzdolž do gore Baálo in šla ven k Jabneéli; in izhodi
meje so bili pri morju. 12 Zahodna meja je bila do
velikega morja in njegove pokrajine. To je pokrajina
Judovih otrok naokoli, glede na njihove družine. 13
Jefunéjevemu sinu Kalébu je dal delež med Judovimi
otroki, glede na Gospodovo zapoved Józuetu, torej
mesto Arba, Anákovega očeta, ki je mesto Hebrón. 14
Kaléb je od tam pregnal tri Anákove sinove: Šešája,
Ahimána in Talmája, Anákove otroke. 15 Od tam je
odšel gor k prebivalcem Debírja. Ime Debírja je bilo
prej Kirját Sefer. 16 Kaléb je rekel: »Kdor udari Kirját
Sefer in ga zavzame, njemu bom dal svojo hčer Ahso
za ženo.« 17 Zavzel ga je Kenázov sin Otniél, Kalébov
brat in dal mu je svojo hčer Ahso za ženo. 18 Pripetilo
se je, ko je prišla k njemu, da ga je primorala, da prosi
od svojega očeta polje in razjahala je svojega osla in
Kaléb ji je rekel: »Kaj hočeš?« 19 Ta je odgovorila:
»Daj mi blagoslov, kajti dal si mi južno deželo; daj mi
tudi vodne izvire.« In dal ji je gornje izvire in spodnje
izvire. 20 To je dediščina rodu Judovih otrok glede
na njihove družine. 21 Najbolj oddaljena mesta rodu
Judovih otrok proti pokrajini Edóm, proti jugu, so bila:
Kabceél, Eder, Jagúr, 22 Kina, Dimón, Adáda, 23
Kedeš, Hacór, Jitnán, 24 Zif, Telem, Bealót, 25 Hacór,
Hadáta, Kerijót in Hecrón, ki je Hacór, 26 Amám,
Šemaá, Moládaj, 27 Hacár Gada, Hešmón, Bet Pelet,
28 Hacár Šuál, Beeršéba, Bizjótja, 29 Baála, Ijím,
Ecem, 30 Eltolád, Kesíl, Horma, 31 Ciklág, Madmaná,
Sansána, 32 Lebaót, Šilhím, Ajin in Rimón. Vseh mest
je devetindvajset, z njihovimi vasmi. 33 In v dolini
Eštaól, Cora, Ašna, 34 Zanóah, En Ganím, Tapúah,
Enájim, 35 Jarmút, Adulám, Sohó, Azéka, 36 Šaarájim,
Aditájim, Gedêra in Gederotaim, štirinajst mest z
njihovimi vasmi. 37 Cenán, Hadáša, Migdál Gad, 38

Dilán, Micpa, Jokteél, 39 Lahíš, Bockát, Eglón, 40
Kabón, Lahmás, Kitlíš, 41 Gederót, Bet Dagón, Naáma
in Makéda; šestnajst mest z njihovimi vasmi. 42 Libna,
Eter, Ašán, 43 Jifták, Ašna, Necíb, 44 Keíla, Ahzíb
in Marešá; devet mest z njihovimi vasmi. 45 Ekrón z
njegovimi mesti in njegovimi vasmi. 46 Od Ekróna,
celo do morja, vse kar leži blizu Ašdóda, z njegovimi
vasmi. 47 Ašdód z njegovimi mesti in njegovimi vasmi,
Gaza s svojimi mesti in svojimi vasmi, do egiptovske
reke in vélikega morja in njegove meje. 48 Na gorah:
Šamír, Jatír, Sohó, 49 Dana, Kirját Sana, ki je Debír, 50
Anáb, Eštemóa, Aním, 51 Gošen, Holón in Gilo, enajst
mest z njihovimi vasmi. 52 Aráb, Dumá, Ešán, 53
Janúm, Bet Tapúah, Aféka, 54 Humta, Kirját Arba, ki je
Hebrón in Ciór, devet mest z njihovimi vasmi. 55 Maón,
Karmel, Zif, Juta, 56 Jezreél, Jokdeám, Zanóah, 57
Kajin, Gíbei in Timna, deset mest z njihovimi vasmi. 58
Halhúl, Bet Cur, Gedór, 59 Maarát, Bet Anót in Eltekón,
šest mest z njihovimi vasmi. 60 Kirját Báal, ki je Kirját
Jearím in Raba, dve mesti z njunimi vasmi. 61 V divjini
Bet Arába, Midín, Seháha, 62 Nibšán, Solno mesto in
En Gedi, šest mest z njihovimi vasmi. 63 Kar se tiče
Jebusejcev, prebivalcev Jeruzalema, jih Judovi otroki
niso mogli pognati ven, temveč so Jebusejci prebivali z
Judovimi otroki pri Jeruzalemu do današnjega dne.

16 Žreb Jožefovih otrok je padel od Jordana pri
Jerihi, do vode Jerihe na vzhodu, k divjini, ki
gre gor od Jerihe, čez goro Betel 2 in gre iz Betela v
Luz in gre vzdolž do meja Arkičanov k Atarótu 3 in se
spusti zahodno, k pokrajini Jaflétovcev, do pokrajine
spodnjega Bet Horóna in do Gezerja in njeni izhodi
so pri morju. 4 Tako sta Jožefova otroka, Manáse
in Efrájim, vzela svojo dediščino. 5 Meja Efrájimovih
sinov, glede na njihove družine, je bila takšna, torej
meja njihove dediščine na vzhodni strani je bil Atrót
Adár, do gornjega Bet Horóna 6 in meja je šla ven
proti morju v Mihmetát na severni strani in meja je
šla naokoli proti vzhodu v Taanát Šilo in šla poleg
njega na vzhodu do Janóaha 7 in se spustila od
Janóaha k Atarótu in k Naári in prišla k Jerihi in izšla
pri Jordanu. 8 Meja je potekala od Tapúaha proti
zahodu, k reki Kano in njeni izhodi so bili pri morju.
To je dediščina rodu Efrájimovih otrok po njihovih
družinah. 9 Oddvojena mesta za Efrájimove otroke so
bila med dediščino Manásejevih otrok, vsa mesta z
njihovimi vasmi. 10 Niso pa pregnali Kánaancev, ki
so prebivali v Gezerju, temveč so Kánaanci prebivali
med Efrájimci do današnjega dne in služili podvrženi
plačevanju davka.

17 Tam je bil tudi žreb za Manásejev rod, kajti
on je bil Jožefov prvorojenec. Namreč zaradi
Manásejevega prvorojenca Mahírja, Gileádovega
očeta, ker je bil bojevnik, zato je imel Gileád in Bašán.
2 Tam je bil tudi žreb za preostanek Manásejevih otrok
po njihovih družinah za otroke Abiézerja in za otroke
Heleka in za otroke Asriéla in za otroke Sihema in za
otroke Heferja in za otroke Šemidája. To so bili dečki
Manáseja, Jožefovega sina po njihovih družinah. 3
Toda Celofhád, sin Heferja, sin Gileáda, sin Mahírja,
sin Manáseja, ni imel sinov, temveč hčere. To so imena
njegovih hčera: Mahla, Noa, Hogla, Milka in Tirca.
4 Prišle so blizu, pred duhovnika Eleazarja in pred
Nunovega sina Józueta in pred prince, rekoč: » Gospod
je zapovedal Mojzesu, da nam daste dediščino med
našimi brati.« Zato jim je glede na Gospodovo zapoved
dal dediščino med brati njihovega očeta. 5 Tam je padlo
deset deležev Manáseju, poleg gileádske in bašánske
dežele, ki sta bili na drugi strani Jordana, 6 kajti
Manásejeve hčere so imele dediščino med njegovimi
sinovi. Preostanek Manásejevih sinov pa je imel deželo
Gileád. 7 Manásejeva pokrajina je bila od Aserja do
Mihmetáta, ki leži pred Sihemom. Meja je potekala
vzdolž desne roke do prebivalcev En Tapúaha. 8
Torej Manáse je imel deželo Tapúah, toda Tapúah na
Manásejevi meji je pripadal Efrájimovim otrokom 9 in
pokrajina se je spustila k reki Kano, južno od reke; ta
Efrájimova mesta so med Manásejevimi mesti. Tudi
Manásejeve pokrajine so bile na severni strani reke
in njihovi izhodi so bili pri morju. 10 Proti jugu je bilo
Efrájimovo in proti severu je bilo Manásejevo in morje
je njegova meja in na severu sta se srečala v Aserju in
na vzhodu v Isahárju. 11 Manáse je imel v Isahárju in v
Aserju Bet Šeán in njegova mesta, Jibleám in njegova
mesta, prebivalce Dora in njegova mesta, prebivalce
En Dora in njegova mesta, prebivalce Taanáha in
njegova mesta in prebivalce Megída ter njegova mesta,
torej tri dežele. 12 Vendar Manásejevi otroci niso mogli
napoditi prebivalcev teh mest, temveč so v tej deželi
hoteli prebivati Kánaanci. 13 Vendar se je pripetilo,
ko so Izraelovi otroci postali močni, da so Kánaance
podvrgli davku, toda niso jih popolnoma pognali ven. 14
Jožefovi otroci so spregovorili Józuetu, rekoč: »Zakaj si
mi dal, da podedujem samo en žreb in en delež, glede
na to, da sem veliko ljudstvo, ker me je Gospod doslej
blagoslavljal?« 15 Józue jim je odgovoril: »Če si veliko
ljudstvo, potem se dvigni v gozdnato deželo in tam
posekaj zase, v deželi Perizéjcev in velikanov, če je
gora Efrájim zate preozka.« 16 Jožefovi otroci so rekli:
»Hrib ni dovolj za nas in vsi Kánaanci, ki prebivajo v
dolinski deželi, imajo vozove iz železa, tako tisti, ki so
iz Bet Šeána in njegovih mest in tisti, ki so iz doline
Jezreél.« 17 Józue je spregovoril Jožefovi hiši, torej
Efrájimu in Manáseju, rekoč: »Ti si veliko ljudstvo in

imaš veliko moč. Ne boš imel samo enega deleža. 18
Toda gora bo tvoja, kajti to je les in ti ga boš posekal in
dohodek od tega bo tvoj, kajti napodil boš Kánaance,
čeprav imajo železne vozove in čeprav so močni.«

18 Celotna skupnost Izraelovih otrok se je zbrala
skupaj pri Šilu in tam postavila šotorsko svetišče
skupnosti. In dežela je bila podjarmljena pred njimi. 2
Tam je med Izraelovimi otroki ostalo sedem rodov, ki še
niso prejeli svoje dediščine. 3 Józue je rekel Izraelovim
otrokom: »Doklej se obirate, da greste, da vzamete v
last deželo, ki vam jo je dal Gospod, Bog vaših očetov?
4 Dajte izmed sebe tri može za vsak rod in poslal jih
bom in vstali bodo in šli skozi deželo in jo opisali glede
na njihovo dediščino in ponovno bodo prišli k meni. 5
To bodo razdelili na sedem delov. Juda bo ostal v svojih
pokrajinah na jugu in Jožefova hiša bo ostala v svojih
pokrajinah na severu. 6 Vi boste torej opisali deželo
v sedmih delih in opis prinesli sèm k meni, da lahko
mečem žrebe za vas tukaj pred Gospodom, svojim
Bogom. 7 Toda Lévijevci nimajo deleža med vami, kajti
Gospodovo duhovništvo je njihova dediščina. Gad,
Ruben in polovica Manásejevega rodu so prejeli svojo
dediščino onkraj Jordana, na vzhodu, ki jim jo je dal
Gospodov služabnik Mojzes.« 8 Možje so vstali ter
odšli stran in Józue jim je naročil, da gredo, da opišejo
deželo, rekoč: »Pojdite in hodite skozi deželo in jo
opišite in ponovno pridite k meni, da bom tukaj v Šilu
za vas lahko vrgel žrebe pred Gospodom.« 9 Možje
so odšli in šli skozi deželo in jo v knjigi opisali po
mestih v sedmih delih in ponovno prišli k Józuetu, k
vojski pri Šilu. 10 Józue je zanje v Šilu metal žrebe
pred Gospodom in tam je Józue Izraelovim otrokom
razdelil deželo glede na njihove oddelke. 11 Žreb
rodu Benjaminovih otrok je prišel gor glede na njihove
družine in pokrajina njihovega žreba je prišla naprej
med Judovimi otroki in Jožefovimi otroki. 12 Njihova
meja na severni strani je bila od Jordana in meja je
šla gor k strani Jerihe na severni strani in se dvigala
skozi gore proti zahodu in njeni izhodi so bili pri divjini
Bet Aven. 13 Meja je od tam šla preko, proti Luzu,
k strani Luza, ki je Betel, proti jugu in meja se je
spustila k Atrót Adárju, blizu hriba, ki leži na južni strani
spodnjega Bet Horóna. 14 Meja je bila potegnjena
od tam in obdala vogal morja proti jugu, od hriba, ki
leži pred Bet Horónom proti jugu in njihovi izhodi so
bili pri Kirját Báalu, ki je Kirját Jearím, mesto Judovih
otrok. To je bila zahodna četrtina. 15 Južna četrtina je
bila od konca Kirját Jearíma in meja se je nadaljevala
na zahod in izšla pri izviru vodá Neftóaha 16 in meja
se je spustila k vznožju gore, ki leži pred dolino sina
Hinómovega in ki je v dolini velikanov na severu in
se spustila k Hinómovi dolini, k strani Jebúsa na jugu
in se spustila k En Rogelu 17 in potegnjena je bila
od severa in šla naprej k En Šemešu in šla naprej
proti Gelilótu, ki je nasproti vzpona k Adumímu in
se spustila h kamnu Rubenovega sina Bohana 18 in
šla naprej proti strani nasproti Arábi proti severu in
se spustila k Arábi. 19 Meja je šla vzdolž strani Bet
Hogle proti severu in izhodi meje so bili pri severnem
zalivu slanega morja, pri južnem koncu Jordana. To
je bila južna pokrajina. 20 Jordan je bil njegova meja
na vzhodni strani. To je bila dediščina Benjaminovih
otrok, po njihovih pokrajinah naokoli, glede na njihove
družine. 21 Torej mesta rodov Benjaminovih otrok glede
na njihove družine so bila Jeriha, Bet Hogla, dolina
Kecíc, 22 Bet Arába, Cemarájim, Betel, 23 Avím, Para,
Ofrá, 24 Kefár Amoní, Ofní in Gaba, dvanajst mest z
njihovimi vasmi. 25 Gibeón, Rama, Beerót, 26 Micpa,
Kefíra, Moca, 27 Rekem, Jirpeél, Tarála, 28 Cela, Elef,
Jebús, kar je Jeruzalem, Gíbea in Kirját, štirinajst mest
z njihovimi vasmi. To je dediščina Benjaminovih otrok
glede na njihove družine.

19 Drugi žreb je prišel naprej k Simeonu, torej za
rod Simeonovih otrok glede na njihove družine
in njihova dediščina je bila znotraj dediščine Judovih
otrok. 2 V svoji dediščini so imeli Beeršébo, ali Šebo in
Moladáj, 3 Hacár Šuál, Baálo, Ecem, 4 Eltolád, Betúl,
Hormo, 5 Ciklág, Bet Markabót, Hacár Susa, 6 Bet
Lebaót in Šaruhén, trinajst mest in njihove vasi. 7 Ajin,
Rimón, Eter in Ašán, štiri mesta in njihove vasi. 8
Vse vasi, ki so bile naokoli teh mest do Baalát Beêra,
južnega Ramáta. To je dediščina rodu Simeonovih otrok
glede na njihove družine. 9 Od deleža Judovih otrok je
bila dediščina Simeonovih otrok, kajti delež Judovih
otrok je bil zanje prevelik, zato so imeli Simeonovi
otroci dediščino znotraj njihove dediščine. 10 Tretji žreb
je prišel za Zábulonove otroke glede na njihove družine
in meja njihove dediščine je bila do Sarída. 11 Njihova
meja se je dvignila proti morju in Maráli in segla do
Dabéšeta in segla do reke, ki je pred Jokneámom 12
in se obrnila od Saríde vzhodno proti vzhajanju sonca,
k meji Kislót Tabora in potem je šla ven do Daberáta in
šla gor k Jafíji 13 in od tam je šla vzdolž, na vzhodu do
Gat Heferja k Et Kacínu in šla ven k Rimón-metoarju
do Nea 14 in meja ga je obdala na severni strani do
Hanatóna. Njeni izhodi so v dolini Jiftáh El. 15 Katát,
Nahalál, Šimrón, Jidála in Betlehem, dvanajst mest z
njihovimi vasmi. 16 To je dediščina Zábulonovih otrok
glede na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi.
17 Četrti žreb je izšel za Isahárja, za Isahárjeve otroke
glede na njihove družine. 18 Njihova meja je bila proti
Jezreélu, Kesulótu, Šunému, 19 Hafarájimu, Šiónu,
Anaharátu, 20 Rabítu, Kišjónu, Ebecu, 21 Remetu, En
Ganímu, En Hadu, Bet Pacécu 22 in pokrajina sega

do Tabora, Šahacúma in Bet Šemeša. Izhodi njihove
meje so bili pri Jordanu, šestnajst mest z njihovimi
vasmi. 23 To je dediščina rodu Isahárjevih otrok glede
na njihove družine, mesta in njihove vasi. 24 Peti
žreb je izšel za rod Aserjevih otrok glede na njihove
družine. 25 Njihova meja je bila Helkát, Halí, Beten,
Ahšáf, 26 Alaméleh, Amád in Mišál in sega do Karmela
proti zahodu in do Šihór Libnáta 27 in se obrača proti
sončnemu vzhodu do Bet Dagóna in seže do Zábulona
in k dolini Jiftáh El, proti severni strani Bet Emeka in
Negiéla in gre ven na levi roki do Kabúla, 28 Hebróna,
Rehóba, Hamóna in Kane, celo k velikemu Sidónu 29
in potem se pokrajina obrne k Rami in k močnemu
mestu Tir in pokrajina se obrne k Hosi. Njeni izhodi so
pri morju od pokrajine do Ahzíba. 30 Tudi Uma, Afék
in Rehób, dvaindvajset mest z njihovimi vasmi. 31
To je dediščina rodu Aserjevih otrok glede na njihove
družine, ta mesta z njihovimi vasmi. 32 Šesti žreb je
izšel za Neftálijeve otroke, torej za Neftálijeve otroke
glede na njihove družine. 33 Njihova pokrajina je bila
od Helefa in Alóna do Caananíma in Adame, Nekeba
in Jabneéla k Lakú in njeni izhodi so bili pri Jordanu. 34
Potem se pokrajina obrne proti zahodu k Aznót Taboru
in od tam gre k Hukóku in sega do Zábulona na južni
strani in do Aserja na zahodni strani in do Juda nad
Jordanom proti sončnemu vzhodu. 35 Utrjena mesta so
Cidím, Cer, Hamát, Rakát, Kinéret, 36 Adáma, Rama,
Hacór, 37 Kedeš, Edréi, En Hacór, 38 Jirón, Migdál
El, Horém, Bet Anát in Bet Šemeš. Devetnajst mest z
njihovimi vasmi. 39 To je dediščina rodu Neftálijevih
otrok glede na njihove družine, mesta in njihove vasi.
40 In sedmi žreb je izšel za rod Danovih otrok glede
na njihove družine. 41 Pokrajina njihove dediščine je
bila Cora, Eštaól, Ir Šemeš, 42 Šaalbím, Ajalón, Jitla,
43 Elón, Timna, Ekrón, 44 Elteké, Gibetón, Baalát,
45 Jehúd, Bené Berák, Gat Rimón, 46 Me Jarkón in
Rakon z mejo pred Jafo. 47 Pokrajina Danovih otrok
je zanje izpadla premajhna, zato so Danovi otroci
odšli gor, da se bojujejo zoper Lešem, ga zavzeli, ga
udarili z ostrino meča, ga vzeli v last in tam prebivali
in Lešem imenovali Dan, po imenu njihovega očeta
Dana. 48 To je dediščina rodu Danovih otrok glede
na njihove družine, ta mesta z njihovimi vasmi. 49 Ko
so naredili konec razdeljevanju dežele za dediščino
po njihovih pokrajinah, so Izraelovi otroci dali med
njimi dediščino Nunovemu sinu Józuetu. 50 Glede
na Gospodovo besedo so mu dali mesto, ki ga je
prosil, torej Timnát Sêrah na gori Efrájim in zgradil
je mesto ter tam prebival. 51 To so dediščine, ki so
jih duhovnik Eleazar, Nunov sin Józue in poglavarji
očetov rodov Izraelovih otrok v Šilu z žrebom razdelili
v dediščino pred Gospodom, pri vratih šotorskega
svetišča skupnosti. Tako so naredili konec razdeljevanju
dežele.

20 Gospod je spregovoril tudi Józuetu, rekoč: 2
»Govori Izraelovim otrokom, rekoč: ›Izločite si
zavetna mesta, o katerih sem ti govoril po Mojzesovi
roki, 3 da ubijalec, ki nenamerno in nevede ubije
katerokoli osebo, lahko pobegne tja in ta bodo vaše
zatočišče pred krvnim maščevalcem. 4 Ko bo tisti, ki
pobegne v eno izmed teh mest, stal pri vhodu velikih
vrat mesta in bo svojo zadevo oznanil v ušesa starešin
tega mesta, ga bodo vzeli k sebi v mesto in mu dali
prostor, da bo lahko prebival med njimi. 5 Če ga krvni
maščevalec zasleduje, potem ubijalca ne bodo izročili
v njegovo roko, ker je nevede udaril svojega bližnjega
in ga predtem ni sovražil. 6 Prebival bo v tem mestu,
dokler ne bo stal pred skupnostjo za sodbo in do
smrti vélikega duhovnika, ki bo v tistih dneh. Potem
se bo ubijalec vrnil in prišel v svoje lastno mesto in v
svojo lastno hišo v mesto, iz katerega je pobegnil.‹« 7
Določili so Kedeš v Galileji, na gori Neftáli in Sihem na
gori Efrájim in Kirját Arbo, ki je Hebrón, na Judovi gori.
8 Na drugi strani Jordana, pri Jerihi, proti vzhodu, so v
divjini, na ravnini, določili Becer od Rubenovega rodu in
Ramót v Gileádu od Gadovega rodu in Golán v Bašánu
od Manásejevega rodu. 9 To so bila mesta, določena
za vse Izraelove otroke in za tujca, ki začasno biva
med njimi, da kdorkoli nenamerno ubije katerokoli
osebo, lahko pobegne tja in ne umre po roki krvnega
maščevalca, dokler ta stoji pred skupnostjo.

21 Potem so se približali poglavarji očetov Lévijevcev
k duhovniku Eleazarju in k Nunovemu sinu
Józuetu in k poglavarjem očetov rodov Izraelovih otrok
2 in jim govorili pri Šilu v kánaanski deželi, rekoč: »
Gospod je po Mojzesovi roki zapovedal, da nam daste
mesta, da prebivamo v [njih], z njihovimi predmestji,
za našo živino.« 3 Izraelovi otroci so na Gospodovo
zapoved dali Lévijevcem od svoje dediščine ta mesta
in njihova predmestja. 4 Žreb je izšel za družine
Kehátovcev in otroci duhovnika Arona, ki so bili
izmed Lévijevcev, so imeli po žrebu od Judovega
rodu, od Simeonovega rodu in od Benjaminovega
rodu trinajst mest. 5 Preostali Kehátovi otroci so
imeli po žrebu deset mest od družin iz Efrájimovega
rodu, iz Danovega rodu in iz polovice Manásejevega
rodu. 6 Geršónovi otroci so imeli po žrebu trinajst
mest od Isahárjevega rodu, od Aserjevega rodu, od
Neftálijevega rodu in od polovice Manásejevega rodu v
Bašánu. 7 Meraríjevi otroci po njihovih družinah so
imeli dvanajst mest od Rubenovega rodu, od Gadovega
rodu in od Zábulonovega rodu. 8 Izraelovi otroci so po
žrebu dali Lévijevcem ta mesta z njihovimi predmestji,

kakor je Gospod zapovedal po Mojzesovi roki. 9 Ta
mesta so dali od Judovega rodu in od Simeonovega
rodu, ta mesta, ki so tukaj omenjena po imenu, 10 ki so
jih imeli Aronovi otroci, ki so iz družine Kehátovcev, ki
so bili izmed Lévijevih otrok, kajti njihov je bil prvi žreb.
11 Dali so jim mesto Arbá od Anákovega očeta; to
mesto je Hebrón na hriboviti Judovi deželi, s predmestji
okoli njega. 12 Toda polja mesta in njegove vasi so dali
Jefunéjevemu sinu Kalébu za njegovo posest. 13 Tako
so dali otrokom duhovnika Arona Hebrón z njegovimi
predmestji, da bi bil zavetno mesto za ubijalca in Libno
z njenimi predmestji, 14 Jatír z njegovimi predmestji,
Eštemóa z njenimi predmestji, 15 Holón z njegovimi
predmestji, Debír z njegovimi predmestji, 16 Ajin z
njegovimi predmestji, Juto z njenimi predmestji in
Bet Šemeš z njegovimi predmestji; devet mest od
teh dveh rodov. 17 Iz Benjaminovega rodu Gibeón z
njegovimi predmestji, Gebo z njenimi predmestji, 18
Anatót z njegovimi predmestji in Almon z njegovimi
predmestji; štiri mesta. 19 Vseh mest Aronovih otrok,
duhovnikov, je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji.
20 Družine Kehátovih otrok, Lévijevci, ki so ostali
izmed Kehátovih otrok, celo oni so imeli mesta od
svojega žreba od Efrájimovega rodu. 21 Kajti dali
so jim Sihem z njegovimi predmestji na gori Efrájim,
da bo zavetno mesto za ubijalca, Gezer z njegovimi
predmestji, 22 Kibcájim z njegovimi predmestji in
Bet Horón z njegovimi predmestji; štiri mesta. 23
Od Danovega rodu, Elteké z njegovimi predmestji,
Gibetón z njegovimi predmestji, 24 Ajalón z njegovimi
predmestji in Gat Rimón z njegovimi predmestji; štiri
mesta. 25 Od polovice Manásejevega rodu Taanáh
z njegovimi predmestji in Gat Rimón z njegovimi
predmestji; dve mesti. 26 Vseh mest je bilo deset, z
njihovimi predmestji za družine Kehátovih otrok, ki so
preostali. 27 Geršónovim otrokom iz družin Lévijevcev,
iz druge polovice rodu Manáseja, so dali Golán v
Bašánu z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto
za ubijalca in Beastero z njenimi predmestji; dve mesti.
28 Iz Isahárjevega rodu Kišón z njegovimi predmestji,
Daberát z njegovimi predmestji, 29 Jarmút z njegovimi
predmestji in En Ganím z njegovimi predmestji; štiri
mesta. 30 Iz Aserjevega rodu Mišál z njegovimi
predmestji, Abdón z njegovimi predmestji, 31 Helkát z
njegovimi predmestji in Rehób z njegovimi predmestji;
štiri mesta. 32 Iz Neftálijevega rodu Kedeš v Galileji z
njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubijalca,
Hamót Dor z njegovimi predmestji in Kartán z njegovimi
predmestji; tri mesta. 33 Vseh mest Geršónovcev,
glede na njihove družine, je bilo trinajst mest z
njihovimi predmestji. 34 Družinam Meraríjevih otrok,
preostanku Lévijevcev iz Zábulonovega rodu, Jokneám
z njegovimi predmestji, Kartán z njegovimi predmestji,
35 Dimno z njenimi predmestji in Nahalál z njegovimi
predmestji; štiri mesta. 36 Iz Rubenovega rodu Becer z
njegovimi predmestji, Jahac z njegovimi predmestji, 37
Kedemót z njegovimi predmestji in Mefáat z njegovimi
predmestji; štiri mesta. 38 Iz Gadovega rodu Ramót v
Gileádu z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto
za ubijalca, Mahanájim z njegovimi predmestji, 39
Hešbón z njegovimi predmestji in Jazêr z njegovimi
predmestji; skupaj štiri mesta. 40 Tako je bilo vseh
mest za Meraríjeve otroke po njihovih družinah, ki
so bili preostanek družin Lévijevcev, po njihovem
žrebu, dvanajst mest. 41 Vseh mest Lévijevcev, znotraj
posesti Izraelovih otrok je bilo oseminštirideset mest
z njihovimi predmestji. 42 Ta mesta so bila vsako s
svojimi predmestji naokoli njih; tako so bila vsa ta
mesta. 43 Gospod je dal Izraelu vso deželo, ki jo je
prisegel, da jo da njihovim očetom in vzeli so jo v
last in v njej prebivali. 44 Gospod jim je dal počitek
naokoli, glede na vse, kar je prisegel njihovim očetom
in pred njimi ni obstal niti mož izmed vseh njihovih
sovražnikov; Gospod je vse njihove sovražnike izročil
v njihovo roko. 45 Tam ni manjkala nobena dobra
stvar, ki jo je Gospod govoril Izraelovi hiši; vse so se
izpolnile.

22 Potem je Józue poklical Rubenovce, Gádovce
in polovico Manásejevega rodu 2 ter jim rekel:
»Držali ste se vsega, kar vam je Gospodov služabnik
Mojzes zapovedal in moj glas ste ubogali v vsem, kar
sem vam zapovedal. 3 Te mnoge dni do tega dne niste
zapustili svojih bratov, temveč ste skrbeli za zapoved
Gospoda, svojega Boga. 4 Sedaj je Gospod, vaš
Bog, dal počitek vašim bratom, kakor jim je obljubil,
zato se sedaj vrnite in se odpravite v svoje šotore in
v deželo svoje posesti, ki vam jo je dal Gospodov
služabnik Mojzes na drugi strani Jordana. 5 Toda
marljivo pazite, da izpolnite zapoved in postavo, ki vam
jo je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes, da ljubite
Gospoda, svojega Boga in da hodite po vseh njegovih
poteh in se držite njegovih zapovedi in da se mu trdno
pridružite in mu služite z vsem svojim srcem in z vso
svojo dušo.« 6 Tako jih je Józue blagoslovil in jih poslal
proč; in odšli so k svojim šotorom. 7 Torej eni polovici
Manásejevega rodu je Mojzes dal posest v Bašánu,
toda drugi njegovi polovici je Józue dal [posest] med
njihovimi brati na tej strani Jordana proti zahodu. Ko je
Józue tudi njih poslal proč, v njihove šotore, tedaj jih
je blagoslovil 8 in jim govoril, rekoč: »V svoje šotore
se vrnite z mnogimi bogastvi in z zelo veliko živine, s
srebrom in z zlatom, z bronom in z železom in z zelo
mnogimi oblačili. Plen svojih sovražnikov razdelite s
svojimi brati.« 9 Rubenovi otroci in Gadovi otroci in

polovica Manásejevega rodu se je vrnila in odpotovala
od Izraelovih otrok iz Šila, ki je v kánaanski deželi,
da gredo v deželo Gileád, k zemlji njihove posesti,
ki so jo vzeli v last, glede na Gospodovo besedo, po
Mojzesovi roki. 10 Ko so prišli k mejam Jordana, ki so
v kánaanski deželi, so Rubenovi otroci in Gadovi otroci
in polovica Manásejevega rodu tam zgradili oltar pri
Jordanu, na pogled velik oltar. 11 Izraelovi otroci so
slišali reči: »Glejte, Rubenovi otroci, Gadovi otroci in
polovica Manásejevega rodu so zgradili oltar nasproti
kánaanski deželi, na mejah Jordana, ob prehodu
Izraelovih otrok.« 12 Ko so Izraelovi otroci slišali o tem,
se je celotna skupnost Izraelovih otrok skupaj zbrala
pri Šilu, da gredo gor, da se vojskujejo proti njim. 13
Izraelovi otroci so k Rubenovim otrokom, h Gadovim
otrokom in k polovici Manásejevega rodu v deželo
Gileád poslali Pinhása, sina duhovnika Eleazarja 14 in
z njim deset princev, iz vsake vodilne hiše princa, po
vseh Izraelovih rodovih in vsak je bil poglavar svoje
očetovske hiše med tisočerimi Izraelovimi. 15 Prišli
so k Rubenovim otrokom, h Gadovim otrokom in k
polovici Manásejevega rodu, v deželo Gileád in z njimi
govorili, rekoč: 16 »Tako govori celotna Gospodova
skupnost: ›Kakšen prekršek je to, kar ste zagrešili
zoper Izraelovega Boga, da se ta dan odvračate od
sledenja Gospodu, v tem, da ste si zgradili oltar, da
bi se ta dan lahko uprli zoper Gospoda? 17 Mar je
krivičnost Peórja premajhna za nas, od katere do
tega dne nismo očiščeni, čeprav je bila nadloga v
Gospodovi skupnosti, 18 temveč da ste se ta dan
morali odvrniti od sledenja Gospodu? Zgodilo se bo,
glede na to, da ste se ta dan uprli zoper Gospoda,
da bo jutri ogorčen nad celotno Izraelovo skupnostjo.
19 Vendar če je dežela vaše posesti nečista, potem
prečkajte v deželo Gospodove posesti, v kateri prebiva
Gospodovo šotorsko svetišče in vzemite posest med
nami, toda ne uprite se zoper Gospoda niti se ne
uprite zoper nas v tem, da si gradite oltar poleg oltarja
Gospoda, našega Boga. 20 Mar ni Zerahov sin Ahán
zagrešil prekršek v prekleti stvari in je bes padel na
vso Izraelovo skupnost? In ta mož v svoji krivičnosti
ni umrl sam.‹« 21 Potem so Rubenovi otroci, Gadovi
otroci in polovica Manásejevega rodu odgovorili in
rekli poglavarjem tisočerih Izraelovih: 22 » Gospod,
Bog bogov, Gospod, Bog bogov, on ve in Izrael bo
vedel. Če je to v uporu ali če je v prestopku zoper
Gospoda (ta dan nas ne reši), 23 da smo si zgradili
oltar, da se obrnemo od sledenja Gospodu, ali če
na njem darujemo žgalno daritev ali jedilno daritev
ali če na njem žrtvujejo mirovne daritve, naj sam
Gospod to zahteva 24 in če nismo tega raje storili
zaradi strahu pred to stvarjo, rekoč: ›V času, ki pride,
bodo vaši otroci lahko govorili našim otrokom, rekoč:
›Kaj imate z Gospodom, Izraelovim Bogom? 25 Kajti
Gospod je naredil Jordan za mejo med nami in vami,
vi Rubenovi otroci in Gadovi otroci, vi nimate deleža
v Gospodu.‹‹ Tako bodo vaši otroci naredili našim
otrokom, da se prenehajo bati Gospoda. 26 Zato smo
rekli: ›Pripravimo se, da si zgradimo oltar, ne za žgalno
daritev niti za klavno daritev, 27 temveč, da bo ta lahko
priča med nami in vami in našimi rodovi za nami, da
bomo lahko pred njim opravljali Gospodovo službo s
svojimi žgalnimi daritvami, svojimi klavnimi daritvami in
s svojimi mirovnimi daritvami, ‹ da v času, ki pride,
vaši otroci ne bodo mogli reči našim otrokom: ›Vi
nimate deleža v Gospodu.‹ 28 Zato smo rekli, da bo
tako, ko bodo tako rekli nam ali našim rodovom, v
času, ki pride, da bomo lahko ponovno rekli: ›Glejte
vzorec Gospodovega oltarja, ki so ga naredili naši
očetje, niti za žgalne daritve, niti za klavne daritve,
temveč je ta priča med vami in nami.‹ 29 Bog ne
daj, da bi se uprli zoper Gospoda in se ta dan obrnili
od sledenja Gospodu, da zgradimo oltar za žgalne
daritve, za jedilne daritve ali za klavne daritve, poleg
oltarja Gospoda, našega Boga, ki je pred njegovim
šotorskim svetiščem.« 30 Ko so duhovnik Pinhás in
princi skupnosti in poglavarji tisočerih Izraelovih, ki
so bili z njim, slišali besede, ki so jih Rubenovi otroci,
Gadovi otroci in Manásejevi otroci govorili, jim je to
ugajalo. 31 In Pinhás, sin duhovnika Eleazarja, je rekel
Rubenovim otrokom, Gadovim otrokom in Manásejevim
otrokom: »Ta dan smo zaznali, da je med nami Gospod,
zato ker tega prekrška niste zagrešili zoper Gospoda.
Sedaj ste Izraelove otroke osvobodili iz Gospodove
roke.« 32 Pinhás, sin duhovnika Eleazarja in princi
so se vrnili od Rubenovih otrok in od Gadovih otrok
iz dežele Gileád v kánaansko deželo, k Izraelovim
otrokom in jim ponovno prinesli besedo. 33 Stvar
je ugajala Izraelovim otrokom in Izraelovi otroci so
blagoslovili Boga in niso nameravali iti gor zoper njih v
bitko, da bi uničili deželo, v kateri so prebivali otroci
Rubena in Gada. 34 Rubenovi otroci in Gadovi otroci
pa so oltar imenovali Ed, kajti ta bo priča med nami,
da Gospod je Bog.

23 Pripetilo se je, dolgo časa po tem, ko je
Gospod dal počitek Izraelu pred vsemi njegovimi
sovražniki naokoli, da je Józue postal star in zvrhan v
starosti. 2 Józue je dal poklicati ves Izrael in po njihove
starešine, po njihove poglavarje, po njihove sodnike,
po njihove častnike ter jim rekel: »Star sem in zvrhan
v starosti. 3 Videli ste vse, kar je Gospod, vaš Bog,
zaradi vas storil vsem tem narodom, kajti Gospod, vaš
Bog, je ta, ki se je boril za vas. 4 Glejte, z žrebom
sem vam razdelil vse te narode, ki preostajajo, da

bodo dediščina za vaše rodove, od Jordana, z vsemi
narodi, ki sem jih iztrebil, celo do vélikega morja proti
zahodu. 5 Gospod, vaš Bog, jih bo pregnal izpred
vas in jih pognal iz vašega pogleda in vi boste vzeli v
last njihovo deželo, kakor vam je Gospod, vaš Bog,
obljubil. 6 Bodite torej zelo pogumni, da se držite in da
storite vse, kar je zapisano v knjigi Mojzesove postave,
da se ne obrnete vstran od tam ne k desni roki ne k
levi, 7 da ne pridete med te narode, te, ki preostajajo
med vami, niti ne omenjajte imena njihovih bogov, niti
ne povzročajte, da prisegate pri njih, niti jim ne služite,
niti se jim ne priklanjajte, 8 temveč se trdno pridružite
Gospodu, svojemu Bogu, kakor ste storili ta dan. 9
Kajti Gospod je izpred vas pregnal velike in močne
narode, toda glede vas, noben človek ni mogel obstati
pred vami do tega dne. 10 En mož med vami jih bo
pregnal tisoč, kajti Gospod, vaš Bog, on je ta, ki se
bori za vas, kakor vam je obljubil. 11 Pazite torej nase,
da ljubite Gospoda, svojega Boga. 12 Sicer če boste
na kakršenkoli način šli nazaj in se trdno pridružili
preostanku teh narodov, torej tem, ki preostajajo med
vami in boste z njimi sklepali poroke in šli noter k njim
in oni k vam, 13 zagotovo vedite, da Gospod, vaš Bog,
izpred vas ne bo več pregnal nobenega izmed teh
narodov, temveč vam bodo zanke, pasti in nadloge na
vaših straneh in trni v vaših očeh, dokler ne izginete iz
te dobre dežele, ki vam jo je dal Gospod, vaš Bog. 14
Glejte, ta dan grem pot vse zemlje in vi veste v vseh
svojih srcih in v vseh svojih dušah, da se ni izjalovila
niti ena od vseh dobrih stvari, ki jih je Gospod, vaš
Bog, govoril glede vas. Vse so se vam zgodile in niti
ena stvar od tega se ni izjalovila. 15 Zato se bo zgodilo,
da kakor vse dobre stvari, ki so prišle nad vas, ki vam
jih je Gospod, vaš Bog, obljubil, tako bo Gospod nad
vas privedel vse zle stvari, dokler vas ne uniči iz te
dobre dežele, ki vam jo je dal Gospod, vaš Bog. 16 Ko
ste prekršili zavezo Gospoda, svojega Boga, ki vam jo
je zapovedal in šli ter služili drugim bogovom in se jim
priklanjali, potem bo zoper vas vžgana Gospodova
jeza in hitro boste izginili iz dobre dežele, ki vam jo je
dal.«

24 Józue je vse Izraelove rodove zbral v Sihem in
dal poklicati po Izraelove starešine, po njihove
poglavarje, po njihove sodnike in po njihove častnike
in postavili so se pred Bogom. 2 Józue je vsemu
ljudstvu rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog:
›Vaši očetje so v starih časih prebivali na drugi strani
vèleréke, torej Terah, Abrahamov oče in Nahórjev oče
in služili drugim bogovom. 3 Vzel sem vašega očeta
Abrahama iz druge strani vèleréke in ga vodil skozi
vso kánaansko deželo in pomnožil njegovo seme in
mu dal Izaka. 4 Izaku sem dal Jakoba in Ezava. Ezavu
sem dal gorovje Seír, da ga vzame v last, toda Jakob
in njegovi otroci so odšli dol v Egipt. 5 Poslal sem tudi
Mojzesa in Arona in Egipt udaril z nadlogami, glede na
to, kar sem storil med njimi in potem sem vas privedel
ven. 6 Vaše očete sem privedel iz Egipta in prišli ste k
morju. Egipčani so vaše očete zasledovali z bojnimi
vozovi in konjeniki do Rdečega morja. 7 Ko so klicali h
Gospodu, je med vas in Egipčane postavil temo in
nadnje privedel morje in jih pokril. Vaše oči so videle,
kar sem storil v Egiptu in v divjini ste prebivali dolgo
obdobje. 8 Privedel sem vas v deželo Amoréjcev, ki
so prebivali na drugi strani Jordana. Borili so se z
vami in izročil sem jih v vašo roko, da bi lahko vzeli
v last njihovo deželo in uničil sem jih izpred vas. 9
Potem je Balák, Cipórjev sin, moábski kralj, vstal in se
bojeval zoper Izrael in poslal ter poklical Beórjevega
sina Bileáma, da vas prekolne, 10 toda nisem hotel
prisluhniti Bileámu, zato vas je mirno blagoslovil. Tako
sem vas osvobodil iz njegove roke. 11 Odšli ste čez
Jordan in prišli do Jerihe. Zoper vas so se borili možje
iz Jerihe [in] Amoréjci, Perizéjci, Kánaanci, Hetejci,
Girgašéjci, Hivéjci in Jebusejci in izročil sem jih v
vašo roko. 12 Pred vami sem poslal sršena, ki jih je
pregnal izpred vas, celó dva kralja Amoréjcev, toda ne
s tvojim mečem niti ne s tvojim lokom. 13 Dal sem vam
deželo, za katero se niste trudili in mesta, ki jih niste
zgradili, in vi prebivate v njih in jeste od vinogradov
in oljčnih nasadov, ki jih niste sadili.‹ 14 Zdaj se torej
bojte Gospoda in mu služite v iskrenosti in resnici
in odstranite bogove, ki so jim služili vaši očetje na
drugi strani vèleréke in v Egiptu in služite Gospodu.
15 Če pa se vam to zdi zlo, da služite Gospodu, ta
dan izberite komu boste služili: ali bogovom, ki so jim
služili vaši očetje, ki so bili na drugi strani vèleréke, ali
bogovom Amoréjcev, v čigar deželi prebivate. Toda kar
se tiče mene in moje hiše, mi bomo služili Gospodu.«
16 Ljudstvo je odgovorilo in reklo: »Bog ne daj, da bi
zapustili Gospoda, da služimo drugim bogovom, 17
kajti Gospod, naš Bog, on je ta, ki je nas in naše očete
privedel gor iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti in ki
je storil ta velika znamenja v našem pogledu in nas
varoval po vsej poti, po kateri smo šli, in med vsem
ljudstvom, skozi katero smo šli. 18 Gospod je izpred
nas pregnal vse ljudstvo, celo Amoréjce, ki prebivajo v
deželi. Zato bomo tudi služili Gospodu, kajti on je naš
Bog.« 19 Józue je rekel ljudstvu: »Ne morete služiti
Gospodu, kajti on je svet Bog; ljubosumen Bog je; ne
bo odpustil vaših prestopkov niti vaših grehov. 20 Če
zapustite Gospoda in služite tujim bogovom, potem se
bo obrnil in vas prizadel in vas použil, potem ko vam je
storil dobro.« 21 Ljudstvo je Józuetu reklo: »Ne, temveč

bomo služili Gospodu.« **22** Józue je ljudstvu rekel: »Vi
ste priče zoper vas same, da ste izbrali Gospoda, da
mu služite.« Rekli so: » Mi smo priče.« **23** »Zdaj torej
odstranite, « je rekel, »tuje bogove, ki so med vami in
svoje srce nagnite h Gospodu, Izraelovemu Bogu.« **24**
Ljudstvo je Józuetu reklo: » Gospodu, našemu Bogu,
bomo služili in njegov glas bomo ubogali.« **25** Tako
je Józue tega dne sklenil zavezo z ljudstvom in jim
postavil zakon in odredbo v Sihemu. **26** Józue je te
besede zapisal v knjigo Božje postave in vzel velik
kamen in ga tam postavil pod hrast, ki je bil poleg
Gospodovega svetišča. **27** Józue je vsemu ljudstvu
rekel: »Glejte, ta kamen nam bo priča, kajti ta je slišal
vse Gospodove besede, ki nam jih je govoril. Ta vam
bo zato priča, da ne bi zatajili svojega Boga.« **28**
Tako je Józue ljudstvu pustil oditi, vsakemu možu v
svojo dediščino. **29** Po vseh teh stvareh se je pripetilo,
da je Nunov sin Józue, Gospodov služabnik, umrl,
star sto deset let. **30** Pokopali so ga na meji njegove
dediščine, v Timnát Serahu, ki je na gori Efrájim, na
severni strani Gáaševega hriba. **31** Izrael je služil
Gospodu vse Józuetove dni in vse dni starešin, ki
so preživeli Józueta in ki so poznali vsa Gospodova
dela, ki jih je storil za Izrael. **32** Jožefove kosti, ki so
jih Izraelovi otroci prinesli gor iz Egipta, so pokopali
v Sihemu, na parceli zemlje, ki jo je Jakob kupil od
sinov Hamórja, Sihemovega očeta, za sto koščkov
srebra in ta je postala dediščina Jožefovih otrok. **33**
Aronov sin Eleazar je umrl in pokopali so ga na hribu,
ki pripada njegovemu sinu Pinhásu, ki mu je bil dan na
gori Efrájim.

Sodniki

1 Torej po Józuetovi smrti se je pripetilo, da so
Izraelovi otroci vprašali Gospoda, rekoč: »Kdo bo
za nas najprej šel gor zoper Kánaance, da se bori
zoper njih?« **2** Gospod je rekel: »Juda bo šel gor.
Glejte, deželo sem izročil v njegovo roko.« **3** Juda je
svojemu bratu Simeonu rekel: »Pridi gor z menoj v
moj žreb, da se bova lahko borila zoper Kánaance in
prav tako bom tudi jaz šel s teboj v tvoj žreb.« Tako je
Simeon odšel z njim. **4** Juda je odšel gor in Gospod je
Kánaance in Perizéjce izročil v njuno roko in izmed njih
sta v Bezeku usmrtila deset tisoč mož. **5** V Bezeku
sta našla Adoní Bezeka in se borila zoper njega ter
usmrtila Kánaance in Perizéjce. **6** Toda Adoní Bezek
je pobegnil in sledila sta za njim, ga ujela ter odsekala
njegova palca in velika prsta na njegovih stopalih. **7**
Adoní Bezek je rekel: »Sedemdeset kraljev, ki imajo
odsekane svoje palce in svoje palce na stopalih, je
svojo hrano pobiralo pod mojo mizo. Kakor sem jaz
storil, tako mi je Bog poplačal.« In odvedla sta ga v
Jeruzalem in tam je umrl. **8** Torej Judovi otroci so se
borili zoper Jeruzalem, ga zavzeli, udarili z ostrino
meča in zažgali mesto. **9** Potem so Judovi otroci
odšli dol, da se borijo zoper Kánaance, ki prebivajo
na gori, na jugu in v dolini. **10** Juda je odšel zoper
Kánaance, ki prebivajo v Hebrónu (torej ime Hebróna
je bilo prej Kirját Arba) in usmrtili so Šešája, Ahimána in
Talmája. **11** Od tam je odšel zoper prebivalce Debírja.
Ime Debírja pa je bilo prej Kirját Sefer. **12** Kaléb je
rekel: »Kdor udari Kirját Sefer in ga zavzame, njemu
bom dal svojo hčer Ahso za ženo.« **13** Zavzel ga je
Kenázov sin Otniél, Kalébov mlajši brat in dal mu je
svojo hčer Ahso za ženo. **14** Ko je prišla k njemu se je
pripetilo, da ga je primorala, da prosi od svojega očeta
polje in razjahala je svojega osla in Kaléb ji je rekel:
»Kaj hočeš?« **15** Rekla mu je: »Daj mi blagoslov, kajti
dal si mi južno deželo; daj mi tudi vodne izvire.« In
Kaléb ji je dal gornje izvire in spodnje izvire. **16** Otroci
Kenéjca, Mojzesovega tasta, so z Judovimi otroki
odšli gor iz mesta palmovih dreves v Judovo divjino,
ki leži na jugu Aráda in odšli so ter prebivali med
ljudstvom. **17** Juda je odšel s svojim bratom Simeonom
in usmrtili so Kánaance, ki naseljujejo Cefát in ga
popolnoma uničili. Ime mesta se je imenovalo Horma.
18 Juda je zavzel tudi Gazo z njenimi pokrajinami,
Aškelón z njegovimi pokrajinami in Ekrón z njegovimi
pokrajinami. **19** Gospod je bil z Judom in napodil je
prebivalce gore, toda ni mogel napoditi prebivalcev
doline, ker so imeli železne vozove. **20** Hebrón so
dali Kalébu, kakor je rekel Mojzes, in od tam je
izgnal tri Anákove sinove. **21** Benjaminovi otroci pa
niso napodili Jebusejcev, ki so naseljevali Jeruzalem,
temveč Jebusejci prebivajo z Benjaminovimi otroki v
Jeruzalemu do današnjega dne. **22** Jožefova hiša, tudi
oni so se dvignili zoper Betel in Gospod je bil z njimi.
23 Jožefova hiša je poslala, da razišče Betel. (Torej ime
mesta je bilo prej Luz.) **24** Ogledniki so videli moža
priti iz mesta in mu rekli: »Pokaži nam, prosimo te,
vhod v mesto, mi pa ti bomo izkazali usmiljenje.« **25**
Ko jim je ta pokazal vhod v mesto, potem so mesto
udarili z ostrino meča, toda spustili so moža in vso
njegovo družino. **26** Mož je odšel v deželo Hetejcev,
zgradil mesto in njegovo ime imenoval Luz, kar je
njegovo ime do današnjega dne. **27** Niti Manáse ni
napodil prebivalcev Bet Šeána in njegovih mest, niti
Taanáha in njegovih mest, niti prebivalcev Dora in
njegovih mest, niti prebivalcev Jibleáma in njegovih
mest, niti prebivalcev Megída in njenih mest, temveč
so Kánaanci hoteli prebivati v tej deželi. **28** Pripetilo se
je, ko je bil Izrael močan, da so Kánaance podvrgli
davku, niso pa jih popolnoma pognali ven. **29** Niti ni
Efrájim napodil Kánaancev, ki prebivajo v Gezerju,
temveč Kánaanci prebivajo med njimi v Gezerju. **30** Niti
ni Zábulon napodil prebivalcev Kitróna niti prebivalcev
Nahalóla, temveč so Kánaanci prebivali med njimi
in postali so davkoplačevalci. **31** Niti ni Aser napodil
prebivalcev Aka, niti prebivalcev Sidóna, niti Ahalaba,
niti Ahzíba, niti Helbe, niti Aféke, niti Rehóba, **32**
temveč so Aserjevci prebivali med Kánaanci, prebivalci
dežele, kajti niso jih pognali ven. **33** Niti ni Neftáli
napodil prebivalcev Bet Šemeša niti prebivalcev Bet
Anáta, temveč je prebival med Kánaanci, prebivalci
dežele. Kljub temu so jim prebivalci Bet Šemeša in
Bet Anáta postali davkoplačevalci. **34** Amoréjci pa so
Danove otroke potisnili na goro, kajti niso jim hoteli
pustiti, da pridejo dol k dolini, **35** temveč so Amoréjci
hoteli prebivati na gori Heres v Ajalónu in v Šaalbímu.
Vendar je roka Jožefove hiše prevladala, tako da so
postali davkoplačevalci. **36** Pokrajina Amoréjcev je bila
od vzpona k Akrabímu, od skale in navzgor.

2 Gospodov angel je prišel gor od Gilgála k Bohímu
in rekel: »Primoral sem vas iti gor, ven iz Egipta in
vas privedel v deželo, ki sem jo prisegel vašim očetom.
Rekel sem: ›Nikoli ne bom prelomil svoje zaveze
z vami. **2** In vi ne boste sklenili nobene zaveze s
prebivalci te dežele; zrušili boste njihove oltarje.‹ Toda
niste ubogali mojega glasu. Zakaj ste to storili?‹ **3** Zato
sem tudi rekel: ›Ne bom jih pognal izpred vas, temveč
vam bodo kakor trni na vaših straneh in njihovi bogovi
vam bodo zanka.‹« **4** Pripetilo se je, ko je Gospodov
angel te besede povedal vsem Izraelovim otrokom, da
je ljudstvo povzdignilo svoj glas in zajokalo. **5** Ime tega

kraja so imenovali Bohím in tam so darovali Gospodu.
6 Ko je Józue pustil ljudstvu oditi, so Izraelovi otroci
odšli, vsak mož v svojo dediščino, da deželo vzamejo
v last. 7 Ljudstvo je služilo Gospodu vse Józuetove dni
in vse dni starešin, ki so preživeli Józueta, ki so videli
vsa velika Gospodova dela, ki jih je storil za Izrael. 8
Nunov sin Józue, Gospodov služabnik, je umrl, star sto
deset let. 9 Pokopali so ga na meji njegove dediščine,
v Timnát Heresu, na gori Efrájim, na severni strani
Gáaševega hriba. 10 Tudi ves ta rod je bil zbran k
svojim očetom in tam je za njimi vstal drug rod, ki ni
poznal Gospoda niti še ne del, ki jih je ta storil za Izrael.
11 Izraelovi otroci so počeli zlo v Gospodovih očeh in
služili Báalom. 12 Zapustili so Gospoda, Boga svojih
očetov, ki jih je privedel iz egiptovske dežele in sledili
drugim bogovom, bogovom ljudstev, ki so bili okoli njih,
se jim priklanjali in Gospoda izzivali k jezi. 13 Zapustili
so Gospoda in služili Báalu in Astarti. 14 Gospodova
jeza je bila vroča zoper Izrael in izročil jih je v roke
plenilcev, ki so jih oplenili in jih prodal v roke njihovih
sovražnikov naokoli, tako da ne bi mogli več obstati
pred svojimi sovražniki. 15 Kamorkoli so odšli, je bila
zoper njih Gospodova roka za zlo, kakor je Gospod
rekel in kakor jim je Gospod prisegel. Bili so silno
stiskani. 16 Kljub temu je Gospod dvignil sodnike, ki so
jih osvobajali iz roke tistih, ki so jih plenili. 17 Vendar
niso hoteli prisluhniti svojim sodnikom, temveč so se
odšli vlačugat za drugimi bogovi in se jim priklanjali.
Hitro so se obrnili iz poti, po kateri so hodili njihovi
očetje z uboganjem Gospodovih zapovedi, toda oni
niso tako storili. 18 Ko jim je Gospod dvignil sodnike,
potem je bil Gospod s sodnikom in jih vse sodnikove
dni osvobajal iz roke njihovih sovražnikov, kajti to je
pokesalo Gospoda zaradi njihovega stokanja, zaradi
razloga tistih, ki so jih zatirali in jih slabili. 19 Pripetilo pa
se je, ko je bil sodnik mrtev, da so se vrnili in se izpridili
bolj kakor njihovi očetje v sledenju drugim bogovom,
da jim služijo in se jim priklanjajo. Niso odnehali od
svojih lastnih početij niti od svoje trmoglave poti. 20
Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael in rekel
je: »Zato, ker je to ljudstvo prekršilo mojo zavezo, ki
sem jo zapovedal njihovim očetom in niso prisluhnili
mojemu glasu, 21 odslej tudi jaz pred njimi ne bom
podil kateregakoli izmed narodov, ki jih je pustil Józue,
ko je umrl, 22 da bom lahko po njih preizkusil Izraela,
če se bodo držali Gospodove poti, da hodijo po njej,
kakor so se je držali njihovi očetje ali ne.« 23 Zato je
Gospod pustil tiste narode, ne da bi jih naglo pognal
ven niti jih ni izročil v Józuetovo roko.

3 Torej to so narodi, ki jih je pustil Gospod, da z njimi
preizkusi Izraela, torej tiste iz Izraela, ki niso poznali
vseh kánaanskih vojn, 2 samo da bi rodovi Izraelovih
otrok lahko vedeli, da jih naučijo vojne, vsaj tiste, ki
prej niso ničesar vedeli o tem, 3 namreč pet filistejskih
knezov in vse Kánaance, Sidónce in Hivéjce, ki so
prebivali na gori Libanon, od gore Báal Hermon, do
vhoda v Hamát. 4 Bili so, da z njimi preizkusi Izraela,
da spozna, ali bodo prisluhnili Gospodovim zapovedim,
ki jih je po Mojzesovi roki zapovedal njihovim očetom.
5 Izraelovi otroci so prebivali med Kánaanci, Hetejci,
Amoréjci, Perizéjci, Hivéjci in Jebusejci 6 in jemali so
njihove hčere, da so postale njihove žene in svoje
hčere so dajali njihovim sinovom in služili njihovim
bogovom. 7 Izraelovi otroci so počeli zlo v Gospodovih
očeh in pozabili Gospoda, svojega Boga in služili
Báalom in ašeram. 8 Zato je bila Gospodova jeza vroča
zoper Izrael in jih je prodal v roko Kušán Rišatájima,
kralja Mezopotamije in Izraelovi otroci so osem let
služili Kušán Rišatájimu. 9 Ko so Izraelovi otroci vpili
h Gospodu, je Gospod Izraelovim otrokom dvignil
osvoboditelja, ki jih je osvobodil, Kenázovega sina
Otniéla, Kalébovega mlajšega brata. 10 Gospodov
Duh je prišel nadenj in sodil je Izraelu in odšel ven
na vojsko in Gospod je izročil Kušán Rišatájima,
kralja Mezopotamije, v njegovo roko in njegova roka
je prevladala zoper Kušán Rišatájima. 11 Dežela
je imela štirideset let počitek in Kenázov sin Otniél
je umrl. 12 Izraelovi otroci pa so ponovno počeli
zlo v Gospodovih očeh in Gospod je zoper Izraela
okrepil moábskega kralja Eglóna, ker so počeli zlo v
Gospodovih očeh. 13 K sebi je zbral otroke Amóna in
Amáleka ter odšel in udaril Izrael in v last vzel mesto
palmovih dreves. 14 Tako so Izraelovi otroci osemnajst
let služili moábskemu kralju Eglónu. 15 Toda ko so
Izraelovi otroci klicali h Gospodu, jim je Gospod dvignil
osvoboditelja, Gerájevega sina Ehúda, Benjaminovca,
moža, ki je bil levičen in po njem so Izraelovi otroci
poslali darilo moábskemu kralju Eglónu. 16 Toda Ehúd
si je naredil bodalo, ki je imelo dve ostrini, komolec
dolgo in opasal si ga je pod oblačilo, na svoje desno
stegno. 17 In prinesel je darilo moábskemu kralju
Eglónu. Eglón pa je bil zelo debel mož. 18 Ko je končal
s ponujanjem darila, je ljudstvo, ki je nosilo darilo,
odposlal proč. 19 Toda on sam se je ponovno obrnil od
klesancev, ki so bili pri Gilgálu in rekel: »Zate imam
skrivno naročilo, oh kralj.« Ta je rekel: »Molči.« In vsi,
ki so stali pri njem, so odšli od njega. 20 Ehúd je prišel
k njemu in ta je sedel v poletni dvorani, ki jo je imel
samo zase. Ehúd je rekel: »Zate imam sporočilo od
Boga.« In ta je vstal iz svojega sedeža. 21 Ehúd je
svojo levo roko iztegnil naprej, vzel bodalo s svojega
desnega stegna in ga zabodel v njegov trebuh. 22 Tudi
ročaj je šel noter za rezilom in maščoba se je zaprla
na rezilu, tako da bodala ni mogel izvleči iz njegovega

trebuha in ven je prišla umazanija. 23 Potem je Ehúd
šel naprej skozi preddverje ter za seboj zaprl vrata
dvorane in jih zaklenil. 24 Ko je odšel ven, so prišli
njegovi služabniki in glej, ko so videli, da so bila vrata
dvorane zaklenjena, so rekli: »Zagotovo v svoji poletni
sobi pokriva svoja stopala.« 25 Obotavljali so se, dokler
jih ni postalo sram in glej, vrat dvorane ni odprl. Zato
so vzeli ključ in jih odprli in glej, njihov gospod je mrtev
ležal na zemlji. 26 Ehúd pa je pobegnil, medtem ko
so se zadrževali in šel onkraj klesancev in pobegnil
v Seíro. 27 Pripetilo se je, ko je prišel, da je na gori
Efrájim zatrobil na šofar in Izraelovi otroci so se z njim
spustili z gore in on [sam] je bil pred njimi. 28 Rekel jim
je: »Sledite za menoj, kajti Gospod je vaše sovražnike
Moábce izročil v vašo roko.« Odšli so dol za njim in
zavzeli jordanske prehode proti Moábu in nobenemu
človeku niso pustili iti čez. 29 Ob tistem času so iz
Moába usmrtili okoli deset tisoč mož, vse krepke in
vse junaške može; in tam ni utekel niti [en] človek. 30
Tako je bil tisti dan Moáb podjarmljen pod Izraelovo
roko. In dežela je imela osemdeset let počitek. 31 Za
njim je bil Anátov sin Šamgár, ki je z volovsko palico z
bodico izmed Filistejcev usmrtil šeststo mož. Tudi on je
osvobodil Izraela.

4 Ko je bil Ehúd mrtev, so Izraelovi otroci ponovno
počeli zlo v Gospodovih očeh. 2 Gospod jih je
prodal v roko kánaanskega kralja Jabína, ki je kraljeval
v Hacórju, katerega poveljnik vojske je bil Siserá, ki
je prebival v Haróšetu poganov. 3 Izraelovi otroci so
vpili h Gospodu, kajti imel je devetsto bojnih vozov
iz železa in dvajset let je mogočno zatiral Izraelove
otroke. 4 Ob tistem času je Izraelu sodila prerokinja
Debóra, Lapidótova žena. 5 Prebivala je pod Debórinim
palmovim drevesom med Ramo in Betelom, na gori
Efrájim in Izraelovi otroci so prihajali gor k njej za
sodbo. 6 Poslala je in poklicala Abinóamovega sina
Baráka iz Kedeš-Neftálija in mu rekla: »Ali ni Gospod,
Izraelov Bog, zapovedal, rekoč: ›Pojdi in odpravi se
proti gori Tabor in s seboj vzemi deset tisoč mož izmed
Neftálijevih otrok in Zábulonovih otrok?‹ 7 K tebi, k reki
Kišón, bom pritegnila Siserája, poveljnika Jabínove
vojske, z njegovimi bojnimi vozovi in njegovo množico
in izročila ga bom v tvojo roko.« 8 Barák ji je rekel:
»Če boš šla z menoj, potem bom šel, če pa ne boš šla
z menoj, potem ne bom šel.« 9 Rekla je: »Zagotovo
bom šla s teboj, vendar potovanje, na katero greš,
ne bo v tvojo čast, kajti Gospod bo Siserája prodal v
roko ženske.« Debóra je vstala in z Barákom odšla
v Kedeš. 10 Barák je v Kedeš poklical Zábulona in
Neftálija in ta je odšel gor z deset tisoč možmi ob
svojih stopalih in Debóra je z njim odšla gor. 11 Torej
Kenéjec Heber, ki je bil izmed otrok Mojzesovega tasta
Hobába, se je oddvojil od Kenéjcev in si svoj šotor
postavil na ravnini Caananím, ki je pri Kedešu. 12
Siserају so naznanili, da je Abinóamov sin Barák odšel
gor h gori Tabor. 13 Siserá je zbral skupaj vse svoje
bojne vozove, devetsto železnih bojnih vozov in vse
ljudstvo, ki je bilo z njim, od Haróšeta poganov do reke
Kišón. 14 Debóra je rekla Baráku: »Vstani, kajti to je
dan, na katerega je Gospod izročil Siserája v tvojo
roko. Ali ni Gospod šel ven pred teboj?« Tako je Barák
odšel dol z gore Tabor in deset tisoč mož za njim.
15 Gospod je pred Barákom z ostrino meča porazil
Siserája, vse njegove bojne vozove in vso njegovo
vojsko, tako da se je Siserá spustil iz svojega bojnega
voza in pobegnil na svojih stopalih. 16 Toda Barák
je zasledoval bojne vozove in vojsko do Haróšeta
poganov in vsa Siserájeva vojska je padla na ostrino
meča in niti mož ni preostal. 17 Vendar je Siserá na
svojih stopalih pobegnil proč k šotoru Jaéle, žene
Kenéjca Heberja, kajti mir je bil med Jabínom, kraljem
Hacórja in hišo Kenéjca Heberja. 18 Jaéla je odšla
ven, da sreča Siserája ter mu rekla: »Zavij noter, moj
gospod, zavij noter k meni. Ne boj se.« Ko je zavil
noter, k njej v šotor, ga je pokrila z ogrinjalom. 19 Rekel
ji je: »Daj mi, prosim te, piti malo vode, kajti žejen
sem.« Odprla je meh mleka, mu dala piti in ga pokrila.
20 Ponovno ji je rekel: »Stoj v vratih šotora in zgodilo
se bo, ko pride katerikoli mož in od tebe poizveduje in
reče: ›Ali je tam kakšen mož, ‹ da boš rekla: ›Ne.‹ 21
Potem je Heberjeva žena Jaéla vzela šotorski klin in
v svojo roko vzela kladivo in po tiho odšla k njemu
in klin zabila v njegova sènca in ga pritrdila k tlom,
kajti trdno je zaspal in bil je izmučen. Tako je umrl. 22
Glej, ko je Barák zasledoval Siserája, je Jaéla prišla
ven, da ga sreča ter mu rekla: »Pridi in pokazala ti
bom moža, ki ga iščeš.« Ko je vstopil v njen šotor, glej,
Siserá je ležal mrtev in klin je bil v njegovih sèncih. 23
Tako je Bog na ta dan pred Izraelovimi otroki podjarmil
kánaanskega kralja Jabína. 24 Roka Izraelovih otrok
je uspevala in prevladala zoper kánaanskega kralja
Jabína, dokler niso uničili kánaanskega kralja Jabína.

5 Potem sta Debóra in Abinóamov sin Barák tisti dan
zapela, rekoč: 2 »Hvalite Gospoda za maščevanje
Izraela, ko se je ljudstvo voljno darovalo. 3 Poslušajte,
oh vi kralji, pazljivo prisluhnite, oh vi princi. Jaz, celó
jaz, bom prepevala Gospodu. Prepevala bom hvalo
Gospodu, Izraelovemu Bogu. 4 Gospod, ko si šel
iz Seírja, ko si korakal ven iz edómskega polja, je
zemlja trepetala in nebo je kapljalo, tudi oblaki so
kapljali vodo. 5 Gore so se topile pred Gospodom,
celó tisti Sinaj pred Gospodom, Izraelovim Bogom. 6 V

dneh Anátovega sina Šamgárja, v dneh Jaéle, so bile
glavne ceste prazne in popotniki so hodili po stranskih
poteh. 7 Prebivalci vasi so prenehali, prenehali so v
Izraelu, dokler nisem vstala jaz, Debóra, ki sem vstala,
mati v Izraelu. 8 Izbrali so nove bogove. Potem je
bila vojna v velikih vratih. Ali sta bila ščit ali sulica
videna med štiridesetimi tisoči v Izraelu? 9 Moje srce
je [nagnjeno] k Izraelovim voditeljem, ki so se voljno
darovali med ljudstvom. Blagoslavljajte Gospoda. 10
Govorite, vi, ki jahate na belih oslih, vi, ki sedite na
sodbi in hodite po poti. 11 Tisti, ki so bili osvobojeni
pred hrupom lokostrelcev na krajih zajemanj vode,
bodo tam ponavljali Gospodova pravična dejanja,
celó pravična dejanja do prebivalcev njegovih vasi v
Izraelu. Potem bo Gospodovo ljudstvo šlo dol k velikim
vratom. 12 Prebudi se, prebudi se, Debóra. Prebudi
se, prebudi se, izusti pesem. Vstani Barák in vodí
svoje ujeto ujetništvo, ti, Abinóamov sin. 13 Potem
je naredil tistega, ki preostane, da ima gospostvo
nad plemiči izmed ljudstva. Gospod me je naredil,
da imam gospostvo nad mogočnimi. 14 Iz Efrájima
je bila tam korenina tistih zoper Amáleka. Za teboj,
Benjamin, med tvojim ljudstvom. Iz Mahírja so prišli dol
voditelji in iz Zábulona tisti, ki vlečejo pisalo pisca. 15
Isahárjevi princi so bili z Debóro, celo Isahár in tudi
Barák. Peš je bil poslan v dolino. Zaradi Rubenovih
oddelkov so bile velike misli srca. 16 Zakaj ostajaš
med ovčjimi stajami, da poslušaš blejanje tropov?
Zaradi Rubenovih oddelkov so bila velika preiskovanja
srca. 17 Gileád je prebival onkraj Jordana in zakaj je
Dan ostal v ladjah? Aser je nadaljeval na morski obali
in prebival v svojih vrzelih. 18 Zábulon in Neftáli sta
bila ljudstvi, ki sta izpostavili svoja življenja smrti na
visokih krajih polja. 19 Kralji so prišli in se bojevali,
potem so se pri vodah Megída v Taanáhu bojevali
kánaanski kralji; nobenega dobička od denarja niso
vzeli. 20 Vojskovali so se z neba. Zvezde na svojih
orbitah so se bojevale zoper Siserája. 21 Reka Kišón
jih je odplavila, ta starodavna reka, reka Kišón. Oh
moja duša, pomendrala si moč. 22 Potem so bila
konjska kopita zlomljena zaradi razloga drvenj, drvenj
njihovih mogočnih. 23 ›Prekolnite Meróz, ‹ je rekel
Gospodov angel, grenko prekolnite njegove prebivalce,
ker niso prišli na pomoč Gospodu, na pomoč Gospodu
zoper mogočnega.‹ 24 Blagoslovljena nad ženami naj
bo Jaéla, žena Kenéjca Heberja, blagoslovljena nad
ženami naj bo v šotoru. 25 Prosil je vode in dala mu je
mleko. V gosposki skledi je prinesla maslo. 26 Svojo
roko je iztegnila h klinu in svojo desnico k delavčevemu
kladivu in s kladivom je udarila Siserája, zdrobila mu je
glavo, ko jo je predrla in udarila skozi njegova sènca.
27 Ob njenih stopalih se je upognil, padel je, ulegel
se je. Ob njenih stopalih se je upognil, padel je. Kjer
se je upognil, tam je mrtev padel dol. 28 Siserájeva
mati je pogledala skozi okno in zaklicala skozi mrežo:
›Zakaj se njegov bojni voz tako dolgo mudi? Zakaj se
mudijo kolesa njegovih bojnih vozov?‹ 29 Njene modre
gospe so ji odgovorile, da, sebi je vrnila odgovor: 30
›Ali niso pohiteli? Ali niso razdelili plena; vsakemu
možu gospodično ali dve. Siserája plen številnih barv,
plen številnih barv vezenine, številnih barv vezenine
na obeh straneh, primerne za vratove tistih, ki jemljejo
plen?‹ 31 Tako naj vsi tvoji sovražniki propadejo, oh
Gospod, toda naj bodo tisti, ki ga ljubijo, kakor sonce,
ko vzide v svoji moči.« In dežela je imela štirideset let
počitek.

6 Izraelovi otroci so v Gospodovih očeh počeli zlo in
Gospod jih je [za] sedem let izročil v roko Midjáncev.
2 Roka Midjáncev je prevladala zoper Izraela in zaradi
Midjáncev so si Izraelovi otroci naredili jame, ki so v
gorah, votline in oporišča. 3 Bilo je tako, ko je Izrael
sejal, da so prišli gor Midjánci, Amalečani in otroci
vzhoda, celó ti so prišli gor zoper njih 4 in se utaborili
zoper njih in uničili donos zemlje, dokler ne prideš
do Gaze in za Izrael niso pustili nobene oskrbe, niti
ovce, niti vola, niti osla. 5 Kajti gor so prišli s svojo
živino in svojimi šotori in prišli so kakor kobilice zaradi
množice, kajti tako njih kakor njihovih kamel je bilo brez
števila in vstopili so v deželo, da jo uničijo. 6 Zaradi
Midjáncev je bil Izrael silno obubožan in Izraelovi otroci
so klicali h Gospodu. 7 Pripetilo se je, ko so zaradi
Midjáncev Izraelovi otroci klicali h Gospodu, 8 da je
Gospod k Izraelovim otrokom poslal preroka, ki jim je
rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Privedel
sem vas gor iz Egipta, vas izpeljal iz hiše sužnosti, 9
vas osvobodil iz roke Egipčanov in iz roke vseh, ki
so vas zatirali in jih pregnal izpred vas in vam dal
njihovo deželo 10 ter vam rekel: ›Jaz sem Gospod, vaš
Bog. Ne bojte se bogov Amoréjcev, v katerih deželi
prebivate.‹ Toda niste ubogali mojega glasu.«« 11 Prišel
je Gospodov angel in sedel pod hrast, ki je bil v Ofri, ki
je pripadal Abiézerjevcu Joášu. Njegov sin Gideón je
pri vinski stiskalnici mlatil pšenico, da jo skrije pred
Midjánci. 12 Prikazal se mu je Gospodov angel ter mu
rekel: » Gospod je s teboj, mogočen, hraber mož.« 13
Gideón mu je rekel: »Oh moj Gospod, če je z nami
Gospod, zakaj nas je potem vse to doletelo? In kje
so vsi njegovi čudeži, o katerih so nam povedali naši
očetje, rekoč. ›Ali nas ni Gospod privedel gor iz Egipta?
Toda sedaj nas je Gospod zapustil in nas izročil v
roke Midjáncev.‹« 14 Gospod je pogledal nanj in rekel:
»Pojdi v tej svoji moči in ti boš Izraela rešil iz roke
Midjáncev. Ali te nisem jaz poslal?« 15 Rekel mu je:
»Oh moj Gospod, s čim bom rešil Izraela? Glej, moja

družina je revna v Manáseju in jaz sem najmanjši v
očetovi hiši.« 16 Gospod mu je rekel: »Zagotovo bom
jaz s teboj in Midjánce boš udaril kakor en mož.« 17
Ta mu je rekel: »Če sem torej našel milost v tvojem
pogledu, potem mi pokaži znamenje, da ti govoriš z
menoj. 18 Ne odidi od tod, prosim te, dokler ne pridem
k tebi in prinesem svoje darilo in ga postavim predte.«
Rekel je: »Ostal bom, dokler ponovno ne prideš.« 19
Gideón je vstopil in pripravil kozlička in nekvašene
kolače iz škafa moke. Meso je položil v košaro, juho
v lonec in to prinesel ven k njemu pod hrast in to
ponudil. 20 Angel od Boga mu je rekel: »Vzemi meso
in nekvašene kolače ter jih položi na to skalo in izlij
juho.« In tako je storil. 21 Potem je Gospodov angel
iztegnil konec palice, ki je bila v njegovi roki in se
dotaknil mesa in nekvašenih kolačev. In iz skale se
je dvignil ogenj in použil meso ter nekvašene kolače.
Potem je Gospodov angel odšel iz njegovega pogleda.
22 Ko je Gideón zaznal, da je bil to Gospodov angel, je
Gideón rekel: »Ojoj, oh Gospod Bog! Ker sem videl
Gospodovega angela iz obličja v obličje.« 23 Gospod
mu je rekel: »Mir ti bodi, ne boj se. Ne boš umrl.«
24 Potem je Gideón tam zgradil oltar Gospodu in ga
imenoval Jahve–šalom. Do današnjega dne je ta še
vedno v Ofri Abiézerjevcev. 25 Pripetilo se je isto noč,
da mu je Gospod rekel: »Vzemi mladega bikca od
svojega očeta, celo drugega bikca starosti sedmih let
in zruši Báalov oltar, ki ga ima tvoj oče in posekaj
ašero, ki je poleg njega 26 in zgradi oltar Gospodu,
svojemu Bogu, na vrhu te skale, na določenem kraju in
vzemi drugega bikca in daruj žgalno daritev z lesom
ašere, ki jo boš posekal.« 27 Potem je Gideón vzel
deset mož izmed svojih služabnikov in storil, kakor mu
je Gospod rekel. Bilo je tako, ker se je bal očetove
družine in mož mesta, da tega ni mogel storiti podnevi,
da je to storil ponoči. 28 Ko so možje mesta zgodaj
zjutraj vstali, glej, Báalov oltar je bil podrt in ašera, ki je
bila poleg njega, je bila posekana in drugi bikec je bil
darovan na oltarju, ki je bil zgrajen. 29 Drug drugemu
so rekli: »Kdo je storil to stvar?« Ko so poizvedovali
in spraševali, so rekli: »To stvar je storil Joášev sin
Gideón.« 30 Potem so možje iz mesta Joášu rekli:
»Privedi svojega sina ven, da bo lahko umrl, ker je
podrl Báalov oltar in ker je posekal ašero, ki je bila
poleg njega.« 31 Joáš je rekel vsem, ki so stali zoper
njega: »Mar se boste potegovali za Báala? Ali ga boste
vi rešili? Kdor se bo potegoval zanj, naj bo usmrčen,
medtem ko je še jutro. Če je on bog, naj se poteguje
sam zase, ker je nekdo podrl njegov oltar.« 32 Zato
ga je na ta dan imenoval Jerubáal, rekoč: »Naj Báal
navaja dokaze zoper njega, ker je zrušil njegov oltar.«
33 Potem so se skupaj zbrali vsi Midjánci, Amálečani
in otroci vzhoda, odšli preko in se utaborili v dolini
Jezreél. 34 Toda Gospodov Duh je prišel nad Gideóna
in ta je zatrobil na šofar in Abiézer je bil zbran za njim.
35 Poslal je poslance po vsem Manáseju, ki je bil tudi
zbran za njim. Poslal je poslance k Aserju, k Zábulonu
in k Neftáliju in prišli so gor, da jih srečajo. 36 Gideón
je rekel Bogu: »Če hočeš po moji roki rešiti Izraela,
kakor si rekel, 37 glej, bom na tla položil ovčje runo in
če bo rosa samo na runu in bo vsa zemlja poleg suha,
potem bom vedel, da hočeš po moji roki rešiti Izraela,
kakor si rekel.« 38 In bilo je tako, kajti naslednji dan
je zgodaj vstal in iz runa iztisnil roso, polno skledico
vode. 39 Gideón je rekel Bogu: »Tvoja jeza naj se ne
vname zoper mene in govoril bom samo še tokrat. Naj
dokažem, prosim te, samo še tokrat z runom. Naj bo
sedaj suho samo na runu, po vsej zemlji pa naj bo
rosa.« 40 Bog je to noč storil tako, kajti bilo je suho
samo na runu, rosa pa je bila po vsej zemlji.

7 Potem je Jerubáal, ki je Gideón in vse ljudstvo, ki
je bilo z njim, vstalo zgodaj in se utaborilo poleg
vodnjaka Haród, tako da je bila vojska Midjáncev na
njihovi severni strani, v dolini pri Moréjevem hribu. 2
Gospod je rekel Gideónu: »Ljudstva, ki je s teboj, je
zame preveč, da bi Midjánce izročil v njihove roke,
da se ne bi Izrael poveličeval zoper mene, rekoč:
›Moja lastna roka me je rešila.‹« 3 Zdaj torej pojdi,
razglasi v ušesa ljudstva, rekoč: ›Kdorkoli je boječ in
se boji, naj se vrne in zgodaj odide z gore Gileád.‹« In
tam se jih je izmed ljudstva vrnilo dvaindvajset tisoč,
ostalo pa jih je deset tisoč. 4 Gospod je rekel Gideónu:
»Ljudstva je še preveč. Privedi jih dol k vodi in tam
ti jih bom preizkusil.« Zgodilo se bo, da o komer ti
rečem: ›Ta bo šel s teboj, ‹ bo ta isti šel s teboj; in o
komer ti rečem: ›Ta ne bo šel s teboj, ‹ ta isti ne bo
šel.« 5 Tako je ljudstvo privedel dol k vodi in Gospod
je rekel Gideónu: »Kdorkoli s svojim jezikom sreba
vodo, kakor sreba pes, tega boš postavil poleg sebe,
podobno vsakega, ki poklekne dol na svoja kolena, da
bi pil.« 6 Število tistih, ki so srebali s pristavljanjem
svoje roke k svojim ustom, je bilo tristo mož, toda vsi
drugi izmed ljudstva so se upognili na svoja kolena,
da pijejo vodo. 7 Gospod je rekel Gideónu: »S tristo
možmi, ki so srebali, vas bom rešil in Midjánce izročil
v tvojo roko. Vse preostalo ljudstvo pa naj gre vsak
mož k svojemu kraju.« 8 Tako je ljudstvo v svojo roko
vzelo živež in svoje šofarje, ves preostanek Izraela pa
je vsakega moža poslal k svojemu šotoru in obdržal
tistih tristo mož. Midjánska vojska pa je bila pod njim
v dolini. 9 Iste noči se je pripetilo, da mu je Gospod
rekel: »Vstani, spusti se k vojski, kajti izročil sem jo
v tvojo roko. 10 Toda če se bojiš iti dol, pojdi dol k
vojski s svojim služabnikom Purájem. 11 Slišal boš

kaj govorijo. Potem se bodo tvoje roke okrepile, da
greš dol k vojski.« Potem je s svojim služabnikom
Purájem odšel dol k zunanjim izmed oboroženih mož,
ki so bili v vojski. 12 Midjánci in Amalečani in vsi otroci
vzhoda pa so ležali povprek po dolini, zaradi množice
podobni kobilicam in njihovih kamel je bilo zaradi
množice brez števila, kakor peska ob morski obali. 13
Ko je Gideón prišel, glej, je bil tam mož, ki je svojemu
tovarišu povedal sanje ter rekel: »Glej, sanjal sem
sanje in glej, kolač ječmenovega kruha se je privalil v
midjánsko vojsko, prišel k šotoru in ga udaril, da je ta
padel in ga prevrnil, da je ležal postrani.« 14 Njegov
tovariš je odgovoril in rekel: »To ni nič drugega kakor
meč Gideóna, Joáševega sina, moža iz Izraela, kajti v
njegovo roko je Bog izročil Midjánce in vso vojsko.« 15
Bilo je tako, ko je Gideón slišal pripovedovanje sanj
in njeno razlago, da je oboževal, se vrnil v Izraelovo
vojsko in rekel: »Vstanite, kajti Gospod je v vašo roko
izročil midjánsko vojsko.« 16 Tristo mož je razdelil
na tri skupine in v roko vsakega moža položil šofar
s praznimi lončenimi vrči in svetilkami znotraj vrčev.
17 Rekel jim je: »Glejte mene in storite podobno. In
glejte, ko pridem k robu tabora, se bo zgodilo, da kakor
storim jaz, boste tako storili tudi vi. 18 Ko zatrobim s
šofarjem, jaz in vsi tisti, ki so z menoj, potem tudi vi
zatrobite s šofarji na vsaki strani tabora in recite: › Meč
od Gospoda in od Gideóna.‹« 19 Tako so Gideón in sto
mož, ki so bili z njim, prišli k robu tabora na začetku
srednje straže in imeli so ravno sveže postavljeno
stražo. Zatrobili so na šofarje in razbili lončene vrče, ki
so bili v njihovih rokah. 20 Tri skupine so trobile na
šofarje in razbile lončene vrče in držale svetilke v svojih
levicah in šofarje v svojih desnicah, da z njimi trobijo in
kričali: »Meč od Gospoda in od Gideóna.« 21 Stali so
vsak mož na svojem mestu okoli tabora in vsa vojska
je stekla, kričala in pobegnila. 22 Tristo [jih] je trobilo
na šofarje in Gospod je torej po vsej vojski naravnal
meč vsakega moža zoper svojega tovariša in vojska je
pobegnila do Bet Šite v Cerédi in do meje Abél Mehóle,
do Tabáta. 23 Izraelovi možje so se zbrali skupaj iz
Neftálija, iz Aserja, iz vsega Manáseja in zasledovali
Midjánce. 24 Gideón je poslal poslance po vsej gori
Efrájim, rekoč: »Pridite dol zoper Midjánce in pred
njimi zasedite vode do Bet Bare in Jordana.« Potem
so se vsi Efrájimovi možje zbrali skupaj in zasedli
vode do Bet Bare in Jordana. 25 Zajeli so dva princa
izmed Midjáncev, Oréba in Zeéba. Oréba so usmrtili na
Orébovi skali, Zeéba pa so usmrtili na Zeébovi vinski
stiskalnici in zasledovali Midjánce ter glavi Oréba in
Zeéba prinesli Gideónu, na drugo stran Jordana.

8 Možje iz Efrájima so mu rekli: »Zakaj si nam tako
služil, da nas nisi poklical, ko si odhajal, da bi se
bojeval z Midjánci?« In ostro so se pričkali z njim.
2 Rekel jim je: »Kaj sem torej storil v primerjavi z
vami? Mar ni Efrájimovo paberkovanje boljše kakor
Abiézerjeva trgatev? 3 Bog je v vaše roke izročil
midjánska princa, Oréba in Zeéba. Kaj sem bil jaz
zmožen storiti v primerjavi z vami?« Potem ko jim je
to rekel, se je njihova jeza zoper njega zmanjšala. 4
Gideón je prišel do Jordana ter ga prečkal, on in tristo
mož, ki so bili z njim, slabotni, vendar so jih zasledovali.
5 Možem iz Sukóta je rekel: »Dajte, prosim vas, hlebe
kruha ljudstvu, ki mi sledi, kajti oslabeli so in jaz
zasledujem midjánska kralja Zebaha in Calmunája.«
6 Princi iz Sukóta so rekli: » Mar so roke Zebaha in
Calmunája sedaj v tvoji roki, da bi tvoji vojski dali
kruha?« 7 Gideón je rekel: »Torej ko Gospod Zebaha
in Calmunája izroči v mojo roko, potem bom vaše
meso raztrgal s trnjem iz divjine in z osatom.« 8 Od
tam je odšel gor do Penuéla in jim podobno govoril.
Ljudje iz Penuéla so mu odgovorili podobno kot ljudje
iz Sukóta. 9 Govoril je tudi ljudem iz Penuéla, rekoč:
»Ko ponovno pridem v miru, bom porušil ta stolp.« 10
Torej Zebah in Calmunáj sta bila v Karkórju in njune
vojske z njima, okoli petnajst tisoč mož, vsi, ki so
preostali od vseh vojsk otrok vzhoda, kajti tam je padlo
sto dvajset tisoč mož, ki so izdirali meč. 11 Gideón
je odšel gor po poti tistih, ki so prebivali v šotorih
vzhodno od Nobaha in Jogbóhe in udaril vojsko, kajti
vojska je bila brezskrbna. 12 Ko sta Zebah in Calmunáj
pobegnila, ju je zasledoval in zajel dva midjánska
kralja, Zebaha in Calmunája ter porazil vso vojsko. 13
Joášev sin Gideón se je vrnil iz bitke, preden je vzšlo
sonce. 14 Ujel je mladeniča izmed ljudi iz Sukóta in od
njega poizvedel in ta mu je opisal prince iz Sukóta in
njihove starešine, celó sedeminsedemdeset mož. 15
Prišel je k možem iz Sukóta in rekel: »Glejte Zebaha
in Calmunája, s katerima ste me ošteli, rekoč: ›Mar
so roke Zebaha in Calmunája sedaj v tvoji roki, da
naj bi dali kruha tvojim možem, ki so izmučeni.‹« 16
Zgrabil je mestne starešine in trnje iz divjine in osat
ter z njimi učil može iz Sukóta. 17 Podrl je stolp v
Penuélu in usmrtil može iz mesta. 18 Potem je Zebahu
in Calmunáju rekel: »Kakšne vrste možje so bili tisti, ki
sta jih usmrtila pri Taboru?« Odgovorila sta: »Takšni
so bili, kot si ti. Vsakdo je bil podoben kraljevemu
otroku.« 19 Rekel je: » Bili so moji bratje, celó sinovi
moje matere. Kakor živi Gospod, če bi jih rešila žive,
vaju ne bi ubil.« 20 Svojemu prvorojencu Jeterju je
rekel: »Vstani in ju ubij.« Toda mladostnik ni izvlekel
svojega meča, kajti bal se je, ker je bil še mladostnik.
21 Potem sta Zebah in Calmunáj rekla: »Vstani ti in
padi na naju, kajti kakršen je mož, takšna je njegova
moč.« Gideón je vstal in usmrtil Zebaha in Calmunája

in odvzel ornamente, ki so bili na vratovih njunih kamel.
22 Potem so možje iz Izraela rekli Gideónu: »Ti vladaj
nad nami, oba, ti in tvoj sin in tudi sin tvojega sina,
kajti osvobodil si nas iz roke Midjáncev.« 23 Gideón
jim je rekel: »Jaz ne bom vladal nad vami niti ne bo
moj sin vladal nad vami. Gospod bo vladal nad vami.«
24 Gideón jim je rekel: »Od vas bi želel prošnjo, da
bi mi dal vsak mož uhane od svojega plena.« (Kajti
imeli so zlate uhane, ker so bili Izmaelci.) 25 Odgovorili
so: »Voljno jih bomo dali.« Razširili so obleko in nanjo
je vsak mož vrgel uhane od svojega plena. 26 Teža
zlatih uhanov, ki jih je zahteval, je bila tisoč sedemsto
šeklov zlata, poleg ornamentov in obeskov za ušesa in
škrlatnega oblačila, ki je bil na midjánskih kraljih in
poleg verižic, ki so bile okoli vratov njihovih kamel. 27
Gideón je iz njih naredil efód in ga dal v svoje mesto, v
Ofro. Ves Izrael se je odšel tja vlačugat za njim. Ta
stvar je postala zanka Gideónu in njegovi hiši. 28 Tako
je bil Midján podjarmljen pred Izraelovimi otroki, tako
da niso več vzdignili svojih glav. In dežela je bila v
Gideónovih dneh v spokojnosti štirideset let. 29 Joášev
sin Jerubáal je odšel in prebival v svoji lastni hiši. 30
Gideón je imel sedemdeset sinov, rojenih od njegovega
telesa, kajti imel je mnogo žena. 31 Njegova priležnica,
ki je bila v Sihemu, mu je prav tako rodila sina, čigar
ime je imenoval Abiméleh. 32 Joášev sin Gideón je
umrl v dobri visoki starosti in bil pokopan v mavzoleju
njegovega očeta Joáša v Ofri Abiézerjevcev. 33 Takoj,
ko je bil Gideón mrtev, se je pripetilo, da so se Izraelovi
otroci ponovno obrnili in se šli vlačugat za Báali in si
naredili Baal-berita za svojega boga. 34 Izraelovi otroci
se niso spominjali Gospoda, svojega Boga, ki jih je
osvobodil iz rok vseh njihovih sovražnikov na vsaki
strani 35 niti niso izkazali prijaznosti Jerubáalovi hiši,
namreč Gideónu, glede na vso dobroto, ki jo je izkazal
Izraelu.

9 Jerubáalov sin Abiméleh je šel do Sihema, do
bratov svoje matere in se z njimi posvetoval in
z vso družino hiše očeta svoje matere, rekoč: 2
»Govorite, prosim vas, na ušesa vsem sihemskim
gospodarjem: ›Ali je za vas bolje, da vsi Jerubáalovi
sinovi, katerih je sedemdeset oseb, kraljujejo nad vami
ali da nad vami kraljuje eden? Spomnite se tudi, da
sem jaz vaša kost in vaše meso.‹« 3 Bratje njegove
matere so vse te besede o njem govorili v ušesa
vseh sihemskih gospodarjev in njihova srca nagnili, da
sledijo Abimélehu, kajti rekli so: »On je naš brat.« 4
Iz hiše Baal-berita so mu dali sedemdeset koščkov
srebra, s katerimi je Abiméleh najel prazno-glave in
nepomembne osebe, ki so mu sledili. 5 Odšel je v hišo
svojega očeta pri Ofri in na enem kamnu usmrtil svoje
brate, Jerubáalove sinove, ki jih je bilo sedemdeset
oseb. Kljub temu pa je ostal najmlajši Jerubáalov sin
Jotám, kajti ta se je skril. 6 Vsi sihemski gospodarji
so se zbrali skupaj in vsa Milójeva hiša in odšli ter
Abiméleha postavili za kralja pri ravninskem stebru, ki
je bil v Sihemu. 7 Ko so to povedali Jotámu, je ta odšel
in se postavil na vrhu gore Garizím, povzdignil svoj
glas, zavpil in jim rekel: »Prisluhnite mi, vi sihemski
gospodarji, da bo Bog lahko prisluhnil vam. 8 Drevesa
so šla naprej ob času, da mazilijo kralja nad seboj
in rekla so oljki: ›Kraljuj nad nami.‹ 9 Toda oljka jim
je rekla: ›Mar naj zapustim svojo mastnost, s katero
po meni častijo Boga in človeka in grem, da bi bila
povišana nad drevesa?‹ 10 Drevesa so rekla figovemu
drevesu: ›Ti pridi in kraljuj nad nami.‹ 11 Toda figovo
drevo jim je reklo: ›Mar naj zapustim svojo sladkost
in svoj dober sad in grem, da bi bilo povišano nad
drevesa?‹ 12 Potem so drevesa rekla trti: ›Ti pridi in
kraljuj nad nami.‹ 13 Trta pa jim je rekla: ›Mar naj
zapustim svoje vino, ki razveseljuje Boga in človeka
in grem, da naj bi bila povišana nad drevesa?‹ 14
Potem so vsa drevesa rekla trnovemu grmu: ›Ti pridi in
kraljuj nad nami.‹ 15 Trnov grm je rekel drevesom:
›Če me resnično mazilite za kralja nad seboj, potem
pridite in svoje zaupanje položite v mojo senco, in
če ne, naj ogenj pride iz trnovega grma in použije
libanonske cedre.‹ 16 Zdaj torej, če ste storili resnično
in iskreno v tem, da ste si postavili Abiméleha za kralja
in če ste dobro postopali z Jerubáalom in njegovo
hišo in mu storili glede na ravnanje njegovih rok 17
(kajti moj oče se je bojeval za vas in v ospredju tvegal
svoje življenje in vas osvobodil iz roke Midjáncev 18 in
ste ta dan vstali zoper hišo mojega očeta in umorili
njegove sinove, sedemdeset oseb na enem kamnu
in postavili Abiméleha, sina njegove dekle, za kralja
nad sihemskimi gospodarji, ker je vaš brat). 19 Če ste
torej ta dan resnično in iskreno postopali z Jerubáalom
in njegovo hišo, potem se veselite z Abimélehom in
naj se tudi on veseli z vami. 20 Toda če ne, naj ogenj
pride od Abiméleha in pogoltne sihemske gospodarje
in Milójevo hišo. In ogenj naj pride od sihemskih
gospodarjev in od Milójeve hiše in požre Abiméleha.
21 Jotám je stekel proč, pobegnil in odšel v Beêr in tam
prebival zaradi strahu pred svojim bratom Abimélehom.
22 Ko je Abiméleh tri leta kraljeval nad Izraelom, 23 je
potem Bog med Abiméleha in sihemske gospodarje
poslal zlega duha in sihemski gospodarji so zahrbtno
postopali z Abimélehom, 24 da bi ta krutost, storjena
sedemdesetim Jerubáalovim sinovom lahko prišla in bi
bila njihova kri položena na njihovega brata Abiméleha,
ki jih je umoril in na sihemske gospodarje, ki so mu
pomagali pri morjenju njegovih bratov. 25 Sihemski
gospodarji so zanj postavili prežavce v zasedi na vrhu

gora in ti so oropali vse, ki so mimo njih prišli po tej
poti, in to je bilo povedano Abimélehu. 26 Ebedov sin
Gáal je prišel s svojimi brati in odšel preko v Sihem in
sihemski gospodarji so svoje zaupanje položili vanj.
27 Odšli so ven na polja in obrali svoje vinograde in
tlačili grozdje in se veselili in odšli v hišo svojega boga,
jedli, pili in preklinjali Abiméleha. 28 Ebedov sin Gáal
je rekel: »Kdo je Abiméleh in kdo je Sihem, da bi mu
služili? Mar ni on Jerubáalov sin? In Zebúl njegov
častnik? Služite možem Sihemovega očeta Hamórja,
kajti zakaj bi mi služili njemu? 29 Bog daj, da bi bilo to
ljudstvo pod mojo roko! Potem bi odstranil Abiméleha.«
In Abimélehu je rekel: »Okrepi svojo vojsko in pridi
ven.« 30 Ko je Zebúl, vladar mesta, slišal besede
Ebedovega sina Gáala, je bila njegova jeza vžgana.
31 Na skrivnem je poslal poslance k Abimélehu, rekoč:
»Glej, Ebedov sin Gáal in njegovi bratje so prišli v
Sihem in glej, zoper tebe utrjujejo mesto. 32 Zdaj se
torej dvigni ponoči ti in ljudstvo, ki je s teboj in na polju
prežite v zasedi 33 in zgodilo se bo, da zjutraj, takoj ko
bo sonce vzšlo, da boš zgodaj vstal in se nameril na
mesto. In glej, ko bodo on in ljudstvo, ki je z njim, prišli
ven zoper tebe, potem jim boš lahko storil kakor boš
našel priložnost.« 34 Abiméleh je ponoči vstal in vse
ljudstvo, ki je bilo z njim in so v štirih skupinah prežali
zoper Sihem. 35 Ebedov sin Gáal je odšel ven in stal v
vhodu velikih vrat mesta. Abiméleh in ljudstvo, ki je
bilo z njim, pa je vstalo od prežanja. 36 Ko je Gáal
zagledal ljudstvo, je rekel Zebúlu: »Glej, tam prihaja
ljudstvo dol iz vrha gorovja.« Zebúl mu je rekel: »Senco
gorovja vidiš, kakor bi bili možje.« 37 Gáal je ponovno
spregovoril in rekel: »Vidiš, tam prihaja dol ljudstvo po
sredi dežele in druga skupina prihaja vzdolž ravnine
Maonim.« 38 Potem mu je Zebúl rekel: »Kje so sedaj
tvoja usta, s katerimi praviš: ›Kdo je Abiméleh, da bi mu
služili?‹ Mar ni to ljudstvo, ki si ga preziral? Pojdi sedaj
ven, prosim te in se bori z njimi.« 39 Gáal je odšel ven
pred sihemskimi gospodarji in se boril z Abimélehom.
40 Abiméleh ga je pregnal in ta je pobegnil pred njim in
mnogi so bili zrušeni in ranjeni, celó do vhoda velikih
vrat. 41 Abiméleh je prebival pri Arúmi, Zebúl pa je
vrgel ven Gáala in njegove brate, da ne bi prebivali v
Sihemu. 42 Naslednji dan se je pripetilo, da je ljudstvo
odšlo ven na polje in povedali so Abimélehu. 43 Ta
je vzel ljudstvo in jih razdelil v tri skupine. Na polju
so prežali v zasedi in glej, ljudstvo je prišlo ven iz
mesta. Vstal je zoper njih in jih udaril. 44 Abiméleh in
skupina, ki je bila z njim, je pohitela naprej in stala na
vhodu velikih vrat mesta in dve drugi skupini sta stekli
nad vse ljudstvo, ki je bilo na poljih in jih usmrtili. 45
Abiméleh se je ves tisti dan boril zoper mesto, zavzel
mesto, usmrtil ljudstvo, ki je bilo v njem, premagal
mesto in ga potresel s soljo. 46 Ko so vsi gospodarji
sihemskega stolpa to slišali, so vstopili v trdnjavo hiše
boga Berita. 47 To je bilo povedano Abimélehu, da so
bili vsi gospodarji sihemskega stolpa zbrani skupaj. 48
Abiméleh se je povzpel na goro Calmón, on in vse
ljudstvo, ki je bilo z njim in Abiméleh je v svojo roko
vzel sekiro, odsekal vejo iz dreves, jo vzel in jo položil
na svojo ramo in rekel ljudstvu, ki je bilo z njim: »Kar
ste videli storiti mene, pohitite in storite, kakor sem
storil jaz.« 49 Podobno je vse ljudstvo odsekalo vsak
svojo vejo, sledilo Abimélehu, jih položili k trdnjavi in
zažgali trdnjavo nad njimi. Tako da so umrli tudi vsi
ljudje iz sihemskega stolpa, okoli tisoč mož in žena. 50
Potem je Abiméleh odšel v Tebéc, se utaboril zoper
Tebéc in ga zavzel. 51 Toda tam, znotraj mesta, je bil
močan stolp in tja so pobegnili vsi možje in žene in
vsi iz mesta in ga za seboj zaprli in se spravili na vrh
stolpa. 52 Abiméleh je prišel k stolpu, se boril zoper
njega in se približal vratom stolpa, da bi ga zažgal z
ognjem. 53 Neka ženska je kos mlinskega kamna vrgla
na Abimélehovo glavo in razbila njegovo lobanjo. 54
Potem je naglo zaklical k mladeniču, svojemu nosilcu
bojne opreme in mu rekel: »Izvleci svoj meč in me
usmrti, da ne bodo ljudje o meni rekli: ›Ubila ga je
ženska.‹« In njegov mladenič ga je prebodel in ta
je umrl. 55 Ko so možje iz Izraela videli, da je bil
Abiméleh mrtev, so odšli vsak mož na svoj kraj. 56
Tako je Bog povrnil Abimélehovo zlobnost, ki jo je storil
svojemu očetu z umorom svojih sedemdesetih bratov
57 in vse zlo sihemskih ljudi je Bog povrnil na njihove
glave in nadnje je prišlo prekletstvo Jerubáalovega
sina Jotáma.

10 Za Abimélehom je vstal Tolá, sin Puvája, sinú
Dodója, mož iz Isahárja, da brani Izrael. Prebival
je v Šamíru, na gori Efrájim. 2 Izraelu je sodil triindvajset
let in umrl ter bil pokopan v Šamíru. 3 Za njim je
vstal Gileádec Jaír in Izraelu sodil dvaindvajset let. 4
Imel je trideset sinov, ki so jahali na tridesetih osličjih
žrebetih in imeli so trideset mest, ki se imenujejo
Havot Jaír do tega dne, ki so v deželi Gileád. 5
Jaír je umrl in bil pokopan v Kamónu. 6 Izraelovi
otroci pa so v Gospodovih očeh ponovno počeli zlo
in služili Báalom, Astarti, bogovom Sirije, bogovom
Sidóna, bogovom Moába, bogovom Amónovih otrok in
bogovom Filistejcev in zapustili so Gospoda in mu niso
služili. 7 Gospodova jeza je bila vroča zoper Izrael
in prodal jih je v roke Filistejcev in v roke Amónovih
otrok. 8 Tisto leto so tlačili in zatirali Izraelove otroke;
osemnajst let, vse Izraelove otroke, ki so bili na drugi
strani Jordana, v deželi Amoréjcev, ki je v Gileádu.
9 Poleg tega so Amónovi otroci prečkali Jordan, da
se borijo tudi zoper Juda, zoper Benjamina in zoper

Efrájimovo hišo, tako, da je bil Izrael silno stiskan. **10** Izraelovi otroci so vpili h Gospodu, rekoč: »Grešili smo zoper tebe, zato ker smo zapustili svojega Boga in služili tudi Báalom.« **11** Gospod je Izraelovim otrokom rekel: » Mar vas nisem osvobodil pred Egipčani in pred Amoréjci, pred Amónovimi otroki in pred Filistejci? **12** Tudi Sidónci, Amalečani in Maonci so vas zatirali in klicali ste k meni in osvobodil sem vas iz njihove roke. **13** Vendar ste me zapustili in služili drugim bogovom, zato vas ne bom več osvobajal. **14** Pojdite in jokajte k bogovom, ki ste jih izbrali. Naj vas oni osvobodijo v času vaše stiske.« **15** Izraelovi otroci so rekli Gospodu: »Grešili smo. Stôri nam, karkoli se ti zdi dobro. Prosimo te, samo osvobodi nas ta dan.« **16** Izmed sebe so odstranili tuje bogove in služili Gospodu. Njegova duša je bila užaloščena zaradi Izraelove bede. **17** Potem so bili Amónovi otroci zbrani skupaj in se utaborili v Gileádu. Izraelovi otroci pa so se zbrali skupaj in se utaborili v Micpi. **18** Ljudstvo in gileádski princi so drug drugemu rekli: »Kateri mož je ta, ki se bo začel boriti zoper Amónove otroke? Ta bo poglavar nad vsemi prebivalci Gileáda.«

11 Torej Gileádec Jefte je bil mogočen hraber človek in bil je sin pocestnice; in Gileád je zaplodil Jefteja. **2** Gileádova žena mu je rodila sinove in sinovi njegove žene so zrasli in pregnali Jefteja ter mu rekli: »Ne boš dedoval v hiši našega očeta, kajti ti si sin tuje ženske.« **3** Potem je Jefte pobegnil pred svojimi brati in prebival v deželi Tob. Tam pa so bili k Jefteju zbrani praznoglavi možje in z njim odšli ven. **4** In pripetilo se je tekom časa, da so Amónovi otroci začeli vojno zoper Izrael. **5** Bilo je tako, da ko so Amónovi otroci začeli vojno zoper Izrael, so starešine iz Gileáda odšli, da Jefteja pripeljejo iz dežele Tob. **6** Jefteju so rekli: »Pridi in bodi naš poveljnik, da se bomo lahko borili z Amónovimi otroki.« **7** Jefte je rekel starešinam iz Gileáda: »Ali me niste sovražili in pregnali iz hiše mojega očeta? Zakaj ste prišli k meni sedaj, ko ste v stiski?« **8** Starešine iz Gileáda so Jefteju rekli: »Zato se sedaj ponovno obračamo k tebi, da boš lahko šel z nami in se boril zoper Amónove otroke in boš naš poglavar nad vsemi prebivalci Gileáda.« **9** Jefte je rekel starešinam iz Gileáda: »Če me ponovno privedete domov, da se borim zoper Amónove otroke in jih Gospod izroči pred menoj, ali bom vaš poglavar?« **10** Starešine iz Gileáda so rekli Jefteju: » Gospod bodi priča med nami, če ne storimo tako glede na tvoje besede.« **11** Potem je Jefte odšel s starešinami iz Gileáda in ljudstvo ga je postavilo za poglavarja in poveljnika nad njimi in Jefte je vse svoje besede izrekel pred Gospodom v Micpi. **12** Jefte je poslal poslance h kralju Amónovih otrok, rekoč: »Kaj imaš z menoj, da si prišel zoper mene, da se boriš v moji deželi?« **13** Kralj Amónovih otrok je Jeftejevim poslancem odgovoril: »Ker je Izrael odvzel mojo deželo, ko so prišli gor iz Egipta, od Arnóna, celo do Jabóka in do Jordana. Sedaj torej ponovno miroljubno povrni te dežele.« **14** Jefte je ponovno poslal poslance h kralju Amónovih otrok **15** in mu rekel: »Tako govori Jefte: ›Izrael ni odvzel moábske dežele niti dežele Amónovih otrok, **16** temveč ko je Izrael prišel gor iz Egipta in skozi divjino hodil do Rdečega morja in prišel do Kadeša, **17** potem je Izrael poslal poslance k edómskemu kralju, rekoč: ›Pusti mi, prosim te, iti skozi tvojo deželo.‹ Toda edómski kralj temu ni hotel prisluhniti. In na podoben način so poslali k moábskemu kralju. Toda ta ni hotel privoliti in Izrael je ostal v Kadešu. **18** Potem so šli vzdolž skozi divjino in obkrožili edómsko deželo in moábsko deželo in prišli pri vzhodni strani moábske dežele in se utaborili na drugi strani Arnóna, toda niso prišli znotraj moábske meje, kajti Arnón je bil moábska meja. **19** Izrael je poslal poslance k Sihónu, kralju Amoréjcev, hešbónskemu kralju. Izrael mu je rekel: ›Naj gremo, prosim te, skozi tvojo deželo na svoj kraj.‹ **20** Toda Sihón ni zaupal Izraelu, da gre skozi njegovo pokrajino, temveč je Sihón zbral skupaj vse svoje ljudstvo, se utaboril v Jahacu in se boril zoper Izrael. **21** Gospod, Izraelov Bog, je Sihóna in vse njegovo ljudstvo izročil v roko Izraelcev in ti so jih udarili. Tako je Izrael vzel v last vso deželo Amoréjcev, prebivalcev tiste dežele. **22** V last so vzeli vse pokrajine Amoréjcev, od Arnóna, celo do Jabóka in od divjine, celo do Jordana. **23** Tako je torej Gospod, Izraelov Bog, Amoréjce razlastil izpred svojega ljudstva Izraela in ti naj bi to vzel v last? **24** Ali ne boš vzel v last tega, kar ti tvoj bog Kemoš daje v last? Tako kogarkoli bo Gospod, naš Bog, napodil izpred nas, te bomo vzeli v last. **25** In sedaj ali si ti kakorkoli boljši kakor Balák, Cipórjev sin, moábski kralj? Ali se je on kdaj prepiral zoper Izrael, ali se je kdaj boril zoper njih, **26** medtem ko je Izrael tristo let prebival v Hešbónu in njegovih mestih, v Aroêrju in njegovih mestih in v vseh mestih, ki so vzdolž ob pokrajinah Arnóna? Zakaj jih torej niste povrnili znotraj tega časa? **27** Zato nisem grešil zoper tebe, temveč mi ti delaš krivico, da se vojskuješ zoper mene. Gospod, Sodnik, naj bo danes sodnik med Izraelovi otroci in Amónovimi otroci.‹« **28** Vendar kralj Amónovih otrok ni prisluhnil Jeftejevim besedam, ki mu jih je poslal. **29** Potem je Gospodov Duh prišel nad Jefteja in ta je prečkal Gileád in Manáse in šel čez Micpo v Gileádu in iz Micpe v Gileádu prečkal k Amónovim otrokom. **30** Jefte je prisegel zaobljubo Gospodu in rekel: »Če mi boš čisto gotovo izročil Amónove sinove v moje roke,

31 potem se bo zgodilo, da kdorkoli pride naprej od
vrat moje hiše, da bi me srečal, ko se v miru vrnem od
Amónovih otrok, bo zagotovo Gospodov in daroval ga
bom za žgalno daritev.« 32 Tako je Jefte prešel preko
k Amónovim otrokom, da se bori zoper njih in Gospod
jih je izročil v njegove roke. 33 Udaril jih je od Aroêrja,
celo dokler ne prideš v Minít, celó dvajset mest in
do ravnine vinogradov, z zelo velikim pokolom. Tako
so bili Amónovi otroci podjarmljeni pred Izraelovimi
otroci. 34 Jefte je prišel v Micpo, k svoji hiši in glej,
njegova hči je prišla ven, da ga sreča s tamburini in
s plesi. Ona pa je bila njegov edini otrok. Poleg nje
ni imel niti sina niti hčere. 35 Pripetilo se je, ko jo je
zagledal, da je pretrgal svoja oblačila in rekel: »Ojoj,
moja hči! Zelo si me potrla in ti si ena izmed tistih, ki
me vznemirjajo, kajti svoja usta sem odprl h Gospodu
in se ne morem obrniti nazaj.« 36 Rekla mu je: »Moj
oče, če si svoja usta odprl h Gospodu, mi stori glede
na to, kar je prišlo iz tvojih ust, kakor se je Gospod zate
maščeval na tvojih sovražnikih, na Amónovih otrocih.«
37 Svojemu očetu je rekla: »Naj mi bo storjena ta stvar.
Dva meseca me pusti samo, da lahko grem gor in
dol po gorah in objokujem svoje devištvo, jaz in moje
prijateljice.« 38 Rekel je: »Pojdi.« In za dva meseca jo
je poslal proč in odšla je s svojimi družabnicami ter
po gorah objokovala svoje devištvo. 39 Pripetilo se je
ob koncu dveh mesecev, da se je vrnila k svojemu
očetu, ki je z njo storil glede na svojo zaobljubo, ki jo
je prisegel. Nobenega moškega ni spoznala. In to je
bil zakon v Izraelu, 40 da so Izraelove hčere vsako
leto odšle, da štiri dni v letu objokujejo hčer Gileádca
Jefteja.

12 Možje iz Efrájima so se zbrali skupaj in odšli proti
severu in rekli Jefteju: »Zakaj prehajaš preko, da
se boriš zoper Amónove otroke, nas pa nisi poklical,
da gremo s teboj? Nad teboj bomo tvojo hišo požgali z
ognjem.« 2 Jefte jim je rekel: »Jaz in moje ljudstvo
smo bili v velikem boju z Amónovimi otroki in ko sem
vas poklical, me niste osvobodili iz njihovih rok. 3 Ko
sem videl, da me niste osvobodili, sem svoje življenje
vzel v svoje roke in šel preko, proti Amónovim otrokom
in Gospod jih je izročil v mojo roko. Zakaj ste torej vi ta
dan prišli gor do mene, da se borite zoper mene?«
4 Potem je Jefte zbral skupaj vse gileádske može in
se bojeval z Efrájimom in gileádski možje so udarili
Efrájim, ker so rekli: »Vi Gileádčani ste ubežniki iz
Efrájima med Efrájimci in Manásejci.« 5 Gileádčani
so pred Efrájimci zavzeli jordanske prehode. In bilo
je tako, da ko so tisti Efrájimci, ki so pobegnili, rekli:
»Naj grem preko, « da so mu gileádski možje rekli: »
Ali si Efrájimec?« Če je rekel: »Ne, « 6 potem so mu
rekli: »Reci sedaj Šibólet« in je rekel »Sibólet, « kajti
tega ni mogel pravilno naglasiti. Potem so ga prijeli in
usmrtil pri jordanskih prehodih in tam jih je ob tistem
času izmed Efrájimcev padlo dvainštirideset tisoč. 7
Jefte je Izraelu sodil šest let. Potem je Gileádčan Jefte
umrl in bil pokopan v enem izmed mest Gileáda. 8
Za njim je Izraelu sodil Ibcán iz Betlehema. 9 Ta je
imel trideset sinov in trideset hčera, ki jih je poslal
naokrog in za svoje sinove je vzel trideset hčera od
drugod. Izraelu je sodil sedem let. 10 Potem je Ibcán
umrl in je bil pokopan pri Betlehemu. 11 Za njim je
Izraelu sodil Zábulonec Elón. Izraelu je sodil deset
let. 12 Zábulonec Elón je umrl in je bil pokopan v
Ajalónu, v deželi Zábulon. 13 Za njim je Izraelu sodil
Abdón, sin Piratónca Hiléla. 14 Ta je imel štirideset
sinov in trideset nečakov, ki so jahali na sedemdesetih
osličjih žrebetih. Izraelu je sodil osem let. 15 Abdón, sin
Piratónca Hiléla, je umrl in je bil pokopan v Piratónu, v
deželi Efrájim, na gori Amalečanov.

13 Izraelovi otroci so ponovno počeli zlo v
Gospodovih očeh in Gospod jih je za štirideset
let izročil v roko Filistejcev. 2 Tam pa je bil nek mož
iz Core, iz družine Danovcev, katerega ime je bilo
Manóah. Njegova žena pa je bila jalova in ni rodila. 3
Gospodov angel se je prikazal ženski in ji rekel: »Glej
torej, jalova si in ne rojevaš, toda spočela boš in rodila
sina. 4 Zdaj se torej pazi, prosim te in ne pij ne vina ne
močne pijače in ne jej nobene nečiste stvari, 5 kajti
glej, spočela boš in rodila sina in nobena britev ne bo
prišla na njegovo glavo, kajti otrok bo od maternice
nazirec Bogu in on bo začel Izraela osvobajati iz roke
Filistejcev.« 6 Potem je ženska prišla in svojemu
soprogu povedala, rekoč: »Božji mož je prišel k meni in
njegovo obličje je bilo podobno obličju Božjega angela,
zelo strašno. Toda nisem ga vprašala, od kje je bil niti
mi ni povedal svojega imena, 7 toda rekel mi je: ›Glej,
spočela boš in rodila sina. Sedaj ne pij ne vina niti
močne pijače, tudi ne jej nobene nečiste stvari, kajti
otrok bo od maternice nazirec Bogu do dneva svoje
smrti.‹« 8 Potem je Manóah rotil Gospoda in rekel: »Oh
moj Gospod, naj Božji mož, ki si ga poslal, ponovno
pride k nama in naju pouči, kaj bova storila otroku, ki
bo rojen.« 9 Bog je prisluhnil Manóahovemu glasu
in Božji angel je ponovno prišel k ženski, medtem ko
je sedela na polju, toda njen soprog Manóah ni bil z
njo. 10 Ženska je pohitela, stekla in pokazala svojemu
soprogu ter mu rekla: »Glej, mož se mi je prikazal, ki
je prišel k meni oni dan.« 11 Manóah je vstal in odšel
za svojo ženo in prišel k možu ter mu rekel: » Ali si
ti mož, ki govoriš ženski?« Rekel je: »Jaz sem.« 12
Manóah je rekel: »Sedaj naj se tvoje besede zgodijo.
Kako naj določiva otroku in kako mu bova storila?«
13 Gospodov angel je Manóahu rekel: »Pred vsem,

kar sem rekel ženski, naj se ona pazi. 14 Ne sme
jesti nobene stvari, ki prihaja od vina, niti naj ne pije
vina ali močne pijače, niti naj ne jé nobene nečiste
stvari; vsega, kar sem ji zapovedal, naj se drži.« 15
Manóah je rekel Gospodovemu angelu: »Prosim te, naj
te zadrživa, dokler zate ne bova pripravila kozlička.«
16 Gospodov angel je Manóahu rekel: »Čeprav me
zadržiš, ne bom jedel od vajinega kruha. Če pa hočeš
darovati žgalno daritev, jo moraš darovati Gospodu.«
Kajti Manóah ni vedel, da je bil to Gospodov angel. 17
Manóah je Gospodovemu angelu rekel: »Kakšno je
tvoje ime, potem ko se izpolnijo tvoje besede, da ti
lahko izkaževa čast?« 18 Gospodov angel mu je rekel:
»Zakaj sprašuješ po mojem imenu, glede na to, da je
to skrivnost?« 19 Tako je Manóah vzel kozliča z jedilno
daritvijo in ga na skali daroval Gospodu in angel je
čudežno storil in Manóah in njegova žena sta to videla.
20 Kajti pripetilo se je, ko se je plamen iz oltarja povzpel
proti nebu, da se je Gospodov angel dvignil v oltarnem
plamenu. Manóah in njegova žena sta pogledala na to
in padla na svoja obraza k tlom. 21 Toda Gospodov
angel se ni več prikazal Manóahu in njegovi ženi.
Potem je Manóah vedel, da je bil to Gospodov angel.
22 Manóah je svoji ženi rekel: »Midva bova zagotovo
umrla, ker sva videla Boga.« 23 Toda njegova žena
mu je rekla: »Če bi Gospodu ugajalo, da naju ubije,
ne bi pri najinih rokah sprejel žgalne daritve in jedilne
daritve, niti nama ne bi pokazal vseh teh stvari, niti
nama ob tem času ne bi povedal takšnih stvari, kot so
te.« 24 Ženska je rodila sina in njegovo ime imenovala
Samson. In otrok je rastel in Gospod ga je blagoslovil.
25 In Gospodov Duh ga je občasno začel spodbujati v
Danovem taboru, med Coro in Eštaólom.

14 Samson je odšel dol v Timno in v Timni zagledal
žensko izmed filistejskih hčera. 2 Prišel je gor
in svojemu očetu in svoji materi povedal ter rekel:
»V Timni sem videl žensko izmed filistejskih hčera.
Sedaj mi jo torej vzemita za ženo.« 3 Potem sta
mu njegov oče in njegova mati rekla: » Ali tam ni
nobene ženske med hčerami tvojih bratov ali med vsem
mojim ljudstvom, da greš, da si vzameš ženo izmed
neobrezanih Filistejcev?« Samson je rekel svojemu
očetu: »Njo mi vzemi, kajti ta mi ugaja.« 4 Toda njegov
oče in njegova mati nista vedela, da je bilo to od
Gospoda, da je iskal priložnost zoper Filistejce, kajti ob
tistem času so imeli Filistejci gospostvo nad Izraelom.
5 Potem so Samson, njegov oče in njegova mati odšli
dol v Timno in prišli do timnatskih vinogradov in glej,
proti njemu je zarjovel mlad lev. 6 Gospodov Duh
je mogočno prišel nadenj in raztrgal ga je, kakor bi
raztrgal kozliča in ničesar ni imel v svoji roki, toda
svojemu očetu ali svoji materi ni povedal, kaj je storil. 7
Odšel je dol in govoril z žensko in Samsonu je ugajala.
8 Čez nekaj časa se je vrnil, da jo vzame in zavil je
stran, da pogleda levje truplo in glej, tam je bil roj
čebel in med v levjem truplu. 9 Od tega je vzel v svoje
roke in jedoč šel naprej in prišel k svojemu očetu in
materi ter jima dal in onadva sta jedla. Toda ni jima
povedal, da je med vzel iz levjega trupla. 10 Tako je
njegov oče odšel dol k ženski in Samson je tam priredil
zabavo, kajti tako so imeli mladeniči navado delati.
11 Pripetilo se je, ko so ga zagledali, da so privedli
trideset družabnikov, da bi bili z njim. 12 Samson jim je
rekel: »Sedaj vam bom zastavil uganko. Če mi jo lahko
v sedmih dneh praznovanja zagotovo razodenete in jo
odkrijete, potem vam bom dal trideset rjuh in trideset
zamenjav oblek, 13 toda če mi je ne morete oznaniti,
potem mi boste vi dali trideset rjuh in trideset zamenjav
oblek.« Rekli so mu: »Zastavi svojo uganko, da jo
bomo lahko slišali.« 14 Rekel jim je: »Iz jedca je prišla
hrana in iz močnega je izšla sladkost.« In v treh dneh
niso mogli pojasniti uganke. 15 Pripetilo se je na sedmi
dan, da so Samsonovi ženi rekli: »Premami svojega
soproga, da nam lahko oznani uganko, sicer bomo
tebe in hišo tvojega očeta zažgali z ognjem. Ali ste nas
poklicali, da vzamete kar imamo? Mar ni tako?« 16
Samsonova žena je jokala pred njim ter rekla: »Ti me
le sovražiš in me ne ljubiš. Otrokom mojega ljudstva si
zastavil uganko, meni pa je nisi povedal.« Rekel ji je:
»Glej, nisem je povedal svojemu očetu niti svoji materi
in jo bom povedal tebi?« 17 Pred njim je jokala sedem
dni, dokler je trajala njihova zabava in pripetilo se je na
sedmi dan, da ji je povedal, ker je boleče pritiskala
nanj in uganko je povedala otrokom svojega ljudstva.
18 Možje iz mesta so mu sedmi dan, preden je sonce
zašlo, rekli: »Kaj je slajše od meda? In kaj je močnejše
kakor lev?« Rekel jim je: »Če ne bi orali z mojo telico,
ne bi odkrili moje uganke.« 19 In Gospodov Duh je
prišel nadenj in odšel je dol v Aškelón in izmed njih
usmrtil trideset mož, vzel njihov plen in dal zamenjavo
oblačil tistim, ki so pojasnili uganko. Njegova jeza je
bila vžgana in odšel je gor do hiše svojega očeta.
20 Toda Samsonova žena je bila dana njegovemu
družabniku, ki ga je uporabil kakor svojega prijatelja.

15 Toda pripetilo se je čez nekaj časa, ob času
pšenične žetve, da je Samson s kozličem obiskal
svojo ženo in rekel: »Šel bom noter k svoji ženi v
sobo.« Toda njen oče mu ni dovolil vstopiti. 2 Njen
oče je rekel: »Resnično sem mislil, da si jo popolnoma
zasovražil, zato sem jo dal tvojemu družabniku. Mar ni
njena mlajša sestra boljša od nje? Vzemi njo, prosim
te, namesto nje.« 3 Samson je glede njih rekel: »Sedaj
bom bolj brez krivde kakor Filistejci, čeprav jim storim
zlo.« 4 Samson je odšel in ujel tristo lisic in vzel kose

tlečega lesa in obrnil rep k repu in kos tlečega lesa
položil v sredo med dva repa. 5 Ko je kose tlečega
lesa zažgal, jih je spustil v stoječe žito Filistejcev in
zažgal tako snope, kot tudi stoječe žito, z vinogradi in
oljkami. 6 Potem so Filistejci rekli: »Kdo je to storil?«
Odgovorili so: »Samson, zet Timnčana, ker je ta vzel
njegovo ženo in jo dal njegovemu družabniku.« In
Filistejci so prišli gor in z ognjem zažgali njo in njenega
očeta. 7 Samson jim je rekel: »Čeprav ste to storili, se
vam bom vendarle maščeval in potem bom odnehal.«
8 Udaril jih je, golen in stegno, z velikim pokolom in
odšel dol ter prebival na vrhu skale Etám. 9 Potem
so Filistejci odšli gor, se utaborili v Judu in se razširili
v Lehi. 10 Možje iz Juda so rekli: »Zakaj ste prišli
gor zoper nas?« Odgovorili so: »Gor smo prišli, da
zvežemo Samsona, da mu storimo, kakor je on storil
nam.« 11 Potem je tri tisoč mož iz Juda odšlo na
vrh skale Etám in reklo Samsonu: »Mar ne veš, da
so Filistejci vladarji nad nami? Kaj je to, kar si nam
storil?« Rekel jim je: »Kakor so storili meni, tako sem
jaz storil njim.« 12 Rekli so mu: »Prišli smo dol, da
te zvežemo, da te lahko izročimo v roko Filistejcev.«
Samson jim je rekel: »Prisezite mi, da vi sami ne boste
padli name.« 13 Odgovorili so mu, rekoč: »Ne, temveč
te bomo trdno zvezali in te izročili v njihovo roko, toda
mi te zagotovo ne bomo ubili.« Zvezali so ga z dvema
novima vrvema in ga od skale privedli gor. 14 Ko je
prišel v Lehi, so Filistejci zavpili zoper njega in nadenj
je mogočno prišel Gospodov Duh in vrvi, ki so bile na
njegovih laktih, so postale kakor lan, ki je bil zažgan z
ognjem in njegove vezi so se sprostile iz njegovih rok.
15 Našel je novo oslovsko čeljustnico, iztegnil svojo
roko, jo vzel in z njo usmrtil tisoč mož. 16 Samson je
rekel: »Z oslovsko čeljustnico, kupi na kupe, z oslovsko
čeljustjo sem umoril tisoč mož.« 17 Ko je končal z
govorjenjem, se je pripetilo, da je iz svoje roke odvrgel
čeljustnico in ta kraj imenoval Ramát Lehi. 18 Bil pa je
silno žejen in klical h Gospodu ter rekel: »Ti si dal to
veliko osvoboditev v roko svojega služabnika in sedaj
ali naj umrem od žeje in padem v roko neobrezancev?«
19 Toda Bog je razklal votel kraj, ki je bil v Čestjustnici
in iz njega je pritekla voda. Ko jo je pil, je njegov duh
ponovno prišel in bil je oživljen. Zato je njegovo ime
imenoval En Koré, ki je v Lehiju, do današnjega dne.
20 V dneh Filistejcev je Izraelu sodil dvajset let.

16 Potem je Samson odšel v Gazo in tam videl
pocestnico in šel noter k njej. 2 To je bilo
povedano prebivalcem Gaze, rekoč: »Samson je prišel
sèm.« Obkolili so ga in vso noč prežali nanj v velikih
vratih mesta in vso noč so mirovali, rekoč: »Zjutraj,
ko je dan, ga bomo umorili.« 3 Samson je ležal do
polnoči, ob polnoči pa je vstal, vzel vrata velikih vrat
mesta in dva podboja in z njimi odšel proč, zapah in
vse in si jih naložil na svoje rame in jih odnesel gor na
vrh hriba, ki je pred Hebrónom. 4 Potem se je pripetilo,
da je ljubil žensko v dolini Sorék, ki ji je bilo ime Dalíla.
5 Filistejski knezi so prišli gor k njej in ji rekli: »Premami
ga in poglej kje tiči njegova velika moč in s kakšnimi
sredstvi bi lahko prevladali zoper njega, da bi ga lahko
zvezali, da ga oslabimo, mi pa ti bomo dali, vsak
izmed nas, tisoč sto koščkov srebra.« 6 Dalíla je rekla
Samsonu: »Povej mi, prosim te, kje leži tvoja velika
moč in s čim bi bil lahko zvezan, da se te oslabi.« 7
Samson ji je rekel: »Če me zvežejo s sedmimi zelenimi
vrvmi, ki niso bile nikoli posušene, potem bom slaboten
in bom kakor drug človek.« 8 Potem so filistejski knezi
gor k njej prinesli sedem zelenih vrvi, ki niso bile
posušene in ona ga je z njimi zvezala. 9 Torej tam
so v zasedi prežali možje, ki so z njo ostajali v sobi.
Rekla mu je: »Filistejci nadte Samson.« Potrgal je vrvi,
kakor se pretrga nit prediva, ko se dotakne ognja.
Tako njegova moč ni bila poznana. 10 Dalíla je rekla
Samsonu: »Glej, zasmehoval si me in mi govoril laži.
Sedaj mi povej, prosim te, s čim bi bil lahko zvezan.«
11 Rekel ji je: »Če bi me trdno zvezali z novimi vrvmi,
ki niso bile nikoli uporabljene, potem bi bil šibek in bi
bil kakor drug človek.« 12 Zato je Dalíla vzela nove
vrvi, ga z njimi zvezala in mu rekla: »Filistejci nadte
Samson.« In tam so bili prežavci v zasedi, ki so ostajali
v sobi. In potrgal jih je iz svojih rok kakor nit. 13 Dalíla
je rekla Samsonu: »Doklej si me zasmehoval in mi
govoril laži. Povej mi s čim naj bi bil zvezan.« Rekel ji
je: »Če stkeš sedem pramenov moje glave s tkalčjim
osnutkom.« 14 In pritrdila ga je z iglo in mu rekla:
»Filistejci nadte Samson.« Prebudil se je iz svojega
spanja in odšel s tkalsko iglo in s tkalčjim osnutkom. 15
Rekla mu je: ›Kako lahko rečeš: ›Ljubim te, ‹ ko tvoje
srce ni z menoj?« Že trikrat si me zasmehoval in mi
nisi povedal, v čem leži tvoja velika moč. 16 Ko ga je
dnevno pritiskala s svojimi besedami in ga silila, tako
da je bila njegova duša vznemirjena do smrti, se je
pripetilo, 17 da ji je izpovedal vse svoje srce in ji rekel:
»Britev ni prišla na mojo glavo, kajti bil sem nazirec
Bogu od maternice svoje matere. Če bom obrit, potem
bo moja moč odšla od mene in postanem slaboten
in bom podoben kateremukoli drugemu človeku.« 18
Ko je Dalíla videla, da ji je izpovedal vse svoje srce,
je poslala in dala poklicati filistejske kneze, rekoč:
»Pridite tokrat gor, kajti razodel mi je vse svoje srce.«
Potem so gor k njej prišli gospodarji Filistejcev in v
svoji roki prinesli denar. 19 Pripravila ga je, da je
zaspal na njenih kolenih in dala poklicati moža, da
mu iz njegove glave odstriže sedem pramenov in ga
začela poniževati in njegova moč je odšla od njega.

20 Rekla je: »Filistejci nadte Samson.« Prebudil se je
iz svojega spanja in rekel: »Šel bom ven kakor ob
drugih časih poprej in se stresel.« Ni pa vedel, da je
Gospod odšel od njega. 21 Toda Filistejci so ga prijeli
in iztaknili njegove oči in ga privedli dol v Gazo in ga
zvezali z bronastimi okovi in mlel je v jetnišnici. 22
Vendar so potem, ko je bil ostrižen, lasje njegove glave
začeli ponovno rasti. 23 Potem so se filistejski knezi
zbrali skupaj, da svojemu bogu Dagónu darujejo veliko
klavno daritev in da se veselijo, kajti rekli so: »Naš bog
je v našo roko izročil našega sovražnika Samsona.«
24 Ko ga je ljudstvo zagledalo, so hvalili svojega boga,
kajti rekli so: »Naš bog je v naše roke izročil našega
sovražnika in uničevalca naše dežele, ki je umoril
številne izmed nas.« 25 Pripetilo pa se je, ko so bila
njihova srca vesela, da so rekli: »Pokličite Samsona,
da nam bo lahko naredil zabavo.« Iz jetnišnice so dali
poklicati Samsona in naredil jim je zabavo. Postavili so
ga med stebre. 26 Samson pa je rekel dečku, ki ga
je držal za roko: »Dopusti mi, da lahko čutim stebre,
na katerih stoji hiša, da se lahko naslonim nanje.« 27
Torej hiša je bila polna mož in žena in vsi filistejski
knezi so bili tam in tam je bilo na strehi okoli tri tisoč
mož in žena, ki so gledali, medtem ko jih je Samson
zabaval. 28 Samson pa je zaklical h Gospodu in rekel:
»Oh Gospod Bog, spomni se me, prosim te in okrepi
me, prosim te, samo [še] tokrat, oh Bog, da se bom
lahko takoj maščeval Filistejcem za svoji dve očesi.«
29 Samson se je oklenil dveh srednjih nosilnih stebrov,
na katerih, je slonela hiša, na enega s svojo desnico in
na drugega s svojo levico. 30 Samson je rekel: »Naj
umrem s Filistejci.« Z vso svojo močjo se je sklonil in
hiša je padla na kneze in na vse ljudstvo, ki je bilo v
njej. Tako je bilo mrtvih, ki jih je usmrtil ob svoji smrti,
več kakor tistih, ki jih je usmrtil v svojem življenju. 31
Potem so njegovi bratje in vsa hiša njegovega očeta
prišli dol, ga vzeli in ga prinesli gor ter ga pokopali
med Coro in Eštaólom, na grobišču njegovega očeta
Manóaha. Izraelu je sodil dvajset let.

17 Tam je bil mož z gore Efrájim, katerega ime je
bilo Miha. 2 Ta je rekel svoji materi: »Tisoč sto
šeklov srebra, ki so bili vzeti od tebe, glede katerih
si preklinjala in glede katerih si govorila tudi v moja
ušesa, glej, srebro je z menoj. Jaz sem ga vzel.«
Njegova mati je rekla: »Blagoslovljen bodi od Gospoda,
moj sin.« 3 Ko je svoji materi povrnil tisoč sto šeklov
srebra, je njegova mati rekla: »Srebro sem v celoti
posvetila Gospodu, od svoje roke za svojega sina, da
se naredi rezana podoba in ulita podoba. Sedaj ti ga
bom torej povrnila.« 4 Vendar je denar vrnil svoji materi
in njegova mati je vzela dvesto šeklov srebra in jih
dala livarju, ki je iz njih naredil rezano podobo in ulito
podobo in bili sta v Mihovi hiši. 5 Mož Miha je imel hišo
bogov in naredil efód in družinskega malika in uméstil
enega izmed svojih sinov, ki je postal njegov duhovnik.
6 V tistih dneh ni bilo kralja v Izraelu, temveč je vsak
človek počel to, kar je bilo pravilno v njegovih lastnih
očeh. 7 Tam je bil mladenič iz Judovega Betlehema, iz
Judove družine, ki je bil Lévijevec in se je mudil tam. 8
Človek je odrinil iz mesta, iz Judovega Betlehema,
da začasno prebiva, kjer bi lahko našel prostor in ko
je potoval, je prišel do gore Efrájim, k Mihovi hiši. 9
Miha mu je rekel: »Od kod prihajaš?« Odgovoril mu
je: »Jaz sem Lévijevec iz Judovega Betlehema in
grem, da začasno prebivam tam, kjer bom lahko našel
prostor.« 10 Miha mu je rekel: »Prebivaj z menoj in
bodi mi oče in duhovnik, jaz pa ti bom ob letu dajal
deset šeklov srebra in opremo oblačila in živež.« Tako
je Lévijevec vstopil. 11 Lévijevec je bil zadovoljen, da
prebiva z možem in mladenič mu je bil kakor eden
izmed njegovih sinov. 12 Miha je uméstil Lévijevca in
mladenič je postal njegov duhovnik in bil je v Mihovi
hiši. 13 Potem je Miha rekel: »Sedaj vem, da mi bo
Gospod storil dobro, glede na to, da imam Lévijevca
za svojega duhovnika.«

18 V tistih dneh ni bilo kralja v Izraelu in v tistih
dneh si je rod Danovcev iskal dediščino, da v njej
prebiva, kajti do tistega dne jim vsa njihova dediščina
ni pripadla med Izraelovimi rodovi. 2 Danovi otroci so
izmed svojih družin poslali pet moških iz svojih pokrajin,
junaške može iz Core in iz Eštaóla, da hodijo vzdolž
dežele in da jo preiščejo. Rekli so jim: »Pojdite, oglejte
deželo.« Ko so le-ti prišli do gore Efrájim, k Mihovi
hiši, so se tam nastanili. 3 Ko so bili pri Mihovi hiši, so
prepoznali glas mladeniča, Lévijevca. Obrnili so se tja
in mu rekli: »Kdo te je privedel sèm? Kaj delaš na tem
kraju? In kaj imaš tukaj?« 4 Odgovoril jim je: »Tako in
tako je Miha postopal z menoj, me najel in sem njegov
duhovnik.« 5 Rekli so mu: »Prosimo te, vprašaj za
nasvet od Boga, da bomo lahko vedeli katera izmed
naših poti, po kateri gremo, bo uspešna.« 6 Duhovnik
jim je rekel: »Pojdite v miru. Vaša pot, po kateri greste,
je pred Gospodom.« 7 Potem je pet mož odpotovalo in
prišlo k Láješu in videlo ljudstvo, ki je bilo tam, kako
so brezskrbno prebivali po navadi Sidóncev, tiho in
varno. Tam v deželi ni bilo naseljencev, da bi jih lahko
v kakršnikoli stvari osramotili. Bili so daleč od Sidóncev
in z nikomer niso imeli nič opraviti. 8 Prišli so k svojim
bratom do Core in Eštaóla in njihovi bratje so jim rekli:
»Kaj pravite?« 9 Odgovorili so: »Vstanite, da bomo
lahko šli gor zoper njih, kajti videli smo deželo in glejte,
ta je zelo dobra. In vi ste mirni? Ne bodite leni, da bi šli

in vstopili, da vzamete deželo v last.« 10 Ko greste,
boste prišli k varnemu ljudstvu in k veliki deželi, kajti
Bog jo je dal v vaše roke. Prostor, kjer ni pomanjkanja
česarkoli, kar je na zemlji. 11 Od tod je odšla družina
Danovcev na svojo pot, iz Core in iz Eštaóla, šeststo
mož, opasanih z bojnim orožjem. 12 Odšli so gor in
se utaborili v Kirját Jearímu v Judu. Zato so ta kraj
imenovali Mahané Dan do današnjega dne. Glej ta
je poleg Kirját Jearíma. 13 Od tam so prešli h gori
Efrájim in prišli do Mihove hiše. 14 Potem je pet mož,
ki so odšli, da ogledajo deželo Láješ, odgovorilo in
reklo svojim bratom: »Ali veste, da so v teh hišah efód,
družinski malik, rezana podoba in ulita podoba? Sedaj
torej preudarite kaj vam je storiti.« 15 Obrnili so se tja
in prišli do hiše mladeniča, Lévijevca, torej k Mihovi hiši
in ga pozdravili. 16 Šeststo mož, opasanih s svojimi
bojnimi orožji, ki so bili izmed Danovih otrok, pa je stalo
pri vhodu velikih vrat. 17 Pet mož, ki so šli, da ogledajo
deželo, je odšlo gor in vstopili so tja in vzeli rezano
podobo, efód, družinskega malika in ulito podobo.
Duhovnik pa je stal na vhodu velikih vrat s šeststotimi
možmi, ki so bili opasani z bojnim orožjem. 18 Ti
so odšli v Mihovo hišo in prinesli izrezljano podobo,
efód, družinskega malika in ulito podobo. Potem jim je
duhovnik rekel: »Kaj počnete?« 19 Rekli so mu: »Molči,
svojo roko položi na svoja usta in pojdi z nami in nam
bodi oče in duhovnik. Ali je zate bolje biti duhovnik
hiši enega človeka ali da postaneš duhovnik rodu in
družini v Izraelu?« 20 Duhovnikovo srce je bilo veselo
in vzel je efód, družinskega malika, rezano podobo in
odšel v sredo ljudstva. 21 Tako so se obrnili in odšli
ter predse postavili malčke, živino in vozove. 22 In ko
so bili dobro pot od Mihove hiše, so se ljudje, ki so
bili v hišah blizu Mihove hiše, zbrali skupaj in dohiteli
Danove otroke. 23 Klicali so k Danovim otrokom. Ti
pa so obrnili svoje obraze in Mihu rekli: »Kaj te pesti,
da prihajaš s takšnim spremstvom?« 24 Odgovoril
je: »Odvzeli ste moje bogove, ki sem jih naredil in
duhovnika ter odšli proč. In kaj še imam? Kaj je to,
da mi pravite: ›Kaj te pesti?‹« 25 Danovi otroci so mu
rekli: »Tvojega glasu naj ne bo slišati med nami, da ne
bi jezni ljudje stekli nadte in bi izgubil svoje življenje, z
življenji svoje družine.« 26 Danovi otroci so odšli svojo
pot. Ko je Miha videl, da so bili premočni zanj, se je
obrnil in se vrnil nazaj k svoji hiši. 27 Vzeli so stvari, ki
jih je naredil Miha in duhovnika, ki ga je imel in prišli k
Láješu, k ljudstvu, ki je bilo tiho in varno. Udarili so
jih z ostrino meča in mesto zažgali z ognjem. 28 Tam
ni bilo nobenega osvoboditelja, ker je bilo daleč od
Sidóna in niso imeli opravka s kakršnimkoli človekom.
To je bilo v dolini, ki leži pri Bet Rehóbu. In zgradili so
mesto ter prebivali v njem. 29 Ime mesta so imenovali
Dan, po imenu njihovega očeta Dana, ki je bil rojen
Izraelu, vendar je bilo ime mesta najprej Láješ. 30
Danovi otroci so postavili rezano podobo in Jonatan,
sin Geršóma, sinú Manáseja, on in njegovi sinovi so
bili duhovniki Danovemu rodu do dneva ujetništva
dežele. 31 Postavili so si Mihovo rezano podobo, ki jo
je naredil ves ta čas, ko je bila Božja hiša v Šilu.

19 Pripetilo se je v tistih dneh, ko ni bilo kralja
v Izraelu, da je bil tam nek Lévijevec, [ki je]
začasno prebival na pobočju gore Efrájim, ki si je
vzel priležnico iz Judovega Betlehema. 2 Njegova
priležnica je zoper njega igrala vlačugo in odšla proč
od njega, v hišo svojega očeta v Judovem Betlehemu
in bila tam cele štiri mesece. 3 Njen soprog je vstal in
odšel za njo, da ji prijateljsko govori in da jo ponovno
privede. S seboj je imel svojega služabnika in nekaj
oslov in privedla ga je v hišo svojega očeta. Ko ga
je oče od gospodične zagledal, se je razveselil, da
ga je srečal. 4 Njegov tast, oče od gospodične, ga je
zadržal in z njimi je ostal tri dni. Tako so jedli in pili ter
tam prenočevali. 5 Pripetilo se je na četrti dan, ko so
zgodaj zjutraj vstali, da se je dvignil, da odide. Oče od
gospodične pa je svojemu zetu rekel: »Potolaži svoje
srce z grižljajem kruha in potem pojdi svojo pot.« 6
Oba skupaj sta se usedla, jedla in pila, kajti oče od
gospodične je možu rekel: »Privoli, prosim te in ostani
vso noč in naj bo tvoje srce veselo.« 7 Ko je mož vstal,
da odide, mu je tast prigovarjal, zato je tam ponovno
prenočil. 8 Vstal je zgodaj zjutraj, peti dan, da odide
in oče od gospodične je rekel: »Potolaži svoje srce,
prosim te.« Ostala sta do popoldneva in oba sta jedla.
9 Ko je mož vstal, da odide, on, njegova priležnica in
njegov služabnik, mu je tast, oče od gospodične, rekel:
»Glej, sedaj se dan približuje večeru. Prosim te, ostani
vso noč. Glej, dan gre h koncu, prenočuj tukaj, da bo
tvoje srce lahko veselo in naslednji dan zgodaj pojdi
na svojo pot, da boš lahko šel domov.« 10 Toda mož
to noč ni hotel ostati, temveč je vstal, odšel in prišel
nasproti Jebúsa, ki je Jeruzalem in tam sta bila z njim
dva osedlana osla in tudi njegova priležnica je bila z
njim. 11 In ko so bili pri Jebúsu, je bil dan že davno
porabljen in služabnik je rekel svojemu gospodarju:
»Pridi, prosim te in obrniva se v to mesto Jebusejcev
in prenočiva v njem.« 12 Njegov gospodar pa mu je
rekel: »Ne bomo zavili vstran, sèm v to mesto tujca, ki
ni izmed Izraelovih otrok; prešli bomo do Gíbee.« 13
Svojemu služabniku je rekel: »Pridi in približajmo se
enemu izmed teh mest, da vso noč prenočimo v Gíbei
ali v Rami.« 14 Šli so naprej svojo pot in sonce je zašlo
nad njimi, ko so bili pri Gíbei, ki pripada Benjaminu. 15
Obrnili so se tja, da vstopijo in prenočijo v Gíbei. Ko

so vstopili, se je usedel na mestno ulico, kajti tam ni
bilo nobenega človeka, ki bi jih vzel v svojo hišo, da
prenočijo. 16 Glej, zvečer je prišel starec od svojega
dela zunaj na polju, ki je bil prav tako z gore Efrájim
in je začasno prebival v Gíbei. Toda možje kraja so
bili Benjaminovci. 17 Ko je povzdignil svoje oči, je na
mestni ulici zagledal popotnika in starec je rekel: »Kam
greš? In od kod prihajaš?« 18 Ta mu je odgovoril:
»Mi smo prešli iz Judovega Betlehema proti pobočju
gore Efrájim. Od tam sem in odšel sem k Judovemu
Betlehemu, toda sedaj grem h Gospodovi hiši. Tukaj pa
ni nobenega moža, ki bi me sprejel v hišo. 19 Vendar je
tukaj tako slama in krma za naša osla in tukaj je kruh
in vino zame in za mojo pomočnico in za mladeniča,
ki je s tvojimi služabniki. Tukaj ni potrebe po nobeni
stvari.« 20 Starec je rekel: »Mir bodi s teboj. Kakorkoli,
pusti vse svoje potrebe počivati na meni, samo ne
prenočuj na ulici.« 21 Tako ga je odvedel v svojo hišo
in dal krmo k oslom. Umili so svoja stopala, jedli in pili.
22 Torej ko so razveseljevali svoja srca, glej, so možje
iz mesta, neki Beliálovi sinovi, naokoli obkrožili hišo
in udarjali na vrata ter hišnemu gospodarju, starcu,
spregovorili, rekoč: »Privedi moškega, ki je prišel v
tvojo hišo, da ga lahko spoznamo.« 23 Mož, hišni
gospodar, je odšel ven k njim ter jim rekel: »Ne, moji
bratje, ne, prosim vas, ne storite tako zlobno, glede
na to, da je ta mož prišel v mojo hišo, ne storite te
neumnosti. 24 Glejte, tukaj je moja hči, devica in
njegova priležnica. Njiju bom torej privedel ven in ju
ponižajte ter z njima storite kar se vam zdi dobro,
toda temu možu ne storite tako ogabne stvari.« 25
Toda možje mu niso hoteli prisluhniti. Tako je mož
vzel svojo priležnico in jo privedel k njim. Spoznali
so jo in jo zlorabljali vso noč do jutra. Ko pa se je
dan začel svitati, so jo pustili oditi. 26 Potem je ob
jutranjem svitanju ženska prišla in padla dol pri vratih
moževe hiše, kjer je bil njen gospodar, dokler ni bilo
svetlo. 27 Njen gospodar je zjutraj vstal, odprl vrata
hiše in odšel ven, da gre svojo pot. In glej, ženska,
njegova priležnica, je bila zvrnjena dol pri hišnih vratih
in njene roke so bile na pragu. 28 Rekel ji je: »Vstani
in pojdimo.« Toda ni se odzvala. Potem jo je mož vzel
gor na osla in mož se je dvignil ter se spravil k svojemu
kraju. 29 Ko je prišel v svojo hišo, je vzel nož in ga
položil na svojo priležnico in jo razdelil na dvanajst
kosov, skupaj z njenimi kostmi in jo poslal po vseh
Izraelovih pokrajinah. 30 In bilo je tako, da so vsi, ki so
to videli, rekli: »Takšnega dejanja ni bilo storjenega niti
videnega od dneva, ko so Izraelovi otroci prišli gor iz
egiptovske dežele, do današnjega dne. Preudarite o
tem, sprejmite nasvet in govorite svojim umom.«

20 Potem so vsi Izraelovi otroci odšli ven in skupnost
je bila zbrana skupaj kakor en mož, od Dana,
celo do Beeršébe, z gileádsko deželo, h Gospodu v
Micpi. 2 Vodje izmed vsega ljudstva, torej izmed vseh
Izraelovih rodov, so se predstavili v zboru Božjega
ljudstva, štiristo tisoč pešcev, ki so izdirali meč. 3 (Torej
Benjaminovi otroci so slišali, da so Izraelovi otroci
odšli gor do Micpe.) Potem so Izraelovi otroci rekli:
»Povej nam, kako je bila ta zlobnost?« 4 Lévijevec,
soprog ženske, ki je bila umorjena, je odgovoril in
rekel: »Prišel sem v Gíbeo, ki pripada Benjaminu, jaz
in moja priležnica, da prenočiva. 5 Možje iz Gíbee
pa so vstali zoper mene in ponoči obdali hišo naokoli
mene in me mislili umoriti. Mojo priležnico pa so posilili,
da je mrtva. 6 Vzel sem svojo priležnico, jo razsekal na
kose in jo razposlal po vsej deželi Izraelove dediščine,
kajti v Izraelu so zagrešili nespodobnost in neumnost.
7 Glejte, vi vsi ste Izraelovi otroci, dajte tukaj svojo
besedo in nasvet.« 8 Vse ljudstvo je vstalo kakor en
mož, rekoč: »Nobeden izmed nas ne bo šel k svojemu
šotoru niti se nobeden izmed nas ne bo obrnil v svojo
hišo. 9 Toda sedaj bo to stvar, ki jo bomo storili Gíbei.
Šli bomo gor po žrebu zoper njo 10 in vzeli bomo po
vseh Izraelovih rodovih deset mož izmed sto in sto
izmed tisoč in tisoč izmed deset tisoč, da prinesejo
živež za ljudstvo, da bodo lahko delali, ko pridejo v
Benjaminovo Gíbeo, glede na vso neumnost, ki so jo
oni storili v Izraelu.« 11 Tako so bili vsi Izraelovi možje,
zbrani zoper mesto, povezani skupaj kakor en mož. 12
Izraelovi rodovi so poslali može skozi ves Benjaminov
rod, rekoč: »Kakšna zlobnost je ta, ki je bila storjena
med vami? 13 Zdaj nam torej izročite može, Beliálove
otroke, ki so v Gíbei, da jih lahko usmrtimo in iz Izraela
odstranimo zlo.« Toda Benjaminovi otroci niso hoteli
prisluhniti glasu njihovih bratov, Izraelovih otrok, 14
temveč so se Benjaminovi otroci zbrali skupaj iz vseh
mest v Gíbeo, da gredo ven, da se bojujejo zoper
Izraelove otroke. 15 Benjaminovi otroci so bili ob tistem
času prešteti iz mest, šestindvajset tisoč mož, ki so
izdirali meč, poleg prebivalcev Gíbee, katerih je bilo
preštetih sedemsto izbranih mož. 16 Med vsem tem
ljudstvom je bilo tam sedemsto izbranih mož, ki so bili
levični. Vsak je lahko metal kamne za las natančno
in ni zgrešil. 17 Mož iz Izraela, poleg Benjamina, je
bilo preštetih štiristo tisoč mož, ki so izdirali meč.
Vsi ti so bili bojevniki. 18 Izraelovi otroci so vstali in
odšli gor h Gospodovi hiši in vprašali za nasvet od
Boga ter rekli: »Kdo izmed nas bo prvi šel gor v bitko
zoper Benjaminove otroke?« Gospod je rekel: »Juda
bo prvi šel gor.« 19 Izraelovi otroci so zjutraj vstali in
se utaborili zoper Gíbeo. 20 Izraelovi možje so odšli
ven, da se bojujejo zoper Benjamina. Izraelovi možje

so se razvrstili, da se bojujejo zoper te v Gíbei. 21
Benjaminovi otroci so prišli ven iz Gíbee in izmed
Izraelcev ta dan do tal uničili dvaindvajset tisoč mož.
22 Ljudstvo Izraelovih mož se je ohrabrilo in svojo
bitko ponovno razvrstilo na kraju, kjer so se razvrstili
prvi dan. 23 (Izraelovi otroci so odšli gor in do večera
jokali pred Gospodom in prosili Gospoda za nasvet,
rekoč: »Ali naj grem ponovno gor v bitko zoper otroke
Benjamina, svojega brata?« Gospod je rekel: »Pojdite
gor zoper njih.«) 24 Izraelovi otroci so se drugi dan
približali zoper Benjaminove otroke. 25 Benjamin je
drugi dan odšel naprej, ven iz Gíbee, zoper njih in
izmed Izraelovih otrok do tal ponovno uničil osemnajst
tisoč mož. Vsi ti so izdirali meč. 26 Potem so vsi
Izraelovi otroci in vse ljudstvo odšli gor in prišli k
Božji hiši, jokali in tam sedeli pred Gospodom in se
ta dan postili do večera in pred Gospodom darovali
žgalne daritve in mirovne daritve. 27 Izraelovi otroci so
poizvedeli od Gospoda (kajti skrinja Božje zaveze je
bila v tistih dneh tam 28 in Pinhás, sin Eleazarja, sinú
Arona, je v tistih dneh stal pred njo), rekoč: »Ali naj
grem ponovno ven v bitko zoper otroke Benjamina,
svojega brata ali naj odneham?« Gospod je rekel:
»Pojdi gor, kajti jutri ti jih bom izročil v roko.« 29 Izrael
je okoli Gíbee postavil prežavce v zasedi. 30 Izraelovi
otroci so na tretji dan odšli gor zoper Benjaminove
otroke in se kakor poprej razvrstili zoper Gíbeo. 31
Benjaminovi otroci so odšli ven zoper ljudstvo in bili so
odvlečeni od mesta in začeli udarjati izmed ljudstva in
ubili trideset mož iz Izraela, kakor poprej na glavnih
cestah, od katerih gre ena gor k Božji hiši, druga
pa h Gíbei na polje. 32 Benjaminovi otroci so rekli:
»Udarjeni so pred nami kakor poprej.« Toda Izraelovi
otroci so rekli: »Bežimo in jih od mesta potegnimo
h glavnim cestam.« 33 Vsi Izraelovi možje so se
dvignili iz svojega kraja in se razvrstili pri Báal Tamari.
Izraelovi prežavci v zasedi pa so prišli naprej iz svojih
krajev, torej iz travnikov Gíbee. 34 Tam je prišlo zoper
Gíbeo deset tisoč izbranih mož iz vsega Izraela in
bitka je bila huda. Toda niso vedeli, da je bilo zlo blizu
njih. 35 Gospod je udaril Benjamina pred Izraelom in
Izraelovi otroci so izmed Benjaminovcev ta dan uničili
petindvajset tisoč in sto mož. Vsi ti so izdirali meč. 36
Tako so Benjaminovi otroci videli, da so bili udarjeni,
kajti možje iz Izraela so dali prostor Benjaminovcem,
ker so zaupali v prežavce v zasedi, ki so jih postavili
poleg Gíbee. 37 Prežalci v zasedi so pohiteli in navalili
na Gíbeo in prežavci v zasedi so šli vzdolž in vse
mesto udarili z ostrino meča. 38 Torej tam je bilo
določeno znamenje med Izraelovimi možmi in prežavci
v zasedi, da naj bi naredili velik plamen z dimom, ki se
vzdiguje iz mesta. 39 Ko so se Izraelovi možje obrnili v
bitko, je Benjamin začel udarjati in izmed Izraelovih
mož ubil okoli trideset oseb, kajti rekli so: »Zagotovo
so udarjeni pred nami kakor v prvi bitki.« 40 Toda ko se
je plamen s stebrom dima začel dvigovati iz mesta, so
Benjaminovci pogledali za seboj in glej, plamen mesta
se je vzdigoval k nebu. 41 Ko so se Izraelovi možje
ponovno obrnili, so bili možje Benjamina osupli, kajti
videli so, da je nadnje prišlo zlo. 42 Zato so svoje hrbte
obrnili pred Izraelovimi možmi na pot divjine, toda bitka
jih je dohitela in tiste, ki so prišli iz mest, so uničili v
njihovi sredi. 43 Tako so naokoli obkolili Benjaminovce
in jih preganjali in jih z lahkoto pomendrali nasproti
Gíbei, proti sončnemu vzhodu. 44 Tam je iz Benjamina
padlo osemnajst tisoč mož. Vsi ti so bili junaški možje.
45 In obrnili so se in pobegnili proti divjini, k Rimónovi
skali. In od njih so zbrali po glavnih cestah pet tisoč
mož in trdo so jih zasledovati do Gidóma in jih izmed
njih usmrtili dva tisoč. 46 Tako, da je bilo vseh, ki so ta
dan padli iz Benjamina, petindvajset tisoč mož, ki so
izdirali meč. Vsi ti so bili junaški možje. 47 Toda šeststo
mož se je obrnilo in pobegnilo v divjino, k Rimónovi
skali in v Rimónovi skali so ostali štiri mesece. 48
Izraelovi možje so se ponovno obrnili nad Benjaminove
otroke in jih udarili z ostrino meča, kakor tudi može iz
vsakega mesta, tako žival in vse, kar je prišlo k roki.
Prav tako so požgali vsa mesta, h katerim so prišli.

21 Torej možje iz Izraela so v Micpi prisegli,
rekoč: »Nihče izmed nas svoje hčere ne bo dal
Benjaminu za ženo.« 2 Ljudstvo je prišlo k Božji hiši
in tam so ostali do večera pred Bogom in povzdignili
svoje glasove in bridko jokali 3 in rekli: »Oh Gospod,
Izraelov Bog, zakaj se je to zgodilo v Izraelu, da danes
manjka en rod v Izraelu.« 4 Pripetilo se je naslednji
dan, da je ljudstvo zgodaj vstalo, tam zgradilo oltar in
darovalo žgalne daritve in mirovne daritve. 5 Izraelovi
otroci so rekli: »Kdo je tam med vsemi Izraelovimi
rodovi, ki s skupnostjo ni prišel gor h Gospodu?« Kajti
sklenili so veliko prisego glede tistega, ki ne pride gor h
Gospodu v Micpo, rekoč: »Ta bo zagotovo usmrčen.«
6 Izraelovim otrokom je bilo žal zaradi Benjamina,
njihovega brata in rekli so: »Ta dan je iz Izraela
iztrebljen en rod. 7 Kako bomo storili zaradi žena za
tiste, ki so ostali, glede na to, da smo pri Gospodu
prisegli, da jim ne bomo dali izmed svojih hčera za
žene?« 8 Rekli so: »Kateri izmed Izraelovih rodov je, ki
ni prišel v Micpo h Gospodu?« Glej, iz Jabéš Gileáda
ni nihče prišel v tabor k zboru. 9 Kajti ljudstvo je bilo
prešteto in glej, tam ni bilo nobenega prebivalca iz
Jabéš Gileáda. 10 Skupnost je tja poslala dvanajst
tisoč mož izmed najhrabrejših in jim zapovedala, rekoč:
»Pojdite in udarite prebivalce Jabéš Gileáda z ostrino

meča, z ženskami in otroki. **11** To je stvar, ki jo boste
storili: ›Popolnoma boste uničili vsakega moškega
in vsako žensko, ki je ležala z moškim.‹« **12** Med
prebivalci Jabéš Gileáda so našli štiristo mladih devic,
ki nobenega moškega niso spoznale z ležanjem s
katerimkoli moškim. Privedli so jih v tabor do Šila, ki je
v kánaanski deželi. **13** Celotna skupnost je poslala
nekatere, da govorijo Benjaminovim otrokom, ki so bili
v Rimónovi skali in da miroljubno kličejo k njim. **14**
Ob tistem času je ponovno prišel Benjamin in izročili
so jim žene, ki so jih žive rešili izmed žensk Jabéš
Gileáda in vendar jim to ni zadoščalo. **15** Ljudstvo se je
pokesalo zaradi Benjamina, zato ker je Gospod naredil
vrzel v Izraelovih rodovih. **16** Potem so starešine
skupnosti rekli: »Kako bomo storili glede žena za tiste,
ki ostanejo, glede na to, da so ženske uničene iz
Benjamina?« **17** Rekli so: » Mora biti dediščina za
tiste, ki pobegnejo iz Benjamina, da iz Izraela ne bo
uničen rod.« **18** Vendar jim ne moremo dati žene izmed
svojih hčera, kajti Izraelovi otroci so prisegli, rekoč:
»Preklet bodi, kdor daje ženo Benjaminu.« **19** Potem
so rekli: »Glej, tam je letno Gospodovo praznovanje
v Šilu, na kraju, ki je na severni strani Betela, na
vzhodni strani glavne ceste, ki gre gor od Betela do
Sihema in na vzhodni strani Lebóne.« **20** Zato so
Benjaminovim otrokom zapovedali, rekoč: »Pojdite in
prežite v zasedi v vinogradih. **21** Glejte in opazujte, če
hčere iz Šila pridejo ven, da plešejo v plesih, potem
pridite iz vinogradov in zgrabite vsak mož svojo ženo
izmed hčera v Šilu in pojdite v Benjaminovo deželo.«
22 Zgodilo se bo, da ko pridejo k nam njihovi očetje ali
njihovi bratje, da se pritožujejo, jim bomo rekli: »Bodite
jim naklonjeni zaradi nas, ker v vojni nismo prihranili
vsakemu možu svoje žene, kajti ob tistem času jim jih
vi niste dali, tako ste sedaj krivi.« **23** Benjaminovi otroci
so tako storili in si vzeli žene, glede na njihovo število
izmed tistih, ki so plesale, ki so jih ujeli in odšli ter se
vrnili v svojo dediščino in popravili mesta in prebivali v
njih. **24** Ob tem času so Izraelovi otroci odšli od tam,
vsak mož k svojemu rodu in k svoji družini in odšli so
od tam, vsak mož k svoji dediščini. **25** V tistih dneh ni
bilo kralja v Izraelu. Vsak mož je počel to, kar je bilo
pravilno v njegovih lastnih očeh.

Ruta

1 Pripetilo se je torej v dneh, ko so vladali sodniki,
da je bila v deželi lakota. In nek mož iz Judovega
Betlehema je odšel, da začasno prebiva v moábski
deželi, on in njegova žena in njegova dva sinova. **2**
Ime moža je bilo Eliméleh, ime njegove žene pa Naomí
in ime njegovih dveh sinov Mahlón in Kiljón, Efrátejci iz
Judovega Betlehema. Prišli so v moábsko deželo in
tam ostali. **3** Naomín soprog Eliméleh je umrl in bila
je zapuščena in njena dva sinova. **4** In vzela sta si
ženi izmed moábskih žensk. Ime ene je bilo Orpa, ime
druge pa je bilo Ruta. In tam so prebivali okoli deset
let. **5** Tudi Mahlón in Kiljón, oba izmed njiju, sta umrla.
In ženska je bila zapuščena od svojih dveh sinov in
od svojega soproga. **6** Potem je vstala s svojima
snahama, da bi se lahko vrnila iz moábske dežele, kajti
v moábski deželi je slišala, kako je Gospod obiskal
svoje ljudstvo, ko jim je dajal kruh. **7** Zato je odšla
iz kraja, kjer je bila in njeni dve snahi z njo in odšle
so na pot, da se vrnejo v Judovo deželo. **8** Naomí
je svojima dvema snahama rekla: »Pojdita, vrnita
se vsaka k hiši svoje matere. Gospod naj prijazno
postopa z vama, kakor sta vidve postopali z mrtvima
in z menoj. **9** Gospod naj vama zagotovi, da bosta
lahko našli počitek, vsaka izmed vaju, v hiši svojega
soproga.« Potem ju je poljubila. Oni pa sta povzdignili
svoj glas in zajokali. **10** Rekli sta ji: »Zagotovo se bova
s teboj vrnili k tvojemu ljudstvu.« **11** Naomí je rekla:
»Obrnita se, moji hčeri. Čemu hočeta iti z menoj? Mar
je v moji maternici vendar še kaj sinov, da bi bili vajini
soprogi? **12** Ponovno se obrnita, moji hčeri, pojdita
svojo pot, kajti prestara sem, da bi imela soproga. Če
bi rekla, imam upanje, če bi tudi nocoj imela soproga
in bi mu tudi rodila sinove, **13** bi se zadrževali zanju
dokler ne bi odrasla? Bi ostali zanju, da ne bi imeli
soprogov? Ne, moji hčeri, kajti to me zelo žalosti zaradi
vaju, da se je Gospodova roka iztegnila zoper mene.«
14 Povzdignili sta glas in ponovno zajokali. Orpa je
poljubila svojo taščo, toda Ruta se je trdno pridružila k
njej. **15** Rekla je: »Glej, tvoja svakinja je odšla nazaj
k svojemu ljudstvu in k svojim bogovom. Vrni se za
svojo svakinjo.« **16** Ruta pa je rekla: »Ne zahtevaj, da
te zapustim ali da se vrnem od sledenja za teboj, kajti
kamor greš ti, bom šla jaz. In kjer ti prenočuješ, bom
prenočevala jaz. Tvoje ljudstvo bo moje ljudstvo in tvoj
Bog [bo] moj Bog. **17** Kjer ti umreš, bom umrla jaz in
tam bom pokopana. Gospod naj mi tako stori in še
več, če bi karkoli razen smrti, ločilo tebe in mene.« **18**
Ko je videla, da je bila neomajnega mišljenja, da gre z
njo, potem je opustila, da ji prigovarja. **19** Tako sta obe
odšli, dokler nista prišli v Betlehem. Pripetilo se je, ko
sta prišli v Betlehem, da je bilo vse mesto vznemirjeno
glede njiju in rekli so: » Ali ni to Naomí?« **20** Odgovorila
jim je: »Ne imenujte me Naomí, imenujte me Mara,
kajti Vsemogočni je zelo grenko postopal z menoj. **21**
Odšla sem polna, Gospod pa me je ponovno privedel
domov prazno. Zakaj me torej imenujete Naomí, glede
na to, da je Gospod pričeval zoper mene in me je
Vsemogočni prizadel?« **22** Tako se je Naomí vrnila
in z njo njena snaha Moábka Ruta, ki sta se vrnili iz
moábske dežele. V Betlehem sta prišli ob začetku
ječmenove žetve.

2 Naomí je imela sorodnika svojega soproga,
mogočnega človeka premoženja, iz Elimélehove
družine. Njegovo ime je bilo Boaz. **2** Moábka Ruta je
rekla Naomí: »Naj grem torej na polje in paberkujem
žitno klasje za tistim, v čigar očeh bom našla milost.«
In rekla ji je: »Pojdi, moja hči.« **3** Odšla je in prišla
ter za žanjci paberkovala na polju in sreča se ji je
posvetila na delu polja, ki je pripadal Boazu, ki je
bil Elimélehov sorodnik. **4** Glej, Boaz je prišel iz
Betlehema in rekel žanjcem: » Gospod naj bo z vami.«
Odgovorili so mu: » Gospod te blagoslovi.« **5** Potem
je Boaz rekel svojemu služabniku, ki je bil postavljen
nad žanjce: »Čigava gospodična je to?« **6** Služabnik,
ki je bil postavljen nad žanjce, je odgovoril in rekel:
»To je moábska gospodična, ki je prišla z Naomí
nazaj iz moábske dežele. **7** Rekla je: ›Prosim vas, naj
med snopi paberkujem za žanjci.‹ Tako je prišla in
nadaljevala celo od jutra do sedaj, da se je le malo
mudila v hiši.« **8** Potem je Boaz rekel Ruti: »Ali ne
slišiš, moja hči? Ne pojdi paberkovat na drugo polje niti
ne pojdi od tod, temveč ostani tukaj blizu mojih dekel.
9 Naj bodo tvoje oči na polju, ki ga žanjejo in pojdi za
njimi. Mar nisem mladeniče zadolžil, da se te ne bodo
dotaknili? In ko si žejna, pojdi k posodam in pij od tega,
kar so mladeniči zajeli.« **10** Potem je padla na svoj
obraz in se priklonila do tal in mu rekla: »Zakaj sem
našla milost v tvojih očeh, da si se zmenil zame, glede
na to, da sem tujka.« **11** Boaz je odgovoril in ji rekel:
»V polnosti mi je bilo prikazano vse, kar si storila svoji
tašči, odkar je tvoj soprog umrl in kako si zapustila
svojega očeta, svojo mater in svojo rojstno deželo in si
prišla k ljudstvu, ki ga poprej nisi poznala. **12** Gospod
naj ti povrne tvoje delo in polna nagrada naj ti bo dana
od Gospoda, Izraelovega Boga, pod čigar peruti si
prišla, da zaupaš.« **13** Potem je rekla: »Naj najdem
naklonjenost v tvojem pogledu, moj gospod. Ker si me
potolažil in ker si prijazno govoril s svojo pomočnico,
čeprav nisem niti kakor ena izmed tvojih pomočnic.«
14 Boaz ji je rekel: »Ob času kosila pridi sèm in jej od
kruha in pomakaj svoj košček v kis.« Usedla se je

poleg žanjcev in on ji je podal opraženo zrnje in jedla
je in bila nasičena in še je ostalo. 15 Ko se je dvignila,
da paberkuje, je Boaz svojim mladeničem zapovedal,
rekoč: »Naj paberkuje celo med snopi in ne grajajte je.
16 Naj prav tako namenoma zanjo pade nekaj prgišč
in pustite jih, da jih bo lahko pobrala in ne oštejte
je.« 17 Tako je na polju paberkovala celo do večera in
otepla to, kar je nabrala in tega je bilo približno škaf
ječmena. 18 In to je vzdignila ter odšla v mesto. Njena
tašča je videla, kaj je nabrala in prinesla je in ji dala to,
kar je shranila, potem ko je bila nasičena. 19 Njena
tašča ji je rekla: »Kje si danes paberkovala? Kje si
delala? Blagoslovljen naj bo tisti, ki se je zmenil zate.«
Svoji tašči je pokazala, s kom je delala in rekla: »Ime
človeka, s katerim sem danes delala, je Boaz.« 20
Naomí je rekla svoji snahi: »Blagoslovljen naj bo od
Gospoda on, ki ni opustil svoje prijaznosti do živih in
do mrtvih.« Naomí ji je rekla: »Mož nama je bližnji
sorodnik, eden izmed najinih najožjih sorodnikov.« 21
Moábka Ruta je rekla: »Rekel mi je tudi: ›Trdno se boš
držala mojih mladeničev, dokler ne zaključijo vse moje
žetve.‹« 22 Naomí je rekla svoji snahi Ruti: »Dobro
je, moja hči, da greš ven z njegovimi deklami, da te
ne srečajo na nobenem drugem polju.« 23 Tako se je
trdno držala Boazovih dekel, da paberkuje do konca
ječmenove žetve in pšenične žetve in prebivala je s
svojo taščo.

3 Potem ji je njena tašča Naomí rekla: »Moja hči, mar
ne bom iskala počitka zate, da bo lahko dobro s
teboj? 2 Torej ali ni Boaz iz našega sorodstva, s čigar
deklami si bila? Glej on nocoj veja ječmen na mlatišču.
3 Umij se torej in se mazili in nase nadeni svoje oblačilo
in pojdi dol do mlatišča. Toda ne daj se spoznati možu,
dokler se ne bo najedel in napil. 4 Zgodilo se bo,
da ko se uleže, da si boš zapomnila prostor, kjer bo
legel in vstopila boš in odkrila njegova stopala in se
ulegla in on ti bo povedal kaj boš storila.« 5 Rekla ji je:
»Vse, kar mi govoriš, bom storila.« 6 Odšla je dol k
mlatišču in storila glede na vse, kar ji je njena tašča
zaukazala. 7 Ko je Boaz jedel in pil in je bilo njegovo
srce veselo, je odšel, da se uleže pri koncu kupa žita
in ona je po tiho prišla in odkrila njegova stopala in
se ulegla. 8 Pripetilo se je ob polnoči, da je bil mož
prestrašen in se obrnil in glej, ženska leži pri njegovih
stopalih. 9 Rekel je: »Kdo si?« Odgovorila je: »Jaz
sem Ruta, tvoja pomočnica. Razširi torej krajec svoje
obleke nad svojo pomočnico, kajti ti si bližnji sorodnik.«
10 Rekel je: »Blagoslovljena bodi od Gospoda, moja
hči, kajti izkazala si več prijaznosti v zadnjem koncu
kakor poprej v tem, da ne slediš za mladeniči, bodisi
revnimi ali bogatimi. 11 Sedaj, moja hči, ne boj se.
Storil ti bom vse, kar zahtevaš, kajti vse mesto mojega
ljudstva ve, da si vrla ženska. 12 Sedaj je to resnica,
da sem tvoj bližnji sorodnik, vendar obstaja sorodnik,
ki je bližji kakor jaz. 13 Ostani to noč in zjutraj bo,
da če ti bo on izpolnil delež sorodnika, dobro. Naj
on stori sorodniški delež, toda če ti on ne bo storil
sorodniškega deleža, potem ti bom jaz storil sorodniški
delež, kakor živi Gospod. Lezi do jutra.« 14 In pri
njegovih stopalih je ležala do jutra. Vstala je, preden
je kdo lahko prepoznal drugega. Rekel je: »Naj se
ne izve, da je na mlatišče prišla ženska.« 15 Prav
tako je rekel: »Prinesi zagrinjalo, ki ga imaš na sebi
in ga drži.« Ko ga je držala, ji je odmeril šest meric
ječmena in ga naložil nanjo in odšla je v mesto. 16 Ko
je prišla k svoji tašči, je ta rekla: »Kdo si, moja hči?« In
povedala ji je vse, kar ji je storil mož. 17 Rekla ji je:
»Dal mi je teh šest meric ječmena, kajti rekel mi je:
›Ne pojdi prazna k svoji tašči.‹« 18 Potem ji je ona
rekla: »Mirno sedi, moja hči, dokler ne izveš, kako se
bo stvar obrnila, kajti mož ne bo počival, dokler danes
ne dokonča te stvari.«

4 Potem je Boaz odšel k velikim vratom in se tam
usedel in glej, sorodnik, o katerem je Boaz govoril,
je prišel mimo, kateremu je rekel: »Hej, ti oné! Kreni
sem in sedi tukaj.« In ta je krenil tja ter se usedel.
2 Vzel je deset mož izmed starešin mesta ter rekel:
»Sedite tukaj.« In oni so se usedli. 3 Sorodniku je
rekel: »Naomí, ki je ponovno prišla iz moábske dežele,
prodaja posest dežele, ki je bila od najinega brata
Eliméleha 4 in mislil sem, da ti oznanim, rekoč: ›Kupi
to pred prebivalci in pred starešinami mojega ljudstva.
Če hočeš to odkupiti, to odkupi, toda če ti tega nočeš
odkupiti, potem mi povej, da bom lahko vedel, kajti
poleg tebe ni nikogar, da to odkupi, jaz pa sem za
teboj.‹« In ta je rekel: » To bom odkupil.« 5 Potem
je Boaz rekel: »Tisti dan, ko kupiš polje iz Naomíne
roke, moraš to kupiti tudi od Moábke Rute, žene
umrlega, da obudiš ime mrtvega na njegovi dediščini.«
6 Sorodnik je rekel: » Tega ne morem odkupiti zase,
da ne bi oškodoval svoje lastne dediščine. Ti odkupi
mojo pravico k sebi, kajti jaz tega ne morem odkupiti.«
7 Torej to je bil običaj v prejšnjem času v Izraelu,
glede odkupitve in glede zamenjave, za potrditev vseh
stvari. Človek je sezul svoj čevelj in tega dal svojemu
bližnjemu in to je bilo pričevanje v Izraelu. 8 Zato
je sorodnik Boazu rekel: » To si kupi zase.« Tako je
sezul svoj čevelj. 9 Boaz je rekel starešinam in vsemu
ljudstvu: »Vi ste priče ta dan, da sem kupil vse, kar
je bilo Elimélehovo in vse, kar je bilo Mahlónovo in
Kiljónovo iz Naomíne roke. 10 Poleg tega sem kupil
Moábko Ruto, Mahlónovo ženo, da postane moja žena,
da obudim ime mrtvega na njegovi dediščini, da ime
mrtvega ne bo iztrebljeno izmed njegovih bratov in od

velikih vrat tega kraja. Vi ste priče ta dan.« **11** Vse
ljudstvo, ki je bilo v velikih vratih, in starešine, so rekli:
» Mi smo priče. Gospod naj naredi žensko, ki je prišla
v tvojo hišo, kakor Rahelo in kakor Lejo, ki sta zgradili
Izraelovo hišo. Ti pa delaj plemenito v Efráti in bodi
slaven v Betlehemu. **12** Tvoja hiša naj bo podobna
Parecovi hiši, katerega je Tamara rodila Judu, od
semena, ki ti ga bo Gospod dal od te mlade ženske.«
13 Tako je Boaz vzel Ruto in bila je njegova žena in ko
je šel noter k njej, ji je Gospod dal spočetje in rodila
je sina. **14** Ženske so rekle Naomí: »Blagoslovljen
bodi Gospod, ki te ta dan ni pustil brez sorodnika, da
bo njegovo ime lahko slavno v Izraelu. **15** On ti bo
obnovitelj tvojega življenja in hranitelj tvoje starosti,
kajti rodila ga je tvoja snaha, ki te ima rada, ki ti je
boljša kakor sedem sinov.« **16** Naomí je vzela otroka in
ga položila v svoje naročje in mu postala pestunja. **17**
Ženske, njene sosede, so mu dale ime, rekoč: »Naomí
je rojen sin« in njegovo ime so imenovale Obéd. On je
oče Davidovega očeta Jeseja. **18** Torej to so Parecovi
rodovi: Parec je zaplodil Hecróna, **19** Hecrón je zaplodil
Rama, Ram je zaplodil Aminadába, **20** Aminadáb je
zaplodil Nahšóna, Nahšón je zaplodil Salmóna, **21**
Salmón je zaplodil Boaza, Boaz je zaplodil Obéda, **22**
Obéd je zaplodil Jeseja in Jese je zaplodil Davida.

1 Samuel

1 Torej tam je bil nek mož iz Ramatájim Cofíma, z gore
Efrájim in njegovo ime je bilo Elkaná, sin Jeroháma,
sinú Elihúja, sinú Tohuja, sinú Cufa, Efrátejec. **2** Ta je
imel dve ženi. Ime ene je bilo Ana in ime druge Penína.
Penína je imela otroke, toda Ana ni imela otrok. **3** Ta
mož je vsako leto šel gor iz svojega mesta, da obožuje
in žrtvuje Gospodu nad bojevniki v Šilu. In dva Élijeva
sinova, Hofní in Pinhás, Gospodova duhovnika, sta bila
tam. **4** Ko je bil čas, da Elkaná daruje, je dal deleže
svoji ženi Peníni in vsem njenim sinovom in njenim
hčeram, **5** toda Ani je dal vreden delež, kajti Ano je
ljubil. Toda Gospod je zaprl njeno maternico. **6** Njena
nasprotnica jo je boleče dražila, da bi jo razburila, ker
je Gospod zaprl njeno maternico. **7** Ko je tako delala
leto za letom, ko je šla gor do Gospodove hiše, jo je
tako razdražila; zato je jokala in ni jedla. **8** Potem ji je
njen soprog Elkaná rekel: »Ana, zakaj jokaš? Zakaj ne
ješ? Zakaj je tvoje srce užaloščeno? Ali ti nisem boljši
kakor deset sinov?« **9** Tako je Ana vstala, potem ko
so v Šilu pojedli in popili. Torej duhovnik Éli je sedel
na sedežu pri podboju Gospodovega templja. **10** Ona
pa je bila v grenkobi duše in molila h Gospodu in
bridko jokala. **11** Zaobljubila je zaobljubo in rekla: »Oh
Gospod nad bojevniki, če zares hočeš pogledati na
stisko svoje pomočnice in se me spomniš in ne pozabiš
svoje pomočnice, temveč hočeš svoji pomočnici dati
fantka, potem ga bom izročila Gospodu [za] vse dni
njegovega življenja in britev ne bo prišla na njegovo
glavo.« **12** Pripetilo se je, ko je nadaljevala moleč
pred Gospodom, da je Éli opazil njena usta. **13** Torej
Ana, ona je govorila v svojem srcu, premikale pa so
se samo njene ustnice, toda njenega glasu ni bilo
slišati. Zato je Éli mislil, da je bila pijana. **14** Éli ji je
rekel: »Doklej boš pijana? Odloži svoje vino od sebe.«
15 Ana je odgovorila in rekla: »Ne, moj gospod, jaz
sem ženska žalostnega duha. Niti nisem pila vina
niti močne pijače, temveč sem svojo dušo izlila pred
Gospodom. **16** Svoje pomočnice ne štej za Beliálovo
hčer, kajti iz obilja svoje pritožbe in žalosti sem doslej
govorila.« **17** Potem je Éli odgovoril in rekel: »Pojdi v
miru in Izraelov Bog ti zagotovi prošnjo, ki si jo prosila
od njega.« **18** Rekla je: »Naj tvoja pomočnica najde
milost v tvojem pogledu.« Tako je ženska odšla svojo
pot in jedla in njeno obličje ni bilo več žalostno. **19**
Vstali so zgodaj zjutraj in oboževali pred Gospodom in
se vrnili in prišli k svoji hiši v Ramo. Elkaná je spoznal
svojo ženo Ano in Gospod se jo je spomnil. **20** Zato se
je pripetilo, ko je prišel čas, potem ko je Ana spočela,
da je rodila sina in njegovo ime je imenovala Samuel,
rekoč: »Ker sem ga prosila od Gospoda.« **21** Mož
Elkaná in vsa njegova hiša, so odšli gor, da darujejo
Gospodu letno klavno daritev in svojo zaobljubo. **22**
Toda Ana ni odšla gor, kajti svojemu soprogu je rekla:
» Ne bom šla gor, dokler ne bo otrok odstavljen in
tedaj ga bom privedla, da se prikaže pred Gospodom
in tam ostane za vedno.« **23** Njen soprog Elkaná ji je
rekel: »Stôri, kar se ti zdi dobro. Ostani, dokler ga ne
odstaviš. Samo Gospod [naj] uveljavi svojo besedo.«
Tako je ženska ostala in dojila svojega sina, dokler ga
ni odstavila. **24** Ko ga je odstavila, ga je s seboj vzela
gor, s tremi bikci, enim škafom moke in mehom vina
ter ga privedla v Gospodovo hišo v Šilo. Otrok pa je bil
mlad. **25** Usmrtili so bikca in otroka privedli k Éliju. **26**
Rekla je: »Oh moj gospod, kakor živi tvoja duša, moj
gospod, jaz sem ženska, ki je stala tukaj pri tebi, moleč
h Gospodu. **27** Za tega otroka sem molila in Gospod
mi je izpolnil prošnjo, ki sem jo prosila od njega, **28**
zato sem ga tudi posodila Gospodu. Kakor dolgo živi,
bo posojen Gospodu.« In tam je oboževal Gospoda.

2 Ana je molila in rekla: »Moje srce se razveseljuje v
Gospodu, moj rog je povišan v Gospodu. Moja usta
so povečana nad mojimi sovražniki, ker se veselim v
tvoji rešitvi duše. **2** Nihče ni svet kakor Gospod, kajti
nikogar ni poleg tebe. Niti ni nobene skale, podobne
našemu Bogu. **3** Ne govorite več tako silno ponosno,
naj aroganca ne pride iz vaših ust, kajti Gospod je
Bog spoznanja in pri njem so tehtana dejanja. **4** Loki
mogočnih mož so zlomljeni in tisti, ki so se spotaknili,
so opasani z močjo. **5** Tisti, ki so bili siti, so se
dali v najem zaradi kruha; tisti, ki so bili lačni, so
oslabeli, tako, da je jalova rodila sedmero in tista, ki
ima mnogo otrok, je postala slabotna. **6** Gospod ubija
in oživlja. Privede dol do groba in privede gor. **(Sheol
h7585)** **7** Gospod dela revne in dela bogate, ponižuje in
povzdiguje. **8** Revnega vzdiguje iz prahu in berača
povzdiguje iz gnojišča, da ju posadi med prince in jima
stori, da podedujeta prestol slave, kajti stebri zemlje
so Gospodovi in nanje je postavil zemeljski [krog]. **9**
Varoval bo stopala svojih svetih in zlobni bodo tiho v
temi, kajti noben človek ne bo prevladal z močjo. **10**
Gospodovi nasprotniki bodo zlomljeni na koščke. Iz
nebes bo zagrmel nad njimi. Gospod bo sodil konce
zemlje; moč bo dal svojemu kralju in povišal rog
svojega maziljenca.« **11** Elkaná je odšel v Ramo, k
svoji hiši. Otrok pa je služil Gospodu pred duhovnikom
Élijem. **12** Torej Élijeva sinova sta bila Beliálova sinova;
onadva nista poznala Gospoda. **13** In običaj duhovnikov
z ljudstvom je bil, da ko je katerikoli mož daroval
klavno daritev, je prišel duhovnikov služabnik, medtem
ko je meso vrelo, s kavljem za meso, s tremi zobmi,
v svoji roki; **14** in to zabodel v ponev ali kotliček ali
kotel ali lonec; vse, kar so kavlji za meso prinesli gor,

je duhovnik vzel zase. Tako sta počela v Šilu vsem
Izraelcem, ki so prihajali tja. 15 Tudi preden so sežgali
tolščo, je prišel duhovnikov služabnik in rekel možu, ki
je daroval: »Izroči meso za pečenje duhovniku, kajti od
tebe ne bo imel kuhanega mesa, temveč surovega.«
16 Če pa bi mu katerikoli moški rekel: »Naj ne izpustijo,
da sedaj zažgejo tolščo, potem pa vzemi, kolikor si želi
tvoja duša; « Potem bi mu odgovoril: » Ne, temveč mi
boš to dal sedaj. Če pa ne, bom to vzel s silo.« 17
Zato je bil greh mladeničev zelo velik pred Gospodom,
kajti moža sta prezirala Gospodovo daritev. 18 Toda
Samuel je služil pred Gospodom, ko je bil še otrok,
opasan z lanenim efódom. 19 Poleg tega mu je mati
iz leta v leto izdelala majhen plašč in ga prinesla k
njemu, ko je prišla gor s svojim soprogom, da daruje
letno klavno daritev. 20 Éli je blagoslovil Elkaná in
njegovo ženo ter rekel: » Gospod ti daj seme od te
ženske, zaradi posojila, ki je posojen Gospodu.« In
odšli so na svoj dom. 21 Gospod je obiskal Ano, tako
da je spočela in rodila [še] tri sinove in dve hčeri. Otrok
Samuel pa je rasel pred Gospodom. 22 Torej Éli je bil
zelo star in slišal vse, kar sta njegova sinova počela
vsemu Izraelu in kako sta ležala z ženskami, ki so se
zbirale pri vratih šotorskega svetišča skupnosti. 23
Rekel jima je: »Zakaj počneta takšne stvari? Kajti od
vsega ljudstva slišim o vajinih zlih postopanjih. 24 Ne,
moja sinova, kajti to ni dober glas, ki ga slišim. Vidva
povzročata Gospodovemu ljudstvu, da greši. 25 Če en
mož greši zoper drugega, ga bo sodil sodnik, toda če
mož greši zoper Gospoda, kdo bo posredoval zanj.«
Vendar nista prisluhnila glasu svojega očeta, ker ju je
Gospod hotel ubiti. 26 Otrok Samuel pa je rasel in bil je
v naklonjenosti tako z Gospodom kakor tudi z ljudmi.
27 K Éliju je prišel Božji mož ter mu rekel: »Tako govori
Gospod: ›Ali sem se očitno prikazal hiši tvojega očeta,
ko so bili v Egiptu, v faraonovi hiši? 28 In ali sem ga
izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da bo moj duhovnik,
da daruje na mojem oltarju, da zažiga kadilo, da nosi
efód pred menoj? In ali sem dal hiši tvojega očeta
vse daritve, narejene z ognjem, Izraelovih otrok? 29
Zakaj brcate ob mojo klavno daritev in ob mojo daritev,
ki sem jo zapovedal v svojem prebivališču in svoja
sinova bolj častiš kakor mene, da ste se odebelili z
glavnimi izmed vseh daritev Izraela, mojega ljudstva?‹
30 Zato govori Gospod, Izraelov Bog: ›Zares sem rekel,
da naj bi tvoja hiša in hiša tvojega očeta hodili pred
menoj na veke.‹ Toda sedaj govori Gospod: ›To bodi
daleč od mene, kajti tiste, ki spoštujejo mene, bom
jaz spoštoval in tisti, ki me prezirajo, bodo prezirani.
31 Glej, pridejo dnevi, ko bom odsekal tvoj laket in
laket hiše tvojega očeta, da v tvoji hiši ne bo starca.
32 In ti boš videl sovražnika v mojem prebivališču v
vsem bogastvu, ki ga bo Bog dal Izraelu, in v tvoji
hiši na veke ne bo starca. 33 Moški od tebe, ki ga ne
bom odsekal izpred svojega oltarja, bo [preostal], da
použije tvoje oči in da žalosti tvoje srce in ves narast
tvoje hiše bo umrl v cvetu njihove starosti. 34 To ti bo
znamenje, ki bo prišlo nad tvoja dva sinova, na Hofnija
in Pinhása; v enem dnevu bosta oba izmed njiju umrla.
35 Jaz pa si bom dvignil zvestega duhovnika, ki bo
delal glede na to, kar je v mojem srcu in v mojem umu
in zgradil mu bom zanesljivo hišo; in ta bo hodil pred
mojim maziljencem na veke. 36 Zgodilo se bo, da bo
vsak, kdor preostane v tvoji hiši, prišel in klečeplazil k
njemu za košček srebra in grižljaj kruha in rekel bo:
›Postavi me, prosim te, v eno izmed duhovniških služb,
da bom lahko jedel kos kruha.‹«

3 Otrok Samuel pa je pred Élijem služil Gospodu. V
tistih dneh je bila Gospodova beseda dragocena; ni
bilo odprtega videnja. 2 Pripetilo se je ob tistem času,
ko se je Éli ulegel na svojem mestu in so njegove oči
začenjale temneti, da ni mogel videti. 3 Preden se je
ugasnila Božja svetilka v Gospodovem templju, kjer je
bila Božja skrinja in se je Samuel ulegel k spanju, 4 je
Gospod poklical Samuela in ta je odgovoril: »Tukaj
sem.« 5 Stekel je k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti
klical si me.« Ta pa je rekel: »Nisem klical, ponovno se
ulezi.« In odšel je in se ulegel. 6 Gospod je ponovno
poklical: »Samuel.« Samuel je vstal in odšel k Éliju ter
rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« Ta je odgovoril:
»Nisem klical, moj sin, ponovno se ulezi.« 7 Torej
Samuel še ni poznal Gospoda niti mu Gospodova
beseda še ni bila razodeta. 8 Gospod je ponovno,
tretjič, poklical Samuela. Ta je vstal, šel k Éliju in rekel:
»Tukaj sem, kajti klical si me.« In Éli je zaznal, da
je otroka klical Gospod. 9 Zato je Éli rekel Samuelu:
»Pojdi, ulezi se in zgodilo se bo, če te pokliče, da boš
rekel: ›Govori, Gospod, kajti tvoj služabnik posluša.‹«
Tako je Samuel odšel in se ulegel na svojem mestu. 10
Gospod je prišel in obstal ter poklical kakor ob drugih
časih: »Samuel, Samuel.« Potem je Samuel odgovoril:
»Govori; kajti tvoj služabnik posluša.« 11 Gospod je
rekel Samuelu: »Glej, storil bom stvar v Izraelu, ob
kateri bo v obeh ušesih vsakega, ki to sliši, zvenelo.
12 Na tisti dan bom zoper Élija izpolnil vse stvari, ki
sem jih govoril glede njegove hiše. Ko pričnem, bom
naredil tudi konec. 13 Kajti povedal sem mu, da bom
na veke sodil njegovo hišo zaradi krivičnosti, ki jo on
vé, ker sta se njegova sinova naredila nizkotna, on
pa jima ni preprečil. 14 Zato sem prisegel Élijevi hiši,
da krivičnost Élijeve hiše na veke ne bo očiščena niti
s klavno daritvijo niti z darovanjem.« 15 Samuel je
ležal do jutra in odprl vrata Gospodove hiše. Samuel
pa se je Éliju bal razodeti videnje. 16 Potem je Éli

poklical Samuela in rekel: »Samuel, moj sin.« Ta je
odgovoril: »Tukaj sem.« 17 Rekel je: »Kaj je stvar, ki ti
jo je Gospod povedal? Prosim te, da mi je ne prikriješ.
Bog naj ti tako stori in tudi več, če pred menoj skriješ
katerokoli stvar od vseh stvari, ki ti jih je povedal.« 18
Samuel mu je povedal vsak delček in ničesar ni skril
pred njim. On pa je rekel: »To je Gospod. Naj stori, kar
se mu zdi dobro.« 19 Samuel je rasel in Gospod je bil z
njim in nobene izmed njegovih besed ni pustil pasti na
tla. 20 Ves Izrael, od Dana, celo do Beeršébe, je vedel,
da je bil Samuel utrjen, da bi bil Gospodov prerok. 21
Gospod se je ponovno prikazoval v Šilu, kajti Gospod
se je v Šilu razodeval Samuelu po Gospodovi besedi.

4 Beseda od Samuela je prišla k vsemu Izraelu.
Torej Izrael je odšel ven zoper Filistejce, da se
bojujejo in utaborili so se poleg Eben Ezerja. Filistejci
pa so se utaborili v Aféku. 2 Filistejci so se razporedili
zoper Izraela in ko so se pridružili bitki, je bil Izrael
udarjen pred Filistejci in usmrtili so izmed vojske na
polju okoli štiri tisoč mož. 3 Ko je ljudstvo prišlo v
tabor, so starešine Izraela rekli: »Zakaj nas je Gospod
danes udaril pred Filistejci? Skrinjo Gospodove zaveze
prinesimo iz Šila k sebi, da ko ta pride med nas, nas ta
lahko reši iz roke naših sovražnikov.« 4 Tako je ljudstvo
poslalo v Šilo, da bi od tam lahko prinesli skrinjo
zaveze Gospoda nad bojevniki, ki prebiva med kerubi,
in Élijeva dva sinova, Hofní in Pinhás, sta bila tam s
skrinjo Božje zaveze. 5 Ko je v tabor prišla skrinja
Gospodove zaveze, je ves Izrael vriskal z močnim
vriskom, tako da je zemlja ponovno zadonela. 6 Ko so
Filistejci slišali hrup vriska, so rekli: »Kaj pomeni hrup
tega močnega vriska v taboru Hebrejcev?« Razumeli
so, da je v tabor prišla Gospodova skrinja. 7 Filistejci
so bili prestrašeni, kajti rekli so: »Bog je prišel v
tabor.« Rekli so: »Gorje nam! Kajti poprej še ni bilo
takšne stvari. 8 Gorje nam! Kdo nas bo rešil iz roke
teh mogočnih Bogov? To so Bogovi, ki so v divjini
udarili Egipčane z vsemi nadlogami. 9 Bodite močni in
obnašajte se kakor možje, oh vi Filistejci, da ne bomo
služabniki Hebrejcem, kakor so bili oni vam. Obnašajte
se kakor možje in se borite.« 10 Filistejci so se borili in
Izrael je bil udarjen in zbežali so vsak mož v svoj šotor,
in bil je zelo velik pokol, kajti v Izraelu je padlo trideset
tisoč pešcev. 11 Božja skrinja je bila vzeta in Élijeva
dva sinova, Hofní in Pinhás, sta bila ubita. 12 Mož iz
Benjamina pa je stekel iz vojske in še isti dan prišel v
Šilo s pretrganimi oblačili in prstjo na svoji glavi. 13 Ko
je prišel, glej, je Éli sedel na sedežu in gledal ob poti,
kajti njegovo srce je trepetalo za Božjo skrinjo. Ko je
mož prišel v mesto in to povedal, je celotno mesto
zavpilo. 14 Ko je Éli slišal hrup vpitja, je rekel: »Kaj
pomeni zvok tega nemira?« Mož je v naglici prišel in
povedal Éliju. 15 Torej Éli je bil star osemindevetdeset
let in njegove oči so bile zatemnjene, da ni mogel
videti. 16 Mož je rekel Éliju: »Jaz sem tisti, ki je prišel
iz vojske in danes sem pobegnil iz vojske.« On pa je
rekel: »Kaj je tam storjeno, moj sin?« 17 Poslanec je
odgovoril in rekel: »Izrael je pobegnil pred Filistejci
in tam je bil prav tako velik pokol med ljudstvom in
tudi tvoja sinova, Hofní in Pinhás sta mrtva in Božja
skrinja je vzeta.« 18 Pripetilo se je, ko je omenil Božjo
skrinjo, da je padel nazaj s stola ob strani velikih vrat
in njegov vrat se je zlomil in je umrl, kajti bil je starec
in težak. Izraelu je sodil štirideset let. 19 Njegova
snaha, Pinhásova soproga, je bila z otrokom, blizu
časa poroda. Ko je slišala novice, da je bila Božja
skrinja vzeta in da sta bila njen tast in njen mož mrtva,
se je sklonila in bila v porodnih mukah, kajti njene
bolečine so prišle nadnjo. 20 Okoli časa njene smrti so
ji ženske, ki so stale ob njej, rekle: »Ne boj se, kajti
rodila si sina.« Toda ona ni odgovorila niti se na to ni
ozirala. 21 Otroka je imenovala Ikabód, rekoč: »Slava
je odšla od Izraela, « ker je bila Božja skrinja vzeta in
zaradi njenega tasta in njenega soproga. 22 Rekla
je: »Slava je odšla od Izraela, kajti Božja skrinja je
vzeta.«

5 Filistejci so vzeli Božjo skrinjo in jo iz Eben Ezerja
prinesli v Ašdód. 2 Ko so Filistejci vzeli Božjo
skrinjo, so jo prinesli v Dagónovo hišo in jo postavili
poleg Dagóna. 3 Ko so tisti iz Ašdóda naslednji dan
zgodaj vstali, glej, Dagón je bil zvrnjen dol k zemlji,
na svoj obraz, pred Gospodovo skrinjo. In prijeli so
Dagóna in ga ponovno postavili na njegovo mesto. 4
Ko so naslednji dan zgodaj zjutraj vstali, glej, Dagón je
bil zvrnjen na svojem obrazu na tleh pred Gospodovo
skrinjo, in Dagónova glava in obe dlani njegovih rok
so bili odsekani na pragu. Samo Dagónov trup mu je
preostal. 5 Zato niti Dagónovi duhovniki niti kdorkoli, ki
pride v Dagónovo hišo, do današnjega dne, ne stopajo
na Dagónov prag v Ašdódu. 6 Toda Gospodova roka
je bila težka nad tistimi iz Ašdóda in uničeval jih je in
jih udaril s hemoroídi, torej Ašdód in njegova mesta.
7 Ko so možje iz Ašdóda videli, da je bilo tako, so
rekli: »Skrinja Izraelovega Boga naj ne ostane z nami,
kajti njegova roka je boleče nad nami in nad našim
bogom Dagónom.« 8 Zato so poslali in k sebi zbrali
vse filistejske kneze ter rekli: »Kaj naj storimo s skrinjo
Izraelovega Boga?« Odgovorili so: »Naj bo skrinja
Izraelovega Boga prenesena v Gat.« In tja so prenesli
skrinjo Izraelovega Boga. 9 To je bilo tako, da potem,
ko so jo odnesli, je bila Gospodova roka zoper mesto z
zelo velikim uničenjem in udaril je može iz mesta, tako
male, kakor velike in imeli so hemoroíde v svojih skritih

delih. 10 Zato so Božjo skrinjo poslali v Ekrón. Pripetilo
se je, ko je Božja skrinja prišla v Ekrón, da so Ekrónci
zavpili, rekoč: »K nam so privedli skrinjo Izraelovega
Boga, da ubije nas in naše ljudstvo.« 11 Tako so poslali
in zbrali skupaj vse filistejske kneze in rekli: »Pošljite
proč skrinjo Izraelovega Boga in naj ponovno gre na
svoj kraj, da ne ubije nas in našega ljudstva, « kajti tam
je bilo v vsem mestu smrtonosno uničenje. Božja roka
je bila tam zelo težka. 12 Možje, ki niso umrli, so bili
udarjeni s hemoroídi in krik mesta je šel gor do neba.

6 Gospodova skrinja je bila v filistejski deželi sedem
mesecev. 2 Filistejci so dali poklicati duhovnike in
vedeževalce, rekoč: »Kaj naj storimo z Gospodovo
skrinjo? Povejte nam, s čim naj jo pošljemo na njen
kraj?« 3 Rekli so: »Če odpošljete skrinjo Izraelovega
Boga, je ne pošljite prazne; temveč mu na vsak način
vrnite daritev za prestopek. Potem boste ozdravljeni
in znano vam bo zakaj njegova roka ni odstranjena
od vas.« 4 Potem so rekli: »Kakšna naj bo daritev
za prestopek, ki mu jo bomo vrnili?« Odgovorili so:
»Pet zlatih hemoroídov in pet zlatih miši, glede na
število filistejskih knezov, kajti ena nadloga je bila
na vas vseh in na vaših gospodarjih. 5 Zato boste
naredili podobe vaših tvorov in podobe vaših miši, ki
uničujejo deželo in dali boste slavo Izraelovemu Bogu.
Morda bo olajšal svojo roko iznad vas in iznad vaših
bogov in iznad vaše dežele. 6 Zakaj bi torej zakrknili
svoja srca, kakor so Egipčani in faraon zakrknili svoja
srca? Ko je izvrstno delal med njimi, ali niso pustili
ljudstva iti in so odpotovali? 7 Zdaj torej naredite nov
voz in vzemite dve doječi kravi, na kateri jarem ni
prišel in kravi privežite k vozu, njuna telička pa od njiju
odvedite domov 8 in vzemite Gospodovo skrinjo in
jo položite na voz in položite dragocenosti iz zlata, ki
mu jih vračate za daritev za prestopek, v skrinjico ob
njeni strani in pošljite jo proč, da bo ta lahko odšla. 9
Glejte, če gre ta gor po poti svojega lastnega območja
v Bet Šemeš, potem nam je on storil to veliko zlo,
toda če ne, potem bomo vedeli, da to ni njegova roka,
ki nas je udarila; to je bilo naključje, ki se nam je
pripetilo.« 10 Ljudje so tako storili. Vzeli so dve doječi
kravi ter ju privezali k vozu, njuni teleti pa zaprli doma.
11 Gospodovo skrinjo so položili na voz in skrinjico
z mišmi iz zlata in podobami svojih hemoroídov. 12
Kravi sta šli naravnost na pot Bet Šemeša in šli sta
vzdolž glavne ceste, mukajoč, medtem ko sta hodili
in nista se obračali vstran ne na desno roko ne na
levo in filistejski knezi so šli za njima do meje Bet
Šemeša. 13 Tisti iz Bet Šemeša so v dolini želi svojo
pšenično žetev in povzdignili so svoje oči in zagledali
skrinjo in se razveselili, da jo vidijo. 14 Voz je prišel
na polje Bétšémeščana Jošúa in obstal tam, kjer je
bil velik kamen in nacepili so les od voza in kravi
darovali v žgalno daritev Gospodu. 15 Lévijevci so
sneli Gospodovo skrinjo in skrinjico, ki je bila z njo, v
kateri so bile dragocenosti iz zlata in ju položili na velik
kamen in možje iz Bet Šemeša so isti dan Gospodu
darovali žgalne daritve in žrtvovali klavne daritve. 16
Ko je pet filistejskih knezov to videlo, so se istega
dne vrnili v Ekrón. 17 To pa so zlati hemoroídi, ki so
jih Filistejci vrnili Gospodu za daritev za prestopek:
enega za Ašdód, enega za Gazo, enega za Aškelón,
enega za Gat, enega za Ekrón; 18 in zlate miši glede
na število vseh filistejskih mest, pripadajočih petim
knezom, tako utrjenih mest kakor podeželskih vasi, celo
do velikega Abelovega kamna, na katerega so položili
Gospodovo skrinjo; katerega kamen ostaja na polju
Bétšémeščana Jošúa do današnjega dne. 19 Udaril pa
je može iz Bet Šemeša, ker so gledali v Gospodovo
skrinjo, torej izmed ljudstva je udaril petdeset tisoč in
sedemdeset mož in ljudstvo je žalovalo, ker je Gospod
z velikim pokolom udaril mnoge izmed ljudstva. 20
Možje iz Bet Šemeša so rekli: »Kdo je zmožen stati
pred tem svetim Gospodom Bogom? In h komu naj gre
gor od nas?« 21 Poslali so poslance k prebivalcem
Kirját Jearíma, rekoč: »Filistejci so ponovno privedli
Gospodovo skrinjo. Pridite dol in jo prenesite gor k
sebi.«

7 Možje iz Kirját Jearíma so prišli in prenesli gor
Gospodovo skrinjo in jo prinesli v Abinadábovo
hišo na hribu in posvetili njegovega sina Eleazarja, da
varuje Gospodovo skrinjo. 2 Pripetilo se je, medtem ko
je skrinja prebivala v Kirját Jearímu, da je bil čas dolg,
kajti to je bilo dvajset let. Vsa Izraelova hiša je žalovala
za Gospodom. 3 Samuel je govoril vsej Izraelovi hiši,
rekoč: »Če se z vsemi svojimi srci vrnete h Gospodu,
potem izmed sebe odstranite tuje bogove in Astarto in
pripravite svoja srca h Gospodu in samo njemu služite.
On vas bo osvobodil iz roke Filistejcev.« 4 Potem
so Izraelovi otroci odstranili Báale in Astarto in služili
samo Gospodu. 5 Samuel je rekel: »Zberite ves Izrael
v Micpi in jaz bom za vas molil h Gospodu.« 6 Zbrali so
se skupaj v Micpi, zajeli vodo in jo izlili pred Gospodom
in se postili na ta dan in tam rekli: »Grešili smo zoper
Gospoda.« In Samuel je sodil Izraelove otroke v Micpi.
7 Ko so Filistejci slišali, da so se Izraelovi otroci zbrali
skupaj k Micpi, so filistejski knezi odšli gor zoper Izrael.
Ko so Izraelovi otroci to slišali, so se bali Filistejcev. 8
Izraelovi otroci so rekli Samuelu: »Ne odnehaj klicati
h Gospodu, našemu Bogu za nas, da nas bo rešil iz
roke Filistejcev.« 9 Samuel je vzel sesajoče jagnje in
ga v celoti daroval v žgalno daritev Gospodu. Samuel
je klical h Gospodu za Izrael in Gospod ga je slišal.

10 Medtem ko je Samuel daroval žgalno daritev, so
se približali Filistejci, da se bojujejo zoper Izrael, toda
Gospod je na ta dan z velikim gromom zagrmel nad
Filistejci in jih porazil in udarjeni so bili pred Izraelom.
11 Možje iz Izraela so odšli ven iz Micpe in zasledovali
Filistejce in jih udarjali, dokler niso prišli pod Bet Kar.
12 Potem je Samuel vzel kamen in ga postavil med
Micpo in Jašén in njegovo ime imenoval Eben Ezer,
rekoč: »Doslej nam je Gospod pomagal.« 13 Tako so
bili Filistejci podjarmljeni in niso več prišli v območje
Izraela in Gospodova roka je bila zoper Filistejce vse
Samuelove dni. 14 Mesta, ki so jih Filistejci vzeli od
Izraela, so bila povrnjena Izraelu, od Ekróna, celo
do Gata in njihova območja je Izrael osvobodil iz rok
Filistejcev. In bil je mir med Izraelom in Amoréjci. 15
Samuel je sodil Izraelu vse dni svojega življenja. 16 Iz
leta v leto je odšel na obhod do Betela in Gilgála in
Micpe in na vseh teh krajih sodil Izraelu. 17 Njegova
vrnitev je bila v Ramo, kajti tam je bila njegova hiša in
tam je sodil Izraelu in tam je zgradil oltar Gospodu.

8 Pripetilo se je, ko je bil Samuel star, da je svoja
sinova postavil za sodnika nad Izraelom. 2 Torej ime
njegovega prvorojenca je bilo Joél in ime njegovega
drugega Abíja. Bila sta sodnika v Beeršébi. 3 Njegova
sinova pa nista hodila po njegovih poteh, temveč sta
se obrnila stran za dobičkom in jemala podkupnine in
izkrivljala sodbo. 4 Potem so se vse starešine Izraela
zbrali skupaj in prišli k Samuelu v Ramo 5 in mu
rekli: »Glej, star si in tvoja sinova ne hodita po tvojih
poteh. Sedaj nam postavi kralja, da nas sodi, kakor
[imajo] vsi narodi.« 6 Toda stvar je razžalila Samuela,
ko so rekli: »Daj nam kralja, da nas sodi.« Samuel
je molil h Gospodu. 7 Gospod je rekel Samuelu:
»Prisluhni glasu ljudstva v vsem, kar ti rečejo, kajti
niso zavrnili tebe, temveč so zavrnili mene, da ne bi
kraljeval nad njimi. 8 Glede na vsa dela, ki so jih storili
od dne, ko sem jih privedel gor iz Egipta, celo do
tega dne, s čimer so zapustili mene in služili drugim
bogovom, tako delajo tudi tebi. 9 Zdaj torej prisluhni
njihovemu glasu, vendar jih slovesno posvari in jim
pokaži navade kralja, ki bo kraljeval nad njimi.« 10
Samuel je ljudstvu, ki je od njega zahtevalo kralja,
povedal vse Gospodove besede. 11 Rekel je: »To bo
navada kralja, ki bo kraljeval nad vami: ›Vzel bo vaše
sinove in jih določil zase, za svoje bojne vozove in
da bodo njegovi konjeniki in nekateri bodo tekli pred
njegovimi bojnimi vozovi. 12 Določil si bo tisočnike in
poveljnike nad petdesetimi in postavil jih bo, da orjejo
njegovo zemljo, da žanjejo njegovo žetev, da izdelajo
njegova bojna orodja in orodja njegovih bojnih vozov.
13 Vzel bo vaše hčere, da bodo izdelovalke dišečin in
da bodo kuharice in pekarice. 14 Vzel bo vaša polja in
vaše vinograde in vaše oljčne nasade, celó najboljše
izmed njih in jih dal svojim služabnikom. 15 Vzel bo
desetino od vašega semena in od vaših vinogradov in
dal svojim častnikom in svojim služabnikom. 16 Vzel
bo vaše služabnike, vaše dekle, vaše najčednejše
mladeniče, vaše osle in jih postavil k svojemu delu.
17 Vzel bo desetino od vaših ovc in vi boste njegovi
služabniki. 18 Vpili boste na ta dan zaradi svojega
kralja, ki si ga boste izbrali, Gospod pa vas na ta dan
ne bo slišal.‹« 19 Kljub temu je ljudstvo odklonilo,
da uboga Samuelov glas in rekli so: »Ne, temveč
bomo imeli kralja nad seboj, 20 da bomo tudi mi
lahko podobni vsem narodom in da nam bo naš kralj
lahko sodil in bo pred nami šel ven in bojeval naše
boje.« 21 Samuel je slišal vse besede ljudstva in jih
ponovil v Gospodova ušesa. 22 Gospod je Samuelu
rekel: »Prisluhni njihovemu glasu in postavi jim kralja.«
Samuel je rekel Izraelovim možem: »Pojdite vsak mož
v svoje mesto.«

9 Torej tam je bil mož iz Benjamina, katerega ime je
bilo Kiš, sin Abiéla, sinú Cerórja, sinú Behoráta, sinú
Afíaha, Benjaminovec, mogočen človek moči. 2 Imel je
sina, čigar ime je bilo Savel, izbranega in čednega
mladeniča in med Izraelovimi otroki ni bilo čednejše
osebe kakor on. Od njegovih ramen in navzgor je bil
višji kakor katerikoli izmed ljudstva. 3 Oslice Savlovega
očeta Kiša so se izgubile. Kiš je rekel svojemu sinu
Savlu: »Vzemi torej s seboj enega izmed služabnikov
in vstani, pojdi iskat oslice.« 4 Prečkal je goro Efrájim
in šel skozi deželo Šalíša, toda nista jih našla. Potem
sta šla skozi deželo Šaalím in tam jih ni bilo. Šel je
skozi deželo Benjaminovcev, toda nista jih našla. 5 In
ko sta prišla do dežele Cuf, je Savel rekel svojemu
služabniku, ki je bil z njim: »Pridi in se vrniva, da ne
bi moj oče prenehal skrbeti za oslice in bi mislil na
naju.« 6 Rekel mu je: »Glej torej, v tem mestu je
Božji mož in ta je častitljiv mož. Vse, kar reče, se
zagotovo zgodi. Pojdiva sedaj tja, morda nama on
lahko pokaže pot, po kateri naj greva.« 7 Potem je
Savel rekel svojemu služabniku: »Toda glej, če greva,
kaj bova prinesla možu? Kajti kruh v najinih posodah je
pošel in ni darila, da bi ga prinesla Božjemu možu. Kaj
imava?« 8 Služabnik je ponovno odgovoril Savlu in
rekel: »Glej, tukaj pri roki imam četrtinko šekla srebra.
To bom dal Božjemu možu, da nama pove najino pot.«
9 (Poprej je v Izraelu mož, ko je šel, da poizveduje od
Boga, govoril tako: »Pridite in pojdimo k vidcu, « kajti
kdor je sedaj imenovan prerok, je bil poprej imenovan
videc.) 10 Potem je Savel rekel svojemu služabniku:
»Dobro rečeno. Pridi, pojdiva.« Tako sta šla v mesto,
kjer je bil Božji mož. 11 In ko sta šla gor, po hribu do
mesta, sta našla mladenke, ki so prihajale ven, da

zajamejo vodo in rekla sta jim: »Je tukaj videc?« 12
Odgovorile so jima in rekle: »Je, glejta, pred vama je.
Sedaj pohitita, kajti danes je prišel v mesto, kajti danes
je klavna daritev ljudstva na visokem kraju. 13 Takoj ko
prideta v mesto, ga bosta nemudoma našla, preden
gre gor na visok kraj, da jé, kajti ljudstvo ne bo jedlo,
dokler on ne pride, ker on blagoslovi klavno daritev in
potem tisti, ki so povabljeni, jedo. Sedaj torej pojdita
gor, kajti približno ta čas ga bosta našla.« 14 Šla sta
gor v mesto in ko sta prišla v mesto, glej, je Samuel
prihajal ven proti njima, da bi šel gor na visok kraj. 15
Torej Gospod je Samuelu na uho povedal, dan poprej,
preden je Savel prišel, rekoč: 16 »Jutri okrog tega časa
ti bom poslal moža iz Benjaminove dežele in ti ga boš
mazilil, da bo poveljnik nad mojim ljudstvom Izraelom,
da bo lahko rešil moje ljudstvo iz roke Filistejcev, kajti
jaz sem pogledal na svoje ljudstvo, ker je njihov krik
prišel k meni.« 17 Ko je Samuel zagledal Savla, mu je
Gospod rekel: »Glej mož, o katerem sem ti govoril! Ta
isti bo kraljeval nad mojim ljudstvom.« 18 Potem se
je Savel približal k Samuelu v velikih vratih in rekel:
»Povej mi, prosim te, kje je vidčeva hiša.« 19 Samuel
je odgovoril Savlu in rekel: »Jaz sem videc. Pojdi gor
pred menoj na visok kraj, kajti danes boš jedel z menoj,
jutri pa te bom pustil oditi in povedal ti bom vse, kar
je v tvojem srcu. 20 Glede oslic, ki so bile izgubljene
pred tremi dnevi, ne naravnaj svojih misli nanje, kajti
najdene so. Na kom je vse hrepenenje Izraela? Ali
ni na tebi in na vsej hiši tvojega očeta?« 21 Savel
je odgovoril in rekel: » Ali nisem Benjaminovec, od
najmanjšega izmed Izraelovih rodov? In moja družina
najmanjša izmed vseh družin Benjaminovega rodu?
Zakaj mi potem tako govoriš?« 22 Samuel je vzel Savla
in njegovega služabnika ter ju privedel v dvorano in ju
primoral sesti na najvišje mesto med tistimi, ki so bili
povabljeni, katerih je bilo približno trideset oseb. 23
Samuel je rekel kuharju: »Prinesi delež, ki sem ti ga
dal, od katerega sem ti rekel: ›Postavi to poleg sebe.‹«
24 Kuhar je vzel pleče in tisto, kar je bilo na njem in to
postavil pred Savla. Samuel je rekel: »Glej to, kar je
preostalo! Postavi to predse in jej, kajti za ta čas je
bilo prihranjeno zate, odkar sem rekel: ›Povabil sem
ljudstvo.‹« Tako je Savel tisti dan jedel s Samuelom.
25 Ko sta prišla dol iz visokega kraja v mesto, se je
Samuel s Savlom posvetoval na vrhu hiše. 26 Zgodaj
so vstali in pripetilo se je ob svitanju dneva, da je
Samuel poklical Savla na vrhu hiše, rekoč: »Vstani,
da te lahko odpošljem.« Savel je vstal in odšla sta
ven, oba izmed njiju, on in Samuel. 27 In ko sta se
spuščala dol, do konca mesta, je Samuel rekel Savlu:
»Zapovej služabniku, da gre naprej pred nama (in ta je
šel naprej), toda ti malce postoj, da ti lahko pokažem
besedo od Boga.«

10 Potem je Samuel vzel stekleničko olja in jo izlil
na njegovo glavo ter ga poljubil in rekel: » Ali ni
to zato, ker te je Gospod mazilil, da bi bil poveljnik
nad njegovo dediščino? 2 Ko danes odideš od mene,
potem boš našel dva moža ob Rahelinem mavzoleju,
na meji Benjamina, ob Celcáhu; in rekla ti bosta:
›Oslice, ki si jih šel iskat, so najdene in glej, tvoj oče je
zapustil skrb nad oslicami in se žalosti zaradi tebe,
rekoč: ›Kaj naj storim za svojega sina?‹« 3 Potem boš
šel naprej od tam in prišel boš do ravnine Tabor in
tam boš srečal tri može, ki gredo gor k Bogu v Betel.
Eden bo nosil tri kozličke, drugi bo nosil tri hlebe kruha
in drugi bo nosil vinski meh. 4 Pozdravili te bodo in
ti dali dva hleba kruha, ki ju boš sprejel iz njihovih
rok. 5 Potem boš prišel do Božjega hriba, kjer je
garnizija Filistejcev in zgodilo se bo, ko prideš tja do
mesta, da boš srečal skupino prerokov prihajati dol iz
visokega kraja, s plunko, bobničem, piščaljo in harfo
pred njimi, in oni bodo prerokovali. 6 Gospodov Duh
bo prišel nadte in prerokoval boš z njimi in spremenjen
boš v drugega človeka. 7 Naj bo, ko pridejo k tebi ta
znamenja, da storiš, kakor se ti ponuja priložnost, kajti
Bog je s teboj. 8 Šel boš dol pred menoj v Gilgál, in
glej, prišel bom dol k tebi, da darujem žgalne daritve in
da žrtvujem žrtvovanje mirovnih daritev. Sedem dni
boš čakal, dokler ne pridem k tebi in ti pokažem, kaj
boš storil.« 9 Bilo je tako, da ko je obrnil hrbet, da bi
odšel od Samuela, mu je Bog dal drugo srce in vsa
ta znamenja so se zgodila tisti dan. 10 Ko so prišli
tja do hriba, glej, ga je srečala skupina prerokov in
Božji Duh je prišel nadenj in prerokoval je med njimi.
11 Pripetilo se je, ko so vsi, ki so ga poznali od prej,
videli, da je, glej, prerokoval med preroki, potem je
ljudstvo reklo drug drugemu: »Kaj je to, kar je prišlo h
Kiševemu sinu? Ali je tudi Savel med preroki?« 12
Nekdo iz istega kraja je odgovoril in rekel: »Toda kdo
je njihov oče?« Zato je postal pregovor: »Ali je tudi
Savel med preroki?« 13 Ko je nehal prerokovati, je
prišel na visok kraj. 14 Savlov stric je rekel njemu in
njegovemu služabniku: »Kam sta odšla?« Rekel je:
»Iskat oslice. Ko pa sva videla, da jih ni bilo nikjer,
sva šla k Samuelu.« 15 Savlov stric je rekel: »Povej
mi, prosim te, kaj ti je Samuel rekel.« 16 Savel je
svojemu stricu rekel: »Pojasnil nama je, da so bile
oslice najdene.« Toda o zadevi kraljestva, o kateri je
govoril Samuel, mu ni povedal. 17 Samuel je skupaj
sklical ljudstvo h Gospodu v Micpo 18 in Izraelovim
otrokom rekel: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog:
›Izraela sem privedel iz Egipta in vas osvobodil iz roke
Egipčanov in iz roke vseh kraljestev in od teh, ki so

vas zatirali, ‹ 19 vi pa ste ta dan zavrnili svojega Boga,
ki vas je sam rešil vseh vaših nasprotnikov in vaših
stisk in ste mu rekli: › Ne, temveč nad nami postavi
kralja.‹ Sedaj se torej predstavite pred Gospodom po
vaših rodovih in po vaših tisočih.« 20 Ko je Samuel
vsem Izraelovim rodovom velel, da se približajo, je bil
izbran Benjaminov rod. 21 Ko je Benjaminovemu rodu
velel, da pride bliže po svojih družinah, je bila izbrana
Matríjeva družina in izbran je bil Kišev sin Savel. Ko
pa so ga iskali, ga niso mogli najti. 22 Zato so naprej
povpraševali od Gospoda, ali bi mož še moral priti tja.
Gospod je odgovoril: »Glejte, skril se je med stvari.« 23
Stekli so in ga vzeli od tam. Ko je stal med ljudstvom,
je bil višji kakor katerikoli izmed ljudstva, od njegovih
ramen navzgor. 24 Samuel je vsemu ljudstvu rekel:
»Vidite koga je Gospod izbral, da tu ni podobnega
njemu izmed vsega ljudstva?« Vse ljudstvo je zavpilo
in reklo: »Živel kralj.« 25 Potem je Samuel ljudstvu
povedal o načinu kraljestva in to zapisal v knjigo ter
jo položil pred Gospoda. In Samuel je vse ljudstvo
poslal proč, vsakega k svoji hiši. 26 Tudi Savel je odšel
domov v Gíbeo in z njim je šla četa mož, čigar src
se je Bog dotaknil. 27 Toda Beliálovi otroci so rekli:
»Kako nas bo ta človek rešil?« Prezirali so ga in mu
niso prinesli daril. Toda on je ohranil svoj mir.

11 Potem je prišel gor Amónec Naháš in se utaboril
zoper Jabéš Gileád. Vsi možje Jabéša so rekli
Nahášu: »Skleni zavezo z nami in mi ti bomo služili.«
2 Amónec Naháš jim je odgovoril: »Pod tem pogojem
bom sklenil zavezo z vami, da vam lahko iztaknem
vsa vaša desna očesa in to položim za grajo nad ves
Izrael.« 3 Starešine iz Jabéša so mu rekli: »Daj nam
sedem dni predaha, da lahko odpošljemo poslance v
vse Izraelove pokrajine, in potem, če ne bo nobenega
človeka, da nas reši, bomo prišli ven k tebi.« 4 Potem
sta poslanca prišla v Savlovo Gíbeo in v ušesa ljudstva
povedala novice in vse ljudstvo je povzdignilo svoje
glasove ter zajokalo. 5 Glej, Savel je prišel za čredo iz
polja in Savel je rekel: »Kaj pesti ljudstvo, da jokajo?«
Povedali so mu novice od ljudi iz Jabéša. 6 Božji Duh
je prišel nad Savla, ko je slišal tiste novice in njegova
jeza je bila silno vneta. 7 Snel je jarem iz volov in ju
razsekal na koščke in le-te poslal po vseh Izraelovih
pokrajinah, po rokah poslancev, rekoč: »Kdorkoli ne
pride naprej za Savlom in Samuelom, bo tako storjeno
njegovim volom.« Gospodov strah je padel na ljudstvo
in prišli so ven soglasno. 8 Ko jih je preštel v Bezeku,
je bilo Izraelovih otrok tristo tisoč in Judovih mož
trideset tisoč. 9 Poslancem, ki so prišli, so povedali:
»Tako boste rekli možem iz Jabéš Gileáda: ›Jutri, ob
času, ko sonce postane vroče, boste imeli pomoč.‹«
Poslanci so prišli in to pokazali možem iz Jabéša in
bili so veseli. 10 Zato so možje iz Jabéša rekli: »Jutri
bomo prišli ven k vam in z nami boste lahko storili
vse, kar se vam zdi dobro.« 11 Naslednjega dne je
bilo to tako, da je Savel ljudstvo razvrstil v tri skupine
in prišli so v sredo vojske ob jutranji straži in usmrtili
Amónce do dnevne vročine. Pripetilo se je, da so bili
tisti, ki so preostali, razkropljeni, tako da niti dva izmed
njih nista ostala skupaj. 12 Ljudstvo je reklo Samuelu:
»Kdo je tisti, ki je rekel: ›Ali bo Savel kraljeval nad
nami?‹ Privedite može, da jih lahko usmrtimo.« 13
Savel je rekel: »Danes ne bo usmrčen noben mož,
kajti danes je Gospod izvêdel rešitev duš v Izraelu.«
14 Potem je Samuel rekel ljudstvu: »Pridite in pojdimo
v Gilgál in tam obnovimo kraljestvo.« 15 Vse ljudstvo
je odšlo v Gilgál in tam, v Gilgálu, so postavili Savla za
kralja pred Gospodom in tam so žrtvovali žrtvovanje
mirovnih daritev pred Gospodom in tam so se Savel in
vsi Izraelovi možje silno veselili.

12 Samuel je rekel vsemu Izraelu: »Glejte, prisluhnil
sem vašemu glasu v vsem, kar ste mi rekli in
postavil sem kralja nad vami. 2 In sedaj glejte, kralj
hodi pred vami. Jaz pa sem starec in sivolas in glejte,
moja sinova sta z vami. Hodil sem pred vami od
svojega otroštva, do tega dne. 3 Glejte, tukaj sem.
Pričujte zoper mene pred Gospodom in pred njegovim
maziljencem. Čigavega vola sem vzel? Ali čigavega
osla sem vzel? Ali sem koga ogoljufal? Koga sem
zatiral? Ali iz čigave roke sem sprejel kakršnokoli
podkupnino, da bi mi s tem zaslepil oči? In povrnil vam
bom.« 4 Rekli so: »Nisi nas ogoljufal niti nas nisi zatiral
niti nisi vzel karkoli iz roke kateregakoli moža.« 5 Rekel
jim je: » Gospod je priča zoper vas in njegov maziljenec
je priča ta dan, da v moji roki niste našli ničesar.«
Odgovorili so: » On je priča.« 6 Samuel je ljudstvu
rekel: » Gospod je ta, ki je določil Mojzesa in Arona in
ki je vaše očete privedel gor iz egiptovske dežele. 7
Zdaj torej mirno stojte, da se bom lahko pravdal z vami
pred Gospodom o vseh pravičnih dejanjih Gospoda, ki
jih je storil vam in vašim očetom. 8 Ko je Jakob prišel v
Egipt in so vaši očetje klicali h Gospodu, potem jim je
Gospod poslal Mojzesa in Arona, ki sta vaše očete
privedla ven iz Egipta in jim dala prebivati na tem
kraju. 9 Ko pa so pozabili Gospoda, svojega Boga, jih
je prodal v roko Siserája, poveljnika Hacórjeve vojske
in v roko Filistejcev in v roko moábskega kralja in so
se borili zoper njih. 10 Klicali so h Gospodu in rekli:
›Grešili smo, ker smo zapustili Gospoda in smo služili
Báalom in Astarti. Toda sedaj nas osvobodi iz roke
naših sovražnikov in mi ti bomo služili.‹ 11 Gospod je
poslal Jerubáala, Bedána, Jefteja in Samuela in vas
osvobodil iz roke vaših sovražnikov na vsaki strani
in vi ste varno prebivali. 12 Ko pa ste videli, da je

proti vam prišel Naháš, kralj Amónovih otrok, ste mi
rekli: ›Ne, temveč bo kralj kraljeval nad nami.‹ Ko je
bil Gospod, vaš Bog, vaš kralj. 13 Zdaj torej glejte
kralja, ki ste ga izbrali in ki ste si ga želeli! In glejte,
Gospod je postavil kralja nad vami. 14 Če se boste
bali Gospoda in mu služili in ubogali njegov glas in
se ne boste uprli zoper Gospodovo zapoved, potem
boste tako vi kot vaš kralj, ki kraljuje nad vami, še
naprej sledili Gospodu, svojemu Bogu. 15 Toda če ne
boste ubogali glasu Gospoda, temveč se boste uprli
zoper Gospodovo zapoved, potem bo Gospodova roka
zoper vas, kakor je bila zoper vaše očete. 16 Zdaj
torej stojte in vidite to veliko stvar, ki jo bo Gospod
storil pred vašimi očmi. 17 Mar ni danes pšenična
žetev? Klical bom h Gospodu in poslal bo grmenje
in dež, da boste lahko zaznali in videli, da je vaša
zlobnost velika, ki ste jo storili v Gospodovih očeh, v
tem, da ste si zahtevali kralja.« 18 Tako je Samuel
zaklical h Gospodu in Gospod je ta dan poslal grmenje
in dež, in vse ljudstvo se je silno balo Gospoda in
Samuela. 19 Vse ljudstvo je reklo Samuelu: »Moli
za svoje služabnike h Gospodu, svojemu Bogu, da
ne umremo, kajti vsem svojim grehom smo dodali to
zlo, da smo si zahtevali kralja.« 20 Samuel je ljudstvu
rekel: »Ne bojte se. Storili ste vso to zlobnost, vendar
se ne obrnite stran od sledenja Gospodu, temveč z
vsem svojim srcem služite Gospodu 21 in ne obrnite
se stran, kajti potem bi šli za praznimi stvarmi, ki ne
morejo koristiti niti osvoboditi, kajti prazne so. 22 Kajti
Gospod ne bo zapustil svojega ljudstva zaradi svojega
veličastnega imena, ker je Gospodu ugajalo, da vas
naredi za svoje ljudstvo. 23 Poleg tega, kar se mene
tiče, Bog ne daj, da bi grešil zoper Gospoda v [tem], da
bi prenehal moliti za vas, temveč vas bom učil dobro in
pravilno pot. 24 Samo bojte se Gospoda in mu služite
v resnici, z vsem svojim srcem, kajti preudarite kako
velike stvari je storil za vas. 25 Toda če boste še vedno
počeli zlobno, boste použiti, tako vi kakor vaš kralj.«

13 Savel je kraljeval eno leto in ko je nad Izraelom
kraljeval dve leti, 2 si je Savel izbral tri tisoč mož
iz Izraela, od katerih jih je bilo dva tisoč s Savlom
v Mihmášu in na gori Betel, tisoč pa jih je bilo z
Jonatanom v Benjaminovi Gíbei, preostanek ljudstva
pa je poslal vsakega moža k svojemu šotoru. 3 Jonatan
je udaril garnizijo Filistejcev, ki je bila v Gebi in Filistejci
so slišali o tem. Savel pa je zatrobil na šofar po vsej
deželi, rekoč: »Naj Hebrejci slišijo.« 4 Ves Izrael je
slišal govoriti, da je Savel udaril garnizijo Filistejcev in
da je bil tudi Izrael v ogabnost Filistejcem. In ljudstvo
je bilo sklicano skupaj za Savlom v Gilgál. 5 Filistejci
so se zbrali skupaj, da se bojujejo z Izraelom, trideset
tisoč bojnih vozov, šest tisoč konjenikov in ljudstva v
obilju, kakor je peska na morski obali. Prišli so gor
in se utaborili v Mihmášu, vzhodno od Bet Avena. 6
Ko so možje iz Izraela videli, da so bili v škripcu (kajti
ljudje so bili zelo stiskani), potem so se ljudje skrili
v votlinah, v goščavah, v skalah, na visokih krajih in
v jamah. 7 Nekateri izmed Hebrejcev so odšli preko
Jordana k deželi Gada in Gileáda. Glede Savla, on je
bil še vedno v Gilgálu in vse ljudstvo mu je trepetajoč
sledilo. 8 Zadrževal se je sedem dni, glede na določeni
čas, ki ga je Samuel določil. Toda Samuel ni prišel
v Gilgál, ljudstvo pa je bilo razkropljeno od njega. 9
Savel je rekel: »Prinesite sèm k meni žgalno daritev
in mirovne daritve.« In daroval je žgalno daritev. 10
Pripetilo se je, da takoj, ko je končal daritev žgalne
daritve, glej, je prišel Samuel. Savel je odšel ven,
da ga sreča, da bi ga lahko pozdravil. 11 Samuel je
rekel: »Kaj si storil?« Savel je rekel: »Ker sem videl,
da je bilo ljudstvo razkropljeno proč od mene in da
ti nisi prišel v določenih dneh in da so se Filistejci
zbrali skupaj pri Mihmášu, 12 sem zato rekel: ›Filistejci
bodo sedaj prišli nadme dol v Gilgál, jaz pa nisem
naredil ponižne prošnje h Gospodu.‹ Zato sem se
prisilil in daroval žgalno daritev.« 13 Samuel je rekel
Savlu: »Storil si nespametno. Nisi se držal zapovedi
Gospoda, svojega Boga, ki ti jo je zapovedal, kajti
sedaj bi Gospod na veke utrdil tvoje kraljestvo nad
Izraelom. 14 Toda sedaj tvoje kraljestvo ne bo trajalo.
Gospod si je poiskal moža po svojem lastnem srcu
in Gospod mu je zapovedal, da bi bil poveljnik nad
njegovim ljudstvom, ker se ti nisi držal tega, kar ti
je Gospod zapovedal.« 15 Samuel je vstal in se iz
Gilgála povzpel v Benjaminovo Gíbeo. Savel je preštel
ljudstvo, ki je bilo prisotno z njim, približno šeststo
mož. 16 Savel, njegov sin Jonatan in ljudstvo, ki je bilo
prisotno z njima, je ostalo v Benjaminovi Gíbei, toda
Filistejci so taborili v Mihmášu. 17 Iz tabora Filistejcev
so prišli plenilci v treh skupinah. Ena skupina se je
obrnila k poti, ki vodi v Ofro, v deželo Šuál. 18 Druga
skupina se je obrnila k poti do Bet Horóna. [Še] druga
skupina se je obrnila k poti meje, ki je obrnjena k dolini
Cebojím, proti divjini. 19 Torej po vsej Izraelovi deželi
ni bilo najti kovača, kajti Filistejci so rekli: »Da si ne bi
Hebrejci naredili mečev ali sulic, « 20 temveč so vsi
Izraelci hodili dol k Filistejcem, da si nabrusijo vsak
mož svoj nož pri plugu, svoje črtalo pluga, svojo sekiro
in svojo motiko. 21 Vendar so imeli pilo za motike, za
črtala plugov, za vile, za sekire in da naostrijo palice
z bodico. 22 Tako se je na dan bitke pripetilo, da ni
bilo najti niti meča niti sulice v roki kateregakoli izmed
ljudstva, ki so bili s Savlom in Jonatanom. Toda najti
ju je bilo pri Savlu in njegovem sinu Jonatanu. 23
Garnizija Filistejcev je odšla ven k prehodu Mihmáša.

14 Pripetilo se je torej na dan, ko je Savlov sin
Jonatan rekel mladeniču, ki je nosil njegovo bojno
opremo: »Pridi in pojdiva preko, k filistejski garniziji, ki
je na drugi strani.« Toda ni povedal svojemu očetu. **2**
Savel je sedel na najbolj oddaljenem delu Gíbee, pod
granatovcem, ki je v Migrónu in ljudstva, ki je bilo z
njim, je bilo približno šeststo mož. **3** Ahíja, sin Ahitúba,
Ikabódov brat, sinú Pinhása, sinú Élija, Gospodovega
duhovnika v Šilu, je nosil efód. Ljudstvo pa ni vedelo,
da je Jonatan odšel. **4** Med prehodi, ob katerih je
Jonatan iskal, da bi šel preko k filistejski garniziji, je bila
ostra skala na eni strani in ostra skala na drugi strani.
Ime ene je bilo Bocéc, ime druge pa Sene. **5** Sprednji
del ene je bil obrnjen proti severu, nasproti Mihmášu in
druge proti jugu, nasproti Gíbei. **6** Jonatan je rekel
mladeniču, ki je nosil njegovo bojno opremo: »Pridi in
pojdiva preko, h garniziji teh neobrezancev. Morda bo
Gospod delal za naju, kajti ni omejitve Gospodu, da
reši po mnogih ali po peščici.« **7** Njegov nosilec bojne
opreme mu je rekel: »Stori vse, kar je v tvojem srcu.
Obrni se, glej, jaz sem s teboj glede na tvoje srce.«
8 Potem je Jonatan rekel: »Glej, šla bova preko, k
tem možem in se jim bova odkrila. **9** Če nama rečejo:
›Ostanita, dokler ne pridemo do vaju, ‹ potem bova
mirno stala na svojem kraju in ne bova šla gor k njim.
10 Toda če rečejo tako: ›Pridita gor k nam, ‹ potem
bova šla gor, kajti Gospod jih je izročil v najino roko
in to nama bo za znamenje.« **11** Oba izmed njiju
sta se odkrila garniziji Filistejcev. Filistejci so rekli:
»Poglejte, Hebrejci prihajajo iz lukenj, kamor so se
skrili.« **12** Možje iz garnizije so Jonatanu in njegovemu
nosilcu bojne opreme odgovorili ter rekli: »Pridita gor k
nam in pokazali vama bomo stvar.« Jonatan je rekel
svojemu nosilcu bojne opreme: »Pridi gor za menoj,
kajti Gospod jih je izročil v Izraelovo roko.« **13** Jonatan
je plezal gor po svojih rokah in po svojih stopalih in
njegov nosilec bojne opreme za njim in padali so pred
Jonatanom. Njegov nosilec bojne opreme pa jih je
pobijal za njim. **14** Ta prvi pokol, ki sta ga naredila
Jonatan in njegov nosilec bojne opreme, je zajel okrog
dvajset mož, kakor bi bilo znotraj pol orala dežele, ki
bi jo lahko preoral jarem volov. **15** V vojski na polju
in med vsem ljudstvom je bilo trepetanje. Garnizija
in plenilci, tudi oni so trepetali in zemlja se je tresla.
Tako je bilo zelo veliko trepetanje. **16** Savlovi stražarji
v Benjaminovi Gíbei so pogledali in glej, množica
se je razblinila in nadaljevali so s podiranjem drug
drugega. **17** Potem je Savel rekel ljudstvu, ki je bilo
z njim: »Preštejte torej in poglejte, kdo je odšel od
nas.« Ko so prešteli, glej, Jonatan in njegov nosilec
bojne opreme nista bila tam. **18** Savel je rekel Ahíju:
»Prinesi sèm Božjo skrinjo.« Kajti Božja skrinja je
bila ob tistem času z Izraelovimi otroki. **19** Pripetilo
se je, medtem ko je Savel govoril z duhovnikom, da
se je hrup, ki je bil v vojski Filistejcev, nadaljeval in
naraščal in Savel je rekel duhovniku: »Umakni svojo
roko.« **20** Savel ter vse ljudstvo, ki je bilo z njim, so
se zbrali skupaj in prišli k bitki. Glej, meč vsakega
moža je bil proti njegovemu tovarišu in tam je bila
zelo velika zmeda. **21** Pa tudi Hebrejci, ki so bili pred
tem časom s Filistejci, ki so iz okoliške dežele odšli
z njimi gor v tabor, celo ti so se prav tako obrnili, da
bi bili z Izraelci, ki so bili s Savlom in Jonatanom. **22**
Podobno so tudi vsi Izraelovi možje, ki so se skrili na
gori Efrájim, ko so slišali, da so Filistejci zbežali, celo
oni so sledili tik za njimi v bitko. **23** Tako je Gospod tisti
dan rešil Izraela. Bitka je prešla preko k Bet Avenu. **24**
Izraelovi možje so bili ta dan užaloščeni, kajti Savel
je ljudstvo zaprisegel, rekoč: »Preklet naj bo mož,
ki poje kakršnokoli hrano do večera, da bom lahko
maščevan na svojih sovražnikih.« Tako nihče izmed
ljudstva ni pokusil nobene hrane. **25** Vsi tisti iz dežele
so prišli do gozda in tam je bil na tleh med. **26** Ko
je ljudstvo prišlo v gozd, glej, je kapljal med, toda
noben mož ni iztegnil svoje roke k svojim ustom, kajti
ljudstvo se je balo prisege. **27** Toda Jonatan ni slišal,
ko je njegov oče ljudstvo obremenil s prisego. Zato
je iztegnil konec palice, ki je bila v njegovi roki in jo
omočil v satovju in svojo roko nesel k ustom in njegove
oči so bile razsvetljene. **28** Potem je odgovoril eden
izmed ljudstva in rekel: »Tvoj oče je s prisego strogo
obremenil ljudstvo, rekoč: ›Preklet bodi človek, ki danes
poje kakršnokoli hrano.‹« In ljudstvo je bilo slabotno. **29**
Potem je Jonatan rekel: »Moj oče je vznemiril deželo.
Poglej, prosim te, kako so bile moje oči razsvetljene,
ker sem okusil malo od tega medu. **30** Kako mnogo
bolj, če bi morda ljudstvo danes prosto jedlo od plena
svojih sovražnikov, ki so ga našli? Kajti ali ne bi bil
sedaj veliko večji pokol med Filistejci?« **31** Ta dan
so udarili Filistejce od Mihmáša do Ajalóna, ljudstvo
pa je bilo zelo slabotno. **32** In ljudstvo se je vrglo na
plen in vzelo ovce, vole in teleta in zaklali so jih na
tleh. Ljudstvo jih je jedlo s krvjo. **33** Potem so povedali
Savlu, rekoč: »Glej, ljudstvo greši zoper Gospoda v
tem, da jedo s krvjo.« Rekel je: »Pregrešili ste se.
Zavalite k meni ta dan velik kamen.« **34** Savel je rekel:
»Razpršite se med ljudstvo in jim recite: ›Privedite mi
sèm vsak človek svojega vola in vsak človek svojo
ovco in zakoljite jih tukaj in jejte in ne grešite zoper
Gospoda, v tem, da bi jedli s krvjo.‹« Vse ljudstvo je
to noč privedlo, vsak človek svojega vola s seboj in
so jih tam zaklali. **35** Savel je zgradil oltar Gospodu.
Ta isti je bil prvi oltar, ki ga je zgradil Gospodu. **36**
Savel je rekel: »Pojdimo ponoči dol za Filistejci in jih

plenimo do jutranje svetlobe in ne pustimo nobenega
moža od njih.« Rekli so: »Stôri, karkoli se ti zdi dobro.«
Potem je rekel duhovniku: »Približajmo se sèm k
Bogu.« 37 Savel je vprašal za nasvet od Boga: »Ali naj
grem dol za Filistejci? Ali jih boš izročil v Izraelovo
roko?« Toda tisti dan mu ni odgovoril. 38 Savel je
rekel: »Približajte se sèm, vsi vodje ljudstva in vedite in
poglejte, v čem je bil ta greh ta dan. 39 Kajti kakor živi
Gospod, ki rešuje Izrael, čeprav bi bil ta na mojem
sinu Jonatanu, bo on zagotovo umrl.« Toda tam ni bilo
moža izmed ljudstva, da bi mu odgovoril. 40 Potem je
vsemu Izraelu rekel: »Vi bodite na eni strani, jaz in moj
sin Jonatan pa bova na drugi strani.« Ljudstvo je Savlu
reklo: »Stori, kar se ti zdi dobro.« 41 Zato je Savel
rekel Gospodu, Izraelovemu Bogu: »Daj popoln žreb.«
Zajeta sta bila Savel in Jonatan, toda ljudstvo je bilo
izločeno. 42 Savel je rekel: »Vrzite žrebe med menoj
in mojim sinom Jonatanom.« In izbran je bil Jonatan.
43 Potem je Savel rekel Jonatanu: »Povej mi kaj si
storil.« Jonatan mu je povedal in rekel: »Samo pokusil
sem malo medu s koncem palice, ki je bila v moji roki
in glej, moram umreti.« 44 Savel je odgovoril: »Bog
stori tako in še več, kajti zagotovo boš umrl, Jonatan.«
45 Ljudstvo pa je reklo Savlu: »Ali naj Jonatan umre,
ki je izvršil to veliko rešitev duš v Izraelu? Bog ne
daj. Kakor Gospod živi, ne bo niti en las iz njegove
glave padel na tla, kajti ta dan je delal z Bogom.« Tako
je ljudstvo rešilo Jonatana, da ni umrl. 46 Potem je
Savel odšel gor od sledenja Filistejcem in Filistejci
so odšli k svojemu lastnemu kraju. 47 Tako je Savel
vzel kraljestvo nad Izraelom in se boril zoper vse
svoje sovražnike na vsaki strani, zoper Moáb, zoper
Amónove otroke, zoper Edóm, zoper kralje Cobe in
zoper Filistejce in h komurkoli se je obrnil, jim je
povzročal skrbi. 48 Zbral je vojsko, udaril Amalečane
in Izraela osvobodil iz rok tistih, ki so jih plenili. 49
Torej Savlovi sinovi so bili Jonatan, Jišví in Malkišúa.
Imena njegovih dveh hčera sta bili: ime prvorojene
Merába in ime mlajše Mihála. 50 Ime Savlove žene je
bilo Ahinóam, Ahimáacova hči. Ime poveljnika njegove
vojske je bilo Abnêr, sin Savlovega strica Nera. 51 Kiš
je bil Savlov oče in Abnêrjev oče Ner je bil Abiélov sin.
52 In tam je bila silna vojna zoper Filistejce vse Savlove
dni in ko je Savel zagledal kateregakoli močnega moža
ali kateregakoli hrabrega moža, ga je vzel k sebi.

15 Samuel je tudi rekel Savlu: » Gospod me
je poslal, da te mazilim, da bi bil kralj nad
njegovim ljudstvom, nad Izraelom. Sedaj torej prisluhni
glasu Gospodovih besed. 2 Tako govori Gospod nad
bojevniki: ›Spomnim se tega, kar je Amálek storil
Izraelu, kako je prežal nanj na poti, ko je prišel gor iz
Egipta. 3 Sedaj pojdi in udari Amáleka in popolnoma
uniči vse, kar imajo in ne prizanesi jim, temveč ubij
tako moškega kakor žensko, otroka in dojenčka, vola
in ovco, kamelo in osla.‹« 4 Savel je ljudstvo zbral
skupaj in jih preštel v Telaímu, dvesto tisoč pešcev in
deset tisoč mož iz Juda. 5 Savel je prišel do mesta
Amálečanov in prežal v dolini. 6 Savel je Kenéjcem
rekel: »Pojdite, odidite dol izmed Amálečanov, da
vas ne bi uničil z njimi, kajti izkazali ste prijaznost
vsem Izraelovim otrokom, ko so prišli gor iz Egipta.«
Tako so Kenéjci odšli izmed Amalečanov. 7 Savel je
udaril Amalečane od Havíle, dokler ne prideš do Šura,
ki je nasproti Egiptu. 8 Agága, kralja Amalečanov,
je zajel živega in z ostrino meča popolnoma uničil
vse ljudstvo. 9 Toda Savel in ljudstvo je prizaneslo
Agágu in najboljšemu od ovc, od volov, od pitancev
in jagnjet in vsega, kar je bilo dobro in niso jih želeli
popolnoma uničiti. Toda vsako stvar, ki je bila ničvredna
in zavrnjena, to so popolnoma uničili. 10 Potem je
prišla Gospodova beseda Samuelu, rekoč: 11 »To me
je pokesalo, da sem postavil Savla, da bi bil kralj, kajti
obrnil se je nazaj od sledenja meni in ni izvršil mojih
zapovedi.« To je užalostilo Samuela in ta je vso noč
klical h Gospodu. 12 Ko je Samuel zgodaj vstal, da bi
zjutraj srečal Savla, je bilo Samuelu povedano, rekoč:
»Savel je prišel v Karmel in glej, postavil si je kraj
in potem je šel naokrog, šel naprej in odšel dol do
Gilgála.« 13 Samuel je prišel k Savlu in Savel mu je
rekel: »Blagoslovljen bodi od Gospoda. Izpolnil sem
Gospodovo zapoved.« 14 Samuel pa je rekel: »Kaj
potem pomeni to blejanje ovc v mojih ušesih in mukanje
volov, ki ga slišim?« 15 Savel je rekel: »Privedli so jih
od Amalečanov, kajti ljudstvo je prizaneslo najboljšim
izmed ovc in izmed volov, da žrtvujejo Gospodu,
tvojemu Bogu, preostalo pa smo popolnoma uničili.«
16 Potem je Samuel rekel Savlu: »Ostani in povedal ti
bom kaj mi je to noč povedal Gospod.« In rekel mu je:
»Povej.« 17 Samuel je rekel: »Ko si bil majhen v svojem
lastnem pogledu, ali nisi bil narejen za poglavarja
Izraelovim rodovom in te je Gospod mazilil za kralja
nad Izraelom? 18 Gospod te je poslal na pot in rekel:
›Pojdi in popolnoma uniči grešnike Amalečane in se
bori proti njim, dokler ne bodo použiti.‹ 19 Zakaj potem
nisi ubogal Gospodovega glasu, temveč si se vrgel
na plen in storil zlo v Gospodovih očeh?« 20 Savel
je rekel Samuelu: »Da, ubogal sem Gospodov glas
in sem šel na pot, na katero me je poslal Gospod in
privedel sem Agága, kralja Amalečanov in popolnoma
sem uničil Amálečane. 21 Toda ljudstvo je vzelo od
plena, ovce in vole, glavne izmed stvari, ki naj bi bile
popolnoma uničene, da žrtvujejo Gospodu, tvojemu
Bogu v Gilgálu.« 22 Samuel je rekel: »Ali ima Gospod
tako veliko zadovoljstvo v žgalnih daritvah in klavnih

daritvah, kot v ubogljivosti Gospodovemu glasu? Glej,
ubogati je bolje kot klavna daritev in poslušati [bolje]
kot tolšča ovnov. 23 Kajti upor je kakor greh čaranja in
trmoglavost je kakor krivičnost in malikovanje. Ker si
zavrnil Gospodovo besedo, je tudi on zavrnil tebe, da
bi bil kralj.« 24 Savel je rekel Samuelu: »Grešil sem,
kajti prekršil sem Gospodovo zapoved in tvoje besede,
ker sem se bal ljudstva in ubogal njihov glas. 25 Zdaj
torej, prosim te, odpusti moj greh in se ponovno obrni
z menoj, da lahko obožujem Gospoda.« 26 Samuel pa
je rekel Savlu: »Ne bom se vrnil s teboj, kajti zavrnil si
Gospodovo besedo in Gospod je zavrnil tebe, da bi bil
kralj nad Izraelom.« 27 Medtem ko se je Samuel obrnil
naokoli, da gre proč, je zgrabil krajec njegovega plašča
in ga odtrgal. 28 Samuel pa mu je rekel: » Gospod je
ta dan odtrgal Izraelovo kraljestvo od tebe in ga izročil
tvojemu bližnjemu, ki je boljši kakor ti. 29 Tudi Močni
Izraelov ne bo lagal niti se kesal, kajti on ni človek, da
bi se kesal.« 30 Potem je rekel: »Grešil sem. Vendar
me sedaj počasti, prosim te, pred starešinami mojega
ljudstva in pred Izraelom in se ponovno obrni z menoj,
da bom lahko oboževal Gospoda, tvojega Boga.« 31
Tako se je Samuel ponovno obrnil za Savlom, in Savel
je oboževal Gospoda. 32 Potem je Samuel rekel:
»Privedite sèm k meni Agága, kralja Amalečanov.«
Agág je prefinjeno prišel k njemu. In Agág je rekel:
»Zagotovo je grenkoba smrti minila.« 33 Samuel je
rekel: »Kakor je tvoj meč naredil ženske brez otrok,
tako bo tvoja mati brez otroka med ženskami.« In
Samuel je Agága razsekal na koščke pred Gospodom
v Gilgálu. 34 Potem je Samuel odšel v Ramo, Savel
pa je odšel gor, do svoje hiše, v Savlovo Gíbeo. 35
Samuel ni več prišel, da bi videl Savla, do dneva svoje
smrti, vendar je Samuel žaloval za Savlom. In Gospod
se je pokesal, da je Savla postavil [za] kralja nad
Izraelom.

16 Gospod je rekel Samuelu: »Doklej boš žaloval
za Savlom, glede na to, da sem ga zavrnil od
kraljevanja nad Izraelom? Napolni svoj rog z oljem in
pojdi, poslal te bom k Betlehemcu Jeseju, kajti med
njegovimi sinovi sem si priskrbel kralja.« 2 Samuel
je rekel: »Kako lahko grem? Če Savel to sliši, me
bo ubil.« Gospod je rekel: »Vzemi s seboj telico in
reci: ›Prišel sem, da žrtvujem Gospodu.‹ 3 H klavni
daritvi pokliči Jeseja, jaz pa ti bom pokazal kaj boš
storil in mazilil mi boš tistega, ki ti ga imenujem.« 4
Samuel je storil to, kar je Gospod govoril in prišel v
Betlehem. Starešine mesta pa so trepetali ob njegovem
prihodu in rekli: »Ali prihajaš miroljubno?« 5 Rekel
je: »Miroljubno. Prišel sem, da darujem Gospodu.
Posvetite se in pridite z menoj h klavni daritvi.« In
Jeseja in njegove sinove je posvetil ter jih poklical k
daritvi. 6 Pripetilo se je, ko so prišli, da je pogledal na
Eliába in rekel: »Zagotovo je Gospodov maziljenec
pred njim.« 7 Toda Gospod je rekel Samuelu: »Ne
glej na njegovo obličje ali na višino njegove postave,
ker sem ga odklonil, kajti GOSPOD ne vidi, kakor
vidi človek; kajti človek gleda na zunanji videz, toda
Gospod gleda na srce.« 8 Potem je Jese poklical
Abinadába in ga primoral, da gre pred Samuela. In
ta je rekel: »Niti tega Gospod ni izbral.« 9 Potem je
Jese primoral Šamája, da gre mimo. Rekel je: »Niti
Gospod ni izbral tega.« 10 Ponovno, Jese je primoral
sedem svojih sinov, da gredo mimo pred Samuelom.
Samuel je rekel Jeseju: » Gospod ni izbral teh.« 11
Samuel je rekel Jeseju: »Ali so tukaj vsi tvoji otroci?«
Rekel je: »Ostaja še najmlajši in glej, on varuje ovce.«
Samuel je rekel Jeseju: »Pošlji in privedi ga, kajti ne
bomo sedli dol, dokler on ne pride sèm.« 12 Poslal
je in ga privedel noter. Torej bil je rdečkast in hkrati
lepega obličja in čeden na pogled. In Gospod je rekel:
»Vstani, mazili ga, kajti to je on.« 13 Potem je Samuel
vzel rog olja in ga mazilil v sredi njegovih bratov.
Gospodov Duh je prišel na Davida od tega dne dalje.
Tako je Samuel vstal in odšel v Ramo. 14 Vendar pa je
Gospodov Duh odšel od Savla in zli duh od Gospoda
ga je nadlegoval. 15 Savlovi služabniki so mu rekli:
»Glej torej, nadleguje te zli duh od Boga. 16 Naj naš
gospod sedaj zapove svojim služabnikom, ki so pred
teboj, da poiščejo človeka, ki je spreten igralec na
harfo. Zgodilo se bo, ko bo nad teboj zli duh od Boga,
da bo igral s svojo roko, tebi pa bo dobro.« 17 Savel je
svojim služabnikom rekel: »Priskrbite mi torej človeka,
ki lahko dobro igra in ga privedite k meni.« 18 Potem je
eden izmed služabnikov odgovoril in rekel: »Glej, videl
sem sina Betlehemca Jeseja, ki je spreten v igranju,
močan, hraber mož, bojevnik, razsoden v zadevah
in ljubke osebnosti in Gospod je z njim.« 19 Zato je
Savel poslal poslance k Jeseju in rekel: »Pošlji mi
svojega sina Davida, ki je z ovcami.« 20 Jese je vzel
osla, obloženega s kruhom, vinski meh, kozlička in
jih po svojem sinu Davidu poslal k Savlu. 21 David je
prišel k Savlu in stal pred njim in on ga je silno vzljubil
in postal je njegov nosilec bojne opreme. 22 Savel
je poslal k Jeseju, rekoč: »Pusti Davida, prosim te,
stati pred menoj, kajti našel je naklonjenost v mojem
pogledu.« 23 Pripetilo se je, ko je bil zli duh od Boga
nad Savlom, da je David vzel harfo in igral s svojo
roko. Tako je bil Savel osvežen in bilo mu je dobro in
zli duh je odšel od njega.

17 Torej Filistejci so zbrali skupaj svoje vojske za
boj in zbrani so bili skupaj pri Sohóju, ki pripada
Judu in se utaborili med Sohójem in Azéko, v Efes
Damímu. 2 Savel in Izraelovi možje so bili zbrani

skupaj in se utaborili poleg doline Elá in se postrojili
v boj zoper Filistejce. 3 Filistejci so stali na gori na
eni strani, Izrael pa je stal na gori na drugi strani in
med njimi je bila dolina. 4 Iz tabora Filistejcev je prišel
šampion iz Gata, po imenu Goljat, katerega višina je
bila šest komolcev in pedenj. 5 Na svoji glavi je imel
čelado iz brona in oborožen je bil z verižnim plaščem.
Teža plašča je bila pet tisoč šeklov brona 6 Na svojih
nogah je imel bronaste golenice in okrogel ščit iz brona
med svojimi rameni. 7 Palica njegove sulice je bila
podobna tkalčevemu brunu in vrh njegove sulice je
tehtal šeststo šeklov železa in nekdo, ki je nosil ščit, je
šel pred njim. 8 Stal je in klical Izraelovim vojskam
ter jim rekel: »Zakaj ste prišli ven, da se postrojite za
boj? Mar nisem jaz Filistejec, vi pa Savlovi služabniki?
Izberite zase moža in naj pride dol k meni. 9 Če se je
zmožen bojevati z menoj in me ubiti, potem bomo mi
vaši služabniki, toda če prevladam zoper njega in ga
ubijem, potem boste vi naši služabniki in nam služili.«
10 Filistejec je rekel: »Danes izzivam Izraelove vojske.
Dajte mi človeka, da se lahko skupaj bojujeva.« 11 Ko
so Savel in ves Izrael slišali te Filistejčeve besede, so
bili zaprepadeni in silno prestrašeni. 12 Torej David je
bil sin tega Efratejca iz Judovega Betlehema, katerega
ime je bilo Jese. Ta je imel osem sinov. V Savlovih
dneh je mož odšel med može za starca. 13 Trije
najstarejši Jesejevi sinovi so odšli in Savlu sledili v
bitko. Imena njegovih treh sinov, ki so šli v bitko, so
bila Eliáb, prvorojenec in poleg njega Abinadáb in tretji
Šamá. 14 David je bil najmlajši in trije starejši so sledili
Savlu. 15 Toda David je šel in se vrnil od Savla, da pri
Betlehemu pase ovce svojega očeta. 16 Filistejec se je
približal zjutraj in zvečer in se nastavljal štirideset dni.
17 Jese je svojemu sinu Davidu rekel: »Vzemi sedaj
za svoje brate škaf tega praženega zrnja in teh deset
hlebov ter steci v tabor k svojim bratom 18 in teh deset
sirov odnesi k poveljniku njihove tisočnije in poglej,
kako se imajo tvoji bratje in vzemi njihovo jamstvo.«
19 Torej Savel in oni in vsi Izraelovi možje so bili v
dolini Elá, boreč se s Filistejci. 20 David je vstal zgodaj
zjutraj in pustil ovce s čuvajem in vzel ter odšel, kakor
mu je Jese zapovedal. Prišel je k okopu, medtem ko je
šla vojska naprej v boj in zavpila za boj. 21 Kajti Izrael
in Filistejci so se postrojili v bitko, vojska zoper vojsko.
22 David je pustil svoj voz v roki čuvaja voza, stekel v
vojsko, prišel in pozdravil svoje brate. 23 Medtem ko je
govoril z njimi, glej, je prišel šampion, Filistejec iz Gata,
po imenu Goljat, iz vojske Filistejcev in govoril glede
na te iste besede in David jih je slišal. 24 Ko so vsi
Izraelovi možje videli moža, so zbežali pred njim in bili
so boleče prestrašeni. 25 Možje iz Izraela so rekli: »Ali
ste videli tega moža, ki je prišel gor? Zagotovo je prišel
gor, da Izraela izpostavi sramotenju. Zgodilo se bo, da
bo moža, ki ga ubije, kralj obogatil z velikimi bogastvi
in dal mu bo svojo hčer in osvobodil hišo njegovega
očeta v Izraelu.« 26 David je spregovoril možem, ki so
stali poleg njega, rekoč: »Kaj bo storjeno možu, ki ubije
tega Filistejca in odvzame grajo od Izraela? Kajti kdo je
ta neobrezani Filistejec, da bi izpostavljal sramotenju
vojske živega Boga?« 27 Ljudstvo mu je odgovorilo na
ta način, rekoč: »Tako bo storjeno možu, ki ga ubije.«
28 Njegov najstarejši brat Eliáb pa je slišal, ko je govoril
možem. Eliábova jeza je bila vžgana zoper Davida in
rekel je: »Zakaj si prišel sèm dol? In s kom si pustil
tistih nekaj ovc v divjini? Poznam tvojo ošabnost in
porednost tvojega srca, kajti prišel si dol, da bi lahko
videl bitko.« 29 David je rekel: »Kaj sem torej storil?
Mar ni tam razlog?« 30 Od njega se je obrnil k drugemu
in mu govoril na isti način, ljudstvo pa mu je ponovno
odgovorilo po prejšnjem načinu. 31 Ko so bile slišane
besede, ki jih je govoril David, so jih ponovili pred
Savlom. In ta je poslal ponj. 32 David je rekel Savlu:
»Naj srce nobenega človeka ne upade zaradi njega.
Tvoj služabnik bo šel in se boril s tem Filistejcem.« 33
Savel je rekel Davidu: »Ti nisi zmožen iti zoper tega
Filistejca, da se boriš z njim, kajti ti si še mladostnik,
on pa je bojevnik od svoje mladosti.« 34 David je rekel
Savlu: »Tvoj služabnik je pasel ovce svojega očeta
in prišel je lev in medved in vzel jagnje iz tropa. 35
Odšel sem ven za njim, ga udaril in to osvobodil iz
njegovih ust. Ko se je dvignil zoper mene, sem ga ujel
za njegovo grivo, ga udaril in usmrtil. 36 Tvoj služabnik
je usmrtil tako leva kakor medveda in ta neobrezani
Filistejec bo kakor eden izmed njiju, glede na to, da je
izzival vojske živega Boga.« 37 Poleg tega je David
rekel: » Gospod, ki me je osvobodil iz levje šape in
iz medvedje šape, on me bo osvobodil iz roke tega
Filistejca.« In Savel je rekel Davidu: »Pojdi in Gospod
bodi s teboj.« 38 Savel je Davida oborožil s svojo bojno
opremo in mu na glavo nadel bronasto čelado. Prav
tako ga je oborožil z verižnim plaščem. 39 David je
opasal svoj meč na svojo bojno opremo in poskušal
oditi, kajti tega ni preizkusil. David je rekel Savlu: »Ne
morem iti s tem, kajti teh [stvari] nisem preizkusil.« In
David jih je odložil iz sebe. 40 Vzel je svojo palico v
svojo roko in si izbral pet gladkih kamnov iz potoka in
jih položil v pastirsko torbo, ki jo je imel, celo v malho
in njegova prača je bila v njegovi roki in približal se je
Filistejcu. 41 Filistejec je prišel in se približal Davidu in
mož, ki je nosil ščit, je šel pred njim. 42 Ko je Filistejec
pogledal naokoli in zagledal Davida, ga je preziral, kajti
bil je šele mladostnik, rdečkast in lepega obličja. 43
Filistejec je Davidu rekel: » Sem mar pes, da prihajaš k
meni s palicami?« Filistejec je Davida preklel pri svojih

bogovih. 44 Filistejec je rekel Davidu: »Pridi k meni in
tvoje meso bom izročil perjadi neba in živalim polja.«
45 Potem je David rekel Filistejcu: »Ti prihajaš k meni
z mečem, s sulico in s ščitom, toda jaz prihajam k
tebi v imenu Gospoda nad bojevniki, Boga Izraelovih
vojsk, ki si ga izpostavljal sramotenju. 46 Ta dan te bo
Gospod izročil v mojo roko in udaril te bom in tvojo
glavo vzel iz tebe in trupla vojske Filistejcev bom ta
dan izročil zračni perjadi in divjim zverem zemlje, da
bo vsa zemlja lahko vedela, da je Bog v Izraelu. 47
Ves ta zbor bo vedel, da Gospod ne rešuje z mečem
in sulico, kajti boj je Gospodov in on vas bo izročil v
naše roke.« 48 Pripetilo se je, ko je Filistejec vstal in
prišel ter se približal, da sreča Davida, da je David
pohitel in stekel proti vojski, da sreča Filistejca. 49
David je svojo roko položil v svojo torbo, od tam vzel
kamen, ga zalučal in udaril Filistejca v njegovo čelo,
da je kamen potonil v njegovo čelo in ta je padel na
svoj obraz k zemlji. 50 Tako je David prevladal nad
Filistejcem s pračo in s kamnom in Filistejca udaril in
ubil, pa vendar v Davidovi roki ni bilo meča. 51 Zato
je David stekel in obstal nad Filistejcem, vzel njegov
meč, ga izvlekel iz njegove nožnice, ga ubil in z njim
odsekal njegovo glavo. Ko so Filistejci videli, da je
bil njihov šampion mrtev, so pobegnili. 52 Možje iz
Izraela in možje iz Juda so vstali, zavpili in zasledovali
Filistejce, dokler ne prideš do doline in k velikim vratom
Ekróna. Ranjeni izmed Filistejcev so padali dol po poti
k Šaarájimu, celo do Gata in do Ekróna. 53 Izraelovi
otroci so se vrnili iz preganjanja za Filistejci in oplenili
njihove šotore. 54 David je vzel glavo Filistejca in jo
prinesel v Jeruzalem, toda njegovo bojno opremo je
odložil v svoj šotor. 55 Ko je Savel zagledal Davida
iti naprej zoper Filistejca, je rekel Abnêrju, poveljniku
vojske: »Abnêr, čigav sin je ta mladostnik?« Abnêr
je rekel: » Kakor živi tvoja duša, oh kralj, ne morem
povedati.« 56 Kralj je rekel: »Poizvedi, čigav sin je ta
najstnik.« 57 Ko se je David vrnil iz uboja Filistejca,
ga je Abnêr vzel in privedel pred Savla, s Filistejčevo
glavo v svoji roki. 58 Savel mu je rekel: »Čigav sin si ti,
ti mladenič?« David je odgovoril: »Jaz sem sin tvojega
služabnika Betlehemca Jeseja.«

18 Pripetilo se je, ko je končal pogovor s Savlom,
da se je Jonatanova duša povezala z Davidovo
dušo in Jonatan ga je vzljubil kakor svojo lastno dušo.
2 Savel ga je ta dan vzel in mu ni več dovolil iti domov,
k hiši svojega očeta. 3 Potem sta Jonatan in David
sklenila zavezo, ker ga je vzljubil kakor svojo lastno
dušo. 4 Jonatan si je slekel vrhnje oblačilo, ki je bilo
na njem in ga dal Davidu, in svoja oblačila, celo do
svojega meča, svojega loka in svojega pasu. 5 David
je odšel ven, kamor ga je poslal Savel in se modro
vedel. Savel ga je postavil nad bojevnike in sprejet je
bil pred očmi vsega ljudstva in tudi pred očmi Savlovih
služabnikov. 6 Pripetilo se je, medtem ko so prišli,
ko se je David vrnil iz pokola Filistejca, da so prišle
ženske ven iz vseh Izraelovih mest, pojoč in plešoč, da
srečajo kralja Savla z bobniči, z radostjo in z glasbenimi
instrumenti. 7 Ženske so odgovarjale druga drugi,
medtem ko so igrale in govorile: »Savel je umoril svoje
tisoče, David pa svoje deset tisoče.« 8 Savel je bil zelo
ogorčen in [to] govorjenje mu ni ugajalo in je rekel:
»Davidu so pripisale deset tisoče, meni pa so pripisale
samo tisoče. Kaj ima lahko več kakor kraljestvo?«
9 Savel je od tistega dne dalje Davida opazoval. 10
Pripetilo se je naslednji dan, da je nad Savla prišel zli
duh od Boga in je prerokoval v sredi hiše. David pa
je igral s svojo roko kakor ob drugih časih. V Savlovi
roki pa je bilo kopje. 11 Savel je zalučal kopje, kajti
rekel je: » S tem bom Davida udaril celo k zidu.« David
pa se je dvakrat izognil njegovi prisotnosti. 12 Savel
se je bal Davida, ker je bil Gospod z njim, od Savla
pa je odšel. 13 Zato ga je Savel odstranil od sebe
in ga postavil za poveljnika nad tisočimi in odhajal
in prihajal je pred ljudstvom. 14 David se je na vseh
svojih poteh obnašal modro in Gospod je bil z njim.
15 Zato se ga je Savel, ko je videl, da se je obnašal
zelo modro, bal. 16 Toda ves Izrael in Juda je ljubil
Davida, zato ker je odhajal in prihajal pred njimi. 17
Savel je rekel Davidu: »Glej mojo starejšo hči Merábo,
njo ti bom dal za ženo, samo hraber bodi zame in
bojuj Gospodove boje.« Kajti Savel je rekel: »Naj moja
roka ne bo nad njim, temveč naj bo nad njim roka
Filistejcev.« 18 David je rekel Savlu: »Kdo sem jaz? In
kaj je moje življenje ali družina mojega očeta v Izraelu,
da bi bil kraljev zet?« 19 Toda pripetilo se je ob času,
ko naj bi bila Savlova hči Merába dana Davidu, da je
bila dana za ženo Mehólčanu Adriélu. 20 Savlova hči
Mihála je ljubila Davida in povedali so Savlu in stvar
mu je ugajala. 21 Savel je rekel: »Dal mu jo bom, da
mu bo lahko za zanko in da bo roka Filistejcev lahko
zoper njega.« Zato je Savel rekel Davidu: »Danes
boš moj zet z eno od dveh.« 22 Savel je zapovedal
svojim služabnikom, rekoč: »Na skrivaj se pogovarjajte
z Davidom in recite: ›Glej, kralj se razveseljuje v tebi
in vsi njegovi služabniki te ljubijo. Sedaj torej postani
kraljev zet.‹« 23 Savlovi služabniki so te besede
govorili na Davidova ušesa. David je rekel: »Ali se vam
zdi to lahka stvar postati kraljev zet, glede na to, da
sem revež in preziran?« 24 Savlovi služabniki so mu
povedali, rekoč: »David je govoril na ta način.« 25
Savel je rekel: »Tako boste rekli Davidu: ›Kralj ne želi
nobene dote, temveč sto prednjih kožic Filistejcev, da
bi bil maščevan nad kraljevimi sovražniki.‹« Toda Savel

je mislil, da bi Davidu povzročil pasti po roki Filistejcev.
26 Ko so njegovi služabniki te besede povedali Davidu,
je Davidu ugajalo, da bi bil kraljev zet in dnevi še niso
pretekli. 27 Zato je David vstal in odšel, on in njegovi
možje in izmed Filistejcev so usmrtili dvesto mož.
David je prinesel njihove prednje kožice in v polnem
številu so jih izročili kralju, da bi postal kraljev zet. In
Savel mu je dal svojo hčer Mihálo za ženo. 28 Savel je
videl in spoznal, da je bil Gospod z Davidom in da
ga je Savlova hči Mihála ljubila. 29 Savel pa se je še
bolj bal Davida in Savel je dnevno postajal Davidov
sovražnik. 30 Potem so princi Filistejcev odšli naprej in
pripetilo se je, potem ko so šli naprej, da se je David
obnašal bolj modro kakor vsi Savlovi služabniki, tako
da je bilo njegovo ime zelo cenjeno.

19 Savel je spregovoril svojemu sinu Jonatanu in
vsem svojim služabnikom, da naj ubijejo Davida.
2 Toda Savlov sin Jonatan se je zelo veselil v Davidu,
in Jonatan je povedal Davidu, rekoč: »Moj oče Savel si
prizadeva, da te ubije. Sedaj torej, prosim te, pazi nase
do jutra in ostani na skritem mestu in se skrij, 3 jaz pa
bom šel ven in stal poleg svojega očeta na polju, kjer
si ti in se bom s svojim očetom posvetoval o tebi in kar
vidim, to ti bom povedal.« 4 Jonatan je svojemu očetu
Savlu govoril dobro o Davidu in mu rekel: »Naj kralj
ne greši zoper svojega služabnika, zoper Davida, ker
on ni grešil zoper tebe in ker so bila njegova dela do
tebe zelo dobra, 5 kajti ali ni svojega življenja položil
v svojo roko in usmrtil Filistejca in je Gospod izvršil
veliko rešitev duš za ves Izrael. Ti si to videl in si se
veselil. Zakaj potem hočeš grešiti zoper nedolžno kri,
da bi Davida ubil brez razloga?« 6 Savel je prisluhnil
Jonatanovemu glasu in Savel je prisegel: » Kakor živi
Gospod, on ne bo umorjen.« 7 Jonatan je poklical
Davida in Jonatan mu je pokazal vse te stvari. Jonatan
je Davida privedel k Savlu in bil je v njegovi prisotnosti,
kakor v preteklih časih. 8 Tam je bila ponovno vojna in
David je odšel ven in se boril s Filistejci in jih usmrtil
z velikim pokolom in oni so zbežali od njega. 9 Zli
duh od Gospoda je bil nad Savlom, ko je sedel v svoji
hiši, s svojim kopjem v svoji roki in David je igral s
svojo roko. 10 Savel si je prizadeval, da s kopjem udari
Davida, celo k zidu, toda ta se je izmuznil iz Savlove
prisotnosti in kopje je zapičil v zid, David pa je zbežal
in tisto noč pobegnil. 11 Savel je tudi k Davidovi hiši
poslal poslance, da ga stražijo in da ga zjutraj ubijejo.
In Davidova žena Mihála mu je povedala, rekoč: »Če
nocoj ne rešiš svojega življenja, boš jutri umorjen.«
12 Tako je Mihála Davida spustila navzdol skozi okno
in odšel je, bežal ter pobegnil. 13 Mihála pa je vzela
kip in ga položila na posteljo in za njegov vzglavnik
položila blazino iz kozje dlake in to pokrila z obleko.
14 Ko je Savel poslal poslance, da primejo Davida, je
rekla: »Bolan je.« 15 Savel je ponovno poslal poslance,
da vidijo Davida, rekoč: »Privedite ga gor k meni v
postelji, da ga bom lahko ubil.« 16 Ko so poslanci
vstopili, glej, je bil v postelji kip, z blazino iz kozje dlake
za njegov vzglavnik. 17 Savel je rekel Miháli: »Zakaj si
me tako zavedla in mojega sovražnika poslala proč, da
je pobegnil?« Mihála je Savlu odgovorila: »Rekel mi je:
›Pusti me oditi; čemu bi te ubil?‹« 18 Tako je David
bežal, pobegnil in prišel k Samuelu v Ramo ter mu
povedal vse, kar mu je Savel storil. In on in Samuel
sta odšla ter prebivala v Najótu. 19 To je bilo povedano
Savlu, rekoč, poglej: »David je pri Najótu v Rami.« 20
Savel je poslal poslance, da primejo Davida. Ko pa
so ti zagledali skupino prerokov, ki je prerokovala in
Samuela stati kot določenega nad njimi, je bil Božji Duh
nad Savlovimi poslanci in tudi oni so prerokovali. 21
Ko je bilo to povedano Savlu, je poslal druge poslance
in tudi ti so prerokovali. In Savel je ponovno, tretjič,
poslal poslance in tudi ti so prerokovali. 22 Potem je
tudi sam odšel v Ramo in prišel k velikemu vodnjaku,
ki je v Sehuju. Vprašal je in rekel: »Kje sta Samuel in
David?« Nekdo je rekel: »Glej, onadva sta pri Najótu
v Rami.« 23 In odšel je tja k Najótu v Ramo in Božji
Duh je bil tudi nad njim in šel je naprej in prerokoval,
dokler ni prišel k Najótu v Ramo. 24 Tudi on je slekel
svoja oblačila in na podoben način prerokoval pred
Samuelom in ves ta dan in vso noč ležal gol. Zato
pravijo: » Ali je tudi Savel med preroki?«

20 David je pobegnil iz Najóta v Rami in prišel ter
pred Jonatanom rekel: »Kaj sem storil? Kaj je
moja krivda? Kakšen je moj greh pred tvojim očetom,
da mi streže po življenju?« 2 Rekel mu je: »Bog ne
daj. Ne boš umrl. Glej, moj oče ne bo storil ničesar,
ali velikega ali malega, razen, da mi bo to pokazal.
Zakaj bi moj oče to stvar skril pred menoj? To ni tako.«
3 David je poleg tega prisegel in rekel: »Tvoj oče
zagotovo ve, da sem našel milost v tvojih očeh.« Rekel
je: »Naj Jonatan tega ne izve, da ne bi bil užaloščen,
toda resnično, kakor živi Gospod in kakor živi tvoja
duša, je samo korak med menoj in smrtjo.« 4 Potem je
Jonatan rekel Davidu: »Karkoli želi tvoja duša, celo
to bom storil zate.« 5 David je Jonatanu rekel: »Glej,
jutri je mlaj in jaz naj ne bi manjkal sedeti s kraljem
pri mizi. Toda pusti mi oditi, da se lahko skrijem na
polju do tretjega dne zvečer. 6 Če me tvoj oče sploh
pogreši, potem reci: ›David je iskreno prosil oditi od
mene, da lahko teče v svoje mesto Betlehem, kajti tam
je letna klavna daritev za vso družino.‹ 7 Če reče tako:
› To je dobro, ‹ bo tvoj služabnik imel mir. Toda če bo
zelo ogorčen, potem bodi prepričan, da je po njem
določeno zlo. 8 Zato boš prijazno postopal s svojim

služabnikom, kajti svojega služabnika si privedel v
Gospodovo zavezo s seboj. Vendar če bo v meni
krivičnost, me sam ubij, kajti zakaj bi me privedel k
svojemu očetu?« 9 Jonatan je rekel: »To bodi daleč
od tebe, kajti če zagotovo izvem, da je bilo po mojem
očetu določeno zlo, da pride nadte, mar ti ne bi potem
tega povedal?« 10 Potem je David rekel Jonatanu:
»Kdo mi bo povedal? Ali kaj če ti tvoj oče odgovori
surovo?« 11 Jonatan je rekel Davidu: »Pridi in pojdiva
ven na polje.« In oba izmed njiju sta odšla na polje. 12
Jonatan je rekel Davidu: »Oh Gospod, Izraelov Bog,
ko bom kadarkoli slišal svojega očeta, jutri ali tretji dan
in glej, če bo dobro do Davida in potem ne pošljem
k tebi in ti tega ne pokažem; 13 Gospod stori tako
in mnogo več Jonatanu. Toda če to ugaja mojemu
očetu, da ti stori zlo, potem ti bom to pokazal in te
poslal proč, da boš lahko šel v miru, in Gospod bodi s
teboj, kakor je bil z mojim očetom. 14 Dokler še živim
ne boš samo meni izkazoval Gospodove prijaznosti,
da ne umrem, 15 temveč tudi svoje prijaznosti ne
boš odsekal od moje hiše na veke. Ne, niti ko je
Gospod odsekal Davidove sovražnike, vsakega iz
obličja zemlje.« 16 Tako je Jonatan sklenil zavezo z
Davidovo hišo, rekoč: »Naj Gospod to celo zahteva pri
roki Davidovih sovražnikov.« 17 Jonatan je Davidu dal,
da je ponovno prisegel, ker ga je ljubil, kajti ljubil ga je,
kakor je ljubil svojo lastno dušo. 18 Potem je Jonatan
rekel Davidu: »Jutri je mlaj in ti boš pogrešan, ker bo
tvoj sedež prazen. 19 Ko boš tri dni ostal, potem boš
hitro šel dol in prišel h kraju, kjer si se skril, ko je bilo
opravilo v roki in ostal boš pri kamnu Ezelu. 20 Jaz pa
bom izstrelil tri puščice na tej strani, kakor če streljam
v tarčo. 21 Glej, poslal bom dečka, rekoč: ›Pojdi, najdi
puščice.‹ Če bom dečku izrecno rekel: ›Glej, puščice
so na tej tvoji strani, vzemi jih, ‹ potem pridi, kajti tam je
zate mir in nobene škode, kakor Gospod živi. 22 Toda
če mladeniču rečem tako: ›Glej, puščice so onstran
tebe, ‹ pojdi svojo pot, kajti Gospod te pošilja proč. 23
Glede zadeve, o kateri sva govorila, glej, Gospod bodi
med menoj in teboj na veke.« 24 Tako se je David
skril na polju. Ko je prišel mlaj, se je kralj usedel, da
jé hrano. 25 Kralj je sedel na svojem sedežu, kakor
ob drugih časih, torej sedežu pri zidu in Jonatan je
vstal in Abnêr je sedel pri Savlovi strani, Davidovo
mesto pa je bilo prazno. 26 Kljub temu Savel ta dan
ni spregovoril nobene stvari, kajti mislil je: »Nekaj se
mu je pripetilo, ni čist. Zagotovo ni čist.« 27 Pripetilo
se je naslednji dan, ki je bil drugi dan meseca, da je
bil Davidov prostor prazen. Savel je rekel svojemu
sinu Jonatanu: »Zakaj ne prihaja Jesejev sin k jedi
niti včeraj niti danes.« 28 Jonatan je odgovoril Savlu:
»David me je iskreno prosil za dovoljenje, da gre v
Betlehem. 29 Rekel je: ›Pusti me oditi, prosim te, kajti
naša družina ima klavno daritev v mestu in moj brat
mi je zapovedal, naj bom tam in sedaj, če sem našel
naklonjenost v tvojih očeh, mi pusti oditi, prosim te in
videti svoje brate.‹ Zato ne prihaja h kraljevi mizi.« 30
Potem je bila Savlova jeza vžgana zoper Jonatana
in mu je rekel: »Ti, sin sprevržene uporne ženske,
mar ne vem, da si si izbral Jesejevega sina v svojo
lastno zmedo in k zmedi nagote svoje matere? 31
Kajti dokler Jesejev sin živi na zemlji, ne boš utrjen niti
tvoje kraljestvo. Zato sedaj pošlji in mi ga pripelji, kajti
zagotovo bo umrl.« 32 Jonatan je svojemu očetu Savlu
odgovoril in mu rekel: »Zakaj naj bi bil umorjen? Kaj
je storil?« 33 Savel je vanj vrgel kopje, da ga pobije,
po čemer je Jonatan vedel, da je bilo od njegovega
očeta odločeno, da Davida usmrti. 34 Tako je Jonatan
v siloviti jezi vstal od mize in drugi dan meseca ni jedel
nobene hrane, kajti užaloščen je bil zaradi Davida, ker
mu je oče storil sramoto. 35 Pripetilo se je zjutraj, da
je Jonatan odšel na polje ob času, dogovorjenem z
Davidom in majhen deček z njim. 36 Svojemu dečku je
rekel: »Steci, poišči sedaj puščice, ki jih izstrelim.« In
medtem ko je deček stekel, je izstrelil puščico preko
njega. 37 Ko je deček prišel na mesto puščice, ki jo je
Jonatan izstrelil, je Jonatan zaklical za dečkom in rekel:
» Ali ni puščica onstran tebe?« 38 Jonatan je zaklical
za dečkom: »Podvizaj se, pohiti, ne stoj.« Jonatanov
deček je zbral puščice in prišel k svojemu gospodarju.
39 Toda deček ni vedel nobene stvari. Samo Jonatan
in David sta poznala zadevo. 40 Jonatan je izročil
svoje strelno orožje svojemu dečku in mu rekel: »Pojdi,
odnesi jih v mesto.« 41 In brž ko je deček odšel, se je
David dvignil iz kraja proti jugu in padel na svoj obraz
na tla in se trikrat priklonil. Drug drugega sta poljubila
in jokala drug z drugim, dokler David ni prevladal [v
joku]. 42 Jonatan je rekel Davidu: »Pojdi v miru, kakor
sva oba izmed naju prisegla v Gospodovem imenu,
rekoč: ›GOSPOD bodi med menoj in teboj in med
mojim semenom in tvojim semenom na veke.‹« In vstal
je ter odpotoval, Jonatan pa je odšel v mesto.

21 Potem je David prišel v Nob, k duhovniku
Ahimélehu in Ahiméleh se je bal ob srečanju z
Davidom in mu je rekel: »Zakaj si sam in ni nikogar s
teboj?« 2 David je rekel duhovniku Ahimélehu: »Kralj
mi je zapovedal opravilo in mi rekel: ›Naj noben človek
ne izve karkoli o opravilu, s katerim te pošiljam in
kaj sem ti zapovedal in svoje služabnike sem določil
na takšen in takšen kraj.‹ 3 Zdaj torej kaj je pod
tvojo roko? Daj mi pet hlebov kruha v roko ali kar je
prisotnega.« 4 Duhovnik je Davidu odgovoril in rekel:
» Tam ni običajnega kruha pod mojo roko, temveč
je posvečen kruh, če so se vsaj mladeniči zadržali

pred ženskami.« 5 David je odgovoril duhovniku in mu
rekel: »Resnično so bile ženske zadržane pred nami
te tri dni, odkar sem prišel ven in posode mladeničev
so svete in kruh je nekako običajen, da, kot bi bil
ta dan posvečen v posodi.« 6 Tako mu je duhovnik
dal posvečenega kruha, kajti tam ni bilo kruha, razen
hleba navzočnosti, kar je bilo vzeto izpred Gospoda,
da se položi vroč kruh na dan, ko je bil ta vzet. 7
Torej nek mož izmed Savlovih služabnikov se je ta dan
zadrževal tam pred Gospodom in njegovo ime je bilo
Doég, Edómec, glavni izmed črednikov, ki so pripadali
Savlu. 8 David je rekel Ahimélehu: »In ali ni tukaj pod
tvojo roko sulica ali meč? Kajti s seboj nisem prinesel
niti svojega meča niti svojih orožij, ker je kraljev posel
zahteval naglico.« 9 Duhovnik je rekel: »Meč Filistejca
Goljata, ki si ga umoril v dolini Elá, glej, ta je tukaj,
za efódom zavit v oblačilo. Če hočeš vzeti tega, ga
vzemi, kajti nobenega drugega ni, razen tega tukaj.«
David je rekel: »Nobenega ni podobnega temu; daj
mi ga.« 10 David se je vzdignil in tisti dan iz strahu
pred Savlom pobegnil in šel k Ahíšu, kralju v Gatu. 11
Ahíševi služabniki so mu rekli: » Ali ni to David, kralj
dežele? Ali niso prepevale druga drugi o njem v plesih,
rekoč: ›Savel je umoril svoje tisoče, David pa svoje
deset tisoče?‹« 12 David si je te besede položil v svoje
srce in se boleče bal Ahíša, kralja iz Gata. 13 Pred
njimi je spremenil svoje obnašanje in v njihovih rokah
se je hlinil zmešanega in praskal po vhodih velikih vrat
in si svojo slino pustil izlivati na svojo brado. 14 Potem
je Ahíš rekel svojim služabnikom: »Glejte no! Vidite,
človek je zmešan. Zakaj ste ga torej privedli k meni?
15 Mar potrebujem zmešanih ljudi, da ste pripeljali tega
pajdaša, da igra norca v moji prisotnosti? Ali naj ta
pajdaš pride v mojo hišo?«

22 David je torej odpotoval od tam in pobegnil v
votlino Adulám. Ko so njegovi bratje in vsa hiša
njegovega očeta to slišali, so odšli dol, tja k njemu.
2 K njemu so se zbrali skupaj vsak, kdor je bil v
stiski in vsak, kdor je bil v dolgu in vsak, kdor je bil
nezadovoljen; in postal je poveljnik nad njimi in tam
je bilo z njim okoli štiristo mož. 3 David je od tam
odšel v moábsko Micpo in moabskemu kralju rekel:
»Naj moj oče in moja mati, prosim te, prideta naprej
in bosta s teboj, dokler ne izvem kaj bo Bog storil
zame.« 4 In privedel ju je pred moábskega kralja in
prebivala sta z njim ves čas, ko je bil David v utrjenem
kraju. 5 Prerok Gad je rekel Davidu: »Ne prebivaj v
utrjenem kraju. Odidi in pojdi v Judovo deželo.« Potem
je David odrinil in prišel v gozd Heret. 6 Ko je Savel
slišal, da so odkrili Davida in može, ki so bili z njim
(torej Savel je prebival v Gíbei, pod drevesom v Rami,
s svojo sulico v svoji roki in vsi njegovi služabniki
so stali okoli njega), 7 je potem Savel rekel svojim
služabnikom, ki so stali okoli njega: »Poslušajte torej,
vi Benjaminovci, ali bo Jesejev sin vsakemu izmed vas
dal polja in vinograde in vas vse postavil za poveljnike
nad tisočimi in poveljnike nad stotimi, 8 da ste se vsi
izmed vas zarotili zoper mene in tam ni nikogar, ki mi
kaže, da je moj sin sklenil dogovor z Jesejevim sinom
in tam ni nikogar izmed vas, ki mu je žal zame ali
mi kaže, da je moj sin zoper mene razvnel mojega
služabnika, da preži v zasedi, kakor ta dan?« 9 Potem
je odgovoril Edómec Doég, ki je bil postavljen nad
Savlove služabnike in rekel: »Videl sem Jesejevega
sina prihajati v Nob, k Ahitúbovemu sinu Ahimélehu.
10 Ta je od Gospoda povprašal zanj in dal mu je živež
in dal mu je meč Filistejca Goljata.« 11 Potem je kralj
poslal, da pokliče duhovnika Ahiméleha, Ahitúbovega
sina in vso hišo njegovega očeta, duhovnike, ki so bili
v Nobu in vsi izmed njih so prišli h kralju. 12 Savel je
rekel: »Poslušaj sedaj ti, Ahitúbov sin.« Ta je odgovoril:
»Tukaj sem, moj gospod.« 13 Savel mu je rekel: »Zakaj
sta se zarotila zoper mene, ti in Jesejev sin, v tem,
da si mu dal kruha in meč in si od Boga poizvedel
zanj, da bi on vstal zoper mene, da preži v zasedi
kakor na ta dan?« 14 Potem je Ahiméleh odgovoril
kralju in rekel: »Kdo je tako zvest med vsemi tvojimi
služabniki kakor David, ki je kraljev zet in gre ob tvojem
ukazu in je častitljiv v tvoji hiši? 15 Ali sem takrat začel
poizvedovati od Boga zanj? To bodi daleč od mene. Naj
kralj ne pripiše kakršnekoli stvari svojemu služabniku
niti vsej hiši mojega očeta, kajti tvoj služabnik ni vedel
nič od vsega tega, manj ali več.« 16 Kralj je rekel:
»Zagotovo boš umrl, Ahiméleh, ti in vsa hiša tvojega
očeta.« 17 Kralj je rekel pešcem, ki so stali okoli njega:
»Obrnite se in ubijte Gospodove duhovnike, ker je
tudi njihova roka z Davidom in ker so vedeli, ko je
on pobegnil, pa mi tega niso pokazali.« Toda kraljevi
služabniki niso hoteli iztegniti svoje roke, da pade na
Gospodove duhovnike. 18 Kralj je rekel Doégu: »Ti
se obrni in padi nad duhovnike.« In Edómec Doég
se je obrnil in padel nad duhovnike in jih na ta dan
usmrtil petinosemdeset oseb, ki so nosili lanen efód. 19
Nob, mesto duhovnikov, je udaril z ostrino meča, tako
moške kakor ženske, otroke in dojenčke, vole, osle in
ovce, z ostrino meča. 20 Eden izmed Ahimélehovih
sinov, Ahitúbov sin, imenovan Abjatár, pa je ušel in
pobegnil za Davidom. 21 Abjatár je pokazal Davidu,
da je Savel umoril Gospodove duhovnike. 22 David
je rekel Abjatárju: »Vedel sem to ta dan, ko je bil
tam Edómec Doég, da bo zagotovo povedal Savlu.
Povzročil sem smrt vseh oseb hiše tvojega očeta. 23
Ostani z menoj, ne boj se, kajti kdor streže po mojem

življenju, streže po tvojem življenju. Toda z menoj boš
na varnem.«

23 Potem so povedali Davidu, rekoč: »Glej, Filistejci
se bojujejo zoper Keílo in ropajo mlatišča.« **2**
Zato je David poizvedel od Gospoda, rekoč: »Ali naj
grem in udarim te Filistejce?« Gospod je rekel Davidu:
»Pojdi in udari Filistejce in reši Keílo.« **3** Davidovi ljudje
so mu rekli: »Glej, bojimo se tukaj v Judu. Koliko bolj
potem, če pridemo v Keílo zoper vojske Filistejcev?« **4**
Potem je David ponovno poizvedel od Gospoda. In
Gospod mu je odgovoril ter rekel: »Vstani, pojdi dol
v Keílo, kajti jaz bom Filistejce izročil v tvojo roko.«
5 Tako so David in njegovi ljudje odšli v Keílo in se
borili s Filistejci in odvedli njihovo živino in jih udarili z
velikim pokolom. Tako je David rešil prebivalce Keíle.
6 Pripetilo se je, ko je Ahimélehov sin Abjatár pobegnil
k Davidu v Keílo, da je ta prišel dol z efódom v svoji
roki. **7** Savlu je bilo povedano to, da je David prišel v
Keílo. Savel je rekel: »Bog ga je izročil v mojo roko,
kajti z vstopom v mesto, ki ima velika vrata in zapahe,
je zaprt noter.« **8** Savel je vse ljudstvo sklical skupaj
k vojni, da gredo dol v Keílo, da oblegajo Davida in
njegove može. **9** David pa je vedel, da je Savel zoper
njega skrivno izvajal vragolijo in duhovniku Abjatárju je
rekel: »Prinesi sèm efód.« **10** Potem je David rekel:
»Oh Gospod, Izraelov Bog, tvoj služabnik je zagotovo
slišal, da Savel išče, da bi prišel v Keílo, da zaradi
mene uniči mesto. **11** Ali me bodo možje iz Keíle
izročili v njegovo roko? Ali bo Savel prišel dol, kakor
je tvoj služabnik slišal? Oh Gospod, Izraelov Bog,
rotim te, povej svojemu služabniku.« Gospod je rekel:
»Prišel bo dol.« **12** Potem je David rekel: »Ali bodo
možje iz Keíle izročili mene in moje ljudi v Savlovo
roko?« Gospod je rekel: »Izročili te bodo.« **13** Potem
so David in njegovi možje, ki jih je bilo okoli šeststo,
vstali in odrinili iz Keíle in odšli, kamor so lahko šli. To
je bilo povedano Savlu, da je David pobegnil iz Keíle
in ta je opustil, da gre naprej. **14** David je prebival v
divjini, v oporiščih in ostal na gori, v divjini Zif. Savel
ga je vsak dan iskal, toda Bog ga ni izročil v njegovo
roko. **15** David je videl, da je Savel prišel ven, da bi
stregel po njegovem življenju in David je bil v Zifski
divjini, v gozdu. **16** Savlov sin Jonatan je vstal in odšel
k Davidu v gozd in okrepil njegovo roko v Bogu. **17**
Rekel mu je: »Ne boj se, kajti roka mojega očeta Savla
te ne bo našla. Ti boš kralj nad Izraelom in jaz bom
poleg tebe in to tudi moj oče Savel ve.« **18** Onadva
sta sklenila zavezo pred Gospodom in David je ostal
v gozdu, Jonatan pa je odšel k svoji hiši. **19** Potem
so prišli gor Zífovci k Savlu v Gíbeo, rekoč: »Ali se
ne skriva David z nami v oporiščih v gozdu, na hribu
Hahíla, ki je na jugu Ješimona? **20** Zdaj torej, oh kralj,
pridi dol glede na vso željo svoje duše, da prideš dol
in naš del bo, da ga izročimo v kraljevo roko.« **21**
Savel je rekel: »Blagoslovljeni bodite od Gospoda,
kajti do mene imate sočutje. **22** Pojdite, prosim vas,
še pripravite in spoznajte in poglejte na njegov kraj,
kjer je njegovo shajališče in kdo ga je videl tam, kajti
povedano mi je, da postopa zelo premeteno. **23** Glejte
torej in vzemite spoznanje o vseh skrivnih krajih, kjer
se sam skriva in ponovno pridite k meni z gotovostjo in
jaz bom šel z vami in zgodilo se bo, če bo v deželi,
da ga bom poiskal med vsemi Judovimi tisočimi.« **24**
Vstali so in pred Savlom odšli v Zif, toda David in
njegovi ljudje so bili v Maónski divjini, na ravnini, južno
od Ješimona. **25** Tudi Savel in njegovi ljudje so odšli,
da ga iščejo. Davidu so povedali, zato je prišel dol v
skalo in ostal v Maónski divjini. Ko je Savel to slišal,
je zasledoval Davida v Maónski divjini. **26** Savel je
šel po tej strani gore, David in njegovi ljudje pa po
oni strani gore. David se je podvizal, da odide zaradi
strahu pred Savlom, kajti Savel in njegovi ljudje so
obkolili Davida in njegove može okrog in okrog, da jih
zgrabijo. **27** Toda k Savlu je prišel poslanec, rekoč:
»Pohiti in pridi, kajti Filistejci so vdrli v deželo.« **28**
Zato se je Savel vrnil od zasledovanja za Davidom in
odšel zoper Filistejce. Zato so ta kraj imenovali Sela-
hamah-lekot. **29** David se je dvignil od tam in prebival
v oporiščih pri En Gediju.

24 Pripetilo se je, ko se je Savel vrnil iz zasledovanja
Filistejcev, da mu je bilo povedano, rekoč: »Glej,
David je v divjini En Gedi.« **2** Potem je Savel vzel tri
tisoč izbranih mož iz vsega Izraela in odšel, da poišče
Davida in njegove ljudi na skalah divjih koz. **3** Ob poti
je prišel k stajam za ovce, kjer je bila votlina in Savel
je šel noter, da pokrije svoja stopala. David in njegovi
možje pa so ostajali ob straneh votline. **4** Davidovi
možje so mu rekli: »Glej, dan, o katerem ti je rekel
Gospod: ›Glej, tvojega sovražnika bom izročil v tvojo
roko, da mu boš lahko storil, kakor se ti zdi dobro.‹«
Potem je David vstal in na skrivnem odsekal krajec
Savlovega svečanega oblačila. **5** Pripetilo se je potem,
da ga je Davidovo srce udarilo, ker je odsekal krajec
Savlovega oblačila. **6** Svojim možem je rekel: » Gospod
ne daj, da bi storil tako stvar svojemu gospodarju,
Gospodovemu maziljencu, da iztegnem svojo roko
zoper njega, ker je maziljen od Gospoda.« **7** Tako je
David s temi besedami zadržal svoje služabnike in
jim ni pustil, da vstanejo zoper Savla. Toda Savel je
vstal iz votline in odšel na svojo pot. **8** Potem je tudi
David vstal in šel ven iz votline in zaklical za Savlom,
rekoč: »Moj gospod kralj.« Ko je Savel pogledal za
seboj, se je David sklonil s svojim obrazom k zemlji in
se priklonil. **9** David je rekel Savlu: »Zakaj poslušaš

besede ljudi, govoreč: ›Glej, David išče tvoje zlo?‹ 10
Glej, ta dan so tvoje oči videle, kako te je Gospod v
votlini izročil v mojo roko. Nekateri so mi zaukazali, naj
te usmrtim, toda moje oko ti je prizaneslo. Rekel sem:
›Ne bom iztegnil svoje roke zoper svojega gospoda,
kajti on je Gospodov maziljenec.‹ 11 Poleg tega, moj
oče, glej, da, poglej krajec svojega svečanega oblačila
v moji roki, kajti v tem, da sem odsekal krajec tvojega
svečanega oblačila in te nisem usmrtil, vedi in vidi,
da v moji roki ni niti zla niti prestopka in nisem grešil
zoper tebe, vendar ti loviš mojo dušo, da jo vzameš.
12 Gospod sodi med menoj in teboj in Gospod naj me
maščuje nad teboj, toda moja roka ne bo nad teboj.
13 Kakor pravi pregovor starcev: ›Zlobnost izvira od
zlobnih, ‹ toda moja roka ne bo nad teboj. 14 Za kom
je Izraelov kralj prišel ven? Za kom tečeš? Za mrtvim
psom, za bolho. 15 Gospod naj bo torej sodnik in
sodi med menoj in teboj in gleda in zagovarja mojo
pravdo in me osvobodi iz tvoje roke.« 16 Pripetilo se
je, ko je David Savlu prenehal govoriti te besede, da
je Savel rekel: » Ali je to tvoj glas, moj sin David?«
Savel je povzdignil svoj glas in zajokal. 17 Davidu je
rekel: »Pravičnejši si kakor jaz, kajti nagradil si mi
dobro, medtem ko sem ti jaz nagradil zlo. 18 Danes
si pokazal, kako dobro si ravnal z menoj, ker ko me
je Gospod izročil v tvojo roko, me nisi ubil. 19 Kajti
če človek najde svojega sovražnika ali ga bo pustil
sproščeno oditi? Zato [naj] te Gospod dobro nagradi
za to, kar si mi ta dan storil. 20 Sedaj glej, dobro
vem, da boš zagotovo postal kralj in da bo Izraelovo
kraljestvo utrjeno v tvoji roki. 21 Prisezi mi torej sedaj
pri Gospodu, da ne boš iztrebil mojega semena za
menoj in da ne boš uničil mojega imena iz hiše mojega
očeta.« 22 David je prisegel Savlu. Savel je odšel
domov, toda David in njegovi možje so se povzpeli na
utrjen kraj.

25 Samuel je umrl in vsi Izraelci so se zbrali skupaj,
ga objokovali in ga pokopali v njegovi hiši v Rami.
In David je vstal ter odšel dol k Paránski divjini. 2 Tam
je bil mož v Maónu, katerega posesti so bile v Karmelu.
Mož je bil zelo velik in imel je tri tisoč ovc in tisoč koz,
in svoje ovce je strigel v Karmelu. 3 Torej moževo ime
je bilo Nabál in ime njegove žene Abigájila. Bila je
ženska dobrega razumevanja in krasnega obličja, toda
mož je bil skopušen in hudoben v svojih dejanjih. Bil
je iz Kalébove hiše. 4 David je v divjini slišal, da je
Nabál strigel svoje ovce. 5 David je poslal ven deset
mladeničev in David je mladeničem rekel: »Povzpnite
se gor do Karmela in pojdite k Nabálu ter ga pozdravite
v mojem imenu. 6 Tako boste rekli njemu, ki živi v
uspevanju: ›Mir bodi tako tebi in mir bodi tvoji hiši in mir
bodi vsemu, kar imaš. 7 Sedaj sem slišal, da si imel
strižce. Torej tvoji pastirji, ki so bili z nami, jih nismo
poškodovali niti jim ni ničesar zmanjkalo, vse dokler so
bili v Karmelu. 8 Vprašaj svoje mladeniče in ti bodo
pokazali. Zato naj tvoji mladeniči najdejo naklonjenost
v tvojih očeh, kajti prišli smo na dober dan. Daj, prosim
te, karkoli pride k tvoji roki, svojim služabnikom in
svojemu sinu Davidu.‹« 9 Ko so Davidovi mladeniči
prišli, so v Davidovem imenu govorili Nabálu glede
na vse te besede in prenehali. 10 Nabál je odgovoril
Davidovim služabnikom in rekel: »Kdo je David? Kdo
je Jesejev sin? Današnje dni je mnogo služabnikov, ki
se odtrgajo, vsak mož od svojega gospodarja. 11 Mar
naj torej vzamem svoj kruh, svojo vodo in svoje meso,
ki sem ga zaklal za svoje strižce in ga dam možem,
za katere ne vem, od kod so?« 12 Tako so Davidovi
mladeniči obrnili svojo pot in ponovno odšli in prišli
ter mu povedali vse te besede. 13 David je svojim
možem rekel: »Opašite vsak mož svoj meč.« Opasali
so vsak mož svoj meč in tudi David je opasal svoj meč
in tam se je dvignilo za Davidom okoli štiristo mož.
Dvesto pa jih je ostalo pri stvareh. 14 Toda eden izmed
mladeničev je povedal Nabálovi ženi Abigájili, rekoč:
»Glej, David je iz divjine poslal poslance, da pozdravijo
našega gospodarja, on pa se jim je posmehoval. 15
Toda možje so bili zelo dobri do nas in nismo bili
poškodovani niti nismo pogrešali nobene stvari, dokler
smo bili seznanjeni z njimi, ko smo bili na poljih. 16 Bili
so nam zid, tako podnevi kakor ponoči, ves čas smo
bili z njimi, čuvajoč ovce. 17 Zdaj torej vedi in preudari,
kaj boš storila, kajti zlo je določeno zoper našega
gospodarja in zoper vso njegovo družino, kajti on je
tak Beliálov sin, da človek ne more govoriti z njim.«
18 Potem se je Abigájila podvizala in vzela dvesto
hlebov, dva vinska meha, pet pripravljenih ovc, pet mer
opraženega žita, sto grozdov rozin in dvesto figovih
kolačev in jih položila na osle. 19 Svojim služabnikom
je rekla: »Pojdite naprej pred menoj. Glejte, jaz pridem
za vami.« Toda svojemu soprogu Nabálu ni povedala.
20 To je bilo tako, medtem ko je jahala na oslu, da
je prišla dol ob zavetju hriba in glej, David in njegovi
možje so prihajali dol, nasproti njej in jih je srečala. 21
Torej David je rekel: »Zagotovo sem v divjini zaman
varoval vse, kar je imel ta pajdaš, tako da ni zmanjkalo
ničesar od vsega, kar je pripadalo njemu, on pa mi je
povrnil zlo za dobro. 22 Tako in še več naj tudi Bog
stori Davidovim sovražnikom, če do jutranje svetlobe
pustim od vsega, kar pripada njemu, karkoli, kar lula
proti zidu.« 23 Ko je Abigájila zagledala Davida, je
pohitela in razbremenila osla in pred Davidom padla
na svoj obraz in se priklonila do tal 24 in padla ob
njegovih stopalih ter rekla: »Nad menoj, moj gospod,
nad menoj naj bo ta krivičnost. Naj tvoja pomočnica,

prosim te, govori v tvoji pozornosti in poslušaj besede
svoje pomočnice. 25 Naj se moj gospod, prosim te,
ne ozira na tega Beliálovega moža, celó Nabála, kajti
kakor je njegovo ime, takšen je on; Nabál je njegovo
ime in bedaštvo je z njim, toda jaz, tvoja pomočnica,
nisem videla mladeničev svojega gospoda, ki si jih
poslal. 26 Zdaj torej, moj gospod, kakor živi Gospod in
kakor živi tvoja duša, glede na to, da te je Gospod
zadržal pred tem, da bi prihajal prelit kri in pred tem,
da bi se maščeval s svojo lastno roko, naj bodo torej
tvoji sovražniki in tisti, ki iščejo zlo mojemu gospodu,
kakor Nabál. 27 Naj bo sedaj ta blagoslov, ki ga
je tvoja pomočnica prinesla mojemu gospodu, dan
mladeničem, ki sledijo mojemu gospodu. 28 Prosim
te, odpusti prekršek svoje pomočnice, kajti Gospod
bo zagotovo naredil mojemu gospodu zanesljivo hišo,
ker moj gospod bojuje Gospodove bitke in vse tvoje
dni zlo ni bilo najdeno v tebi. 29 Vendar se je vzdignil
človek, da te preganja in da išče tvojo dušo, toda
duša mojega gospoda bo zvezana v svežnju življenja z
Gospodom, tvojim Bogom. Duše tvojih sovražnikov,
njih bo zalučal ven kakor iz srede prače. 30 In zgodilo
se bo, ko bo Gospod storil mojemu gospodu glede
na vse dobro, kar je govoril glede tebe in te določil
vladarja nad Izraelom, 31 da to ne bo žalost tebi niti
prizadeto srce mojemu gospodu ali da si brez vzroka
prelil kri ali da se je moj gospod sam maščeval, temveč
ko bo Gospod dobro postopal z mojim gospodom,
takrat se spomni svoje pomočnice.« 32 David je rekel
Abigájili: »Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki
te je ta dan poslal, da me srečaš 33 in blagoslovljen
bodi tvoj nasvet in blagoslovljena bodi ti, ki si me
ta dan zadržala pred prihajanjem, da prelijem kri in
pred maščevanjem sebe s svojo lastno roko. 34 Kajti
zagotovo, kakor Gospod, Izraelov Bog, živi, ki me
je zadržal pred tem, da ti škodujem, razen če ne bi
pohitela in prišla, da me srečaš, zagotovo ne bi do
jutranje svetlobe Nabálu ostalo karkoli, kar lula proti
zidu.« 35 Tako je David iz njene roke prejel to, kar
mu je prinesla in ji rekel: »Pojdi gor v miru k svoji
hiši. Glej, prisluhnil sem tvojemu glasu in sprejel tvojo
osebo.« 36 Abigájila je prišla k Nabálu in glej, v svoji
hiši je imel zabavo, kakor kraljevo zabavo. Nabálovo
srce je bilo veselo znotraj njega, kajti bil je zelo pijan.
Zato mu ni ničesar povedala, manj ali več, do jutranje
svetlobe. 37 Toda zjutraj se je pripetilo, ko je vino odšlo
iz Nabála in mu je njegova žena povedala te stvari, da
je njegovo srce znotraj njega umrlo in je postal kakor
kamen. 38 Pripetilo se je okoli deset dni kasneje, da
je Gospod udaril Nabála, da je umrl. 39 Ko je David
slišal, da je bil Nabál mrtev, je rekel: »Blagoslovljen
bodi Gospod, ki je zagovarjal zadevo moje graje pred
Nabálovo roko in je svojega služabnika obvaroval
pred zlom, kajti Gospod je Nabálovo zlobnost povrnil
na njegovo lastno glavo.« In David je poslal in se
posvetoval z Abigájilo, da si jo vzame k sebi za ženo.
40 Ko so Davidovi služabniki prišli k Abigájili v Karmel,
so ji spregovorili, rekoč: »David nas je poslal k tebi,
da te vzame k sebi za ženo.« 41 Vzdignila se je,
se priklonila na svoj obraz k zemlji in rekla: »Glej,
naj bo tvoja pomočnica služabnica, da umiva stopala
služabnikov mojega gospoda.« 42 Abigájila je pohitela,
vstala ter jahala na oslu s petimi svojimi gospodičnami,
ki so šle za njo in odšla je za Davidovimi poslanci ter
postala njegova žena. 43 David je vzel tudi Ahinóam iz
Jezreéla in obe izmed njiju sta bili njegovi ženi. 44
Toda Savel je dal svojo hčer Mihálo, Davidovo ženo,
Paltíju, Lajiševemu sinu, ki je bil iz Galíma.

26 Zífovci so prišli k Savlu v Gíbeo, rekoč: »Ali
se David ne skriva na hribu Hahíla, ki je pred
Ješimonom?« 2 Potem se je Savel dvignil in odšel
dol k Zifski divjini in s seboj je imel tri tisoč izbranih
mož iz Izraela, da Davida poiščejo v Zifski divjini. 3
Savel je taboril na hribu Hahíla, ki je ob poti pred
Ješimonom. Toda David je prebival v divjini in videl je,
da je Savel prišel za njim v divjino. 4 David je torej
odposlal oglednike in razumel, da je Savel zagotovo
prišel. 5 David je vstal in prišel na kraj, kjer se je Savel
utaboril in David je opazoval kraj, kjer sta se ulegla
Savel in Abnêr, Nerov sin, poveljnik njegove vojske.
Savel pa je ležal v okopu in ljudstvo je taborilo okoli
njega. 6 Potem je David odgovoril in rekel Hetejcu
Ahimélehu in Cerújinemu sinu Abišáju, Joábovemu
bratu, rekoč: »Kdo bo odšel z menoj dol, k Savlu v
tabor?« Abišáj je rekel: »Jaz bom odšel dol s teboj.« 7
Tako sta David in Abišáj prišla ponoči k ljudstvu in glej,
Savel je speč ležal znotraj okopa in njegova sulica
zapičena v tla pri njegovem vzglavniku, toda Abnêr
in ljudstvo so ležali naokoli njega. 8 Potem je Abišáj
rekel Davidu: »Bog je ta dan izročil tvoje sovražnike
v tvojo roko. Zdaj naj ga torej udarim, prosim te, s
sulico celo k zemlji in ne bom ga udaril drugič.« 9
David je rekel Abišáju: »Ne uniči ga, kajti kdo lahko
iztegne svojo roko zoper Gospodovega maziljenca in
je brez krivde?« 10 David je nadalje rekel: » Kakor
Gospod živi, Gospod ga bo udaril, ali bo prišel njegov
dan, da umre, ali [pa] se bo spustil v bitko in umrl. 11
Gospod me obvaruj, da bi iztegnil svojo roko zoper
Gospodovega maziljenca, toda, prosim te, vzemi sedaj
sulico, ki je pri njegovem vzglavniku in vrč vode ter
odidiva.« 12 Tako je David vzel sulico in vrč vode
izpred Savlovega vzglavnika in spravila sta se proč in
noben človek tega ni videl niti ni tega spoznal niti se
zbudil, kajti vsi so zaspali, ker je nanje padlo globoko

spanje od Gospoda. 13 Potem je David šel preko, na
drugo stran in stal na vrhu oddaljenega hriba. Med
njimi je bil velik prostor 14 in David je zaklical ljudstvu
in Nerovemu sinu Abnêrju, rekoč: »Ne odgovarjaš,
Abnêr?« Potem je Abnêr odgovoril in rekel: »Kdo si ti,
ki kličeš h kralju?« 15 David je rekel Abnêrju: » Mar nisi
ti hraber mož? In kdo je v Izraelu podoben tebi? Zakaj
potem nisi varoval svojega gospoda kralja? Kajti tja je
prišel nekdo izmed ljudstva, da uniči tvojega gospoda
kralja. 16 Ta stvar, ki si jo storil, ni dobra. Kakor živi
Gospod, vredni ste umreti, ker niste varovali svojega
gospodarja, Gospodovega maziljenca. In sedaj poglej,
kje je kraljeva sulica in vrč vode, ki je bil pri njegovem
vzglavniku.« 17 Savel je prepoznal Davidov glas in
rekel: » Ali je to tvoj glas, moj sin David?« David je
rekel: » To je moj glas, moj gospod, oh kralj.« 18
Rekel je: »Zakaj moj gospod tako zasleduje svojega
služabnika? Kaj sem storil? Ali kakšno zlo je v moji
roki? 19 Zdaj te torej prosim, naj moj gospod kralj
posluša besede svojega služabnika. Če te je Gospod
razvnel zoper mene, naj sprejme daritev, toda če so to
človeški otroci, naj bodo prekleti pred Gospodom, kajti
danes so me pognali ven, pred ostajanjem v Gospodovi
dediščini, rekoč: ›Pojdi, služi drugim bogovom.‹ 20
Zdaj naj torej moja kri ne pade na tla pred Gospodovim
obrazom, kajti Izraelov kralj je prišel ven, da išče bolho,
kakor ko nekdo lovi jerebico v gorah.« 21 Potem je
Savel rekel: »Grešil sem. Vrni se, moj sin David, kajti
ne bom ti več škodil, ker je bila ta dan moja duša
dragocena v tvojih očeh. Glej igral sem bedaka in se
silno motil.« 22 David je odgovoril in rekel: »Poglej
kraljevo sulico! In naj nekdo izmed mladeničev pride
čez ter jo vzame. 23 Gospod [naj] vsakemu možu
povrne njegovo pravičnost in njegovo zvestobo, kajti
Gospod te je ta dan izročil v mojo roko, toda svoje roke
nisem hotel iztegniti zoper Gospodovega maziljenca.
24 Glej, kakor je bilo tvoje življenje ta dan zelo cenjeno
v mojih očeh, tako naj bo moje življenje zelo cenjeno v
Gospodovih očeh in naj me osvobodi iz vse stiske.«
25 Potem je Savel rekel Davidu: »Blagoslovljen bodi ti,
moj sin David. Delal boš oboje, velike stvari in vendar
boš tudi prevladal.« Tako je David odšel na svojo pot
in Savel se je vrnil na svoj kraj.

27 David je v svojem srcu rekel: »Sedaj bom nekega
dne umrl po Savlovi roki. Zame ni nič boljšega,
kakor da bi hitro pobegnil v deželo Filistejcev in Savel
bo obupal nad menoj, da me še išče v kateremkoli
območju Izraela. Tako bom pobegnil iz njegove roke.«
2 David se je dvignil in šel preko s šeststo možmi, ki
so bili z njim, k Ahíšu, Maóhovemu sinu, kralju Gata.
3 David je prebival z Ahíšem v Gatu, on in njegovi
možje, vsak mož s svojo družino, David s svojima
dvema ženama, Jezreélko Ahinóam in Karmelčanko
Abigájilo, Nabálovo ženo. 4 To je bilo povedano Savlu,
da je David pobegnil v Gat in ni ga več ponovno iskal.
5 David je rekel Ahíšu: »Če sem torej našel milost
v tvojih očeh, naj mi dajo prostor v nekem mestu v
deželi, da bom tam lahko prebival, kajti zakaj bi tvoj
služabnik prebival s teboj v kraljevem mestu?« 6
Potem mu je Ahíš ta dan izročil Ciklág. Zato Ciklág
pripada Judovim kraljem do tega dne. 7 Časa, ko je
David prebival v deželi Filistejcev, je bil polno leto in
štiri mesece. 8 David in njegovi možje so odšli gor in
vdrli h Gešuréjcem, Girzéjcem in Amalečanom, kajti
ti narodi so bili od davnine prebivalci dežele, kakor
greš v Šur, celo v egiptovsko deželo. 9 David je udaril
deželo in ni pustil živega niti moškega niti ženske in
odvedel ovce, vole, osle, kamele, obleke in se vrnil
in prišel k Ahíšu. 10 Ahíš je rekel: »Kam ste danes
vpadli?« David je rekel: »Zoper južni Juda in zoper
jug Jerahmeélovcev in zoper jug Kenéjcev.« 11 David
ni rešil živega niti moškega niti ženske, da prinesejo
novice v Gat, rekoč: »Da ne bi povedali o nas, rekoč:
›Tako je storil David in takšen bo njegov način, vse
dokler on prebiva v deželi Filistejcev.‹« 12 Ahíš je verjel
Davidu, rekoč: »Svojemu ljudstvu Izraelu je storil, da
ga popolnoma prezira, zato bo on moj služabnik na
veke.«

28 Pripetilo se je v tistih dneh, da so Filistejci zbrali
skupaj svojo vojsko za bojevanje, da se borijo z
Izraelom. In Ahíš je rekel Davidu: »Zagotovo vedi, da
boš šel z menoj ven v bitko, ti in tvoji možje.« 2 David
je rekel Ahíšu: »Zagotovo boš vedel, kaj lahko tvoj
služabnik stori.« Ahíš je rekel Davidu: »Zato te bom na
veke naredil za varuha svoje glave.« 3 Torej Samuel je
bil mrtev in ves Izrael ga je objokoval in pokopali so ga
v Rami, celo v njegovem lastnem mestu. In Savel je iz
dežele odstranil tiste, ki so imeli osebne duhove in
čarovnike. 4 Filistejci so se zbrali skupaj in prišli ter se
utaborili v Šunému, in Savel je zbral skupaj ves Izrael
in utaborili so se v Gilbói. 5 Ko je Savel videl vojsko
Filistejcev, je bil prestrašen in njegovo srce je silno
trepetalo. 6 Ko je Savel poizvedel od Gospoda, mu
Gospod ni odgovoril, niti po sanjah, niti po urimu, niti po
prerokih. 7 Potem je Savel rekel svojim služabnikom:
»Poiščite mi žensko, ki ima osebnega duha, da lahko
grem k njej in jo povprašam.« Njegov služabnik mu je
rekel: »Glej, v En Doru je ženska, ki ima osebnega
duha.« 8 Savel se je preoblekel in si nadel drugo
oblačilo in odšel ter dva moža z njim in ponoči so
prišli k ženski. Rekel je: »Prosim te, vedežuj mi po
osebnem duhu in katerega ti bom imenoval, mi ga
privedi gor.« 9 Ženska mu je rekla: »Glej, ti veš, kaj

je storil Savel, kako je iz dežele iztrebil tiste, ki imajo
osebne duhove in čarovnike. Zakaj mi potem polagaš
zanko za moje življenje, da mi povzročiš, da umrem?«
10 Savel ji je prisegel pri Gospodu, rekoč: » Kakor
živi Gospod, se ti za to stvar ne bo pripetila nobena
kazen.« 11 Potem je ženska rekla: »Koga naj privedem
k tebi?« Rekel je: »Privedi mi gor Samuela.« 12 Ko
je ženska zagledala Samuela, je zavpila z močnim
glasom. Ženska je spregovorila Savlu, rekoč: »Zakaj
si me zavedel? Kajti ti si Savel.« 13 Kralj ji je rekel:
»Ne boj se, kajti kaj si videla?« Ženska je rekla Savlu:
»Videla sem bogove vzpenjati se iz zemlje.« 14 Rekel
ji je: »Kakšne oblike je?« Rekla je: »Starec prihaja gor
in pokrit je z ogrinjalom.« Savel je zaznal, da je bil
to Samuel in se s svojim obrazom sklonil do tal in
se priklonil. 15 Samuel je rekel Savlu: »Zakaj si me
vznemiril, da me privedeš gor?« Savel je odgovoril:
»Zelo sem zaskrbljen, kajti Filistejci se bojujejo zoper
mene, Bog pa je odšel od mene in mi nič več ne
odgovarja niti po prerokih niti po sanjah. Zato sem te
poklical, da mi lahko daš vedeti, kaj naj storim.« 16
Potem je Samuel rekel: »Zakaj potem sprašuješ mene,
glede na to, da je Gospod odšel od tebe in je postal
tvoj sovražnik? 17 Gospod mu je storil, kakor je govoril
po meni, kajti Gospod je iztrgal kraljestvo iz tvoje roke
in ga dal tvojemu bližnjemu, torej Davidu, 18 ker ne
ubogaš Gospodovega glasu niti ne izvršuješ njegovega
krutega besa nad Amálekom, zato ti je Gospod ta dan
storil to stvar. 19 Poleg tega bo Gospod tudi Izrael
s teboj izročil v roko Filistejcev. Jutri boste ti in tvoji
sinovi z menoj. Tudi izraelsko vojsko bo Gospod izročil
v roko Filistejcev.« 20 Potem je Savel takoj padel po
vsej dolžini na zemljo in bil je boleče prestrašen zaradi
Samuelovih besed in v njem ni bilo moči, kajti ves
dan ni jedel kruha niti vso noč. 21 Ženska je prišla k
Savlu in videla, da je bil silno vznemirjen in mu rekla:
»Glej, tvoja pomočnica je ubogala tvoj glas in svoje
življenje sem položila v svojo roko in prisluhnila tvojim
besedam, ki si mi jih spregovoril. 22 Zdaj torej, prosim
te, tudi ti prisluhni glasu svoje pomočnice in naj predte
postavim grižljaj kruha in jej, da boš lahko imel moč,
ko greš na svojo pot.« 23 Vendar je odklonil in rekel:
»Ne bom jedel.« Toda njegovi služabniki so ga, skupaj
z žensko, primorali in prisluhnil je njihovemu glasu.
Tako je vstal iz tal in sedel na posteljo. 24 Ženska je
imela v hiši rejeno tele. Pohitela je, ga zaklala, vzela
moko in jo zgnetla ter iz nje spekla nekvašen kruh. 25
In to je prinesla pred Savla in pred njegove služabnike
in ti so jedli. Potem so vstali in tisto noč odšli proč.

29 Filistejci so torej vse svoje vojske zbrali skupaj k
Aféku, Izraelci pa so se utaborili pri studencu, ki
je v Jezreélu. 2 Knezi izmed Filistejcev so šli mimo po
stotnijah in po tisočnijah, toda David in njegovi možje
so šli mimo v zadnji straži z Ahíšem. 3 Potem so
princi Filistejcev rekli: »Kaj počnejo tukaj ti Hebrejci?«
Ahíš je rekel princem Filistejcev: » Ali ni to David,
služabnik Savla, Izraelovega kralja, ki je bil z menoj te
dni ali ta leta in v njem nisem našel nobenega madeža,
odkar je pripadel k meni, do tega dne?« 4 Filistejski
princi pa so bili ogorčeni nad njim in filistejski princi
so mu rekli: »Primoraj tega pajdaša, da se vrne, da
bo lahko ponovno šel na svoj kraj, ki si mu ga določil
in naj ne gre z nami dol v bitko, da nam v bitki ne
bi bil nasprotnik, kajti s čim se bo prikupil svojemu
gospodarju? Ali naj to ne bi bilo z glavami teh ljudi?« 5
Ali ni to David, o katerem so druga drugi pele v plesih,
rekoč: »Savel je usmrtil svoje tisoče, David pa svoje
deset tisoče?« 6 Potem je Ahíš poklical Davida in mu
rekel: »Zagotovo, kakor Gospod živi, si bil pošten in
tvoje odhajanje in tvoje prihajanje z menoj v vojsko
je dobro v mojem pogledu, kajti nisem našel zla v
tebi od dneva tvojega prihoda k meni, do tega dne,
pa vendar ti knezi niso naklonjeni. 7 Zato se sedaj
vrni in pojdi v miru, da ne razžališ filistejskih knezov.«
8 David je rekel Ahíšu: »Toda kaj sem storil? Kaj si
našel na svojem služabniku, dokler sem bil s teboj, do
tega dne, da se ne smem iti bojevat zoper sovražnike
svojega gospoda kralja?« 9 Ahíš je odgovoril in Davidu
rekel: »Vem, da si dober v mojih očeh, kakor Božji
angel. Vendar so princi Filistejcev rekli: ›Ta ne bo
šel z nami gor v bitko.‹ 10 Zato sedaj vstani zgodaj
zjutraj s služabniki svojega gospoda, ki so prišli s
teboj in takoj, ko boste zgodaj zjutraj pokonci in imeli
svetlobo, odidite.« 11 Tako so David in njegovi možje
zgodaj zjutraj vstali, da odrinejo, da se vrnejo v deželo
Filistejcev. Filistejci pa so šli gor k Jezreélu.

30 Pripetilo se je, ko so David in njegovi možje na
tretji dan prišli v Ciklág, da so Amalečani napadli
jug in Ciklág in udarili Ciklág ter ga požgali z ognjem 2
in ženske, ki so bile v njem, so zajeli [kot] ujetnice.
Nobene niso usmrtili niti velike niti male, temveč so jih
odvedli proč in odšli na svojo pot. 3 Tako so David in
njegovi možje prišli k mestu in glej, to je bilo požgano
z ognjem. Njihove žene, njihovi sinovi in njihove hčere
pa so bili zajeti [kot] ujetniki. 4 Potem so David in
ljudstvo, ki je bilo z njim, povzdignili svoje glasove in
jokali, dokler niso imeli več moči za jokanje. 5 In dve
Davidovi ženi sta bili zajeti [kot] ujetnici, Jezreélka
Ahinóam in Abigájila, žena Karmelčana Nabála. 6
David je bil silno zaskrbljen, kajti ljudstvo je govorilo
o njegovem kamnanju, ker so bile duše vseh ljudi
užaloščene, vsak mož zaradi svojih sinov in zaradi
svojih hčera, toda David se je ohrabril v Gospodu,
svojem Bogu. 7 David je duhovniku Abjatárju rekel:

»Ahimélehov sin, prosim te, prinesi mi sèm efód.«
In Abjatár je tja, k Davidu, prinesel efód. 8 David
je poizvedel pri Gospodu, rekoč: »Ali naj sledim za
tem krdelom? Ali jih bom dohitel?« Odgovoril mu je:
»Zasleduj, kajti zagotovo jih boš dohitel in čisto gotovo
vse povrnil.« 9 Tako je David odšel, on in šeststo mož,
ki so bili z njim in prišli so k potoku Besór, kjer so ostali
tisti, ki so ostali zadaj. 10 Toda David je zasledoval,
on in štiristo mož, kajti dvesto jih je ostalo zadaj, ki
so bili tako slabotni, da niso mogli prečkati potoka
Besór. 11 Na polju so našli Egipčana, ga privedli k
Davidu, mu dali kruha in je jedel in primorali so ga piti
vodo. 12 Dali so mu košček figove kepe in dva grozda
rozin. Ko je pojedel, je njegov duh ponovno prišel k
njemu, kajti tri dni in tri noči ni jedel nobenega kruha
niti ni pil nobene vode. 13 David mu je rekel: »Komu
pripadaš? In od kod si?« Rekel je: »Jaz sem mladenič
iz Egipta, služabnik Amálečana in moj gospodar me je
pustil, ker sem se pred tremi dnevi počutil bolnega.
14 Naredili smo invazijo nad jug Keretéjcev in nad
območja, ki pripadajo Judu in nad jug Kaléba in Ciklág
smo požgali z ognjem.« 15 David mu je rekel: »Ali me
lahko privedeš dol k tej skupini?« Rekel je: »Prisezi mi
pri Bogu, da me ne boš niti ubil niti me ne boš izročil
rokam mojega gospodarja in jaz te bom odvedel dol
k tej skupini.« 16 Ko ga je privedel dol, glej, bili so
razširjeni nad vso zemljo, jedli, pili in plesali zaradi
velikega plena, ki so ga vzeli iz filistejske dežele in
iz Judove dežele. 17 David jih je udarjal od večerne
polteme do naslednjega dne in niti mož izmed njih
ni pobegnil razen štiristo mladeničev, ki so jahali na
kamelah in pobegnili. 18 David je povrnil vse, kar so
Amalečani odvedli proč in David je rešil svoji dve ženi.
19 Ničesar jim ni manjkalo, niti malega, niti velikega,
niti sinov, niti hčera, niti plena, niti nobene stvari, ki so
jim jih vzeli. Vse je David povrnil. 20 David je vzel vse
trope in črede, ki so jih gnali pred tisto drugo živino
in rekli so: »To je Davidov plen.« 21 David je prišel
k dvestotim možem, ki so bili tako slabotni, da niso
mogli slediti Davidu, ki so jih primorali, da ostanejo pri
potoku Besórju in odšli so naprej, da srečajo Davida
in da srečajo ljudstvo, ki je bilo z njim in ko se je
David približal ljudstvu, jih je pozdravil. 22 Potem so
odgovorili vsi zlobneži in Beliálovi možje izmed tistih, ki
so odšli z Davidom in rekli: »Ker niso odšli z nami,
jim ne bomo dali od plena, ki smo ga povrnili, razen
vsakemu možu svojo ženo in svoje otroke, da jih bodo
lahko odvedli proč in odšli.« 23 Potem je David rekel:
»Ne boste tako storili, moji bratje, s tem, kar nam je
Gospod dal, ki nas je zaščitil in v naše roke izročil
skupino, ki je prišla zoper nas. 24 Kajti kdo vam bo
prisluhnil v tej zadevi? Temveč kakor je njegov del
tistemu, ki gre dol v bitko, tako bo njegov del tistemu,
ki ostane pri stvareh. Enako si bosta razdelila.« 25
In tako je bilo od tega dne naprej, da je to naredil
[za] zakon in odredbo za Izraela do tega dne. 26 Ko
je David prišel v Ciklág, je od plena poslal Judovim
starešinam, torej svojim prijateljem, rekoč: »Glejte
darilo za vas od plena Gospodovih sovražnikov; 27
tistim, ki so bili v Betelu in tistim, ki so bili v južnem
Ramátu in tistim, ki so bili v Jatírju 28 in tistim, ki so bili
v Aroêrju in tistim, ki so bili v Sifmótu in tistim, ki so bili
v Eštemói 29 in tistim, ki so bili v Rahálu in tistim, ki
so bili v mestih Jerahmeélovcev in tistim, ki so bili v
mestih Kenéjcev 30 in tistim, ki so bili v Hormi in tistim,
ki so bili v Bor Ašánu in tistim, ki so bili v Atáhu 31 in
tistim, ki so bili v Hebrónu in k vsem krajem, kjer so se
bili sam David in njegovi možje vajeni preganjati.«

31 Torej Filistejci so se borili zoper Izrael in Izraelci
so pobegnili pred Filistejci in padli dol, umorjeni
na gori Gilbói. 2 Filistejci so tesno sledili Savlu in
njegovim sinovom in Filistejci so usmrtili Jonatana,
Abinadába in Malkišúa, Savlove sinove. 3 Bitka je
postala huda zoper Savla in lokostrelci so ga zadeli; in
bil je hudo ranjen od lokostrelcev. 4 Potem je Savel
rekel svojemu nosilcu bojne opreme: »Izvleci svoj meč
in me prebodi z njim; da ne bi prišli ti neobrezanci in
me prebodli in me zlorabili.« Vendar njegov nosilec
bojne opreme ni hotel, kajti bil je hudo prestrašen. Zato
je Savel vzel meč in padel nanj. 5 Ko je njegov nosilec
bojne opreme videl, da je bil Savel mrtev, je tudi sam
prav tako padel na svoj meč in umrl z njim. 6 Tako
so ta isti dan skupaj umrli Savel, njegovi trije sinovi,
njegov nosilec bojne opreme in vsi njegovi možje. 7
Ko so Izraelovi možje, ki so bili na drugi strani doline
in tisti, ki so bili na drugi strani Jordana, videli, da so
Izraelovi možje pobegnili in da so bili Savel in njegovi
sinovi mrtvi, so zapustili mesta in pobegnili in Filistejci
so prišli ter prebivali v njih. 8 Pripetilo se je naslednji
dan, ko so prišli Filistejci, da oropajo umorjene, da
so našli Savla in njegove tri sinove padle na gori
Gilbói. 9 Odsekali so njegovo glavo, slekli njegovo
bojno opremo in poslali naokoli, v deželo Filistejcev, da
to razglasijo v hiši njihovih malikov in med ljudstvom.
10 Njegovo bojno opremo so položili v hišo Astarte.
Njegovo telo pa so pritrdili na obzidje Bet Šeána. 11
Ko so prebivalci Jabéš Gileáda slišali o tem, kar so
Filistejci storili Savlu, 12 so se vsi hrabri možje vzdignili
in hodili vso noč in vzeli Savlovo telo in telesa njegovih
sinov z obzidja Bet Šeána in prišli v Jabéš ter jih tam
sežgali. 13 In vzeli so njihove kosti in jih pokopali pod
drevesom pri Jabéšu in se postili sedem dni.

2 Samuel

1 Pripetilo se je torej, po Savlovi smrti, ko se je David
vrnil iz pokola Amalečanov in je David dva dni
prebival v Ciklágu **2** in tretji dan se je zgodilo celo,
da je, glej, mož prišel iz tabora od Savla s svojimi
pretrganimi oblačili in zemlja je bila na njegovi glavi.
In bilo je tako, ko je prišel k Davidu, da je padel k
tlom in se globoko priklonil. **3** David mu je rekel: »Od
kod prihajaš?« Rekel mu je: »Pobegnil sem iz tabora
Izraelcev.« **4** David mu je rekel: »Kako je šla zadeva?
Prosim te, povej mi.« Odgovoril je: »Da je ljudstvo
pobegnilo iz bitke in tudi številni izmed ljudstva so
padli in so mrtvi in tudi Savel in njegov sin Jonatan sta
mrtva.« **5** David je rekel mladeniču, ki mu je povedal:
»Kako veš, da sta Savel in njegov sin Jonatan mrtva?«
6 Mladenič, ki mu je povedal, je rekel: »Kakor sem
se naključno znašel na gori Gilbói, glej, Savel se
je naslanjal na svojo sulico in glej, bojni vozovi in
konjeniki so tesno sledili za njim.« **7** Ko je pogledal za
seboj, me je videl in me poklical k sebi. Odgovoril sem:
»Tukaj sem.« **8** Rekel mi je: »Kdo si?« Odgovoril sem
mu: »Amálečan sem.« **9** Ponovno mi je rekel: »Stoj,
prosim te, nad menoj in me ubij, kajti tesnoba je prišla
nadme, ker je moje življenje še celo v meni.« **10** Tako
sem stopil k njemu in ga usmrtil, ker sem bil prepričan,
da potem, ko je padel, ne bi mogel živeti in vzel sem
krono, ki je bila na njegovi glavi ter zapestnico, ki je
bila na njegovem laktu ter ju prinesel sèm k svojemu
gospodu. **11** Potem je David prijel svoja oblačila in jih
raztrgal in prav tako vsi možje, ki so bili z njim **12** in
žalovali so, jokali in se do večera postili za Savlom
in za njegovim sinom Jonatanom in za Gospodovim
ljudstvom in za Izraelovo hišo, ker so padli pod mečem.
13 David je rekel mladeniču, ki mu je povedal: »Od kod
si?« Odgovoril je: »Jaz sem sin tujca, Amálečana.« **14**
David mu je rekel: »Kako se nisi bal iztegniti svoje
roke, da uničiš Gospodovega maziljenca?« **15** David je
poklical enega izmed mladeničev ter rekel: »Približaj se
in padi nanj.« In ta ga je udaril, da je umrl. **16** David mu
je rekel: »Tvoja kri bodi na tvoji glavi, kajti tvoja usta so
pričala zoper tebe, rekoč: ›Umoril sem Gospodovega
maziljenca.‹« **17** David je s tem žalovanjem žaloval nad
Savlom in nad njegovim sinom Jonatanom. **18** (Prav
tako je zaukazal, naj Judove otroke učijo uporabo
loka. Glej, to je napisano v Jasherjevi knjigi.) **19**
»Izraelova lepota je umorjena na tvojih visokih krajih.
Kako so padli mogočni! **20** Ne povejte tega v Gatu, ne
razglašajte tega na Aškelónskih ulicah, da se ne bi
filistejske hčere veselile, da ne bi hčere neobrezancev
slavile. **21** Ve gore Gilbóe, naj tam ne bo nobene rose
niti naj tam ne bo dežja nad vami niti nobenih polj
za darovanja, kajti ščit mogočnega je podlo odvržen,
Savlov ščit, kakor če ne bi bil maziljen z oljem. **22** Od
krvi pobitih, od maščobe mogočnih, se Jonatanov lok
ni obrnil nazaj in Savlov meč se ni vrnil prazen. **23**
Savel in Jonatan sta bila očarljiva in prijetna v svojih
življenjih in v svoji smrti nista bila ločena. Hitrejša sta
bila kakor orli, močnejša sta bila kakor levi. **24** Ve
hčere izraelske, jokajte nad Savlom, ki vas je oblekel
v škrlat, z drugimi nasladami, ki je na vaše obleke
nadel ornamente iz zlata. **25** Kako so mogočni padli v
sredi bitke! Oh Jonatan, umorjen si bil na svojih visokih
krajih. **26** Žalosten sem zaradi tebe, moj brat Jonatan.
Zelo prijeten si mi bil. Tvoja ljubezen do mene je bila
čudovita, presegajoča ljubezen žensk. **27** Kako so
mogočni padli in so uničena bojna orožja.«

2 Pripetilo se je po tem, da je David poizvedel od
Gospoda, rekoč: »Ali naj grem gor v katerokoli
izmed Judovih mest?« Gospod mu je rekel: »Pojdi
gor.« David mu je rekel: »Kam naj grem gor?« Rekel
je: »V Hebrón.« **2** Tako je David odšel tja gor in tudi
dve njegovi ženi: Jezreélka Ahinóam in Abigájila, žena
Karmélčana Nabála. **3** Njegove može, ki so bili z
njim, je David privedel gor, vsakega moža s svojo
družino in prebivali so v mestih Hebróna. **4** Možje iz
Juda so prišli in tam mazilili Davida [za] kralja nad
Judovo hišo. In povedali so Davidu, rekoč: » Da so bili
možje iz Jabéš Gileáda tisti, ki so pokopali Savla.« **5**
David je poslal poslance k ljudem iz Jabéš Gileáda
ter jim rekel: »Blagoslovljeni bodite od Gospoda, da
ste izkazali to prijaznost našemu gospodu Savlu in ga
pokopali. **6** Sedaj naj vam Gospod izkaže prijaznost
in resnico in tudi jaz vam bom poplačal to prijaznost,
ker ste storili to stvar. **7** Zato naj bodo sedaj vaše
roke okrepljene in bodite hrabri, kajti vaš gospodar
Savel je mrtev in tudi Judova hiša me je mazilila [za]
kralja nad seboj.« **8** Toda Nerov sin Abnêr, poveljnik
Savlove vojske, je vzel Savlovega sina Iš Bošeta, in
ga privedel preko, v Mahanájim **9** in ga postavil [za]
kralja nad Gileádom, nad Ašhúrci, nad Jezreélom, nad
Efrájimom, nad Benjaminom in nad vsem Izraelom.
10 Savlov sin Iš Bošet je bil star štirideset let, ko je
začel kraljevati nad Izraelom in kraljeval je dve leti.
Toda Judova hiša je sledila Davidu. **11** In časa, ko
je bil David kralj v Hebrónu, nad Judovo hišo, je bilo
sedem let in šest mesecev. **12** In Nerov sin Abnêr in
služabniki Savlovega sina Iš Bošeta so iz Mahanájima
odšli v Gibeón. **13** In Cerújin sin Joáb in Davidovi
služabniki so odšli ven in se srečali pri Gibeónskem
ribniku in se usedli, eni na eni strani ribnika, drugi pa
na drugi strani ribnika. **14** Abnêr je rekel Joábu: »Naj
mladeniči sedaj vstanejo in igrajo pred nami.« Joáb je
rekel: »Naj vstanejo.« **15** Potem so se tam vzdignili

in odšli čez, po številu dvanajst iz Benjamina, ki je
pripadal Iš Bošetovemu sinu Savlu in dvanajst izmed
Davidovih služabnikov. 16 Vsak je zgrabil drugega
za glavo in svoj meč porinil v njegovo stran. Tako so
skupaj padli dol, zato je bil ta kraj imenovan Helkat-
hazurim, ki je v Gibeónu. 17 Tam je bila ta dan zelo
huda bitka in Abnêr je bil poražen in Izraelovi možje,
pred Davidovimi služabniki. 18 Bili so trije Cerújini
sinovi: Joáb, Abišáj in Asaél. Asaél je bil kakor svetloba
stopala, kakor divja srna. 19 Asaél je zasledoval
Abnêrja in ko je šel, se ni obrnil ne k desni roki niti ne
k levi od zasledovanja Abnêrja. 20 Potem je Abnêr
pogledal za seboj in rekel: » Ali si ti Asaél?« Odgovoril
je: »Jaz sem.« 21 Abnêr mu je rekel: »Obrni se vstran
k svoji desni roki ali k svoji levi in primi enega izmed
mladeničev in si vzemi njegovo bojno opremo.« Toda
Asaél se ni hotel obrniti od sledenja za njim. 22 Abnêr
je ponovno rekel Asaélu: »Obrni se stran od sledenja
za menoj. Zakaj bi te udaril k tlom? Kako bi potem
svoj obraz dvignil k tvojemu bratu Joábu?« 23 Vendar
je ta odklonil, da se obrne vstran. Zato ga je Abnêr
z zadnjim delom sulice udaril pod petim rebrom, da
je sulica pogledala ven za njim; in tam je padel dol
in umrl na istem kraju. Pripetilo se je, da kolikor jih
je prišlo na kraj, kjer je Asaél padel dol in umrl, da
so mirno stali. 24 Tudi Joáb in Abišáj sta zasledovala
Abnêrja. Sonce je zašlo, ko sta prišla k hribu Ame,
ki leži pred Giahom, ob poti Gibeónske divjine. 25
Benjaminovi otroci so se zbrali skupaj za Abnêrjem in
postali eno krdelo in stali na vrhu hriba. 26 Potem je
Abnêr zaklical Joábu in rekel: »Mar bo meč požiral na
veke? Ali ne veš, da bo v zadnjem koncu to grenkoba?
Doklej bo torej, preden boš svojemu ljudstvu naročil,
naj se vrne od zasledovanja svojih bratov?« 27 Joáb je
rekel: » Kakor živi Bog, če ne bi spregovoril, bi potem
zjutraj ljudstvo zagotovo odšlo gor, vsakdo od sledenja
svojemu bratu.« 28 Tako je Joáb zatrobil na šofar in
vse ljudstvo je mirno stalo in ni več zasledovalo Izraela
niti se niso več bojevali. 29 Abnêr in njegovi možje so
vso to noč hodili skozi ravnino in prečkali Jordan in šli
skozi ves Bitrón in prišli do Mahanájima. 30 Joáb se
je vrnil od zasledovanja Abnêrja in ko je vse ljudstvo
zbral skupaj, je od Davidovih služabnikov manjkalo
devetnajst mož in Asaél. 31 Toda Davidovi služabniki
so udarili Benjaminove in Abnêrjeve može, tako da je
umrlo tristo šestdeset mož. 32 Pobrali so Asaéla in
ga pokopali v mavzoleju njegovega očeta, ki je bil v
Betlehemu. Joáb in njegovi možje pa so vso noč hodili
ter ob svitu prišli v Hebrón.

3 Torej tam je bila dolga vojna med Savlovo hišo
in Davidovo hišo, toda David je postajal močnejši
in močnejši, Savlova hiša pa je postajala šibkejša in
šibkejša. 2 Davidu so se v Hebrónu rodili sinovi. Njegov
prvorojenec je bil Amnón; od Jezreélke Ahinóam; 3
in njegov drugi Kiláb od Abigájile, žene Karmelčana
Nabála in tretji Absalom, sin Maáhe, hčere gešurskega
kralja Talmája; 4 in četrti Adoníja, Hagítin sin; in peti
Šefatjá, sin Abitále; 5 in šesti Jitreám od Davidove žene
Egle. Ti so bili rojeni Davidu v Hebrónu. 6 Pripetilo
se je, medtem ko je bila vojna med Savlovo hišo in
Davidovo hišo, da je Abnêr sebe naredil močnega za
Savlovo hišo. 7 Savel je imel priležnico, ki ji je bilo
ime Ricpa, Ajájeva hči in Iš Bošet je rekel Abnêrju:
»Zakaj si odšel k priležnici mojega očeta?« 8 Potem je
bil Abnêr zelo ogorčen zaradi besed Iš Bošeta in je
rekel: » Mar sem pasja glava, ko ta dan zoper Juda
izkazujem prijaznost hiši tvojega očeta Savla, njegovim
bratom in njegovim prijateljem in te nisem izročil v
Davidovo roko, da me danes obsojaš s krivdo glede te
ženske? 9 Tako stori Bog Abnêrju in še več, razen če,
kakor je Gospod prisegel Davidu, celo tako jaz storim
njemu, 10 da se kraljestvo prestavi od Savlove hiše in
da postavi Davidov prestol čez Izraela in čez Juda,
od Dana, celo do Beeršébe.« 11 In ni mogel Abnêrju
ponovno odgovoriti besede, ker se ga je bal. 12 Abnêr
pa je v svojem imenu poslal poslance k Davidu, rekoč:
»Čigava je ta dežela?« Rekoč tudi: »Skleni zavezo z
menoj in glej, moja roka bo s teboj, da k tebi privedem
ves Izrael.« 13 Rekel je: »Dobro. Jaz bom sklenil
zavezo s teboj, toda od tebe zahtevam eno stvar, to je:
›Ne boš videl mojega obraza, razen če mi najprej ne
pripelješ Savlove hčere Mihále, ko prideš, da vidiš moj
obraz.‹« 14 David je poslal poslance k Savlovemu sinu
Iš Bošetu, rekoč: »Izroči mi mojo ženo Mihálo, ki sem
si jo zaročil za sto prednjih kožic Filistejcev.« 15 Iš
Bošet je poslal in jo vzel od njenega soproga, torej
od Lajiševega sina Paltíela. 16 Njen soprog je odšel
skupaj z njo, jokajoč za njo, do Bahuríma. Potem mu
je Abnêr rekel: »Pojdi, vrni se.« In se je vrnil. 17 Abnêr
je imel pogovor z Izraelovimi starešinami, rekoč: »V
preteklih časih ste iskali za Davidom, da bi bil kralj nad
vami. 18 Sedaj torej to storite, kajti Gospod je govoril o
Davidu, rekoč: ›Po roki svojega služabnika Davida bom
rešil svoje ljudstvo Izraela iz roke Filistejcev in iz roke
vseh njihovih sovražnikov.‹« 19 Abnêr je govoril tudi na
ušesa Benjamina in Abnêr je odšel, da govori tudi na
Davidova ušesa v Hebrónu. Vse to se je zdelo dobro
Izraelu in to se je zdelo dobro celotni Benjaminovi hiši.
20 Tako je Abnêr prišel k Davidu v Hebrón in z njim
dvajset mož. David je naredil zabavo za Abnêrja in
može, ki so bili z njim. 21 Abnêr je rekel Davidu: »Vstal
bom in šel in ves Izrael bom zbral k svojemu gospodu
kralju, da bodo lahko s teboj sklenili zavezo in da boš
lahko kraljeval nad vsem, kar si tvoje srce želi.« David

je poslal Abnêrja proč in ta je odšel v miru. 22 Glej,
Davidovi služabniki in Joáb so prišli iz zasledovanja
krdela in s seboj prinesli velik plen, toda Abnêr ni bil
z Davidom v Hebrónu, kajti poslal ga je proč in ta je
odšel v miru. 23 Ko so prišli Joáb in vsa vojska, ki
je bila z njim, so Joábu povedali, rekoč: »Nerov sin
Abnêr je prišel h kralju in ta ga je poslal proč in je
odšel v miru.« 24 Potem je Joáb prišel h kralju in rekel:
»Kaj si storil? Glej, Abnêr je prišel k tebi. Zakaj je to,
da si ga poslal proč in je on popolnoma izginil? 25
Ti poznaš Nerovega sina Abnêrja, da je prišel, da te
zavede in da spozna tvoja odhajanja in tvoja prihajanja
in da spozna vse, kar delaš.« 26 Ko je Joáb prišel
od Davida, je za Abnêrjem poslal poslance, ki so ga
ponovno privedli od vodnjaka Sire. Toda David tega ni
vedel. 27 Ko se je Abnêr vrnil v Hebrón, ga je Joáb
vzel na stran, v velika vrata, da bi tiho govoril z njim
in ga tam udaril pod petim rebrom, da je umrl zaradi
krvi njegovega brata Asaéla. 28 Potem ko je David to
slišal, je rekel: »Jaz in moje kraljestvo sva brez krivde
pred Gospodom na veke pred krvjo Nerovega sina
Abnêrja. 29 Ta naj počiva na Joábovi glavi in na vsej
hiši njegovega očeta in naj iz Joábove hiše ne zmanjka
tistega, ki ima izliv ali je gobavec ali se naslanja na
palico ali pada na meč ali mu primanjkuje kruha.« 30
Tako sta Joáb in njegov brat Abišáj umorila Abnêrja,
ker je ubil njunega brata Asaéla v bitki pri Gibeónu. 31
David je rekel Joábu in vsemu ljudstvu, ki je bilo z njim:
»Pretrgajte svoja oblačila in se opašite z vrečevino in
žalujte pred Abnêrjem.« In sam kralj David je sledil
mrtvaškemu odru. 32 Abnêrja so pokopali v Hebrónu.
Kralj je povzdignil svoj glas in jokal nad Abnêrjevim
grobom in vse ljudstvo je jokalo. 33 Kralj je žaloval nad
Abnêrjem in rekel: »Je Abnêr umrl, kakor umira bedak?
34 Tvoje roke niso bile zvezane niti tvoja stopala,
vklenjena v okove. Kakor mož pada pred zlobneži,
tako padaš ti.« In vse ljudstvo je ponovno jokalo nad
njim. 35 Ko je vse ljudstvo prišlo, da povzročijo Davidu,
da jé hrano, medtem ko je bil še dan, je David prisegel,
rekoč: »Tako naj mi Bog stori in še več, če okusim
kruh ali karkoli drugega, dokler sonce ne zaide.« 36
Vse ljudstvo je to opazilo in to jim je ugajalo, kakor
karkoli je kralj storil, je vsemu ljudstvu ugajalo. 37 Kajti
vse ljudstvo in ves Izrael je ta dan razumelo, da to
ni bilo od kralja, da umori Nerovega sina Abnêrja.
38 Kralj je rekel svojim služabnikom: »Ali ne veste,
da je ta dan tukaj v Izraelu padel princ in velik mož?
39 Jaz sem ta dan šibek, čeprav maziljen kralj in ti
možje, Cerújini sinovi, so pretežki zame. Gospod bo
hudodelca nagradil glede na njegovo zlobnost.«

4 Ko je Savlov sin slišal, da je bil Abnêr mrtev v
Hebrónu, so bile njegove roke slabotne in vsi Izraelci
so bili zaskrbljeni. 2 Savlov sin je imel dva moža,
ki sta bila poveljnika čet. Ime enega je bilo Baaná
in ime drugega Reháb, sinova Rimóna, Beeróčana,
izmed Benjaminovih otrok (kajti tudi Beerót je bil štet k
Benjaminu 3 in Beeróčani so pobegnili v Gitájim in
bili tam začasni prebivalci do tega dne.) 4 Savlov sin
Jonatan je imel sina, ki je bil hrom od svojih stopal. Pet
let je bil star, ko so prišle iz Jezreéla novice o Savlu in
Jonatanu in njegova dojilja ga je vzela in pobegnila.
Pripetilo pa se je, medtem ko je hitela, da pobegne, da
je padel in postal hrom. Njegovo ime je bilo Mefibóšet.
5 Sinova Beeróčana Rimóna, Reháb in Baaná sta odšla
in prišla okoli dnevne vročine v hišo Iš Bošeta, ki je
opoldan ležal na postelji. 6 Prišla sta tja, v sredo hiše,
kakor bi hotela vzeti pšenico. Udarila sta ga pod peto
rebro in Reháb in njegov brat Baaná sta pobegnila. 7
Kajti ko sta prišla v hišo, je ležal na svoji postelji, v svoji
spalnici in udarila sta ga in ga usmrtila in obglavila in
vzela njegovo glavo in vso noč bežala čez ravnino. 8
Glavo Iš Bošeta sta prinesla k Davidu v Hebrón in rekla
kralju: »Glej, glava Savlovega sina Iš Bošeta, tvojega
sovražnika, ki je iskal tvoje življenje in Gospod je ta
dan maščeval mojega gospoda kralja nad Savlom in
njegovim semenom.« 9 David pa je odgovoril Rehábu
in njegovemu bratu Baanáju, sinovoma Beeróčana
Rimóna ter jima rekel: » Kakor živi Gospod, ki je mojo
dušo odkupil od vseh nasprotnikov, 10 ko mi je nekdo
povedal, rekoč: ›Glej, Savel je mrtev, ‹ misleč, da je
prinesel dobre novice, sem ga prijel in ga usmrtil v
Ciklágu. Mislil je, da mu bom dal nagrado za njegove
novice. 11 Koliko mnogo bolj, ko sta zlobneža umorila
pravično osebo v njegovi lastni hiši, na njegovi postelji?
Mar ne bom torej sedaj zahteval njegovo kri iz vajine
roke in vaju vzel proč z zemlje?« 12 David je svojim
mladeničem zapovedal in so ju ubili ter odsekali njuni
roki in njuna stopala in ju obesili gor nad ribnik v
Hebrónu. Toda vzeli so glavo Iš Bošeta in jo pokopali v
Abnêrjevem mavzoleju v Hebrónu.

5 Potem so vsi Izraelovi rodovi prišli k Davidu v
Hebrón in spregovorili, rekoč: »Glej, mi smo tvoja
kost in tvoje meso. 2 Tudi v preteklem času, ko je bil
Savel kralj nad nami, si bil ti tisti, ki nas je vodil ven in
privedel v Izrael in Gospod ti je rekel: ›Ti boš pasel
moje ljudstvo Izrael in ti boš poveljnik nad Izraelom.‹«
3 Tako so vsi Izraelovi starešine prišli h kralju v Hebrón
in kralj David je z njimi v Hebrónu sklenil zavezo
pred Gospodom in Davida so mazilili [za] kralja nad
Izraelom. 4 David je bil star trideset let, ko je začel
kraljevati in kraljeval je štirideset let. 5 V Hebrónu je
nad Judom kraljeval sedem let in šest mesecev, v
Jeruzalemu pa je triintrideset let kraljeval nad vsem
Izraelom in Judom. 6 Kralj in njegovi možje so odšli v

Jeruzalem k Jebusejcem, prebivalcem dežele, ki so
Davidu spregovorili, rekoč: »Razen če ne odstraniš
slepih in hromih, ne boš vstopil sèm, « misleč, [da]
David ne more priti tja. 7 Kljub temu je David zavzel
oporišče Sion. Isto je Davidovo mesto. 8 David je
na ta dan rekel: »Kdorkoli se spravi gor do jarka in
udari Jebusejce in hrome in slepe, ki jih Davidova
duša sovraži, ta bo voditelj in poveljnik.« Zatorej so
rekli: »Slepi in hromi ne bodo prišli v hišo.« 9 Tako
je David prebival v utrdbi in jo imenoval Davidovo
mesto. In David je gradil naokoli od Milója in znotraj.
10 David je odšel naprej in postal velik in Gospod, Bog
nad bojevniki, je bil z njim. 11 Tirski kralj Hirám je
poslal poslance k Davidu in cedrova drevesa, tesarje in
zidarje in ti so Davidu zgradili hišo. 12 David je zaznal,
da ga je Gospod utrdil za kralja nad Izraelom in da
je njegovo kraljestvo povišal zaradi svojega ljudstva
Izraela. 13 In David si je vzel [še] več priležnic in
žená iz Jeruzalema, potem ko je prišel iz Hebróna in
tam so se Davidu rodili še sinovi in hčere. 14 To so
imena izmed tistih, ki so mu bili rojeni v Jeruzalemu:
Šamúa, Šobáb, Natán, Salomon, 15 tudi Jibhár, Elišúa,
Nefeg, Jafíja, 16 Elišamá, Eljadá in Elifálet. 17 Toda
ko so Filistejci slišali, da so Davida mazilili [za] kralja
nad Izraelom, so vsi Filistejci prišli gor, da poiščejo
Davida in David je slišal o tem in odšel dol k utrjenemu
kraju. 18 Tudi Filistejci so prišli in se razkropili v
dolini Rafájim. 19 David je poizvedel od Gospoda,
rekoč: »Naj grem gor k Filistejcem? Jih boš izročil v
mojo roko?« Gospod je rekel Davidu: »Pojdi gor, kajti
nedvomno bom Filistejce izročil v tvojo roko.« 20 David
je prišel do Báal Peracíma in David jih je tam udaril
ter rekel: » Gospod je kakor prodor vodá izbruhnil na
moje sovražnike pred menoj.« Zato je ime tega kraja
imenoval Báal Peracím. 21 In oni so tam pustili svoje
podobe, David in njegovi možje pa so jih sežgali. 22 In
Filistejci so ponovno prišli gor in se razkropili v dolini
Rafájim. 23 Ko je David poizvedel od Gospoda, je
rekel: »Ne boš šel gor, temveč za njimi postavi zasedo
in pridi nadnje nasproti murvinim drevesom. 24 In naj
bo, ko zaslišiš šum hoje v vrhu murvinih dreves, da se
boš potem podvizal, kajti takrat bo Gospod šel ven
pred teboj, da udari vojsko Filistejcev.« 25 David je
storil tako, kakor mu je Gospod zapovedal in udarjal
Filistejce od Gebe, dokler ne prideš do Gazerja.

6 David je ponovno zbral skupaj vse izbrane može iz
Izraela, trideset tisoč. 2 In David je vstal in z vsem
ljudstvom, ki je bilo z njim, odšel od Baále Judove,
da od tam prinese gor Božjo skrinjo, katere ime je
imenovano po imenu Gospoda nad bojevniki, ki prebiva
med kerubi. 3 Božjo skrinjo so postavili na nov voz
in jo privedli iz Abinadábove hiše, ki je bila v Gíbei.
Abinadábova sinova Uzá in Ahjó pa sta gnala nov voz.
4 Prinesli so jo iz Abinadábove hiše, ki je bila v Gíbei,
spremljajoč Božjo skrinjo in Ahjó je šel pred skrinjo. 5
David in vsa Izraelova hiša pa so igrali pred Gospodom
na vse vrste glasbil, narejenih iz cipresovega lesa, celo
na harfe, na plunke, na tamburine, na kornéte in na
cimbale. 6 In ko so prišli do Nahónovega mlatišča,
je Uzá iztegnil svojo roko k Božji skrinji in jo prijel,
kajti voli so jo tresli. 7 Gospodova jeza je bila vžgana
zoper Uzája in Bog ga je tam udaril zaradi njegove
napake; in tam je umrl, ob Božji skrinji. 8 David je bil
razžaljen, ker je Gospod naredil vrzel nad Uzájem,
in ime tega mesta je imenoval Perec Uzá do tega
dne. 9 David se je tisti dan zbal Gospoda in rekel:
»Kako bo Gospodova skrinja prišla k meni?« 10 Tako
David Gospodove skrinje ni hotel prestaviti k sebi v
Davidovo mesto, temveč jo je David odvedel vstran, v
hišo Gitéjca Obéd Edóma. 11 In Gospodova skrinja
je tri mesece ostala v hiši Gitéjca Obéd Edóma in
Gospod je blagoslovil Obéd Edóma in vso njegovo
družino. 12 To je bilo sporočeno kralju Davidu, rekoč: »
Gospod je zaradi Božje skrinje blagoslovil hišo Obéd
Edóma in vse, kar mu pripada.« Tako je David šel in
z veseljem prinesel gor Božjo skrinjo iz hiše Obéd
Edóma v Davidovo mesto. 13 In bilo je tako, da ko
so tisti, ki so nosili Gospodovo skrinjo, naredili šest
korakov, je žrtvoval vole in pitance. 14 David je z
vso svojo močjo plesal pred Gospodom in David je
bil opasan z lanenim efódom. 15 Tako so David in
vsa Izraelova hiša z vriskanjem in z zvokom šofarja
Gospodovo skrinjo prinesli gor. 16 Ko je Gospodova
skrinja prišla v Davidovo mesto, je Savlova hči Mihála
pogledala skozi okno in videla kralja Davida skakati
in plesati pred Gospodom in ga prezirala v svojem
srcu. 17 In prinesli so Gospodovo skrinjo in jo postavili
na njen kraj, v sredo šotorskega svetišča, ki ga je
David razpel zanjo in David je pred Gospodom daroval
žgalne daritve in mirovne daritve. 18 Takoj, ko je David
prenehal darovati žgalne daritve in mirovne daritve, je
v imenu Gospoda nad bojevniki blagoslovil ljudstvo. 19
Med vse ljudstvo je razdelil, celó med celotno Izraelovo
množico, tako ženskam kakor moškim, vsakomur
kolač kruha, dober kos mesa in flaškon vina. Tako
je vse ljudstvo odšlo vsak k svoji hiši. 20 Potem se
je David vrnil, da blagoslovi svojo družino. Savlova
hči Mihála pa je prišla ven, da sreča Davida in rekla:
»Kako veličasten je bil danes Izraelov kralj, ki se je
danes razkril pred očmi pomočnic svojih služabnikov,
kakor se brezsramno razkriva nekdo izmed nadutih
pajdašev.« 21 David je rekel Miháli: » To je bilo pred
Gospodom, ki me je izbral pred tvojim očetom in
pred vso njegovo hišo, da me določi [za] vladarja

nad Gospodovim ljudstvom, nad Izraelom. Zato bom
igral pred Gospodom. 22 In še bolj se bom pomanjšal
kakor to in bom ponižen v svojem lastnem pogledu.
Glede dekel pa, o katerih si govorila, od njih bom imel
spoštovanje.« 23 Zato Savlova hči Mihála ni imela
nobenega otroka do dneva svoje smrti.

7 Pripetilo se je, ko je kralj sedel v svoji hiši in mu je
vsenaokrog Gospod dal počitek, od vseh njegovih
sovražnikov, 2 da je kralj rekel preroku Natánu: »Poglej
torej, jaz prebivam v cedrovi hiši, toda Božja skrinja
prebiva znotraj zaves.« 3 Natán je rekel kralju: »Pojdi,
stori vse, kar je v tvojem srcu, kajti Gospod je s
teboj.« 4 To noč pa se je pripetilo, da je beseda
od Gospoda prišla Natánu, rekoč: 5 »Pojdi in povej
mojemu služabniku Davidu: ›Tako govori Gospod: ›Mar
mi boš zgradil hišo, da prebivam v njej? 6 Medtem
ko nisem prebival v katerikoli hiši od časa, ko sem
Izraelove otroke privedel iz Egipta, celo do tega dne,
temveč sem hodil v šotoru in v šotorskem svetišču.
7 Na vseh krajih, kjer sem hodil z vsemi Izraelovimi
otroki, sem mar govoril besedo s katerimkoli izmed
Izraelovih rodov, ki sem jim zapovedal, naj pasejo
moje ljudstvo Izraela, rekoč: ›Zakaj mi ne zgradite
cedrove hiše?‹ 8 Sedaj boš torej tako rekel mojemu
služabniku Davidu: ›Tako govori Gospod nad bojevniki:
›Vzel sem te iz ovčje staje, od sledenja za ovcami,
da bi bil vladar nad mojim ljudstvom, nad Izraelom.
9 In bil sem s teboj kamorkoli si šel in odsekal sem
vse tvoje sovražnike izpred tvojega pogleda in naredil
sem ti veliko ime, podobno imenu velikih mož, ki so na
zemlji. 10 Poleg tega bom določil kraj za svoje ljudstvo
Izrael in jih zasadil, da bodo lahko prebivali na svojem
lastnem kraju in se ne bodo več selili; niti jih otroci
zlobnosti ne bodo več stiskali kakor poprej 11 in kot že
od časa, ko sem sodnikom zapovedal, naj bodo nad
mojim ljudstvom Izraelom in sem ti dal, da počivaš pred
vsemi svojimi sovražniki.‹ In Gospod ti tudi govori, da ti
bo naredil hišo. 12 Ko bodo tvoji dnevi izpolnjeni in
boš zaspal s svojimi očeti, bom postavil tvoje seme za
teboj, ki bo izšlo iz tvoje notranjosti in jaz bom osnoval
njegovo kraljestvo. 13 On bo zgradil hišo mojemu
imenu in jaz bom na veke osnoval prestol njegovega
kraljestva. 14 Jaz bom njegov oče in on bo moj sin. Če
stori krivičnost, ga bom karal s človeško šibo in z udarci
človeških otrok, 15 toda moje usmiljenje ne bo odšlo
proč od njega, kakor sem ga vzel od Savla, ki sem ga
odstranil pred teboj. 16 Tvoja hiša in tvoje kraljestvo bo
pred teboj osnovano na veke. Tvoj prestol bo osnovan
na veke.‹« 17 Glede na vse te besede in glede na vse
to videnje, tako je Natán govoril Davidu. 18 Potem je
vstopil kralj David in se usedel pred Gospodom ter
rekel: »Kdo sem jaz, oh Gospod Bog? In kaj je moja
hiša, da si me privedel do tu? 19 In to je bila še majhna
stvar v tvojem pogledu, oh Gospod Bog, toda govoril
si tudi o hiši tvojega služabnika za oddaljeni čas, ki
pride. Ali je to človeški način, oh Gospod Bog? 20 Kaj
ti še lahko reče David? Kajti ti, Gospod Bog, poznaš
svojega služabnika. 21 Zaradi svojih besed in glede
na svoje lastno srce si storil vse te velike stvari, da
pripraviš svojega služabnika, da jih pozna. 22 Zakaj ti si
velik, oh Gospod Bog, kajti nikogar ni podobnega tebi
niti ni nobenega Boga poleg tebe, glede na vse, kar
smo slišali z svojimi ušesi. 23 In kateri narod na zemlji
je podoben tvojemu ljudstvu, celó podoben Izraelu, ki
ga je Bog odšel odkupit za svoje ljudstvo in da mu
naredi ime in da za vas stori velike stvari in strašne, za
tvojo deželo, pred tvojim ljudstvom, ki si ga iz Egipta
odkupil k sebi, pred narodi in njihovimi bogovi? 24 Kajti
ti si si potrdil svoje ljudstvo Izrael, da ti bo ljudstvo na
veke, in ti, Gospod, si postal njihov Bog. 25 Sedaj, oh
Gospod Bog, beseda, ki si jo spregovoril glede svojega
služabnika in glede svoje hiše, utrdi jo na veke in stôri,
kakor si rekel. 26 Tvoje ime naj bo poveličano na veke,
rekoč: › Gospod nad bojevniki je Bog nad Izraelom in
hiša tvojega služabnika Davida naj bo osnovana pred
teboj.‹ 27 Kajti ti, oh Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog, si razodel svojemu služabniku, rekoč: ›Zgradil ti
bom hišo.‹ Zato je tvoj služabnik odkril v svojem srcu,
da k tebi moli to molitev. 28 In sedaj, oh Gospod Bog,
ti si ta Bog in tvoje besede so resnične in svojemu
služabniku si obljubil to dobroto, 29 zato naj ti sedaj
ugaja, da blagosloviš hišo svojega služabnika, da bo
ta lahko na veke trajala pred teboj, kajti ti, oh Gospod
Bog, si to govoril in s tvojim blagoslovom naj bo hiša
tvojega služabnika blagoslovljena na veke.«

8 Po tem se je pripetilo, da je David udaril Filistejce
in jih podjarmil. David je vzel Meteg–amo iz roke
Filistejcev. 2 Udaril je Moábce in jih premeril z vrvico,
[medtem ko] jih je vrgel na tla. Celo z dvema vrvicama
je premeril, da jih usmrti in z eno polno vrvico, da jih
ohrani žive. Tako so Moábci postali Davidovi služabniki
in prinašali darila. 3 David je udaril tudi Rehóbovega
sina Hadadézerja, kralja iz Cobe, ko je odšel, da
obnovi svojo mejo pri reki Evfratu. 4 David je od njega
vzel tisoč bojnih voz, sedemsto konjenikov in dvajset
tisoč pešcev in David je prerezal Ahilove tetive vsem
konjem bojnih vozov, toda izmed njih jih je prihranil za
sto bojnih vozov. 5 Ko so prišli Sirci iz Damaska, da
okrepijo Hadadézerja, kralja iz Cobe, je David izmed
Sircev usmrtil dvaindvajset tisoč mož. 6 Potem je David
postavil garnizije v Siriji, v Damasku in Sirci so postali
Davidovi služabniki in prinašali darila. In Gospod je
varoval Davida kamorkoli je odšel. 7 David je vzel
ščite iz zlata, ki so bili na Hadadézerjevih služabnikih

in jih prinesel v Jeruzalem. 8 Iz Betaha in iz Berotája,
Hadadézerjevih mest, je kralj David vzel silno veliko
brona. 9 Ko je Toí, kralj Hamáta, slišal, da je David
udaril vso Hadadézerjevo vojsko, 10 potem je Toí
poslal h kralju Davidu svojega sina Joráma, da ga
pozdravi in da ga blagoslovi, ker se je bojeval zoper
Hadadézerja in ga udaril, kajti Hadadézer je imel vojne
s Toíjem. In Jorám je s seboj prinesel posode iz srebra,
posode iz zlata in posode iz brona, 11 ki jih je tudi kralj
David posvetil Gospodu, skupaj s srebrom in zlatom,
ki ga je posvetil od vseh narodov, ki jih je podjarmil;
12 od Sirije in od Moába in od Amónovih otrok in
od Filistejcev in od Amáleka in od Hadadézerjevega
plena, Rehóbovega sina, kralja Cobe. 13 David si je
pridobil ime, ko se je vrnil iz udarjanja Sircev v solni
dolini, ki jih je bilo osemnajst tisoč mož. 14 Postavil je
garnizije v Edómu, po vsem Edómu je postavil garnizije
in vsi tisti iz Edóma so postali Davidovi služabniki. In
Gospod je varoval Davida kamorkoli je šel. 15 David je
kraljeval nad vsem Izraelom in David je izvajal sodbo
in pravico vsemu svojemu ljudstvu. 16 Cerújin sin Joáb
je bil nad vojsko, Ahilúdov sin Józafat je bil letopisec,
17 Ahitúbov sin Cadók in Abjatárjev sin Ahiméleh sta
bila duhovnika, Serajá je bil pisar, 18 Jojadájev sin
Benajá je bil tako nad Keretéjci in Péletovci, Davidovi
sinovi pa so bili glavni vladarji.

9 David je rekel: »Je še kakšen, ki je preostal od
Savlove hiše, da mu lahko zaradi Jonatana izkažem
prijaznost?« 2 Bil pa je iz Savlove hiše služabnik,
katerega ime je bilo Cibá. Ko so ga poklicali k Davidu,
mu je kralj rekel: » Si ti Cibá?« Rekel je: » On je tvoj
služabnik.« 3 Kralj je rekel: » Mar ni nikogar več iz
Savlove hiše, da mu lahko izkažem Božjo prijaznost?«
Cibá je kralju rekel: »Jonatan ima še sina, ki je hrom na
svojih stopalih.« 4 Kralj mu je rekel: »Kje se nahaja?«
Cibá je rekel kralju: »Glej, v hiši Amiélovega sina
Mahírja v Lo Dabárju je.« 5 Potem je kralj David poslal
in ga privedel iz hiše Amiélovega sina Mahírja, iz
Lo Dabárja. 6 Torej ko je Mefibóšet, sin Jonatana,
Savlovega sina, prišel k Davidu, je padel na svoj obraz
in ga počastil. David je rekel: »Mefibóšet.« Odgovoril
je: »Glej, tvoj služabnik!« 7 David mu je rekel: »Ne
boj se, kajti zagotovo ti bom izkazal prijaznost zaradi
tvojega očeta Jonatana in jaz ti bom obnovil vso deželo
tvojega očeta Savla in pri moji mizi boš nenehno jedel
kruh.« 8 Priklonil se je in rekel: »Kaj je tvoj služabnik,
da bi pogledal na takšnega mrtvega psa, kot sem jaz?«
9 Potem je kralj poklical Savlovega služabnika Cibája in
mu rekel: »Sinu tvojega gospodarja sem izročil vse, kar
je pripadalo Savlu in vsej njegovi hiši. 10 Torej ti in tvoji
sinovi in tvoji služabniki, boste zanj obdelovali deželo
in ti boš prinesel sadove, da bo sin tvojega gospodarja
lahko imel hrano za jesti. Toda Mefibóšet, sin tvojega
gospodarja, bo vedno jedel kruh pri moji mizi.« Torej
Cibá je imel petnajst sinov in dvajset služabnikov. 11
Potem je Cibá rekel kralju: »Glede na vse, kar je moj
gospod kralj zapovedal svojemu služabniku, tako bo
tvoj služabnik storil. Kar se tiče Mefibóšeta, « je rekel
kralj, »on bo jedel pri moji mizi, kakor nekdo izmed
kraljevih sinov.« 12 Mefibóšet pa je imel mladega sina,
katerega ime je bilo Miha. In vsi, ki so prebivali v
Cibájajevi hiši, so bili služabniki Mefibóšetu. 13 Tako je
Mefibóšet prebival v Jeruzalemu, kajti nenehno je jedel
pri kraljevi mizi, bil pa je hrom na obeh svojih stopalih.

10 Potem se je pripetilo, da je umrl kralj Amónovih
otrok in namesto njega je zakraljeval njegov sin
Hanún. 2 Potem je David rekel: »Prijaznost bom izkazal
Naháševemu sinu Hanúnu, kot je njegov oče izkazal
prijaznost meni.« In David je poslal, da ga potolaži
po roki svojih služabnikov, zaradi njegovega očeta.
In Davidovi služabniki so prišli v deželo Amónovih
otrok. 3 Princi Amónovih otrok pa so rekli svojemu
gospodarju Hanúnu: »Misliš, da David spoštuje tvojega
očeta, da je k tebi poslal tolažnike? Ali ni David raje
svojih služabnikov poslal k tebi, da bi preiskal mesto,
vohunil in da ga zruši?« 4 Zato je Hanún vzel Davidove
služabnike, jim pobril eno polovico njihovih brad in
njihove obleke odrezal po sredi, celó do njihovih zadnjic
in jih poslal proč. 5 Ko so to povedali Davidu, je poslal,
da jih sreča, ker so bili možje silno osramočeni. Kralj
je rekel: »Ostanite pri Jerihi, dokler vam brade ne
zrastejo in potem se vrnite.« 6 Ko so Amónovi otroci
videli, da so se usmradili pred Davidom, so Amónovi
otroci poslali in najeli Sirce iz Bet Rehóba, Sirce iz
Cobe, dvajset tisoč pešcev in od kralja Maáhe tisoč
mož in iz Toba dvanajst tisoč mož. 7 Ko je David
slišal o tem, je poslal Joába in vso vojsko mogočnih
mož. 8 Amónovi otroci so prišli ven in se postrojili v
bitko ob vhodu velikih vrat. Sirci iz Cobe, iz Rehóba,
Toba in Maáhe pa so bili posebej na polju. 9 Ko je
Joáb videl, da je bilo čelo bitke zoper njega spredaj
in zadaj, je izbral izmed vseh izbranih Izraelovih mož
in jih postrojil zoper Sirce. 10 Preostanek ljudstva pa
je izročil v roko svojega brata Abišája, da bi jih lahko
postrojil zoper Amónove otroke. 11 Rekel je: »Če bodo
Sirci zame premočni, potem boš ti pomagal meni, toda
če bodo Amónovi otroci premočni zate, potem bom
prišel in ti pomagal. 12 Bodi odločnega poguma in
bodimo možje za naše ljudstvo in za mesta našega
Boga, Gospod pa naj stori to, kar se mu zdi dobro.«
13 Joáb se je približal in ljudstvo, ki je bilo z njim, k
bitki zoper Sirce in ti so pobegnili pred njim. 14 Ko so
Amónovi otroci videli, da so Sirci pobegnili, potem so

tudi sami pobegnili pred Abišájem in vstopili v mesto.
Tako se je Joáb vrnil od Amónovih otrok in prišel v
Jeruzalem. 15 Ko so Sirci videli, da so bili udarjeni pred
Izraelom, so se zbrali skupaj. 16 Hadarézer je poslal in
privedel ven Sirce, ki so bili onkraj reke in prišli so do
Heláma in Šobáh, poveljnik Hadarézerjeve vojske, je
šel pred njimi. 17 Ko je bilo to povedano Davidu, je
zbral skupaj ves Izrael in prečkal Jordan ter prišel k
Helámu. Sirci pa so se postrojili zoper Davida in se
borili z njim. 18 In Sirci so pobegnili pred Izraelom, in
David je usmrtil sedemsto mož sirskih bojnih vozov in
štirideset tisoč konjenikov in udaril Šobáha, poveljnika
njihove vojske, ki je tam umrl. 19 Ko so vsi kralji, ki so
bili Hadarézerjevi služabniki, videli, da so bili udarjeni
pred Izraelom, so z Izraelom sklenili mir in jim služili.
Tako so se Sirci bali, da bi še pomagali Amónovim
otrokom.

11 Pripetilo se je, potem ko je minilo leto, ob času,
ko gredo kralji na bitko, da je David poslal Joába
in z njim svoje služabnike in ves Izrael in uničili so
Amónove otroke in oblegali Rabo. Toda David se je
še vedno zadrževal v Jeruzalemu. 2 Ob večernem
času se je pripetilo, da se je David dvignil iz svoje
postelje in hodil po strehi kraljeve hiše in s strehe je
videl žensko, ki se je umivala in ženska je bila na
pogled zelo krasna. 3 David je poslal in poizvedel za
žensko. Nekdo je rekel: » Mar ni to Batšéba, Eliámova
hči, žena Hetejca Urijája?« 4 David je poslal poslance
in jo vzel. Vstopila je k njemu in ležal je z njo, kajti
očiščena je bila od svoje nečistosti in vrnila se je v
svojo hišo. 5 Ženska je spočela in poslala in povedala
Davidu ter rekla: »Jaz sem z otrokom.« 6 David je
poslal k Joábu, rekoč: »Pošlji mi Hetejca Urijája.« In
Joáb je poslal Urijája k Davidu. 7 Ko je Urijá prišel k
njemu, je David od njega zahteval, kako je šlo Joábu
in kako je šlo ljudstvu in kako je uspevala vojna. 8
David je Urijáju rekel: »Pojdi dol k svoji hiši in si umij
stopala.« Urijá je odšel iz kraljeve hiše in sledilo mu
je darilo kraljeve jedi. 9 Toda Urijá je spal pri vratih
kraljeve hiše z vsemi služabniki svojega gospoda in ni
odšel dol k svoji hiši. 10 Ko so Davidu povedali, rekoč:
»Urijá ni odšel dol k svoji hiši, « je David rekel Urijáju:
»Ali ne prihajaš iz svojega potovanja? Zakaj potem nisi
šel dol k svoji hiši?« 11 Urijá je Davidu rekel: »Skrinja,
Izrael in Juda prebivajo v šotorih in moj gospod Joáb
in služabniki mojega gospoda so utaborjeni na odprtih
poljih; ali bom jaz potem šel v svojo hišo, da jem,
da pijem in da ležim s svojo ženo? Kakor ti živiš in
kakor živi tvoja duša, ne bom storil te stvari.« 12 In
David je rekel Urijáju: »Ostani tukaj tudi danes, jutri pa
ti bom pustil oditi.« Tako je Urijá ostal v Jeruzalemu
ta dan in naslednji dan. 13 Ko ga je David poklical,
je pred njim jedel in pil in ga je opijanil in zvečer je
odšel ven, da bi s služabniki svojega gospoda legel na
svojo posteljo, toda ni šel dol k svoji hiši. 14 Zjutraj pa
se je zgodilo, da je David napisal pismo Joábu in to
poslal po Urijájevi roki. 15 V pismu je napisal, rekoč:
»Postavite Urijája na sprednji del najbolj vroče bitke in
se umaknite od njega, da bo lahko udarjen in umre.«
16 Pripetilo se je, ko je Joáb opazoval mesto, da je
Urijája določil na kraj, kjer je vedel, da so bili hrabri
možje. 17 Možje iz mesta so odšli ven in se borili z
Joábom in tam so padli nekateri izmed ljudstva, izmed
Davidovih služabnikov in tudi Hetejec Urijá je umrl.
18 Potem je Joáb poslal in Davidu povedal vse stvari
glede vojne 19 in naročil poslancu, rekoč: »Ko boš
končal s sporočanjem stvari kralju glede vojne 20 in če
bo tako, da se bo vzdignil kraljevi bes in ti reče: ›Zakaj
ste se približali tako blizu mesta, ko ste se bojevali?
Mar niste vedeli, da bodo streljali iz obzidja? 21 Kdo je
udaril Jerubéšetovega sina Abiméleha? Ali ni ženska
iz obzidja vrgla nanj kos mlinskega kamna, da je umrl
v Tebécu? Zakaj ste se približali obzidju?‹ Potem reci:
›Tudi tvoj služabnik Hetejec Urijá je mrtev.‹« 22 Tako
je poslanec odšel in prišel in pokazal Davidu vse, za
kar ga je Joáb poslal. 23 Poslanec je Davidu rekel:
»Ljudje so zagotovo prevladali zoper nas in prišli ven,
k nam na polje in mi smo bili nad njimi celo do vhoda
velikih vrat. 24 In strelci so streljali iz obzidja na tvoje
služabnike; in nekateri izmed kraljevih služabnikov so
mrtvi in tudi tvoj služabnik Hetejec Urijá je mrtev.«
25 Potem je David rekel poslancu: »Tako boš rekel
Joábu: ›Ne dopusti, da te ta stvar razžali, kajti meč
požre enega kakor drugega. Svojo bitko zoper mesto
naredi močnejšo in ga premagaj. Ohrabri ga.‹« 26
Ko je Urijájeva žena slišala, da je bil njen soprog
Urijá mrtev, je žalovala za svojim soprogom. 27 Ko je
žalovanje minilo, je David poslal in jo privedel k svoji
hiši in postala je njegova žena in mu rodila sina. Toda
stvar, ki jo je David storil, je razžalila Gospoda.

12 Gospod je k Davidu poslal Natána. Ta je prišel
k njemu in mu rekel: »Bila sta dva moža v enem
mestu; eden bogat, drugi pa reven. 2 Bogat človek je
imel silno mnogo tropov in čred, 3 toda reven človek ni
imel ničesar, razen ene majhne ovčje jagnjice, ki jo
je kupil in jo preživljal. Ta je zrasla skupaj z njim in z
njegovimi otroki; jedla je od njegove lastne hrane, pila
iz njegove lastne čaše, ležala v njegovem naročju in
mu je bila kakor hči. 4 K bogatašu pa je prišel popotnik
in žal mu je bilo vzeti od svojega lastnega tropa in
od svoje lastne črede, da pripravi za popotnika, ki je
prišel k njemu, temveč je vzel reveževo jagnje in to
pripravil za človeka, ki je prišel k njemu.« 5 Davidova
jeza je bila silno vžgana zoper tega moža in Natánu je

rekel: » Kakor Gospod živi, mož, ki je storil to stvar, bo
zagotovo umrl 6 in četverno bo povrnil jagnje, ker je
storil to stvar in ker ni imel usmiljenja.« 7 Natán je
rekel Davidu: »Ti si ta človek. Tako govori Gospod,
Izraelov Bog: ›Mazilil sem te [za] kralja nad Izraelom in
te osvobodil iz Savlove roke. 8 Dal sem ti hišo tvojega
gospodarja in v tvoje naročje žene tvojega gospodarja
in dal sem ti Izraelovo in Judovo hišo. Če bi bilo to
premalo, bi ti dodal še več takšnih in takšnih stvari. 9
Zakaj si preziral Gospodovo zapoved, da si storil zlo v
njegovem pogledu? Hetejca Urijája si ubil z mečem in
njegovo ženo vzel, da postane tvoja žena, njega pa si
umoril z mečem Amónovih otrok. 10 Zdaj torej meč ne
bo nikoli odšel od tvoje hiše, ker si me preziral in si
vzel ženo Hetejca Urijája, da bi bila tvoja žena.‹ 11
Tako govori Gospod: ›Glej, zoper tebe bom vzdignil
zlo iz tvoje lastne hiše in pred tvojimi očmi bom vzel
tvoje žene in jih dal tvojemu bližnjemu in ta bo ležal
s tvojimi ženami v pogledu tega sonca. 12 Kajti ti si
to delal naskrivaj, toda jaz bom to stvar storil pred
vsem Izraelom in pred soncem.‹« 13 David je rekel
Natánu: »Grešil sem zoper Gospoda.« Natán je rekel
Davidu: » Gospod je tudi odstranil tvoj greh; ne boš
umrl. 14 Vendar ker si s tem dejanjem dal Gospodovim
sovražnikom veliko priložnost, da izrekajo bogokletje,
bo tudi otrok, ki ti je rojen, zagotovo umrl.« 15 In Natán
je odšel od njegove hiše. Gospod pa je udaril otroka,
ki ga je Urijájeva žena rodila Davidu in ta je bil zelo
bolan. 16 David je zato rotil Boga za otroka in David
se je postil in vstopil ter vso noč ležal na zemlji. 17
Starešine njegove hiše so vstali in odšli k njemu, da ga
vzdignejo z zemlje, toda ni hotel niti ni z njimi jedel
kruha. 18 Pripetilo se je na sedmi dan, da je otrok
umrl. Davidovi služabniki pa so se mu bali povedati, da
je bil otrok mrtev, kajti rekli so: »Glej, medtem ko je
bil otrok še živ, smo mu govorili, pa ni hotel poslušati
našega glasu. Kako bo torej žalostil samega sebe,
če mu povemo, da je otrok mrtev?« 19 Toda ko je
David videl, da so njegovi služabniki šepetali, je David
zaznal, da je bil otrok mrtev. Zato je David rekel svojim
služabnikom: »Je otrok mrtev?« Rekli so: »Mrtev je.«
20 Potem se je David vzdignil z zemlje, se umil, mazilil,
zamenjal svojo obleko, prišel v Gospodovo hišo in
oboževal. Potem je prišel v svojo lastno hišo; in ko je
zahteval, so predenj postavili kruh in je jedel. 21 Potem
so mu njegovi služabniki rekli: »Kakšna stvar je ta, ki
si jo storil? Postil si se in jokal zaradi otroka, medtem
ko je bil živ, toda ko je bil otrok mrtev, si vstal in jedel
kruh.« 22 Rekel je: »Medtem ko je bil otrok še živ, sem
se postil in jokal, kajti rekel sem: ›Kdo lahko pove, ali
mi bo Bog milostljiv, da bo otrok lahko živel?‹ 23 Toda
sedaj je mrtev, zakaj bi se torej postil? Ali ga lahko
ponovno privedem nazaj? Jaz bom šel k njemu, toda
on se ne bo vrnil k meni.« 24 David je potolažil svojo
ženo Batšébo in šel noter k njej in ležal z njo in rodila
je sina in njegovo ime je imenoval Salomon. In Gospod
ga je ljubil. 25 In poslal je po roki preroka Natána in
ta je njegovo ime imenoval Jedidjá, zaradi Gospoda.
26 Joáb se je boril zoper Rabo Amónovih sinov in
zavzel kraljevo mesto. 27 Joáb je poslal poslance k
Davidu in rekel: »Boril sem se zoper Rabo in zavzel
mesto vodá. 28 Zdaj torej zberi skupaj preostanek
ljudstva in se utabôri zoper mesto in ga zavzemi, da
ne bi jaz zavzel mesta in bi se ta imenoval po mojem
imenu.« 29 In David je vse ljudstvo zbral skupaj in
odšel v Rabo in se bojeval zoper njo ter jo zavzel. 30
Vzel je krono njihovega kralja iz njegove glave, katere
teža je bila talent zlata z dragocenimi kamni in ta je
bila postavljena na Davidovo glavo. In iz mesta je
prinesel plena v velikem obilju. 31 Privedel je ljudstvo,
ki je bilo tam in jih postavil pod žage, pod brane iz
železa, pod sekire iz železa in jih primoral, da gredo
skozi opekarsko peč. Tako je storil vsem mestom
Amónovih otrok. Tako se je David in vse ljudstvo vrnilo
v Jeruzalem.

13 Pripetilo se je po tem, da je Davidov sin Absalom
imel lepo sestro, ki ji je bilo ime Tamara in
Davidov sin Amnón, jo je vzljubil. 2 Amnón je bil tako
obupan, da je zaradi svoje sestre Tamare zbolel, kajti
bila je devica in Amnón si je mislil, da je zanj težko,
da ji stori kakršno koli stvar. 3 Toda Amnón je imel
prijatelja, katerega ime je bilo Jonadáb, sin Šimája,
Davidovega brata. Jonadáb pa je bil zelo premeten
človek. 4 Ta mu je rekel: »Zakaj si ti, ki si kraljev sin,
iz dneva v dan slabotnejši? Ali mi ne boš povedal?«
Amnón mu je rekel: »Ljubim Tamaro, sestro svojega
brata Absaloma.« 5 Jonadáb mu je rekel: »Ulezi se
na svojo posteljo in se naredi bolnega in ko pride tvoj
oče, da te pogleda, mu reci: ›Prosim te, naj pride moja
sestra Tamara in mi da jesti in pripravi hrano v mojem
pogledu, da bom to lahko videl in to pojedel pri njeni
roki.‹« 6 Tako se je Amnón ulegel in se naredil bolnega
in ko je kralj prišel, da ga pogleda, je Amnón rekel
kralju: »Prosim te, naj pride moja sestra Tamara in
mi pripravi nekaj kolačev v mojem pogledu, da bom
lahko jedel pri njeni roki.« 7 Potem je David poslal
domov k Tamari, rekoč: »Pojdi sedaj k hiši svojega
brata Amnóna in mu pripravi hrano.« 8 Tako je Tamara
odšla k hiši svojega brata Amnóna in ta je ležal. Vzela
je moko in jo zgnetla in naredila kolače v njegovem
pogledu in kolače spekla. 9 Vzela je ponev in jih
iztresla pred njim, toda odklonil je jesti. Amnón je rekel:
»Odstranite od mene vse može.« In vsi možje so odšli
od njega. 10 Amnón je rekel Tamari: »Prinesi hrano v

sobo, da bom lahko jedel iz tvoje roke.« Tamara je
vzela kolače, ki jih je naredila in jih prinesla v sobo k
svojemu bratu Amnónu. 11 Ko jih je prinesla k njemu,
da jé, jo je prijel in ji rekel: »Pridi, lezi z menoj, moja
sestra.« 12 Odgovorila mu je: »Ne, moj brat, ne sili
me, kajti nobena takšna stvar se ne bi smela storiti
v Izraelu. Ne stôri te neumnosti. 13 In jaz, kam naj
grem s svojo sramoto? Kar pa se tebe tiče, boš kakor
nekdo izmed bedakov v Izraelu. Sedaj torej, prosim te,
spregovori kralju, kajti on me ne bo zadržal pred teboj.«
14 Vendar ni hotel prisluhniti njenemu glasu, temveč
ker je bil močnejši kakor ona, jo je prisilil in ležal z
njo. 15 Potem jo je Amnón skrajno zasovražil, tako
da je bilo sovraštvo, s katerim jo je zasovražil, večje
kakor ljubezen, s katero jo je ljubil. In Amnón ji je rekel:
»Vstani, izgini.« 16 Rekla mu je: »Ni razloga. To zlo,
da me pošiljaš proč, je večje kakor drugo, ki si mi ga
storil.« Toda ni ji hotel prisluhniti. 17 Potem je poklical
svojega služabnika, ki mu je služil in rekel: »Postavi
sedaj to žensko stran od mene in zapahni vrata za
njo.« 18 Na sebi je imela obleko iz številnih barv, kajti s
takšnim svečanim oblačilom so bile oblečene kraljeve
hčere, ki so bile device. Potem jo je njegov služabnik
odvedel ven in za njo zapahnil vrata. 19 Tamara pa
si je na svojo glavo dala pepel in pretrgala obleko iz
številnih barv, ki je bila na njej in svojo roko položila na
svojo glavo ter jokajoč odšla. 20 Njen brat Absalom ji
je rekel: »Ali je bil tvoj brat Amnón s teboj? Toda sedaj
molči, moja sestra. On je tvoj brat. Ne oziraj se na to
stvar.« Tako je Tamara ostala zapuščena v hiši svojega
brata Absaloma. 21 Toda ko je kralj David slišal o
vseh teh stvareh, je bil zelo ogorčen. 22 Absalom ni
spregovoril svojemu bratu Amnónu niti dobro niti slabo,
kajti Absalom je sovražil Amnóna, ker je posilil njegovo
sestro Tamaro. 23 Pripetilo se je po dveh polnih letih,
da je imel Absalom strižce ovc v Báal Hacórju, ki
je poleg Efrájima in Absalom je povabil vse kraljeve
sinove. 24 Absalom je prišel h kralju ter rekel: »Glej
torej, tvoj služabnik ima strižce ovc, naj kralj, rotim te
in njegovi služabniki gredo s tvojim služabnikom.« 25
Kralj je rekel Absalomu: »Ne, moj sin, naj ne gremo
sedaj vsi, da ti ne bi bili v breme.« Silil ga je, vendar ni
želel iti, temveč ga je blagoslovil. 26 Potem je Absalom
rekel: »Če ne, prosim te, naj gre z nami moj brat
Amnón.« Kralj mu je rekel: »Čemu bi on šel s teboj?«
27 Toda Absalom ga je silil, da je pustil Amnóna in vse
kraljeve sinove iti z njim. 28 Torej Absalom je svojim
služabnikom ukazal, rekoč: »Zapomnite si torej kdaj
bo Amnónovo srce veselo z vinom in ko vam rečem:
›Udarite Amnóna; ‹ tedaj ga ubijte, ne bojte se; ali vam
nisem jaz ukazal? Bodite pogumni in bodite hrabri.«
29 Absalomovi služabniki so storili Amnónu, kakor je
Absalom zapovedal. Potem so vsi kraljevi sinovi vstali
in vsak mož se je povzpel na svojo mulo ter pobegnil.
30 Pripetilo se je, ko so bili na poti, da so prišle k Davidu
novice, rekoč: »Absalom je umoril vse kraljeve sinove
in niti eden izmed njih ni preostal.« 31 Potem je kralj
vstal in raztrgal svoje obleke in legel na zemljo in vsi
njegovi služabniki so stali poleg s svojimi pretrganimi
oblačili. 32 Jonadáb, sin Davidovega brata Šimája,
je odgovoril ter rekel: »Naj moj gospod ne domneva,
da so umorili vse mladeniče, kraljeve sinove, kajti
samo Amnón je mrtev, kajti z Absalomovo določitvijo
je bilo to določeno od dneva, ko je posilil njegovo
sestro Tamaro. 33 Zdaj torej naj si moj gospod kralj
te stvari ne vzame k srcu, da misli, da so vsi kraljevi
sinovi mrtvi, kajti samo Amnón je mrtev.« 34 Toda
Absalom je pobegnil. In mladenič, ki je bil na straži, je
povzdignil svoje oči in pogledal in glej, precej ljudi je
prihajajo po poti od pobočja hriba za njim. 35 Jonadáb
je rekel kralju: »Glej, kraljevi sinovi prihajajo. Kakor
je tvoj služabnik rekel, tako je.« 36 Pripetilo se je,
takoj ko je končal govorjenje, glej, da so prišli kraljevi
sinovi in povzdignili svoj glas ter zajokali in tudi kralj in
vsi njegovi služabniki so zelo bridko jokali. 37 Toda
Absalom je pobegnil in odšel k Talmáju, Amihúdovemu
sinu, kralju v Gešurju. David pa je vsak dan žaloval za
svojim sinom. 38 Tako je Absalom pobegnil in odšel v
Gešur in tam je bil tri leta. 39 Duša kralja Davida pa je
hrepenela, da gre k Absalomu, kajti potolažen je bil
glede Amnóna, glede na to, da je bil on mrtev.

14 Torej Cerújin sin Joáb je zaznal, da je bilo kraljevo
srce [nagnjeno] k Absalomu. 2 Joáb je poslal v
Tekóo in od tam privedel modro žensko ter ji rekel:
»Prosim te, hlini se, da si žalovalka in sedaj si nadeni
žalovalno obleko in se ne mazili z oljem, temveč bodi
kakor ženska, ki je dolgo časa žalovala za mrtvim 3
in pojdi h kralju in mu govori na ta način.« Tako je
Joáb položil besede v njena usta. 4 Ko je ženska iz
Tekóe govorila kralju, je padla na svoj obraz do tal in
se globoko priklonila ter rekla: »Pomagaj, oh kralj.« 5
Kralj ji je rekel: »Kaj te pesti?« Odgovorila je: »Res
sem vdova in moj soprog je mrtev. 6 Tvoja pomočnica
je imela dva sinova in skupaj sta se prepirala na polju
in tam ni bilo nobenega, da ju loči, temveč je eden
udaril drugega in ga usmrtil. 7 Glej, celotna družina je
vstala zoper tvojo pomočnico in rekli so: ›Izroči tega, ki
je usmrtil svojega brata, da ga bomo lahko ubili za
življenje njegovega brata, ki ga je usmrtil in tudi dediča
bomo uničili.‹ Tako bodo pogasili moj ogorek, ki je
ostal in mojemu soprogu ne bodo pustili niti imena niti
ostanka na tej zemlji.« 8 Kralj je rekel ženski: »Pojdi k
svoji hiši in glede tebe dal bom zadolžitev.« 9 Ženska iz
Tekóe je rekla kralju: »Moj gospod, oh kralj, krivičnost

bodi na meni in na hiši mojega očeta, kralj in njegov
prestol pa naj bosta brez krivde.« 10 Kralj je rekel:
»Kdorkoli ti karkoli reče, ga privedi k meni in ne bo se
te več dotaknil.« 11 Potem je rekla: »Prosim te, naj se
kralj spomni Gospoda, svojega Boga, da ti nočeš trpeti,
da krvni maščevalci še naprej uničujejo, da ne bi uničili
mojega sina.« Rekel je: »Kakor Gospod živi niti en las
tvojega sina ne bo padel k zemlji.« 12 Potem je ženska
rekla: »Naj tvoja pomočnica, prosim te, spregovori
eno besedo mojemu gospodu kralju.« In ta je rekel:
»Povej.« 13 Ženska je rekla: »Zakaj si potem mislil
storiti takšno stvar zoper Božje ljudstvo? Kajti kralj
govori to stvar kakor nekdo, ki je pomanjkljiv, v tem, da
kralj ne privede ponovno domov svojega pregnanega.
14 Kajti mi moramo umreti in smo kakor voda, razlita na
tla, ki ne more biti ponovno zbrana niti Bog ne upošteva
nobene osebe, vendar snuje način, da njegov pregnani
ne bo izključen od njega. 15 Zdaj torej, ko sem prišla,
da o tej stvari govorim mojemu gospodu kralju, je to
zato, ker me je ljudstvo prestrašilo. Tvoja pomočnica je
rekla: ›Spregovorila bom torej kralju. Lahko se zgodi,
da bo kralj izpolnil zahtevo svoje pomočnice.‹ 16 Kajti
kralj bo slišal, da svojo pomočnico osvobodi iz roke
človeka, ki hoče skupaj uničiti tako mene in mojega
sina iz Božje dediščine. 17 Potem je tvoja pomočnica
rekla Gospodu: ›Beseda mojega gospoda kralja bo
sedaj tolažilna, kajti kakor angel od Boga, tako je
moj gospod kralj, da razlikuje dobro in slabo, zato bo
Gospod, tvoj Bog, s teboj.‹« 18 Potem je kralj ženski
odgovoril in rekel: »Ne skrivaj pred menoj, prosim te,
stvari, ki jo bom vprašal.« Ženska je rekla: »Naj moj
gospod kralj sedaj spregovori.« 19 Kralj je rekel: »
Mar ni v vsem tem s teboj Joábova roka?« Ženska
je odgovorila ter rekla: » Kakor živi tvoja duša, moj
gospod kralj, nihče se ne more izogniti ne na desno
ne na levo od tega, kar je moj gospod kralj govoril,
kajti tvoj služabnik Joáb mi je zaukazal in on je položil
vse te besede v usta tvoje pomočnice, 20 da privleče
na dan to obliko govora, je tvoj služabnik Joáb storil
to stvar. In moj gospod je moder, glede na modrost
Božjega angela, da ve vse stvari, ki so na zemlji.« 21
Kralj je rekel Joábu: »Glej torej, jaz sem storil to stvar,
zato pojdi, ponovno privedi mladeniča Absaloma.«
22 Joáb je padel k tlom, na svoj obraz, se upognil in
zahvalil kralju in Joáb je rekel: »Danes tvoj služabnik
vé, da sem našel milost v tvojem pogledu, moj gospod,
oh kralj, v tem, da je kralj izpolnil zahtevo svojega
služabnika.« 23 Tako je Joáb vstal in odšel v Gešur
in Absaloma privedel v Jeruzalem. 24 Kralj je rekel:
»Naj se obrne k svoji lastni hiši in naj ne vidi mojega
obraza.« Tako se je Absalom vrnil k svoji lastni hiši in
ni videl kraljevega obraza. 25 Toda v vsem Izraelu ni
bilo nikogar, da bi bil tako zelo hvaljen zaradi svoje
lepote kakor Absalom. Od podplata svojega stopala,
celo do krone njegove glave, ni bilo na njem nobenega
madeža. 26 In ko je ostrigel svojo glavo (kajti ob koncu
vsakega leta si jo je ostrigel, ker so bili lasje na njem
težki, zato jo je ostrigel) si je stehtal lase svoje glave,
dvesto šeklov po kraljevi teži. 27 Absalomu so se tam
rodili trije sinovi in ena hči, ki ji je bilo ime Tamara.
Bila je ženska lepega obličja. 28 Tako je Absalom dve
polni leti prebival v Jeruzalemu in ni videl kraljevega
obraza. 29 Zato je Absalom poslal po Joába, da ga
pošlje h kralju, toda ta ni hotel priti k njemu in ko je
drugič ponovno poslal, ta ni hotel priti. 30 Zato je rekel
svojim služabnikom: »Glejte, Joábovo polje je v bližini
mojega in tam ima ječmen. Pojdite in ga požgite.« In
Absalomovi služabniki so zažgali polje. 31 Potem je
Joáb vstal in prišel k Absalomu v njegovo hišo ter mu
rekel: »Zakaj so tvoji služabniki zažgali moje polje?«
32 Absalom je odgovoril Joábu: »Glej, poslal sem k
tebi, rekoč: ›Pridi sèm, da te lahko pošljem h kralju,
da rečem: ›Zakaj sem prišel iz Gešurja?‹‹ Zame bi
bilo dobro, da bi bil še vedno tam. Sedaj mi torej pusti
videti kraljev obraz in če bo kakršnakoli krivičnost v
meni, naj me ubije.« 33 Tako je Joáb prišel h kralju in
mu povedal in ko je dal poklicati Absaloma, je ta prišel
h kralju in se pred kraljem priklonil na svoj obraz do tal
in kralj je poljubil Absaloma.

15 Pripetilo se je po tem, da si je Absalom pripravil
vozove, konje in petdeset mož, da so tekli pred
njim. 2 Absalom je vstajal zgodaj in stal poleg poti
velikih vrat in to je bilo tako, da ko je katerikoli človek
imel polemiko, je prišel h kralju za sodbo, potem mu je
Absalom zaklical in rekel: »Iz katerega mesta si?« In ta
je rekel: »Tvoj služabnik je iz enega izmed Izraelovih
rodov.« 3 Absalom mu je rekel: »Poglej, tvoje zadeve
so dobre in pravilne; toda tam ni nobenega človeka,
poslanega od kralja, da te sliši.« 4 Poleg tega je
Absalom rekel: »Oh da bi mene postavili za sodnika v
deželi, da bi vsak človek, ki ima kakršnokoli tožbo ali
zadevo, lahko prišel k meni in bi mu jaz storil pravico!«
5 In to je bilo tako, da ko je katerikoli moški prišel
blizu k njemu, da se mu globoko prikloni, je svojo roko
iztegnil naprej, ga prijel in ga poljubil. 6 Na ta način je
Absalom počel vsemu Izraelu, ki so hodili h kralju po
sodbo. Tako je Absalom kradel srca Izraelovih mož.
7 Pripetilo se je po štiridesetih letih, da je Absalom
rekel kralju: »Prosim te, naj grem in izpolnim svojo
zaobljubo, ki sem jo zaobljubil Gospodu v Hebrónu.
8 Kajti tvoj služabnik se je zaobljubil, medtem ko je
prebival pri Gešurju v Siriji, rekoč: ›Če me bo Gospod
zares ponovno privedel v Jeruzalem, potem bom
služil Gospodu.‹‹ 9 Kralj mu je rekel: »Pojdi v miru.«

Tako je vstal in odšel v Hebrón. 10 Toda Absalom je
poslal oglednike po vseh Izraelovih rodovih, rekoč:
»Takoj ko zaslišite zvok šofarja, potem boste rekli:
›Absalom kraljuje v Hebrónu.‹« 11 Z Absalomom je
iz Jeruzalema odšlo dvesto mož, ki so bili poklicani.
Odšli pa so v svoji toposti in niso vedeli nobene
stvari. 12 Absalom je poslal po Gilčana Ahitófela,
Davidovega svetovalca, iz njegovega mesta, torej iz
Gila, medtem ko je daroval klavne daritve. In zarota
je bila močna, kajti ljudstvo je nenehno naraščalo z
Absalomom. 13 K Davidu je prišel poslanec, rekoč:
»Srca Izraelovih mož sledijo Absalomu.« 14 David je
rekel vsem svojim služabnikom, ki so bili z njim pri
Jeruzalemu: »Vstanimo in pobegnimo, kajti sicer ne
bomo pobegnili pred Absalomom. Pohitimo, da nas
ne bi nenadoma dohitel in nad nas privedel zla in
mesto udaril z ostrino meča.« 15 Kraljevi služabniki so
rekli kralju: »Glej, tvoji služabniki so pripravljeni storiti,
karkoli bo moj gospod kralj določil.« 16 Kralj je odšel
naprej in vsa njegova družina za njim. Kralj pa je pustil
deset žensk, ki so bile priležnice, da varujejo hišo. 17
Kralj je odšel naprej in vse ljudstvo za njim in se mudil
na kraju, ki je bil daleč proč. 18 Vsi njegovi služabniki
so šli poleg njega in vsi Keretéjci in vsi Péletovci in vsi
Gitéjci, šeststo mož, ki so prišli za njim iz Gata, so
prečkali pred kraljem. 19 Potem je kralj rekel Gitéjcu
Itáju: »Čemu greš tudi ti z nami? Vrni se na svoj kraj in
prebivaj s kraljem, kajti tujec si in tudi izgnanec. 20
Glede na to, da si prišel šele včeraj, ali naj te ta dan
pripravim hoditi z nami gor in dol? Ker grem, kamor
lahko, se vrni in svoje brate vzemi nazaj. Usmiljenje in
resnica naj bosta s teboj.« 21 Itáj je odgovoril kralju in
rekel: » Kakor živi Gospod in kakor živi moj gospod
kralj, zagotovo, na kateremkoli kraju bo moj gospod
kralj, bodisi v smrti ali življenju, celo tam bo tudi tvoj
služabnik.« 22 David je rekel Itáju: »Pojdi in prečkaj.«
Gitéjec Itáj je šel čez in vsi njegovi možje in vsi malčki,
ki so bili z njim. 23 In vsa dežela je jokala z močnim
glasom in vse ljudstvo je šlo čez. Tudi sam kralj je šel
čez potok Kidron in vse ljudstvo je šlo čez, proti poti
divjine. 24 Glej, tudi Cadók in vsi Lévijevci so bili z
njim, nesoč skrinjo Božje zaveze in odložili so Božjo
skrinjo. Abjatár je odšel gor, dokler ni vse ljudstvo
šlo iz mesta. 25 Kralj je Cadóku rekel: »Božjo skrinjo
odnesite nazaj v mesto. Če bom našel naklonjenost
v Gospodovih očeh, me bo ponovno privedel in mi
pokazal oboje, to in njeno prebivališče, 26 toda če reče
tako: ›Nimam veselja v tebi; ‹ glej, tukaj sem, naj mi
stori, kakor se mu zdi dobro.« 27 Kralj je tudi rekel
duhovniku Cadóku: » Mar nisi ti videc? V miru se vrni
v mesto in tvoja dva sinova s teboj, tvoj sin Ahimáac
in Jonatan, Abjatárjev sin. 28 Glejte, mudil se bom
na ravnini divjine, dokler ne bo prišla od vas beseda,
da me potrdite.« 29 Torej Cadók in Abjatár sta Božjo
skrinjo ponovno odnesla v Jeruzalem in ostala sta
tam. 30 David je odšel gor po pobočju Oljske gore in
jokal, ko se je vzpenjal in svojo glavo je imel pokrito
in hodil je bos. Vse ljudstvo, ki je bilo z njim, je vsak
pokril svojo glavo in hodili so gor in jokali, medtem ko
so hodili gor. 31 In nekdo je povedal Davidu, rekoč:
»Ahitófel je z Absalomom med zarotniki.« David je
rekel: »Oh Gospod, prosim te, obrni Ahitófelov nasvet
v norost.« 32 Pripetilo se je, da ko je David prišel na
vrh gore, kjer je oboževal Boga, glej, je prišel Arkéjec
Hušáj, da ga sreča, s svojim pretrganim plaščem in
zemljo na svoji glavi, 33 ki mu je David rekel: »Če
greš z menoj naprej, potem mi boš v breme, 34 toda
če se vrneš k mestu in rečeš Absalomu: ›Jaz bom
tvoj služabnik, oh kralj, kakor sem bil doslej služabnik
tvojega očeta, tako bom sedaj tudi tvoj služabnik, ‹
potem boš lahko zame premagal Ahitófelov nasvet. 35
In ali nisi tam z duhovnikoma Cadókom in Abjatárjem?
Zato naj bo, da kakršnokoli stvar boš slišal iz kraljeve
hiše, boš to povedal duhovnikoma Cadóku in Abjatárju.
36 Glej, onadva imata tam s seboj svoja dva sinova,
Cadókovega sina Ahimáaca in Abjatárjevega sina
Jonatana. Po njima boste poslali k meni vsako stvar,
ki jo lahko slišite.« 37 Tako je Davidov prijatelj Hušáj
prišel v mesto in Absalom je prišel v Jeruzalem.

16 Ko je David ravno prešel vrh hriba, glej, ga
je srečal Mefibóšetov služabnik Cibá, s parom
osedlanih oslov in na njih dvesto hlebov kruha, sto
grozdov rozin, sto poletnih sadov in vinski meh. 2
Kralj je rekel Cibáju: »Kaj nameravaš s tem?« Cibá je
rekel: »Ti osli so za kraljevo družino, da jaha na njih.
Kruh in poletno sadje za mladeniče, da jedo, in vino,
da tisti, ki so v divjini oslabeli, lahko pijejo.« 3 Kralj
je rekel: »In kje je sin tvojega gospodarja?« Cibá je
rekel kralju: »Glej, on ostaja v Jeruzalemu, kajti rekel
je: ›Danes mi bo Izraelova hiša obnovila kraljestvo
mojega očeta.‹« 4 Potem je kralj rekel Cibáju: »Glej,
tvoje je vse, kar pripada Mefibóšetu.« Cibá je rekel:
»Ponižno te rotim, da lahko najdem milost v tvojem
pogledu, moj gospod, oh kralj.« 5 Ko je kralj David
prišel v Bahurím, glej, je od tam prišel mož iz družine
Savlove hiše, katerega ime je bilo Šimí, Gerájev sin.
Prišel je naprej in nenehno preklinjal, medtem ko je
prihajal. 6 V Davida in v vse služabnike kralja Davida
je lučal kamne in vse ljudstvo in vsi mogočni možje
so bili na njegovi desni roki in na njegovi levi. 7 Tako
je govoril Šimí, ko je preklinjal: »Pridi ven, pridi ven,
ti, krvoločen človek in ti, Beliálov človek. 8 Gospod
je povrnil nad teboj vso kri Savlove hiše, namesto
katerega si zakraljeval in Gospod je kraljestvo izročil

v roko tvojega sina Absaloma. Glej, ujet si v svoji
vragoliji, ker si krvoločen človek.« 9 Potem je Cerújin
sin Abišáj rekel kralju: »Zakaj bi ta mrtvi pes preklinjal
mojega gospoda kralja? Naj grem preko, prosim te in
snamem njegovo glavo.« 10 Kralj pa je rekel: »Kaj
imam z vama, Cerújina sinova? Tako naj preklinja,
ker mu je Gospod rekel: ›Preklinjaj Davida.‹ Kdo bo
potem rekel: ›Čemu si tako storil?‹« 11 David je rekel
Abišáju in vsem svojim služabnikom: »Glejte, moj sin,
ki je prišel iz moje notranjosti, mi streže po življenju.
Kako mnogo bolj lahko sedaj to stori ta Benjaminovec?
Pustite ga na miru in naj preklinja, kajti Gospod mu
je zaukazal. 12 Morda bo Gospod pogledal na mojo
stisko in da mi bo Gospod poplačal dobro za njegovo
preklinjanje ta dan.« 13 Medtem ko so David in njegovi
možje šli po poti, je Šimí hodil vzdolž, na drugi strani
hriba, nasproti njemu in preklinjal, medtem ko je hodil in
lučal kamne vanj in metal prah. 14 Kralj in vse ljudstvo,
ki so bili z njim, so prišli izmučeni in se tam osvežili. 15
Absalom in vse ljudstvo Izraelovih mož pa so prišli v
Jeruzalem in Ahitófel z njim. 16 Pripetilo se je, ko je
Davidov prijatelj Arkéjec Hušáj prišel k Absalomu, da
je Hušáj rekel Absalomu: »Živel kralj, živel kralj.« 17
Absalom je rekel Hušáju: » Ali je to tvoja prijaznost do
tvojega prijatelja? Zakaj nisi šel s svojim prijateljem?«
18 Hušáj je rekel Absalomu: »Ne, temveč katerega
Gospod in to ljudstvo in vsi Izraelovi možje izberejo,
njegov bom in z njim bom ostal. 19 In ponovno, komu
naj bi služil? Ali naj ne bi služil v prisotnosti njegovega
sina? Kakor sem služil v prisotnosti tvojega očeta, tako
bom v tvoji prisotnosti.« 20 Potem je Absalom rekel
Ahitófelu: »Dajte nasvet med vami, kaj naj storimo.«
21 Ahitófel je rekel Absalomu: »Pojdi noter v priležnice
svojega očeta, ki jih je pustil, da varujejo hišo in ves
Izrael bo slišal, da si preziran od svojega očeta. Potem
bodo močne roke vseh, ki so s teboj.« 22 Tako so
Absalomu razprostrli šotor na vrhu hiše in Absalom je
šel v priležnice svojega očeta pred očmi vsega Izraela.
23 Nasvet Ahitófela, ki je v tistih dneh svetoval, je bil,
kakor če bi človek poizvedoval pri Božjem oraklju, tako
so bili vsi Ahitófelovi nasveti tako z Davidom kakor z
Absalomom.

17 Poleg tega je Ahitófel rekel Absalomu. »Naj sedaj
izberem dvanajst tisoč mož in vstal bom in to
noč zasledoval Davida 2 in prišel bom nadenj, medtem
ko je izmučen in slabotnih rok in ga prestrašil. Vse
ljudstvo, ki je z njim, bo pobegnilo, udaril pa bom samo
kralja 3 in vse ljudstvo bom privedel nazaj k tebi. Mož,
ki ga iščeš, je kakor, če se vsi vrnejo; tako bo vse
ljudstvo v miru.« 4 Beseda je dobro ugajala Absalomu
in vsem Izraelovim starešinam. 5 Potem je Absalom
rekel: »Pokličite sedaj tudi Arkéjca Hušája in naj slišimo
tudi, kaj pravi on.« 6 Ko je Hušáj prišel k Absalomu,
mu je Absalom spregovoril, rekoč: »Ahitófel je govoril
na ta način. Ali naj storimo po njegovem govoru? Če
ne, ti spregovori.« 7 Hušáj je rekel Absalomu: »Nasvet,
ki ti ga je tokrat dal Ahitófel, ni dober. 8 Kajti, « je rekel
Hušáj, »poznaš svojega očeta in njegove može, da so
mogočni možje in v svojih mislih komaj čakajo, kakor
medvedka, oropana svojih mladičev, na polju. In tvoj
oče je bojevnik in ne bo prenočeval z ljudstvom. 9 Glej,
sedaj je skrit v neki jami ali na nekem drugem kraju.
In zgodilo se bo, ko bodo na začetku nekateri izmed
njih premagani, da kdorkoli to sliši, bo rekel: ›Tam je
pokol med ljudstvom, ki sledijo Absalomu.‹ 10 Tudi
tisti, ki je hraber, katerega srce je kakor srce leva, se
bo popolnoma stopil, kajti ves Izrael ve, da je tvoj oče
mogočen človek in tisti, ki so z njim, so hrabri možje.
11 Zato svetujem, da se ves Izrael nasploh zbere k
tebi, od Dana, celo do Beeršébe, kakor je peska, ki je
pri morju zaradi množice in da greš ti osebno v bitko.
12 Tako bomo prišli nadenj na nekem kraju, kjer bo
najden in posvetili bomo nanj, kakor rosa pada na
tla in od njega in od vseh mož, ki so z njim, tam ne
bo nihče ostal. 13 Poleg tega, če bo odšel v mesto,
potem bo ves Izrael do tega mesta prinesel vrvi in
potegnili ga bomo v reko, dokler ne bo tam najden
niti en majhen kamen.« 14 Absalom in vsi možje iz
Izraela so rekli: »Nasvet Arkéjca Hušája je boljši kakor
nasvet Ahitófela.« Kajti Gospod je določil, da porazi
dober Ahitófelov nasvet, z namenom, da bo Gospod
lahko privedel zlo nad Absaloma. 15 Potem je Hušáj
rekel Cadóku in duhovniku Abjatárju: »Tako in tako
je Ahitófel svetoval Absalomu in starešinam Izraela,
in tako in tako sem svetoval jaz. 16 Zdaj torej hitro
pošlji in povej Davidu, rekoč: ›To noč ne prenočuj na
ravninah divjine, temveč naglo prečkaj, da te ne bi kralj
požrl in vse ljudstvo, ki je z njim.‹« 17 Torej Jonatan
in Ahimáac sta ostala v En Rogelu, kajti nista smela
biti videna, da pridete v mesto. In deklina je odšla in
jima povedala. Odšla sta ter povedala kralju Davidu.
18 Kljub temu ju je videl deček in povedal Absalomu.
Toda oba izmed njiju sta hitro odšla proč in prišla k hiši
človeka v Bahurímu, ki je na svojem dvorišču imela
vodnjak, kamor sta se spustila. 19 Ženska je vzela
[pokrivalo] in pokrivalo razprostrla čez ustje vodnjaka
in nanj raztresla zmleto žito in stvar ni bila znana. 20
Ko so Absalomovi služabniki prišli v hišo k ženski,
so rekli: »Kje sta Ahimáac in Jonatan?« Ženska jim
je rekla: »Odšla sta čez vodni potok.« Ko pa so ju
iskali in ju niso mogli najti, so se vrnili v Jeruzalem. 21
Pripetilo se je, potem ko so odšli, da sta prišla ven iz
vodnjaka in odšla in kralju Davidu povedala in Davidu
rekla: »Vstani in hitro prečkaj vodo, kajti Ahitófel je

tako svetoval zoper tebe.« 22 Potem je David vstal
in vse ljudstvo, ki je bilo z njim in so prečkali Jordan.
Do jutranje svetlobe ni manjkal niti eden izmed teh, ki
so prečkali Jordan. 23 Ko je Ahitófel videl, da njegov
nasvet ni bil sleden, je osedlal svojega osla, vstal in se
spravil domov k svoji hiši, k svojemu mestu in svojo
družino postavil v red in samega sebe obesil in umrl
in bil pokopan v mavzoleju svojega očeta. 24 Potem
je David prišel v Mahanájim. Absalom pa je prečkal
Jordan, on in vsi možje iz Izraela z njim. 25 Absalom je
namesto Joába za poveljnika vojske postavil Amasája.
Ta Amasá je bil sin moža, katerega ime je bilo Itra,
Izraelec, ki je odšel noter k Naháševi hčeri Abigájili,
sestri Joábove matere Cerúje. 26 Tako so Izrael in
Absalom taborili v deželi Gileád. 27 Pripetilo se je, ko
je David prišel v Mahanájim, da so Nahášev sin Šobí,
iz Rabe Amónovih otrok in Amiélov sin Mahír iz Lo
Dabárja in Gileádec Barziláj iz Roglíma 28 prinesli
postelje, umivalnike, lončene posode ter pšenico,
ječmen, moko, praženo zrnje, fižol, lečo, posušene
stročnice, 29 med, maslo, ovce in kravji sir za Davida
in za ljudstvo, ki je bilo z njim, da jedo, kajti rekli so:
»Ljudstvo je lačno, izmučeno in žejno v divjini.«

18 David je preštel ljudstvo, ki je bilo z njim in nadnje
postavil poveljnike nad tisočimi in poveljnike
nad stotimi. 2 David je poslal naprej tretjino izmed
ljudstva pod Joábovo roko in tretjino pod roko Abišája,
Cerújinega sina, Joábovega brata in tretjino pod roko
Gitéjca Itája. Kralj je rekel ljudstvu: »Tudi sam bom
zagotovo šel z vami naprej.« 3 Toda ljudstvo je
odgovorilo: »Ne boš šel naprej, kajti če mi pobegnemo,
jim ne bo mar za nas. Niti, če nas polovica umre, jim ne
bo mar za nas. Toda ti si sedaj vreden deset tisoč nas.
Zato je sedaj bolje, da nas okrepiš iz mesta.« 4 Kralj
jim je rekel: »Storil bom, kar se vam zdi najbolje.« Kralj
je stal ob strani velikih vrat, vse ljudstvo pa je prišlo
ven po stotih in po tisočih. 5 Kralj je zapovedal Joábu,
Abišáju in Itáju, rekoč: »Zaradi mene nežno postopajte
z mladeničem, torej z Absalomom.« Vse ljudstvo je
slišalo, ko je kralj vsem poveljnikom dal zadolžitev
glede Absaloma. 6 Tako je ljudstvo odšlo ven na polje
zoper Izrael. In bitka je bila v Efrájimskem gozdu, 7
kjer je bilo izraelsko ljudstvo pobito pred Davidovimi
služabniki in tam je bil ta dan velik pokol dvajsetih
tisočev mož. 8 Kajti tam je bila bitka razpršena preko
obličja vse dežele. In gozd je ta dan požrl več ljudstva,
kakor jih je požrl meč. 9 Absalom je srečal Davidove
služabnike. In Absalom je jahal na muli in mula je šla
pod debelimi vejami velikega hrasta in njegova glava
se je ujela v hrast in vzet je bil gor med nebo in zemljo.
Mula, ki je bila pod njim, pa je odšla proč. 10 Nek
mož je to videl in povedal Joábu ter rekel: »Glej, videl
sem Absaloma, visečega na hrastu.« 11 Joáb je rekel
možu, ki mu je povedal: »Glej, videl si ga in zakaj
ga nisi tam udaril k tlom? In jaz bi ti dal deset šeklov
srebra in pas.« 12 Mož je rekel Joábu: »Čeprav bi v
svojo roko prejel tisoč šeklov srebra, vendar svoje
roke ne bi iztegnil zoper kraljevega sina, kajti slišali
smo, da je kralj zadolžil tebe, Abišája in Itája, rekoč:
›Pazite, da se nihče ne dotakne mladeniča Absaloma.‹
13 Sicer bi storil hinavstvo zoper svoje lastno življenje,
kajti nobena stvar ni skrita pred kraljem in ti sam bi se
postavil zoper mene.« 14 Potem je Joáb rekel: »Ne
morem se tako muditi s teboj.« V svojo roko je vzel tri
puščice in jih zabodel skozi Absalomovo srce, medtem
ko je bil še živ v sredi hrasta. 15 Deset mladeničev, ki
so nosili Joábovo bojno opremo, je obdalo Absaloma
in ga usmrtilo. 16 Joáb je zatrobil s šofarjem in ljudstvo
se je vrnilo od zasledovanja za Izraelom, kajti Joáb je
zadržal ljudstvo. 17 Vzeli so Absaloma, ga vrgli v veliko
jamo v gozdu in nanj položili zelo velik kup kamenja in
ves Izrael je zbežal, vsak k svojemu šotoru. 18 Torej
Absalom si je [še] v svojem življenju vzel in si postavil
steber, ki je v kraljevi dolini, kajti rekel je: »Nobenega
sina nimam, da ohrani moje ime v spominu.« Steber
je poimenoval po svojem lastnem imenu in tako se
imenuje do današnjega dne, Absalomov kraj. 19 Potem
je Cadókov sin Ahimáac rekel: »Naj sedaj stečem in
kralju prinesem novice, kako se je Gospod maščeval
nad njegovimi sovražniki.« 20 Joáb mu je rekel: »Danes
ne boš nosil novic, temveč boš novice nosil drug dan.
Toda danes ne boš nosil nobenih novic, ker je kraljev
sin mrtev.« 21 Potem je Joáb rekel Kušíju: »Pojdi, povej
kralju, kar si videl.« Kuší se je priklonil Joábu in stekel.
22 Potem je Cadókov sin Ahimáac ponovno rekel
Joábu: »Toda kakorkoli, prosim te, naj tudi jaz prav tako
stečem za Kušíjem.« Joáb pa je rekel: »Čemu bi tekel,
moj sin, glede na to, da nimaš pripravljenih novic?« 23
»Toda kakorkoli, « je rekel, »naj stečem.« Rekel mu je:
»Steci.« Potem je Ahimáac stekel po poti ravnine in
prehitel Kušíja. 24 David je sedel med dvemi velikimi
vrati. Stražar pa je šel gor do strehe nad velikimi vrati k
obzidju in povzdignil svoje oči in pogledal in glej, mož
je tekel sam. 25 Stražar je zaklical in povedal kralju.
Kralj je rekel: »Če je sam, so novice v njegovih ustih.«
Hitro je prišel in se približal. 26 Stražar je zagledal
teči drugega moža in stražar je zaklical vratarju ter
rekel: »Glej, drug človek teče sam.« Kralj je rekel:
»Tudi ta prinaša novice.« 27 Stražar je rekel: »Mislim,
da je tek sprednjega podoben teku Cadókovega sina
Ahimáaca.« Kralj je rekel: »Dober človek je in prihaja
z dobrimi novicami.« 28 Ahimáac je zaklical in kralju
rekel: »Vse je dobro.« S svojim obrazom je padel
dol na zemljo pred kraljem in rekel: »Blagoslovljen

bodi Gospod, tvoj Bog, ki je izročil ljudi, ki so svojo
roko dvignili zoper mojega gospoda kralja.« 29 Kralj je
rekel: »Ali je mladenič Absalom varen?« Ahimáac je
odgovoril: »Ko je Joáb poslal kraljevega služabnika in
mene, tvojega služabnika, sem videl velik hrup, toda
nisem vedel, kaj je to bilo.« 30 Kralj mu je rekel: »Obrni
se vstran in stoj tukaj.« Obrnil se je vstran in mirno stal.
31 In glej, prišel je Kuší. Kuší je rekel: »Novice, moj
gospod kralj, kajti Gospod te je ta dan maščeval pred
vsemi tistimi, ki so se vzdignili zoper tebe.« 32 Kralj je
rekel Kušíju: »Je mladenič Absalom varen?« Kuší je
odgovoril: »Sovražniki mojega gospoda kralja in vsi, ki
se vzdignejo zoper tebe, da ti škodijo, naj bodo, kakor
je ta mladenič.« 33 Kralj je bil zelo pretresen in odšel
gor v sobo nad velikimi vrati in jokal. Medtem ko je šel,
je tako govoril: »Oh moj sin Absalom, moj sin, moj
sin Absalom! Da bi Bog dal, da bi jaz umrl zate, oh
Absalom, moj sin, moj sin!«

19 To je bilo povedano Joábu: »Glej, kralj joka in
žaluje za Absalomom.« 2 Zmaga tega dne je
bila obrnjena v žalovanje vsemu ljudstvu, kajti ljudstvo
je tisti dan slišalo govoriti, kako je bil kralj užaloščen
zaradi svojega sina. 3 Ljudstvo se je tisti dan skrivoma
spravilo v mesto, kakor se ljudstvo, ki je osramočeno,
odplazi, ko v boju zbeži. 4 Toda kralj je pokril svoj
obraz in kralj je jokal z močnim glasom: »Oh moj sin
Absalom, oh Absalom, moj sin, moj sin!« 5 Joáb je
prišel v hišo h kralju in rekel: »Ta dan si osramotil
obraze vseh svojih služabnikov, ki so ta dan rešili
tvoje življenje in življenja tvojih sinov in tvojih hčera
in življenja tvojih soprog in življenja tvojih priležnic, 6
v tem, da ti ljubiš svoje sovražnike in sovražiš svoje
prijatelje. Kajti ta dan si oznanil, da se ne oziraš niti na
prince niti na služabnike, kajti ta dan zaznavam, da če
bi Absalom živel in bi ta dan mi vsi umrli, potem bi ti
to dobro ugajalo. 7 Zdaj torej vstani, pojdi naprej in
tolažilno govori svojim služabnikom, kajti prisegam pri
Gospodu, če ne greš naprej, to noč nobeden ne bo
ostal s teboj in huje ti bo kakor vse zlo, ki te je zadelo
od tvoje mladosti do sedaj.« 8 Potem je kralj vstal
in se usedel pri velikih vratih. In vsemu ljudstvu so
povedali, rekoč: »Glejte, kralj sedi pri velikih vratih.«
Vse ljudstvo je prišlo pred kralja, kajti Izrael je zbežal
vsak mož k svojemu šotoru. 9 Vse ljudstvo je bilo
nesložno po vseh Izraelovih rodovih, rekoč: »Kralj nas
je rešil iz roke naših sovražnikov in nas osvobodil iz
roke Filistejcev; sedaj pa je zaradi Absaloma pobegnil
iz dežele. 10 Absalom, ki smo ga mazilili nad seboj, je
mrtev v bitki. Zdaj torej, zakaj ne spregovorite besedo
o privedbi kralja nazaj?« 11 Kralj David je poslal k
duhovnikoma Cadóku in Abjatárju, rekoč: »Govorita
Judovim starešinam, rekoč: ›Zakaj ste zadnji, da bi
privedli kralja nazaj v njegovo hišo, glede na to, da je
govor vsega Izraela prišel do kralja, celó k njegovi hiši.
12 Vi ste moji bratje, vi ste moje kosti in moje meso.
Zakaj ste potem zadnji, da kralja pripeljete nazaj?‹ 13 In
Amasáju recite: › Ali nisi ti od moje kosti in od mojega
mesa? Bog naj mi tako stori in še več, če ne boš
nenehno pred menoj poveljnik vojske na Joábovem
položaju.‹« 14 In nagnil je srce vseh Judovih mož, celo
kakor srce enega človeka, tako da so kralju poslali to
besedo: »Vrni se ti in vsi tvoji služabniki.« 15 Tako
se je kralj vrnil in prišel k Jordanu. In Juda je prišel v
Gilgál, da gre, da sreča kralja, da spremi kralja čez
Jordan. 16 In Šimí, Gerájev sin, Benjaminovec, ki je bil
iz Bahuríma, je pohitel in prišel dol z Judovimi možmi,
da sreča kralja Davida. 17 Tam je bilo z njim tisoč
mož iz Benjamina in Cibá, služabnik Savlove hiše in
njegovih petnajst sinov in njegovih dvajset služabnikov
z njim in pred kraljem so šli čez Jordan. 18 Tam je šla
čez rečna ladja, da prenese čez kraljevo družino in da
stori, kar se mu je zdelo dobro. Gerájev sin Šimí pa je
padel dol pred kraljem, ko je ta hotel iti čez Jordan 19
in kralju rekel: »Naj moj gospod krivičnosti ne pripiše
meni niti se ne spominjaj tega, kar je tvoj služabnik
sprevrženo storil tistega dne, ko je moj gospod kralj
odšel iz Jeruzalema, da bi si to kralj vzel k srcu. 20 Kajti
tvoj služabnik ve, da sem grešil. Glej, zato sem ta dan
prvi prišel iz vse Jožefove hiše, da grem dol, da srečam
svojega gospoda kralja.« 21 Toda Cerújin sin Abišáj
je odgovoril in rekel: »Ali ne bo Šimí usmrčen zaradi
tega, ker je preklinjal Gospodovega maziljenca?« 22
David pa je rekel: »Kaj imam z vama, vidva, Cerújina
sinova, da bi mi bila ta dan nasprotnika? Ali naj bo
ta dan kdorkoli usmrčen v Izraelu? Kajti ali ne vem,
da sem ta dan kralj nad Izraelom?« 23 Zato je kralj
rekel Šimíju: »Ne boš umrl.« In kralj mu je prisegel. 24
Savlov sin Mefibóšet je prišel dol, da sreča kralja in niti
ni obul svojih stopal, niti ni postrigel svoje brade, niti ni
umil svojih oblačil od dneva, ko je kralj odpotoval, do
dneva, ko je ponovno prišel v miru. 25 Pripetilo se je,
ko je prišel v Jeruzalem, da sreča kralja, da mu je kralj
rekel: »Zakaj nisi šel z menoj, Mefibóšet?« 26 Ta je
odgovoril: »Moj gospod, oh kralj, moj služabnik me je
zavedel, kajti tvoj služabnik je rekel: ›Osedlal si bom
osla, da bom lahko jahal na njem in šel h kralju, ker
je tvoj služabnik hrom.‹ 27 In ta je obrekoval tvojega
služabnika mojemu gospodu kralju, toda moj gospod
kralj je kakor angel od Boga. Stôri torej, kar je dobro v
tvojih očeh. 28 Kajti vsi iz hiše mojega očeta so bili le
kot mrtvi možje pred mojim gospodom kraljem, vendar
si svojega služabnika postavil med tiste, ki so jedli
pri tvoji lastni mizi. Kakšno pravico imam torej, da še
kakorkoli kličem h kralju?« 29 Kralj mu je rekel: »Zakaj

še govoriš o svojih zadevah? Rekel sem: ›Ti in Cibá si
razdelita deželo.‹« 30 Mefibóšet je rekel kralju: »Da, naj
on vzame vse, potem ko se je moj gospod kralj v miru
ponovno vrnil v svojo lastno hišo.« 31 Gileádec Barziláj
je prišel dol iz Roglíma in s kraljem odšel čez Jordan,
da ga spremi čez Jordan. 32 Torej Barziláj je bil zelo
ostarel mož, star celó osemdeset let. Kralju je priskrbel
oskrbo, medtem ko je ta ležal pri Mahanájimu, kajti
bil je zelo izjemen človek. 33 Kralj je rekel Barziláju:
»Z menoj pridi čez in hranil te bom v Jeruzalemu.«
34 Barziláj pa je kralju rekel: »Doklej bom še živel,
da bi s kraljem šel gor v Jeruzalem? 35 Ta dan sem
star osemdeset let in ali lahko razločim med dobrim in
zlom? Ali lahko tvoj služabnik okuša, kar jem ali kar
pijem? Ali še lahko slišim glas prepevajočih mož in
prepevajočih žensk? Zakaj bi bil torej tvoj služabnik še
breme mojemu gospodu kralju? 36 Tvoj služabnik bo s
kraljem šel krajšo pot čez Jordan. Zakaj bi me kralj
poplačal s takšno nagrado? 37 Naj se tvoj služabnik,
prosim te, obrne nazaj, da lahko umrem v svojem
lastnem mestu in pokopan bom poleg groba svojega
očeta in svoje matere. Toda poglej svojega služabnika
Kimháma. Naj gre on preko z mojim gospodom kraljem
in stôri mu, kakor se ti zdi dobro.« 38 Kralj je odgovoril:
»Kimhám bo z menoj šel preko in storil mu bom to,
kar se ti zdi dobro in karkoli boš zahteval od mene, to
bom storil zate.« 39 In vse ljudstvo je šlo čez Jordan.
Ko je kralj prišel čez, je kralj poljubil Barzilája in ga
blagoslovil, in ta se je vrnil na svoj lasten kraj. 40
Potem je kralj odšel naprej h Gilgálu in Kimhám je z
njim odšel naprej in vse Judovo ljudstvo je spremilo
kralja in tudi polovica Izraelovega ljudstva. 41 Glej, vsi
Izraelovi možje so prišli h kralju in kralju rekli: »Zakaj
so te naši bratje, Judovi možje, ukradli in privedli kralja,
njegovo družino in vse Davidove može z njim, čez
Jordan?« 42 In vsi možje iz Juda so Izraelovim možem
odgovorili: »Ker nam je kralj bližnji sorodnik. Zakaj ste
potem jezni zaradi te zadeve? Ali smo sploh jedli na
kraljeve stroške? Ali nam je dal kakršnokoli darilo?« 43
Izraelovi možje so odgovorili Judovim možem in rekli:
»V kralju imamo deset delov in mi imamo več pravice
do Davida kakor vi. Čemu nas potem prezirate, da
naš nasvet ne bi bil prvi v tem, da smo svojega kralja
privedli nazaj?« In besede mož iz Juda so bile trše
kakor besede mož iz Izraela.

20 Zgodilo se je, da je bil tam Beliálov mož, katerega
ime je bilo Ševá, Bihríjev sin, Benjaminovec. Ta
je zatrobil na šofar in rekel: »Mi nimamo deleža v
Davidu niti nimamo dediščine v Jesejevem sinu. Vsak
mož k svojim šotorom, oh Izrael.« 2 Tako je vsak mož
iz Izraela odšel gor izza Davida in sledil Bihríjevem
sinu Ševáju; toda Judovi možje, od Jordana, celo do
Jeruzalema, so se trdno pridružili njihovemu kralju.
3 David je prišel k svoji hiši v Jeruzalemu in kralj je
vzel deset žensk, svojih priležnic, ki jih je pustil, da
varujejo hišo in jih zaprl v ječo in jih hranil, toda ni šel
noter k njim. Tako so bile zaprte do dneva svoje smrti,
živeče v vdovstvu. 4 Potem je kralj rekel Amasáju:
»V treh dneh mi zberi može iz Juda in ti bodi tu
prisoten.« 5 Tako je Amasá odšel, da zbere Judove
može, toda zadržal se je dlje kakor postavljen čas, ki
mu je bil določen. 6 David je rekel Abišáju: »Sedaj
nam bo Bihríjev sin Ševá storil več škode, kakor jo je
storil Absalom. Vzemi služabnike svojega gospoda
in ga zasleduj, da si ne pridobi utrjenih mest in nam
pobegne.« 7 Tam so odšli ven za njim Joábovi možje,
Keretéjci, Péletovci in vsi mogočni možje. Odšli so iz
Jeruzalema, da zasledujejo Bihríjevega sina Ševája. 8
Ko so bili pri velikem kamnu, ki je v Gibeónu, je Amasá
šel pred njimi. Joábova obleka, ki jo je oblekel, je bila
opasana k njemu in na njej pas s pritrjenim mečem
na svojih ledjih, v svoji nožnici in ko je šel naprej, je
ta padel ven. 9 Joáb je rekel Amasáju: » Ali si pri
zdravju, moj brat?« Joáb je z desnico prijel Amasája
za brado, da ga poljubi. 10 Toda Amasá ni pazil na
meč, ki je bil v Joábovi roki. Tako ga je z njim udaril
v peto rebro in njegovo notranjost prelil na tla in ni
ga ponovno udaril in je umrl. Tako sta Joáb in njegov
brat Abišáj zasledovala Bihríjevega sina Ševája. 11
Eden izmed Joábovih mož je stal poleg njega ter rekel:
»Kdor je naklonjen Joábu in kdor je za Davida, ta naj
gre za Joábom.« 12 Amasá se je valjal v krvi na sredi
glavne ceste. In ko je mož videl, da je vse ljudstvo
obstalo, je Amasája odstranil z glavne ceste na polje
in nanj vrgel oblačilo, ko je videl, da je vsak, kdor je
prišel mimo, mirno obstal. 13 Ko je bil odstranjen z
glavne ceste, je vse ljudstvo odšlo naprej za Joábom,
da zasledujejo Bihríjevega sina Ševája. 14 Ta je šel
skozi vse Izraelove rodove do Abéle in do Bet Maáhe
in do vseh Bihríjevcev in zbrani so bili skupaj ter šli tudi
za njim. 15 Prišli so in ga oblegali v Abél Bet Maáhi in
nasuli so nasip zoper mesto in le-ta je stal v jarku. In
vse ljudstvo, ki je bilo z Joábom, je uničevalo obzidje,
da ga zrušijo. 16 Potem je modra ženska iz mesta
zaklicala: »Poslušajte, poslušajte. Recite, prosim vas,
Joábu: ›Pridi blizu sèm, da lahko govorim s teboj.‹«
17 Ko je ta prišel bliže k njej, je ženska rekla: » Ali
si ti Joáb?« Odgovoril je: »Jaz sem.« Potem mu je
rekla: »Poslušaj besede svoje pomočnice.« Odgovoril
je: »Poslušam.« 18 Potem je spregovorila, rekoč: »V
starih časih so bili navajeni govoriti, rekoč: ›Zagotovo
bodo vprašali za nasvet v Abélu, ‹ in tako so končali
zadevo. 19 Jaz sem ena izmed tistih, ki so v Izraelu
mirni in zvesti, ti pa si prizadevaš, da uničiš mesto

in mater v Izraelu. Zakaj hočeš pogoltniti Gospodovo
dediščino?« 20 Joáb je odgovoril in rekel: »Daleč bodi
to, daleč bodi to od mene, da bi pogoltnil ali uničil. 21
Zadeva ni takšna, temveč človek z gore Efrájim, po
imenu Bihríjev sin Ševá, je vzdignil svojo roko zoper
kralja, celó zoper Davida. Samo njega izročite in odšel
bom od mesta.« Ženska je rekla Joábu: »Glej, njegova
glava ti bo vržena čez obzidje.« 22 Potem je ženska, v
svoji modrosti, odšla k vsemu ljudstvu. Odsekali so
glavo Bihríjevega sina Ševája in jo vrgli ven k Joábu.
Ta je zatrobil na šofar in umaknili so se od mesta,
vsak mož k svojemu šotoru. In Joáb se je vrnil h kralju
v Jeruzalem. 23 Torej Joáb je bil nad vso Izraelovo
vojsko. Jojadájev sin Benajá je bil nad Keretéjci in nad
Péletovci; 24 Adorám je bil nad davkom; Ahilúdov sin
Józafat je bil letopisec; 25 Ševá je bil pisar; Cadók in
Abjatár sta bila duhovnika; 26 in tudi Jaírovec Irá je bil
glavni častnik pri Davidu.

21 V Davidovih dneh je bila takrat tam tri leta lakota,
leto za letom. David je poizvedel od Gospoda. In
Gospod je odgovoril: » To je zaradi Savla in zaradi
njegove krvoločne hiše, ker je pobil Gibeónce.« 2 Kralj
je poklical Gibeónce in jim rekel; (torej Gibeónci niso bili
izmed Izraelovih otrok, temveč od ostanka Amoréjcev in
Izraelovi otroci so jim prisegli. Savel pa si je prizadeval,
da jih v svoji gorečnosti do Izraelovih otrok in Juda,
pokonča.) 3 Zato je David rekel Gibeóncem: »Kaj naj
storim za vas? S čim naj storim spravo, da boste lahko
blagoslovili Gospodovo dediščino?« 4 Gibeónci so
mu rekli: »Nočemo imeti niti Savlovega srebra, niti
zlata, niti njegovih hiš, niti ne boš za nas nikogar ubil v
Izraelu.« Rekel je: »Kar boste rekli, to bom storil za
vas.« 5 Kralju so odgovorili: »Od človeka, ki nas je
použil in ki je snoval zoper nas, da bi bili mi uničeni od
preostanka v vseh Izraelovih pokrajinah, 6 naj nam bo
izročenih sedem mož izmed njegovih sinov in obesili
jih bomo Gospodu v Savlovi Gíbei, ki ga je Gospod
izbral.« Kralj je rekel: »Dal jih bom.« 7 Toda kralj je
prizanesel Mefibóšetu, sinu Savlovega sina Jonatana,
zaradi Gospodove prisege, ki je bila med njima, med
Davidom in Savlovim sinom Jonatanom. 8 Temveč
je kralj vzel dva sinova Ajájeve hčere Ricpe, ki jih
je rodila Savlu, Armoníja in Mefibóšeta in pet sinov
Savlove hčere Mihále, ki jih je vzgojila za Adriéla, sina
Mehólčana Barzilája 9 in izročil jih je v roke Gibeóncem
in obesili so jih na hribu pred Gospodom. Vseh sedem
je skupaj padlo in bili so usmrčeni v dneh žetve, v
prvih dneh, v začetku ječmenove žetve. 10 Ajájeva
hči Ricpa pa je vzela vrečevino in jo razgrinjala na
skali od začetka žetve, dokler nanje ni kapljala voda z
neba in ni pustila niti pticam neba, da na njih počivajo
podnevi niti živalim polja ponoči. 11 To je bilo povedano
Davidu, kaj je storila Savlova priležnica, Ajájeva hči
Ricpa. 12 David je odšel in vzel Savlove kosti in kosti
njegovega sina Jonatana od ljudi iz Jabéš Gileáda, ki
so jih ukradli iz ulice Bet Šeána, kjer so jih Filistejci
obesili, ko so Filistejci umorili Savla na Gilbói. 13 Od
tam je prinesel gor kosti Savla in kosti njegovega
sina Jonatana in zbrali so [tudi] kosti tistih, ki so bili
obešeni. 14 Kosti Savla in njegovega sina Jonatana
so pokopali v Celi, v Benjaminovi deželi, v mavzoleju
njegovega očeta Kiša in izpolnili so vse, kar je kralj
zapovedal. Potem se je dal Bog izprositi za deželo. 15
Poleg tega so Filistejci ponovno imeli vojno z Izraelom
in David je šel dol in njegovi služabniki z njim in borili
so se zoper Filistejce, David pa je postal slaboten.
16 Jišbí Benób, ki je bil izmed sinov velikana, čigar
sulica je tehtala tristo šeklov brona v teži, je bil opasan
z novim mečem, misleč, da bo umoril Davida. 17 Toda
Cerújin sin Abišáj mu je pomagal, udaril Filistejca in ga
ubil. Potem so mu Davidovi možje prisegli, rekoč: »Ne
boš več šel z nami v bitko, da ne pogasiš Izraelove
svetlobe.« 18 Pripetilo se je po tem, da je bila ponovno
bitka s Filistejci pri Gobu. Takrat je Hušán Sibeháj
ubil Safa, ki je bil izmed sinov velikana. 19 In tam je
bila ponovno bitka s Filistejci v Gobu, kjer je Elhanán,
sin Betlehemca Jaaré Orgíma, usmrtil brata Gitéjca
Goljata, katerega palica njegove sulice je bila podobna
tkalčevemu brunu. 20 In tam je bila spet bitka v Gatu,
kjer je bil mož visoke postave, ki je imel na vsaki
roki šest prstov in na vsakem stopalu šest prstov,
štiriindvajset po številu, in tudi on je bil rojen velikanu.
21 Ko je izzival Izraela, ga je Jonatan, sin Davidovega
brata Šimája, usmrtil. 22 Ti štirje so bili rojeni velikanu
v Gatu in padli so po Davidovi roki in po roki njegovih
služabnikov.

22 David je Gospodu spregovoril besede te pesmi
na dan, ko ga je Gospod osvobodil iz roke vseh
njegovih sovražnikov in iz Savlove roke. 2 Rekel
je: » Gospod je moja skala in moja trdnjava in moj
osvoboditelj; 3 Bog moje skale; vanj bom zaupal.
On je moj ščit in rog rešitve moje duše, moj visoki
stolp in moje zatočišče, moj rešitelj; ti me rešuješ pred
nasiljem. 4 Klical bom h Gospodu, ki je vreden, da je
hvaljen. Tako bom rešen pred svojimi sovražniki. 5 Ko
so me obdali valovi smrti, so me preplašile poplave
brezbožnih ljudi; 6 bridkosti pekla so me obkrožile,
zanke smrti so me ovirale; (Sheol h7585) 7 v svoji stiski
sem klical h Gospodu in jokal k svojemu Bogu. Iz
svojega svetišča je slišal moj glas in moj jok je vstopil
v njegova ušesa. 8 Potem se je zemlja stresla in
vztrepetala, temelji neba so se premaknili in stresli, ker
je bil ogorčen. 9 Iz njegovih nosnic se je dvignil dim in
ogenj iz njegovih ust je požiral. Z njim so bili vžgani

ogorki. 10 Upognil je tudi nebo in prišel dol in tema
je bila pod njegovimi stopali. 11 Jahal je na kerubu
in letel. Viden je bil na perutih vetra. 12 Vsenaokrog
sebe je naredil paviljone teme, temne vode in goste
oblake neba. 13 Od bleščave pred njim so bili vžgani
ognjeni ogorki. 14 Gospod je zagrmel iz nebes in
Najvišji je izustil svoj glas. 15 Odposlal je puščice
in jih razkropil; bliskanje in jih porazil. 16 Prikazale
so se morske struge, temelji zemeljskega [kroga] so
bili odkriti ob Gospodovem karanju, ob puhu sape iz
njegovih nosnic. 17 Poslal je od zgoraj, vzel me je,
potegnil me je iz mnogih vodá, 18 osvobodil me je pred
mojim močnim sovražnikom in pred tistimi, ki so me
sovražili, kajti zame so bili premočni. 19 Ovirali so me
na dan moje katastrofe, toda Gospod je bil moja opora.
20 Prav tako me je privedel na velik kraj. Osvobodil
me je, ker se je razveseljeval v meni. 21 Gospod
me je nagradil glede na mojo pravičnost. Poplačal
mi je glede na čistost mojih rok. 22 Kajti držal sem
se Gospodovih poti in se nisem zlobno oddvojil od
svojega Boga. 23 Kajti vse njegove sodbe so bile pred
menoj, in glede njegovih zakonov, se nisem ločil od
njih. 24 Pred njim sem bil tudi iskren in se zadržal pred
svojo krivičnostjo. 25 Zatorej mi je Gospod poplačal
glede na mojo pravičnost; glede na mojo čistost v
njegovem pogledu. 26 Z usmiljenim se boš pokazal
usmiljenega in s poštenim človekom se boš pokazal
poštenega. 27 S čistim se boš pokazal čistega in s
ljubovalnim se boš pokazal neokusnega. 28 Stiskano
ljudstvo boš rešil, toda tvoje oči so na ošabnih, da
jih lahko privedeš dol. 29 Kajti ti si moja svetilka, oh
Gospod in Gospod bo razsvetlil mojo temo. 30 Kajti
s teboj sem tekel skozi krdelo, s svojim Bogom sem
preskočil zid. 31 Glede Boga, njegova pot je popolna;
Gospodova beseda je preizkušena. On je ščit vsem
tistim, ki zaupajo vanj. 32 Kajti kdo je Bog, razen
Gospoda? In kdo je skala, razen našega Boga? 33
Bog je moja sila in moč in mojo pot dela popolno. 34
Moje noge dela podobne nogam košut in me postavlja
na moje visoke kraje. 35 Moje roke uči bojevanja, tako,
da je jeklen lok zlomljen z mojimi lakti. 36 Dal si mi tudi
ščit tvoje rešitve duše in tvoja blagost me je naredila
velikega. 37 Povečal si moje korake pod menoj, tako,
da moja stopala niso zdrsnila. 38 Zasledoval sem svoje
sovražnike in jih uničil in se nisem ponovno obrnil,
dokler jih nisem použil. 39 Použil sem jih in jih ranil, da
niso mogli vstati. Da, padli so pod mojimi stopali. 40
Kajti opasal si me z močjo za boj. Tiste, ki se vzdigujejo
zoper mene, si podjarmil pod menoj. 41 Dal si mi tudi
vratove mojih sovražnikov, da lahko uničim tiste, ki
me sovražijo. 42 Pogledali so, toda nikogar ni bilo, da
reši; celó h Gospodu, toda ni jim odgovoril. 43 Potem
sem jih zdrobil v zemeljski prah, pohodil sem jih kakor
ulično blato in jih raztresel naokoli. 44 Osvobodil si
me tudi pred prepiri mojega ljudstva, ohranil si me,
da bi bil poglavar poganom. Ljudstvo, ki ga nisem
poznal, mi bo služilo. 45 Tujci se mi bodo podredili;
takoj ko slišijo, mi bodo poslušni. 46 Tujci bodo bledeli
in prestrašeni bodo iz svojih zaprtih krajev. 47 Gospod
živi in blagoslovljena bodi moja skala in povišan bodi
Bog skale rešitve moje duše. 48 To je Bog, ki me
maščuje in ki ljudstvo prinaša podme 49 in ki me pelje
naprej pred mojimi sovražniki. Prav tako si me dvignil
na visoko, nad tiste, ki so vstali zoper mene. Osvobodil
si me pred nasilnežem. 50 Zato se ti bom zahvaljeval,
oh Gospod, med pogani in prepeval bom hvalnice
tvojemu imenu. 51 On je stolp rešitve duš za svojega
kralja in izkazuje usmiljenje svojemu maziljencu Davidu
in njegovemu semenu na vékomaj.«

23 Torej to so zadnje Davidove besede. Jesejev
sin David je rekel in mož, ki je bil vzdignjen
na visoko, maziljenec Jakobovega Boga in prijeten
Izraelov psalmist, je rekel: 2 » Gospodov Duh je
govoril po meni in njegova beseda je bila na mojem
jeziku. 3 Izraelov Bog je rekel: ›Izraelova skala mi je
spregovorila: ›Kdor vlada nad ljudmi, mora biti pravičen,
vladajoč v strahu Božjem.‹‹ 4 In on bo kakor svetloba
jutra, ko vzhaja sonce, celó brezoblačno jutro, kakor
nežna trava, ki poganja iz zemlje, s čistim sijanjem po
dežju. 5 Čeprav moja hiša ni takšna z Bogom, vendar
je z menoj sklenil večno zavezo, urejeno v vseh stvareh
in zanesljivo. Kajti to je vsa moja rešitev duše in vsa
moja želja, čeprav ji on ne daje rasti. 6 Toda Beliálovi
sinovi bodo vsi izmed njih kakor zavrženo trnje, ker
ne morejo biti prijeti z rokami, 7 toda človek, ki se
jih bo dotaknil, mora biti ograjen z železom in palico
sulice, in na istem kraju bodo popolnoma požgani z
ognjem.« 8 To so imena mogočnih mož, ki jih je imel
David: Tahkemoníjec, ki je sedel na sedežu, glavni
izmed poveljnikov; enak je bil Ezničan Adino. Svojo
sulico je vzdignil proti osemstotim, ki jih je enkrat pobil.
9 Za njim je bil Eleazar, sin Dodója, Ahóahovca, z
Davidom eden izmed treh mogočnih mož, ko so izzivali
Filistejce, ki so bili tam skupaj zbrani za boj in Izraelovi
možje so odšli proč. 10 Ta je vstal in udarjal Filistejce,
dokler njegova roka ni bila izmučena in se je njegova
roka trdno oklenila meča in Gospod je tisti dan izvršil
veliko zmago in ljudstvo se je vrnilo za njim, [vendar]
samo da plenijo. 11 Za njim je bil Šamá, sin Hararéjca
Agaja. Filistejci so bili skupaj zbrani v krdelo, kjer je
bil kos polja poln leče in ljudstvo je pobegnilo pred
Filistejci. 12 Toda on je stal na sredi polja in ga obranil
in pobil Filistejce, in Gospod je izvršil veliko zmago. 13
Trije izmed tridesetih vodij so odšli dol in prišli k Davidu

v času žetve, k votlini Adulám, in krdelo Filistejcev je
taborilo v dolini Rafájim. 14 David je bil takrat v utrdbi in
garnizija Filistejcev je bila takrat v Betlehemu. 15 David
je hrepenel in rekel: »Oh, da bi mi nekdo dal piti od
vode betlehemskega vodnjaka, ki je pri velikih vratih!«
16 Trije mogočni možje so predrli vojsko Filistejcev in
zajeli vodo iz betlehemskega vodnjaka, ki je bil pri
velikih vratih in jo vzeli ter jo prinesli k Davidu, pa
vendar ni hotel piti od nje, temveč jo je izlil Gospodu.
17 Rekel je: »Daleč naj bo od mene, oh Gospod, da bi
to storil. Mar ni to kri mož, ki so šli v nevarnosti za
svoja življenja?« Zato tega ni hotel piti. Te stvari so
storili ti trije mogočni možje. 18 Abišáj, Joábov brat,
Cerújin sin, je bil vodja med tremi. Svojo sulico je
dvignil proti tristotim in jih pobil in imel je ime med
tremi. 19 Mar ni bil on najbolj častitljiv izmed treh? Zato
je bil njihov poveljnik, vendar prvih treh ni dosegel. 20
Jojadájev sin Benajá, sin hrabrega moža iz Kabceéla,
ki je storil mnogo dejanj, je usmrtil dva, levom podobna
moža iz Moába. Odšel je tudi dol in ubil leva v sredi
jame v času snega. 21 Ubil je Egipčana, čednega
moža. Egipčan je imel v svoji roki sulico, toda dol k
njemu je šel s palico in iztrgal sulico iz Egipčanove
roke in ga ubil z njegovo lastno sulico. 22 Te stvari je
storil Jojadájev sin Benajá in imel je ime med tremi
mogočnimi možmi. 23 Bil je častitljivejši od tridesetih,
vendar prvih treh ni dosegel. In David ga je postavil
nad svojo stražo. 24 Joábov brat Asaél je bil eden
izmed tridesetih: Dodójev sin Elhanán iz Betlehema,
25 Haródec Šamá, Haródec Eliká, 26 Paltičan Helec,
Irá, sin Tekójčana Ikéša, 27 Anatóčan Abiézer, Hušán
Mebunáj, 28 Ahóahovec Calmón, Netófčan Mahráj,
29 Heleb, sin Netófčana Baanája, Ribájev sin Itáj
iz Gíbee Benjaminovih otrok, 30 Piratónec Benajá,
Hidáj iz Gáaševih potokov, 31 Arbatéjec Abialbón,
Barhuméjec Azmávet, 32 Šaalbónec Eljahbá, izmed
Jašénovih sinov Jonatan, 33 Hararéjec Šamá, Ahiám,
sin Hararéjca Šarárja, 34 Elifélet, sin Ahasbája, sin
Maahčána, Eliám, sin Gilčana Ahitófela, 35 Karmélčan
Hecrai, Arbéjec Paarai, 36 Natánov sin Jigál iz Cobe,
Gádovec Baní, 37 Amónec Celek, Beeróčan Nahráj,
nosilec bojne opreme Cerújinega sina Joába, 38
Jéterjevec Irá, Jéterjevec Garéb, 39 Hetejec Urijá;
skupaj sedemintrideset.

24 In ponovno je bila vžgana Gospodova jeza zoper
Izrael in zoper njih je napeljal Davida, da reče:
»Pojdite, preštejte Izraela in Juda.« 2 Kajti kralj je rekel
Joábu, poveljniku vojske, ki je bila z njim: »Pojdite
sedaj skozi vse Izraelove rodove, od Dana, celo do
Beeršébe in preštejte ljudstvo, da bom lahko vedel
število ljudstva.« 3 Joáb pa je rekel kralju: »Torej
Gospod, tvoj Bog, [naj] doda ljudstvu, kolikokrat že,
stokratno in da bodo oči mojega gospoda kralja lahko
to videle, toda zakaj se moj gospod kralj razveseljuje v
tej stvari?« 4 Vendar je kraljeva beseda prevladala
zoper Joába in zoper poveljnike vojske. In Joáb in
poveljniki vojske so odšli izpred kraljeve prisotnosti,
da preštejejo Izraelsko ljudstvo. 5 Prečkali so Jordan
in se utaborili v Aroêrju, na desni strani mesta, ki
leži v sredi reke Gad in proti Jazêrju. 6 Potem so
prišli v Gileád in v deželo Tahtím Hodší; in prišli so v
Dan Jáan in okoli k Sidónu 7 in prišli so k močnemu
oporišču Tir in k vsem mestom Hivéjcev in Kánaancev
in odšli so ven k južnemu Judu, celó do Beeršébe. 8
Torej ko so šli skozi vso deželo, so ob koncu devetih
mesecev in dvajsetih dni prišli v Jeruzalem. 9 Joáb
je kralju izročil vsoto števila ljudstva. Tam je bilo v
Izraelu osemsto tisoč hrabrih mož, ki so izdirali meč in
Judovih mož je bilo petsto tisoč mož. 10 Davidovo srce
pa ga je udarilo, potem ko je imel ljudstvo prešteto.
David je rekel Gospodu: »Silno sem grešil v tem,
kar sem storil in sedaj te rotim, oh Gospod, odvzemi
krivičnost svojega služabnika, kajti postopal sem zelo
nespametno.« 11 Kajti ko je bil David zjutraj pokonci, je
k Davidovemu vidcu, preroku Gadu, prišla beseda od
Gospoda, rekoč: 12 »Pojdi in reci Davidu: ›Tako govori
Gospod, ponujam ti tri stvari. Izberi eno izmed njih, da
ti jo lahko storim.‹« 13 Tako je Gad prišel k Davidu in
mu povedal ter mu rekel: »Ali naj pride k tebi, v tvojo
deželo, sedem let lakote? Ali hočeš tri mesece bežati
pred svojimi sovražniki, medtem ko te zasledujejo? Ali,
da bo v tvoji deželi tridnevna kužna bolezen? Sedaj se
posvetuj in glej, kakšen odgovor naj vrnem tistemu,
ki me je poslal.« 14 David je Gadu rekel: »V veliki
stiski sem. Naj torej pademo v Gospodovo roko, kajti
njegova usmiljenja so velika in naj ne padem v roko
človeka.« 15 Tako je Gospod nad Izrael poslal kužno
bolezen od jutra celo do določenega časa in tam je
umrlo izmed ljudstva, od Dana, celo do Beeršébe,
sedemdeset tisoč mož. 16 Ko je angel svojo roko
iztegnil nad Jeruzalem, da ga uniči, se je Gospod
pokesal od zla in rekel angelu, ki je uničeval ljudstvo:
»Dovolj je. Zadrži sedaj svojo roko.« Gospodov angel
pa je bil pri kraju mlatišča Jebusejca Arávna. 17 David
je spregovoril Gospodu, ko je videl angela, ki je udaril
ljudstvo in rekel: »Glej! Grešil sem, storil sem zlobno.
Toda te ovce, kaj so storile? Naj bo tvoja roka, prosim
te, zoper mene in zoper hišo mojega očeta.« 18 Gad
je ta dan prišel k Davidu in mu rekel: »Pojdi gor, zgradi
oltar Gospodu na mlatišču Jebusejca Arávna.« 19
David je, glede na Gadovo izjavo, odšel gor, kakor je
Gospod ukazal. 20 Arávna je pogledal in zagledal kralja
ter njegove služabnike prihajati proti njemu. Arávna je
odšel ven in se upognil pred kraljem na svoj obraz k

tlom. **21** Arávna je rekel: »Čemu je moj gospod kralj
prišel k svojemu služabniku?« David je rekel: »Da od
tebe kupim mlatišče, da zgradim oltar Gospodu, da bo
kuga lahko ustavljena pred ljudstvom.« **22** Arávna je
rekel Davidu: »Naj moj gospod kralj vzame in daruje,
kar se mu zdi dobro. Glej, tukaj so voli za žgalno
daritev in mlatilne priprave in druge volovske priprave
za drva.« **23** Vse te stvari je Arávna, kakor kralj, dal
kralju. In Arávna je rekel kralju: » Gospod, tvoj Bog,
[naj] te sprejme.« **24** Kralj pa je Arávnu rekel: »Ne;
temveč bom to zagotovo kupil od tebe za ceno. Niti ne
bom daroval žgalne daritve Gospodu, svojemu Bogu
od tega, kar me nič ne stane.« Tako je David kupil
mlatišče in vole za petdeset šeklov srebra. **25** David je
tam zgradil oltar Gospodu in daroval žgalne daritve in
mirovne daritve. Tako je bil Gospod izprošen za deželo
in kuga se je ustavila pred Izraelom.

1 Kralji

1 Torej kralj David je bil zelo star in zvrhan v letih in
pokrivali so ga z oblačili, toda ni se mogel ogreti. 2
Zato so mu njegovi služabniki rekli: »Naj bo za mojega
gospoda kralja poiskana mlada devica in naj ta stoji
pred kraljem in naj ga neguje in naj leži v tvojem
naročju, da se moj gospod kralj lahko ogreje.« 3
Tako so po vseh Izraelovih pokrajinah iskali za lepo
gospodično in našli Šunémko Abišágo in jo privedli
h kralju. 4 Gospodična je bila zelo lepa, negovala je
kralja in mu služila, toda kralj je ni spoznal. 5 Potem se
je Hagítin sin Adoníja povišal, rekoč: »Jaz bom kralj,
« in si pripravil bojne vozove, konjenike in petdeset
mož, da tečejo pred njim. 6 Njegov oče pa ga nikoli
ni razžalil v tem, da bi rekel: »Čemu si tako storil?«
In ta je bil tudi zelo čeden mož in njegova mati ga
je rodila za Absalomom. 7 Ta se je posvetoval s
Cerújinim sinom Joábom in z duhovnikom Abjatárjem
in sledeč Adoníju sta mu pomagala. 8 Toda duhovnik
Cadók, Jojadájev sin Benajá, prerok Natán, Šimí, Reí
in mogočni možje, ki so pripadali Davidu, niso bili
z Adoníjem. 9 Adoníja je pri kamnu Zohélet, ki je
pri En Rogelu, zaklal ovce, vole in pitano živino ter
poklical vse svoje brate, kraljeve sinove in vse Judove
ljudi, kraljeve služabnike, 10 toda preroka Natána,
Benajá, mogočnih mož in svojega brata Salomona
ni poklical. 11 Zato je Natán spregovoril Salomonovi
materi Batšébi, rekoč: »Mar nisi slišala, da Hagítin sin
Adoníja kraljuje, naš gospod David pa tega ne ve? 12
Zdaj torej pridi, prosim te, naj ti dam nasvet, da boš
lahko rešila svoje lastno življenje in življenje svojega
sina Salomona. 13 Pojdi in vstopi h kralju Davidu ter
mu reci: ›Mar nisi ti, moj gospod, oh kralj, prisegel pri
svoji pomočnici, rekoč: ›Zagotovo bo tvoj sin Salomon
kraljeval za menoj in bo sedel na mojem prestolu?
Zakaj potem kraljuje Adoníja?‹‹ 14 Glej, medtem ko boš
še tam govorila s kraljem, bom tudi jaz vstopil za teboj
in potrdil tvoje besede.« 15 Batšéba je odšla h kralju v
sobo. Kralj pa je bil zelo star in Šunémka Abišága je
služila kralju. 16 Batšéba se je upognila in se globoko
priklonila. Kralj je rekel: »Kaj želiš?« 17 Rekla mu je:
»Moj gospod, pri Gospodu, svojem Bogu, si prisegel
svoji pomočnici, rekoč: ›Tvoj sin Salomon bo zagotovo
kraljeval za menoj in bo sedel na mojem prestolu.‹ 18
Sedaj glej, kraljuje Adoníja in sedaj, moj gospod kralj,
ti tega ne veš, [namreč] 19 zaklal je vole, pitano živino
in ovc v obilju ter sklical vse kraljeve sinove, duhovnika
Abjatárja in poveljnika vojske Joába, toda tvojega
služabnika Salomona ni poklical. 20 Ti pa, moj gospod,
oh kralj, oči celotnega Izraela so na tebi, da bi jim ti
povedal, kdo bo sedel na prestolu mojega gospoda
kralja za njim. 21 Sicer se bo zgodilo, ko bo moj gospod
kralj zaspal s svojimi očeti, da bova jaz in moj sin
Salomon šteta [za] prestopnika.« 22 Glej, medtem ko
je še govorila s kraljem, je vstopil tudi prerok Natán. 23
Kralju so povedali, rekoč: »Glej, prerok Natán.« Ko je ta
vstopil pred kralja, se je pred kraljem upognil s svojim
obrazom do tal. 24 Natán je rekel: »Moj gospod, oh
kralj, ali si rekel: ›Adoníja bo kraljeval za menoj in on bo
sedel na mojem prestolu?‹ 25 Kajti ta dan je odšel dol
in v obilju zaklal vole, rejeno živino in ovce ter sklical
vse kraljeve sinove, poveljnike vojske in duhovnika
Abjatárja; in glej, jedo in pijejo pred njim ter govorijo:
›Živel kralj Adoníja.‹ 26 Toda mene, celó mene, tvojega
služabnika, duhovnika Cadóka, Jojadájevega sina
Benajá in tvojega služabnika Salomona ni poklical.
27 Ali je ta stvar storjena s strani mojega gospoda
kralja in je nisi pokazal svojemu služabniku, kdo naj bi
sedel na prestolu mojega gospoda kralja za njim?«
28 Potem je kralj David odgovoril in rekel: »Pokličite
mi Batšébo.« Prišla je v kraljevo prisotnost in obstala
pred kraljem. 29 Kralj je prisegel in rekel: » Kakor
Gospod živi, ki je mojo dušo odkupil iz vse tesnobe, 30
celo kakor sem ti prisegel pri Gospodu, Izraelovem
Bogu, rekoč: ›Zagotovo bo tvoj sin Salomon kraljeval
za menoj in on bo namesto mene sedel na mojem
prestolu, celo tako bom zagotovo storil ta dan.‹« 31
Potem se je Batšéba s svojim obrazom pripognila do
zemlje, počastila kralja in rekla: »Naj moj gospod kralj
David živi na veke.« 32 Kralj David je rekel: »Pokliči mi
duhovnika Cadóka, preroka Natána in Jojadájevega
sina Benajá.« In prišli so pred kralja. 33 Kralj jim je tudi
rekel: »S seboj vzemite služabnike svojega gospoda
in naredite, da moj sin Salomon jezdi na moji lastni
muli in ga privedite dol do Gihona. 34 Duhovnik Cadók
in prerok Natán naj ga tam mazilita za kralja nad
Izraelom in zatrobite s šofarjem ter recite: ›Živel kralj
Salomon.‹ 35 Potem boste za njim prišli gor, da bo
lahko prišel in sedel na moj prestol, kajti on bo kralj
namesto mene. Določil sem ga, da bo vladar nad
Izraelom in nad Judom.« 36 Jojadájev sin Benajá je
kralju odgovoril in rekel: »Amen. Tudi Gospod, Bog
mojega gospoda kralja, tako pravi. 37 Kakor je bil
Gospod z mojim gospodom kraljem, celo tako naj bo s
Salomonom in njegov prestol naj naredi večjega od
mojega gospoda, kralja Davida.« 38 Tako so duhovnik
Cadók, prerok Natán in Jojadájev sin Benajá, Keretéjci
in Péletovci odšli dol in dali Salomonu, da je jahal na
muli kralja Davida in ga privedli h Gihonu. 39 Duhovnik
Cadók je iz šotorskega svetišča vzel rog olja in mazilil
Salomona. Zatrobili so na šofar in vse ljudstvo je reklo:
»Živel kralj Salomon.« 40 Vse ljudstvo je prišlo za njim
gor in ljudstvo je piskalo s piščalmi in se razveseljevalo

z veliko radostjo, tako da se je zemlja od njihovega
glasu trgala. 41 Adoníja in vsi gostje, ki so bili z njim,
ko so to slišali, so nehali jesti. Ko je Joáb zaslišal
zvok šofarja, je rekel: »Čemu je ta hrup iz mesta,
[kot bi bila] vstaja?« 42 Medtem ko je še govoril, glej,
je prišel Jonatan, sin duhovnika Abjatárja in Adoníja
mu je rekel: »Vstopi, kajti hraber mož si in prinašaš
dobre novice.« 43 Jonatan je odgovoril in Adoníju
rekel: »Resnično, naš gospod, kralj David, je Salomona
postavil za kralja. 44 In kralj je z njim poslal duhovnika
Cadóka, preroka Natána, Jojadájevega sina Benajá,
Keretéjce in Péletovce in dali so mu, da je jahal na
kraljevi muli. 45 Duhovnik Cadók in prerok Natán sta
ga mazilila za kralja pri Gihonu in od tam so prišli gor,
veseleč se, tako da je mesto ponovno odzvanjalo. To
je hrup, ki ste ga slišali. 46 In Salomon tudi sedi na
prestolu kraljestva. 47 Še več, kraljevi služabniki so
prišli, da blagoslovijo našega gospoda, kralja Davida,
rekoč: ›Bog naj Salomonovo ime naredi boljše od
tvojega imena in naj njegov prestol naredi večji kakor
tvoj prestol.‹ In kralj se je na postelji globoko priklonil.
48 Tudi tako je kralj rekel: ›Blagoslovljen bodi Gospod,
Izraelov Bog, ki je danes dal nekomu sedeti na mojem
prestolu in moje oči celo to vidijo.‹« 49 Vsi gostje, ki
so bili z Adoníjem, so bili prestrašeni in vzdignili so
se ter odšli, vsak mož svojo pot. 50 Adoníja pa se je
bal zaradi Salomona, se vzdignil, odšel in se oprijel
oltarnih rogov. 51 To je bilo povedano Salomonu,
rekoč: »Glej, Adoníja se boji kralja Salomona, kajti
glej, oprijel se je oltarnih rogov, rekoč: ›Naj mi ta dan
kralj Salomon priseže, da svojega služabnika ne bo
usmrtil z mečem.‹« 52 Salomon je rekel: »Če se bo
izkazal vrednega moža, ne bo niti las od njega padel
na zemljo, toda če bo v njem najdena zlobnost, bo
umrl.« 53 Tako je kralj Salomon poslal in privedli so
ga dol od oltarja. In prišel je ter se priklonil kralju
Salomonu in Salomon mu je rekel: »Pojdi k svoji hiši.«

2 Torej Davidovi dnevi so se približali, da naj bi umrl
in svojemu sinu Salomonu je naročil, rekoč: 2
»Jaz grem pot vse zemlje. Bodi torej močan in se
izkaži moža 3 in ohrani naročilo Gospoda, svojega
Boga, da hodiš po njegovih poteh, da ohranjaš njegove
zakone, njegove zapovedi, njegove sodbe in njegova
pričevanja, kakor je zapisano v Mojzesovi postavi,
da boš lahko uspeval v vsem, kar delaš in kamorkoli
se obrneš, 4 da bo Gospod lahko nadaljeval svojo
besedo, ki jo je govoril glede mene, rekoč: ›Če tvoji
otroci pazijo na svojo pot, da hodijo pred menoj v
resnici, z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo, tebi
ne bo odrezan, ‹ je rekel, ›noben mož na Izraelovem
prestolu.‹ 5 Poleg tega tudi veš, kaj mi je storil Cerújin
sin Joáb in kaj je storil dvema poveljnikoma Izraelove
vojske, Nerovemu sinu Abnêrju in Jeterjevemu sinu
Amasáju, ki ju je ubil in vojno kri prelil v miru in vojno
kri položil na svoj pas, ki je bil okrog njegovih ledij in
na njegove čevlje, ki so bili na njegovih stopalih. 6
Stori torej glede na svojo modrost in ne dopusti, da bi
njegova osivela glava šla v miru dol v podzemlje. (Sheol
h7585) 7 Toda izkazuj prijaznost sinovom Gileádca
Barzilája in naj bodo izmed tistih, ki jedo pri tvoji mizi,
kajti tako so prišli k meni, ko sem pobegnil zaradi
tvojega brata Absaloma. 8 Glej, s seboj imaš Šimíja,
Gerájevega sina, Benjaminovca iz Bahuríma, ki me
je preklinjal z bolečim prekletstvom na dan, ko sem
odšel v Mahanájim, toda prišel je dol, da me sreča
pri Jordanu in prisegel sem mu pri Gospodu, rekoč:
›Ne bom te usmrtil z mečem.‹ 9 Zdaj ga torej ne imej
brez krivde, kajti moder človek si in veš, kaj mu moraš
storiti, temveč njegovo osivelo glavo s krvjo privedi dol
k podzemlju.« (Sheol h7585) 10 Tako je David zaspal s
svojimi očeti in bil pokopan v Davidovem mestu. 11
Dni, ko je David kraljeval nad Izraelom, je bilo štirideset
let. Sedem let je kraljeval v Hebrónu, triintrideset let pa
je kraljeval v Jeruzalemu. 12 Potem se je Salomon
usedel na prestol svojega očeta Davida in njegovo
kraljestvo je bilo silno utrjeno. 13 Hagítin sin Adoníja je
prišel k Salomonovi materi Batšébi. Rekla je: »Prihajaš
miroljubno?« Rekel je: »Miroljubno.« 14 Poleg tega je
rekel: »Nekaj ti imam povedati.« Rekla je: »Povej.«
15 Rekel je: »Veš, da je bilo kraljestvo moje in da je
ves Izrael svoje obraze naravnal name, da naj bi jaz
kraljeval, vendar se je kraljestvo zaobrnilo in postalo
bratovo, kajti njegovo je bilo od Gospoda. 16 Sedaj od
tebe prosim eno prošnjo, ne zavrni me.« Rekla mu je:
»Povej.« 17 Rekel je: »Spregovori, prosim te, kralju
Salomonu (kajti ne bo ti rekel ne), da mi da za ženo
Šunémko Abišágo.« 18 Batšéba je rekla: »Dobro, zate
bom govorila kralju.« 19 Batšéba je torej šla h kralju
Salomonu, da mu govori za Adoníja. Kralj je vstal, da
jo sreča in se ji priklonil, se usedel na svoj prestol in
dal postaviti sedež za kraljevo mater in usedla se je na
njegovo desnico. 20 Potem je rekla: »Od tebe želim
eno majhno prošnjo, prosim te, ne reci mi ne.« Kralj ji
je rekel: »Vprašaj, moja mati, kajti jaz ti ne bom rekel
ne.« 21 Rekla je: »Naj bo Šunémka Abišága dana
tvojemu bratu Adoníju za ženo.« 22 Kralj Salomon je
odgovoril svoji materi in rekel: »Zakaj prosiš za Adoníja
Šunémko Abišágo? Prosi zanj tudi kraljestvo, kajti on je
moj starejši brat; celo zanj in za duhovnika Abjatárja in
za Cerújinega sina Joába.« 23 Potem je kralj Salomon
prisegel pri Gospodu, rekoč: »Bog naj mi tako stori
in še več, če ni Adoníja te besede spregovoril zoper
svoje lastno življenje. 24 Zdaj torej kakor živi Gospod,

ki me je utrdil in me postavil na prestol mojega očeta
Davida in ki mi je naredil hišo, kakor je obljubil, bo
ta dan Adoníja usmrčen.« 25 Kralj Salomon je poslal
po roko Jojadájevega sina Benajá in ta je padel nanj,
da je umrl. 26 Duhovniku Abjatárju pa je kralj rekel:
»Pojdi v Anatót, k svojim lastnim poljem, kajti vreden si
smrti, toda tokrat te ne bom usmrtil, ker pred mojim
očetom Davidom nosiš skrinjo Gospoda Boga in ker si
bil prizadet v vsem, s čimer je bil prizadet moj oče.«
27 Tako je Salomon vrgel ven Abjatárja, da ne bi bil
duhovnik Gospodu, da je lahko izpolnil Gospodovo
besedo, ki jo je govoril glede Élijeve hiše v Šilu. 28
Potem so do Joába prišle novice, kajti Joáb se je obrnil
za Adoníjem, čeprav se ni obrnil za Absalomom. Joáb
je pobegnil h Gospodovemu šotorskemu svetišču in
se oprijel oltarnih rogov. 29 To je bilo povedano kralju
Salomonu, da je Joáb pobegnil v Gospodovo šotorsko
svetišče in glej, pri oltarju je. Potem je Salomon poslal
Jojadájevega sina Benajá, rekoč: »Pojdi, padi nanj.«
30 Benajá je prišel v Gospodovo šotorsko svetišče ter
mu rekel: »Tako govori kralj: ›Pridi naprej.‹« Rekel
je: »Ne, temveč bom tukaj umrl.« Benajá je kralju
ponovno prinesel besedo, rekoč: »Tako je rekel Joáb
in tako mi je odgovoril.« 31 Kralj mu je rekel: »Stôri,
kakor je rekel, padi nanj in ga pokoplji, da boš lahko
od mene in od hiše mojega očeta odvzel nedolžno kri,
ki jo je prelil Joáb. 32 Gospod bo njegovo kri povrnil
na njegovo lastno glavo, ker je padel na dva moža,
pravičnejša in boljša kakor on in ju umoril z mečem, moj
oče David pa ni vedel o tem, namreč Nerovega sina
Abnêrja, poveljnika Izraelove vojske in Jeterjevega sina
Amasája, poveljnika Judove vojske. 33 Njuna kri se bo
torej povrnila na Joábovo glavo in na glavo njegovega
semena na veke, toda nad Davidom, nad njegovim
semenom, nad njegovo hišo in nad njegovim prestolom
bo mir na veke od Gospoda.« 34 Tako je Jojadájev sin
Benajá odšel gor, padel nanj, ga usmrtil in pokopan je
bil v svoji lastni hiši v divjini. 35 Na njegovo mesto,
čez vojsko, je kralj postavil Jojadájevega sina Benajá,
na Abjatárjevo mesto pa je kralj postavil duhovnika
Cadóka. 36 Kralj je poslal in poklical Šimíja ter mu
rekel: »Zgradi si hišo v Jeruzalemu in tam prebivaj in
ne hodi kamorkoli od tam. 37 Kajti tako bo, da na dan,
ko pojdeš ven in preideš potok Kidron, boš zagotovo
vedel, da boš zagotovo umrl. Tvoja kri bo na tvoji lastni
glavi.« 38 Šimí je rekel kralju: »Ta beseda je dobra,
kakor je rekel moj gospod kralj, tako bo tvoj služabnik
storil.« In Šimí je mnogo dni prebival v Jeruzalemu. 39
Pripetilo pa se je ob koncu treh let, da sta dva izmed
Šimíjevih služabnikov pobegnila k Maahájevemu sinu
Ahíšu, kralju iz Gata. Šimíju so povedali, rekoč: »Glej,
tvoja služabnika sta v Gatu.« 40 Šimí je vstal, osedlal
svojega osla in šel v Gat, k Ahíšu, da poišče svoja
služabnika. Šimí je odšel in svoja služabnika privedel
iz Gata. 41 To je bilo povedano Salomonu, da je Šimí
iz Jeruzalema odšel v Gat in ponovno prišel nazaj.
42 Kralj je poslal in dal poklicati Šimíja ter mu rekel:
»Mar te nisem primoral, da prisežeš pri Gospodu in ti
izpričal, rekoč: ›Zagotovo vedi, na dan, ko greš ven
in hodiš kakorkoli naokoli, da boš zagotovo umrl?‹
In rekel si mi: ›Beseda, ki sem jo slišal, je dobra.‹
43 Zakaj se potem nisi držal Gospodove prisege in
zapovedi, ki sem ti jo naročil?« 44 Kralj je poleg tega
Šimíju rekel: »Ti poznaš vso zlobnost, ki je znana
tvojemu srcu, ki si jo storil mojemu očetu Davidu, zato
bo Gospod tvojo zlobnost povrnil na tvojo lastno glavo
45 in kralj Salomon bo blagoslovljen in Davidov prestol
bo pred Gospodom utrjen na veke.« 46 Tako je kralj
zapovedal Jojadájevemu sinu Benajáju, ki je odšel ven
in padel nanj, da je ta umrl. In kraljestvo je bilo utrjeno
v Salomonovi roki.

3 Salomon je sklenil svaštvo s faraonom, egiptovskim
kraljem in vzel faraonovo hčer ter jo privedel v
Davidovo mesto, dokler ni končal gradnje svoje lastne
hiše, Gospodove hiše in obzidja okoli Jeruzalema.
2 Vendar pa je ljudstvo žrtvovalo na visokih krajih,
ker do tistih dni ni bilo zgrajene hiše Gospodovemu
imenu. 3 Salomon je ljubil Gospoda, hodeč po zakonih
svojega očeta Davida, vendar je žrtvoval in zažigal
kadilo na visokih krajih. 4 Kralj je odšel do Gibeóna,
da tam žrtvuje, kajti to je bil ugleden visok kraj [in] na
tistem oltarju je Salomon daroval tisoč žgalnih daritev.
5 V Gibeónu se je Gospod v sanjah ponoči prikazal
Salomonu in Bog je rekel: »Prosi, kaj naj ti dam.« 6
Salomon je rekel: »Svojemu služabniku, mojemu očetu
Davidu, si izkazal veliko milost, kakor je hodil pred
teboj v resnici, v pravičnosti in v iskrenosti srca s teboj
in si zanj ohranil to veliko prijaznost, da si mu dal sina,
da sedi na njegovem prestolu, kakor je to ta dan. 7
Sedaj, oh Gospod, moj Bog, svojega služabnika si
naredil kralja namesto mojega očeta Davida. Jaz pa
sem samo majhen otrok. Ne vem kako odhajati ali
prihajati. 8 Tvoj služabnik je v sredi tvojega ljudstva, ki
si ga izbral, velikega ljudstva, ki zaradi množice ne
more biti niti našteto niti prešteto. 9 Daj torej svojemu
služabniku razumevajoče srce, da sodi tvoje ljudstvo,
da bom lahko razločeval med dobrim in slabim, kajti
kdo je zmožen soditi to tvoje tako veliko ljudstvo?«
10 Govor je ugajal Gospodu, da je Salomon prosil to
stvar. 11 Bog mu je rekel: »Ker si prosil to stvar in
zase nisi prosil dolgega življenja, niti zase nisi prosil
bogastev, niti nisi prosil za življenja svojih sovražnikov,
temveč si zase prosil razumevanje, da razsojaš sodbo;
12 glej, storil sem glede na tvoje besede, glej, dal sem

ti modrost in razumevajoče srce, tako da pred teboj ni
bilo nikogar podobnega tebi niti za teboj ne bo vstal
nihče podoben tebi. 13 Dal sem ti tudi to, česar nisi
prosil, tako bogastva kakor čast, tako da vse tvoje dni
med kralji ne bo nobenega kralja podobnega tebi. 14
Če boš hodil po mojih poteh, da varuješ moje zakone
in moje zapovedi, kakor je hodil tvoj oče David, potem
bom podaljšal tvoje dni.« 15 Salomon se je prebudil in
glej, to so bile sanje. Prišel je v Jeruzalem, stopil pred
skrinjo Gospodove zaveze in daroval žgalne daritve,
mirovne daritve in vsem svojim služabnikom priredil
gostijo. 16 Potem sta prišli h kralju dve ženski, ki sta
bili pocestnici in obstali pred njim. 17 Ena ženska je
rekla: »Oh moj gospod, jaz in ta ženska stanujeva v
eni hiši in rodila sem otroka, z njo v hiši. 18 Tretji dan
pa se je pripetilo, potem ko sem rodila, da je tudi ta
ženska rodila in bili sva skupaj. Z nama v hiši ni bilo
nobenega tujca, razen naju dveh v hiši. 19 Otrok te
ženske pa je ponoči umrl, ker ga je prekrila. 20 Ona
pa je opolnoči vstala in mojega sina vzela od mene,
medtem ko je tvoja pomočnica spala in si ga položila v
svoje naročje, svojega mrtvega pa je položila v moje
naročje. 21 Ko sem zjutraj vstala, da podojim svojega
otroka, glej, je bil ta mrtev. Toda ko sem to zjutraj
preudarjala, glej, to ni bil moj sin, ki sem ga rodila.« 22
Druga ženska pa je rekla: »Ne, temveč živi je moj sin,
mrtvi pa je tvoj sin.« Ta pa je rekla: »Ne, temveč mrtvi
je tvoj sin, živi pa je moj sin.« Tako sta govorili pred
kraljem. 23 Potem je kralj rekel: »Ena pravi: ›Ta je moj
sin, ki živi, tvoj sin pa je mrtev.‹ Druga pa pravi: ›Ne,
temveč je mrtvi tvoj sin, moj sin pa živi.‹« 24 Kralj je
rekel: »Prinesite mi meč.« Meč so prinesli pred kralja.
25 Kralj je rekel: »Živega otroka razdelite na pol in
polovico dajte eni, polovico pa drugi.« 26 Potem je
kralju spregovorila ženska, od katere je bil živi otrok,
kajti njena notranjost je hrepenela za svojim sinom
in rekla: »Oh moj gospod, izročite ji živega otroka in
nikakor ga ne ubijte.« Druga pa je rekla: »Naj ne bo
niti moj niti tvoj, temveč ga razdelite.« 27 Potem je
kralj odgovoril in rekel: »Njej dajte živega otroka in ga
nikakor ne ubijte. Ona je njegova mati.« 28 Ves Izrael
je slišal o sodbi, ki jo je kralj razsodil in bali so se
kralja, kajti videli so, da je bila v njem Božja modrost,
da razsoja.

4 Tako je bil kralj Salomon kralj nad vsem Izraelom. 2
To so bili princi, ki jih je imel: Azarjá, sin duhovnika
Cadóka; 3 Šišájeva sinova Elihóref in Ahíja, pisarja;
Ahilúdov sin Józafat, letopisec; 4 Jojadájev sin Benajá
je bil nad vojsko; Cadók in Abjatár sta bila duhovnika;
5 Natánov sin Azarjá, je bil nad častniki; Natánov sin
Zabúd je bil glavni častnik in kraljev prijatelj; 6 Ahišár
je bil nad družino in Abdájev sin Adonirám je bil nad
davkom. 7 Salomon je imel dvanajst častnikov nad
vsem Izraelom, ki so zagotavljali živež za kralja in
njegovo družino. Vsak človek je v svojem mesecu leta
pripravljal preskrbo. 8 To so njihova imena: Hurov sin
na gori Efrájim; 9 Dekerjev sin v Makácu, Šaalbímu,
Bet Šemešu in Elón Bet Hanánu; 10 Hesedov sin v
Arubótu – njemu je pripadal Sohó in vsa Heferjeva
dežela; 11 Abinadábov sin v vseh področjih Dora, ki je
imel za ženo Salomonovo hčer Tafáto; 12 Ahilúdov
sin Baaná – njemu so pripadali Taanáh, Megída in
ves Bet Šeán, ki je pri Caretánu pod Jezreélom, od
Bet Šeána do Abél Mehóle, celó do kraja, ki je onkraj
Jokneáma; 13 Geberjev sin v Ramót Gileádu – njemu
so pripadala mesta Manásejevega sina Jaíra, ki so v
Gileádu, njemu je pripadalo tudi območje Argóba, ki je
v Bašánu, šestdeset velikih mest z obzidji in bronastimi
zapahi; 14 Idójev sin Ahinadáb je imel Mahanájim;
15 Ahimáac je bil v Neftáliju, za ženo je vzel tudi
Salomonovo hčer Basemáto; 16 Hušájev sin Baaná
je bil v Aserju in v Alótu; 17 Parúahov sin Józafat v
Isahárju; 18 Elájev sin Šimí v Benjaminu; 19 Uríjev
sin Geber je bil v deželi Gileád, v deželi amoréjskega
kralja Sihóna in bašánskega kralja Oga in ta je bil edini
častnik, ki je bil v deželi. 20 Juda in Izrael sta bila
številna, tako obilna, kakor je peska ob morju; jedli so,
pili in se veselili. 21 Salomon je kraljeval nad vsemi
kraljestvi od reke do filistejske dežele in do egiptovske
meje. Prinašali so darila in vse dni svojega življenja
služili Salomonu. 22 Salomonova preskrba za en dan
je bila trideset mer fine moke, šestdeset mer moke, 23
deset rejenih volov, dvajset volov s pašnikov in sto ovc,
poleg jelenov, srnjakov, damjakov in pitane perjadi.
24 Kajti imel je gospostvo nad vsem področjem na
tej strani reke, od Tifsáha celo do Gaze, nad vsemi
kralji na tej strani reke, in imel je mir na vseh straneh
okoli sebe. 25 Juda in Izrael sta prebivala varno, vsak
mož pod svojo trto in pod svojim figovim drevesom,
od Dana, celo do Beeršébe, vse Salomonove dni. 26
Salomon je imel štirideset tisoč konjskih boksov za
svoje bojne vozove in dvanajst tisoč konjenikov. 27
Ti častniki so zagotavljali živež za kralja Salomona
in za vse, ki so prišli k Salomonovi mizi, vsak mož v
svojem mesecu. Ničesar jim ni primanjkovalo. 28 Tudi
ječmen in slamo za konje in [enogrbe] velblode so
prinašali na kraj, kjer so bili častniki, vsak moški glede
na svojo zadolžitev. 29 Bog je dal Salomonu modrost
in razumevanje, silno mnogo in širino srca, celo kakor
je peska, ki je na morski obali. 30 Salomonova modrost
je presegala modrost vseh otrok vzhodne dežele in
vso modrost Egipta. 31 Kajti bil je modrejši od vseh
ljudi; od Ezráhovca Etána in Mahólovih sinov, Hemána,
Kalkóla in Dardá in njegov sloves je bil v vseh narodih

naokrog. 32 Izrekel je tri tisoč pregovorov in njegovih
pesmi je bilo tisoč in pet. 33 Govoril je o drevesih, od
cedrovega drevesa, ki je na Libanonu, celo do izopa,
ki poganja iz zidu. Govoril je tudi o živini, o perjadi, o
plazečih stvareh in o ribah. 34 In tja so prihajali iz vseh
ljudstev, da poslušajo Salomonovo modrost, od vseh
zemeljskih kraljev, ki so slišali o njegovi modrosti.

5 Tirski kralj Hirám je svoje služabnike poslal k
Salomonu, kajti slišal je, da so ga mazilili [za] kralja
namesto njegovega očeta, kajti Hirám je bil vedno
Davidov oboževalec. 2 Salomon je poslal k Hirámu,
rekoč: 3 »Ti veš, da moj oče David ni mogel zgraditi
hiše imenu Gospoda, svojega Boga, zaradi vojn, ki so
bile okoli njega na vsaki strani, dokler jih ni Gospod
položil pod podplate njegovih stopal. 4 Toda sedaj mi
je Gospod, moj Bog, dal počitek na vsaki strani, tako
da ni niti nasprotnika niti zlih dogodkov. 5 Glej, namenil
sem se zgraditi hišo imenu Gospoda, svojega Boga,
kakor je Gospod spregovoril mojemu očetu Davidu,
rekoč: ›Tvoj sin, ki ga bom namesto tebe postavil na
tvoj prestol, on bo zgradil hišo mojemu imenu. 6 Zdaj
torej zapovej, da mi iz Libanona posekajo cedrova
drevesa in moji služabniki bodo s tvojimi služabniki in
dal ti bom plačilo za tvoje služabnike, glede na vse, kar
mi boš določil; kajti veš, da med nami ni nobenega,
ki tako vešče seka les kot Sidónci.‹« 7 Ko je Hirám
slišal Salomonove besede, se je pripetilo, da se je
silno razveselil in rekel: »Blagoslovljen bodi ta dan
Gospod, ki je Davidu dal modrega sina nad tem velikim
ljudstvom.« 8 In Hirám je poslal k Salomonu, rekoč:
»Preudaril sem stvari, zaradi katerih pošiljaš k meni
in izpolnil bom vso tvojo željo glede cedrovega lesa
in glede cipresovega lesa. 9 Moji služabniki ga bodo
spravljali dol iz Libanona do morja in po morju ga bom
spravljal v splavih na mesto, ki mi ga boš določil in
povzročim jim, da bodo tam razvezani in jih boš sprejel,
ti pa boš izpolnil mojo željo, da mi daješ hrano za mojo
družino.« 10 Tako je Hirám dajal Salomonu cedrov les
in cipresov les glede na vse njegove želje. 11 Salomon
je dajal Hirámu dvajset tisoč mer pšenice za hrano
njegovi družini in dvajset mer čistega olja. Tako je
Salomon dajal Hirámu leto za letom. 12 Gospod je dal
Salomonu modrost, kakor mu je obljubil in bil je mir
med Hirámom in Salomonom in onadva sta sklenila
zavezo. 13 Kralj Salomon je zbral dajatev obveznega
dela iz vsega Izraela, in dajatev obveznega dela je
bila trideset tisoč mož. 14 Pošiljal jih je k Libanonu,
deset tisoč na mesec, v izmenah. En mesec so bili na
Libanonu in dva meseca doma. Adonirám pa je bil
nad dajatvijo obveznega dela. 15 Salomon jih je imel
sedemdeset tisoč, ki so nosili bremena in osemdeset
tisoč sekalcev v gorah, 16 poleg glavnih Salomonovih
častnikov, ki so bili nad delom, tri tisoč tristo, ki so
vladali nad ljudstvom, ki je opravljalo delo. 17 Kralj je
zapovedal in prinesli so velike kamne, drage kamne,
klesane kamne, da hiši položijo temelj. 18 Salomonovi
graditelji, Hirámovi graditelji in kamnoseki so jih klesali.
Tako so pripravili les in kamne, da zgradijo hišo.

6 Pripetilo se je v štiristo osemdesetem letu, potem
ko so Izraelovi otroci izšli iz egiptovske dežele, v
četrtem letu Salomonovega kraljevanja nad Izraelom,
v mesecu zivu, ki je drugi mesec, da je začel
graditi Gospodovo hišo. 2 Dolžina hiše, ki jo je kralj
Salomon gradil za Gospoda, je bila šestdeset komolcev,
njena širina dvajset komolcev in njena višina trideset
komolcev. 3 Dolžina preddverja pred hišnim templjem
je bila dvajset komolcev, glede na širino hiše in deset
komolcev je bila njegova širina pred hišo. 4 Za hišo
je naredil okna ozkih luči. 5 Ob zidu hiše naokoli je
zgradil sobe, ob zidovih hiše naokoli, tako od templja in
od oraklja. Naredil je sobe naokoli. 6 Najnižja soba je
bila pet komolcev široka, srednja je bila šest komolcev
široka in tretja je bila sedem komolcev široka, kajti
zunaj, v zidu hiše je naokoli naredil ozke opore, da
bruna ne bi bila pritrjena v zidove hiše. 7 Hiša, ko
je bila ta v gradnji, je bila grajena iz pripravljenega
kamna, preden je bil ta pripeljan tja, tako da tam v hiši
ni bilo slišati niti kladiva niti sekire niti nobenega orodja
iz železa, ko je bila ta v gradnji. 8 Vrata za srednjo
sobo so bila na desni strani hiše. Gor so šli po zavitih
stopnicah v srednjo sobo in iz srednje sobe v tretjo. 9
Tako je gradil hišo in jo dokončal in hišo pokril z bruni
in cedrovimi deskami. 10 Potem je zgradil sobe ob vsej
hiši, pet komolcev visoke in na hišo so bile pritrjene
s cedrovim lesom. 11 Gospodova beseda je prišla
Salomonu, rekoč: 12 » Glede te hiše, ki jo gradiš,
če se boš ravnal po mojih zakonih in izvajal moje
sodbe in varoval vse moje zapovedi, da se ravnaš
po njih, potem bom s teboj izvršil svojo besedo, ki
sem jo govoril tvojemu očetu Davidu. 13 Prebival bom
med Izraelovimi otroki in ne bom zapustil svojega
ljudstva Izraela.« 14 Tako je Salomon zgradil hišo in jo
dokončal. 15 Zidove hiše znotraj je obložil s cedrovimi
deskami, tako tla hiše kakor zidove stropa. In znotraj
jih je pokril z lesom in tla hiše pokril s cipresovimi
deskami. 16 Obložil je dvajset komolcev na straneh
hiše, tako tla kakor stene s cedrovimi deskami. Zanjo
jih je torej zgradil znotraj, torej za orakelj, torej za
najsvetejši kraj. 17 Hiša, to je tempelj pred njo, je bila
dolga štirideset komolcev. 18 Cedrovina hiše znotraj je
bila izrezljana s popki in odprtimi cvetovi. Vse je bilo iz
cedrovine; nobenega kamna ni bilo videti. 19 Orakelj

je pripravil znotraj v hiši, da tja postavi Gospodovo
skrinjo zaveze. 20 Orakelj v sprednjem delu je bil
dvajset komolcev po dolžini in dvajset komolcev po
širini in dvajset komolcev po njegovi višini. Prevlekel
ga je s čistim zlatom in tako je pokril oltar, ki je bil iz
cedrovine. 21 Tako je Salomon hišo prevlekel s čistim
zlatom. Pred orakljem je naredil prehode z verižicami
iz zlata in to prevlekel z zlatom. 22 Celotno hišo je
prevlekel z zlatom, dokler ni dokončal vse hiše. Prav
tako je celoten oltar, ki je bil poleg oraklja, prevlekel
z zlatom. 23 Znotraj oraklja je naredil dva keruba iz
oljkovega lesa, vsakega deset komolcev visokega.
24 Pet komolcev je merila ena kerubova perut in pet
komolcev je bila druga kerubova perut. Od zadnjega
dela ene peruti do zadnjega dela druge je bilo deset
komolcev. 25 Drugi kerub je meril deset komolcev.
Oba keruba sta bila ene mere in ene velikosti. 26
Višina enega keruba je bila deset komolcev in takšna
je bila ta od drugega keruba. 27 Keruba je postavil
znotraj notranje hiše. Peruti kerubov so se razprostirala
tako, da se je perut enega dotaknila ene stene in
perut drugega keruba se je dotaknila druge stene in
njuni peruti sta se dotikali druga druge v sredi hiše.
28 Keruba je prevlekel z zlatom. 29 Vse hišne stene
naokoli je izrezljal z izrezljanimi figurami kerubov,
palmovih dreves in odprtih cvetov, znotraj in zunaj.
30 Tla hiše je prevlekel z zlatom, znotraj in zunaj.
31 Za vhod oraklja je naredil vrata iz oljkovega lesa.
Vratna preklada in podboja sta bila petino zidu. 32 Tudi
dve vrati sta bili iz oljkovega lesa in nanju je izrezljal
rezljanja kerubov, palmovih dreves in odprtih cvetov in
jih prevlekel z zlatom in zlato razširil nad keruba in
nad palmova drevesa. 33 Tako je tudi za tempeljska
vrata naredil podboje iz oljkovega lesa, četrtino zidu.
34 Dve vrati sta bili iz cipresovega lesa. Dve vratnici
enih vrat sta bili pregibni in dve vratnici drugih vrat
sta bili pregibni. 35 Nanje je izrezljal kerube, palmova
drevesa in odprte cvetove. Prevlekel jih z zlatom, ki se
je prilegal izrezljanemu delu. 36 Notranji dvor je zgradil
s tremi vrstami klesanega kamna in vrsto cedrovih
brun. 37 V četrtem letu, v mesecu zivu, je bil položen
temelj Gospodovi hiši. 38 V enajstem letu, v mesecu
bulu, ki je osmi mesec, je bila hiša dokončana v vseh
njenih delih in glede na ves njen videz. Tako je bila v
gradnji sedem let.

7 Toda Salomon je svojo lastno hišo gradil trinajst
let in dokončal vso svojo hišo. 2 Zgradil je tudi
hišo libanonskega gozda; njena dolžina je bila sto
komolcev, njena širina petdeset komolcev in njena
višina trideset komolcev, na štirih vrstah cedrovih
stebrov, s cedrovimi bruni na stebrih. 3 Ta je bila
pokrita s cedrovino zgoraj na brunih, ki so ležala na
petinštiridesetih stebrih, [po] petnajst v vrsti. 4 Tam
so bila okna v treh vrstah in svetloba je bila nasproti
svetlobi v treh vrstah. 5 Vsa vrata in podboji so bili
štirioglati, z okni in svetloba je bila nasproti svetlobi v
treh vrstah. 6 Naredil je preddverje iz stebrov. Njegova
dolžina je bila petdeset komolcev in njegova širina
trideset komolcev. Preddverje je bilo pred njimi; in drugi
stebri in debela bruna so bila pred njimi. 7 Potem je
naredil preddverje za prestol, kjer bi lahko sodil, celó
preddverje sodbe. To je bilo prekrito s cedrovino od ene
strani tal do druge. 8 Hiša, v kateri je prebival, je imela
drug dvor znotraj preddverja, ki je bilo iz podobnega
dela. Salomon je naredil tudi hišo za faraonovo hčer, ki
si jo je vzel za ženo, podobno temu preddverju. 9 Vse
te so bile iz dragih kamnov, glede na mere klesanih
kamnov, žagane z žagami, zunaj in znotraj, celo od
temelja do napušča in tako na zunanji strani proti
velikemu dvoru. 10 Temelj je bil iz dragih kamnov, celo
velikih kamnov, kamnov desetih komolcev in kamnov
osmih komolcev. 11 Zgoraj so bili dragi kamni, po meri
klesanih kamnov in cedrovina. 12 Velik dvor naokoli je
bil s tremi vrstami klesanih kamnov in vrsto cedrovih
brun, tako za notranji dvor Gospodove hiše in za
preddverje hiše. 13 Kralj Salomon je poslal in Hiráma
pripeljal iz Tira. 14 Bil je vdovin sin iz Neftálijevega
rodu, njegov oče pa je bil mož iz Tira, delavec v
bronu. Napolnjen je bil z modrostjo, razumevanjem
in spretnostjo, da opravlja vsa dela z bronom. Prišel
je h kralju Salomonu in opravil vse njegovo delo. 15
Kajti vlil je dva stebra iz brona, vsakega po osemnajst
komolcev visokega in vrvica dvanajstih komolcev je
naokoli obdajala vsakega izmed njiju. 16 Naredil je
dva kapitela iz vlitega brona, da ju postavi na vrhova
stebrov. Višina enega kapitela je bila pet komolcev
in višina drugega kapitela je bila pet komolcev. 17
In mreže iz narejenih zank in spleten verižni del za
kapitele, ki so bili na vrhu stebrov; sedem za en kapitel
in sedem za drug kapitel. 18 Naredil je stebre in dve
vrsti naokoli na eni mreži, da z granatnimi jabolki
pokrije kapitele, ki so bili na vrhu. Tako je storil tudi za
drugi kapitel. 19 Kapitela, ki sta bila na vrhu stebrov v
preddverju, sta bila iz lilijastega dela, štiri komolce. 20
Kapitela na dveh stebrih sta imela granatna jabolka
tudi zgoraj, nasproti vdolbini, ki je bila pri mreži.
Granatnih jabolk je bilo dvesto v vrstah naokoli na
drugem kapitelu. 21 Stebra je postavil v preddverju
templja. Postavil je desni steber in ga imenoval Jahín,
in postavil je levi steber ter njegovo ime imenoval Boaz
22 Na vrhu stebrov je bilo lilijasto delo. Tako je bilo
delo stebrov dokončano. 23 Naredil je ulito morje,
deset komolcev od enega robu, do drugega. To je bilo
naokoli okroglo in njegova višina je bila pet komolcev.

Vrvica tridesetih komolcev ga je obkrožila naokoli.
24 Pod njegovim robom naokoli so bili popki, ki so
ga obdajali, deset na komolec, ki so naokoli obdajali
morje. Popki so bili uliti v dveh vrstah, ko je bilo to
ulito. 25 To je stalo na dvanajstih volih; trije so gledali
proti severu, trije so gledali proti zahodu, trije so gledali
proti jugu in trije so gledali proti vzhodu. Morje je bilo
postavljeno zgoraj na njih in vsi njihovi zadnji deli so
bili [obrnjeni] navznoter. 26 To je bilo za širino roke
debelo in njegov rob je bil izdelan kakor rob čaše, s
cvetovi lilij. Vseboval je dva tisoč čebrov. 27 Naredil je
deset podstavkov iz brona; štiri komolce je bila dolžina
enega podstavka, štiri komolce je bila njegova širina
in tri komolce njegova višina. 28 Delo podstavkov je
bilo na ta način: imeli so robove in robovi so bili med
ploskvami. 29 Na robovih, ki so bili med ploskvami,
so bili levi, voli in kerubi. Na ploskvah je bil zgoraj
podstavek in spodaj pod levi in voli so bili nekateri
dodatki, narejeni iz tankega dela. 30 Vsak podstavek je
imel štiri bronasta kolesa in bronaste osi. Njegovi štirje
vogali so imeli opornike. Pod [okroglim] umivalnikom
so bili oporniki uliti, pri strani vsakega dodatka. 31
Odprtina le-tega znotraj kapitela in nad njim je bila
komolec, toda odprtina le-tega je bila okrogla po delu
podstavka, komolec in pol. Prav tako so bili na njegovi
odprtini reliefi s svojimi robovi, štirioglati, neokrogli. 32
Pod robovi so bila štiri kolesa in držaji koles so bili
pritrjeni k podstavku. Višina kolesa je bila komolec
in pol. 33 Delo koles je bilo podobno delu kolesa
bojnega voza. Njihovi držaji, njihova platišča, njihove
napere in njihova pesta so bila vsa ulita. 34 Bili so
štirje oporniki k štirim vogalom enega podstavka in
oporniki so bili del samega podstavka. 35 Na vrhu
podstavka je bil zaokrožen krog, pol komolca visok in
na vrhu podstavka so bile njegove ploskve in njegovi
robovi iz istega. 36 Kajti na oseh ploskev in na njegovih
robovih je izrezljal kerube, leve in palmova drevesa,
glede na razmerja vsakega in dodatke naokoli. 37
Na ta način je naredil deset podstavkov. Vsi izmed
njih so imeli en ulitek, eno mero in eno velikost. 38
Potem je naredil deset [okroglih] bronastih umivalnikov.
En [okrogel] umivalnik je vseboval štirideset čebrov.
In vsak [okrogel] umivalnik je imel štiri komolce in
na vsakem izmed desetih podstavkov en [okrogel]
umivalnik. 39 Pet podstavkov je postavil na desno
stran hiše in pet na levo stran hiše. Morje je postavil na
desno stran hiše, proti vzhodu, nasproti jugu. 40 Hirám
je naredil [okrogle] umivalnike, lopate in umivalnike.
Tako je Hirám naredil konec vseh del, ki jih je kralj
Salomon storil za Gospodovo hišo: 41 dva stebra; dve
skledi iz kapitelov, ki sta bili na vrhu dveh stebrov;
dve mreži, da pokrijeta dve skledi kapitelov, ki sta bili
na vrhu stebrov; 42 štiristo granatnih jabolk za dve
mreži, celó dve vrsti granatnih jabolk za eno mrežo,
da pokrijejo dve skledi kapitelov, ki sta bili na stebrih;
43 deset podstavkov; deset [okroglih] umivalnikov na
podstavkih; 44 eno morje in dvanajst volov pod morjem;
45 lonce; lopate in umivalnike. Vse te posode, ki jih je
Hirám naredil kralju Salomonu za Gospodovo hišo, so
bile iz svetlega brona. 46 Na jordanski ravnini jih je kralj
ulil, na ilovnati zemlji med Sukótom in Caretánom. 47
Salomon je pustil vse posode nestehtane, ker jih je bilo
silno mnogo. Niti niso ugotovili teže brona. 48 Salomon
je naredil vse posode, ki so pripadale Gospodovi hiši:
zlat oltar in zlato mizo, na kateri je bil hleb navzočnosti;
49 svečnike iz čistega zlata, pet na desni strani in pet
na levi, pred orakljem, s cvetovi, svetilkami in utrinjači
iz zlata; 50 sklede; utrinjala; umivalnike; žlice; kadilnice
iz čistega zlata in tečaje iz zlata, tako za vrata notranje
hiše najsvetejšega kraja in za vrata hiše, namreč od
templja. 51 Tako je bilo dokončano vse delo, ki ga je
kralj Salomon naredil za Gospodovo hišo. Salomon je
prinesel noter stvari, ki jih je posvetil njegov oče David,
torej srebro, zlato in posode je položil med zaklade
Gospodove hiše.

8 Potem je Salomon zbral Izraelove starešine in vse
poglavarje rodov, vodilne izmed očetov Izraelovih
otrok, h kralju Salomonu v Jeruzalem, da bi lahko
prinesli gor skrinjo Gospodove zaveze iz Davidovega
mesta, ki je Sion. 2 Vsi možje iz Izraela so se na
praznik zbrali h kralju Salomonu, v mesecu etanímu,
ki je sedmi mesec. 3 Prišli so vsi Izraelovi starešine
in duhovniki so dvignili skrinjo. 4 Gor so prinesli
Gospodovo skrinjo, šotorsko svetišče skupnosti shoda
in vse svete posode, ki so bile v šotorskem svetišču,
celo te so duhovniki in Lévijevci prinesli gor. 5 Kralj
Salomon in vsa Izraelova skupnost, ki je bila zbrana k
njemu, so bili z njim pred skrinjo. Žrtvovali so ovce in
vole, ki se jih zaradi množice ni dalo ne povedati ne
prešteti. 6 Duhovniki so skrinjo Gospodove zaveze
prinesli na njeno mesto, v hišni orakelj, k najsvetejšemu
kraju, celo pod peruti kerubov. 7 Kajti keruba sta svoji
dve peruti razprostirala nad prostorom skrinje in keruba
sta od zgoraj pokrivala skrinjo in njena drogova. 8
Drogova so izvlekli, da sta se konca drogov videla
iz svetega kraja pred orakljem, odzunaj pa nista bila
vidna in tam sta do današnjega dne. 9 V skrinji ni
bilo ničesar razen dveh kamnitih plošč, ki ju je Mojzes
položil tja pri Horebu, ko je Gospod sklenil zavezo z
Izraelovi otroci, ko so prišli iz egiptovske dežele. 10
Pripetilo se je, ko so duhovniki prišli ven iz svetega
kraja, da je oblak napolnil Gospodovo hišo, 11 tako
da duhovniki zaradi oblaka niso mogli stati, da bi
služili, kajti Gospodova slava je napolnila Gospodovo

hišo. 12 Potem je spregovoril Salomon: » Gospod je
rekel, da bo prebival v gosti temi. 13 Zagotovo sem
ti zgradil hišo, da prebivaš v njej, ustaljen kraj zate,
da v njem prebivaš na veke.« 14 Kralj je obrnil svoj
obraz naokrog in blagoslovil vso Izraelovo skupnost
(in vsa Izraelova skupnost je stala) 15 in rekel je:
»Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog, ki je s
svojimi usti spregovoril mojemu očetu Davidu in je to
izpolnil s svojo roko, rekoč: 16 ›Od dneva, ko sem
svoje ljudstvo Izraela privedel ven iz Egipta, nisem
izbral nobenega mesta izmed vseh Izraelovih rodov,
da bi zgradil hišo, da bi bilo v njej lahko moje ime,
temveč sem izbral Davida, da bo nad mojim ljudstvom
Izraelom.‹ 17 To je bilo na srcu mojega očeta Davida,
da zgradi hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga. 18
Gospod je rekel mojemu očetu Davidu: ›Medtem ko je
bilo to v tvojem srcu, da zgradiš hišo mojemu imenu, si
storil dobro, da je bilo to v tvojem srcu. 19 Vendar pa
hiše ne boš gradil ti, temveč tvoj sin, ki bo izšel iz tvojih
ledij, on bo zgradil hišo mojemu imenu.‹ 20 Gospod
je izpolnil svojo besedo, ki jo je govoril in dvignjen
sem bil na položaj svojega očeta Davida in sedim na
Izraelovem prestolu, kakor je obljubil Gospod in zgradil
sem hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga. 21 Tam
sem pripravil prostor za skrinjo, v kateri je Gospodova
zaveza, ki jo je on sklenil z našimi očeti, ko jih je
privedel ven iz egiptovske dežele.« 22 Salomon je stal
pred Gospodovim oltarjem v prisotnosti vse Izraelove
skupnosti in svoji roki razširil proti nebu 23 in rekel: »
Gospod, Izraelov Bog, ni Boga, podobnega tebi, na
nebu zgoraj ali na zemlji spodaj, ki ohranjaš zavezo in
usmiljenje s svojimi služabniki, ki z vsem svojim srcem
hodijo pred teboj, 24 ki si svojemu služabniku Davidu,
mojemu očetu, ohranil to, kar si mu obljubil. Govoril si
s svojimi usti in si to tudi izpolnil s svojo roko, kakor je
to ta dan. 25 Zato zdaj Gospod, Izraelov Bog, ohrani s
svojim služabnikom Davidom, mojim očetom, to, kar si
mu obljubil, rekoč: ›Ne bo ti zmanjkalo moža v mojem
pogledu, da bi sedel na Izraelovem prestolu; samo da
tvoji otroci pazijo na svojo pot, da hodijo pred menoj,
kakor si ti hodil pred menoj.‹ 26 Sedaj, oh Izraelov Bog,
naj bo tvoja beseda, prosim te, resnična, ki si jo govoril
svojemu služabniku, mojemu očetu Davidu. 27 Toda ali
bo Bog zares prebival na zemlji? Glej, nebo in nebesa
nebes te ne morejo obseči, kako veliko manj ta hiša, ki
sem jo zgradil? 28 Vendar se ozri na molitev svojega
služabnika in k njegovi ponižni prošnji, oh Gospod,
moj Bog, da prisluhneš klicu in molitvi, ki jo ta dan tvoj
služabnik moli pred teboj, 29 da bodo tvoje oči lahko
ponoči in podnevi odprte proti tej hiši, torej proti kraju,
o katerem si rekel: ›Moje ime bo tam, ‹ da boš lahko
prisluhnil molitvi, ki jo bo tvoj služabnik naredil k temu
kraju. 30 Prisluhni ponižni prošnji svojega služabnika
in svojega ljudstva Izraela, ko bodo molili k temu kraju.
Pozorno poslušaj v nebesih, svojem prebivališču. In ko
si pozorno slišal, odpusti. 31 Če se katerikoli človek
prekrši zoper svojega bližnjega in je nanj položena
prisega, da mu povzroči, da priseže in prisega pride
pred tvoj oltar v tej hiši, 32 potem pozorno poslušaj
v nebesih, ukrepaj in sodi svoja služabnika, obsodi
zlobnega, da privedeš njegovo pot na njegovo glavo
in opraviči pravičnega, da mu daš glede na njegovo
pravičnost. 33 Ko bo tvoje ljudstvo Izrael udarjeno
pred sovražnikom, ker so grešili zoper tebe in se bo
ponovno obrnilo k tebi, priznalo tvoje ime, molilo in
naredilo ponižno prošnjo k tebi v tej hiši, 34 potem
pozorno poslušaj v nebesih in odpusti greh svojega
ljudstva Izraela in jih ponovno privedi v deželo, ki
jo daješ njihovim očetom. 35 Ko je nebo zaprto in
ni dežja, ker so grešili zoper tebe; če molijo k temu
kraju in priznajo tvoje ime in se obrnejo od svojega
greha, ko si jih ti prizadel, 36 potem pozorno poslušaj
v nebesih in odpusti greh svojih služabnikov in svojega
ljudstva Izraela, da jih naučiš dobro pot, po kateri
naj bi hodili in jim daš dež na svojo deželo, ki si jo
dal svojemu ljudstvu v dediščino. 37 Če bo v deželi
lakota, če bo kužna bolezen, kvarjenje, plesen, leteča
kobilica ali če bo tam gosenica; če jih njihov sovražnik
oblega v deželi njihovih mest, kakršnakoli nadloga,
kakršnakoli bolezen bo, 38 kakršnokoli molitev in
ponižno prošnjo bo naredil katerikoli človek ali vse
tvoje ljudstvo Izrael, ki bo spoznal, vsak mož nadlogo
svojega lastnega srca in bo svoje roke razširil proti tej
hiši, 39 potem pozorno poslušaj v nebesih, svojem
prebivališču, odpusti, ukrepaj in daj vsakemu možu
glede na njegove poti, čigar srce poznaš (kajti ti, celó
le ti, poznaš srca vseh človeških otrok), 40 da se
te bodo lahko bali vse dni, ki jih živijo v deželi, ki si
jo dal našim očetom. 41 Poleg tega glede tujca, ki
ni iz tvojega ljudstva Izraela, temveč zaradi tvojega
imena prihaja iz daljne dežele 42 (kajti slišali bodo o
tvojem velikem imenu, o tvoji močni roki in o tvojem
iztegnjenem laktu), ko bo prišel in molil k tej hiši,
43 pozorno poslušaj v nebesih, svojem bivališču in
ukrepaj glede na vse, za kar bo tujec klical k tebi,
da bo vse ljudstvo zemlje lahko spoznalo tvoje ime,
da se te boji, kakor to dela tvoje ljudstvo Izrael in da
bodo lahko vedeli, da je ta hiša, ki sem jo zgradil,
imenovana po tvojem imenu. 44 Če gre tvoje ljudstvo
ven na bitko zoper svojega sovražnika, kamorkoli jih
boš poslal in bodo molili h Gospodu, k mestu, ki si
ga ti izbral in k hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 45
potem pozorno poslušaj v nebesih njihovo molitev,
njihovo ponižno prošnjo in obravnavaj njihov primer.

46 Če grešijo zoper tebe (kajti tam ni človeka, ki ne
greši) in si jezen nanje in jih izročiš sovražniku, tako
da jih odvedejo ujetnike v deželo sovražnika, daleč ali
blizu, 47 vendar če si bodo premislili v deželi, kamor so
bili odvedeni ujeti in se pokesajo in naredijo ponižno
prošnjo k tebi, v deželi tistih, ki so jih odvedli ujete,
rekoč: ›Grešili smo in storili pokvarjeno, zagrešili smo
zlobnost‹ 48 in se tako vrnejo k tebi z vsem svojim
srcem in z vso svojo dušo v deželi svojih sovražnikov,
ki so jih odvedli ujete in molijo k tebi, k svoji deželi, ki
si jo dal njihovim očetom, mestu, ki si ga ti izbral in
hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 49 potem pozorno
poslušaj njihovo molitev in njihovo ponižno prošnjo
v nebesih, svojem prebivališču in obravnavaj njihov
primer 50 in odpusti svojemu ljudstvu, ker so grešili
zoper tebe in vse njihove prestopke, s katerimi so se
prekršili zoper tebe in jim daj sočutje pred tistimi, ki
so jih odvedli ujete, da bodo lahko imeli sočutje do
njih, 51 kajti oni so tvoje ljudstvo in tvoja dediščina,
ki si jo privedel iz Egipta, iz srede železne talilne
peči, 52 da bodo tvoje oči lahko odprte k ponižni
prošnji tvojega služabnika in k ponižni prošnji tvojega
ljudstva Izraela, da jim prisluhneš v vsem, v čemer
kličejo k tebi. 53 Kajti oddvojil si jih izmed vsega
zemeljskega ljudstva, da bi bili tvoja dediščina, kakor
si govoril po roki svojega služabnika Mojzesa, ko si
naše očete privedel iz Egipta, oh Gospod Bog.« 54
Bilo je tako, ko je Salomon nehal moliti vso to molitev
in ponižno prošnjo h Gospodu, da je vstal izpred
Gospodovega oltarja od klečanja na svojih kolenih, s
svojima rokama, razširjenima k nebu. 55 Vstal je in z
močnim glasom blagoslovil vso Izraelovo skupnost,
rekoč: 56 »Blagoslovljen bodi Gospod, ki je svojemu
ljudstvu Izraelu dal počitek, glede na vse, kar je obljubil.
Niti ena beseda ni manjkala od vse njegove dobre
obljube, ki jo je obljubil po roki svojega služabnika
Mojzesa. 57 Gospod, naš Bog, naj bo z nami, kakor
je bil z našimi očeti. Naj nas ne pusti niti naj nas ne
zapusti, 58 da bo lahko naša srca nagnil k sebi, da
hodimo po vseh njegovih poteh in da ohranjamo vse
njegove zapovedi, njegove zakone in njegove sodbe,
ki jih je zapovedal našim očetom. 59 Naj bodo te moje
besede, s katerimi sem naredil ponižno prošnjo pred
Gospodom, blizu Gospodu, našemu Bogu, podnevi in
ponoči, da ohrani zadevo svojega služabnika in zadevo
svojega ljudstva Izraela ob vseh časih, kakor bo stvar
zahtevala, 60 da bo vse ljudstvo zemlje lahko vedelo,
da Gospod je Bog in da tam ni nobenega drugega. 61
Naj bo vaše srce torej popolno z Gospodom, našim
Bogom, da se ravna po njegovih zakonih in da ohranja
njegove zapovedi, kakor je ta dan.« 62 Kralj in ves
Izrael z njim je daroval klavno daritev pred Gospodom.
63 Salomon je daroval žrtvovanje mirovnih daritev, ki
jih je daroval Gospodu, dvaindvajset tisoč volov in
sto dvajset tisoč ovc. Tako so kralj in vsi Izraelovi
otroci posvetili Gospodovo hišo. 64 Istega dne je kralj
posvetil sredino dvora, ki je bila pred Gospodovo hišo,
kajti tam je daroval žgalne daritve, jedilne daritve in
tolščo mirovnih daritev, ker je bil bronast oltar, ki je
bil pred Gospodom, premajhen, da sprejme žgalne
daritve, jedilne daritve in tolščo mirovnih daritev. 65
Ob tistem času je Salomon priredil praznovanje in
ves Izrael z njim, velika skupnost, od vhoda v Hamát
do egiptovske reke, pred Gospodom, svojim Bogom,
sedem dni in sedem dni, torej štirinajst dni. 66 Na osmi
dan je ljudstvo odposlal proč in blagoslovili so kralja
in radostni in veselega srca zaradi vse dobrote, ki jo
je Gospod storil za svojega služabnika Davida in za
svoje ljudstvo Izrael, odšli k svojim šotorom.

9 Pripetilo se je, ko je Salomon dokončal gradnjo
Gospodove hiše, kraljeve hiše in vsega, kar je
Salomon želel, kar mu je ugajalo storiti, 2 da se je
Gospod drugič prikazal Salomonu, kakor se mu je
prikazal pri Gibeónu. 3 Gospod mu je rekel: »Slišal
sem tvojo molitev in tvojo ponižno prošnjo, ki si jo storil
pred menoj. Jaz sem posvetil to hišo, ki si jo zgradil,
da tja na veke postavim svoje ime in moje oči in moje
srce bodo neprestano tam. 4 Če boš hodil pred menoj,
kakor je hodil tvoj oče David, v neokrnjenosti srca in v
poštenosti, da storiš glede na vse, kar sem ti zapovedal
in da boš ohranjal moje zakone in moje sodbe, 5
potem bom na veke utrdil prestol tvojega kraljestva nad
Izraelom, kakor sem obljubil tvojemu očetu Davidu,
rekoč: ›Ne bo ti manjkal mož na Izraelovem prestolu.‹
6 Toda če se boste obrnili od sledenja meni, vi ali vaši
otroci in ne boste ohranjali mojih zapovedi in mojih
zakonov, ki sem jih postavil pred vas, temveč boste šli
in služili drugim bogovom in jih oboževali, 7 potem
bom Izraela odsekal iz dežele, ki sem jim jo dal in
to hišo, ki sem jo posvetil za svoje ime, bom vrgel
iz svojega pogleda in Izrael bo med vsemi ljudstvi
pregovor in tarča posmeha. 8 In ob tej hiši, ki je visoka,
bo vsak, kdor gre mimo nje, osupel in bo sikal. Rekli
bodo: ›Zakaj je Gospod tako storil tej deželi in tej hiši?‹
9 Odgovorili bodo: ›Ker so zapustili Gospoda, svojega
Boga, ki je njihove očete privedel ven iz egiptovske
dežele in so se oprijeli drugih bogov, jih oboževali
in jim služili, zato je Gospod nadnje privedel vse to
zlo.‹ 10 Pripetilo se je ob koncu dvajsetih let, ko je
Salomon zgradil dve hiši, Gospodovo hišo in kraljevo
hišo, 11 (torej tirski kralj Hirám je Salomona opremil s
cedrovim lesom, cipresovim lesom in z zlatom, glede
na vso njegovo željo) da je nató kralj Salomon Hirámu
dal dvajset mest v galilejski deželi. 12 Hirám je prišel

iz Tira, da bi videl mesta, ki mu jih je Salomon dal.
Le-ta pa mu niso ugajala. 13 Rekel je: »Kakšna so
ta mesta, ki si mi jih dal, moj brat?« Imenoval jih
je dežela Kabúl do tega dne. 14 Hirám je poslal h
kralju sto dvajset talentov zlata. 15 In to je razlog
dajatve obveznega dela, ki ga je dvignil kralj Salomon,
da zgradi Gospodovo hišo, svojo lastno hišo, Miló,
jeruzalemsko obzidje, Hacór, Megído in Gezer. 16 Kajti
faraon, egiptovski kralj, je odšel gor, zavzel Gezer, ga
požgal z ognjem in umoril Kánaance, ki so prebivali v
mestu in ga dal za darilo svoji hčeri, Salomonovi ženi.
17 Salomon je zgradil Gezer, spodnji Bet Horón, 18
Baalát, Tadmór v divjini, v deželi 19 in vsa skladiščna
mesta, ki jih je imel Salomon in mesta za njegove bojne
vozove in mesta za njegove konjenike in to, kar je
Salomon želel, da zgradi v Jeruzalemu, na Libanonu in
po vsej deželi svojega gospostva. 20 Na vse ljudstvo,
ki je preostalo od Amoréjcev, Hetejcev, Perizéjcev,
Hivéjcev in Jebusejcev, ki niso bili od Izraelovih otrok,
21 na njihove otroke, ki so za njimi preostali v deželi,
ki jih Izraelovi otroci niso mogli popolnoma uničiti,
je Salomon naložil dajatev davka prisilnega dela do
tega dne. 22 Toda izmed Izraelovih otrok Salomon
ni naredil nobenega sužnja, temveč so bili bojevniki,
njegovi služabniki, njegovi princi, njegovi poveljniki,
vodje njegovih bojnih voz in njegovi konjeniki. 23
Ti so bili glavni častniki, ki so bili nad Salomonovim
delom, petsto petdeset, ki so nadzorovali ljudstvo, ki je
opravljalo delo. 24 Toda faraonova hči je prišla gor
iz Davidovega mesta k svoji hiši, ki jo je Salomon
zgradil zanjo. Potem je zgradil Miló. 25 Trikrat na leto
je Salomon daroval žgalne daritve in mirovne daritve
na oltarju, ki ga je zgradil Gospodu in zažgal je kadilo
na oltarju, ki je bil pred Gospodom. Tako je dokončal
hišo. 26 Kralj Salomon je naredil floto ladij v Ecjón
Geberju, ki je poleg Elota, na obali Rdečega morja, v
edómski deželi. 27 Hirám je s Salomonovimi služabniki
poslal v floto svoje služabnike, pomorščake, ki so imeli
znanje o morju. 28 Prišli so do Ofírja in od tam vzeli
zlato, štiristo dvajset talentov in to prinesli h kralju
Salomonu.

10 Ko je kraljica iz Sabe slišala o Salomonovem
slovesu glede Gospodovega imena, je prišla, da
ga preizkusi s težkimi vprašanji. 2 Prišla je v Jeruzalem
z zelo velikim spremstvom, s kamelami, ki so nosile
dišave, zelo veliko zlata in [z] dragocenimi kamni. Ko
je prišla k Salomonu, se je z njim posvetovala o vsem,
kar je bilo na njenem srcu. 3 Salomon ji je povedal
[odgovore na] vsa njena vprašanja. Ničesar ni bilo
skritega pred kraljem, kar ji ne bi povedal. 4 Ko je
kraljica iz Sabe videla vso Salomonovo modrost in hišo,
ki jo je zgradil, 5 hrano njegove mize, sedenje njegovih
služabnikov in položaj njegovih strežnikov, njihovo
obleko, njegove dvorne točaje in njegovo vzpenjanje, s
katerim je odšel gor h Gospodovi hiši, v njej ni bilo več
duha. 6 Rekla je kralju: »Poročilo, ki sem ga slišala v
svoji lastni deželi, o tvojih dejanjih in o tvoji modrosti, je
bilo resnično. 7 Vendar nisem verjela besedam, dokler
nisem prišla in so moje oči to videle. Glej, niti polovice
mi niso povedali. Tvoja modrost in uspevanje presega
sloves, ki sem ga slišala. 8 Srečni so tvoji možje,
srečni so ti tvoji služabniki, ki nenehno stojijo pred
teboj in ki slišijo tvojo modrost. 9 Blagoslovljen bodi
Gospod, tvoj Bog, ki se je razveseljeval v tebi, da te je
posadil na Izraelov prestol. Ker je Gospod na veke ljubil
Izraela, zato te je postavil za kralja, da izvajaš sodbo in
pravico.« 10 Kralju je izročila sto dvajset talentov zlata
in od dišav zelo veliko zalogo in dragocene kamne.
Tja ni prišlo več takšno obilje dišav kakor te, ki jih je
kraljica iz Sabe dala kralju Salomonu. 11 Prav tako je
Hirámova mornarica, ki je iz Ofírja pripeljala zlato, iz
Ofírja pripeljala veliko obilje sandalovine in dragocenih
kamnov. 12 Kralj je iz sandalovine naredil stebre za
Gospodovo hišo in za kraljevo hišo, tudi harfe in plunke
za pevce. Do tega dne tja ni prišlo nobene takšne
sandalovine niti jih niso videli. 13 Kralj Salomon je
kraljici iz Sabe izročil vse njene želje, karkoli je prosila,
poleg tega, kar ji je Salomon dal od svoje kraljeve
radodarnosti. Tako se je obrnila in odšla v svojo lastno
deželo, ona in njeni služabniki. 14 Torej teža zlata,
ki je v enem letu prišla k Salomonu, je bila šeststo
šestinšestdeset talentov zlata, 15 poleg tega kar je imel
od trgovcev, od preprodaje trgovcev z dišavami, od
vseh kraljev iz Arabije in od voditeljev dežele. 16 Kralj
Salomon je naredil dvesto okroglih ščitov iz kovanega
zlata. Šeststo šeklov zlata je šlo k enemu okroglemu
ščitu. 17 Naredil je tristo ščitov iz kovanega zlata. Tri
funte zlata je šlo za en ščit. Kralj jih je postavil v hiši
libanonskega gozda. 18 Poleg tega je kralj naredil
velik prestol iz slonovine in ga prevlekel z najboljšim
zlatom. 19 Prestol je imel šest stopnic in vrh prestola
je bil zadaj okrogel. Na vsaki strani prestola sta bili
naslonjali za roke in dva leva sta stala poleg naslonjal
za roke. 20 Dvanajst levov je stalo na eni strani in
na drugi, na šestih stopnicah. Kaj podobnega ni bilo
narejenega v nobenem kraljestvu. 21 Vse Salomonove
posode za pitje so bile iz zlata in vse posode hiše
libanonskega gozda so bile iz čistega zlata, nobena ni
bila iz srebra. V Salomonovih dneh le-to ni veljalo za
nič. 22 Kajti kralj je imel na morju taršíško mornarico
s Hirámovo mornarico. Enkrat na tri leta je prišla
mornarica iz Taršíša noseč zlato, srebro, slonovino,
opice in pave. 23 Tako je kralj Salomon zaradi bogastva

in zaradi modrosti prekosil vse zemeljske kralje. 24 Vsa
zemlja je iskala Salomona, da sliši njegovo modrost,
ki jo je Bog položil v njegovo srce. 25 Vsak mož je
prinesel svoje darilo, posode iz srebra, posode iz zlata,
obleke, bojno opremo, dišave, konje, mule in to leto za
letom. 26 Salomon je zbral skupaj bojne vozove in
konjenike. Imel je tisoč štiristo bojnih voz in dvanajst
tisoč konjenikov, ki jih je usmeril v mesta za bojne
vozove in s kraljem v Jeruzalem. 27 Kralj je storil, da je
bilo v Jeruzalemu zaradi obilja srebra kakor kamnov
in storil, da je bilo ceder kakor egiptovskih smokev,
ki so v dolini. 28 Salomon je imel konje, privedene
iz Egipta in laneno prejo. Kraljevi trgovci so laneno
prejo prejeli za ceno. 29 Bojni voz je prišel gor in se iz
Egipta pripeljal za šeststo šeklov srebra, konj pa [za]
sto petdeset. Tako so jih za vse hetejske kralje in za
sirske kralje privedli ven z njihovimi sredstvi.

11 Toda kralj Salomon je ljubil mnoge tuje žene,
skupaj s faraonovo hčerjo, ženske iz Moába,
Amónke, Edómke, Sidónke in Hetejke, 2 od narodov
glede katerih je Gospod Izraelovim otrokom rekel: »Ne
boste vstopili k njim niti oni ne smejo vstopiti k vam, kajti
zagotovo bodo vaše srce odvrnili za svojimi bogovi.«
Salomon se je v ljubezni trdno pridružil k njim. 3 Imel je
sedemsto žená, princese in tristo priležnic in njegove
žene so odvrnile njegovo srce. 4 Kajti zgodilo se je,
ko je bil Salomon star, da so njegove žene njegovo
srce odvrnile za drugimi bogovi in njegovo srce ni bilo
popolno z Gospodom, njegovim Bogom, kot je bilo
srce njegovega očeta Davida. 5 Kajti Salomon je šel
za Astarto, boginjo Sidóncev in za Milkómom, gnusobo
Amóncev. 6 Salomon je počel zlo v Gospodovih očeh
in ni popolnoma šel za Gospodom, kakor je delal
njegov oče David. 7 Potem je Salomon zgradil visok
kraj za Kemoša, gnusobo Moábcev, na hribu, ki je
pred Jeruzalemom in za Moloha, ogabnost Amónovih
otrok. 8 Podobno je storil za vse svoje tuje žene, ki so
zažigale kadilo in žrtvovale svojim bogovom. 9 Gospod
pa je bil jezen nad Salomonom, ker je bilo njegovo srce
odvrnjeno od Gospoda, Izraelovega Boga, ki se mu je
dvakrat prikazal 10 in mu je glede te stvari zapovedal,
da naj ne gre za drugimi bogovi. Toda tega, kar mu
je Gospod zapovedal, ni ohranil. 11 Zato je Gospod
Salomonu rekel: »Ker si to storil in nisi obvaroval moje
zaveze in mojih zakonov, ki sem ti jih zapovedal, ti bom
zagotovo iztrgal kraljestvo in ga dal tvojemu služabniku.
12 Vendar zaradi tvojega očeta Davida tega ne bom
storil v tvojih dneh, temveč ga bom iztrgal iz roke
tvojega sina. 13 Toda ne bom odtrgal vsega kraljestva,
temveč bom en rod dal tvojemu sinu zaradi Davida,
svojega služabnika in zaradi Jeruzalema, ki sem ga
izbral.« 14 Gospod je Salomonu razvnel nasprotnika,
Edómca Hadáda. Ta je bil iz kraljevega semena v
Edómu. 15 Kajti pripetilo se je, ko je bil David v Edómu
in je Joáb, poveljnik vojske, odšel gor, da pokoplje
umorjene, potem ko je udaril vsakega moškega v
Edómu 16 (kajti šest mesecev je Joáb ostal tam z
vsem Izraelom, dokler ni iztrebil vsakega moškega v
Edómu), 17 da je Hadád pobegnil, on in z njim nekateri
Edómci, služabniki njegovega očeta, da gredo v Egipt;
Hadád je bil še majhen otrok. 18 Vstali so iz Midjána
in prišli v Parán in s seboj so vzeli može iz Parána
ter prišli v Egipt, k faraonu, egiptovskemu kralju, ki
mu je dal hišo, mu določil živež in mu dal deželo. 19
Hadád je našel veliko naklonjenost v faraonovih očeh,
tako da mu je dal za ženo sestro svoje lastne žene,
sestro kraljice Tahpenése. 20 Tahpenésina sestra mu
je rodila Genubáta, njegovega sina, ki ga je Tahpenésa
vzgajala v faraonovi hiši in Genubát je bil v faraonovi
hiši med faraonovimi sinovi. 21 Ko je Hadád v Egiptu
slišal, da je David zaspal s svojimi očeti in da je bil
Joáb, poveljnik vojske, mrtev, je Hadád rekel faraonu:
»Pusti me oditi, da lahko grem k svoji lastni deželi.« 22
Potem mu je faraon rekel: »Toda kaj ti je manjkalo z
menoj, glej, da si prizadevaš, da greš v svojo lastno
deželo?« Odgovoril je: »Nič, vendar me vseeno pusti
oditi.« 23 Bog pa mu je razvnel drugega nasprotnika,
Eljadájevega sina Rezóna, ki je pobegnil pred svojim
gospodom Hadadézerjem, kraljem iz Cobe. 24 K sebi
je zbral može in postal poveljnik nad četo, ko je David
usmrtil tiste iz Cobe in odšli so v Damask, tam prebivali
in kraljevali v Damasku. 25 Vse Salomonove dni je bil
nasprotnik Izraelu, poleg vragolije, ki jo je storil Hadád.
Preziral je Izrael in kraljeval nad Sirijo. 26 Jerobeám,
Nebátov sin, Efratejec iz Ceréde, Salomonov služabnik
(katerega materino ime je bilo Cerúja, vdova), celo on
je dvignil svojo roko zoper kralja. 27 To je bil razlog, da
je svojo roko dvignil zoper kralja. Salomon je zgradil
Miló in popravil vrzeli mesta svojega očeta Davida.
28 Mož Jerobeám je bil mogočen, hraber človek in
Salomon, ko je videl, da je bil mladenič podjeten, ga je
postavil za vladarja nad vso zadolžitvijo Jožefove hiše.
29 Pripetilo se je ob tistem času, ko je Jerobeám odšel
iz Jeruzalema, da ga je na poti našel prerok Šilčan
Ahíja, in ta se je odel z novo obleko in onadva sta bila
sama na polju. 30 Ahíja je zgrabil novo obleko, ki je
bila na njem in jo raztrgal na dvanajst kosov 31 in rekel
Jerobeámu: »Vzemi si deset kosov, kajti tako govori
Gospod, Izraelov Bog: ›Glej, iztrgal bom kraljestvo iz
Salomonove roke in tebi bom dal deset rodov 32 (toda
on bo imel en rod zaradi mojega služabnika Davida
in zaradi Jeruzalema, mesta, ki sem ga izbral izmed
vseh Izraelovih rodov), 33 zato ker so me zapustili in
oboževali Astarto, boginjo Sidóncev, Kemoša, boga

Moábcev in Milkóma, boga Amónovih otrok in niso
hodili po mojih poteh, da delajo to, kar je pravilno
v mojih očeh in da ohranjajo moje zakone in moje
sodbe, kakor je počel njegov oče David. 34 Vendar iz
njegove roke ne bom vzel celotnega kraljestva, temveč
ga bom zaradi Davida, svojega služabnika, ki sem ga
izbral, naredil za princa vse dni njegovega življenja,
ker je ohranjal moje zapovedi in moje zakone, 35 toda
kraljestvo bom vzel iz roke njegovega sina in ga dal
tebi, celó deset rodov. 36 Njegovemu sinu pa bom
dal en rod, da bo David, moj služabnik, lahko vedno
imel luč pred menoj v Jeruzalemu, mestu, ki sem ga
izbral, da tam postavim svoje ime. 37 Vzel te bom in
kraljeval boš glede na vse, kar želi tvoja duša in boš
kralj nad Izraelom. 38 Zgodilo se bo, če boš prisluhnil
vsemu, kar ti zapovem in boš hodil po mojih poteh in
delal to, kar je pravilno v mojih očeh, da se držiš mojih
zakonov in mojih zapovedi, kakor se je moj služabnik
David, da bom jaz s teboj in ti bom zgradil zanesljivo
hišo, kakor sem jo zgradil za Davida, Izraela pa bom
izročil tebi. 39 Zaradi tega bom prizadel Davidovo
seme, toda ne na veke.«« 40 Salomon je torej iskal, da
ubije Jerobeáma. Jerobeám pa je vstal in pobegnil v
Egipt, k egiptovskemu kralju Šišáku in v Egiptu je bil
do Salomonove smrti. 41 Ostala Salomonova dela in
vse, kar je storil in njegova modrost, mar niso zapisana
v knjigi Salomonovih del. 42 Časa, ko je Salomon
v Jeruzalemu kraljeval nad vsem Izraelom, je bilo
štirideset let. 43 Salomon je zaspal s svojimi očeti in
bil pokopan v mestu svojega očeta Davida. Namesto
njega je zakraljeval njegov sin Rehabám.

12 Rehabám je odšel v Sihem, kajti ves Izrael je
prišel v Sihem, da ga postavijo za kralja. 2
Pripetilo se je, ko je Nebátov sin Jerobeám, ki je
bil še v Egiptu, slišal o tem (kajti pobegnil je izpred
prisotnosti kralja Salomona in je Jerobeám prebival
v Egiptu), 3 da so poslali in ga poklicali. Jerobeám
in vsa Izraelova skupnost pa je prišla in spregovorila
Rehabámu, rekoč: 4 »Tvoj oče je naš jarem naredil
boleč. Sedaj torej olajšaj bolečo službo svojega očeta
in njegov težek jarem, ki ga je položil na nas in mi ti
bomo služili.« 5 Rekel jim je: »Odidite še za tri dni,
potem ponovno pridite k meni.« In ljudstvo je odšlo. 6
Kralj Rehabám se je posvetoval s starci, ki so stali
pred njegovim očetom Salomonom, medtem ko je še
živel in rekel: »Kako svetujete, da lahko odgovorim
temu ljudstvu?« 7 Odgovorili so mu, rekoč: »Če hočeš
biti ta dan služabnik temu ljudstvu in jim hočeš služiti
in jim odgovoriti in jim govoriti dobre besede, potem
bodo tvoji služabniki na veke.« 8 Toda zapustil je
nasvet starcev, ki so mu ga dali in se posvetoval z
mladeniči, ki so odrasli z njim in ki so stali pred njim
9 in jim rekel: »Kakšen nasvet dajete vi, da lahko
odgovorimo temu ljudstvu, ki mi je govorilo, rekoč:
›Naredi jarem, ki ga je tvoj oče položil nad nas, lažji?‹«
10 Mladeniči, ki so zrasli z njim, so mu govorili, rekoč:
»Tako boš govoril temu ljudstvu, ki ti je govorilo, rekoč:
›Tvoj oče je naš jarem naredil težek, toda ti nam ga
olajšaj; ‹ tako jim boš rekel: ›Moj mali prst bo debelejši
kakor očetova ledja. 11 Kakor vam je moj oče naložil
težek jarem, bom sedaj dodal vašemu jarmu. Moj oče
vas je kaznoval z biči, toda jaz vas bom kaznoval s
škorpijoni.‹« 12 Tako je Jerobeám in vse ljudstvo tretji
dan prišlo k Rehabámu, kakor je kralj določil, rekoč:
»Ponovno pridite k meni tretji dan.« 13 Kralj je ljudstvu
surovo odgovoril in zapustil nasvet starcev, ki so mu ga
dali. 14 Spregovoril jim je glede na nasvet mladeničev,
rekoč: »Moj oče je vaš jarem naredil težek, jaz pa bom
vašemu jarmu dodal. Moj oče vas je kaznoval tudi z
biči, toda jaz vas bom kaznoval s škorpijoni.« 15 Zatorej
kralj ni prisluhnil ljudstvu, kajti stvar je bila od Gospoda,
da je lahko izpolnil svojo besedo, ki jo je Gospod po
Šilčanu Ahíju govoril Nebátovemu sinu Jerobeámu. 16
Torej ko je ves Izrael videl, da jim kralj ni prisluhnil,
je ljudstvo odgovorilo kralju, rekoč: »Kakšen delež
imamo v Davidu? Niti nimamo dediščine v Jesejevem
sinu. K svojim šotorom, oh Izrael. Sedaj poglej k svoji
lastni hiši, David.« Tako je Izrael odšel v svoje šotore.
17 Toda kar se tiče Izraelovih otrok, ki so prebivali v
Judovih mestih, je nad njimi kraljeval Rehabám. 18
Potem je kralj Rehabám poslal Adoráma, ki je bil nad
davkom in ves Izrael ga je kamnal s kamni, da je umrl.
Zato je kralj Rehabám pohitel, da se spravi k svojemu
bojnemu vozu, da pobegne v Jeruzalem. 19 Tako se je
Izrael uprl zoper Davidovo hišo do današnjega dne. 20
Pripetilo se je, ko je ves Izrael slišal, da je Jerobeám
ponovno prišel, da so poslali in ga poklicali k skupnosti
in ga postavili za kralja nad vsem Izraelom. Tam ni
bilo nikogar, ki je sledil Davidovi hiši, razen samo
Judovega rodu. 21 Ko je Rehabám prišel v Jeruzalem,
je zbral vso Judovo hišo, z Benjaminovim rodom, sto
osemdeset tisoč izbranih mož, ki so bili bojevniki, da
se bojujejo zoper Izraelovo hišo, da kraljestvo ponovno
privedejo k Salomonovemu sinu Rehabámu. 22 Toda
beseda od Boga je prišla k Šemajáju, Božjemu možu,
rekoč: 23 »Govori Salomonovemu sinu Rehabámu,
Judovemu kralju in vsej Judovi in Benjaminovi hiši in
preostanku ljudstva, rekoč: 24 ›Tako govori Gospod:
›Ne boste šli gor niti se ne boste borili zoper vaše
brate, Izraelove otroke. Vsak mož naj se vrne k svoji
hiši, kajti ta stvar je od mene.‹« Prisluhnili so torej
Gospodovi besedi in se vrnili, da odidejo, glede na
Gospodovo besedo. 25 Potem je Jerobeám na gori
Efrájim zgradil Sihem in tam prebival in odšel od tam

ter zgradil Penuél. 26 Jerobeám je v svojem srcu
rekel: »Sedaj se bo kraljestvo vrnilo k Davidovi hiši.
27 Če gre to ljudstvo gor, da opravi klavno daritev
v Gospodovi hiši, v Jeruzalemu, potem se bo srce
tega ljudstva ponovno obrnilo k njihovemu gospodu,
k Judovemu kralju Rehabámu, mene pa bodo ubili
in ponovno odšli k Judovemu kralju Rehabámu.« 28
Nakar se je kralj posvetoval in naredil dve teleti iz zlata
ter jim rekel: »To je za vas preveč, da greste gor v
Jeruzalem. Poglejte svoje bogove, oh Izrael, ki so te
privedli gor iz egiptovske dežele.« 29 Eno je postavil v
Betelu, drugo pa v Danu. 30 Ta stvar je postala greh,
kajti ljudstvo je odšlo, da bi oboževalo pred enim, celó
k Danu. 31 Naredil je hišo visokih krajev in iz najnižjih
izmed ljudstva naredil duhovnike, ki niso bili izmed
Lévijevih sinov. 32 Jerobeám je odredil praznovanje v
osmem mesecu, na petnajsti dan meseca, podobno
prazniku, ki je v Judu in daroval na oltarju. Tako je
storil v Betelu, žrtvoval je teletoma, ki ju je naredil in v
Betelu je postavil duhovnike visokih krajev, ki jih je
naredil. 33 Tako je daroval na oltarju, ki ga je naredil
v Betelu, na petnajsti dan osmega meseca, celó v
mesecu, ki ga je zasnoval iz svojega lastnega srca in
odredil praznovanje Izraelovim otrokom in daroval na
oltarju in zažgal kadilo.

13 Glej, iz Juda je prišel Božji mož po Gospodovi
besedi do Betela in Jerobeám je stal pri oltarju,
da zažge kadilo. 2 Zaklical je zoper oltar v Gospodovi
besedi in rekel: »Oh oltar, oltar, tako govori Gospod:
›Glej, otrok bo rojen Davidovi hiši, po imenu Jošíja in
na tebi bo daroval duhovnike visokih krajev, ki zažigajo
kadilo na tebi in človeške kosti bodo žgane na tebi.‹«
3 In isti dan je dal znamenje, rekoč: »To je znamenje,
ki ga je Gospod govoril: ›Glej, oltar bo razpočen in
pepel, ki je na njem, se bo izsul.‹« 4 Pripetilo se je,
da ko je kralj Jerobeám slišal izjavo Božjega moža,
ki je zaklical proti oltarju v Betelu, da je svojo roko
iztegnil od oltarja, rekoč: »Primite ga.« Njegova roka,
ki jo je iztegnil proti njemu, pa se je posušila, tako da
je ni mogel povleči nazaj k sebi. 5 Tudi oltar je bil
razpočen in pepel razsut z oltarja, glede na znamenje,
ki ga je Božji mož dal po Gospodovi besedi. 6 Kralj je
Božjemu možu odgovoril in rekel: »Prosi sedaj obličje
Gospoda, svojega Boga in moli zame, da bo moja roka
lahko ponovno povrnjena k meni.« Božji mož je rotil
Gospoda in kraljeva roka je bila ponovno povrnjena
k njemu in postala, kakor je bila ta poprej. 7 Kralj je
Božjemu možu rekel: »Pridi z menoj domov, osveži se
in dal ti bom nagrado.« 8 Božji mož je kralju odgovoril:
»Če mi daš polovico svoje hiše, ne bom šel s teboj
niti na tem kraju ne bom jedel kruha niti pil vode.« 9
Kajti tako mi je bilo naročeno po Gospodovi besedi,
rekoč: »Ne jej kruha, niti ne pij vode, niti se ne obračaj
ponovno po isti poti, po kateri si prišel.« 10 Tako je
odšel po drugi poti in se ni vrnil po poti, po kateri je
prišel v Betel. 11 Torej v Betelu je prebival star prerok.
Njegovi sinovi so prišli in mu povedali vsa dela, ki jih je
tisti dan Božji mož storil v Betelu. Tudi besede, ki jih je
govoril kralju, so povedali svojemu očetu. 12 Njihov
oče jim je rekel: »Po kateri poti je odšel?« Kajti njegovi
sinovi so videli po kateri poti je odšel Božji mož, ki je
prišel iz Juda. 13 Svojim sinovom je rekel: »Osedlajte
mi osla.« Tako so mu osedlali osla, in jahal je na njem
14 in odšel za Božjim možem in ga našel sedeti pod
hrastom. Rekel mu je: » Ali si ti Božji mož, ki je prišel
iz Juda?« Ta je rekel: »Jaz sem.« 15 Potem mu je
rekel: »Pridi z menoj domov in jej kruh.« 16 Ta pa je
rekel: »Ne smem se vrniti s teboj, niti vstopiti s teboj,
niti na tem kraju ne bom jedel kruha niti pil vode, 17
kajti po Gospodovi besedi mi je bilo rečeno: ›Ti tam ne
boš jedel niti kruha niti pil vode niti se ne boš ponovno
obrnil, da bi šel po poti, po kateri si prišel.‹« 18 Rekel
mu je: »Tudi jaz sem prerok, kot si ti in angel mi je po
Gospodovi besedi govoril, rekoč: ›Privedi ga s seboj
nazaj v svojo hišo, da bo lahko jedel kruh in pil vodo.‹«
Toda lagal mu je. 19 Tako je z njim odšel nazaj in v
njegovi hiši jedel kruh in pil vodo. 20 Pripetilo se je, ko
sta sedela pri mizi, da je Gospodova beseda prišla
preroku, ki ga je privedel nazaj 21 in Božjemu možu,
ki je prišel iz Juda, je zaklical, rekoč: »Tako govori
Gospod: ›Ker nisi ubogal Gospodovih ust in se nisi
držal Gospodove zapovedi, ki ti jo je Gospod, tvoj Bog,
zapovedal, 22 temveč si prišel nazaj in si na tem kraju
jedel kruh in pil vodo, o čemer ti je Gospod rekel: ›Ne
jej kruha in ne pij nobene vode, ‹ tvoje truplo ne bo
prišlo v mavzolej tvojih očetov.‹« 23 Pripetilo se je, ko
je pojedel kruh in potem ko je popil, da je zanj osedlal
osla, namreč za preroka, ki ga je privedel nazaj. 24
Ko je ta odšel, ga je na poti srečal lev in ga usmrtil.
Njegovo truplo je bilo vrženo na pot in poleg njega
je stal osel, [in] tudi lev je stal poleg trupla. 25 Glej,
ljudje so hodili mimo in videli truplo, vrženo na pot in
leva, stoječega poleg trupla in prišli so in to povedali v
mestu, kjer je živel stari prerok. 26 Ko je prerok, ki ga
je privedel nazaj iz poti, slišal o tem, je rekel: »To je
Božji mož, ki je bil neposlušen Gospodovi besedi. Zato
ga je Gospod izročil levu, ki ga je raztrgal in umoril
glede na Gospodovo besedo, ki mu jo je govoril.«
27 Svojim sinovom je spregovoril, rekoč: »Osedlajte
mi osla.« In osedlali so mu. 28 Odšel je in na poti
našel njegovo truplo ter osla in leva stati poleg trupla.
Lev ni pojedel trupla niti raztrgal osla. 29 Prerok je
pobral truplo Božjega moža, ga položil na osla in ga
privedel nazaj, in stari prerok je prišel v mesto, da

žaluje in da ga pokoplje. 30 Njegovo truplo je položil v
svoj grob in žalovali so nad njim, rekoč: »Ojoj, moj
brat!« 31 Pripetilo se je, potem ko ga je pokopal, da je
govoril svojim sinovom, rekoč: »Ko umrem, potem me
pokopljite v mavzoleju, v katerem je pokopan Božji
mož. Moje kosti položite poleg njegovih kosti, 32 kajti
beseda, ki jo je klical po Gospodovi besedi zoper oltar
v Betelu in zoper vse hiše visokih krajev, ki so v mestih
Samarije, se bo zagotovo zgodila.« 33 Po tej stvari
se Jerobeám ni odvrnil iz svoje zle poti, temveč je
ponovno naredil najnižje izmed ljudi za duhovnike na
visokih krajih. Kogarkoli je hotel, je uméstil in ta je
postal eden izmed duhovnikov visokih krajev. 34 Ta
stvar je postala greh Jerobeámovi hiši, celo, da jo
odseka in da jo uniči iz obličja zemlje.

14 Ob tistem času je Jerobeámov sin Abíja zbolel.
2 Jerobeám je rekel svoji ženi: »Vstani, prosim
te in se preobleci, da te ne bodo spoznali, da si
Jerobeámova žena in pojdi v Šilo. Glej, tam je prerok
Ahíja, ki mi je povedal, da naj bi bil jaz kralj nad tem
ljudstvom. 3 S seboj vzemi deset hlebov, kolačke in vrč
medu in pojdi k njemu. Povedal ti bo, kaj bo z otrokom.«
4 Jerobeámova žena je tako storila, vstala, odšla v Šilo
in prišla k Ahijevi hiši. Toda Ahíja je ni mogel videti,
kajti njegove oči so zaradi starosti otemnele. 5 Gospod
je rekel Ahiju: »Glej, prihaja Jerobeámova žena, da od
tebe prosi stvar za svojega sina, kajti on je bolan. Tako
in tako ji boš rekel, kajti tako bo, ko bo vstopila, da
se bo pretvarjala, da je druga ženska.« 6 To je bilo
tako, da ko je Ahíja zaslišal glas njenih stopal, ko je
vstopila pri vratih, je rekel: »Vstopi, ti Jerobeámova
žena; zakaj se pretvarjaš, da si druga? Kajti k tebi sem
poslan s težkimi novicami. 7 Pojdi, povej Jerobeámu:
›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Ker sem te povišal
izmed ljudstva in te naredil princa nad svojim ljudstvom
Izraelom 8 in kraljestvo odtrgal od Davidove hiše in ga
dal tebi; pa vendar ti nisi bil kakor moj služabnik David,
ki je ohranjal moje zapovedi in ki mi je sledil z vsem
svojim srcem, da počne samo to, kar je bilo pravilno v
mojih očeh, 9 temveč si storil zlo bolj kot vsi, ki so bili
pred teboj, kajti odšel si in si naredil druge bogove in
ulite podobe, da me dražiš do jeze in si me vrgel za
svoj hrbet. 10 Zato glej, jaz bom nad Jerobeámovo
hišo privedel zlo in od Jerobeáma bom iztrebil tistega,
ki lula proti zidu in tistega, ki je zaprt in je ostal v
Izraelu in odvzel bom preostanek Jerobeámove hiše,
kakor človek odvaža gnoj, dokler ta ves ne izgine. 11
Tistega, ki bo od Jerobeámovih umrl v mestu, bodo
žrli psi. Tistega pa, ki umre na polju, bo žrla perjad
neba, kajti Gospod je to govoril. 12 Vstani torej, pojdi k
svoji lastni hiši in ko tvoja stopala vstopijo v mesto,
bo otrok umrl. 13 Ves Izrael bo žaloval za njim in ga
pokopal, kajti on bo edini izmed Jerobeámovih prišel
do groba, ker se je v Jerobeámovi hiši v njem našla
neka dobra stvar do Gospoda, Izraelovega Boga. 14
Poleg tega si bo Gospod dvignil kralja nad Izraelom,
ki bo tisti dan iztrebil Jerobeámovo hišo. Toda kaj?
Celo sedaj. 15 Kajti Gospod bo udaril Izraela, kakor se
trst maje v vodi in Izraela bo izkoreninil iz te dobre
dežele, ki jo je dal njihovim očetom in razkropil jih bo
preko reke, ker so si naredili svoje ašere, izzivajoč
Gospoda do jeze. 16 Izraela se bo odrekel zaradi
grehov Jerobeáma, ki je storil greh in ki je Izraela
pripravil, da greši.«« 17 Jerobeámova žena je vstala,
odšla in prišla v Tirco in ko je prišla k pragu vrat,
je otrok umrl 18 in pokopali so ga in ves Izrael je
žaloval za njim, glede na Gospodovo besedo, ki jo
je govoril po roki svojega služabnika, preroka Ahíja.
19 Ostala Jerobeámova dela, kako se je vojskoval in
kako je kraljeval, glej, ta so zapisana v kroniški knjigi
Izraelovih kraljev. 20 Dni, ko je Jerobeám kraljeval,
je bilo dvaindvajset let in zaspal je s svojimi očeti in
namesto njega je zakraljeval njegov sin Nadáb. 21
Salomonov sin Rehabám je kraljeval v Judu. Rehabám
je bil star enainštirideset let, ko je začel kraljevati in v
Jeruzalemu je kraljeval sedemnajst let, mestu, ki ga je
Gospod izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da tam
postavi svoje ime. Ime njegove matere je bilo Amónka
Naáma. 22 Juda je počel zlo v Gospodovih očeh in
s svojimi grehi, ki so jih zagrešili, so ga dražili do
ljubosumnosti, nad vsem, kar so počeli njihovi očetje.
23 Kajti zgradili so si tudi visoke kraje, podobe in
ašere na vsakem visokem hribu in pod vsakim zelenim
drevesom. 24 V deželi so bili tudi posvečeni vlačugarji
in ti so počeli glede na vse ogabnosti narodov, ki jih je
Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki. 25 Pripetilo
se je v petem letu kralja Rehabáma, da je egiptovski
kralj Šišák prišel gor nad Jeruzalem. 26 Odnesel je
zaklade Gospodove hiše in zaklade kraljeve hiše, celo
vse je odnesel. Odnesel je vse zlate ščite, ki jih je
Salomon naredil. 27 Kralj Rehabám je namesto njih
naredil bronaste ščite in jih predal v roke vodje straže,
ki je varoval vrata kraljeve hiše. 28 To je bilo tako,
kadar je kralj odšel v Gospodovo hišo, da jih je straža
nosila in jih [potem] ponovno odnesla v stražarnico. 29
Torej preostala izmed Rehabámovih dejanj in vse, kar
je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih
kraljev? 30 Med Rehabámom in Jerobeámom pa je bila
vse njune dni vojna. 31 Rehabám je zaspal s svojimi
očeti in bil s svojimi očeti pokopan v Davidovem mestu.
Ime njegove matere je bilo Amónka Naáma. Namesto
njega je zakraljeval njegov sin Abíjam.

15 Torej v osemnajstem letu kralja Jerobeáma,
Nebátovega sina, je nad Judom zakraljeval

Abíjam. 2 Tri leta je kraljeval v Jeruzalemu. Ime
njegove matere je bilo Maáha, Abišalómova hči. 3
Hodil je v vseh grehih svojega očeta, ki jih je ta storil
pred njim in njegovo srce ni bilo popolno z Gospodom,
njegovim Bogom, kakor je bilo srce njegovega očeta
Davida. 4 Kljub temu mu je zaradi Davida Gospod,
njegov Bog, dal svetilko v Jeruzalemu, da za seboj
postavi svojega sina in da vzpostavi Jeruzalem, 5 ker
je David delal to, kar je bilo prav v Gospodovih očeh in
se vse dni svojega življenja ni obrnil stran od katerekoli
stvari, ki mu jo je zapovedal, razen samo v zadevi
Hetejca Urijája. 6 Med Rehabámom in Jerobeámom
pa je bila vojna vse dni njegovega življenja. 7 Torej
preostala izmed Abíjamovih dejanj in vse, kar je storil,
mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? In
bila je vojna med Abíjamom in Jerobeámom. 8 Abíjam
je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga v Davidovem
mestu. Namesto njega je zakraljeval njegov sin Asá.
9 V dvajsetem letu Izraelovega kralja Jerobeáma,
je nad Judom zakraljeval Asá. 10 V Jeruzalemu je
kraljeval enaništirideset let. Ime njegove matere je bilo
Maáha, Abišalómova hči. 11 Asá je delal to, kar je bilo
pravilno v Gospodovih očeh, kakor je delal njegov oče
David. 12 Iz dežele je odpravil posvečene vlačugarje in
odstranil vse malike, ki so jih naredili njegovi očetje. 13
Tudi svojo mater Maáho, celo njo je odstranil, da bi
bila kraljica, ker si je v ašeri naredila malika. Asá je
uničil njenega malika in ga zažgal pri potoku Kidronu.
14 Toda visokih krajev ni odstranil. Kljub temu je bilo
Asájevo srce, vse dni njegovega življenja, popolno z
Gospodom. 15 V Gospodovo hišo je prinesel stvari, ki
jih je njegov oče posvetil in stvari, ki jih je sam posvetil,
srebro, zlato in posode. 16 Med Asájem in Izraelovim
kraljem Bašájem pa je bila vse njune dni vojna. 17
Izraelov kralj Bašá je odšel gor zoper Juda in zgradil
Ramo, da Judovemu kralju Asáju ne bi pustil iti ven ali
priti noter. 18 Potem je Asá vzel vse srebro in zlato, ki
je ostalo v zakladnicah Gospodove hiše in zakladnicah
kraljeve hiše in jih izročil v roko svojih služabnikov. Kralj
Asá pa jih je poslal k Ben Hadádu, Tabrimónovemu
sinu, Hezjónovemu sinu, kralju Sirije, ki je prebival pri
Damasku, rekoč: 19 »Zaveza je med menoj in teboj
in med mojim očetom in tvojim očetom. Glej, k tebi
sem poslal dar iz srebra in zlata. Pridi in prelomi svojo
zavezo z Izraelovim kraljem Bašájem, da bo lahko
odšel od mene.« 20 Tako je Ben Hadád prisluhnil kralju
Asáju in poslal poveljnike vojsk, ki jih je imel, zoper
Izraelova mesta in udaril Ijón, Dan, Abél Bet Maáho in
ves Kinéret, z vso Neftálijevo deželo. 21 Pripetilo se je,
ko je Bašá slišal o tem, da je prenehal z gradnjo Rame
in prebival v Tirci. 22 Potem je kralj Asá po vsej Judeji
naredil razglas. Nihče ni bil izvzet. Vzeli so kamne iz
Rame in les, s katerim je Bašá gradil in kralj Asá je
z njim gradil Gebo Benjamin in Micpo. 23 Preostala
izmed vseh Asájevih dejanj in vsa njegova moč in vse,
kar je storil in mesta, ki jih je zgradil, mar niso zapisana
v kroniški knjigi Judovih kraljev? Kljub temu je bil v
času svoje visoke starosti bolan na svojih stopalih.
24 Asá je zaspal s svojimi očeti in s svojimi očeti je
bil pokopan v mestu svojega očeta Davida. Namesto
njega je zakraljeval njegov sin Józafat. 25 Jerobeámov
sin Nadáb je začel kraljevati nad Izraelom v drugem
letu Judovega kralja Asája in nad Izraelom je kraljeval
dve leti. 26 Počel je zlo v Gospodovih očeh in hodil po
poti svojega očeta in v njegovem grehu, s katerim je
Izraela primoral, da greši. 27 Zoper njega se je zarotil
Ahíjev sin Bašá iz Isahárjeve hiše in Bašá ga ja udaril
pri Gibetónu, ki pripada Filistejcem, kajti Nadáb in ves
Izrael sta oblegala Gibetón. 28 Celo v tretjem letu
Judovega kralja Asája ga je Bašá ubil in zakraljeval
namesto njega. 29 Pripetilo se je, ko je zakraljeval,
da je udaril vso Jerobeámovo hišo. Jerobeámu ni
pustil nikogar, ki diha, dokler ga ni pokončal, glede na
Gospodovo izjavo, ki jo je govoril po svojem služabniku,
Šilčanu Ahíju, 30 zaradi Jerobeámovih grehov, ki jih
je ta zagrešil in ki so Izraela pripravili grešiti s svojim
izzivanjem, s katerim so Gospoda, Izraelovega Boga,
izzivali do jeze. 31 Torej preostala izmed Nadábovih
dejanj in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški
knjigi Izraelovih kraljev? 32 Med Asájem in Izraelovim
kraljem Bašájem je bila vse njune dni vojna. 33 V
tretjem letu Judovega kralja Asája je nad Izraelom
v Tirci začel kraljevati Ahíjev sin Bašá, štiriindvajset
let. 34 Počel je zlo v Gospodovih očeh in hodil po
Jerobeámovi poti in v njegovem grehu, s katerim je
Izraela primoral, da greši.

16 Potem je Gospodova beseda prišla
Hananíjevemu sinu Jehúju zoper Bašája, rekoč:
2 »Ker kakor sem te povišal iz prahu in te naredil
princa nad mojim ljudstvom Izraelom in si hodil po
Jerobeámovi poti in primoral moje ljudstvo Izraela,
da greši, da me z njihovimi grehi dražiš do jeze,
3 glej, bom odvzel potomstvo Bašája in potomstvo
njegove hiše in tvojo hišo bom naredil podobno hiši
Nebátovega sina Jerobeáma. 4 Tistega, ki od Bašája
umre v mestu, bo jedel pes, tistega pa, ki od njegovih
umre na poljih, bo žrla perjad neba.« 5 Torej preostala
izmed Bašájevih del in vse, kar je storil in njegova
moč, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih
kraljev? 6 Tako je Bašá zaspal s svojimi očeti in je bil
pokopan v Tirci. Namesto njega je zakraljeval njegov
sin Elá. 7 Prav tako je po roki Hananíjevega sina
Jehúja prišla Gospodova beseda zoper Bašája in
zoper njegovo hišo, celo za vse zlo, ki ga je storil v

Gospodovih očeh, v draženju do jeze z deli njegovih
rok, ker je bil podoben Jerobeámovi hiši in ker ga je
ubil. 8 V šestindvajsetem letu Judovega kralja Asája,
je nad Izraelom v Tirci [za] dve leti začel kraljevati
Bašájev sin Elá. 9 Njegov služabnik Zimrí, poveljnik
polovice njegovih bojnih vozov, se je zoper njega
zarotil, medtem ko je bil ta v Tirci in se do pijanosti
napil v hiši Arcája, oskrbnika njegove hiše v Tirci. 10
Zimrí je vstopil, ga udaril in ubil v sedemindvajsetem
letu Judovega kralja Asája in zakraljeval namesto
njega. 11 Ko je začel kraljevati, se je pripetilo, da je
takoj, ko je sedel na svoj prestol, usmrtil vso Bašájevo
hišo. Ni mu pustil niti enega, ki lula proti zidu niti od
njegove žlahte niti od njegovih prijateljev. 12 Tako je
Zimrí uničil vso Bašájevo hišo glede na Gospodovo
besedo, ki jo je govoril zoper Bašája po preroku
Jehúju, 13 zaradi vseh Bašájevih grehov in grehov
njegovega sina Elája, s katerimi sta grešila in s katerimi
sta Izraela pripravila, da greši v draženju Gospoda,
Izraelovega Boga, do jeze s svojimi ničevostmi. 14
Torej preostala izmed Elájevih dejanj in vse, kar je
storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih
kraljev? 15 V sedemindvajsetem letu Judovega kralja
Asája je Zimrí sedem dni kraljeval v Tirci. Ljudstvo
pa je bilo utaborjeno zoper Gibetón, ki je pripadal
Filistejcem. 16 Ljudstvo, ki je bilo utaborjeno, je slišalo
reči: »Zimrí je koval zaroto in tudi umoril kralja.« Zato
je ves Izrael ta dan v taboru postavil Omrija, poveljnika
vojske, [za] kralja nad Izraelom. 17 Omri se je dvignil
iz Gibetóna in ves Izrael z njim in oblegali so Tirco.
18 Pripetilo se je, ko je Zimrí videl, da je bilo mesto
zavzeto, da je odšel v palačo kraljeve hiše in kraljevo
hišo nad seboj zažgal z ognjem in umrl 19 zaradi svojih
grehov, ki jih je zagrešil v početju zla v Gospodovih
očeh, s hojo po Jerobeámovi poti in v svojem grehu,
ki ga je storil, da je Izraela pripravil, da greši. 20
Torej preostala izmed Zimríjevih del in njegova izdaja,
ki jo je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Izraelovih kraljev? 21 Potem je bilo Izraelovo ljudstvo
razdeljeno na dva dela. Polovica ljudstva je sledila
Ginátovemu sinu Tibníju, da ga postavi za kralja,
polovica pa je sledila Omriju. 22 Toda ljudstvo, ki je
sledilo Omriju, je prevladalo zoper ljudstvo, ki je sledilo
Ginátovemu sinu Tibníju. Tako je Tibní umrl, Omri pa
zakraljeval. 23 V enaintridesetem letu Judovega kralja
Asája je nad Izraelom začel kraljevati Omri, dvanajst
let. Šest let je kraljeval v Tirci. 24 Od Šemerja je za
dvajset talentov srebra kupil hrib Samarijo in gradil na
hribu in ime mesta, ki ga je zgradil, je poimenoval
Samarija, po Šemerjevemu imenu, lastniku hriba. 25
Toda Omri je počel zlo v Gospodovih očeh in počel
huje kakor vsi, ki so bili pred njim. 26 Kajti hodil je po
vsej poti Nebátovega sina Jerobeáma in v njegovem
grehu, s katerim je Izraela pripravil, da greši, da s
svojimi ničevostmi do jeze draži Gospoda, Izraelovega
Boga. 27 Torej preostala izmed Omrijevih dejanj, ki jih
je storil in njegova moč, ki jo je pokazal, mar niso
zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 28 Tako je
Omri zaspal s svojimi očeti in bil pokopan v Samariji.
Namesto njega je zakraljeval njegov sin Aháb. 29
V osemintridesetem letu Judovega kralja Asája je
nad Izraelom začel kraljevati Omrijev sin Aháb in
Omrijev sin Aháb je nad Izraelom v Samariji kraljeval
dvaindvajset let. 30 Omrijev sin Aháb je počel zlo v
Gospodovih očeh, bolj kakor vsi, ki so bili pred njim.
31 Pripetilo se je, kakor če je bila to zanj lahka stvar,
da hodi v grehih Nebátovega sina Jerobeáma, da je za
ženo vzel Jezabelo, hčer Etbáala, kralja Sidóncev in
odšel, služil Báalu in ga oboževal. 32 V Báalovi hiši
je postavil oltar za Báala, ki ga je zgradil v Samariji.
33 Aháb je naredil ašero in Aháb je storil več kakor
vsi Izraelovi kralji, ki so bili pred njim, da draži k jezi
Gospoda, Izraelovega Boga. 34 V njegovih dneh je
Hiél Betelčan zidal Jeriho. Njen temelj je položil v
svojem prvorojencu Abirámu in njena velika vrata je
postavil v svojem najmlajšem sinu Segúbu, glede na
besedo od Gospoda, ki jo je spregovoril po Nunovemu
sinu Józuetu.

17 Tišbéjec Elija, ki je bil izmed prebivalcev Gileáda,
je rekel Ahábu: » Kakor živi Gospod, Izraelov
Bog, pred katerim stojim, tukaj ta leta ne bo niti rose
niti dežja, razen glede na mojo besedo.« 2 Gospodova
beseda je prišla k njemu, rekoč: 3 »Pojdi od tod in se
obrni proti vzhodu in se skrij pri potoku Kerítu, ki je
pred Jordanom. 4 Zgodilo se bo, da boš pil iz potoka,
krokarjem pa sem zapovedal, da te tam hranijo.« 5
Tako je odšel in storil glede na Gospodovo besedo,
kajti odšel je in prebival pri potoku Kerítu, ki je pred
Jordanom. 6 Krokarji so mu prinašali kruh in meso
zjutraj ter kruh in meso zvečer, pil pa je iz potoka. 7
Čez nekaj časa se je pripetilo, da je potok usahnil, ker
v deželi ni bilo dežja. 8 K njemu je prišla beseda od
Gospoda, rekoč: 9 »Vstani, pojdi v Zarepto, ki pripada
Sidónu in prebivaj tam. Glej, tamkajšnji vdovi sem
zapovedal, da te podpira.« 10 Tako je vstal in odšel v
Zarepto. Ko je prišel k velikim vratom mesta, glej, je
bila tam ženska vdova, ki je nabirala veje. Zaklical je k
njej ter ji rekel: »Prinesi mi, prosim te, malo vode v
posodi, da lahko pijem.« 11 Ko je šla, da bi to prinesla,
je zaklical k njej in rekel: »Prinesi mi, prosim te, grižljaj
kruha v svoji roki.« 12 Rekla je: » Kakor Gospod,
tvoj Bog, živi, nimam kolača, temveč prgišče moke v
sodčku in malo olja v vrču in glej, nabiram dve palici,

da lahko grem in to pripravim zase in za svojega sina,
da bova to lahko pojedla in umrla.« 13 Elija ji je rekel:
»Ne boj se. Pojdi in stôri, kakor si rekla. Toda od tega
najprej meni naredi majhen kolač in mi ga prinesi,
potem pa naredi zase in za svojega sina. 14 Kajti tako
govori Gospod, Izraelov Bog: ›Sodček z moko ne bo
pošel niti v vrču ne bo zmanjkalo olja do dneva, ko
Gospod pošlje dež na zemljo.‹« 15 Odšla je in storila
glede na Elijevo izjavo. Ona, on in njena hiša so jedli
mnogo dni. 16 In sodček z moko ni pošel niti olja v
vrču ni zmanjkalo, glede na Gospodovo besedo, ki jo
je govoril po Eliju. 17 Po teh stvareh se je pripetilo, da
se je sin ženske, gospodarice hiše, počutil bolnega,
in njegova slabost je bila tako huda, da v njem ni
ostalo nobenega diha. 18 Eliju je rekla: »Kaj imam
s teboj, oh ti Božji mož? Ali si prišel k meni, da mi
prikličeš moj greh v spomin in da ubiješ mojega sina?«
19 Rekel ji je: »Daj mi svojega sina.« Vzel ga je iz
njenega naročja in ga odnesel gor na podstrešje, kjer
je prebival in ga položil na svojo lastno posteljo. 20
Klical je h Gospodu in rekel: »Oh Gospod, moj Bog,
mar si zlo privedel tudi nad to vdovo, pri kateri se
mudim, s pokončanjem njenega sina?« 21 Trikrat se je
raztegnil nad otrokom, klical h Gospodu in rekel: »Oh
Gospod, moj Bog, prosim te, naj se duša tega otroka
ponovno vrne vanj.« 22 Gospod je uslišal Elijev glas in
otrokova duša se je ponovno vrnila vanj in je oživel. 23
Elija je vzel otroka, ga privedel dol iz sobe v hišo in ga
izročil njegovi materi. Elija je rekel: »Poglej, tvoj sin
živi.« 24 Ženska je rekla Eliju: »Po tem sedaj vem, da
si Božji mož in da je Gospodova beseda v tvojih ustih
resnična.«

18 Po mnogih dneh se je pripetilo, da je Gospodova
beseda prišla k Eliju v tretjem letu, rekoč: »Pojdi,
pokaži se Ahábu in jaz bom na zemljo poslal dež.« 2
Elija je odšel, da se pokaže Ahábu. Tam v Samariji pa
je bila huda lakota. 3 Aháb je poklical Obadjá, ki je
bil voditelj njegove hiše. (Torej Obadjá se je silno bal
Gospoda. 4 Kajti to je bilo tako, ko je Jezabela iztrebila
Gospodove preroke, da je Obadjá vzel sto prerokov in
jih po petdeset skril v votlino in jih hranil s kruhom in
vodo.) 5 Aháb je rekel Obadjáju: »Pojdi v deželo, k
vodnim studencem in k vsem potokom. Morda bomo
lahko našli travo, da rešimo konje in mule žive, da ne
izgubimo vseh živali.« 6 Tako sta si razdelila deželo,
da gresta skoznjo. Aháb je sam odšel eno pot, Obadjá
pa je odšel drugo pot. 7 Ko je bil Obadjá na poti,
glej, ga je srečal Elija. Ta ga je spoznal in padel na
svoj obraz ter rekel: » Ali si ti, moj gospod Elija?«
8 Odgovoril mu je: »Jaz sem. Pojdi, povej svojemu
gospodarju: ›Glej, Elija je tukaj.‹« 9 Rekel je: »Kaj sem
grešil, da hočeš svojega služabnika izročiti v Ahábovo
roko, da me ubije? 10 Kakor živi Gospod, tvoj Bog,
ni ne naroda ne kraljestva, kamor moj gospodar ni
poslal, da te poiščejo. In ko so rekli: › Njega ni tukaj, ‹
je od kraljestva in naroda vzel prisego, da te niso našli.
11 In sedaj praviš: ›Pojdi, povej svojemu gospodarju:
›Glej, Elija je tukaj.‹« 12 Takoj, ko odidem od tebe,
se bo zgodilo, da te bo Gospodov Duh odnesel ne
vem kam. Ko pridem in povem Ahábu in te ne bo
mogel najti, bo tako, da me bo ubil. Vendar se jaz, tvoj
služabnik, od svoje mladosti bojim Gospoda. 13 Mar
ni bilo povedano mojemu gospodu kaj sem storil, ko
je Jezabela usmrtila Gospodove preroke, kako sem
skril sto mož, Gospodovih prerokov, po petdeset v
votlino in jih hranil s kruhom in vodo? 14 Sedaj pa
praviš: ›Pojdi, povej svojemu gospodarju: ›Glej, Elija je
tukaj ‹ in me bo ubil.« 15 Elija je rekel: » Kakor živi
Gospod nad bojevniki, pred katerim stojim, se mu bom
danes zagotovo pokazal.« 16 Tako je Obadjá odšel,
da sreča Ahába in povedal mu je. Aháb je odšel, da
sreča Elija. 17 Pripetilo se je, ko je Aháb zagledal Elija,
da mu je Aháb rekel: » Si ti ta, ki nadleguje Izraela?«
18 In ta je odgovoril: »Nisem jaz nadlegoval Izraela,
temveč ti in hiša tvojega očeta v tem, da ste zapustili
Gospodove zapovedi, ti pa si sledil Báalom. 19 Zdaj
torej pošlji in zberi k meni ves Izrael na goro Karmel in
štiristo petdeset Báalovih prerokov in štiristo Ašerinih
prerokov, ki jedo za Jezabelino mizo.« 20 Tako je Aháb
poslal k vsem Izraelovim otrokom in preroke skupaj
zbral h gori Karmel. 21 Elija je prišel k vsemu ljudstvu
in rekel: »Doklej omahujete med dvema možnostma?
Če Gospod je Bog, sledite njemu, toda če je Báal,
potem sledite njemu.« Ljudstvo pa mu ni odgovorilo
niti besede. 22 Potem je Elija rekel ljudstvu: »Jaz, celó
samo jaz sem ostal Gospodov prerok, toda Báalovih
prerokov je štiristo petdeset mož. 23 Naj nam torej
dajo dva bikca in naj si enega bikca izberejo zase, ga
razrežejo na koščke in ga položijo na les in pod njim ne
podtaknejo ognja, jaz pa bom pripravil drugega bikca
in ga položil na les in pod njim ne podtaknem ognja.
24 Kličite k imenu svojih bogov, jaz pa bom klical h
Gospodovemu imenu. Bog, ki odgovarja z ognjem, naj
bo on Bog.« Vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: »To je
dobro rečeno.« 25 Elija je Báalovim prerokom rekel:
»Izberite si enega bikca zase in tega pripravite najprej,
kajti vas je mnogo, in kličite ime svojih bogov, toda
spodaj ne podnetite ognja.« 26 Vzeli so bikca, ki jim je
bil dan in ga pripravili in od jutra do poldneva klicali k
Báalovemu imenu, rekoč: »Oh Báal, usliši nas.« Toda
ni bilo nobenega glasu niti nikogar, da bi odgovoril. In
poskakovali so na oltarju, ki je bil narejen. 27 Pripetilo
se je opoldan, da jih je Elija zasmehoval in rekel:
»Glasno vpijte, kajti on je bog; ali klepeta ali zalezuje

ali je na potovanju ali morda spi in mora biti prebujen.«
28 Glasno so vpili in se po svoji navadi rezali z noži
in nožiči, dokler ni po njih lila kri. 29 Pripetilo se je,
ko je sredina dneva minila in so prerokovali do časa
darovanja večerne daritve, da tam ni bilo, niti glasu niti
odgovora, niti nikogar, ki bi upošteval. 30 Elija je rekel
vsemu ljudstvu: »Pridite bliže k meni.« In vse ljudstvo
je prišlo bliže k njemu. Popravil je Gospodov oltar,
ki je bil razrušen. 31 Elija je vzel dvanajst kamnov,
glede na število rodov Jakobovih sinov, ki mu je prišla
Gospodova beseda, rekoč: »Izrael bo tvoje ime.« 32 S
kamni je v Gospodovem imenu zgradil oltar, in okoli
oltarja naredil jarek, tako velik, da bi lahko vseboval dve
meri semen. 33 Les je postavil v red in bikca razsekal
na koščke, ga položil na les in rekel: »Napolnite štiri
sodčke z vodo in jih izlijte na žgalno daritev in na
les.« 34 Rekel je: » To storite drugič.« In to so storili
drugič. Rekel je: » To storite tretjič.« In to so storili
tretjič. 35 Voda je tekla naokoli oltarja in tudi jarek je
napolnil z vodo. 36 Ob času darovanja večerne daritve
se je pripetilo, da se je približal prerok Elija in rekel:
» Gospod, Bog Abrahama, Izaka in Izraela, naj bo
to znano ta dan, da si ti Bog v Izraelu in da sem jaz
tvoj služabnik in da sem vse te stvari storil na tvojo
besedo. 37 Prisluhni mi, oh Gospod, prisluhni mi, da
bo to ljudstvo lahko vedelo, da si ti Gospod Bog in da
si ti njihova srca ponovno obrnil nazaj.« 38 Potem je
padel Gospodov ogenj in použil žgalno daritev, les,
kamne, prah in polizal vodo, ki je bila v jarku. 39 Ko je
vse ljudstvo to videlo, so padli na svoje obraze in rekli:
» Gospod, on je Bog; Gospod, on je Bog.« 40 Elija
jim je rekel: »Primite Báalove preroke, naj nobeden
izmed njih ne pobegne.« Prijeli so jih in Elija jih je
odvedel dol k potoku Kišónu in jih tam usmrtil. 41 Elija
je rekel Ahábu: »Vstani, jej in pij, kajti tam je zvok
obilja dežja.« 42 Tako je Aháb odšel gor, da jé in da
pije. Elija pa je odšel gor, na vrh Karmela in se vrgel
dol na zemljo in svoj obraz dal med svoja kolena 43 in
svojemu služabniku rekel: »Pojdi sedaj gor, glej proti
morju.« In ta je odšel gor, pogledal in rekel: » Tam
ni nič.« Rekel je: »Pojdi ponovno, sedemkrat.« 44
Pripetilo se je sedmič, da je rekel: »Glej, tam vstaja iz
morja majhen oblak, podoben človeški roki.« Rekel je:
»Pojdi gor in reci Ahábu: ›Pripravi svoj bojni voz in se
spusti dol, da te ne ustavi dež.‹« 45 V vmesnem času
se je pripetilo, da je bilo nebo črno z oblaki in vetrom
in tam je bil velik dež. Aháb je jahal in šel v Jezreél. 46
Gospodova roka pa je bila na Eliju. Opasal je svoja
ledja in pred Ahábom tekel k vhodu v Jezreél.

19 Aháb je Jezabeli povedal vse, kar je storil Elija in
poleg tega, kako je z mečem umoril vse preroke.
2 Potem je Jezabela k Eliju poslala poslanca, rekoč:
»Tako naj mi storijo bogovi in tudi več, če ne bom
jutri okrog tega časa naredila tvojega življenja kakor
življenja enega izmed teh.« 3 Ko je to videl, je vstal in
hodil za svoje življenje in prišel v Beeršébo, ki pripada
Judu in tam pustil svojega služabnika. 4 Toda on sam
je odšel pot enega dne v divjino in prišel ter se usedel
pod brinovo drevo. In zase je zahteval, da bi lahko
umrl in rekel: »Dovolj je. Sedaj, oh Gospod, vzemi
moje življenje, kajti nisem boljši kakor moji očetje.«
5 Ko se je ulegel in pod brinovim drevesom zaspal,
glej, takrat se ga je dotaknil angel in mu rekel: »Vstani
in jej.« 6 Pogledal je in glej, tam je bil kolač, pečen
na ogorkih in vrč vode pri njegovi glavi. Jedel je in
pil ter ponovno legel. 7 Gospodov angel je ponovno
prišel, drugič, se ga dotaknil in rekel: »Vstani in jej,
kajti potovanje je preveliko zate.« 8 Vstal je, jedel, pil
in hodil v moči te hrane štirideset dni in štirideset noči
do Božje gore Horeb. 9 In prišel tja v votlino ter tam
prenočil. Glej, k njemu je prišla beseda od Gospoda in
on mu je rekel: »Kaj delaš tukaj, Elija?« 10 Rekel je:
»Bil sem zelo goreč za Gospoda, Boga nad bojevniki,
kajti Izraelovi otroci so zapustili tvojo zavezo, zrušili
tvoje oltarje in z mečem pomorili tvoje preroke, in jaz,
celó samo jaz sem ostal in strežejo mi po življenju, da
bi mi ga vzeli.« 11 In on je rekel: »Pojdi naprej in stoj
na gori pred Gospodom.« Glej, Gospod je šel mimo
in velik, močan veter je trgal gore in skale drobil na
koščke pred Gospodom, toda Gospoda ni bilo v vetru.
In za vetrom potres, toda Gospoda ni bilo v potresu. 12
In za potresom ogenj, toda Gospod ni bil v ognju. In za
ognjem tih, majhen glas. 13 Bilo je tako, ko je Elija to
slišal, da je svoj obraz zavil v svoje ogrinjalo in odšel
ven in stal na vhodu votline. Glej, tam je prišel k njemu
glas in rekel: »Kaj delaš tukaj, Elija?« 14 Rekel je:
»Bil sem zelo goreč za Gospoda, Boga nad bojevniki,
ker so Izraelovi otroci zapustili tvojo zavezo, zrušili
tvoje oltarje in z mečem pomorili tvoje preroke. Jaz,
celó samo jaz sem ostal in strežejo mi po življenju, da
bi mi ga vzeli.« 15 Gospod mu je rekel: »Pojdi, vrni
se po svoji poti k divjini Damaska in ko prideš, mazili
Hazaéla, da postane kralj nad Sirijo. 16 Nimšíjevega
sina Jehúja pa boš mazilil, da bo kralj nad Izraelom.
Šafátovega sina Elizeja, iz Abél Mehóle, pa boš mazili,
da bo prerok namesto tebe. 17 Zgodilo se bo, da
tisti, ki pobegne Hazaélovemu meču, ga bo ubil Jehú.
Tistega, ki pobegne pred Jehújevim mečem, pa bo ubil
Elizej. 18 Vendar sem si jih pustil v Izraelu sedem tisoč,
vsa kolena, ki se niso upognila Báalu in vsaka usta,
ki ga niso poljubila.« 19 Tako je odpotoval od tam in
našel Šafátovega sina Elizeja, ki je oral z dvanajstimi
volovskimi jarmi pred seboj in on je bil z dvanajstim.
Elija je šel mimo njega in svoje ogrinjalo vrgel nanj. 20

Ta je pustil vole in stekel za Elijem ter rekel: »Pusti
me, prosim te, poljubiti svojega očeta in svojo mater
in potem ti bom sledil.« Rekel mu je: »Pojdi ponovno
nazaj, kajti kaj sem ti storil?« 21 Vrnil se je nazaj od
njega, vzel volovski jarem, jih usmrtil in njihovo meso
skuhal z volovskimi pripravami in dal ljudstvu in so
jedli. Potem je vstal, odšel za Elijem in mu služil.

20 Sirski kralj Ben Hadád je zbral skupaj vso svojo
vojsko, in tam je bilo z njim dvaintrideset kraljev,
konji in bojni vozovi. Odšel je gor, oblegal Samarijo in
se vojskoval zoper njo. 2 V mesto je poslal poslance, k
Izraelovemu kralju Ahábu in mu rekel: »Tako govori
Ben Hadád: 3 ›Tvoje srebro in tvoje zlato je moje. Tudi
tvoje žene in tvoji otroci, celó najčednejši, so moji.‹« 4
Izraelov kralj je odgovoril in rekel: »Moj gospod, oh
kralj, glede na tvoj govor: ›Jaz sem tvoj in vse kar
imam.‹« 5 Poslanci so ponovno prišli in rekli: »Tako
govori Ben Hadád, rekoč: ›Čeprav sem poslal k tebi,
rekoč: ›Izročil mi boš svoje srebro, svoje zlato, svoje
žene in svoje otroke, 6 bom vendar naslednji dan,
okrog tega časa, k tebi poslal svoje služabnike in
preiskali bodo tvojo hišo in hiše tvojih služabnikov, in
zgodilo se bo, da karkoli je prijetno v tvojih očeh, da
bodo to položili v svojo roko in to odnesli proč.‹« 7
Potem je Izraelov kralj poklical vse starešine dežele in
rekel: »Spoznajte, prosim vas in poglejte, kako ta mož
išče vragolijo, kajti k meni je poslal po moje žene, po
moje otroke, po moje srebro in po moje zlato, pa mu
nisem odrekel.« 8 Vse starešine in vse ljudstvo mu je
reklo: »Ne prisluhni mu niti ne privoli.« 9 Zatorej je
Ben Hadádovim poslancem rekel: »Mojemu gospodu
kralju povejte: ›Vse, po kar si prvič poslal k svojemu
služabniku, bom storil, toda te stvari ne morem storiti.‹«
Poslanci so odšli in mu ponovno prinesli besedo. 10
Ben Hadád je poslal k njemu in rekel: »Bogovi naj mi
tako storijo in še več, če bo prah Samarije zadoščal
za prgišča vsega ljudstva, ki mi sledi.« 11 Izraelov
kralj je odgovoril in rekel: »Povej mu: ›Naj se tisti, ki si
opasuje opremo, ne baha kakor, da jo je že odložil.‹«
12 Pripetilo se je, ko je Ben Hadád slišal to sporočilo,
medtem ko je pil on in kralji v paviljonih, da je rekel
svojim služabnikom: »Postrojite se v vrsto.« In postavili
so se v vrsto zoper mesto. 13 Glej, tam je h kralju
Ahábu prišel prerok iz Izraela, rekoč: »Tako govori
Gospod: ›Ali si videl vso to veliko množico? Glej, ta
dan jo bom izročil v tvojo roko, in ti boš vedel, da sem
jaz Gospod.‹« 14 Aháb je rekel: »Po kom?« Rekel je:
»Tako govori Gospod: › Celó po mladeničih princev
provinc.‹« Potem je rekel: »Kdo bo ukazoval bitki?«
Odgovoril je: »Ti.« 15 Potem je preštel mladeniče
princev provinc in bilo jih je dvesto dvaintrideset. Za
njimi je preštel vse ljudstvo, celo vse Izraelove otroke,
bilo [jih je] sedem tisoč. 16 Ven so odšli opoldan. Toda
Ben Hadád se je v paviljonih opijal do pijanosti, on
in kralji, dvaintrideset kraljev, ki so mu pomagali. 17
Mladeniči princev provinc so prvi odšli ven in Ben
Hadád je poslal ven in povedali so mu, rekoč: »Tam so
prišli možje iz Samarije.« 18 Rekel je: »Če so prišli
ven za mir, jih ujemite žive, ali če so prišli ven za
vojno, jih ujemite žive.« 19 Tako so ti mladeniči princev
provinc prišli ven iz mesta in vojska, ki jim je sledila.
20 Usmrtili so vsak svojega moža in Sirci so zbežali,
Izrael pa jih je zasledoval in sirski kralj Ben Hadád je s
konjeniki pobegnil na konju. 21 Izraelov kralj je odšel
ven in udaril konje in vozove in Sirce usmrtil z velikim
pokolom. 22 Prerok je prišel k Izraelovemu kralju in
mu rekel: »Pojdi, okrepi se in se ozri in poglej kaj
počneš, kajti ob vrnitvi leta bo kralj iz Sirije ponovno
prišel gor zoper tebe.« 23 Služabniki kralja iz Sirije so
mu rekli: »Njihovi bogovi so bogovi hribov, zato so bili
močnejši kakor mi, toda naj se borimo zoper njih na
ravnini in bomo zagotovo močnejši kakor oni. 24 Stôri
to stvar. Kralje vzemi proč, vsakega moža iz svojega
kraja in namesto njih postavi poveljnike. 25 Naštej si
vojsko, podobno vojski, ki si jo izgubil, konja za konja
in bojni voz za bojni voz, in mi se bomo borili zoper
njih na ravnini in bomo zagotovo močnejši kakor oni.«
Prisluhnil je njihovemu glasu in tako storil. 26 Pripetilo
se je ob vrnitvi leta, da je Ben Hadád preštel Sirce in
odšel gor v Afék, da se bori zoper Izrael. 27 Izraelovi
otroci so bili prešteti in so bili vsi prisotni in odšli zoper
njih. Izraelovi otroci so se utaborili pred njimi kakor dva
majhna tropa kozličkov, toda Sirci so napolnili deželo.
28 Prišel je Božji mož in spregovoril Izraelovemu kralju
ter rekel: »Tako govori Gospod: ›Ker so Sirci rekli: ›
Gospod je Bog hribov, toda on ni Bog dolin, zato bom
vso to veliko množico izročil v tvojo roko in spoznali
boste, da jaz sem Gospod.‹« 29 Sedem dni so taborili
eden nasproti drugemu. In bilo je tako, da so se na
sedmi dan spoprijeli in Izraelovi otroci so v enem dnevu
izmed Sircev usmrtili sto tisoč pešcev. 30 Toda ostali
so pobegnili v Afék, v mesto in tam je obzidje padlo
na sedemindvajset tisoč mož, ki so ostali. Ben Hadád
pa je pobegnil in prišel v mesto, v notranjo sobo. 31
Njegovi služabniki so mu rekli: »Glej sedaj, slišali smo,
da so kralji Izraelove hiše usmiljeni kralji. Pusti nam,
prosimo te, da opašemo vrečevino okoli svojih ledij in
vrvi na svoje glave in pojdimo ven k Izraelovemu kralju.
Morda bo rešil tvoje življenje.« 32 Tako so na svoja
ledja opasali vrečevino, na svoje glave položili vrvi in
prišli k Izraelovemu kralju ter rekli: »Tvoj služabnik Ben
Hadád govori: ›Prosim te, pusti me živega.‹« Rekel je:
»Je še živ? On je moj brat.« 33 Torej možje so marljivo

opazovali ali bo katerakoli stvar prišla od njega in jo
hitro zgrabili ter rekli: »Tvoj brat Ben Hadád.« Potem je
rekel: »Pojdite, privedite ga.« Potem je Ben Hadád
prišel naravnost k njemu in dal mu je, da je prišel gor v
bojni voz. 34 Ben Hadád mu je rekel: »Mesta, ki jih je
moj oče vzel od tvojega očeta, bom povrnil in zase
si boš naredil ulice v Damasku, kakor jih je moj oče
naredil v Samariji.« Potem je Aháb rekel: »S to zavezo
te bom poslal proč.« Tako je z njim sklenil zavezo in
ga poslal proč. 35 Nek mož, izmed preroških sinov, je
rekel svojemu bližnjemu po Gospodovi besedi: »Udari
me, prosim te.« Človek pa je odklonil, da bi ga udaril.
36 Potem mu je rekel: »Ker nisi ubogal Gospodovega
glasu, glej, te bo takoj, ko odideš od mene, ubil lev.«
In takoj, ko je odšel od njega, ga je našel lev in ga
usmrtil. 37 Potem je našel drugega moža in rekel:
»Udari me, prosim te.« Mož ga je udaril, tako da ga je
pri udarjanju ranil. 38 Tako je prerok odšel in ob poti
čakal na kralja in se preoblekel, s pepelom na svojem
obrazu. 39 Ko je kralj šel mimo, je ta vpil h kralju in
rekel: »Tvoj služabnik je odšel ven v sredo bitke in
glej, mož se je obrnil vstran in mi privedel moža ter
rekel: ›Varuj tega moža. Če bo na kakršenkoli način ta
izginil, potem bo tvoje življenje za njegovo življenje
ali pa boš plačal talent srebra.‹ 40 Medtem ko je bil
tvoj služabnik zaposlen tukaj in tam, je oni odšel.«
Izraelov kralj mu je rekel: »Takšna bo tvoja sodba; ti si
jo odločil.« 41 Pohitel je in si iz svojega obraza obrisal
pepel in Izraelov kralj ga je prepoznal, da je bil izmed
prerokov. 42 In ta mu je rekel: »Tako govori Gospod:
›Ker si iz svoje roke izpustil moža, ki sem ga določil za
popolno uničenje, zato bo šlo tvoje življenje za njegovo
življenje in tvoje ljudstvo za njegovo ljudstvo.‹« 43
Izraelov kralj je odšel k svoji hiši hud in nezadovoljen
ter prišel v Samarijo.

21 Po teh stvareh se je pripetilo, da je imel Jezreélec
Nabót vinograd, ki je bil v Jezreélu, čisto pri
palači samarijskega kralja Ahába. 2 Aháb je spregovoril
Nabótu, rekoč: »Daj mi svoj vinograd, da ga bom lahko
imel za zeliščni vrt, ker je ta čisto pri moji hiši, jaz pa ti
bom zanj dal boljši vinograd, kakor je ta. Ali pa, če se
ti zdi dobro, ti bom dal njegovo vrednost v denarju.« 3
Nabót je rekel Ahábu: » Gospod me obvaruj, da bi ti dal
dediščino svojih očetov.« 4 Aháb je prišel v svojo hišo
zlovoljen in jezen, zaradi besede, ki mu jo je govoril
Jezreélec Nabót, kajti rekel je: »Ne bom ti dal dediščine
svojih očetov.« Ulegel se je na svojo posteljo in svoj
obraz obrnil stran in ni hotel jesti kruha. 5 Toda njegova
žena Jezabela je prišla k njemu in mu rekla: »Zakaj je
tvoj duh tako žalosten, da ne ješ kruha?« 6 Rekel ji je:
»Ker sem govoril Jezreélcu Nabótu in mu rekel: ›Daj mi
svoj vinograd za denar. Ali, če ti ugaja, ti bom zanj dal
drug vinograd. Pa je odgovoril: ›Ne bom ti dal svojega
vinograda.‹« 7 Njegova žena Jezabela mu je rekla:
»Mar ne vladaš sedaj ti Izraelovemu kraljestvu? Vstani
in jej kruh in naj bo tvoje srce veselo. Jaz ti bom dala
vinograd Jezreélca Nabóta.« 8 Tako je v Ahábovem
imenu napisala pisma in jih zapečatila z njegovim
pečatom in pisma poslala k starešinam in k plemičem,
ki so bili v njenem mestu in prebivali z Nabótom. 9 V
pismih je napisala, rekoč: »Razglasite post in Nabóta
postavite visoko med ljudstvo. 10 Predenj postavite
dva moža, Beliálova sinova, da pričujeta zoper njega,
rekoč: ›Preklinjal si Boga in kralja.‹ Potem ga odvedite
ven in ga kamnajte, da bo lahko umrl.« 11 Ljudje iz
njegovega mesta, torej starešine in plemiči, ki so bili
prebivalci v njegovem mestu, so storili, kakor jim je
poslala Jezabela in kakor je bilo to zapisano v pismih,
ki jih je poslala k njim. 12 Razglasili so post in Nabóta
postavili na visoko med ljudstvom. 13 Vstopila sta
dva moža, Beliálova otroka in se usedla pred njim.
Beliálova moža sta v prisotnosti ljudstva pričevala
zoper njega, torej zoper Nabóta, rekoč: »Nabót je
preklinjal Boga in kralja.« Potem so ga odvedli ven iz
mesta in kamnali s kamni, da je ta umrl. 14 Potem
so poslali k Jezabeli, rekoč: »Nabót je kamnan in je
mrtev.« 15 Pripetilo se je, ko je Jezabela slišala, da je
bil Nabót kamnan in je bil mrtev, da je Jezabela rekla
Ahábu: »Vstani, vzemi posest vinograda Jezreélca
Nabóta, ki ti jo je odklonil dati za denar, kajti Nabót
ni živ, temveč mrtev.« 16 Ko je Aháb slišal, da je bil
Nabót mrtev, se je pripetilo, da je Aháb vstal, da gre
dol v vinograd Jezreélca Nabóta, da ga vzame v last.
17 Gospodova beseda je prišla Tišbéjcu Eliju, rekoč: 18
»Vstani, pojdi dol, da srečaš Izraelovega kralja Ahába,
ki je v Samariji. Glej, on je v Nabótovem vinogradu,
kamor je odšel dol, da ga vzame v last. 19 Spregovoril
mu boš, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Ali si ubil in
tudi vzel v last?‹ Spregovoril mu boš, rekoč: ›Tako
govori Gospod: ›Na kraju, kjer so psi lizali Nabótovo
kri, bodo psi lizali tvojo kri, celo tvojo.‹« 20 Aháb
je rekel Eliju: »Ali si me našel, oh moj sovražnik?«
Ta je odgovoril: »Našel sem te, ker si se prodal, da
počneš zlo v Gospodovih očeh. 21 Glej, nadte bom
privedel zlo in ti odvedel tvoje potomstvo in od Ahába
bom iztrebil karkoli, kar lula proti zidu in tistega, ki je
zaprt in je ostal v Izraelu, 22 in tvojo hišo bom naredil
podobno hiši Nebátovega sina Jerobeáma in podobno
hiši Ahíjevega sina Bašája, zaradi izzivanja, s katerim
ste me dražili do jeze in Izraela pripravili, da greši.«
23 Gospod je spregovoril tudi o Jezabeli, rekoč: »Psi bodo
žrli Jezabelo pri jezreélskem zidu. 24 Kdor od Ahába
umre v mestu, ga bodo žrli psi. Tistega, ki umre na
polju, pa bo žrla perjad neba. 25 Toda nikogar ni bilo

podobnega Ahábu, ki bi se prodal, da počne zlobnost v
Gospodovih očeh, katerega je razvnela njegova žena
Jezabela. 26 Zelo gnusno je počel v sledenju malikom,
glede na vse stvari, kakor so storili Amoréjci, ki jih je
Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki.« 27 Ko je Aháb
slišal te besede, se je pripetilo, da je pretrgal svoja
oblačila in si na svoje meso nadel vrečevino, se postil,
ležal v vrečevini in tiho hodil. 28 Gospodova beseda je
prišla k Tišbéjcu Eliju, rekoč: 29 »Ali vidiš, kako se je
Aháb ponižal pred menoj? Ker se ponižuje pred menoj,
zla ne bom privedel v njegovih dneh, temveč bom v
dneh njegovega sina nad njegovo hišo privedel zlo.«

22 Tri leta so nadaljevali brez vojne med Sirijo in
Izraelom. 2 V tretjem letu pa se je pripetilo, da je
Judov kralj Józafat prišel dol k Izraelovemu kralju. 3
Izraelov kralj je rekel svojim služabnikom: »Ali veste,
da je Ramót v Gileádu naš, in mi bomo mirni in ga ne
bomo vzeli iz roke sirskega kralja?« 4 Józafatu je rekel:
»Hočeš z menoj iti v bitko k Ramót Gileádu?« Józafat
je Izraelovemu kralju rekel: »Jaz sem, kakor si ti, moje
ljudstvo kakor tvoje ljudstvo, moji konji kakor tvoji
konji.« 5 Józafat je Izraelovemu kralju rekel: »Prosim
te, danes poizvedi pri besedi od Gospoda.« 6 Potem
je Izraelov kralj zbral skupaj preroke, okoli štiristo mož
in jim rekel: »Ali naj grem zoper Ramót Gileád v bitko
ali naj to opustim?« Rekli so: »Pojdi gor, kajti Gospod
ga bo izročil v kraljevo roko.« 7 Józafat je rekel: »
Ali tukaj ni več Gospodovega preroka, da bi lahko
poizvedeli od njega?« 8 Izraelov kralj je rekel Józafatu:
» Tukaj je še en mož, Jimlájev sin Miha, po katerem
bi lahko poizvedeli od Gospoda. Toda sovražim ga,
kajti glede mene ni dobro prerokoval, temveč zlo.«
Józafat je rekel: »Naj kralj ne govori tako.« 9 Potem
je Izraelov kralj poklical častnika in rekel: »Podvizaj
sem Jimlájevega sina Miha.« 10 Izraelov kralj in Judov
kralj Józafat sta sedela vsak na svojem prestolu,
oblečena sta imela svoja svečana oblačila, na odprtem
prostoru, pri vhodu velikih vrat Samarije in vsi preroki
so prerokovali pred njima. 11 Cidkijá, Kenaanájev sin,
si je naredil rogove iz železa in rekel: »Tako govori
Gospod. ›S temi boš bodel Sirce, dokler jih ne boš
použil.‹« 12 Vsi preroki so prerokovali tako, rekoč:
»Pojdi gor k Ramót Gileádu in bodi uspešen, kajti
Gospod ga bo izročil v kraljevo roko.« 13 Poslanec, ki
je odšel, da pokliče Miha, mu je spregovoril, rekoč:
»Glej torej, besede prerokov kralju soglasno razglašajo
dobro. Naj bo tvoja beseda, prosim te, kakor beseda
enega izmed njih in govori to, kar je dobro.« 14 Miha
pa je rekel: » Kakor živi Gospod, kar mi Gospod reče,
to bom govoril.« 15 Tako je prišel h kralju in kralj mu je
rekel: »Miha ali naj gremo zoper Ramót Gileád, da
se bojujemo ali naj opustimo?« Ta mu je odgovoril:
»Pojdi in bodi uspešen, kajti Gospod ga bo izročil v
kraljevo roko.« 16 Kralj pa mu je rekel: »Kolikokrat
te bom zaklinjal, da mi ne poveš ničesar razen tega,
kar je resnično v Gospodovem imenu?« 17 In ta je
rekel: »Videl sem vsega Izraela razkropljenega na
hribih kakor ovce, ki nimajo pastirja. Gospod je rekel:
›Ti nimajo gospodarja. Naj se v miru vrnejo, vsak mož
k svoji hiši.‹« 18 Izraelov kralj je rekel Józafatu: »Ali ti
nisem rekel, da glede mene ne bo prerokoval nobene
dobre stvari, temveč zlo?« 19 Rekel je: »Poslušaj torej
Gospodovo besedo: ›Videl sem Gospoda sedeti na
njegovem prestolu in vso nebeško vojsko stati pri njem,
na njegovi desnici in na njegovi levici.‹ 20 Gospod
je rekel: ›Kdo bo pregovoril Ahába, da bo lahko šel
gor in padel pri Ramót Gileádu?‹ Nekdo je rekel na
ta način, drugi pa na drug način. 21 Tam pa je prišel
naprej duh in obstal pred Gospodom ter rekel: ›Jaz ga
bom prepričal.‹ 22 Gospod mu je rekel: ›S čim?‹ Rekel
je: ›Šel bom naprej in bom lažniv duh v ustih vseh
njegovih prerokov.‹ Rekel je: ›Ti ga boš prepričal in tudi
prevladal. Pojdi naprej in stori tako.‹ 23 Zdaj torej glej,
Gospod je položil lažnivega duha v usta vseh teh tvojih
prerokov in Gospod je glede tebe govoril zlo.« 24 Toda
Kenaanájev sin Cidkijá je prišel bliže in Miha udaril po
licu ter rekel: »Katero pot je Gospodov Duh odšel od
mene, da govori tebi?« 25 Miha je rekel: »Glej, videl
boš tisti dan, ko boš šel v najnotranjejšo sobo, da se
skriješ.« 26 Izraelov kralj je rekel: »Vzemi Miha in ga
odvedi nazaj k Amónu, voditelju mesta in h kraljevemu
sinu Joášu 27 ter reci: ›Tako govori kralj: ›Postavita
tegale v ječo in ga hranita s kruhom stiske in z vodo
stiske, dokler ne pridem v miru.‹« 28 Miha je rekel: »Če
se sploh vrneš v miru, Gospod ni govoril po meni.« In
rekel je: »Prisluhni, oh ljudstvo, vsakdo izmed vas.« 29
Tako sta Izraelov kralj in Judov kralj Józafat odšla gor
k Ramót Gileádu. 30 Izraelov kralj je rekel Józafatu:
»Jaz se bom zamaskiral in vstopil v bitko, toda ti si
nadeni svoja svečana oblačila.« Izraelov kralj se je
zamaskiral in odšel v bitko.« 31 Toda sirski kralj je
zapovedal svojim dvaintridesetim poveljnikom, ki so
poveljevali nad njegovimi bojnimi vozovi, rekoč: »Ne
borite se niti z majhnim niti z velikim, razen samo z
Izraelovim kraljem.« 32 Pripetilo se je, ko so poveljniki
bojnih vozov zagledali Józafata, da so rekli: »To je
zagotovo Izraelov kralj.« Obrnili so se vstran, da se
bojujejo zoper njega. Józafat pa je zavpil. 33 Pripetilo
se je, ko so poveljniki bojnih vozov zaznali, da to ni bil
Izraelov kralj, da so se obrnili od zasledovanja za njim.
34 Nek mož pa je preprosto napel lok in Izraelovega
kralja zadel med člene prsnega oklepa. Zato je vozniku
svojega bojnega voza rekel: »Obrni svojo roko in me
odvedi ven iz bojišča, kajti ranjen sem.« 35 Bitka je

ta dan narasla in kralj je ostal pokonci na svojem
bojnem vozu zoper Sirce in zvečer umrl. Kri iz rane
je tekla na sredo bojnega voza. **36** Okoli sončnega
zahoda je po vsej vojski šel razglas, rekoč: »Vsak mož
k svojemu mestu in vsak mož k svoji lastni deželi.« **37**
Tako je kralj umrl in bil priveden v Samarijo in kralja
so pokopali v Samariji. **38** V samarijskem ribniku je
nekdo umival bojni voz in psi so lizali njegovo kri in
umili so njegovo bojno opremo, glede na Gospodovo
besedo, ki jo je govoril. **39** Torej preostala izmed
Ahábovih dejanj in vse, kar je storil in slonokoščena
hiša, ki jo je naredil in vsa mesta, ki jih je zgradil, mar
niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev? **40**
Tako je Aháb zaspal s svojimi očeti in namesto njega
je zakraljeval njegov sin Ahazjá. **41** V četrtem letu
Izraelovega kralja Ahába je nad Judom začel kraljevati
Asájev sin Józafat. **42** Józafat je bil star petintrideset
let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
petindvajset let. Ime njegove matere je bilo Azúba,
Šilhíjeva hči. **43** Hodil je po vseh poteh svojega očeta
Asája. Ni se obrnil vstran od tega; delal je to, kar je bilo
pravilno v Gospodovih očeh. Kljub temu visoki kraji
niso bili odstranjeni, kajti ljudstvo je na visokih krajih
še vedno darovalo in zažigalo kadilo. **44** Józafat je z
Izraelovim kraljem sklenil mir. **45** Torej preostala izmed
Józafatovih dejanj in njegova moč, ki jo je pokazal
in kako se je bojeval, mar niso zapisana v kroniški
knjigi Judovih kraljev? **46** Preostanek posvečenih
vlačugarjev, ki so preostali v dneh njegovega očeta
Asája, je izgnal iz dežele. **47** Potem ni bilo kralja v
Edómu. Namestnik je bil kralj. **48** Józafat je naredil
taršíške ladje, da gredo do Ofírja po zlato. Toda niso
odšli, kajti ladje so se razbile pri Ecjón Geberju. **49**
Potem je Ahábov sin Ahazjá Józafatu rekel: »Naj moji
služabniki gredo s tvojimi služabniki na ladje.« Józafat
pa ni hotel. **50** Józafat je zaspal s svojimi očeti in je bil
pokopan s svojimi očeti v mestu svojega očeta Davida.
Namesto njega je zakraljeval njegov sin Jehorám. **51**
Ahábov sin Ahazjá je začel kraljevati nad Izraelom v
Samariji v sedemnajstem letu Judovega kralja Józafata
in nad Izraelom je kraljeval dve leti. **52** Počel je zlo v
Gospodovih očeh in hodil po poti svojega očeta, po poti
svoje matere in po poti Nebátovega sina Jerobeáma,
ki je Izraela pripravil, da greši, **53** kajti služil je Báalu,
ga oboževal in do jeze dražil Gospoda, Izraelovega
Boga, glede na vse, kar je počel njegov oče.

2 Kralji

1 Potem se je, po Ahábovi smrti, Moáb uprl zoper
Izraela. 2 Ahazjá je padel dol skozi mrežo v svoji
gornji sobi, ki je bila v Samariji in je bil bolan. Poslal
je poslance in jim rekel: »Pojdite, poizvedite od Báal
Zebúba, boga v Ekrónu, ali si bom opomogel od te
bolezni.« 3 Toda Gospodov angel je rekel Tišbéjcu Eliju:
»Vstani, pojdi gor, da srečaš poslance samarijskega
kralja in jim reci: › Mar ni zato, ker ni Boga v Izraelu, da
greste povpraševat ekrónskega boga Báal Zebúba?‹
4 Zdaj torej tako govori Gospod: ›Ne boš prišel dol
iz svoje postelje, na katero si zlezel, temveč boš
zagotovo umrl.‹« In Elija je odšel. 5 Ko so se poslanci
obrnili nazaj k njemu, jim je rekel: »Zakaj ste se torej
obrnili nazaj?« 6 Rekli so mu: »Vzdignil se je mož, da
nas sreča in nam rekel: ›Pojdite, ponovno se obrnite
h kralju, ki vas je poslal in mu recite: ›Tako govori
Gospod: › Mar ni zato, ker ni Boga v Izraelu, da pošiljaš
povpraševat ekrónskega boga Báal Zebúba?‹ Zato
ne boš prišel dol iz svoje postelje, na katero si zlezel,
temveč boš zagotovo umrl.‹« 7 Rekel jim je: »Kakšne
vrste mož je bil ta, ki se je vzdignil, da vas sreča in
vam je povedal te besede?« 8 Odgovorili so mu: » Bil
je kosmat človek in z usnjenim pasom opasan okoli
ledij.« Rekel je: »To je Tišbéjec Elija.« 9 Potem je kralj
poslal k njemu petdesetnika z njegovimi petdesetimi.
Ta je odšel gor k njemu, in glej, sedel je na vrhu
hriba. Nagovoril ga je: »Božji mož, kralj je rekel: ›Pridi
dol.‹« 10 Elija je odgovoril in petdesetniku rekel: »Če
sem Božji mož, potem naj dol z neba pride ogenj in
použije tebe in tvojih petdeset.« Dol z neba je prišel
ogenj in použil njega in njegovih petdeset. 11 Ponovno
je k njemu poslal drugega petdesetnika z njegovimi
petdesetimi. Ta je odgovoril in mu rekel: »Oh Božji
mož, tako je rekel kralj: ›Pridi hitro dol.‹« 12 Elija je
odgovoril in jim rekel: »Če sem Božji mož, naj dol z
neba pride ogenj in použije tebe in tvojih petdeset.«
In ogenj od Boga je prišel z neba in použil njega
in njegovih petdeset. 13 Ponovno je poslal tretjega
petdesetnika z njegovimi petdesetimi. Tretji petdesetnik
je odšel gor, prišel in pred Elijem padel na kolena,
ga rotil in mu rekel: »Oh Božji mož, prosim te, naj
bodo moje življenje in življenja teh petdesetih tvojih
služabnikov dragocena v tvojih očeh. 14 Glej, prišel je
ogenj dol z neba in sežgal dva poveljnika prejšnjih
petdesetih z njunimi petdesetimi. Zatorej naj bo moje
življenje sedaj dragoceno v tvojih očeh.« 15 Gospodov
angel je rekel Eliju: »Z njim pojdi dol. Ne boj se ga.« In
vstal je in z njim odšel dol h kralju. 16 Rekel mu je:
»Tako govori Gospod: ›Ker kakor si poslal poslance, da
poizvejo od ekrónskega boga Báal Zebúba, mar ni to
zato, ker ni Boga v Izraelu, da bi povprašal po njegovi
besedi? Zato ne boš prišel dol iz postelje, na katero si
zlezel, temveč boš zagotovo umrl.‹« 17 Tako je umrl
glede na Gospodovo besedo, ki jo je Elija govoril.
Namesto njega je zakraljeval Jehorám, v drugem letu
Józafatovega sina Jehoráma, Judovega kralja, ker
ni imel sina. 18 Torej preostala izmed Ahazjájevih
dejanj, ki jih je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Izraelovih kraljev?

2 Pripetilo se je, ko je Gospod hotel Elija z vrtinčastim
vetrom vzeti gor v nebo, da je Elija z Elizejem odšel
iz Gilgála. 2 Elija je rekel Elizeju: »Ostani tukaj, prosim
te, kajti Gospod me je poslal v Betel.« Elizej pa mu je
rekel: » Kakor Gospod živi in kakor živi tvoja duša,
te ne bom zapustil.« Tako sta odšla dol do Betela. 3
Sinovi prerokov, ki so bili pri Betelu, so prišli naprej
k Elizeju in mu rekli: »Ali veš, da bo Gospod danes
odvzel tvojega gospodarja iznad tvoje glave?« Ta je
rekel: »Da, vem to; molčite.« 4 Elija mu je rekel:
»Elizej, ostani tukaj, prosim te, kajti Gospod me je
poslal v Jeriho.« Ta pa je rekel: » Kakor Gospod živi in
kakor živi tvoja duša, te ne bom zapustil.« Tako sta
prišla do Jerihe. 5 Sinovi prerokov, ki so bili pri Jerihi,
so prišli k Elizeju in mu rekli: »Ali veš, da bo Gospod
danes odvzel tvojega gospodarja iznad tvoje glave?«
Ta pa je odgovoril: »Da, vem to; molčite.« 6 Elija mu je
rekel: »Ostani, prosim te, tukaj, kajti Gospod me je
poslal k Jordanu.« Ta pa je rekel: » Kakor Gospod živi
in kakor živi tvoja duša, te ne bom zapustil.« In oba
sta šla naprej. 7 Petdeset mož izmed sinov prerokov
je šlo in stali so, da gledajo od daleč, onadva pa sta
stala ob Jordanu. 8 Elija je vzel svoje ogrinjalo, ga
zvil skupaj, udaril vode in razdelile so se sèm ter tja,
tako da sta oba šla preko po suhih tleh. 9 Pripetilo
se je, ko sta šla čez, da je Elija rekel Elizeju: »Prosi,
kaj naj storim zate, preden bom vzet od tebe.« Elizej
je rekel: »Prosim te, naj bo nad menoj dvojen delež
tvojega duha.« 10 Rekel je: »Prosil si težko stvar.
Vendar če me boš videl, ko bom vzet od tebe, se ti bo
zgodilo, toda če ne, ne bo tako.« 11 Pripetilo se je,
ko sta še vedno šla naprej in se pogovarjala, da se
je, glej, tam prikazal ognjen bojni voz in ognjeni konji
in ju ločili narazen in Elija se je z vrtinčastim vetrom
dvignil v nebo. 12 Elizej je to videl in klical: »Moj oče,
moj oče, Izraelov bojni voz in njegovi konjeniki.« In
nič več ga ni videl. Zgrabil je svoja lastna oblačila
in jih pretrgal na dva kosa. 13 Pobral je tudi Elijevo
ogrinjalo, ki je padlo iz njega, odšel nazaj in obstal
pri bregu Jordana. 14 Vzel je Elijevo ogrinjalo, ki je
padlo iz njega, udaril vode in rekel: »Kje je Gospod,
Elijev Bog?« Ko je tudi on udaril vode, so se razdelile

sèm ter tja in Elizej je šel preko. 15 Ko so ga sinovi
prerokov, ki so opazovali pri Jerihi, zagledali, so rekli:
»Elijev duh počiva na Elizeju.« Prišli so, da ga srečajo
in se do tal priklonili pred njim. 16 Rekli so mu: »Glej
torej, s tvojimi služabniki bo petdeset močnih mož. Naj
odidejo, prosimo te in poiščejo tvojega gospodarja, da
ga ni morda gor vzel Gospodov Duh in ga vrgel na
kako goro ali v kako dolino.« Rekel je: »Ne pošiljajte.«
17 Ko so mu prigovarjali, dokler ni bil osramočen, je
rekel: »Pošljite.« Zato so poslali petdeset mož in iskali
tri dni, toda niso ga našli. 18 Ko so ponovno prišli k
njemu (kajti mudil se je pri Jerihi), jim je rekel: »Ali
vam nisem rekel: ›Ne pojdite?‹« 19 Ljudje iz mesta
so Elizeju rekli: »Glej, prosim te, lega tega mesta je
prijetna, kakor vidi moj gospod, toda voda je slaba
in tla jalova.« 20 Rekel je: »Prinesite mi nov vrč in
vanj dajte sol.« In prinesli so ga k njemu. 21 Šel je
naprej, k izviru vodá in vanj vrgel sol ter rekel: »Tako
govori Gospod: ›Ozdravil sem te vode, od tod ne bo
nič več smrti ali jalove dežele.‹« 22 Tako so bile vode
ozdravljene do tega dne, glede na Elizejevo besedo, ki
jo je govoril. 23 Od tam je odšel gor k Betelu in ko
je šel gor po poti, so prišli iz mesta majhni otroci, ga
zasmehovali in mu rekli: »Pojdi gor, plešec; pojdi gor,
plešec.« 24 Ta se je obrnil nazaj, pogledal nanje in jih
preklel v Gospodovem imenu. In iz gozda sta prišli dve
medvedki ter izmed njih raztrgali dvainštirideset otrok.
25 Od tam je odšel na goro Karmel in od tam se je vrnil
v Samarijo.

3 Torej Ahábov sin Jehorám je začel kraljevati nad
Izraelom, v Samariji, v osemnajstem letu Judovega
kralja Józafata in kraljeval je dvanajst let. 2 Počel je
zlo v Gospodovih očeh, toda ne kakor njegov oče in
kakor njegova mati, kajti odstranil je Báalovo podobo,
ki jo je naredil njegov oče. 3 Kljub temu se je trdno
držal grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela
pripravil, da greši; ni odšel od njih. 4 Moábski kralj
Meša je bil lastnik ovc in je Izraelovemu kralju dajal
sto tisoč jagnjet in sto tisoč ovnov, [skupaj] z volno.
5 Toda pripetilo se je, ko je bil Aháb mrtev, da se je
moábski kralj uprl zoper Izraelovega kralja. 6 Kralj
Jehorám je istočasno odšel iz Samarije in preštel ves
Izrael. 7 Odšel je in poslal k Judovemu kralju Józafatu,
rekoč: »Moábski kralj se je uprl zoper mene. Ali hočeš
iti z menoj v bitko zoper Moáb?« Rekel je: »Šel bom
gor. Jaz sem, kakor si ti, moje ljudstvo je kakor tvoje
ljudstvo in moji konji kakor tvoji konji.« 8 Rekel je:
»Po kateri poti bomo šli gor?« Odgovoril je: »Po poti
skozi edómsko divjino.« 9 Tako so Izraelov kralj, Judov
kralj in edómski kralj odšli in zaokrožili sedemdnevno
potovanje in tam ni bilo vode za vojsko in živino, ki
jim je sledila. 10 Kralj Izraela je rekel: »Gorje, da je
te tri kralje Gospod poklical skupaj, da jih izroči v
roko Moába!« 11 Toda Józafat je rekel: » Mar ni tukaj
Gospodovega preroka, da bi po njem lahko poizvedel
od Gospoda?« Eden izmed služabnikov Izraelovega
kralja je odgovoril in rekel: »Tukaj je Šafátov sin Elizej,
ki je izlival vodo na Elijeve roke.« 12 Józafat je rekel:
»Z njim je Gospodova beseda.« Tako so Izraelov
kralj, Józafat in edómski kralj odšli dol k njemu. 13
Elizej je rekel Izraelovemu kralju: »Kaj imam s teboj?
Spravi se k prerokom svojega očeta in k prerokom
svoje matere.« Izraelov kralj pa mu je rekel: »Ne, kajti
Gospod je te tri kralje sklical skupaj, da jih izroči v roko
Moába.« 14 Elizej je rekel: » Kakor živi Gospod nad
bojevniki, pred katerim stojim, zagotovo, če se ne bi
oziral na prisotnost Judovega kralja Józafata, ne bi
pogledal proti tebi niti te ne bi videl. 15 Toda sedaj mi
privedi glasbenika, ki igra na strune.« In pripetilo se je,
ko je glasbenik igral, da je nadenj prišla Gospodova
roka. 16 Rekel je: »Tako govori Gospod: ›To dolino
naredite polno jarkov.‹ 17 Kajti tako govori Gospod: ›Ne
boste videli vetra niti ne boste videli dežja, vendar bo
ta dolina napolnjena z vodo, da boste lahko pili, tako
vi, vaše govedo in vaše živali.‹ 18 To pa je le majhna
stvar v Gospodovih očeh. Tudi Moábce bo izročil v
vašo roko. 19 Udarili boste vsako utrjeno mesto in
vsako izbrano mesto in posekali vsako dobro drevo
in zamašili vse vodnjake in vsak dober kraj dežele
oškodovali s kamni.« 20 Pripetilo se je zjutraj, ko je bila
darovana jedilna daritev, glej, da je prišla voda po poti
iz Edóma in dežela je bila napolnjena z vodo. 21 Ko so
vsi Moábci slišali, da so prišli gor kralji, da se bojujejo
zoper njih, so zbrali vse, ki so si bili zmožni nadeti
bojno opremo in starejše in so se razpostavili na meji.
22 Vstali so zgodaj zjutraj in sonce je sijalo na vodo
in Moábci so vodo na drugi strani videli tako rdečo
kakor kri. 23 Rekli so: »To je kri. Kralji so zagotovo
umorjeni in so udarili drug drugega. Sedaj torej Moáb,
k plenu.« 24 Ko pa so prišli k taboru Izraelcev, so
se Izraelci dvignili in udarili Moábce, tako da so le-
ti pred njimi pobegnili. Toda šli so naprej in pobijali
Moábce, celo v njihovi deželi. 25 Podirali so mesta
in na vsak dober kos dežele je vsak mož vrgel svoj
kamen in napolnili so jo in zamašili so vse vodnjake
in podrli vsa dobra drevesa, samo v Kir Heresu so
pustili njegovo kamenje, vendar so okrog njega šli
pračarji in ga udarili. 26 Ko je moábski kralj videl, da
je bila bitka zanj prehuda, je s seboj vzel sedemsto
mož, ki so izdirali meče, da se prebijejo k edómskemu
kralju. Toda niso mogli. 27 Potem je vzel svojega
najstarejšega sina, ki naj bi zakraljeval namesto njega
in ga na obzidju daroval v žgalno daritev. In tam je bilo

veliko ogorčenje zoper Izrael in odšli so od njega in se
vrnili k svoji lastni deželi.

4 Torej tam je neka ženska, izmed žena preroških
sinov, zaklicala k Elizeju, rekoč: »Tvoj služabnik,
moj soprog, je mrtev, in ti veš, da se je tvoj služabnik
bal Gospoda in prišel je upnik, da bi si moja dva sinova
k sebi vzel za sužnja.« 2 Elizej ji je rekel: »Kaj naj
storim zate? Povej mi, kaj imaš v hiši?« Rekla je:
»Tvoja pomočnica nima v hiši ničesar razen lonca
olja.« 3 Potem je rekel: »Pojdi, izposodi si posode od
vseh svojih sosed, prazne posode. Ne izposodi si jih
malo. 4 Ko vstopiš noter, boš za seboj in za svojima
sinovoma zaprla vrata in izlivala v vse tiste posode in
tisto, ki je polna, boš postavila na stran.« 5 Tako je
odšla od njega in za seboj in za svojima sinovoma,
ki sta k njej prinesla posode, zaprla vrata in ona je
izlivala. 6 Pripetilo se je, ko so bile posode polne,
da je svojemu sinu rekla: »Še mi prinesi posodo.«
Rekel ji je: »Nobene posode ni več.« In olje se je
ustavilo. 7 Potem je prišla in povedala Božjemu možu.
Rekel je: »Pojdi, prodaj olje in poplačaj svoj dolg in od
preostanka živite ti in tvoja otroka.« 8 Zgodilo se je
na nek dan, da je Elizej odšel v Šuném, kjer je bila
plemenita ženska; in ta ga je primorala, da jé kruh. In
to je bilo tako, da tako pogosto, kot je šel mimo, se
je obrnil tja, da bi jedel kruh. 9 Svojemu soprogu je
rekla: »Glej torej, zaznavam, da je to sveti Božji mož,
ki nenehno hodi mimo nas. 10 Narediva majhno sobo,
prosim te, na zidu in tam zanj postavimo posteljo,
mizo, stolček in svečnik. In zgodilo se bo, ko prihaja k
nam, da se bo obrnil tja noter.« 11 Zgodilo se je na nek
dan, da je prišel tja, se obrnil v sobo in se tam ulegel.
12 Svojemu služabniku Gehazíju je rekel: »Pokliči to
Šunémko.« Ko jo je ta poklical, je obstala pred njim.
13 Rekel mu je: »Sedaj ji povej: ›Glej, hitela si za naju
z vso to skrbjo. Kaj naj bo storjeno zate? Ali naj zate
govorim kralju ali poveljniku vojske?‹« Odgovorila je:
»Prebivam med svojim lastnim ljudstvom.« 14 Rekel
je: »Kaj naj bo potem storjeno zanjo?« Gehazí je
odgovoril: »Resnično, ona nima otroka in njen soprog
je star.« 15 Rekel je: »Pokliči jo.« Ko jo je poklical, je
obstala med vrati. 16 Rekel je: »Okoli tega obdobja,
glede na čas življenja, boš objemala sina.« Rekla je:
»Ne, moj gospod, Božji mož, ne laži svoji pomočnici.«
17 Ženska je spočela in rodila sina v tistem obdobju, ki
ji ga je Elizej povedal, glede na čas življenja. 18 Ko
je otrok postal večji, se je nekega dne zgodilo, da je
odšel ven k svojemu očetu, k žanjcem. 19 Svojemu
očetu je rekel: »Moja glava, moja glava.« In ta je rekel
mladeniču: »Odnesi ga k njegovi materi.« 20 Ko ga je
ta vzel in ga privedel k njegovi materi, je do opoldneva
sedel na njenih kolenih, potem pa je umrl. 21 Vzdignila
se je, ga položila na posteljo Božjega moža, zaprla
vrata za njim in odšla ven. 22 Poklicala je k svojemu
soprogu in rekla: »Pošlji mi, prosim te, enega izmed
mladeničev in enega izmed oslov, da lahko stečem k
Božjemu možu in ponovno pridem nazaj.« 23 Rekel
je: »Čemu hočeš iti k njemu danes? Ni niti mlaj niti
šabat.« Rekla je: » To bo dobro.« 24 Potem je osedlala
osla in svojemu mladeniču rekla: »Požêni in pojdi
naprej. Svojega jahanja ne upočasnjuj zaradi mene,
razen če ti ne zapovem.« 25 Tako je odšla in prišla k
Božjemu možu na goro Karmel. Pripetilo se je, ko jo je
Božji mož od daleč zagledal, da je svojemu služabniku
Gehazíju rekel: »Glej, tam je ta Šunémka. 26 Steci
sedaj, prosim te, da jo srečaš in ji reci: › Ali je dobro s
teboj? Ali je dobro s tvojim soprogom? Ali je dobro z
otrokom?‹« Odgovorila je: »Dobro je.« 27 Ko pa je
prišla k Božjemu možu na hrib, se je oklenila njegovih
stopal. Toda Gehazí se je približal, da jo pahne proč.
Božji mož pa je rekel: »Pusti jo; kajti njena duša je
zagrenjena znotraj nje in Gospod je to skril pred menoj
in mi ni povedal.« 28 Potem je rekla: »Ali sem si jaz
želela sina od svojega gospoda?« Ali nisem rekla: »Ne
zavajaj me?« 29 Potem je rekel Gehazíju: »Opaši svoja
ledja in v svojo roko vzemi mojo palico in pojdi svojo
pot. Če srečaš kateregakoli človeka, ga ne pozdravi in
če kdorkoli pozdravi tebe, mu ravno tako ne odgovori,
in mojo palico položi na otrokov obraz.« 30 Otrokova
mati je rekla: » Kakor Gospod živi in kakor tvoja duša
živi, te ne bom zapustila.« Vstal je in ji sledil. 31 Gehazí
je šel pred njima in palico položil na otrokov obraz,
toda ni bilo niti glasu niti uslišanja. Zatorej je ponovno
odšel, da ga sreča in mu povedal, rekoč: »Otrok se ni
prebudil.« 32 Ko je Elizej prišel v hišo, glej, je bil otrok
mrtev in položen na njegovo posteljo. 33 Vstopil je
torej in zaprl vrata za njima ter molil h Gospodu. 34
Povzpel se je in legel na otroka ter svoja usta položil
na njegova usta in svoje oči na njegove oči in svoje
roke na njegove roke. Raztegnil se je nad otrokom in
otrokovo meso se je ogrelo. 35 Potem se je vrnil in
po hiši hodil sem ter tja, se povzpel in sebe raztegnil
nad njim. Otrok je sedemkrat kihnil in otrok je odprl
svoje oči. 36 Poklical je Gehazíja in rekel: »Pokliči to
Šunémko.« Tako jo je poklical. Ko je vstopila k njemu,
je rekel: »Vzemi svojega sina.« 37 Potem je vstopila,
padla k njegovim stopalom, se priklonila do tal, vzela
svojega sina in odšla ven. 38 Elizej je ponovno prišel
v Gilgál. Tam pa je bilo v deželi pomanjkanje. Sinovi
prerokov so sedeli pred njim. Svojemu služabniku je
rekel: »Pristavi velik lonec in za sinove prerokov zavri
juho.« 39 Nekdo je odšel na polje, da nabere zelišča in
našel divjo trto in od nje nabral polno naročje divjih
buč in prišel in jih zrezal v lonec juhe, kajti niso jih

poznali. 40 Tako so nalili, da bi možje jedli. Pripetilo
pa se je, ko so jedli juho, da so zavpili in rekli: »Oh ti
Božji mož, smrt je v loncu.« In tega niso mogli jesti.
41 Toda rekel je: »Torej prinesite moko.« Vrgel jo je v
lonec in rekel: »Nalij za ljudstvo, da bodo lahko jedli.«
In v loncu ni bilo nič škodljivega. 42 Prišel je mož iz
Báal Šalíša in Božjemu možu prinesel kruh od prvih
sadov, dvajset ječmenovih hlebov in polno žitno klasje
v luščinah. Rekel je: »Dajte ljudstvu, da bodo lahko
jedli.« 43 Njegov strežnik pa je rekel: »Kaj, mar naj
bi to postavil pred sto mož?« Ponovno je rekel: »Daj
ljudstvu, da bodo lahko jedli, kajti tako govori Gospod:
› Od tega bodo jedli in še bo ostalo.‹« 44 Tako je to
postavil prednje in so jedli in od tega pustili, glede na
Gospodovo besedo.

5 Torej Naamán, poveljnik vojske sirskega kralja, je
bil plemenit mož pri svojem gospodarju in častitljiv,
ker je po njem Gospod dal Siriji osvoboditev. Bil je tudi
mogočen mož v hrabrosti, toda bil je gobavec. 2 Sirci
so hodili ven po skupinah in iz izraelske dežele odvedli
ujetnico, malo deklico; in ta je čakala na Naamánovo
ženo. 3 Svoji gospodarici je rekla: »Da bi Bog dal, da
bi bil moj gospodar s prerokom, ki je v Samariji! Kajti
on bi odvzel njegovo gobavost.« 4 Nekdo je vstopil in
to povedal svojemu gospodarju, rekoč: »Tako in tako
je govorila služabnica, ki je iz Izraelove dežele.« 5
Kralj Sirije je rekel: »Odpravi se, pojdi, jaz pa bom
poslal pismo Izraelovemu kralju.« Odpotoval je in s
seboj vzel deset talentov srebra, šest tisoč koščkov
zlata in deset zamenjav oblačil. 6 Izraelovemu kralju je
prinesel pismo, rekoč: »Sedaj, ko je to pismo prišlo k
tebi, glej, sem z njim poslal k tebi svojega služabnika
Naamána, da mu lahko odvzameš njegovo gobavost.«
7 Pripetilo se je, ko je Izraelov kralj prebral pismo, da
je pretrgal svoja oblačila in rekel: » Sem jaz Bog, da
ubijem in oživim, da je ta človek poslal k meni, da možu
odvzamem njegovo gobavost? Zatorej preudarite,
prosim vas in glejte, kako zoper mene išče spor.« 8
Bilo je tako, ko je Božji mož Elizej slišal, da je Izraelov
kralj pretrgal svoja oblačila, da je poslal h kralju, rekoč:
»Zakaj si pretrgal svoja oblačila? Naj torej pride k meni
in vedel bo, da je v Izraelu prerok.« 9 Tako je Naamán
prišel s svojimi konji in s svojim bojnim vozom in obstal
pri vratih Elizejeve hiše. 10 Elizej pa je k njemu poslal
poslanca, rekoč: »Pojdi in se sedemkrat umij v Jordanu
in tvoje meso bo ponovno prišlo k tebi in boš čist.« 11
Toda Naaman je bil ogorčen in odšel ter rekel: »Glej,
mislil sem: ›Zagotovo bo prišel ven k meni, obstal in
klical k imenu Gospoda, svojega Boga in s svojo roko
udaril nad mestom in odvzel gobavost.‹ 12 Mar nista
Abána in Parpár, reki v Damasku, boljši kakor vse
Izraelove vode? Ali se ne bi mogel umiti v njima in bi
bil čist?« Tako se je obrnil in v besu odšel proč. 13
Njegovi služabniki so prišli blizu, mu spregovorili in
rekli: »Moj oče, če bi ti prerok naročil, da storiš neko
veliko stvar, ali ne bi ti tega storil? Koliko bolj potem,
ko ti je rekel: ›Umij se in bodi čist?‹« 14 Potem je odšel
dol, se sedemkrat potopil v Jordanu, glede na izrek
Božjega moža in njegovo meso je ponovno prišlo kakor
meso majhnega otroka in bil je čist. 15 Vrnil se je k
Božjemu možu, on in vsa njegova skupina in prišel ter
obstal pred njim in rekel: »Glej, sedaj vem, da ni Boga
na vsej zemlji, razen v Izraelu. Sedaj torej, prosim te,
vzemi blagoslov od svojega služabnika.« 16 Toda on je
rekel: » Kakor živi Gospod, pred katerim stojim, ne
bom ničesar sprejel.« Silil ga je, da to vzame; toda
zavrnil je. 17 Naamán je rekel: »Ali ne bo, prosim te,
dano tvojemu služabniku, tovor prsti za dve muli? Kajti
tvoj služabnik odslej ne bo daroval niti žgalne daritve
niti klavne daritve drugim bogovom, razen Gospodu. 18
V tej stvari pa naj Gospod odpusti svojemu služabniku,
da ko gre moj gospodar v Rimónovo hišo, da tam
obožuje in se naslanja na mojo roko in se priklonim v
Rimónovi hiši. Ko se priklonim v Rimónovi hiši, naj
Gospod v tej stvari odpusti svojemu služabniku.« 19
Rekel mu je: »Pojdi v miru.« Tako je odšel od njega del
poti. 20 Toda Gehazí, služabnik Božjega moža Elizeja,
je rekel: »Glej, moj gospodar je prizanesel temu Sircu
Naamánu v tem, da iz njegovih rok ni sprejel tega,
kar je prinesel. Toda kakor živi Gospod bom stekel za
njim in od njega nekaj vzel.« 21 Tako je Gehazí sledil
Naamánu. Ko ga je Naamán videl teči za seboj, je
upočasnil bojni voz, da ga sreča in rekel: » Ali je vse
dobro?« 22 Ta je rekel: »Vse je dobro. Moj gospodar
me je poslal, rekoč: ›Glej, celo sedaj sta prišla k meni z
gore Efrájim dva mladeniča izmed preroških sinov. Daj
jima, prosim te, talent srebra in dve menjavi oblačil.‹«
23 Naamán je rekel: »Bodi zadovoljen, vzemi dva
talenta.« Silil ga je in dva talenta srebra povezal v dve
vreči, z dvema menjavama oblačil in jih položil na dva
izmed svojih služabnikov in nosila sta jih pred njim.
24 Ko je prišel k stolpu, jih je vzel iz njune roke in jih
shranil v hiši, moža pa je pustil oditi in sta odšla. 25
Toda sam je vstopil in obstal pred svojim gospodarjem.
Elizej mu je rekel: »Od kod prihajaš, Gehazí?« Rekel
je: »Tvoj služabnik ni šel nikamor.« 26 Rekel mu je:
»Mar ni moje srce odšlo s teboj, ko se je mož ponovno
obrnil nazaj iz svojega bojnega voza, da te sreča? Mar
je čas, da prejemaš denar, da prejemaš obleke, oljčne
nasade, vinograde, ovce, vole, služabnike in dekle? 27
Zato se bo Naamánova gobavost trdno prijela tebe in
tvojega semena na veke.« In izpred njegove prisotnosti
je odšel gobav, tako bel kakor sneg.

6 Sinovi prerokov so Elizeju rekli: »Glej torej, kraj,
kjer prebivamo s teboj, je za nas preveč utesnjen.
2 Naj gremo, prosimo te, k Jordanu in si od tam vsak
mož vzame bruno in si tam zgradimo kraj, kjer bomo
lahko prebivali.« Odgovoril je: »Pojdite.« 3 Nekdo je
rekel: »Bodi zadovoljen, prosim te in pojdi s svojimi
služabniki.« Odgovoril je: »Šel bom.« 4 Tako je šel z
njimi. In ko so prišli k Jordanu, so sekali les. 5 Toda
ko je nekdo podiral drevo, je glava sekire padla v
vodo in zavpil je ter rekel: »Ojoj, gospod! Kajti bila je
izposojena.« 6 Božji mož je rekel: »Kam je padla?« Ta
mu je pokazal kraj. In odsekal je palico ter jo vrgel tja
in železo je zaplavalo. 7 Zato je rekel: »Vzemi to k
sebi.« In iztegnil je svojo roko in jo vzel. 8 Potem se je
sirski kralj vojskoval zoper Izraela in se posvetoval
s svojimi služabniki, rekoč: »Na tem in tem kraju bo
moj tabor.« 9 Božji mož pa je k Izraelovemu kralju
poslal, rekoč: »Pazi, da ne greš mimo tega kraja,
kajti tja dol so prišli Sirci.« 10 Izraelov kralj je poslal
h kraju, o katerem mu je povedal Božji mož, ga o
njem posvaril in tam se je rešil, ne samo enkrat ali
dvakrat. 11 Zato je bilo srce sirskega kralja zaradi te
stvari boleče vznemirjeno. Poklical je svoje služabnike
in jim rekel: »Ali mi ne boste pokazali, kdo izmed nas
je za Izraelovega kralja?« 12 Nekdo izmed njegovih
služabnikov je rekel: »Nihče, moj gospod, oh kralj,
temveč prerok Elizej, ki je v Izraelu, govori Izraelovemu
kralju besede, ki jih ti govoriš v svoji spalnici.« 13
Rekel je: »Pojdi in poglej, kje je, da bom lahko poslal
in ga zgrabil.« Bilo mu je povedano, rekoč: »Glej, on je
v Dotánu.« 14 Zato je tja poslal konje, bojne vozove
in veliko vojsko. Prišli so ponoči in obkolili mesto. 15
Ko je služabnik Božjega moža zgodaj vstal in odšel
naprej, glej, vojska je obkolila mesto, tako s konji kakor
bojnimi vozovi. Njegov služabnik mu je rekel: »Ojoj,
moj gospod! Kaj bomo storili?« 16 Odgovoril je: »Ne
boj se, kajti tistih, ki so z nami, je več kakor tistih, ki so
z njimi.« 17 Elizej je molil in rekel: » Gospod, prosim
te, odpri njegove oči, da bo lahko videl.« Gospod je
odprl oči mladeniča in ta je videl in glej, gora je bila
polna konj in ognjenih bojnih voz naokoli Elizeja. 18
Ko so prišli dol k njemu, je Elizej molil h Gospodu
in rekel: »Udari to ljudstvo, prosim te, s slepoto.« In
udaril jih je s slepoto glede na Elizejevo besedo. 19
Elizej jim je rekel: »To ni pot niti ni to mesto. Sledite
mi in privedel vas bom k človeku, ki ga iščete.« Toda
odvedel jih je v Samarijo. 20 Ko so prišli v Samarijo,
se je pripetilo, da je Elizej rekel: » Gospod, odpri oči
teh mož, da bodo lahko videli.« In Gospod je odprl
njihove oči in so videli in glej, bili so sredi Samarije.
21 Ko jih je Izraelov kralj videl, je rekel Elizeju: »Moj
oče, ali naj jih udarim? Ali naj jih udarim?« 22 Ta pa je
odgovoril: »Ne boš jih udaril. Mar bi udaril tiste, ki si
jih odvedel ujete s svojim mečem in s svojim lokom?
Prednje postavi kruh in vodo, da bodo lahko jedli in
pili in šli k svojemu gospodarju.« 23 Zanje je pripravil
veliko preskrbo in ko so pojedli in popili, jih je poslal
proč in odšli so k svojemu gospodarju. Tako čete iz
Sirije niso nič več prihajale v deželo Izrael. 24 Po tem
se je pripetilo, da je sirski kralj Ben Hadád zbral vso
svojo vojsko, odšel gor in oblegal Samarijo. 25 Tam v
Samariji pa je bila velika lakota. Glej, oblegali so jo,
dokler ni bila oslovska glava prodana za osemdeset
koščkov srebra in četrtinka kaba golobjega iztrebka za
pet koščkov srebra. 26 Medtem ko se je Izraelov kralj
sprehajal po obzidju, je k njemu zavpila ženska, rekoč:
»Pomagaj, moj gospod, oh kralj.« 27 Ta ji je rekel: »Če
ti Gospod ne pomaga, od kod naj ti jaz pomagam? Iz
skednja ali iz vinske stiskalnice?« 28 Kralj ji je rekel:
»Kaj te pesti?« Odgovorila je: »Ta ženska mi je rekla:
›Daj svojega sina, da ga bomo lahko danes pojedli,
mojega sina pa bomo pojedli jutri.‹« 29 Tako smo
skuhali mojega sina in ga pojedli. Naslednji dan pa
sem ji rekla: »Daj svojega sina, da ga bomo lahko
pojedli.« Ona pa je svojega sina skrila. 30 Pripetilo
se je, ko je kralj slišal besede ženske, da je pretrgal
svoja oblačila. Prek obzidja je šel mimo in ljudstvo
je gledalo in glej, na svojem telesu je imel spodaj
vrečevino. 31 Potem je rekel: »Bog naj mi stori tako in
še več, če bo glava Šafátovega sina Elizeja, ta dan
obstala na njem.« 32 Toda Elizej je sedel v svoji hiši in
starešine so sedeli z njim. In kralj je izpred sebe poslal
moža, toda malo preden je poslanec prišel k njemu,
je starešinam rekel: »Ali vidite, kako je ta sin morilca
poslal, da mi vzame mojo glavo? Poglejte, ko pride
poslanec, zaprite vrata in ga trdno držite pri vratih. Mar
ni zvok stopal njegovega gospodarja za njim?« 33
Medtem ko je še govoril z njimi, glej, je dol k njemu
prišel poslanec in rekel: »Glej to zlo je od Gospoda.
Zakaj bi še čakal na Gospoda?«

7 Potem je Elizej rekel: »Poslušaj besedo od Gospoda:
›Tako govori Gospod: ›Jutri okoli tega časa bo v
velikih vratih Samarije mera fine moke prodajana za
šekel in dve meri ječmena za šekel.‹« 2 Potem je
gospod, na čigar roko se je kralj naslanjal, odgovoril
Božjemu možu in rekel: »Glej, če bi Gospod naredil
okna na nebu, mar bi se to lahko zgodilo?« On pa je
rekel: »Glej, to boš videl s svojimi lastnimi očmi, toda
od tega ne boš jedel.« 3 Ob vhodu velikih vrat so bili
štirje gobavci in drug drugemu so rekli: »Čemu tukaj
sedimo, dokler ne umremo? 4 Če rečemo: ›Vstopili
bomo v mesto, potem je lakota v mestu in bomo tam
umrli. Če pa mirno sedimo tukaj, bomo tudi umrli.
Sedaj torej pridite in padimo v vojsko Sircev. Če nas

rešijo žive, bomo živeli, če pa nas ubijejo, bomo samo
umrli.‹« 5 V poltemi so se dvignili, da gredo v tabor
Sircev. Ko so prišli k najbolj oddaljenemu delu tabora
Sircev, glej, tam ni bilo nobenega moža. 6 Kajti Gospod
je vojski Sircev storil, da slišijo hrup bojnih vozov in
hrup konjev, celó hrup velike vojske in drug drugemu
so rekli: »Glejte, Izraelov kralj je zoper nas najel kralje
Hetejcev in kralje Egipčanov, da pridejo nad nas.«
7 Zato so vstali in v poltemi zbežali in pustili svoje
šotore, svoje konje in svoje osle, celo tabor, kakor je
bil in pobegnili za svoje življenje. 8 Ko so ti gobavci
prišli k najbolj oddaljenemu delu tabora, so odšli v
en šotor in jedli, pili in od tam odnesli srebro, zlato
in oblačilo ter odšli in to skrili in ponovno prišli ter
vstopili v drug šotor in tudi od tam odnesli in odšli ter
to skrili. 9 Potem so drug drugemu rekli: »Ne delamo
dobro. Ta dan je dan dobrih novic, mi pa molčimo. Če
nadaljujemo do jutranje svetlobe, bo nad nas prišla
neka vragolija. Sedaj torej pridite, da bomo lahko šli in
povedali kraljevi družini.« 10 Tako so prišli in zaklicali
vratarju mesta. Povedali so jim, rekoč: »Prišli smo k
taboru Sircev in glejte, tam ni bilo nobenega moža niti
človeškega glasu, temveč privezani konji, privezani
osli in šotori, kakor so bili.« 11 Poklical je vratarje in to
so povedali znotraj kraljeve hiše. 12 Kralj je ponoči
vstal in svojim služabnikom rekel: »Sedaj vam bom
pokazal, kaj so nam storili Sirci. Vedo, da smo lačni,
zato so odšli iz tabora, da se skrijejo na polju, rekoč:
›Ko pridejo iz mesta, jih bomo žive ujeli in pridemo
v mesto.‹« 13 Eden izmed njegovih služabnikov je
odgovoril in rekel: »Naj nekateri vzamejo, prosim te,
pet izmed konjev, ki so še, ki so ostali v mestu (glej,
oni so kakor vsa Izraelova množica, ki je ostala v
njem. Glej, pravim, oni so celo kakor vsa množica
Izraelcev, ki so použiti) in pošljimo ter poglejmo.« 14
Vzeli so torej dva bojna voza [s] konji in kralj je poslal
za sirsko vojsko, rekoč: »Pojdite in poglejte.« 15 Za
njimi so odšli do Jordana in glej, vsa pot je bila polna
oblek in posod, ki so jih Sirci v svoji naglici odvrgli.
Poslanci so se vrnili in povedali kralju. 16 Ljudstvo je
odšlo ven in oplenilo šotore Sircev. Tako je bila mera
fine moke prodajana za šekel in dve meri ječmena
za šekel, glede na Gospodovo besedo. 17 Kralj je
določil gospoda, na čigar roko se je naslanjal, da je
zadolžen za velika vrata, ljudstvo pa ga je v velikih
vratih pomendralo in je umrl, kakor je rekel Božji mož,
ki je govoril, ko je dol k njemu prišel kralj. 18 Pripetilo
se je, kakor je Božji mož govoril kralju, rekoč: »Dve
meri ječmena za šekel in mera fine moke za šekel
bosta jutri okrog tega časa v velikih vratih Samarije.«
19 Tisti gospod je Božjemu možu odgovoril in rekel:
»Sedaj glej, če bi Gospod naredil okna na nebu, mar bi
se to lahko zgodilo?« In ta je rekel: »Glej, to boš videl
s svojimi lastnimi očmi, toda od tega ne boš jedel.« 20
In tako ga je to doletelo, kajti ljudstvo ga je pomendralo
v velikih vratih in je umrl.

8 Potem je Elizej spregovoril ženski, katerega sina je
obudil v življenje, rekoč: »Vstani in pojdi, ti in tvoja
družina in začasno prebivaj kjerkoli lahko prebivaš,
kajti Gospod je poklical lakoto in ta bo tudi prišla nad
deželo [za] sedem let.« 2 Ženska je vstala in storila po
besedi Božjega moža in šla s svojo družino in sedem
let začasno prebivala v filistejski deželi. 3 Ob koncu
sedmih let se je pripetilo, da se je ženska vrnila iz
filistejske dežele in šla naprej, da kliče h kralju za svojo
hišo in za svoje polje. 4 Kralj je govoril z Gehazíjem,
služabnikom Božjega moža, rekoč: »Povej mi, prosim
te, vse velike stvari, ki jih je storil Elizej.« 5 Pripetilo se
je, medtem ko je kralju pripovedoval, kako je truplo
oživil v življenje, glej, da je ženska, čigar sina je oživil
v življenje, klicala h kralju za svojo hišo in svoje polje.
Gehazí je rekel: »Moj gospod, oh kralj, to je ženska
in to je njen sin, ki ga je Elizej oživil v življenje.« 6
Ko je kralj žensko vprašal, mu je povedala. Tako ji
je kralj določil nekega častnika, rekoč: »Povrni vse,
kar je bilo njeno in vse sadove polja, od dneva, ko
je zapustila deželo, celo do sedaj.« 7 Elizej je prišel
v Damask in sirski kralj Ben Hadád je bil bolan in
povedano mu je bilo, rekoč: »Božji mož je prišel sèm.«
8 Kralj je rekel Hazaélu: »V svojo roko vzemi darilo
in pojdi, srečaj Božjega moža in pri njem poizvedi od
Gospoda, rekoč: ›Ali bom okreval od te bolezni?‹«
9 Tako je Hazaél odšel, da ga sreča in s seboj vzel
darilo, celo vsako dobro stvar iz Damaska, breme za
štirideset kamel in prišel, obstal pred njim ter rekel:
»Tvoj sin, sirski kralj Ben Hadád, me je poslal k tebi,
rekoč: ›Ali bom okreval od te bolezni?‹« 10 Elizej mu
je rekel: »Pojdi, reci mu: ›Ti zagotovo lahko okrevaš, ‹
vendar mi je Gospod pokazal, da bo zagotovo umrl.«
11 Trdno je naravnal svoje obličje, dokler ni pobledel in
Božji mož je zajokal. 12 Hazaél je rekel: »Zakaj joka
moj gospod?« In ta je odgovoril: »Ker poznam zlo,
ki ga boš storil Izraelovim otrokom. Njihova oporišča
boš požgal, njihove mladeniče boš pobil z mečem,
raztreščil njihove otroke in razparal njihove nosečnice.«
13 Hazaél je rekel: »Toda ali je tvoj služabnik pes, da bi
storil to veliko stvar?« Elizej je odgovoril: » Gospod mi
je pokazal, da boš postal kralj nad Sirijo.« 14 Tako
je odšel od Elizeja in prišel k svojemu gospodarju,
ki mu je rekel: »Kaj ti je Elizej povedal?« Odgovoril
je: »Povedal mi je, da boš zagotovo okreval.« 15
Naslednji dan pa se je pripetilo, da je vzel debelo
cunjo, jo namočil v vodi in jo razprostrl na njegov
obraz, tako da je umrl in namesto njega je zakraljeval

Hazaél. 16 V petem letu Joráma, sina Izraelovega
kralja Ahába, takrat je bil Józafat Judov kralj, je začel
kraljevati Jehorám, sin Judovega kralja Józafata. 17
Dvaintrideset let je bil star, ko je začel kraljevati in
v Jeruzalemu je kraljeval osem let. 18 Hodil je po
poti Izraelovih kraljev, kakor je počela Ahábova hiša,
kajti Ahábova hči je bila njegova žena. Počel je zlo v
Gospodovih očeh. 19 Vendar Gospod ni hotel uničiti
Juda zaradi svojega služabnika Davida, kakor mu je
obljubil, da bo vedno dal svetlobo njemu in njegovim
otrokom. 20 V njegovih dneh se je Edóm spuntal izpod
Judove roke in si nad seboj postavil kralja. 21 Tako je
Jorám odšel v Caír in vsi njegovi bojni vozovi z njim in
vstal je ponoči in udaril Edómce, ki so ga obdali naokoli
in poveljnike bojnih vozov. In ljudstvo je pobegnilo v
svoje šotore. 22 Vendar se je Edóm spuntal izpod
Judove roke do današnjega dne. Potem se je ob istem
času spuntala Libna. 23 Ostala Jorámova dela in
vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Judovih kraljev? 24 Jorám je zaspal s svojimi očeti
in je bil s svojimi očeti pokopan v Davidovem mestu
in namesto njega je zakraljeval njegov sin Ahazjá.
25 V dvanajstem letu Joráma, sina Izraelovega kralja
Ahába, je začel kraljevati Ahazjá, sin Judovega kralja
Jehoráma. 26 Ahazjá je bil star dvaindvajset let, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval eno leto.
Ime njegove matere je bilo Ataljá, hči Izraelovega kralja
Omrija. 27 Hodil je po poti Ahábove hiše in počel zlo v
Gospodovih očeh, kakor je počela Ahábova hiša, kajti
bil je zet Ahabove hiše. 28 Z Ahábovim sinom Jorámom
je odšel na vojno zoper sirskega kralja Hazaéla v
Ramót Gileád in Sirci so ranili Joráma. 29 Kralj Jorám
je odšel nazaj, da bi bil v Jezreélu ozdravljen ran, ki
so mu jih zadali Sirci pri Rami, ko se je boril zoper
sirskega kralja Hazaéla. In Ahazjá, sin Judovega kralja
Jehoráma, je odšel dol, da pogleda Ahábovega sina
Joráma v Jezreélu, ker je bil bolan.

9 Prerok Elizej je poklical enega izmed preroških
otrok in mu rekel: »Opaši svoja ledja, v svojo roko
vzemi to stekleničko olja in pojdi v Ramót Gileád 2 in
ko prideš tja, tam poglej za Jehújem, sinom Józafata,
Nimšíjevim sinom in vstopi in naj vstane izmed svojih
bratov in ga odvedi v notranjo sobo. 3 Potem vzemi
stekleničko olja, ga izlij na njegovo glavo in reci:
›Tako govori Gospod: ›Mazilil sem te za kralja nad
Izraelom.‹‹ Potem odpri vrata, zbeži in ne obotavljaj
se.« 4 Tako je mladenič, mladi mož prerok, odšel do
Ramót Gileáda. 5 Ko je prišel, glej, so poveljniki vojske
sedeli in rekel je: »Naročilo imam zate, oh poveljnik.«
Jehú je rekel: »Za katerega izmed nas vseh?« Rekel
je: »Zate, oh poveljnik.« 6 Ta je vstal in odšel v hišo in
na njegovo glavo je izlil olje ter mu rekel: »Tako govori
Gospod, Izraelov Bog: ›Mazilil sem te za kralja nad
Gospodovim ljudstvom, celó nad Izraelom. 7 Udaril boš
hišo svojega gospodarja Ahába, da lahko maščujem
kri svojih služabnikov prerokov in kri vseh Gospodovih
služabnikov pri Jezabelini roki. 8 Kajti celotna Ahábova
hiša bo uničena in od Ahába bom iztrebil tistega, ki
lula proti zidu in tistega, ki je zaprt in je ostal v Izraelu.
9 Ahábovo hišo bom naredil podobno hiši Nebátovega
sina Jerobeáma in podobno hiši Ahíjevega sina Bašája
10 in psi bodo pojedli Jezabelo na jezreélskem deležu
in nikogar ne bo, da bi jo pokopal.‹‹ In odprl je vrata
ter zbežal. 11 Potem je Jehú prišel k služabnikom
svojega gospoda in nekdo mu je rekel: » Ali je vse
dobro? Zakaj je ta nori človek prišel k tebi?« Rekel jim
je: »Poznate moža in njegovo govorjenje.« 12 Rekli so:
» To je laž. Povej nam torej.« Rekel je: »Tako in tako
mi je rekel, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Mazili sem te
za kralja nad Izraelom.‹‹ 13 Potem so pohiteli in vsak
mož je vzel svojo obleko in jo položil pod njega na vrhu
stopnic in zatrobili so s šofarji, rekoč: »Jehú je kralj.«
14 Tako je Jehú, Józafatov sin, Nimšíjev sin, koval
zaroto zoper Joráma. (Torej Jorám se je zadrževal v
Ramót Gileádu, on in ves Izrael, zaradi sirskega kralja
Hazaéla. 15 Toda kralj Jorám se je vrnil, da bi bil v
Jezreélu ozdravljen ran, ki so mu jih zadali Sirci, ko se
je bojeval s sirskim kraljem Hazaélom.) Jehú je rekel:
»Če tako mislite, potem naj nihče ne gre naprej niti naj
ne zbeži iz mesta, da bi šel to povedat v Jezreél.« 16
Tako je Jehú jahal na bojnem vozu in odšel v Jezreél,
kajti tam je ležal Jorám. In Judov kralj Ahazjá je prišel
dol, da vidi Joráma. 17 Tam je stal stražar na stolpu v
Jezreélu in ogledoval Jehújevo skupino, medtem ko je
prihajala in rekel: »Vidim skupino.« Jorám je rekel:
»Vzemi konjenika in ga pošlji, da jih sreča in naj reče:
› Ali je mir?‹« 18 Tako je nekdo odšel na konjskem
hrbtu, da ga sreča in rekel: »Tako govori kralj: › Je to
mir?‹« Jehú je rekel: »Kaj imaš opraviti z mirom? Obrni
se za menoj.« Stražar je povedal, rekoč: »Poslanec je
prišel do njih, toda ne vrača se.« 19 Potem je poslal
ven drugega, na konjskem hrbtu, ki je prišel k njim
in rekel: »Tako govori kralj: › Ali je mir?‹« Jehú je
odgovoril: »Kaj imaš opraviti z mirom? Obrni se za
menoj.« 20 Stražar je povedal, rekoč: »Prišel je celo
k njim, toda ne vrača se in vožnja je podobna vožnji
Nimšíjevega sina Jehúja, kajti divje vozi.« 21 Jorám je
rekel: »Pripravite.« In njegov bojni voz je bil pripravljen.
Izraelov kralj Jorám in Judov kralj Ahazjá sta odšla ven,
vsak na svojem bojnem vozu in odšla sta ven zoper
Jehúja in ga srečala na deležu Jezreélca Nabóta. 22
Pripetilo se je, ko je Jorám zagledal Jehúja, da je rekel:
» Ali je mir, Jehú?« Odgovoril je: »Kakšen mir, dokler

je tako mnogo vlačugarstev in čaranj tvoje matere
Jezabele?« 23 Jorám je obrnil svoji roki, pobegnil in
rekel Ahazjáju: » To je izdaja, oh Ahazjá.« 24 Jehú
je z vso svojo močjo napel lok in zadel Jehoráma
med lopatici in puščica je izšla pri njegovem srcu in
zgrudil se je na svoj bojni voz. 25 Potem je Jehú rekel
svojemu poveljniku Bidkárju: »Poberi ga in vrzi ga na
delež polja Jezreélca Nabóta, kajti spomni se, kako je
Gospod nanj položil to breme, ko sva jaz in ti skupaj
jahala za njegovim očetom Ahábom: 26 ›Zagotovo
sem včeraj videl Nabótovo kri in kri njegovih sinov,
govori Gospod, in jaz te bom poplačal na tem deležu,
govori Gospod.‹ Sedaj ga torej vzemi in vrzi na kos
zemlje, glede na Gospodovo besedo.« 27 Toda ko
je Judov kralj Ahazjá to videl, je zbežal po poti vrtne
hiše. Jehú je sledil za njim in rekel: »Udarite tudi
njega na bojnem vozu.« Storili so tako ob vzponu na
Gur, ki je poleg Jibleáma. In pobegnil je v Megído
ter tam umrl. 28 Njegovi služabniki so ga na bojnem
vozu prenesli v Jeruzalem in ga pokopali v njegovem
mavzoleju, z njegovimi očeti, v Davidovem mestu.
29 V enajstem letu Ahábovega sina Joráma je nad
Judom začel kraljevati Ahazjá. 30 Ko je Jehú prišel v
Jezreél, je Jezabela slišala o tem in si naličila svoj
obraz, okrasila svojo glavo in pogledala skozi okno. 31
Ko je Jehú vstopil pri velikih vratih, je rekla: » Ali je
imel Zimrí, ki je usmrtil svojega gospodarja, mir?« 32
Svoj obraz je povzdignil proti oknu in rekel: »Kdo je na
moji strani? Kdo?« K njemu so pogledali dva ali trije
evnuhi. 33 Rekel je: »Vrzite jo dol.« Tako so jo vrgli
dol in nekaj njene krvi je poškropilo zid in konje; in
pomendral jo je pod stopalom. 34 Ko je vstopil, je jedel,
pil in rekel: »Pojdite, poglejte sedaj to prekleto žensko
in jo pokopljite, kajti kraljeva hči je.« 35 Odšli so, da
jo pokopljejo, toda niso našli od nje več kot lobanjo,
stopala in dlani njenih rok. 36 Zato so ponovno prišli in
mu povedali. Rekel je: »To je beseda od Gospoda,
ki jo je govoril po svojem služabniku, Tišbéjcu Eliju,
rekoč: ›V Jezreélovem deležu bodo psi jedli Jezabelino
meso. 37 In Jezabelino truplo bo kakor iztrebek na
obličju polja v Jezreélovem deležu, tako da ne bodo
rekli: ›To je Jezabela.‹«

10 Aháb je imel v Samariji sedemdeset sinov. Jehú je
napisal pisma in jih poslal v Samarijo k vladarjem
Jezreéla, k starešinam in tistim, ki so vzgajali Ahábove
otroke, rekoč: 2 »Torej takoj, ko to pismo pride k
vam, glede na to, da so sinovi vašega gospodarja
z vami in so tam z vami bojni vozovi in konji, tudi
utrjeno mesto in bojna oprema, 3 izberite najboljšega
in najprimernejšega izmed sinov svojega gospodarja in
ga postavite na prestol njegovega očeta in se borite za
hišo svojega gospodarja.« 4 Toda silno so se bali in
rekli: »Glej, dva kralja nista obstala pred njim, kako
bomo torej obstali mi?« 5 In ta, ki je bil nad hišo in
ta, ki je bil nad mestom, tudi starešine in vzgojitelji
otrok, so poslali k Jehúju, rekoč: »Tvoji služabniki smo
in storili bomo vse, kar nam boš naročil. Ne bomo
postavili nobenega kralja. Stôri to, kar je dobro v tvojih
očeh.« 6 Potem jim je drugič napisal pismo, rekoč: »Če
ste moji in če boste prisluhnili mojemu glasu, vzemite
glave mož sinov svojega gospodarja in do jutri ob tem
času pridite k meni v Jezreél.« Torej kraljevi sinovi, ki
jih je bilo sedemdeset oseb, so bili z mestnimi velikaši,
ki so jih vzgajali. 7 Pripetilo se je, ko je pismo prišlo do
njih, da so vzeli kraljeve sinove in usmrtili sedemdeset
oseb in njihove glave dali v košare in mu jih poslali
v Jezreél. 8 Tja je prišel poslanec in mu povedal,
rekoč: »Prinesli so glave kraljevih sinov.« Rekel je:
»Do jutra jih naložite na dva kupa ob vhodu v velika
vrata.« 9 Zjutraj se je pripetilo, da je odšel ven, obstal
in vsemu ljudstvu rekel: » Bodite pravični. Glejte, koval
sem zaroto zoper svojega gospodarja in ga usmrtil,
toda kdo je usmrtil vse te? 10 Vedite torej, da ne
bo padlo na zemljo ničesar od Gospodove besede,
ki jo je Gospod govoril glede Ahábove hiše, kajti
Gospod je storil to, kar je govoril po svojem služabniku
Eliju.« 11 Tako je Jehú usmrtil vse, kar je od Ahábove
hiše ostalo v Jezreélu, vse njegove velikaše, njegovo
žlahto in njegove duhovnike, dokler mu ni preostal
niti eden. 12 Vstal je, odšel in prišel v Samarijo. In
ko je bil pri strižni hiši ob poti, 13 se je Jehú srečal z
brati Judovega kralja Ahazjája in rekel: »Kdo ste?«
Odgovorili so: »Mi smo Ahazjájevi bratje in gremo dol,
da pozdravimo kraljeve otroke in otroke kraljice.« 14
Rekel je: »Zgrabite jih žive.« Zgrabili so jih žive in jih
usmrtili pri jami strižne hiše, celó dvainštirideset mož.
Niti ni pustil nobenega izmed njih. 15 Ko je odpotoval
od tam, je naletel na Rehábovega sina Jonadába, ki
je prihajal, da se sreča z njim. Pozdravil ga je in mu
rekel: »Je tvoje srce iskreno, kakor je moje srce s
tvojim srcem?« Jonadáb je odgovoril: »Je.« »Če je
tako, mi podaj svojo roko.« Podal mu je svojo roko
in vzel ga je gor k sebi na bojni voz. 16 Rekel je:
»Pridi z menoj in poglej mojo gorečnost za Gospoda.«
Tako so ga primorali, da se pelje na njegovem bojnem
vozu. 17 Ko je prišel v Samarijo, je usmrtil vse, ki so
Ahábu preostali v Samariji, dokler jih ni uničil, glede na
Gospodovo besedo, ki jo je govoril Eliju. 18 Jehú je
vse ljudstvo zbral skupaj in jim rekel: »Aháb je malo
služil Báalu, toda Jehú mu bo bolj služil. 19 Zdaj torej
pokličite k meni vse Báalove preroke, vse njegove
služabnike in vse njegove duhovnike. Naj nihče ne
manjka, kajti imam veliko klavno daritev, da jo opravim
Báalu. Kdorkoli bo manjkal, ta ne bo živel.« Toda

Jehú je to storil v premetenosti, z namenom, da bi
lahko uničil Báalove oboževalce. 20 Jehú je rekel:
»Razglasite slovesen zbor za Báala.« In to so razglasili.
21 Jehú je poslal po vsem Izraelu in prišli so vsi Báalovi
oboževalci, tako da ni ostalo nobenega človeka, ki ne
bi prišel. Prišli so v Báalovo hišo in Báalova hiša je
bila polna od enega konca do drugega. 22 Tistemu,
ki je bil nad oblačilnico, je rekel: »Prinesi talarje za
vse Báalove oboževalce.« In prinesel jim je talarje. 23
Jehú in Rehábov sin Jonadáb sta odšla v Báalovo hišo
in Báalovim oboževalcem rekla: »Preiščite in poglejte,
da ni tukaj z vami kakega Gospodovega služabnika,
temveč samo Báalovi oboževalci.« 24 Ko so vstopili,
da darujejo klavne daritve in žgalne daritve, je Jehú
zunaj določil osemdeset mož in rekel: » Če katerikoli
izmed mož, ki sem jih privedel v vaše roke, pobegne,
kdor mu pusti oditi, bo njegovo življenje za življenje
od tistega.« 25 Pripetilo se je, takoj ko je končal z
darovanjem žgalne daritve, da je Jehú rekel straži
in poveljnikom: »Vstopite in jih pobijte; naj nihče ne
pride naprej.« In udarili so jih z ostrino meča. Straža in
poveljniki so jih vrgli ven in odšli v mesto Báalove hiše.
26 Iz Báalove hiše so prinesli podobe in jih sežgali. 27
Porušili so Báalovo podobo, zrušili Báalovo hišo in jo
naredili za straniščno hišo do današnjega dne. 28 Tako
je Jehú uničil Báala iz Izraela. 29 Vendar se od grehov
Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil,
da greši, Jehú ni odvrnil od sledenja za njimi, namreč
zlatih telet, ki sta bila v Betelu in v Danu. 30 Gospod je
rekel Jehúju: »Ker si storil dobro v izvrševanju tega, kar
je pravilno v mojih očeh in si Ahábovi hiši storil glede
na vse, kar je bilo na mojem srcu, bodo tvoji otroci
četrtega rodu sedeli na Izraelovem prestolu.« 31 Toda
Jehú ni pazil, da bi se z vsem srcem ravnal po postavi
Gospoda, Izraelovega Boga, kajti ni se oddvojil od
Jerobeámovih grehov, ki je Izraela pripravil, da greši.
32 V tistih dneh je Gospod začel obsekavati Izraela in
Hazaél jih je udaril po vseh Izraelovih pokrajinah; 33
od Jordana proti vzhodu, vso deželo Gileád, Gádovce,
Rubenovce in Manásejce, od Aroêrja, ki je pri reki
Arnón, celo Gileád in Bašán. 34 Torej preostala izmed
Jehújevih dejanj in vse, kar je storil in vsa njegova
moč, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih
kraljev? 35 Jehú je zaspal s svojimi očeti in pokopali so
ga v Samariji. Namesto njega je zakraljeval njegov sin
Joaház. 36 Časa, ko je Jehú kraljeval nad Izraelom, v
Samariji, je bilo osemindvajset let.

11 Ko je Ahazjájeva mati Ataljá videla, da je njen
sin mrtev, je vstala in uničila vse kraljevo seme.
2 Toda Jošéba, hči kralja Joráma, Ahazjájeva [pol]
sestra, je vzela Ahazjájevega sina Joáša in ga ukradla
izmed kraljevih sinov, ki so bili umorjeni in ju pred
Ataljo skrila v spalnici, njega in njegovo dojiljo, tako
da ni bil umorjen. 3 Šest let je bil skrit v Gospodovi
hiši. In Ataljá je kraljevala nad deželo. 4 Sedmo leto
pa je Jojadá poslal in zbral vladarje nad stotimi, s
poveljniki straže in jih privedel k sebi v Gospodovo
hišo in z njimi sklenil zavezo in od njih v Gospodovi
hiši vzel prisego in jim pokazal kraljevega sina. 5
Zapovedal jim je, rekoč: »To je stvar, ki jo boste storili.
Tretjina izmed vas, ki vstopate na šabat, boste torej
čuvaji straže kraljeve hiše. 6 Tretjina bo pri Surskih
velikih vratih in tretjina pri velikih vratih zadaj za stražo.
Tako boste stražili hišo, da ta ne bo vlomljena. 7 Dva
dela izmed vas vseh, ki greste na šabat naprej, celo
ti bodo stražili Gospodovo hišo okoli kralja. 8 Obdali
boste kralja, vsak človek s svojim orožjem v svoji
roki in kdor pride v doseg, naj bo umorjen in bodite s
kraljem, ko ta odhaja in ko prihaja.« 9 Poveljniki nad
stotimi so storili glede na vse stvari, ki jih je duhovnik
Jojadá zapovedal in vzeli so vsak mož svoje može, ki
naj bi vstopili na šabat, s tistimi, ki naj bi šli ven na
šabat in prišli k duhovniku Jojadáju. 10 Poveljnikom
nad stotimi je duhovnik izročil puščice in ščite kralja
Davida, ki so bili v Gospodovem templju. 11 Straža je
stala, vsak mož s svojim orožjem v svoji roki, okoli
kralja, od desnega vogala templja, do levega vogala
templja, vzdolž poleg oltarja in templja. 12 Naprej je
pripeljal kraljevega sina, nanj nadel krono, mu dal
pričevanje in postavili so ga [za] kralja in ga mazilili.
Ploskali so s svojimi rokami in govorili: »Živel kralj.« 13
Ko je Ataljá slišala hrup straže in ljudstva, je prišla k
ljudstvu v Gospodov tempelj. 14 Ko je pogledala, glej,
je kralj stal ob stebru, kakor je bila navada in princi s
trobentami poleg kralja in vse ljudstvo dežele se je
veselilo in trobilo s trobentami, Ataljá pa je pretrgala
svoja oblačila in zakričala: »Izdaja, izdaja.« 15 Toda
duhovnik Jojadá je zapovedal poveljnikom nad stotimi,
častnikom vojske in jim rekel: »Med vrstami jo odpeljite
ven iz hiše in tistega, ki ji sledi, ubijte z mečem. Kajti
duhovnik je rekel: ›Naj ne bo umorjena v Gospodovi
hiši.‹« 16 Nanjo so položili roke in odšla je po poti,
po kateri konji pridejo v kraljevo hišo in tam je bila
umorjena. 17 Jojadá je sklenil zavezo med Gospodom,
kraljem in ljudstvom, da bodo Gospodovo ljudstvo, med
kraljem in tudi med ljudstvom. 18 Vse ljudstvo dežele
je vstopilo v Báalovo hišo in jo porušilo. Njegove oltarje
in njegove podobe so temeljito zlomili na koščke in
pred oltarjem usmrtili Báalovega duhovnika Matána. In
duhovnik je določil častnike nad Gospodovo hišo. 19
Vzel je vladarje nad stotimi, poveljnike, stražo in vse
ljudstvo dežele in kralja so privedli dol od Gospodove
hiše in po poti stražarskih velikih vrat prišli h kraljevi
hiši. In usedel se je na prestol kraljev. 20 Vse ljudstvo

dežele se je veselilo in mesto je bilo pomirjeno, Ataljo
pa so usmrtili z mečem poleg kraljeve hiše. 21 Joáš je
bil star sedem let, ko je začel kraljevati.

12 V sedmem letu Jehúja je Joáš začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval štirideset let. Ime
njegove matere je bilo Cibjá iz Beeršébe. 2 Joáš je
delal to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, vse
svoje dni, ko ga je duhovnik Jojadá poučeval. 3 Toda
visoki kraji niso bili odstranjeni. Ljudstvo je še vedno
žrtvovalo in zažigalo kadilo na visokih krajih. 4 Joáš je
rekel duhovnikom: »Ves denar od posvečenih stvari, ki
je prinesen v Gospodovo hišo, celó denar vsakega,
ki gre na račun, denar, ki je določen vsakemu možu
in ves denar, ki pride v srce katerega človeka, da
ga prinese v Gospodovo hišo, 5 naj ga duhovniki
vzamejo k sebi, vsak človek od svojega znanca in naj
popravijo vrzeli hiše, kjerkoli bi se našla kakršnakoli
vrzel.« 6 Toda bilo je tako, da v triindvajsetem letu
kralja Joáša, duhovniki niso popravili vrzeli hiše. 7
Potem je dal kralj Joáš poklicati duhovnika Jojadája
in druge duhovnike ter jim rekel: »Zakaj ne popravite
vrzeli hiše? Sedaj torej ne sprejemajte več denarja od
svojega znanca, temveč ga izročite za vrzeli hiše.«
8 Duhovniki so privolili, da od ljudstva ne sprejmejo
nič več denarja niti za popravilo hišnih vrzeli. 9 Toda
duhovnik Jojadá je vzel zaboj, v njegov pokrov izvrtal
luknjo in ga postavil poleg oltarja, na desni strani, ko
nekdo prihaja h Gospodovi hiši in duhovniki, ki varujejo
vrata, so vanj polagali ves denar, ki je bil prinesen v
Gospodovo hišo. 10 Bilo je tako, ko so videli, da je bilo
v zaboju veliko denarja, sta prišla gor kraljev pisar in
véliki duhovnik ter ga spravila v torbe in preštela denar,
ki je bil najden v Gospodovi hiši. 11 Denar sta izročila,
kakor jima je bilo rečeno, v roke tistih, ki so opravljali
delo, ki so nadzorovali Gospodovo hišo in ga izročila
tesarjem in graditeljem, ki so delali na Gospodovi
hiši, 12 zidarjem in kamnosekom, da kupijo lesa in
klesanega kamna, da popravijo vrzeli Gospodove hiše
in za vse, kar se je porabilo za hišo, da jo popravijo. 13
Vendar za Gospodovo hišo niso bile izdelane skledice
iz srebra, utrinjala, umivalniki, trobente in vsakršne
posode iz zlata ali posode iz srebra, od denarja, ki
je bil prinesen v Gospodovo hišo, 14 temveč so ga
dali delavcem in z njim popravljali Gospodovo hišo.
15 Poleg tega niso delali obračuna z možmi, v čigar
roko so izročili denar, da bi bil podeljen delavcem, kajti
postopali so zvesto. 16 Denar za prekršek in denar za
greh ni bil prinesen v Gospodovo hišo. Ta je pripadal
duhovnikom. 17 Potem je sirski kralj Hazaél odšel gor,
se boril zoper Gat, ga zavzel in Hazaél je svoj obraz
nameril, da gre gor do Jeruzalema. 18 Judov kralj Joáš
je vzel vse posvečene stvari, ki so jih Józafat, Jehorám
in Ahazjá, njegovi očetje, Judovi kralji, posvetili in
svoje lastne posvečene stvari in vse zlato, ki je bilo
najdeno v zakladnicah Gospodove hiše in v kraljevi
hiši in to poslal sirskemu kralju Hazaélu in ta je odšel
proč od Jeruzalema. 19 Ostala Joaševa dela in vse,
kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih
kraljev? 20 Njegova služabnika pa sta vstala, skovala
zaroto in Joáša usmrtila v Milójevi hiši, ki gre dol do
Sila. 21 Kajti njegova služabnika Šimátin sin Jozakarja
in Šomêrjev sin Jozabád sta ga udarila in je umrl.
Pokopali so ga z njegovimi očeti v Davidovem mestu
in namesto njega je zakraljeval njegov sin Amacjá.

13 V triindvajsetem letu Joáša, Ahazjájevega sina,
Judovega kralja, je nad Izraelom, v Samariji, začel
kraljevati Jehújev sin Joaház in kraljeval je sedemnajst
let. 2 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh
in sledil grehom Nebátovega sina Jerobeáma, ki je
Izraela pripravil, da greši; od tega se ni odvrnil. 3
Gospodova jeza je bila vžgana zoper Izrael in vse
njihove dni jih je izročil v roko sirskega kralja Hazaéla
in v roko Hazaélovega sina Ben Hadáda. 4 Joaház je
iskal Gospoda in Gospod mu je prisluhnil, kajti videl
je zatiranje Izraela, ker jih je zatiral sirski kralj. 5
(In Gospod je dal Izraelu rešitelja, tako da so odšli
izpod roke Sircev in Izraelovi otroci so prebivali v
svojih šotorih kakor poprej. 6 Vendar se niso odvrnili
od grehov Jerobeámove hiše, ki je Izraela primoral
grešiti, temveč so hodili v njih in ašere so ostale tudi v
Samariji. 7 Niti ni pustil od ljudstva Joaházu [nikogar]
razen petdesetih konjenikov, desetih bojnih voz in
deset tisoč pešcev, kajti sirski kralj jih je uničil in jih z
mlatenjem naredil podobne prahu. 8 Torej preostala
izmed Joaházovih dejanj in vse, kar je storil in njegova
moč, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih
kraljev? 9 Joaház je zaspal s svojimi očeti in pokopali
so ga v Samariji in namesto njega je zakraljeval njegov
sin Jehoáš. 10 V sedemintridesetem letu Judovega
kralja Joáša je nad Izraelom v Samariji začel kraljevati
Joaházov sin Jehoáš in kraljeval je šestnajst let. 11
Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Ni se
oddvojil od vseh grehov Nebátovega sina Jerobeáma,
ki je Izraela pripravil, da greši, temveč je hodil v
njih. 12 Ostala Jehoáševa dela in vse, kar je storil
in njegova moč, s katero se je boril zoper Judovega
kralja Amacjája, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Izraelovih kraljev? 13 Jehoáš je zaspal s svojimi očeti
in Jerobeám je sédel na njegov prestol in Jehoáš je bil
z Izraelovimi kralji pokopan v Samariji. 14 Torej Elizej
je postal bolan od svoje bolezni, od katere je [tudi]
umrl. Izraelov kralj Jehoáš je prišel dol k njemu, jokal
nad njegovim obrazom in rekel: »Oh moj oče, moj oče,
Izraelov bojni voz in njegovi konjeniki.« 15 Elizej mu

je rekel: »Vzemi lok in puščice.« In vzel si je lok in
puščice. 16 Izraelovemu kralju je rekel: »Svojo roko
položi na lok.« Svojo roko je položil nanj in Elizej je
svoje roke položil na kraljeve roke. 17 Rekel je: »Odpri
okno proti vzhodu.« Odprl ga je. Potem je Elizej rekel:
»Streljaj.« In je izstrelil. Rekel je: »Puščica Gospodove
osvoboditve in puščica osvoboditve od Sirije, kajti Sirce
boš udaril v Aféku, dokler jih ne boš použil.« 18 Rekel
je: »Vzemi puščice.« Vzel jih je. Izraelovemu kralju je
rekel: »Udarjaj ob tla.« Ta je trikrat udaril in obstal. 19
Božji mož je bil nad njim ogorčen in rekel: »Udariti bi
moral petkrat ali šestkrat, potem bi Sirijo udarjal, dokler
je ne bi použil, medtem ko boš sedaj Sirijo udaril samo
trikrat.« 20 Elizej je umrl in so ga pokopali. In v začetku
leta so v deželo vdrle čete Moábcev. 21 Pripetilo se je,
ko so [nekega] moža pokopavali, glej, da so zagledali
četo mož in moža odvrgli v Elizejev mavzolej. Ko je
bil mož spuščen dol in se dotaknil Elizejevih kosti,
je oživel in stopil na svoja stopala. 22 Toda sirski
kralj Hazaél je vse Joaházove dni zatiral Izraela. 23
Gospod pa jim je bil milostljiv in imel sočutje do njih in
spoštovanje do njih zaradi svoje zaveze z Abrahamom,
Izakom in Jakobom in jih ni želel uničiti niti jih še ni
vrgel izpred svoje prisotnosti. 24 Tako je sirski kralj
Hazaél umrl in namesto njega je zakraljeval njegov sin
Ben Hadád. 25 Joaházov sin Jehoáš je mesta ponovno
vzel iz rok Hazaélovega sina Ben Hadáda, ki jih je ta z
vojno vzel iz roke njegovega očeta Joaháza. Jehoáš
ga je trikrat premagal in povrnil Izraelova mesta.

14 V drugem letu Jehoáša, Joaházovega sina,
Izraelovega kralja, je zakraljeval Amacjá, sin
Judovega kralja Joáša. 2 Petindvajset let je bil star,
ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
devetindvajset let. Ime njegove matere je bilo Joadána
iz Jeruzalema. 3 Delal je to, kar je bilo pravilno
v Gospodovih očeh, vendar ne tako kakor njegov
oče David. Delal je glede na vse stvari, kakor jih je
delal njegov oče Joáš. 4 Vendar visoki kraji niso bili
odstranjeni. Ljudstvo je na visokih krajih še vedno
žrtvovalo in zažigalo kadilo. 5 Takoj, ko je bilo kraljestvo
v njegovi roki potrjeno, se je pripetilo, da je umoril
svoja služabnika, ki sta umorila kralja, njegovega
očeta. 6 Toda otrok morilcev ni usmrtil, glede na
to, kakor je pisano v knjigi Mojzesove postave, v
kateri je Gospod zapovedal, rekoč: »Očetje ne bodo
usmrčeni zaradi otrok niti ne bodo otroci usmrčeni
zaradi očetov, temveč bo vsak človek usmrčen zaradi
svojega lastnega greha.« 7 Izmed Edóma jih je v solni
dolini usmrtil deset tisoč in v vojni zavzel Selo in njeno
ime imenoval Jokteél do današnjega dne. 8 Potem
je Amacjá poslal poslance k Jehoášu, sinu Joaháza,
sinu Jehúja, Izraelovega kralja, rekoč: »Pridite, drug
drugemu poglejmo v obraz.« 9 Izraelov kralj Jehoáš
je poslal k Judovemu kralju Amacjáju, rekoč: »Osat,
ki je bil na Libanonu, je poslal k cedri, ki je bila na
Libanonu, rekoč: ›Daj svojo hčer mojemu sinu za
ženo, ‹ pa je tam mimo šla divja zver, ki je bila na
Libanonu in pomendrala osat. 10 Zares si udaril Edóma
in tvoje srce te je povzdignilo. Uživaj v tem in ostani
doma, kajti zakaj bi se vmešaval v svojo bolečino,
da bi padel ti in Juda s teboj?« 11 Toda Amacjá ni
hotel poslušati. Zato je Izraelov kralj Jehoáš odšel
gor in on in Judov kralj Amacjá sta si drug drugemu
pogledala v obraz pri Bet Šemešu, ki pripada Judu. 12
Juda je bil premagan pred Izraelom in pobegnili so
vsak mož k svojim šotorom. 13 Izraelov kralj Jehoáš
je ujel Judovega kralja Amacjája, sina Joáša, sina
Ahazjája, pri Bet Šemešu, prišel v Jeruzalem in porušil
jeruzalemsko obzidje od Efrájimskih velikih vrat do
Vogalnih velikih vrat, štiristo komolcev. 14 Vzel je
vse zlato, srebro in vse posode, ki so se našle v
Gospodovi hiši, v zakladnicah kraljeve hiše in talce ter
se vrnil v Samarijo. 15 Torej ostala izmed Jehoáševih
dejanj, ki jih je storil, njegova moč in kako se je boril
z Judovim kraljem Amacjájem, mar niso zapisana v
kroniški knjigi Izraelovih kraljev? 16 Jehoáš je zaspal
s svojimi očeti in z Izraelovimi kralji je bil pokopan v
Samariji in namesto njega je zakraljeval njegov sin
Jerobeám. 17 Judov kralj Amacjá, Joášev sin, je po
smrti Jehoáša, Izraelovega kralja, Joaházovega sina,
živel petnajst let. 18 Ostala Amacjájeva dela, mar niso
zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 19 Torej
zoper njega so v Jeruzalemu skovali zaroto in pobegnil
je v Lahíš, toda za njim so poslali v Lahíš in ga tam
usmrtili. 20 Prinesli so ga na konjih in pokopan je bil
s svojimi očeti v Jeruzalemu, v Davidovem mestu.
21 Vse Judovo ljudstvo je vzelo Azarjája, ki je bil
star šestnajst let in ga postavilo [za] kralja namesto
njegovega očeta Amacjája. 22 Zgradil je Elát in ga
povrnil Judu, potem je kralj zaspal s svojimi očeti. 23 V
petnajstem letu Judovega kralja Amacjája, Joáševega
sina, je v Samariji začel kraljevati Jerobeám, Jehoášev
sin, Izraelov kralj in kraljeval je enainštirideset let. 24
Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Ni se
oddvojil od vseh grehov Nebátovega sina Jerobeáma,
ki je Izraela pripravil, da greši. 25 Povrnil je Izraelovo
pokrajino od vstopa v Hamát do morja ravnine, glede
na besedo od Gospoda, Izraelovega Boga, ki jo je
govoril po roki svojega služabnika Jona, Amitájevega
sina, preroka, ki je bil iz Gat Heferja. 26 Kajti Gospod
je videl Izraelovo stisko, da je bila ta zelo grenka,
kajti tam ni bilo nobenega zaprtega, niti nobeden ni
ostal, niti ni bilo pomočnika za Izrael. 27 Gospod ni
rekel, da bo Izraelovo ime izbrisal izpod neba, temveč

jih je rešil po roki Jehoáševega sina Jerobeáma. 28
Torej preostala izmed Jerobeámovih dejanj in vse, kar
je storil in njegova moč, kako se je bojeval in kako
je za Izrael obnovil Damask in Hamát, ki je pripadal
Judu, mar niso zapisana v kroniški knjigi Izraelovih
kraljev? 29 Jerobeám je zaspal s svojimi očeti, z
Izraelovimi kralji in namesto njega je zakraljeval njegov
sin Zaharija.

15 V sedemindvajsetem letu Izraelovega kralja
Jerobeáma je začel kraljevati Azarjá, sin
Judovega kralja Amacjája. 2 Šestnajst let je bil star,
ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
dvainpetdeset let. Ime njegove matere je bilo Jehólja
iz Jeruzalema. 3 Delal je to, kar je bilo pravilno v
Gospodovih očeh, glede na vse, kar je delal njegov
oče Amacjá, 4 razen, da niso bili odstranjeni visoki
kraji. Ljudstvo je na visokih krajih še vedno žrtvovalo
in zažigalo kadilo. 5 Gospod je udaril kralja, tako
da je bil gobavec do dneva svoje smrti in prebival v
posebni hiši. Kraljev sin Jotám pa je bil nad hišo in
sodil ljudstvu dežele. 6 Ostala Azarjájeva dela in vse,
kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih
kraljev? 7 Tako je Azarjá zaspal s svojimi očeti in v
Davidovem mestu so ga pokopali z njegovimi očeti
in namesto njega je zakraljeval njegov sin Jotám. 8
V osemintridesetem letu Judovega kralja Azarjá je
Jerobeámov sin Zaharija šest mesecev kraljeval nad
Izraelom v Samariji. 9 Počel je to, kar je bilo zlo v
Gospodovih očeh, kakor so počeli njegovi očetje. Ni se
oddvojil od grehov Nebátovega sina Jerobeáma, ki
je Izraela pripravil, da greši. 10 Jabéšov sin Šalúm
se je zoper njega zarotil, ga udaril vpričo ljudstva,
ga usmrtil in zakraljeval namesto njega. 11 Ostala
Zaharijeva dela, glej, zapisana so v kroniški knjigi
Izraelovih kraljev. 12 To je bila beseda od Gospoda, ki
jo je govoril Jehúju, rekoč: »Tvoji sinovi bodo sedeli
na Izraelovem prestolu do četrtega rodu.« In tako se
je zgodilo. 13 Jabéšov sin Šalúm je začel kraljevati
v devetintridesetem letu Judovega kralja Uzíjaha, in
cel mesec je kraljeval v Samariji. 14 Kajti Gadíjev sin
Menahém je iz Tirce odšel gor, prišel v Samarijo in v
Samariji udaril Jabéševega sina Šalúma, ga umoril in
zakraljeval namesto njega. 15 Ostala Šalúmova dela in
njegova zarota, ki jo je storil, glej, zapisana so v kroniški
knjigi Izraelovih kraljev. 16 Potem je Menahém udaril
Tifsáha in vse, ki so bili v njem in njegove pokrajine od
Tirce, ker se niso odprli k njemu, zato ga je udaril, in
vse ženske, ki so bile v njem, ki so bile z otrokom, je
razparal. 17 V devetintridesetem letu Judovega kralja
Azarjája je nad Izraelom začel kraljevati Gadíjev sin
Menahém in v Samariji je kraljeval deset let. 18 Počel
je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. Vse svoje dni
se ni oddvojil od grehov Nebátovega sina Jerobeáma,
ki je Izraela pripravil, da greši. 19 Zoper deželo je
prišel asirski kralj Pul in Menahém je dal Pulu tisoč
talentov srebra, da bi bila njegova roka lahko z njim,
da potrdi kraljestvo v njegovi roki. 20 Menahém je od
Izraela zahteval denar od vseh mogočnih mož obilja,
od vsakega moža petdeset šeklov srebra, da jih dá
asirskemu kralju. Tako se je kralj Asirije obrnil nazaj
in ni ostal v deželi. 21 Ostala Menahémova dela in
vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Izraelovih kraljev? 22 Menahém je zaspal s svojimi očeti
in namesto njega je zakraljeval njegov sin Pekahjá.
23 V petdesetem letu Judovega kralja Azarjája je nad
Izraelom v Samariji začel kraljevati Menahémov sin
Pekahjá in kraljeval je dve leti. 24 Počel je to, kar je
bilo zlo v Gospodovih očeh; ni se oddvojil od grehov
Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil, da
greši. 25 Toda njegov poveljnik, Remaljájev sin Pékah,
se je zarotil zoper njega in ga udaril v Samariji, v palači
kraljeve hiše z Argóbom in Arjéjem in z njim petdeset
mož izmed Gileádcev, ga ubil in zakraljeval namesto
njega. 26 Ostala Pekahjájeva dela in vse, kar je storil,
glej, ta so zapisana v kroniški knjigi Izraelovih kraljev.
27 V dvainpetdesetem letu Judovega kralja Azarjá je
nad Izraelom v Samariji začel kraljevati Remaljájev sin
Pékah in kraljeval je dvajset let. 28 Počel je to, kar je
bilo zlo v Gospodovih očeh. Ni se oddvojil od grehov
Nebátovega sina Jerobeáma, ki je Izraela pripravil,
da greši. 29 V dneh Izraelovega kralja Pékaha je
prišel asirski kralj Tiglát Piléser in zavzel Ijón, Abél
Bet Maáho, Janóah, Kedeš, Hacór, Gileád in Galilejo,
vso Neftálijevo deželo in jih ujete odvedel v Asirijo. 30
Elájev sin Hošéa se je zarotil zoper Remaljájevega sina
Pékaha, ga udaril, usmrtil in namesto njega zakraljeval
v dvajsetem letu Uzíjahovega sina Jotáma. 31 Ostala
Pékahova dela in vse, kar je storil, glej, ta so zapisana
v kroniški knjigi Izraelovih kraljev. 32 V drugem letu
Remaljájevega sina Pékaha, Izraelovega kralja, je
začel kraljevati Jotám, sin Judovega kralja Uzíjaha.
33 Petindvajset let je bil star, ko je začel kraljevati in
v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let. Ime njegove
matere je bilo Jerúša, Cadókova hči. 34 Delal je, kar
je bilo pravilno v Gospodovih očeh. Storil je glede
na vse, kar je storil njegov oče Uzíjah. 35 Vendar
visoki kraji niso bili odstranjeni. Ljudstvo je še vedno
žrtvovalo in na visokih krajih zažigalo kadilo. Zgradil je
višja velika vrata Gospodove hiše. 36 Torej preostala
izmed Jotámovih dejanj in vse, kar je storil, mar niso
zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 37 V tistih
dneh je Gospod zoper Juda začel pošiljati sirskega
kralja Recína in Remaljájevega sina Pékaha. 38 Jotám
je zaspal s svojimi očeti in bil s svojimi očeti pokopan

v mestu svojega očeta Davida in namesto njega je
zakraljeval njegov sin Aház.

16 V sedemnajstem letu Remaljájevega sina Pékaha
je začel kraljevati Aház, sin Judovega kralja
Jotáma. **2** Dvajset let je bil Aház star, ko je začel
kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let in
ni počel tega, kar je bilo pravilno v očeh Gospoda,
njegovega Boga, kakor njegov oče David. **3** Temveč
je hodil po poti Izraelovih kraljev, da, in svojemu sinu
storil, da gre skozi ogenj, glede na ogabnosti poganov,
ki jih je Gospod pregnal izpred Izraelovih otrok. **4**
Žrtvoval je in zažigal kadilo na visokih krajih, na hribih
in pod vsakim zelenim drevesom. **5** Potem sta sirski
kralj Recín in Izraelov kralj, Remaljájev sin Pékah,
prišla gor v Jeruzalem, da se vojskujeta in oblegala
Aháza, toda nista ga mogla premagati. **6** Ob tistem
času je sirski kralj Recín Elát povrnil Siriji, Jude pa
pregnal iz Eláta in Sirci so prišli v Elát in tam prebivajo
do današnjega dne. **7** Tako je Aház poslal poslance
k asirskemu kralju Tiglát Piléserju, rekoč: »Jaz sem
tvoj služabnik in tvoj sin. Pridi gor in me reši iz roke
sirskega kralja in iz roke Izraelovega kralja, ki sta se
vzdignila zoper mene.« **8** Aház je vzel srebro in zlato,
ki je bilo najdeno v Gospodovi hiši in v zakladnicah
kraljeve hiše in to poslal kot dar asirskemu kralju.
9 Asirski kralj mu je prisluhnil, kajti asirski kralj je
odšel gor zoper Damask, ga zavzel in njegovo ljudstvo
odvedel ujeto v Kir in usmrtil Recína. **10** Kralj Aház
je odšel k Damasku, da sreča asirskega kralja Tiglát
Piléserja in zagledal oltar, ki je bil pri Damasku in
kralj Aház je duhovniku Urijáju poslal videz oltarja
in njegov vzorec glede na vso njegovo izdelavo. **11**
Duhovnik Urijá je zgradil oltar glede na vse, kar je kralj
Aház poslal iz Damaska. Tako ga je duhovnik Urijá
naredil, preden je kralj Aház prišel iz Damaska. **12** Ko
je kralj prišel iz Damaska, je kralj zagledal oltar. Kralj
se je približal oltarju in daroval na njem. **13** Zažgal je
svojo žgalno daritev, svojo jedilno daritev, izlil svojo
pitno daritev in poškropil kri svojih mirovnih daritev na
oltar. **14** Privedel je tudi bronast oltar, ki je bil pred
Gospodom od sprednjega dela hiše, izmed oltarja
in Gospodove hiše ter ga postavil na severno stran
oltarja. **15** Kralj Aház je zapovedal duhovniku Urijáju,
rekoč: »Na vélikem oltarju zažigaj jutranjo žgalno
daritev, večerno jedilno daritev, kraljevo žgalno daritev,
njegovo jedilno daritev z žgalno daritvijo vsega ljudstva
dežele in njihovo jedilno daritvijo, njihovimi pitnimi
daritvami in nanj poškropi vso kri žgalne daritve in vso
kri klavne daritve, bronasti oltar pa mi bo, da z njim
poizvedujem.« **16** Tako je storil duhovnik Urijá, glede
na vse, kar je kralj Aház zapovedal. **17** Kralj Aház
je odsekal robove podstavkov in [okrogel] umivalnik
odstranil iz njih. Morje je snel iz bronastih volov, ki so
bili pod njim in ga položil na tlak iz kamnov. **18** Stebrišče
za šabat, ki so ga zgradili v hiši in kraljevi vhod zunaj,
je zaradi asirskega kralja obrnil od Gospodove hiše. **19**
Torej preostala izmed Aházovih dejanj, ki jih je storil,
mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev?
20 Aház je zaspal s svojimi očeti in s svojimi očeti je
bil pokopan v Davidovem mestu. Namesto njega je
zakraljeval njegov sin Ezekíja.

17 V dvanajstem letu Judovega kralja Aháza je v
Samariji nad Izraelom začel kraljevati Elájev sin
Hošéa [za] devet let. **2** Počel je to, kar je bilo zlo v
Gospodovih očeh, toda ne kakor Izraelovi kralji, ki so
bili pred njim. **3** Zoper njega je prišel gor asirski kralj
Salmanasar in Hošéa je postal njegov služabnik in mu
izročil darila. **4** Asirski kralj je pri Hošéu našel zaroto,
kajti ta je poslal poslance k egiptovskemu kralju Soju in
ni prinesel nobenega darila k asirskemu kralju, kakor
je počel leto za letom, zato ga je asirski kralj zaprl in
ga zvezal v ječi. **5** Potem je asirski kralj prišel gor
skozi vso deželo, se dvignil do Samarije in jo tri leta
oblegal. **6** V devetem letu kralja Hošéa, je asirski kralj
zavzel Samarijo in Izraela odvedel proč v Asirijo ter
jih nastanil v Haláhu in Habórju, pri reki Gozán in v
mestih Medijcev. **7** Kajti bilo je tako, da so Izraelovi
otroci grešili zoper Gospoda, svojega Boga, ki jih je
privedel gor iz egiptovske dežele, izpod roke faraona,
egiptovskega kralja in so se bali drugih bogov **8** in hodili
po zakonih poganov, ki jih je Gospod pregnal izpred
Izraelovih otrok in [po poganskih navadah] Izraelovih
kraljev, ki so si jih naredili. **9** Izraelovi otroci so zoper
Gospoda, svojega Boga, naskrivaj počeli te stvari, ki
niso bile pravilne in si gradili visoke kraje po vseh
svojih mestih, od stražarskega stolpa do utrjenega
mesta. **10** Postavljali so si podobe in ašere na vsakem
visokem hribu in pod vsakim zelenim drevesom **11** in
tam zažigali kadilo na vseh visokih krajih, kakor so
počeli pogani, ki jih je Gospod odvedel izpred njih in
počeli zlobne stvari, da Gospoda izzivajo k jezi, **12** kajti
služili so malikom, o katerih jim je Gospod rekel: »Vi ne
boste počeli te stvari.« **13** Vendar je Gospod pričeval
zoper Izraela in zoper Juda po vseh prerokih in po vseh
vidcih, rekoč: »Obrnite se od svojih zlobnih poti in se
držite mojih zapovedi in mojih zakonov, glede na vso
postavo, ki sem jo zapovedal vašim očetom in ki sem jo
poslal k vam po mojih služabnikih prerokih.« **14** Vendar
niso hoteli poslušati, temveč so otrdili svoje vratove,
podobno vratovom svojih očetov, da niso verovali v
Gospoda, svojega Boga. **15** Zavrnili so njegove zakone
in njegovo zavezo, ki jo je sklenil z njihovimi očeti in
njegova pričevanja, ki jih je pričeval zoper njih. Sledili

so ničevosti, postali prazni in odšli za pogani, ki so bili
naokoli njih, glede katerih jim je Gospod naročil, da naj
ne bi počeli kakor oni. 16 Zapustili so vse zapovedi
Gospoda, svojega Boga in si naredili ulite podobe, celó
dve teleti, naredili ašero, oboževali vso vojsko neba
in služili Báalu. 17 Svojim sinovom in svojim hčeram
so povzročali, da gredo skozi ogenj in uporabljali
so vedeževanje, izrekanje urokov in se prodajali, da
počno zlo v Gospodovih očeh, da ga izzivajo do jeze.
18 Zato je bil Gospod zelo jezen nad Izraelom in jih
odstranil iz svojega pogleda. Tam ni ostal nihče razen
samo Judov rod. 19 Tudi Juda se ni držal zapovedi
Gospoda, svojega Boga, temveč je hodil po Izraelovih
zakonih, ki so jih naredili. 20 Gospod je zavrnil vse
Izraelovo seme, jih prizadel in jih izročil v roko plenilcev,
dokler jih ni pognal izpred svojega pogleda. 21 Kajti
Izraela je odtrgal od Davidove hiše in Nebátovega
sina Jerobeáma so postavili za kralja. Jerobeám je
Izraela pregnal od sledenja Gospodu in jih primoral, da
zagrešijo velik greh. 22 Kajti Izraelovi otroci so hodili v
vseh Jerobeámovih grehih, ki jih je ta storil; niso se
odvrnili od njih, 23 dokler ni Gospod Izraela odstranil
izpred svojega pogleda, kakor je govoril po vseh svojih
služabnikih prerokih. Tako je bil Izrael odveden proč iz
svoje lastne dežele, v Asirijo, do današnjega dne. 24
Asirski kralj pa je privedel može iz Babilona, iz Kute,
iz Avája, iz Hamáta in iz Sefarvájima ter jih namesto
Izraelovih otrok postavil v mesta Samarije. Samarijo so
vzeli v last in prebivali v njenih mestih. 25 Na začetku
njihovega prebivanja je bilo tam tako, da se niso bali
Gospoda, zato je Gospod mednje poslal leve, ki so
usmrtili nekatere izmed njih. 26 Zato so asirskemu
kralju govorili, rekoč: »Narodi, ki si jih odstranil in
postavil v samarijska mesta, ne poznajo sodbe Boga
dežele, zato je mednje poslal leve in glej, ti jih pobijajo,
ker ne poznajo sodbe Boga dežele.« 27 Potem je
asirski kralj zapovedal, rekoč: »Odvedite tja enega
izmed duhovnikov, ki ste jih privedli od tam in naj
gredo in prebivajo tam in naj jih nauči sodbe Boga
dežele.« 28 Potem je eden izmed duhovnikov, ki so
ga odvedli iz Samarije, prišel in prebival v Betelu ter
jih učil, kako naj bi se bali Gospoda. 29 Vendar je
vsak narod izdelal svoje lastne bogove in jih postavil v
hiše visokih krajev, ki so jih naredili Samarijani, vsak
narod v svoja mesta, v katerih so prebivali. 30 Možje iz
Babilona so naredili Sukót Benót, možje iz Kute so
naredili Nergála, možje iz Hamáta so naredili Ašimája,
31 Avéjci so naredili Nibháza in Tartáka, Sefarvéjci
pa so svoje otroke v ognju sežigali Adramélehu in
Anamélehu, sefarvájimskima bogovoma. 32 Tako so
se bali Gospoda in si postavili najnižje izmed njih za
duhovnike visokih krajev, ki so zanje žrtvovali v hišah
visokih krajev. 33 Bali so se Gospoda in služili svojim
lastnim bogovom po običaju narodov, od katerih so jih
odvedli. 34 Do tega dne počnejo po prejšnjih navadah.
Ne bojijo se Gospoda niti ne delajo po njihovih zakonih
ali po njihovih odredbah ali po postavi in zapovedi, ki
jo je Gospod zapovedal Jakobovim otrokom, ki jih je
imenoval Izrael, 35 s katerimi je Gospod sklenil zavezo
in jim naročil, rekoč: »Vi se ne boste bali drugih bogov,
niti se jim ne boste priklanjali, niti jim služili, niti jim
žrtvovali, 36 temveč Gospoda, ki vas je privedel gor
iz egiptovske dežele z veliko močjo in z iztegnjenim
laktom, njega se boste bali in njega boste oboževali in
njemu boste žrtvovali. 37 Zakone, predpise, odredbe in
zapoved, ki vam jo je zapisal, boste obeleževali, da jih
izvajate na vékomaj in ne boste se bali drugih bogov.
38 Zaveze, ki sem jo sklenil z vami, ne boste pozabili
niti se ne boste bali drugih bogov. 39 Temveč se boste
bali Gospoda, svojega Boga in on vas bo osvobodil
iz roke vseh vaših sovražnikov.« 40 Vendar niso
prisluhnili, temveč so počeli po svoji prejšnji navadi.
41 Tako so se ti narodi bali Gospoda in služili svojim
rezanim podobam, tako njihovi otroci in otroci njihovih
otrok, kakor so počeli njihovi očetje, tako počnejo do
današnjega dne.

18 Pripetilo se je torej v tretjem letu Hoséa, Elájevega
sina, Izraelovega kralja, da je začel kraljevati
Ezekíja, Aházov sin, Judov kralj. 2 Petindvajset let
je bil star, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je
kraljeval devetindvajset let. Ime njegove matere je
bilo Abí, Zaharijeva hči. 3 Delal je to, kar je bilo
pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse, kar je storil
njegov oče David. 4 Odstranil je visoke kraje, zlomil
podobe, posekal ašere in na koščke zdrobil bronasto
kačo, ki jo je naredil Mojzes, kajti v tistih dneh so ji
Izraelovi otroci zažigali kadilo in jo imenoval Nehuštán.
5 Zaupal je v Gospoda, Izraelovega Boga, tako da
za njim ni bilo nikogar podobnega njemu med vsemi
Judovimi kralji niti nikogar, ki bi bil pred njim. 6 Kajti
pridružil se je h Gospodu in se ni oddvojil od sledenju
njemu, temveč se je držal njegovih zapovedi, ki jih je
Gospod zapovedal Mojzesu. 7 Gospod je bil z njim
in uspeval je kamorkoli je odšel in uprl se je zoper
asirskega kralja in mu ni služil. 8 Udaril je Filistejce,
celó do Gaze in njenih meja, od stražarskega stolpa,
do utrjenega mesta. 9 Pripetilo se je v četrtem letu
kralja Ezekíja, kar je bilo sedmo leto Hoséa, Elájevega
sina, Izraelovega kralja, da je asirski kralj Salmanasar
prišel gor zoper Samarijo in jo oblegal. 10 Ob koncu
treh let so jo zavzeli, torej v šestem letu Ezekíja, to je v
devetem letu Izraelovega kralja Hoséa je bila Samarija
zavzeta. 11 Asirski kralj je Izraela odvedel v Asirijo

in jih naselil v Haláhu in Habórju, pri reki Gozán in v
mestih Medijcev, 12 ker niso ubogali glasu Gospoda,
svojega Boga, temveč so prestopili njegovo zavezo in
vse, kar je zapovedal Gospodov služabnik Mojzes,
pa jih niso hoteli slišati niti jih izpolnjevati. 13 Torej v
štirinajstem letu kralja Ezekíja je asirski kralj Senaherib
prišel gor zoper vsa utrjena Judova mesta in jih zavzel.
14 Judov kralj Ezekíja je poslal k asirskemu kralju v
Lahíš, rekoč: »Grešil sem, obrni se od mene. To, kar
polagaš name, bom nosil.« Asirski kralj je Judovemu
kralju Ezekíju določil tristo talentov srebra in trideset
talentov zlata. 15 Ezekíja mu je dal vse srebro, ki
je bilo najdeno v Gospodovi hiši in v zakladnicah
kraljeve hiše. 16 Ob tistem času je Ezekíja odluščil
zlato iz vrat Gospodovega templja in iz stebrov, ki jih je
prevlekel Judov kralj Ezekíja in to dal kralju Asirije.
17 Kralj Asirije je iz Lahíša poslal Tartana, Rabsarísa
in Rabšakéja h kralju Ezekíju z veliko vojsko zoper
Jeruzalem. Odšli so gor in prišli k Jeruzalemu. In ko so
prišli gor, so prišli in obstali pri cevi gornjega ribnika, ki
je na glavni cesti pralčevega polja. 18 Ko so zaklicali h
kralju, je ven k njim prišel Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil
nad družino, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec.
19 Rabšaké jim je rekel: »Govorite torej Ezekíju: ›Tako
govori veliki kralj, kralj Asirije: ›Kakšno zaupanje je
to, v katero zaupaš? 20 Ti praviš (toda to so samo
prazne besede): › Imam nasvet in moč za vojno. Komu
odslej zaupaš, da si se uprl zoper mene? 21 Torej glej,
ti zaupaš v palico iz poškodovanega trsta, v Egipt,
na katerega, če se človek nasloni, se bo ta zadrl v
njegovo roko in jo prebodel. Tako je faraon, egiptovski
kralj, vsem tem, ki zaupajo vanj. 22 Toda če mi rečete:
›Zaupamo v Gospoda, svojega Boga, ‹ mar ni to on,
katerega visoke kraje in katerega oltarje je Ezekíja
odstranil ter rekel Judu in Jeruzalemu: ›Pred tem
oltarjem boste oboževali v Jeruzalemu.‹ 23 Zdaj torej,
prosim te, daj jamstva mojemu gospodu, asirskemu
kralju, jaz pa ti bom izročil dva tisoč konjev, če boš
na svoji strani zmožen nanje postaviti jezdece. 24
Kako potem hočeš odvrniti obraz enega poveljnika
izmed najmanjših služabnikov mojega gospodarja in
svoje zaupanje položiti v Egipt zaradi bojnih vozov
in konjenikov? 25 Sem mar brez Gospoda prišel gor
zoper ta kraj, da ga uničim? Gospod mi je rekel: ›Pojdi
gor zoper to deželo in jo uniči.‹« 26 Potem so Hilkijájev
sin Eljakím, Šebná in Joáh rekli Rabšakéju: »Govori,
prosimo te, tvojim služabnikom v sirskem jeziku, kajti
mi ga razumemo in ne govori z nami v judovskem
jeziku v ušesa ljudstva, ki so na obzidju.« 27 Toda
Rabšaké jim je rekel: »Ali me ni moj gospodar poslal k
tvojemu gospodarju in k tebi, da govorim te besede?
Ali me ni poslal k možem, ki sedijo na obzidju, da bodo
lahko s teboj jedli svoj iztrebek in pili svoj seč?« 28
Potem je Rabšaké vstal, z močnim glasom zaklical v
hebrejskem jeziku in spregovoril, rekoč: »Poslušajte
besedo velikega kralja, kralja Asirije, 29 tako govori
kralj: ›Ne dopustite, da vas Ezekíja zavede, kajti ne bo
sposoben, da vas osvobodi iz njegove roke, 30 niti
naj vam Ezekíja ne da zaupati v Gospoda, rekoč: ›
Gospod nas bo zagotovo osvobodil in to mesto ne bo
izročeno v roko asirskega kralja.‹ 31 Ne prisluhnite
Ezekíju, kajti tako govori kralj Asirije: ›Sklenite dogovor
z menoj z darilom in pridite ven k meni in potem jejte
vsak mož od svoje lastne trte in vsak mož od svojega
figovega drevesa in vsak naj pije vodo iz svojega
vodnega zbiralnika, 32 dokler ne pridem in vas vzamem
proč v deželo, podobno vaši lastni deželi, deželo žita
in vina, deželo kruha in vinogradov, deželo olivnega
olja in medu, da boste lahko živeli in ne umrli in ne
prisluhnite Ezekíju, ko vas pregovarja, rekoč: › Gospod
nas bo osvobodil.‹ 33 Mar so katerikoli izmed bogov
narodov mogli svojo deželo rešiti iz roke asirskega
kralja? 34 Kje so bogovi Hamáta in Arpáda? Kje so
bogovi Sefarvájima, Hene in Avája? Mar so Samarijo
osvobodili iz moje roke? 35 Kdo so tisti izmed vseh
bogov dežel, ki so svojo deželo rešili iz moje roke, da
bi Gospod rešil Jeruzalem iz moje roke?‹« 36 Toda
ljudstvo je molčalo in mu ni odgovorilo [niti] besede,
kajti kraljeva zapoved je bila, rekoč: »Ne odgovarjajte
mu.« 37 Potem so prišli Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil
nad družino, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec,
k Ezekíju s svojimi pretrganimi oblačili in mu povedali
Rabšakéjeve besede.

19 Pripetilo se je, ko je kralj Ezekíja to slišal, da
je pretrgal svoja oblačila, se pokril z vrečevino
in odšel v Gospodovo hišo. 2 Poslal je Eljakíma, ki
je bil nad družino, pisarja Šebná in starešine izmed
duhovnikov, pokrite z vrečevino, k preroku Izaiju,
Amócovemu sinu. 3 Rekli so mu: »Tako govori Ezekíja:
›Ta dan je dan nevšečnosti, grajanja in bogokletja,
kajti otroci so prišli do rojstva, pa ni moči, da se
rodijo. 4 Morda bo Gospod, tvoj Bog, slišal vse besede
Rabšakéja, ki ga je njegov gospodar, asirski kralj,
poslal, da graja živega Boga in bo grajal besede, ki jih
je slišal Gospod, tvoj Bog. Zatorej dvigni svojo molitev
za preostanek, ki je ostal.‹« 5 Tako so služabniki kralja
Ezekíja prišli k Izaiju. 6 Izaija jim je rekel: »Tako boste
rekli svojemu gospodarju: ›Tako govori Gospod: ›Ne
boj se besed, ki si jih slišal, s katerimi so služabniki
asirskega kralja proti meni izrekali bogokletje. 7 Glej,
nadenj bom poslal sunek [duha] in slišal bo govorico in
se vrne v svojo lastno deželo. Povzročil mu bom, da v
svoji lastni deželi pade pod mečem.‹« 8 Tako se je
Rabšaké vrnil in našel asirskega kralja, vojskujočega

se zoper Libno, kajti slišal je, da je ta odšel iz Lahíša.
9 Ko je slišal o etiopskem kralju Tirháku govoriti: »Glej,
prišel je ven, da se bojuje zoper tebe, « je ponovno
poslal poslance k Ezekíju, rekoč: 10 »Tako boste
govorili Judovemu kralju Ezekíju, rekoč: ›Naj te tvoj
Bog, v katerega zaupaš, ne zavaja, rekoč: ›Jeruzalem
ne bo izročen v roko asirskega kralja.‹ 11 Glej, slišal
si kaj so asirski kralji storili vsem deželam z njihovim
popolnim uničenjem. In ti boš rešen? 12 Mar so bogovi
narodov rešili tiste, ki so jih moji očetje uničili; kakor
Gozána, Harána, Recefa in otroke Edena, ki so bili v
Telasárju? 13 Kje je kralj Hamáta, kralj Arpáda in kralj
mesta Sefarvájima, Hene in Avája?« 14 In Ezekíja je
prejel pismo iz roke poslancev ter ga prebral. Ezekíja
je odšel gor v Gospodovo hišo in ga razgrnil pred
Gospodom. 15 Ezekíja je molil pred Gospodom in rekel:
»Oh Gospod, Izraelov Bog, ki prebivaš med kerubi,
ti si Bog, celó samo ti vsem zemeljskim kraljestvom.
Ti si naredil nebo in zemljo. 16 Gospod, nagni svoje
uho in prisluhni, odpri, Gospod, svoje oči. Poglej in
poslušaj besede Senaheriba, ki ga je poslal, da graja
živega Boga. 17 Resnično Gospod, sirski kralji so
uničili narode in njihove dežele, 18 njihove bogove so
vrgli v ogenj, kajti le-ti niso bili bogovi, temveč delo
človeških rok, les in kamen. Zato so jih uničili. 19 Zdaj
torej, oh Gospod, naš Bog, rotim te, reši nas iz njegove
roke, da bodo vsa kraljestva zemlje lahko vedela, da si
ti Gospod Bog, celó samo ti.« 20 Potem je Amócov sin
Izaija, poslal k Ezekíju, rekoč: »Tako govori Gospod,
Izraelov Bog: › To, kar si molil k meni zoper asirskega
kralja Senaheriba, sem slišal. 21 To je beseda, ki jo je
glede njega govoril Gospod: ›Devica, sionska hči me
je prezirala in se smejala do norčevanja, jeruzalemska
hči je s svojo glavo zmajevala nad teboj. 22 Koga si
grajal in zoper mene izrekal bogokletje? In zoper koga
si povišal svoj glas in svoje oči povzdignil na visoko?
Celó zoper Svetega Izraelovega. 23 S svojimi poslanci
si grajal Gospoda in rekel: ›Z množico svojih bojnih voz
sem prišel gor na višine gora, k pobočjem Libanona
in posekal bom njegova visoka cedrova drevesa in
njegov izbran cipresov les in vstopil bom v taborišča
njegovih meja in v gozd njegovega Karmela. 24 Kopál
sem, pil tuje vode in s podplatom svojega stopala
sem posušil vse reke obleganih krajev.‹ 25 Mar nisi
slišal dolgo nazaj kako sem to storil in od starodavnih
časov, da sem to oblikoval? Ali sem sedaj privedel,
da se zgodi, da bi ti opustošil utrjena mesta v kupe
razvalin? 26 Zato so bili njihovi prebivalci majhne moči.
Bili so zaprepadeni in zbegani. Bili so kakor trava
polja in kakor zeleno zelišče, kakor trava na hišnih
strehah in kakor ožgano žito preden zraste. 27 Toda
poznam tvoje prebivališče, tvoj izhod, tvoj prihod in
tvoje besnenje zoper mene. 28 Ker je tvoje besnenje
zoper mene in je tvoj hrup prišel gor v moja ušesa,
zato bom zataknil kavelj v tvoj nos in svojo brzdo med
tvoje ustnice in obrnil te bom nazaj po poti, po kateri si
prišel. 29 To ti bo znamenje: ›To leto boste jedli takšne
stvari, ki same zrasejo, v drugem letu pa to, kar zraste
iz istega. V tretjem letu pa sejte, žanjite, zasajajte
vinograde in jejte njegove sadove. 30 Preostanek, ki je
pobegnil iz Judove hiše, se bo še enkrat ukoreninil
navzdol in prinašal sad navzgor. 31 Kajti iz Jeruzalema
bo izšel preostanek in z gore Sion tisti, ki pobegnejo.
Gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to storila.‹ 32
Zato tako govori Gospod glede asirskega kralja: ›Ne
bo prišel v to mesto, niti tja ne bo izstrelil puščice, niti
ne bo predenj prišel s ščitom, niti ne bo zoper njega
nasul okopov. 33 Po poti, po kateri je prišel, po isti se
bo vrnil in ne bo prišel v to mesto, ‹ govori Gospod. 34
›Kajti branil bom to mesto, da ga rešim zaradi sebe
in zaradi svojega služabnika Davida.‹« 35 Tisto noč
se je pripetilo, da je Gospodov angel odšel ven in v
taboru Asircev udaril sto petinosemdeset tisoč [mož].
Ko so zgodaj zjutraj vstali, glej, vsi so bili mrtva trupla.
36 Tako je asirski kralj Senaherib odpotoval, odšel,
se vrnil in prebival v Ninivah. 37 Pripetilo se je, ko
je oboževal v hiši svojega boga Nisróha, da sta ga
njegova sinova Adraméleh in Sarécer udarila z mečem
in pobegnila v deželo Armenijo. Namesto njega je
zakraljeval njegov sin Asarhadón.

20 V tistih dneh je bil Ezekíja na smrt bolan. K njemu
je prišel prerok Izaija, Amócov sin in mu rekel:
»Tako govori Gospod: ›Uredi svojo hišo, kajti umrl boš,
ne pa živel.‹ 2 Potem je on svoj obraz obrnil k steni
in molil h Gospodu, rekoč: 3 »Rotim te, oh Gospod,
spomni se sedaj, kako sem pred teboj hodil v resnici, s
popolnim srcem in storil sem to, kar je dobro v tvojih
očeh.« In Ezekíja je bridko zajokal. 4 Pripetilo se je, še
preden je Izaija odšel ven na srednji dvor, da je k njemu
prišla beseda od Gospoda, rekoč: 5 »Ponovno se obrni
in povej Ezekíju, poveljniku mojega ljudstva: ›Tako
govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: ›Slišal sem
tvojo molitev in videl sem tvoje solze. Glej, ozdravil te
bom. Na tretji dan boš odšel gor v Gospodovo hišo. 6
Tvojim dnevom bom dodal petnajst let in tebe ter to
mesto osvobodil iz roke asirskega kralja in to mesto
bom branil zaradi sebe in zaradi svojega služabnika
Davida.‹« 7 Izaija je rekel: »Vzemite kepo fig.« Vzeli
so jo in jo položili na gnojno bulo in si je opomogel.
8 Ezekíja je rekel Izaiju: »Kakšno bo znamenje, da
me bo Gospod ozdravil in da bom tretji dan šel gor
v Gospodovo hišo?« 9 Izaija je rekel: »To znamenje
boš imel od Gospoda, da bo Gospod storil stvar, ki jo
je govoril. Ali naj gre senca deset stopinj naprej ali

deset stopinj nazaj?« 10 Ezekíja je odgovoril: »Lahka
stvar je za senco, da gre deset stopinj navzdol. Ne,
temveč naj se senca vrne za deset stopinj nazaj.«
11 Prerok Izaija je klical h Gospodu in ta je senco
privedel deset stopinj nazaj, po kateri se je spustila na
Aházovi sončni uri. 12 Ob tistem času je Baladánov
sin Berodáh Baladán, kralj Babilona, poslal Ezekíju
pisma in darilo, kajti slišal je, da je bil Ezekíja bolan. 13
Ezekíja jim je prisluhnil in jim razkazal vso hišo svojih
dragocenih stvari: srebro, zlato, dišave, dragoceno
mazilo, vso hišo svoje bojne opreme in vse, kar se
je našlo v njegovih zakladnicah. Nič ni bilo v njegovi
hiši niti v vsem njegovem gospostvu, kar jim Ezekíja
ni razkazal. 14 Tedaj je prišel prerok Izaija h kralju
Ezekíju in mu rekel: »Kaj so rekli ti možje? In od kod
so prišli k tebi?« Ezekíja je rekel: »Prišli so iz daljne
dežele, celó iz Babilona.« 15 Rekel je: »Kaj so videli v
tvoji hiši?« Ezekíja je odgovoril: »Videli so vse stvari, ki
so v moji hiši. Ničesar ni med mojimi zakladi, česar jim
ne bi razkazal.« 16 Izaija je rekel Ezekíju: »Poslušaj
Gospodovo besedo: 17 ›Glej, pridejo dnevi, ko bo vse,
kar je v tvoji hiši, in to, kar so tvoji očetje prihranili v
shrambi do tega dne, odneseno v Babilon. Nič ne bo
ostalo, ‹ govori Gospod. 18 ›Odvedli bodo izmed tvojih
sinov, ki bodo izšli iz tebe, ki jih boš zaplodil in bodo
evnuhi v palači babilonskega kralja.‹« 19 Potem je
Ezekíja rekel Izaiju: »Dobra je Gospodova beseda,
ki si mi jo govoril.« Rekel je: » Ali ni dobro, če bosta
v mojih dneh mir in resnica?« 20 Ostala Ezekíjeva
dela in vsa njegova moč in kako je naredil bazen in
kanal in privedel vodo v mesto, mar niso zapisana v
kroniški knjigi Judovih kraljev? 21 Ezekíja je zaspal s
svojimi očeti in namesto njega je zakraljeval njegov sin
Manáse.

21 Manáse je bil star dvanajst let, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
petinpetdeset let. Ime njegove matere je bilo Hefcí
Bah. 2 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh,
po ogabnostih poganov, ki jih je Gospod pregnal pred
Izraelovimi otroki. 3 Kajti ponovno je zgradil visoke
kraje, ki jih je njegov oče Ezekíja uničil, vzdignil oltarje
za Báala in naredil ašero, kakor je storil Izraelov kralj
Aháb, in oboževal vso vojsko neba in jim služil. 4
Zgradil je oltarje v Gospodovi hiši, o kateri je Gospod
rekel: »V Jeruzalemu bom postavil svoje ime.« 5
Zgradil je oltarje za vso vojsko neba na dveh dvorih
Gospodove hiše. 6 Svojega sina je primoral iti skozi
ogenj, obeleževal čase, uporabljal izrekanje urokov,
postopal z osebnimi duhovi in čarovniki. Počel je
mnogo zlobnosti v Gospodovih očeh, da ga je izzival
do jeze. 7 Postavil je rezano podobo ašere, ki jo
je naredil v hiši, o kateri je Gospod rekel Davidu in
njegovemu sinu Salomonu: »V tej hiši in v Jeruzalemu,
ki sem ga izbral izmed vseh Izraelovih rodov, bom
svoje ime postavil na veke. 8 Niti ne bom več storil, da
se stopala Izraela premaknejo iz dežele, ki sem jo dal
njihovim očetom, samo če bodo obeleževali, da storijo
glede na vse, kar sem jim zapovedal in glede na vso
postavo, ki jim jo je zapovedal moj služabnik Mojzes.«
9 Vendar niso prisluhnili in Manáse jih je zapeljal, da so
storili več zla, kakor so ga storili narodi, ki jih je Gospod
uničil pred Izraelovimi otroki. 10 Gospod je govoril po
svojih služabnikih prerokih, rekoč: 11 »Ker je Judov
kralj Manáse storil te ogabnosti in je zlobno počel,
nad vsem, kar so počeli Amoréjci, ki so bili pred njim,
in tudi Juda je pripravil, da greši z njegovimi maliki;
12 zato tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Glej, nad
Jeruzalem in Juda prinašam takšno zlo, da kdorkoli bo
slišal o tem, mu bo zvenelo [v] obeh njegovih ušesih.
13 Nad Jeruzalemom bom iztegnil vrvico Samarije in
grezilo Ahábove hiše. Jeruzalem bom izbrisal, kakor
človek obriše posodo, obriše jo in jo obrne narobe.
14 Zapustil bom ostanek svoje dediščine, izročil jih
bom v roko njihovih sovražnikov. Postali bodo plen in
ukradeno blago vsem svojim sovražnikom, 15 ker so
počeli to, kar je bilo zlo v mojem pogledu in izzivali so
me do jeze od dne, ko so njihovi očetje prišli iz Egipta,
celo do tega dne.‹« 16 Poleg tega je Manáse prelil
veliko nedolžne krvi, dokler ni Jeruzalema napolnil od
enega konca do drugega, poleg njegovega greha, s
katerim je Judu storil, da je grešil s početjem tega,
kar je bilo zlo v Gospodovih očeh. 17 Torej preostala
izmed Manásejevih dejanj in vse, kar je storil in njegov
greh, ki ga je zagrešil, mar niso zapisana v kroniški
knjigi Judovih kraljev? 18 Manáse je zaspal s svojimi
očeti in pokopan je bil na vrtu svoje lastne hiše, na
Uzájevem vrtu. Namesto njega je zakraljeval njegov
sin Amón. 19 Amón je bil star dvaindvajset let, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval dve leti.
Ime njegove matere je bilo Mešulémeta, hči Harúca
iz Jotbe. 20 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih
očeh, kakor je počel njegov oče Manáse. 21 Hodil
je po vsej poti, po kateri je hodil njegov oče, služil
malikom, ki jim je služil njegov oče in jih oboževal 22
ter zapustil Gospoda, Boga svojih očetov in ni hodil po
Gospodovi poti. 23 Amónovi služabniki so se zarotili
zoper njega in kralja usmrtili v njegovi lastni hiši. 24
Ljudstvo dežele je usmrtilo vse tiste, ki so se zarotili
zoper kralja Amóna in ljudstvo dežele je namesto njega
postavilo za kralja njegovega sina Jošíja. 25 Torej
preostala izmed Amónovih dejanj, ki jih storil, mar niso
zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev? 26 Pokopan
je bil v svojem mavzoleju v Uzájevem vrtu in namesto
njega je zakraljeval njegov sin Jošíja.

22 Jošíja je bil star osem let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval enaintrideset let.
Ime njegove matere je bilo Jedída, hči Adajája iz
Bockáta. 2 Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih
očeh in hodil po vsej poti svojega očeta Davida
in se ni obrnil vstran k desni roki ali k levi. 3 V
osemnajstem letu kralja Jošíja se je pripetilo, da je
kralj poslal Šafána, Acaljájevega sina, Mešulámovega
sina, pisarja, h Gospodovi hiši, rekoč: 4 »Pojdi gor
k vélikemu duhovniku Hilkijáju, da bo lahko preštel
srebro, ki je bilo prineseno v Gospodovo hišo, ki so
ga čuvaji vrat zbrali od ljudstva 5 in naj ga izročijo v
roko izvajalcem dela, ki imajo nadzor nad Gospodovo
hišo, in naj ga dajo izvajalcem dela, ki je v Gospodovi
hiši, da popravijo vrzeli hiše; 6 tesarjem, graditeljem
in zidarjem, da kupijo lesa in klesanega kamna, da
popravijo hišo.« 7 Vendar ni bilo z njimi narejenega
nobenega obračuna o denarju, ki je bil izročen v njihovo
roko, ker so zvesto postopali. 8 Véliki duhovnik Hilkijá
je pisarju Šafánu rekel: »V Gospodovi hiši sem našel
knjigo postave.« Hilkijá je knjigo izročil Šafánu in ta
jo je prebral. 9 Pisar Šafán je prišel h kralju in kralju
ponovno prinesel besedo ter rekel: »Tvoji služabniki
so zbrali denar, ki je bil najden v hiši in ga izročili
v roko tistih, ki opravljajo delo, ki imajo nadzor nad
Gospodovo hišo.« 10 Pisar Šafán je kralju pokazal,
rekoč: »Duhovnik Hilkijá mi je izročil knjigo.« In Šafán
jo je bral pred kraljem. 11 Pripetilo se je, ko je kralj slišal
besede iz knjige postave, da je pretrgal svoja oblačila.
12 Kralj je ukazal duhovniku Hilkijáju, Šafánovemu
sinu Ahikámu, Ahbórju, sinu Mihajá, pisarju Šafánu
in kraljevemu služabniku Asajáju, rekoč: 13 »Pojdite,
poizvedite od Gospoda zame in za ljudstvo in za vsega
Juda glede besed te knjige, ki je najdena, kajti velik
je Gospodov bes, ki je vžgan zoper nas, ker naši
očetje niso prisluhnili besedam te knjige, da bi storili
glede na vse, kar je napisano glede nas.« 14 Tako
so duhovnik Hilkijá, Ahikám, Ahbór, Šafán in Asajá
odšli k prerokinji Huldi, ženi Šalúma, Tikvájevega sina,
Harhásovega sina, varuha garderobe (torej prebivala je
v Jeruzalemu, v drugem okraju) in se posvetovali z njo.
15 Rekla jim je: »Tako govori Gospod, Izraelov Bog:
›Povejte možu, ki vas je poslal k meni, 16 tako govori
Gospod: ›Glejte, nad ta kraj in nad njegove prebivalce
bom privedel zlo, celó vse besede knjige, ki jo je bral
Judov kralj, 17 ker so zapustili mene in zažigali kadilo
drugim bogovom, da bi me lahko izzivali k jezi z vsemi
deli svojih rok. Zato bo moj bes vnet zoper ta kraj in
ne bo pogašen. 18 Toda Judovemu kralju, ki vas je
poslal, da povprašate od Gospoda, boste rekli tako:
›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: › Glede besed,
ki si jih slišal; 19 ker je bilo tvoje srce nežno in si se
ponižal pred Gospodom, ko si slišal kaj sem govoril
zoper ta kraj in zoper njegove prebivalce, da naj bi
postali opustošenje in prekletstvo in si pretrgal svoja
oblačila in jokal pred menoj, sem te tudi jaz uslišal,
govori Gospod. 20 Glej torej, zbral te bom k tvojim
očetom in v miru boš zbran v svoj grob in tvoje oči ne
bodo videle vsega zla, ki ga bom privedel na ta kraj.««
In kralju so ponovno prinesli besedo.

23 Kralj je poslal in k njemu so zbrali vse starešine
iz Juda in iz Jeruzalema. 2 Kralj je šel gor v
Gospodovo hišo in vsi Judovi možje in vsi prebivalci
Jeruzalema z njim, duhovniki, preroki, vse ljudstvo,
tako mali kakor veliki, in v njihova ušesa je bral vse
besede knjige zaveze, ki je bila najdena v Gospodovi
hiši. 3 Kralj je stal pri stebru in sklenil zavezo pred
Gospodom, da hodijo za Gospodom in se držijo
njegovih zapovedi, njegovih pričevanj in njegovih
zakonov z vsem svojim srcem in vso svojo dušo, da
izpolnjujejo besede te zaveze, ki so bile zapisane v tej
knjigi. In vse ljudstvo je pristopilo k zavezi. 4 Kralj je
zapovedal vélikemu duhovniku Hilkijáju, duhovnikom
drugega reda in čuvajem vrat, da iz Gospodovega
templja prinesejo vse posode, ki so bile narejene za
Báala, za ašero in za vso vojsko neba, in sežgal
jih je zunaj Jeruzalema, na poljih Kidrona in njihov
pepel odnesel v Betel. 5 Odstavil je malikovalske
duhovnike, ki so jih Judovi kralji določili, da zažigajo
kadilo na visokih krajih po Judovih mestih in v krajih
naokoli Jeruzalema. Tudi tiste, ki so zažigali kadilo
Báalu, soncu, luni, planetom in vsej vojski neba. 6 Iz
Gospodove hiše je prinesel ašero, ven iz Jeruzalema,
do potoka Kidron in jo sežgal pri potoku Kidronu in jo
zdrobil v droben prah in njen prah vrgel na grobove
otrok ljudstva. 7 Porušil je hiše posvečenih vlačugarjev,
ki so bile pri Gospodovi hiši, kjer so ženske tkale
tanke preproge za ašero. 8 Vse duhovnike je privedel
iz Judovih mest in omadeževal visoke kraje, kjer so
duhovniki zažigali kadilo od Gebe do Beeršébe in
porušil visoke kraje velikih vrat, ki so bile pri vhodu
velikih vrat mestnega voditelja Józueta, ki so bila
na moževi levici pri velikih vratih mesta. 9 Vendar
duhovniki visokih krajev niso prišli gor h Gospodovemu
oltarju v Jeruzalemu, temveč so med svojimi brati jedli
nekvašen kruh. 10 In omadeževal je Tofet, ki je v dolini
Hinómovih otrok, da noben človek ne bi mogel pripraviti
svojega sina ali svoje hčere, da gre skozi ogenj k
Molohu. 11 Odstranil je konje, ki so jih Judovi kralji
podarili soncu ob vhodu v Gospodovo hišo, poleg sobe
Netán Meleha, glavnega dvornega upravitelja, ki je bila
v predmestjih in sončne bojne vozove sežgal z ognjem.
12 Oltarje, ki so bili na vrhu gornje Aházove sobe, ki
so jih naredili Judovi kralji, in oltarje, ki jih je naredil

Manáse v dveh dvorih Gospodove hiše, je kralj porušil,
jih odstranil od tam in njihov prah vrgel v potok Kidron.
13 Visoke kraje, ki so bili pred Jeruzalemom, ki so bili
na desni roki gore izprijenosti, ki jo je Salomon zgradil
za Astarto, ogabnost Sidóncev in za Kemoša, ogabnost
Moábcev in za Milkóma, gnusobo Amónovih otrok,
je kralj omadeževal. 14 Podobe je zlomil na koščke,
posekal ašere in njihove kraje napolnil s človeškimi
kostmi. 15 Poleg tega oltar, ki je bil pri Betelu in visok
kraj, ki ga je naredil Nebátov sin Jerobeám, ki je Izraela
primoral grešiti, tako oltar kot visok kraj je porušil,
požgal visok kraj, ga zdrobil v prah in sežgal ašero. 16
Ko se je Jošíja obrnil, je ogledal mavzoleje, ki so bili
na gori, poslal in iz mavzolejev vzel kosti in jih sežgal
na oltarju, ga oskrunil, glede na Gospodovo besedo,
ki jo je razglasil Božji mož, ki je razglasil te besede.
17 Potem je rekel: »Kakšen steber je to, kar vidim?«
Ljudje iz mesta so mu rekli: » To je mavzolej Božjega
moža, ki je prišel iz Juda in razglasil te stvari, ki si
jih storil zoper betelski oltar.« 18 Rekel je: »Pustite
ga pri miru. Naj noben človek ne premakne njegovih
kosti.« Tako so pustili pri miru njegove kosti, s kostmi
preroka, ki je prišel iz Samarije. 19 Tudi vse hiše
visokih krajev, ki so bile v samarijskih mestih, ki so jih
naredili Izraelovi kralji, da bi Gospoda izzivali k jezi, je
Jošíja odstranil in jim storil glede na vsa dejanja, ki
jih je storil v Betelu. 20 Vse duhovnike visokih krajev,
ki so bili tam, je usmrtil na oltarjih in na njih sežgal
človeške kosti in se vrnil v Jeruzalem. 21 Kralj je
vsemu ljudstvu zapovedal, rekoč: »Praznujte pasho
Gospodu, svojemu Bogu, kakor je to zapisano v knjigi
te zaveze.« 22 Zagotovo tam ni bilo takšne pashe
od dni sodnikov, ki so sodili Izraelu, niti v vseh dneh
Izraelovih kraljev, niti Judovih kraljev, 23 kot [je bila
ta] v osemnajstem letu kralja Jošíja, v katerem se je
praznovala ta pasha Gospodu v Jeruzalemu. 24 Poleg
tega je Jošíja odstranil delavce z osebnimi duhovi,
čarovnike, podobe, malike in vse ogabnosti, ki so bile
ogledane v Judovi deželi in v Jeruzalemu, da bi lahko
izpolnil besede postave, ki so bile zapisane v knjigi,
ki jo je duhovnik Hilkijá našel v Gospodovi hiši. 25
Pred njim ni bilo nobenega kralja, ki bi bil podoben
njemu, ki bi se z vsem svojim srcem obrnil h Gospodu,
z vso svojo dušo in z vso svojo močjo, glede na vso
Mojzesovo postavo niti za njim ni vstal nihče, ki bi mu
bil podoben. 26 Vendar Gospod ni odvrnil okrutnosti
svojega velikega besa, s čimer je bila vneta njegova
velika jeza zoper Juda zaradi vseh izzivanj, s katerimi
ga je izzival Manáse. 27 Gospod je rekel: »Prav tako
bom iz svojega pogleda odstranil Juda, kakor sem
odstranil Izraela in zavrgel bom to mesto Jeruzalem,
ki sem ga izbral in hišo, o kateri sem rekel: ›Tam bo
moje ime.‹« 28 Torej preostala izmed Jošíjevih dejanj
in vse, kar je storil, mar niso zapisana v kroniški knjigi
Judovih kraljev? 29 V njegovih dneh je faraon Neho,
egiptovski kralj, odšel gor zoper asirskega kralja, k reki
Evfrat, in kralj Jošíja je odšel zoper njega, in ko ga je
[faraon] zagledal ga je usmrtil pri Megídu. 30 Njegovi
služabniki so ga na bojnem vozu odnesli mrtvega
od Megíde, ga prinesli v Jeruzalem in ga pokopali
v njegovem lastnem mavzoleju. Ljudstvo dežele pa
je vzelo Jošíjevega sina Joaháza, ga mazililo in ga
postavilo [za] kralja namesto njegovega očeta. 31
Joaház je bil star triindvajset let, ko je začel kraljevati,
in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece. Ime njegove
matere je bilo Hamutála, hči Jeremija iz Libne. 32
Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede
na vse, kar so počeli njegovi očetje. 33 Faraon Neho
ga je vklenil v Ribli, v Hamovi deželi, da ne bi mogel
kraljevati v Jeruzalemu in deželo je podvrgel davku
stotih talentov srebra in talenta zlata. 34 Faraon Neho
je postavil Jošíjevega sina Eljakíma za kralja namesto
njegovega očeta Jošíja in njegovo ime spremenil v
Jojakím in odstranil Joaháza. Ta je prišel v Egipt in tam
umrl. 35 Jojakím je dal faraonu srebro in zlato, toda
obdavčil je deželo, da izroča denar glede na faraonovo
zapoved. Od ljudstva dežele je zahteval srebro in zlato,
od vsakogar glede na njegovo obdavčitev, da to izroči
faraonu Nehu. 36 Jojakím je bil petindvajset let star, ko
je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst
let. Ime njegove matere je bilo Zebúda; hči Pedajája iz
Rume. 37 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih
očeh, glede na vse, kar so počeli njegovi očetje.

24 V njegovih dneh je prišel gor babilonski kralj
Nebukadnezar in Jojakím je [za] tri leta postal
njegov služabnik. Potem se je obrnil in se uprl zoper
njega. 2 Gospod je zoper njega poslal čete Kaldejcev,
čete Sircev, čete Moábcev, čete Amónovih sinov in jih
poslal zoper Juda, da ga uničijo, glede na Gospodovo
besedo, ki jo je govoril po svojih služabnikih prerokih. 3
Zagotovo je to prišlo nad Juda na Gospodovo zapoved,
da jih odstrani iz svojega pogleda zaradi Manásejevih
grehov, glede na vse, kar je storil, 4 in tudi zaradi
nedolžne krvi, ki jo je prelil. Kajti Jeruzalem je napolnil
z nedolžno krvjo, ki je Gospod ni hotel odpustiti. 5 Torej
preostala izmed Jojakímovih dejanj in vse, kar je storil,
mar niso zapisana v kroniški knjigi Judovih kraljev?
6 Tako je Jojakím zaspal s svojimi očeti, in namesto
njega je zakraljeval njegov sin Jojahín. 7 Egiptovski
kralj ni nič več ponovno prišel iz svoje dežele, kajti
babilonski kralj je zavzel od egiptovske reke do reke
Evfrat, vse, kar je pripadalo egiptovskemu kralju. 8
Jojahín je bil star osemnajst let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece. Ime njegove

matere je bilo Nehúšta; hči Elnatána iz Jeruzalema. 9
Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih očeh, glede
na vse, kar je počel njegov oče. 10 Ob tistem času so
služabniki babilonskega kralja Nebukadnezarja prišli
gor zoper Jeruzalem in mesto je bilo oblegano. 11
Babilonski kralj Nebukadnezar je prišel zoper mesto in
njegovi služabniki so ga oblegali. 12 Judov kralj Jojahín,
je odšel ven k babilonskemu kralju, on, njegova mati,
njegovi služabniki, njegovi princi in njegovi častniki
in babilonski kralj ga je vzel v osmem letu svojega
kraljevanja. 13 Od tam je odnesel vse zaklade iz
Gospodove hiše in zaklade iz kraljeve hiše in zdrobil
na koščke vse posode iz zlata, ki jih je Izraelov kralj
Salomon naredil v Gospodovem templju, kakor je
rekel Gospod. 14 Proč je odvedel ves Jeruzalem, vse
njegove prince in vse močne junaške može, celó deset
tisoč ujetnikov in vse rokodelce in kovače. Nihče ni
preostal, razen najrevnejše sorte ljudstva dežele. 15 V
Babilon je odvedel Jojahína, kraljevo mater, kraljeve
žene, njegove častnike in mogočne iz dežele; te je iz
Jeruzalema odvedel v ujetništvo v Babilon. 16 Vse
mogočne može, celó sedem tisoč in tisoč rokodelcev
in kovačev, vse, ki so bili močni in zmožni za vojno,
celo te je babilonski kralj ujete privedel v Babilon. 17
Babilonski kralj je namesto njega postavil Matanjája,
brata njegovega očeta in njegovo ime spremenil v
Sedekíja. 18 Sedekíja je bil star enaindvajset let, ko
je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst
let. Ime njegove matere je bilo Hamutála, hči Jeremija
iz Libne. 19 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih
očeh, glede na vse, kar je počel Jojakím. 20 Kajti
zaradi Gospodove jeze se je to pripetilo v Jeruzalemu
in Judu, dokler jih ni zavrgel izpred svoje prisotnosti,
da se je Sedekíja uprl zoper babilonskega kralja.

25 V devetem letu njegovega kraljevanja, v desetem
mesecu, na deseti dan meseca se je pripetilo,
da je prišel babilonski kralj Nebukadnezar, on in vsa
njegova vojska, zoper Jeruzalem in so se utaborili
zoper njega in vsenaokrog so zoper njega zgradili
bojne stolpe. 2 In mesto je bilo oblegano do enajstega
leta kralja Sedekíja. 3 Na deveti dan četrtega meseca
je lakota prevladala v mestu in tam ni bilo kruha za
ljudstvo dežele. 4 Mesto je bilo predrto in vsi bojevniki
so ponoči zbežali po poti velikih vrat med dvema
zidovoma, kar je ob kraljevem vrtu (Kaldejci so bili
zoper mesto vsenaokoli) in kralj je odšel po poti proti
ravnini. 5 Kaldejska vojska je zasledovala kralja in ga
dohitela na ravninah Jerihe in vsa njegova vojska se
je razbežala proč od njega. 6 Tako so vzeli kralja in
ga privedli gor k babilonskemu kralju v Riblo in nad
njim izrekli sodbo. 7 Pred njegovimi očmi so usmrtili
Sedekíjeve sinove in Sedekíju iztaknili oči, ga zvezali
z okovi iz brona in ga odvedli v Babilon. 8 V petem
mesecu, na sedmi dan meseca, kar je devetnajsto
leto babilonskega kralja Nebukadnezarja, je prišel
Nebuzaradán, poveljnik straže, služabnik babilonskega
kralja, do Jeruzalema. 9 Požgal je Gospodovo hišo,
kraljevo hišo, vse jeruzalemske hiše in hišo vsakega
velikega človeka je požgal z ognjem. 10 In vsa vojska
Kaldejcev, ki je bila s poveljnikom straže, je naokoli
porušila jeruzalemske zidove. 11 Torej ostanek ljudstva,
ki so ostali v mestu in ubežnike, ki so s preostankom
množice pobegnili proč k babilonskemu kralju, je
Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč. 12 Toda
poveljnik straže je pustil revne iz dežele, da bi bili
obrezovalci trte in poljedelci. 13 Bronasta stebra,
ki sta bila v Gospodovi hiši, podstavke in bronasto
morje, ki je bilo v Gospodovi hiši, so Kaldejci razbili
na koščke in bron od tega odnesli v Babilon. 14
Lonce, lopate, utrinjala, žlice in vse posode iz brona,
s katerimi so služili, so odnesli proč. 15 Ponve za
žerjavico, skledice in takšne stvari, ki so bile zlate v
zlatu in srebrne v srebru, je poveljnik straže odnesel
proč. 16 Dva stebra, eno morje in podstavke, ki jih
je Salomon naredil za Gospodovo hišo. Brona vseh
teh posod je bilo brez teže. 17 Višina enega stebra
je bila osemnajst komolcev in kapitel na njem je bil
iz brona. Višina kapitela tri komolce, in spleteno delo
in granatna jabolka na kapitelu naokoli vsa iz brona.
Podobno tem je imel drugi steber s pletenim delom. 18
Poveljnik straže je vzel Serajája, vélikega duhovnika
in Cefanjája, drugega duhovnika in tri čuvaje vrat 19
in iz mesta je vzel častnika, ki je bil postavljen nad
bojevniki in pet mož izmed tistih, ki so bili v kraljevi
prisotnosti, ki so bili najdeni v mestu in glavnega
pisarja vojske, ki je nabiral ljudstvo dežele in šestdeset
mož izmed ljudstva dežele, ki so bili najdeni v mestu.
20 Nebuzaradán, poveljnik straže, je te vzel in jih
privedel k babilonskemu kralju v Riblo 21 in babilonski
kralj jih je udaril in jih usmrtil v Ribli, v Hamátovi
deželi. Tako je bil Juda odveden proč iz svoje dežele.
22 Glede ljudstva, ki je preostalo v Judovi deželi,
ki jih je babilonski kralj Nebukadnezar pustil, celo
nad njimi je postavil Gedaljája, sina Ahikáma, sina
Šafána, vladarja. 23 Ko so vsi poveljniki vojsk, oni
in njihovi možje, slišali, da je babilonski kralj postavil
Gedaljája za voditelja, so prišli h Gedaljáju v Micpo.
Celo Netanjájev sin Jišmaél, Karéahov sin Johanán,
Serajá, sin Tanhúmeta Netófčana in Maahčánov sin
Jaazanjá, oni in njihovi možje. 24 Gedaljá je prisegel
njim in njihovim možem ter jim rekel: »Ne bojte se biti
služabniki Kaldejcem. Prebivajte v deželi in služite
babilonskemu kralju in z vami bo dobro.« 25 Toda
pripetilo se je v sedmem mesecu, da je prišel Jišmaél,

Netanjájev sin, Elišamájev sin, iz kraljevega semena in
deset mož z njim in udaril Gedaljája, da je umrl in Jude
in Kaldejce, ki so bili z njim v Micpi. **26** Vse ljudstvo,
tako mali kakor veliki in poveljniki vojsk, so vstali in
prišli v Egipt, kajti bali so se Kaldejcev. **27** Pripetilo se
je v sedemintridesetem letu ujetništva Judovega kralja
Jojahína, v dvanajstem mesecu, na sedemindvajseti
dan meseca, da je babilonski kralj Evíl Merodáh, v
letu, ko je začel kraljevati, povzdignil glavo Judovega
kralja Jojahína iz ječe **28** in prijazno govoril z njim in
njegov prestol postavil nad prestol kraljev, ki so bili z
njim v Babilonu **29** in zamenjal njegove jetniške obleke
in on je nenehno jedel kruh pred njim, vse dni svojega
življenja. **30** Njegova renta mu je bila dana od kralja,
nenehna renta, dnevna mera za vsak dan, vse dni
njegovega življenja.

1 Kroniška

1 Adam, Set, Enóš, **2** Kenán, Mahalalél, Jered, **3** Henoh, Matuzalem, Lameh, **4** Noe, Sem, Ham in Jafet. **5** Jafetovi sinovi: Gomer, Magóg, Madáj, Javán, Tubál, Mešeh in Tirás. **6** Gomerjevi sinovi: Aškenáz, Rifát in Togarmá. **7** Javánovi sinovi: Elišá, Taršíš, Kitéjec in Dodanim. **8** Hamovi sinovi: Kuš, Micrájim, Put in Kánaan. **9** Kuševi sinovi: Sebá, Havilá, Sabtá, Ramá in Sabtehá. Ramájeva sinova: Šebá in Dedán. **10** Kuš je zaplodil Nimróda. Ta je začel postajati mogočen na zemlji. **11** Micrájim je zaplodil Ludima, Anamima, Lehabima, Nafthima, **12** Patrusima, Kasluhima (iz katerega so izvirali Filistejci) in Kaftoréjca. **13** Kánaan je zaplodil svojega prvorojenca Sidóna in Heta, **14** tudi Jebusejca, Amoréjca, Girgašéjca, **15** Hivéjca, Arkéjca, Sinéjca, **16** Arvádejca, Cemaréjca in Hamatéjca. **17** Semovi sinovi: Elám, Asúr, Arpahšád, Lud, Arám, Uc, Hul, Geter in Mešeh. **18** Arpahšád je zaplodil Šelá in Šelá je zaplodil Eberja. **19** Eberju sta bila rojena dva sinova. Ime prvega je bilo Peleg, ker je bila v njegovih dneh zemlja razdeljena. Ime njegovega brata je bilo Joktán. **20** Joktán je zaplodil Almodáda, Šelefa, Hacarmáveta, Jeraha, **21** tudi Hadoráma, Uzála, Diklá, **22** Ebála, Abimaéla, Šebája, **23** Ofírja, Havilá in Jobába. Vsi ti so bili Joktánovi sinovi. **24** Sem, Arpahšád, Šelá, **25** Eber, Peleg, Regu, **26** Serúg, Nahór, Terah, **27** Abram; isti je Abraham. **28** Abrahamovi sinovi: Izak in Izmael. **29** To so njihovi rodovi: Izmaelov prvorojenec Nebajót, potem Kedár, Adbeél, Mibsám, **30** Mišmá, Dumá, Masá, Hadád, Temá, **31** Jetúr, Nafíš in Kedma. To so Izmaelovi sinovi. **32** Torej sinovi Abrahamove priležnice Ketúre: rodila je Zimrána, Jokšána, Medána, Midjána, Jišbáka in Šuaha. Jokšánova sinova sta: Šebá in Dedán. **33** Midjánovi sinovi: Efá, Efer, Henoh, Abidá in Eldaá. Vsi ti so Ketúrini sinovi. **34** Abraham je zaplodil Izaka. Izakova sinova: Ezav in Izrael. **35** Ezavovi sinovi: Elifáz, Reguél, Jeúš, Jalám in Korah. **36** Elifázovi sinovi: Temán, Omár, Cefi, Gatám, Kenáz, Timná in Amálek. **37** Reguélovi sinovi: Nahat, Zerah, Šamá in Mizá. **38** Seírjevi sinovi: Lotán, Šobál, Cibón, Aná, Dišón, Ecer in Dišán. **39** Lotánovi sinovi: Horí, Homám; in Timna je bila Lotánova sestra. **40** Šobálovi sinovi: Alián, Manáhat, Ebál, Šefí, in Onám. Cibónovi sinovi: Ajá in Aná. **41** Anájevi sinovi: Dišón. Dišónovi sinovi: Amrám, Ešbán, Jitrán in Kerán. **42** Ecerjevi sinovi: Bilhán, Zaaván in Jakan. Dišánovi sinovi: Uc in Arán. **43** Torej ti so kralji, ki so kraljevali v edomski deželi, preden je katerikoli kralj kraljeval nad Izraelovi otroci: Beórjev sin Bela; in ime njegovega mesta je bilo Dinhába. **44** Ko je bil Bela mrtev, je namesto njega zakraljeval Jobáb, Zerahov sin iz Bocre. **45** Ko je bil Jobáb mrtev, je namesto njega zakraljeval Hušám, iz dežele Temáncev. **46** Ko je bil Hušám mrtev, je namesto njega zakraljeval Hadád, Bedádov sin, ki je na moábskem polju udaril Midján, in ime tega mesta je bilo Avít. **47** Ko je bil Hadád mrtev, je namesto njega zakraljeval Samlá iz Masréke. **48** Ko je bil Samlá mrtev, je namesto njega zakraljeval Šaúl iz Rehobóta pri reki. **49** Ko je bil Šaúl mrtev, je namesto njega zakraljeval Ahbórjev sin Báal Hanán. **50** Ko je bil Báal Hanán mrtev, je namesto njega zakraljeval Hadád, in ime njegovega mesta je bilo Pagú; in ime njegove žene je bilo Mehetabéla, hči Me Zahábove hčere Matréde. **51** Tudi Hadád je umrl. Edómski vojvode so bili: vojvoda Timná, vojvoda Aliá, vojvoda Jetét, **52** vojvoda Oholibáma, vojvoda Elá, vojvoda Pinón, **53** vojvoda Kenáz, vojvoda Temán, vojvoda Mibcár, **54** vojvoda Magdiél in vojvoda Irám. To so edómski vojvode.

2 To so Izraelovi sinovi: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahár, Zábulon, **2** Dan, Jožef, Benjamin, Neftáli, Gad in Aser. **3** Judovi sinovi: Er, Onán in Šelá; ki so mu bili trije rojeni od kánaanske hčere Šue. Judov prvorojenec Er pa je bil zloben v Gospodovih očeh; in ga je usmrtil. **4** Njegova snaha Tamara mu je rodila Pareca in Zeraha. Vseh Judovih sinov je bilo pet. **5** Parecova sinova: Hecrón in Hamúl. **6** Zerahovi sinovi: Zimrí, Etán, Hemán, Kalkól in Dardá. Vseh skupaj pet. **7** Karmíjevi sinovi: Ahár, povzročevalec težav Izraelu, ki se je prekršil s prekleto stvarjo. **8** Etánovi sinovi: Azarjá. **9** Tudi sinovi Hecróna, ki so mu bili rojeni: Jerahmeél, Ram, in Kelubaj. **10** Ram je zaplodil Aminadába in Aminadáb je zaplodil Nahšóna, princa Judovih otrok. **11** Nahšón je zaplodil Salmóna in Salmón je zaplodil Boaza **12** in Boaz je zaplodil Obéda in Obéd je zaplodil Jeseja **13** in Jese je zaplodil prvorojenca Eliába in drugega Abinadába in tretjega Šimá, **14** četrtega Netanéla, petega Radája, **15** šestega Ocema, sedmega Davida; **16** katerega sestri sta bili Cerúja in Abigájila. Cerújini sinovi: Abišáj, Joáb in Asaél, trije. **17** Abigájila je rodila Amasá; in Amasájev oče je bil Izmaelec Jeter. **18** Hecrónov sin Kaléb je zaplodil otroke od Azúbe, svoje žene in od Jerióte. Njeni sinovi so tile: Ješer, Šobáb in Ardón. **19** Ko je bila Azúba mrtva, je Kaléb k sebi vzel Efráto, ki mu je rodila Hura. **20** Hur je zaplodil Urija in Urija je zaplodil Becaléla. **21** Potem je Hecrón šel v hčer Mahírja, očeta Gileáda, ki jo je poročil, ko je bil star šestdeset let in rodila mu je Segúba. **22** Segúb je zaplodil Jaíra, ki je imel triindvajset mest v deželi Gileád. **23** Od njih je vzel Gešur in Arám z Jaírovimi mesti, s Kenátom in njegovimi mesti, celó šestdeset mest. Vsi ti so pripadali sinovom Mahírja, Gileádovega očeta. **24**

Potem ko je bil Hecrón v Kaléb-efrati mrtev, mu je
Hecrónova žena Abíja rodila Ašhúra, očeta Tekóe.
25 Sinovi Hecrónovega prvorojenca Jerahmeéla so
bili: prvorojenec Ram, Buná, Oren, Ocem in Ahíja. 26
Jerahmeél je imel še drugo ženo, ki ji je bilo ime Atára;
bila je Onámova mati. 27 Sinovi Jerahmeélovega
prvorojenca Rama so bili: Máac, Jamín in Eker. 28
Onámova sinova sta bila: Šamáj in Jadá. In Šamájeva
sinova: Nadáb in Abišúr. 29 Ime Abišúrjeve žene je
bilo Abihájila in rodila mu je Ahbána in Molída. 30
Nadábova sinova: Seled in Apájim, toda Seled je
umrl brez otrok. 31 Apájimovi sinovi: Jiší. Jišíjev sin:
Šešán. Šešánovi otroci: Ahláj. 32 Sinova Šamájevega
brata Jadája: Jeter in Jonatan: in Jeter je umrl brez
otrok. 33 Jonatanova sinova: Pelet in Zazá. To so bili
Jerahmeélovi sinovi. 34 Torej Šešán ni imel sinov,
temveč hčere. Šešán je imel služabnika, Egipčana,
katerega ime je bilo Jarhá. 35 Šešán je dal svojo hčer
svojemu služabniku Jarháju za ženo in rodila mu je
Atája. 36 Atáj je zaplodil Natána in Natán je zaplodil
Zabáda 37 in Zabád je zaplodil Eflála in Eflál je zaplodil
Obéda 38 in Obéd je zaplodil Jehúja in Jehú je zaplodil
Azarjája 39 in Azarjá je zaplodil Heleca in Helec je
zaplodil Elasája 40 in Elasáj je zaplodil Sismája in
Sismáj je zaplodil Šalúma 41 in Šalúm je zaplodil
Jekamjája in Jekamjáj je zaplodil Elišamája. 42 Torej
sinovi Jerahmeélovega brata Kaléba so bili njegov
prvorojenec Meša, ki je bil oče Zifov; in sinovi Marešá,
očeta Hebróna. 43 Hebrónovi sinovi: Korah, Tapúah,
Rekem in Šemaá. 44 Šemaá je zaplodil Rahama,
Jorkoámovega očeta in Rekem je zaplodil Šamája.
45 Šamájev sin je bil Maón, in Maón je bil Bet Curov
oče. 46 Kalébova priležnica Efá je rodila Harána,
Mocája in Gazéza; in Harán je zaplodil Gazéza. 47
Jahdájevi sinovi so: Regem, Jotám, Gešán, Pelet,
Efá in Šáaf. 48 Kalébova priležnica Maáha je rodila
Šeberja in Tirhanája. 49 Rodila je tudi Šáafa, očeta
Madmanája, Ševája, očeta Mahbenája in očeta Gíbee:
in Kalébova hči je bila Ahsa. 50 To so bili sinovi
Hurovega sina Kaléba, Efrátinega prvorojenca: Šobál,
oče Kirjáta Jearíma, 51 Salmón, oče Betlehema, Haríf,
oče Bet Gadêrja. 52 Šobál, oče Kirjáta Jearíma, je imel
sinove: Haroe in polovica Manáhatovcev. 53 Družine
Kirjáta Jearíma: Jéterjevci, Putéjci, Šuméjci in Mišraíti; iz
katerih so izšli Corčani in Eštaólci. 54 Salmónovi sinovi:
Betlehem, Netófčani, Atrót, Joábova hiša in polovica
Manáhatovcev in Zorovci. 55 Družine pisarjev, ki so
prebivale pri Jabécu: Tiratéjci, Šimatéjci in Suhéjci.
Ti so Kenéjci, ki so prišli iz Hamáta, očeta Rehábove
hiše.

3 Torej to so bili Davidovi sinovi, ki so se mu
rodili v Hebrónu: prvorojenec Amnón od Jezreélke
Ahinóam; drugi Daniel od Karmelčanke Abigájile; 2
tretji Absalom, sin Maáhe, hčere gešurskega kralja
Talmája; četrti Adoníja, sin Hagíte; 3 peti Šefatjá od
Abitále; šesti Jitreám od njegove žene Egle. 4 Teh šest
se mu je rodilo v Hebrónu in tam je kraljeval sedem
let in šest mesecev. V Jeruzalemu pa je kraljeval
triintrideset let. 5 Ti so se mu rodili v Jeruzalemu:
Šimá, Šobáb, Natán in Salomon, štirje od Batšúe,
Amiélove hčere; 6 tudi Jibhár, Elišamá, Elifélet, 7
Nogah, Nefeg, Jafíja, 8 Elišamá, Eljadá in Elifélet,
devet. 9 To so bili vsi Davidovi sinovi, poleg sinov
priležnic in njihove sestre Tamare. 10 Salomonov sin
je bil Rehabám, njegov sin Abíja, njegov sin Asá,
njegov sin Józafat, 11 njegov sin Jorám, njegov sin
Ahazjá, njegov sin Joáš, 12 njegov sin Amacjá, njegov
sin Azarjá, njegov sin Jotám, 13 njegov sin Aház,
njegov sin Ezekíja, njegov sin Manáse, 14 njegov sin
Amón in njegov sin Jošíja. 15 Jošíjevi sinovi so bili:
prvorojenec Johanán, drugi Jojakím, tretji Sedekíja
in četrti Šalúm. 16 Jojakímova sinova: njegov sin
Jehoníja in njegov sin Sedekíja. 17 Jehoníjevi sinovi:
Asír, njegov sin Šaltiél, 18 tudi Malkirám, Pedajá,
Šenacár, Jekamjá, Hošamá in Nedabjá. 19 Pedajájeva
sinova sta bila Zerubabél in Šimí. Zerubabélovi sinovi:
Mešulám, Hananjá, njuna sestra Šelomíta, 20 Hašubá,
Ohel, Berehjá, Hasadjá in Jušáb Hesed, pet. 21
Hananjájeva sinova: Pelatjája in Ješajá. Refajájevi
sinovi, Arnánovi sinovi, Obadjájevi sinovi, Šehanjájevi
sinovi. 22 Šehanjájevi sinovi: Šemajá; in Šemajájevi
sinovi: Hatúš, Jigál, Baríah, Nearjá in Šafát, šest. 23
Nearjájevi sinovi: Eljoenáj, Ezekíja in Azrikám, trije.
24 Eljoenájevi sinovi so bili: Hodavjá, Eljašíb, Pelajá,
Akúb, Johanán, Delajá in Ananí, sedem.

4 Judovi sinovi: Parec, Hecrón, Karmí, Hur in Šobál.
2 Reajá, sin Šobála, je zaplodil Jahata. Jahat je
zaplodil Ahumája in Lahada. To so družine Corčanov.
3 Ti so bili od očeta Etáma: Jezreél, Jišmá in Jidbáš
in ime njihove sestre je bilo Haclelpóni; 4 Penuél,
oče Gedórja in Ecer, oče Hušája. To so sinovi Hura,
Efrátinega prvorojenca, očeta Betlehema. 5 Ašhúr,
oče Tekóe, je imel dve ženi, Helo in Naáro. 6 Naára
mu je rodila Ahuzáma, Heferja, Timníja in Ahaštaríja.
Ti so bili Naárini sinovi. 7 Sinovi Hele so bili Ceret,
Cohar in Etnán. 8 Koc je zaplodil Anúba in Cobebá
in družine Harúmovega sina Aharhéla. 9 Jabéc je bil
bolj častitljiv kakor njegovi bratje in njegova mati je
njegovo ime imenovala Jabéc, rekoč: »Ker sem ga
rodila z bridkostjo.« 10 Jabéc je klical k Izraelovemu
Bogu, rekoč: »Oh da bi me ti resnično blagoslovil in
povečal moj kraj in da bi bila tvoja roka lahko z menoj
in da bi me varoval pred zlom, da me ta ne bi žalostil!«
In Bog mu je zagotovil to, kar je zahteval. 11 Kelúb,

brat Šuaha, je zaplodil Mehírja, ki je bil oče Eštóna. 12
Eštón je zaplodil Betrafá, Paséaha in Tehiná, očeta Ir
Naháša. To so možje iz Rehe. 13 Kenázova sinova:
Otniél in Serajá. Otniélovi sinovi: Hatát. 14 Meonotáj je
zaplodil Ofrá. Serajá je zaplodil Joába, očeta doline Ge
Haraším, kajti bili so rokodelci. 15 Sinovi Jefunéjevega
sina Kaléba: Iru, Elá in Náam. Elájevi sinovi: celo
Kenáz. 16 Jehalelélovi sinovi: Zif, Zifá, Tirjá in Asarél.
17 Sinovi Ezra so bili: Jeter, Mered, Efer in Jalón.
In ona je rodila Mirjáma, Šamája in Jišbáha, očeta
Eštemóa. 18 Njegova žena Jehudija je rodila Jereda,
Gedórjevega očeta in Heberja, Sohójevega očeta
in Jekutiéla, Zanóahovega očeta. Vsi ti so sinovi
faraonove hčere Bitije, ki jo vzel Mered. 19 Sinova
njegove žene Hodijáje, Nahamove sestre, Keílin oče
Garmít in Maahčán Eštemóa. 20 Šimónovi sinovi so
bili Amnón, Riná, Ben-Hanán in Tilón. Jišíjeva sinova
sta bila Zohét in Ben Zohét. 21 Sinovi Judovega sina
Šelája so bili Er, Lehájev oče in Ladá, Marešájev
oče in družine iz hiše tistih, ki so izdelovali tanko
laneno platno, iz hiše Ašbéa; 22 in Jokím, možje iz
Kozébe, Joáš in Saráf, ki so imeli gospostvo v Moábu
in Jashubi–lehemu. In to so starodavne stvari. 23 Ti
so bili lončarji in tisti, ki so prebivali med sadikami
in ograjami. Tam so zaradi svojega dela prebivali s
kraljem. 24 Simeonovi sinovi so bili Nemuél, Jamín,
Jaríb, Zerah in Šaúl; 25 njegov sin Šalúm, njegov sin
Mibsám, njegov sin Mišmá. 26 Mišmájevi sinovi: njegov
sin Hamuél, njegov sin Zakúr in njegov sin Šimí. 27
Šimí je imel šestnajst sinov in šest hčera, toda njegovi
bratje niso imeli veliko otrok niti se vse njihove družine
niso množile, kakor Judovi otroci. 28 Prebivali so pri
Beeršébi, Moládi, Hacár Šuálu, 29 pri Bilhi, pri Ecemu,
pri Toladu, 30 pri Betuélu, pri Hormi, pri Ciklágu, 31 pri
Bet Markabótu, pri Hacár Susímu, pri Bet Biríju in pri
Šaarájimu. To so bila njihova mesta do Davidovega
kraljevanja. 32 Njihove vasi so bile Etám, Ajin, Rimón,
Tohen in Ašán, pet mest 33 in vse njihove vasi, ki so
bile naokoli istih mest, do Báala. To so bila njihova
prebivališča in njihov rodovnik. 34 Mešobáb, Jamléh,
Amacjájev sin Jošá, 35 Joél, Jehú, sin Jošibjája, sin
Serajája, sin Asiéla, 36 Eljoenáj, Jaakóba, Ješohája,
Asajá, Adiél, Jesimiél, Benajá, 37 Zizá, sin Šifíja, sinú
Alóna, sinú Jedajája, sinú Šimríja, sinú Šemajája; 38
ti, omenjeni po svojih imenih, so bili princi v svojih
družinah in hiše njihovih očetov so se silno povečale.
39 Šli so k vhodu Gedórja, celó do vzhodne strani
doline, da poiščejo pašnik za svoje trope. 40 Našli
so obilen in dober pašnik in dežela je bila prostrana,
tiha in mirna, kajti tisti iz Hama so tam prebivali od
davnine. 41 In tisti, zapisani po imenu, so prišli v dneh
Judovega kralja Ezekíja in udarili njihove šotore in
prebivališča, ki so bila najdena tam in jih popolnoma
uničili do današnjega dne in prebivali so namesto njih,
ker je bil tam pašnik za njihove trope. 42 Nekateri
izmed njih, celo izmed Simeonovih sinov, petsto mož,
so odšli na gorovje Seír, za svoje poveljnike pa so
imeli Pelatjája, Nearjá, Refajá, Uziéla, Jišíjeve sinove.
43 Udarili so preostanek Amalečanov, ki so pobegnili in
tam prebivajo do današnjega dne.

5 Torej sinovi Izraelovega prvorojenca Rubena, (kajti
on je bil prvorojenec; toda, ker je omadeževal
posteljo svojega očeta, je bila njegova pravica
prvorojenstva dana sinovoma Izraelovega sina Jožefa;
in rodovnik ni štet po pravici prvorojenstva. 2 Kajti Juda
je prevladal nad svojimi brati in od njega je prišel glavni
vladar; toda pravica prvorojenstva je bila Jožefova.) 3
Sinovi, pravim, od Izraelovega prvorojenca Rubena so
bili: Hénoh, Palú, Hecrón in Karmí. 4 Joélovi sinovi:
njegov sin Šemajá, njegov sin Gog, njegov sin Šimí, 5
njegov sin Miha, njegov sin Reajá, njegov sin Báal, 6
njegov sin Beerá, ki ga je asirski kralj Tiglát Pilnéser,
odvedel ujetega. On je bil princ Rubenovcev. 7 Njegovi
bratje po njihovih družinah, ko je bil preštet rodovnik
njihovih rodov, so bili vodja Jeiél, Zeharjá, 8 Bela, sin
Azáza, sinú Šemaá, sinú Joéla, ki je prebival v Aroêrju,
celo do Nebója in Báal Meóna; 9 in proti vzhodu je
naseljeval do vstopa v divjino, od reke Evfrat, ker je
bila njihova živina pomnožena v deželi Gileád. 10 V
Savlovih dneh so se bojevali s Hagríjevci, ki so padli
po njihovi roki in prebivali so v njihovih šotorih po vsej
vzhodni deželi Gileád. 11 Gadovi otroci so prebivali
nasproti njih, v deželi Bašán do Salhe; 12 vodja Joél,
naslednji Šafám, Janáj in Šafát v Bašánu. 13 Njihovi
bratje iz hiše njihovih očetov so bili: Mihael, Mešulám,
Šeba, Joráj, Jakán, Ziá in Heber, sedem. 14 Ti so
otroci Abihájila, sinú Hurija, sinú Jaróaha, sinú Gileáda,
sinú Mihaela, sinú Ješišája, sinú Jahdója, Buzovega
sina; 15 Ahí, sin Abdiéla, Guníjevega sina, vodja hiše
njihovih očetov. 16 Prebivali so v Gileádu, v Bašánu in
v njihovih mestih in v vseh predmestjih Šaróna, na
njihovih mejah. 17 Vsi ti so bili šteti po rodovnikih v
dneh Judovega kralja Jotáma in v dneh Izraelovega
kralja Jerobeáma. 18 Sinovi Rubena, Gádovcev in
polovice Manásejevega rodu izmed hrabrih mož, mož
zmožnih, da nosijo ščit in meč in da streljajo z lokom in
veščih v vojni, je bilo štiriinštirideset tisoč sedemsto
šestdeset, ki so odšli ven na vojsko. 19 Bojevali so
se s Hagríjevci, z Jetúrjem, Nafíšem in Nodábom. 20
Pomagano jim je bilo zoper njih in Hagríjevci so bili
izročeni v njihovo roko in vsi tisti, ki so bili z njimi; kajti
v bitki so vpili k Bogu in izprošen je bil od njih, ker
so svoje zaupanje položili vanj. 21 Odvzeli so njihovo
živino; od njihovih kamel petdeset tisoč in od ovc

dvesto petdeset tisoč in od oslov dva tisoč in od ljudi
sto tisoč. 22 Kajti tam je padlo mnogo umorjenih, ker je
bila vojna od Boga. In namesto njih so tam prebivali do
ujetništva. 23 Otroci polovice Manásejevega rodu so
prebivali v deželi. Množili so se od Bašána do Báal
Hermona in Senírja in do gore Hermon. 24 Ti so bili
poglavarji hiše njihovih očetov, celo Efer, Jiší, Eliél,
Azriél, Jeremija, Hodavijá in Jahdiél, močni junaški
možje, slavni možje in poglavarji hiše njihovih očetov.
25 Pregrešili so se zoper Boga svojih očetov in se
odšli vlačugat za bogovi ljudstva dežele, ki jih je Bog
uničil pred njimi. 26 Izraelov Bog pa je razvnel duha
asirskega kralja Pula in duha asirskega kralja Tiglát
Pilnéserja in ta jih je odvedel proč, celo Rubenovce,
Gádovce in polovico Manásejevega rodu in jih privedel
v Haláh, Habór, Haro in k reki Gozán do današnjega
dne.

6 Lévijevi sinovi: Geršón, Kehát in Merarí. 2 Kehátovi
sinovi: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél. 3 Amrámovi
otroci: Aron, Mojzes in Mirjam. Tudi Aronovi sinovi:
Nadáb, Abihú, Eleazar in Itamár. 4 Eleazar je zaplodil
Pinhása, Pinhás je zaplodil Abišúa 5 in Abišúa je
zaplodil Bukíja in Bukí je zaplodil Uzíja 6 in Uzí je
zaplodil Zerahjá in Zerahjá je zaplodil Merajóta, 7
Merajót je zaplodil Amarjá in Amarjá je zaplodil Ahitúba
8 in Ahitúb je zaplodil Cadóka in Cadók je zaplodil
Ahimáaca 9 in Ahimáac je zaplodil Azarjája in Azarjá je
zaplodil Johanána 10 in Johanán je zaplodil Azarjá (on
je ta, ki je opravljal duhovniško službo v templju, ki ga
je Salomon zgradil v Jeruzalemu); 11 Azarjá je zaplodil
Amarjá in Amarjá je zaplodil Ahitúba 12 in Ahitúb je
zaplodil Cadóka in Cadók je zaplodil Šalúma 13 in
Šalúm je zaplodil Hilkijá in Hilkijá je zaplodil Azarjá
14 in Azarjá je zaplodil Serajája in Serajá je zaplodil
Jocadáka 15 in Jocadák je odšel v ujetništvo, ko je
Gospod po Nebukadnezarjevi roki odvedel Juda in
Jeruzalem. 16 Lévijevi sinovi: Geršóm, Kehát in Merarí.
17 To sta imeni Geršómovih sinov: Libni in Šimí. 18
Kehátovi sinovi so bili: Amrám, Jichár, Hebrón in Uziél.
19 Meraríjeva sinova: Mahlí in Muší. To so družine
Lévijevcev glede na njihove družine. 20 Od Geršóma:
njegov sin Libni, njegov sin Jahat, njegov sin Zimá,
21 njegov sin Joáh, njegov sin Idó, njegov sin Zerah
in njegov sin Jeatraj. 22 Kehátovi sinovi: njegov sin
Aminadáb, njegov sin Korah, njegov sin Asír, 23 njegov
sin Elkaná, njegov sin Abiasáf, njegov sin Asír, 24
njegov sin Tahat, njegov sin Uriél, njegov sin Uzíjah
in njegov sin Šaúl. 25 Elkanájeva sinova: Amasáj in
Ahimót. 26 Glede Elkaná, Elkanájevi sinovi: njegov sin
Cuf, njegov sin Nahat, 27 njegov sin Eliáb, njegov sin
Jerohám in njegov sin Elkaná. 28 Samuelova sinova:
prvorojenec Vašni in Abíja. 29 Meraríjevi sinovi: Mahlí,
njegov sin Libni, njegov sin Šimí, njegov sin Uzá,
30 njegov sin Šimá, njegov sin Hagijá in njegov sin
Asajá. 31 To so tisti, ki jih je David postavil nad službo
pesmi v Gospodovi hiši, potem ko je skrinja imela
počitek. 32 Služili so pred prebivališčem šotorskega
svetišča skupnosti s petjem, dokler ni Salomon zgradil
Gospodove hiše v Jeruzalemu; potem so čakali na
svojo službo glede na svoj red. 33 Ti so tisti, ki so
čakali s svojimi otroci. Izmed sinov Kehátovcev: pevec
Hemán, sin Joéla, sinú Šemuéla, 34 sinú Elkanája,
sinú Jeroháma, sinú Eliéla, sinú Tohuja, 35 sinú Cufa,
sinú Elkanája, sinú Mahata, sinú Amasája, 36 sinú
Elkaná, sinú Joéla, sinú Azarjá, sinú Cefanjája, 37 sinú
Tahata, sinú Asírja, sinú Abiasáfa, sinú Koraha, 38 sinú
Jichárja, sinú Keháta, sinú Izraelovega sina Lévija. 39
Njegov brat Asáf, ki je stal na njegovi desnici, celo
Asáf, sin Berehjája, sinú Šimája, 40 sinú Mihaela,
sinú Baasejája, sinú Malkijája, 41 sinú Etnija, sinú
Zeraha, sinú Adajá, 42 sinú Etána, sinú Zimája, sinú
Šimija, 43 sinú Jahata, sinú Geršóma, Lévijevega
sina. 44 Njihovi bratje, Meraríjevi sinovi so stali na
levi roki: Etán, sin Kišijá, sinú Abdíja, sinú Malúha, 45
sinú Hašabjája, sinú Amacjá, sinú Hilkijája, 46 sinú
Amcija, sinú Banija, sinú Šemerja, 47 sinú Mahlija,
sinú Mušija, sinú Merarija, Lévijevega sina. 48 Tudi
njihovi bratje Lévijevci so bili določeni k vsem vrstam
služb šotorskega svetišča Božje hiše. 49 Toda Aron
in njegovi sinovi so darovali na oltarju žgalne daritve
in na kadilnem oltarju in bili so določeni za vse delo
najsvetejšega prostora in da opravljajo spravo za
Izrael, glede na vse, kar je zapovedal Božji služabnik
Mojzes. 50 To so Aronovi sinovi: njegov sin Eleazar,
njegov sin Pinhás, njegov sin Abišúa, 51 njegov sin
Bukí, njegov sin Uzí, njegov sin Zerahjá, 52 njegov
sin Merajót, njegov sin Amarjá, njegov sin Ahitúb, 53
njegov sin Cadók in njegov sin Ahimáac. 54 Torej to so
njihova bivališča po vseh njihovih gradovih in njihovih
pokrajinah od Aronovih sinov, od družin Kehátovcev;
kajti žreb je bil njihov. 55 Dali so jim Hebrón v Judovi
deželi in njegova predmestja okoli njega. 56 Toda polja
od mesta in njegove vasi so dali Jefunéjevemu sinu
Kalébu. 57 Aronovim sinovom so dali Judova mesta,
namreč Hebrón, mesto zatočišča, Libno s svojimi
predmestji, Jatír, Eštemóa s svojimi predmestji, 58
Hilón s svojimi predmestji, Debír s svojimi predmestji,
59 Ašán s svojimi predmestji in Bet Šemeš s svojimi
predmestji. 60 Od Benjaminovega rodu: Geba s
svojimi predmestji, Alémet s svojimi predmestji in
Anatót s svojimi predmestji. Vseh njihovih mest po
njihovih družinah je bilo trinajst mest. 61 Kehátovim
sinovom, ki so ostali od družine tega rodu, so bila z
žrebom dana mesta polovice rodu, namreč od polovice

Manásejevega rodu, deset mest. 62 Geršómovim
sinovom po njihovih družinah od Isahárjevega rodu,
od Aserjevega rodu, od Neftálijevega rodu in od
Manásejevega rodu v Bašánu, trinajst mest. 63
Meraríjevim sinovim je bilo z žrebom dano, po vseh
njihovih družinah, od Rubenovega rodu, od Gadovega
rodu in od Zábulonovega rodu dvanajst mest. 64
Izraelovi otroci so dali Lévijevcem ta mesta z njihovimi
predmestji. 65 Z žrebom so od rodu Judovih otrok, od
rodu Simeonovih otrok in od rodu Benjaminovih otrok
dali ta mesta, ki so imenovana po njihovih imenih. 66
Preostanek družin Kehátovih sinov je dobil mesta svojih
pokrajin od Efrájimovega rodu. 67 Od zavetnih mest so
jim dali Sihem na gori Efrájim z njegovimi predmestji;
dali so tudi Gezer s svojimi predmestji, 68 Jokmeám
s svojimi predmestji, Bet Horón s svojimi predmestji,
69 Ajalón s svojimi predmestji in Gat Rimón s svojimi
predmestji; 70 od polovice Manásejevega rodu: Anêr
s svojimi predmestji, Bileam s svojimi predmestji za
družino preostanka Kehátovih sinov. 71 Geršómovim
sinovom je bilo dano od družine polovice Manásejevega
rodu Golán v Bašánu s svojimi predmestji in Aštarót s
svojimi predmestji; 72 od Isahárjevega rodu: Kedeš
s svojimi predmestji, Daberát s svojimi predmestji,
73 Ramót s svojimi predmestji in Anem s svojimi
predmestji; 74 od Aserjevega rodu: Mišál s svojimi
predmestji, Abdón s svojimi predmestji, 75 Hukok
s svojimi predmestji in Rehób s svojimi predmestji;
76 od Neftálijevega rodu: Kedeš v Galileji s svojimi
predmestji, Hamón s svojimi predmestji in Kirjatájim s
svojimi predmestji. 77 Preostanku Meraríjevih otrok
je bilo dano od Zábulonovega rodu: Rimón s svojimi
predmestji in Tabor s svojimi predmestji; 78 in na drugi
strani Jordana, pri Jerihi na vzhodni strani Jordana
jim je bilo dano od Rubenovega rodu: Becer v divjini
s svojimi predmestji, Jahac s svojimi predmestji, 79
tudi Kedemót s svojimi predmestji in Mefáat s svojimi
predmestji; 80 od Gadovega rodu: Ramót v Gileádu s
svojimi predmestji, Mahanájim s svojimi predmestji,
81 Hešbón s svojimi predmestji in Jazêr s svojimi
predmestji.

7 Torej Isahárjevi sinovi so bili: Tolá, Puvá, Jašúb in
Šimrón, štirje. 2 Tolájevi sinovi: Uzí, Refajá, Jeriél,
Jahmáj, Jibsám in Šemuél, poglavarji hiše njihovega
očeta, namreč od Tolája. Bili so hrabri mogočni možje
v svojih rodovih, katerih število je bilo v Davidovih dneh
dvaindvajset tisoč šeststo. 3 Uzíjevi sinovi: Jizrahjá;
in Jizrahjájevi sinovi: Mihael, Obadjá, Joél in Jišijá,
pet. Vsi izmed njih vodilni možje. 4 Z njimi, po njihovih
rodovih, po hiši njihovih očetov, so bile čete vojakov
za vojno, šestintrideset tisoč mož, kajti imeli so veliko
žena in sinov. 5 Njihovi bratje med vsemi Isahárjevimi
družinami so bili hrabri mogočni možje, prešteti po
vseh njihovih rodovnikih, sedeminosemdeset tisoč.
6 Benjaminovi sinovi: Bela, Beher in Jediaél, trije. 7
Belovi sinovi: Ecbón, Uzí, Uziél, Jerimót in Ir, pet;
poglavarji hiše njihovih očetov, močni junaški možje;
prešteti so bili po njihovih rodovnikih, dvaindvajset
tisoč štiriintrideset. 8 Beherjevi sinovi: Zemirá, Joáš,
Eliézer, Eljoenáj, Omri, Jerimót, Abíja, Anatót in
Alémet. Vsi ti so Beherjevi sinovi. 9 Njihovo število po
njihovih rodovnikih, po njihovih rodovih, poglavarjev
hiš njihovih očetov, močnih junaških mož, je bilo
dvajset tisoč dvesto. 10 Tudi Jediaélovi sinovi: Bilhán.
Bilhánovi sinovi: Jeúš, Benjamin, Ehúd, Kenaaná,
Zetán, Taršíš in Ahišáhar. 11 Vseh teh Jediaélovih
sinov, po poglavarjih njihovih očetov, močnih junaških
mož, je bilo sedemnajst tisoč dvesto vojakov, primernih,
da gredo ven na vojsko in bitko. 12 Tudi Šupím in
Hupím, Irova otroka in Huším, Ahêrjevi sinovi. 13
Neftálijevi sinovi: Jahaciél, Guní, Jecer in Šalúm, Bilhini
sinovi. 14 Manásejevi sinovi: Asriél, ki mu je rodila
(toda njegova arámska priležnica je rodila Mahírja,
Gileádovega očeta; 15 in Mahír je vzel za ženo sestro
Hupíma in Šupíma, čigar sestri je bilo ime Maáha)
in ime drugemu je bilo Celofhád; in Celofhád je imel
hčere. 16 Mahírjeva žena Maáha je rodila sina in
njegovo ime imenovala Pereš; in ime njegovega brata
je bilo Šereš; njegova sinova pa sta bila Ulám in
Rekem. 17 Ulámovi sinovi: Bedán. To so bili sinovi
Gileáda, sinú Mahírja, Manásejevega sina. 18 Njegova
sestra Molého̱eta je rodila Išhóda, Abiézeja in Mahlája.
19 Šemidájevi sinovi so bili: Ahján, Šehem, Likhí in
Aniám. 20 Efrájimovi sinovi: Šutélah, njegov sin Bered,
njegov sin Tahat, njegov sin Eladá in njegov sin Tahat,
21 njegov sin Zabád, njegov sin Šutélah, Ecer in Elád,
ki so jih usmrtil možje iz Gata, ki so bili rojeni v tej
deželi, ker so prišli dol, da odvzamejo njihovo živino.
22 Njihov oče Efrájim je mnogo dni žaloval in prišli so
njegovi bratje, da ga tolažijo. 23 Ko je odšel k svoji
ženi, je spočela, rodila sina in njegovo ime je imenoval
Berijá, ker je z njegovo hišo šlo slabo. 24 (Njegova hči
je bila Šeêra, ki je zgradila spodnji in zgornji Bet Horón
ter Uzén Šeêro.) 25 Refah je bil njegov sin, tudi Rešef
in njegov sin Telah in njegov sin Tahan, 26 njegov sin
Ladán, njegov sin Amihúd, njegov sin Elišamá, 27
njegov sin Non in njegov sin Ješua. 28 Njihove posesti
in prebivališča so bila Betel in njegova mesta, proti
vzhodu Naára, proti zahodu Gezer s svojimi mesti; tudi
Sihem in njegova mesta, do Gaze in njenih mest; 29
in pri mejah Manásejevih otrok, Bet Šeán in njegova
mesta, Taanáh in njegova mesta, Megída in njegova
mesta ter Dor in njegova mesta. V teh so prebivali

otroci Izraelovega sina Jožefa. **30** Aserjevi sinovi:
Jimnáh, Išvá, Išví, Berijá in njihova sestra Sêraha.
31 Berijájeva sinova: Heber in Malkiél, ki je Birzájitov
oče. **32** Heber je zaplodil Jafléta, Šomerja, Hotáma in
njihovo sestro Šuo. **33** Jaflétovi sinovi: Pasáh, Bimhál
in Ašvát. To so Jaflétovi sinovi. **34** Šemerjevi sinovi:
Ahí, Rohgá, Hubá in Arám. **35** Sinovi njegovega brata
Heléma: Cofah, Jimná, Šeleš in Amál. **36** Cofahovi
sinovi: Suah, Harnéfer, Šuál, Berí, Jimrá, **37** Becer,
Hod, Šamá, Šilšá, Jitrán in Beerá. **38** Jeterjevi sinovi:
Jefuné, Pispá in Ará. **39** Ulájevi sinovi: Aráh, Haniél
in Ricjá. **40** Vsi ti so bili Aserjevi otroci, poglavarji
njihovih očetnih hiš, izbrani in močni junaški možje,
vodje princev. Število tistih, ki so bili po rodovniku
zmožni za vojno in bitko, je bilo šestindvajset tisoč
mož.

8 Torej Benjamin je zaplodil svojega prvorojenca Bela,
drugega Ašbéla in tretjega Ahráha, **2** četrtega Nohá
in petega Rafá. **3** Belovi sinovi so bili: Adár, Gerá,
Abihúd, **4** Abišúa, Naamán, Ahóah, **5** Gerá, Šefufán
in Hurám. **6** Ti so Ehúdovi sinovi. To so poglavarji
očetov prebivalcev Gebe in odpeljali so jih v Manáhat:
7 Naamán, Ahíja in Gerá, le-ta jih je pregnal in zaplodil
Uzá in Ahihúda. **8** Šaharájim je zaplodil otroke v
moábski deželi, potem ko ju je poslal proč; Hušíma
in Baára sta bili njegovi ženi. **9** Svoji ženi Hódeši je
zaplodil Jobába, Cibjá, Meša, Malkáma, **10** Jeúca,
Sahejá in Mirmá. To so bili njegovi sinovi, poglavarji
očetov. **11** S Hušímo je zaplodil Abitúba in Elpáala. **12**
Elpáalovi sinovi: Eber, Mišám in Šamed, ki je zgradil
Onó in Lod z njegovimi mesti; **13** tudi Berijá in Šemaá,
ki sta bila poglavarja očetov izmed prebivalcev Ajalóna,
ki sta pregnala prebivalce Gata: **14** Ahjó, Šašák,
Jeremót, **15** Zebadjá, Arád, Ader, **16** Mihael, Išpá
in Johá, Berijájevi sinovi; **17** in Zebadjá, Mešulám,
Hizkí, Heber, **18** tudi Išmeráj, Jizlijá, Jobáb, Elpáalovi
sinovi; **19** in Jakím, Zihrí, Zabdí, **20** Elienáj, Celetáj,
Eliél, **21** Adajáj, Berajá in Šimrát, Šimíjevi sinovi; **22**
in Išpán, Eber, Eliél, **23** Abdón, Zihrí, Hanán, **24**
Hananjá, Elám, Antotijá, **25** Jifdejá in Penuél, Šašákovi
sinovi; **26** in Šamšeráj, Šeharjá, Ataljá, **27** Jaarešjá,
Elijá in Zihrí, Jerohámovi sinovi. **28** To so bili poglavarji
izmed očetov, po svojih rodovih, vodilni možje. Ti so
prebivali v Jeruzalemu. **29** Pri Gibeónu je prebival oče
Gibeóncev, čigar ženi je bilo ime Maáha. **30** Njegov
prvorojenec Abdón, Cur, Kiš, Báal, Nadáb, **31** Gedór,
Ahjó in Zeher. **32** Miklót je zaplodil Šimája. Tudi ti so s
svojimi brati prebivali nasproti njih v Jeruzalemu. **33**
Ner je zaplodil Kiša, Kiš je zaplodil Savla, Savel je
zaplodil Jonatana, Malkišúa, Abinadába in Ešbáala.
34 Jonatanov sin je bil Meríb Báal in Meríb Báal je
zaplodil Miha. **35** Mihovi sinovi so bili Pitón, Meleh,
Taréa in Aház. **36** Aház je zaplodil Jeoadája; in Jeoadá
je zaplodil Alémeta, Azmáveta in Zimrija; Zimrí je
zaplodil Mocá **37** in Mocá je zaplodil Binája; njegov sin
je bil Rafája, njegov sin Elasáj, njegov sin Acél. **38**
Acél je imel šest sinov, katerih imena so ta: Azrikám,
Bohrú, Jišmaél, Šearjá, Obadjá in Hanán. Vsi ti so bili
Acélovi sinovi. **39** Sinovi njegovega brata Ešeka so bili
njegov prvorojenec Ulám, drugi Jeúš in tretji Elifélet. **40**
Ulámovi sinovi so bili močni junaški možje, lokostrelci
in imel je mnogo sinov in vnukov, sto petdeset. Vsi ti
so Benjaminovi sinovi.

9 Tako je bil ves Izrael preštet po rodovnikih. Glej,
zapisani so bili v knjigo Izraelovih in Judovih kraljev;
[tisti] ki so bili odvedeni v Babilon zaradi svojega
prestopka. **2** Torej prvi prebivalci, ki so prebivali
na svojih posestvih, v svojih mestih, so bili Izraelci,
duhovniki, Lévijevci in Netinimci. **3** V Jeruzalemu so od
Judovih, Benjaminovih, Efrájimovih otrok in Manáseja
prebivali: **4** Utáj, sin Amihúda, sinú Omrija, sinú
Imrija, Baníjevega sina, izmed otrok Judovega sina
Pareca. **5** Izmed Šilčanov: prvorojenec Asajá in njegovi
sinovi. **6** Izmed Zerahovih sinov: Jeuél in njihovi bratje,
šeststo devetdeset. **7** Izmed Benjaminovih sinov: Salú,
sin Mešuláma, sinú Hodavijá, Senuájevega sina. **8**
Jerohámov sin Jibnejá in Elá, sin Uzíja, Mihríjevega sina
in Mešulám, sin Šefatjája, sinú Reguéla, Jibnijájevega
sina **9** in njihovi bratje, glede na svoje rodove, devetsto
šestinpetdeset. Vsi ti možje so bili vodje očetov v hiši
svojih očetov. **10** Izmed duhovnikov: Jedajája, Jojaríb,
Jahín, **11** Azarjá, sin Hilkijá, sinú Mešuláma, sinú
Cadóka, sinú Merajóta, Ahitúbovega sina, poveljnika
Božje hiše; **12** in Adajá, sin Jerohâma, sinú Pašhúrja,
Malkijájevega sina in Masáj, sin Adiéla, sinú Jahzêraja,
sinú Mešuláma, sinú Mešilemóta, Imêrjevega sina **13**
ter njihovi bratje, poglavarji hiše svojih očetov, tisoč
sedemsto šestdeset, zelo sposobni možje za službo
Božje hiše. **14** Izmed Lévijevcev: Šemajá, sin Hašuba,
sinú Azrikáma, sinú Hašabjája izmed Merarijevih sinov;
15 Bakbakár, Hereš, Galál, Matanjá, sin Miha, sinú
Zihrija, Asáfovega sina, **16** Obadjá, sin Šemajája,
sinú Galála, Jedutúnovega sina in Berehjá, sin Asája,
Elkanájevega sina, ki je prebival v vaseh Netófčanov.
17 Vratarji so bili Šalúm, Akúb, Talmón, Ahimán in
njihovi bratje; Šalúm je bil vodja; **18** ki so do takrat
čakali pri kraljevih velikih vratih proti vzhodu; bili so
vratarji v družbi Lévijevih otrok. **19** Šalúm, sin Koréja,
sinú Abiasáfa, Kórahovega sina in njegovi bratje iz
hiše njegovega očeta, Kórahovci, so bili nad delom
službe, čuvaji velikih vrat šotorskega svetišča. Njihovi
očetje, nad Gospodovo vojsko, pa so bili čuvaji vhoda.
20 Eleazarjev sin Pinhás je bil v preteklem času vladar

nad njimi in Gospod je bil z njim. 21 Mešelemjájev sin
Zeharjá je bil vratar vrat šotorskega svetišča skupnosti.
22 Vseh teh, ki so bili izbrani, da bodo vratarji v velikih
vratih, je bilo dvesto dvanajst. Ti so bili prešteti po
svojem rodovniku v svojih vaseh, ki sta jih David in
videc Samuel odredila v njihovo določeno službo. 23
Tako so oni in njihovi otroci imeli nadzor velikih vrat
Gospodove hiše, namreč hiše šotorskega svetišča,
po stražah. 24 V štirih četrtinah so bili vratarji, proti
vzhodu, zahodu, severu in jugu. 25 Njihovi bratje,
ki so bili v svojih vaseh naj bi z njimi prihajali po
sedmih dneh, od časa do časa. 26 Kajti ti Lévijevci,
štirje glavni vratarji, so bili v svoji določeni službi in
so bili nad sobami in zakladnicami Božje hiše. 27
Prenočevali so naokoli Božje hiše, ker je bila nad njimi
zadolžitev in njim je pripadalo vsakodnevno jutranje
odpiranje. 28 Nekateri izmed njih so imeli zadolžitev
strežniških posod, da bi jih prinašali noter in ven po
številu. 29 Tudi nekateri izmed njih so bili določeni, da
nadzirajo posode, vse svetiščne priprave, fino moko,
vino, olje, dišave in kadila. 30 Nekateri izmed sinov
duhovnikov so iz dišav izdelovali mazilo. 31 Matitjá,
eden izmed Lévijevcev, ki je bil prvorojenec Kórahovca
Šalúma, je imel določeno službo nad stvarmi, ki so bile
narejene v ponvah. 32 Ostali izmed njihovih bratov,
izmed Kehátovih sinov, so bili nad hlebi navzočnosti,
da so jih pripravljali vsak šabat. 33 To so pevci, glavni
izmed Lévijevih očetov, ki so prosti ostali v sobah,
kajti pri tem delu so bili zaposleni dan in noč. 34 Ti
glavni Lévijevi očetje so bili vodje po svojih rodovih; ti
so prebivali pri Jeruzalemu. 35 V Gibeónu je prebival
Jehiél, oče Gibeóncev, čigar ženi je bilo ime Maáha 36
in njegov prvorojenec Abdón, potem Cur, Kiš, Báal,
Ner, Nadáb, 37 Gedór, Ahjó, Zeharjá in Miklót. 38 Miklót
je zaplodil Šimá. In tudi ti so prebivali s svojimi brati pri
Jeruzalemu, nasproti svojih bratov. 39 Ner je zaplodil
Kiša, Kiš je zaplodil Savla, Savel je zaplodil Jonatana,
Malkišúa, Abinadába in Ešbáala. 40 Jonatanov sin
je bil Meríb Báal, in Meríb Báal je zaplodil Miha. 41
Mihovi sinovi so bili Pitón, Meleh, Tahréa in Aház.
42 Aház je zaplodil Jara in Jara je zaplodil Alémeta,
Azmáveta in Zimríja in Zimrí je zaplodil Mocá 43 in
Mocá je zaplodil Binája, njegov sin Refajá, njegov sin
Elasáj, njegov sin Acél. 44 Acél je imel šest sinov,
katerih imena so ta: Azrikám, Bohrú, Jišmaél, Šearjá,
Obadjá in Hanán; ti so bili Acélovi sinovi.

10 Torej Filistejci so se borili zoper Izrael, in Izraelovi
možje so pobegnili pred Filistejci in umorjeni
popadali na gori Gilbói. 2 Filistejci so zasledovali Savla
in njegove sinove; in Filistejci so usmrtili Jonatana,
Abinadába in Malkišúa, Savlove sinove. 3 Bitka je
postala huda zoper Savla in lokostrelci so ga zadeli in
bil je ranjen od lokostrelcev. 4 Potem je Savel rekel
svojemu nosilcu bojne opreme: »Izvleci svoj meč in
me prebodi z njim; da ne bi prišli ti neobrezanci in me
zlorabili.« Njegov nosilec bojne opreme pa ni hotel,
kajti bil je hudo prestrašen. Tako je Savel vzel meč in
se vrgel nanj. 5 Ko je njegov nosilec bojne opreme
videl, da je bil Savel mrtev, se je tudi sam prav tako
vrgel na meč in umrl. 6 Tako je umrl Savel in njegovi
trije sinovi in vsa njegova hiša je skupaj umrla. 7 Ko so
vsi možje iz Izraela, ki so bili v dolini, videli, da so oni
pobegnili in da so bili Savel in njegovi sinovi mrtvi,
potem so zapustili svoja mesta in pobegnili, in prišli so
Filistejci ter prebivali v njih. 8 Pripetilo se je naslednji
dan, ko so prišli Filistejci, da oropajo umorjene, da so
našli Savla in njegove sinove padle na gori Gilbói. 9 Ko
so ga slekli do golega, so vzeli njegovo glavo, njegovo
bojno opremo in [to] poslali naokoli po deželi Filistejcev,
da odnesejo novice njihovim malikom in ljudstvu. 10
Njegovo bojno opremo so položili v hišo svojih bogov,
njegovo glavo pa so pritrdili v Dagónovem templju. 11
Ko so vsi Jabéš Gileádovci slišali vse, kar so Filistejci
storili Savlu, 12 so vstali vsi hrabri možje in odnesli
Savlovo truplo in trupla njegovih sinov ter jih prinesli v
Jabéš in njihove kosti pokopali pod hrastom v Jabéšu
in se postili sedem dni. 13 Tako je Savel umrl zaradi
svojega prestopka, ki ga je zagrešil zoper Gospoda,
torej zoper Gospodovo besedo, ki se je ni držal in je
tudi spraševal za nasvet nekoga, ki je imel hišnega
duha, da poizve o tem, 14 ni pa poizvedel od Gospoda,
zato ga je ta usmrtil in kraljestvo obrnil k Jesejevemu
sinu Davidu.

11 Potem se je ves Izrael zbral skupaj k Davidu v
Hebrón, rekoč: »Glej, mi smo tvoja kost in tvoje
meso. 2 Poleg tega si bil ti ta v preteklem času, ko je
bil Savel kralj, ki si nas vodil ven in privedel v Izrael,
in Gospod, tvoj Bog, ti je rekel: ›Ti boš pasel moje
ljudstvo Izraela in ti boš vladar nad mojim ljudstvom
Izraelom.‹« 3 Zato so vsi Izraelovi starešine prišli h
kralju v Hebrón in David je v Hebrónu z njimi sklenil
zavezo pred Gospodom; in mazilili so Davida za
kralja nad Izraelom, glede na besedo od Gospoda po
Samuelu. 4 David in ves Izrael so odšli k Jeruzalemu,
ki je Jebús, kjer so bili prebivalci dežele Jebusejci.
5 Prebivalci Jebúsa so rekli Davidu: »Ne boš prišel
sèm.« Kljub temu je David zavzel sionski grad, ki je
Davidovo mesto. 6 David je rekel: »Kdorkoli prvi udari
Jebusejce bo vodja in poveljnik.« Tako je Cerújin sin
Joáb prvi odšel gor in je bil vodja. 7 David je prebival v
gradu, zato so ga imenovali Davidovo mesto. 8 Okoli
je zgradil mesto, celo od Milója naokoli, Joáb pa je
popravil preostanek mesta. 9 Tako je David postajal
večji in večji, kajti Gospod nad bojevniki je bil z njim.

10 Tudi ti so vodje izmed mogočnih mož, ki jih je imel
David, ki so se z njim okrepili v njegovem kraljestvu in
z vsem Izraelom, da ga postavijo za kralja, glede na
Gospodovo besedo, ki je zadevala Izrael. 11 To pa je
število mogočnih mož, ki jih je imel David: Hahmoníjec
Jašobám, vodja poveljnikov; svojo sulico je dvignil
zoper tristo [in] po njem [so bili] naenkrat umorjeni. 12
Za njim je bil Eleazar, sin Dodója, Ahóahovca, ki je bil
eden izmed treh mogočnih. 13 Z Davidom je bil pri
Pas Damínu in tam so se Filistejci skupaj zbrali za
bitko, kjer je bil kos zemljišča poln ječmena; in ljudstvo
je pobegnilo pred Filistejci. 14 Postavila sta se na
sredo tega kosa zemljišča, ga osvobodila in usmrtila
Filistejce in Gospod jih je rešil z veliko rešitvijo. 15
Torej trije izmed tridesetih poveljnikov so odšli dol k
skali, k Davidu, v votlino Adulám, vojska Filistejcev pa
se je utaborila v dolini Rafájim. 16 David je bil takrat v
utrjenem kraju, garnizija Filistejcev pa je bila tedaj pri
Betlehemu. 17 David je zahrepenel in rekel: »Oh da bi
mi nekdo dal piti vode iz betlehemskega vodnjaka, ki je
pri velikih vratih!« 18 In trije so se prebili skozi vojsko
Filistejcev in zajeli vodo iz betlehemskega vodnjaka, ki
je bil pri velikih vratih, jo vzeli in jo prinesli k Davidu,
toda David je ni hotel piti, temveč jo je izlil Gospodu 19
in rekel: »Bog ne daj, da bi storil to stvar. Mar naj bi pil
kri teh mož, ki so svoja življenja postavili v nevarnost?
Kajti s tveganjem za svoja življenja so jo prinesli.« Zato
je ni hotel piti. Te stvari so storili ti trije mogočni. 20
Joábov brat Abišáj je bil vodja izmed treh. Ker je svojo
sulico dvignil proti tristotim, jih usmrtil in imel ime med
tremi. 21 Izmed treh je bil častitljivejši kakor dva, kajti
bil je njihov poveljnik, vendar prvih treh ni dosegel. 22
Jojadájev sin Benajá, sin hrabrega moža iz Kabceéla,
ki je storil mnogo dejanj; usmrtil je dva levu podobna
moža iz Moába; prav tako je odšel dol in ubil leva v
jami na snežen dan. 23 Ubil je Egipčana, moža visoke
postave, pet komolcev visokega. V Egipčanovi roki
je bila sulica, podobna tkalčevemu brunu in ta je s
palico odšel dol k njemu, iz Egipčanove roke iztrgal
sulico in ga usmrtil z njegovo lastno sulico. 24 Te
stvari je storil Jojadájev sin Benajá in imel je ime med
tremi najmogočnejšimi. 25 Glej, bil je častitljiv med
tridesetimi, toda ni dosegel prvih treh in David ga je
postavil čez svojo stražo. 26 Hrabri možje izmed vojsk
so bili tudi: Joábov brat Asaél, Dodójev sin Elhanán
iz Betlehema, 27 Harórec Šamót, Péletovec Helec,
28 Irá, sin Tekójčana Ikéša, Anatóčan Abiézer, 29
Hušán Sibeháj, Ahóahovec Iláj, 30 Netófčan Mahráj,
Baanájev sin Heled, Netófčan, 31 Ribájev sin Itáj iz
Gíbee, ki pripada Benjaminovim otrokom, Piratónec
Benajá, 32 Huráj iz Gáaševih potokov, Arbatéjec Abiél,
33 Baharuméjec Azmávet, Šaalbónec Eljahbá, 34 sinovi
Guníjevca Hašéna; Jonatan, sin Hararéjca Šagéja,
35 Ahiám, sin Hararéjca Sahárja, Urov sin Elifál, 36
Meheréjec Hefer, Péletovec Ahíja, 37 Karmélčan Hecró,
Ezbájev sin Naaráj, 38 Natánov brat Joél, Hagríjev sin
Mibhár, 39 Amónec Celek, Beeróčan Nahráj, nosilec
bojne opreme Cerújinega sina Joába, 40 Jéterjevec
Irá, Jéterjevec Garéb, 41 Hetejec Urijá, Ahlájev sin
Zabád, 42 Adiná, sin Rubenovca Šizája, poveljnik
Rubenovcev in trideseterica z njim, 43 Maahájev sin
Hanán, Mitnéjec Józafat, 44 Aštaróčan Uzíja, Šamá
in Jehiél, sinova Aroêrčana Hotáma, 45 Šimríjev sin
Jediaél in njegov brat Ticéjec Johá, 46 Mahavéjec
Eliél, Elnáamova sinova Jeribáj in Jošavjá, Moábec
Jitmá, 47 Eliél, Obéd in Jaasiél Mecobaján.

12 Torej ti so tisti, ki so prišli k Davidu v Ciklág,
medtem ko se je še vedno skrival zaradi Kiševega
sina Savla in bili so med mogočnimi možmi, pomočniki
vojne. 2 Oboroženi so bili z loki in uporabljali so
lahko tako desno kakor levo roko v metanju kamnov
in streljanju puščic iz loka, celó Savlovi bratje iz
Benjamina. 3 Vodja je bil Ahiézer, potem Joáš, sinova
Gíbejčana Šemaája, Jeziél in Pelet, Azmávetova
sinova, Berahá, Anatóčan Jehú, 4 Gibeónec Jišmajá,
mogočen mož med tridesetimi in nad tridesetimi:
Jeremija, Jahaziél, Johanán, Géderčan Jozabád, 5
Eluzáj, Jerimót, Bealjá, Šemarjá, Harúfčan Šefatjá, 6
Elkaná, Jišijá, Azarél, Joézer, Jašobám, Kórahovci ter
7 Joelá in Zebadjá, Jerohámova sinova iz Gedórja.
8 Izmed Gádovcev so se k Davidu, v utrjen kraj, v
divjini, ločili mogočni možje in možje vojne, primerni
za boj, ki so lahko ravnali s ščitom in sulico, katerih
obrazi so bili podobni obrazom levov in so bili tako
nagli kakor srne po gorah: 9 prvi Ecer, drugi Obadjá,
tretji Eliáb, 10 četrti Mišmaná, peti Jeremija, 11 šesti
Atáj, sedmi Eliél, 12 osmi Johanán, deveti Elzabád,
13 deseti Jeremija in enajsti Mahbanáj. 14 Ti so bili
Gadovi sinovi, poveljniki vojske; eden izmed najmanjših
je bil nad stotimi in največji nad tisočimi. 15 Ti so
tisti, ki so šli čez Jordan v prvem mesecu, ko je ta
poplavil vse svoje bregove, in zapodili so v beg vse
tiste iz dolin, tako proti vzhodu kot proti zahodu. 16
In prišli so izmed Benjaminovih in Judovih otrok k
utrjenemu kraju, k Davidu. 17 David je odšel ven,
da jih sreča, jim odgovoril in jim rekel: »Če boste
miroljubno prišli k meni, da mi pomagate, se bo moje
srce povezalo k vam, toda če boste prišli, da me izdate
mojim sovražnikom, ker ni krivice v mojih rokah, [naj]
Bog naših očetov pogleda na to in to ošteje.« 18 Potem
je duh prišel nad Amasája, ki je bil vodja poveljnikov in
rekel je: »Tvoji smo David in na tvoji strani, Jesejev sin.
Mir, mir bodi tebi in mir bodi tvojim pomočnikom, kajti
tvoj Bog ti pomaga.« Potem jih je David sprejel in jih

postavil za poveljnike čete. 19 Tam so nekateri prešli
od Manáseja k Davidu, ko je s Filistejci prišel zoper
Savla, da se bojuje, toda oni jim niso pomagali, kajti
filistejski knezi so ga po premisleku poslali proč, rekoč:
»Prešel bo k svojemu gospodarju Savlu, da ogrozi
naše glave.« 20 Medtem ko je šel v Ciklág, so od
Manáseja k njemu prestopili Adnáh, Jozabád, Jediaél,
Mihael, Jozabád, Elihú in Celetáj, poveljniki tisočih,
ki so bili iz Manáseja. 21 Davidu so pomagali zoper
krdelo roparjev, kajti vsi so bili močni junaški možje
in bili so poveljniki v vojski. 22 Kajti ob tistem času
so dan za dnem prihajali k Davidu, da mu pomagajo,
dokler to ni bila velika vojska, podobna Božji vojski.
23 To so števila čet, ki so bile oborožene za vojno in
so prišle k Davidu v Hebrón, da Savlovo kraljestvo
obrnejo k njemu, glede na Gospodovo besedo. 24
Judovih otrok, ki so nosili ščit in sulico, je bilo šest tisoč
osemsto oboroženih za vojsko. 25 Izmed Simeonovih
otrok, močnih junaških mož za vojno, sedem tisoč
sto. 26 Izmed Lévijevih otrok štiri tisoč šeststo. 27
Jojadá je bil voditelj Aroncev in z njim jih je bilo tri
tisoč sedemsto, 28 in Cadók, silno junaški mladenič in
dvaindvajset poveljnikov iz hiše njegovega očeta. 29
Izmed Benjaminovih otrok, Savlovega sorodstva, tri
tisoč, kajti do zdaj je večina izmed njih držala stražo
Savlove hiše. 30 Izmed Efrájimovih sinov dvajset tisoč
osemsto mogočnih mož, močnih junaških mož, slovečih
v hiši svojih očetov. 31 Izmed polovice Manásejevega
rodu osemnajst tisoč [tistih], ki so bili določeni po
imenu, da pridejo in postavijo Davida za kralja. 32
Izmed Isahárjevih otrok, ki so bili možje, ki so imeli
razumevanje časov, da vedo, kaj mora Izrael storiti.
Njihovih poglavarjev je bilo dvesto, in vsi njihovi bratje
so bili pod njihovim poveljem. 33 Od Zábulona tisti,
ki so šli naprej v bitko, izkušeni v vojni, z vsemi
vojnimi pripomočki, petdeset tisoč, ki so lahko obdržali
položaj; ti niso bili razdeljenega srca. 34 Od Neftálija
tisoč poveljnikov in z njimi sedemintrideset tisoč s
ščitom in sulico. 35 Izmed Danovcev, izkušenih v vojni,
osemindvajset tisoč šeststo. 36 Od Aserja tistih, ki so
šli naprej v bitko, izkušenih v vojni, štirideset tisoč. 37
Na drugi strani Jordana, od Rubenovcev, Gádovcev
in od polovice Manásejevega rodu, z vsemi vrstami
vojnih priprav za bitko, sto dvajset tisoč. 38 Vsi ti
bojevniki, ki so lahko obdržali položaj, so s popolnim
srcem prišli v Hebrón, da postavijo Davida za kralja
nad vsem Izraelom, in tudi vsi preostali iz Izraela so
bili enega srca, da postavijo Davida za kralja. 39 Tam
so bili z Davidom tri dni, jedli so in pili, kajti njihovi
bratje so pripravili zanje. 40 Poleg tega so tisti, ki so
bili blizu njih, celó Isahár, Zábulon in Neftáli, prinesli
kruha na oslih, na kamelah, na mulah in na volih ter
živež, moko, skupaj stisnjene fige in rozine, vino, olje,
vole in obilje ovc, kajti radost je bila v Izraelu.

13 David se je posvetoval s poveljniki nad tisočimi
in nad stotimi in z vsakim voditeljem. 2 David
je vsej Izraelovi skupnosti rekel: »Če se vam to zdi
dobro in je to od Gospoda, našega Boga, pošljimo
vsem našim bratom naokoli, ki so ostali v vsej Izraelovi
deželi in z njimi tudi duhovnikom in Lévijevcem, ki so v
njihovih mestih in predmestjih, da se bodo lahko zbrali
k nam, 3 in ponovno privedimo k sebi skrinjo našega
Boga, kajti v Savlovih dneh nismo povpraševali po
njej.« 4 Vsa skupnost je rekla, da bodo tako storili, kajti
stvar je bila pravilna v očeh vsega ljudstva. 5 Tako je
David zbral skupaj ves Izrael, od egiptovskega Šihórja,
celo do vstopa v Hamát, da Božjo skrinjo privede iz
Kirját Jearíma. 6 David se je dvignil in ves Izrael v
Baálo, to je v Kirját Jearím, ki pripada Judu, da od tam
privede Božjo skrinjo Gospoda, ki prebiva med kerubi,
katerega ime je imenovano na njej. 7 Božjo skrinjo so
odpeljali na novem vozu iz Abinadábove hiše. Uzá in
Ahjó pa sta gnala voz. 8 David in ves Izrael so igrali
pred Bogom z vso svojo močjo, s petjem, harfami,
plunkami, tamburini, cimbalami in trobentami. 9 Ko
so prišli na Kidónovo mlatišče, je Uzá iztegnil svojo
roko, da pridrži skrinjo, kajti voli so se spotaknili. 10
Gospodova jeza je bila vžgana zoper Uzá in ga je
udaril, ker je svojo roko položil k skrinji in tam je
umrl pred Bogom. 11 David je bil razžaljen, ker je
Gospod naredil vrzel nad Uzájem, zato je ta kraj do
tega dne imenovan Perec Uzá. 12 David se je tisti
dan bal Boga, rekoč: »Kako naj Božjo skrinjo pripeljem
k sebi domov?« 13 Tako David skrinje ni pripeljal k
sebi domov, v Davidovo mesto, temveč jo je odnesel
stran, v hišo Gitéjca Obéd Edóma. 14 Božja skrinja je
ostala tri mesece z družino Obéd Edóma v njegovi
hiši. Gospod je blagoslovil hišo Obéd Edóma in vse,
kar je ta imel.

14 Torej kralj Hirám iz Tira je poslal poslance k
Davidu in cedrov les z zidarji in tesarji, da mu
zgradijo hišo. 2 David je zaznal, da ga je Gospod
potrdil za kralja nad Izraelom, kajti njegovo kraljestvo
je bilo visoko povzdignjeno zaradi njegovega ljudstva
Izraela. 3 David si je v Jeruzalemu vzel več žena
in David je zaplodil več sinov in hčera. 4 Torej to
so imena njegovih otrok, ki jih je imel v Jeruzalemu:
Šamúa, Šobáb, Natán, Salomon, 5 Jibhár, Elišúa,
Elpélet, 6 Nogah, Nefeg, Jafíja, 7 Elišamá, Beeljadá in
Elifálet. 8 Ko so Filistejci slišali, da je bil David maziljen
za kralja nad vsem Izraelom, so vsi Filistejci odšli gor,
da poiščejo Davida. David pa je slišal o tem in odšel
ven zoper njih. 9 Filistejci so prišli in se razporedili

po dolini Rafájim. 10 David je poizvedel od Boga,
rekoč: »Ali naj grem gor zoper Filistejce? Ali jih boš
izročil v mojo roko?« Gospod mu je rekel: »Pojdi gor,
kajti izročil jih bom v tvojo roko.« 11 Tako so prišli
gor v Báal Peracím in David jih je tam udaril. Potem
je David rekel: »Bog je po moji roki pridrl nad moje
sovražnike, kakor izbruhnejo vode, « zato so ime tega
kraja imenovali Báal Peracím. 12 Ko so tam pustili
svoje bogove, je David dal zapoved in sežgali so jih v
ognju. 13 Filistejci pa so se ponovno razporedili po
dolini. 14 Zato je David ponovno poizvedel od Boga in
Bog mu je rekel: »Ne pojdi gor za njimi. Obrni se proč
od njih in pridi nadnje nasproti murvinih dreves. 15
Zgodilo se bo, ko boš zaslišal zvok hoje po vrhovih
murvinih dreves, da boš tedaj odšel ven na bitko,
kajti Bog je šel naprej pred teboj, da udari vojsko
Filistejcev.« 16 David je torej storil, kakor mu je Bog
zapovedal in udarili so vojsko Filistejcev od Gibeóna,
celo do Gazerja. 17 Davidova slava se je razširila po
vseh deželah in Gospod je nad vse narode privedel
strah pred njim.

15 David si je v Davidovem mestu zgradil hiše in
pripravil kraj za Božjo skrinjo in zanjo razpel šotor.
2 Potem je David rekel: »Božje skrinje ne bi smel nositi
nihče razen Lévijevcev, kajti njih je Gospod izbral, da
nosijo Božjo skrinjo in da mu služijo na veke.« 3 David
je skupaj zbral ves Izrael v Jeruzalemu, da prinese gor
Gospodovo skrinjo na kraj, ki ga je pripravil zanjo. 4
David je zbral Aronove otroke in Lévijevce. 5 Izmed
Kehátovih sinov vodja Uriéla in sto dvajset njegovih
bratov; 6 izmed Meraríjevih sinov vodja Asajája in
dvesto dvajset njegovih bratov; 7 izmed Geršómovih
sinov vodja Joéla in sto trideset njegovih bratov; 8
izmed Elicafánovih sinov vodja Šemajá in dvesto
njegovih bratov; 9 izmed Hebrónovih sinov vodja Eliéla
in osemdeset njegovih bratov; 10 izmed Uziélovih
sinov vodja Aminadába in sto dvanajst njegovih bratov.
11 David je dal poklicati Cadóka, duhovnika Abjatárja
in Lévijevce Uriéla, Asajá, Joéla, Šemajá, Eliéla in
Aminadába 12 ter jim rekel: »Vi ste vodje očetov
Lévijevcev. Posvetite se tako vi kakor vaši bratje, da
boste lahko prinesli gor skrinjo Gospoda, Izraelovega
Boga, na kraj, ki sem ga pripravil zanjo. 13 Kajti ker
tega niste najprej storili, je Gospod, naš Bog, nad
nami naredil vrzel, ker ga nismo iskali po predpisanem
redu.« 14 Tako so se duhovniki in Lévijevci posvetili,
da prinesejo gor skrinjo Gospoda, Izraelovega Boga.
15 Lévijevi otroci so na svojih ramenih nosili Božjo
skrinjo z njenima drogovoma v njej, kakor je zapovedal
Mojzes, glede na Gospodovo besedo. 16 David je
spregovoril vodju Lévijevcev, da določi svoje brate, da
bodo pevci z glasbenimi instrumenti, plunkami, harfami
in cimbalami, z dvigovanjem zvenečega radostnega
glasu. 17 Tako so Lévijevci določili Joélovega sina
Hemána in izmed njegovih bratov Berehjájevega sina
Asáfa in izmed Meraríjevih sinov, njihovih bratov,
Kušajájevega sina Etána 18 in z njimi njihove brate
druge stopnje: Zeharjája, Bena, Jaaziéla, Šemiramóta,
Jehiéla, Uníja, Eliába, Benajája, Maasejája, Matitjája,
Elifeléhuja, Miknejája, Obéd Edóma in Jeiéla, vratarje.
19 Tako so bili pevci Hemán, Asáf in Etán določeni,
da igrajo na cimbale iz brona, 20 Zeharjá, Jaaziél,
Šemiramót, Jehiél, Uní, Eliáb, Maasejá in Benajá s
plunkami na sopran, 21 in Matitjá, Elifeléhu, Miknejá,
Obéd Edóm, Jeiél in Azazjá s harfami v oktavi, da
vodijo. 22 Kenanjá, vodja Lévijevcev, je bil za pesem.
Poučil je glede pesmi, ker je bil vešč. 23 Berehjá
in Elkaná sta bila vratarja za skrinjo. 24 Duhovniki
Šebanjá, Józafat, Netanél, Amasáj, Zeharjá, Benajá in
Eliézer so s trobentami trobili pred Božjo skrinjo; Obéd
Edóm in Jehijá pa sta bila vratarja za skrinjo. 25 Tako
so David, Izraelove starešine in tisočniki odšli, da iz
hiše Obéd Edóma z radostjo prinesejo gor Gospodovo
skrinjo zaveze. 26 Pripetilo se je, ko je Bog pomagal
Lévijevcem, da so nosili skrinjo Gospodove zaveze, da
so darovali sedem bikcev in sedem ovnov. 27 David je
bil oblečen s svečanim oblačilom iz tankega lanenega
platna in vsi Lévijevci, ki so nosili skrinjo, pevci in
Kenanjá, mojster pesmi s pevci; tudi David je imel na
sebi efód iz lana. 28 Tako je ves Izrael prinesel gor
Gospodovo skrinjo zaveze z vriskanjem, z zvokom
korneta, s trobentami, cimbalami in igrali so s plunkami
in harfami. 29 Pripetilo se je, medtem ko je Gospodova
skrinja prišla v Davidovo mesto, da je Savlova hči
Mihála, zroč skozi okno, videla kralja Davida plesati in
igrati in ga v svojem srcu prezirala.

16 Tako so prinesli Božjo skrinjo in jo postavili na
sredo šotora, ki ga je kralj David postavil zanjo
ter pred Bogom darovali žgalne daritve in mirovne
daritve. 2 Ko je David končal žrtvovanje žgalnih daritev
in mirovnih daritev, je v Gospodovem imenu blagoslovil
ljudstvo. 3 Vsakemu iz Izraela, tako moškemu kakor
ženski, vsakemu je razdelil hleb kruha, dober kos
mesa in flaškon vina. 4 Nekatere izmed Lévijevcev
je določil, da služijo pred Gospodovo skrinjo in da
se spominjajo, se zahvaljujejo in hvalijo Gospoda,
Izraelovega Boga: 5 vodja Asáfa in poleg njega
Zeharjá, Jeiéla, Šemiramóta, Jehiéla, Matitjája, Eliába,
Benajája in Obéd Edóma; in Jeiéla s plunkami in
harfami, toda Asáf je igral na cimbale; 6 tudi duhovnika
Benajája in Jahaziéla s trobentami nenehno pred
skrinjo Božje zaveze. 7 Potem je na ta dan David
prvič izročil ta psalm v roko Asáfa in njegovih bratov,
da se zahvalijo Gospodu. 8 Zahvaljujte se Gospodu,

kličite njegovo ime, med ljudstvom razglašajte njegova
dela. 9 Prepevajte mu, prepevajte mu psalme, govorite
o vseh njegovih čudovitih delih. 10 Ponašajte se z
njegovim svetim imenom. Naj se veseli srce tistih, ki
iščejo Gospoda. 11 Iščite Gospoda in njegovo moč,
neprenehoma iščite njegov obraz. 12 Spominjajte se
njegovih čudovitih del, ki jih je storil, njegovih čudežev
in sodb njegovih ust; 13 oh vi seme Izraela, njegovega
služabnika, vi Jakobovi otroci, njegovi izbranci. 14 On
je Gospod, naš Bog, njegove sodbe so po vsej zemlji.
15 Vedno se zavedajte njegove zaveze, besede, katero
je zapovedal tisočim rodovom, 16 celo zaveze, ki jo
je sklenil z Abrahamom in njegove prisege Izaku 17
in isto je potrdil Jakobu za zakon in Izraelu za večno
zavezo, 18 rekoč: »Tebi bom dal kánaansko deželo,
žreb vaše dediščine, « 19 ko vas je bilo le malo, celo
peščica in tujci v njej. 20 Ko so hodili od naroda k
narodu in od enega kraljestva k drugemu ljudstvu,
21 nobenemu človeku ni pustil, da jim stori krivico;
da, zaradi njih je grajal kralje, 22 rekoč: »Ne dotikajte
se mojih maziljencev in mojim prerokom ne delajte
hudega.« 23 Poj Gospodu, vsa zemlja, iz dneva v
dan naznanjaj njegovo rešitev duše. 24 Oznanjajte
njegovo slavo med pogani, njegova čudovita dela med
vsemi narodi. 25 Kajti velik je Gospod in silno naj
bo hvaljen. Njega se je treba bati nad vsemi bogovi.
26 Kajti vsi bogovi ljudstva so maliki, toda Gospod
je naredil nebesa. 27 Slava in čast sta v njegovi
prisotnosti, moč in veselje sta na njegovem kraju.
28 Dajajte Gospodu, ve sorodstva ljudstev, dajajte
Gospodu slavo in moč. 29 Dajajte Gospodu slavo,
primerno njegovemu imenu, prinesite daritev in pridite
predenj. Obožujte Gospoda v lepoti svetosti. 30 Boj se
pred njim, vsa zemlja. Tudi zemeljski [krog] bo trden,
ki ne bo omajan. 31 Naj bodo nebesa vesela in naj
se zemlja veseli, in ljudje naj govorijo med narodi:
» Gospod kraljuje.« 32 Naj buči morje in njegova
polnost. Naj se polja veselijo in vse, kar je na njih. 33
Potem bodo gozdna drevesa prepevala ob Gospodovi
prisotnosti, ker on prihaja, da sodi zemljo. 34 Oh
zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, kajti njegovo
usmiljenje traja za vedno. 35 Recite: »Reši nas, oh Bog
rešitve naših duš, zberi nas skupaj in nas osvobodi
pred pogani, da se bomo lahko zahvaljevali tvojemu
svetemu imenu in slavili v tvoji hvali. 36 Blagoslovljen
bodi Gospod, Izraelov Bog na veke vekov.« In vse
ljudstvo je reklo: »Amen« in hvalilo Gospoda. 37 Tako
je tam, pred skrinjo Gospodove zaveze, pustil Asáfa in
njegove brate, da nenehno služijo pred skrinjo, kakor
je zahtevalo vsakodnevno delo, 38 in Obéd Edóma z
oseminšestdesetimi njihovimi brati; tudi Jedutúnovega
sina Obéd Edóma in Hosája, da bosta vratarja; 39 in
duhovnika Cadóka in njegove brate duhovnike pred
Gospodovim šotorskim svetiščem na visokem kraju,
ki je bil pri Gibeónu, 40 da darujejo žgalne daritve
Gospodu na oltarju, nenehne žgalne daritve, jutranje
in večerne in da storijo glede na vse, kar je pisano v
Gospodovi postavi, ki jo je zapovedal Izraelu; 41 in z
njimi Hemána, Jedutúna in druge, ki so bili izbrani, ki so
bili določeni po imenu, da se zahvaljujejo Gospodu, ker
njegovo usmiljenje traja večno; 42 in z njimi Hemána
in Jedutúna s trobentami in cimbalami za tiste, da bi
igrali in z Božjimi glasbenimi instrumenti. Jedutúnovi
sinovi pa so bili vratarji. 43 In vse ljudstvo je odšlo vsak
človek k svoji hiši, in David se je vrnil, da blagoslovi
svojo hišo.

17 Pripetilo se je torej, medtem ko je David sedel v
svoji hiši, da je David rekel preroku Natánu: »Glej,
jaz prebivam v cedrovi hiši, toda skrinja Gospodove
zaveze ostaja pod zavesami.« 2 Potem je Natán rekel
Davidu: »Stôri vse, kar je v tvojem srcu, kajti Bog je s
teboj.« 3 Iste noči se je pripetilo, da je Božja beseda
prišla k Natánu, rekoč: 4 »Pojdi in povej mojemu
služabniku Davidu: ›Tako govori Gospod: ›Ti mi ne
boš gradil hiše, da prebivam v njej, 5 kajti nisem
prebival v hiši od dne, ko sem Izraela privedel gor, do
današnjega dne, temveč sem šel od šotora k šotoru in
od enega šotorskega svetišča k drugemu. 6 Kjerkoli
sem hodil z vsem Izraelom, sem mar spregovoril
besedo kateremukoli izmed Izraelovih sodnikov, ki
sem jim zapovedal, da pasejo moje ljudstvo, rekoč:
›Zakaj mi niste zgradili cedrove hiše?‹ 7 Zdaj boš
torej tako povedal mojemu služabniku Davidu: ›Tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Vzel sem te iz staje za
ovce, celó od sledenja ovcam, da bi bil vladar nad
mojim ljudstvom Izraelom, 8 in s teboj sem bil kjerkoli
si hodil in pred teboj sem iztrebil vse tvoje sovražnike
in ti naredil ime, podobno imenu velikih mož, ki so na
zemlji. 9 Prav tako bom določil kraj za svoje ljudstvo
Izrael in jih zasadil in bodo prebivali na svojem kraju in
ne bodo več seljeni niti jih ne bodo več pustošili otroci
zlobnosti kakor poprej 10 in odkar sem zapovedal
sodnikom, naj bodo nad mojim ljudstvom Izraelom.
Poleg tega bom podjarmil vse tvoje sovražnike. Nadalje
ti povem še, da ti bo Gospod zgradil hišo. 11 Zgodilo
se bo, ko bodo tvoji dnevi pretekli, da moraš oditi,
da boš s svojimi očeti, da bom obudil tvoje seme za
teboj, ki bo izmed tvojih sinov in jaz bom utrdil njegovo
kraljestvo. 12 Zgradil mi bo hišo in njegov prestol bom
utrdil na veke. 13 Jaz bom njegov oče in on bo moj
sin. Svoje milosti ne bom odvzel od njega, kakor sem
jo odvzel tistemu, ki je bil pred teboj, 14 temveč ga
bom postavil v svoji hiši in v svojem kraljestvu na veke
in njegov prestol bo utrjen na vékomaj.‹« 15 Glede

na vse te besede in glede na vse to videnje, tako je
Natán govoril Davidu. 16 Kralj David je prišel in se
usedel pred Gospodom ter rekel: »Kdo sem jaz, oh
Gospod Bog in kaj je moja hiša, da si me privedel
sèm? 17 Vendar je bila to majhna stvar v tvojih očeh,
oh Bog, kajti govoril si tudi o hiši svojega služabnika za
oddaljeni čas, ki pride in si se ozrl name glede na stan
človeka visoke stopnje, oh Gospod Bog. 18 Kaj ti lahko
David še govori glede časti tvojega služabnika? Kajti
poznaš svojega služabnika. 19 Oh Gospod, zaradi
svojega služabnika in glede na svoje lastno srce, si
storil vso to veličino v tem, da si dal spoznati vse te
velike stvari. 20 Oh Gospod, nobenega ni podobnega
tebi niti ni nobenega Boga poleg tebe, glede na vse,
kar smo slišali s svojimi ušesi. 21 Kateri narod na
zemlji je podoben tvojemu ljudstvu Izraelu, ki ga je
Bog šel odkupit, da postane njegovo lastno ljudstvo,
da si si naredil ime veličine in strašnosti s pregonom
narodov izpred svojega ljudstva, ki si ga odkupil iz
Egipta? 22 Kajti svojemu ljudstvu Izraelu si storil, da bo
tvoje lastno ljudstvo na veke; in ti, Gospod, postajaš
njihov Bog. 23 Zato sedaj, Gospod, naj bo stvar, ki si
jo govoril glede svojega služabnika in glede njegove
hiše, utrjena na veke in stôri, kakor si rekel. 24 Naj bo
to celo utrjeno, da bo tvoje ime lahko poveličano na
veke, rekoč: › Gospod nad bojevniki je Izraelov Bog,
celó Bog Izraelu‹ in naj bo hiša tvojega služabnika
Davida utrjena pred teboj. 25 Kajti ti, oh moj Bog, si
povedal svojemu služabniku, da mu hočeš zgraditi
hišo, zato je tvoj služabnik v svojem srcu našel, da
moli pred teboj. 26 In sedaj, Gospod, ti si Bog in to
dobroto si obljubil svojemu služabniku. 27 Zdaj naj ti
torej to ugaja, da blagosloviš hišo svojega služabnika,
da bo ta lahko pred teboj na veke, kajti ti blagoslavljaš,
oh Gospod in to bo blagoslovljeno na veke.«

18 Torej po tem se je pripetilo, da je David udaril
Filistejce in jih podjarmil in iz roke Filistejcev vzel
Gat in njegova mesta. 2 Udaril je Moáb in Moábci
so postali Davidovi služabniki in prinašali darila. 3
David je udaril Hadarézerja, kralja Cobe v Hamátu,
medtem ko je šel, da si utrdi svoje gospostvo pri reki
Evfratu. 4 David mu je vzel tisoč bojnih vozov in
sedem tisoč konjenikov in dvajset tisoč pešcev. David
je tudi prerezal Ahilove tetive vsem konjem bojnega
voza, toda izmed njih je prihranil sto bojnih vozov. 5
Ko so Sirci iz Damaska prišli pomagat Hadarézerju,
kralju iz Cobe, je David med Sirci usmrtil dvaindvajset
tisoč mož. 6 Potem je David v sirskem Damasku
postavil garnizije in Sirci so postali Davidovi služabniki
in prinašali darila. Tako je Gospod varoval Davida
kamorkoli je šel. 7 David je vzel ščite iz zlata, ki
so bili na Hadarézerjevih služabnikih in jih prinesel
v Jeruzalem. 8 Podobno je iz Tibháta in iz Kuna,
Hadarézerjevih mest, David prinesel zelo veliko brona,
s katerim je Salomon naredil bronasto morje, stebra in
bronaste posode. 9 Torej ko je kralj Tov iz Hamáta
slišal kako je David udaril vso vojsko Hadarézerja,
kralja iz Cobe, 10 je poslal svojega sina Hadoráma h
kralju Davidu, da poizve o njegovi blaginji in da mu
čestita, ker se je boril zoper Hadarézerja in ga udaril
(kajti Hadarézer je bil v vojni s Tovjem) in z njim vse
vrste posod iz zlata, srebra in brona. 11 Tudi te je kralj
David posvetil Gospodu, s srebrom in zlatom, ki ga
je prinesel iz vseh teh narodov: iz Edóma, Moába,
od Amónovih otrok, od Filistejcev in od Amáleka. 12
Poleg tega je Cerújin sin Abišáj, usmrtil osemnajst tisoč
Edómcev v slani dolini. 13 Postavil je garnizije v Edómu
in vsi Edómci so postali Davidovi služabniki. Tako je
Gospod varoval Davida kamorkoli je šel. 14 Tako je
David kraljeval nad vsem Izraelom in izvrševal sodbo
ter pravico med vsem svojim ljudstvom. 15 Cerújin
sin Joáb je bil nad vojsko in Ahilúdov sin Józafat [je
bil] letopisec. 16 Ahitúbov sin Cadók in Abjatárjev sin
Abiméleh sta bila duhovnika, Šavšá pa je bil pisar. 17
Jojadájev sin Benajá je bil nad Keretéjci in Péletovci,
Davidovi sinovi pa so bili vodje okoli kralja.

19 Torej po tem se je pripetilo, da je umrl Naháš, kralj
Amónovih otrok in namesto njega je zakraljeval
njegov sin. 2 David je rekel: »Izkazal bom prijaznost
Naháševemu sinu Hanúnu, ker je njegov oče izkazal
prijaznost meni.« In David je poslal poslance, da ga
potolažijo glede njegovega očeta. Tako so Davidovi
služabniki prišli v deželo Amónovih otrok k Hanúnu,
da ga potolažijo. 3 Toda princi Amónovih otrok so
Hanúnu rekli: »Misliš, da je David spoštoval tvojega
očeta, da ti je poslal tolažnike? Mar niso njegovi
služabniki prišli k tebi, da preiščejo, preobrnejo in si
ogledajo deželo?« 4 Zato je Hanún prijel Davidove
služabnike, jih obril in njihove obleke odrezal po sredi,
tik poleg njihovih zadnjic in jih odposlal proč. 5 Potem
so nekateri odšli in Davidu povedali, kako so bili možje
postreženi. In poslal je, da jih sreča, kajti možje so bili
silno osramočeni. Kralj je rekel: »Ostanite pri Jerihi,
dokler vam brade ne zrastejo, potem se vrnite.« 6 Ko
so Amónovi otroci videli, da so Davidu postali zoprni,
so Hanún in Amónovi otroci poslali tisoč talentov
srebra, da si iz Mezopotamije, iz sirske Maáhe in
Cobe najamejo bojne vozove in konjenike. 7 Tako so
najeli dvaintrideset tisoč bojnih vozov, kralja Maáhe
in njegovo ljudstvo, ki so prišli in se utaborili pred
Médebo. In Amónovi otroci so se zbrali skupaj iz svojih
mest in prišli na bitko. 8 Ko je David slišal o tem, je
poslal Joába in vso vojsko mogočnih mož. 9 Amónovi

otroci so prišli ven in se pred velikimi vrati mesta
postrojili v bitko. Kralji, ki so prišli, pa so bili posebej
na polju. 10 Torej ko je Joáb videl, da je bila bitka
zoper njega postavljena spredaj in zadaj, je izmed
vseh izbral izbrane Izraelove in jih postrojil zoper Sirce.
11 Preostanek ljudstva pa je izročil v roko svojega brata
Abišája, in ti so se postrojili zoper Amónove otroke. 12
Rekel je: »Če bodo Sirci zame premočni, potem mi
boš ti pomagal, toda če bodo Amónovi otroci premočni
zate, potem bom jaz pomagal tebi. 13 Bodi odločnega
poguma in se junaško obnašajva za naše ljudstvo in
za mesta našega Boga. Gospod pa naj stori to, kar je
dobro v njegovem pogledu.« 14 Tako se je Joáb in
ljudstvo, ki je bilo z njim, približalo pred Sirce k bitki, ti
pa so pobegnili pred njim. 15 Ko so Amónovi otroci
videli, da so Sirci pobegnili, so tudi sami pobegnili
pred njegovim bratom Abišájem in vstopili v mesto.
Potem je Joáb prišel v Jeruzalem. 16 Ko pa so Sirci
videli, da so bili pred Izraelom poraženi, so poslali
poslance in pripeljali Sirce, ki so bili onkraj reke; in
Šopáh, poveljnik Hadarézerjeve vojske, je šel pred
njimi. 17 To je bilo povedano Davidu in ta je zbral ves
Izrael, prečkal Jordan in prišel nadnje in se postrojil v
bitko zoper njih. Torej, ko se je David postrojil v bitko
zoper Sirce, so se ti bojevali z njim. 18 Toda Sirci
so zbežali pred Izraelom in David jih je izmed Sircev
usmrtil sedem tisoč mož, ki so se bojevali na bojnih
vozovih in štirideset tisoč pešcev in ubil poveljnika
vojske Šopáha. 19 Ko so Hadarézerjevi služabniki
videli, da so bili pred Izraelom poraženi, so z Davidom
sklenili mir in postali njegovi služabniki; niti Sirci niso
hoteli več pomagati Amónovim otrokom.

20 Pripetilo se je, potem ko je minilo leto, ob času,
ko gredo kralji na bitko, da je Joáb vodil moč
vojske in opustošil deželo Amónovih otrok in prišel ter
oblegal Rabo. Toda David je ostal v Jeruzalemu. In
Joáb je udaril Rabo ter jo uničil. 2 David je snel krono
njihovega kralja iz njegove glave in spoznal, da tehta
talent zlata in v njej so bili dragoceni kamni, in ta je bila
postavljena na Davidovo glavo. In iz mesta je prinesel
tudi silno mnogo plena. 3 Ljudstvo, ki je bilo v njem, je
privedel ven in jih razsekal z žagami, branami iz železa
in sekirami. Celo tako je David postopal z vsemi mesti
Amónovih otrok. In David in vse ljudstvo se je vrnilo v
Jeruzalem. 4 Pripetilo se je za tem, da se je vzdignila
vojna s Filistejci pri Gezerju. Takrat je Hušán Sibeháj
usmrtil Sipája, ki je bil izmed otrok velikana; in bili so
podjarmljeni. 5 Ponovno je bila vojna s Filistejci. Jaírov
sin Elhanán je usmrtil Lahmíja, brata Gitéjca Goljata,
katerega kopjišče je bilo podobno tkalčevemu brunu. 6
Ponovno je bila vojna pri Gatu, kjer je bil mož visoke
postave, katerega prstov in palcev je bilo štiriindvajset,
šest na vsaki roki in šest na vsakem stopalu in tudi ta
je bil sin velikana. 7 Toda ko je izzival Izraela, ga je
Jonatan, Šimájajev sin, Davidov brat, usmrtil. 8 Ti so
bili rojeni velikanu v Gatu in padli so po Davidovi roki
in po roki njegovih služabnikov.

21 Satan je vstal zoper Izraela in spodbudil Davida,
da prešteje Izraela. 2 In David je rekel Joábu
ter voditeljem ljudstva: »Pojdite, preštejte Izraela od
Beeršéba celo do Dana in njihovo število prinesite k
meni, da ga bom lahko vedel.« 3 Joáb je odgovoril: »
Gospod naj naredi svoje ljudstvo stokrat tako številno,
kot jih je, toda moj gospod kralj, ali niso vsi služabniki
mojega gospoda? Zakaj potem moj gospod zahteva
to stvar? Zakaj bo on razlog prekrška Izraelu?« 4
Kljub temu je kraljeva beseda prevladala proti Joábovi.
Zato je Joáb odpotoval, šel skozi ves Izrael in prišel v
Jeruzalem. 5 Joáb je Davidu izročil vsoto ljudstva. In
vseh iz Izraela je bilo milijon sto tisoč, ki so izdirali
meč, in Juda je bilo štiristo sedemdeset tisoč mož,
ki so izdirali meč. 6 Toda Lévijevce in Benjamina pa
ni prištel mednje, kajti kraljeva beseda je bila Joábu
gnusna. 7 Bog pa je bil razžaljen s to stvarjo, zato je
udaril Izraela. 8 David je rekel Bogu: »Silno sem grešil,
ker sem storil to stvar. Toda zdaj te rotim, odstrani
krivičnost svojega služabnika, kajti storil sem zelo
nespametno.« 9 Gospod je spregovoril Davidovemu
vidcu Gadu: 10 »Pojdi in povej Davidu, rekoč: ›Tako
govori Gospod: ›Ponujam ti tri stvari. Izberi eno izmed
njih, da ti jo bom lahko storil.‹« 11 Tako je Gad prišel
k Davidu in mu rekel: »Tako govori Gospod: ›Izberi
si 12 ali tri leta lakote, ali tri mesece uničenja pred
svojimi sovražniki, medtem ko te dohiteva meč tvojih
sovražnikov, ali tri dni Gospodovega meča, celo kužne
bolezni v deželi in uničevanje od Gospodovega angela
po vseh Izraelovih pokrajinah. Sedaj si torej svetuj,
kakšno besedo naj ponovno prinesem tistemu, ki me je
poslal.‹« 13 David je rekel Gadu: »V veliki stiski sem.
Naj torej padem v Gospodovo roko, kajti zelo velika so
njegova usmiljenja, toda naj ne padem v roko človeka.«
14 Tako je Gospod nad Izrael poslal kužno bolezen in
izmed Izraela je padlo sedemdeset tisoč mož. 15 Bog
je poslal angela k Jeruzalemu, da ga uniči. Medtem ko
je ta uničeval, je Gospod opazoval, se pokesal od zla
in rekel angelu, ki je uničeval: »Dovolj je, zadrži sedaj
svojo roko.« In Gospodov angel je stal pri mlatišču
Jebusejca Ornana. 16 David je povzdignil svoje oči
in zagledal Gospodovega angela stati med zemljo in
nebom, ki je imel v svoji roki izvlečen meč, iztegnjen
nad Jeruzalemom. Potem so David in starešine Izraela,
ki so bili oblečeni v vrečevino, padli na svoje obraze.
17 David pa je rekel Bogu: » Ali nisem to jaz, ki sem
zapovedal, da se ljudstvo prešteje? Celo jaz sem ta, ki

je grešil in zares storil zlo. Toda kar se tiče teh ovc, kaj
so te storile? Naj bo tvoja roka, prosim te, oh Gospod,
moj Bog, na meni in na hiši mojega očeta, toda ne
na tvojem ljudstvu, da bi bili trpinčeni.« 18 Potem je
Gospodov angel zapovedal Gadu, da reče Davidu, naj
gre David gor in postavi oltar Gospodu na mlatišču
Jebusejca Ornana. 19 David je na Gadovo besedo, ki
jo je govoril v Gospodovem imenu, odšel gor. 20 Ornan
pa se je obrnil in zagledal angela in njegovi štirje sinovi
so se z njim vred skrili. Torej Ornan je mlatil pšenico.
21 Ko je David prišel k Ornanu, je Ornan pogledal in
zagledal Davida in šel ven iz mlatišča in se pripognil k
Davidu s svojim obrazom do tal. 22 Potem je David
rekel Ornanu: »Zagotovi mi prostor tega mlatišča, da
bom na njem lahko zgradil oltar Gospodu. Zagotovil mi
ga boš za polno ceno, da bo nadloga lahko ustavljena
pred ljudstvom.« 23 Ornan je rekel Davidu: »Vzemi to
k sebi in naj moj gospod kralj stori to, kar je dobro v
njegovih očeh. Glej, dam ti tudi vola za žgalne daritve,
mlatilne priprave za les in pšenico za jedilno daritev;
vse to dam.« 24 Kralj David je rekel Ornanu: »Ne,
temveč bom to resnično kupil za polno ceno, kajti ne
bom vzel tega, kar je tvoje, za Gospoda niti žgalne
daritve daroval brez stroška.« 25 Tako je David dal
Ornanu za prostor šeststo šeklov zlata po teži. 26
David je tam zgradil oltar Gospodu in daroval žgalne
daritve in mirovne daritve in klical h Gospodu in ta
mu je iz nebes odgovoril z ognjem na oltar žgalne
daritve. 27 Gospod je zapovedal angelu in ta je svoj
meč ponovno vtaknil v svojo nožnico. 28 V tistem
času, ko je David videl, da mu je Gospod odgovoril na
mlatišču Jebusejca Ornana, potem je tam žrtvoval. 29
Kajti Gospodovo šotorsko svetišče, ki ga je Mojzes
naredil v divjini in oltar žgalne daritve sta bila v tem
obdobju na visokem kraju pri Gibeónu. 30 Toda David
ni mogel iti predenj, da bi povprašal od Boga, kajti bal
se je zaradi meča Gospodovega angela.

22 Potem je David rekel: »To je hiša Gospoda Boga
in to je oltar žgalne daritve za Izraela.« 2 David je
zapovedal, da zberejo skupaj tujce, ki so bili v Izraelovi
deželi in postavil je zidarje, da izklesajo kamne, da
zgradijo Božjo hišo. 3 David je pripravil železa v obilju
za žeblje za duri velikih vrat in za vezi in brona v obilju,
brez teže. 4 Tudi cedrovih dreves v obilju, kajti Sidónci
in tisti iz Tira so Davidu prinesli veliko cedrovega lesa.
5 David je rekel: »Moj sin Salomon je mlad in nežen,
hiša, ki naj se zgradi za Gospoda, pa mora biti silno
prekrasna od slovesa in od slave po vseh deželah,
zato bom torej naredil priprave zanjo.« Tako je David
pred svojo smrtjo [vsega] obilno pripravil. 6 Potem je
dal poklicati svojega sina Salomona in ga zadolžil, da
zgradi hišo za Gospoda, Izraelovega Boga. 7 David
je rekel Salomonu: »Moj sin, kar se mene tiče, je
bilo v mojih mislih, da zgradim hišo imenu Gospoda,
svojega Boga, 8 toda k meni je prišla Gospodova
beseda, rekoč: ›Obilno si prelival kri in storil velike
vojne. Ne boš gradil hiše mojemu imenu, ker si v
mojem pogledu na zemlji prelil mnogo krvi. 9 Glej,
rojen ti bo sin, ki bo mož počitka in dal mu bom počitek
pred vsemi njegovimi sovražniki naokoli, kajti njegovo
ime bo Salomon in jaz bom v njegovih dneh Izraelu
dal mir in spokojnost. 10 Zgradil bo hišo za moje ime
in on bo moj sin in jaz bom njegov oče in jaz bom
vzpostavil prestol njegovega kraljestva nad Izraelom
na veke.‹ 11 Sedaj moj sin, Gospod naj bo s teboj in
bodi uspešen in zgradi hišo Gospoda, svojega Boga,
kakor je govoril o tebi. 12 Samo Gospod naj ti da
modrost in razumevanje in te zadolži glede Izraela, da
se boš lahko držal postave Gospoda, svojega Boga.
13 Potem boš uspel, če paziš, da izpolnjuješ zakone
in sodbe, ki jih je Gospod zapovedal Mojzesu glede
Izraela. Bodi močan in odločnega poguma. Ne boj se
niti ne bodi zaprepaden. 14 Torej glej, v svoji stiski
sem za Gospodovo hišo pripravil sto tisoč talentov
zlata in milijon talentov srebra, brona in železa pa brez
teže, kajti tega je v obilju. Tudi les in kamenje sem
pripravil in ti lahko k temu dodaš. 15 Poleg tega je tam
s teboj delavcev v obilju, kamnosekov in obdelovalcev
kamna in lesa, in vseh vrst spretnih mož za vsako
vrsto dela. 16 Zlatu, srebru, bronu in železu ni števila.
Vstani torej in delaj in Gospod naj bo s teboj.« 17
David je tudi vsem Izraelovim princem zapovedal, da
pomagajo njegovemu sinu Salomonu, rekoč: 18 » Mar
ni z vami Gospod, vaš Bog? In ali vam ni dal počitka
na vsaki strani? Kajti prebivalce dežele je izročil v mojo
roko in dežela je podjarmljena pred Gospodom in pred
njegovim ljudstvom. 19 Pripravite torej svoje srce in
svojo dušo, da iščete Gospoda, svojega Boga. Vstanite
torej in zgradite svetišče Gospodu Bogu, da se prinese
skrinja Gospodove zaveze in svete Božje posode v
hišo, ki naj bo zgrajena Gospodovemu imenu.«

23 Torej ko je bil David star in izpolnjen z dnevi, je
nad Izraelom postavil svojega sina Salomona. 2
Ta je zbral skupaj vse Izraelove prince, z duhovniki
in Lévijevci. 3 Torej Lévijevci so bili prešteti od
starosti tridesetih let in navzgor. Njihovo število po
njihovih glavah, oseb, je bilo osemintrideset tisoč. 4
»Izmed katerih je bilo štiriindvajset tisoč, da vodijo
delo Gospodove hiše, šest tisoč pa je bilo častnikov in
sodnikov. 5 Poleg tega je bilo štiri tisoč vratarjev in
štiri tisoč jih je hvalilo Gospoda z glasbili, ki sem jih
naredil, « je rekel David, »da s temi hvalijo.« 6 David
jih je razdelil v skupine med Lévijeve sinove, namreč

Geršóna, Keháta in Merarija. 7 Izmed Geršónovcev
sta bila Ladán in Šimí. 8 Ladánovi sinovi: vodja je bil
Jehiél, Zetám in Joél, trije. 9 Šimíjevi sinovi: Šelomít,
Haziél in Harán, trije. To so bili vodje Ladánovih očetov.
10 Šimíjevi sinovi so bili: Jahat, Ziná, Jeúš in Berijá.
Ti štirje so bili Šimíjevi sinovi. 11 Jahat je bil vodja,
Zizá pa drugi, toda Jeúš in Berijá nista imela veliko
sinov, zato sta bila v enem štetju, glede na hišo
svojega očeta. 12 Kehátovi sinovi: Amrám, Jichár,
Hebrón in Uziél, štirje. 13 Amrámova sinova: Aron in
Mojzes. Aron je bil odbran, da posvečuje najsvetejše
stvari, on in njegovi sinovi na veke, da zažigajo kadilo
pred Gospodom, da mu služijo in da v njegovem
imenu blagoslavljajo na veke. 14 Torej glede Mojzesa,
Božjega moža, njegovi sinovi so bili imenovani po
Lévijevemu rodu. 15 Mojzesova sinova sta bila Geršóm
in Eliézer. 16 Od Geršómovih sinov je bil vodja Šebuél.
17 Eliézerjevi sinovi so bili vodja Rehabjá. Eliézer pa ni
imel nobenih drugih sinov, toda Rehabjájevih sinov
je bilo zelo mnogo. 18 Izmed Jichárjevih sinov: vodja
Šelomít. 19 Izmed Hebrónovih sinov: prvi Jerijá, drugi
Amarjá, tretji Jahaziél in četrti Jekamám. 20 Uziélova
sinova: prvi Miha in drugi Jišijá. 21 Merarijeva sinova:
Mahlí in Muší. Mahlíjeva sinova: Eleazar in Kiš. 22
Eleazar pa je umrl in ni imel sinov, temveč hčere in
vzeli so jih njihovi bratje, Kiševi sinovi. 23 Mušíjevi
sinovi: Mahlí, Eder in Jeremót, trije. 24 To so bili
Lévijevi sinovi po hiši svojih očetov, torej vodje očetov,
kakor so bili prešteti po številu imen njihovih glav, ki
so opravljali delo službe Gospodove hiše, od starosti
dvajsetih let in navzgor. 25 Kajti David je rekel: »
Gospod, Izraelov Bog, je svojemu ljudstvu dal počitek,
da bi na veke lahko prebivali v Jeruzalemu, 26 in tudi
Lévijevcem; ne bodo več nosili šotorskega svetišča
niti nobene njegove posode za njegovo službo.« 27
Kajti po zadnjih Davidovih besedah so bili Lévijevci
prešteti od dvajsetih let starosti in naprej, 28 ker je bila
njihova služba, da čakajo na Aronove sinove za službo
Gospodovi hiši, na dvorih in v sobah in v očiščevanju
vseh svetih stvari in delu službe Božje hiše. 29 Tako za
hleb navzočnosti kakor za fino moko, za jedilno daritev
in za nekvašene kolače in za tisto, kar je spečeno na
ponvi in za to, kar je ocvrto in za vse vrste mer in
velikosti 30 in da vsako jutro stojijo, da se zahvaljujejo
in hvalijo Gospoda in prav tako zvečer. 31 In da vse
žgalne daritve darujejo Gospodu na šabate, na mlaje in
na določene praznike, po številu, glede na ukaz, ki jim
je zapovedan, nenehno pred Gospodom, 32 in da naj
se držijo zadolžitve šotorskega svetišča skupnosti in
zadolžitve svetega kraja in zadolžitve Aronovih sinov,
svojih bratov, v službi Gospodove hiše.

24 Torej to so oddelki Aronovih sinov. Aronovi sinovi:
Nadáb, Abihú, Eleazar in Itamár. 2 Toda Nadáb
in Abihú sta umrla pred njunim očetom in nista imela
otrok, zato sta duhovniško službo opravljala Eleazar
in Itamár. 3 David jih je razdelil, tako Cadóka izmed
Eleazarjevih sinov kot Ahiméleha izmed Itamárjevih
sinov, glede na njihovo opravilo v njihovi službi. 4 Med
Eleazarjevimi sinovi pa se je našlo več vodilnih mož
kakor med Itamárjevimi sinovi; in tako so bili razdeljeni.
Med Eleazarjevimi sinovi je bilo šestnajst vodilnih mož
iz hiše njihovih očetov in osem med Itamárjevimi sinovi,
glede na hišo njihovih očetov. 5 Tako so bili razdeljeni
z žrebom, ena vrsta z drugo; za upravitelje svetišča in
upravitelje Božje hiše so bili izmed Eleazarjevih sinov
in izmed Itamárjevih sinov. 6 Netanélov sin Šemajá,
pisar, eden izmed Lévijevcev, jih je popisal pred
kraljem, princi, duhovnikom Cadókom in Abjatárjevim
sinom Ahimélehom in pred vodji očetov duhovnikov
in Lévijevcev. Ena glavna družina je bila vzeta za
Eleazarja in ena je bila vzeta za Itamárja. 7 Torej prvi
žreb je izšel za Jojaríba, drugi za Jedajája, 8 tretji za
Haríma, četrti za Seoríma, 9 peti za Malkijája, šesti za
Mijamína, 10 sedmi za Koca, osmi za Abíja, 11 deveti
za Ješúa, deseti za Šehanjája, 12 enajsti za Eljašíba,
dvanajsti za Jakíma, 13 trinajsti za Hupája, štirinajsti za
Ješebába, 14 petnajsti za Bilgája, šestnajsti za Imêrja,
15 sedemnajsti za Hezírja, osemnajsti za Hapicéca, 16
devetnajsti za Petahjája, dvajseti za Jehezkéla, 17
enaindvajseti za Jahína, dvaindvajseti za Gamúla, 18
triindvajseti za Delajája, štiriindvajseti za Maazjája. 19
To so bili njihovi vrstni redi v njihovi službi, da pridejo v
Gospodovo hišo, glede na njihov način, pod njihovim
očetom Aronom, kakor mu je zapovedal Gospod,
Izraelov Bog. 20 Preostali izmed Lévijevih sinov so bili
tile: izmed Amrámovih sinov Šubaél, izmed Šubaélovih
sinov Jehdejá. 21 Glede Rehabjá, izmed sinov Rehabjá
je bil prvi Jišijá. 22 Izmed Jichárovcev Šelomot, izmed
Šelomotovih sinov Jahat. 23 Hebrónovi sinovi: prvi
Jerijá, drugi Amarjá, tretji Jahaziél in četrti Jekamám.
24 Izmed Uziélovih sinov Miha, izmed Mihovih sinov
Šamír. 25 Mihov brat je bil Jišijá, izmed Jišijájevih
sinov Zeharjá. 26 Merarijevi sinovi so bili Mahlí in
Muší. Jaazijájevi sinovi: Beno. 27 Merarijevi sinovi po
Jaazijáju: Beno, Šohám, Zahúr in Ibri. 28 Iz Mahlíja je
prišel Eleazar, ki ni imel sinov. 29 Glede Kiša: Kišev sin
je bil Jerahmeél. 30 Tudi Mušíjevi sinovi: Mahlí, Eder
in Jerimót. To so bili sinovi Lévijevcev po hiši njihovih
očetov. 31 Tudi ti so metali žrebe nasproti svojih bratov,
Aronovih sinov, v prisotnosti kralja Davida, Cadóka,
Ahiméleha in vodje očetov duhovnikov in Lévijevcev,
celo glavnim očetom nasproti njihovim mlajšim bratom.

25 Poleg tega so David in poveljniki vojske oddvojili
k službi od Asáfovih, Hemánovih in Jedutúnovih
sinov, ki naj bi prerokovali s harfami, s plunkami in s
cimbalami. Število delavcev glede na njihovo službo
je bilo: **2** izmed Asáfovih sinov Zahúr, Jožef, Netanjá
in Asaréla, Asáfovi sinovi pod Asáfovo roko, ki so
prerokovali glede na kraljev ukaz. **3** Od Jedutúna:
Jedutúnovi sinovi Gedaljá, Cerí, Ješajá, Hašabjá,
Matitjá, šest, pod rokami njihovega očeta Jedutúna, ki
so prerokovali s harfo, da se zahvaljujejo in hvalijo
Gospoda. **4** Od Hemána: Hemánovi sinovi Bukijá,
Matanjá, Uziél, Šebuél, Jerimót, Hananjá, Hananí,
Eliát, Gidálti, Romámti Ezer, Jošbekáša, Malóti, Hotír
in Mahaziót. **5** Vsi ti so bili sinovi kraljevega vidca
Hemána v Božjih besedah, da dvigujejo rog. In Bog je
dal Hemánu štirinajst sinov in tri hčere. **6** Vsi ti so bili
pod rokami njihovega očeta za pesem v Gospodovi hiši
s cimbalami, plunkami in harfami, za službo Božje hiše,
glede na kraljev ukaz Asáfu, Jedutúnu in Hemánu. **7**
Tako je bilo njihovo število, z njihovimi brati, ki so bili
poučeni v Gospodovih pesmih, celó vseh, ki so bili
spretni, dvesto oseminosemdeset. **8** Metali so žrebe,
stražo do straže, tako majhen kakor velik, učitelj kakor
učenec. **9** Torej prvi žreb je prišel za Asáfa k Jožefu;
drugi Gedaljáju, katerih je bilo z njegovimi brati in sinovi
dvanajst; **10** tretji Zahúrju, njemu, njegovim sinovom in
njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **11** četrti Izriju,
njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je
dvanajst; **12** peti Netanjáju, njemu, njegovim sinovom in
njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **13** šesti Bukijáju,
njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo
jih je dvanajst; **14** sedmi Jesarelu, njemu, njegovim
sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **15**
osmi Ješajáju, njemu, njegovim sinovom in njegovim
bratom, bilo jih je dvanajst; **16** deveti Matanjáju, njemu,
njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih je
dvanajst; **17** deseti Šimíju, njemu, njegovim sinovom in
njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **18** enajsti Azarélu,
njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih
je dvanajst; **19** dvanajsti Hašabjáju, njemu, njegovim
sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **20**
trinajsti Šubaélu, njemu, njegovim sinovom in njegovim
bratom, bilo jih je dvanajst; **21** štirinajsti Matitjáju,
njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih
je dvanajst; **22** petnajsti Jeremótu, njemu, njegovim
sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **23**
šestnajsti Hananjáju, njemu, njegovim sinovom in
njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **24** sedemnajsti
Jošbekášaju, njemu, njegovim sinovom in njegovim
bratom, bilo jih je dvanajst; **25** osemnajsti Hananíju,
njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih
je dvanajst; **26** devetnajsti Malótiju, njemu, njegovim
sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **27**
dvajseti Eliátaju, njemu, njegovim sinovom in njegovim
bratom, bilo jih je dvanajst; **28** enaindvajseti Hotírju,
njemu, njegovim sinovom in njegovim bratom, bilo jih
je dvanajst; **29** dvaindvajseti Gidáltiju, njemu, njegovim
sinovom in njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **30**
triindvajseti Mahaziótaju, njemu, njegovim sinovom in
njegovim bratom, bilo jih je dvanajst; **31** štiriindvajseti
Romámti Ezerju, njemu, njegovim sinovom in njegovim
bratom, bilo jih je dvanajst.

26 Glede na oddelke vratarjev je bil od Kórahovcev
Mešelemjá, sin Koréja izmed Asáfovih sinov.
2 Mešelemjájevi sinovi so bili prvorojenec Zeharjá,
drugi Jediaél, tretji Zebadjá, četrti Jatniél, **3** peti
Elám, šesti Johanán, sedmi Eljoenáj. **4** Poleg tega so
bili Obéd Edómovi sinovi prvorojenec Šemajá, drugi
Jozabád, tretji Joáh, četrti Sahár, peti Netanél, **5** šesti
Amiél, sedmi Isahár in osmi Peuletáj, kajti Bog ga
je blagoslovil. **6** Tudi njegovemu sinu Šemajáju so
bili rojeni sinovi, ki so vladali po hiši svojih očetov,
kajti bili so močni junaški možje. **7** Šemajájevi sinovi:
Otní, Refaél, Obéd, Elzabád, katerega bratje so bili
močni možje, Elihú in Semahjá. **8** Vseh teh izmed
Obéd Edómovih sinov in njihovih bratov, sposobnih
mož za službo je bilo dvainšestdeset. **9** Mešelemjá je
imel sinove in brate, močne može, osemnajst. **10** Tudi
Hosá, izmed Meraríjevih otrok, je imel sinove: vodja
Šimrí, (kajti čeprav ni bil prvorojenec, ga je vendar
njegov oče naredil za vodjo) **11** drugi Hilkijá, tretji
Tebaljá, četrti Zeharjá. Vseh sinov Hosájevih bratov
je bilo trinajst. **12** Med temi so bili oddelki vratarjev,
celó med vodilnimi možmi so imeli straže, da služijo
eden nasproti drugemu v Gospodovi hiši. **13** Metali
so žrebe, tako majhni kakor veliki, glede na hišo
njihovih očetov, za vsaka velika vrata. **14** Žreb proti
vzhodu je zadel Šelemjája. Potem so metali žrebe
za Zeharjá, njegovega sina, modrega svetovalca in
njegov žreb je izšel proti severu. **15** Za Obéd Edóma
in za njegove sinove od Asupimove hiše proti jugu. **16**
Šupímu in Hosáju je žreb izšel proti zahodu z velikimi
vrati Šalého̱eta, pri tlakovani pešpoti vzpona, straža
proti straži. **17** Proti vzhodu je bilo šest Lévijevcev,
štirje na dan proti severu, štirje na dan proti jugu
in proti Asupimu dva in dva. **18** Pri Parbarju proti
zahodu, štirje pri tlakovani pešpoti in dva pri Parbarju.
19 To so oddelki vratarjev med Koréjevimi sinovi in
med Meraríjevimi sinovi. **20** Izmed Lévijevcev je bil
Ahíja nad zakladnicami Božje hiše in nad zakladnicami
posvečenih stvari. **21** Glede Ladánovih sinov: sinovi
Geršónca Ladána, poglavarji očetov, celó od Geršónca
Ladána, je bil Jehielí. **22** Jehielíjeva sinova: Zetám
in njegov brat Joél, ki sta bila nad zakladnicami

Gospodove hiše. 23 Izmed Amrámovcev, Jichárovcev,
Hebróncev in Uziélovcev 24 je bil Šebuél, Geršómov
sin, Mojzesov sin, vladar nad zakladnicami. 25 Njegovi
bratje po Eliézerju: njegov sin Rehabjá, njegov sin
Ješajá, njegov sin Jorám, njegov sin Zihrí in njegov
sin Šelomít. 26 Ta Šelomít in njegovi bratje so bili
nad vsemi zakladnicami posvečenih stvari, ki so jih
kralj David, vodje očetov, tisočniki, stotniki in poveljniki
vojske posvetili. 27 Od plenov, dobljenih v bitkah, so
jih posvetili za vzdrževanje Gospodove hiše. 28 In
vse, kar so videc Samuel, Kišev sin Savel, Nerov
sin Abnêr in Cerújin sin Joáb posvetili in kdorkoli je
posvetil katerokoli stvar, so bile te pod roko Šelomíta in
njegovih bratov. 29 Izmed Jichárovcev so bili Kenanjá
in njegovi sinovi za zunanja opravila nad Izraelom, za
častnike in sodnike. 30 In izmed Hebróncev Hašabjá
in njegovi bratje, junaški možje, tisoč sedemsto, so
bili častniki med tistimi iz Izraela na tej strani Jordana
proti zahodu v vseh Gospodovih opravilih in v kraljevi
službi. 31 Med Hebrónovci je bil vodja Jerijá, torej
med Hebrónovci glede na rodove svojih očetov. V
štiridesetem letu Davidovega kraljevanja so jih iskali
in med njimi so našli močne junaške može pri Jazêr
Gileádu. 32 Njegovih bratov, junaških mož, je bilo dva
tisoč in sedemsto vodij očetov, ki jih je David postavil
[za] vladarje nad Rubenovci, Gádovci in polovico
Manásejevega rodu, za vsako zadevo glede Boga in
kraljevih zadev.

27 Torej Izraelovi otroci po njihovem številu, namreč
vodja očetov poveljnikov nad tisočimi in nad
stotimi in njihovi častniki, ki so služili kralju v vsaki
zadevi oddelkov, ki so prihajali in odhajali mesec za
mesecem, vse mesece leta; od vsakega oddelka jih
je bilo štiriindvajset tisoč. 2 Nad prvo skupino za prvi
mesec je bil Zabdiélov sin Jašobám in v njegovi skupini
jih je bilo štiriindvajset tisoč. 3 Izmed Perecovih otrok
je bil vodja vseh poveljnikov vojske za prvi mesec.
4 Nad skupino drugega meseca je bil Ahóahovec
Dodáj in iz njegove skupine je bil tudi vladar Miklót.
Tudi v njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. 5
Tretji poveljnik vojske za tretji mesec je bil Benajá,
sin Jojadája, vélikega duhovnika in v njegovi skupini
jih je bilo štiriindvajset tisoč. 6 To je ta Benajá, ki
je bil mogočen med tridesetimi in nad tridesetimi. V
njegovi skupini je bil njegov sin Amizabád. 7 Četrti
poveljnik za četrti mesec je bil Joábov brat Asaél in
za njim njegov sin Zebadjá. V njegovi skupini jih je
bilo štiriindvajset tisoč. 8 Peti poveljnik za peti mesec
je bil Zêrahovec Šamhút. V njegovi skupini jih je bilo
štiriindvajset tisoč. 9 Šesti poveljnik za šesti mesec je
bil Irá, sin Tekójčana Ikéša. V njegovi skupini jih je
bilo štiriindvajset tisoč. 10 Sedmi poveljnik za sedmi
mesec je bil Péletovec Helec, izmed Efrájimovih otrok.
V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. 11 Osmi
poveljnik za osmi mesec je bil Hušán Sibeháj izmed
Zerahovcev. V njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset
tisoč. 12 Deveti poveljnik za deveti mesec je bil Abiézer
Anatotčan izmed Benjaminovcev. V njegovi skupini jih
je bilo štiriindvajset tisoč. 13 Deseti poveljnik za deseti
mesec je bil Netófčan Mahráj izmed Zerahovcev. V
njegovi skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. 14 Enajsti
poveljnik za enajsti mesec je bil Piratónec Benajá
izmed Efrájimovih otrok. V njegovi skupini jih je bilo
štiriindvajset tisoč. 15 Dvanajsti poveljnik za dvanajsti
mesec je bil Netófčan Heldáj iz Otniéla. V njegovi
skupini jih je bilo štiriindvajset tisoč. 16 Nadalje je
bil nad Izraelovimi rodovi vladar Rubenovcev Zihríjev
sin Eliézer; izmed Simeoncev Maahájev sin Šefatjá;
17 izmed Lévijevcev Kemuélov sin Hašabjá; izmed
Aroncev Cadók; 18 izmed Judovcev Elihú, eden izmed
Davidovih bratov; izmed Isahárjevcev Mihaelov sin
Omri; 19 izmed Zábulonovcev Obadjájev sin Jišmajá;
izmed Neftálijevcev Azriélov sin Jerimót; 20 izmed
Efrájimovih otrok Azazjájev sin Hošéa; izmed polovice
Manásejevega rodu Pedajájev sin Joél; 21 izmed
polovice Manásejevega rodu v Gileádu Zaharijev sin
Idó; izmed Benjaminovcev Abnêrjev sin Jaasiél; 22
izmed Danovcev Jerohámov sin Azarél. Ti so bili princi
Izraelovih rodov. 23 Toda David ni preštel tistih, ki so
bili stari dvajset let in mlajših, ker je Gospod rekel, da
bo on pomnožil Izraela kakor zvezd neba. 24 Cerújin
sin Joáb je začel šteti, toda ni končal, ker je zaradi
tega padel bes zoper Izraela. Niti število ni bilo vpisano
v poročilo kronik kralja Davida. 25 Nad kraljevimi
zakladnicami je bil Adiélov sin Azmávet. Nad skladišči,
na poljih, v mestih, vaseh in gradovih je bil Uzíjahov
sin Jehonatan. 26 Nad tistimi, ki so opravljali poljsko
delo obdelovanja zemlje, je bil Kelúbov sin Ezrí. 27
Nad vinogradi je bil Ramatejec Šimí. Nad donosom
vinogradov za vinske kleti je bil Šefámec Zabdí. 28 Nad
oljkami in egiptovskimi smokvami, ki so bile na nizkih
ravnicah, je bil Géderčan Báal Hanán. Nad shrambami
olja je bil Joáš. 29 Nad čredami, ki so se pasle v
Šarónu, je bil Šarónec Šitráj. Nad čredami, ki so bile
v dolinah, je bil Adlájev sin Šafát. 30 Nad kamelami
je bil tudi Izmaelec Obíl. Nad osli je bil Meronočán
Jehdejá. 31 Nad tropi je bil Hagríjevec Jazíz. Vsi ti so
bili vladarji imetja, ki je bilo od kralja Davida. 32 Tudi
Davidov stric Jonatan je bil svetovalec, moder mož
in pisar. In Hahmoníjev sin Jehiél je bil s kraljevimi
sinovi. 33 Ahitófel je bil kraljev svetovalec in Arkéjec
Hušáj je bil kraljev družabnik. 34 Za Ahitófelom sta
bila Benajájev sin Jojadá in Abjatár. General kraljeve
vojske pa je bil Joáb.

28 David je zbral vse Izraelove prince, prince rodov
in poveljnike skupin, ki so služili kralju po skupini
in poveljnike nad tisočimi, poveljnike nad stotimi in
oskrbnike nad vsem imetjem in posestjo kralja in
njegovih sinov, s častniki in z mogočnimi možmi in z
vsemi hrabrimi možmi v Jeruzalem. 2 Potem je kralj
David stopil na svoja stopala in rekel: »Poslušajte
me, moji bratje in moje ljudstvo: › Kar se mene tiče,
sem imel v svojem srcu, da zgradim hišo počitka za
skrinjo Gospodove zaveze in za pručko našega Boga
in sem pripravil za gradnjo, 3 toda Bog mi je rekel:
›Ne boš gradil hiše mojemu imenu, ker si bil bojevnik
in si prelival kri.‹ 4 Vendar je Gospod, Izraelov Bog,
mene izbral pred vso hišo mojega očeta, da bi bil
na veke kralj nad Izraelom, kajti Juda je izbral, da bi
bil vladar; in od Judove hiše, hišo mojega očeta; in
med sinovi mojega očeta sem mu bil všeč, da me
je postavil za kralja nad vsem Izraelom, 5 in izmed
vseh mojih sinov (kajti Gospod mi je dal mnogo sinov),
je izbral mojega sina Salomona, da sedi na prestolu
Gospodovega kraljestva nad Izraelom. 6 Rekel mi
je: ›Tvoj sin Salomon bo zgradil mojo hišo in moje
dvore, kajti izbral sem ga, da bo moj sin in jaz bom
njegov oče. 7 Poleg tega bom na veke utrdil njegovo
kraljestvo, če bo stalno izpolnjeval moje zapovedi in
moje sodbe, kakor ta dan.‹ 8 Zdaj se torej pred očmi
vsega Izraela, Gospodove skupnosti in v občinstvu
našega Boga, držite in iščite vse zapovedi Gospoda,
svojega Boga, da boste lahko posedli to dobro deželo
in jo pustili za dediščino svojim otrokom za seboj na
veke. 9 Ti pa, moj sin Salomon, spoznaj Boga svojega
očeta in mu služi s popolnim srcem in z voljnim umom,
kajti Gospod preiskuje vsa srca in razume vse miselne
zamisli. Če ga boš iskal, ga boš našel, toda če ga
zapustiš, te bo on zavrgel na veke. 10 Pazi torej, kajti
Gospod te je izbral, da zgradiš hišo za svetišče. Bodi
močan in to stôri.«« 11 Potem je David svojemu sinu
Salomonu dal vzorec preddverja, njegovih hiš, njegovih
zakladnic, njegovih gornjih sob, njegovih notranjih
dvoran in kraja sedeža milosti, 12 vzorec vsega, kar
je imel po duhu glede dvorov Gospodove hiše in
vseh sob naokoli, zakladnic Božje hiše in zakladnic
posvečenih stvari. 13 Tudi za skupine duhovnikov in
Lévijevcev in za vse delo službe Gospodove hiše in za
vse posode službe v Gospodovi hiši. 14 Dal je zlata po
teži za stvari iz zlata, za vse priprave vseh vrst službe;
tudi srebra za vse priprave iz srebra po teži, za vse
priprave vsake vrste službe. 15 Celo težo za svečnike
iz zlata in za njihove svetilke iz zlata po teži za vsak
svečnik in za njihove svetilke. In za svečnike iz srebra
po teži, tako za svečnik in tudi za njihove svetilke,
glede na uporabo vsakega svečnika. 16 Po teži je
dal zlata za mize hlebov navzočnosti za vsako mizo
in podobno zlata za mize iz srebra. 17 Tudi čistega
zlata za kavlje za meso, skledice in čaše. Za zlate
umivalnike je dal zlata po teži za vsak umivalnik; in
podobno srebra, po teži za vsak umivalnik iz srebra;
18 Za kadilni oltar prečiščeno zlato po teži in zlata za
vzorec bojnega voza kerubov, ki razprostirata svoje
peruti in pokrivata skrinjo Gospodove zaveze. 19 »Vse
to, « je rekel David, »mi je Gospod dal razumeti v
pisanju po svoji roki nad menoj, torej vsa dela tega
vzorca.« 20 David je rekel svojemu sinu Salomonu:
»Bodi močan in odločnega poguma in stôri to. Ne
boj se niti ne bodi zaprepaden, kajti Gospod Bog,
celó moj Bog, bo s teboj. Ne bo te razočaral niti te
ne bo zapustil, dokler ne dokončaš vsega dela za
službo Gospodove hiše. 21 Glej, skupine duhovnikov in
Lévijevcev, celo oni bodo s teboj za vso službo Božje
hiše, in tam bo s teboj za vse vrste rokodelstva vsak
voljan vešč mož, za vse vrste del. Tudi princi in vse
ljudstvo bo popolno ob tvoji zapovedi.«

29 Nadalje je kralj David vsej skupnosti rekel: »Moj
sin Salomon, ki ga je izbral sam Bog, je še
mlad in nežen, delo pa je veliko, kajti palača ni za
človeka, temveč za Gospoda Boga. 2 Sedaj sem z
vso svojo močjo pripravil za hišo svojega Boga zlata
za stvari, narejene iz zlata, srebra za stvari iz srebra,
brona za stvari iz brona, železa za stvari iz železa,
lesa za stvari iz lesa, oniksove kamne in kamne za
vdelavo, lesketajoče kamne iz različnih barv in vse
vrste dragocenih kamnov in marmornih kamnov v
obilju. 3 Povrh vsega, ker sem svojo naklonjenost
naravnal k hiši svojega Boga, sem dal od svojih lastnih
dobrin, od zlata in srebra, ki sem ga dal k hiši svojega
Boga, poleg vsega, kar sem pripravil za sveto hišo;
4 celó tri tisoč talentov zlata, od zlata iz Ofírja in
sedem tisoč talentov prečiščenega srebra, da se z njim
prekrije stene hiš. 5 Zlata za stvari iz zlata, srebra za
stvari iz srebra in za vsako vrsto dela storjenega z
rokodelčevimi rokami. In kdo bo potem ta dan voljan
uméstiti svojo službo Gospodu?« 6 Potem so vodje
očetov in princev iz Izraelovega rodu in poveljniki
nad tisočimi in nad stotimi, z voditelji kraljevega dela,
prostovoljno darovali 7 in dali za službo Božje hiše
od zlata pet tisoč talentov in deset tisoč darejkov, od
srebra deset tisoč talentov, od brona osemnajst tisoč
talentov in sto tisoč talentov železa. 8 Tisti, pri katerih
so bili najdeni dragoceni kamni, so jih dali v zakladnico
Gospodove hiše po roki Geršónca Jehiéla. 9 Potem
se je ljudstvo veselilo, za to, kar so voljno darovali,
ker so s popolnim srcem voljno darovali Gospodu.
Tudi kralj David se je veselil z veliko radostjo. 10 Zato
je David blagoslovil Gospoda pred vso skupnostjo in

David je rekel: »Blagoslovljen bodi ti, Gospod, Bog
Izraela, našega očeta, na veke vekov. **11** Tvoja, oh
Gospod, je veličina, oblast, slava, zmaga in veličastvo,
kajti vse, kar je v nebesih in na zemlji, je tvoje. Tvoje
je kraljestvo, oh Gospod in ti si kakor glava povišan
nad vse. **12** Bogastvo in čast, oboje prihaja od tebe in
ti kraljuješ nad vsem in v tvoji roki je oblast in moč
in v tvoji roki je to, da narediš veliko in da daš moč
vsem. **13** Zdaj torej, naš Bog, se ti zahvaljujemo in
hvalimo tvoje veličastno ime. **14** Toda kdo sem jaz in
kaj je moje ljudstvo, da bi bili zmožni darovati tako
voljno na takšen način? Kajti vse stvari prihajajo od
tebe in od tvojega lastnega smo dali tebi. **15** Kajti mi
smo tujci pred teboj in začasni prebivalci, kakor so bili
vsi naši očetje. Naši dnevi na zemlji so kakor senca in
nobenega ni, ki bi ostal. **16** Oh Gospod, naš Bog, vsa
ta zaloga, ki smo jo pripravili, da ti zgradimo hišo za
tvoje sveto ime, prihaja iz tvoje roke in vse je tvoje. **17**
Tudi jaz vem, moj Bog, da ti preizkušaš srce in imaš
veselje v iskrenosti. Kar se mene tiče, sem v iskrenosti
svojega srca voljno daroval vse te stvari in sedaj sem
z radostjo videl tvoje ljudstvo, ki je tukaj prisotno, da ti
voljno daruje. **18** Oh Gospod, Bog Abrahama, Izaka in
Izraela, naših očetov, varuj to na veke v zamisli misli
srca svojega ljudstva in si pripravi njihovo srce. **19**
Mojemu sinu Salomonu daj popolno srce, da varuje
tvoje zapovedi, tvoja pričevanja in tvoje zakone in
da stori vse te stvari in da zgradi palačo, za katero
sem naredil preskrbo.« **20** David je vsej skupnosti
rekel: »Sedaj blagoslovite Gospoda, svojega Boga.« In
vsa skupnost je blagoslovila Gospoda, Boga svojih
očetov, sklonila svoje glave in oboževala Gospoda
in kralja. **21** Žrtvovali so klavne daritve Gospodu in
darovali so žgalne daritve Gospodu naslednji dan
po tem dnevu, celó tisoč bikcev, tisoč ovnov in tisoč
jagnjet, z njihovimi pitnimi daritvami in v obilju klavnih
daritev za ves Izrael. **22** Z velikim veseljem so na
ta dan jedli in pili pred Gospodom. Kralja Salomona,
Davidovega sina, so drugič postavili za kralja, ga
mazilili Gospodu za glavnega voditelja, Cadóka pa
za duhovnika. **23** Potem se je Salomon usedel na
Gospodov prestol kakor kralj namesto svojega očeta
Davida in uspeval in ves Izrael ga je ubogal. **24** Vsi
princi in mogočni možje in tudi vsi sinovi kralja Davida
so se podredili kralju Salomonu. **25** Gospod je silno
poveličal Salomona v očeh vsega Izraela in mu podelil
takšno kraljevo veličastvo, kakršno ni bilo v Izraelu na
nobenem kralju pred njim. **26** Tako je Jesejev sin David
kraljeval nad vsem Izraelom. **27** Časa, ko je kraljeval
nad Izraelom, je bilo štirideset let. Sedem let je kraljeval
v Hebrónu, triintrideset let pa je kraljeval v Jeruzalemu.
28 Umrl je v dobri visoki starosti, izpolnjen z dnevi,
bogastvi in častjo. Namesto njega je zakraljeval njegov
sin Salomon. **29** Torej dejanja kralja Davida, prva in
zadnja, glej, ta so zapisana v knjigi vidca Samuela, v
knjigi preroka Natána in v knjigi vidca Gada, **30** z vsem
njegovim vladanjem in njegovo močjo in časi, ki so
prešli nad njim in nad Izraelom in nad vsemi kraljestvi
dežel.

2 Kroniška

1 Davidov sin Salomon je bil okrepljen v svojem
kraljestvu in Gospod, njegov Bog, je bil z njim in
ga silno poveličal. **2** Potem je Salomon spregovoril
vsemu Izraelu, poveljnikom nad tisočimi, nad stotimi,
sodnikom, vsakemu voditelju v vsem Izraelu in glavnim
izmed očetov. **3** Tako je Salomon in vsa skupnost z
njim, odšla k visokemu kraju, ki je bil pri Gibeónu, kajti
tam je bilo šotorsko svetišče skupnosti Boga, ki ga je
Gospodov služabnik Mojzes naredil v divjini. **4** Toda
Božjo skrinjo je David prenesel gor iz Kirját Jearíma
na kraj, ki ga je David pripravil zanjo, kajti zanjo je
razpel šotor pri Jeruzalemu. **5** Poleg tega je bronast
oltar, ki ga je naredil Becalél, Urijájev sin, Hurov sin,
postavil pred Gospodovo šotorsko svetišče. Salomon
in skupnost so povpraševali k njemu. **6** Salomon je
odšel tja gor k bronastemu oltarju pred Gospoda, ki
je bil pri šotorskem svetišču skupnosti in na njem
daroval tisoč žgalnih daritev. **7** V tej noči se je Bog
prikazal Salomonu in mu rekel: »Prosi, kaj naj ti dam.«
8 Salomon je Bogu rekel: »Veliko usmiljenje si pokazal
mojemu očetu Davidu in mene si postavil, da kraljujem
namesto njega. **9** Sedaj, oh Gospod Bog, naj bo
utrjena tvoja obljuba mojemu očetu Davidu, kajti naredil
si me za kralja nad ljudstvom, po množici podobnega
zemeljskemu prahu. **10** Daj mi torej modrost in znanje,
da lahko grem ven in stopim pred ljudstvo, kajti kdo
lahko sodi to tvoje ljudstvo, ki je tako veliko?« **11** Bog
je rekel Salomonu: »Ker je bilo to na tvojem srcu in
nisi prosil bogastev, premoženja ali časti, niti življenja
svojih sovražnikov, niti nisi prosil dolgega življenja,
temveč si zase prosil modrost in znanje, da lahko sodiš
mojemu ljudstvu, nad katerim sem te postavil za kralja,
12 sta ti modrost in znanje zagotovljena, jaz pa ti bom
dal bogastva, premoženje in čast, takšno, kakršne
nihče izmed kraljev, ki so bili pred teboj, ni imel niti
ne bo nobeden za teboj imel podobne.« **13** Potem
je Salomon prišel iz svojega potovanja k visokemu
kraju, izpred šotorskega svetišča skupnosti, ki je bil pri
Gibeónu, v Jeruzalem in kraljeval nad Izraelom. **14**
Salomon je zbral bojne vozove in konjenike. Imel je
tisoč štiristo bojnih vozov in dvanajst tisoč konjenikov,
ki jih je namestil v mestih za bojne vozove in s kraljem v
Jeruzalemu. **15** Kralj je storil, [da je bilo] srebra in zlata
v Jeruzalemu zaradi obilja tako veliko, kakor kamenja
in cedrova drevesa je naredil [tako številna] kakor je
egiptovskih smokev, ki so v dolini. **16** Salomon je imel
konje, privedene iz Egipta in laneno prejo. Kraljevi
trgovci so laneno prejo prejeli za ceno. **17** Poslali so in
iz Egipta pripeljali bojni voz za šeststo šeklov srebra in
konja za sto petdeset in tako so privedli konje za vse
kralje Hetejcev in za sirske kralje, po njihovih namenih.

2 Salomon se je odločil, da zgradi hišo za Gospodovo
ime in hišo za svoje kraljestvo. **2** Salomon je
naročil sedemdeset tisoč možem, da nosijo bremena
in osemdeset tisočim, da sekajo na gori in tri tisoč
šeststotim, da jih nadzorujejo. **3** Salomon je poslal k
tirskemu kralju Hurámu, rekoč: »Kakor si ti postopal z
mojim očetom Davidom in si mu poslal cedre, da mu
zgradijo hišo, da prebiva v njej, celo tako postopaj z
menoj. **4** Glej, gradim hišo imenu Gospoda, svojega
Boga, da mu jo posvetim in da pred njim zažigam
dišeče kadilo in za neprestane hlebe navzočnosti, za
žgalne daritve zjutraj in zvečer, na šabate, na mlaje
in na slovesne praznike Gospoda, našega Boga. To
je odredba za Izraela na veke. **5** Hiša, ki jo gradim,
je velika, kajti velik je naš Bog nad vsemi bogovi. **6**
Toda kdo mu je zmožen zgraditi hišo, glede na to,
da ga nebo in nebesa nebes ne morejo obseči? Kdo
sem potem jaz, da bi mu zgradil hišo, razen da pred
njim zažigam daritev? **7** Pošlji mi torej sedaj človeka,
spretnega za delo v zlatu, v srebru, v bronu, v železu,
v vijoličnі, v karmezinu in modri in da lahko vešče
rezbari z veščimi možmi, ki so z menoj v Judeji in
v Jeruzalemu, ki jih je priskrbel moj oče David. **8**
Pošlji mi tudi cedrovino, cipresovino in sandalovino iz
Libanona, kajti vem, da tvoji služabniki lahko vešče
sekajo les na Libanonu in glej, moji služabniki bodo s
tvojimi služabniki, **9** celo, da mi pripravijo lesa v obilju,
kajti hiša, ki jo nameravam zgraditi, bo čudovito velika.
10 Glej, tvojim služabnikom, sekalcem, ki sekajo les,
bom dajal dvajset tisoč mer zmlete pšenice, dvajset
tisoč mer ječmena, dvajset tisoč čebrov vina in dvajset
tisoč čebrov olja.« **11** Potem je tirski kralj Hurám
odgovoril v pisanju, ki ga je poslal Salomonu: ›Ker
Gospod ljubi svoje ljudstvo, te je naredil kralja nad
njimi.‹ **12** Poleg tega je Hurám rekel: »Blagoslovljen
bodi Gospod, Izraelov Bog, ki je naredil nebo in zemljo,
ki je kralju Davidu dal modrega sina, opremljenega z
razumnostjo in razumevanjem, da lahko gradi hišo za
Gospoda in hišo za svoje kraljestvo. **13** Sedaj pošiljam
spretnega moža, opremljenega z razumevanjem, od
mojega očeta Huráma, **14** sina ženske izmed Danovih
hčera, njegov oče pa je bil človek iz Tira, vešč, da dela
v zlatu, srebru, bronu, železu, kamnu, lesu, vijoličnem,
modrem, tankem lanenem platnu in v karmezinu. Tudi
da gravira vsako vrsto graviranja in da spozna vsako
napravo, ki bo postavljena k njemu, s tvojimi spretnimi
ljudmi in s spretnimi ljudmi mojega gospoda Davida,
tvojega očeta. **15** Zdaj naj torej pšenico, ječmen in
vino, o katerem je govoril moj gospod, pošlje svojim
služabnikom, **16** mi pa bomo sekali les iz Libanona,

kolikor ga boš potreboval in ga k tebi spravili na
splavih po morju v Jopo, ti pa ga boš odpeljal gor v
Jeruzalem.« 17 Salomon je preštel vse tujce, ki so bili
v deželi Izrael, po štetju, s katerim jih je preštel njegov
oče David in najdenih je bilo sto triinpetdeset tisoč
šeststo. 18 Sedemdeset tisoč izmed njih je postavil,
da bodo nosilci bremen in osemdeset tisoč, da bodo
sekalci na gori in tri tisoč šeststo nadzornikov, da
ljudstvu pripravljajo delo.

3 Potem je Salomon začel graditi Gospodovo hišo
v Jeruzalemu na gori Morija, kjer se je Gospod
prikazal njegovemu očetu Davidu, na kraju, ki ga je
David pripravil – na mlatišču Jebusejca Ornana. 2
Začel je graditi drugi dan drugega meseca v četrtem
letu svojega kraljevanja. 3 Torej to so stvari, v katerih
je bil Salomon poučen za gradnjo Božje hiše. Dolžina
po komolcih, po prvi meri, je bila šestdeset komolcev
in širina dvajset komolcev. 4 Preddverje, ki je bilo
pred hišo, dolžina tega je bila glede na širino hiše,
dvajset komolcev in višina je bila sto dvajset. Znotraj
je bila prevlečena s čistim zlatom. 5 Večjo hišo je
obložil s cipresovino, jo prevlekel s čistim zlatom in na
njej oblikoval palmova drevesa in verižice. 6 Hišo je
zaradi lepote olepšal z dragocenimi kamni in zlato je
bilo zlato iz Parvájima. 7 Z zlatom je prevlekel tudi
hišo, bruna, podboje, njihove zidove in njihova vrata
in na stene je vrezal kerube. 8 Naredil je najsvetejšo
hišo, katere dolžina je bila glede na širino hiše, dvajset
komolcev in njena širina dvajset komolcev in prevlekel
jo je s čistim zlatom, kar znese šeststo talentov. 9 Teža
žebljev je bila petdeset šeklov zlata. In gornje sobe je
prevlekel z zlatom. 10 V najsvetejši hiši je naredil dva
keruba iz rezbarskega dela in ju prevlekel z zlatom. 11
Peruti kerubov so bile dolge dvajset komolcev. Ena
perut enega keruba je imela pet komolcev, segajoč
do stene hiše in druga perut je prav tako imela pet
komolcev, segajoč do peruti drugega keruba. 12 Ena
perut drugega keruba je imela pet komolcev in je
segala do stene hiše in druga perut je tudi imela pet
komolcev in se dotikala peruti drugega keruba. 13
Peruti teh kerubov so se [v širino] razprostirala dvajset
komolcev. Stala sta na njunih stopalih in njuna obraza
sta bila [obrnjena] navznoter. 14 Naredil je zagrinjalo iz
modre, vijolične, karmezina in tankega lanenega platna
ter na njem oblikoval kerube. 15 Prav tako je pred hišo
naredil dva stebra, visoka petintrideset komolcev in
kapitel, ki je bil na vrhu vsakega izmed njih, je meriI
pet komolcev. 16 Naredil je verižice kakor v orakliu
in jih pritrdil na glave stebrov in naredil sto granatnih
jabolk ter jih pritrdil na verižice. 17 Pred templjem je
vzdignil stebra, enega na desnici, drugega pa na levici.
Ime tega na desnici je imenoval Jahín, ime tistega na
levici pa Boaz.

4 Poleg tega je naredil oltar iz brona, dvajset komolcev
dolg, dvajset komolcev širok in deset komolcev
visok. 2 Prav tako je naredil ulito morje desetih
komolcev od roba do roba, okroglo naokoli in pet
komolcev je bila njegova višina in vrvica tridesetih
komolcev ga je obdajala naokoli. 3 Pod tem je bila
podobnost volov, ki so ga obdajali naokoli. Deset na
komolec, obdajajoč morje naokoli. Dve vrsti volov sta
bili uliti, ko je bilo to ulito. 4 Stalo je na dvanajstih
volih, trije so gledali proti severu, trije so gledali proti
zahodu, trije so gledali proti jugu in trije so gledali proti
vzhodu. Morje je bilo postavljeno zgoraj nad njimi in
vsi njihovi zadnji deli so bili [obrnjeni] navznoter. 5
Njegova debelina je bila širina dlani in njegov rob,
podoben robu čaše, s cvetovi lilij in ta je sprejel in
držal tri tisoč čebrov. 6 Naredil je tudi deset [okroglih]
umivalnikov in pet jih je položil na levo roko, pet pa na
desno, da so se umivali v njih. Takšne stvari, kot so jih
darovali za žgalno daritev, so umivali v njih, toda morje
je bilo, da so se v njem umivali duhovniki. 7 Naredil je
deset svečnikov iz zlata glede na njihovo obliko in jih
postavil v templju, pet na desni roki in pet na levi. 8
Naredil je tudi deset miz in jih postavil v templju, pet na
desni strani in pet na levi. Naredil je sto umivalnikov iz
zlata. 9 Nadalje je naredil dvor duhovnikov in velik
dvor in vrata za dvor in jih prevlekel z bronom. 10
Morje je postavil na desni strani vzhodnega konca,
nasproti jugu. 11 Hurám je naredil lonce, lopate in
umivalnike. Hurám je končal delo, ki ga je imel za
opraviti za kralja Salomona za Božjo hišo: 12 namreč
dva stebra in zaobljena glaviča in kapitele, ki so bili
na vrhu dveh stebrov; dve mreži, da pokrijeta dva
zaobljena glaviča kapitelov, ki so bili na vrhu stebrov;
13 štiristo granatnih jabolk na dveh mrežah; dve vrsti
granatnih jabolk na vsakem vencu, da pokrijeta dva
zaobljena glaviča kapitelov, ki sta bila na stebrih. 14
Naredil je tudi podstavke in na podstavkih je naredil
[okrogle] umivalnike. 15 Eno morje in dvanajst volov
pod njim. 16 Tudi lonce, lopate, kavlje za meso in
vse njihove priprave je Hirám, njegov oče, pripravil za
kralja Salomona za Gospodovo hišo iz svetlega brona.
17 Na jordanski ravnini jih je kralj ulil, v ilovnati zemlji
med Sukótom in Cerédo. 18 Tako je Salomon naredil
vseh teh posod v velikem obilju, kajti teže brona niso
mogli ugotoviti. 19 Salomon je naredil vse te posode, ki
so bile za Božjo hišo, tudi zlati oltar in mize, na katerih
so bili postavljeni hlebi navzočnosti, 20 poleg tega
svečnike s svojimi svetilkami, ki naj bi po navadi gorele
pred orakljem iz čistega zlata, 21 cvetove, svetilke
in utrinjače, narejene iz zlata in to popolnega zlata,

22 utrinjala, umivalnike, žlice in kadilnice iz čistega
zlata. Vhod hiše, njegova notranja vrata za najsvetejši
prostor in vrata hiše templja, so bila iz zlata.

5 Tako je bilo vse delo, ki ga je Salomon naredil za
Gospodovo hišo, končano. Salomon je prinesel
noter vse stvari, ki jih je njegov oče David posvetil:
srebro, zlato in vse priprave je položil med zaklade
Božje hiše. 2 Potem je Salomon zbral Izraelove
starešine in vse poglavarje rodov, vodilne izmed očetov
Izraelovih otrok v Jeruzalem, da prenesejo gor skrinjo
Gospodove zaveze iz Davidovega mesta, ki je Sion.
3 Zato so se vsi možje iz Izraela zbrali skupaj h
kralju na prazniku, ki je bil v sedmem mesecu. 4
Prišli so vsi starešine Izraela in Lévijevci so dvignili
skrinjo. 5 Skrinjo so prinesli gor, šotorsko svetišče
skupnosti in vse svete posode, ki so bile v šotorskem
svetišču, te so duhovniki in Lévijevci prinesli gor. 6
Tudi kralj Salomon in vsa Izraelova skupnost, ki so
bili zbrani k njemu pred skrinjo, so žrtvovali ovce in
vole, ki jih zaradi množice ni bilo mogoče prešteti.
7 Duhovniki so prinesli skrinjo Gospodove zaveze
na njen kraj, k oraklju hiše, v najsvetejši kraj, celo
pod peruti kerubov. 8 Kajti keruba sta svoje peruti
razširjala nad prostorom skrinje in keruba sta od zgoraj
pokrivala skrinjo in njena drogova. 9 Iz skrinje so
izvlekli drogova, da sta bila konca drogov vidna od
skrinje pred orakljem, toda od zunaj nista bila vidna.
In tam je to do današnjega dne. 10 V skrinji ni bilo
ničesar razen dveh tabel, ki ju je Mojzes položil vanjo
pri Horebu, ko je Gospod sklenil zavezo z Izraelovimi
otroki, ko so prišli iz Egipta. 11 In pripetilo se je, ko so
duhovniki prišli iz svetega kraja (kajti vsi duhovniki, ki
so bili prisotni, so bili posvečeni in takrat niso potem
čakali po skupini. 12 Tudi Lévijevci, ki so bili pevci, vsi
izmed njih od Asáfa, Hemána in Jedutúna, z njihovimi
sinovi in njihovimi brati, ki so bili oblečeni v belo platno
ter imeli cimbale, plunke in harfe, so stali na vzhodnem
koncu oltarja in z njimi sto dvajset duhovnikov, ki so
trobili s trobentami.) 13 Zgodilo se je celo, ko so bili
trobentači in pevci kakor eno, da naredijo en zvok, da
se ga sliši v hvaljenju in zahvaljevanju Gospodu, in
ko so povzdignili svoj glas s trobentami, cimbalami
in glasbenimi instrumenti ter hvalili Gospoda, rekoč:
»Ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno,
« da je bila potem hiša, napolnjena z oblakom, torej
Gospodova hiša, 14 tako da duhovniki zaradi oblaka
niso mogli stati, da bi služili, kajti Gospodova slava je
napolnila Božjo hišo.

6 Potem je Salomon rekel: » Gospod je rekel, da bo
prebival v gosti temi. 2 Toda jaz sem zate zgradil
hišo prebivališča in prostor za tvoje prebivanje na
veke.« 3 Kralj je obrnil svoj obraz in blagoslovil celotno
Izraelovo skupnost in celotna Izraelova skupnost je
stala. 4 Rekel je: »Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov
Bog, ki je s svojimi rokami izpolnil to, kar je s svojimi
usti govoril mojemu očetu Davidu, rekoč: 5 ›Od dneva,
ko sem svoje ljudstvo privedel iz egiptovske dežele,
nisem izbral nobenega mesta med vsemi Izraelovimi
rodovi, da bi v njem zgradil hišo, da bi bilo tam lahko
moje ime niti nisem izbral nobenega človeka, da bi bil
vladar nad mojim ljudstvom Izraelom, 6 toda izbral sem
Jeruzalem, da bo tam lahko moje ime in izbral sem
Davida, da bo nad mojim ljudstvom Izraelom.‹ 7 Torej,
to je bilo na srcu mojega očeta Davida, da zgradi hišo
za ime Gospoda, Izraelovega Boga. 8 Toda Gospod je
mojemu očetu Davidu rekel: ›Ker je bilo to na tvojem
srcu, da zgradiš hišo za moje ime, si storil dobro v
tem, da je bilo to na tvojem srcu, 9 vendar hiše ne
boš gradil ti, temveč tvoj sin, ki bo izšel iz tvojih ledij,
on bo zgradil hišo za moje ime.‹ 10 Gospod je torej
izpolnil svojo besedo, ki jo je govoril, kajti vzdignjen
sem na mesto svojega očeta Davida in postavljen
sem na Izraelov prestol, kakor je obljubil Gospod in
zgradil sem hišo za ime Gospoda, Izraelovega Boga.
11 Vanjo sem položil skrinjo, v kateri je Gospodova
zaveza, ki jo je sklenil z Izraelovimi otroki.« 12 Stal je
pred Gospodovim oltarjem v prisotnosti vse Izraelove
skupnosti in razprostrl svoji roki, 13 kajti Salomon je
naredil bronast oder, pet komolcev dolg, pet komolcev
širok in tri komolce visok ter ga postavil v sredo dvora.
Na njem je stal in pokleknil na svoja kolena pred
vso Izraelovo skupnostjo in svoji roki razprostrl proti
nebu 14 in rekel: »Oh Gospod, Izraelov Bog, tebi ni
podobnega Boga ne v nebesih, ne na zemlji, ki se držiš
zaveze in izkazuješ usmiljenje svojim služabnikom,
ki z vsemi svojimi srci hodijo pred teboj. 15 Ti, ki si
ohranil svojemu služabniku Davidu, mojemu očetu,
to, kar si mu obljubil in govoriš s svojimi usti in si to
izpolnil s svojo roko, kakor je to danes. 16 Zdaj torej,
oh Gospod, Izraelov Bog, ohrani svojemu služabniku
Davidu, mojemu očetu, to, kar si mu obljubil, rekoč:
›Ne bo ti zmanjkalo moža v mojem pogledu, da sedi
na Izraelovem prestolu, vendar tako, da bodo tvoji
otroci pazili na svojo pot, da hodijo po moji postavi,
kakor si ti hodil pred menoj. 17 Sedaj torej, oh Gospod,
Izraelov Bog, naj bo tvoja beseda, ki si jo govoril
svojemu služabniku Davidu, podprta. 18 Toda mar bo
Bog zagotovo prebival z ljudmi na zemlji? Glej, nebo in
nebesa nebes te ne morejo vsebovati, kako veliko manj
ta hiša, ki sem jo zgradil! 19 Ozri se na molitev svojega
služabnika in k njegovi ponižni prošnji, oh Gospod, moj
Bog, da prisluhneš joku in molitvi, ki jo tvoj služabnik
moli pred teboj, 20 da bodo tvoje oči lahko odprte

nad to hišo podnevi in ponoči, na kraju, o katerem
si rekel, da boš tam položil svoje ime, da prisluhneš
molitvi, ki jo tvoj služabnik moli proti temu kraju. 21
Prisluhni torej ponižnim prošnjam svojega služabnika
in svojega ljudstva Izraela, ki jih bodo naredili proti
temu kraju. Poslušaj iz svojega prebivališča, celó iz
nebes in ko slišiš, odpusti. 22 Če človek greši zoper
svojega bližnjega in je prisega položena nanj, ki ga
primora priseči in prisega pride pred tvoj oltar v tej
hiši, 23 potem poslušaj iz nebes, stori in sodi [med]
svojima služabnikoma s povračilom zlobnemu, tako
da položiš njegovo pot na njegovo lastno glavo in
opravičiš pravičnega, tako da mu daš glede na njegovo
pravičnost. 24 Če bo tvoje ljudstvo Izrael poraženo
pred sovražnikom, ker so grešili zoper tebe in se bo
vrnilo ter priznalo tvoje ime in molilo in naredilo ponižno
prošnjo pred teboj v tej hiši, 25 tedaj prisluhni iz nebes
in odpusti greh svojega ljudstva Izraela ter jih ponovno
privedi v deželo, ki si jo dal njim in njihovim očetom.
26 Ko je nebo zaprto in ni dežja, ker so grešili zoper
tebe; vendar če molijo proti temu kraju in priznajo
tvoje ime in se odvrnejo od svojega greha, ko si jih
prizadel, 27 potem poslušaj iz nebes in odpusti greh
svojih služabnikov in svojega ljudstva Izraela, ko si jih
učil dobre poti, po kateri naj bi hodili in pošlji dež na
svojo deželo, ki si jo dal svojemu ljudstvu za dediščino.
28 Če bo v deželi pomanjkanje, kužna bolezen, če bo
kvarjenje ali plesen, leteče kobilice ali gosenice, če jih
njihovi sovražniki oblegajo v mestih njihove dežele,
kakršenkoli udarec ali kakršnakoli bolezen bo tam,
29 potem kakršnakoli molitev ali kakršnakoli ponižna
prošnja bo narejena od kateregakoli človeka ali od
vsega tvojega ljudstva Izraela, ko bo vsak spoznal svoj
lastni udarec in svojo lastno bolečino in bo razprostrl
svoji roki v tej hiši, 30 tedaj prisluhni iz nebes, svojega
prebivališča, odpusti in povrni vsakemu človeku glede
na njegove lastne poti, katerega srce ti poznaš (kajti
samo ti poznaš srca človeških otrok), 31 da se te bodo
lahko bali, da hodijo po tvojih poteh tako dolgo, dokler
živijo v deželi, ki si jo dal našim očetom. 32 Poleg tega
glede tujca, ki ni iz tvojega ljudstva Izraela, temveč je
prišel iz daljne dežele zaradi tvojega velikega imena,
tvoje mogočne roke in tvojega iztegnjenega lakta; če
pridejo in molijo v tej hiši, 33 tedaj prisluhni iz nebes,
celó iz svojega prebivališča in stôri glede na vse, za
kar tujec kliče k tebi, da bo vse ljudstvo zemlje poznalo
tvoje ime in se te balo kakor tvoje ljudstvo Izrael
in bo lahko vedelo, da je ta hiša, ki sem jo zgradil,
imenovana po tvojem imenu. 34 Če gre tvoje ljudstvo
na vojno zoper svoje sovražnike po poti, po kateri jih
boš poslal in molijo k tebi obrnjeni k temu mestu, ki
si ga izbral in k hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime,
35 tedaj prisluhni iz nebes njihovi molitvi in njihovim
ponižnim prošnjam ter obravnavaj njihov primer. 36 Če
grešijo zoper tebe (kajti nobenega človeka ni, ki ne
greši) in si jezen nad njimi in jih izročiš pred njihove
sovražnike in jih oni ujete odvedejo v deželo daleč proč
ali blizu, 37 vendar če si premislijo v deželi, kamor so
odvedeni ujetniki in se obrnejo in molijo k tebi v deželi
svojega ujetništva, rekoč: ›Grešili smo, napačno smo
storili in počeli zlobno; ‹ 38 če se vrnejo k tebi z vsem
svojim srcem in z vso svojo dušo, v deželi svojega
ujetništva, kamor so jih odvedli ujete in molijo k njihovi
deželi, ki si jo dal njihovim očetom in k mestu, ki si ga
izbral in k hiši, ki sem jo zgradil za tvoje ime, 39 tedaj
prisluhni iz nebes, celó iz svojega prebivališča, njihovi
molitvi in njihovim ponižnim prošnjam in obravnavaj
njihov primer in odpusti svojemu ljudstvu, ki je grešilo
zoper tebe. 40 Sedaj, moj Bog, naj bodo, rotim te, tvoje
oči odprte in naj bodo tvoja ušesa pozorna na molitev,
ki je narejena na tem kraju. 41 Sedaj torej vzdigni
se, oh Gospod Bog, v svoje počivališče, ti in skrinja
tvoje moči. Naj bodo tvoji duhovniki, oh Gospod Bog,
oblečeni z rešitvijo duš in naj se tvoji sveti veselijo v
dobroti. 42 Oh Gospod Bog, svojega obraza ne obrni
od svojega maziljenca. Spomni se usmiljenj svojega
služabnika Davida.‹«

7 Torej ko je Salomon molitvi naredil konec, je z neba
prišel ogenj in použil žgalno daritev in klavne daritve
in Gospodova slava je napolnila hišo. 2 Duhovniki niso
mogli vstopiti v Gospodovo hišo, ker je Gospodova
slava napolnila Gospodovo hišo. 3 Ko so vsi Izraelovi
otroci videli, kako je ogenj prišel dol in Gospodova
slava na hišo, so se s svojimi obrazi priklonili do tal na
tlak in oboževali ter hvalili Gospoda, rekoč: »Ker je
dober, kajti njegovo usmiljenje traja večno.« 4 Potem
so kralj in vse ljudstvo darovali klavne daritve pred
Gospodom. 5 Kralj Salomon je daroval klavno daritev
dvaindvajsetih tisočev volov in sto dvanajst tisočev
ovc. Tako sta kralj in vse ljudstvo posvetila Božjo hišo.
6 Duhovniki so čakali na svoje službe. Tudi Lévijevci z
Gospodovimi glasbenimi instrumenti. Izdelal jih je kralj
David, da hvali Gospoda, kajti njegovo usmiljenje traja
večno. Ko je David hvalil ob njihovem služenju in so
duhovniki pred njimi trobili s trobentami, je ves Izrael
stal. 7 Poleg tega je Salomon posvetil sredino dvora, ki
je bil pred Gospodovo hišo, kajti tam je daroval žgalne
daritve in tolščo mirovnih daritev, ker bronast oltar,
ki ga je Salomon naredil, ni zmogel sprejeti žgalnih
daritev, jedilnih daritev in tolšče. 8 Prav tako je ob tem
času Salomon praznik praznoval sedem dni in ves
Izrael z njim, zelo velik shod, od vstopa v Hamát do
egiptovske reke. 9 Na osmi dan so naredili slovesen
zbor, kajti sedem dni so praznovali posvetitev oltarja

in sedem dni so praznovali. 10 Na triindvajseti dan
sedmega meseca je ljudstvo poslal proč, v njihove
šotore, vesele in razigrane v srcu, zaradi dobrote, ki jo
je Gospod pokazal Davidu, Salomonu in njegovemu
ljudstvu Izraelu. 11 Tako je Salomon končal Gospodovo
hišo in kraljevo hišo in vse, kar je prišlo v Salomonovo
srce, da naredi v Gospodovi hiši in v svoji lastni hiši, je
uspešno izvršil. 12 Gospod se je Salomonu prikazal
ponoči in mu rekel: »Slišal sem tvojo molitev in ta kraj
sem izbral zase, za hišo klavne daritve. 13 Če zaprem
nebo, da ne bo dežja ali če zapovem kobilicam, da
požrejo deželo ali če med svoje ljudstvo pošljem kužno
bolezen, 14 če se bo moje ljudstvo, ki je imenovano po
mojem imenu, ponižalo, molilo, iskalo moj obraz in se
odvrnilo od svojih zlobnih poti, takrat bom prisluhnil iz
nebes, odpustil njihov greh in ozdravil njihovo deželo.
15 Sedaj bodo moje oči odprte in moja ušesa pozorna
na molitev, ki je narejena na tem kraju. 16 Kajti sedaj
sem izbral in posvetil to hišo, da bo moje ime lahko tam
na veke. Moje oči in moje srce bodo neprestano tam.
17 Kar se tiče tebe, če hočeš hoditi pred menoj, kakor
je hodil tvoj oče David in storiti glede na vse, kar sem
ti zapovedal in boš obeleževal moje zakone in moje
sodbe, 18 tedaj bom utrdil prestol tvojega kraljestva,
glede na to, kakor sem se zavezal s tvojim očetom
Davidom, rekoč: ›Ne bo ti manjkal mož, da bi bil vladar
v Izraelu.‹ 19 Toda če se odvrnete in zapustite moje
zakone in moje zapovedi, ki sem jih postavil pred vas
in boste šli ter služili drugim bogovom in jih oboževali,
20 potem jih bom s koreninami izpulil iz svoje dežele, ki
sem jim jo dal in to hišo, ki sem jo posvetil za svoje
ime, bom vrgel iz svojega pogleda in jo naredil, da
bo pregovor in tarča posmeha med vsemi narodi. 21
Ta hiša, ki je visoka, bo osuplost vsakemu, ki gre
mimo nje, tako da bo rekel: ›Zakaj je Gospod tako
storil tej deželi in tej hiši?‹ 22 To bo odgovor: ›Ker so
zapustili Gospoda, Boga svojih očetov, ki jih je privedel
ven iz egiptovske dežele in se prijeli drugih bogov, jih
oboževali in jim služili. Zato je nanje privedel vse to
zlo.‹

8 Pripetilo se je ob koncu dvajsetih let, v katerih je
Salomon zgradil Gospodovo hišo in svojo lastno
hišo, 2 da je mesta, ki jih je Hurám povrnil Salomonu,
Salomon pozidal in Izraelovim otrokom velel, da
prebivajo tam. 3 Salomon je odšel v Hamát Cobo in
prevladal zoper njo. 4 Zgradil je Tadmór v divjini in
vsa skladiščna mesta, ki jih je zgradil v Hamátu. 5
Zgradil je tudi zgornji Bet Horón in spodnji Bet Horón,
utrjeni mesti, z obzidji, velikimi vrati in zapahi, 6 ter
Baalát in vsa skladiščna mesta, ki jih je imel Salomon
in vsa mesta bojnih vozov in mesta konjenikov in
vse, kar je Salomon želel zgraditi v Jeruzalemu, na
Libanonu in po vsej deželi svojega gospostva. 7 Glede
vsega ljudstva, ki je preostalo od Hetejcev, Amoréjcev,
Perizéjcev, Hivéjcev in Jebusejcev, ki niso bili iz Izraela,
8 temveč od njihovih otrok, ki so za njimi ostali v deželi,
katerih Izraelovi otroci niso ugonobili, te je Salomon
primoral, da plačujejo davek do tega dne. 9 Toda
izmed Izraelovih otrok Salomon ni naredil nobenega
službnika za svoje delo, temveč so bili bojevniki,
vodje poveljnikov, poveljniki njegovih bojnih vozov in
konjeniki. 10 Ti so bili vodje častnikov kralja Salomona,
celó dvesto petdeset, ki so nadzorovali ljudstvo. 11
Salomon je iz Davidovega mesta privedel gor faraonovo
hčer v hišo, ki jo je zgradil zanjo, kajti rekel je: »Moja
žena ne bo prebivala v hiši Izraelovega kralja Davida,
ker so prostori, kamor je prišla Gospodova skrinja,
sveti.« 12 Potem je Salomon daroval žgalne daritve
Gospodu, na Gospodovem oltarju, ki ga je zgradil
pred preddverjem, 13 celo po določeni meri so vsak
dan darovali glede na Mojzesovo zapoved na šabate,
na mlaje, na slovesne praznike, trikrat letno, torej
na praznik nekvašenega kruha, na praznik tednov in
na šotorski praznik. 14 Glede na red svojega očeta
Davida je določil skupine duhovnikov k njihovi službi in
Lévijevce k njihovim zadolžitvam, da hvalijo in služijo
pred duhovniki, kakor je zahtevala dolžnost vsakega
dne. Tudi vratarje po njihovih skupinah pri vsakih velikih
vratih, kajti tako je zapovedal David, Božji mož. 15
Niso se odvrnili od kraljeve zapovedi glede katerekoli
zadeve duhovnikov in Lévijevcev ali glede zakladnic.
16 Torej vse Salomonovo delo je bilo pripravljeno do
dneva [položitve] temelja Gospodove hiše in dokler
ta ni bila dokončana. Tako je bila Gospodova hiša
popolna. 17 Potem je Salomon odšel v Ecjón Geber in
v Elot pri morski obali v edómski deželi. 18 Hurám mu
je po roki svojih služabnikov poslal ladje in služabnike,
ki so imeli znanje o morju, in ti so s Salomonovimi
služabniki odšli v Ofír in od tam vzeli štiristo petdeset
talentov zlata ter jih prinesli kralju Salomonu.

9 Ko je kraljica iz Sabe slišala o Salomonovi slavi,
je prišla v Jeruzalem, da Salomona preizkusi s
težkimi vprašanji, z zelo veliko skupino in kamelami, ki
so nosile dišave, zlata v obilju in dragocene kamne.
Ko je prišla k Salomonu, se je z njim posvetovala o
vsem, kar je bilo na njenem srcu. 2 Salomon ji je
odgovoril [na] vsa njena vprašanja. Ničesar ni bilo
skrito pred Salomonom, česar ji ne bi povedal. 3 Ko je
kraljica iz Sabe videla Salomonovo modrost in hišo, ki
jo je zgradil, 4 hrano njegove mize, sedenje njegovih
službnikov, položaj njegovih službnikov in njihovo
obleko; tudi njegove dvorne točaje in njihovo obleko
in njegov vzpon, s katerim je odšel gor v Gospodovo
hišo, tam ni bilo več duha v njej. 5 Kralju je rekla: » To

je bilo resnično poročilo, ki sem ga slišala v svoji lastni
deželi o tvojih dejanjih in o tvoji modrosti. 6 Vendar
nisem verjela njihovim besedam, dokler nisem prišla in
so moje oči to videle. Glej, ni mi bilo povedano niti
o eni polovici veličine tvoje modrosti, kajti presegaš
slavo, ki sem jo slišala. 7 Srečni so tvoji možje in srečni
so ti tvoji služabniki, ki nenehno stojijo pred teboj in
poslušajo tvojo modrost. 8 Blagoslovljen bodi Gospod,
tvoj Bog, ki se je razveseljeval v tebi, da te postavi na
svoj prestol, da bi bil kralj za Gospoda, tvojega Boga.
Ker je tvoj Bog ljubil Izrael, da jih utrdi na veke, te je
zato postavil [za] kralja nad njimi, da izvajaš sodbo in
pravico.« 9 Kralju je izročila sto dvajset talentov zlata,
veliko obilje dišav in dragocene kamne. Niti ni bilo
tam nobenih takšnih dišav, kot jih je kraljica iz Sabe
izročila kralju Salomonu. 10 Hurámovi služabniki in
Salomonovi služabniki, ki so pripeljali zlato iz Ofírja,
so pripeljali tudi sandalovino in dragocene kamne.
11 Kralj je iz sandalovine naredil terase h Gospodovi
hiši in h kraljevi palači in harfe ter plunke za pevce.
Ničesar takšnega ni bilo prej videti v Judovi deželi.
12 Kralj Salomon je kraljici iz Sabe izročil vse njene
želje, karkoli je prosila, poleg tega, kar je prinesla h
kralju. Tako se je obrnila in odšla proč k svoji lastni
deželi, ona in njeni služabniki. 13 Torej teža zlata,
ki je prišla k Salomonu v enem letu, je bila šeststo
šestinšestdeset talentov zlata, 14 poleg tega, kar so
prinašali krošnjarji in trgovci. Vsi kralji Arabije in voditelji
dežele so Salomonu prinašali zlato in srebro. 15 Kralj
Salomon je naredil dvesto okroglih ščitov iz kovanega
zlata. Šeststo šeklov iz kovanega zlata je šlo k enemu
okroglemu ščitu. 16 Tristo ščitov je naredil iz kovanega
zlata. Tristo šeklov zlata je šlo za en ščit. Kralj jih je
postavil v hiši libanonskega gozda. 17 Poleg tega je
kralj naredil velik prestol iz slonovine in ga prevlekel
s čistim zlatom. 18 K prestolu je bilo šest stopnic, s
pručko iz zlata, ki so bile pritrjene k prestolu in opori
[za roke] na vsaki strani prostora za sedenje in dva
leva, stoječa pri oporah [za roke]. 19 Dvanajst levov je
stalo tam na eni strani in na drugi, na šestih stopnicah.
Ničesar podobnega ni bilo narejenega v nobenem
kraljestvu. 20 Vse posode za pitje kralja Salomona so
bile iz zlata in vse posode hiše libanonskega gozda so
bile iz čistega zlata. Nobena ni bila iz srebra, le-to ni
bilo nič cenjeno v Salomonovih dneh. 21 Kajti kraljeve
ladje so odplule v Taršíš s Hurámovimi služabniki.
Enkrat na vsaka tri leta so prišle ladje iz Taršíša, ki
so pripeljale zlato, srebro, slonovino, opice in pave.
22 Kralj Salomon je presegal vse zemeljske kralje v
bogastvih in modrosti. 23 Vsi kralji zemlje so iskali
Salomonovo prisotnost, da slišijo njegovo modrost, ki
jo je Bog položil v njegovo srce. 24 Prinašali so mu
vsak človek svoje darilo, posode iz srebra, posode iz
zlata, oblačila, vprege, dišave, konje in mule, mero
leto za letom. 25 Salomon je imel štiri tisoč boksov za
konje in bojne vozove in dvanajst tisoč konjenikov, ki
jih je namestil v mestih za bojne vozove in s kraljem
v Jeruzalemu. 26 Kraljeval je nad vsemi kralji od
reke celo do dežele Filistejcev in do meje Egipta. 27
Kralj je naredil srebra v Jeruzalemu kakor kamnov in
cedrovih dreves je naredil [toliko] kakor egiptovskih
smokev, ki jih je na nizkih ravnicah v obilju. 28 K
Salomonu so vodili konje iz Egipta in iz vseh dežel.
29 Torej preostala izmed Salomonovih dejanj, prva in
zadnja, mar niso zapisana v knjigi preroka Natána in v
prerokovanju Šilčana Ahíja in v videnjih vidca Idója
zoper Nebátovega sina Jerobeáma? 30 Salomon je v
Jeruzalemu nad Izraelom kraljeval štirideset let. 31
Salomon je zaspal s svojimi očeti in je bil pokopan
v mestu svojega očeta Davida in namesto njega je
zakraljeval njegov sin Rehabám.

10 Rehabám je odšel v Sihem, kajti v Sihem je prišel
ves Izrael, da ga postavijo za kralja. 2 Pripetilo
se je, ko je Nebátov sin Jerobeám, ki je bil v Egiptu,
kamor je pobegnil pred prisotnostjo kralja Salomona,
to slišal, da se je Jerobeám vrnil iz Egipta. 3 Poslali so
in ga poklicali. Tako je Jerobeám in ves Izrael prišel
in govoril Rehabámu, rekoč: 4 »Tvoj oče je naredil
naš jarem boleč. Sedaj torej nekako olajšaj boleče
hlapčevstvo svojega očeta in njegov težki jarem, ki ga
je nadel na nas in mi ti bomo služili.« 5 Rekel jim je:
»Pridite ponovno k meni po treh dneh.« In ljudstvo je
odšlo. 6 Kralj Rehabám se je posvetoval s starci, ki so
stali pred njegovim očetom Salomonom, medtem ko je
ta še živel, rekoč: »Kakšen nasvet mi dajete, da temu
ljudstvu vrnem odgovor?« 7 Spregovorili so mu, rekoč:
»Če boš prijazen do tega ljudstva, jim ugajal in jim
govoril dobre besede, bodo tvoji služabniki na veke.«
8 Toda zapustil je nasvet, ki so mu ga dali starci in se
posvetoval z mladeniči, ki so bili vzgojeni z njim, ki
so stali pred njim. 9 Rekel jim je: »Kakšen nasvet mi
daste, da lahko vrnemo odgovor temu ljudstvu, ki mi je
govorilo, rekoč: ›Nekoliko olajšaj jarem, ki ga je tvoj oče
položil na nas?‹ 10 Mladeniči, ki so bili vzgojeni z njim,
so mu spregovorili, rekoč: »Tako boš odgovoril ljudstvu,
ki ti je spregovorilo, rekoč: ›Tvoj oče je naš jarem
naredil težek, toda ti nam ga nekako olajšaj; ‹ tako
jim boš rekel: ›Moj mali prst bo debelejši kakor ledja
mojega očeta. 11 Kajti kakor je moj oče na vas položil
težek jarem, bom jaz vašemu jarmu še dodal. Moj oče
vas je kaznoval z biči, toda jaz vas bom kaznoval s
škorpijoni.‹« 12 Tako so Jerobeám in vse ljudstvo na
tretji dan prišli k Rehabámu, kakor je kralj zaukazal,
rekoč: »Ponovno pridite k meni na tretji dan.« 13 Kralj

jim je surovo odgovoril in kralj Rehabám je zapustil
nasvet starcev 14 ter jim odgovoril glede na nasvet
mladeničev, rekoč: »Moj oče je vaš jarem naredil težek,
toda jaz bom k temu dodal. Moj oče vas je kaznoval
z biči, toda jaz vas bom kaznoval s škorpijoni.« 15
Tako kralj ni prisluhnil ljudstvu, kajti razlog je bil od
Boga, da je Gospod lahko izpolnil svojo besedo, ki
jo je po roki Šilčana Ahíja govoril Nebátovemu sinu
Jerobeámu. 16 Ko je ves Izrael videl, da jim kralj ni
hotel prisluhniti, je ljudstvo kralju odgovorilo, rekoč:
»Kakšen delež imamo v Davidu? Nobene dediščine
nimamo v Jesejevem sinu. Vsak mož k svojim šotorom,
oh Izrael. In sedaj, David, glej k svoji lastni hiši.«
Tako je ves Izrael odšel k svojim šotorom. 17 Toda
kar se tiče Izraelovih otrok, ki so prebivali v Judovih
mestih, je nad njimi kraljeval Rehabám. 18 Potem je
kralj Rehabám poslal Hadoráma, ki je bil nad davkom,
Izraelovi otroci pa so ga kamnali s kamni, da je umrl.
Toda kralj Rehabám je pohitel, da se spravi gor na
svoj bojni voz, da pobegne v Jeruzalem. 19 In Izrael
se upira zoper Davidovo hišo do današnjega dne.

11 Ko je Rehabám prišel v Jeruzalem, je iz Judove
in Benjaminove hiše zbral sto osemdeset tisoč
izbranih mož, ki so bili bojevniki, da se borijo zoper
Izrael, da bi kraljestvo lahko ponovno privedli k
Rehabámu. 2 Toda beseda od Gospoda je prišla
Božjemu možu Šemajáju, rekoč: 3 »Govori Rehabámu,
Salomonovemu sinu, Judovemu kralju in vsemu Izraelu
v Judu in Benjaminu, rekoč: 4 ›Tako govori Gospod:
›Ne boste šli gor niti se ne boste borili zoper svoje
brate. Vsak mož naj se vrne k svoji hiši, kajti ta stvar je
storjena od mene.‹« Ubogali so Gospodove besede
in se vrnili pred [tem, da bi] šli zoper Jerobeáma. 5
Rehabám je prebival v Jeruzalemu in gradil mesta za
obrambo v Judu. 6 Zgradil je celo Bethlehem, Etám,
Tekóo, 7 Bet Cur, Sohóm, Adulám, 8 Gat, Marešo, Zif,
9 Adorájim, Lahíš, Azéko, 10 Coro, Ajalón in Hebrón, ki
so v Judu in v Benjaminu utrjena mesta. 11 Utrdil je
oporišča in vanje postavil poveljnike in zaloge živeža,
olja in vina. 12 V vsako posamezno mesto je postavil
ščite in sulice ter jih naredil silno močne, [ker je] imel
Juda in Benjamin na svoji strani. 13 Duhovniki in
Lévijevci, ki so bili po vsem Izraelu, so zahajali k njemu
iz vseh svojih krajev. 14 Kajti Lévijevci so zapustili
svoja predmestja in svojo lastnino ter prišli k Judu in
Jeruzalemu, kajti Jerobeám in njegovi sinovi so jih
zavrgli pred izvrševanjem duhovniške službe Gospodu.
15 Odredil si je duhovnike za visoke kraje, za hudiče in
za teleti, ki ju je naredil. 16 Za njimi so iz vseh Izraelovih
rodov [prišli] tisti, ki so svoja srca naravnali, da iščejo
Gospoda Boga. Iz Izraela so prišli v Jeruzalem, da
darujejo Gospodu, Bogu svojih očetov. 17 Tako so tri
leta krepili Judovo kraljestvo in Salomonovega sina
Rehabáma naredili močnega, kajti tri leta so hodili
po Davidovi in Salomonovi poti. 18 Rehabám si je za
ženo vzel Mahaláto, hčer Davidovega sina Jerimóta
in Abihájilo, hčer Jesejevega sina Eliába, 19 ki sta
mu rodila otroke: Jeúša, Šemarjája in Zaháma. 20 Za
njo je vzel Absalomovo hčer Maáho, ki mu je rodila
Abíja, Atája, Zizá in Šelomíta. 21 Rehabám je ljubil
Absalomovo hčer Maáho bolj, kot vse svoje žene
in svoje priležnice, (kajti vzel je osemnajst žena in
šestdeset priležnic ter zaplodil osemindvajset sinov in
šestdeset hčerá.) 22 Rehabám je postavil Maáhinega
sina Abíja, da bo vladar med svojimi brati, kajti mislil
je, da ga postavi za kralja. 23 Modro je ravnal in vse
svoje otroke razpršil po vseh Judovih in Benjaminovih
deželah, do vsakega utrjenega mesta in dal jim je
živeža v obilju. In želel je mnogo žená.

12 Pripetilo se je, ko je Rehabám utrdil kraljestvo in
se okrepil, da je zapustil Gospodovo postavo in
ves Izrael z njim. 2 Pripetilo se je, da je v petem letu
kralja Rehabáma egiptovski kralj Šišák prišel gor zoper
Jeruzalem, ker so se pregrešili zoper Gospoda, 3 s
tisoč dvesto bojnimi vozovi in šestdeset tisoč konjeniki.
Ljudstva, ki so prišli z njim iz Egipta, je bilo brez
števila: Libijci, Súkijci in Etiopci. 4 Zavzel je utrjena
mesta, ki pripadajo Judu in prišel do Jeruzalema.
5 Potem je prišel prerok Šemajá k Rehabámu in k
Judovim princem, ki so bili zaradi Šišáka zbrani skupaj
v Jeruzalemu ter jim rekel: ›Tako govori Gospod: ›Vi
ste zapustili mene in zato sem tudi jaz vas prepustil v
Šišákovo roko.‹« 6 Nakar so se Izraelovi princi in kralj
ponižali ter rekli: » Gospod je pravičen.« 7 Ko je Gospod
videl, da so se ponižali, je beseda od Gospoda prišla k
Šemajáju, rekoč: »Oni so se ponižali, zato jih ne bom
uničil, temveč jim bom zagotovil nekaj osvoboditve,
in moj bes ne bo izlit na Jeruzalem po Šišákovi roki.
8 Kljub temu bodo njegovi služabniki, da bodo lahko
spoznali moje služenje in služenje kraljestvom dežel.«
9 Tako je egiptovski kralj Šišák prišel gor nad Jeruzalem
in odnesel zaklade Gospodove hiše in zaklade kraljeve
hiše. Vse je vzel. Odnesel je tudi ščite iz zlata, ki jih je
naredil Salomon. 10 Namesto teh je kralj Rehabám
naredil ščite iz brona in jih predal v roke poveljnika
straže, ki je varoval vhod kraljeve hiše. 11 Ko je
kralj vstopil v Gospodovo hišo, je prišla straža ter jih
nosila in jih [potem] ponovno prinesla v stražarnico.
12 Ko se je ponižal, se je Gospodov bes odvrnil od
njega, da ga ne bi povsem uničil. Tudi v Judu so
stvari šle dobro. 13 Tako se je kralj Rehabám okrepil
v Jeruzalemu in kraljeval, kajti Rehabám je bil star
enainštirideset let, ko je začel kraljevati in sedemnajst
let je kraljeval v Jeruzalemu, mestu, ki ga je Gospod

izbral izmed vseh Izraelovih rodov, da tam postavi
svoje ime. Ime njegove matere je bilo Naáma, Amónka.
14 Počel je zlo, ker svojega srca ni pripravil, da išče
Gospoda. 15 Torej dejanja Rehabáma, prva in zadnja,
mar niso zapisana v knjigi preroka Šemajája in vidca
Idója glede rodovnikov? In nenehno so bile vojne med
Rehabámom in Jerobeámom. 16 Rehabám je zaspal s
svojimi očeti in pokopan je bil v Davidovem mestu.
Namesto njega je zakraljeval njegov sin Abíja.

13 Torej v osemnajstem letu kralja Jerobeáma, je
nad Judom začel kraljevati Abíja. 2 Tri leta je
kraljeval v Jeruzalemu. Ime njegove matere je bilo
Mihajá, Uriélova hči iz Gíbee. In bila je vojna med
Abíjem in Jerobeámom. 3 Abíja se je postrojil z vojsko
hrabrih bojevnikov, celó štiristo tisoč izbranih mož.
Tudi Jerobeám se je postrojil zoper njega z osemsto
tisoč izbranimi možmi, ki so bili močni junaški možje. 4
Abíja je stal na gori Cemarájim, ki je na gori Efrájim
in rekel: »Poslušaj me, ti Jerobeám in ves Izrael, 5
ne veste, da je Gospod, Izraelov Bog, dal kraljestvo
nad Izraelom Davidu na veke, celó njemu in njegovim
sinovom s solno zavezo? 6 Vendar je Nebátov sin
Jerobeám, služabnik Davidovega sina Salomona, vstal
in se uprl zoper svojega gospoda. 7 In k njemu so
bili zbrani praznoglavi možje, Beliálovi otroci in so
se okrepili zoper Salomonovega sina Rehabáma, ko
je bil Rehabám mlad in nežnega srca in se jim ni
mogel zoperstaviti. 8 In sedaj se vi mislite zoperstaviti
Gospodovemu kraljestvu v roki Davidovih sinov. Vas je
velika množica in tam sta z vami zlati teleti, katera vam
je Jerobeám naredil za bogova. 9 Mar niste vrgli ven
Gospodove duhovnike, Aronove sinove in Lévijevce
in ste si naredili duhovnike po načinu narodov drugih
dežel? Tako da kdorkoli prihaja, da sebe umésti z
mladim bikcem in sedmimi ovni, isti lahko postane
duhovnik tistim, ki so ne-bogovi. 10 Toda kar se nas
tiče, je Gospod naš Bog in mi ga nismo zapustili,
in duhovniki, ki služijo Gospodu, so Aronovi sinovi
in Lévijevci čakajo na svoj posel. 11 Vsako jutro in
vsak večer Gospodu zažigajo žgalne daritve in dišeče
kadilo. Tudi hlebe navzočnosti postavljajo na čisto mizo
in zlati svečnik z njegovimi svetilkami prižigajo vsak
večer. Kajti mi se držimo naročila Gospoda, našega
Boga, toda vi ste ga zapustili. 12 Glejte, sam Bog je
z nami za našega poveljnika in njegovi duhovniki z
donenjem trobent, da zoper vas zatrobijo alarm. Oh
Izraelovi otroci, ne borite se zoper Gospoda, Boga
svojih očetov, kajti ne boste uspeli.« 13 Toda Jerobeám
je velel zasedi, da pride naokrog za njimi. Tako so
bili pred Judom in zaseda je bila za njimi. 14 Ko
je Juda pogledal nazaj, glej, bitka je bila spredaj in
zadaj. Zavpili so h Gospodu in duhovniki so zatrobili s
trobentami. 15 Potem so možje iz Juda zakričali in
ko so možje iz Juda zakričali, se je pripetilo, da je
Bog udaril Jerobeáma in ves Izrael pred Abíjem in
Judom. 16 Izraelovi otroci so pobegnili pred Judom in
Bog jih je izročil v njihovo roko. 17 Abíja in njegovo
ljudstvo jih je umorilo z velikim pokolom. Tako so tam
padli umorjeni Izraelci, petsto tisoč izbranih mož. 18
Tako so bili Izraelovi otroci ob tistem času podjarmljeni,
Judovi otroci pa so prevladali, ker so se zanašali na
Gospoda, Boga svojih očetov. 19 Abíja je zasledoval
Jerobeáma in od njega vzel mesta: Betel z njegovimi
mesti, Ješáno z njenimi mesti in Efrón z njegovimi
mesti. 20 Niti ni Jerobeám ponovno obnovil moči v
Abíjevih dneh, in Gospod ga je udaril in je umrl. 21
Toda Abíja je postal mogočen in poročil štirinajst žena
ter zaplodil dvaindvajset sinov in šestnajst hčera. 22
Ostala Abíjeva dela, njegove poti in njegove besede
so zapisane v zgodbi preroka Idója.

14 Tako je Abíja zaspal s svojimi očeti in pokopali
so ga v Davidovem mestu. Namesto njega je
zakraljeval njegov sin Asá. V njegovih dneh je bila
dežela mirna deset let. 2 Asá je počel to, kar je bilo
dobro in pravilno v očeh Gospoda, njegovega Boga, 3
kajti odstranil je oltarje tujih bogov, visoke kraje, porušil
podobe in posekal ašere. 4 Judu je zapovedal, naj
išče Gospoda, Boga njihovih očetov in naj izpolnjuje
postavo in zapoved. 5 Prav tako je iz vseh Judovih
mest odstranil visoke kraje in podobe in kraljestvo
je bilo pred njim mirno. 6 V Judu je zgradil utrjena
mesta, kajti dežela je imela počitek in v tistih letih ni
imel nobene vojne, ker mu je Gospod dal počitek.
7 Zato je Judu rekel: »Gradimo ta mesta in okrog
njih postavimo obzidja, stolpe, velika vrata in zapahe,
medtem ko je dežela še pred nami, ker smo iskali
Gospoda, svojega Boga. Iskali smo ga in on nam je dal
počitek na vsaki strani.« Tako so gradili in bili uspešni.
8 Asá je imel vojsko mož, ki so nosili okrogle ščite in
sulice, iz Juda tristo tisoč in iz Benjamina, ki so nosili
ščite in napenjali loke, dvesto osemdeset tisoč. Vsi
ti so bili močni junaški možje. 9 Zoper njih je prišel
Etiopijec Zerah z milijonsko vojsko in tristo bojnimi
vozmi in prišel do Mareše. 10 Potem je Asá odšel
ven zoper njega in postrojil so se v dolini Cefáti pri
Mareši. 11 Asá je klical h Gospodu, svojemu Bogu in
rekel: » Gospod, to zate ni nič, da pomagaš, bodisi z
mnogimi ali s tistimi, ki nimajo moči. Pomagaj nam, oh
Gospod, naš Bog, kajti nate se zanašamo in v tvojem
imenu gremo zoper to množico. Oh Gospod, ti si naš
Bog, naj človek ne prevlada zoper tebe.« 12 Tako je
Gospod udaril Etiopijce pred Asájem in pred Judom
in Etiopijci so pobegnili. 13 Asá in ljudstvo, ki je bilo

z njim, so jih preganjali do Gerárja in Etiopijci so bili
premagani, da si niso več opomogli, kajti bili so uničeni
pred Gospodom in njegovo vojsko in odnesli so zelo
veliko plena. 14 Udarili so vsa mesta naokoli Gerárja,
kajti Gospodov strah je prišel nanje. Oplenili so vsa
mesta, kajti v njih je bilo silno veliko plena. 15 Udarili
so tudi šotore živine in odvedli proč ovc in kamel v
obilju ter se vrnili v Jeruzalem.

15 Božji Duh je prišel nad Odédovega sina Azarjá.
2 Ta je odšel ven, da sreča Asája in mu rekel:
»Prisluhni mi, Asá, ves Juda in Benjamin. Gospod je z
vami, dokler ste vi z njim in če ga iščete, se vam bo
dal najti, toda če ga zapustite, bo on zapustil vas. 3
Torej dolgo časa je bil Izrael brez resničnega Boga,
brez duhovnika, ki bi učil in brez postave. 4 Toda ko so
se v svoji stiski obrnili h Gospodu, Izraelovemu Bogu
in ga iskali, se jim je dal najti. 5 V tistih časih ni bilo
miru tistemu, ki je odšel ven niti tistemu, ki je vstopil,
temveč so bile velike nevšečnosti nad vsemi prebivalci
dežel. 6 Narod je bil uničen od naroda in mesto od
mesta, kajti Bog jih je jezil z vsemi nadlogami. 7
Bodite torej močni in vaše roke naj ne bodo šibke,
kajti vaše delo bo nagrajeno.« 8 Ko je Asá slišal te
besede in prerokbo preroka Odéda, se je opogumil in
odstranil gnusne malike iz vse Judove in Benjaminove
dežele in iz mest, ki jih je vzel z gore Efrájim in
obnovil Gospodov oltar, ki je bil pred Gospodovim
preddverjem. 9 Zbral je ves Juda in Benjamin in z
njimi tujce iz Efrájima, Manáseja in Simeona, kajti iz
Izraela so se v obilju zatekali k njemu, ko so videli, da
je bil Gospod, njegov Bog, z njim. 10 Tako so se zbrali
skupaj pri Jeruzalemu, v tretjem mesecu, v petnajstem
letu Asájevega kraljevanja. 11 Isti čas so darovali
Gospodu od plena, ki so ga privedli, sedemsto volov
in sedemsto ovc. 12 Vstopili so v zavezo, da iščejo
Gospoda, Boga svojih očetov, z vsem svojim srcem in
z vso svojo dušo, 13 da kdorkoli ne bi iskal Gospoda,
Izraelovega Boga, bi bil usmrčen, bodisi majhen ali
velik, moški ali ženska. 14 In prisegli so Gospodu z
močnim glasom, vriskanjem, s trobentami in kornéti.
15 Ves Juda se je veselil ob prisegi, kajti prisegli so z
vsem svojim srcem in ga iskali z vso svojo željo in on
se jim je dal najti. In Gospod jim je dal počitek naokoli.
16 Tudi glede Maáhe, matere kralja Asája, jo je ta
odstranil, da bi bila kraljica, ker si je naredila malika v
ašeri. Asá je posekal njenega malika, ga poteptal in ga
zažgal pri potoku Kidron. 17 Toda visoki kraji niso bili
odvzeti iz Izraela. Kljub temu je bilo Asájevo srce vse
njegove dni popolno. 18 V Božjo hišo je prinesel stvari,
ki jih je njegov oče posvetil in te, ki jih je sam posvetil:
srebro, zlato in posode. 19 In nobene vojne ni bilo več
do petintridesetega leta Asájevega kraljevanja.

16 V šestintridesetem letu Asájevega kraljevanja
je zoper Juda prišel Izraelov kralj Bašá in gradil
Ramo z namenom, da nikomer ne bi dovolil iti ven ali
priti noter k Judovemu kralju Asáju. 2 Potem je Asá
prinesel ven srebro in zlato iz zakladnic Gospodove
hiše in kraljeve hiše ter poslal k sirskemu kralju Ben
Hadádu, ki je prebival v Damasku, rekoč: 3 »Zaveza je
med menoj in teboj, kakor je bila med mojim očetom
in tvojim očetom. Glej, poslal sem ti srebro in zlato;
pojdi in prelomi svojo zavezo z Izraelovim kraljem
Bašájem, da lahko odide od mene.« 4 Ben Hadád
je prisluhnil kralju Asáju in poslal poveljnike svoje
vojske zoper Izraelova mesta in udarili so Ijón, Dan,
Abél Majim in vsa Neftálijeva skladiščna mesta. 5
Pripetilo se je, ko je Bašá to slišal, da je prenehal
graditi Ramo in opustil svoje delo. 6 Potem je kralj
Asá vzel vsega Juda in odnesli so proč kamenje iz
Rame in njen les, s katerim je Bašá gradil; s tem je
gradil Gebo in Micpo. 7 Ob tistem času je k Judovemu
kralju Asáju prišel videc Hananí in mu rekel: »Ker si
se zanašal na sirskega kralja in se nisi zanesel na
Gospoda, svojega Boga, zato je vojska sirskega kralja
pobegnila iz tvoje roke. 8 Mar niso bili Etiopijci in Libijci
ogromna vojska z mnogimi bojnimi vozovi in konjeniki?
Vendar ker si se zanesel na Gospoda, jih je izročil v
tvojo roko. 9 Kajti Gospodove oči tekajo sem ter tja
po vsej celotni zemlji, da se izkaže močnega v korist
tistih, katerih srce je popolno do njega. V tem si storil
nespametno, zato boš od sedaj naprej imel vojne. 10
Potem je bil Asá ogorčen nad vidcem in ga vrgel v
jetnišnico, kajti zaradi te stvari je bil ogorčen nanj. In
Asá je isti čas zatiral nekatere izmed ljudstva. 11 Glej,
dejanja Asája, prva in zadnja, glej, ta so zapisana
v knjigi Judovih in Izraelovih kraljev. 12 Asá je bil v
devetintridesetem letu svojega kraljevanja bolan na
svojih stopalih, dokler ni bila njegova bolezen silno
velika, vendar se v svoji bolezni ni obrnil h Gospodu,
temveč k zdravnikom. 13 Asá je zaspal s svojimi očeti
in umrl v enainštiridesetem letu svojega kraljevanja.
14 Pokopali so ga v njegovih lastnih mavzolejih, ki si
jih je naredil zase v Davidovem mestu in ga položili v
posteljo, ki je bila napolnjena s prijetnimi dišavami in
različnimi vrstami dišav, pripravljenih po lekarnarski
umetnosti. Zanj so naredili zelo velik sežig [dišav].

17 Namesto njega je zakraljeval njegov sin Józafat
in se okrepil zoper Izraela. 2 Namestil je sile v
vsa utrjena Judova mesta in postavil garnizije v Judovi
deželi in v Efrájimovih mestih, ki jih je zavzel njegov
oče Asá. 3 Gospod je bil z Józafatom, ker je hodil po
prvih poteh svojega očeta Davida in ni iskal Báalov, 4
temveč je sledil Gospodu, Bogu svojega očeta in hodil
po njegovih zapovedih in ne po Izraelovih ravnanjih. 5

Zato je Gospod utrdil kraljestvo v njegovi roki. Ves Juda
je Józafatu prinesel darila in imel je bogastva, čast in
obilje. 6 Njegovo srce je bilo vzdignjeno na Gospodovih
poteh. Poleg tega je iz Juda odstranil visoke kraje
in ašere. 7 Tudi v tretjem letu svojega kraljevanja je
poslal k svojim princem, torej k Ben Hajilu, k Obadjáju,
k Zeharjáju, k Netanélu in k Mihajáju, da bi učili po
Judovih mestih. 8 Z njimi je poslal Lévijevce, torej
Šemajája, Netanjája, Zebadjája, Asaéla, Šemiramóta,
Jehonatana, Adoníja, Tobija, Tob Adoníja, Lévijevce in
z njimi duhovnika Elišamája in Jehoráma. 9 Učili so v
Judu in s seboj so imeli knjigo Gospodove postave in šli
so naokoli po vseh Judovih mestih in učili ljudstvo. 10
Gospodov strah je padel na vsa kraljestva dežel, ki so
bile naokoli Juda, tako da zoper Józafata niso bojevali
nobene vojne. 11 Tudi nekateri izmed Filistejcev so
Józafatu prinesli darila in davek srebra. Arabci so mu
privedli trope, sedem tisoč sedemsto ovnov in sedem
tisoč sedemsto kozlov. 12 Józafat je postal silno velik
in v Judu je zgradil gradove in skladiščna mesta. 13 Po
Judovih mestih je imel mnogo posla. In v Jeruzalemu
so bili bojevniki, močni junaški možje. 14 To so njihova
števila glede na hišo njihovih očetov. Iz Juda poveljniki
nad tisočimi: vodja Adnáh in z njim tristo tisoč močnih
junaških mož. 15 Poleg njega je bil poveljnik Johanán
in z njim dvesto osemdeset tisoč. 16 Poleg njega je bil
Zihríjev sin Amasjá, ki se je voljno daroval Gospodu
in z njim dvesto tisoč močnih junaških mož. 17 Od
Benjamina Eljadá, mogočen hraber mož in z njim
dvesto tisoč z lokom in ščitom oboroženih mož. 18
Poleg njega je bil Jozabád in z njim sto osemdeset
tisoč pripravljenih za vojno. 19 Ti so čakali na kralja,
poleg tistih, ki jih je kralj namestil v utrjenih mestih po
vsem Judu.

18 Torej Józafat je imel bogastev in časti v obilju
in sklenil svaštvo z Ahábom. 2 Po nekaj letih
je odšel dol k Ahábu v Samarijo. Aháb je zanj in za
ljudstvo, ki ga je imel s seboj, v obilju zaklal ovce in
vole in pregovoril ga je, da gre z njim gor v Ramót
Gileád. 3 Izraelov kralj Aháb je rekel Judovemu kralju
Józafatu: »Hočeš iti z menoj v Ramót Gileád?« Ta mu
je odgovoril: »Jaz sem, kakor si ti in moje ljudstvo kakor
tvoje ljudstvo, in mi bomo s teboj v vojni.« 4 Józafat je
Izraelovemu kralju rekel: »Poizvedi, prosim te, danes
pri Gospodovi besedi.« 5 Zato je Izraelov kralj izmed
prerokov skupaj zbral štiristo mož in jim rekel: »Ali naj
gremo v Ramót Gileád, da se bojujemo ali naj [to]
opustim?« Rekli so: »Pojdi gor, kajti Bog ga bo izročil
v kraljevo roko.« 6 Toda Józafat je rekel: » Ali tukaj
poleg ni Gospodovega preroka, da bi lahko poizvedeli
od njega? 7 Izraelov kralj je Józafatu rekel: » Je še en
mož, pri katerem bi lahko povprašali Gospoda, toda jaz
ga sovražim, kajti nikoli mi ne prerokuje dobro, temveč
vedno hudo. Ta isti je Jimlájev sin Miha.« Józafat je
rekel: »Naj kralj ne govori tako.« 8 Izraelov kralj je
dal poklicati enega izmed svojih častnikov in rekel:
»Pojdi hitro po Jimlájevega sina Miha.« 9 Izraelov
kralj in Judov kralj Józafat sta sedela, vsak izmed
njiju na svojem prestolu, oblečena v njuna svečana
oblačila in sedela na odprtem kraju pri vhodu velikih
vrat Samarije, vsi preroki pa so prerokovali pred njima.
10 Kenaanájev sin Cidkijá si je naredil rogove iz železa
in rekel: »Tako govori Gospod: ›S temi boš porinil Sirijo,
dokler ne bodo použiti. 11 Vsi preroki so prerokovali
tako, rekoč: »Pojdi gor v Ramót Gileád in uspevaj, kajti
Gospod ga bo izročil v kraljevo roko.« 12 Poslanec, ki
je odšel, da pokliče Miha, mu je spregovoril, rekoč:
»Glej, besede prerokov soglasno kralju razglašajo
dobro. Naj bo torej tvoja beseda, prosim te, kakor ena
izmed njihovih in govori dobro.« 13 Miha je rekel: »
Kakor živi Gospod, kar reče moj Bog, to bom govoril.«
14 Ko je prišel h kralju, mu je kralj rekel: »Miha, ali naj
gremo gor v Ramót Gileád, da se bojujemo ali naj
[to] opustim?« Ta je rekel: »Pojdite gor in uspevajte
in izročeni bodo v vašo roko.« 15 Kralj mu je rekel:
»Kolikokrat te bom zaklinjal, da mi ne poveš ničesar,
razen resnice, v Gospodovem imenu?« 16 Potem je
rekel: »Videl sem vsega Izraela razkropljenega po
gorah kakor ovce, ki nimajo pastirja in Gospod je rekel:
›Ti nimajo gospodarja, naj se torej vrnejo v miru, vsak
mož k svoji hiši.‹« 17 Izraelov kralj je Józafatu rekel:
»Ali ti nisem rekel, da mi ne bo prerokoval dobro,
temveč zlo?« 18 Ponovno je rekel: »Zato poslušajte
besedo od Gospoda: ›Videl sem Gospoda sedeti na
svojem prestolu in vso nebeško vojsko stati na njegovi
desni roki in na njegovi levi.‹ 19 Gospod je rekel: ›Kdo
bo premamil Izraelovega kralj Ahába, da gre lahko
gor in pade pri Ramót Gileádu?‹ Eden je odgovoril
na ta način, drugi je odgovoril na ta način. 20 Tedaj
je šel naprej duh in obstal pred Gospodom ter rekel:
›Jaz ga bom premamil.‹ Gospod mu je rekel: ›S čim?‹
21 Rekel je: ›Šel bom ven in bom lažniv duh v ustih
vseh njegovih prerokov.‹ In Gospod je rekel: ›Ti ga
boš premamil in ti ga boš tudi pregovoril. Pojdi ven
in stôri tako.‹ 22 Zdaj torej glejte, Gospod je položil
lažnivega duha v usta teh tvojih prerokov in Gospod
je zoper tebe govoril zlo.« 23 Potem je Kenaanájev
sin Cidkijá prišel bliže in udaril Miha po licu ter rekel:
»Katero pot je odšel Gospodov duh od mene, da govori
tebi?« 24 Miha je rekel: »Glej, videl boš ta dan, ko
boš šel v notranjo sobo, da se skriješ.« 25 Potem
je Izraelov kralj rekel: »Vzemite Miha in ga odvedite
nazaj k Amónu, voditelju mesta in h kraljevemu sinu
Joášu 26 ter recite: ›Tako govori kralj: ›Tega pajdaša

postavita v ječo in ga hranita s kruhom stiske in z
vodo stiske, dokler se ne vrnem v miru.«« 27 Miha
je rekel: »Če se zagotovo vrneš v miru, potem po
meni ni govoril Gospod.« Rekel je [še]: »Prisluhnite
vsa ve ljudstva.« 28 Tako sta Izraelov kralj in Judov
kralj Józafat odšla gor do Ramót Gileáda. 29 Izraelov
kralj je Józafatu rekel: »Preoblekel se bom in šel v
bitko, toda ti si nadeni svoja svečana oblačila.« Tako
se je Izraelov kralj preoblekel in odšla sta na bitko.
30 Torej sirski kralj je zapovedal poveljnikom bojnih
vozov, ki so bili z njim, rekoč: »Ne borite se z malim ali
velikim, razen samo z Izraelovim kraljem.« 31 Pripetilo
se je, ko so poveljniki bojnih vozov zagledali Józafata,
da so rekli: »Ta je Izraelov kralj.« Zato so ga obdali,
da se bojujejo, toda Józafat je zavpil in Gospod mu
je pomagal in Bog jih je spodbodel, da odidejo od
njega. 32 Kajti pripetilo se je, da ko so poveljniki bojnih
vozov zaznali, da to ni bil Izraelov kralj, so se ponovno
obrnili nazaj od zasledovanja [za] njim. 33 Nek mož
pa je preprosto napel lok in Izraelovega kralja zadel
med člene prsnega oklepa. Zato je vozniku svojega
bojnega voza rekel: »Obrni svojo roko, da me lahko
odvedeš iz vojske, kajti ranjen sem.« 34 Bitka je ta dan
narasla, vendar je Izraelov kralj sam stal pokonci na
svojem bojnem vozu zoper Sirce do večera, okoli časa
zahajanja sonca pa je umrl.

19 Judov kralj Józafat pa se je v miru vrnil k svoji
hiši v Jeruzalem. 2 Hananíjev sin Jehú, videc, je
odšel ven, da ga sreča in kralju Józafatu rekel: »Ali naj
bi pomagal brezbožnikom in ljubil tiste, ki sovražijo
Gospoda? Zato je izpred Gospoda na tebi bes. 3 Kljub
temu so v tebi najdene dobre stvari v tem, da si iz
dežele odvzel ašere in si svoje srce pripravil, da išče
Boga. 4 Józafat je prebival v Jeruzalemu. In odšel
je ponovno ven skozi ljudstvo od Beeršébe do gore
Efrájim in jih vodil nazaj h Gospodu, Bogu njihovih
očetov. 5 Postavil je sodnike vsepovsod po deželi,
po vseh utrjenih Judovih mestih, mestu za mestom
6 in sodnikom rekel: »Pazite, kaj počnete, kajti ne
sodite za človeka, temveč za Gospoda, ki je z vami v
sodbi. 7 Zatorej naj bo sedaj nad vami Gospodov strah.
Pazite in to storite, kajti z Gospodom, svojim Bogom,
ni krivičnosti, niti oziranja na osebe, niti sprejemanja
darov. 8 Poleg tega je v Jeruzalemu Józafat postavil
od Lévijevcev in od duhovnikov in od vodij Izraelovih
očetov za Gospodovo sodbo in za oporekanja, ko so
se vrnili v Jeruzalem. 9 Zadolžil jih je, rekoč: »To boste
delali v Gospodovem strahu, zvesto in s popolnim
srcem. 10 Kakršnakoli zadeva bo prišla k vam od vaših
bratov, ki prebivajo v svojih mestih, med krvjo in krvjo,
med postavo in zapovedjo, zakoni in sodbami, jih boste
torej opozorili, da ne prestopajo zoper Gospoda in tako
[ne] pride bes nad vas in nad vaše brate. To delajte
in se ne boste pregrešili. 11 Glejte, véliki duhovnik
Amarjá je nad vami v vseh Gospodovih zadevah in
Jišmaélov sin Zebadjá, vladar Judove hiše, za vse
kraljeve zadeve. Prav tako bodo Lévijevci častniki pred
vami. Postopajte pogumno in Gospod bo z dobrim.«

20 Po tem se je tudi pripetilo, da so Moábovi otroci,
Amónovi otroci in z njimi drugi, poleg Amóncev,
prišli zoper Józafata, da se vojskujejo. 2 Potem so
prišli nekateri, ki so Józafatu rekli: »Velika množica
prihaja zoper tebe, iz druge strani morja, na to stran
Sirije. Glej, oni so v Hacecón Tamáru, ki je En Gedi. 3
Józafat se je zbal in se pripravil, da išče Gospoda in je
po vsem Judu razglasil post. 4 Juda se je zbral skupaj,
da prosi pomoč od Gospoda. Celo iz vseh Judovih
mest so prišli, da iščejo Gospoda. 5 Józafat je stal v
skupnosti Judovcev in Jeruzalemcev, v Gospodovi hiši,
pred novim dvorom 6 in rekel: »Oh Gospod, Bog naših
očetov, ali nisi ti Bog v nebesih? In ali ne vladaš nad
vsemi kraljestvi poganov? In ali ni v tvoji roki oblast
in moč, tako da se ti nihče ne more zoperstaviti? 7
Mar nisi ti naš Bog, ki si napodil prebivalce te dežele
pred svojim ljudstvom Izraelom in jo daješ potomcem
svojega prijatelja Abrahama na veke? 8 In oni prebivajo
v njej in so ti v njej zgradili svetišče za tvoje ime,
rekoč: 9 ›Če zlo prihaja nad nas kakor meč, sodba ali
kužna bolezen ali lakota, mi stojimo pred to hišo in v
tvoji prisotnosti (kajti tvoje ime je v tej hiši) in kličemo
k tebi v svoji stiski, potem boš slišal in pomagal. 10
In sedaj glej, Amónovi in Moábovi otroci in gorovje
Seír, za katere nisi hotel, da jih Izraelci napadejo, ko
so prišli iz egiptovske dežele, temveč so se obrnili
od njih in jih niso uničili, 11 glej pravim, kako so nas
nagradili, da pridejo, da nas vržejo ven iz tvoje posesti,
ki si nam jo ti dal, da jo podedujemo. 12 Oh naš
Bog, mar jih ne boš sodil? Kajti nobene moči nimamo
zoper to veliko skupino, ki prihaja zoper nas niti ne
vemo, kaj storiti, temveč so naše oči na tebi.« 13
Ves Juda je stal pred Gospodom s svojimi malčki,
svojimi ženami in svojimi otroki. 14 Potem je nad
Jahaziéla, sina Zeharjája, sina Benajája, sina Jeiéla,
sina Matanjája, Lévijevca izmed Asáfovih sinov, prišel
Duh od Gospoda v sredo skupnosti 15 in rekel je:
»Prisluhnite, ves Juda in prebivalci Jeruzalema in ti,
kralj Józafat: ›Tako vam govori Gospod: ›Ne bojte se
niti ne bodite zaprepadeni zaradi te velike množice,
kajti bitka ni vaša, temveč Božja. 16 Jutri pojdite dol
zoper njih. Glejte, prišli bodo pri pečini Cic in našli jih
boste na koncu potoka, pred jeruélsko divjino. 17 V
tej bitki se vam ne bo treba bojevati. Razpostavite

se, stojte mirno in glejte rešitev duš Gospoda z vami,
oh Juda in Jeruzalem. Ne bojte se niti ne bodite
zaprepadeni. Jutri pojdite ven zoper njih, kajti Gospod
bo z vami.«« 18 Józafat je sklonil svojo glavo s svojim
obrazom do tal in ves Juda in prebivalci Jeruzalema
so padli pred Gospodom in oboževali Gospoda. 19
Lévijevci izmed otrok Kehátovcev in izmed Kórahovcev
so vstali, da hvalijo Gospoda, Izraelovega Boga, s silno
močnim glasom. 20 Zgodaj zjutraj so vstali ter odšli
naprej v divjino Tekóe in ko so šli naprej se je Józafat
ustavil in rekel: »Poslušajte me, oh Juda in vi, prebivalci
Jeruzalema. Verjemite v Gospoda, svojega Boga, tako
boste utrjeni; verjemite prerokom, tako boste uspeli.«
21 Ko se je posvetoval z ljudstvom, je določil pevce za
Gospoda in ki naj bi hvalili lepoto svetosti, medtem ko
bodo šli ven pred vojsko in govorili: »Hvalite Gospoda,
kajti njegovo usmiljenje vztraja na veke.« 22 Ko so
začeli peti in hvaliti, je Gospod pripravil zasede zoper
otroke Amóna, Moába in gorovje Seír, ki so prišli zoper
Juda; in bili so udarjeni. 23 Kajti otroci Amóna in
Moába so se dvignili zoper prebivalce gorovja Seír, da
jih popolnoma pobijejo in uničijo. In ko so prebivalcem
Seíra storili konec, je vsakdo pomagal uničiti drugega.
24 Ko je Juda prišel proti stražnemu stolpu v divjini,
so pogledali k množici in glej, bili so trupla, padla na
zemljo in nihče ni pobegnil. 25 Ko je Józafat in njegovo
ljudstvo prišlo, da od njih poberejo plen, so med njimi
našli v obilju tako bogastev s trupli, kakor dragocene
dragulje, ki so jih pobrali zase, več kakor so lahko nesli
in tam so bili tri dni pri pobiranju plena, toliko ga je bilo.
26 Na četrti dan so se zbrali skupaj v dolini Berahá,
kajti tam so blagoslovili Gospoda. Zato je bilo ime tega
kraja imenovano dolina Berahá do današnjega dne. 27
Potem so se vrnili, vsak človek iz Juda in Jeruzalema
in Józafat na njihovem čelu, da gredo ponovno z
radostjo v Jeruzalem, kajti Gospod jim je storil, da se
veselijo nad svojimi sovražniki. 28 V Jeruzalem so
prišli s plunkami, harfami in trobentami h Gospodovi
hiši. 29 Božji strah je bil na vseh kraljestvih tistih dežel,
ko so slišali, da se je Gospod boril zoper Izraelove
sovražnike. 30 Tako je bilo Józafatovo kraljestvo mirno,
kajti njegov Bog mu je naokoli dal počitek. 31 Józafat
je kraljeval nad Judom. Petintrideset let je bil star, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval petindvajset
let. Ime njegove matere je bilo Azúba, Šilhíjeva hči. 32
Hodil je po poti svojega očeta Asája in se ni oddvojil
od nje in delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih
očeh. 33 Vendar visoki kraji niso bili odstranjeni, kajti
do takrat ljudstvo svojih src še ni pripravilo k Bogu
njihovih očetov. 34 Torej preostala izmed Józafatovih
dejanj, prva in zadnja, glej, ta so zapisana v knjigi
Hananijevega sina Jehúja, ki je omenjen v knjigi
Izraelovih kraljev. 35 Potem je Judov kralj Józafat sebe
pridružil Izraelovemu kralju Ahazjáju, ki je počel zelo
zlobno. 36 Pridružil se mu je, da izdelata ladje, da bi
plule v Taršíš in ladje so izdelali v Ecjón Geberju. 37
Potem je Dodavájev sin Eliézer iz Maréše prerokoval
zoper Józafata, rekoč: »Ker si se pridružil Ahazjáju, je
Gospod zlomil tvoja dela.« In ladje so bile razbite, da
niso mogle pluti v Taršíš.

21 Torej Józafat je zaspal s svojimi očeti in bil
s svojimi očeti pokopan v Davidovem mestu.
Namesto njega je zakraljeval njegov sin Jehorám. 2
Ta je imel brate, Józafatove sinove: Azarjája, Jehiéla,
Zeharjája, Azarjája, Mihaela in Šefatjája. Vsi ti so bili
sinovi Izraelovega kralja Józafata. 3 Njihov oče jim
je dal veliko daril iz srebra in iz zlata in dragocenih
stvari, z utrjenimi mesti v Judu, toda kraljestvo je dal
Jehorámu, ker je bil prvorojenec. 4 Torej ko je bil
Jehorám dvignjen h kraljestvu svojega očeta, se je
okrepil in vse svoje brate usmrtil z mečem in tudi
številne izmed Izraelovih princev. 5 Jehorám je bil star
dvaintrideset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu
je kraljeval osem let. 6 Hodil je po poti Izraelovih
kraljev, podobno kakor je storila Ahábova hiša, kajti za
ženo je imel Ahábovo hčer. Počel je to, kar je bilo zlo v
Gospodovih očeh. 7 Vendar Gospod ni hotel uničiti
Davidove hiše zaradi zaveze, ki jo je sklenil z Davidom
in kakor je obljubil, da da luč njemu in njegovim
sinovom na veke. 8 V njegovih dneh so se Edómci
spuntali izpod Judovega gospostva in si postavili kralja.
9 Potem je Jehorám s svojimi princi odšel naprej in vsi
njegovi bojni vozovi z njim. Ponoči je vstal in udaril
Edomce, ki so obkolili njega in stotnike bojnih vozov.
10 Tako so se Edómci spuntali izpod Judove roke do
današnjega dne. Isti čas se je tudi Libna spuntala
izpod njegove roke, ker je zapustil Gospoda, Boga
svojih očetov. 11 Poleg tega je postavil visoke kraje
po Judovih gorah in prebivalcem Jeruzalema storil,
da zagrešijo prešuštvovanje in k temu zapeljal Juda.
12 In k njemu je prišlo pisanje preroka Elija, rekoč:
›Tako govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: ›Ker
nisi hodil po poteh svojega očeta Józafata niti po
poteh Judovega kralja Asája, 13 temveč si hodil po
poti Izraelovih kraljev in si pripravil Juda in prebivalce
Jeruzalema, da se vlačugajo, podobno vlačugarstvom
Ahábove hiše in si tudi umoril svoje brate od hiše
svojega očeta, ki so bili boljši kakor ti sam. 14 Glej, z
veliko nadlogo bo Gospod udaril tvoje ljudstvo, tvoje
otroke, tvoje žene in vse tvoje dobrine, 15 ti pa boš imel
veliko slabost z boleznijo svoje notranjosti, dokler tvoja
notranjost ne zleze ven zaradi razloga bolezni dan za
dnem.« 16 Poleg tega je Gospod zoper Jehoráma
razvnel duha Filistejcev in Arabcev, ki so bili blizu

Etiopijcev. 17 Ti so prišli gor v Juda in vdrli vanj in
odnesli vse imetje, ki je bilo najdeno v kraljevi hiši in
tudi njegove sinove in njegove žene, tako da mu ni
ostal sin razen Joaháza, najmlajšega izmed njegovih
sinov. 18 Po vsem tem ga je Gospod udaril v njegovi
notranjosti z neozdravljivo boleznijo. 19 Pripetilo se
je tekom časa, po koncu dveh let, da je njegova
notranjost zlezla ven zaradi razloga njegove slabosti.
Tako je umrl od hudih bolezni. Njegovo ljudstvo zanj ni
naredilo nobenega sežiga [dišav], podobnega sežigu
njegovim očetom. 20 Dvaintrideset let je bil star, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval osem let in
odšel, brez da bi ga želeli. Vendar so ga pokopali v
Davidovem mestu, toda ne v kraljevih mavzolejih.

22 Prebivalci Jeruzalema so namesto njega za kralja
postavili njegovega najmlajšega sina Ahazjája,
kajti četa mož, ki je prišla z Arabci k taboru, je umorila
vse starejše. Tako je zakraljeval Ahazjá, sin Judovega
kralja Jehoráma. 2 Ahazjá je bil star dvainštirideset
let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
eno leto. Ime njegove matere je bilo Ataljá, Omrijeva
hči. 3 Tudi on je hodil po poteh Ahábove hiše, kajti
njegova mati je bila njegova svetovalka, da počne
zlobno. 4 Zaradi česar je počel zlo v Gospodovih očeh,
kakor Ahábova hiša, kajti bili so njegovi svetovalci po
smrti njegovega očeta, njemu v uničenje. 5 Hodil je
tudi po njihovem nasvetu in odšel z Ahábovim sinom
Jehorámom, Izraelovim kraljem, da se vojskuje zoper
sirskega kralja Hazaéla pri Ramót Gileádu. Sirci pa
so udarili Joráma. 6 Vrnil se je, da bi bil ozdravljen v
Jezreélu, zaradi ran, ki so mu bile zadane pri Rami,
ko se je boril s sirskim kraljem Hazaélom. In Azarjá,
Jehorámov sin, Judov kralj, je odšel dol, da pogleda
Ahábovega sina Jehoráma pri Jezreélu, ker je bil bolan.
7 To je bilo od Boga, da je prišlo k Ahazjáju uničenje,
da je šel k Jehorámu, kajti ko je prišel, je z Jehorámom
odšel ven zoper Nimšíjevega sina Jehúja, ki ga je
Gospod mazilil, da iztrebi Ahábovo hišo. 8 Pripetilo se
je, da ko je Jehú izvrševal sodbo nad Ahábovo hišo
in našel Judove prince in sinove Ahazjájevih bratov,
da služijo Ahazjáju, jih je usmrtil. 9 Iskal je Ahazjá, in
ujeli so ga (kajti skrit je bil v Samariji) ter ga privedli k
Jehúju. Ko so ga umorili, so ga pokopali: »Ker, « so
rekli, »on je Józafatov sin, ki je z vsem svojim srcem
iskal Gospoda.« Tako Ahazjájeva hiša ni imela moči,
da kraljestvo obdrži mirno. 10 Toda ko je Ahazjájeva
mati Ataljá videla, da je bil njen sin mrtev, je vstala
in uničila vse kraljeve potomce Judove hiše. 11 Toda
kraljeva hči Jošébah je vzela Ahazjájevega sina Joáša
in ga ukradla izmed kraljevih sinov, ki so bili umorjeni
in postavila njega ter njegovo dojiljo v spalnico. Tako
ga je Jošébah, hči kralja Jehoráma, žena duhovnika
Jojadája (kajti bila je Ahazjájeva sestra) skrila pred
Ataljo, tako da ga ta ni usmrtila. 12 Šest let je bil z njimi
skrit v Božji hiši, Ataljá pa je kraljevala nad deželo.

23 V sedmem letu se je Jojadá okrepil in vzel
poveljnike nad stotimi: Jerohámovega sina
Azarjája, Johanánovega sina Jišmaéla, Obédovega
sina Azarjája, Adajájevega sina Maasejája in
Zihríjevega sina Elišafáta v zavezo z njim. 2 Ti so šli
naokoli po Judu in zbrali Lévijevce iz vseh Judovih
mest in vodje Izraelovih očetov ter prišli v Jeruzalem.
3 Vsa skupnost je sklenila zavezo s kraljem v Božji
hiši. Rekel jim je: »Glejte, kraljev sin bo kraljeval, kakor
je Gospod rekel o Davidovih sinovih. 4 To je stvar,
ki jo boste storili: ›Tretjina izmed vas, ki vstopi na
šabat, od duhovnikov in od Lévijevcev, boste vratarji
vrat, 5 tretjina bo pri kraljevi hiši in tretjina pri temeljnih
velikih vratih, vse ljudstvo pa bo na dvorih Gospodove
hiše. 6 Toda nihče naj ne pride v Gospodovo hišo,
razen duhovnikov in tistih, ki služijo od Lévijevcev; oni
bodo vstopili, kajti oni so sveti, toda vse ljudstvo bo
Gospodova straža. 7 Lévijevci bodo naokoli obdali
kralja, vsak mož s svojim orožjem v svoji roki in kdorkoli
drug pride v hišo, bo usmrčen, toda vi bodite s kraljem,
ko vstopa in ko gre ven. 8 Tako so Lévijevci in ves
Juda storili glede na vse stvari, ki jih je duhovnik
Jojadá zapovedal ter vzeli vsak mož svoje može, ki
so vstopali na šabat, s tistimi, ki so na šabat odhajali
ven, kajti duhovnik Jojadá ni odpustil skupin. 9 Poleg
tega je duhovnik Jojadá poveljnikom izročil stotine
sulic, oklepe in ščite, ki so bili [od] kralja Davida, ki so
bili v Božji hiši. 10 Postavil je vse ljudstvo, vsakega
moža s svojim orožjem v svoji roki, od desne strani
templja, do leve strani templja, vzdolž oltarja in templja,
naokoli kralja. 11 Potem so privedli ven kraljevega
sina in nanj položili krono in mu izročili pričevanje
ter ga postavili [za] kralja. Jojadá in njegovi sinovi
so ga mazilili ter rekli: »Živel kralj.« 12 Torej ko je
Ataljá zaslišala hrup ljudstva teči in slaviti kralja, je
prišla k ljudstvu v Gospodovo hišo. 13 Pogledala je in
glej, kralj je stal pri svojem stebru ob vhodu in princi
ter trobente poleg kralja. Vse ljudstvo dežele se je
veselilo in trobilo s trobentami, tudi pevci z glasbenimi
instrumenti in tisti, ki so učili peti hvalo. Potem je Ataljá
pretrgala svoja oblačila in rekla: »Izdaja, izdaja.« 14
Potem je duhovnik Jojadá privedel ven poveljnike
nad stotimi, ki so bili postavljeni nad vojsko in jim
rekel: »Odpeljite jo iz dosega in kdorkoli ji sledi, naj bo
umorjen z mečem. Kajti duhovnik je rekel: ›Ne umorite
je v Gospodovi hiši.‹« 15 Tako so nanjo položili roke in
ko je prišla do vhoda velikih konjskih vrat, ob kraljevi
hiši, so jo tam usmrtili. 16 Jojadá je sklenil zavezo
med seboj, med vsem ljudstvom in med kraljem, da

bi bili Gospodovo ljudstvo. 17 Potem je vse ljudstvo
odšlo k Báalovi hiši, jo porušilo, razbilo njene oltarje
in njene podobe na koščke in pred oltarji usmrtilo
Báalovega duhovnika Matána. 18 Jojadá je določil tudi
službe Gospodove hiše po roki Lévijevih duhovnikov,
ki jih je David porazdelil v Gospodovi hiši, da darujejo
Gospodove žgalne daritve, kakor je to zapisano v
Mojzesovi postavi, z razveseljevanjem in prepevanjem,
kakor je bilo to odrejeno po Davidu. 19 Postavil je
vratarje pri velikih vratih Gospodove hiše, da nihče, ki
je bil nečist v katerikoli stvari, ne bi vstopil. 20 Vzel
je poveljnike izmed stotih, plemiče in voditelje izmed
ljudstva in vse ljudstvo dežele ter kralja privedel dol iz
Gospodove hiše in prišli so skozi velika vrata v kraljevo
hišo ter kralja postavili na prestol kraljestva. 21 Vse
ljudstvo dežele se je veselilo in mesto je bil mirno,
potem ko so Ataljo umorili z mečem.

24 Joáš je bil star sedem let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval štirideset let. Ime
njegove matere je bilo Cibja iz Beeršébe. 2 Joáš je
delal to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, vse
dni duhovnika Jojadája. 3 Jojadá je zanj vzel dve ženi
in zaplodil je sinove in hčere. 4 Za tem se je pripetilo,
da je imel Joáš na srcu, da popravi Gospodovo hišo. 5
Skupaj je zbral duhovnike in Lévijevce ter jim rekel:
»Pojdite ven v Judova mesta in od vsega Izraela
zbirajte denar za popravilo hiše svojega Boga iz leta v
leto in glejte, da pohitrite zadevo. Vendar Lévijevci niso
pohiteli. 6 Kralj je dal poklicati vodja Jojadája ter mu
rekel: »Zakaj nisi od Lévijevcev zahteval, da iz Juda
in Jeruzalema prinašajo nabirko, glede na zapoved
Mojzesa, Gospodovega službnika in iz Izraelove
skupnosti za šotorsko svetišče pričevanja? 7 Kajti
sinovi te zlobne ženske Atalje so razbili Božjo hišo in
tudi vse posvečene stvari Gospodove hiše so podelili
Báalom. 8 Na kraljevo zapoved so naredili zaboj in
ga postavili zunaj pri velikih vratih Gospodove hiše. 9
Naredili so razglas po vsem Judu in Jeruzalemu, naj
prinašajo Gospodu nabirko, ki jo je Božji službnik
Mojzes naložil Izraelu v divjini. 10 Vsi princi in vse
ljudstvo se je veselilo, prinašalo in metalo v zaboj,
dokler niso končali. 11 Torej pripetilo se je, da kadar je
bil zaboj po roki Lévijevcev prinesen v kraljevo pisarno
in ko so videli, da je bilo v njem veliko denarja, sta
prišla kraljevi pisar in častnik vélikega duhovnika ter
izpraznila zaboj in ga vzela ter ga ponovno odnesla
na njegov kraj. Tako so delali dan za dnem in zbrali
denarja v obilju. 12 Kralj in Jojadá sta ga dajala tistim, ki
so opravljali delo službe Gospodove hiše ter najemala
zidarje in tesarje, da obnovijo Gospodovo hišo in
tudi tiste, ki so kovali železo in bron, da popravijo
Gospodovo hišo. 13 Tako so delavci delali in delo
dovršili in Božjo hišo so postavili v njeno stanje in
jo utrdili. 14 Ko so jo končali, so preostanek denarja
prinesli pred kralja in Jojadája, s čimer so bile narejene
posode za Gospodovo hišo, torej posode za služenje in
da z njimi darujejo ter žlice in posode iz zlata in srebra.
In nenehno so darovali žgalne daritve v Gospodovi
hiši, vse Jojadájeve dni. 15 Toda Jojadá se je postaral
in ko je umrl, je bil izpolnjen z dnevi in ko je umrl, je
bil star sto trideset let. 16 Pokopali so ga med kralji v
Davidovem mestu, ker je delal dobro v Izraelu, tako za
Boga kot za svojo hišo. 17 Torej po smrti Jojadája so
prišli Judovi princi in se globoko priklonili kralju. Potem
jim je kralj prisluhnil. 18 Zapustili so hišo Gospoda,
Boga svojih očetov in služili ašeram in malikom in
zaradi tega njihovega prekrška je prišel bes nad Juda
in Jeruzalem. 19 Vendar jim je pošiljal preroke, da jih
ponovno privedejo h Gospodu in ti so pričevali zoper
njih, toda oni jim niso hoteli prisluhnili. 20 In Božji Duh
je prišel nad Zeharjá, sina duhovnika Jojadája, ki je
stal nad ljudstvom ter jim rekel: »Tako govori Bog:
›Zakaj prestopate Gospodove zapovedi, da ne morete
uspevati? Ker ste zapustili Gospoda, je tudi on zapustil
vas.‹« 21 Oni pa so se zarotili zoper njega in ga na
kraljevo zapoved kamnali s kamni na dvoru Gospodove
hiše. 22 Tako se kralj Joáš ni spomnil prijaznosti, ki
mu jo je storil njegov oče Jojadá, temveč je usmrtil
njegovega sina. In ko je ta umiral, je rekel: » Gospod
glej na to in to zahtevaj.« 23 Pripetilo se je ob koncu
leta, da je zoper njega prišla sirska vojska. Prišli so do
Juda in Jeruzalema in izmed ljudstva uničili vse prince
ljudstva in ves njihov plen poslali h kralju v Damask.
24 Kajti vojska Sircev je prišla z majhno skupino mož in
Gospod je v njihovo roko izročil zelo veliko množico,
ker so zapustili Gospoda, Boga svojih očetov. Tako so
izvršili sodbo nad Joášem. 25 Ko so odšli od njega
(kajti zapustili so ga v velikih boleznih), so se njegovi
lastni službniki zarotili zoper njega zaradi krvi sinov
duhovnika Jojadája in ga usmrtili na njegovi postelji in
je umrl. Pokopali so ga v Davidovem mestu, toda niso
ga pokopali v mavzolejih kraljev. 26 To sta tista [dva],
ki sta se zarotila zoper njega: Zabád, sin Amónke
Šimáte in Jozabád, sin Moábke Šimrite. 27 Torej glede
njegovih sinov in veličine bremen, položenih nadenj
in obnove Božje hiše, glej, ta so zapisana v zgodbi
knjige kraljev. In namesto njega je zakraljeval njegov
sin Amacjá.

25 Amacjá je bil star petindvajset let, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
devetindvajset let. Ime njegove matere je bilo Joadána
iz Jeruzalema. 2 Delal je to, kar je bilo pravilno
v Gospodovih očeh, toda ne s popolnim srcem. 3
Pripetilo se je torej, ko mu je bilo kraljestvo utrjeno,

da je usmrtil svoja služabnika, ki sta ubila kralja,
njegovega očeta. 4 Toda njunih otrok ni usmrtil, temveč
je storil, kakor je to zapisano v postavi Mojzesove
knjige, kjer je Gospod zapovedal, rekoč: ›Očetje ne
bodo umrli zaradi otrok niti ne bodo otroci umrli zaradi
očetov, temveč bo vsak človek umrl zaradi svojega
lastnega greha.‹ 5 Poleg tega je Amacjá zbral skupaj
Juda in jih postavil za tisočnike in stotnike, glede na
hiše njihovih očetov, po vsem Judu in Benjaminu.
Preštel jih je od starosti dvajset let navzgor in jih našel
tristo tisoč izbranih mož, zmožnih iti na vojno, ki so
lahko zgrabili sulico in ščit. 6 Najel je tudi sto tisoč
močnih junaških mož iz Izraela za sto talentov srebra.
7 Toda tam je prišel k njemu Božji mož, rekoč: »Oh
kralj, naj Izraelova vojska ne gre s teboj, kajti Gospod
ni z Izraelom, namreč z vsemi Efrájimovi otroci. 8 Toda
če ti hočeš iti, stori to, bodi močan za bitko. Bog ti bo
storil, da padeš pred sovražnikom, kajti Bog ima moč,
da pomaga in da podere.« 9 Amacjá je rekel Božjemu
možu: »Toda kaj naj storimo zaradi stotih talentov, ki
sem jih dal Izraelovi vojski?« Božji mož je odgovoril:
» Gospod ti je zmožen dati veliko več kakor to.« 10
Potem jih je Amacjá ločil, namreč vojsko, ki je prišla k
njemu iz Efrájima, da gre ponovno domov. Zato je bila
njihova jeza silno vžgana zoper Juda in domov so se
vrnili v veliki jezi. 11 Amacjá se je okrepil in vodil svoje
ljudstvo in odšel v solno dolino in jih izmed Seírovih
otrok pobil deset tisoč. 12 Drugih deset tisoč pa so
Judovi otroci pustili žive, jih odvedli ujete in jih privedli
na vrh skale ter jih vrgli dol iz vrha skale, da so bili
razbiti na koščke. 13 Toda vojaki vojske, ki jih je Amacjá
poslal nazaj, da ne bi šli z njim na bitko, so vpadli na
Judova mesta od Samarije celo do Bet Horóna in pobili
tri tisoč izmed njih in zajeli veliko plena. 14 Pripetilo se
je torej, potem ko je Amacjá prišel od pokola Edómcev,
da je prinesel bogove Seírjevih otrok in jih postavil,
da bodo njegovi bogovi, se priklanjal pred njimi in
jim zažigal kadilo. 15 Zato je bila Gospodova jeza
vžgana zoper Amacjá in mu je poslal preroka, ki mu
je rekel: »Zakaj si iskal za bogovi ljudstva, ki niso
mogli rešiti svoje lastno ljudstvo iz tvoje roke?« 16
Pripetilo se je, ko je govoril z njim, da mu je kralj rekel:
»Mar si postavljen za kraljevega svetovalca? Odnehaj.
Zakaj bi bil udarjen?« Potem je prerok odnehal in
rekel: »Vem, da je Bog določil, da te uniči, ker si to
storil in nisi prisluhnil mojemu nasvetu.« 17 Potem je
Judov kralj Amacjá sprejel nasvet in poslal k Jehoášu,
Joaházovemu sinu, Jehújevemu sinu, Izraelovemu
kralju, rekoč: »Pridi, poglejva drug drugemu v obraz.«
18 Izraelov kralj Jehoáš pa je poslal k Judovemu kralju
Amacjáju, rekoč: »Osat, ki je bil na Libanonu, je poslal
k cedri, ki je bila na Libanonu, rekoč: ›Daj svojo hčer
mojemu sinu za ženo.‹ In tam mimo je šla divja zver, ki
je bila na Libanonu in pomendrala osat. 19 Ti praviš:
›Glej, udaril si Edómce in tvoje srce te je povzdignilo
do bahanja. Ostani torej doma, zakaj bi se vmešaval v
svojo bolečino, da bi padel, celó ti in Juda s teboj?‹«
20 Toda Amacjá ni hotel slišati, kajti to je prišlo od Boga,
da bi jih on lahko izročil v roko njihovih sovražnikov,
ker so iskali za edómskimi bogovi. 21 Tako je Izraelov
kralj Jehoáš odšel gor in videla sta drug drugega v
obraz, tako on in Judov kralj Amacjá, pri Bet Šemešu,
ki pripada Judu. 22 Juda je bil na slabšem pred
Izraelom in pobegnili so vsak mož k svojemu šotoru. 23
Izraelov kralj Jehoáš je prijel Judovega kralja Amacjá,
Joáševega sina, Joaházovega sina pri Bet Šemešu
in ga privedel v Jeruzalem in porušil jeruzalemsko
obzidje od Efrájimovih velikih vrat do vogalnih velikih
vrat, štiristo komolcev. 24 Vzel je vse zlato, srebro in
vse posode, ki so bile najdene v Božji hiši z Obéd
Edómom in zaklade kraljeve hiše, tudi talce in se vrnil
v Samarijo. 25 Joášev sin Amacjá, kralj Juda, je po
smrti Izraelovega kralja, Joaházovega sina Jehoáša,
živel petnajst let. 26 Torej preostala izmed Amacjájevih
dejanj, prva in zadnja, glej, mar niso zapisana v knjigi
Judovih in Izraelovih kraljev? 27 Torej po času, ko se je
Amacjá odvrnil od sledenja Gospodu, so v Jeruzalemu
zoper njega skovali zaroto; on pa je pobegnil v Lahíš.
Toda poslali so za njim v Lahíš in ga tam usmrtili. 28
Pripeljali so ga na konjih in ga pokopali z njegovimi
očeti v Judovem mestu.

26 Potem je vse Judovo ljudstvo vzelo Uzíjaha, ki
je bil star šestnajst let in ga postavilo [za] kralja
namesto njegovega očeta Amacjája. 2 Pozidal je Elot
in ga povrnil Judu, nató je kralj zaspal s svojimi očeti. 3
Uzíjah je bil star šestnajst let, ko je začel kraljevati in v
Jeruzalemu je kraljeval dvainpetdeset let. Ime njegove
matere je bilo Jehólja iz Jeruzalema. 4 Delal je to, kar
je bilo pravilno v Gospodovih očeh, glede na vse, kar
je delal njegov oče Amacjá. 5 Iskal je Boga v dneh
Zeharjá, ki je imel razumevanje Božjih videnj. Dokler je
iskal Gospoda, mu je Bog naredil, da uspeva. 6 Odšel
je naprej in se boril zoper Filistejce in porušil obzidje v
Gatu, obzidje v Jabnéju, obzidje v Ašdódu ter zgradil
mesta okoli Ašdóda in med Filistejci. 7 Bog mu je
pomagal zoper Filistejce in zoper Arabce, ki prebivajo
v Gur Báalu in [zoper] Meunéjce. 8 Amónci so izročali
darila Uzíjahu in njegovo ime se je razširilo celó do
vhoda v Egipt, kajti silno se je okrepil. 9 Poleg tega je
Uzíjah zgradil stolpe v Jeruzalemu, pri vogalnih velikih
vratih, pri dolinskih velikih vratih in ob vogalu obzidja in
jih utrdil. 10 Prav tako je zgradil stolpe v puščavi in
izkopal mnogo vodnjakov, kajti imel je mnogo živine
tako v spodnji deželi kakor na ravninah. Tudi poljedelce

in obrezovalce vinske trte v gorah in na Karmelu, kajti
ljubil je poljedelstvo. 11 Poleg tega je imel Uzíjah
vojsko vojskujočih mož, ki so šli ven, da se vojskujejo
po četah, glede na število, po roki pisarja Jeiéla in
vladarja Maasejája, pod roko Hananjája, enega izmed
kraljevih poveljnikov. 12 Celotno število vodij očetov
močnih junaških mož je bilo dva tisoč šeststo. 13
Pod njihovo roko je bila vojska, tristo sedem tisoč
petsto mož, ki so se bojevali z mogočno močjo, da
pomagajo kralju zoper sovražnika. 14 Uzíjah je zanje po
vsej vojski pripravil ščite, sulice, čelade, brezrokavne
verižne srajce, loke in prače, da mečejo kamne. 15 V
Jeruzalemu je naredil stroje, ki so jih izumili spretni
ljudje, da bi bili na stolpih in na branikih, da streljajo
puščice in poleg tega velike kamne. Njegovo ime se
je razširilo daleč naokoli, kajti bilo mu je čudovito
pomagano, dokler je bil močan. 16 Toda ko je bil
močan, je bilo njegovo srce povzdignjeno k njegovemu
uničenju, kajti pregrešil se je zoper Gospoda, svojega
Boga in odšel v Gospodov tempelj, da na kadilnem
oltarju zažge kadilo. 17 Duhovnik Azarjá je vstopil za
njim in z njim osemdeset Gospodovih duhovnikov, ki so
bili hrabri možje. 18 Zoperstavili so se kralju Uzíjahu in
mu rekli: » To ne pripada tebi, Uzíjah, da zažigaš kadilo
Gospodu, temveč duhovnikom, Aronovim sinovom,
ki so posvečeni, da zažigajo kadilo. Odidi ven iz
svetišča, kajti grešil si niti ti to ne bo v tvojo slavo pred
Gospodom Bogom.« 19 Potem je bil Uzíjah ogorčen in
v svoji roki je imel kadilnico, da zažiga kadilo. Medtem
ko je bil besen nad duhovniki, je celo vstala gobavost
na njegovem čelu, pred duhovniki v Gospodovi hiši,
poleg kadilnega oltarja. 20 Véliki duhovnik Azarjá in
vsi duhovniki so pogledali nanj in glej, bil je gobav na
svojem čelu in sunili so ga proč od tam; da, tudi sam je
pohitel, da odide, ker ga je Gospod udaril. 21 Kralj
Uzíjah je bil gobavec do dneva svoje smrti in prebival
v posebni hiši, [ker je] bil gobavec, kajti bil je odrezan
od Gospodove hiše in njegov sin Jotám je bil nad
kraljevo hišo, sodeč ljudstvu dežele. 22 Torej preostala
izmed Uzíjahovih dejanj, prva in zadnja, je zapisal
prerok Izaija, Amócov sin. 23 Tako je Uzíjah zaspal s
svojimi očeti in z njegovimi očeti so ga pokopali na
pogrebnem polju, ki je pripadalo kraljem, kajti rekli so:
»On je gobavec.« Namesto njega je zakraljeval njegov
sin Jotám.

27 Jotám je bil star petindvajset let, ko je začel
kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst
let. Ime njegove matere je bilo Jerúša, Cadókova hči.
2 Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh,
glede na vse to, kar je delal njegov oče Uzíjah. Vendar
ni vstopil v Gospodov tempelj. Ljudstvo pa je še počelo
izprijeno. 3 Zgradil je visoka velika vrata Gospodove
hiše in na obzidju Ofele je mnogo gradil. 4 Poleg
tega je zgradil mesta v Judovih gorah in v gozdovih je
zgradil gradove in stolpe. 5 Boril se je tudi s kraljem
Amóncev in prevladal zoper njih. Amónovi otroci so mu
isto leto dali sto talentov srebra, sto tisoč mer pšenice
in deset tisoč [mer] ječmena. Toliko so mu Amónovi
otroci plačali tako drugo leto kakor tretje leto. 6 Tako je
Jotám postal mogočen, ker je pripravil svoje poti pred
Gospodom, svojim Bogom. 7 Torej preostala izmed
Jotámovih dejanj in vse njegove vojne in njegove poti,
glej, zapisane so v knjigi Izraelovih in Judovih kraljev.
8 Star je bil petindvajset let, ko je začel kraljevati in v
Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let. 9 Jotám je zaspal
s svojimi očeti in pokopali so ga v Davidovem mestu in
namesto njega je zakraljeval njegov sin Aház.

28 Aház je bil star dvajset let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval šestnajst let, toda ni
delal tega, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh, kakor
njegov oče David. 2 Kajti hodil je po poteh Izraelovih
kraljev in prav tako je naredil ulite podobe za Báale. 3
Poleg tega je zažigal kadilo v dolini Hinómovega sina
in svoje otroke sežigal v ognju, po ogabnostih poganov,
ki jih je Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki. 4
Tudi daroval je in zažigal kadilo na visokih krajih, na
hribih in pod vsakim zelenim drevesom. 5 Zato ga
je Gospod, njegov Bog, izročil v roko sirskega kralja
in udarili so ga in izmed njih odvedli veliko množico
ujetnikov in jih privedli v Damask. Izročen je bil tudi
v roko Izraelovega kralja, ki ga je udaril z velikim
pokolom. 6 Kajti Remaljájev sin Pékah jih je v Judu v
enem dnevu ubil sto dvajset tisoč, ki so bili vsi hrabri
možje, ker so zapustili Gospoda, Boga svojih očetov. 7
Zihrí, mogočen mož iz Efrájima, je usmrtil kraljevega
sina Maasejája, voditelja hiše Azrikáma in Elkanája, ki
je bil poleg kralja. 8 Izraelovi otroci so odvedli ujetnike
izmed njihovih bratov, dvesto tisoč žensk, sinov in
hčera ter od njih odvzeli tudi mnogo plena in plen
prinesli v Samarijo. 9 Toda tam je bil Gospodov prerok,
katerega ime je bilo Odéd in ta je šel ven pred vojsko,
ki je prišla do Samarije ter jim rekel: »Glejte, ker je bil
Gospod, Bog vaših očetov, besen na Juda, jih je izročil
v vašo roko in vi ste jih umorili v besnenju, ki sega do
nebes. 10 In sedaj ste se namenili, da obdržite Judove
in jeruzalemske otroke, podrejene sebi za sužnje in
sužnjice. Toda ali niso z vami, celo z vami, grehi zoper
Gospoda, vašega Boga? 11 Sedaj me torej poslušajte
in ponovno osvobodite ujetnike, ki ste jih zajeli izmed
svojih bratov, kajti nad vami je ogorčen Gospodov bes.
12 Potem so nekateri izmed poglavarjev Efrájimovih
otrok, Johanánov sin Azarjá, Mešilemótov sin Berehjá,
Šalúmov sin Hizkijá in Hadlájev sin Amasá vstali zoper
tiste, ki so prišli iz vojne 13 ter jim rekli: »Ujetnikov ne

boste privedli sèm, kajti kakor smo že grešili zoper
Gospoda, ste se vi namenili, da dodate še več k našim
grehom in k našemu prestopku, kajti naš prestopek
je velik in zoper Izraela je ogorčen bes. 14 Tako so
oboroženi možje pustili ujetnike in plen pred princi in
pred vso skupnostjo. 15 Možje, ki so bili določeni po
imenu, so vstali, vzeli ujetnike in s plenom oblekli vse,
ki so bili med njimi nagi, jih odeli, obuli, jim dali jesti in
piti ter jih mazilili in vse slabotne med njimi odvedli na
oslih ter jih privedli do Jerihe, mesta palmovih dreves,
do njihovih bratov. Potem so se vrnili v Samarijo. 16
Ob tistem času je kralj Aház poslal k asirskim kraljem,
da mu pomagajo. 17 Kajti Edómci so ponovno prišli in
udarili Juda in odvedli ujetnike. 18 Filistejci so vdrli
tudi v mesta spodnje dežele in jug Juda in zavzeli
Bet Šemeš, Ajalón, Gederót, Sohó in njegove vasi,
Timno z njenimi vasmi, tudi Gimzó in njegove vasi in
tam prebivali. 19 Kajti Gospod je ponižal Juda zaradi
Izraelovega kralja Aháza, kajti ta je slekel Juda in se
hudo pregrešil zoper Gospoda. 20 K njemu je prišel
asirski kralj Tiglát Pilnéser in ga stiskal, toda ni ga
okrepil. 21 Kajti Aház je odvzel delež iz Gospodove
hiše in iz kraljeve hiše in od princev in to dal asirskemu
kralju, toda ta mu ni pomagal. 22 V času svoje stiske
je še bolj grešil zoper Gospoda. To je ta kralj Aház. 23
Kajti žrtvoval je bogovom Damaska, ki so ga udarili
in rekel: »Ker so jim pomagali bogovi sirskih kraljev,
zato bom žrtvoval njim, da bi mi lahko pomagali.«
Toda oni so bili propad njemu in vsemu Izraelu. 24
Aház je zbral skupaj posode iz Božje hiše, razbil na
koščke posode iz Božje hiše in zaprl vrata Gospodove
hiše ter si naredil oltarje na vsakem jeruzalemskem
vogalu. 25 V vsakem posameznem Judovem mestu
je postavil visoke kraje, da zažigajo kadilo drugim
bogovom in do jeze dražijo Gospoda, Boga svojih
očetov. 26 Torej ostala njegova dela in vse njegove
poti, prve in zadnje, glej, zapisane so v knjigi Judovih
in Izraelovih kraljev. 27 Aház je zaspal s svojimi očeti in
pokopali so ga v mestu, torej v Jeruzalemu. Toda niso
ga prinesli v mavzoleje Izraelovih kraljev. Namesto
njega je zakraljeval njegov sin Ezekíja.

29 Ezekíja je začel vladati, ko je bil star petindvajset
let in v Jeruzalemu je vladal devetindvajset let.
Ime njegove matere je bilo Abíja, Zeharjájeva hči.
2 Delal je, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh,
glede na vse to, kar je storil njegov oče David. 3 V
prvem letu svojega vladanja, v prvem mesecu, je odprl
vrata Gospodove hiše in jih popravil. 4 Pripeljal je
duhovnike in Lévijevce ter jih skupaj zbral na vzhodni
ulici 5 ter jim rekel: »Poslušajte me, vi Lévijevci, sedaj
se posvetite in posvetite hišo Gospoda, Boga svojih
očetov in odnesite umazanost iz svetega kraja. 6 Kajti
naši očetje so grešili in naredili to, kar je bilo zlo v očeh
Gospoda, našega Boga, ga zapustili in svoje obraze
obrnili proč od Gospodovega prebivališča in obrnili
svoje hrbte. 7 Prav tako so zaprli vrata preddverja
in ugasili svetilke in niso zažigali kadila niti darovali
žgalnih daritev Izraelovemu Bogu na svetem kraju. 8
Zato je bil Gospodov bes nad Judom in Jeruzalemom
in izročil jih je v težavo, osuplost in posmeh, kakor
vidite s svojimi očmi. 9 Kajti, glejte, naši očetje so padli
pod mečem, naši sinovi, naše hčere in naše žene so
zaradi tega v ujetništvu. 10 Sedaj je na mojem srcu,
da sklenem zavezo z Gospodom, Izraelovim Bogom,
da se njegov kruti bes lahko odvrne od nas. 11 Moji
sinovi, ne bodite sedaj nemarni, kajti Gospod vas je
izbral, da stojite pred njim, da mu služite in da bi mu
služili in zažigali kadilo. 12 Potem so vstali Lévijevci:
Amasájev sin Mahat in Azarjájev sin Joél izmed sinov
Kehátovcev; izmed Meraríjevih sinov Abdíjev sin Kiš
in Jehalelélov sin Azarjá; izmed Geršóncev Zimájev
sin Joáh in Joáhov sin Eden; 13 izmed Elicafánovih
sinov Šimríj in Jeiél; izmed Asáfovih sinov Zeharjá in
Matanjá; 14 izmed Hemánovih sinov Jehiél in Šimí
in izmed Jedutúnovih sinov Šemajája in Uziél. 15
Zbrali so svoje brate, se posvetili in prišli glede na
kraljevo zapoved, po Gospodovih besedah, da očistijo
Gospodovo hišo. 16 Duhovniki so odšli v notranji del
Gospodove hiše, da jo očistijo in ven prinesejo vso
nečistost, ki jo najdejo v Gospodovem templju, na
dvoru Gospodove hiše. In Lévijevci so to vzeli, da to
odnesejo ven, v potok Kidron. 17 Torej posvečevati
so začeli na prvi dan prvega meseca in na osmi
dan meseca so prišli do Gospodovega preddverja.
Tako so v osmih dneh posvetili Gospodovo hišo in
na šestnajsti dan prvega meseca so dokončali. 18
Potem so odšli h kralju Ezekíju in rekli: »Očistili smo
vso Gospodovo hišo in oltar žgalne daritve, z vsemi
njegovimi posodami in mizo hlebov navzočnosti, z
vsemi njenimi posodami. 19 Poleg tega smo pripravili
in posvetili vse posode, ki jih je kralj Aház ob svojem
kraljevanju v svojem prestopku zavrgel. Glej, pred
Gospodovim oltarjem so. 20 Potem se je kralj Ezekíja
zgodaj dvignil in zbral voditelje mesta ter odšel gor h
Gospodovi hiši. 21 Privedli so sedem bikcev, sedem
ovnov, sedem jagnjet in sedem kozlov za daritev za
greh za kraljestvo, za svetišče in za Juda. Duhovnikom,
Aronovim sinovom, je zapovedal, da jih darujejo na
Gospodovem oltarju. 22 Tako so zaklali bikce in
duhovniki so prestregli kri in jo poškropili na oltar. Tudi
ko so zaklali ovne, so na oltar poškropili kri. Zaklali so
tudi jagnjeta in na oltar poškropili kri. 23 Pred kralja in
skupnost so privedli kozle za daritev za greh in ti so

svoje roke položili nanje. 24 Duhovniki so jih zaklali in
naredili pobotanje z njihovo krvjo na oltarju, da opravijo
odkupitev za ves Izrael, kajti kralj je zapovedal, da
naj bo za ves Izrael narejena žgalna daritev in daritev
za greh. 25 V Gospodovi hiši je postavil Lévijevce s
cimbalami, plunkami in harfami, glede na Davidovo
zapoved in [glede na zapoved] Gada, kraljevega
vidca in preroka Natána, kajti taka je bila Gospodova
zapoved po njegovih prerokih. 26 Lévijevci so stali
z Davidovimi glasbili in duhovniki s trobentami. 27
Ezekíja je zapovedal, da na oltarju darujejo žgalno
daritev. Ko se je žgalna daritev začela, se je začela
tudi Gospodova pesem s trobentami in z glasbili, ki
jih je določil Izraelov kralj David. 28 Vsa skupnost je
oboževala in pevci so peli in trobentači so trobili. In vse
to se je nadaljevalo, dokler ni bila dokončana žgalna
daritev. 29 Ko so prenehali z daritvijo, so se kralj in
vsi tisti, ki so bili prisotni z njim, priklonili in oboževali.
30 Poleg tega so kralj Ezekíja in princi zapovedali
Lévijevcem, da prepevajo hvalo Gospodu z besedami
Davida in vidca Asáfa. In z veseljem so peli hvalnice,
sklonili svoje glave in oboževali. 31 Potem je Ezekíja
odgovoril in rekel: »Sedaj ste se uméstili Gospodu,
pridite bliže in prinesite klavne daritve in zahvalne
daritve v Gospodovo hišo.« In skupnost je prinesla
klavne daritve in zahvalne daritve in toliko, kot jih je
bilo voljnega srca, žgalne daritve. 32 Število žgalnih
daritev, ki jih je prinesla skupnost, je bilo sedemdeset
bikcev, sto ovnov in dvesto jagnjet. Vsi ti so bili za
žgalno daritev Gospodu. 33 Posvečenih stvari je bilo
šeststo volov in tri tisoč ovc. 34 Toda duhovnikov je
bilo premalo, tako da niso mogli odreti vseh žgalnih
daritev, zato so jim pomagali njihovi bratje Lévijevci,
dokler ni bilo delo končano in dokler se niso posvetili
drugi duhovniki, kajti Lévijevci so bili bolj iskreni v
srcu, da se posvetijo, kakor duhovniki. 35 Tudi žgalnih
daritev je bilo v obilju, s tolščo mirovnih daritev in pitnih
daritev za vsako žgalno daritev. Tako je bila služba
Gospodove hiše urejena. 36 Ezekíja se je veselil in
vse ljudstvo, da je Bog pripravil ljudstvo, kajti stvar je
bila storjena nenadoma.

30 Ezekíja je poslal k vsemu Izraelu in Judu in
napisal tudi pisma Efrájimu in Manáseju, da naj
pridejo h Gospodovi hiši v Jeruzalemu, da praznujejo
pasho Gospodu, Izraelovemu Bogu. 2 Kajti kralj je
sprejel nasvet in njegovi princi in vsa skupnost v
Jeruzalemu, da v drugem mesecu praznujejo pasho.
3 Kajti niso je mogli imeti ob tistem času, ker se
duhovniki niso zadosti posvetili niti se ljudstvo ni zbralo
skupaj k Jeruzalemu. 4 Stvar je ugajala kralju in vsej
skupnosti. 5 Tako so potrdili odlok, da ga razglasijo
po vsem Izraelu, od Beeršébe, celo do Dana, da bi
prišli praznovat pasho Gospodu, Izraelovemu Bogu,
v Jeruzalemu, kajti že dolgo časa tega niso storili
na takšen način, kot je bilo to napisano. 6 Tako so
tekači odšli s pismi kralja in njegovih princev po vsem
Izraelu in Judu in glede na kraljevo zapoved, rekoč:
»Vi, Izraelovi otroci, se ponovno obrnite h Gospodu,
Bogu Abrahama, Izaka in Izraela in on se bo obrnil k
preostanku izmed vas, ki ste pobegnili iz roke asirskih
kraljev. 7 Vi pa ne bodite podobni svojim očetom
in svojim bratim, ki so grešili zoper Gospoda, Boga
svojih očetov, ki jih je zato izročil v opustošenje, kakor
vidite. 8 Torej ne bodite trdovratni, kakor so bili vaši
očetje, temveč se uklonite Gospodu in vstopite v
njegovo svetišče, ki ga je posvetil na veke, in služite
Gospodu, svojemu Bogu, da se okrutnost njegovega
besa lahko odvrne od vas. 9 Kajti če se ponovno
obrnete h Gospodu, bodo vaši bratje in vaši otroci našli
sočutje pred tistimi, ki jih vodijo ujete, tako da se bodo
ponovno vrnili v to deželo, kajti Gospod, vaš Bog, je
usmiljen in milostljiv in svojega obraza ne bo odvrnil
od vas, če se vi vrnete k njemu. 10 Tako je pošta
šla od mesta do mesta po vsej deželi, od Efrájima in
Manáseja, celo do Zábulona, toda smejali so se jim do
norčevanja in jih zasmehovali. 11 Kljub temu so se
številni izmed Aserja, Manáseja in Zábulona ponižali
in prišli v Jeruzalem. 12 Tudi v Judu je bila Božja
roka, da jim da eno srce, da po Gospodovi besedi
storijo zapoved kralja in princev. 13 V Jeruzalemu se
je zbralo mnogo ljudstva, zelo velika skupnost, da bi
v drugem mesecu praznovali praznik nekvašenega
kruha. 14 Vzdignili so se in odnesli oltarje, ki so bili v
Jeruzalemu in vse kadilne oltarje so odnesli proč in jih
vrgli v potok Kidron. 15 Potem so na štirinajsti dan
drugega meseca zaklali pasho. Duhovniki in Lévijevci
so bili osramočeni in se posvetili in prinesli so žgalne
daritve v Gospodovo hišo. 16 Stali so na svojem
mestu, po njihovem običaju, glede na postavo Mojzesa,
Božjega moža. Duhovniki so poškropili kri, ki so jo
prejeli iz rok Lévijevcev. 17 Kajti v skupnosti so bili
številni, ki niso bili posvečeni, zato so bili Lévijevci
zadolženi za zakol pashe za vsakogar, ki ni bil čist, da
jih posvetijo Gospodu. 18 Kajti množica ljudstva, celó
številni izmed Efrájima, Manáseja, Isahárja in Zábulona
se niso očistili, vendar so jedli pasho drugače, kot
je bilo napisano. Toda Ezekíja je molil zanje, rekoč:
»Dobri Gospod naj odpusti vsakomur, 19 ki pripravlja
svoje srce, da išče Boga, Gospoda Boga svojih očetov,
čeprav ni očiščen glede na očiščevanje svetišča.« 20
Gospod je prisluhnil Ezekíju ter ozdravil ljudstvo. 21
Izraelovi otroci, ki so bili prisotni v Jeruzalemu, so z
velikim veseljem sedem dni imeli praznik nekvašenega

kruha. Lévijevci in duhovniki so dan za dnem hvalili
Gospoda, pojoč Gospodu z glasnimi glasbili. 22
Ezekíja je tolažilno govoril vsem Lévijevcem, ki so
učili dobrega Gospodovega spoznanja. Jedli so vseh
sedem prazničnih dni, žrtvovali mirovne daritve in delali
priznanje Gospodu, Bogu svojih očetov. 23 Celoten
zbor se je posvetoval, da praznuje [še] drugih sedem
dni. In z veseljem so praznovali [še] drugih sedem dni.
24 Kajti Judov kralj Ezekíja je dal skupnosti tisoč bikcev
in sedem tisoč ovc, in princi so dali skupnosti tisoč
bikcev in deset tisoč ovc. In veliko število duhovnikov
se je posvetilo. 25 Vsa Judova skupnost, z duhovniki
in Lévijevci in ves zbor, ki je prišel iz Izraela in tujci,
ki so prišli iz Izraelove dežele in tisti, ki so prebivali
v Judu, so se veselili. 26 Tako je bila v Jeruzalemu
velika radost, kajti od časa Salomona, Davidovega
sina, Izraelovega kralja, ni bilo v Jeruzalemu ničesar
podobnega. 27 Potem so duhovniki, Lévijevci, vstali,
blagoslovili ljudstvo in njihov glas je bil slišan in njihova
molitev je prišla gor do njegovega svetega prebivališča,
celó do nebes.

31 Torej, ko je bilo vse to končano, je ves Izrael,
ki je bil prisoten, odšel ven v Judova mesta in
na koščke so razbili podobe, posekali ašere, podrli
visoke kraje in oltarje iz vsega Juda in Benjamina,
tudi v Efrájimu in Manáseju, dokler niso vseh uničili
do konca. Potem so se vsi Izraelovi otroci vrnili,
vsak mož k svoji posesti, v svoja lastna mesta. 2
Ezekíja je določil skupine duhovnikov in Lévijevce po
njihovih skupinah, vsakega moža glede na njegovo
službo, duhovnike in Lévijevce, da služijo za žgalne
daritve in za mirovne daritve, da se zahvaljujejo in
da hvalijo v velikih vratih Gospodovih šotorov. 3
Določil je tudi kraljev delež njegovega imetja za žgalne
daritve, namreč za jutranje in večerne žgalne daritve,
za šabatne žgalne daritve, za mlaje in za določene
praznike, kakor je to zapisano v Gospodovi postavi.
4 Poleg tega je zapovedal ljudstvu, ki je prebivalo v
Jeruzalemu, naj dajo delež duhovnikom in Lévijevcem,
da bi bili lahko ohrabreni v Gospodovi postavi. 5 Takoj,
ko je bila zapoved razglašena, so Izraelovi otroci v
obilju prinašali prvih sadov od žita, vina, olja, meda in
od vsega donosa iz polja. Desetino od vseh stvari so
prinašali v obilju. 6 Glede otrok iz Izraela in Juda, ki so
prebivali v Judovih mestih, so tudi oni privedli desetino
od volov in ovc in desetino od svetih stvari, ki so bile
posvečene Gospodu, njihovemu Bogu in jih nalagali
po kupih. 7 V tretjem mesecu so začeli polagati temelj
kupom in jih dokončali v sedmem mesecu. 8 Ko so
Ezekíja in princi prišli in videli kupe, so blagoslovili
Gospoda in njegovo ljudstvo Izrael. 9 Potem je Ezekíja
z duhovniki in Lévijevci spraševal glede teh kupov. 10
Véliki duhovnik Azarjá iz Cadókove hiše mu je odgovoril
in rekel: »Odkar je ljudstvo začelo prinašati daritve v
Gospodovo hišo, smo imeli dovolj za jesti in obilje je
preostalo, kajti Gospod je blagoslovil svoje ljudstvo
in to, kar je ostalo, je ta velika zaloga.« 11 Potem je
Ezekíja zapovedal, da pripravijo sobe v Gospodovi
hiši in pripravili so jih 12 in vanje so zvesto prinašali
daritve, desetine in posvečene stvari, nad katerimi
je bil poveljnik, Lévijevec Konanjá in njegov brat
Šimí je bil naslednji. 13 Jehiél, Azazjá, Nahat, Asaél,
Jerimót, Jozabád, Eliél, Jismahjá, Mahat in Benajá
so bili nadzorniki pod roko Konanjája in njegovega
brata Šimíja na zapoved kralja Ezekíja in Azarjája,
poveljnika Božje hiše. 14 Koré, sin Lévijevca Jimnáha,
vratar proti vzhodu, je bil nad prostovoljnimi daritvami
Bogu, da razdeljuje daritve Gospodu in najsvetejše
stvari. 15 Poleg njega so bili Eden, Minjamín, Ješúa,
Šemajá, Amarjá in Šehanjá v mestih duhovnikov,
v svoji določeni službi, da dajo svojim bratom po
skupinah, tako velikim kakor malim, 16 poleg njihovega
rodovnika moških, starih od treh let in navzgor, celó
vsak, kdor vstopa v Gospodovo hišo, njegov dnevni
delež za njihovo službo po njihovih zadolžitvah, glede
na njihove skupine. 17 Tako rodovnikom duhovnikov
po hiši njihovih očetov kot Lévijevcem od dvajsetih let
starosti in navzgor po njihovih zadolžitvah, po njihovih
skupinah. 18 In rodovnikom vseh njihovih malčkov,
njihovih žen, njihovih sinov in njihovih hčera po vsej
skupnosti, kajti v njihovi določeni službi so se posvetili v
svetosti. 19 Tudi od sinov duhovnika Arona, ki so bili na
poljih predmestij njihovih mest v vsakem posameznem
mestu, možje, ki so bili določeni po imenu, da dajo
deleže vsem moškim med duhovniki in vsem, ki so bili
po rodovnikih prešteti med Lévijevci. 20 Tako je storil
Ezekíja po vsem Judu in delal to, kar je bilo dobro,
pravilno in resnično pred Gospodom, svojim Bogom.
21 V vsakem delu, ki ga je začel v službi Božje hiše, v
postavi in v zapovedih, da išče svojega Boga, je to
počel z vsem svojim srcem in uspeval.

32 Po teh stvareh in ustanovitvi tega je prišel asirski
kralj Senaherib, vstopil v Juda, se utaboril zoper
utrjena mesta in mislil, da jih osvoji zase. 2 Ko je
Ezekíja videl, da je Senaherib prišel in da se je namenil,
da se bojuje zoper Jeruzalem, 3 se je posvetoval s
svojimi princi in svojimi mogočnimi možmi, da zamaši
vodne studence, ki so bili zunaj mesta, in ti so mu
pomagali. 4 Tako je bilo tam skupaj zbranih veliko
ljudi, ki so zamašili vse studence in potok, ki je tekel
čez sredo dežele, rekoč: »Zakaj bi prišli asirski kralji in
našli mnogo vode?« 5 Prav tako se je okrepil in pozidal
vse obzidje, ki je bil porušeno in ga dvignil k stolpom in

drugi zid zunaj in popravil Miló v Davidovem mestu ter
naredil puščic in ščitov v obilju. 6 Nad ljudstvom je
postavil vojne poveljnike in jih zbral skupaj k sebi na
ulici velikih vrat mesta in jim tolažilno govoril, rekoč: 7
»Bodite močni in pogumni, ne bodite prestrašeni niti
zaprepadeni zaradi asirskega kralja niti zaradi vse
množice, ki je z njim, kajti z nami jih je več kakor z
njim. 8 Z njim je mesen laket, toda z nami je Gospod,
naš Bog, da nam pomaga in da bori naše bitke.«
In ljudstvo se je opiralo na besede Judovega kralja
Ezekíja. 9 Za tem je asirski kralj Senaherib poslal
svoje služabnike v Jeruzalem, (toda on sam je oblegal
Lahíš in vsa njegova moč z njim) k Judovemu kralju
Ezekíju in vsemu Judu, ki so bili v Jeruzalemu, rekoč:
10 »Tako govori asirski kralj Senaherib: ›Komu zaupate,
da ostajate v obleganem Jeruzalemu? 11 Mar vas
Ezekija ne prepričuje, da bi se prepustili smrti zaradi
lakote in žeje, rekoč: › Gospod, naš Bog, nas bo
osvobodil iz roke asirskega kralja?‹ 12 Mar ni isti
Ezekíja odstranil njegove visoke kraje in njegove oltarje
ter zapovedal Judu in Jeruzalemu, rekoč: ›Oboževali
boste pred enim oltarjem in na njem zažigali kadilo?‹
13 Ne veste, kaj smo jaz in moji očetje storili vsem
ljudstvom drugih dežel? Mar so bili bogovi narodov
tistih dežel kakorkoli zmožni svoje dežele osvoboditi
iz moje roke? 14 Kdo je bil tam med vsemi bogovi
tistih narodov, ki so jih moji očetje popolnoma uničili,
ki bi lahko osvobodil svoje ljudstvo iz moje roke,
da bi vas bil vaš Bog zmožen osvoboditi iz moje
roke? 15 Zdaj torej naj vas Ezekíja ne zavede niti
pregovori o tej zadevi niti mu še ne verjemite, kajti
noben bog iz kateregakoli naroda ali kraljestva ni bil
zmožen osvoboditi svojega ljudstva iz moje roke in iz
roke mojih očetov. Kako veliko manj vas bo vaš Bog
osvobodil iz moje roke?« 16 Njegovi služabniki so še
bolj govorili zoper Gospoda Boga in zoper njegovega
služabnika Ezekíja. 17 Napisal je tudi pisma, da udriha
po Gospodu, Izraelovemu Bogu in da govori zoper
njega, rekoč: »Kakor bogovi narodov drugih dežel niso
osvobodili svojih ljudstev iz moje roke, tako Ezekíjev
Bog ne bo osvobodil svojega ljudstva iz moje roke.«
18 Potem so z močnim glasom zaklicali v Judovskem
jeziku jeruzalemskemu ljudstvu, ki so bili na obzidju,
da jih prestrašijo in da jih vznemirijo, da bi lahko
zavzeli mesto. 19 Govorili so zoper jeruzalemskega
Boga kakor zoper bogove ljudstev zemlje, ki so bili
delo človeških rok. 20 Zaradi tega razloga sta kralj
Ezekíja in prerok Izaija, Amócov sin, molila in klicala k
nebu. 21 In Gospod je poslal angela, ki je usmrtil vse
močne junaške može ter voditelje in poveljnike v taboru
asirskega kralja. Tako se je ta z osramočenim obrazom
vrnil k svoji lastni deželi. Ko pa je prišel v hišo svojega
boga, sta ga tam z mečem usmrtila tista [dva], ki sta
prišla iz njegovih lastnih ledij. 22 Tako je Gospod rešil
Ezekíja in prebivalce Jeruzalema iz roke asirskega
kralja Senaheriba in iz roke vseh drugih ter jih usmerjal
na vsaki strani. 23 Mnogi so Gospodu prinašali darila v
Jeruzalem in darila Judovemu kralju Ezekíju, tako da
je bil od takrat naprej poveličan v očeh vseh narodov.
24 V tistih dneh je bil Ezekíja na smrt bolan in molil h
Gospodu in ta mu je spregovoril ter mu dal znamenje.
25 Toda Ezekíja ni povrnil glede na korist, izkazano
njemu, kajti njegovo srce je bilo povzdignjeno. Zato je
bil bes nad njim, nad Judom in [nad] Jeruzalemom. 26
Vendar se je Ezekíja ponižal zaradi ošabnosti svojega
srca, tako on kakor prebivalci Jeruzalema, tako da v
Ezekíjevih dneh Gospodov bes ni prišel nadnje. 27
Ezekíja je imel silno veliko bogastev in časti. Naredil
si je zakladnice za srebro, zlato, dragocene kamne,
dišave, ščite in za vse vrste prijetnih dragocenosti; 28
tudi skladišča za donos od žita, vina in olja in hleve za
vse vrste živali in staje za trope. 29 Poleg tega si je
priskrbel mesta, posesti tropov in čred v obilju, kajti
Bog mu je dal zelo veliko imetja. 30 Ta isti Ezekíja
je tudi ustavil gornji vodni tok Gihona in ga privedel
naravnost dol k zahodni strani Davidovega mesta.
Ezekíja je uspeval v vseh svojih delih. 31 Vendar
ga je v zadevi predstavnikov babilonskih princev, ki
so poslali k njemu, da povprašajo o čudežu, ki je bil
storjen v deželi, Bog zapustil, da ga preizkusi, da bi
lahko spoznal vse, kar je bilo v njegovem srcu. 32 Torej
preostala izmed Ezekíjevih dejanj in njegova dobrota,
glej, zapisana so v videnju preroka Amócovega sina
Izaija ter v knjigi Judovih in Izraelovih kraljev. 33
Ezekíja je zaspal s svojimi očeti in pokopali so ga
v glavnem izmed mavzolejev Davidovih sinov. Ves
Juda in prebivalci Jeruzalema so mu ob njegovi smrti
izkazali čast. Namesto njega je zakraljeval njegov sin
Manáse.

33 Manáse je bil star dvanajst let, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval
petinpetdeset let, 2 toda počel je to, kar je bilo zlo v
Gospodovih očeh, podobno ogabnostim poganov, ki
jih je Gospod pregnal pred Izraelovimi otroki. 3 Kajti
ponovno je zgradil visoke kraje, ki jih je njegov oče
Ezekíja porušil, vzdignil Báalove oltarje, naredil ašere
in oboževal vso vojsko neba ter jim služil. 4 Prav tako
je zgradil oltarje v Gospodovi hiši, o kateri je Gospod
rekel: »V Jeruzalemu bo moje ime na veke.« 5 Zgradil
je oltarje za vso vojsko neba v dveh dvorih Gospodove
hiše. 6 Svoje otroke je izročil, da gredo skozi ogenj
v dolini sina Hinómovega. Obeleževal je tudi čase,
uporabljal izrekanje urokov, uporabljal čarovništvo

in postopal z osebnim duhom in s čarovniki. Storil
je mnogo zla v Gospodovih očeh, da ga izziva do
jeze. 7 Postavil je izrezljano podobo, malika, ki ga je
naredil v Božji hiši, o kateri je Bog rekel Davidu in
njegovemu sinu Salomonu: »V tej hiši, v Jeruzalemu,
ki sem jo izbral pred vsemi Izraelovimi rodovi, bom
svoje ime postavil na veke. 8 Niti ne bom več odstranil
Izraelovega stopala iz dežele, ki sem jo določil za vaše
očete, tako da bodo pazili, da storijo vse, kar sem
jim zapovedal, glede na celotno postavo, zakone in
odredbe po Mojzesovi roki. 9 Tako je Manáse storil
Judu in prebivalcem Jeruzalema, da zaidejo in da
počnejo huje kakor pogani, ki jih je Gospod uničil pred
Izraelovimi otroki. 10 Gospod je spregovoril Manáseju
in njegovemu ljudstvu, toda niso hoteli prisluhniti. 11
Zato je Gospod nadnje privedel poveljnike vojske
asirskega kralja, ki so Manáseja zajeli med trnjem in
ga zvezali z okovi ter ga odvedli v Babilon. 12 Ko
je bil v stiski, je iskal Gospoda, svojega Boga in se
silno ponižal pred Bogom svojih očetov 13 in molil k
njemu in izprošen je bil od njega in slišal je njegovo
ponižno prošnjo in ga ponovno privedel k Jeruzalemu,
v njegovo kraljestvo. Potem je Manáse spoznal, da je
bil Gospod Bog. 14 Torej po tem je zgradil zid zunaj
Davidovega mesta, na zahodni strani Gihona, v dolini,
celo pri vhodu velikih ribjih vrat in obdal Ofel ter ga
dvignil na zelo veliko višino in vojne poveljnike postavil
v vsa utrjena Judova mesta. 15 Odstranil je tuje bogove
in malike iz Gospodove hiše in vse oltarje, ki jih je
zgradil na gori Gospodove hiše in v Jeruzalemu ter
jih vrgel iz mesta. 16 Popravil je Gospodov oltar in
na njem žrtvoval mirovne daritve in zahvalne daritve
in Judu zapovedal, da služi Gospodu, Izraelovemu
Bogu. 17 Kljub temu je ljudstvo še vedno darovalo na
visokih krajih, vendar samo Gospodu, svojemu Bogu.
18 Torej preostala izmed Manásejevih dejanj, njegova
molitev k njegovemu Bogu in besede vidcev, ki so mu
govorili v imenu Gospoda, Izraelovega Boga, glej, ta
so zapisana v knjigi Izraelovih kraljev. 19 Tudi njegova
molitev in kako je bil Bog izprošen od njega, ves njegov
greh, njegov prekršek in kraji, na katerih si je zgradil
visoke kraje ter postavil ašere in rezane podobe,
preden je bil ponižan. Glej, ta so zapisana med izreki
vidcev. 20 Tako je Manáse zaspal s svojimi očeti in
pokopali so ga v njegovi lastni hiši. Namesto njega
je zakraljeval njegov sin Amón. 21 Amón je bil star
dvaindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu
je kraljeval dve leti. 22 Toda počel je to, kar je bilo zlo v
Gospodovih očeh, kakor je počel njegov oče Manáse,
kajti Amón je žrtvoval vsem izrezljanim podobam, ki jih
je naredil njegov oče Manáse in jim služil. 23 Ni se
ponižal pred Gospodom, kakor se je ponižal njegov
oče Manáse, temveč je Amón bolj in bolj grešil. 24
In njegovi služabniki so se zarotili zoper njega in ga
usmrtili v njegovi lastni hiši. 25 Toda ljudstvo dežele je
usmrtilo vse tiste, ki so se zarotili zoper kralja Amóna
in ljudstvo dežele je postavilo njegovega sina Jošíja za
kralja namesto njega.

34 Jošíja je bil star osem let, ko je začel kraljevati
in v Jeruzalemu je kraljeval enaintrideset let. 2
Delal je to, kar je bilo pravilno v Gospodovih očeh in
hodil po poteh svojega očeta Davida in se ni nagnil niti
k desni roki niti k levi. 3 Kajti v osmem letu svojega
kraljevanja, ko je bil še mlad, je začel iskati Boga
svojega očeta Davida in v dvanajstem letu je začel
čistiti Juda in Jeruzalem pred visokimi kraji, ašerami,
izrezljanimi podobami in ulitimi podobami. 4 V njegovi
prisotnosti so porušili Báalove oltarje in podobe, ki
so bile visoko nad njimi, je posekal. Ašere, izrezljane
podobe in ulite podobe je zdrobil na koščke in iz
njih naredil prah in ga raztresel po grobovih tistih,
ki so jim žrtvovali. 5 Kosti duhovnikov je sežgal na
njihovih oltarjih ter očistil Juda in Jeruzalem. 6 Tako je
storil v mestih Manáseja, Efrájima in Simeona, celo
do Neftálija, z njihovimi motikami naokoli. 7 Ko je
porušil oltarje in ašere in je rezane podobe poteptal v
prah in posekal vse malike po vsej izraelski deželi,
se je vrnil v Jeruzalem. 8 Torej v osemnajstem letu
njegovega kraljevanja, ko je očistil deželo in hišo,
je poslal Acaljájevega sina Šafána, voditelja mesta
Maasejája in Joaházovega sina letopisca Joáha, da
popravi hišo Gospoda, svojega Boga. 9 Ko so prišli
k vélikemu duhovniku Hilkijáju so izročili denar, ki je
bil prinesen v Božjo hišo, ki so ga zbrali Lévijevci,
ki so varovali vrata, iz roke Manáseja, Efrájima in
vsega Izraelovega preostanka in od vsega Juda in
Benjamina in se vrnili v Jeruzalem. 10 Položili so ga
v roko delavcev, ki so imeli nadzor nad Gospodovo
hišo in ga izročili delavcem, ki so delali v Gospodovi
hiši, da hišo popravijo in izboljšajo. 11 Izročila sta
ga celo rokodelcem in graditeljem, da kupijo klesan
kamen, les za vezi in da tlakujejo hiše, ki so jih Judovi
kralji uničili. 12 Možje so zvesto opravljali delo in
njihovi nadzorniki so bili Jahat in Obadjá, Lévijevca
izmed Meraríjevih sinov; Zeharjá in Mešulám izmed
Kehátovih sinov, da bi ga nadzirali in drugi izmed
Lévijevcev, vsi, ki so vešči glasbenih instrumentov. 13
Bili so tudi nad nosilci bremen in bili so nadzorniki vseh
teh, ki so na kakršen koli način opravljali delo. Izmed
Lévijevcev so bili pisarji, častniki in vratarji. 14 Ko so
jemali ven denar, ki je bil prinesen v Gospodovo hišo,
je duhovnik Hilkijá našel knjigo Gospodove postave,
ki je bila dana po Mojzesu. 15 Hilkijá je odgovoril in
pisarju Šafánu rekel: »V Gospodovi hiši sem našel

knjigo postave.« In Hilkijá je knjigo izročil Šafánu. 16
Šafán je knjigo odnesel h kralju in [poleg tega] kralju
prinesel besedo, rekoč: »Vse, kar je bilo poverjeno
tvojim služabnikom, so to storili.« 17 Skupaj so zbrali
denar, ki je bil najden v Gospodovi hiši ter ga izročili v
roko nadzornikov in delavcev. 18 Potem je pisar Šafán
povedal kralju, rekoč: »Duhovnik Hilkijá mi je izročil
knjigo.« In Šafán jo je bral pred kraljem. 19 Zgodilo se
je, ko je kralj slišal besede postave, da je pretrgal svoja
oblačila. 20 Kralj je ukazal Hilkijáju, Šafánovemu sinu
Ahikámu, Mihajájevemu sinu Abdónu, pisarju Šafánu
in kraljevemu služabniku Asajáju, rekoč: 21 »Pojdite,
vprašajte Gospoda zame in za tiste, ki so preostali v
Izraelu in Judu, glede besed knjige, ki se je našla, kajti
velik je Gospodov bes, ki je izlit na nas, ker se naši
očetje niso držali Gospodove besede, da bi delali po
vsem, kar je napisano v tej knjigi.« 22 Hilkijá in tisti,
ki jih je kralj določil, so odšli k prerokinji Huldi, ženi
Šalúma, Tikvájevega sina, Hasrájevega sina, varuha
garderobe (torej prebivala je v Jeruzalemu, v drugem
okraju) in ji prav tako govorili. 23 Odgovorila jim je:
»Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Povejte človeku,
ki vas je poslal k meni: 24 ›Tako govori Gospod: ›Glejte,
zlo bom privedel nad ta kraj in nad njegove prebivalce,
celó vsa prekletstva, ki so zapisana v knjigi, ki so jo
brali pred Judovim kraljem, 25 ker so me zapustili in
zažigali kadilo drugim bogovom, da bi me lahko dražili
do jeze z vsemi deli svojih rok, zato bo moj bes izlit
na ta kraj in ne bo pogašen. 26 Kar se tiče Judovega
kralja, ki vas je poslal, da poizveste od Gospoda, mu
boste rekli takole: ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog,
glede besed, ki si jih slišal: 27 ›Ker je bilo tvoje srce
nežno in si se ponižal pred Bogom, ko si slišal njegove
besede zoper to mesto in zoper njegove prebivalce in
se ponižuješ pred menoj in si pretrgal svoja oblačila in
jokal pred menoj; celo tudi jaz sem te slišal, ‹ govori
Gospod. 28 ›Glej, zbral te bom k tvojim očetom in
v miru boš zbran k svojemu grobu niti tvoje oči ne
bodo videle vsega zla, ki ga bom privedel nad ta kraj
in nad prebivalce istega.‹« Tako so kralju ponovno
prinesli besedo. 29 Potem je kralj poslal in zbral skupaj
vse starešine iz Juda in Jeruzalema. 30 Kraj je odšel
gor v Gospodovo hišo in vsi Judovi možje, prebivalci
Jeruzalema, duhovniki, Lévijevci in vse ljudstvo, veliki
in mali, in na njihova ušesa je bral vse besede knjige
zaveze, ki se je našla v Gospodovi hiši. 31 Kralj je stal
na svojem mestu in sklenil zavezo pred Gospodom, da
hodi za Gospodom in da se drži njegovih zapovedi,
njegovih pričevanj in njegovih zapovedi z vsem svojim
srcem in z vso svojo dušo, da izpolni besede zaveze,
ki so zapisane v tej knjigi. 32 Vsem, ki so bili prisotni v
Jeruzalemu in Benjaminu, je velel, da pristopijo k temu.
Prebivalci Jeruzalema so storili glede na zavezo Boga,
Boga svojih očetov. 33 Jošíja je odvzel vse ogabnosti
iz vseh dežel, ki so pripadale Izraelovim otrokom in
pripravil vse, ki so bili prisotni v Izraelu, da služijo, torej
da služijo Gospodu, svojemu Bogu. In vse svoje dni se
niso odvrnili od sledenja Gospodu, Bogu svojih očetov.

35 Poleg tega je Jošíja praznoval pasho Gospodu
v Jeruzalemu. Na štirinajsti dan prvega meseca
so zaklali pashalno jagnje. 2 Postavil je duhovnike
po njihovih zadolžitvah in jih ohrabril, da služijo v
Gospodovi hiši. 3 Lévijevcem, ki so učili ves Izrael, ki
so bili sveti Gospodu, je rekel: »Sveto skrinjo postavite
v hišo, ki jo je zgradil Salomon, Davidov sin, Izraelov
kralj. Ta naj ne bo breme na vaših ramah. Služite
torej Gospodu, svojemu Bogu in njegovemu ljudstvu
Izraelu 4 in pripravite se po hišah svojih očetov, po
svojih skupinah glede na pisanje Izraelovega kralja
Davida in glede na pisanje njegovega sina Salomona.
5 Stojte na svetem kraju, glede na razdelitve družin
očetov, vaših bratov [od] ljudstva, in glede na razdelitev
družin Lévijevcev. 6 Tako zakoljite pashalno jagnje,
se posvetite in pripravite svoje brate, da bodo lahko
storili glede na Gospodovo besedo, po Mojzesovi roki.
7 Jošíja je dal ljudstvu od tropa jagnjeta in kozličke,
vse za pashalne daritve, za vse, ki so bili prisotni,
do številke trideset tisoč in tri tisoč bikcev. To je bilo
od kraljevega imetja. 8 Njegovi princi so voljno dali
ljudstvu, duhovnikom in Lévijevcem. Hilkijá, Zeharjá
in Jehiél, voditelji Božje hiše, so dali duhovnikom za
pashalne daritve dva tisoč in šeststo [glav] majhne
živine in tristo volov. 9 Tudi Konanjá, Šemajá in
Netanél, njegovi bratje in Hašabjá, Jeiél in Jozabád,
vodje Lévijevcev, so dali Lévijevcem za pashalne
daritve pet tisoč [glav] majhne živine in petsto volov.
10 Tako je bila služba pripravljena in duhovniki so stali
na svojem kraju in Lévijevci po svojih skupinah, glede
na kraljevo zapoved. 11 Zaklali so pashalno jagnje
in duhovniki so poškropili kri iz njihovih rok, Lévijevci
pa so jih odrli. 12 Odstranili so žgalne daritve, da bi
jih lahko dali glede na oddelke družin ljudstva, da
darujejo Gospodu, kakor je to zapisano v Mojzesovi
knjigi. In tako so storili z voli. 13 Pashalno jagnje
so pekli z ognjem, glede na odredbo. Toda ostale
svete daritve so kuhali v loncih, v kotlih in v ponvah
in jih naglo razdelili med vse ljudstvo. 14 Potem so
pripravili zase in za duhovnike, ker so bili duhovniki,
Aronovi sinovi, zaposleni pri darovanju žgalnih daritev
in tolšče do noči, zato so Lévijevci pripravili zase
in za duhovnike, Aronove sinove. 15 Pevci, Asáfovi
sinovi, so bili na svojem mestu, glede na zapoved
Davida, Asáfa, Hemána in kraljevega vidca Jedutúna.
Vratarji so čakali pri vsakih velikih vratih. Niso mogli

oditi od svoje službe, kajti njihovi bratje Lévijevci so
pripravljali zanje. 16 Tako je bila vsa Gospodova
služba pripravljena isti dan, da praznujejo pasho in da
darujejo žgalne daritve na Gospodovem oltarju, glede
na zapoved kralja Jošíja. 17 Izraelovi otroci, ki so bili
prisotni, so ob tistem času sedem dni praznovali pasho
in praznik nekvašenega kruha. 18 Nobene pashe ni
bilo podobne tej, ki so jo praznovali v Izraelu, od dni
preroka Samuela niti niso vsi Izraelovi kralji praznovali
takšne pashe, kot so jo praznovali Jošíja, duhovniki,
Lévijevci in ves Juda, Izrael in prebivalci Jeruzalema,
ki so bili prisotni. 19 V osemnajstem letu kraljevanja
Jošíja so praznovali to pasho. 20 Po vsem tem, ko
je Jošíja pripravil tempelj, je prišel gor iz Egipta kralj
Nehu, da se bojuje zoper Kárkemiš pri Evfratu. Jošíja
je odšel ven zoper njega. 21 Toda ta je k njemu poslal
predstavnike, rekoč: »Kaj imam opraviti s teboj, Judov
kralj? Danes nisem prišel zoper tebe, temveč zoper
hišo, s katero imam vojno, kajti Bog mi je zapovedal,
da pohitim. Zadrži se pred vmešavanjem z Bogom, ki
je z menoj, da te on ne uniči.« 22 Kljub temu Jošíja
svojega obraza ni hotel obrniti od njega, temveč se je
preoblekel, da bi se lahko boril z njim in ni prisluhnil
besedam Nehuja iz Božjih ust in je šel, da se bojuje v
dolini Megído. 23 Lokostrelci pa so zadeli kralja Jošíja
in kralj je rekel svojim služabnikom: »Odpeljite me
proč, kajti hudo sem ranjen. 24 Njegovi služabniki so
ga torej vzeli iz tega bojnega voza in ga položili na drug
bojni voz, ki ga je imel. Privedli so ga v Jeruzalem in
umrl je in bil pokopan v enem izmed mavzolejev svojih
očetov. Ves Juda in Jeruzalem je žaloval za Jošíjem.
25 Jeremija je žaloval za Jošíjem in vsi pevci in pevke
so do tega dne v svojih žalostinkah govorili o Jošíju in
jih naredili za odredbo v Izraelu. Glej, zapisane so v
žalostinkah. 26 Torej preostala izmed Jošíjevih dejanj
in njegova dobrota, glede na to, kar je bilo napisano
v Gospodovi postavi 27 in njegova dejanja, prva in
zadnja, glej, zapisana so v knjigi Izraelovih in Judovih
kraljev.

36 Potem je ljudstvo dežele vzelo Jošíjevega sina
Joaháza in ga v Jeruzalemu postavilo [za]
kralja namesto njegovega očeta. 2 Joaház je bil star
triindvajset let, ko je začel kraljevati in v Jeruzalemu je
kraljeval tri mesece. 3 Egiptovski kralj ga je odstavil v
Jeruzalemu in deželo obsodil na sto talentov srebra in
talent zlata. 4 Egiptovski kralj je postavil njegovega
brata Eljakíma [za] kralja nad Judom in Jeruzalemom
ter njegovo ime spremenil v Jojakím. Neho je vzel
njegovega brata Joaháza in ga odvedel v Egipt.
5 Jojakím je bil star petindvajset let, ko je začel
kraljevati in v Jeruzalemu je kraljevati enajst let. Počel
je to, kar je bilo zlo v očeh Gospoda, njegovega
Boga. 6 Zoper njega je prišel gor babilonski kralj
Nebukadnezar in ga zvezal v okove, da ga odvede v
Babilon. 7 Nebukadnezar je v Babilon odnesel tudi
posode Gospodove hiše in jih postavil v svoj tempelj v
Babilonu. 8 Torej preostala izmed Jojakímovih dejanj
in njegove ogabnosti, ki jih je storil in to, kar je bilo
najdeno v njem, glej, ta so zapisana v knjigi Izraelovih
in Judovih kraljev, in namesto njega je zakraljeval
njegov sin Jojahín. 9 Jojahín je bil star osem let, ko je
začel kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval tri mesece
in deset dni. Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih
očeh. 10 Ko je minilo leto, je kralj Nebukadnezar
poslal in ga privedel v Babilon, s čudovitimi posodami
Gospodove hiše in je njegovega brata Sedekíja postavil
[za] kralja nad Judom in Jeruzalemom. 11 Sedekíja
je bil star enaindvajset let, ko je začel kraljevati in
v Jeruzalemu je kraljeval enajst let. 12 Počel je to,
kar je bilo zlo v očeh Gospoda, njegovega Boga in
se ni ponižal pred prerokom Jeremijem, ki je govoril
iz Gospodovih ust. 13 Uprl se je tudi zoper kralja
Nebukadnezarja, ki ga je pripravil, da priseže pri Bogu.
Toda otrdil je svoj vrat in zakrknil svoje srce pred
obrnitvijo h Gospodu, Izraelovemu Bogu. 14 Poleg
tega so se vse vodje izmed duhovnikov in ljudstva zelo
pregrešili za vsemi ogabnostmi poganov in oskrunili
Gospodovo hišo, ki jo je posvetil v Jeruzalemu. 15
Gospod, Bog njihovih očetov je pošiljal k njim po svojih
poslancih, zgodaj vstajal in pošiljal, ker je imel sočutje
do njegovega ljudstva in do njegovih prebivališč. 16
Toda zasmehovali so Božje poslance, prezirali njegove
besede in zlorabljali njegove preroke, dokler ni zoper
njegovo ljudstvo vstal Gospodov bes, dokler tam
ni bilo zdravila. 17 Zato je nadnje privedel kralja
Kaldejcev, ki je njihove mladeniče usmrtil z mečem v hiši
njihovega svetišča in ni imel sočutja nad mladeničem
ali mladenko, starcem ali tistim, ki je sklonjen zaradi
starosti; vse jih je izročil v njegovo roko. 18 Vse posode
Božje hiše, velike in majhne, zaklade Gospodove hiše
in kraljeve zaklade in [zaklade] njegovih princev; vse te
je prinesel v Babilon. 19 Zažgali so Božjo hišo, porušili
jeruzalemsko obzidje, vse palače požgali z ognjem in
uničili vse njegove čudovite posode. 20 Tiste, ki so
pobegnili pred mečem, je odvedel v Babilon, kjer so bili
služabniki njemu in njegovim sinovom do kraljevanja
perzijskega kraljestva, 21 da izpolni Gospodovo besedo
po Jeremijevih ustih, dokler se dežela ne naužije svojih
šabat, kajti dokler leži zapuščena, praznuje šabate,
da izpolni sedemdeset let. 22 Torej v prvem letu
perzijskega kralja Kira, da bi se Gospodova beseda,
govorjena po ustih Jeremija, lahko dovršila, je Gospod
razvnel duha perzijskega kralja Kira, da je naredil

razglas po vsem svojem kraljestvu in ga položil tudi v
pisanje, rekoč: **23** »Tako govori Kir, kralj Perzije: ›Vsa
kraljestva zemlje je Gospod, Bog nebes, izročil meni
in zadolžil me je, da mu zgradim hišo v Jeruzalemu,
ki je v Judeji. Kdo je tukaj med vami izmed vsega
njegovega ljudstva? Gospod, njegov Bog naj bo z njim
in naj ta gre gor.‹«

Ezra

1 Torej v prvem letu perzijskega kralja Kira, da se je
lahko izpolnila Gospodova beseda po Jeremijevih
ustih, je Gospod razvnel duha perzijskega kralja Kira,
da je naredil razglas po vsem svojem kraljestvu in ga
položil tudi v pisanje, rekoč: **2** »Tako govori perzijski
kralj Kir: › Gospod, Bog nebes, mi je izročil vsa
kraljestva zemlje in me zadolžil, da mu zgradim hišo v
Jeruzalemu, ki je v Judeji. **3** Kdo je tam med vami
izmed vsega njegovega ljudstva? Njegov Bog bo z
njim in ta naj gre gor v Jeruzalem, ki je v Judeji in
zgradi hišo Gospodu, Izraelovemu Bogu (on je Bog), ki
je v Jeruzalemu. **4** Kdorkoli pa ostaja na kateremkoli
kraju, kjer začasno biva, naj mu možje iz njegovega
kraja pomagajo s srebrom, z zlatom, z dobrinami in
z živalmi, poleg prostovoljnih daritev za Božjo hišo,
ki je v Jeruzalemu.‹« **5** Potem so vstali vodja očetov
Juda in Benjamina, duhovniki in Lévijevci, z vsemi
tistimi, ki jih je dvignil Božji duh, da gredo gor gradit
Gospodovo hišo, ki je v Jeruzalemu. **6** Vsi, ki so bili
okoli njih, so svoje roke okrepili s posodami iz srebra,
z zlatom, z dobrinami in z živalmi in z dragocenimi
stvarmi, poleg vsega, kar so prostovoljno darovali. **7**
Tudi kralj Kir je prinesel posode iz Gospodove hiše,
ki jih je Nebukadnezar prinesel iz Jeruzalema in jih
postavil v hišo svojih bogov, **8** celo tiste je perzijski
kralj Kir prinesel naprej po roki zakladnika Mitridáta in
jih odštel Judovemu princu Šešbacárju. **9** To je njihovo
število: trideset velikih pladnjev iz zlata, tisoč velikih
pladnjev iz srebra, devetindvajset nožev, **10** trideset
umivalnikov iz zlata, srebrnih umivalnikov druge vrste
štiristo deset in tisoč drugih posod. **11** Vseh posod
iz zlata in iz srebra je bilo pet tisoč štiristo. Vse te je
Šešbacár prinesel gor s tistimi iz ujetništva, ki so bili iz
Babilona privedeni gor v Jeruzalem.

2 Torej to so otroci iz province, ki se je dvignila iz
ujetništva, izmed tistih, ki so bili odvedeni proč, ki jih
je babilonski kralj Nebukadnezar odvedel v Babilon in
so ponovno prišli v Jeruzalem in Judejo, vsak v svoje
mesto, **2** ki so prišli z Zerubabélom: Ješúa, Nehemija,
Serajá, Reelajá, Mordohaj, Bilšán, Mispar, Bigváj,
Rehúm in Baaná. Število mož Izraelovega ljudstva:
3 Paróševih otrok dva tisoč sto dvainsedemdeset; **4**
Šefatjájevih otrok tristo dvainsedemdeset; **5** Aráhovih
otrok sedemsto petinsedemdeset; **6** Pahat Moábovih
otrok, od otrok Ješúa in Joába, dva tisoč osemsto
dvanajst; **7** Elámovih otrok tisoč dvesto štiriinpetdeset;
8 Zatújevih otrok devetsto petinštirideset; **9** Zakájevih
otrok sedemsto šestdeset; **10** Baníjevih, otrok šeststo
dvainštirideset. **11** Bebájevih otrok šeststo triindvajset;
12 Azgádovih otrok tisoč dvesto dvaindvajset; **13**
Adonikámovih otrok šeststo šestinšestdeset; **14**
Bigvájevih otrok dva tisoč šestinpetdeset; **15** Adínovih
otrok štiristo štiriinpetdeset; **16** Atêrjevih otrok, od
Ezekíja, osemindevetdeset; **17** Becájevih otrok tristo
triindvajset; **18** Jorájevih otrok sto dvanajst; **19**
Hašúmovih otrok dvesto triindvajset; **20** Gibárjevih otrok
petindevetdeset; **21** otrok iz Betlehema sto triindvajset;
22 mož iz Netófe šestinpetdeset; **23** mož iz Anatóta sto
osemindvajset; **24** otrok iz Azmáveta dvainštirideset;
25 otrok iz Kirját Aríma, Kefíre in Beeróta sedemsto
triinštirideset; **26** otrok iz Rame in Gabe šeststo
enaindvajset; **27** mož iz Mihmása sto dvaindvajset;
28 mož iz Betela in Aja dvesto triindvajset; **29** otrok
iz Nebója dvainpetdeset; **30** otrok iz Magbíša sto
šestinpetdeset; **31** otrok iz drugega Eláma tisoč dvesto
štiriinpetdeset; **32** otrok iz Haríma tristo dvajset; **33** otrok
iz Loda, Hadída in Onója sedemsto petindvajset; **34**
otrok iz Jerihe tristo petinštirideset; **35** otrok iz Senaája
tri tisoč šeststo trideset. **36** Duhovniki: Jedajájevi
otroci iz Ješúove hiše devetsto triinsedemdeset; **37**
Imêrjevih otrok tisoč dvainpetdeset; **38** Pašhúrjevih
otrok tisoč dvesto sedeminštirideset; **39** Harímovih
otrok tisoč sedemnajst. **40** Lévijevci: otroci Ješúa in
Kadmiéla, od Hodavijájevih otrok štiriinsedemdeset.
41 Pevci: Asáfovih otrok sto osemindvajset. **42**
Otroci vratarjev: Šalúmovi otroci, Atêrjevi otroci,
Talmónovi otroci, Akúbovi otroci, Hatitájevi otroci,
Šobájevi otroci, vseh sto devetintrideset. **43** Netinimci:
Cihájevi otroci, Hasufájevi otroci, Tabaótovi otroci, **44**
Kerósovi otroci, Siáhovi, otroci, Padónovi otroci, **45**
Lebanájevi otroci, Hagabájevi otroci, Akúbovi otroci,
46 Hagábovi otroci, Salmájevi otroci, Hanánovi otroci,
47 Gidélovi otroci, Gaharjevi otroci, Reajájevi otroci, **48**
Recínovi otroci, Nekodájevi otroci, Gazámovi otroci, **49**
Uzájevi otroci, Paséahovi otroci, Besájevi otroci, **50**
Asnájevi otroci, otroci Meunéjcev, otroci Nefuséjcev,
51 Bakbúkovi otroci, Hakufájevi otroci, Harhúrjevi
otroci, **52** Baclútovi otroci, Mehidájevi otroci, Haršájevi
otroci, **53** Barkósovi otroci, Siserájevi otroci, Temahovi
otroci, **54** Necíahovi otroci, Hatifájevi otroci. **55** Otroci
Salomonovih služabnikov: Sotájevi otroci, Soféretovi
otroci, Perudájevi otroci, **56** Jaaláhjevi otroci, Darkónovi
otroci, Gidélovi otroci, **57** Šefatjájevi otroci, Hatílovi
otroci, Pohêret Cebájimovi otroci, Amíjevi otroci. **58**
Vseh Netinimcev in otrok Salomonovih služabnikov
je bilo tristo dvaindevetdeset. **59** In to so bili tisti,
ki so odšli gor iz Tel Melaha, Tel Harše, Kerúba,
Adana in Imêrja, toda niso mogli pokazati hiše svojega
očeta in svojega semena, če so bili iz Izraela: **60**
Delajájevi otroci, Tobijevi otroci, Nekodájevi otroci,
šeststo dvainpetdeset. **61** Izmed otrok duhovnikov:

Habajájevi otroci, Kocovi otroci, otroci Barzilája; ki
si je vzel ženo izmed hčera Gileádca Barzilája in je
bil imenovan po njihovem imenu. 62 Ti so iskali svoj
seznam med tistimi, ki so bili prešteti po rodovniku, toda
niso bili najdeni, zato so bili le-ti, kakor omadeževani,
odstranjeni od duhovništva. 63 In Tirsata jim je rekel,
da naj ne jedo od najsvetejših stvari, dokler ne vstane
duhovnik z Urímom in Tumímom. 64 Celotne skupnosti
je bilo skupaj dvainštirideset tisoč tristo šestdeset, 65
poleg njihovih služabnikov in njihovih služabnic, od
katerih jih je bilo tam sedem tisoč tristo sedemintrideset.
Tam je bilo med njimi dvesto pevcev in pevk. 66
Njihovih konjev je bilo sedemsto šestintrideset, njihovih
mul dvesto petinštirideset, 67 njihovih kamel štiristo
petintrideset in njihovih oslov šest tisoč sedemsto
dvajset. 68 Nekateri izmed vodij očetov so, ko so prišli
v Gospodovo hišo, ki je v Jeruzalemu, prostovoljno
darovali za Božjo hišo, da se ta postavi na njenem
mestu. 69 Po svoji zmožnosti so v delovni sklad
darovali enainšestdeset tisoč darejkov zlata, pet tisoč
funtov srebra in sto duhovniških oblačil. 70 Tako so
duhovniki, Lévijevci, nekateri izmed ljudstva, pevci,
vratarji in Netinimci prebivali v svojih mestih in ves
Izrael v svojih mestih.

3 Ko je prišel sedmi mesec in so bili Izraelovi otroci v
mestih, se je ljudstvo kakor en človek zbralo skupaj
v Jeruzalemu. 2 Potem je vstal Jocadákov sin Ješúa in
njegovi bratje duhovniki in Šealtiélov sin Zerubabél in
njegovi bratje in zgradili so oltar Izraelovemu Bogu, da
na njem darujejo žgalne daritve, kakor je to zapisano
v postavi Mojzesa, Božjega moža. 3 Nad njegovimi
podnožji so postavili oltar, kajti strah je bil nad njimi
zaradi ljudstva tistih dežel. Na njem so darovali žgalne
daritve Gospodu, torej žgalne daritve zjutraj in zvečer.
4 Imeli so tudi šotorski praznik, kakor je ta zapisan in
darovali so dnevne žgalne daritve po številu, glede na
navado, kakor je zahtevala vsakodnevna dolžnost. 5
Potem so darovali nenehno žgalno daritev, tako na
mlaje in ob vseh določenih Gospodovih praznikih,
[tisti], ki so bili posvečeni in od vsakega, ki je voljno
daroval prostovoljno daritev Gospodu. 6 Od prvega
dne sedmega meseca so začeli darovati žgalne daritve
Gospodu. Toda temelj Gospodovega templja še ni bil
položen. 7 Denar so dajali tudi zidarjem in tesarjem; in
hrano, pijačo in olje tistim iz Sidóna in tistim iz Tira, da
iz Libanona pripeljejo cedrova drevesa k morju pri Jopi,
glede na dovoljenje, ki so ga imeli od perzijskega kralja
Kira. 8 Torej v drugem letu svojega prihoda k Božji hiši
v Jeruzalemu, v drugem mesecu, so začeli Šealtiélov
sin Zerubabél, Jocadákov sin Ješúa in preostanek
izmed njihovih bratov duhovnikov in Lévijevcev in vsi
tisti, ki so prišli iz ujetništva v Jeruzalem in določili
so Lévijevce, od dvajset let stare in navzgor, da
poženejo delo Gospodove hiše. 9 Potem so skupaj
vstali Ješúa, s svojimi sinovi in svojimi brati, Kadmiél
in njegovi sinovi, Judovi sinovi, da postavijo delavce
v Božji hiši, Henadádove sinove z njihovimi sinovi in
njihovimi brati Lévijevci. 10 Ko so graditelji položili
temelj Gospodovemu templju, so postavili duhovnike
v njihovi obleki s trobentami in Lévijevce, Asáfove
sinove, s cimbalami, da hvalijo Gospoda, po odredbi
Izraelovega kralja Davida. 11 Peli so skupaj po skupini
v slavljenju in zahvaljevanju Gospodu, ker je dober,
kajti njegovo usmiljenje do Izraela traja večno. In vse
ljudstvo je vriskalo z močnim vzklikanjem, ko so hvalili
Gospoda, ker je bil položen temelj Gospodove hiše. 12
Vendar pa so mnogi izmed duhovnikov in Lévijevcev in
vodij očetov, ki so bili starodavni ljudje, ki so videli prvo
hišo, ko so bili temelji te hiše položeni pred njihovimi
očmi, jokali z močnim glasom in mnogi so zaradi
radosti na glas vzklikali, 13 tako da ljudstvo ni moglo
razločiti glasu radostnega vzklikanja od glasu jokanja
ljudstva, kajti ljudstvo je vzklikalo z glasnim vriskom in
zvok je bilo slišati daleč proč.

4 Torej, ko so Judovi in Benjaminovi nasprotniki slišali,
da so otroci iz ujetništva gradili tempelj Gospodu,
Izraelovemu Bogu, 2 so potem prišli k Zerubabélu
in k vodjem očetov ter jim rekli: »Naj gradimo z
vami, kajti iščemo vašega Boga, kakor ga iščete vi.
Darujemo mu od dni asirskega kralja Asarhadóna, ki
nas je privedel sèm gor.« 3 Toda Zerubabél, Ješúa
in drugi izmed vodij Izraelovih očetov, so jim rekli:
»Ničesar nimate z nami, da gradite hišo našemu Bogu,
temveč bomo mi sami gradili Gospodu, Izraelovemu
Bogu, kakor nam je zapovedal perzijski kralj Kir.« 4
Potem je ljudstvo dežele slabilo roke Judovega ljudstva
in jim oteževalo gradnjo 5 in zoper njih so najeli
svetovalce, da onemogočajo njihov namen vse dni
perzijskega kralja Kira, celo do kraljevanja perzijskega
kralja Dareja. 6 In v kraljevanju Ahasvérja, na začetku
njegovega kraljevanja, so mu napisali obtožbo zoper
prebivalce Juda in Jeruzalema. 7 V dneh Artakserksa
so Bišlám, Mitridát, Tabeél in ostali njihovi družabniki,
pisali Artakserksu, kralju Perzije. Pisanje pisma je bilo
napisano v sirskem jeziku in pojasnjeno v sirskem
jeziku. 8 Kancler Rehúm in pisar Šimšáj sta kralju
Artakserksu napisala pismo zoper Jeruzalem na ta
način. 9 Potem so napisali kancler Rehúm, pisar
Šimšáj in ostali njegovi družabniki, Dinaji, Afarsatkaji,
Tarpelaji, Afarsaji, Arkovci, Babilonci, Susančani, Dehaji
in Elámci, 10 in preostanek narodov, ki jih je veliki in
plemeniti Asenapár privedel čez in nastanil v mestih
Samarije in preostanek, ki so na tej strani reke in itd. 11

To je prepis pisma, ki so ga poslali k njemu, torej kralju
Artakserksu: ›Tvoji služabniki, ljudje na tej strani reke
itd. 12 To bodi znano kralju, da Judje, ki so od tebe
prišli k nam v Jeruzalem, gradijo uporno in slabo mesto
in postavili so njegove zidove in povezali temelje. 13
To bodi sedaj znano kralju, da če bo to mesto zgrajeno
in zidovi ponovno postavljeni, potem ne bodo plačevali
pristojbine, davka in carine in tako boš oškodoval
prihodke kraljev. 14 Torej ker imamo vzdrževanje od
kraljeve palače in to ni primerno za nas, da vidimo
kraljevo nečast, smo zato poslali in potrdili kralju, 15
da bo lahko narejena preiskava v knjigi zapisov tvojih
očetov. Tako boš našel v knjigi zapisov in spoznal,
da je to mesto uporno mesto in škodljivo za kralje in
province in da so snovali vstaje znotraj davnih časov,
zaradi katerega razloga je bilo to mesto uničeno. 16
Potrjujemo kralju, da če bo to mesto ponovno zgrajeno
in njegovi zidovi postavljeni, to pomeni, da ne boš imel
nobenega deleža na tej strani reke.‹ 17 Potem je kralj
poslal odgovor kanclerju Rehúmu, pisarju Šimšáju in
ostalim njegovim družabnikom, ki prebivajo v Samariji
in k drugim preko reke: ›Mir itd. 18 Pismo, ki ste
nam ga poslali, je bilo razločno prebrano pred menoj.
19 Zapovedal sem in narejena je bila preiskava in
najdeno je, da je to mesto od starih časov snovalo
upor zoper kralje in da sta v njem narejena vstaja in
upor. 20 Mogočni kralji so bili tudi nad Jeruzalemom,
ki je vladal nad vsemi deželami onkraj reke in njim
so plačevali pristojbino, davek in carino. 21 Izdajte
sedaj zapoved, da ti možje prenehajo in da to mesto
ne bo zgrajeno, dokler od mene ne bo izdana druga
zapoved. 22 Pazite sedaj, da vam to ne spodleti. Zakaj
bi škoda rasla na škodo kraljev?‹ 23 Torej ko je bil
prepis Artakserksovega pisma prebran pred Rehúmom,
pisarjem Šimšájem in njihovimi družabniki, so v naglici
odšli gor v Jeruzalem k Judom in jih s silo in močjo
pripravili, da odnehajo. 24 Potem je prenehalo delo
Božje hiše, ki je v Jeruzalemu. Tako je prenehalo do
drugega leta kraljevanja perzijskega kralja Dareja.

5 Potem sta preroka, prerok Agej in Zaharija, Idójev
sin, prerokovala Judom, ki so bili v Judeji in
Jeruzalemu, v imenu Izraelovega Boga, celó njim. 2
Potem sta vstala Šealtiélov sin Zerubabél in Jocadákov
sin Ješúa in začela graditi Božjo hišo, ki je v Jeruzalemu
in z njima so bili Božji preroki, ki so jima pomagali.
3 Ob istem času je prišel k njim Tatenáj, voditelj na
tej strani reke in Šetár Boznáj in njihovi družabniki in
so jim rekli tako: »Kdo vam je zapovedal, da zgradite
to hišo in da postavite to obzidje?« 4 Potem smo jih
vprašali na ta način: »Kako je ime možem, ki delajo
to zgradbo?« 5 Toda oko njihovega Boga je bilo nad
Judovimi starešinami, da jim niso mogli storiti, da
odnehajo, dokler zadeva ni prišla k Dareju. In potem
so glede te zadeve po pismu vrnili odgovor. 6 Prepis
pisma, ki so ga Tatenáj, voditelj na tej strani reke in
Šetár Boznáj in njegovi družabniki Afarsahejci, ki so
bili na tej strani reke, poslali kralju Dareju. 7 Poslali so
mu pismo, v katerem je bilo napisano takole: ›Kralju
Dareju, ves mir. 8 Bodi to znano kralju, da smo šli v
judejsko provinco, k hiši vélikega Boga, ki je zgrajena
z velikimi kamni in tramove polagajo v zidove in to
delo hitro napreduje in uspeva v njihovih rokah. 9
Potem smo vprašali te starešine in jim rekli tako: ›Kdo
vam je zapovedal, da gradite to hišo in da postavite te
zidove?‹ 10 Vprašali smo jih tudi za njihova imena, da
ti potrdimo, da lahko napišemo imena mož, ki so bili
glavni izmed njih. 11 In tako so nam vrnili odgovor,
rekoč: ›Mi smo služabniki Boga nebes in zemlje in
gradimo hišo, ki je bila zgrajena teh mnogo let nazaj,
ki jo je veliki Izraelov kralj zgradil in postavil. 12 Toda
potem ko so naši očetje dražili Boga nebes do besa,
jih je dal v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja,
Kaldejca, ki je uničil to hišo in ljudstvo odvedel proč v
Babilon. 13 Toda v prvem letu babilonskega kralja Kira
je isti kralj Kir izdal odlok, da se gradi ta Božja hiša. 14
Tudi posode iz zlata in srebra iz Božje hiše, ki jih je
Nebukadnezar vzel iz templja, ki je bil v Jeruzalemu in
jih prenesel v babilonski tempelj, te je kralj Kir vzel
iz babilonskega templja in izročene so bile nekomu,
katerega ime je bilo Šešbacár, ki ga je postavil za
voditelja 15 in mu rekel: ›Vzemi te posode, pojdi,
odnesi jih v tempelj, ki je v Jeruzalemu in naj bo Božja
hiša zgrajena na svojem mestu.‹ 16 Potem je prišel isti
Šešbacár in položil temelj Božji hiši, ki je v Jeruzalemu
in od tega časa celo do sedaj je ta v gradnji in še ni
dokončana. 17 Zdaj torej, če se to zdi dobro kralju, naj
se preišče v kraljevi zakladni hiši, ki je tam v Babilonu,
če je to tako, da je bil izdan odlok kralja Kira, da se
zgradi to Božjo hišo v Jeruzalemu in naj nam kralj
pošlje svojo voljo glede te zadeve.‹‹

6 Potem je kralj Darej izdal odlok in narejena je bila
preiskava v hiši zvitkov, kjer so bili v Babilonu
shranjeni zakladi. 2 In tam pri Ahmeti, v palači, ki je v
provinci Medijcev, je bil najden zvitek in v njem je bil
tako zapisan zapis: 3 ›V prvem letu kralja Kira je isti
kralj Kir izdal odlok glede Božje hiše v Jeruzalemu:
›Naj bo hiša zgrajena, kraj, kjer so darovali daritve in
naj bodo njeni temelji trdno položeni. Njena višina [naj
bo] šestdeset in njena širina šestdeset komolcev, 4 s
tremi vrstami velikih kamnov in vrsto iz novih tramov in
stroški naj bodo poravnani iz kraljeve hiše. 5 Tudi zlate
in srebrne posode Božje hiše, ki jih je Nebukadnezar

vzel iz templja, ki je v Jeruzalemu in jih prenesel v
Babilon, naj bodo povrnjene in ponovno prinesene
v tempelj, ki je v Jeruzalemu, vsako na svoj kraj in
[naj] jih prinesejo v Božjo hišo.‹ 6 ›Sedaj torej Tatenáj,
voditelj onkraj reke, Šetár Boznáj in vaši družabniki,
Afarsahejci, ki so onkraj reke, bodite daleč od tam.
7 Pustite delo te Božje hiše. Naj voditelj Judov in
starešine Judov zgradijo to Božjo hišo na njenem
kraju. 8 Poleg tega izdajam odlok, kaj boste naredili
starešinam teh Judov za zgradbo te Božje hiše, da
bodo od kraljevih dobrin, celó od davka onkraj reke,
nemudoma izplačani stroški tem možem, da ne bodo
ovirani. 9 In to, kar potrebujejo, tako mlade bikce
kakor ovne in jagnjeta za žgalne daritve Bogu nebes,
pšenico, sol, vino in olje, glede na določilo duhovnikov,
ki so v Jeruzalemu, naj jim bo to čisto gotovo dano
dan za dnem, 10 da bodo lahko darovali žrtvovanje
prijetnih vonjav Bogu nebes in molili za življenje kralja
in njegovih sinov. 11 Prav tako sem izdal odlok, da
kdorkoli bo predrugačil to besedo, naj bo tram izvlečen
dol iz njegove hiše in naj bo postavljen pokonci; naj bo
tisti obešen nanj in naj bo zaradi tega njegova hiša
narejena za gnojišče. 12 In Bog, ki je svojemu imenu
storil, da prebiva tam, naj uniči vse kralje in ljudstvo,
ki bo svojo roko položilo, da spremenijo in uničijo
to Božjo hišo, ki je v Jeruzalemu. Jaz, Darej, sem
zapovedal ta odlok. Naj bo hitro uresničen.‹ 13 Potem
so Tatenáj, voditelj na tej strani reke, Šetár Boznáj
in njihovi družabniki tako hitro storili glede na to, kar
je kralj Darej poslal. 14 Starešine Judov so gradili in
uspevali po prerokovanju prerokov Ageja in Idójevega
sina Zaharija. Gradili so in to končali glede na zapoved
Izraelovega Boga in glede zapovedi Kira, Dareja in
Artakserksa, kralja Perzije. 15 Ta hiša je bila končana
na tretji dan meseca adárja, ki je bil v šestem letu
kraljevanja kralja Dareja. 16 Izraelovi otroci, duhovniki,
Lévijevci in preostanek otrok iz ujetništva, so z radostjo
praznovali posvetitev te Božje hiše. 17 Pri posvetitvi
te Božje hiše so darovali sto bikcev, dvesto ovnov,
štiristo jagnjet. In za daritev za greh za ves Izrael
dvanajst kozlov, glede na število Izraelovih rodov. 18
Postavili so duhovnike v svojih oddelkih in Lévijevce
po svojih skupinah za Božjo službo, ki je v Jeruzalemu,
kakor je to zapisano v Mojzesovi knjigi. 19 Otroci
iz ujetništva so praznovali pasho na štirinajsti dan
prvega meseca. 20 Kajti duhovniki in Lévijevci so bili
skupaj posvečeni, vsi izmed njih so bili čisti in zaklali
so pashalno jagnje za vse otroke iz ujetništva in za
njihove brate duhovnike in zase. 21 Izraelovi otroci,
ki so ponovno prišli iz ujetništva in vsi tisti, ki so se
ločili pred umazanostjo poganov dežele, da iščejo
Gospoda, Izraelovega Boga, so jedli 22 in z radostjo so
sedem dni praznovali praznik nekvašenega kruha, kajti
Gospod jih je naredil radostne in obrnil srce asirskega
kralja k njim, da okrepi njihove roke v delu pri Božji hiši
Izraelovega Boga.

7 Torej po teh stvareh, v kraljevanju perzijskega kralja
Artakserksa, je Ezra, sin Serajája, sinú Azarjája,
sinú Hilkijája, 2 sinú Šalúma, sinú Cadóka, sinú
Ahitúba, 3 sinú Amarjája, sinú Azarjája, sinú Merajóta,
4 sinú Zerahjája, sinú Uzíja, sinú Bukíja, 5 sinú Abišúa,
sinú Pinhása, sinú Eleazarja, sinú Arona, vélikega
duhovnika; 6 ta Ezra odšel gor iz Babilona. Ta je bil vešč
pisar v Mojzesovi postavi, ki jo je dal Gospod, Izraelov
Bog. In kralj mu je zagotovil vse njegove zahteve, glede
na roko Gospoda, njegovega Boga, nad njim. 7 In
tam so šli gor nekateri izmed Izraelovih otrok in izmed
duhovnikov, Lévijevcev, pevcev, vratarjev in Netinimcev
v Jeruzalem, v sedmem letu kralja Artakserksa. 8 V
petem mesecu je ta prišel v Jeruzalem, kar je bilo v
sedmem letu kralja. 9 Kajti na prvi dan prvega meseca
je začel iti gor iz Babilona, in na prvi dan petega
meseca je prišel v Jeruzalem, glede na dobro roko
njegovega Boga nad njim. 10 Kajti Ezra je pripravil
svoje srce, da išče Gospodovo postavo in da jo
izpolnjuje in da v Izraelu uči zakone in sodbe. 11 Torej
to je kopija pisma, ki ga je kralj Artakserks izročil Ezru,
duhovniku, pisarju, celó pisarju besed Gospodovih
zapovedi in njegovih zakonov Izraelu. 12 ›Artakserks,
kralj kraljev, duhovniku Ezru, pisarju postave Boga iz
nebes, popoln mir itd. 13 Izdajam odlok, da vsi izmed
Izraelovega ljudstva in izmed njegovih duhovnikov in
Lévijevcev v mojem območju, ki so voljni po svoji lastni
svobodni volji, da gredo gor v Jeruzalem, gredo s
teboj. 14 Ker si poslan od kralja in od njegovih sedmih
svetovalcev, da poizveš glede Juda in Jeruzalema,
glede na postavo svojega Boga, ki je v tvoji roki 15 in
da odneseš srebro in zlato, ki so ga kralj in njegovi
svetovalci velikodušno darovali Izraelovemu Bogu,
katerega prebivališče je v Jeruzalemu 16 in vse srebro
in zlato, ki ga lahko najdeš po vsej babilonski provinci
s prostovoljnimi daritvami ljudstva in duhovnikov,
prostovoljno darovanega za hišo njihovega Boga, ki
je v Jeruzalemu, 17 da boš s tem denarjem lahko
naglo kupil bikce, ovne, jagnjeta, z njihovimi jedilnimi
daritvami in njihovimi pitnimi daritvami in jih daroval
na oltarju hiše svojega Boga, ki je v Jeruzalemu. 18
In karkoli se bo zdelo dobro tebi in tvojim bratom, da
storite s preostankom srebra in zlata, to storite po volji
svojega Boga. 19 Tudi posode, ki so ti dane za službo
hiše svojega Boga, te izroči pred Bogom Jeruzalema.
20 Karkoli več bo treba za hišo tvojega Boga, kar boš
imel priložnost dati, daj to iz kraljeve zakladne hiše. 21
Jaz, torej jaz, kralj Artakserks, izdajam odlok vsem

zakladnikom, ki so onkraj reke, da karkoli bo duhovnik
Ezra, pisar postave nebeškega Boga, zahteval od vas,
naj bo to naglo storjeno, 22 do sto talentov srebra in
do sto mer pšenice in do sto čebrov vina in do sto kadi
olja, soli pa brez predpisa. 23 Karkoli je zapovedano
od Boga iz nebes, naj bo to marljivo storjeno za hišo
Boga iz nebes, kajti zakaj bi bil bes zoper kraljestvo
kralja in njegovih sinov? 24 Prav tako vam potrjujemo,
da glede kateregakoli izmed duhovnikov in Lévijevcev,
pevcev, vratarjev, Netinimcev ali služabnikov te Božje
hiše, to ne bo zakonito, da bi nanje naložili pristojbino,
davek in carino. 25 Ti pa Ezra, po modrosti svojega
Boga, ki je v tvoji roki, postavi oblastnike in sodnike, ki
bodo lahko sodili vse ljudstvo, ki je onkraj reke [Evfrat],
vse takšne, ki poznajo zakone tvojega Boga; in učite
tiste, ki jih ne poznajo. 26 Kdorkoli pa ne bo izpolnjeval
postave tvojega Boga in kraljeve postave, naj bo nad
njim naglo izvršena sodba, bodisi je to s smrtjo ali
izgnanstvom ali zaplembo dobrin ali z ujetništvom.‹
27 Blagoslovljen bodi Gospod, Bog naših očetov, ki
je takšno stvar, kot je ta, položil na kraljevo srce, da
olepša Gospodovo hišo, ki je v Jeruzalemu 28 in mi
razširil usmiljenje pred kraljem in njegovimi svetovalci
in pred vsemi mogočnimi kraljevimi princi. In okrepljen
sem bil, ko je bila roka Gospoda, mojega Boga, nad
menoj in iz Izraela sem zbral skupaj vodilne može, da
gredo gor z menoj.

8 Ti so torej vodje njihovih očetov in to je rodovnik
tistih, ki so z menoj odšli gor iz Babilona, v
kraljevanju kralja Artakserksa. 2 Od Pinhásovih sinov
Geršóm. Od Itamárjevih sinov Daniel. Od Davidovih
sinov Hatúš. 3 Od Šehanjájevih sinov, od Paróševih
sinov Zeharjá, in z njim je bilo po rodovniku preštetih
sto petdeset moških. 4 Od Pahat Moábovih sinov
Eljoenáj, Zerahjájev sin in z njim dvesto moških. 5
Od Šehanjájevih sinov Jahaziélov sin in z njim tristo
moških. 6 Tudi od Adínovih sinov Jonatanov sin Ebed
in z njim petdeset moških. 7 Od Elámovih sinov
Ataljájin sin Ješajá in z njim sedemdeset moških. 8
Od Šefatjájevih sinov Mihaelov sin Zebadjá in z njim
osemdeset moških. 9 Od Joábovih sinov Jehiélov
sin Obadjá in z njim dvesto osemnajst moških. 10
Od Šelomítovih sinov Josifjájev sin in z njim sto
šestdeset moških. 11 Od Bebájevih sinov Bebájev
sin Zeharjá in z njim osemindvajset moških. 12 Od
Azgádovih sinov Katánov sin Johanán in z njim sto
deset moških. 13 Od zadnjih sinov Adonikáma, katerih
imena so ta: Elifélet, Jeiél, Šemajá in z njimi šestdeset
moških. 14 Tudi od Bigvájevih sinov Utáj in Zabúd in z
njima sedemdeset moških. 15 Zbral sem jih skupaj
k reki, ki teče proti Ahaváju in tam smo tri dni ostali
v šotorih in opazoval sem ljudstvo in duhovnike, pa
tam nisem našel nobenega izmed Lévijevih sinov. 16
Potem sem poslal po Eliézerja, po Ariéla, po Šemajája,
po Elnatána, po Jaríba, po Elnatána, po Natána,
po Zeharjá in po Mešuláma, vodilne može. Tudi po
Jojaríba in po Elnatána, razumna moža. 17 Poslal
sem jih z zapovedjo k Idóju, vodju pri kraju Kasífja
in povedal sem jim, kaj naj rečejo Idóju in njegovim
bratom Netinimcem na kraju Kasífja, da naj bi k nam
privedli služabnike za hišo našega Boga. 18 Z dobro
roko našega Boga nad nami so nam privedli razumnega
moža izmed Mahlíjevih sinov, sinú Lévijevega, sinú
Izraelovega in Šerebjá z njegovimi sinovi in njegovimi
brati, osemnajst; 19 in Hašabjá in z njim Ješajá izmed
Meraríjevih sinov, njegove brate in njegove sinove,
dvajset. 20 Tudi od Netinimcev, ki so jih David in
princi določili za službo Lévijevcem, dvesto in dvajset
Netinimcev. Vsi izmed njih so bili določeni po imenu.
21 Potem sem tam, pri reki Ahavá, razglasil post, da bi
se lahko užalostili pred našim Bogom, da od njega
iščemo pravo pot za sebe in za svoje malčke in za
vse svoje imetje. 22 Kajti sram me je bilo, da od
kralja zahtevam četo vojakov in konjenikov, da nam
pomagajo zoper sovražnika na poti, ker smo kralju
govorili, rekoč: »Roka našega Boga je za dobro nad
vsemi tistimi, ki ga iščejo, toda njegova moč in njegov
bes sta proti vsem tem, ki ga zapustijo.« 23 Tako smo
se postili in glede tega iskali svojega Boga in on je bil
izprošen od nas. 24 Potem sem ločil dvanajst izmed
vodij duhovnikov: Šerebjája, Hašabjája in deset od
njihovih bratov z njimi 25 in jim odtehtal srebro, zlato
in posode, celó daritev hiše našega Boga, ki so jih
kralj, njegovi svetovalci, njegovi poveljniki in ves tam
prisoten Izrael, darovali. 26 V njihove roke sem celo
odtehtal šeststo petdeset talentov srebra in sto talentov
srebrnih posod in sto talentov zlata, 27 tudi dvajset
umivalnikov iz zlata za tisoč darejkov in dve posodi
iz finega bakra, dragoceni kakor zlato. 28 Rekel sem
jim: »Vi ste sveti Gospodu. Tudi posode so svete in
srebro in zlato sta prostovoljno darovana Gospodu,
Bogu vaših očetov. 29 Pazite in varujte jih, dokler jih ne
stehtamo pred vodji duhovnikov in Lévijevcev in vodji
Izraelovih očetov v Jeruzalemu, v sobah Gospodove
hiše.« 30 Tako so duhovniki in Lévijevci vzeli težo
srebra, zlata in posod, da jih prinesejo v Jeruzalem, v
hišo našega Boga. 31 Potem smo se na dvanajsti dan
prvega meseca odpravili od reke Ahavá, da gremo
v Jeruzalem in roka našega Boga je bila nad nami
in osvobodil nas je iz roke sovražnika in takih, ki ob
poti prežijo v zasedi. 32 In prišli smo v Jeruzalem ter
tam ostali tri dni. 33 Torej na četrti dan so bile po roki
Urijájevega sina Meremóta, duhovnika, srebro, zlato in
posode stehtane v hiši našega Boga in z njim je bil

Pinhásov sin Eleazar in z njim sta bila Lévijevca Ješúov
sin Jozabád in Binújev sin Noádja, 34 po številu in po
teži vsake in vsa teža je bila ob tistem času zapisana.
35 Tudi otroci tistih, ki so bili odvedeni proč, ki so prišli
iz ujetništva, so darovali žgalne daritve Izraelovemu
Bogu: dvanajst bikcev za ves Izrael, šestindevetdeset
ovnov, sedeminsedemdeset jagnjet, dvanajst kozlov za
daritev za greh. Vse to je bila žgalna daritev Gospodu.
36 Kraljeva naročila so izročili kraljevim poročnikom in
voditeljem na tej strani reke in ti so podpirali ljudstvo in
Božjo hišo.

9 Torej ko so bile te stvari narejene, so prišli k
meni princi, rekoč: »Izraelsko ljudstvo, duhovniki in
Lévijevci se [še] niso oddvojili od ljudstva dežel. Počnejo
glede na njihove ogabnosti, celó [ogabnosti] Kánaancev,
Hetejcev, Perizéjcev, Jebusejcev, Amóncev, Moábcev,
Egipčanov in Amoréjcev. 2 Kajti vzeli so izmed njihovih
hčera zase in za svoje sinove, tako da se je sveto
seme pomešalo z ljudstvom teh dežel. Da, roka princev
in vladarjev je bila vodilna v tem prekršku.« 3 Ko
sem slišal to stvar, sem pretrgal svoje ogrinjalo in svoj
plašč in si pulil lase svoje glave in iz svoje brade ter
se osupel usedel. 4 Potem so bili zbrani k meni vsi,
ki so trepetali ob besedah Izraelovega Boga zaradi
prestopka tistih, ki so bili odvedeni proč; in osupel sem
sedel do večerne daritve. 5 Ob večerni daritvi pa sem
se dvignil od svoje potrtosti in s svojo pretrgano obleko
in ogrinjalom padel na svoja kolena in razprostrl svoje
roke h Gospodu, svojemu Bogu 6 in rekel: »Oh moj
Bog, osramočen sem in zardevam, da bi dvignil svoj
obraz k tebi, moj Bog. Kajti naše krivičnosti so narasle
nad našo glavo in naš prestopek je zrasel do nebes. 7
Od dni svojih očetov smo bili v velikem prekršku do
tega dne in zaradi svojih krivičnosti smo bili mi, naši
kralji in naši duhovniki izročeni v roko kraljev dežel,
meču, ujetništvu, plenu in zmedenosti obraza, kakor je
to ta dan. 8 Sedaj je bila za kratek čas milost pokazana
od Gospoda, svojega Boga, da nam pusti ostanek,
da pobegne in da nam da klin na njegovem svetem
prostoru, da nam naš Bog lahko razsvetli naše oči in
nam da majhno poživitev v naše suženjstvo. 9 Kajti bili
smo sužnji, vendar nas Bog v našem suženjstvu ni
zapustil, temveč je k nam razširil usmiljenje v očeh
perzijskih kraljev, da nam da poživitev, da postavimo
hišo našega Boga, da popravimo njena opustošenja in
da nam da zid v Judu in v Jeruzalemu. 10 In sedaj, oh
naš Bog, kaj bomo rekli po tem? Kajti zapustili smo
tvoje zapovedi, 11 ki si nam jih zapovedal po svojih
služabnikih prerokih, rekoč: ›Dežela, v katero greste,
da jo posedete, je nečista dežela z nečistostjo ljudstva
dežel, z njihovimi ogabnostmi, ki so jih napolnili od
enega konca do drugega s svojo nečistostjo. 12 Zdaj
torej ne dajajte svojih hčera njihovim sinovom niti ne
jemljite njihovih hčera [za] svoje sinove niti ne iščite
njihovega miru ali njihovega premoženja na veke,
da boste lahko močni in jedli dobro od dežele in jo
zapustili v dediščino svojim otrokom na veke.‹ 13 Po
vsem tem, kar je prišlo nad nas zaradi naših zlih dejanj
in zaradi našega velikega prekrška, glede na to, da
nas je naš Bog manj kaznoval, kakor zaslužijo naše
krivičnosti in nam dal takšno osvoboditev, kakor je
ta, 14 ali naj bi ponovno prelomili tvoje zapovedi in
se pridružili v sorodstvo z ljudstvom teh ogabnosti?
Mar ne boš jezen na nas, dokler nas ne použiješ, tako
da tukaj ne bi bilo ne ostanka niti pobeglih? 15 Oh
Gospod, Izraelov Bog, ti si pravičen, kajti mi ostajamo,
čeprav pobegli, kakor je to ta dan. Glej, mi smo pred
teboj v svojih prestopkih, kajti zaradi tega ne moremo
stati pred teboj.«

10 Torej ko je Ezra molil in ko je priznaval, jokal in
se metal dol pred Božjo hišo, se je tam k njemu
iz Izraela zbrala zelo velika skupnost mož, žena in
otrok, kajti ljudstvo je zelo hudo jokalo. 2 Jehiélov sin
Šehanjája, eden izmed Elámovih sinov, je odgovoril in
Ezru rekel: »Pregrešili smo se zoper svojega Boga in si
jemali tuje žene izmed ljudstva dežele, vendar je sedaj
v Izraelu upanje glede te stvari. 3 Sedaj torej sklenimo
zavezo s svojim Bogom, da odslovimo vse žene in
tiste, ki so se rodili od njih, glede na nasvet mojega
gospoda in tistih, ki trepetajo ob zapovedi našega
Boga. In to naj bo storjeno glede na postavo. 4 Vstani,
kajti ta zadeva pripada tebi. Tudi mi bomo s teboj. Bodi
odločnega poguma in to naredi.« 5 Potem je Ezra
vstal in pripravil vodilne duhovnike, Lévijevce in ves
Izrael, da prisežejo, da bodo storili glede na to besedo.
In so prisegli. 6 Potem je Ezra vstal izpred Božje
hiše in odšel v sobo Eljašíbovega sina Johanána. Ko
je prišel tja, ni jedel kruha niti pil vode, kajti žaloval
je zaradi prestopka tistih, ki so bili odvedeni proč.
7 Naredili so razglas po vsej Judeji in Jeruzalemu,
vsem otrokom iz ujetništva, da naj se skupaj zberejo
v Jeruzalemu. 8 In da kdorkoli ne bo hotel priti v
treh dneh, glede na nasvet princev in starešin, bo
vse njegovo imetje zaseženo in on sam oddvojen od
skupnosti tistih, ki so bili odvedeni proč. 9 Potem
so se v treh dneh vsi možje iz Juda in Benjamina
zbrali skupaj v Jeruzalemu. To je bil deveti mesec, na
dvanajsti dan meseca, in vse ljudstvo je sedelo na
ulici Božje hiše in trepetalo zaradi te zadeve in zaradi
velikega dežja. 10 Duhovnik Ezra je vstal in jim rekel:
»Pregrešili ste se in si vzeli tuje ženske, da povečate
Izraelov prekršek. 11 Zdaj torej naredite priznanje
Gospodu, Bogu svojih očetov in storite njegovo voljo in

se ločite od ljudstva dežele in od tujih žena.« 12 Potem
je vsa skupnost odgovorila in z močnim glasom rekla:
»Kakor si rekel, tako moramo storiti.« 13 Toda ljudstva
je mnogo in to je čas obilnega dežja in mi nismo
zmožni stati zunaj niti to ni delo enega dne ali dveh,
kajti mnogo nas je, ki smo se pregrešili v tej stvari. 14
Naj sedaj naši voditelji vse skupnosti vstanejo in naj
vsi, ki so si v naših mestih vzeli tuje žene, pridejo ob
določenih časih in z njimi starešine iz vsakega mesta
in njihovi sodniki, dokler kruti bes našega Boga zaradi
te zadeve ne bo odvrnjen od nas. 15 Samo Asaélov
sin Jonatan in Tikvájev sin Jahzejá sta bila zaposlena
okoli te zadeve. Mešulám in Lévijevec Šabetáj pa sta
jima pomagala. 16 Otroci ujetništva so storili tako.
Duhovnik Ezra z nekaterimi vodilnimi očeti, po hiši
njihovih očetov in vsi izmed njih po njihovih imenih, so
se oddvojili in se usedli na prvi dan desetega meseca,
da preiščejo zadevo. 17 In z vsemi možmi, ki so si
vzeli tuje žene, so zaključili do prvega dne prvega
meseca. 18 Med sinovi duhovnikov so bili najdeni,
da so si vzeli tuje žene, namreč od Ješúvovih sinov
Jocadákov sin in njegovi bratje Maasejá, Eliézer, Jaríb
in Gedaljá. 19 Dali so svoje roke, da bodo odslovili
svoje žene in ker so bili krivi, so darovali ovna od tropa
za svoj prekršek. 20 Izmed Imêrjevih sinov Hananí in
Zebadjá. 21 Izmed Harímovih sinov Maasejá, Elija,
Šemajá, Jehiél in Uzíjah. 22 Izmed Pašhúrjevih sinov
Eljoenáj, Maasejá, Jišmaél, Netanél, Jozabád in Elasá.
23 Tudi izmed Lévijevcev: Jozabád, Šimí, Kelajá (isti
je Kelitá), Petahjá, Juda in Eliézer. 24 Tudi izmed
pevcev Eljašíb in izmed vratarjev Šalúm, Telem in
Urí. 25 Poleg tega od Izraela izmed Paróševih sinov
Ramjá, Malkijá, Mijamín, Eleazar, Malkijá in Benajá. 26
Izmed Elámovih sinov Matanjá, Zeharjá, Jehiél, Abdí,
Jeremót in Elijá. 27 Izmed Zatújevih sinov Eljoenáj,
Eljašíb, Matanjá, Jeremót, Zabád in Azizá. 28 Tudi
izmed Bebájevih sinov Johanán, Hananjá, Zabáj in
Atláj. 29 Izmed Baníjevih sinov Mešulám, Malúh, Adajá,
Jašúb, Šeál in Ramót. 30 Izmed Pahat Moábovih
sinov Adná, Kelál, Benajá, Maasejá, Matanjá, Becalél,
Binúj in Manáse. 31 In izmed Harímovih sinov Eliézer,
Jišijá, Malkijá, Šemajá, Šimón, 32 Benjamin, Malúh in
Šemarjá. 33 Izmed Hašúmovih sinov Matenáj, Matatá,
Zabád, Elifélet, Jeremáj, Manáse in Šimí. 34 Izmed
Baníjevih sinov Maadáj, Amrám, Uél, 35 Benajá,
Bedjá, Keluhí, 36 Vanjá, Meremót, Eljašíb, 37 Matanjá,
Matenáj, Jaasáj, 38 Baní, Binúj, Šimí, 39 Šelemjá,
Natána, Adajá, 40 Mahnadbáj, Šašáj, Šaráj, 41 Azarél,
Šelemjá, Šemarjá, 42 Šalúm, Amarjá in Jožef. 43
Izmed Nebójevih sinov Jeiél, Matitjá, Zabád, Zebiná,
Jadáj, Joél in Benajá. 44 Vsi ti so si vzeli tuje žene in
nekateri izmed njih so imeli žene, s katerimi so imeli
otroke.

Nehemija

1 Besede Nehemija, Hahaljájevega sina. Pripetilo se
je v mesecu kislévu, v dvajsetem letu, medtem ko
sem bil v palači Suze, **2** da je prišel Hananí, eden izmed
mojih bratov, on in nekateri možje iz Juda. Vprašal
sem jih glede Judov, ki so pobegnili, ki so preostali
od ujetništva in glede Jeruzalema. **3** Rekli so mi:
»Ostanek, ki je ostal od ujetništva, tam v provinci, je v
veliki stiski in graji. Prav tako je porušeno jeruzalemsko
obzidje in njegova velika vrata so požgana z ognjem.«
4 In pripetilo se je, ko sem slišal te besede, da sem
se usedel, jokal in žaloval določene dni in se postil
ter molil pred Bogom nebes **5** in rekel: »Rotim te, oh
Gospod Bog nebes, veliki in strašni Bog, ki ohranja
zavezo in usmiljenje za tiste, ki ga ljubijo in obeležujejo
njegove zapovedi. **6** Naj bo tvoje uho sedaj pozorno in
tvoje oči odprte, da boš lahko slišal molitev svojega
služabnika, ki jo sedaj molim pred teboj podnevi in
ponoči zaradi tvojih služabnikov, Izraelovih otrok in
priznavam grehe Izraelovih otrok, ki smo jih zagrešili
zoper tebe. Tako jaz, kakor hiša mojega očeta smo
grešili. **7** Zoper tebe smo postopali zelo izprijeno in se
nismo držali zapovedi niti zakonov niti sodb, ki si jih
zapovedal svojemu služabniku Mojzesu. **8** Spomni se,
rotim te, besede, ki jo zapoveduješ svojemu služabniku
Mojzesu, rekoč: › Če grešite, vas bom razkropil na tuje,
med narode. **9** Toda če se obrnete k meni in se držite
mojih zapovedi in jih izpolnjujete, čeprav bi bili izmed
vas vrženi v najbolj oddaljen del neba, jih bom vendar
zbral od tam in jih privedel na kraj, ki sem ga izbral, da
tam postavim svoje ime.‹ **10** Torej ti so tvoji služabniki
in tvoje ljudstvo, ki si jih odkupil s svojo veliko oblastjo
in s svojo močno roko. **11** Oh Gospod, rotim te, naj bo
sedaj tvoje uho pozorno k molitvi tvojega služabnika in
k molitvi tvojih služabnikov, ki se želijo bati tvojega
imena. Prosim te, naredi svojega služabnika ta dan
uspešnega in zagotovi mu usmiljenje pred očmi tega
človeka.« Kajti bil sem kraljevi dvorni točaj.

2 Pripetilo se je v mesecu nisánu, v dvanajstem letu
kralja Artakserksa, da je bilo pred njim vino. Vzel
sem vino in ga izročil kralju. Torej poprej v njegovi
prisotnosti nisem bil žalosten. **2** Zato mi je kralj rekel:
»Zakaj je tvoje obličje žalostno, ker vidim, da nisi
bolan? To ni nič drugega kakor bridkost srca.« Potem
sem bil zelo boleče prestrašen **3** in rekel kralju: »Naj
kralj živi na veke. Zakaj naj bi moje obličje ne bilo
žalostno, ko [pa] mesto, kraj mavzolejev mojih očetov,
leži opustošeno in so njegova velika vrata požgana z
ognjem?« **4** Potem mi je kralj odgovoril: »Za kaj delaš
zahtevo?« Tako sem molil k Bogu nebes. **5** Kralju
sem rekel: »Če kralju ugaja in je tvoj služabnik našel
naklonjenost v tvojem pogledu, da bi me hotel poslati v
Judejo, v mesto mavzolejev mojih očetov, da ga lahko
zgradim.« **6** Kralj mi je rekel (tudi kraljica je sedela
ob njem): »Kako dolgo bo trajalo tvoje potovanje?
In kdaj se boš vrnil?« Tako je kralju ugajalo, da me
pošlje, in določil sem mu čas. **7** Poleg tega sem kralju
rekel: »Če to ugaja kralju, naj mi bodo dana pisma,
za voditelje onkraj reke, da me lahko pošljejo preko,
dokler ne pridem v Judejo, **8** in pismo Asáfu, čuvaju
kraljevega gozda, da mi bo lahko dal les, da naredim
bruna za velika vrata palače, ki so spadala k hiši in
za mestno obzidje in za hišo, v katero bom vstopil.«
In kralj mi je zagotovil, glede na dobro roko mojega
Boga nad menoj. **9** Potem sem prišel k voditeljem
preko reke in jim dal kraljeva pisma. Torej kralj je z
menoj poslal vojne poveljnike in konjenike. **10** Ko sta
Sanbalát Horónčan in služabnik Tobija, Amónec, slišala
o tem, ju je to silno užalostilo, da je tja prišel človek,
da išče blaginjo Izraelovih otrok. **11** Tako sem prišel v
Jeruzalem in bil tam tri dni. **12** Vstal sem ponoči, jaz
in nekaj malega mož z menoj. Niti nisem nobenemu
možu povedal, kaj je Bog položil na moje srce, da
storim pri Jeruzalemu. Niti ni bila z menoj nobena žival,
razen živali, na kateri sem jahal. **13** Ponoči sem odšel
ven pri Dolinskih velikih vratih, celo pred zmajevim
vodnjakom in do gnojne odprtine in ogledal sem si
jeruzalemske zidove, ki so bili porušeni in njegova
velika vrata, ki so bila požgana z ognjem. **14** Potem sem
odšel naprej do velikih studenčnih vrat in do kraljevega
ribnika, toda tam ni bilo prostora za žival, ki je bila
pod menoj, da gre mimo. **15** Potem sem ponoči odšel
gor, poleg potoka in gledal obzidje in se obrnil nazaj
in vstopil pri velikih dolinskih vratih in tako sem se
vrnil. **16** Vladarji niso vedeli, kam sem odšel ali kaj
sem storil, niti do tega trenutka tega še nisem povedal
Judom, niti duhovnikom, niti plemičem, niti vladarjem,
niti preostalim, ki so opravljali delo. **17** Potem sem jim
rekel: »Vi vidite stisko, v kateri smo, kako Jeruzalem
leži opustošen in so njegova velika vrata požgana z
ognjem. Pridite in gradimo jeruzalemsko obzidje, da
ne bomo več v grajo.« **18** Potem sem jim povedal
o roki svojega Boga, ki je bila dobra nad menoj, kot
tudi kraljeve besede, ki mi jih je govoril. Rekli so:
»Vzdignimo se in gradimo.« Tako so okrepili svoje roke
za to dobro delo. **19** Toda ko so Sanbalát Horónčan in
služabnik Tobija, Amónec in Arabec Gešem to slišali,
so se smejali do norčevanja, nas prezirali in rekli:
»Kaj je ta stvar, ki jo počnete. Ali se hočete upreti
zoper kralja?« **20** Potem sem jim odgovoril in jim rekel:
»Bog nebes, on nas bo naredil uspešne, zato bomo

mi, njegovi služabniki, vstali in gradili. Toda vi nimate
deleža niti pravice niti spomina v Jeruzalemu.«

3 Potem je vstal Eljašíb, véliki duhovnik, s svojimi
brati duhovniki in zgradili so Ovčja velika vrata.
Posvetili so jih in vstavili vrata, celo do stolpa Mea so
to posvetili, do Hananélovega stolpa. **2** Poleg njega so
gradili možje iz Jerihe. Poleg njih je gradil Imríjev sin
Zahúr. **3** Toda Ribja velika vrata so gradili Senaájevi
sinovi, ki so tudi položili njena bruna in postavili njena
vrata, njene ključavnice in njene zapahe. **4** Poleg njih je
popravljal Meremót, Urijájev sin, Kocov sin. Poleg njih
je popravljal Mešulám, Berehjájev sin, Mešezabélov
sin. In poleg njih Baanájev sin Cadók. **5** Poleg njih
so popravljali Tekójčani, toda njihovi plemiči svojih
vratov niso pristavili k delu njihovega Gospoda. **6**
Poleg tega sta Stara velika vrata popravljala Jojadá,
sin Paséaha in Mešulám, Besodjájev sin. Položila sta
njena bruna in postavila njena vrata in njene ključavnice
in njene zapahe. **7** Poleg njiju so popravljali Gibeónec
Melatjá in Meronočán Jadón, možje iz Gibeóna in
iz Micpe, do prestola voditelja na tej strani reke. **8**
Poleg njega je popravljal Uziél, Harhajájev sin izmed
zlatarjev. Poleg njega je popravljal tudi Hananjá, sin
enega izmed lekarnarjev in Jeruzalem so utrdili do
širokega zidu. **9** Poleg njih je popravljal Hurov sin
Refajá, vladar polovice Jeruzalema. **10** Poleg njega
je popravljal Harumáfov sin Jedajája, celo nasproti
svoje hiše. Poleg njega je popravljal Hašabnejájev
sin Hatúš. **11** Harímov sin Malkijája in Pahat Moábov
sin Hašúb sta popravljala drug kos in stolp talilne
peči. **12** Poleg njega je popravljal Lohéšev sin Šalúm,
vladar polovice Jeruzalema, on in njegove hčere. **13**
Dolinska velika vrata so popravljali Hanún in prebivalci
Zanóaha. Zgradili so jih in postavili njena vrata, njene
ključavnice in njene zapahe in tisoč komolcev na
obzidju do Gnojnih velikih vrat. **14** Toda Gnojna velika
vrata je popravljal Rehábov sin Malkijáj, vladar dela
Bet Kerema. Zgradil jih je, postavil njena vrata, njene
ključavnice in njene zapahe. **15** Toda Studenčna velika
vrata je popravljal Kolhozéjev sin Šalún, vladar dela
Micpe. On je to zgradil, pokril in postavil njena vrata,
njene ključavnice in njene zapahe in zid ribnika Síloa,
poleg kraljevega vrta in do stopnic, ki gredo dol od
Davidovega mesta. **16** Za njim je popravljal Azbúkov sin
Nehemija, vladar polovice Bet Cura, do kraja nasproti
Davidovih mavzolejev in do ribnika, ki je bil narejen in
do hiše mogočnega. **17** Za njim so popravljali Lévijevci,
Baníjev sin Rehúm. Poleg njega je na svojem delu
popravljal Hašabjá, vladar polovice Keíle. **18** Za njim
so popravljali njihovi bratje, Henadádov sin Bavaj,
vladar polovice Keíle. **19** Poleg njega je popravljal
Ješúajev sin Ecer, vladar Micpe, drug del nasproti
vzpona do orožarne, ob [delu, kjer se] zid obrne. **20**
Za njim je Zabájev sin Baruh vneto popravljal drugi
kos, od [dela, kjer se] zid obrne, do vrat hiše vélikega
duhovnika Eljašíba. **21** Za njim je drug del popravljal
Meremót, Urijájev sin, Kocov sin, od vrat Eljašíbove
hiše, celo do konca Eljašíbove hiše. **22** Za njim so
popravljali duhovniki, možje ravnine. **23** Za njim sta
nasproti njuni hiši popravljala Benjamin in Hašúb. Za
njima je ob njegovi hiši popravljal Azarjá, Maasejájev
sin, sin Ananjája. **24** Za njim je popravljal Henadádov
sin Binúj, drug del od Azarjájeve hiše do [dela, kjer se]
zid obrne, celo do vogala. **25** Uzájev sin Palál nasproti
[dela, kjer se] zid obrne in stolpa, ki se nahaja zunaj
kraljeve velike hiše, ki je bila ob dvorišču ječe. Za
njim Paróšev sin Pedajá. **26** Poleg tega so Netinimci
prebivali v Ofelu, do kraja nasproti Vodnih velikih vrat
proti vzhodu in stolpa, ki se nahaja zunaj. **27** Za njimi
so Tekójčani popravljali drug del, nasproti velikemu
stolpu, ki leži zunaj, celo do ofelskega obzidja. **28**
Od zgoraj, iznad Konjskih velikih vrat so popravljali
duhovniki, vsak nasproti svoji hiši. **29** Za njimi je
popravljal Imêrjev sin Cadók nasproti svoji hiši. Za
njim je popravljal tudi Šehanjájev sin Šemajá, čuvaj
Vzhodnih velikih vrat. **30** Za njim je drug del popravljal
Šelemjájev sin Hananjá in Hanún, šesti Caláfov sin.
Za njim je popravljal Berehjájev sin Mešulám nasproti
svoje sobe. **31** Za njim je popravljal zlatarjev sin Malkijá
do kraja Netinimcev in trgovcev, nasproti velikih vrat
Mifkada in do vzpona vogala. **32** Med vzponom vogala,
do Ovčjih velikih vrat, so popravljali zlatarji in trgovci.

4 Toda pripetilo se je, da ko je Sanbalát slišal, da
smo gradili zid, da je bil besen in polastilo se ga
je veliko ogorčenje in zasmehoval je Jude. **2** Pred
svojimi brati in vojsko Samarije je spregovoril ter rekel:
»Kaj počno ti slabotni Judje? Mar se bodo utrdili? Mar
bodo žrtvovali? Mar bodo končali v [enem] dnevu? Mar
bodo oživili kamne iz kupov smeti, ki so požgane?«
3 Torej Amónec Tobija je bil ob njem in rekel: »Celo
to, kar so zgradili, če gre gor lisjak, bo torej porušil
njihov kamniti zid.« **4** Prisluhni, oh naš Bog, kajti mi
smo prezirani. Obrni njihovo grajo na njihovo lastno
glavo in jih daj za plen v deželi ujetništva **5** in ne pokrij
njihove krivičnosti in naj njihov greh ne bo izbrisan
izpred tebe, kajti do jeze so te izzivali pred graditelji. **6**
Tako smo gradili obzidje in vse obzidje je bilo združeno
skupaj do njegove polovice, kajti ljudstvo je imelo um,
da dela. **7** Toda pripetilo se je, da ko so Sanbalát,
Tobija, Arabci, Amónci in Ašdódčani slišali, da so
bili zidovi Jeruzalema postavljeni in da so se vrzeli
začele zapolnjevati, potem so bili zelo besni **8** in
vsi skupaj so skovali zaroto, da pridejo in se borijo
zoper Jeruzalem in da to ovirajo. **9** Kljub temu smo

naredili svojo molitev k svojemu Bogu in podnevi ter
ponoči zaradi njih postavili stražo. 10 Juda je rekel:
»Moč nosilcev bremen je oslabela in tam je veliko
smeti, tako, da nismo zmožni graditi obzidja.« 11 Naši
nasprotniki pa so rekli: »Ne bodo vedeli niti videli,
dokler ne pridemo v sredo mednje in jih pobijemo in
povzročimo, da delo preneha.« 12 Pripetilo pa se je,
ko so prišli Judje, ki so prebivali poleg njih, da so nam
desetkrat rekli: »Iz vseh krajev, od koder se boste vrnili
k nam, bodo oni nad vami.« 13 Zato sem postavil
na nižjih mestih za obzidjem in na višjih mestih, sem
celo postavil ljudstvo po njihovih družinah, z njihovimi
meči, njihovimi sulicami in njihovimi loki. 14 Pogledal
sem, vstal in rekel plemičem, vladarjem in ostalemu
ljudstvu: »Ne bojte se jih. Spominjajte se Gospoda, ki
je velik in strašen in borite se za svoje brate, svoje
sinove in svoje hčere, svoje žene in svoje hiše.« 15
Pripetilo se je, ko so naši sovražniki slišali, da nam
je bilo to znano in je Bog njihovo namero privedel v
nič, da smo se vsi izmed nas vrnili k obzidju, vsak k
svojemu delu. 16 Pripetilo se je od tega časa naprej,
da je polovica mojih služabnikov delala na delu, druga
polovica pa je držala sulice, ščite, loke in brezrokavne
verižne srajce in vladarji so bili zadaj za vso Judovo
hišo. 17 Tisti, ki so gradili na obzidju in tisti, ki so nosili
bremena, s tistimi, ki so prenašali, vsak je z eno roko
opravljal delo, z drugo roko pa je držal orožje. 18 Kajti
graditelji so gradili tako, da je imel vsakdo svoj meč
opasan ob svoji strani. Tisti, ki je trobil na šofar, pa je
bil poleg mene. 19 Rekel sem plemičem, vladarjem in
ostalemu ljudstvu: »Delo je veliko in obsežno, mi pa
smo na obzidju ločeni, eden daleč od drugega. 20 Na
katerem mestu torej zaslišite glas šofarja, krenite tja
k nam. Naš Bog se bo boril za nas.« 21 Tako smo
se trudili na delu. Polovica izmed njih je sulice držala
od jutranjega vzhoda do pojavitve zvezd. 22 Prav
tako sem ljudstvu istočasno rekel: »Naj vsak s svojim
služabnikom prenočuje znotraj Jeruzalema, da nam
bodo ponoči lahko straža in se trudili podnevi.« 23 Tako
niti jaz, niti moji bratje, niti moji služabniki, niti ljudje na
straži, ki so mi sledili, nihče izmed nas ni odložil svojih
oblačil, razen, da jih je vsak slekel za pranje.

5 Tam je bilo veliko vpitje ljudstva in njihovih žena
zoper njihove brate Jude. 2 Kajti tam so bili, ki so
rekli: »Nas, naših sinov in naših hčera je mnogo. Zato
zanje zbiramo žito, da bomo lahko jedli in živeli.« 3 Tam
so bili tudi nekateri, ki so rekli: »Zaradi pomanjkanja
smo zastavili svoje dežele, vinograde in hiše, da
bi lahko kupili žito.« 4 Tam so bili tudi, ki so rekli:
»Izposodili smo si denar za kraljevi davek in to [za
ceno] naših dežel in vinogradov. 5 Vendar je sedaj
naše meso kakor meso naših bratov, naši otroci kakor
njihovi otroci. Glej, svoje sinove prinašamo v sužnost
in svoje hčere, da bodo služabnice in nekatere izmed
naših hčera so že privedene v sužnost. Niti to ni v naši
moči, da jih odkupimo, kajti drugi možje imajo naše
dežele in vinograde.« 6 Bil sem zelo jezen, ko sem
slišal njihovo vpitje in te besede. 7 Potem sem se
posvetoval s seboj in oštel plemiče in vladarje ter jim
rekel: »Vi terjate obresti, vsakdo od svojega brata.« In
zoper njih sem postavil velik zbor. 8 Rekel sem jim:
»Po svoji zmožnosti smo odkupili svoje brate Jude, ki
so bili prodani poganom. Vi pa boste celo prodajali
svoje brate? Ali naj bi bili oni prodani nam?« Potem
so ohranili svoj mir in nič niso našli, da bi odgovorili.
9 Prav tako sem rekel: »To ni dobro, kar delate. Ali
ne bi morali hoditi v strahu našega Boga zaradi graje
poganov, naših sovražnikov? 10 Tudi jaz in moji bratje
in moji služabniki bi lahko od njih terjali denar in žito.
Prosim vas, prenehajmo s tem oderuštvom. 11 Povrnite
jim, prosim vas, celo ta dan, njihove dežele, njihove
vinograde, njihove oljčne nasade in njihove hiše, tudi
stoti del denarja in od žita, vina in olja, ki ste jih vzeli
od njih.« 12 Potem so rekli: »Povrnili jim bomo in
ničesar ne bomo zahtevali od njih. Storili bomo tako,
kakor praviš.« Potem sem poklical duhovnike in od
njih vzel prisego, da bi storili glede na to obljubo. 13
Prav tako sem stresel svoje naročje in rekel: »Tako
naj Bog iztrese vsakega človeka iz njegove hiše in
od njegovega truda, ki ne izpolni te obljube, celo tako
bo iztresen in izpraznjen.« In vsa skupnost je rekla:
»Amen« in hvalili so Gospoda. In ljudstvo je storilo
glede na to obljubo. 14 Poleg tega od časa, ko sem bil
določen, da bi bil njihov voditelj v Judovi deželi, od
dvajsetega leta, celo do dvaintridesetega leta kralja
Artakserksa, to je dvanajst let, jaz in moji bratje nismo
jedli kruha od voditelja. 15 Toda prejšnji voditelji, ki so
bili pred menoj, so bili v breme ljudstvu in so od njih
jemali kruh in vino, poleg štiridesetih šeklov srebra.
Da, celo njihovi služabniki so vladali nad ljudstvom.
Toda zaradi Božjega strahu jaz nisem tako storil. 16
Da, prav tako sem nadaljeval pri delu tega obzidja niti
nismo kupili nobene zemlje in vsi moji služabniki so bili
zbrani tja k delu. 17 Poleg tega jih je bilo pri moji mizi
sto petdeset izmed Judov in vladarjev, poleg tistih, ki
so prišli k nam izmed poganov, ki so okoli nas. 18 Torej
tega, kar je bilo dnevno pripravljeno zame, je bilo: en
vol in šest izbranih ovc. Tudi perjad je bila pripravljena
zame in enkrat na deset dni izbor vseh vrst vina.
Vendar za vse to nisem zahteval kruha od voditelja,
ker je bilo suženjstvo težko nad tem ljudstvom. 19 Misli
name, moj Bog, za dobro, glede na vse, kar sem storil
za to ljudstvo.

6 Pripetilo se je torej, ko so Sanbalát, Tobija, Arabec
Gešem in ostali izmed naših sovražnikov slišali, da
sem zgradil obzidje in da v njem ni ostalo nobene vrzeli
(čeprav ob tistem času nisem postavil duri na velika
vrata) **2** da sta Sanbalát in Gešem poslala k meni,
rekoč: »Pridi, skupaj se srečajmo v eni izmed vasi, na
ravnini Onó.« Toda mislila sta mi storiti vragolijo. **3**
K njima sem poslal poslance, rekoč: »Jaz opravljam
veliko delo, tako da ne morem priti dol. Zakaj bi delo
prenehalo, medtem ko ga zapustim in pridem dol k
vama?« **4** Vendar sta štirikrat poslala k meni na ta
način, jaz pa sem jima odgovoril na isti način. **5** Potem
je Sanbalát petič k meni poslal svojega služabnika
na podoben način, z odprtim pismom v svoji roki, **6**
v katerem je bilo zapisano: »Med pogani se govori
in Gašmu pravi to, da se ti in Judje mislite upreti,
kajti zaradi tega razloga gradiš obzidje, da bi lahko
postal njihov kralj, glede na te besede. **7** Določil si tudi
preroke, da o tebi oznanjajo v Jeruzalemu, rekoč: ›
Tam je kralj v Judu.‹ In sedaj bo to sporočeno kralju,
glede teh besed. Pridite torej sedaj in skupaj sprejmimo
nasvet.« **8** Potem sem poslal k njemu, rekoč: »Tukaj se
niso storile nobene takšne stvari, kot ti praviš, temveč
si jih hlinil iz svojega lastnega srca.« **9** Kajti oni vsi so
nas prestrašili, rekoč: »Njihove roke bodo oslabele od
dela, da to ne bo končano.« Sedaj torej, oh Bog, okrepi
moje roke. **10** Zatem sem prišel v hišo Šemajája, sinú
Delajája, sinú Mehetabéla, ki je bil zaprt. Rekel je:
»Skupaj se srečajva v hiši Boga, znotraj templja in
zapriva vrata templja, kajti prišli bodo, da te ubijejo.
Da, ponoči bodo prišli, da te ubijejo.« **11** Rekel sem:
»Ali naj bi takšen človek, kakor sem jaz, bežal? In kdo
je tam, ki bi kakor sem jaz, šel v tempelj, da reši svoje
življenje? Ne bom šel noter.« **12** Glej, zaznal sem, da
ga ni poslal Bog, temveč, da je to prerokbo proglasil
zoper mene, kajti najela sta ga Tobija in Sanbalát. **13**
Zato je bil najet, da bi bil jaz prestrašen in tako storil in
grešil in da bi lahko imela stvar za hudobno poročilo,
da bi me lahko grajala. **14** Moj Bog, misli na Tobija
in Sanbaláta glede na ta njuna dela in na prerokinjo
Noádjo in ostale preroke, ki so me hoteli postaviti v
strah. **15** Tako je bilo obzidje končano petindvajseti
dan meseca elúla, v dvainpetdesetih dneh. **16** Pripetilo
se je, da ko so vsi naši sovražniki slišali o tem in so
vsi pogani, ki so bili okoli nas, videli te stvari, so bili
zelo potrti v svojih lastnih očeh, kajti zaznali so, da
je bilo to delo izvršeno od našega Boga. **17** Poleg
tega so v tistih dneh Judovi plemiči poslali mnogo
pisem Tobiju in pisma od Tobija so prihajala k njim. **18**
Kajti v Judu so bili mnogi, ki so mu prisegli, ker je bil
zet Aráhovega sina Šehanjája in njegov sin Johanán
je vzel hčer Berehjájevega sina Mešuláma. **19** Pred
menoj so poročali tudi njegova dobra dejanja in mu
izrekli moje besede. In Tobija je pošiljal pisma, da me
postavi v strah.

7 Pripetilo se je torej, ko je bilo obzidje zgrajeno
in sem postavil vrata in so bili določeni vratarji,
pevci in Lévijevci, **2** da sem dal svojemu bratu
Hananíju in Hananjáju, vladarju palače, zadolžitev
nad Jeruzalemom, kajti ta je bil zvest mož in bolj
kot mnogi se je bal Boga. **3** Rekel sem jima: »Naj
velika vrata Jeruzalema ne bodo odprta, dokler ne bo
sonce vroče. Medtem ko stojijo poleg, naj vrata zaprejo
in jih zapahnejo. Določite straže izmed prebivalcev
Jeruzalema, vsakogar na svojo stražo in vsakdo naj bo
nasproti svoji hiši.« **4** Torej mesto je bilo prostrano
in veliko. Toda ljudstva v njem je bilo malo in hiše
niso bile zgrajene. **5** Moj Bog je na moje srce položil,
da zberem skupaj plemiče, vladarje in ljudstvo, da bi
bili lahko prešteti po rodovniku. Našel sem seznam
rodovnika izmed tistih, ki so prišli najprej gor in v njem
našel zapisano: **6** ›To so otroci province, ki je šla gor iz
ujetništva, od tistih, ki so bili odvedeni, ki jih je odvedel
babilonski kralj Nebukadnezar in so ponovno prišli v
Jeruzalem in v Judejo, vsak v svoje mesto, **7** ki so
prišli z Zerubabélom, Ješúom, Nehemijem, Azarjájem,
Raamjájem, Nahamánijem, Mordohajem, Bilšánom,
Mispéretom, Bigvájem, Nehumom in Baanájem. Število,
pravim, izmed mož Izraelovega ljudstva je bilo tole:
8 Paróševih otrok dva tisoč sto dvainsedemdeset.
9 Šefatjájevih otrok tristo dvainsedemdeset. **10**
Aráhovih otrok šeststo dvainpetdeset. **11** Pahat
Moábovih otrok, od otrok Ješúa in Joába, dva tisoč
osemsto in osemnajst. **12** Elámovih otrok tisoč
dvesto štiriinpetdeset. **13** Zatújevih otrok osemsto
petinštirideset. **14** Zakájevih otrok sedemsto šestdeset.
15 Binújevih otrok šeststo oseminštirideset. **16** Bebájevih
otrok šeststo osemindvajset. **17** Azgádovih otrok
dva tisoč tristo dvaindvajset. **18** Adonikámovih
otrok šeststo sedeminšestdeset. **19** Bigvájevih
otrok dva tisoč sedeminšestdeset. **20** Adínovih
otrok šeststo petinpetdeset. **21** Atêrjevih otrok, od
Ezekija, osemindevetdeset. **22** Hašúmovih otrok tristo
osemindvajset. **23** Becájevih otrok tristo štiriindvajset.
24 Harífovih otrok sto dvanajst. **25** Gibeónovih
otrok petindevetdeset. **26** Mož iz Betlehema in
Netófe sto oseminosemdeset. **27** Mož iz Anatóta sto
osemindvajset. **28** Mož iz Bet Azmáveta dvainštirideset.
29 Mož iz Kirját Jearíma, Kefíre in Beeróta sedemsto
triinštirideset. **30** Mož iz Rame in Gebe šeststo
enaindvajset. **31** Mož iz Mihmása sto dvaindvajset. **32**
Mož iz Betela in Aja sto triindvajset. **33** Mož iz drugega
Nebója dvainpetdeset. **34** Otrok iz drugega Eláma
tisoč dvesto štiriinpetdeset. **35** Harímovih otrok tristo

dvajset. 36 Jerihovih otrok tristo petinštirideset. 37
Otrok iz Loda, Hadída in Onója sedemsto enaindvajset.
38 Otrok iz Senaája tri tisoč devetsto trideset. 39
Duhovniki: Jedajájevih otrok iz Ješúove hiše devetsto
triinsedemdeset. 40 Imêrjevih otrok tisoč dvainpetdeset.
41 Pašhúrjevih otrok tisoč dvesto sedeminštirideset.
42 Harímovih otrok tisoč sedemnajst. 43 Lévijevci:
Ješúovih otrok, od Kadmiéla in Hodavjájevih otrok
štiriinsedemdeset. 44 Pevci: Asáfovih otrok sto
oseminštirideset. 45 Vratarji: Šalúmovih otrok, Atêrjevih
otrok, Talmónovih otrok, Akúbovih otrok, Hatitájevih
otrok in Šobájevih otrok sto osemintrideset. 46
Netinimci: Cihájevi otroci, Hasufájevi otroci, Tabaótovi
otroci, 47 Kerósovi otroci, Siájevi otroci, Padónovi otroci,
48 Lebanájevi otroci, Hagabájevi otroci, Salmájevi
otroci, 49 Hanánovi otroci, Gidélovi otroci, Gaharjevi
otroci, 50 Reajájevi otroci, Recínovi otroci, Nekodájevi
otroci, 51 Gazámovi otroci, Uzájevi otroci, Paséahovi
otroci, 52 Besájevi otroci, Meunimovi otroci, Nefiséjevi
otroci, 53 Bakbúkovi otroci, Hakufájevi otroci, Harhúrjevi
otroci, 54 Baclitovi otroci, Mehidájevi otroci, Haršájevi
otroci, 55 Barkósovi otroci, Siserájevi otroci, Temahovi
otroci, 56 Necíahovi otroci in Hatifájevi otroci. 57 Otroci
Salomonovih služabnikov: Sotájevi otroci, Soféretovi
otroci, Peridájevi otroci, 58 Jaalájevi otroci, Darkónovi
otroci, Gidélovi otroci, 59 Šefatjájevi otroci, Hatílovi
otroci, Pohêret Cebájimovi otroci in Amónovi otroci. 60
Vseh Netinimcev in otrok Salomonovih služabnikov,
je bilo tristo dvaindevetdeset. 61 In ti so bili tisti, ki
so tudi odšli gor iz Tel Melaha, Tel Hareše, Kerúba,
Adóna in Imêrja. Toda niso mogli pokazati hiše svojega
očeta niti svojega semena, če so bili iz Izraela.
62 Delajájevih otrok, Tobijevih otrok, Nekodájevih
otrok šeststo dvainštirideset. 63 Izmed duhovnikov:
Habajájevi otroci, Kocovi otroci in otroci Barzilája, ki je
vzel eno izmed hčera Gileádca Barzilája za ženo in je
bil imenovan po njihovem imenu. 64 Ti so iskali svoj
seznam med tistimi, ki so bili prešteti po rodovniku,
toda ta ni bil najden. Zato so bili kakor onesnaženi,
odstranjeni od duhovništva. 65 Tirsata jim je rekel, da
naj ne jedo od najsvetejših stvari, dokler tam ne vstane
duhovnik z urimom in tumimom. 66 Celotne skupnosti
skupaj je bilo dvainštirideset tisoč tristo šestdeset, 67
poleg njihovih slug in njihovih dekel, od katerih jih
je bilo tam sedem tisoč tristo sedemintrideset. Imeli
so dvesto petinštirideset pevcev in pevk. 68 Njihovih
konj sedemsto šestintrideset, njihovih mul dvesto
petinštirideset, 69 njihovih kamel štiristo petintrideset in
šest tisoč sedemsto dvajset oslov. 70 Nekateri izmed
vodij očetov so darovali k delu. Tirsata je dal v zaklad
tisoč darejkov zlata, petdeset umivalnikov in petsto
trideset duhovniških oblačil. 71 Nekateri izmed vodij
očetov so dali v zaklad za delo dvajset tisoč darejkov
zlata in dva tisoč dvesto funtov srebra. 72 Tega, kar
je dalo ostalo ljudstvo, je bilo dvajset tisoč darejkov
zlata, dva tisoč funtov srebra in sedeminšestdeset
duhovniških oblačil. 73 Tako so duhovniki, Lévijevci,
vratarji, pevci, nekateri izmed ljudstva, Netinimci in
ves Izrael prebivali v svojih mestih. Ko je prišel sedmi
mesec, so bili Izraelovi otroci v svojih mestih.‹

8 Vse ljudstvo se je zbralo skupaj kakor en mož
na ulici, ki je bila pred vodnimi velikimi vrati
in spregovorili so pisarju Ezru, da prinese knjigo
Mojzesove postave, ki jo je Gospod zapovedal Izraelu.
2 Duhovnik Ezra je na prvi dan sedmega meseca
postavo prinesel pred skupnost tako mož kakor žena
in vseh tistih, ki so lahko slišali z razumevanjem. 3
Bral je tam pred ulico, ki je bila pred vodnimi velikimi
vrati od jutra do sredine dneva, pred možmi in ženami
in tistimi, ki so lahko razumeli. Ušesa vsega ljudstva
so bila pozorna na knjigo postave. 4 Pisar Ezra je
stal na leseni prižnici, ki so jo naredili za ta namen.
Poleg njega so na njegovi desni roki stali: Matitjá,
Šemaá, Anajá, Urijá, Hilkijá in Maasejá, na njegovi levi
roki pa: Pedajá, Mišaél, Malkijá, Hašúm, Hašbadána,
Zeharjá in Mešulám. 5 Ezra je odprl knjigo v pogledu
vsega ljudstva (kajti on je bil nad vsem ljudstvom);
in ko jo je odprl, je vse ljudstvo vstalo. 6 Ezra je
blagoslovil Gospoda, vélikega Boga. In vse ljudstvo je
z dviganjem svojih rok odgovarjalo: »Amen, amen.«
In sklonili so svoje glave ter oboževali Gospoda s
svojimi obrazi k tlom. 7 Tudi Ješúa, Baní, Šerebjá,
Jamín, Akúb, Šabetáj, Hodijá, Maasejá, Kelitá, Azarjá,
Jozabád, Hanán, Pelajá in Lévijevci so storili ljudstvu,
da je razumelo postavo in ljudstvo je stalo na svojem
mestu. 8 Tako so razločno brali v knjigi Božje postave
in dali pomen in jim storili, da razumejo branje. 9
Nehemija, ki je Tirsata in pisar Ezra, duhovnik in
Lévijevci, ki so učili ljudstvo, so vsemu ljudstvu rekli:
»Ta dan je svet Gospodu, svojemu Bogu; ne žalujte
niti ne jokajte.« Kajti vse ljudstvo je jokalo, ko so slišali
besede postave. 10 Potem jim je rekel: »Pojdite svojo
pot, jejte tolščo, pijte sladko in pošljite deleže tistim,
za katere ni ničesar pripravljenega, kajti ta dan je
svet našemu Gospodu. Niti ne bodite žalostni, kajti
Gospodova radost je vaša moč.« 11 Tako so Lévijevci
umirili vse ljudstvo, rekoč: »Ohranite svoj mir, kajti dan
je svet. Niti ne bodite užaloščeni.« 12 In vse ljudstvo
je odšlo svojo pot, da jedo in da pijejo in da pošljejo
deleže in da naredijo veliko veselje, ker so razumeli
besede, ki so jim bile naznanjene. 13 Na drugi dan so
bili zbrani skupaj vodje očetov izmed vsega ljudstva,
duhovniki in Lévijevci, k pisarju Ezru, celo da razumejo
besede iz postave. 14 In našli so zapisano v postavi, ki

jo je Gospod zapovedal po Mojzesu, da naj bi Izraelovi
otroci na praznik sedmega meseca prebivali v šotorih
15 in da naj bi objavili in razglasili po vseh svojih
mestih in v Jeruzalemu, rekoč: »Pojdite naprej na goro
in naberite oljčne mladike, borove mladike, mirtine
mladike, mladike palm in mladike debelih dreves, da
naredite šotore, kakor je to pisano.« 16 Tako je ljudstvo
šlo naprej in jih prineslo in si naredilo šotore, vsak na
strehi svoje hiše, na svojih dvorih, na dvorih Božje hiše,
na ulici Vodnih velikih vrat in na ulici Efrájimovih velikih
vrat. 17 Vsa skupnost izmed teh, ki so ponovno prišli iz
ujetništva, si je naredila šotore in sedela pod šotori,
kajti od dni Nunovega sina Ješúa do tega dne Izraelovi
otroci niso tako storili. In tam je bilo zelo veliko veselje.
18 Tudi dan za dnem, od prvega dne do zadnjega dne,
je bral v knjigi Božje postave. Praznovanje so imeli
sedem dni, na osmi dan pa je bil slovesen zbor, glede
na običaj.

9 Torej na štiriindvajseti dan tega meseca so se
Izraelovi otroci zbrali s postom in z vrečevinami
in prstjo na sebi. 2 Izraelovo seme se je ločilo od
vseh tujcev in stali so ter priznavali svoje grehe in
krivičnosti svojih očetov. 3 Vstali so na svojem kraju
in brali v knjigi postave Gospoda, svojega Boga,
eno četrtino dneva. Drugo četrtino pa so priznavali
in oboževali Gospoda, svojega Boga. 4 Tedaj so
vstali na stopnicah izmed Lévijevcev: Ješúa, Baní,
Kadmiél, Šebanjá, Buní, Šerebjá, Baní in Kenáni in z
močnim glasom vpili h Gospodu, svojemu Bogu. 5
Potem so Lévijevci Ješúa, Kadmiél, Baní, Hašabnejá,
Šerebjá, Hodijá, Šebanjá in Petahjá rekli: »Vstanite
in blagoslavljajte Gospoda, svojega Boga, na veke
vekov in blagoslovljeno bodi tvoje veličastno ime, ki
je vzvišeno nad vsem blagoslavljanjem in hvalo.« 6
Ti, celó ti sam si Gospod. Naredil si nebo in nebesa
nebes, z vso njihovo vojsko, zemljo in vse stvari,
ki so na njej, morja in vse, kar je v njih in ti jih
vse ohranjaš in nebeška vojska te obožuje. 7 Ti
si Gospod Bog, ki je izbral Abrama in ga privedel
naprej iz Ura Kaldejcev in si mu dal ime Abraham. 8
Njegovo srce si pred seboj našel zvesto in z njim si
sklenil zavezo, da daš deželo Kánaancev, Hetejcev,
Amoréjcev, Perizéjcev, Jebusejcev in Girgašéjcev, da
jo daš, pravim, njegovemu semenu in izvršil si svoje
besede, kajti pravičen si. 9 Videl si stisko naših očetov
v Egiptu in prisluhnil njihovemu vpitju pri Rdečem
morju 10 in pokazal si znamenja in čudeže na faraonu
in na vseh njegovih služabnikih in na vsemu ljudstvu
njegove dežele, kajti ti veš, da so ponosno postopali
zoper njih. Tako si si pridobil ime, kakor je to ta dan.
11 Pred njimi si razdelil morje, tako da so šli skozi
sredo morja po suhi deželi. Njihove preganjalce si
vrgel v globine kakor kamen v sredo mogočnih vodá.
12 Poleg tega si jih podnevi vodil z oblačnim stebrom
in ponoči z ognjenim stebrom, da bi jim dal svetlobo
na poti, po kateri naj bi šli. 13 Ti si tudi prihajal dol
na goro Sinaj in govoril z njimi iz nebes in jim dajal
prave sodbe in resnične postave, dobre zakone in
zapovedi. 14 Dal si jim spoznati svoj sveti šabat in
jim zapovedal predpise, zakone in postave, po roki
svojega služabnika Mojzesa 15 in dajal si jim kruh iz
nebes za njihovo lakoto in zanje si za njihovo žejo
privedel vodo iz skale in jim obljubljal, da naj bi šli
in vzeli v last deželo, ki si jim jo prisegel, da jim jo
daš. 16 Toda oni in naši očetje so ponosno postopali in
otrdili svoje vratove in niso prisluhnili tvojim zapovedim
17 in odklonili so ubogati niti niso razmišljali o tvojih
čudežih, ki si jih storil med njimi, temveč so otrdili
svoje vratove in v svojem uporu so določili poveljnika,
da se vrnejo k svojemu suženjstvu. Toda ti si Bog,
pripravljen odpustiti, milostljiv in usmiljen, počasen za
jezo in velike prijaznosti in jih nisi zapustil. 18 Da, ko
so si naredili ulito tele in rekli: »To je tvoj Bog, ki te je
privedel iz Egipta, « in počeli so veliko izzivanj, 19 jih
vendar ti v svojih mnogoterih usmiljenih nisi zapustil
v divjini. Podnevi oblačen steber ni odšel od njih, da
jih vodi po poti niti ognjeni steber ponoči, da jim kaže
svetlobo in pot, po kateri naj bi šli. 20 Dajal si jim tudi
svojega dobrega duha, da jih pouči in pred njihovimi
usti nisi zadržal mane in za njihovo žejo si jim dajal
vodo. 21 Da, štirideset let si jih podpiral v divjini, tako
da jim ničesar ni manjkalo. Njihova oblačila se niso
postarala in njihova stopala niso otekla. 22 Poleg tega
si jim dajal kraljestva in narode in razdelil si jih po
pokrajinah. Tako so vzeli v last deželo Sihón, deželo
hešbónskega kralja in deželo bašánskega kralja Oga.
23 Tudi njihove otroke si pomnožil kakor zvezd na
nebu in jih privedel v deželo, glede katere si njihovim
očetom obljubil, da naj bi šli vanjo, da jo vzamejo v
last. 24 Tako so otroci šli v deželo, jo vzeli v last in ti si
pred njimi podjarmil prebivalce dežele, Kánaance in
jih dal v njihove roke, z njihovimi kralji in ljudstvom
dežele, da so lahko z njimi storili, kakor so hoteli. 25
Zavzeli so utrjena mesta in tolsto deželo in vzeli v last
hiše, polne vseh dobrin, izkopane vodnjake, vinograde,
oljčne nasade in sadnih dreves v obilju. Tako so jedli,
bili nasičeni, se odebelili in se razveseljevali v tvoji
veliki dobroti. 26 Kljub temu so bili neposlušni in so se
uprli zoper tebe in tvojo postavo vrgli za svoje hrbte in
usmrtili tvoje preroke, ki so pričevali zoper njih, da jih
obrnejo k tebi in naredili so velika izzivanja. 27 Zato si
jih izročil v roko njihovih sovražnikov, ki so jih stiskali.
V času svoje stiske, ko so klicali k tebi, si jih uslišal iz
nebes in glede na svoja mnogotera usmiljenja si jim dal

rešitelje, ki so jih rešili iz roke njihovih sovražnikov. **28** Toda potem, ko so imeli počitek, so pred teboj ponovno storili zlo. Zato si jih pustil v roki njihovih sovražnikov, tako da so imeli gospostvo nad njimi. Vendar ko so se vrnili in klicali k tebi, si jih slišal iz nebes in mnogokrat si jih osvobodil glede na svoja usmiljenja. **29** In ti pričuješ zoper njih, da bi jih lahko ponovno privedel k svoji postavi. Vendar so ponosno postopali in niso prisluhnili tvojim zapovedim, temveč so grešili zoper tvoje sodbe (katere, če jih človek izpolnjuje, bo živel v njih) in umaknili ramo in otrdili svoj vrat in niso hoteli prisluhniti. **30** Vendar si jih mnogo let prenašal in zoper njih pričeval po svojem duhu v svojih prerokih, vendar niso hoteli pazljivo prisluhniti. Zato si jih dajal v roko ljudstvu dežel. **31** Vendar jih zaradi svojih velikih usmiljenj nisi popolnoma použil niti zapustil, kajti ti si usmiljen in milostljiv Bog. **32** Zdaj torej, naš Bog, velik, mogočen in strašen Bog, ki ohranjaš zavezo in usmiljenje, naj se vsa stiska, ki je prišla nad nas, na naše kralje, na naše prince, na naše duhovnike, na naše očete in na vse tvoje ljudstvo, od časa asirskih kraljev do današnjega dne, ne zdi majhna pred teboj. **33** Vendar si ti pravičen v vsem, kar si privedel nad nas, kajti storil si pravilno, toda mi smo storili zlobno. **34** Niti se naši kralji, naši princi, naši duhovniki, niti naši očetje, niso držali tvoje postave, niti niso prisluhnili tvojim zapovedim in tvojim pričevanjem, s katerimi si pričeval zoper njih. **35** Kajti niso služili tebi v svojem kraljestvu in v tvoji veliki dobroti, ki jim jo daješ v veliki in obilni deželi, ki jo postavljaš prednje niti se niso odvrnili od svojih zlobnih del. **36** Glej, mi smo ta dan služabniki in glede dežele, ki si jo dal našim očetom, da jemo njen sad in njeno dobro, glej, mi smo služabniki v njej **37** in ta rojeva mnogo donosa kraljem, ki si jih zaradi naših grehov postavil nad nas. Prav tako imajo po njihovem užitku gospostvo nad našimi telesi in nad našo živino in mi smo v veliki stiski. **38** Zaradi vsega tega delamo zanesljivo zavezo in jo zapisujemo in naši princi, Lévijevci in duhovniki, jo pečatijo.

10 Torej tisti, ki so pečatili, so bili: Nehemija, Hahaljájev sin Tirsata, Sedekíja, **2** Serajá, Azarjá, Jeremija, **3** Pašhúr, Amarjá, Malkijá, **4** Hatúš, Šebanjá, Malúh, **5** Harím, Meremót, Obadjá, **6** Daniel, Ginetón, Baruh, **7** Mešulám, Abíja, Mijamín, **8** Maazjá, Bilgáj, Šemajá. Ti so bili duhovniki. **9** Lévijevci: tako Azanjájev sin Ješúa, Binúj izmed Henadádovih sinov, Kadmiél, **10** kakor njihovi bratje: Šebanjá, Hodijá, Kelitá, Pelajá, Hanán, **11** Miha, Rehób, Hašabjá, **12** Zahúr, Šerebjá, Šebanjá, **13** Hodijá, Baní, Benínu. **14** Vodje ljudstva: Paróš, Pahat Moáb, Elám, Zatú, Baní, **15** Buní, Azgád, Bebáj, **16** Adoníja, Bigváj, Adín, **17** Atêr, Ezekíja, Azúr, **18** Hodijá, Hašúm, Becáj, **19** Haríf, Anatót, Nebáj, **20** Magpiáš, Mešulám, Hezír, **21** Mešezabél, Cadók, Jadúa, **22** Pelatjá, Hanán, Anajá, **23** Hošéa, Hananjá, Hašúb, **24** Lohéš, Pilhá, Šobék, **25** Rehúm, Hašabná, Maasejá, **26** Ahíja, Hanán, Anán, **27** Malúh, Harím in Baaná. **28** Preostanek ljudstva, duhovniki, Lévijevci, vratarji, pevci, Netinimci in vsi, ki so se ločili od ljudstva dežel k postavi Boga, njihove žene, njihovi sinovi in njihove hčere, vsak, ki je imel spoznanje in imel razumevanje, **29** so se pridružili k svojim bratom, svojim plemičem in vstopili v prekletstvo in prisego, da se ravnajo po Božji postavi, ki je bila dana po Mojzesu, Božjemu služabniku in da obeležujejo in delajo vse zapovedi Gospoda, našega Gospoda, njegove sodbe in njegove zakone, **30** in da mi ne bi dajali svojih hčera ljudstvu dežele niti jemali njihovih hčera za naše sinove. **31** Če ljudstvo dežele prinese blago ali kakršen koli živež na šabatni dan, da prodaja, da mi tega ne bomo kupovali od njih na šabat ali na sveti dan in da bomo pustili sedmo leto in izterjavo vsakega dolga. **32** Prav tako smo naredili odredbe za sebe, da se letno obremenimo s tretjino šekla za službo hiše svojega Boga, **33** za hlebe navzočnosti in za nenehno jedilno daritev in za nenehno žgalno daritev od šabat, od mlajev, za določene praznike, za svete stvari in za daritve za greh, da se naredi odkupitev za Izrael in za vse delo hiše svojega Boga. **34** Vrgli smo žrebe med duhovniki, Lévijevci in ljudstvom za dar lesa, da bi ga prinašali v hišo svojega Boga, glede na hiše naših očetov, ob določenih časih, leto za letom, da [ga] zažigamo na oltarju Gospoda, svojega Boga, kakor je to zapisano v postavi **35** in da prinašamo prve sadove svojih tal in prve sadove vsega sadja od vseh dreves, leto za letom, v Gospodovo hišo. **36** Tudi prvorojenca naših sinov in naše živine, kakor je to zapisano v postavi in prvence naših čred in naših tropov, da jih privedemo k hiši svojega Boga, k duhovnikom, ki služijo v hiši našega Boga **37** In da naj bi prinesli prve sadove našega testa in naših daritev in sad vseh vrst dreves, od vina in od olja, k duhovnikom, k sobam hiše našega Boga in desetine naših tal k Lévijevcem, da bodo isti Lévijevci lahko imeli desetine v vseh mestih našega posevka. **38** Duhovnik, Aronov sin, bo z Lévijevci, ko bodo Lévijevci prejemali desetine in Lévijevci bodo prinesli gor desetino od desetin k hiši našega Boga, k sobam, v zakladno hišo. **39** Kajti Izraelovi otroci in Lévijevi otroci bodo prinašali daritev žita, od novega vina in olja, v sobe, kjer so posode svetišča in duhovniki, ki služijo in vratarji in pevci. Ne bomo zapustili hiše svojega Boga.

11 Voditelji ljudstva so prebivali pri Jeruzalemu. Ostali ljudje pa so prav tako metali žrebe,

da privedejo enega izmed desetih, da prebiva v
Jeruzalemu, svetemu mestu in devet delov, da prebivajo
v drugih mestih. 2 Ljudstvo je blagoslovilo vse može,
ki so se voljno ponudili, da prebivajo v Jeruzalemu. 3
Torej ti so vodje province, ki so prebivali v Jeruzalemu.
Toda v judejskih mestih je vsak prebival na svoji posesti
v svojih mestih, namreč Izrael, duhovniki, Lévijevci,
Netinimci in otroci Salomonovih služabnikov. 4 V
Jeruzalemu so prebivali nekateri izmed Judovih otrok
in izmed Benjaminovih otrok. Izmed Judovih otrok:
Atajá, sin Uzíjaha, sinú Zeharjá, sinú Amarjá, sinú
Šefatjá, sinú Mahalaléla, izmed Perecovih otrok 5 in
Maasejája, sin Baruha, sinú Kolhozéja, sinú Hazajája,
sinú Adajája, sinú Jojaríba, sinú Zeharjá, sinú Šilčana.
6 Vseh Perecovih sinov, ki so prebivali v Jeruzalemu,
je bilo štiristo oseminšestdeset hrabrih mož. 7 To
so Benjaminovi sinovi: Salú, sin Mešuláma, sinú
Joéda, sinú Pedajá, sinú Kolajája, sinú Maasejája,
sinú Itiéla, sinú Ješajája. 8 In za njim Gabáj, Saláj,
devetsto osemindvajset. 9 Zihríjev sin Joél je bil njihov
nadzornik, Senuájev sin Juda pa je bil drugi nad
mestom. 10 Od duhovnikov: Jojaríbov sin Jedajá,
Jahín. 11 Serajá, sin Hilkijája, sinú Mešuláma, sinú
Cadóka, sinú Merajóta, sinú Ahitúba, je bil poveljnik
Božje hiše. 12 Njihovih bratov, ki so opravljali delo hiše,
je bilo osemsto dvaindvajset. Adajá, sin Jeroháma, sinú
Pelaljája, sinú Amcíja, sinú Zeharjá, sinú Pašhúrja,
Malkijájevega sina 13 in njegovi bratje, vodje očetov,
dvesto dvainštirideset. Amašsáj, sin Azaréla, sinú
Ahzája, sinú Mešilemóta, sinú Imêrja 14 in njihovi
bratje, močni junaški možje, sto osemindvajset. Njihov
nadzornik je bil Zabdiél, sin enega izmed velikih mož.
15 Tudi izmed Lévijevcev: Šemajá, sin Hašúba, sinú
Azrikáma, sinú Hašabjája, sinú Bunija. 16 Šabetáj
ter Jozabád izmed vodij Lévijevcev sta imela nadzor
nad zunanjim poslom Božje hiše. 17 Matanjá, sin
Miha, sinú Zabdija, sinú Asáfa, je bil glavni, da prične
zahvaljevanje v molitvi. Bakbukjá, drugi med njegovimi
brati in Abdá, sin Šamúaja, sinú Galála, sinú Jedutúna.
18 Vseh Lévijevcev v svetem mestu je bilo dvesto
štiriinosemdeset. 19 Poleg tega vratarji: Akúb, Talmón
in njuni bratje, ki so varovali velika vrata, jih je bilo
sto dvainsedemdeset. 20 Preostanek Izraela, od
duhovnikov in Lévijevcev, je bil v vseh Judovih mestih,
vsak v svoji dediščini. 21 Toda Netinimci so prebivali
v Ofelu. Cihá in Gišpá pa sta bila nad Netinimci. 22
Nadzornik Lévijevcev v Jeruzalemu je bil tudi Uzí, sin
Banija, sinú Hašabjája, sinú Matanjája, sinú Miha.
Izmed Asáfovih sinov so bili pevci nad poslom Božje
hiše. 23 Kajti to je bila kraljeva zapoved glede njih, da
naj bo določen delež za pevce, kar jim je pripadalo za
vsak dan. 24 Petahjá, sin Mešezabéla, izmed otrok
Judovega sina Zeraha je bil pri kraljevi roki v vseh
zadevah glede ljudstva. 25 Glede vasi, z njihovimi polji,
so nekateri izmed Judovih otrok prebivali pri Kirját Arbi
in v njenih vaseh, pri Dibónu in v njegovih vaseh, pri
Kabceélu in v njegovih vaseh, 26 pri Ješúi, pri Moládi,
pri Bet Peletu, 27 pri Hacár Šuál in pri Beeršébi in v
njenih vaseh, 28 pri Ciklágu, pri Mehóni in v njegovih
vaseh, 29 pri En Rimónu, pri Cori, pri Jarmútu, 30
Zanóahu, Adulámu in v njihovih vaseh, pri Lahíšu in
njegovih poljih, pri Azéki in v njenih vaseh. In prebivali
so od Beeršébe, do doline Hinóm. 31 Tudi otroci
Benjamina iz Gebe so prebivali pri Mihmášu, Aji, Betelu
in v njihovih vaseh 32 in pri Anatótu, Nobu, Ananjáju,
33 Hacórju, Rami, Gitájimu, 34 Hadídu, Cebojímu,
Nebalátu, 35 Lodu in Onóju, dolini rokodelcev. 36
Izmed Lévijevcev so bili oddelki v Judu in v Benjaminu.

12 Torej to so duhovniki in Lévijevci, ki so prišli gor
z Zerubabélom, Šealtiélovim sinom in Ješúom:
Serajá, Jeremija, Ezra, 2 Amarjá, Malúh, Hatúš, 3
Šehanjá, Rehúm, Meremót, 4 Idó, Ginetó, Abija, 5
Mijamín, Maadjá, Bilgá, 6 Šemajá, Jojaríb, Jedajája, 7
Salú, Amók, Hilkijá, Jedajája. Ti so bili vodje duhovnikov
in njihovih bratov v dneh Ješúa. 8 Poleg tega Lévijevci:
Ješúa, Binúj, Kadmiél, Šerebjá, Juda in Matanjá, ki je
bil nad zahvaljevanjem, on in njegovi bratje. 9 Tudi
Bakbukjá in Uní, njihova brata, sta bila njim nasproti
na stražah. 10 Ješúa je zaplodil Jojakíma, Jojakím
je zaplodil tudi Eljašíba, Eljašíb je zaplodil Jojadá,
11 Jojadá je zaplodil Jonatana in Jonatan je zaplodil
Jadúa. 12 V dneh Jojakíma so bili duhovniki, vodja
očetov: od Serajáma Merajá, od Jeremija Hananjá, 13
od Ezra Mešulám, od Amarjá Johanán, 14 od Melicuja
Jonatan, od Šebanjá Jožef, 15 od Haríma Adná, od
Merajóta Helkáj, 16 od Idója Zaharija, od Ginetóna
Mešulám, 17 od Abija Zihrí, od Minjamína, od Moadjája
Piltáj, 18 od Bilgája Šamúa, od Šemajája Jehonatan,
19 in od Jojaríba Matenáj, od Jedajája Uzí, 20 od
Salája Kaláj, od Amóka Eber, 21 od Hilkijá Hašabjá,
od Jedajája, Netanél. 22 Lévijevci v dneh Eljašíba,
Jojadája, Johanána in Jadúa so bili zabeleženi vodje
očetov, tudi duhovniki, do kraljevanja Perzijca Dareja.
23 Lévijevi sinovi, vodje očetov so bili zapisani v kroniški
knjigi, celo do dni Eljašíbovega sina Johanána. 24
Vodje Lévijevcev: Hašabjá, Šerebjá in Kadmiélov sin
Ješúa z njihovimi brati nasproti njih, da hvalijo in da se
zahvaljujejo, glede na zapoved Davida, Božjega moža,
straža nasproti straži. 25 Matanjá in Bakbukjá, Obadjá,
Mešulám, Talmón, Akúb so bili vratarji, ki so varovali
stražo pri pragovih velikih vrat. 26 Ti so bili v dneh
Jojakíma, sina Ješúa, sinú Jocadákovega in v dneh
voditelja Nehemija in preroka Ezra, pisarja. 27 Ob
posvetitvi jeruzalemskega obzidja so iskali Lévijevce iz

vseh njihovih krajev, da jih privedejo v Jeruzalem, da
ohranjajo posvetitev z veseljem, tako z zahvaljevanjem
kakor s petjem, s cimbalami, plunkami in harfami. 28
Sinovi pevcev so se zbrali skupaj, tako iz ravne dežele
okoli Jeruzalema kakor iz vasi Netófčanov, 29 tudi iz
hiše Gilgála in iz gebskih in azmávetskih polj, kajti
pevcem so zgradili vasi okoli Jeruzalema. 30 Duhovniki
in Lévijevci so očistili sebe, očistili ljudstvo in velika
vrata ter obzidje. 31 Potem sem na obzidje privedel
Judove prince in določil dve veliki skupini tistih, ki
so dajali zahvalo, od katerih je ena odšla na desno
roko, po obzidju, h Gnojnim velikim vratom. 32 Za
njimi je odšel Hošajá in polovica Judovih princev 33
Azarjá, Ezra, Mešulám, 34 Juda, Benjamin, Šemajá
in Jeremija. 35 Nekateri izmed duhovnikovih sinov
s trobentami, namreč Zeharjá, sin Jonatana, sinú
Šemajá, sinú Matanjá, sinú Mihajája, sinú Zahúrja,
sinú Asáfa 36 in njegovi bratje: Šemajá, Azarél, Milaláj,
Gilaláj, Maáj, Netanél, Juda in Hananí z glasbenimi
instrumenti Davida, Božjega moža in pisar Ezra pred
njimi. 37 Pri Studenčnih velikih vratih, ki so bila nasproti
njim, so se po stopnicah Davidovega mesta povzpeli
ob vzponu obzidja, nad Davidovo hišo, celo do Vodnih
velikih vrat proti vzhodu. 38 Druga skupina izmed
tistih, ki so dajali zahvalo, pa je šla nasproti njim in
jaz za njimi in polovica ljudstva na zidu od onstran
stolpa talilnih peči, celo do širokega zidu 39 in nad
Efrájimovimi velikimi vrati, nad Starimi velikimi vrati,
nad Ribjimi velikimi vrati in [mimo] stolpa Hananéla
in stolpa Mea, torej do Ovčjih velikih vrat in so mirno
obstali pri Jetniških velikih vratih. 40 Tako sta stali dve
skupini izmed tistih, ki so dajali zahvalo v Božji hiši
ter jaz in polovica vladarjev z menoj 41 in duhovniki:
Eljakím, Maasejája, Minjamín, Mihajá, Eljoenáj, Zeharjá
in Hananjá s trobentami 42 ter Maasejája, Šemajá,
Eleazar, Uzí, Johanán, Malkijája, Elám in Ecer. Pevci
so glasno peli z Jizrahjájem, njihovim nadzornikom.
43 Ta dan so darovali tudi veliko klavnih daritev in se
veselili, kajti Bog jih je pripravil, da se veselijo z veliko
radostjo. Tudi žene in otroci so se veselili, tako da je
bilo veselje iz Jeruzalema slišati celo od daleč. 44
Ob tistem času so bili nekateri določeni nad sobe za
zaklade, za daritve, za prve sadove in za desetine,
da zberejo vanje iz mestnih polj deleže od postave
za duhovnike in Lévijevce, kajti Juda se je veselil
zaradi duhovnikov in Lévijevcev, ki so čakali. 45 Tako
pevci kakor vratarji so varovali službo svojega Boga
in službo očiščevanja, glede na zapoved Davida in
njegovega sina Salomona. 46 Kajti v dneh Davida in
Asáfa, so bili tam od davnine vodje pevcev s pesmimi
hvaljenja in zahvaljevanja Bogu. 47 Ves Izrael je v dneh
Zerubabéla in v dneh Nehemija dal deleže pevcem
in vratarjem, vsak dan njegov delež. Svete stvari pa
so posvetili Lévijevcem in Lévijevci so jih posvetili
Aronovim otrokom.

13 Na ta dan so brali Mojzesovo knjigo v občinstvu
ljudstva in v njej je bilo najdeno zapisano, da
naj Amónec in Moábec na veke ne bi prišla v Božjo
skupnost, 2 ker niso srečali Izraelovih otrok s kruhom
in vodo, temveč so zoper njih najeli Bileáma, da bi
jih preklel. Vendar je naš Bog prekletstvo obrnil na
blagoslov. 3 Pripetilo se je torej, ko so slišali postavo,
da so se od Izraela ločile vse mešane množice. 4 Pred
tem je bil duhovnik Eljašíb, ki je imel nadzor nad sobo
hiše našega Boga, zbližan k Tobiju 5 in zanj pripravil
veliko sobo, kjer so vnaprej položili jedilne daritve,
kadilo, posode, desetine od žita, novega vina in olja,
kar je bilo zapovedano, da naj bo dano Lévijevcem,
pevcem in vratarjem ter darove duhovnikom. 6 Toda
v vsem tem času nisem bil v Jeruzalemu, kajti v
dvaintridesetem letu babilonskega kralja Artakserksa
sem prišel h kralju in po določenih dneh sem od kralja
prejel dovoljenje za odhod 7 in prišel sem v Jeruzalem
in razumel zlo, ki ga je Eljašíb storil Tobiju, s tem, da
mu je pripravil sobo na dvorih Božje hiše. 8 To me
je boleče užalostilo, zato sem iz sobe vrgel ven vse
Tobijeve gospodinjske stvari. 9 Potem sem zapovedal
in očistili so sobe. Tja sem ponovno prinesel posode iz
Božje hiše, z jedilno daritvijo in kadilom. 10 Zaznal sem,
da jim niso bili dani deleži Lévijevcev, kajti Lévijevci
in pevci, ki so opravljali delo, so pobegnili vsak k
svojemu polju. 11 Potem sem se pričkal s poveljniki in
rekel: »Zakaj je Božja hiša zapuščena?« Zbral sem
jih skupaj in jih postavil na njihov kraj. 12 Potem je
ves Juda prinesel desetino od žita, novega vina in
olja v zakladnice. 13 Postavil sem zakladnike nad
zakladnicami: duhovnika Šelemjája, pisarja Cadóka
in izmed Lévijevcev Pedajá. Poleg njih je bil Hanán,
sin Zahúrja, sinú Matanjá, kajti bili so šteti zveste in
njihova služba je bila, da razdeljujejo svojim bratom.
14 »Spomni se me, oh moj Bog, glede tega in ne izbriši
mojih dobrih dejanj, ki sem jih storil za hišo svojega
Boga in za njene službe.« 15 V tistih dneh sem na
šabat videl v Judu nekatere tlačiti vinske stiskalnice,
prinašati snope in natovarjati osle kakor tudi vino,
grozdje, fige in vse vrste bremen, ki so jih na šabatni
dan prinesli v Jeruzalem. Pričeval sem zoper njih na
dan, na katerega so prodajali živež. 16 Tam notri
so prebivali tudi možje iz Tira, ki so prinašali ribe in
vse vrste blaga in na šabatni dan prodajali Judovim
otrokom in v Jeruzalemu. 17 Potem sem se pričkal z
Judovimi plemiči in jim rekel: »Kakšno zlo je to, ki ga
delate in oskrunjate šabatni dan? 18 Mar niso tako
počeli vaši očetje in ali ni naš Bog privedel vsega

tega zla nad nas in nad to mesto? Vendar nad Izrael
prinašate več besa z oskrunitvijo šabata.« **19** Pripetilo
se je, ko so jeruzalemska velika vrata pred šabat
pričenjala temneti, da sem zapovedal, naj se velika
vrata zapro in jih zadolžil, da naj ne bodo odprta, dokler
ne mine šabat in nekatere izmed svojih služabnikov
sem postavil pri velikih vratih, da na šabatni dan ne bi
bilo noter privedeno nobeno breme. **20** Tako so trgovci
in prodajalci vseh vrst blaga enkrat ali dvakrat prenočili
zunaj Jeruzalema. **21** Potem sem pričeval zoper njih in
jim rekel: »Zakaj prenočujete okoli obzidja? Če boste
ponovno storili tako, bom svoje roke položil na vas.«
Od tistega časa naprej niso več prihajali na šabat. **22**
Lévijevcem sem zapovedal, da naj se očistijo in da naj
pridejo in varujejo velika vrata, da posvetijo šabatni
dan. »Spomni se me, oh moj Bog, tudi glede tega in
prizanesi mi glede na veličino svojega usmiljenja.« **23**
V tistih dneh sem videl tudi Jude, ki so poročili žene iz
Ašdóda, iz Amóna in iz Moába **24** in njihovi otroci so
govorili pol v ašdódskem jeziku in niso mogli govoriti
judovskega jezika, temveč glede na jezik vsakega
ljudstva. **25** Pričkal sem se z njimi in jih preklel in
udaril nekatere izmed njih, izpulil njihove lase in jih
primoral, da so prisegli pri Bogu, rekoč: »Svojih hčera
ne boste dajali njihovim sinovom niti ne boste jemali
njihovih hčera za svoje sinove ali zase.« **26** Mar ni
Salomon, Izraelov kralj, grešil s temi stvarmi? Pa
vendar med mnogimi narodi ni bilo nobenega kralja,
podobnega njemu, ki je bil ljubljen od svojega Boga
in ga je Bog postavil [za] kralja nad vsem Izraelom.
Kljub temu so celo njemu tuje žene povzročile, da je
grešil. **27** Mar naj potem prisluhnemo vam, da bi delali
vso to veliko zlo, da grešimo zoper svojega Boga v
poročanju tujih žena? **28** Eden izmed sinov Jojadája,
sin vélikega duhovnika Eljašíba, je bil zet Horónca
Sanbaláta, zato sem ga pregnal od sebe. **29** »Spomni
se jih, oh moj Bog, ker so omadeževali duhovništvo
in zavezo duhovništva in Lévijevcev.« **30** Tako sem
jih očistil vseh tujcev in določil straže duhovnikov in
Lévijevcev, vsakega pri svojem poslu **31** in za dar lesa,
ob določenih časih in za prve sadove. »Spominjaj se
me, oh moj Bog, za vselej.«

Estera

1 Pripetilo se je torej v dneh kralja Ahasvérja (to je
Ahasvérja, ki je kraljeval od Indije celo do Etiopije,
nad sto sedemindvajsetimi provincami), **2** da je v tistih
dneh, ko je Kralj Ahasvér sedel na prestolu svojega
kraljestva, ki je bilo v palači Suze, **3** v tretjem letu
njegovega kraljevanja, priredil gostijo vsem svojim
princem in svojim služabnikom; moči Perzije in Medije,
plemičem in princem provinc, ki so bili pred njim, **4** ko
jim je mnogo dni kazal bogastva svojega veličastnega
kraljestva in čast svojega odličnega veličanstva, celó
sto osemdeset dni. **5** Ko so ti dnevi minili, je kralj
priredil gostijo vsemu ljudstvu, ki je bilo prisotno v
palači Suze, tako velikim kakor malim, sedem dni
na dvoru vrta kraljeve palače, **6** kjer so bile bele,
zelene in modre tanke preproge, pritrjene z vrvicami
iz tankega lanenega platna in vijolične, k srebrnim
obročem in stebrom iz marmorja. Postelje so bile iz
zlata in srebra, na tlaku iz rdečega, modrega, belega
in črnega marmorja. **7** Dajali so jim piti iz zlatih posod
(posode so bile različne ena od druge) in kraljevega
vina v obilju, glede na kraljevo razkošje. **8** Pitje je bilo
glede na postavo. Nihče ni silil, kajti tako je kralj določil
vsem častnikom njegove hiše, da naj storijo glede na
užitek vsakega človeka. **9** Prav tako je kraljica Vští
pripravila gostijo za ženske v kraljevi hiši, ki je pripadala
Kralju Ahasvérju. **10** Na sedmi dan, ko je bilo kraljevo
srce veselo od vina, je ukazal Mehumánu, Bizetáju,
Harbonáju, Bigtáju, Abagtáju, Zetárju in Karkásu,
sedmim glavnim dvornim upraviteljem, ki so služili v
prisotnosti Kralja Ahasvérja, **11** da privedejo kraljico
Vští s kraljevo krono pred kralja, da ljudstvu in princem
pokaže njeno lepoto, kajti bila je lepa na pogled. **12**
Toda kraljica Vští je odklonila, da pride na kraljevo
zapoved po njegovih glavnih dvornih upraviteljih. Zato
je bil kralj zelo ogorčen in njegova jeza je gorela v
njem. **13** Potem je kralj rekel modrim možem, ki so
poznali čase (Kajti tak je bil kraljev običaj do vseh teh,
ki so poznali postavo in sodbo **14** in takoj poleg njega
so bili Karšenáj, Šetár, Admát, Taršíš, Meres, Marsenáj
in Memuhán, sedem princev iz Perzije in Medije, ki so
videli kraljevo obličje in ki so prvi sedeli v kraljestvu.)
15 »Kaj naj storimo kraljici Vští, glede na postavo, ker
po glavnih dvornih upraviteljih ni izpolnila zapovedi
Kralja Ahasvérja?« **16** Memuhán je pred kraljem in
princi odgovoril: »Kraljica Vští ni storila narobe samo
kralju, temveč tudi vsem princem in vsemu ljudstvu,
ki so po vseh provincah Kralja Ahasvérja. **17** Kajti to
dejanje kraljice bo prišlo povsod do vseh žensk, tako
da bodo v svojih očeh prezirale svoje soproge, ko
bo to sporočeno: ›Kralj Ahasvér je zapovedal kraljici
Vští, da bi bila privedena predenj, toda ni prišla.‹ **18**
Podobno bodo gospe iz Perzije in Medije, ki so slišale
o kraljičinem dejanju, ta dan rekle vsem kraljevim
princem. Tako bo vstalo preveč zaničevanja in besa. **19**
Če to ugaja kralju, naj gre od njega kraljeva zapoved in
naj bo ta zapisana med postave Perzijcev in Medijcev,
da ta ne bo predrugačena: ›Da Vští ne pride več
pred Kralja Ahasvérja. Kralj pa naj njen kraljevi stan
izroči drugi, ki je boljša kakor ona.‹ **20** Ko bo kraljevi
odlok, ki ga bo izdal, razglašen po vsem njegovem
kraljestvu (kajti to je veliko), bodo vse žene dale svojim
soprogom spoštovanje, tako malim, kakor velikim.« **21**
Govor je ugajal kralju in princem in kralj je storil glede
na Memuhánovo besedo. **22** Kajti poslal je pisma v
vse kraljeve province, v vsako provinco glede na njeno
pisavo in vsakemu ljudstvu glede na njihov jezik, da
bi vsak mož vladal v svoji lastni hiši in da bi bilo to
razglašeno glede na jezik vsakega ljudstva.

2 Po teh stvareh, ko je bil bes Kralja Ahasvérja
pomirjen, se je spomnil Vští in kar je storila in kaj
je bilo odrejeno zoper njo. **2** Potem so mu kraljevi
služabniki, ki so mu služili, rekli: »Naj bodo za kralja
poiskane lepe mlade device. **3** Kralj naj določi častnike
po vseh provincah svojega kraljestva, da lahko zberejo
skupaj vse lepe mlade device v palačo Suze, v žensko
hišo, pod oskrbo Hege, kraljevega glavnega upravitelja,
čuvaja žensk in naj jim bodo dane njihove stvari za
očiščevanje **4** in naj bo dekle, ki ugaja kralju, kraljica
namesto Vští.« Stvar je kralju ugajala in tako je storil.
5 Torej v palači Suze je bil nek Jud, katerega ime
je bilo Mordohaj, sin Jaíra, sinú Šimíja, sinú Kiša,
Benjaminovec, **6** ki je bil iz Jeruzalema odveden z
ujetništvom, ki so bili odvedeni z Jehoníjem, Judovim
kraljem, ki ga je babilonski kralj Nebukadnezar odvedel
proč. **7** Vzgajal je Hadáso, to je Estero, hčer svojega
strica, kajti ni imela niti očeta niti matere, deklica pa je
bila lepa in krasna, ki si jo je Mordohaj, ko sta bila
njen oče in mati mrtva, vzel za svojo lastno hčer. **8**
Tako se je pripetilo, ko se je slišala kraljeva zapoved in
njegov odlok in ko je bilo mnogo deklet skupaj zbranih
v palači Suze, k oskrbi Hegája, da je bila tudi Estera
privedena v kraljevo hišo, v oskrbo Hegája, čuvaja
žensk. **9** Dekle mu je ugajalo in od njega doseglo
naklonjenost. Naglo ji je dal njene stvari za očiščenje,
s takšnimi stvarmi, kakor so ji pripadale in sedem
služabnic, ki so bile primerne, da so ji bile izročene
iz kraljeve hiše, ter njo in njene deklice privedel v
najboljši prostor ženske hiše. **10** Estera pa ni prikazala
svojega ljudstva niti svojega sorodstva, kajti Mordohaj
ji je naročil, da naj tega ne prikaže. **11** Mordohaj pa je
vsak dan hodil pred dvor ženske hiše, da izve, kako
se Estera počuti in kaj bo postalo iz nje. **12** Torej,

ko je prišla za vsako deklico vrsta, da gre h Kralju
Ahasvérju, potem ko je bila dvanajst mesecev, glede
na določen način za ženske (kajti tako so bili dnevi
njihovih očiščevanj dovršeni, namreč šest mesecev z
oljem iz mire in šest mesecev s prijetnimi dišavami in z
drugimi stvarmi za očiščevanje žensk), 13 potem je
vsako dekle tako prišlo h kralju. Karkoli si je želela, ji
je bilo dano, da gre z njo iz ženske hiše v kraljevo
hišo. 14 Zvečer je odšla, naslednji dan pa se je vrnila
v drugo žensko hišo, k oskrbi Šaašgáza, kraljevega
glavnega upravitelja, ki je čuval priležnice. Ni več prišla
h kralju, razen če se je kralj razveseljeval v njej in da
je bila poklicana po imenu. 15 Torej ko je bila vrsta na
Esteri, hčeri Abihájila, Mordohajevega strica, ki si jo
je vzel za svojo hčer, je prišla, da gre noter h kralju.
Ničesar ni zahtevala, razen kar je Hegáj, kraljevi glavni
upravitelj, čuvaj žensk, določil. In Estera je dosegla
naklonjenost v očeh vseh tistih, ki so pogledali nanjo.
16 Tako je bila Estera odpeljana h Kralju Ahasvérju, v
njegovo kraljevo hišo, v desetem mesecu, ki je mesec
tébet, v sedmem letu njegovega vladanja. 17 Kralj
pa je ljubil Estero nad vsemi ženskami in dosegla je
milost in naklonjenost v njegovem pogledu, bolj kot
vse device, tako da je kraljevo krono postavil na njeno
glavo in jo naredil kraljico namesto Vaští. 18 Takrat je
kralj naredil veliko praznovanje vsem svojim princem in
svojim služabnikom, celó Esterin praznik. Provincam je
naredil razbremenitev in dal darove glede na kraljevo
razkošje. 19 Ko so drugič zbirali device skupaj, takrat
je Mordohaj sedel pri kraljevih velikih vratih. 20 Estera
še ni prikazala svojega sorodstva niti svojega ljudstva,
kakor ji je Mordohaj naročil, kajti Estera je izvršila
Mordohajevo zapoved, podobno kakor, ko je bila
vzgajana pri njem. 21 V tistih dneh, medtem ko je
Mordohaj sedel pri kraljevih velikih vratih, sta bila dva
izmed glavnih dvornih upraviteljev, Bigtáj in Tereš,
izmed tistih, ki sta varovala vrata, ogorčena in iskala,
da položita roko na Kralja Ahasvérja. 22 Stvar pa je
bila odkrita Mordohaju, ki je to povedal kraljici Esteri in
Estera je v Mordohajevem imenu o tem potrdila kralju.
23 Ko je bilo o tej zadevi opravljeno zasliševanje, je
bilo to razkrito, zato sta bila oba obešena na drevo. To
je bilo pred kraljem zapisano v kroniško knjigo.

3 Po teh stvareh je Kralj Ahasvér povišal Hamána,
Hamedátovega sina, Agágovca in ga napredoval
in njegov sedež postavil nad vse prince, ki so bili z
njim. 2 Vsi kraljevi služabniki, ki so bili pri kraljevih
velikih vratih, so se priklonili in častili Hamána, kajti
kralj je glede njega tako zapovedal. Mordohaj pa se ni
priklonil niti ga ni častil. 3 Potem so kraljevi služabniki,
ki so bili pri kraljevih velikih vratih, Mordohaju rekli:
»Zakaj prestopaš kraljevo zapoved?« 4 Pripetilo se je
torej, ko so mu dnevno govorili in jim ni prisluhnil, da
so povedali Hamánu, da vidijo, ali bodo Mordohajeve
zadeve obstale, kajti povedal jim je, da je bil Jud. 5
Ko je Hamán videl, da se Mordohaj ni priklonil niti ga
ni častil, potem je bil Hamán poln besa. 6 Zdelo se
mu je v posmeh, da položi roke samo na Mordohaja,
kajti pokazali so mu Mordohajevo ljudstvo. Zato je
Hamán iskal, da uniči vse Jude, ki so bili po celotnem
Ahasvérjevem kraljestvu, torej Mordohajevo ljudstvo.
7 V prvem mesecu, ki je mesec nisán, v dvanajstem
letu kralja Ahasvérja, so metali pur, kar je žreb, pred
Hamánom iz dneva v dan in iz meseca v mesec,
do dvanajstega meseca, ki je mesec adár. 8 Hamán
je rekel Kralju Ahasvérju: »Tam je neko ljudstvo,
razkropljeno naokoli in razpršeno med ljudstvom po
vseh provincah tvojega kraljestva. Njihove postave so
različne od vsega ljudstva niti se ne držijo kraljevih
postav. Zatorej to ni za kraljevo korist, da jih trpi. 9
Če to ugaja kralju, naj bo to zapisano, da bodo lahko
uničeni, jaz pa bom plačal deset tisoč talentov srebra
rokam tistih, ki so zadolženi za to delo, da to prinesejo
v kraljeve zakladnice.« 10 Kralj je iz svoje roke snel
svoj prstan ter ga dal Hamedátovemu sinu Hamánu,
Agágovcu, sovražniku Judov. 11 Kralj je rekel Hamánu:
»Srebro ti je dano, tudi ljudstvo, da storiš z njimi,
kakor se ti zdi dobro.« 12 Potem so bili na trinajsti
dan prvega meseca poklicani kraljevi pisarji in bilo je
napisano glede na vse, kar je Hamán ukazal kraljevim
poročnikom in voditeljem, ki so bili nad vsako provinco
in vladarjem vsakega ljudstva vsake province, glede
na njihovo pisavo in vsakemu ljudstvu glede na njihov
jezik. V imenu kralja Ahasvérja je bilo napisano in
zapečateno s kraljevim prstanom. 13 Pisma so bila
po slih poslana v vse kraljeve province, da uničijo,
ubijejo in pogubijo vse Jude, tako mlade kakor stare,
majhne otroke in ženske, na en dan, torej na trinajsti
dan dvanajstega meseca, ki je mesec adár in da si
njihov dobiček vzamejo za plen. 14 Prepis pisanja
za zapoved, ki naj bo predana v vsako provinco, je
bilo razglašeno vsem ljudstvom, da bodo pripravljeni
za ta dan. 15 Sli so odšli ven, podvizani s kraljevo
zapovedjo in odlok je bil izdan v palači Suze. Kralj in
Hamán pa sta se usedla, da pijeta, mesto Suze pa je
bilo zbegano.

4 Ko je Mordohaj zaznal vse, kar je bilo storjeno,
je Mordohaj raztrgal svoja oblačila in si nadel
vrečevino s pepelom in odšel ven v sredo mesta ter
vpil z glasnim in grenkim glasom. 2 Prišel je celo
pred kraljeva velika vrata, kajti nihče ne more vstopiti
v kraljeva velika vrata, oblečen z vrečevino. 3 V
vsaki provinci, kamor sta prišla kraljeva zapoved in
njegov odlok, je bilo med Judi veliko žalovanje, post,

jokanje in tarnanje in mnogi so ležali v vrečevini in
pepelu. 4 Tako so Esterine služabnice in njeni glavni
dvorni upravitelji prišli in ji to povedali. Potem je bila
kraljica silno užaloščena. Poslala je oblačilo, da obleče
Mordohaja in da odstrani njegovo vrečevino proč iz
njega, toda on tega ni sprejel. 5 Potem je Estera
poklicala po Hatáha, enega izmed kraljevih glavnih
dvornih upraviteljev, ki je bil določen, da ji služi in mu
dala zapoved za Mordohaja, da izve kaj je bilo to in
zakaj je bilo to. 6 Tako je Hatáh odšel k Mordohaju, na
mestno ulico, ki je bila pred kraljevimi velikimi vrati. 7
Mordohaj mu je povedal o vsem, kar se mu je zgodilo
in o vsoti denarja, ki ga je Hamán obljubil plačati v
kraljeve zakladnice za Jude, da jih uniči. 8 Dal mu
je tudi kopijo pisanja odloka, ki je bil izdan v [mestu]
Suze, da jih uniči, da ga pokaže Esteri in da ji to
oznani in da jo zadolži, da naj bi šla h kralju, da mu
izroči ponižno prošnjo in da pred njim sporoči zahtevo
za svoje ljudstvo. 9 Hatáh je prišel in Esteri povedal
Mordohajeve besede. 10 Estera je Hatáhu ponovno
spregovorila in mu dala zapoved za Mordohaja: 11 »Vsi
kraljevi služabniki in ljudstvo kraljevih provinc vedo,
da kdorkoli, ki ni poklican, bodisi moški ali ženska,
pride h kralju na notranji dvor, je zanj ena postava,
da ga usmrté, razen tistega, proti kateremu bo kralj
iztegnil zlato žezlo, da bo lahko živel. Toda jaz nisem
bila poklicana, da pridem h kralju teh trideset dni.« 12
Esterine besede so povedali Mordohaju. 13 Potem
je Mordohaj zapovedal odgovoriti Esteri: »Ne misli
si, da boš ti v kraljevi hiši ušla bolj kakor vsi Judje.
14 Kajti če ob tem času povsem ohranjaš svoj mir,
potem bo povečanje in osvoboditev vstalo k Judom
iz drugega kraja, toda ti in hiša tvojega očeta boste
uničeni. Kdo ve, ali nisi prišla do kraljestva zaradi tega
časa, kakor je ta?« 15 Potem jim je Estera zaukazala
vrniti Mordohaju ta odgovor: 16 »Pojdi, zberi skupaj
vse Jude, ki so prisotni v [mestu] Suze in se postite
zame in tri dni niti ne jejte niti ne pijte, ne ponoči ne
podnevi. Tudi jaz in moje dekle se bomo prav tako
postile in tako bom šla noter h kralju, kar ni glede na
postavo, in če umrem, umrem.« 17 Tako je Mordohaj
odšel svojo pot in storil glede na vse to, kar mu je
Estera zapovedala.

5 Pripetilo se je torej na tretji dan, da si je Estera
nadela svojo kraljevsko obleko in stopila na notranji
dvor kraljeve hiše, nasproti kraljevi hiši in kralj je sedel
na svojem kraljevem prestolu, v kraljevi hiši, nasproti
velikim vratom hiše. 2 In bilo je tako, da ko je kralj
zagledal kraljico Estero stati na dvoru, je ta dosegla
naklonjenost v njegovem pogledu. Kralj je proti Esteri
iztegnil zlato žezlo, ki je bilo v njegovi roki. Tako se je
Estera približala in se dotaknila vrha žezla. 3 Potem ji
je kralj rekel: »Kaj hočeš, kraljica Estera? Kakšna je
tvoja prošnja? Dano ti bo celo do polovice kraljestva.«
4 Estera je odgovorila: »Če se to zdi kralju dobro, naj
kralj in Hamán prideta danes na gostijo, ki sem jo
pripravila zanj.« 5 Potem je kralj rekel: »Pripravite
Hamána, da se podviza, da bo lahko storil, kakor je
rekla Estera.« Tako sta kralj in Hamán prišla na gostijo,
ki jo je pripravila Estera. 6 Kralj je pri vinski gostiji Esteri
rekel: »Kaj je tvoja prošnja? Ta ti bo zagotovljena. Kaj
je tvoja zahteva? Celo do polovice kraljestva ti bo
izpolnjena.« 7 Potem je Estera odgovorila in rekla:
»Moja prošnja in moja zahteva je, 8 če sem našla
naklonjenost v kraljevih očeh in če to ugaja kralju, da
zagotovi mojo prošnjo in da izvede mojo zahtevo, naj
kralj in Hamán prideta na gostijo, ki jo bom pripravila
zanju, jutri pa bom storila, kakor je rekel kralj.« 9
Potem je Hamán tega dne odšel radosten in z veselim
srcem. Toda, ko je Hamán pri kraljevih velikih vratih
zagledal Mordohaja, ki ni vstal niti se zaradi njega ni
premaknil, je bil poln ogorčenja zoper Mordohaja. 10
Vendar se je Hamán zadržal. Ko pa je prišel domov, je
poslal in dal poklicati po svoje prijatelje in svojo ženo
Zêrešo. 11 Hamán jim je govoril o slavi svojih bogastev
in množici svojih otrok in vseh stvareh, s katerimi ga je
kralj povišal in kako ga je napredoval nad prince in
kraljeve služabnike. 12 Poleg tega je Hamán rekel:
»Da, kraljica Estera nobenemu drugemu ni dovolila
vstopiti s kraljem na gostijo, ki jo je pripravila, razen
meni in tudi jutri sem s kraljem povabljen k njej. 13
Vendar mi vse to nič ne koristi, dokler vidim Juda
Mordohaja sedeti pri kraljevih velikih vratih.« 14 Potem
so mu njegova žena Zêreša in vsi njegovi prijatelji rekli:
»Naj bodo narejene petdeset komolcev visoke vislice
in jutri spregovori kralju, da bo Mordohaj lahko obešen
nanje. Potem pojdi vesel s kraljem na gostijo.« Stvar je
ugajala Hamánu in velel je, da se naredijo vislice.

6 To noč kralj ni mogel spati in zapovedal je, da
prinesejo knjigo kroniških zapisov in brani so bili
pred kraljem. 2 Najdeno je bilo zapisano, da je
Mordohaj povedal o Bigtánu in Terešu, o dveh izmed
glavnih dvornih upraviteljev, čuvajema vrat, ki sta
iskala, da položita roko na Kralja Ahasvérja. 3 Kralj je
rekel: »Kakšna čast in dostojanstvo sta bila zaradi tega
storjena Mordohaju?« Potem so kraljevi služabniki, ki
so mu služili, rekli: »Nič ni bilo storjeno zanj.« 4 Kralj
je rekel: »Kdo je na dvoru?« Torej Hamán je prišel
na zunanji dvor kraljeve hiše, da spregovori kralju,
da Mordohaja obesi na vislice, ki jih je pripravil zanj.
5 Kraljevi služabniki pa so mu rekli: »Glej, Hamán
stoji na dvoru.« Kralj je rekel: »Naj vstopi.« 6 Tako je
Hamán vstopil. Kralj mu je rekel: »Kaj naj bo storjeno
človeku, ki se ga kralj razveseljuje, da ga počasti?«

Torej Hamán je v svojem srcu mislil: ›Koga bi se kralj
veselil, da ga počasti, bolj kakor mene?‹ 7 Hamán je
odgovoril kralju: »Za človeka, ki se ga kralj razveseljuje,
da ga počasti, 8 naj bo prinesena kraljevska obleka, ki
jo kralj uporablja za nošnjo in konj, na katerem jaha
kralj in kraljeva krona, ki je postavljena na njegovi glavi.
9 Ta obleka in konj naj bosta izročena roki enega izmed
kraljevih najplemenitejših princev, da bodo lahko s tem
oblekli človeka, ki se ga kralj razveseljuje počastiti in
naj ga na konjskem hrbtu povedejo po mestni ulici in
pred njim razglašajo: ›Tako bo to storjeno človeku, ki se
ga kralj razveseljuje, da ga počasti.‹« 10 Potem je kralj
rekel Hamánu: »Podvizaj se in vzemi obleko in konja,
kakor si rekel in celo tako stori Judu Mordohaju, ki sedi
pri kraljevih velikih vratih. Naj ničesar ne manjka od
vsega, kar si govoril.« 11 Potem je Hamán vzel obleko
in konja ter oblekel Mordohaja in ga na konjskem hrbtu
povedel po mestni ulici in pred njim razglašal: »Tako
bo storjeno človeku, ki se ga kralj razveseljuje, da ga
počasti.« 12 In Mordohaj je ponovno prišel h kraljevim
velikim vratom. Hamán pa je žalujoč hitel k svoji hiši in
svojo glavo je imel zakrito. 13 Hamán je povedal svoji
ženi Zêreši in vsem svojim prijateljem, vsako stvar, ki
ga je doletela. Potem so mu njegovi modri možje in
njegova žena Zêreša rekli: »Če je Mordohaj iz rodu
Judov, pred katerim si začel padati, ne boš prevladal
zoper njega, temveč boš zagotovo padel pred njim.«
14 Medtem ko so še govorili z njim, so prišli kraljevi
glavni dvorni upravitelji in hiteli, da Hamána privedejo
na gostijo, ki jo je pripravila Estera.

7 Tako sta kralj in Hamán prišla na gostijo s kraljico
Estero. 2 Kralj je drugi dan na vinski gostiji Esteri
ponovno rekel: »Kaj je tvoja prošnja, kraljica Estera?
Ta ti bo zagotovljena. Kaj je tvoja zahteva? Ta bo
izpolnjena, celó do polovice kraljestva.« 3 Takrat je
kraljica Estera odgovorila in rekla: »Če sem našla
naklonjenost v tvojem pogledu, oh kralj in če to ugaja
kralju, naj mi bo na mojo prošnjo dano moje življenje in
moje ljudstvo na mojo zahtevo. 4 Kajti prodani smo, jaz
in moje ljudstvo, da bi bili uničeni, da bi bili umorjeni in
da umremo. Če pa bi bili prodani za sužnje in sužnjice,
bi zadržala svoj jezik, čeprav sovražnik ne bi mogel
izravnati kraljeve škode.« 5 Potem je Kralj Ahasvér
odgovoril in kraljici Esteri rekel: »Kdo je tisti in kje je,
da si v svojem srcu drzne dovoliti, da tako stori?«
6 Estera pa je rekla: »Nasprotnik in sovražnik je ta
zlobni Hamán.« Potem je bil Hamán prestrašen pred
kraljem in kraljico. 7 Kralj je vstal od vinske gostije in v
svojem besu odšel v vrt palače. Hamán pa je vstal, da
bi pri kraljici Esteri zaprosil za svoje življenje, kajti videl
je, da je bilo pri kralju zoper njega določeno zlo. 8
Potem se je kralj z vrta palače vrnil v prostor vinske
gostije, Hamán pa je bil zrušen na postelji, na kateri je
bila Estera. Potem je kralj rekel: »Ali bo tudi v hiši,
pred menoj, posilil kraljico?« Brž ko je beseda odšla iz
kraljevih ust, so pokrili Hamánov obraz. 9 Harbonáj,
eden izmed glavnih dvornih upraviteljev je pred kraljem
rekel: »Glej, tudi vislice, petdeset komolcev visoke, ki
jih je Hamán pripravil za Mordohaja, ki je dobro govoril
za kralja, stojijo v Hamánovi hiši.« Potem je kralj rekel:
»Obesite ga nanje.« 10 Tako so Hamána obesili na
vislice, ki jih je pripravil za Mordohaja. Potem je bil
kraljev bes pomirjen.

8 Na ta dan je dal Kralj Ahasvér hišo Hamána,
sovražnika Judov, kraljici Esteri. Mordohaj pa je
prišel pred kralja, kajti Estera je povedala, kaj ji je bil.
2 Kralj je snel svoj prstan, ki ga je vzel od Hamána in
ga dal Mordohaju. Estera pa je Mordohaja postavila
nad Hamánovo hišo. 3 Estera je ponovno spregovorila
pred kraljem in padla dol pri njegovih stopalih in ga s
solzami rotila, da odstrani vragolijo Hamána, Agágovca
in njegov naklep, ki ga je zasnoval zoper Jude. 4 Potem
je kralj proti Esteri iztegnil zlato žezlo. Tako je Estera
vstala in stala pred kraljem 5 in rekla: »Če kralju ugaja
in če sem našla naklonjenost v njegovem pogledu
in se zdi stvar pravilna pred kraljem in sem prijetna
v njegovih očeh, naj bo zapisano, da se razveljavijo
pisma, ki jih je zasnoval Hamán, Hamedátov sin,
Agágovec, katera je napisal, da uničijo Jude, ki so po
vseh kraljevih provincah. 6 Kajti kako lahko prenašam
gledanje zla, ki bo prišlo k mojemu ljudstvu? Ali kako
lahko prenašam gledanje uničenja mojega sorodstva?«
7 Tedaj je kralj Ahasvér rekel kraljici Esteri in Judu
Mordohaju: »Glejta, Esteri sem dal hišo Hamána, njega
pa so obesili na vislice, ker je svojo roko položil na
Jude. 8 Tudi za Jude napišita, kakor vama to ugaja, v
kraljevem imenu in to zapečatita s kraljevim prstanom,
kajti pisanja, ki je napisano v kraljevem imenu in
zapečateno s kraljevim pečatom, noben človek ne
more razveljaviti.« 9 Potem so bili poklicani kraljevi
pisarji, ob tistem času, v tretjem mesecu, ki je mesec
siván, na njegov triindvajseti dan in to je bilo napisano
glede na vse, kar je Mordohaj zapovedal Judom,
poročnikom, namestnikom in vladarjem provinc, ki so
od Indije do Etiopije, sto sedemindvajsetim provincam,
vsaki provinci glede na njihovo pisanje in vsakemu
ljudstvu glede na njihov jezik in Judom glede na njihovo
pisanje in glede na njihov jezik. 10 Napisal je v imenu
Kralja Ahasvérja in to zapečatil s kraljevim prstanom in
pisma poslal po slih na konjskem hrbtu in jahačih na
mulah, kamelah in mladih [enogrbih] velblodih. 11 V
teh je kralj zagotovil Judom, ki so bili v vsakem mestu,
da se zberejo skupaj in da stojijo za svoje življenje,

da uničijo, da ubijejo in da povzročijo, da umre vsa
moč ljudstva in province, ki bi jih hotela napasti, tako
malčke kakor ženske in da njihov dobiček vzamejo za
plen, 12 na en dan po vseh provincah Kralja Ahasvérja,
namreč na trinajsti dan dvanajstega meseca, ki je
mesec adár. 13 Kopija pisanja za zapoved, ki naj bi
bila dana v vsako provinco, je bila razglašena vsemu
ljudstvu in da naj bodo Judje pripravljeni za ta dan, da
se maščujejo na svojih sovražnikih. 14 Tako so šli, ki
so jahali na mulah in kamelah, odšli ven, podvizani in
pritisnjeni s kraljevo zapovedjo. In odlok je bil izdan pri
palači Suze. 15 Mordohaj je odšel izpred prisotnosti
kralja v kraljevski obleki iz modre in bele in z veliko
krono iz zlata in z obleko iz tankega lanenega platna in
vijolične, mesto Suze pa se je veselilo in bilo veselo.
16 Judje so imeli svetlobo, veselje, radost in čast. 17
V vsaki provinci in v vsakem mestu, kamor sta prišla
kraljeva zapoved in njegov odlok, so imeli Judje radost
in veselje, praznovanje in dober dan. In mnogi izmed
ljudstva dežele so postali Judje, kajti strah pred Judi je
padel nanje.

9 Torej v dvanajstem mesecu, ki je mesec adár, na
trinajsti dan istega, ko sta se kraljeva zapoved
in njegov odlok približala izvršitvi, na dan, ko so
sovražniki Judov upali, da bodo imeli oblast nad njimi
(čeprav je bilo to obrnjeno ravno nasprotno, da so
Judje vladali nad tistimi, ki so jih sovražili), 2 so se
Judje zbrali skupaj v svojih mestih, po vseh provincah
kralja Ahasvérja, da položijo roko na tiste, ki so iskali
njihovo bolečino in noben človek se jim ni mogel
zoperstaviti, kajti strah pred njimi je padel na vse
ljudstvo. 3 Vsi vladarji provinc, poročniki, namestniki in
kraljevi častniki, so pomagali Judom, ker je nanje padel
strah pred Mordohajem. 4 Kajti Mordohaj je bil velik v
kraljevi hiši in njegova slava je šla po vseh provincah,
kajti ta mož Mordohaj je postajal večji in večji. 5 Tako
so Judje vse svoje sovražnike udarili z udarcem meča,
pokolom in uničenjem. Tistim pa, ki so jih sovražili, so
storili, kar so hoteli. 6 V palači Suze so Judje usmrtili
in uničili petsto mož. 7 Paršandáta, Dalfóna, Aspáta, 8
Poráta, Adaljája, Aridáta, 9 Parmášta, Arisája, Aridája,
Jezáta, 10 deset sinov Hamedátovega sina Hamána,
sovražnika Judov, so usmrtili, toda na plen niso položili
svojih rok. 11 Na ta dan je bilo število tistih, ki so
bili umorjeni v palači Suze, privedeno pred kralja. 12
Kralj je kraljici Esteri rekel: »Judje so umorili in uničili
petsto mož v palači Suze in deset Hamánovih sinov.
Kaj so storili v preostalih kraljevih provincah? Torej
kaj je tvoja prošnja? In ta ti bo zagotovljena. Ali kaj
je tvoja nadaljnja zahteva? In ta bo storjena.« 13
Potem je Estera rekla: »Če to ugaja kralju, naj bo to
zagotovljeno Judom, ki so v [mestu] Suze, da prav
tako storijo jutri, glede na odlok današnjega dne in
naj bo Hamánovih deset sinov obešenih na vislice.«
14 Kralj je zapovedal, da naj bo tako storjeno. Odlok
je bil izdan v [mestu] Suze in obesili so Hamánovih
deset sinov. 15 Kajti Judje, ki so bili v [mestu] Suze, so
se zbrali skupaj tudi na štirinajsti dan meseca adárja
in v [mestu] Suze usmrtili tristo mož. Toda na plen
niso položili svojih rok. 16 Tudi drugi Judje, ki so bili v
kraljevih provincah, so se zbrali skupaj in stali za svoja
življenja in imeli počitek pred svojimi nasprotniki in jih
izmed svojih sovražnikov usmrtili petinsedemdeset
tisoč, toda svojih rok niso položili na plen. 17 Na
trinajsti dan meseca adárja in na štirinajsti dan istega
so počivali in to naredili za dan praznovanja in veselja.
18 Toda Judje, ki so bili v [mestu] Suze zbrani skupaj
na njegov trinajsti dan in na njegov štirinajsti in na
petnajsti dan istega, so počivali in to naredili za dan
praznovanja in veselja. 19 Zato so Judje po vaseh, ki
prebivajo v mestih brez obzidja, naredili štirinajsti dan
meseca adárja za dan veselja in praznovanja in dober
dan in pošiljanja deležev drug drugemu. 20 Mordohaj
je napisal te stvari in poslal pisma vsem Judom, ki so
bili po vseh provincah Kralja Ahasvérja, tako bližnjim
kakor daljnim, 21 da to utrdi med njimi, da naj letno
ohranjajo štirinajsti dan meseca adárja in petnajsti dan
istega, 22 kakor dneva, na katera so Judje počivali
pred svojimi sovražniki in mesec, ki je bil obrnjen k
njim, od bridkosti v radost in od žalovanja v dober dan,
da si bodo lahko pripravili dneve praznovanja in radosti
in pošiljanja deležev drug drugemu in daril ubogim. 23
Judje so se lotili, da storijo, kakor so začeli in kakor jim
je Mordohaj zapisal, 24 ker je Hamán, Hamedátov sin,
Agágovec, sovražnik vseh Judov, zoper Jude zasnoval,
da jih uniči in vrgel pur, to je žreb, da jih ugonobi in da
jih uniči, 25 toda ko je Estera prišla pred kralja, je ta s
pismi zapovedal, da naj se njegov zlobni naklep, ki ga
je zasnoval zoper Jude, vrne na njegovo lastno glavo
in da naj bodo on in njegovi sinovi obešeni na vislice.
26 Zato so ta dneva imenovali purim, po imenu pur.
Zato so – po vseh besedah tega pisma in od tega, kar
so videli glede te zadeve in kar je prišlo k njim – 27
Judje odredili in vzeli nase in na svoje potomstvo in na
vse tiste, ki so se jim pridružili, tako da to ne bi prešlo,
da bodo vsako leto ta dva dneva ohranjali glede na
njihovo pisanje in glede na njihov določeni čas. 28 In
da se bodo teh [dveh] dni spominjali in držali skozi vse
rodove, vsaka družina, vsaka provinca in vsako mesto
in da ta dneva purima med Judi ne bi prešla niti spomin
nanju ne izgine od njihovega potomstva. 29 Potem
je kraljica Estera, hči Abihájila in Juda Mordohaja,
z vso oblastjo napisala, da potrjuje to drugo pismo
o purimu. 30 In poslal je pisma vsem Judom, v sto

sedemindvajset provinc Ahasvérjevega kraljestva, z
besedami miru in resnice, 31 da potrdi ta [dva] dneva
purima, na njun določeni čas, glede na to, kakor sta
jima Jud Mordohaj in kraljica Estera predpisala in kakor
so odredili zase in za svoje potomstvo zadeve posta in
njihovega joka. 32 Esterin odlok je potrdil te stvari o
purimu in to je bilo zapisano v knjigo.

10 Kralj Ahasvér je naložil davek deželi in morskim
otokom. 2 Vsa dejanja njegove oblasti, njegove
moči in razglas Mordohajeve veličine, kamor ga je
kralj napredoval, mar niso zapisana v kroniški knjigi
kraljev Medije in Perzije? 3 Kajti Jud Mordohaj je
bil drugi za kraljem Ahasvérjem in velik med Judi in
sprejet od množice svojih bratov, prizadevajoč si za
blagostanje svojega ljudstva in govoril je mir vsemu
svojemu semenu.

Job

1 Bil je mož v deželi Uc, katerega ime je bilo Job, in
ta mož je bil popoln in iskren in nekdo, ki se je bal
Boga in se ogibal zla. **2** Tam se mu je rodilo sedem
sinov in tri hčere. **3** Njegovo imetje je bilo tudi sedem
tisoč ovc, tri tisoč kamel, petsto jarmov volov, petsto
oslic in zelo velika družina, tako da je bil ta človek
največji izmed vseh mož vzhoda. **4** Njegovi sinovi so
šli in praznovali v svojih hišah vsak svoj dan. Poslali
so in dali poklicati svoje tri sestre, da jedo in pijejo
z njimi. **5** Bilo je tako, da ko so se dnevi njihovega
praznovanja iztekli, je Job poslal, jih posvečeval in
vstajal zgodaj zjutraj ter daroval žgalne daritve glede
na število njih vseh, kajti Job je rekel: »Morda so moji
sinovi grešili in v svojih srcih prekleli Boga.« Tako je
Job nenehno delal. **6** Bil je torej dan, ko so prišli Božji
sinovi, da se pokažejo pred Gospodom in tudi Satan
je prišel med njimi. **7** Gospod je rekel Satanu: »Od
kod prihajaš?« Nató je Satan odgovoril Gospodu in
rekel: »Od potikanja sem ter tja po zemlji in od hoje
gor in dol po njej.« **8** Gospod je rekel Satanu: »Si kaj
preudaril [o] mojem služabniku Jobu, ker na zemlji ni
nikogar podobnega njemu; popoln in pošten človek je,
ki se boji Boga in se ogiblje zla?« **9** Potem je Satan
odgovoril Gospodu in rekel: »Mar se Job zastonj boji
Boga? **10** Mar nisi ti naredil ograje okoli njega, okoli
njegove hiše in okoli vsega, kar ima na vsaki strani?
Blagoslovil si delo njegovih rok in njegovo imetje se je
povečalo v deželi. **11** Toda iztegni sedaj svojo roko
in se dotakni vsega, kar ima in preklinjal te bo v tvoj
obraz.« **12** Gospod je rekel Satanu: »Glej, vse, kar
ima, je v tvoji oblasti, samo nanj ne iztegni svoje roke.«
Tako je Satan odšel izpred Gospodove prisotnosti.
13 Bil je dan, ko so njegovi sinovi in njegove hčere
jedli in pili vino v hiši njihovega najstarejšega brata.
14 K Jobu je prišel poslanec in rekel: »Voli so orali
in osli so se pasli poleg njih **15** in Sabejci so padli
nadnje ter jih odvlekli proč. Da, z ostrino meča so
umorili služabnike in samo jaz sam sem pobegnil, da ti
povem.« **16** Medtem ko je še govoril, je prišel še drugi
in rekel: »Ogenj od Boga je padel z neba in sežgal
ovce in služabnike, jih použil in samo jaz sam sem
pobegnil, da ti povem.« **17** Medtem ko je še govoril,
je prišel še drugi in rekel: »Kaldejci so postavili tri
čete in vpadli na kamele in jih odvedli proč. Da, in z
ostrino meča umorili služabnike in samo jaz sam sem
pobegnil, da ti povem.« **18** Medtem ko je še govoril, je
prišel še drugi in rekel: »Tvoji sinovi in tvoje hčere so
jedli in pili vino v hiši njihovega najstarejšega brata. **19**
Glej, iz divjine je prihrumel mogočen veter in udaril štiri
vogale hiše in ta je padla na mladeniče in ti so mrtvi.
Samo jaz sam sem pobegnil, da ti povem.« **20** Potem
je Job vstal, raztrgal svoje ogrinjalo, obril svojo glavo,
padel dol na tla in oboževal **21** ter rekel: »Nag sem
prišel iz maternice svoje matere in nag se bom vrnil
tja. Gospod je dal in Gospod je vzel. Blagoslovljeno
bodi Gospodovo ime.« **22** V vsem tem Job ni grešil niti
ni nespametno obdolžil Boga.

2 Ponovno je bil dan, ko so prišli Božji sinovi, da se
predstavijo pred Gospodom in tudi Satan je prišel
med njimi, da se predstavi pred Gospodom. **2** Gospod
je rekel Satanu: »Od kod prihajaš?« Satan je Gospodu
odgovoril in rekel: »Od potikanja sem ter tja po zemlji in
od hoje gor in dol po njej.« **3** Gospod je rekel Satanu:
»Si preudaril [o] mojem služabniku Jobu, da tam ni
nikogar podobnega njemu na zemlji? Popoln in iskren
človek je, nekdo, ki se boji Boga in se ogiblje zla. Še
vedno se trdno drži svoje neokrnjenosti, čeprav me
spodbujaš zoper njega, da bi ga uničil brez razloga.«
4 Satan je Gospodu odgovoril in rekel: »Kožo za kožo,
da, vse, kar človek ima, bo dal za svoje življenje. **5**
Toda iztegni sedaj svojo roko in se dotakni njegove
kosti in njegovega mesa in preklel te bo v tvoj obraz.«
6 Gospod je rekel Satanu: »Glej, on je v tvoji roki, toda
ohrani njegovo življenje.« **7** Tako je Satan odšel izpred
Gospodove prisotnosti in Joba udaril s hudimi tvori od
podplata njegovega stopala do njegovega temena. **8**
Ta si je vzel črepinjo, se strgal z njo in se usedel med
pepel. **9** Potem mu je njegova žena rekla: »Mar še
vedno ohranjaš svojo neokrnjenost? Prekolni Boga
in umri.« **10** Toda rekel ji je: »Govoriš kot govori ena
izmed nespametnih žensk. Kaj? Dobro smo sprejeli iz
Božje roke, pa ne bi sprejeli hudega?« V vsem tem Job
s svojimi ustnicami ni grešil. **11** Torej ko so Jobovi trije
prijatelji slišali o vsem tem zlu, ki je prišlo nadenj, so
prišli, vsak iz svojega lastnega kraja: Elifáz Temánec,
Bildád Suhéjec in Cofár Naámčan, kajti skupaj so se
dogovorili, da pridejo in da žalujejo z njim in da ga
tolažijo. **12** Ko pa so od daleč povzdignili svoje oči in
ga niso spoznali, so povzdignili svoj glas ter zajokali.
Vsak izmed njih je pretrgal svoje ogrinjalo in proti nebu
so potresli prah na svoje glave. **13** Tako so sedeli z
njim na tleh sedem dni in sedem noči in nihče mu
ni spregovoril niti besede, kajti videli so, da je bila
njegova žalost zelo velika.

3 Po tem je Job odprl svoja usta in preklel svoj dan.
2 Job je spregovoril in rekel: **3** »Naj izgine dan, na
katerega sem bil rojen in noč, v kateri je bilo rečeno:
›Tukaj je spočet fantek.‹ **4** Naj bo ta dan tema. Naj ga
Bog od zgoraj ne upošteva niti naj svetloba ne sije nad
njim. **5** Naj ga tema in smrtna senca omadežujeta. Naj
oblak prebiva nad njim. Naj ga straši črnina dneva.

6 Glede tiste noči naj se je polasti tema. Naj ta ne
bo pridružena dnevom leta, naj ta ne pride v število
mesecev. 7 Glej, naj bo ta noč osamljena, naj noben
radosten glas ne pride vanjo. 8 Naj jo prekolnejo
tisti, ki preklinjajo dan, ki so pripravljeni dvigniti svoje
žalovanje. 9 Naj bodo zvezde njene polteme temne;
naj oprezujejo za svetlobo, toda nimajo nobene niti naj
ne zagledajo jutranjega svitanja, 10 ker ta ni zaprla
vrat maternice moje matere niti pred mojimi očmi ni
skrila bridkosti. 11 Čemu nisem umrl v maternici? Zakaj
nisem izročil duha, ko sem prišel iz trebuha? 12 Zakaj
sem bil [vzet na] kolena? Ali zakaj [na] prsi, da bi
sesal? 13 Kajti sedaj bi mirno ležal in bi bil tiho; spal
bi. Potem bi počival 14 s kralji in svetovalci zemlje, ki
so zapuščene kraje gradili zase, 15 ali s princi, ki so
imeli zlato, ki so svoje hiše napolnjevali s srebrom,
16 ali ne bi bil kakor prezgodnji porod, kakor otročiči,
ki nikoli niso videli svetlobe. 17 Tam zlobni odnehajo
od nadlegovanja in tam bodo izmučeni pri počitku. 18
Tam jetniki počivajo skupaj. Oni ne poslušajo glasu
zatiralca. 19 Majhni in veliki so tam in služabnik je
prost pred svojim gospodarjem. 20 Zakaj je svetloba
dana tistemu, ki je v bedi in življenje zagrenjenemu
v duši, 21 ki hrepeni po smrti, toda ta ne prihaja in
koplje za njo bolj kakor za skritimi zakladi, 22 ki se
silno razveseljujejo in so veseli, ko lahko najdejo grob?
23 Zakaj je svetloba dana možu, čigar pot je skrita in
katerega je Bog ogradil? 24 Kajti moje vzdihovanje
prihaja preden jem in moja rjovenja so izlita ven kakor
vode. 25 Kajti stvar, ki sem se je silno bal, je prišla
nadme in to, česar sem se bal, je prišlo k meni. 26
Nisem bil na varnem niti nisem imel počitka niti nisem
bil tiho, vendar je težava prišla.«

4 Potem je Elifáz Temánec odgovoril in rekel: 2
» Če se poskušamo posvetovati s teboj, ali boš
užaloščen? Toda kdo se lahko vzdrži pred govorjenjem?
3 Glej, mnoge si poučeval in okrepil si šibke roke. 4
Tvoje besede so podpirale tistega, ki je padal in krepil
si slabotna kolena. 5 Toda sedaj je to prišlo nadte in ti
slabiš; dotika se te in si zaskrbljen. 6 Mar ni to tvoj
strah, tvoje zaupanje, tvoje upanje in poštenost tvojih
poti? 7 Spomni se, prosim te, kdo se je kdajkoli pogubil,
pa je bil nedolžen? Ali kje so bili pravični odsekani?
8 Celo kakor sem jaz videl, tisti, ki orjejo krivičnost
in sejejo zlobnost, isto [tudi] požanjejo. 9 Z Božjim
udarcem umrejo in z dihom njegovih nosnic so použiti.
10 Rjovenje leva, glas krutega leva in zobje mladih
levov so zlomljeni. 11 Star lev gine zaradi pomanjkanja
plena, mladiči arogantnega leva pa so razkropljeni
naokoli. 12 Torej stvar je bila na skrivnem privedena k
meni in moje uho je nekaj tega sprejelo. 13 V mislih od
nočnih videnj, ko na človeka pade globoko spanje, 14
je strah prišel nadme in trepetanje, kar je vsem mojim
kostem povzročilo, da so se tresle. 15 Potem je duh
zdrsnil mimo mojega obraza, dlake mojega mesa so se
naježile. 16 Ta je mirno stal, toda nisem mogel razločiti
njegove oblike. Podoba je bila pred mojimi očmi, tam je
bila tišina in zaslišal sem glas, rekoč: 17 ›Ali bo smrten
človek pravičnejši kakor Bog? Ali bo človek čistejši
kakor njegov stvarnik? 18 Glej, nobenega zaupanja
ne polaga v svoje služabnike in njegovi angeli so
zadolženi z neumnostjo. 19 Kako veliko manj v tiste, ki
prebivajo v ilnatih hišah, katerih temelj je prah, ki so
zdrobljene pred moljem? 20 Uničeni so od jutra do
večera, pogubljajo se na veke, ne da bi se kdorkoli
oziral na to. 21 Mar ni njihova odličnost, ki je v njih,
odšla proč? Umirajo, celo brez modrosti.‹«

5 »Sedaj kliči, če bo tam kdorkoli, ki ti bo odgovoril.
H kateremu izmed svetih se boš obrnil? 2 Kajti bes
ubija nespametnega človeka in zavist ubija neumnega.
3 Videl sem nespametnega, da se ukoreninja, toda
nenadoma sem preklel njegovo prebivališče. 4 Njegovi
otroci so daleč od varnosti in zdrobljeni so pri velikih
vratih niti tam ni nikogar, da jih osvobodi. 5 Katerega
žetev pojedo lačni in jo pobirajo celo iz trnja in ropar
požira njihovo imetje. 6 Čeprav stiska ne prihaja iz
prahu niti težava ne poganja iz tal, 7 vendar je človek
rojen za stisko, kakor iskrice letijo navzgor. 8 Iskal
bi Boga in Bogu bi izročil svojo zadevo, 9 ki dela
velike stvari in nedoumljive, čudovite stvari brez števila,
10 ki daje dež na zemljo in vode pošilja na polja,
11 da tiste, ki so nizki, postavi visoko; da bi tisti, ki
žalujejo, lahko bili povišani do varnosti. 12 On razočara
naklepe prebrisanega, tako da njihove roke ne morejo
opravljati svoje podjetnosti. 13 Modre jemlje v njihovi
prebrisanosti in nasvet kljubovalnega je naglo izvršen.
14 Srečajo se s temo podnevi in tipajo opoldan kakor
ponoči. 15 Toda on rešuje ubogega pred mečem, pred
njihovimi usti in pred roko mogočnih. 16 Tako ima
ubogi upanje in krivičnost ustavlja svoja usta. 17 Glej,
srečen je človek, ki ga Bog graja, zatorej ne preziraj
karanja Vsemogočnega. 18 Kajti on dela rane in jih
povezuje, on ranja in njegove roke ozdravljajo. 19
Osvobodil te bo v šestih težavah. Da, v sedmi se te
nobeno zlo ne bo dotaknilo. 20 V lakoti te bo odkupil
pred smrtjo in v vojni pred močjo meča. 21 Skrit boš
pred bičanjem jezika niti se ne boš bal uničenja, kadar
to prihaja. 22 Ob uničenju in lakoti se boš smejal niti
se ne boš bal zemeljskih zveri. 23 Kajti v zavezi boš s
kamni polja in poljske zveri bodo v miru s teboj. 24
Vedel boš, da bo tvoj šotor v miru in obiskal boš svoje
prebivališče in ne boš grešil. 25 Vedel boš tudi, da
bo tvojega semena veliko in tvojega potomstva kakor
trave zemlje. 26 K svojemu grobu boš prišel v polni

starosti, podobno kakor kopica žita prihaja v svojem
obdobju. 27 Glej to, mi smo to preiskali, tako je to.
Poslušaj to in spoznaj to v svoje dobro.«

6 Toda Job je odgovoril in rekel: 2 »Oh, da bi bila
moja žalost temeljito stehtana in moja katastrofa
skupaj položena na tehtnico! 3 Kajti sedaj bi bila
ta težja kakor morski pesek. Zato so moje besede
požrte. 4 Kajti puščice Vsemogočnega so znotraj
mene, njihov strup vpija mojega duha. Strahote od
Boga se postrojujejo zoper mene. 5 Mar divji osel riga,
kadar jé travo? Mar muka vol nad svojo krmo? 6 Mar
se lahko to, kar je neokusno, jé brez soli? Ali je sploh
kaj okusa v jajčnem beljaku? 7 Stvari, ki se jih moja
duša ni hotela dotikati, so kakor moja hrana žalosti. 8
Oh, da bi lahko imel svojo zahtevo in da bi mi Bog
zagotovil stvar, po kateri hrepenim! 9 Celo da bi to
ugajalo Bogu, da me uniči, da bi popustil svojo roko
in me odrezal! 10 Potem bi vendar imel tolažbo; da,
otrdil bi se v bridkosti. Naj mi ne prizanese, kajti nisem
prikrival besed Svetega. 11 Kaj je moja moč, da bi
upal? Kaj je moj konec, da bi podaljšal svoje življenje?
12 Mar je moja moč moč kamnov? Ali je moje meso
iz brona? 13 Mar ni moja pomoč v meni? In ali je
modrost popolnoma pregnana od mene? 14 Tistemu,
ki peša, naj bi bilo izkazano usmiljenje od njegovega
prijatelja, toda on zapušča strah Vsemogočnega. 15
Moji bratje so varljivo postopali kakor potok in kakor
tok potokov so prešli, 16 ki so potemneli zaradi razloga
ledu in na katerih je skrit sneg. 17 Kadar se ogrejejo,
izginejo. Ko je vroče, so použiti iz svojega kraja. 18
Steze njihove poti so obrnjene stran; gredo v nič in
izginejo. 19 Krdela iz Temá so gledala, skupine iz
Sabe so čakale nanje. 20 Zbegani so bili, ker so
upali. Prišli so tja in bili osramočeni. 21 Kajti sedaj
ste nič, vidite moje zavračanje in ste prestrašeni.
22 Mar sem rekel: ›Prinesite k meni?‹ ali ›Dajte mi
nagrado iz svojega imetja?‹ 23 ali: ›Osvobodite me
pred sovražnikovo roko?‹ ali ›Odkupite med pred roko
mogočnega?‹ 24 Účite me in držal bom svoj jezik in
dajte mi razumeti, kje sem se motil. 25 Kako prepričljive
so prave besede! Toda kaj vaše razpravljanje ošteva?
26 Mar si domišljate, da grajate besede in govore
tistega, ki je obupan, ki so kakor veter? 27 Da, vi
nadvladate osirotelega in kopljete jamo za svojega
prijatelja. 28 Zdaj torej bodite zadovoljni. Poglejte
name, kajti to vam je očitno, če lažem. 29 Vrnite
se, prosim vas, naj to ne bo krivičnost. Da, ponovno
se vrnite, moja pravičnost je v tem. 30 Mar je na
mojem jeziku krivičnost? Ne more moj okus razločevati
sprevrženih stvari?

7 Mar ni določen čas za človeka na zemlji? Mar
niso njegovi dnevi prav tako podobni najemnikovim
dnevom? 2 Kakor si služabnik iskreno želi sence in
kakor najemnik gleda za nagrado svojega dela, 3
tako sem prisiljen, da posedujem mesece ničnosti
in naporne noči so mi določene. 4 Ko se uležem,
rečem: ›Kdaj bom vstal in bo noč minila? Poln sem
premetavanja sem ter tja do jutranjega svitanja. 5 Moje
meso je pokrito z ličinkami in grudami prahu; moja
koža je razpokana in postala je gnusna. 6 Moji dnevi
so bolj nagli kakor tkalski čolniček in preživeti so brez
upanja. 7 Oh, spomnite se, da je moje življenje veter.
Moje oko ne bo več videlo dobrega. 8 Oko tistega, ki
me je videlo, me ne bo več videlo. Tvoje oči so na
meni, mene pa ni. 9 Kakor je oblak použit in izginil
proč, tako kdor gre dol h grobu, ne bo več prišel gor.
(Sheol h7585) 10 Ne bo se več vrnil k svojemu domu
niti ga njegov kraj ne bo več poznal. 11 Zato ne bom
zadrževal svojih ust; govoril bom v tesnobi svojega
duha, pritoževal se bom v grenkobi svoje duše. 12 Mar
sem morje ali kit, da ti postavljaš stražo nad menoj? 13
Ko rečem: ›Moja postelja me bo tolažila, moje ležišče
bo lajšalo mojo pritožbo, ‹ 14 takrat me ti strašiš s
sanjami in me prek videnj spravljaš v grozo, 15 tako da
moja duša raje izbira dušenje in smrt, kakor pa moje
življenje. 16 To se mi gabi. Ne bi hotel živeti večno.
Pustite me samega, kajti moji dnevi so ničevost. 17 Kaj
je človek, da bi ga ti poveličeval? In da bi svoje srce
naravnal nanj? 18 Da bi ga ti obiskoval vsako jutro in
ga preizkušal vsak trenutek? 19 Kako dolgo ne boš
odšel od mene niti me ne boš pustil samega, dokler ne
pogoltnem svoje sline? 20 Grešil sem. Kaj ti bom storil,
oh ti, varuh ljudi? Zakaj si me postavil kakor znamenje
zoper tebe, tako da sem breme samemu sebi? 21
Zakaj ne odpustiš mojega prestopka in ne odvzameš
moje krivičnosti? Kajti sedaj bom spal v prahu in iskal
me boš zjutraj, toda mene ne bo.«

8 Potem je odgovoril Bildád Suhéjec in rekel: 2
»Doklej boš govoril te stvari? In kako dolgo bodo
besede iz tvojih ust podobne močnemu vetru? 3 Mar
Bog izkrivlja sodbo? Mar Vsemogočni izkrivlja pravico?
4 Če so tvoji otroci grešili zoper njega in jih je zavrgel
zaradi njihovega prestopka, 5 če hočeš zgodaj iskati
Boga in narediti ponižno prošnjo Vsemogočnemu,
6 če bi bil ti čist in pravičen, bi se on sedaj zaradi
tebe zagotovo prebudil in prebivališče tvoje pravičnosti
naredil uspešno. 7 Čeprav je bil tvoj začetek majhen, bi
vendar tvoj zadnji konec silno narasel. 8 Kajti poizvedi,
prosim te, o prejšnjem času in se pripravi, da preiskuješ
o njihovih očetih 9 (kajti mi smo samo od včeraj in
ne vemo nič, ker so naši dnevi na zemlji senca). 10

Mar te ne bodo poučili in ti povedali in izustili besed iz
svojega srca? 11 Mar lahko loček zraste brez blata?
Mar lahko perunika raste brez vode? 12 Medtem ko
je še v svojem zelenju in ni odtrgana, ovene pred
katerimkoli drugim zeliščem. 13 Takšne so steze vseh,
ki pozabljajo Boga in upanje hinavca bo propadlo, 14
katerega upanje bo odrezano, katerega trdno upanje
bo pajkova mreža. 15 Naslonil se bo na svojo hišo,
toda ta ne bo obstala; trdno jo bo držal, toda ta ne
bo zdržala. 16 Zelen je pred soncem in njegova veja
poganja v njegovem vrtu. 17 Njegove korenine so
ovite okoli kupa in strmi na kraj kamnov. 18 Če ga
uniči iz svojega kraja, potem ga bo ta zatajil, rekoč:
›Nisem te videl.‹ 19 Glej, to je radost njegove poti in iz
zemlje bodo pognali drugi. 20 Glej, Bog ne bo zavrnil
popolnega moža niti ne bo pomagal hudodelcem, 21
dokler tvojih ust ne napolni s smehom in tvojih ustnic
z radostjo. 22 Tisti, ki te sovražijo, bodo oblečeni s
sramoto in bivališče zlobnega bo prišlo v nič.«

9 Potem je Job odgovoril in rekel: 2 »Vem, to je
tako res. Toda kako bi človek mogel biti pravičen z
Bogom? 3 Če se hoče pričkati z njim, mu ne more
odgovoriti eno od tisočih. 4 On je moder v srcu in
mogočen v moči; kdo se je utrdil zoper njega in je
uspel? 5 Ki odstranja gore in ne vedo, ki jih prevrača v
svoji jezi. 6 Ki trese zemljo iz njenega kraja in njeni
stebri trepetajo. 7 Ki zapoveduje soncu in ta ne vzhaja
in pečati zvezde. 8 Ki sam razprostira nebo in stopa
po valovih morja. 9 Ki dela Arktur, Orion, Gostosevce
in južne sobe. 10 Ki dela velike stvari neodkrite, da, in
čudeže brez števila. 11 Glej! Hodi poleg mene, jaz pa
ga ne vidim; gre tudi naprej, toda jaz ga ne zaznavam.
12 Glej, odvzema, kdo ga lahko ovira? Kdo mu bo
rekel: ›Kaj delaš?‹ 13 Če Bog ne bo umaknil svoje
jeze, se ponosni pomočniki sklonijo pod njim. 14 Kako
mnogo manj bi mu jaz mogel odgovoriti in izbrati svoje
besede, da razpravljam z njim? 15 Kateremu, čeprav
bi bil pravičen, vendar ne bi mogel odgovoriti, temveč
bi naredil ponižno prošnjo svojemu sodniku. 16 Če
sem klical in mi je odgovoril, vendar ne bi verjel, da je
prisluhnil mojemu glasu. 17 Kajti lomi me z viharjem
in brez razloga množi moje rane. 18 Ne bo mi pustil,
da zajamem sapo, temveč me napolnjuje z grenkobo.
19 Če govorim o moči, glej, on je močan, če pa o
sodbi, kdo mi bo določil čas zagovarjanja? 20 Če jaz
sebe opravičim, me bodo moja lastna usta obsodila.
Če rečem: ›Jaz sem popoln, ‹ se bo izkazalo, da
sem sprevržen. 21 Čeprav bi bil popoln, vendar ne bi
poznal svoje duše; preziral bi svoje življenje. 22 To je
ena stvar, zato sem rekel to: ›On uničuje popolnega
in zlobnega.‹ 23 Če nadloga nenadoma ubije, se bo
posmehoval ob sojenju nedolžnih. 24 Zemlja je dana v
roko zlobnega. On zakriva obličja njenih sodnikov. Če
ne, kje in kdo je on? 25 Torej moji dnevi so hitrejši
kakor tekač. Odletijo proč, ničesar dobrega ne vidijo.
26 Minili so kakor nagle ladje, kakor orel, ki hiti k plenu.
27 Če rečem: ›Pozabil bom svojo pritožbo, prenehal
bom s svojo potrtostjo in se potolažil, ‹ 28 se bojim
vseh svojih bridkosti, vem, da me ne boš imel za
nedolžnega. 29 Če sem zloben, zakaj se potem trudim
zaman? 30 Če se umijem s snežnico in svoje roke
naredim čiste kot še nikoli, 31 me boš vendar pahnil v
jarek in moja lastna oblačila me bodo prezirala. 32
Kajti on ni človek, kakor sem jaz, da bi mu odgovoril in
bi skupaj prišla na sodbo. 33 Niti ni tukaj kakršnegakoli
razsodnika med nama, da bi lahko svojo roko položil
na naju oba. 34 Naj svojo palico vzame od mene in naj
me njegov strah ne straši. 35 Potem bi govoril in se ga
ne bi bal, toda z menoj ni tako.

10 Moji duši se gnusi moje življenje. Svojo pritožbo
bom pustil nad seboj; govoril bom v grenkobi
svoje duše. 2 Bogu bom rekel: ›Ne obsodi me. Razloži
mi, zakaj se pričkaš z menoj.‹ 3 Mar ti je dobro, da
bi zatiral, da bi preziral delo svojih rok in bi sijal nad
nasvetom zlobnega? 4 Imaš mesene oči? Mar vidiš,
kakor vidi človek? 5 So tvoji dnevi kakor dnevi človeka?
So tvoja leta kakor človeški dnevi, 6 da poizvedueš za
mojo krivičnostjo in preiskuješ za mojim grehom? 7 Ti
veš, da nisem zloben in nikogar ni, ki lahko osvobodi
iz tvoje roke. 8 Tvoje roke so me naredile in me
oblikovale skupaj na vsaki strani, vendar si me uničil.
9 Spomni se, rotim te, da si me naredil kakor ilo, ti pa
me hočeš ponovno privesti v prah? 10 Mar me nisi
iztočil kakor mleko in me strdil kakor sir? 11 Oblekel si
me s kožo in mesom in me obdal s kostmi in kitami.
12 Zagotovil si mi življenje in naklonjenost in tvoje
obiskovanje je ohranilo mojega duha. 13 Te stvari si
skril v svojem srcu, vem, da je to s teboj. 14 Če grešim,
potem me zaznamuješ in me ne boš oprostil pred mojo
krivičnostjo. 15 Če bi bil zloben, gorje meni. Če bi bil
pravičen kljub temu ne bi dvignil svoje glave. Poln
zmedenosti sem, zato poglej mojo stisko, 16 kajti ta
narašča. Loviš me kakor krut lev in se ponovno kažeš
čudovitega nad menoj. 17 Zoper mene obnavljaš svoje
pričevanje in nad menoj povečuješ svoje ogorčenje.
Spremembe in vojna so zoper mene. 18 Zakaj si me
potem privedel ven iz maternice? Oh, da bi izročil duha
in me nobeno oko ne bi videlo! 19 Bil bi kakor, če me
ne bi bilo, od maternice bi bil odnesen v grob. 20 Mar
ni mojih dni malo? Odnehaj torej in me pusti samega,
da se malo potolažim, 21 preden grem, od koder se
ne bom vrnil, celó v deželo teme in smrtne sence, 22
deželo teme kakor tema sama in smrtne sence, brez
kakršnegakoli reda in kjer je svetloba kakor tema.«

11 Potem je odgovoril Cofár Naámčan in rekel: **2** »Mar ne bo množica besed odgovorjena? Mar
naj bo mož, poln govora, opravičen? **3** Mar naj tvoje
laži naredijo možem, da molčijo? In ko zasmehuješ,
ali te noben človek ne bo osramotil? **4** Kajti rekel si:
›Moj nauk je čist in jaz sem čist v tvojih očeh.‹ **5** Toda
oh, da bi Bog spregovoril in zoper tebe odprl svoje
ustnice **6** in da bi ti pokazal skrivnosti modrosti, da
so dvojne temu kar je! Vedi torej, da Bog od tebe
terja manj, kakor zasluži tvoja krivičnost. **7** Mar lahko
z iskanjem najdeš Boga? Mar lahko do popolnosti
spoznaš Vsemogočnega? **8** To je tako visoko kakor
nebo. Kaj lahko storiš? Globlje kakor pekel. Kaj lahko
spoznaš? **(Sheol h7585)** **9** Njegova mera je daljša kakor
zemlja in širša kakor morje. **10** Če odseka in zapre,
ali zbere skupaj, kdo ga potem lahko ovira? **11** Kajti
pozna praznoglave ljudi. Tudi zlobnost vidi. Mar ne bo
potem tega preudaril? **12** Kajti praznoglav človek bi bil
moder, čeprav bi bil človek rojen kakor žrebe divjega
osla. **13** Če pripraviš svoje srce in svoje roke iztegneš
k njemu, **14** če je krivičnost v tvoji roki, jo odloži daleč
proč in naj zlobnost ne prebiva v tvojih šotorih. **15** Kajti
potem boš povzdignil svoj obraz brez madeža. Da,
neomajen boš in se ne boš bal, **16** ker boš pozabil
svojo bedo in se je boš spominjal kakor vode, ki tečejo
mimo, **17** in tvoja starost bo jasnejša kakor opoldan;
svetil boš naprej, ti boš kakor jutro. **18** Ti boš varen,
ker je upanje. Da, kopal boš okoli sebe in svoj počitek
si boš vzel v varnosti. **19** Tudi ulegel se boš in nihče te
ne bo strašil. Da, mnogi te bodo obžalovali. **20** Toda
oči zlobnih bodo odpovedale in ne bodo pobegnili in
njihovo upanje bo kakor izročitev duha.«

12 Job je odgovoril in rekel: **2** »Brez dvoma ste
vi samo ljudje in modrost bo umrla z vami. **3**
Toda jaz imam razumevanje prav tako kakor vi. Nisem
slabši od vas. Da, kdo ne pozna takšnih stvari, kakor
so te? **4** Jaz sem kakor nekdo, zasmehovan od
svojega bližnjega, ki kliče k Bogu in ta mu odgovarja.
Pravičen človek je zasmehovan do norčevanja. **5** Kdor
je pripravljen, da zdrsne s svojimi stopali, je kakor
svetilka, prezirana v mislih tistega, ki je ohol. **6** Šotori
roparjev uspevajo in tisti, ki izzivajo Boga, so varni;
v katerih roko Bog obilno prinaša. **7** Toda vprašaj
sedaj živali in te bodo poučile in perjad neba in ti
bodo povedale. **8** Ali govori zemlji in te bo poučila
in morske ribe ti bodo oznanile. **9** Kdo v vsem tem
ne spoznava, da je to naredila Gospodova roka? **10**
V čigar roki je duša vsake žive stvari in dih vsega
človeštva. **11** Mar uho ne preizkuša besed? In usta ne
okusijo njegove hrane? **12** S starcem je modrost, in v
dolžini dni razumnost. **13** Z njim je modrost in moč, on
ima nasvet in razumevanje. **14** Glej, on poruši in to ne
more biti ponovno zgrajeno. On zapre človeka in ne
more biti odpiranja. **15** Glej, on zadržuje vode in se
posušijo. On jih prav tako pošilja ven in razrijejo zemljo.
16 Z njim je moč in modrost; prevarani in slepar sta
njegova. **17** Svetovalce odvede oplenjene in sodnike
dela bedake. **18** Kraljem razvezuje vez in njihova ledja
opasuje s pasom. **19** Prince odvede oplenjene in podira
močne. **20** Odstranja govor zanesljivih in odvzema
razumnost ostarelih. **21** Na prince izliva zaničevanje
in slabi moč močnih. **22** Odkriva globoke stvari teme
in na svetlobo prinaša smrtno senco. **23** Povečuje
narode in jih uničuje. Razširja narode in jih ponovno
vodi v suženjstvo. **24** Odvzema srce vodjem ljudstva
zemlje in jim povzroča, da tavajo v divjini, kjer ni poti.
25 Tipajo v temi brez svetlobe in on jim povzroča, da
se opotekajo kakor pijan človek.

13 Glej, moje oko je vse to videlo, moje uho je to
slišalo in razumelo. **2** Kar veste vi, isto vem
tudi jaz. Nisem slabši od vas. **3** Zagotovo bi govoril
Vsemogočnemu in želim si, da bi razpravljal z Bogom.
4 Toda vi ste ponarejevalci laži, vi vsi ste zdravniki brez
vrednosti. **5** Oh, da bi vsi skupaj molčali! To bi bila
vaša modrost. **6** Poslušajte torej moje zagovarjanje
in prisluhnite prošnjam mojih ustnic. **7** Mar boste
zlobno govorili za Boga? In varljivo govorili zanj?
8 Mar boste sprejeli njegovo osebo? Mar se boste
potegovali za Boga? **9** Ali je dobro, da bi vas on
preiskal? Ali kakor en človek zasmehuje drugega
ali tako vi zasmehujete njega? **10** Zagotovo vas bo
grajal, če naskrivaj sprejemate osebe. **11** Mar vas ne
bo njegova odličnost prestrašila? In njegova groza
padla na vas? **12** Vaši spomini so podobni pepelu,
vaša telesa ilovnatim telesom. **13** Molčite, pustite me
samega, da lahko govorim in naj pride name kar hoče.
14 Čemu jemljem svoje meso v svoje zobe in svoje
življenje polagam v svojo roko? **15** Čeprav me ubije,
bom jaz vendar zaupal vanj; toda svoje lastne poti
bom ohranil pred njim. **16** On bo tudi rešitev moje
duše, kajti hinavec ne bo prišel predenj. **17** Marljivo
prisluhnite mojemu govoru in moji izjavi s svojimi ušesi.
18 Glejte torej, zapovedal sem svojo stvar; vem, da
bom opravičen. **19** Kdo je tisti, ki se bo pravdal z
menoj? Kajti sedaj, če zadržim svoj jezik, bom izročil
duha. **20** Samo ne storite mi dveh stvari, potem se ne
bom skril pred teboj. **21** Umakni svojo roko daleč od
mene in naj me tvoja groza ne stori prestrašenega. **22**
Potem kliči in jaz ti bom odgovoril. Ali naj jaz govorim
in ti mi odgovori. **23** Kako številne so moje krivičnosti
in grehi? Naredi mi, da spoznam svoj prestopek in
svoj greh. **24** Zakaj skrivaš svoj obraz in me šteješ
za svojega sovražnika? **25** Hočeš zlomiti list, gnan
sem ter tja? Hočeš zasledovati suho strnišče? **26**

Kajti zoper mene pišeš grenke stvari in me delaš, da
posedujem krivičnosti svoje mladosti. 27 Moja stopala
polagaš v klade in ozko gledaš na vse moje steze.
Odtis postavljaš na pete mojih stopal. 28 In on, kakor
razpadajoča stvar, požira kakor obleko, ki je pojedena
od molja.

14 Človek, ki je rojen iz ženske, je malo-dneven in
poln težav, 2 poganja kakor cvet in je odtrgan,
odleti tudi kakor senca in ne nadaljuje. 3 Mar odpiraš
svoje oči nad takšnim in me s seboj vodiš na sodbo? 4
Kdo lahko privede čisto stvar iz nečiste? Niti en. 5 Ker
so njegovi dnevi določeni, je število njegovih mesecev
s teboj; ti si določil njegove meje, ki jih ne more
prestopiti. 6 Obrni se od njega, da lahko počiva, dokler
svojega dneva ne bo dovršil kakor najemnik. 7 Kajti
upanje je za drevo, če je posekano, da bo ponovno
pognalo in da njegove nežne veje ne bodo odnehale. 8
Čeprav se njegova korenina v zemlji postara in njegov
štor umre v zemlji, 9 vendar preko vonja vode vzbrsti
in požene veje kakor rastlina. 10 Toda človek umre in
obleži. Da, človek izroči duha in kje je? 11 Kakor vode
izhlapevajo iz morja in se poplava izsušuje in posuši,
12 tako se človek uleže in ne vstane. Dokler ne bo več
neba, se ne bodo prebudili niti ne bodo dvignjeni iz
svojega spanja. 13 Oh, da bi me hotel skriti v grob, da
bi me varoval na skrivnem, dokler tvoj bes ne mine,
da bi mi določil določeni čas in me spomnil! **(Sheol
h7585)** 14 Če človek umre, mar bo ponovno živel? Vse
dni svojega določenega časa bom čakal, dokler ne
pride moja sprememba. 15 Klical boš in jaz ti bom
odgovoril; imel boš željo po delu svojih rok. 16 Kajti
sedaj šteješ moje korake. Mar ne paziš nad mojim
grehom? 17 Moj prestopek je zapečaten v mošnji in ti
zašiješ mojo krivičnost. 18 Zagotovo padajoča gora
pride v nič in skala je odstranjena iz svojega kraja. 19
Vode brusijo kamne. Ti izpiraš stvari, ki rastejo ven
iz zemeljskega prahu in ti uničuješ upanje človeka.
20 Na veke prevladuješ zoper njega in on premine.
Spreminjaš njegovo obličje in ga pošiljaš proč. 21
Njegovi sinovi so prišli v čast in on tega ne ve. Ponižani
so, toda tega ne zaznava o njih. 22 Toda njegovo meso
na njem bo imelo bolečino in njegova duša znotraj
njega bo žalovala.«

15 Potem je odgovoril Elifáz Temánec in rekel: 2
»Mar naj moder človek izreka prazno znanje
in svoj trebuh napolnjuje z vzhodnikom? 3 Mar naj
razpravlja z nekoristnim govorjenjem? Ali z govori,
s katerimi ne more storiti ničesar dobrega? 4 Da, ti
zametuješ strah in zadržuješ molitev pred Bogom. 5
Kajti tvoja usta izrekajo tvojo krivičnost in ti izbiraš jezik
prebrisanega. 6 Tvoja lastna usta te obsojajo in ne
jaz. Da, tvoje lastne ustnice pričujejo zoper tebe. 7
Mar si ti prvi človek, ki je bil rojen? Ali si bil narejen
pred hribi? 8 Mar si slišal Božjo skrivnost? In ali sebi
zadržuješ modrost? 9 Kaj ti veš, kar mi ne vemo? Kaj
razumeš, česar ni v nas? 10 Z nami so sivolasi in zelo
stari možje, precej starejši od tvojega očeta. 11 Ali so
Božje tolažbe zate majhne? Je s teboj kakršnakoli
skrita stvar? 12 Zakaj te tvoje srce odnaša? In ob
čem tvoje oči mežikajo, 13 da svojega duha obračaš
zoper Boga in takšnim besedam dopuščaš iziti iz svojih
ust? 14 Kaj je človek, da bi bil čist? In ta, ki je rojen
iz ženske, da bi bil pravičen? 15 Glej, zaupanja ne
polaga v svoje svete. Da, nebo ni čisto v njegovem
pogledu. 16 Kako mnogo bolj gnusen in umazan je
človek, ki pije krivičnost kakor vodo? 17 Pokazal ti
bom, poslušaj me. To, kar sem videl, bom oznanil. 18
To, kar so modri možje povedali od svojih očetov in
tega niso skrili, 19 katerim samim je bila dana zemlja in
noben tujec ni šel med njimi. 20 Zloben človek se muči
z bolečino vse svoje dni in število let je skrito zatiralcu.
21 Grozen zvok je v njegovih ušesih. V uspevanju bo
nadenj prišel uničevalec. 22 Ne verjame, da se bo vrnil
iz teme in meč čaka nanj. 23 Naokoli tava za kruhom,
rekoč: ›Kje je?‹ Ve, da je ob njegovi roki pripravljen
dan teme. 24 Stiska in tesnoba ga bosta preplašili.
Prevladali bosta zoper njega kakor kralj, pripravljen na
bitko. 25 Kajti svojo roko izteguje zoper Boga in se
krepi zoper Vsemogočnega. 26 On steče nadenj, celó
na njegov vrat, na debele izbokline njegovih ščitov, 27
ker svoj obraz pokriva s svojo mastnostjo in na svojih
ledjih nabira sloje tolšče. 28 Prebiva v zapuščenih
mestih in hišah, ki jih noben človek ne naseljuje, ki so
pripravljene, da postanejo ruševine. 29 Ne bo bogat,
niti se ne bo njegovo imetje nadaljevalo, niti svoje
popolnosti na zemlji ne bo podaljšal. 30 Iz teme ne bo
odšel. Plamen bo posušil njegove mladike in z dihom
svojih ust bo odšel proč. 31 Kdor je zaveden naj ne
zaupa v ničnost, kajti ničnost bo njegovo povračilo. 32
Dovršeno bo pred njegovim časom in njegova veja
ne bo zelena. 33 Svoje nezrelo grozdje bo otresel
kakor trta in svoj cvet bo odvrgel kakor oljka. 34 Kajti
skupnost hinavcev bo zapuščena in ogenj bo použil
šotore podkupovanja. 35 Spočenjajo vragolijo in rodijo
ničnost in njihov trebuh pripravlja prevaro.«

16 Potem je Job odgovoril in rekel: 2 »Slišal sem
mnoge takšne stvari. Vi vsi ste bedni tolažniki.
3 Mar bodo besede ničnosti imele konec? Ali kaj te
opogumlja, da odgovarjaš? 4 Tudi jaz bi lahko govoril,
kakor delate vi. Če bi bila vaša duša namesto moje
duše, bi lahko kopičil besede zoper vas in z glavo
zmajeval nad vami. 5 Toda jaz bi vas želel okrepiti s
svojimi usti in premikanje mojih ustnic bi omililo vašo

žalost. 6 Čeprav govorim, moja žalost ni zmanjšana in
čeprav potrpim, koliko sem olajšan? 7 Toda sedaj me
je naredil izmučenega. Vso mojo skupino si naredil
zapuščeno. 8 Napolnil si me z gubami, ki so priča
zoper mene. Moja pustost vstaja v meni in pričuje v
moj obraz. 9 Trga me v svojem besu ta, ki me sovraži.
Nad menoj škripa s svojimi zobmi. Moj sovražnik svoje
oči ostri nad menoj. 10 S svojimi usti so zevali vame.
Grajalno so me udarili na lice. Skupaj so se zbrali zoper
mene. 11 Bog me je izročil brezbožnim in me predal
v roke zlobnih. 12 Bil sem sproščen, toda razlomil
me je. Prijel me je tudi za moj vrat in me stresel na
koščke in me postavil za svoje znamenje. 13 Njegovi
lokostrelci so me obdali naokoli, on mojo notranjost
cepi narazen in ne prizanaša; moj žolč izliva na tla.
14 Lomi me z vrzeljo nad vrzeljo, nadme teče kakor
velikan. 15 Sešil sem vrečevino na svoji koži in svoj
rog omadeževal v prahu. 16 Moj obraz je zapacan od
joka in na mojih vekah je smrtna senca, 17 ne zaradi
kakršnekoli nepravičnosti na mojih rokah. Tudi moja
molitev je čista. 18 Oh zemlja, ne pokrij moje krvi in naj
moj jok nima prostora. 19 Tudi sedaj, glej, moja priča
je v nebesih in moje pričevanje je na višini. 20 Moji
prijatelji me zasmehujejo, toda moje oko izliva solze
k Bogu. 21 Oh, da bi se nekdo lahko potegoval za
človeka pri Bogu, kakor se človek poteguje za svojega
bližnjega! 22 Ko pride nekaj let, potem bom šel pot, od
koder se ne bom vrnil.

17 Moj dih je pokvarjen, moji dnevi so izumrli, zame
so pripravljeni grobovi. 2 Mar niso tukaj z menoj
zasmehovalci? Mar moje oko ne vztraja v njihovem
izzivanju? 3 Sedaj se ulezi, postavi me v poroštvo s
seboj. Kdo je ta, ki bo udaril roki z menoj? 4 Kajti
njihovo srce si skril pred razumevanjem, zato jih ne boš
povišal. 5 Kdor svojim prijateljem govori prilizovanja,
bodo pešale celo oči njegovih otrok. 6 Naredil me je
tudi za tarčo posmeha med ljudstvom in poprej sem bil
kakor bobnič. 7 Tudi moje oko je zatemnjeno zaradi
bridkosti in vsi moji udi so kakor senca. 8 Pošteni
možje bodo osupli ob tem in nedolžni se bo razvnel
zoper hinavca. 9 Tudi pravični se bo držal svoje poti,
kdor pa ima čiste roke, bo močnejši in močnejši. 10
Toda kar se tiče vas vseh, ali se vrnete in torej greste,
kajti med vami ne morem najti enega modrega moža.
11 Moji dnevi so minili, moji nameni so zlomljeni, celó
misli mojega srca. 12 Noč spreminjajo v dan, svetloba
je kratka zaradi teme. 13 Če čakam, je moja hiša
grob; svojo posteljo sem postlal v temi. **(Sheol h7585)**
14 Trohnenju sem rekel: ›Ti si moj oče, ‹ ličinki: › Ti
si moja mati in moja sestra.‹ 15 Kje je sedaj moje
upanje? Glede mojega upanja, kdo ga bo videl? 16 Šli
bodo dol k zapahom jame, ko je naš skupni počitek v
prahu.« **(Sheol h7585)**

18 Potem je odgovoril Bildád Suhéjec in rekel: 2
»Kako dolgo bo, preden boste naredili konec
besedam? Premislite in potem bomo govorili. 3 Zakaj
smo šteti kakor živali in smatrani podle v vašem
pogledu? 4 V svoji jezi trga samega sebe. Mar
bo zemlja zapuščena zaradi tebe? Mar bo skala
odstranjena iz svojega kraja? 5 Da, svetloba zlobnega
bo ugasnjena in iskrica njegovega ognja ne bo sijala.
6 Svetloba bo tema v njegovem šotoru in njegova
sveča bo ugasnjena z njim. 7 Koraki njegove moči
bodo omejeni in njegov lastni nasvet ga bo vrgel dol. 8
Kajti s svojim lastnim stopalom je vržen v mrežo in
hodi po zanki. 9 Past ga bo prijela za peto in ropar
bo prevladal zoper njega. 10 Zanka je položena zanj
na tleh in pasti zanj na poti. 11 Strahote ga bodo
prestrašile na vsaki strani in ga pognale k njegovim
stopalom. 12 Njegova moč bo oslabljena zaradi lakote
in uničenje bo pripravljeno ob njegovi strani. 13 Požrlo
bo moč njegove kože. Celó prvorojenec smrti bo požrl
njegovo moč. 14 Njegovo zaupanje bo izkoreninjeno iz
njegovega šotora in to ga bo privedlo h kralju strahot.
15 Prebivalo bo v njegovem šotoru, ker ta ni njegov.
Žveplo bo raztreseno nad njegovim prebivališčem. 16
Njegove korenine bodo posušene spodaj in zgoraj
bo njegova veja odsekana. 17 Spomin nanj bo izginil
z zemlje in nobenega imena ne bo imel na ulici.
18 Iz svetlobe bo pognan v temo in pregnan bo iz
zemeljskega [kroga]. 19 Med svojim ljudstvom ne bo
imel niti sina niti nečaka niti nobenega preživelega v
svojih prebivališčih. 20 Tisti, ki pridejo za njim, bodo
osupli ob njegovem dnevu, kakor so bili zgroženi tisti,
ki so šli poprej. 21 Zagotovo, takšna so prebivališča
zlobnih in to je kraj tistega, ki ne pozna Boga.«

19 Potem je Job odgovoril in rekel: 2 »Doklej boste
mučili mojo dušo in me z besedami lomili na
koščke? 3 Teh desetkrat ste me grajali. Ni vas sram,
da se mi delate tujce. 4 Če je res to, da sem zašel,
moja zmota ostaja z menoj. 5 Če se boste zares
povzdigovali zoper mene in zoper mene obsojali moj
očitek, 6 vedite torej, da me je Bog zrušil in me obdal
s svojo mrežo. 7 Glej, kričim o krivici, toda nisem
slišan; na glas vpijem, toda tam ni sodbe. 8 Ogradil je
mojo stezo, da ne morem mimo in postavil je temo
na moje poti. 9 Oropal me je moje slave in odvzel
krono iz moje glave. 10 Uničil me je na vsaki strani in
odšel sem. Moje upanje je odstranil kakor drevo. 11
Prav tako je zoper mene vžgal svoj bes in me šteje
kakor enega izmed svojih sovražnikov. 12 Njegova
krdela so prišla skupaj in dvignila njihovo pot zoper

mene in se utaborila naokoli mojega šotora. 13 Moje
brate je postavil daleč od mene in moji znanci so se
resnično odtujili od mene. 14 Moja žlahta je odpovedala
in moji zaupni prijatelji so me pozabili. 15 Tisti, ki
prebivajo v moji hiši in moje služabnice me imajo za
tujca. Neznanec sem v njihovih očeh. 16 Poklical sem
svojega služabnika, pa mi ni dal nobenega odgovora.
Prosil sem ga s svojimi usti. 17 Moj dih je tuj moji
ženi, čeprav sem prosil zaradi otrok svojega lastnega
telesa. 18 Da, mladi otroci so me prezirali. Vzdignil
sem se in oni so govorili zoper mene. 19 Vsem svojim
bližnjim prijateljem sem se gnusil. Tisti, ki sem jih imel
rad, so se obrnili zoper mene. 20 Moje kosti se lepijo
na mojo kožo in na moje meso in pobegnil sem s
kožo med svojimi zobmi. 21 Imejte usmiljenje z menoj,
imejte usmiljenje z menoj, oh vi, moji prijatelji, kajti
Božja roka se me je dotaknila. 22 Čemu me preganjate
kakor Bog in niste nasičeni z mojim mesom? 23 Oh
da bi bile moje besede sedaj zapisane! Oh, da bi bile
natisnjene v knjigi! 24 Da bi bile vgravirane z železnim
peresom in svincem v skalo na veke! 25 Kajti jaz vem,
da moj odkupitelj živi in da bo na zadnji dan stal nad
zemljo. 26 Čeprav po moji koži črvi uničijo to telo, bom
vendar v svojem mesu videl Boga, 27 ki ga bom videl
zase in moje oči bodo gledale in ne drug, čeprav je
moja notranjost použita znotraj mene. 28 Toda vi bi
morali reči: ›Zakaj ga preganjamo, ‹ glede na to, da je
korenina zadeve najdena v meni? 29 Bojte se meča,
kajti bes prinaša kaznovanja meča, da boste lahko
vedeli, da je sodba.«

20 Potem je odgovoril Cofár Naámčan in rekel: 2
»Zato mi moje misli povzročajo, da odgovorim
in zaradi tega hitim. 3 Slišal sem preverjanje svoje
graje in duh mojega razumevanja mi povzroča, da
odgovorim. 4 Mar ne veš tega od davnine, odkar je
bil človek postavljen na zemljo, 5 da je zmagoslavje
zlobnega kratko, radost hinavca pa le za trenutek?
6 Čeprav se njegova odličnost vzpenja do neba in
njegova glava sega do oblakov, 7 se bo vendarle
pogubil za vedno, kot njegov lastni iztrebek. Tisti, ki
so ga videli, bodo rekli: ›Kje je?‹ 8 Odletel bo proč
kakor sanje in ne bo ga najti. Da, pregnan bo kakor
nočno videnje. 9 Tudi oko, ki ga je videlo, ga ne bo več
videlo niti ga njegov kraj ne bo več gledal. 10 Njegovi
otroci bodo iskali, da ugodijo revnemu in njegove roke
bodo obnovile njihove dobrine. 11 Njegove kosti so
polne greha iz njegove mladosti, ki se bodo ulegle z
njim v prah. 12 Čeprav je zlobnost sladka v njegovih
ustih, čeprav to skriva pod svojim jezikom, 13 čeprav
temu prizanaša in tega ne zapusti, temveč to mirno
drži znotraj svojih ust, 14 je vendar njegova hrana
v njegovi notranjosti spremenjena, to je žolč kober
znotraj njega. 15 Pogoltnil je bogastva in ponovno jih
bo izbljuval. Bog jih bo izvrgel iz njegovega trebuha.
16 Sesal bo strup kober, gadov jezik ga bo ubil. 17 Ne
bo videl rek, poplav, potokov iz meda in masla. 18 To,
za kar se je trudil, bo povrnil in tega ne bo pogoltnil.
Glede na njegovo imetje bo povračilo in v tem se ne
bo veselil. 19 Ker je zatiral in zapustil ubogega, ker
je nasilno odvzel hišo, ki je ni zgradil, 20 zagotovo
ne bo čutil spokojnosti v svojem trebuhu, ne bo rešil
od tega, kar si je želel. 21 Ničesar ne bo ostalo od
njegove hrane, zato noben človek ne bo gledal za
njegovimi dobrinami. 22 V polnosti svoje zadostnosti bo
v stiskah; vsaka roka zlobnega bo prišla nadenj. 23 Ko
si namerava napolniti svoj trebuh, bo Bog nadenj vrgel
razjarjenost svojega besa in ta bo deževala nadenj,
medtem ko jé. 24 Pobegnil bo pred železnim orožjem in
lok iz jekla ga bo prebodel. 25 Ta je izvlečen in prihaja
iz telesa. Da, lesketajoč meč prihaja iz njegovega
žolča; strahote so nad njim. 26 Vsa tema bo skrita
v njegovih skritih krajih. Ogenj, ki se ni razgorel, ga
bo požrl; slabo bo šlo s tistim, ki je ostal v njegovem
šotoru. 27 Nebesa bodo razodela njegovo krivičnost in
zemlja se bo dvignila zoper njega. 28 Donos njegove
hiše bo odšel in njegove dobrine bodo odtekle na dan
njegovega besa. 29 To je delež zlobnemu človeku od
Boga in od Boga določena mu dediščina.«

21 Toda Job je odgovoril in rekel: 2 »Marljivo
prisluhnite mojemu govoru in to naj bodo vaše
tolažbe. 3 Pustite mi, da lahko govorim in potem, ko
bom govoril, zasmehujte. 4 Kar se mene tiče ali je
moja pritožba proti človeku? In če bi bilo tako, zakaj
naj potem moj duh ne bi bil nemiren? 5 Poglejte
me in bodite osupli in svojo roko položite na svoja
usta. 6 Celo kadar se spomnim, sem prestrašen in
trepetanje se oprijemlje mojega mesa. 7 Zakaj zlobni
živijo, postanejo stari in so mogočni v moči? 8 Njihovo
seme je z njimi utrjeno v njihovem pogledu in njihovo
potomstvo pred njihovimi očmi. 9 Njihove hiše so varne
pred strahom niti nad njimi ni Božje palice. 10 Njihov
bik plodi in ne odpove; njihova krava povrže in ne
avrže svojega teleta. 11 Svoje malčke pošiljajo kakor
trop in njihovi otroci plešejo. 12 Vzamejo tamburin
in harfo in se veselijo ob zvoku piščali. 13 Svoje dni
preživijo v obilju in v trenutku gredo dol v grob. (Sheol
h7585) 14 Zato Bogu rečejo: ›Odidi od nas, kajti mi ne
želimo spoznanja tvojih poti. 15 Kaj je Vsemogočni,
da bi mu služili? In kakšno korist bi imeli, če molimo
k njemu?‹ 16 Glej, njihovo dobro ni v njihovi roki;
nasvet zlobnega je daleč od mene. 17 Kako pogosto
je sveča zlobnih ugasnjena! In kako pogosto nanje
prihaja njihovo uničenje! Bog v svoji jezi deli bridkosti.

18 So kakor strnišče pred vetrom in kakor pleve, ki jih
vihar odnaša proč. 19 Bog kopiči njegovo krivičnost
za njegove otroke. Nagrajuje ga in on bo to vedel.
20 Njegove oči bodo videle njegovo uničenje in pil
bo od besa Vsemogočnega. 21 Kajti kakšen užitek
ima on v njegovi hiši za njim, ko je število njegovih
mesecev na sredi prekinjeno? 22 Mar bo kdorkoli Boga
učil spoznanja? Ker on sodi tiste, ki so visoko. 23
Nekdo umre v svoji polni moči, v celoti spokojen in
tiho. 24 Njegove prsi so polne mleka in njegove kosti
so navlažene z mozgom. 25 Drugi pa umira v grenkobi
svoje duše in nikoli ne jé z užitkom. 26 Podobno
se bodo ulegli v prah in ličinke jih bodo pokrile. 27
Glej, poznam vaše misli in naklepe, ki ste jih krivično
domišljali zoper mene. 28 Kajti pravite: »Kje je princeva
hiša? Kje so bivališča zlobnih? 29 Mar jih niste prosili,
da gredo po poti? Ali poznate njihove simbole, 30 da je
zlobni prihranjen za dan uničenja? Privedeni bodo k
dnevu besa. 31 Kdo bo njegovo pot oznanil njegovemu
obrazu? Kdo mu bo poplačal, kar je storil? 32 Vendar
bo priveden h grobu in ostal bo v gomili. 33 Grude
iz doline mu bodo sladke in vsak človek bo priveden
za njim, kakor so tam brezštevilni pred njim. 34 Kako
me potem zaman tolažite, glede na to, da v vaših
odgovorih ostaja neresnica?«

22 Potem je Elifáz Temánec odgovoril in rekel: 2
»Je lahko človek koristen Bogu kakor, je tisti, ki
je moder, koristen samemu sebi? 3 Mar je kakršenkoli
užitek za Vsemogočnega, da si ti pravičen? Ali je to
zanj dobiček, da delaš svoje poti popolne? 4 Ali te bo
grajal zaradi strahu pred teboj? Ali bo vstopil s teboj
na sodbo? 5 Mar ni tvoja zlobnost velika? In tvoje
krivičnosti neskončne? 6 Kajti zaman si vzel jamstvo
od svojega brata in nagim slekel njihova oblačila. 7
Nisi dal vode izmučenemu, da pije in pred lačnim si
zadržal kruh. 8 Toda kar se tiče mogočnega človeka.
Imel je deželo in častitljiv človek je prebival v njej.
9 Vdove si odposlal prazne in lakti osirotelih so bili
zlomljeni. 10 Zato so zanke naokoli tebe in nenaden
strah te nadleguje, 11 ali tema, ki je ne moreš videti
in pokriva te obilje vodá. 12 Mar ni Bog na nebeški
višavi? Glej višino zvezd, kako visoko so! 13 In ti
praviš: ›Kako Bog vé? Mar lahko sodi skozi temen
oblak?‹ 14 Debeli oblaki so mu pokrivalo, da ne vidi in
on hodi v nebeškem krogu. 15 Si označil staro pot,
ki so jo pomendrali zlobneži? 16 Ki so bili posekani
izven časa, katerih temelj je bil preplavljen s poplavo;
17 ki so Bogu rekli: ›Odidi od nas.‹ Kaj lahko stori
zanje Vsemogočni? 18 Vendar je njihove hiše napolnil
z dobrimi stvarmi, toda nasvet zlobnega je daleč od
mene. 19 Pravični to vidijo in so veseli in nedolžni
se jim smejijo do norčevanja, 20 [rekoč]: »Glej, naše
imetje ni uničeno, toda njihov ostanek používa ogenj.«
21 Seznani se torej z njim in bodi miren in tako bo k
tebi prišlo dobro. 22 Sprejmi, prosim te, postavo iz
njegovih ust in njegove besede položi v svoje srce. 23
Če se vrneš k Vsemogočnemu, boš izgrajen, krivičnost
boš odstranil daleč od svojih šotorov. 24 Potem boš
kopičil zlato kakor prah in ofírsko zlato kakor kamne
iz potokov. 25 Da, Vsemogočni bo tvoja obramba in
imel boš obilico srebra. 26 Kajti takrat boš imel svoje
zadovoljstvo v Vsemogočnem in svoj obraz boš dvignil
k Bogu. 27 Svojo molitev boš naredil k njemu in on te
bo slišal in izpolnil boš svoje zaobljube. 28 Ti boš tudi
odredil stvar in ta ti bo utrjena in svetloba bo sijala
nad tvojimi potmi. 29 Kadar so možje ponižani, potem
boš rekel: › Tam je povzdigovanje, ‹ in on bo rešil
ponižno osebo. 30 Osvobodil bo otok nedolžnega in ta
je osvobojen s čistostjo tvojih rok.«

23 Potem je Job odgovoril in rekel: 2 »Celó do
danes je moja pritožba grenka, moj udarec je
težji kakor moje stokanje. 3 Oh, da bi vedel, kje ga
lahko najdem! Da bi lahko prišel celó k njegovemu
sedežu! 4 Svojo zadevo bi razporedil pred njim in
svoja usta zapolnil z argumenti. 5 Poznal bi besede, ki
bi mi jih odgovoril in razumel kaj bi mi rekel. 6 Mar bo
navajal dokaze zoper mene s svojo veliko močjo? Ne,
temveč bi vame položil moč. 7 Tam se lahko pravični
prereka z njim; tako bi bil na veke osvobojen pred
svojim sodnikom. 8 Glej, grem naprej, toda ni ga tam;
in nazaj, toda ne morem ga zaznati. 9 Na levico, kjer
dela, toda ne morem ga gledati. Skrije se na desnici,
da ga ne morem videti. 10 Toda pozna pot, ki se je
držim. Ko me preizkuša, bom izšel kakor zlato. 11 Moje
stopalo se je držalo njegovih korakov, njegove poti
sem se držal in nisem skrenil. 12 Niti nisem odstopil
od zapovedi njegovih ustnic. Besede iz njegovih ust
sem cenil bolj kakor svojo potrebno hrano. 13 Toda
on je enega mišljenja in kdo ga lahko odvrne? In kar
njegova duša želi, celo to počne. 14 Kajti opravlja
stvar, ki je določena zame in mnogo takšnih stvari je z
njim. 15 Zato sem vznemirjen ob njegovi prisotnosti. Ko
preudarim, se ga bojim. 16 Kajti Bog mehča moje srce
in Vsemogočni me vznemirja, 17 ker nisem bil odsekan
pred temo niti ni teme pokril pred mojim obrazom.

24 Zakaj, videč, da časi niso skriti pred
Vsemogočnim, tisti, ki ga ne poznajo, vidijo
njegove dni? 2 Nekateri odstranjujejo mejnike, na silo
odvedejo trope in se hranijo z njimi. 3 Odvedli so osla
osirotelemu, vdovinega vola so vzeli za jamstvo. 4
Pomoči potrebnega odvrnejo iz poti. Revni na zemlji
se skupaj skrivajo. 5 Glej, kakor divji osli v puščavi
gredo naprej k svojemu delu; ob zori se dvigajo za

plenom. Divjina zanje in za njihove otroke obrodi
hrano. 6 Žanjejo vsak svoje žito na polju, in zbirajo
trgatev zlobnih. 7 Nagim povzročajo, da prenočujejo
brez oblačil, da v mrazu nimajo nobenega pokrivala.
8 Mokri so od nalivov z gora in se oklepajo skale v
želji po zatočišču. 9 Siroto trgajo od prsi in jemljejo
jamstvo revnemu. 10 Povzročajo mu, da hodi nag,
brez obleke in jemljejo snop pred lačnim, 11 ki dela
olje znotraj njihovih zidov in mendra njihove vinske
stiskalnice in trpi žejo. 12 Iz mesta stokajo ljudje in
duša ranjenega vpije, vendar Bog nanje ne polaga
nespametnosti. 13 Oni so izmed tistih, ki se upirajo
svetlobi. Ne poznajo njenih poti niti ne ostajajo na
njenih stezah. 14 Morilec vstaja s svetlobo, ubija uboge
in pomoči potrebne in v noči je kakor tat. 15 Tudi oko
zakonolomca čaka na mrak, rekoč: ›Nobeno oko me
ne bo videlo‹ in skriva svoj obraz. 16 V temi kopljejo
skozi hiše, ki so si jih označili podnevi; oni ne poznajo
svetlobe. 17 Kajti jutro jim je celo kakor senca smrti.
Če jih kdo prepozna, so v strahotah smrtne sence.
18 Nagel je kakor vode. Njihov delež je preklet na
zemlji. Ne gleda poti v vinograde. 19 Suša in vročina
použijeta snežne vode; tako grob tiste, ki so grešili.
(Sheol h7585) 20 Maternica ga bo pozabila, ličinka se bo
medéno hranila na njem. Ne bo se ga več spominjalo
in zlobnost bo zlomljena kakor drevo. 21 Z jalovo, ki ne
rojeva, postopa hudobno in ne dela dobrega vdovi. 22
S svojo močjo priteguje tudi mogočne. On vstaja in
noben človek ni prepričan v življenje. 23 Čeprav mu
je dano, da bi bil na varnem, kjer počiva, so vendar
njegove oči na njihovih poteh. 24 Povišani so za malo
časa, toda izginejo in so ponižani. Vzeti so iz poti kakor
vsi drugi in odsekani kakor vrhovi žitnega klasja. 25 Če
ne bi bilo to sedaj tako, kdo me bo naredil za lažnivca
in moj govor naredil brez vrednosti?«

25 Potem je odgovoril Bildád Suhéjec in rekel: 2
»Gospostvo in strah sta z njim, on dela mir na
svojih visokih krajih. 3 Mar obstaja kakršnokoli število
njegovih vojsk? Nad kom ne vstaja njegova svetloba?
4 Kako je potem človek lahko opravičen pred Bogom?
Ali kako je lahko čist tisti, ki je rojen iz ženske? 5
Poglej celo k luni in ta ne sije. Da, zvezde niso čiste v
njegovem pogledu. 6 Kako veliko manj človek, ki je
ličinka? In sin človekov, ki je črv?«

26 Toda Job je odgovoril in rekel: 2 »Kako si
pomagal tistemu, ki je brez moči? Kako rešuješ
laket, ki nima moči? 3 Kako si svetoval tistemu, ki
nima modrosti? Kako si obilno oznanil stvar, kakor je
ta? 4 Komu si izrekal besede? Čigav duh je prišel
od tebe? 5 Mrtve stvari so oblikovane pod vodami
in njihovi prebivalci. 6 Pekel je nag pred njim in
uničenje nima pokrivala. (Sheol h7585) 7 Sever izteguje
nad praznim krajem in zemljo obeša na nič. 8 Vode
povezuje v svoje debele oblake in pod njimi se oblak
ne pretrga. 9 Zadržuje obličje svojega prestola in svoj
oblak razprostira nad njim. 10 Vode je obdal z vezmi,
dokler dan in noč ne prideta do konca. 11 Stebri nebes
trepetajo in so osupli ob njegovem opominu. 12 On s
svojo močjo razdeljuje morje in s svojim razumevanjem
udarja po ponosnih. 13 S svojim duhom je okrasil nebo;
njegova roka je oblikovala sprijeno kačo. 14 Glej! To so
delčki njegovih poti. Toda kako majhen delček je slišati
o njem? Toda kdo lahko razume grom njegove moči?«

27 Poleg tega je Job nadaljeval svojo prispodobo in
rekel: 2 » Kakor Bog živi, ki je odvzel mojo sodbo
in Vsemogočni, ki je nadlegoval mojo dušo; 3 ves čas
je moj dih v meni in Božji duh je v mojih nosnicah; 4
moje ustnice ne bodo govorile zlobnosti niti moj jezik
ne bo izrekel prevare. 5 Bog ne daj, da bi vas opravičil.
Dokler ne umrem, svoje neokrnjenosti ne bom odstranil
od sebe. 6 Svojo pravičnost trdno držim in je ne bom
izpustil. Moje srce me ne bo grajalo, tako dolgo, dokler
živim. 7 Naj bo moj sovražnik kakor zlobnež in kdor
se dviguje zoper mene kakor nepravičnež. 8 Kajti kaj
je upanje hinavca, čeprav on pleni, medtem ko Bog
odvzema njegovo dušo? 9 Mar bo Bog slišal njegov
jok, ko nadenj pride stiska? 10 Mar se bo razveseljeval
v Vsemogočnem? Mar bo vedno klical k Bogu? 11 Učil
te bom z Božjo roko. Tega, kar je z Vsemogočnim, ne
bom prikrival. 12 Glejte, vi vsi ste to videli, zakaj ste
potem vsi skupaj tako prazni? 13 To je delež zlobnega
moža z Bogom in dediščina zatiralcev, ki jo bodo
prejeli od Vsemogočnega. 14 Če bodo njegovi otroci
pomnoženi, je to za meč in njegovo potomstvo ne bo
nasičeno s kruhom. 15 Tisti, ki preostanejo od njega,
bodo pokopani v smrt in njegove vdove ne bodo jokale.
16 Čeprav kopiči srebra kakor prahu in si pripravlja
oblačila kakor iz ila, 17 to lahko pripravlja, toda pravični
si bo to nadel in nedolžni bo razdelil srebro. 18 Svojo
hišo gradi kakor molj in kakor šotor, ki ga postavlja
čuvaj. 19 Bogataš se bo ulegel, toda ne bo zbran,
odpira svoje oči in ga ni. 20 Strahote ga zgrabijo kakor
vode, vihar ga ukrade v noči. 21 Vzhodnik ga odnaša
proč in on odhaja; kakor vihar ga vrže iz njegovega
kraja. 22 Kajti Bog bo vrgel nanj in ne bo prizanesel,
želel bo pobegniti iz njegove roke. 23 Ljudje bodo
s svojimi rokami ploskali nad njim in ga izžvižgali iz
njegovega kraja.

28 Zagotovo obstaja žila za srebro in prostor za
zlato, kjer ju prečiščujejo. 2 Železo je vzeto iz
zemlje in bron je staljen iz kamna. 3 On postavlja
konec temi in preiskuje vso popolnost: kamne iz teme

in smrtno senco. 4 Poplava izbruhne ven, proč od
prebivalca, celo vode, pozabljene od stopala. Posušene
so, odtekle so proč od ljudi. 5 Glede zemlje, iz nje
prihaja kruh, in pod njo je obrnjeno, kakor bi bil ogenj. 6
Njeni kamni so mesto za safirje in ta ima zlati prah. 7 Je
steza, ki je nobena perjad ne pozna in ki je jastrebovo
oko ni videlo. 8 Levji mladiči je niso pomendrali niti
krut lev ni šel mimo nje. 9 Svojo roko izteguje nad
skalo, gore prevrača pri koreninah. 10 Reke vrezuje
med skalami in njegovo oko vidi vsako dragoceno
stvar. 11 Poplave zvezuje pred poplavljanjem in stvar,
ki je skrita, prinaša na svetlobo. 12 Toda kje se bo
našla modrost? In kje je kraj razumevanja? 13 Človek
ne ve za njeno vrednost niti je ni najti v deželi živih.
14 Globina pravi: ›V meni je ni.‹ Morje pravi: ›Ta ni
z menoj.‹ 15 Ni je moč dobiti za zlato niti ne bo
srebro odtehtano za njeno vrednost. 16 Ta ne more biti
primerjana z zlatom iz Ofírja, z dragocenim oniksom
ali safirjem. 17 Zlato in kristal ji ne moreta biti enaka
in njena zamenjava ne bo za dragocenosti iz čistega
zlata. 18 Nobene omembe ne bo narejene o koralah
ali o biserih, kajti cena modrosti je nad rubini. 19
Topaz iz Etiopije ji ne bo enak niti ne bo ovrednotena s
čistim zlatom. 20 Od kod potem prihaja modrost? In
kje je kraj razumnosti? 21 Videti je, da je skrita pred
očmi vseh živih in prikrita pred zračno perjadjo. 22
Uničenje in smrt pravita: ›O njeni slavi sva slišala s
svojimi ušesi.‹ 23 Bog razume njeno pot in on pozna
njen kraj. 24 Kajti gleda do koncev zemlje in vidi pod
celotnim nebom, 25 ko naredi težo za vetrove in vode
odmerja z mero. 26 Ko je naredil odlok za dež in pot
za bliskanje groma, 27 potem jo je videl in jo oznanja.
Pripravlja jo, da, in razpoznava. 28 Človeku pa pravi:
›Glej, strah Gospodov, to je modrost; in oditi od zla je
razumevanje.‹«

29 Poleg tega je Job nadaljeval svojo prispodobo in
rekel: 2 »Oh, da bi bil kakor v preteklih mesecih,
kakor v dneh, ko me je Bog varoval, 3 ko je njegova
sveča svetila nad mojo glavo in ko sem z njegovo
svetlobo hodil skozi temo, 4 kakor sem bil v dneh svoje
mladosti, ko je bila Božja skrivnost na mojem šotoru, 5
ko je bil Vsemogočni še z menoj, ko so bili moji otroci
okoli mene, 6 ko sem svoje korake umival z maslom in
mi je skala izlivala reke olja, 7 ko sem šel ven k velikim
vratom skozi mesto, ko sem svoj sedež pripravil na
ulici! 8 Mladeniči so me videli in se skrili in ostareli so
se vzdignili in stali. 9 Princi so zadržali govorjenje in
na svoja usta položili svojo roko. 10 Plemiči so molčali
in njihov jezik se je prilepil na nebo njihovih ust. 11 Ko
me je uho zaslišalo, potem me je blagoslovilo in ko me
je oko zagledalo, mi je dalo pričevanje, 12 ker sem
osvobodil reveža, ki je jokal in osirotelega in tistega, ki
ni imel nikogar, da mu pomaga. 13 Blagoslov tistega, ki
je bil pripravljen, da umre, je prišel nadme. Vdovinemu
srcu sem storil, da prepeva od radosti. 14 Nadel sem si
pravičnost in ta me je oblekla. Moja sodba je bila kakor
svečano oblačilo in diadem. 15 Bil sem oči slepemu in
stopala hromemu. 16 Bil sem oče revnemu in zadevo,
ki je nisem poznal, sem preiskal. 17 Zlomil sem čeljusti
zlobnemu in izpulil plen iz njegovih zob. 18 Potem
sem rekel: ›Umrl bom v svojem gnezdu in svoje dneve
bom pomnožil kakor pesek.‹ 19 Moja korenina je bila
razprostrta pri vodah in rosa je vso noč ležala na
moji mladiki. 20 Moja slava je bila sveža v meni in
moj lok je bil obnovljen v moji roki. 21 Možje so mi
prisluhnili, čakali in molčali ob mojem nasvetu. 22 Po
mojih besedah niso ponovno spregovorili in moj govor
je rosil nanje. 23 Name so čakali kakor na dež in svoja
usta so široko odprli kakor za pozni dež. 24 Če sem se
jim smejal, temu niso verjeli. Svetlobe mojega obličja
niso zavrgli. 25 Izbral sem njihovo pot in sedel [kot]
vodja in prebival kakor kralj v vojski, kakor nekdo, ki
tolaži žalovalce.

30 Toda sedaj me imajo tisti, ki so mlajši od mene, v
posmeh, katerih očete bi preziral, da jih postavim
s psi svojega tropa. 2 Da, kako naj mi moč njihovih rok
koristi, zrelost je odšla od njih? 3 Zaradi potrebe in
lakote so bili osamljeni. Bežijo v divjino, v prejšnjem
času zapuščeno in opustošeno. 4 Ki sekajo egiptovsko
špinačo pri grmih in brinove korenine so njihova hrana.
5 Pregnani so bili izmed ljudi (za njimi so vpili kakor za
tatom), 6 da prebivajo v pečinah dolin, v zemeljskih
votlinah in v skalah. 7 Med grmovjem so rigali, pod
koprivami so bili zbrani skupaj. 8 Bili so otroci bedakov,
da, otroci nizkotnih mož, bili so zlobnejši kakor zemlja.
9 Sedaj sem njihova pesem, da, jaz sem njihova tarča
posmeha. 10 Prezirajo me, bežijo daleč od mene in ne
prizanašajo mi pljunka v moj obraz. 11 Ker je odvezal
mojo vrvico in me prizadel, so tudi oni popustili uzdo
pred menoj. 12 Na moji desni roki vstaja mladina.
Moja stopala odrivajo in zoper mene so dvignili poti
svojega uničenja. 13 Škodujejo moji stezi, postavili
so mojo katastrofo, nobenega pomočnika nimajo. 14
Prišli so nadme kakor [skozi] široko vrzel vodá. V
opustošenju so se zgrnili nadme. 15 Strahote so se
zgrnile nadme. Mojo dušo zasledujejo kakor veter in
moja blaginja mineva kakor oblak. 16 Sedaj je moja
duša izlita nadme, polastili so se me dnevi stiske. 17
Moje kosti so prebodene v meni v nočnem obdobju in
moje kite nimajo počitka. 18 Z veliko silo moje bolezni
je moja obleka spremenjena; naokoli me veže kakor
ovratnik mojega plašča. 19 Vrgel me je v blato in postal
sem podoben prahu in pepelu. 20 Kličem k tebi, ti pa
me ne slišiš. Vstanem, ti pa se ne oziraš name. 21 Do

mene si postal krut; s svojo močno roko se nastrojuješ
zoper mene. 22 Vzdigueš me k vetru, povzročaš mi,
da jaham na njem in raztapljaš moje imetje. 23 Kajti
vem, da me boš privedel k smrti in k hiši, določeni
za vse živeče. 24 Vendar svoje roke ne bo iztegnil h
grobu, čeprav v svojem uničenju kričijo. 25 Mar nisem
jokal zaradi tistega, ki je bil v stiski? Mar ni moja duša
žalovala za ubogim? 26 Ko sem gledal za dobrim,
potem je prišlo k meni zlo. Ko pa sem pričakoval
svetlobo, je prišla tema. 27 Moja notranjost vre in
ne počiva. Dnevi stiske so me ovirali. 28 Odšel sem
žalujoč brez sonca. Vstal sem in klical v skupnosti. 29
Brat sem zmajem in družabnik sovam. 30 Moja koža
na meni je črna in moje kosti gorijo zaradi vročine. 31
Tudi moja harfa je obrnjena v žalovanje in moja piščal
v glas tistih, ki jokajo.

31 Sklenil sem zavezo s svojimi očmi. Zakaj naj
bi potem mislil na devico? 2 Kajti kakšen
delež od Boga je od zgoraj? In kakšna dediščina
od Vsemogočnega od zgoraj? 3 Mar ni uničenje za
zlobne? In posebna kazen za delavce krivičnosti? 4
Mar on ne vidi mojih poti in šteje vse moje korake? 5
Če sem hodil z ničnostjo ali če je moje stopalo hitelo
k prevari, 6 naj bom stehtan na pravilni tehtnici, da
Bog lahko spozna mojo neokrnjenost. 7 Če se je moj
korak obrnil iz poti in je moje srce hodilo za mojimi
očmi in če se je kakršenkoli madež prilepil na moje
roke, 8 potem naj jaz sejem in naj drug jé. Da, naj bo
moje potomstvo izkoreninjeno. 9 Če je bilo moje srce
zavedeno z žensko, ali če sem prežal pri vratih svojega
soseda, 10 potem naj moja žena melje drugemu in naj
se drugi sklanjajo nadnjo. 11 Kajti to je grozoten zločin.
Da, to je krivičnost, ki naj se kaznuje s sodniki. 12
Kajti to je ogenj, ki používa v uničenje in bi izkoreninil
ves moj donos. 13 Če sem preziral zadevo svojega
sluga ali svoje dekle, ko so se pričkali z menoj, 14
kaj bom potem storil, ko se dvigne Bog? In ko on
obiskuje, kaj naj mu odgovorim? 15 Mar ni on, ki me
je naredil v maternici, naredil njega? Ali naju ni eden
oblikoval v maternici? 16 Če sem uboge zadržal pred
njihovo željo, ali očem vdove storil, da opešajo, 17
ali sem sam pojedel svoj grižljaj in osiroteli ni jedel
od njega 18 (kajti od moje mladosti je bil vzgajan z
menoj kakor z očetom in usmerjal sem jo od maternice
svoje matere), 19 če sem gledal kogarkoli giniti zaradi
pomanjkanja obleke ali kateregakoli revnega brez
pokrivala, 20 če me njegova ledja niso blagoslovila
in če ni bil ogret z runom moje ovce; 21 če sem
povzdignil svojo roko zoper osirotelega, ko sem videl
svojo pomoč v velikih vratih, 22 potem naj moj laket
pade od moje lopatice in moj laket [naj] bo odlomljen
od kosti. 23 Kajti uničenje od Boga mi je bilo strahota
in zaradi razloga njegovega visočanstva ne bi mogel
zdržati. 24 Če sem zlato naredil za svoje upanje ali
sem čistemu zlatu rekel: › Ti si moje zaupanje, ‹ 25 če
sem se veselil, ker je bilo moje premoženje veliko in
ker je moja roka veliko pridobila, 26 če sem pogledal
sonce, ko je sijalo ali luno hoditi v sijaju 27 in je bilo
moje srce skrivno premamljeno, oziroma so moja usta
poljubila mojo roko? 28 Tudi to bi bila krivičnost, da bi
bil kaznovan od sodnika, kajti jaz bi zanikal Boga, ki je
zgoraj. 29 Če sem se veselil ob uničenju tistega, ki
me je sovražil ali sem se povzdignil, ko ga je našlo
zlo, 30 niti svojim ustom nisem dopustil, da grešijo z
želenjem prekletstva njegovi duši. 31 Če možje mojega
šotora niso rekli: ›Oh, da bi imeli njegovo meso! Ne
moremo biti zadovoljni.‹ 32 Tujec ni prenočeval na ulici,
temveč sem svoja vrata odprl popotniku. 33 Če sem
svoje prestopke pokril kakor Adam, s skrivanjem svoje
krivičnosti v svojem naročju, 34 ali sem se bal velike
množice, ali me straši zaničevanje družin, da sem
molčal in nisem šel izpred vrat? 35 Oh, da bi me nekdo
poslušal! Glej, moja želja je, da bi mi Vsemogočni
odgovoril in da bi moj nasprotnik napisal knjigo. 36
Zagotovo bi to vzel na svojo ramo in si to privezal kot
krono. 37 Prikazal bi mu število mojih korakov. Kakor
princ bi šel blizu k njemu. 38 Če moja dežela joka zoper
mene ali da se njene brazde podobno pritožujejo, 39
če sem brez denarja pojedel njene sadove ali sem
njenim lastnikom povzročil, da izgubijo svoje življenje,
40 naj osat raste namesto pšenice in smrdljiv plevel
namesto ječmena.« Jobove besede so končane.

32 Tako so ti trije možje prenehali odgovarjati Jobu,
ker je bil pravičen v svojih lastnih očeh. 2 Potem
je bil vžgan bes Elihúja, Barahélovega sina, Buzéjca iz
Rámovega rodu. Njegov bes je bil vžgan zoper Joba,
ker je sebe bolj opravičeval kakor Boga. 3 Tudi zoper
njegove tri prijatelje je bil vžgan njegov bes, ker niso
našli nobenega odgovora, pa so vendar obsodili Joba.
4 Torej Elihú je čakal, dokler Job ni spregovoril, ker
so bili starejši kakor on. 5 Ko je Elihú videl, da ni bilo
nobenega odgovora v ustih teh treh mož, je bil potem
vžgan njegov bes. 6 Elihú, Barahélov sin, Buzéjec,
je odgovoril in rekel: »Jaz sem mlad, vi pa ste zelo
stari, zato sem bil prestrašen in se vam nisem drznil
pokazati svojega mnenja. 7 Rekel sem: ›Dnevi naj
bi spregovorili in množica let naj bi učila modrost.‹ 8
Toda v človeku je duh. Navdih Vsemogočnega jim
daje razumevanje. 9 Veliki možje niso vedno modri
niti ostareli ne razumejo sodbe. 10 Zato sem rekel:
›Prisluhnite mi. Tudi jaz bom pokazal svoje mnenje.
11 Glejte, čakal sem na vaše besede, prisluhnil sem
vašim razlogom, medtem ko ste iskali, kaj bi rekli. 12
Da, prisluhnil sem vam in glejte nikogar izmed vas

ni bilo, da prepriča Joba ali da odgovori njegovim
besedam, 13 da ne bi rekli: ›Pridobili smo modrost.
Bog ga suva dol, ne človek.‹ 14 Torej svojih besed
ni usmeril zoper mene niti mu ne bom odgovoril z
vašimi govori.« 15 Bili so osupli, niso več odgovarjali.
Prenehali so govoriti. 16 Ko sem čakal (kajti niso
govorili, temveč mirno stali in niso več odgovarjali), 17
sem rekel: »Tudi jaz bom odgovoril svoj del, tudi jaz
bom pokazal svoje mišljenje. 18 Kajti poln sem stvari,
duh znotraj mene me sili. 19 Glejte, moj trebuh je kakor
vino, ki nima oddušnika. Pripravljeno je, da poči kakor
novi mehovi. 20 Govoril bom, da bom lahko osvežen.
Odprl bom svoje ustnice in odgovoril. 21 Ne pustite mi,
prosim vas, sprejeti obličja kateregakoli moža niti mi
ne pustite, da dajem laskave nazive človeku. 22 Kajti
ne znam dajati laskavih nazivov. Če bi tako počel, bi
me moj stvarnik hitro odvedel.

33 Zatorej Job, prosim te, prisluhni mojim govorom
in prisluhni vsem mojim besedam. 2 Glej, sedaj
sem odprl svoja usta, moj jezik je spregovoril v mojih
ustih. 3 Moje besede bodo iz iskrenosti mojega srca
in moje ustnice bodo jasno izgovarjale spoznanje. 4
Božji Duh me je naredil in dih Vsemogočnega mi je
dal življenje. 5 Če mi lahko odgovoriš, uredi svoje
besede pred menoj. Vstani. 6 Glej, jaz sem glede na
tvojo željo namesto Boga. Tudi jaz sem oblikovan iz
ila. 7 Glej, moja strahota te ne bo prestrašila niti ne
bo moja roka težka na tebi. 8 Zagotovo si govoril v
mojem slišanju in slišal sem glas tvojih besed, rekoč: 9
›Čist sem, brez prestopka, nedolžen sem niti v meni ni
krivičnosti. 10 Glej, zoper mene najde priložnosti, šteje
me za svojega sovražnika, 11 moja stopala polaga
v klade, zaznamuje vse moje steze.‹ 12 Glej, v tem
nisi pravičen. Odgovoril ti bom, da je Bog večji kakor
človek. 13 Zakaj se prepiraš zoper njega? Kajti on ne
daje računa o katerikoli izmed svojih zadev. 14 Kajti
Bog govori enkrat, da, dvakrat, vendar človek tega na
zazna. 15 V sanjah in v videnju ponoči, ko na ljudi
pade globoko spanje, v dremanjih na postelji. 16 Takrat
on odpira ljudem ušesa in pečati njihovo poučevanje,
17 da bi lahko odvrnil človeka od njegovega namena in
pred človekom skril ponos. 18 Njegovo dušo zadržuje
pred jamo in njegovo življenje pred pogubo z mečem.
19 Okaran je tudi z bolečino na svoji postelji in množica
njegovih kosti z močno bolečino, 20 tako da njegovo
življenje prezira kruh in njegova duša okusno hrano.
21 Njegovo meso je použito, da ga ni moč videti in
njegove kosti, ki jih ni bilo videti, štrlijo ven. 22 Da,
njegova duša se približuje grobu in njegovo življenje k
uničevalcem. 23 Če bo z njim poslanec, tolmač, eden
med tisočimi, da pokaže človeku njegovo poštenost,
24 potem mu je on milostljiv in pravi: ›Osvobodi ga pred
pogrezanjem dol k jami. Našel sem odkupnino.‹ 25
Njegovo meso bo mladostnejše kakor otrokovo. Vrnil
se bo k dnem svoje mladosti. 26 Molil bo k Bogu in mu
bo naklonjen in z radostjo bo videl njegov obraz, kajti
človeku bo povrnil njegovo pravičnost. 27 On pogleda
na ljudi in če kdorkoli reče: ›Grešil sem in izkrivljal to,
kar je bilo pravilno, pa mi to ni koristilo, 28 bo njegovo
dušo osvobodil pred pogrezanjem v jamo in njegovo
življenje bo videlo svetlobo.‹ 29 Glej, vse te stvari Bog
pogosto dela s človekom, 30 da njegovo dušo privede
nazaj iz jame, da bi bil razsvetljen s svetlobo živih.
31 Dobro pazi, oh Job, prisluhni mi. Umolkni in jaz
bom govoril. 32 Če mi imaš karkoli reči, mi odgovori.
Govori, kajti želim te opravičiti. 33 Če ne, mi prisluhni.
Umolkni in učil te bom modrosti.«

34 Nadalje je Elihú odgovoril in rekel: 2 »Poslušajte
moje besede, oh vi modri možje. Pazljivo mi
prisluhnite vi, ki imate spoznanje. 3 Kajti uho preizkuša
besede, kakor usta okušajo hrano. 4 Izberimo si sodbo.
Naj med seboj spoznamo, kaj je dobro. 5 Kajti Job
je rekel: ›Jaz sem pravičen in Bog je odvzel mojo
sodbo. 6 Mar naj bi lagal zoper svojo pravico? Moja
rana je nezaceljiva, brez prestopka.‹ 7 Kateri človek je
podoben Jobu, ki norčevanje pije kakor vodo? 8 Ki gre
v družbo z delavci krivičnosti in hodi z zlobneži? 9 Kajti
rekel je: ›Nič ne koristi človeku, da bi se razveseljeval z
Bogom.‹ 10 Zato mi prisluhnite vi, možje razumevanja.
Daleč naj bo od Boga, da bi počel zlobnost in od
Vsemogočnega, da bi zagrešil krivičnost. 11 Kajti delo
človeka bo povrnil k sebi in vsakemu človeku povzroči,
da najde glede na njegove poti. 12 Da, Bog zagotovo
ne bo počel zlobno niti Vsemogočni ne bo izkrivil
sodbe. 13 Kdo mu je dal zadolžitev nad zemljo? Ali
kdo je postavil celoten zemeljski [krog]? 14 Če svoje
srce naravna na človeka, če k sebi zbere njegovega
duha in njegov dih, 15 bo vse meso skupaj umrlo
in človek se bo ponovno vrnil v prah. 16 Če imaš
sedaj razumevanje, poslušaj to, prisluhni glasu mojih
besed. 17 Mar bo torej vladal tisti, ki sovraži pravico?
Boš obsodil tistega, ki je najbolj pravičen? 18 Mar je
primerno kralju reči: › Ti si zloben?‹ In princem: › Vi
ste brezbožni?‹ 19 Kako veliko manj tistemu, ki ne
sprejema oseb od princev niti se ne ozira na bogatega
bolj kakor na ubogega? Kajti vsi ti so delo njegovih
rok. 20 V trenutku bodo umrli in ljudstvo bo zaskrbljeno
ob polnoči in preminilo. Mogočen bo odvzet brez roke.
21 Kajti njegove oči so na človekovih poteh in vidi vsa
njegova ravnanja. 22 Ni teme niti smrtne sence, kjer bi
se lahko skrili delavci krivičnosti. 23 Kajti na človeka ne
bo položil več kakor pravico, da bi ta vstopil na sodbo
z Bogom. 24 Na koščke bo razbil mogočne može brez
števila in druge postavil namesto njih. 25 Torej pozna

njihova dela in jih prevrača v noči, tako da so uničena.
26 Udarja jih kakor zlobneže v odprtem pogledu drugih,
27 ker so se obrnili proč od njega in niso hoteli preudariti
nobene izmed njegovih poti, 28 tako da so vpitju
ubogega povzročili, da pride k njemu in on sliši vpitje
prizadetega. 29 Ko daje spokojnost, kdo potem lahko
dela težavo? In ko skrije svoj obraz, kdo ga potem
lahko gleda? Bodisi je to storjeno zoper narod ali samo
zoper človeka, 30 da hinavec ne kraljuje, da ne bi bilo
ljudstvo ujeto v zanko. 31 Zagotovo je primerno, da
bi bilo Bogu rečeno: ›Nosil sem kaznovanje, ne bom
več napačno počel. 32 Tega, česar ne vidim, me uči.
Če sem storil krivičnost, je ne bom več počel. 33 Mar
bo to glede na tvoj um? On bo to poplačal, bodisi ali
odkloniš ali izbereš, in ne jaz. Zato govori, kar veš. 34
Naj mi možje razumevanja povedo in naj mi moder
mož prisluhne.‹ 35 Job je govoril brez spoznanja in
njegove besede so bile brez modrosti. 36 Moja želja
je, da bi bil Job lahko preizkušen do konca zaradi
svojih odgovorov zlobnežem. 37 Kajti svojemu grehu
dodaja upor, s svojimi rokami ploska med nami in svoje
besede pomnožuje zoper Boga.«

35 Elihú je poleg tega spregovoril in rekel: 2
»Mar misliš, da je to pravilno, da govoriš: ›Moja
pravičnost je večja kakor Božja?‹ 3 Kajti praviš:
›Kakšna prednost ti bo to?‹ in ›Kakšno korist bom imel,
če bom očiščen pred svojim grehom?‹ 4 Odgovoril ti
bom in tvojim družabnikom s teboj. 5 Poglej v nebo in
glej. Ogleduj oblake, ki so višje kakor ti. 6 Če grešiš, kaj
delaš zoper njega? Ali če so tvoji prestopki pomnoženi,
kaj mu delaš? 7 Če si pravičen, kaj mu daješ? Ali
kaj on prejema iz tvoje roke? 8 Tvoja zlobnost lahko
prizadene človeka, kakor si ti in tvoja pravičnost lahko
koristi človeškemu sinu. 9 Zaradi množice zatiranj
povzročajo zatiranim, da kričijo. Vpijejo zaradi lakta
mogočnega. 10 Toda nihče ne pravi: ›Kje je Bog, moj
stvarnik, ki daje pesmi ponoči, 11 ki nas uči več kakor
zemeljske živali in nas dela modrejše kakor perjad
neba?‹ 12 Tam vpijejo, toda nihče ne daje odgovora
zaradi ponosa zlobnežev. 13 Bog zagotovo ne bo slišal
prazne reči niti se Vsemogočni na to ne bo oziral. 14
Čeprav praviš, da ga ne boš videl, je vendar sodba
pred njim, zato zaupaj vanj. 15 Toda sedaj, ker to ni
tako, je obiskal v svoji jezi, vendar on tega v veliki
skrajnosti ne pozna. 16 Job zato svoja usta zaman
odpira. Besede množi brez spoznanja.«

36 Elihú je tudi nadaljeval in rekel: 2 »Dovoli mi
malo in pokazal ti bom, da bom še govoril za
Boga. 3 Svoje spoznanje bom prinesel od daleč in
pravičnost pripisal svojemu Stvarniku. 4 Kajti zares
moje besede ne bodo napačne. On, ki je popoln v
spoznanju, je s teboj. 5 Glej, Bog je mogočen in ne
prezira nikogar. Mogočen je v moči in modrosti. 6 Ne
varuje življenja zlobnih, temveč daje pravico ubogim. 7
Svojih oči ne umakne od pravičnih, temveč so oni s
kralji na prestolu. Da, utrjuje jih na veke in so povišani.
8 In če bodo zvezani v okove in držani v vrveh stiske,
9 tedaj jim kaže njihovo delo in njihove prestopke, ki
so jih presegli. 10 Tudi njihovo uho odpira k disciplini
in zapoveduje, da se vrnejo od krivičnosti. 11 Če
ga ubogajo in mu služijo, bodo svoje dni preživeli
v uspevanju in svoja leta v užitkih. 12 Toda če ne
ubogajo, se bodo pogubili pod mečem in umrli bodo
brez spoznanja. 13 Toda hinavci v srcu kopičijo bes. Ne
vpijejo, ko jih zvezuje. 14 Umrejo v mladosti in njihovo
življenje je med nečistimi. 15 Revnega osvobaja v
njegovi stiski in njihova ušesa odpira v zatiranju. 16
Celo tako bi te odstranil iz tesnega na prostran kraj,
kjer ni omejenosti in to, kar naj bi bilo postavljeno na
tvojo mizo, bi bilo polno tolšče. 17 Toda izpolnil si
sodbo zlobnega. Sodba in pravica te bosta zgrabili. 18
Ker je bes, pazi, da te ne bi odvzel s svojim udarcem.
Potem te velika odkupnina ne more osvoboditi. 19 Bo
cenil tvoja bogastva? Ne niti zlata niti vseh sil moči.
20 Ne želi si noči, ko so ljudje iztrebljeni iz svojega
kraja. 21 Pazi, ne oziraj se na krivičnost, kajti to si
izbral raje kakor stisko. 22 Glej, Bog s svojo močjo
povišuje. Kdo poučuje kakor on? 23 Kdo se mu je
pridružil na njegovi poti? Ali kdo lahko reče: ›Počel
si krivičnost?‹ 24 Spomni se, da poveličuješ njegovo
delo, ki ga ljudje gledajo. 25 Vsak človek ga lahko
vidi. Človek ga lahko gleda od daleč. 26 Glej, Bog
je velik in mi ga ne poznamo niti število njegovih let
ne more biti preiskano. 27 Kajti kapljice vode dela
majhne. Dež izliva glede na njegovo meglico, 28 katero
oblaki kapljajo in obilno rosijo na človeka. 29 Mar
prav tako lahko kdorkoli razume razširjanje oblakov
ali zvok njegovega šotora? 30 Glej, svojo svetlobo
razširja nanje in pokriva dna morja. 31 Kajti z njimi
sodi ljudstvu, hrano daje v obilju. 32 Z oblaki pokriva
svetlobo in ji zapoveduje, naj ne sveti z oblakom, ki
prihaja vmes. 33 Njegov hrup govori o tem, tudi živina
glede meglice.

37 Tudi ob tem moje srce trepeta in je premaknjeno
iz svojega mesta. 2 Pozorno prisluhnite hrupu
njegovega glasu in zvoku, ki gre iz njegovih ust. 3
Tega usmerja pod celotnim nebom in svoje bliskanje
do koncev zemlje. 4 Za tem rjovi glas. Grmi z glasom
svoje odličnosti in ne bo jih zadržal, ko se zasliši njegov
glas. 5 Bog s svojim glasom čudovito grmi. Dela velike
stvari, ki jih ne moremo doumeti. 6 Kajti snegu pravi:
›Bodi na zemlji, ‹ podobno majhnemu dežju in velikemu
dežju njegove moči. 7 Pečati roko vsakega človeka,

da bi vsi ljudje lahko poznali njegovo delo. 8 Potem
gredo živali v brloge in ostanejo na svojih mestih. 9
Iz juga prihaja vrtinčast veter in mraz iz severa. 10 Z
dihom Boga je dana zmrzal in širina vodá je omejena.
11 Tudi z namakanjem obtežuje debel oblak. Razpršuje
svoj svetli oblak. 12 Ta je obrnjen ob njegovih nasvetih,
da lahko naredijo karkoli jim zapoveduje na obličju
zemeljskega [kroga] na zemlji. 13 Povzroča mu, da
pride, bodisi za grajanje ali za njegovo deželo ali za
usmiljenje. 14 Prisluhni temu, oh Job. Stoj mirno in
preudari čudovita Božja dela. 15 Ali veš, kdaj jih je
Bog razporedil in svetlobi svojega oblaka velel, da
zasije? 16 Mar poznaš izravnavanja oblakov, čudovita
dela njega, ki je popoln v spoznanju? 17 Kako so tvoje
obleke tople, ko z južnim vetrom umiri zemljo? 18
Ali si ti z njim razprostrl nebo, ki je močno in kakor
staljeno zrcalo? 19 Pouči nas, kaj mu bomo rekli, kajti
svojega govora ne moremo urediti zaradi teme. 20 Mar
mu bo povedano, da jaz govorim? Če človek govori,
bo zagotovo požrt. 21 Sedaj ljudje ne vidimo svetle
svetlobe, ki je v oblakih, toda veter gre mimo in jih
očisti. 22 Lepo vreme prihaja iz severa. Z Bogom
je strašno veličanstvo. 23 Glede Vsemogočnega, ne
moremo ga srečati. Odličen je v moči, v sodbi in v
obilici pravice. Ne bo prizadel. 24 Ljudje se ga zato
bojijo. Ne ozira se na nobenega od tistih, ki so modrega
srca.«

38 Potem je Gospod Jobu odgovoril iz vrtinčastega
vetra in rekel: 2 »Kdo je ta, ki zatemnjuje nasvet
z besedami brez spoznanja? 3 Opaši sedaj svoja ledja
kakor mož, kajti od tebe bom zahteval in ti mi odgovori.
4 Kje si bil, ko sem položil temelje zemlji? Razglasi,
če imaš razumevanje. 5 Kdo je položil njene mere,
če veš? Ali kdo je na njej razprostrl [merilno] vrvico.
6 Na čem so njeni temelji pritrjeni? Ali kdo je položil
njen vogalni kamen, 7 ko so jutranje zvezde skupaj
prepevale in so vsi Božji sinovi vriskali od radosti. 8 Ali
kdo je morje zaprl z vrati, ko je to izbruhnilo, kakor
če bi to izšlo iz maternice? 9 Ko sem oblak naredil
[za] njegovo oblačilo in gosto temo kot plenice zanj
10 in sem zanj zdrobil svoj določen kraj ter postavil
zapahe in vrata 11 in rekel: ›Do sem boš šel in nič dlje.
Tukaj bodo tvoji ponosni valovi ustavljeni.‹ 12 Ali si
zapovedal jutru, odkar so tvoji dnevi in svitanju storil,
da pozna svoje mesto, 13 da bi lahko zgrabil konce
zemlje, da bi bili zlobni lahko streseni iz nje? 14 Ta je
spremenjena kakor ilo pod pečatom, in oni stojijo kakor
oblačilo. 15 Pred zlobnimi je njihova svetloba zadržana
in visok laket bo zlomljen. 16 Si vstopil v morske izvire?
Ali si hodil v iskanju globin? 17 So ti bila odprta velika
vrata smrti? Ali si videl vrata smrtne sence? 18 Si
zaznal širino zemlje? Razglasi, če veš vse to. 19 Kje
je pot, kjer prebiva svetloba? In glede teme, kje je
njen kraj, 20 da bi jo odvedel do njene meje in da bi
spoznal steze k njeni hiši? 21 Mar veš to, ker si bil
takrat rojen? Ali ker je število tvojih dni veliko? 22 Si
vstopil v zakladnice snega? Si mar videl zakladnice
toče, 23 ki sem jih prihranil za čas stiske, za dan bitke
in vojne? 24 Po kateri poti je svetloba razdeljena,
ki vzhodnik razkropi po zemlji? 25 Kdo je razdelil
vodni tok za poplavljanje voda ali pot za bliskanje
groma, 26 da mu povzroči, da dežuje na zemljo,
kjer ni nobenega moža, na divjino, kjer ni nobenega
človeka, 27 da zadovolji zapuščena in opustošena
tla in povzroči, da brsti nežnega zelišča vzbrstijo? 28
Ima dež očeta? Ali kdo je zaplodil rosne kaplje? 29
Iz čigave maternice je prišel led? In slana z neba,
kdo jo je zaplodil? 30 Vode so skrite kakor s kamnom
in obličje globine je zamrznjeno. 31 Lahko združiš
prijetne vplive Gostosevcev ali razvežeš čete Oriona?
32 Lahko privedeš ozvezdje v svojem obdobju? Lahko
usmerjaš Arkturja z njegovimi sinovi? 33 Ali poznaš
odredbe neba? Lahko vzpostaviš njihovo gospostvo
na zemlji? 34 Mar lahko dvigneš svoj glas k oblakom,
da te lahko pokrije obilje voda? 35 Mar lahko pošlješ
bliske, da lahko gredo in ti rečejo: »Tukaj smo?« 36
Kdo je v notranje dele položil modrost? Ali kdo je dal
srcu razumevanje? 37 Kdo lahko v modrosti prešteje
oblake? Ali kdo lahko zadržuje mehove neba, 38 ko se
prah strjuje in se grude trdno sprimejo skupaj? 39 Mar
boš lovil plen za leva? Ali tešil apetit mladim levom,
40 ko ležijo v svojih brlogih in ostajajo v skrivališču, da
prežijo v zasedi? 41 Kdo krokarju pripravlja njegovo
hrano? Ko njegovi mladiči kličejo k Bogu, se potikajo
zaradi pomanjkanja hrane.

39 Poznaš čas, ko divje skalne koze kotijo? Mar
lahko zaznamuješ kdaj košute povržejo? 2 Mar
lahko šteješ mesece, ki so jih dopolnile? Ali poznaš
čas, ko kotijo? 3 Sklonijo se in skotijo svoje mlade,
odvržejo svoje bridkosti. 4 Njihovi mladiči so v dobri
naklonjenosti, rastejo z žitom, gredo naprej in se ne
vrnejo k njim. 5 Kdo je divjega osla izpustil na prostost?
Ali kdo je odvezal vezi divjega osla? 6 Čigar hišo sem
naredil divjino in jalovo deželo njegova prebivališča? 7
Zasmehuje mestno množico niti se ne ozira na vpitje
voznika. 8 Razpon gora je njegov pašnik in preiskuje
za vsako zeleno stvarjo. 9 Mar ti bo samorog voljan
služiti, ali ostane pri tvojih jaslih? 10 Ali lahko s svojim
jermenom zvežeš samoroga v brazdo? Ali bo za teboj
branal doline? 11 Mu boš zaupal, ker je njegova moč
velika? Ali boš svoje trdo delo prepustil njemu? 12
Mu boš verjel, da bo tvoje seme pripeljal domov in ga
zbral v tvoj skedenj? 13 Daješ pavom čedne peruti?
Ali peruti in peresa noju? 14 Ki zapušča svoja jajca

na zemlji in jih ogreva v prahu 15 in pozablja, da jih
stopalo lahko zdrobi ali da jih divja žival lahko stre. 16
Trda je do svojih malih, kakor da ne bi bili njeni. Brez
strahu je, da je njeno trdo delo zaman, 17 ker ji je Bog
odrekel modrost niti ji ni podelil razumnosti. 18 Ko se
dvigne visoko, zasmehuje konja in njegovega jezdeca.
19 Si ti dal konju moč? Si ti njegov vrat oblekel z grivo?
20 Ga lahko narediš prestrašenega kakor kobilico?
Slava njegovih nosnic je strašna. 21 Grebe v dolini in
se veseli v svoji moči. Gre naprej, da sreča oborožene
ljudi. 22 Zasmehuje strah in ni zgrožen niti se pred
mečem ne obrača nazaj. 23 Tul za puščice rožlja
ob njem, lesketajoča sulica in ščit. 24 Tla požira z
okrutnostjo in besom. Niti ne verjame, da je to zvok
šofarja. 25 Med šofarji hrže: ›Hi, hi‹ in od daleč voha
bitko, grmenje poveljnikov in bojni krik. 26 Mar sokol
leti po svoji modrosti in svoje peruti razpenja proti
jugu? 27 Mar se orlica vzpenja ob tvoji zapovedi in
svoje gnezdo dela na višini? 28 Prebiva in ostaja na
skali, na skalni pečini in trdnem kraju. 29 Od tam si
išče plen in njene oči zrejo daleč proč. 30 Tudi njeni
mladiči srkajo kri. In kjer so umorjeni, tam je ona.«

40 Poleg tega je Gospod odgovoril Jobu in rekel:
2 »Mar ga bo tisti, ki se prička z Vsemogočnim,
poučeval? Kdor graja Boga, naj mu to odgovori.« 3
Potem je Job odgovoril Gospodu in rekel: 4 »Glej,
nepomemben sem, kaj naj ti odgovorim? Svojo roko
bom položil na svoja usta. 5 Enkrat sem govoril,
toda ne bom odgovoril. Da, dvakrat, vendar ne bom
nadaljeval.« 6 Potem je Gospod iz vrtinčastega vetra
odgovoril Jobu in rekel: 7 »Opaši sedaj svoja ledja
kakor mož. Zahteval bom od tebe in ti mi razglasi. 8
Hočeš tudi mojo sodbo razveljaviti? Me hočeš obsoditi,
da bi bil ti lahko pravičen? 9 Ali imaš laket kakor
Bog? Ali lahko zagrmiš z glasom kakor on? 10 Odeni
se sedaj z veličanstvom in odličnostjo in odeni se s
slavo in lepoto. 11 Izlij bes svoje jeze. Glej vsakogar,
ki je ponosen in ga ponižaj. 12 Poglej na vsakogar,
ki je ponosen in ga ponižaj in zlobne pomendraj na
njihovem kraju. 13 Skupaj jih skrij v prah in njihove
obraze obveži na skrivnem. 14 Potem ti bom tudi jaz
priznal, da te tvoja lastna desnica lahko reši. 15 Glej
torej behemota, ki sem ga naredil s teboj; muli travo
kakor vol. 16 Glej torej, njegova moč je v njegovih
ledjih in njegova sila je v kiti njegovega trebuha. 17
Svoj rep premika kakor cedra. Kite njegovih kamnov
so ovite skupaj. 18 Njegove kosti so kakor trdi koščki iz
brona, njegove kosti so podobne železnim zapahom.
19 Ta je vodja Božjih poti. Kdor ga je naredil lahko stori,
da se mu približa njegov meč. 20 Zagotovo mu gore
prinašajo hrano, kjer se igrajo vse poljske živali. 21 Leži
pod senčnimi drevesi, v skrivališču trstja in močvirij. 22
Senčna drevesa ga pokrivajo s svojo senco, naokoli
ga obdajajo potočne vrbe. 23 Glej, pije reko in ne hiti;
zaupa, da lahko Jordan posrka v svoja usta. 24 Ujame
ga s svojimi očmi. Njegov nos prebada skozi zanke.

41 Zmoreš s kavljem izvleči leviatána? Ali njegov
jezik z vrvico, ki jo spuščaš dol? 2 Ali lahko
zatakneš kavelj v njegov nos? Ali njegovo čeljust
prebodeš z [ribiško] ostjo. 3 Mar ti bo delal mnoge
ponižne prošnje? Ti bo govoril nežne besede? 4 Bo
sklenil zavezo s teboj? Ga boš vzel za služabnika
na veke? 5 Se boš igral z njim kakor s ptico? Ali ga
hočeš zvezati za svoje dekle? 6 Ali bodo družabniki iz
njega naredili gostijo? Ga bodo razdelili med trgovce?
7 Lahko njegovo kožo napolniš z bodečimi žicami?
Ali njegovo glavo z ribjimi sulicami? 8 Svojo roko
položi nanj, spomni se bitke, ne stori tega ponovno.
9 Glej, njegovo upanje je zaman. Ali ne bo nekdo
vržen dol, celo ko ga zagleda? 10 Nihče ni tako
pogumen, da bi si ga drznil razvneti. Kdo je potem
zmožen stati pred menoj? 11 Kdo mi je preprečil, da
bi mu poplačal? Karkoli je pod celotnim nebom, je
moje. 12 Ne bom prikril njegovih delov, niti njegove
moči, niti njegovega lepega razmerja. 13 Kdo lahko
odkrije obraz njegove obleke? Ali kdo lahko pride k
njemu, s svojo dvojno uzdo? 14 Kdo lahko odpre vrata
njegovega obraza? Njegovi zobje na vsaki strani so
strašni. 15 Njegove luske so njegov ponos, skupaj
spete kakor z ozkim pečatom. 16 Ena je blizu druge,
da zrak ne more priti mednju. 17 Združene so druga z
drugo, držijo se skupaj, da ne morejo biti ločene. 18
Ob njegovem kihanju sije svetloba in njegove oči so
podobne jutranjim vekam. 19 Iz njegovih ust izhajajo
plameni in iskre se sipljejo ven. 20 Iz njegovih nosnic
gre dim kakor iz vrelega lonca ali kotla. 21 Njegov dih
prižge ogorke in plamen izhaja iz njegovih ust. 22 V
njegovem vratu ostaja moč in bridkost je pred njim
spremenjena v radost. 23 Luskine njegovega mesa so
združene skupaj. V sebi so trdne, ne morejo se omajati.
24 Njegovo srce je čvrsto kakor kamen. Da, tako trdo
kakor košček spodnjega mlinskega kamna. 25 Ko se
vzdiguje, so mogočni prestrašeni. Zaradi zlomov se
očiščujejo. 26 Meč tistega, ki sežе proti njemu, ne
more obstati, niti sulica, niti puščica, niti brezrokavna
verižna srajca. 27 Železo ceni kakor slamo in bron
kakor trohnel les. 28 Puščica ga ne more spraviti v
beg. Kamni iz prače so mu spremenjeni v strnišče. 29
Puščice so štete kakor strnišče. Smeji se ob tresenju
sulice. 30 Ostro kamenje je pod njim. Po blatu razširja
ostre koničaste stvari. 31 Globinam napravlja, da vrejo
kakor lonec. Morje dela podobno loncu mazila. 32
On dela stezo, da sije za njim. Nekdo bi mislil, da bo

globina osivela. 33 Na zemlji ni njemu podobnega, ki je
narejen brez strahu. 34 Gleda vse visoke stvari. Kralj
je nad vsemi ponosnimi otroki.«

42 Potem je Job odgovoril Gospodu in rekel: 2
»Vem, da lahko narediš vsako stvar in da nobena
misel ne more biti zadržana pred teboj. 3 Kdo je tisti,
ki skriva nasvet brez spoznanja? Torej sem rekel, da
ne razumem. Stvari zame prečudovite, ki jih nisem
poznal. 4 Prisluhni, rotim te in bom govoril. Zahteval
bom od tebe in oznani mi. 5 Slišal sem o tebi po
poslušanju svojega ušesa. Toda sedaj te vidi moje
oko. 6 Torej preziram samega sebe in se kesam v
prahu in pepelu.« 7 To je bilo tako, da je potem,
ko je Gospod te besede govoril Jobu, Gospod rekel
Elifázu Temáncu: »Moj bes je vnet zoper tebe in zoper
tvoja dva prijatelja, kajti o meni niste govorili stvari,
ki je pravilna, kakor je [govoril] moj služabnik Job.
8 Zatorej si vzemite k sebi sedem bikcev in sedem
ovnov in pojdite k mojemu služabniku Jobu in zase
darujte žgalno daritev, moj služabnik Job pa bo molil
za vas, kajti njega bom sprejel, da ne bom z vami
postopal po vaši neumnosti, v tem, da niste govorili
o meni besede, ki je pravilna, kakor moj služabnik
Job.« 9 Tako so Elifáz Temánec, Bildád Suhéjec in
Cofár Naámčan odšli in storili glede na to, kakor jim
je Gospod zapovedal, Gospod pa je sprejel Joba. 10
Gospod je obrnil Jobovo ujetništvo, ko je molil za svoje
prijatelje. Gospod je dal Jobu tudi dvakrat toliko, kot
je imel poprej. 11 Potem so prišli k njemu vsi njegovi
bratje in vse njegove sestre in vsi, ki so bili poprej
izmed njegovih znancev in so v njegovi hiši z njim jedli
kruh. Sočustvovali so in ga tolažili glede vsega zla, ki
ga je Gospod privedel nadenj. Prav tako mu je vsak
človek dal kos denarja in vsakdo uhan iz zlata. 12 Tako
je Gospod bolj blagoslovil Jobov poznejši konec kakor
njegov začetek, kajti imel je štirinajst tisoč ovc, šest
tisoč kamel, tisoč jarmov volov in tisoč oslic. 13 Imel je
tudi sedem sinov in tri hčere. 14 Ime prve je imenoval
Golobica, ime druge Dišavka in ime tretje Lepotica.
15 Po vsej deželi ni bilo najti tako lepih žensk kakor
Jobove hčere in njihov oče jim je dal dediščino med
njihovimi brati. 16 Potem je Job živel sto štirideset let
in videl svoje sinove in svojih sinov sinove, celó štiri
rodove. 17 Tako je Job umrl, star in izpolnjen z dnevi.

Psalmi

1 Blagoslovljen je človek, ki ne hodi po nasvetu
brezbožnih niti ne stoji na poti grešnikov niti ne
poseda na sedežu posmehljivcev. **2** Temveč je njegovo
veselje v Gospodovi postavi in o njegovi postavi
premišljuje podnevi in ponoči. **3** On bo kakor drevo,
posajeno ob rekah vodá, ki prinaša svoj sad ob svojem
času. Prav tako njegovo listje ne bo ovenelo in karkoli
dela, bo uspelo. **4** Brezbožni niso takšni, temveč so
kakor pleve, ki jih veter odnaša. **5** Zato brezbožni
ne bodo obstali na sodbi niti grešniki v skupnosti
pravičnih. **6** Kajti Gospod pozna pot pravičnih, toda pot
brezbožnih bo izginila.

2 Zakaj besnijo pogani in ljudstvo domišlja prazno
stvar? **2** Kralji zemlje so se usmerili in vladarji se
skupaj posvetujejo zoper Gospoda in zoper njegovega
maziljenca, rekoč: **3** »Pretrgajmo njihove vezi in
odvrzimo njihove vrvi od sebe.« **4** Tisti, ki sedi v
nebesih, se bo smejal. Gospod jih bo imel v posmeh.
5 Potem jim bo govoril v svojem besu in jih nadlegoval
v svojem bridkem nezadovoljstvu. **6** »Vendarle sem
jaz postavil svojega kralja na svoji sveti gori Sion.« **7**
Oznanil bom odlok. Gospod mi je rekel: »Ti si moj Sin.
Ta dan sem te rodil. **8** Zahtevaj od mene in dal ti bom
pogane za tvojo dediščino in najbolj oddaljene kraje
zemlje za tvojo posest. **9** Zdrobil jih boš z železno
palico, raztreščil jih boš na koščke kakor lončarjevo
posodo.« **10** Zatorej bodite sedaj modri, oh vi kralji.
Dajte se poučiti, vi sodniki zemlje. **11** Gospodu služite
s strahom in veselite se s trepetanjem. **12** Poljubite
Sina, da ne bi bil jezen in ne izginete iz poti, ko je
njegov bes le malo razvnet. Blagoslovljeni so vsi, ki
svoje upanje položijo vanj.

3 Gospod, kako so se okrepili ti, ki me vznemirjajo!
Številni so tisti, ki se vzdigujejo zoper mene. **2**
Mnogo jih je, ki pravijo o moji duši: »Zanj ni pomoči
pri Bogu.« (Sela) **3** Toda ti, oh Gospod, si zame ščit,
moja slava in tisti, ki mi dviguje mojo glavo. **4** S svojim
glasom sem jokal h Gospodu in slišal me je iz svoje
svete gore. (Sela) **5** Zleknil sem se in spal, prebudil
sem se, kajti Gospod me je podpiral. **6** Ne bom se bal
deset tisočev ljudi, ki so se okrog in okrog usmerili
zoper mene. **7** Vstani, oh Gospod, reši me, oh moj Bog.
Kajti vse moje sovražnike si udaril po čeljusti, razbil si
zobe brezbožnih. **8** Rešitev duše pripada Gospodu.
Nad tvojim ljudstvom je tvoj blagoslov. (Sela)

4 Poslušaj me, kadar kličem, oh Bog moje pravičnosti.
Osvobodil si me, ko sem bil v stiski, usmili se me in
usliši mojo molitev. **2** Oh vi človeški sinovi, doklej boste
mojo slavo spreminjali v sramoto? Kako dolgo boste
ljubili prazne reči in iskali laž? (Sela) **3** Toda vedite,
da je Gospod zase oddvojil tistega, ki je bogaboječ.
Gospod bo slišal, kadar kličem k njemu. **4** Stoj v
strahospoštovanju in ne greši. Na svoji postelji se
posvetuj s svojim lastnim srcem in miruj. (Sela) **5** Daruj
klavne daritve pravičnosti in svoje trdno upanje položi v
Gospoda. **6** Mnogi so, ki pravijo: »Kdo nam bo pokazal
karkoli dobrega?« Gospod, dvigni nad nami svetlobo
svojega obličja. **7** V moje srce si položil veselje, več
kot v času, ko je naraslo njihovo žito in njihovo vino. **8**
V miru se bom ulegel in spal. Kajti samo ti, Gospod, mi
daješ prebivati na varnem.

5 Pazljivo prisluhni mojim besedam, oh Gospod,
preudari moje premišljevanje. **2** Prisluhni glasu
mojega klica, moj Kralj in moj Bog. Kajti k tebi bom
molil. **3** Zjutraj boš slišal moj glas, oh Gospod, zjutraj
bom svojo molitev usmeril k tebi in pogledal bom
kvišku. **4** Kajti ti nisi Bog, ki ima veselje v zlobnosti. Niti
zlo ne bo prebivalo s teboj. **5** Nespametni ne bo obstal
v tvojem pogledu. Ti sovražiš vse delavce krivičnosti. **6**
Uničil boš te, ki govorijo laž. Gospodu se bodo gnusili
krvoločni in varljivi ljudje. **7** Toda kar se mene tiče,
bom prišel v tvojo hišo v množtvu tvojega usmiljenja.
In v tvojem strahu bom oboževal k tvojemu svetemu
templju. **8** Vodi me, oh Gospod, v svoji pravičnosti,
zaradi mojih sovražnikov, svojo pot izravnaj pred mojim
obrazom. **9** Kajti v njihovih ustih ni zvestobe, njihov
notranji del je sama zlobnost, njihovo grlo je odprt
mavzolej, laskajo s svojim jezikom. **10** Uniči jih, oh
Bog, naj padejo po svojih lastnih nasvetih, izženi jih v
množico njihovih prestopkov, kajti uprli so se zoper
tebe. **11** Vendar pa naj se veselijo vsi tisti, ki svoje
trdno upanje polagajo vate. Naj vedno vzklikajo od
veselja, ker jih ti braniš. Naj se tudi tisti, ki ljubijo
tvoje ime, radostijo v tebi. **12** Kajti ti, Gospod, boš
blagoslovil pravičnega, kakor s ščitom ga hočeš obdati
z naklonjenostjo.

6 Oh Gospod, ne oštevaj me v svoji jezi niti me ne
karaj v svojem silnem nezadovoljstvu. **2** Usmili
se me, oh Gospod, kajti slaboten sem. Oh Gospod,
ozdravi me, kajti moje kosti so nadlegovane. **3** Moja
duša je prav tako boleče nadlegovana. Toda ti, oh
Gospod, doklej? **4** Vrni se, oh Gospod, osvobodi mojo
dušo. Oh reši me zaradi svojega usmiljenja. **5** Kajti v
smrti ni spomina nate. Kdo se ti bo zahvaljeval v grobu?
(Sheol h7585) **6** Izmučen sem zaradi svojega stokanja,
vso noč močim svojo posteljo, svoje ležišče zalivam s
svojimi solzami. **7** Moje oko je iztrošeno zaradi žalosti,
ostareva zaradi vseh mojih sovražnikov. **8** Ločite se od
mene, vsi vi delavci krivičnosti, kajti Gospod je slišal

glas mojega jokanja. 9 Gospod je uslišal mojo ponižno
prošnjo, Gospod bo sprejel mojo molitev. 10 Naj bodo
osramočeni vsi moji sovražniki in boleče nadlegovani.
Naj se vrnejo in naj bodo nenadoma osramočeni.

7 Oh Gospod, moj Bog, vate polagam svoje trdno
upanje. Reši me pred vsemi temi, ki me preganjajo
in me osvobodi. 2 Da ne bi moje duše razkosali kakor
lev, ki jo raztrga na koščke, medtem ko ni nobenega,
da osvobodi. 3 Oh Gospod, moj Bog, če sem to
storil, če je krivičnost v mojih rokah, 4 če sem z zlom
nagradil tistega, ki je bil z menoj v miru (da, osvobodil
sem tistega, ki je brez vzroka moj sovražnik), 5 naj
sovražnik preganja mojo dušo in jo vzame; da, naj
moje življenje pomendra na zemlji in mojo čast položi v
prah. (Sela) 6 Vstani, oh Gospod, v svoji jezi, vzdigni
se zaradi besa mojih sovražnikov. Prebudi se zame
k sodbi, ki si jo zapovedal. 7 Tako te bo obdajala
skupnost ljudstva. Zaradi njih se torej vrni na višavo. 8
Gospod bo sodil ljudstvo. Sodi me, oh Gospod, glede
na mojo pravičnost in glede na mojo neokrnjenost,
ki je v meni. 9 O naj zlobnost zlobnih pride h koncu;
toda utrdi pravičnega. Kajti pravičnim Bog preizkuša
srca in notranjosti. 10 Moja obramba je od Boga,
ki rešuje iskrene v srcu. 11 Bog sodi pravičnega in
Bog je vsak dan jezen na zlobnega. 12 Če se ta ne
spreobrne, bo nabrusil svoj meč, upognil je svoj lok
in ga pripravil. 13 Prav tako je zanj pripravil orodja
smrti, svoje puščice je določil zoper preganjalce. 14
Glej, muči se s krivičnostjo in spočel je vragolijo in
obrodil neresnico. 15 Naredil je jamo in jo izkopal in
padel v jarek, ki ga je naredil. 16 Njegova vragolija se
bo vrnila na njegovo lastno glavo in njegovo nasilno
delovanje bo prišlo na njegovo lastno tême. 17 Hvalil
bom Gospoda glede na njegovo pravičnost. Prepeval
bom hvalo imenu Gospoda najvišjega.

8 Oh Gospod, naš Gospod, kako odlično je tvoje
ime na vsej zemlji! Ki si svojo slavo postavil nad
nebo. 2 Iz ust otročičev in dojenčkov si zaradi svojih
sovražnikov odredil moč, da bi lahko utišal sovražnika
in maščevalca. 3 Ko opazujem tvoje nebo, delo tvojih
prstov, luno in zvezde, ki si jih odredil; 4 kaj je človek,
da misliš nanj? In človeški sin, da ga obiskuješ? 5 Kajti
naredil si ga malo nižjega kot angele in ga okronal s
slavo in častjo. 6 Naredil si, da ima gospostvo nad deli
tvojih rok; vse stvari si položil pod njegova stopala. 7
Vse ovce in vole, da in poljske živali, 8 zračno perjad
in ribe morja in karkoli se giblje skozi morske steze. 9
Oh Gospod, naš Gospod, kako odlično je tvoje ime na
vsej zemlji!

9 Hvalil te bom, oh Gospod, z vsem svojim srcem,
naznanil bom vsa tvoja čudovita dela. 2 Vesel
bom in se radoval v tebi. Prepeval bom hvalo tvojemu
imenu, oh ti Najvišji. 3 Ko so moji sovražniki odbiti,
bodo ob tvoji prisotnosti padli in se pogubili. 4 Kajti
ohranjal si mojo pravico in mojo pravdo, posedèn si na
prestolu, pravično razsojaš. 5 Oštel si pogane, uničil
zlobne, njihovo ime si iztrebil na veke vekov. 6 Oh ti
sovražnik, uničenja so prišla k večnemu koncu. Uničil
si mesta, njihov spomin je bil z njimi pogubljen. 7
Toda Gospod bo ostal na veke. Svoj prestol je pripravil
za sodbo. 8 Zemeljski [krog] bo sodil v pravičnosti,
ljudstvu bo razsojal sodbo v poštenju. 9 Gospod bo
prav tako zatočišče za zatirane, zatočišče v časih
stiske. 10 Tisti, ki poznajo tvoje ime, bodo svoje trdno
upanje položili vate, kajti ti, Gospod, nisi zapustil teh, ki
te iščejo. 11 Prepevajte hvalnice Gospodu, ki prebiva
na Sionu. Med ljudstvom oznanjajte njegova dela. 12
Spominja se jih, ko zaslišuje zaradi krvi. Ne pozablja
klica ponižnih. 13 Usmili se me, oh Gospod, preudari
mojo stisko, ki jo trpim od tistih, ki me sovražijo, ti, ki
me povzdiguješ izpred velikih vrat smrti, 14 da bom
pri velikih vratih hčere sionske lahko naznanjal vso
tvojo hvalo. Veselil se bom v tvoji rešitvi duše. 15
Pogani so se pogreznili v jamo, ki so jo naredili. V
mrežo, ki so jo skrili, je ujeto njihovo lastno stopalo.
16 Gospod je znan po sodbi, ki jo izvršuje. Zlobni je
ujet v dela svojih lastnih rok. Higajon. (Sela) 17 Zlobni
bodo napoteni v pekel in vsi narodi, ki pozabljajo
Boga. (Sheol h7585) 18 Kajti pomoči potreben ne bo
vedno pozabljen. Pričakovanje ubogega na veke ne bo
izginilo. 19 Vstani, oh Gospod, naj ne prevlada človek.
Naj bodo pogani sojeni v tvojem pogledu. 20 Postavi
jih v strah, oh Gospod, da bodo narodi lahko spoznali,
da so sami zgolj ljudje. (Sela)

10 Zakaj stojiš daleč stran, oh Gospod? Zakaj se
skrivaš v časih stiske? 2 Zlobni v svojem ponosu
preganjajo revnega. Naj se ujamejo v naklepe, ki so si
jih domislili. 3 Kajti zlobni se baha z željo svojega srca
in blagoslavlja pohlepnega, ki ga Gospod prezira. 4
Zlobni zaradi ponosa svojega obličja ne bo povpraševal
po Bogu. V vseh njegovih mislih ni Boga. 5 Njegove
poti so vedno boleče, tvoje sodbe so daleč zgoraj izven
njegovega pogleda. Glede na vse njegove sovražnike
on puha nanje. 6 V svojem srcu je rekel: »Ne bom
omajan, kajti nikoli ne bom v nadlogi.« 7 Njegova
usta so polna preklinjanj, prevare in sleparstva. Pod
njegovim jezikom je vragolija in prazne reči. 8 Sedi v
skrivališčih vasi. Na skrivnih krajih mori nedolžnega.
Njegove oči so na skrivaj naravnane zoper revnega.
9 Na skrivnem preži kakor lev v svojem brlogu. Leži
na preži, da ujame revnega. Revnega ujame, ko ga
vleče v svojo mrežo. 10 Klečeplazi in se ponižuje, da
lahko revni pade po njegovih močnih. 11 V svojem

srcu je rekel: »Bog je pozabil. Skriva svoj obraz, tega
nikoli ne bo videl.« 12 Vstani, oh Gospod, oh Bog,
dvigni svojo roko. Ne pozabi ponižnega. 13 Zakaj
zlobni zaničuje Boga? V svojem srcu je rekel: »Ti
tega ne boš zahteval.« 14 To si videl, kajti gledaš
vragolijo in zlobnost, da to poplačaš s svojo roko.
Revni se ti izroča, pomočnik si osirotelemu. 15 Zlomi
laket zlobnemu in zlemu človeku. Preiskuj njegovo
zlobnost, dokler je ne najdeš več. 16 Gospod je Kralj
na veke vekov. Pogani so izginili iz njegove dežele. 17
Gospod, slišal si hrepenenje ponižnih. Pripravil boš
njihovo srce, svojemu ušesu boš povzročil, da sliši,
18 da razsodiš osirotelega in zatiranega, da človek iz
zemlje ne more več zatirati.

11 Svoje trdno upanje polagam v Gospoda. Kako
pravite moji duši: »Béži kakor ptica k svoji gori?«
2 Kajti glej, zlobni upogibajo svoj lok, svojo puščico
pripravljajo na tetivo, da bi lahko na skrivaj streljali na
iskrenega v srcu. 3 Če so temelji razrušeni, kaj lahko
stori pravični? 4 Gospod je v svojem svetem templju,
Gospodov prestol je na nebu. Njegove oči gledajo,
njegove veke preizkušajo človeške otroke. 5 Gospod
preizkuša pravičnega. Toda zlobnega in tistega, ki
ljubi nasilje, sovraži njegova duša. 6 Na zlobne bo
deževal pasti, ogenj, žveplo in strašen vihar. To bo
delež njihove skodelice. 7 Kajti pravičen Gospod ljubi
pravičnost, njegovo obličje gleda iskrenega.

12 Pomagaj, Gospod, kajti bogaboječi človek izginja,
kajti zvesti izmed človeških otrok slabi. 2 Prazne
reči govorijo vsak s svojim bližnjim. Govorijo z laskavimi
ustnicami in dvoličnim srcem. 3 Gospod bo iztrebil vse
laskave ustnice in jezik, ki govori ponosne stvari, 4
ki so rekli: »S svojim jezikom bomo prevladali, naše
ustnice so naša last. Kdo je gospodar nad nami?«
5 »Zaradi zatiranja siromašnega, zaradi vzdihovanja
pomoči potrebnega se bom sedaj vzdignil, « govori
Gospod, »postavil ga bom na varno pred tistim, ki se
napihuje nad njim.« 6 Gospodove besede so čiste
besede; kakor srebro, preizkušeno v zemljini talilni
peči, sedemkrat prečiščeno. 7 Ti jih boš varoval, oh
Gospod, pred tem rodom jih boš ohranil na veke. 8
Zlobni hodijo na vsaki strani, ko so najnizkotnejši ljudje
povišani.

13 Doklej me boš pozabljal, oh Gospod? Na veke?
Doklej boš svoj obraz skrival pred menoj? 2
Doklej se bom posvetoval v svoji duši, imel vsak dan
bridkost v svojem srcu? Doklej se bo moj sovražnik
poviševal nad menoj? 3 Preudari in poslušaj me, oh
Gospod, moj Bog. Razsvetli moje oči, da ne zaspim
spanja smrti, 4 da ne bi moj sovražnik rekel: »Prevladal
sem proti njemu« in da se tisti, ki me mučijo, ne
veselijo, ko sem omajan. 5 Toda jaz sem zaupal v tvoje
usmiljenje; moje srce se bo veselilo v tvoji rešitvi duše.
6 Prepeval bom Gospodu, ker je radodarno ravnal z
menoj.

14 Bedak je rekel v svojem srcu: »Ni Boga.« Izprijeni
so, počeli so gnusna dela, nikogar ni, ki dela
dobro. 2 Gospod je pogledal dol z neba na človeške
otroke, da vidi, ali obstaja kdorkoli, ki je razumel in
išče Boga. 3 Vsi so odšli vstran, vsi skupaj so postali
pokvarjeni. Nikogar ni, ki dela dobro, ne, niti enega
ni. 4 Mar vsi delavci krivičnosti nimajo spoznanja?
Ki žro moje ljudstvo, kakor jedo kruh, pa ne kličejo h
Gospodu? 5 Bili so v velikem strahu, kajti Bog je z
rodom pravičnih. 6 Sramotili ste nasvet siromašnega,
zato ker je Gospod njegovo pribežališče. 7 Oh, da
bi Izraelova rešitev duš prišla iz Siona! Ko Gospod
privede nazaj ujete svojega ljudstva, se bo Jakob
veselil in Izrael bo vesel.

15 Gospod, kdo bo prebival v tvojem šotorskem
svetišču? Kdo bo prebival na tvoji sveti gori? 2
Kdor živi pošteno in dela pravično in v svojem srcu
govori resnico. 3 Kdor ne opravlja s svojim jezikom niti
ne dela zla svojemu bližnjemu niti ne sprejema graje
zoper svojega bližnjega. 4 V čigar očeh je podla oseba
zaničevana, toda počasti tiste, ki se bojijo Gospoda. Ki
prisega v svojo lastno škodo in se ne premisli. 5 Kdor
ne izdaja svojega denarja za obresti niti ne sprejema
nagrade zoper nedolžnega. Kdor dela te stvari, nikoli
ne bo omajan.

16 Varuj me, oh Bog, kajti vate polagam svoje trdno
upanje. 2 O moja duša, Gospodu si rekla: »Ti
si moj Gospod. Moja dobrota se ne razteza do tebe,
3 temveč k svetim, ki so na zemlji in k odličnim, v
katerih je vse moje zadovoljstvo.« 4 Njihove bridkosti
se bodo pomnožile, ki hitijo za drugim bogom. Njihovih
krvavih pitnih daritev ne bom daroval niti njihovih imen
ne bom jemal na svoje ustnice. 5 Gospod je delež
moje dediščine in moje skodelice. Ti ohranjaš mojo
usodo. 6 Vrvice so mi padle na prijetnih krajih; da, lepo
dediščino imam. 7 Blagoslavljal bom Gospoda, ki mi je
dal nasvet. Moja notranjost me prav tako poučuje v
nočnih obdobjih. 8 Vedno sem pred seboj postavljal
Gospoda; ker je pri moji desnici, ne bom omajan. 9
Zato je moje srce veselo in moja slava se razveseljuje;
tudi moje meso bo počivalo v upanju. 10 Kajti moje
duše ne boš pustil v peklu niti ne boš trpel, da bi tvoj
Sveti videl trohnobo. **(Sheol h7585)** 11 Pokazal mi boš
stezo življenja. V tvoji prisotnosti je polnost radosti, pri
tvoji desnici so zadovoljstva na vékomaj.

17 Usliši iskrenega, oh Gospod, bodi pozoren na
moj klic, pazljivo prisluhni moji molitvi, ki ne
prihaja iz hlinjenih ustnic. **2** Naj moja razsodba pride
iz tvoje prisotnosti, naj tvoje oči gledajo stvari, ki so
pravične. **3** Preizkusil si moje srce, obiskal si me
ponoči, preizkusil si me, pa ničesar nisi našel; odločen
sem, da moja usta ne bodo grešila. **4** Kar se tiče
človeških del, sem se po besedi tvojih ustnic varoval
pred stezami uničevalca. **5** Podpiraj mojo smer življenja
po tvojih stezah, da moje stopinje ne zdrsnejo. **6** Klical
sem k tebi, kajti uslišal me boš, oh Bog. Nagni k meni
svoje uho in usliši moj govor. **7** Pokaži svojo čudovito
ljubečo skrbnost, oh ti, ki s svojo desnico rešuješ tiste,
ki svoje trdno upanje polagajo vate pred tistimi, ki se
vzdigujejo proti njim. **8** Varuj me kakor zenico očesa,
skrij me pod senco svojih peruti, **9** pred zlobnimi, ki
me zatirajo, pred mojimi smrtnimi sovražniki, ki me
obdajajo naokrog. **10** Zajeti so v svojo lastno maščobo.
S svojimi usti govorijo ponosno. **11** Sedaj so nas obdali
na naših korakih. Svoje oči so naravnali in pripognili k
zemlji, **12** kakor lev, ki je pohlepen po svojem plenu
in kakor bi bil mlad lev, ki preži na skrivnih krajih.
13 Vzdigni se, oh Gospod, razočaraj ga, vrzi ga dol.
Osvobodi mojo dušo pred zlobnim, kar je tvoj meč, **14**
pred ljudmi, ki so tvoja roka, oh Gospod, pred ljudmi
sveta, ki imajo svoj delež v tem življenju in katerih
trebuh napolnjuješ s svojim skritim zakladom. Polni so
otrok in preostanek svojega imetja zapustijo svojim
otročičem. **15** Kar se mene tiče, bom v pravičnosti
gledal tvoj obraz. Ko se zbudim, bom nasičen s tvojo
podobnostjo.

18 Ljubil te bom, oh Gospod, moja moč. **2** Gospod
je moja skala, moja trdnjava in moj osvoboditelj,
moj Bog, moja moč, v katero bom zaupal, moj ščit in
rog rešitve moje duše in moj visoki stolp. **3** Klical bom
h Gospodu, ki je vreden, da je hvaljen. Tako bom rešen
pred svojimi sovražniki. **4** Obdale so me bridkosti
smrti in poplave brezbožnih ljudi so me prestrašile.
5 Obkrožile so me bridkosti pekla. Zanke smrti so
me ovirale. **(Sheol h7585)** **6** V svoji stiski sem klical h
Gospodu in jokal k svojemu Bogu. Iz svojega templja
je slišal moj glas in moj jok je prišel predenj, celó
v njegova ušesa. **7** Potem se je zemlja stresla in
zatrepetala, tudi temelji gora so se premaknili in bili
streseni, ker je bil ogorčen. **8** Iz njegovih nosnic je
izšel dim in ogenj iz njegovih ust je požiral. Ogorki so
bili prižgani z njim. **9** Uklonil je tudi nebo in prišel dol.
Tema je bila pod njegovimi stopali. **10** Jezdil je na
kerubu in letel. Da, letel je na perutih vetra. **11** Temo je
naredil [za] svoj skriti kraj, njegov paviljon okoli njega
so bile temne vode in gosti oblaki neba. **12** Ob sijaju,
ki je bil pred njim, so šli mimo njegovi gosti oblaki, zrna
toče in ognjeno oglje. **13** Gospod je tudi zagrmel v
nebesih in Najvišji je dal svoj glas, zrna toče in ognjeno
oglje. **14** Da, poslal je svoje puščice in jih razkropil in
izstrelil bliske ter jih porazil. **15** Potem so bila vidna
rečna korita in temelji zemeljskega [kroga] so bili odkriti
ob tvojem oštevanju, oh Gospod, ob pišu diha iz tvojih
nosnic. **16** Poslal je od zgoraj, me vzel, me potegnil iz
mnogih voda. **17** Osvobodil me je pred mojim močnim
sovražnikom in pred temi, ki so me sovražili, kajti
zame so bili premočni. **18** Ovirali so me na dan moje
katastrofe. Toda Gospod je bil moja opora. **19** Privedel
me je tudi na velik kraj, osvobodil me je, ker se je
razveseljeval v meni. **20** Gospod me je nagradil glede
na mojo pravičnost, glede na čistost mojih rok mi je
poplačal. **21** Kajti obdržal sem Gospodove poti in se
nisem zlobno oddvojil od svojega Boga. **22** Kajti vse
njegove sodbe so bile pred menoj in njegovih zakonov
nisem odvrnil od sebe. **23** Pred njim sem bil tudi pošten
in se varoval pred svojo krivičnostjo. **24** Zaradi tega mi
je Gospod poplačal glede na mojo pravičnost, glede
na čistost mojih rok v svojem pogledu. **25** Z usmiljenim
se boš pokazal usmiljenega, s poštenim človekom se
boš pokazal poštenega, **26** s čistim se boš pokazal
čistega in s kljubovalnim se boš pokazal kljubovalnega.
27 Kajti rešil boš stiskano ljudstvo, toda ponižal boš
vzvišene poglede. **28** Kajti prižgal boš mojo svečo.
Gospod, moj Bog, bo razsvetlil mojo temo. **29** Kajti s
teboj sem tekel skozi krdelo in s svojim Bogom sem
preskočil zid. **30** Glede Boga, njegova pot je popolna.
Gospodova beseda je preizkušena; on je ščit vsem, ki
zaupajo vanj. **31** Kajti kdo je Bog, razen Gospoda?
Ali kdo je skala, razen našega Boga? **32** Bog je ta,
ki me opasuje z močjo in moje poti dela popolne. **33**
Moja stopala dela podobna stopalom košute in me
postavlja na moja visoka mesta. **34** Úči moje roke za
vojno, tako da je jeklen lok zlomljen z mojimi lakti. **35**
Dal si mi tudi ščit tvoje rešitve duše in tvoja desnica
me podpira in tvoja blagost me je naredila velikega. **36**
Pod menoj si razširil moje korake, da moja stopala niso
zdrsnila. **37** Zasledoval sem svoje sovražnike in jih
dohitevam. Niti se nisem ponovno obrnil, dokler niso
bili uničeni. **38** Ranil sem jih, da niso mogli vstati. Padli
so pod moja stopala. **39** Kajti opasal si me z močjo
za boj. Podjarmil si mi tiste, ki vstajajo zoper mene.
40 Prav tako si mi dal vratove mojih sovražnikov, da
lahko uničim te, ki me sovražijo. **41** Vpili so, toda
nikogar ni bilo, da jih reši, celó h Gospodu, toda ni jim
odgovoril. **42** Potem sem jih mlatil, majhne kakor prah
pred vetrom. Spodil sem jih kakor nesnago na ulicah.
43 Osvobodil si me pred človeškimi prepiri in me naredil
za poglavarja poganom. Ljudstvo, ki ga nisem poznal,
mi bo služilo. **44** Takoj, ko bodo zaslišali o meni, me

bodo ubogali. Tujci se mi bodo podredili. 45 Tujci
bodo bledeli in prestrašeni bodo iz svojih ograjenih
prostorov. 46 Gospod živi in blagoslovljena bodi moja
skala in vzvišen naj bo Bog rešitve moje duše. 47 To je
Bog, ki me maščuje in ljudstva podjarmlja pod menoj.
48 Osvobaja me pred mojimi sovražniki. Da, dviguješ
me nad tiste, ki se dvigujejo zoper mene. Osvobodil si
me pred nasilnežem. 49 Zatorej se ti bom zahvaljeval
med pogani, oh Gospod in prepeval hvalnice tvojemu
imenu. 50 Svojemu kralju on daje veliko osvoboditev
in izkazuje usmiljenje svojemu maziljencu Davidu in
njegovemu semenu na vékomaj.

19 Nebo oznanja Božjo slavo in nebesni svod
prikazuje delo njegovih rok. 2 Dan dnevu izreka
govor in noč noči prikazuje znanje. 3 Ni ne govora,
ne jezika, kjer ni slišati njihovega glasu. 4 Njihov
stih gre po vsej zemlji in njihove besede do konca
zemeljskega [kroga]. Vanje je postavil šotorsko svetišče
za sonce, 5 ki je kakor ženin, ki prihaja iz svoje
sobe in se razveseljuje kakor močan mož, da teče
tek. 6 Njegovo prihajanje je od konca neba in njegov
obhod do njegovih koncev. Nič ni skrito pred njegovo
vročino. 7 Gospodova postava je popolna, spreobrača
dušo. Gospodovo pričevanje je zanesljivo, preprostega
dela modrega. 8 Gospodova pravila so pravilna,
razveseljujejo srce. Gospodova zapoved je čista in
razsvetljuje oči. 9 Gospodov strah je čist, ostaja na
veke. Gospodove sodbe so resnične in vse skupaj
pravične. 10 Bolj si jih je želeti kakor zlata, da, kakor
mnogo čistega zlata. Slajše so tudi kakor med in
satovje. 11 Poleg tega je tvoj služabnik posvarjen po
njih. In v njihovem izpolnjevanju je velika nagrada. 12
Kdo lahko razume njegove zmote? Očisti me pred
skrivnimi krivdami. 13 Svojega služabnika zadrži tudi
pred prevzetnimi grehi; naj nimajo gospostva nad
menoj. Potem bom lahko pošten in bom nedolžen pred
velikim prestopkom. 14 Naj bodo besede mojih ust
in premišljevanje mojega srca sprejemljive v tvojem
pogledu, oh Gospod, moja moč in moj odkupitelj.

20 Gospod te sliši na dan stiske, ime Jakobovega
Boga te brani, 2 pošlje ti pomoč iz svetišča
in te okrepi s Siona, 3 spominja se vseh tvojih
daritev in sprejema tvojo žgalno daritev. (Sela) 4
Usliši te glede na tvoje lastno srce in izpolni vso tvojo
namero. 5 Veselili se bomo v tvoji rešitvi duše in svoje
prapore bomo postavili v imenu svojega Boga. Gospod
izpolnjuje vse tvoje prošnje. 6 Sedaj vem, da Gospod
rešuje svojega maziljenca; iz svojih svetih nebes ga
bo uslišal z rešujočo močjo svoje desnice. 7 Nekateri
zaupajo v bojne vozove, nekateri pa v konje, toda mi
se bomo spominjali imena Gospoda, svojega Boga. 8
Oni so ponižani in padli, toda mi vstanemo in stojimo
pokončno. 9 Reši, Gospod. Naj nas sliši kralj, ko
kličemo.

21 Kralj se bo veselil v tvoji moči, oh Gospod in
kako silno se bo radoval v tvoji rešitvi duše! 2
Dal si mu željo njegovega srca in nisi zadržal prošnje
njegovih ustnic. (Sela) 3 Kajti vodiš ga z blagoslovi
dobrote. Na njegovo glavo postavljaš krono iz čistega
zlata. 4 Prosil te je življenja in ti mu ga daješ, celó
dolžino dni na veke vekov. 5 Njegova slava v tvoji
rešitvi duše je velika. Čast in veličanstvo si položil nanj.
6 Kajti naredil si ga najbolj blagoslovljenega na veke. S
svojim obličjem si ga storil silno veselega. 7 Kajti kralj
zaupa v Gospoda in zaradi usmiljenja Najvišjega ne bo
omajan. 8 Tvoja roka bo zalotila vse tvoje sovražnike.
Tvoja desnica bo zalotila tiste, ki te sovražijo. 9 V
času svoje jeze jih boš naredil kakor ognjeno peč.
Gospod jih bo v svoji jezi pogoltnil in ogenj jih bo
požrl. 10 Njihov sad boš uničil z zemlje in njihovo seme
izmed človeških otrok. 11 Kajti zoper tebe so načrtovali
zlo. Domislili so si poguben naklep, ki ga niso mogli
izpolniti. 12 Zato boš storil, da bodo obrnili svoj hrbet,
ko boš pripravil svoje puščice na tetive proti njihovim
obrazom. 13 Bodi vzvišen, Gospod, v svoji lastni moči.
Tako bomo opevali in hvalili tvojo moč.

22 Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Zakaj
si tako daleč proč od pomoči meni in od besed
mojega vpitja? 2 Oh moj Bog, jokam podnevi, toda ti
me ne uslišiš in v nočnem času in nisem tiho. 3 Toda ti
si svet, oh ti, ki naseljuješ Izraelove hvalnice. 4 Naši
očetje so zaupali vate. Zaupali so in si jih osvobodil. 5
Klicali so k tebi in so bili osvobojeni. Zaupali so vate
in niso bili zbegani. 6 Toda jaz sem [škrlatni] črv in
ne mož; graja ljudem in preziran od ljudstva. 7 Vsi, ki
me vidijo, se mi smejijo do norčevanja. Namrdnejo
ustnico [in] zmajujejo z glavo, rekoč: 8 »Zaupal je v
Gospoda, da ga bo osvobodil. Naj ga reši, glede na to,
da se je razveseljeval v njem.« 9 Toda ti si ta, ki me
je potegnil iz maternice. Oblikoval si mi zaupanje, ko
sem bil na prsih svoje matere. 10 Iz maternice sem bil
vržen nate. Ti si moj Bog od trebuha moje matere.
11 Ne bodi daleč od mene, kajti stiska je blizu, kajti
nikogar ni, da pomaga. 12 Obdalo me je mnogo bikov.
Močni bašánski biki so me obdali naokoli. 13 S svojimi
gobci so zevali vame, kakor ropa željan in rjoveč lev.
14 Izlit sem kakor voda in vse moje kosti so izpahnjene.
Moje srce je podobno vosku, stopljeno je v sredi moje
notranjosti. 15 Moja moč je izsušena kakor črepinja in
moj jezik se lepi k mojim čeljustim in ti si me privedel v
smrtni prah. 16 Kajti psi so me obdali. Zajel me je zbor
zlobnih. Prebodli so moje roke in moja stopala. 17 Vse

svoje kosti lahko razločim. Oni pa gledajo in strmijo
vame. 18 Moje obleke si razdeljujejo med seboj in za
mojo suknjo so metali žrebe. 19 Toda ti, oh Gospod,
ne bodi daleč od mene. Oh moja moč, hiti, da mi
pomagaš. 20 Osvobodi mojo dušo pred mečem, mojo
ljubljeno pred močjo psa. 21 Reši me pred levjimi usti,
kajti uslišal si me pred rogovi samorogov. 22 Tvoje ime
bom oznanjal svojim bratom. Na sredi skupnosti te
bom hvalil. 23 Vi, ki se bojite Gospoda, hvalite ga, vsi
vi, seme Jakobovo, proslavite ga, in bojte se ga, vsi
vi, seme Izraelovo. 24 Kajti ni zaničeval niti preziral
stiske stiskanih niti svojega obraza ni skrival pred njim;
toda ko je klical k njemu, je slišal. 25 Moja hvala v
veliki skupnosti bo o tebi. Svoje zaobljube bom izpolnil
pred tistimi, ki se ga bojijo. 26 Krotki bodo jedli in
bodo nasičeni. Hvalili bodo Gospoda [tisti], ki ga iščejo.
Vaše srce bo živelo na veke. 27 Vsi konci zemlje se
bodo spomnili in obrnili h Gospodu in vsa sorodstva
narodov bodo oboževala pred teboj. 28 Kajti kraljestvo
je Gospodovo in on je voditelj med narodi. 29 Vsi tisti,
ki so na zemlji obilni, bodo jedli in oboževali. Vsi tisti,
ki gredo dol v prah, se bodo poklonili pred njim, svoje
lastne duše pa nihče ne more ohraniti žive. 30 Seme
mu bo služilo; to bo šteto h Gospodu za rod. 31 Prišli
bodo in oznanjali bodo njegovo pravičnost ljudem, ki
bodo rojeni, da je on to storil.

23 Gospod je moj pastir, ne bom trpel pomanjkanja.
2 Napravlja mi, da se zleknem na zelenih pašnikih.
Vodi me ob mirnih vodah. 3 Mojo dušo obnavlja.
Zaradi svojega imena me vodi po stezah pravičnosti. 4
Da, čeprav hodim skozi dolino smrtne sence, se ne
bom bal nobenega zla, kajti ti si z menoj; tvoja šiba
in tvoja opora me tolažita. 5 Pred menoj pripravljaš
mizo, v prisotnosti mojih sovražnikov. Mojo glavo
maziliš z oljem, moja čaša prekipeva. 6 Zagotovo me
bosta dobrota in usmiljenje spremljali vse dni mojega
življenja, in v Gospodovi hiši bom prebival na veke.

24 Zemlja je Gospodova in njena polnost, zemeljski
[krog] in tisti, ki prebivajo na njem. 2 Kajti utemeljil
ga je na morjih in ga osnoval na tokovih. 3 Kdo se
bo povzpel na Gospodovo goro? Ali kdo bo stal na
njegovem svetem prostoru? 4 Kdor ima čiste roke in
nedolžno srce, kdor svoje duše ni povzdignil k praznim
rečem niti ni varljivo prisegel. 5 Prejel bo blagoslov od
Gospoda in pravičnost od Boga rešitve svoje duše. 6
To je rod tistih, ki ga iščejo, ki iščejo tvoje obličje, oh
Jakob. (Sela) 7 Vzdignite svoje glave, oh ve velika
vrata in bodite dvignjene, ve večna vrata, in vstopil bo
Kralj slave. 8 Kdo je to, Kralj slave? Gospod, močan in
mogočen, Gospod, mogočen v bitki. 9 Vzdignite svoje
glave, oh ve velika vrata, celó dvignite jih, ve večna
vrata in vstopil bo Kralj slave. 10 Kdo je ta Kralj slave?
Gospod nad bojevniki, on je Kralj slave. (Sela)

25 K tebi, oh Gospod, vzdigujem svojo dušo. 2
Oh moj Bog, jaz zaupam vate. Naj ne bom
osramočen, naj moji sovražniki ne slavijo zmage nad
menoj. 3 Da, naj ne bo osramočen nihče, ki čaka nate.
Naj bodo osramočeni, ki se pregrešijo brez razloga.
4 Pokaži mi svoje poti, oh Gospod, úči me svojih
stezá. 5 Vodi me v svoji resnici in me úči, kajti ti
si Bog rešitve moje duše, nate čakam ves dan. 6
Spomni se, oh Gospod, svojih nežnih usmiljenj in svojih
ljubečih skrbnosti, kajti bile so vedno, od davnine.
7 Ne spominjaj se grehov moje mladosti niti mojih
prestopkov. Glede na svoje usmiljenje se me spominjaj
zaradi svoje dobrote, oh Gospod. 8 Dober in pošten je
Gospod, zato bo grešnike učil na poti. 9 Krotke bo
usmerjal na sodbo in krotke bo učil svojo pot. 10 Vse
Gospodove steze so usmiljenje in resnica do teh, ki se
držijo njegove zaveze in njegovih pričevanj. 11 Zaradi
svojega imena, oh Gospod, odpusti mojo krivičnost,
kajti ta je velika. 12 Kakšen človek je ta, ki se boji
Gospoda? Njega bo on učil na poti, ki jo bo on izbral.
13 Njegova duša bo prebivala sproščeno in njegovo
seme bo podedovalo zemljo. 14 Gospodova skrivnost
je s tistimi, ki se ga bojijo in pokazal jim bo svojo
zavezo. 15 Moje oči so vedno v smeri Gospoda, kajti
moja stopala bo on potegnil iz mreže. 16 Obrni se k
meni in se me usmili, kajti zapuščen sem in prizadet.
17 Težave mojega srca so se povečale. O, osvobodi
me iz moje stiske. 18 Poglej na mojo žalost in mojo
bolečino in odpusti vse moje grehe. 19 Preudari moje
sovražnike, kajti mnogo jih je in sovražijo me s krutim
sovraštvom. 20 Oh varuj mojo dušo in me osvobodi.
Naj ne bom osramočen, kajti svoje zaupanje polagam
vate. 21 Naj me ohranjata neokrnjenost in poštenost,
kajti jaz čakam nate. 22 Odkupi Izraela, oh Bog, iz
vseh njegovih težav.

26 Sodi me, oh Gospod, kajti hodil sem v svoji
neokrnjenosti. Zaupal sem tudi v Gospoda, zato
ne bom zdrsnil. 2 Preišči me, oh Gospod in preizkusi
me; preizkusi mojo notranjost in moje srce. 3 Kajti
tvoja ljubeča skrbnost je pred mojimi očmi in hodil
sem v tvoji resnici. 4 Nisem se usedal z domišljavimi
osebami niti ne bom vstopal s hinavci. 5 Sovražil sem
skupnost hudodelcev in z zlobnimi ne bom sedel. 6 V
nedolžnosti si bom umival roke; tako bom hodil okoli
tvojega oltarja, oh Gospod, 7 da bom lahko razglašal z
glasom zahvaljevanja in pripovedoval o vseh tvojih
čudovitih delih. 8 Gospod, ljubil sem prebivališče tvoje
hiše in kraj, kjer prebiva tvoja čast. 9 Ne zbiraj moje
duše z grešniki niti mojega življenja s krvoločnimi

ljudmi. 10 V čigar rokah je vragolija, njihova desnica
pa je polna podkupnin. 11 Toda kar se mene tiče, jaz
bom hodil v svoji neokrnjenosti. Odkupi me in bodi
mi usmiljen. 12 Moje stopalo stoji na ravnem kraju. V
skupnostih bom blagoslavljal Gospoda.

27 Gospod je moja svetloba in rešitev moje duše,
koga bi se bal? Gospod je moč mojega življenja;
pred kom bom prestrašen? 2 Kadar so prišli nadme
zlobni, celó moji sovražniki in moji nasprotniki, da
požro moje meso, so se spotaknili in padli. 3 Čeprav bi
se zoper mene utaborila vojska, se moje srce ne bo
balo. Četudi bi se zoper mene dvignila vojna, bom jaz
pri tem zaupljiv. 4 Eno stvar sem želel od Gospoda, to
hočem doseči, da bom lahko prebival v Gospodovi hiši
vse dni svojega življenja, da zrem Gospodovo lepoto
in da poizvedujem v njegovem templju. 5 Kajti v času
stiske me bo skril v svojem paviljonu. Skril me bo v
skrivnosti svojega šotorskega svetišča, postavil me bo
na skalo. 6 Sedaj bo moja glava povzdignjena nad
moje sovražnike okoli mene, zato bom v njegovem
šotorskem svetišču daroval žrtvovanje radosti; pel
bom, da, prepeval bom hvalnice Gospodu. 7 Poslušaj,
oh Gospod, ko kličem s svojim glasom. Tudi nad menoj
imej usmiljenje in mi odgovori. 8 Ko praviš: »Iščite
moje obličje, « ti je moje srce reklo: »Tvoje obličje,
Gospod, bom iskal.« 9 Ne skrivaj svojega obličja daleč
od mene, svojega služabnika ne odslovi v jezi. Bil si
moja pomoč; ne zapusti me niti se me ne odpovej,
oh Bog rešitve moje duše. 10 Ko me moj oče in moja
mati zapustita, potem me bo Gospod pobral. 11 Úči
me svoje poti, oh Gospod in vodi me po ravni stezi,
zaradi mojih sovražnikov. 12 Ne izroči me volji mojih
sovražnikov, kajti krive priče so vstale zoper mene in
takšni, ki izdihujejo krutost. 13 Oslabel sem, razen če
sem veroval, da vidim Gospodovo dobroto v deželi
živih. 14 Čakaj na Gospoda, bodi odločnega poguma
in okrepil bo tvoje srce. Čakaj, pravim, na Gospoda.

28 K tebi hočem klicati, oh Gospod, moja skala, ne
bodi molčeč do mene, da ne bi, če boš do mene
molčeč, postal podoben tem, ki gredo dol v jamo. 2
Prisluhni glasu mojih ponižnih prošenj, ko kličem k tebi,
ko svoje roke dvigujem k tvojemu svetemu oraklju. 3
Ne odtegni me proč z zlobnimi in z delavci krivičnosti,
ki svojim bližnjim govorijo mir, toda v njihovih srcih je
vragolija. 4 Daj jim glede na njihova dejanja in glede na
zlobnost njihovih prizadevanj. Daj jim po delu njihovih
rok, povrni jim njihovo plačilo. 5 Ker ne upoštevajo
Gospodovih del niti delovanja njegovih rok, jih bo uničil
in jih ne bo zgradil. 6 Blagoslovljen bodi Gospod, ker
je uslišal glas mojih ponižnih prošenj. 7 Gospod je
moja moč in moj ščit, moje srce je zaupalo vanj in
pomagano mi je. Zato se moje srce silno razveseljuje
in s svojo pesmijo ga bom hvalil. 8 Gospod je njihova
moč in on je rešilna moč svojemu maziljencu. 9 Reši
svoje ljudstvo in blagoslavljaj svojo dediščino, tudi pasi
jih in dvigni jih na veke.

29 Dajajte Gospodu, oh vi mogočni, dajajte Gospodu
slavo in moč. 2 Dajajte Gospodu slavo, primerno
njegovemu imenu, obožujte Gospoda v lepoti svetosti. 3
Glas Gospodov je nad vodami. Bog slave grmi. Gospod
je nad mnogimi vodami. 4 Glas Gospodov je močan,
glas Gospodov je poln veličanstva. 5 Glas Gospodov
lomi cedre, da, Gospod lomi libanonske cedre. 6 Dela
jih tudi, da poskakujejo kakor tele, Libanon in Sirjón
kakor mlad samorog. 7 Glas Gospodov razdeljuje
plamene ognja. 8 Glas Gospodov trese divjino, Gospod
trese kadéško divjino. 9 Glas Gospodov dela košutam,
da povržejo in odkriva gozdove. V njegovem templju
vsakdo govori o njegovi slavi. 10 Gospod sedi na
potopu, da, Gospod sedi, Kralj na veke. 11 Gospod bo
dal svojemu ljudstvu moč, Gospod bo svoje ljudstvo
blagoslovil z mirom.

30 Povzdigoval te bom, oh Gospod, kajti dvignil si
me in nisi storil, da se moji nasprotniki veselijo
nad menoj. 2 Oh Gospod, moj Bog, klical sem k tebi in
ti si me ozdravil. 3 Oh Gospod, mojo dušo si privedel
iz groba. Ohranil si me živega, da ne bi šel dol v
jamo. (Sheol h7585) 4 Prepevajte Gospodu, oh vi njegovi
sveti in zahvaljujte se ob spominu njegove svetosti.
5 Kajti njegova jeza ostaja samo trenutek, v njegovi
naklonjenosti je življenje. Jokanje lahko vztraja za [eno]
noč, toda radost prihaja zjutraj. 6 V svojem uspevanju
sem rekel: »Nikoli ne bom omajan.« 7 Gospod, po
svoji naklonjenosti si storil, da moja gora trdno stoji.
Skril si svoje obličje in sem bil zaskrbljen. 8 K tebi sem
klical, oh Gospod in h Gospodu sem naredil ponižno
prošnjo. 9 »Kakšna korist je v moji krvi, ko pojdem
dol v jamo? Mar te bo hvalil prah? Bo ta oznanjal
tvojo resnico? 10 Prisluhni, oh Gospod in usmili se
me. Gospod, bodi moj pomočnik.« 11 Ti si zame obrnil
moje žalovanje v ples. Odložil si mojo vrečevino in
me opasal z veseljem, 12 z namenom, da lahko moja
slava tebi poje hvalnico in ne bo molčeča. Oh Gospod,
moj Bog, zahvaljeval se ti bom na veke.

31 Vate, oh Gospod, polagam svoje trdno upanje;
naj ne bom nikoli osramočen, osvobodi me v
svoji pravičnosti. 2 Nagni k meni svoje uho, naglo me
osvobodi. Bodi moja čvrsta skala, za hišo obrambe,
da me rešiš. 3 Kajti ti si moja skala in moja trdnjava,
zato me vôdi zaradi svojega imena in me usmerjaj. 4
Potegni me iz mreže, ki so jo na skrivnem položili zame,

kajti ti si moja moč. 5 V tvojo roko izročam svojega
duha. Odkupil si me, oh Gospod, Bog resnice. 6
Sovražil sem tiste, ki se ozirajo za lažnivimi ničevostmi,
toda jaz zaupam v Gospoda. 7 Vesel bom in se radoval
v tvojem usmiljenju, kajti preudaril si mojo težavo, v
stiskah si spoznal mojo dušo 8 in me nisi zaprl v roko
mojega sovražnika. Moja stopala si postavil na velik
prostor. 9 Usmili se me, oh Gospod, kajti v stiski sem.
Moje oko je použito z žalostjo, da, moja duša in moj
trebuh. 10 Kajti moje življenje je iztrošeno z žalostjo
in moja leta z vzdihovanjem. Moja moč slabi zaradi
moje krivičnosti in moje kosti so použite. 11 Bil sem
graja med vsemi svojimi sovražniki, toda še posebej
med svojimi bližnjimi in strah svojim znancem. Tisti,
ki so me videli zunaj, so pobegnili pred menoj. 12
Pozabljen sem, kakor je mrtev človek hitro pozabljen
iz uma. Podoben sem razbiti posodi. 13 Kajti slišal
sem obrekovanje mnogih. Strah je bil na vsaki strani.
Medtem ko so se skupaj posvetovali zoper mene, so
snovali, da vzamejo moje življenje. 14 Toda jaz sem
zaupal vate, oh Gospod. Rekel sem: »Ti si moj Bog.«
15 Moji časi so v tvoji roki. Osvobodi me pred roko mojih
sovražnikov in pred tistimi, ki me preganjajo. 16 Stôri,
da tvoj obraz zasije nad tvojim služabnikom. Reši me
zaradi svojega usmiljenja. 17 Naj ne bom osramočen,
oh Gospod, kajti klical sem k tebi. Naj bodo zlobni
osramočeni in naj bodo molče v grobu. **(Sheol h7585)**
18 Naj bodo utišane lažnive ustnice, ki ponosno in
zaničljivo govorijo boleče stvari zoper pravičnega. 19
O, kako velika je tvoja dobrota, ki si jo prihranil za tiste,
ki se te bojijo, ki si jo izvršil tistim, ki zaupajo vate pred
človeškimi sinovi! 20 Pred ponosom ljudi jih boš skril
v zatišju svoje prisotnosti. Pred prepirom jezikov jih
boš skrivaj varoval v paviljonu. 21 Blagoslovljen bodi
Gospod, kajti pokazal mi je svojo čudovito prijaznost
v utrjenem mestu. 22 Kajti v svoji naglici sem rekel:
»Iztrebljen sem izpred tvojih oči.« Vendar si slišal
glas mojih ponižnih prošenj, ko sem klical k tebi. 23
Oh ljubite Gospoda, vsi vi njegovi sveti, kajti Gospod
ohranja zveste in obilno nagrajuje tistega, ki ravna
ponosno. 24 Bodite odločnega poguma in vaša srca
bo okrepil vsem vam, ki upate v Gospoda.

32 Blagoslovljen je tisti, čigar prestopek je oproščen,
čigar greh je pokrit. 2 Blagoslovljen je človek, ki
mu Gospod ne pripisuje krivičnosti in v čigar duhu ni
zvijače. 3 Ko sem molčal, so se moje kosti postarale
zaradi mojega kričanja ves dan. 4 Kajti dan in noč
je bila tvoja roka težka nad menoj. Moja vlažnost
je obrnjena v poletno sušo. (Sela) 5 Priznal sem ti
svoj greh in svoje krivičnosti nisem prikrival. Rekel
sem: »Svoje prestopke bom priznal Gospodu, « in
ti odpuščaš krivičnost mojega greha. (Sela) 6 Kajti
tako bo k tebi molil vsak, kdor je bogaboječ, v času,
ko se daješ najti. Zagotovo mu v poplavah velikih
vodá oni ne bodo prišli blizu. 7 Ti si moje skrivališče,
ohranil me boš pred stisko, naokoli me boš obdal s
pesmimi osvoboditve. (Sela) 8 Poučil te bom in te učil
na poti, po kateri boš šel. Usmerjal te bom s svojim
očesom. 9 Ne bodite kakor konj ali kakor mula, ki
nimata razumevanja, čigar gobca se mora držati z
žvalo in uzdo, da se ti ne približata. 10 Mnoge bridkosti
bodo zlobnemu, toda kdor zaupa v Gospoda, ga bo
obdajalo usmiljenje. 11 Bodite veseli v Gospodu in
veselite se, vi pravični. Vzklikajte od veselja vsi vi, ki
ste iskreni v srcu.

33 Veselite se v Gospodu, oh vi pravični, kajti hvala
je ljubka iskrenim. 2 Hvalite Gospoda s harfo,
prepevajte mu s plunko in glasbilom desetih strun. 3
Prepevajte mu novo pesem, igrajte vešče z glasnim
zvokom. 4 Kajti Gospodova beseda je pravilna in vsa
njegova dela so narejena v resnici. 5 On ljubi pravičnost
in sodbo. Zemlja je polna Gospodove dobrote. 6 Nebo
je bilo narejeno z Gospodovo besedo in vsa njegova
vojska z dihom njegovih ust. 7 Morske vode zbira
skupaj kakor kup, globine shranjuje v skladiščih. 8
Naj se vsa zemlja boji Gospoda. Naj vsi prebivalci
zemeljskega [kroga] stojijo v strahospoštovanju pred
njim. 9 Kajti spregovoril je in bilo je narejeno, zapovedal
je in je trdno stalo. 10 Gospod uničuje namere poganov.
Načrte ljudstva dela brez učinka. 11 Gospodove
namere ostanejo večno, misli njegovega srca vsem
rodovom. 12 Blagoslovljen je narod, čigar Bog je
Gospod in ljudstvo, ki ga je izbral za svojo lastno
dediščino. 13 Gospod gleda z neba, ogleduje vse
človeške sinove. 14 Iz kraja svojega prebivališča
gleda na vse prebivalce zemlje. 15 Prav tako oblikuje
njihova srca, preudarja vsa njihova dela. 16 Noben
kralj ni rešen z množičnostjo vojske, mogočen človek
ni osvobojen z veliko močjo. 17 Konj je jalova stvar
za varnost niti s svojo veliko močjo ne bo nikogar
osvobodil. 18 Glej, Gospodovo oko je nad temi, ki
se ga bojijo, nad temi, ki upajo v njegovo usmiljenje,
19 da njihovo dušo osvobodi pred smrtjo in da jih v
lakoti ohrani žive. 20 Naša duša čaka na Gospoda, on
je naša pomoč in naš ščit. 21 Kajti naše srce se bo
veselilo v njem, ker smo zaupali v njegovo sveto ime.
22 Naj bo tvoje usmiljenje na nas, oh Gospod, prav
tako kakor mi zaupamo vate.

34 Ob vseh časih bom blagoslavljal Gospoda,
njegova hvala bo nenehno na mojih ustih. 2 Moja
duša bo storila svoje bahanje v Gospodu. Ponižni bodo
o tem slišali in bodo veseli. 3 Oh poveličujte z menoj
Gospoda in skupaj poveličujmo njegovo ime. 4 Iskal

sem Gospoda in me je uslišal ter me osvobodil pred
vsemi mojimi strahovi. 5 Pogledali so k njemu in bili
ožarjeni in njihovi obrazi niso bili osramočeni. 6 Ta
revež je zajokal in Gospod ga je uslišal ter ga rešil pred
vsemi njegovimi težavami. 7 Gospodov angel tabori
okoli teh, ki se ga bojijo in jih osvobaja. 8 Oh okusite in
vidite, da je Gospod dober. Blagoslovljen je človek, ki
zaupa vanj. 9 Oh bojte se Gospoda, vi njegovi sveti,
kajti nič ne manjka tem, ki se ga bojijo. 10 Mladim
levom primanjkuje in trpijo lakoto, toda tistim, ki iščejo
Gospoda, ne bo manjkala nobena dobra stvar. 11
Pridite, otroci, prisluhnite mi. Strahu Gospodovega vas
bom učil. 12 Kakšen človek je tisti, ki želi življenje in
ljubi mnoge dneve, da bi lahko videl dobro? 13 Zadržuj
svoj jezik pred zlom in svoje ustnice od govorjenja
zvijače. 14 Odidi od zla in delaj dobro, išči mir in ga
zasleduj. 15 Gospodove oči so na pravičnih in njegova
ušesa so odprta k njihovemu klicanju. 16 Gospodovo
obličje je zoper te, ki delajo zlo, da z zemlje iztrebi
spomin na njih. 17 Pravični kličejo in Gospod uslišuje
ter jih osvobaja iz vseh njihovih stisk. 18 Gospod je
blizu tem, ki so zlomljenega srca in rešuje takšne, ki
so skesanega duha. 19 Mnoge so stiske pravičnega,
toda Gospod ga osvobaja iz njih vseh. 20 Varuje vse
njegove kosti niti ena izmed njih ni zlomljena. 21 Zlo
bo pokončalo zlobnega in tisti, ki sovražijo pravične,
bodo zapuščeni. 22 Gospod odkupuje dušo svojih
služabnikov in nobeden od teh, ki zaupajo vanj, ne bo
zapuščen.

35 Zagovarjaj mojo pravdo, oh Gospod, s temi, ki
se prepirajo z menoj. Bori se zoper te, ki se
borijo zoper mene. 2 Zgrabi za ščit in majhen ščit
ter se dvigni v mojo pomoč. 3 Izvleci tudi sulico in
zapri pot zoper tiste, ki me preganjajo. Moji duši reci:
»Jaz sem rešitev tvoje duše.« 4 Naj bodo zbegani in
osramočeni tisti, ki strežejo po moji duši. Naj bodo
obrnjeni nazaj in privedeni v zmedenost tisti, ki snujejo
mojo bolečino. 5 Naj bodo kakor pleve pred vetrom.
Naj jih preganja Gospodov angel. 6 Naj bo njihova
pot temna in spolzka in naj jih preganja Gospodov
angel. 7 Kajti brez razloga so svojo mrežo skrili zame
v jamo, ki so jo brez razloga izkopali za mojo dušo. 8
Naj nadenj nenadoma pride uničenje in naj ga ujame
njegova mreža, ki jo je nastavil, naj pade v točno takšno
uničenje. 9 Moja duša pa bo radostna v Gospodu,
veselila se bo v njegovi rešitvi duše. 10 Vse moje
kosti bodo rekle: » Gospod, kdo je podoben tebi, ki
osvobajaš reveža pred tistim, ki je zanj premočan,
da, reveža in pomoči potrebnega pred tistim, ki ga
pleni?« 11 Vstale so krive priče, k moji obtožnici so
položili stvari, ki jih nisem poznal. 12 Nagradili so me
[z] zlom za dobro, do plenjenja moje duše. 13 Toda kar
se mene tiče, ko so bili bolni, so bila moja oblačila
vrečevina. Svojo dušo sem ponižal s postom in moja
molitev se je vrnila v mojo lastno notranjost. 14 Vêdel
sem se, kakor da je bil on moj prijatelj ali brat. Močno
sem se sklonil kakor nekdo, ki žaluje za svojo materjo.
15 Toda v moji nadlogi so se veselili in se zbirali skupaj.
Da, podleži so se zbirali zoper mene, pa tega nisem
vedel, trgali so me in niso odnehali, 16 s hinavskimi
zasmehovalci so na pojedinah s svojimi zobmi škripali
nad menoj. 17 Gospod, doklej boš gledal? Mojo dušo
reši pred njihovimi uničenji, mojo ljubljeno pred levi.
18 Zahvaljeval se ti bom v veliki skupnosti. Hvalil te
bom med mnogimi ljudmi. 19 Naj se tisti, ki so moji
sovražniki, ne veselijo krivično nad menoj niti naj ne
mežikajo z očesom tisti, ki me sovražijo brez razloga.
20 Kajti ne govorijo miru, temveč snujejo varljive zadeve
zoper tiste, ki so v deželi mirni. 21 Da, svoja usta so
široko odprli proti meni in rekli: »Aha, aha, naše oko
je to videlo.« 22 To si videl, oh Gospod. Ne molči.
Oh Gospod, ne bodi daleč od mene. 23 Razvnemi se
in prebudi se na mojo sodbo, celó za mojo zadevo,
moj Bog in moj Gospod. 24 Sodi me, oh Gospod, moj
Bog, glede na tvojo pravičnost in naj se ne veselijo
nad menoj. 25 Naj ne pravijo v svojih srcih: »Ah, tako
smo to želeli.« Naj ne pravijo: »Požrli smo ga.« 26
Naj bodo osramočeni in skupaj privedeni v zmedenost
tisti, ki se veselijo ob moji bolečini. Naj bodo tisti,
ki se poveličujejo zoper mene, oblečeni z nečastjo
in sramoto. 27 Naj tisti, ki podpirajo mojo pravično
zadevo, vzklikajo od veselja in bodo veseli. Da, naj
nenehno govorijo: »Naj bo poveličan Gospod, ki ima
veselje v uspevanju svojega služabnika.« 28 Moj jezik
pa bo ves dan govoril o tvoji pravičnosti in o tvoji hvali.

36 Prestopek zlobnega znotraj mojega srca pravi,
da pred njegovimi očmi ni Božjega strahu. 2
Kajti v svojih lastnih očeh si laska, dokler se ne najde
njegova krivičnost, da je vreden sovraštva. 3 Besede
iz njegovih ust so krivičnost in prevara. Prenehal je biti
moder in delati dobro. 4 Na svoji postelji snuje vragolijo,
postavlja se na pot, ki ni dobra, zla ne prezira. 5 Tvoje
usmiljenje, oh Gospod, je v nebesih; in tvoja zvestoba
sega do oblakov. 6 Tvoja pravičnost je podobna velikim
goram, tvoje sodbe so zelo globokoumne. Oh Gospod,
ti ohranjaš človeka in žival. 7 Kako odlična je tvoja
ljubeča skrbnost, oh Bog! Zato človeški otroci svoje
trdno upanje polagajo pod senco tvojih peruti. 8 Obilno
bodo nasičeni z obiljem tvoje hiše in primoral jih boš
piti iz reke svojih radosti. 9 Kajti s teboj je studenec
življenja, v tvoji svetlobi bomo videli svetlobo. 10 Oh
nadaljuj svoje ljubeče skrbnosti tem, ki te poznajo, in
svojo pravičnost do iskrenih v srcu. 11 Naj proti meni
ne pride stopalo ponosnega in naj me roka zlobnega

ne odstrani. 12 Tam so padli delavci krivičnosti. Podrti
so in ne bodo mogli vstati.

37 Ne razburjaj se zaradi hudodelnikov niti ne bodi
nevoščljiv proti delavcem krivičnosti. 2 Kajti hitro
bodo posekani kakor trava in ovenijo kakor zeleno
zelišče. 3 Zaupaj v Gospoda in delaj dobro, tako
boš prebival v deželi in boš resnično nahranjen. 4 V
Gospodu se tudi razveseljuj in dal ti bo želje tvojega
srca. 5 Svojo pot izroči Gospodu, vanj tudi zaupaj
in bo to napravil. 6 In tvojo pravičnost bo razjasnil
kakor svetlobo in tvojo sodbo kakor poldan. 7 Počivaj
v Gospodu in potrpežljivo čakaj nanj. Ne razburjaj se
zaradi tistega, ki na svoji poti uspeva, zaradi človeka,
ki povzroči, da se zgodijo zlobni naklepi. 8 Odnehaj
z jezo in zapusti bes. Ne razburjaj se na kakršenkoli
način, da bi delal zlo. 9 Kajti hudodelci bodo iztrebljeni,
toda tisti, ki čakajo na Gospoda, bodo podedovali
zemljo. 10 Kajti še kratek čas in zlobnega ne bo. Da,
marljivo boš preudaril njegov kraj in ga ne bo. 11 Toda
krotki bodo podedovali zemljo in razveseljevali se bodo
v obilju miru. 12 Zlobni spletkari zoper pravičnega in
proti njemu škripa s svojimi zobmi. 13 Gospod se mu
bo posmehoval, kajti vidi, da prihaja njegov dan. 14
Zlobni so izvlekli meč in napeli svoj lok, da podrejo
revnega in pomoči potrebnega in da pobijejo tiste,
ki so iskrenega vedênja. 15 Njihov meč bo predrl
njihovo lastno srce in njihovi loki bodo zlomljeni. 16
Nekaj, kar ima pravičen človek, je bolje kakor bogastva
mnogih zlobnih. 17 Kajti lakti zlobnih bodo zlomljeni,
toda Gospod podpira pravičnega. 18 Gospod pozna
dneve iskrenih in njihova dediščina bo na veke. 19 V
hudem času ne bodo osramočeni in v dneh lakote bodo
nasičeni. 20 Toda zlobni bodo propadli in Gospodovi
sovražniki bodo kakor tolšča jagnjet. Použiti bodo,
použiti bodo v dimu. 21 Zlobni si izposoja, pa ne vrača,
toda pravični izkazuje usmiljenje in daje. 22 Kajti tisti, ki
bodo od njega blagoslovljeni, bodo podedovali zemljo.
Tisti, ki bodo od njega prekleti, pa bodo iztrebljeni. 23
Koraki dobrega moža so odrejeni po Gospodu in on
se razveseljuje v njegovi poti. 24 Čeprav pade, ne
bo popolnoma podrt, kajti Gospod ga podpira s svojo
roko. 25 Bil sem mlad, sedaj pa sem star, vendar nisem
videl pravičnega zapuščenega niti njegove potomce
prosjačiti kruha. 26 Vedno je usmiljen in posoja in
njegovo seme je blagoslovljeno. 27 Odidi od zla in
delaj dobro in prebivaj na vékomaj. 28 Kajti Gospod
ljubi sodbo in ne zapušča svojih svetih; ohranjeni so
za vedno, toda seme hudobnega bo iztrebljeno. 29
Pravični bo podedoval deželo in za vedno prebival v
njej. 30 Usta pravičnega govorijo modrost in njegov
jezik govori o sodbi. 31 Postava njegovega Boga je v
njegovem srcu niti eden izmed njegovih korakov ne bo
zdrsnil. 32 Zlobni opazuje pravičnega in išče, da ga
pokonča. 33 Gospod ga ne bo prepustil v njegovo roko
niti ga ne bo obsodil, ko je sojen. 34 Čakaj na Gospoda,
drži se njegove poti in povišal te bo, da podeduješ
deželo. Ko so zlobni iztrebljeni, boš ti to videl. 35 Videl
sem zlobnega v veliki moči in razprostirati se kakor
zeleno lovorjevo drevo. 36 Vendar je preminil in glej,
ni ga bilo. Da, iskal sem ga, toda ni ga bilo najti. 37
Zapomni si popolnega človeka in glej iskrenega, kajti
konec tega človeka je mir. 38 Toda prestopniki bodo
skupaj uničeni in konec zlobnih bo iztrebljen. 39 Toda
rešitev duš pravičnih je od Gospoda, on je njihova
moč v času stiske. 40 Gospod jim bo pomagal in jih
osvobodil. Osvobodil jih bo pred zlobnim in jih rešil, ker
oni zaupajo vanj.

38 Oh Gospod, ne oštevaj me v svojem besu niti
me ne karaj v svojem silnem nezadovoljstvu.
2 Kajti tvoje puščice trdno tičijo v meni in tvoja roka
me boleče pritiska. 3 Zaradi tvoje jeze na mojem
mesu ni zdravja niti ni v mojih kosteh zaradi mojega
greha nobenega počitka. 4 Kajti moje krivičnosti so
presegle mojo glavo, kakor težko breme so zame
pretežke. 5 Moje rane zaudarjajo in so okužene zaradi
moje nespametnosti. 6 Zaskrbljen sem, silno sem
sklonjen, ves dan hodim in žalujem. 7 Kajti moja ledja
so napolnjena z gnusno boleznijo in zdravja ni na
mojem mesu. 8 Slaboten sem in boleče zlomljen, vpil
sem zaradi nemira v svojem srcu. 9 Gospod, pred teboj
je vse moje hrepenenje in moje stokanje ni skrito pred
teboj. 10 Moje srce trepeta, moja moč me zapušča.
Glede svetlobe mojih oči, je tudi ta odšla od mene. 11
Moji ljubi in moji prijatelji stojijo daleč stran od moje
rane in moji sorodniki stojijo daleč stran. 12 Tudi tisti,
ki mi strežejo po življenju, zame postavljajo zanke in
tisti, ki iščejo mojo bolečino, govorijo pogubne stvari in
si ves dan domišljajo prevare. 13 Toda jaz, kakor gluh
človek, nisem slišal in bil sem nem človek, ki ne odpira
svojih ust. 14 Tako sem bil človek, ki ne sliši in v čigar
ustih ni opominov. 15 Kajti vate zaupam, oh Gospod, ti
boš uslišal, oh Gospod, moj Bog. 16 Kajti rekel sem:
» Usliši me, da se ne bi sicer veselili nad menoj. Ko
moje stopalo zdrsuje, se poveličujejo proti meni.« 17
Kajti pripravljen sem, da se zaustavim in moja bridkost
je nenehno pred menoj. 18 Kajti oznanil bom svojo
krivičnost, žalosten bom zaradi svojega greha. 19
Toda moji sovražniki so živi in oni so močni, in tisti, ki
me krivično sovražijo, so pomnoženi. 20 Tudi tisti, ki
vračajo zlo za dobro, so moji nasprotniki, ker sledim
stvari, ki je dobra. 21 Ne zapusti me, oh Gospod. Oh
moj Bog, ne bodi daleč od mene. 22 Podvizaj se, da
mi pomagaš, oh Gospod, rešitev moje duše.

39 Rekel sem: »Pazil bom na svoje poti, da ne bom
grešil s svojim jezikom. Ko bo zlobni pred menoj,
bom svoja usta držal z uzdo.« 2 Bil sem nem s tišino,
molčal sem, celó pred dobrim in moja bridkost je bila
razvneta. 3 Moje srce je bilo vroče znotraj mene,
medtem ko sem razglabljal, je zagorel ogenj, potem
sem spregovoril s svojim jezikom: 4 » Gospod, daj
mi spoznati moj konec in mero mojih dni, kolikšna je,
da lahko spoznam, kako slaboten sem. 5 Glej, moje
dneve si naredil kakor dlan in moja starost je kakor nič
pred teboj. Resnično, vsak človek v svojem najboljšem
stanju je povsem ničevost.« (Sela) 6 Zagotovo vsak
človek hodi v prazni podobi, zagotovo so zaman
vznemirjeni. Kopiči bogastva, pa ne ve, kdo jih bo
pobral. 7 In sedaj, Gospod, kaj [naj] pričakujem? Moje
upanje je v tebi. 8 Osvobodi me pred vsemi mojimi
prestopki. Ne naredi me [za] grajo nespametnim.
9 Bil sem nem, svojih ust nisem odprl, ker si ti to
storil. 10 Umakni svoj udarec proč od mene. Použit
sem z zamahom tvoje roke. 11 Kadar za krivičnost z
grajanjem korigiraš človeka, storiš, da njegova lepota
shira kakor molj. Zagotovo je vsak človek ničevost.
(Sela) 12 Usliši mojo molitev, oh Gospod in pazljivo
prisluhni mojemu vpitju; ob mojih solzah ne molči. Kajti
jaz sem tujec s teboj in začasni prebivalec, kakor so bili
vsi moji očetje. 13 Oh prizanesi mi, da lahko obnovim
moč, preden grem naprej in ne bom več.

40 Potrpežljivo sem čakal na Gospoda in on se je
nagnil k meni ter slišal moj klic. 2 Privedel me
je tudi iz strašne jame, ven iz blatnega ila in moja
stopala je postavil na skalo in utrdil moje korake. 3 V
moja usta je položil novo pesem, celó hvalo našemu
Bogu. Mnogi bodo to videli ter se bali in bodo zaupali
v Gospoda. 4 Blagoslovljen je tisti človek, ki svoje
trdno upanje postavlja [v] Gospoda in ne spoštuje
ponosnega niti takšnega, ki odvrača k lažem. 5 Mnoga,
oh Gospod, moj Bog, so tvoja čudovita dela, ki si jih
storil in tvoje misli, ki so do nas, ne morejo biti po vrsti
izračunane k tebi. Če želim oznaniti in govoriti o njih,
jih je več, kakor jih je mogoče prešteti. 6 Klavne daritve
in darovanja si nisi zaželel, odprl si mi ušesa. Žgalne
daritve in daritve za greh nisi zahteval. 7 Potem sem
rekel: »Glej! Prihajam. V zvezku knjige je zapisano o
meni, 8 veselim se, da izpolnim tvojo voljo, oh moj
Bog. Da, tvoja postava je znotraj mojega srca. 9
Oznanjal sem pravičnost v veliki skupnosti. Glej, svojih
ustnic nisem zadrževal, oh Gospod, ti veš. 10 Tvoje
pravičnosti nisem skrival v svojem srcu; oznanjal sem
tvojo zvestobo in tvojo rešitev duše. Tvoje ljubeče
skrbnosti in tvoje resnice nisem prikrival pred veliko
skupnostjo. 11 Svojih nežnih usmiljenj ne zadržuj pred
menoj, oh Gospod. Naj me nenehno varujeta tvoja
ljubeča skrbnost in tvoja resnica. 12 Kajti obkrožila so
me brezštevilna zla, polastile so se me moje krivičnosti,
tako da nisem zmožen pogledati kvišku. Več jih je
kakor las moje glave, zato mi peša srce. 13 Bodi vesel,
oh Gospod, da me osvobodiš. Oh Gospod, podvizaj
se, da mi pomagaš. 14 Naj bodo hkrati osramočeni
in zbegani, ki strežejo po moji duši, da jo uničijo. Naj
bodo odgnani nazaj in osramočeni tisti, ki mi želijo zlo.
15 Naj bodo zapuščeni, za nagrado njihove sramote, ki
mi pravijo: ›Aha, aha.‹ 16 Naj se vsi tisti, ki te iščejo,
razveselijo in bodo veseli v tebi. Naj tisti, ki ljubijo
tvojo rešitev duše, nenehno govorijo: ›Poveličan bodi,
Gospod.‹ 17 Toda jaz sem ubog in pomoči potreben,
vendarle Gospod misli name. Ti si moja pomoč in moj
osvoboditelj; ne mudi se, oh moj Bog.«

41 Blagoslovljen je, kdor misli na ubogega. Gospod
ga bo osvobodil v času stiske. 2 Gospod ga bo
varoval in ga ohranil živega in blagoslovljen bo na
zemlji in ti ga nočeš izročiti volji njegovih sovražnikov.
3 Gospod ga bo okrepil na postelji slabljenja. Zamenjal
boš vso njegovo posteljo v njegovi bolezni. 4 Rekel
sem: » Gospod, bodi mi usmiljen. Ozdravi mojo dušo,
kajti grešil sem zoper tebe.« 5 Moji sovražniki zlobno
govorijo o meni: »Kdaj bo umrl in njegovo ime izgine?«
6 Če pride, da me vidi, govori prazne reči. Njegovo
srce k sebi zbira krivičnost; ko hodi proč od bivališča,
to pripoveduje. 7 Vsi, ki me sovražijo, skupaj šepetajo
zoper mene, zoper mene snujejo mojo bolečino. 8 Zla
bolezen, pravijo, se ga trdno drži, in sedaj, ko leži, ne
bo več vstal. 9 Da, moj lastni zaupni prijatelj, v katerega
sem zaupal, ki je jedel od mojega kruha, je dvignil
svojo peto zoper mene. 10 Toda ti, oh Gospod, mi bodi
usmiljen in me dvigni, da jim lahko poplačam. 11 Po
tem spoznam, da me ti podpiraš, ker moj sovražnik
ne slavi zmage nad menoj. 12 Kar se mene tiče, me
podpiraš v moji neokrnjenosti in me postavljaš pred
svoje obličje na veke. 13 Blagoslovljen bodi Gospod,
Izraelov Bog, od večnosti in do večnosti. Amen in
Amen.

42 Kakor jelen hlepi za vodnimi potoki, tako moja
duša hrepeni po tebi oh Bog. 2 Mojo dušo žeja
po Bogu, po živem Bogu. Kdaj bom prišel in se pojavil
pred Bogom? 3 Moje solze so mi bile hrana dan in noč,
medtem ko mi nenehno pravijo: »Kje je tvoj Bog?«
4 Ko se spominjam teh besed, v sebi izlivam svojo
dušo, kajti odšel sem z množico, z njimi sem šel k
Božji hiši, z glasom radosti in hvale, z množico, ki je
praznovala sveti dan. 5 Zakaj si potrta, oh moja duša?
In zakaj si vznemirjena v meni? Upaj v Boga, kajti še
ga bom hvalil zaradi pomoči njegovega obličja. 6 Oh
moj Bog, moja duša je v meni potrta, zatorej se te

spominjam iz jordanske in hermonske dežele, s hriba
Micár. 7 Brezno kliče breznu ob zvoku tvojih vodnih
tornadov. Vsi tvoji valovi in tvoji veliki valovi so šli
čezme. 8 Vendar bo Gospod podnevi zapovedal svoji
ljubeči skrbnosti in ponoči bo njegova pesem z menoj
in moja molitev k Bogu mojega življenja. 9 Rekel bom
Bogu, svoji skali: »Zakaj si me pozabil? Zakaj hodim in
žalujem zaradi sovražnikovega zatiranja?« 10 Kakor
z mečem v moje kosti me grajajo moji sovražniki,
medtem ko mi vsak dan pravijo: »Kje je tvoj Bog?« 11
Zakaj si potrta, oh moja duša? In zakaj si vznemirjena
znotraj mene? Upaj v Boga, kajti še bom hvalil njega,
ki je zdravje mojega obličja in moj Bog.

43 Sodi me, oh Bog in zagovarjaj mojo pravdo
proti brezbožnemu narodu. Oh osvobodi me
pred varljivim in nepravičnim človekom. 2 Kajti ti si
Bog moje moči. Zakaj me zavračaš? Zakaj hodim in
žalujem zaradi sovražnikovega zatiranja? 3 Oh pošlji
svojo svetlobo in svojo resnico, naj me vodita; naj
me privedeta k tvoji sveti gori in k tvojim šotorskim
svetiščem. 4 Potem bom stopil k Božjemu oltarju, k
Bogu moje silne radosti; da, na harfo te bom hvalil,
oh Bog, moj Bog. 5 Zakaj si potrta, oh moja duša? In
zakaj si vznemirjena znotraj mene? Upaj v Boga, kajti
še bom hvalil njega, ki je zdravje mojega obličja in moj
Bog.

44 S svojimi ušesi smo slišali, oh Bog, naši očetje
so nam povedali, kakšno delo si storil v njihovih
dneh, v davnih časih. 2 Kako si s svojo roko napodil
pogane in naselil njih; kako si prizadel ljudstvo in jih
pregnal. 3 Kajti dežele niso prejeli v posest s svojim
lastnim mečem niti jih ni rešil njihov lastni laket, temveč
tvoja desnica in tvoj laket in svetloba tvojega obličja,
ker imaš do njih naklonjenost. 4 Ti si moj Kralj, oh Bog,
zapovej osvoboditve za Jakoba. 5 S teboj bomo podrli
svoje sovražnike. S tvojim imenom bomo pomendrali
te, ki se dvigujejo zoper nas. 6 Kajti ne bom zaupal v
svoj lok niti me ne bo rešil moj meč. 7 Toda ti si nas
rešil pred našimi sovražniki in osramotil tiste, ki so nas
sovražili. 8 Z Bogom se bahamo ves dan in tvoje ime
hvalimo na veke. (Sela) 9 Toda ti si nas zavrgel in nas
izročil v sramoto, in z našimi vojskami ne greš naprej.
10 Delaš nas, da se pred sovražnikom obračamo nazaj,
in tisti, ki nas sovražijo, plenijo zase. 11 Izročil si nas
kakor ovce, določene za hrano in razkropil si nas med
pogane. 12 Zastonj prodajaš svoje ljudstvo in svojega
bogastva ne povečuješ z njihovo ceno. 13 Delaš nas
[za] grajo našim sosedom, norčevanje in posmeh tem,
ki so okoli nas. 14 Delaš nas [za] tarčo posmeha med
pogani, zmajevanje z glavo med ljudstvom. 15 Moja
zmedenost je nenehno pred menoj in pokrila me je
sramota mojega obraza 16 zaradi glasu tistega, ki me
graja in preklinja zaradi sovražnika in maščevalca. 17
Vse to je prišlo nad nas, vendar te nismo pozabili niti s
tvojo zavezo nismo ravnali napačno. 18 Naše srce se
ni obrnilo niti se naši koraki niso nagnili s tvoje poti, 19
čeprav si nas boleče zlomil na kraju zmajev in nas
pokril s smrtno senco. 20 Če smo pozabili ime svojega
Boga ali iztegnili roke k tujemu bogu, 21 mar Bog tega
ne bo razpoznal? Kajti on pozna skrivnosti srca. 22
Da, zaradi tebe smo pobijani ves dan, imajo nas kakor
ovce za zakol. 23 Zbudi se, zakaj spiš, oh Gospod?
Vstani, ne zavrzi nas za vedno. 24 Zakaj skrivaš svoj
obraz in pozabljaš našo stisko in naše zatiranje? 25
Kajti naša duša je sklonjena v prah, naš trebuh se lepi
na zemljo. 26 Vstani za našo pomoč in nas odkupi
zaradi svojih usmiljenj.

45 Moje srce narekuje dobro stvar, govorim o
zadevah, ki sem jih storil glede kralja, moj jezik
je pero veščega pisca. 2 Pravičnejši si od človeških
otrok, na tvoje ustnice je izlita milost, zato te je Bog
blagoslovil na veke. 3 Ob svoje stegno opaši svoj
meč, oh najbolj mogočni, s svojo slavo in svojim
veličanstvom. 4 V svojem veličanstvu uspešno jahaj
zaradi resnice, krotkosti in pravičnosti, in tvoja desnica
te bo učila strašnih stvari. 5 Tvoje puščice so ostre
v srcu kraljevih sovražnikov, s čimer ljudstvo pade
pod teboj. 6 Tvoj prestol, oh Bog, je na veke vekov,
žezlo tvojega kraljestva je žezlo pravičnosti. 7 Ljubiš
pravičnost in sovražiš zlobnost, zato te je Bog, tvoj Bog,
mazilil z oljem veselja nad tvojimi tovariši. 8 Vse tvoje
obleke dišijo po miri in aloji ter kasiji iz slonokoščenih
palač, s čimer so te storili veselega. 9 Kraljeve hčere
so bile med tvojimi častitljivimi ženskami. Na tvoji
desnici je stala kraljica v zlatu iz Ofírja. 10 Prisluhni, oh
hči in preudari ter nagni svoje uho, pozabi tudi svoje
lastno ljudstvo in hišo svojega očeta, 11 tako bo kralj
silno hrepenel [po] tvoji lepoti, kajti on je tvoj Gospod in
obožuj ga. 12 Tirska hči bo tam z darilom; celó bogati
izmed ljudstva bodo milo prosili tvoje naklonjenosti.
13 Kraljeva hči je vsa veličastna v notranjosti. Njeno
oblačilo je iz vézenega zlata. 14 H kralju bo privedena
v oblačilu iz vezenine. Device, njene družabnice, ki
ji sledijo, bodo privedene k tebi. 15 Privedene bodo
z veseljem in radovanjem, vstopile bodo v kraljevo
palačo. 16 Namesto tvojih očetov bodo tvoji otroci, ki
jih lahko storiš [za] prince po vsej zemlji. 17 Tvojemu
imenu bom storil, da se [ga] bo spominjalo v vseh
rodovih, zato te bo ljudstvo hvalilo na veke vekov.

46 Bog je naše zatočišče in moč, v stiski zelo
navzoča pomoč. 2 Zato se ne bomo bali, četudi
se bo zemlja odstranila in četudi bodo gore odnesene

v sredo morja. 3 Četudi njegove vode bučijo in so
vzburkane, četudi se z naraščanjem le-teh tresejo
gore. (Sela) 4 Tam je reka, katere vodni tokovi bodo
razveselili Božje mesto, sveti kraj šotorskih svetišč
Najvišjega. 5 Bog je v njegovi sredi, le-to ne bo
omajano. Bog mu bo pomagal in to prav zgodaj. 6
Pogani so besneli, kraljestva so bila premaknjena.
Izustil je svoj glas, zemlja se je stopila. 7 Gospod nad
bojevniki je z nami, Bog Jakobov je naše zatočišče.
(Sela) 8 Pridite, glejte Gospodova dela, kakšna
opustošenja je storil na zemlji. 9 Vojnam dela, da se
končajo do konca zemlje, lomi lok in sulico preseka
na dvoje, bojni voz zažiga v ognju. 10 Bodite mirni in
védite, da sem jaz Bog. Povišan bom med pogani,
povišan bom na zemlji. 11 Gospod nad bojevniki je z
nami, Bog Jakobov je naše zatočišče. (Sela)

47 Oh ploskajte [s] svojimi rokami, vsa ljudstva,
vzklikajte Bogu z glasom zmagoslavja. 2 Kajti
Gospod, najvišji, je strašen, on je veliki Kralj nad vso
zemljo. 3 Ljudstva bo podjarmil pod nas in narode pod
naša stopala. 4 Izbral nam bo našo dediščino, odličnost
Jakoba, ki ga je ljubil. (Sela) 5 Bog se je dvignil z
vzklikom, Gospod z zvokom šofarja. 6 Prepevajte
hvalnice Bogu, prepevajte hvalnice. Prepevajte hvalnice
našemu Kralju, prepevajte hvalnice. 7 Kajti Bog je
Kralj vse zemlje. Prepevajte hvalnice z razumevanjem.
8 Bog kraljuje nad pogani. Bog sedi na prestolu
svoje svetosti. 9 Princi ljudstva so se zbrali skupaj,
celó ljudstvo Abrahamovega Boga, kajti ščiti zemlje
pripadajo Bogu, on je silno vzvišen.

48 Velik je Gospod in silno bodi hvaljen v mestu
našega Boga, na gori njegove svetosti. 2 Lepa
zaradi lege, radost celotne zemlje, je gora Sion na
straneh severa, mesto vélikega Kralja. 3 Bog je v
njenih palačah razpoznan za zatočišče. 4 Kajti, glej,
kralji so bili zbrani, skupaj so šli mimo. 5 Videli so to
in tako so se čudili; bili so vznemirjeni in odhiteli. 6
Tam sta jih prevzela strah in bolečina kakor žensko
v porodnih mukah. 7 Z vzhodnikom lomiš ladje iz
Taršíša. 8 Kakor smo slišali, tako smo videli v mestu
Gospoda nad bojevniki, v mestu svojega Boga. Bog ga
bo utrdil na veke. (Sela) 9 Premišljevali smo o tvoji
ljubeči skrbnosti, oh Bog, v sredi tvojega templja. 10
Glede na tvoje ime, oh Bog, taka je tvoja hvala do
koncev zemlje. Tvoja desnica je polna pravičnosti.
11 Naj se gora Sion veseli, naj bodo Judove hčere
radostne zaradi tvojih sodb. 12 Hodite okoli Siona in
ga obhodite, štejte njegove stolpe. 13 Dobro označite
njegove branike, opazujte njegove palače, da boste to
lahko pripovedovali naslednjemu rodu. 14 Kajti ta Bog
je naš Bog na veke vekov. On bo naš vodnik celó do
smrti.

49 Poslušajte to, vsa ve ljudstva, pazljivo prisluhnite,
vsi vi prebivalci sveta, 2 tako nizki kakor visoki,
bogati in revni skupaj. 3 Moja usta bodo govorila o
modrosti in premišljevanje mojega srca bo o spoznanju.
4 Svoje uho bom nagnil k prispodobi. Svoje mračne
izjave bom razkrival na harfi. 5 Zakaj naj bi se bal
v dneh zla, ko me bo obdala krivičnost mojih petá?
6 Tisti, ki zaupajo v svoje premoženje in se bahajo
z množino svojih bogastev, 7 nihče izmed njih ne
more odkupiti svojega brata na kakršenkoli način niti
Bogu dati odkupnine zanj 8 (kajti odkupitev njihove
duše je dragocena in primanjkuje na veke), 9 da naj
bi mirno živel na veke in ne videl trohnobe. 10 Kajti
vidi, da modri možje umrejo, prav tako se pogubita
bedak in brutalna oseba in svoje premoženje zapustita
drugim. 11 Njihova notranja misel je, da bodo svoje hiše
ohranili na veke in svoja bivališča za vse rodove; svoja
zemljišča imenujejo po svojih imenih. 12 Kljub temu
človek, ki je v časti, ne ostane; podoben je živalim,
ki poginejo. 13 Ta njihova pot je njihova neumnost,
vendar njihovo potomstvo odobrava njihove izjave.
(Sela) 14 Kakor ovce so položeni v grob; z njimi se
bo hranila smrt in iskreni bodo zjutraj imeli nad njimi
oblast in njihova lepota bo požrta v grobu, proč od
njihovega bivanja. **(Sheol h7585)** 15 Toda Bog bo mojo
dušo odkupil iz oblasti groba, kajti sprejel me bo. (Sela)
(Sheol h7585) 16 Ne boj se, kadar nekdo bogatí, ko se
slava njegove hiše množí, 17 kajti ko umre, ne bo
ničesar odnesel. Njegova slava se ne bo spustila za
njim. 18 Čeprav je, medtem ko je živel, blagoslavljal
svojo dušo – ljudje te bodo hvalili, ko delaš dobro sebi.
19 Šel bo k rodu svojih očetov; oni nikoli ne bodo videli
svetlobe. 20 Človek, ki je v časti, pa ne spoznava, je
podoben živalim, ki poginejo.

50 Mogočen Bog, celó Gospod, je spregovoril
in poklical zemljo od sončnega vzhoda do
njegovega zahoda. 2 S Siona, popolne lepote, je
zasijal Bog. 3 Naš Bog bo prišel in ne bo molčal. Ogenj
bo požiral pred njim in okoli njega bo zelo viharno. 4
Klical bo k nebesom od zgoraj in k zemlji, da bo lahko
sodil svoje ljudstvo. 5 »Zberite k meni moje svete, tiste,
ki so z žrtvijo sklenili zavezo z menoj.« 6 Nebesa bodo
oznanjala njegovo pravičnost, kajti sam Bog je sodnik.
(Sela) 7 »Poslušaj, oh moje ljudstvo in govoril bom,
oh Izrael in pričeval bom zoper tebe. Jaz sem Bog,
celó tvoj Bog. 8 Ne bom te grajal zaradi tvojih klavnih
daritev ali tvojih žgalnih daritev, da so bile nenehno
pred menoj. 9 Iz tvoje hiše ne bom vzel nobenega
bikca niti kozlov iz tvojih staj. 10 Kajti vsaka gozdna

žival je moja in živina na tisočêrih hribih. 11 Poznam
vso gorsko perjad in divje poljske živali so moje. 12 Če
bi bil lačen, ti ne bi povedal, kajti zemeljski [krog] je
moj in njegova polnost. 13 Mar bom jedel meso bikov
ali pil kri koz? 14 Bogu daruj zahvaljevanje in svoje
zaobljube izpolni Najvišjemu. 15 Obrni se k meni v
dnevu stiske, osvobodil te bom in ti me boš proslavil.«
16 Toda zlobnemu Bog govori: »Kaj delaš, da oznanjaš
moje zakone ali da v svoja usta jemlješ mojo zavezo?
17 Ker sovražiš poučevanje in moje besede zavračaš
za seboj. 18 Ko vidiš tatu, se strinjaš z njim in si postal
soudeleženec z zakonolomci. 19 Svoja usta izročaš
v zlo in tvoj jezik snuje prevaro. 20 Sediš in govoriš
zoper svojega brata, obrekuješ sina svoje matere.
21 Te stvari si storil, jaz pa sem molčal. Mislil si, da
sem bil povsem takšen kakor ti. Toda grajal te bom in
jih v vrsti postavil pred tvoje oči. 22 Torej preudarite
to, vi, ki pozabljate Boga, da vas ne bom raztrgal na
koščke in nikogar ne bo, da osvobodi. 23 Kdorkoli
daruje hvalo, me poveličuje in tistemu, ki pravilno ureja
svoje vedênje, bom pokazal Božjo rešitev duše.«

51 Usmili se me, oh Bog, glede na svojo ljubečo
skrbnost, glede na množino svojih nežnih
usmiljenj izbriši moje prestopke. 2 Temeljito me operi
moje krivičnosti in me očisti mojega greha. 3 Kajti
priznavam svoje prestopke in moj greh je vedno pred
menoj. 4 Zoper tebe, tebe samega, sem grešil in storil
to zlo v tvojem pogledu, da bi bil ti lahko opravičen,
kadar spregovoriš in bil čist, kadar sodiš. 5 Glej,
oblikovan sem bil v krivičnosti in v grehu me je spočela
moja mati. 6 Glej, želiš resnico v notranjih delih in na
skritem delu mi boš storil, da spoznam modrost. 7
Očisti me z izopom in bom čist. Umij me in bom bolj
bel kakor sneg. 8 Daj mi slišati radost in veselje, da se
kosti, ki si jih zlomil, lahko veselijo. 9 Svoj obraz skrij
pred mojimi grehi in izbriši vse moje krivičnosti. 10
Ustvari v meni čisto srce, oh Bog, in prenovi pravega
duha v meni. 11 Ne zavrzi me izpred svoje prisotnosti
in svojega svetega duha ne vzemi od mene. 12 Obnovi
mi radost svoje rešitve duše in s svojim voljnim duhom
me podpiraj. 13 Potem bom prestopnike učil tvojih
poti in grešniki bodo spreobrnjeni k tebi. 14 Osvobodi
me pred krivdo prelitja krvi, oh Bog, ti Bog rešitve
moje duše in moj jezik bo na glas prepeval o tvoji
pravičnosti. 15 Oh Gospod, odpri moje ustnice in moja
usta bodo naznanila tvojo hvalo. 16 Kajti ne želiš si
klavne daritve, sicer bi ti jo dal. Ne razveseljuješ se
v žgalni daritvi. 17 Božje klavne daritve so zlomljen
duh. Zlomljenega in skesanega srca, oh Bog, ne boš
preziral. 18 Po svoji dobri volji stôri dobro Sionu,
pozidaj jeruzalemske zidove. 19 Potem boš zadovoljen
s klavnimi daritvami pravičnosti, z žgalno daritvijo in
popolno žgalno daritvijo. Potem bodo na tvojem oltarju
darovali bikce.

52 Zakaj se bahaš z vragolijo, oh mogočen človek?
Božja dobrota vztraja nenehno. 2 Tvoj jezik snuje
vragolije, kakor ostra britev, ki dela varljivo. 3 Bolj
ljubiš zlo kakor dobro in laganje bolj kakor govoriti
pravičnost. (Sela) 4 Ljubiš vse lakomne besede, oh ti
varljiv jezik. 5 Bog te bo prav tako uničil za vedno,
odvedel te bo stran in izpulil iz tvojega prebivališča in
izkoreninil iz dežele živih. (Sela) 6 Tudi pravični bodo
videli in se bali ter se mu posmehovali: 7 »Glej! To
je človek, ki ni storil Boga [za] svojo moč, temveč je
zaupal v obilje svojega bogastva in se okrepil v svoji
zlobnosti.« 8 Toda jaz sem podoben zeleni oljki v Božji
hiši. V Božje usmiljenje zaupam na veke vekov. 9
Hvalil te bom na veke, ker si ti to storil in čakal bom na
tvoje ime, kajti to je dobro pred tvojimi svetimi.

53 Bedak je rekel v svojem srcu: »Ni Boga.« Izprijeni
so in storili so gnusno krivičnost, nikogar ni, ki
dela dobro. 2 Bog je pogledal z neba na človeške
otroke, da vidi, če so bili katerikoli, ki so razumeli, ki so
iskali Boga. 3 Vsak izmed njih se je vrnil. Vsi skupaj
so postali umazani; nikogar ni, ki dela dobro, ne, niti
enega ni. 4 Mar delavci krivičnosti nimajo spoznanja?
Kdo požira moje ljudstvo, kakor jedo kruh, niso [pa]
klicali k Bogu. 5 V velikem strahu so bili tam, kjer
ni bilo strahu, kajti Bog je razkropil kosti tistega, ki
tabori zoper tebe; položil si jih v sramoto, ker jih je Bog
preziral. 6 Oh, da bi prišla iz Siona Izraelova rešitev
duš! Ko Bog privede nazaj ujetništvo svojega ljudstva,
se bo Jakob veselil in Izrael bo vesel.

54 Reši me, oh Bog, po svojem imenu in sodi me
s svojo močjo. 2 Usliši mojo molitev, oh Bog,
pazljivo prisluhni besedam mojih ust. 3 Kajti zoper
mene so vstali tujci in zatiralci strežejo po moji duši;
pred seboj si niso postavili Boga. (Sela) 4 Glej, Bog je
moj pomočnik. Gospod je s tistimi, ki podpirajo mojo
dušo. 5 Mojim sovražnikom bo povrnil zlo, odreži jih
v svoji resnici. 6 Velikodušno ti bom daroval, hvalil
bom tvoje ime, oh Gospod, kajti to je dobro. 7 Kajti
osvobodil me je iz vseh težav in moje oko je videlo
njegovo željo na mojih sovražnikih.

55 Pazljivo prisluhni moji molitvi, oh Bog in ne skrij
se pred mojo ponižno prošnjo. 2 Prisluhni mi in
me usliši. V svoji pritožbi žalujem in zganjam hrup 3
zaradi glasu sovražnika, zaradi zatiranja zlobnega,
kajti name mečejo krivičnost in z besom me sovražijo.
4 Moje srce znotraj mene je boleče zaskrbljeno in
strahote smrti so padle name. 5 Strah in trepet sta
prišla name in groza me je preplavila. 6 Rekel sem:

»Oh da bi imel peruti kakor golobica! Kajti potem bi
odletel proč in bi bil miren. 7 Glej, potem bi odtaval
daleč proč in ostal v divjini. (Sela) 8 Pospešil bi svoj
pobeg pred vetrovnim viharjem in neurjem.« 9 Uniči,
oh Gospod in razdeli njihove jezike, kajti videl sem
nasilje in prepir v mestu. 10 Dan in noč hodijo okrog po
njegovih zidovih. Tudi vragolija in bridkost sta v njegovi
sredi. 11 Zlobnost je v njegovi sredi. Prevara in zvijača
ne odideta iz njegovih ulic. 12 Kajti ni bil sovražnik, ki
me je grajal, potem bi to lahko prenesel. Niti ni bil, kdor
me je sovražil, ki se je poveličal zoper mene, potem bi
se skril pred njim. 13 Toda bil si ti, človek, moj vrstnik,
moj vodnik in moj znanec. 14 Skupaj sva imela prijetno
namero in družno hodila v Božjo hišo. 15 Naj se jih
polasti smrt in naj hitro gredo dol v pekel, kajti zlobnost
je v njihovih bivališčih in med njimi. **(Sheol h7585)** 16
Kar se mene tiče, bom klical k Bogu in Gospod me bo
rešil. 17 Zvečer, zjutraj in opoldan bom molil in glasno
vpil. Slišal bo moj glas. 18 V miru je osvobodil mojo
dušo pred bitko, ki je bila zoper mene, kajti mnogo jih
je bilo z menoj. 19 Bog bo slišal in jih prizadel, celó on,
ki ostaja od davnine. (Sela) Ker nimajo sprememb,
zato se ne bojijo Boga. 20 Svoje roke je iztegnil zoper
tiste, ki so v miru z njim; prelomil je svojo zavezo. 21
Besede iz njegovih ust so bile bolj gladke kakor maslo,
toda v njegovem srcu je bila vojna. Njegove besede so
bile mehkejše kakor olje, čeprav so bile izvlečeni meči.
22 Svoje breme vrzi na Gospoda in on te bo podpiral.
Nikoli ne bo dopustil, da bi bil pravični omajan. 23 Toda
ti, oh Bog, jih boš zrušil v jamo uničenja. Krvoločni in
varljivi ljudje ne bodo preživeli polovice svojih dni, jaz
pa bom zaupal vate.

56 Bodi mi usmiljen, oh Bog, kajti človek me hoče
požreti, borben je, dnevno me zatira. 2 Moji
sovražniki me hočejo vsak dan požreti, kajti mnogo
jih je, ki se borijo zoper mene, oh ti Najvišji. 3 Kadar
sem prestrašen, bom zaupal vate. 4 V Bogu bom
hvalil njegovo besedo, v Boga sem položil svoje trdno
upanje; ne bom se bal, kaj mi more storiti meso. 5 Vsak
dan pačijo moje besede. Vse njihove misli so zoper
mene za zlo. 6 Zbirajo se skupaj, skrivajo se, gledajo
moje korake, ko čakajo na mojo dušo. 7 Ali bodo
pobegnili s krivičnostjo? V svoji jezi potri ljudstva, oh
Bog. 8 Ti pripoveduješ o mojih tavanjih. Moje solze si
polagaš v svoj meh. Mar niso v tvoji knjigi? 9 Ko kličem
k tebi, potem se bodo moji sovražniki obrnili proč. To
vem, kajti Bog je zame. 10 V Bogu bom hvalil njegovo
besedo. V Gospodu bom hvalil njegovo besedo. 11 V
Boga sem položil svoje trdno upanje; ne bom se bal,
kaj mi lahko stori človek. 12 Tvoje zaobljube so nad
menoj, oh Bog, povrnil ti bom hvalnice. 13 Kajti mojo
dušo si osvobodil pred smrtjo. Mar mojih stopal ne boš
osvobodil pred padcem, da lahko hodim pred Bogom v
svetlobi živih?

57 Bodi mi usmiljen, oh Bog, bodi mi usmiljen, kajti
moja duša zaupa vate. Da, v senci tvojih peruti
si bom pripravil svoje zatočišče, dokler te katastrofe ne
bodo minile. 2 Klical bom k Bogu najvišjemu, k Bogu,
ki zame opravlja vse stvari. 3 Poslal bo z neba in
me rešil pred grajo tistega, ki me hoče požreti. (Sela)
Bog bo poslal svoje usmiljenje in svojo resnico. 4
Moja duša je med levi in ležim celó med tistimi, ki so
vneti z ognjem, celó človeškimi sinovi, katerih zobje
so sulice in puščice ter njihov jezik oster meč. 5 Bodi
povišan, oh Bog, nad nebo, naj bo tvoja slava nad vso
zemljo. 6 Pripravili so mrežo za moje korake, moja
duša je sklonjena. Zame so pred menoj izkopali jamo
in v katere sredo so sami padli. (Sela) 7 Moje srce je
trdno, oh Bog, moje srce je trdno. Prepeval bom in
dajal hvalo. 8 Zbudi se kvišku, moja slava, zbudita se
plunka in harfa. Jaz sam se bom prebudil zgodaj. 9
Hvalil te bom, oh Gospod, med ljudstvom, prepeval ti
bom med narodi. 10 Kajti tvoje usmiljenje je veliko do
neba in tvoja resnica do oblakov. 11 Bodi povišan, oh
Bog, nad nebo. Naj bo tvoja slava nad vso zemljo.

58 Ali zares govorite pravičnost, oh skupnost? Ali
sodite iskreno, oh vi človeški sinovi? 2 Da, v srcu
počnete zlobnost, na zemlji presojate nasilje svojih
rok. 3 Zlobni so odtujeni od maternice. Proč odidejo
takoj, ko so rojeni, govoreč laži. 4 Njihov strup je
podoben kačjemu strupu. Podobni so gluhemu gadu, ki
si maši svoje uho, 5 ki ne bo prisluhnil glasu krotilcev,
ki nikoli ne kroti tako oprezno. 6 Oh Bog, polomi
jim njihove zobe v njihovih ustih. Mladim levom izruj
velik zob, oh Gospod. 7 Naj se stopijo kakor vode, ki
nenehno tečejo. Ko on napenja svoj lok, da izstreli
svoje puščice, naj bodo kakor razrezani na koščke. 8
Kakor polž, ki se stopi, naj premine vsak izmed njih.
Kakor preran porod ženske, da oni ne morejo videti
sonca. 9 Preden lahko vaši lonci začutijo trnje, jih bo
odvedel proč kakor z vrtinčastim vetrom, tako žive
kakor v svojem besu. 10 Pravični se bo veselil, ko vidi
maščevanje. Svoja stopala si bo umil v krvi zlobnega.
11 Tako da bo človek rekel: »Resnično je nagrada za
pravičnega. Resnično, on je Bog, ki sodi na zemlji.«

59 Osvobodi me pred mojimi sovražniki, oh moj
Bog. Brani me pred tistimi, ki se dvigujejo zoper
mene. 2 Osvobodi me pred delavci krivičnosti in reši
me pred krvoločnimi ljudmi. 3 Kajti, glej, za mojo dušo
prežijo v zasedi, mogočni so se zbrali zoper mene;
ne zaradi mojega prestopka niti ne zaradi mojega
greha, oh Gospod. 4 Brez moje krivde tečejo in se
pripravljajo. Zbudi se, da mi pomagaš in glej. 5 Ti

torej, oh Gospod Bog nad bojevniki, Izraelov Bog,
zbudi se, da obiščeš vse pogane. Z nobenim zlobnim
prestopnikom ne bodi usmiljen. (Sela) 6 Vračajo se
zvečer, zganjajo hrup kakor pes in krožijo po mestu.
7 Glej, s svojimi usti bruhajo, meči so na njihovih
ustnicah, kajti pravijo: »Kdo sliši?« 8 Toda ti, oh
Gospod, se jim boš posmehoval, vse pogane boš imel
v posmeh. 9 Zaradi njegove moči bom čakal nate,
kajti Bog je moja obramba. 10 Bog mojega usmiljenja
me bo vodil. Bog mi bo dal videti mojo željo na mojih
sovražnikih. 11 Ne ubij jih, da ne bi moje ljudstvo
pozabilo. Razkropi jih s svojo močjo in zlomi jih, oh
Gospod, naš ščit. 12 Zaradi greha njihovih ust in besed
njihovih ustnic naj bodo celó prijeti v svojem ponosu
in za preklinjanje in laži, katere govorijo. 13 Použij
jih v besu, použij jih, da jih ne bo in naj spoznajo,
da Bog vlada v Jakobu do koncev zemlje. (Sela) 14
Zvečer naj se vrnejo in naj zganjajo hrup kakor pes
ter krožijo po mestu. 15 Naj se potikajo gor in dol
za hrano in godrnjajo, če ne bodo nasičeni. 16 Toda
jaz bom prepeval o tvoji moči, da, zjutraj bom na
glas prepeval o tvojem usmiljenju, kajti ti si bil moja
obramba in zatočišče na dan moje stiske. 17 Tebi, oh
moja moč, bom prepeval, kajti Bog je moja obramba in
Bog mojega usmiljenja.

60 Oh Bog, zavrgel si nas, razkropil si nas, razžaljen
si bil; oh, ponovno se obrni k nam. 2 Storil si, da
zemlja trepeta, zlomil si jo; zaceli njene vrzeli, kajti
trese se. 3 Svojemu ljudstvu si pokazal težke stvari.
Storil si nam, da pijemo vino osuplosti. 4 Tem, ki se
te bojijo, si dal prapor, da bi bil ta lahko dvignjen
zaradi resnice. (Sela) 5 Da bodo tvoji ljubljeni lahko
osvobojeni, reši s svojo desnico in me usliši. 6 Bog je
spregovoril v svoji svetosti: »Veselil se bom, razdelil
bom Sihem in odmeril Sukótsko dolino. 7 Gileád je
moj in Manáse je moj; tudi Efrájim je moč moje glave,
Juda je moj postavodajalec, 8 Moáb je moj lonec
za pranje, nad Edóm bom vrgel svoj čevelj; Filisteja
zmaguj zaradi mene.« 9 Kdo me bo privedel v utrjeno
mesto? Kdo me bo vodil v Edóm? 10 Mar ne ti, oh Bog,
ki si nas zavrgel? In ti, oh Bog, ki nisi odšel z našimi
vojskami? 11 Daj nam pomoč iz stiske, kajti prazna je
človeška pomoč. 12 Zaradi Boga bomo delali hrabro,
kajti on je ta, ki bo pomendral naše sovražnike.

61 Sliši moj klic, oh Bog, prisluhni moji molitvi. 2
Od konca zemlje bom klical k tebi, ko je moje
srce preplavljeno. Vôdi me k skali, ki je višja kakor jaz.
3 Kajti zame si bil zatočišče in močna trdnjava pred
sovražnikom. 4 V tvojem šotorskem svetišču bom ostal
na veke. Zaupal bom v skrivališče tvojih peruti. (Sela)
5 Kajti ti, oh Bog, si uslišal moje zaobljube; dal si mi
dediščino tistih, ki se bojijo tvojega imena. 6 Kralju
boš podaljšal življenje in njegova leta kakor mnoge
rodove. 7 Pred Bogom bo on ostal na veke. O pripravi
usmiljenje in resnico, ki ga lahko varuje. 8 Tako bom
na veke prepeval hvalo tvojemu imenu, da bom lahko
dnevno opravljal svoje zaobljube.

62 Resnično, moja duša čaka na Boga, od njega
prihaja rešitev moje duše. 2 Samo on je moja
skala in rešitev moje duše, on je moja obramba,
ne bom silno omajan. 3 Doklej boste zoper človeka
domišljali vragolijo? Vsi izmed vas boste umorjeni,
kakor usločen zid boste in kakor majajoča se ograja.
4 Samo posvetujejo se, da ga vržejo dol od njegove
odličnosti, veselijo se v lažeh, blagoslavljajo s svojimi
usti, toda navznoter preklinjajo. (Sela) 5 Moja duša,
čakaj samo na Boga, kajti moje pričakovanje je od
njega. 6 Samo on je moja skala in rešitev moje duše.
On je moja obramba, ne bom omajan. 7 V Bogu je
rešitev moje duše in moja slava. Skala moje moči in
moje zatočišče je v Bogu. 8 Ob vseh časih zaupajte
vanj, ve ljudstva, svoje srce izlijte pred njim. Bog je
za nas zatočišče. (Sela) 9 Ljudje nizkega položaja so
zagotovo ničevost in ljudje visokega položaja so laž.
Položeni na tehtnico so vsi skupaj lažji kakor ničevost.
10 Ne zaupaj v zatiranje in ne postani prazen v ropu.
Če bogastva narastejo, svojega srca ne naveži nanje.
11 Bog je spregovoril enkrat, to sem slišal dvakrat, da
oblast pripada Bogu. 12 Tudi tebi, oh Gospod, pripada
usmiljenje, kajti vsakemu človeku povračaš glede na
njegovo delo.

63 Oh Bog, ti si moj Bog, zgodaj te bom iskal. Mojo
dušo žeja po tebi, moje meso hrepeni po tebi v
suhi in žejni deželi, kjer ni vode, 2 da bi videl tvojo
oblast in tvojo slavo, tako kot sem te videl v svetišču.
3 Ker je tvoja ljubeča skrbnost boljša kot življenje, te
bodo moje ustnice hvalile. 4 Tako te bom blagoslavljal,
medtem ko živim, svoje roke bom vzdigoval v tvojem
imenu. 5 Moja duša bo nasičena kakor z mozgom
in tolščo in moja usta te bodo hvalila z radostnimi
ustnicami, 6 ko se te spominjam na svoji postelji in o
tebi premišljujem v nočnih stražah. 7 Ker si bil ti moja
pomoč, zato se bom veselil v senci tvojih peruti. 8
Moja duša trdno sledi tebi; tvoja desnica me podpira.
9 Toda tisti, ki iščejo mojo dušo, da bi jo uničili, bodo šli
v globočine zemlje. 10 Padli bodo pod mečem; delež
bodo za lisice. 11 Toda kralj se bo veselil v Bogu, vsak,
kdor prisega z njim, bo v tem užival, toda usta teh, ki
govorijo laži, bodo zamašena.

64 Poslušaj moj glas, oh Bog, v moji molitvi, varuj
moje življenje strahu pred sovražnikom. 2 Skrij

me pred skrivnim načrtom hudobnih, pred vstajo
delavcev krivičnosti, 3 ki brusijo svoj jezik kakor meč in
upogibajo svoje loke, da bi streljali svoje puščice, celó
grenke besede, 4 da bi lahko na skrivnem streljali na
popolnega. Nenadoma streljajo nanj in se ne bojijo.
5 Med seboj se hrabrijo v zli zadevi. Na skrivaj se
posvetujejo o nastavljanju zank; pravijo: »Kdo jih
bo videl?« 6 Preiskujejo krivičnosti, dovršijo marljivo
iskanje. Notranja misel vsakogar izmed njih in srce,
oboje je globoko. 7 Toda Bog bo nanje streljal s
puščico, nenadoma bodo ranjeni. 8 Tako bodo dosegli,
da bo njihov lastni jezik padel nanje. Vsi, ki jih vidijo,
bodo zbežali stran. 9 Vsi ljudje se bodo bali in bodo
oznanjali Božje delo, kajti o njegovem dejanju bodo
modro preudarjali. 10 Pravični bodo veseli v Gospodu
in bodo zaupali vanj in vsi iskreni v srcu bodo ponosni.

65 Hvala čaka nate, oh Bog, na Sionu. Tebi bo
opravljena zaobljuba. 2 Oh ti, ki slišiš molitev, k
tebi bo prišlo vse meso. 3 Krivičnosti so prevladale
zoper mene. Glede naših prestopkov, jih boš ti očistil.
4 Blagoslovljen je človek, ki ga ti izbereš in povzročaš,
da se približa k tebi, da bi lahko prebival v tvojih
dvorih. Nasičeni bomo z dobroto tvoje hiše, celó
tvojega svetega templja. 5 S strašnimi stvarmi nam boš
odgovoril v pravičnosti, oh Bog, rešitev naših duš, ki si
zaupanje vseh koncev zemlje in tistih, ki so daleč stran
na morju, 6 ki s svojo močjo trdno postavljaš gore,
opasan si z močjo, 7 ki umirjaš šumenje morij, šumenje
njih valov in hrup ljudstva. 8 Tudi tisti, ki prebivajo v
najbolj oddaljenih delih, se bojijo ob tvojih simbolih.
Izhajanju jutra in večera povzročaš, da se veselita. 9
Obiskuješ zemljo in jo namakaš. Z Božjo reko, ki je
polna vode, jo silno bogatiš. Potem ko si zanjo tako
poskrbel, jim pripravljaš žito. 10 Obilno namakaš njene
gorske grebene, poravnavaš njene brazde, z nalivi jo
mehčaš, blagoslavljaš njeno brstenje. 11 Leto kronaš
s svojo dobroto in tvoje steze kapljajo maščobo. 12
Kapljajo na pašnike divjine in majhni hribi se veselijo
na vsaki strani. 13 Pašniki so oblečeni s tropi, tudi
doline so pokrite z žitom, vzklikajo od veselja, tudi
prepevajo.

66 Naredite radosten glas Bogu, vse ve dežele,
2 pojte čast njegovemu imenu, njegovo hvalo
naredite veličastno. 3 Recite Bogu: »Kako strašen si
v svojih delih! Zaradi veličine tvoje moči se ti bodo
podredili tvoji sovražniki. 4 Vsa zemlja te bo oboževala
in ti prepevala, prepevali bodo k tvojemu imenu.«
(Sela) 5 Pridite in glejte dela Boga. Strašen je v svojem
delovanju do človeških otrok. 6 Morje je spremenil v
kopno zemljo. Skozi rečni tok so šli peš, tam smo se
veselili v njem. 7 S svojo močjo vlada na veke, njegove
oči opazujejo narode; naj se uporni ne povišujejo.
(Sela) 8 Oh blagoslavljajte našega Boga, ve ljudstva
in storite, da se sliši glas njegove hvale, 9 ki našo
dušo drži pri življenju in ne pusti, da bi bila naša
stopala premaknjena. 10 Kajti ti, oh Bog, si nas potrdil,
preizkusil si nas, kakor je preizkušeno srebro. 11
Privedel si nas v mrežo, na naša ledja polagaš stisko.
12 Ljudem si storil, da jahajo nad našimi glavami. Šli
smo skozi ogenj in skozi vodo, toda ti si nas privedel
v premožen kraj. 13 V tvojo hišo bom šel z žgalnimi
daritvami, izpolnil ti bom svoje zaobljube, 14 ki so
jih izrekle moje ustnice in spregovorila moja usta, ko
sem bil v stiski. 15 Daroval ti bom žgalne daritve
pitancev s kadilom ovnov, daroval ti bom bikce s kozli.
(Sela) 16 Pridite in prisluhnite vsi vi, ki se bojite Boga
in oznanil vam bom, kaj je storil za mojo dušo. 17
K njemu sem klical s svojimi usti in povzdignjen je
bil z mojim jezikom. 18 Če v svojem srcu upoštevam
krivičnost, me Gospod ne bo uslišal, 19 toda Bog me
je resnično uslišal, prisluhnil je glasu moje molitve. 20
Blagoslovljen bodi Bog, ki ni odklonil moje molitve niti
svojega usmiljenja od mene.

67 Bog nam bodi usmiljen in nas blagoslovi in
pripravi svoj obraz, da sveti na nas. (Sela) 2
Da se tvoja pot lahko spozna na zemlji, tvoje rešilno
zdravje med vsemi narodi. 3 Naj te hvali ljudstvo, oh
Bog, naj te hvalijo vsa ljudstva. 4 Oh naj bodo narodi
veseli in prepevajo zaradi veselja, kajti pravično boš
sodil ljudstvo in upravljal narode na zemlji. (Sela) 5 Naj
te hvali ljudstvo, oh Bog, naj te hvalijo vsa ljudstva. 6
Potem bo zemlja obrodila svoj donos in Bog, celó naš
lastni Bog, nas bo blagoslovil. 7 Bog nas bo blagoslovil
in bali se ga bodo vsi konci zemlje.

68 Naj vstane Bog, naj bodo njegovi sovražniki
razkropljeni. Naj tudi tisti, ki ga sovražijo, bežijo
pred njim. 2 Kakor je pregnan dim, tako jih preženi.
Kakor se vosek stopi pred ognjem, tako naj bodo zlobni
pogubljeni pred prisotnostjo Boga. 3 Toda pravični
naj bodo veseli, naj se veselijo pred Bogom. Da,
naj se silno veselijo. 4 Prepevajte Bogu, prepevajte
hvalnice njegovemu imenu. Povzdigujte njega, ki jaha
po nebesih s svojim imenom Jah in se veselite pred
njim. 5 Oče osirotelim in sodnik vdovam je Bog v
svojem svetem prebivališču. 6 Bog osamljene postavlja
v družine, osvobaja tiste, ki so zvezani z verigami,
toda uporni prebivajo v suhi deželi. 7 Oh Bog, ko si
šel naprej pred svojim ljudstvom, ko si korakal skozi
divjino, (Sela) 8 se je zemlja tresla, tudi nebo je kapljalo
ob prisotnosti Boga. Celó sam Sinaj je bil premaknjen
ob prisotnosti Boga, Izraelovega Boga. 9 Ti, oh Bog, si
poslal obilen dež, s čimer si potrdil svojo dediščino, ko

je bila izmučena. **10** Tvoja skupnost je prebivala tam.
Ti, oh Bog, si od svoje dobrote pripravil za uboge. **11**
Gospod je dal besedo. Velika je bila skupina teh, ki so
jo razglašali. **12** Kralji vojská so naglo zbežali; tista
pa, ki je ostala doma, je razdelila plen. **13** Čeprav si
ležala med lonci, boš vendar kakor peruti golobice,
[ki sta] pokriti s srebrom in njena peresa z rumenim
zlatom. **14** Ko je Vsemogočni v njej razkropil kralje,
je bilo belo kakor sneg na Calmónu. **15** Božja gora
je kakor bašánska gora, visoka gora kakor bašánska
gora. **16** Zakaj poskakujete, ve visoke gore? To je
gora, na kateri želi prebivati Bog; da, Gospod bo
na njej prebival na veke. **17** Božjih bojnih vozov je
dvajset tisoč, celó tisoči angelov. Gospod je med njimi
kakor na Sinaju, na svetem kraju. **18** Ti si se dvignil
na visoko, vodil si ujeto ujetništvo. Prejel si darila
za ljudi, da, tudi za uporne, da bi med njimi lahko
prebival Gospod Bog. **19** Blagoslovljen bodi Gospod,
ki nas dnevno zalaga s koristmi, celó Bog rešitve naše
duše. (Sela) **20** Kdor je naš Bog, je Bog rešitve duše
in Bogu, Gospodu, pripadajo izhodi pred smrtjo. **21**
Toda Bog bo ranil glavo svojih sovražnikov in lasato
tême tistega, ki nenehno hodi v svojih prekrških. **22**
Gospod je rekel: »Ponovno bom privedel iz Bašána,
ponovno bom svoje ljudstvo privedel iz morskih globin,
23 da bo tvoje stopalo lahko pomočeno v krvi tvojih
sovražnikov in jezik tvojih psov v istem.« **24** Videli so
tvoje sprevode, oh Bog, celó sprevode mojega Boga,
mojega Kralja, v svetišču. **25** Pevci so šli spredaj,
igralci na glasbila so sledili zadaj, med njimi so bile
gospodične, ki so igrale s tamburini. **26** Blagoslavljajte
Boga v skupnostih, celó Gospoda, iz Izraelovega
studenca. **27** Tam je majhen Benjamin z njihovim
vladarjem, Judovi princi in njihov zbor, Zábulonovi
princi in Neftálijevi princi. **28** Tvoj Bog je zapovedal
tvojo moč. Ojačaj, oh Bog, to, kar si izvršil za nas. **29**
Zaradi tvojega templja pri Jeruzalemu ti bodo kralji
prinašali darila. **30** Oštej skupino suličarjev, množico
bikov s teleti ljudstva, dokler vsakdo sebe ne podredi s
koščki srebra. Razkropi ljudstvo, ki se razveseljuje v
vojni. **31** Princi bodo prišli iz Egipta, Etiopija bo svoje
roke kmalu iztegnila k Bogu. **32** Prepevajte Bogu, ve,
zemeljska kraljestva, oh prepevajte hvalnice Gospodu,
(Sela) **33** Njemu, ki jaha po nebes nebesih, ki so bila
od davnine; glej, poslal je svoj glas in to mogočen
glas. **34** Moč pripišite Bogu. Njegova odličnost je nad
Izraelom in njegova moč je v oblakih. **35** Oh Bog, ti si
strašen iz svojih svetih prostorov. Izraelov Bog je ta,
ki daje svojemu ljudstvu moč in oblast. Blagoslovljen
bodi Bog.

69 Reši me, oh Bog, kajti vode vstopajo v mojo dušo.
2 Tonem v globoko blato, kjer ni stojišča. Prišel
sem v globoke vode, kjer me preplavljajo poplave. **3**
Naveličan sem svojega joka, moje grlo je suho, moje
oči pešajo, ko čakam na svojega Boga. **4** Tistih, ki me
sovražijo brez razloga, je več kakor las moje glave.
Tisti, ki me hočejo uničiti, so moji krivični sovražniki,
mogočni so. Potem sem povrnil to, česar nisem vzel.
5 Oh Bog, ti poznaš mojo nespametnost in moji grehi
niso skriti pred teboj. **6** Naj tisti, ki čakajo nate, oh
Gospod Bog nad bojevniki, ne bodo osramočeni zaradi
mene. Naj tisti, ki te iščejo, ne bodo zbegani zaradi
mene, oh Izraelov Bog. **7** Ker zaradi tebe prenašam
grajo, je moj obraz pokrila sramota. **8** Postal sem tujec
svojim bratom in neznanec otrokom svoje matere. **9**
Kajti gorečnost za tvojo hišo me je použila in graje
teh, ki so te grajali, so padle name. **10** Ko sem jokal in
svojo dušo karal s postom, je bilo to za mojo grajo. **11**
Tudi vrečevino sem si naredil za svojo obleko in postal
sem jim v pregovor. **12** Tisti, ki sedijo v velikih vratih,
govorijo zoper mene in bil sem pesem pijancem. **13**
Toda, kar se mene tiče, je moja molitev k tebi, oh
Gospod, ob sprejemljivem času. Oh Bog, v množici
svojih usmiljenj me usliši, v resnici tvoje rešitve duše.
14 Osvobodi me iz blata in ne pusti me utoniti. Naj
bom osvobojen pred temi, ki me sovražijo in ven iz
velikih vodá. **15** Naj me ne preplavi voda niti naj me
ne požre globina in jama naj ne zapre svojih ust nad
menoj. **16** Usliši me, oh Gospod, kajti tvoja ljubeča
skrbnost je dobra. Obrni se k meni glede na množino
svojih nežnih usmiljenj. **17** Svojega obraza ne skrij
pred svojim služabnikom, kajti v stiski sem. Naglo me
usliši. **18** Približaj se moji duši in odkupi jo. Osvobodi
me zaradi mojih sovražnikov. **19** Spoznal si mojo grajo
in mojo sramoto ter mojo nečast. Moji nasprotniki so
vsi pred teboj. **20** Graja je zlomila moje srce in poln
sem potrtosti. Pričakoval sem kakega, da se usmili,
toda ni bilo nobenega; in tolažnikov, toda nisem našel
nobenega. **21** Za jed so mi dali tudi žolč in v moji žeji so
mi dali piti kis. **22** Njihova miza naj pred njimi postane
zanka, in to, kar naj bi bilo za njihovo blaginjo, naj
postane past. **23** Naj njihove oči otemnijo, da ne vidijo
in njihovim ledjem stôri, da se nenehno tresejo. **24**
Nanje izlij svoje ogorčenje in naj jih zgrabi tvoja srdita
jeza. **25** Naj bo njihovo prebivališče zapuščeno in naj
nihče ne prebiva v njihovih šotorih. **26** Kajti preganjajo
tistega, ki si ga ti udaril in govorijo v žalost tistih, ki si
jih ranil. **27** Njihovi krivičnosti dodaj krivičnost, in naj
ne pridejo v tvojo pravičnost. **28** Naj bodo izbrisani iz
knjige življenja in ne bodo zapisani s pravičnimi. **29**
Toda jaz sem ubog in žalosten. Naj me tvoja rešitev
duše, oh Bog, postavi visoko gor. **30** S pesmijo bom
hvalil Božje ime in ga poveličeval z zahvaljevanjem. **31**
To bo tudi bolj ugajalo Gospodu kakor vol ali bikec, ki

ima roge in kopita. 32 Ponižni bo to videl in bil vesel in
vaše srce, ki išče Boga, bo živelo. 33 Kajti Gospod
posluša uboge in ne prezira svojih jetnikov. 34 Naj ga
hvalita nebo in zemlja, morja in vsaka stvar, ki se giblje
v njih. 35 Kajti Bog bo rešil Sion in pozidal Judova
mesta, da bodo lahko tam prebivali in to imeli v posesti.
36 Tudi seme njegovih služabnikov bo to podedovalo in
tisti, ki ljubijo njegovo ime, bodo prebivali v njih.

70 Podvizaj se, oh Bog, da me osvobodiš; podvizaj
se, da mi pomagaš, oh Gospod. 2 Naj bodo
osramočeni in zbegani [tisti], ki strežejo po moji duši.
Naj bodo obrnjeni nazaj in postavljeni v zmedenost, ki
želijo mojo bolečino. 3 Naj bodo za nagrado svojega
sramotenja obrnjeni nazaj, ki pravijo: »Aha, aha.« 4
Naj se vsi tisti, ki te iščejo, veselijo in bodo veseli v
tebi. Naj tisti, ki ljubijo tvojo rešitev duše, nenehno
govorijo: »Naj bo Bog poveličan.« 5 Toda jaz sem
ubog in pomoči potreben. Podvizaj se k meni, oh Bog.
Ti si moja pomoč in moj osvoboditelj; oh Gospod, ne
mudi se.

71 Vate, oh Gospod, polagam svoje trdno upanje.
Naj ne bom nikoli postavljen v zadrego. 2
Osvobodi me v svoji pravičnosti in mi povzroči, da
pobegnem. Nagni k meni svoje uho in me reši. 3
Bodi moje močno prebivališče, kamor se bom lahko
nenehno zatekal. Dal si zapoved, da me rešiš, kajti ti
si moja skala in moja trdnjava. 4 Osvobodi me, oh moj
Bog, iz roke zlobnega, iz roke nepravičnega in krutega
človeka. 5 Kajti ti si moje upanje, oh Gospod Bog, ti
si moje trdno zaupanje od moje mladosti. 6 S teboj
sem bil podpiran od maternice. Ti si tisti, ki me je vzel
iz notranjosti moje matere. O tebi bo nenehno moja
hvala. 7 Mnogim sem kakor čudež, toda ti si moje
močno zatočišče. 8 Naj bodo moja usta napolnjena s
tvojo hvalo in s tvojo častjo ves dan. 9 Ne zavrzi me v
času visoke starosti, ne zapusti me, ko oslabi moja
moč. 10 Kajti moji sovražniki govorijo zoper mene in
tisti, ki prežijo na mojo dušo, se skupaj posvetujejo,
11 rekoč: »Bog ga je zapustil. Preganjajte in zgrabite
ga, kajti nikogar ni, da ga osvobodi.« 12 Oh Bog, ne
bodi daleč od mene. O moj Bog, podvizaj se zaradi
moje pomoči. 13 Naj bodo zbegani in uničeni tisti,
ki so nasprotniki moji duši; naj bodo pokriti z grajo
in nečastjo tisti, ki iščejo mojo bolečino. 14 Toda jaz
bom nenehno upal in še bolj in bolj te bom hvalil. 15
Moja usta bodo naznanjala tvojo pravičnost in tvojo
rešitev duše ves dan, kajti ne poznam njihovih števil.
16 Šel bom v moči Gospoda Boga. Omenjal bom tvojo
pravičnost, namreč samo tvojo. 17 Oh Bog, učil si me
od moje mladosti in doslej sem oznanjal tvoja čudovita
dela. 18 Tudi sedaj, ko sem star in sivolas, oh Bog,
me ne zapusti, dokler ne pokažem tvoje moči temu
rodu in tvojo oblast vsakemu, ki bo prišel. 19 Tudi
tvoja pravičnost, oh Bog, je zelo visoka, ki si storil
velike stvari. Oh Bog, kdo ti je podoben! 20 Ti, ki si mi
pokazal velike in boleče stiske, me boš ponovno oživil
in ponovno privedel gor iz globin zemlje. 21 Povečal
boš mojo veličino in me tolažil na vsaki strani. 22 Prav
tako te bom hvalil s plunko, celó tvojo resnico, oh moj
Bog. Tebi bom prepeval s harfo, oh ti, Sveti Izraelov. 23
Moje ustnice se bodo silno veselile, kadar ti prepevam
in moja duša, ki si jo odkupil. 24 Tudi moj jezik bo ves
dan govoril o tvoji pravičnosti, kajti zbegani so, ker so
privedeni v sramoto [tisti], ki iščejo mojo bolečino.

72 Daj kralju svoje sodbe, oh Bog in svojo pravičnost
kraljevemu sinu. 2 Tvoje ljudstvo bo sodil s
pravičnostjo in tvoje uboge s sodbo. 3 Gore bodo
ljudstvu prinesle mir in majhni hribi po pravičnosti. 4
Sodil bo uboge izmed ljudstva, rešil bo otroke pomoči
potrebnih, zatiralca pa bo razbil na koščke. 5 Bali
se te bodo, dokler ostajata sonce in luna, skozi vse
rodove. 6 Prišel bo dol kakor dež na pokošeno travo,
kakor nalivi, ki namakajo zemljo. 7 V njegovih dneh bo
pravični cvetel in obilje miru tako dolgo, kot ostaja luna.
8 Imel bo tudi gospostvo od morja do morja in od reke
do koncev zemlje. 9 Tisti, ki prebivajo v divjini, se bodo
poklonili pred njim, njegovi sovražniki pa bodo lizali
prah. 10 Kralji iz Taršíša in z otokov bodo prinašali
darila. Kralji iz Sabe in Sebe bodo ponujali darove. 11
Da, vsi kralji bodo padli dol pred njim. Služili mu bodo
vsi narodi. 12 Kajti osvobodil bo pomoči potrebnega, ko
vpije; tudi ubogega in tistega, ki nima pomočnika. 13
Prizanesel bo ubogemu in pomoči potrebnemu in rešil
duše pomoči potrebnih. 14 Njihove duše bo odkupil
pred prevaro in nasiljem, in njihova kri bo dragocena v
njegovem pogledu. 15 Živel bo in njemu bo dano od
zlata iz Sabe. Zanj bo narejena tudi nenehna molitev
in dnevno bo hvaljen. 16 Prgišče žita bo na zemlji do
vrhov gorá. Njen sad se bo tresel kakor Libanon in
tisti iz mesta bodo cveteli kakor zemeljska trava. 17
Njegovo ime bo ostalo na veke. Njegovo ime se bo
razširjalo, dokler [bo] sonce in ljudje bodo blagoslovljeni
v njem. Vsi narodi ga bodo imenovali blagoslovljen. 18
Blagoslovljen bodi Gospod Bog, Izraelov Bog, ki edini
dela čudovite stvari. 19 Blagoslovljeno bodi njegovo
veličastno ime na veke in vsa zemlja naj bo napolnjena
z njegovo slavo. Amen in Amen. 20 Molitve Davida,
Jesejevega sina, so končane.

73 Resnično, Bog je dober do Izraela, torej tistim,
ki so čistega srca. 2 Toda kar se mene tiče, so
moja stopala skoraj odšla, moji koraki so malodane
spodrsnili. 3 Kajti bil sem nevoščljiv nad nespametnimi,

ko sem videl uspevanje zlobnih. 4 Kajti v njihovi smrti
ni vezi, vendar je njihova moč trdna. 5 Niso v stiski,
kakor drugi ljudje niti niso trpinčeni kakor drugi ljudje.
6 Zato jih ošabnost obdaja naokoli kakor veriga, nasilje
jih pokriva kakor obleka. 7 Njihove oči izstopajo z
mastnostjo. Imajo več, kot si lahko želi srce. 8 Izprijeni
so in glede zatiranja govorijo zlobno, govorijo vzvišeno.
9 Svoja usta postavljajo zoper nebesa in njihov jezik
hodi po zemlji. 10 Zato se njegovo ljudstvo vrača
sèm in iztisnjene so jim polne čaše vode. 11 Pravijo:
»Kako Bog ve? In ali je znanje v Najvišjem?« 12 Glej,
to so brezbožni, ki uspevajo v svetu, povečujejo se
v bogastvih. 13 Resnično sem zaman očistil svoje
srce in svoje roke umil v nedolžnosti. 14 Kajti ves
dan sem bil trpinčen in kaznovan vsako jutro. 15 Če
rečem: »Govoril bom na ta način, « glej, bi se pregrešil
zoper rod tvojih otrok. 16 Ko sem premišljeval, da to
spoznam, je bilo zame preveč boleče, 17 dokler nisem
odšel v Božje svetišče, potem sem razumel njihov
konec. 18 Zagotovo si jih postavil na spolzke kraje,
podiraš jih v uničenje. 19 Kako so v hipu privedeni v
opustošenje! Popolnoma so použiti s strahotami. 20
Kakor sanje, ko se nekdo zbudi; tako boš, oh Gospod,
ko se zbudiš, preziral njihovo podobo. 21 Tako je bilo
moje srce užaloščeno in v svoji notranjosti sem bil
zboden. 22 Tako nespameten sem bil in neveden. Pred
teboj sem bil kakor žival. 23 Kljub temu sem nenehno
s teboj. Prijel si me za mojo desnico. 24 Usmerjal me
boš s svojim nasvetom in potem me sprejmi v slavo.
25 Koga imam v nebesih razen tebe? In nikogar ni
na zemlji, ki si ga želim poleg tebe. 26 Moje meso
in moje srce odpovedujeta, toda Bog je moč mojega
srca in moj delež na veke. 27 Kajti glej, tisti, ki so
daleč od tebe, se bodo pogubili. Uničil si vse tiste, ki z
vlačuganjem gredo od tebe. 28 Toda zame je dobro,
da se približam Bogu. Svoje trdno upanje sem položil v
Gospoda Boga, da bom lahko oznanjal vsa tvoja dela.

74 Oh Bog, zakaj nas zavračaš za vedno? Zakaj
se tvoja jeza kadi proti ovcam tvoje paše? 2
Spomni se svoje skupnosti, ki si jo odkupil od davnine,
palico svoje dediščine, ki si jo odkupil, to goro Sion,
kjer prebivaš. 3 Dvigni svoja stopala k neprestanim
opustošenjem, celó vsemu kar je sovražnik zlobnega
storil v svetišču. 4 Tvoji sovražniki rjovijo v sredi tvojih
skupnosti, svoje zastave so postavili za znamenja. 5
Človek je bil slaven, če je nad debela drevesa dvigoval
sekire. 6 Toda sedaj so s sekirami in kladivi takoj
zlomili rezljano delo le-tega. 7 Ogenj so vrgli v tvoje
svetišče, s podrtjem do tal so omadeževali bivališče
tvojega imena. 8 V svojih srcih so rekli: »Skupaj jih
uničimo.« V deželi so požgali vse Božje sinagoge. 9
Ne vidimo svojih znamenj. Nobenega preroka ni več
niti tukaj med nami ni nobenega, ki ve doklej. 10 Oh
Bog, doklej bo nasprotnik grajal? Mar bo sovražnik
na veke preklinjal tvoje ime? 11 Zakaj umikaš svojo
roko, celó svojo desnico? Iztrgaj jo iz svojega naročja.
12 Kajti Bog je moj Kralj od davnine, ki dela rešitev
duš v sredi zemlje. 13 S svojo močjo si razdelil morje.
Razbijaš glave zmajem v vodah. 14 Razbijaš glave
leviatána na koščke in ga daješ, da postane hrana
ljudstvu, ki prebiva v divjini. 15 Združil si studenec in
morje, osušuješ mogočne reke. 16 Dan je tvoj, tudi noč
je tvoja, pripravil si svetlobo in sonce. 17 Določil si vse
meje zemlje. Naredil si poletje in zimo. 18 Spomni se,
da je sovražnik grajal, oh Gospod in da je nespametno
ljudstvo izrekalo bogokletje proti tvojemu imenu. 19 Oh
ne izročaj duše svoje grlice množici zlobnih. Ne pozabi
skupnosti svojih ubogih na veke. 20 Ozri se k zavezi,
kajti temni kraji zemlje so polni prebivališč krutosti. 21
Oh naj se zatirani ne vrne osramočen. Naj ubog in
pomoči potreben hvalita tvoje ime. 22 Vstani, oh Bog,
zagovarjaj svojo lastno pravdo. Spomni se, kako te
nespameten človek dnevno graja. 23 Ne pozabi glasu
svojih sovražnikov. Hrup teh, ki vstajajo zoper tebe, se
nenehno povečuje.

75 Tebi, oh Bog, dajemo zahvaljevanje, tebi dajemo
zahvaljevanje, kajti tvoja čudovita dela oznanjajo,
da je tvoje ime blizu. 2 Ko bom sprejel skupnost,
bom sodil iskreno. 3 Zemlja in vsi njeni prebivalci
se raztapljajo, jaz podpiram njene stebre. (Sela) 4
Bedakom sem rekel: »Ne ravnajte nespametno« in
zlobnim: »Ne dvigajte roga. 5 Svojega roga ne dvigajte
visoko gor. Ne govorite s trdim vratom.« 6 Kajti
povišanje ne prihaja niti od vzhoda niti od zahoda niti
od juga. 7 Toda Bog je sodnik, odstavlja enega in
postavlja drugega. 8 Kajti v Gospodovi roki je čaša in
vino je rdeče, polno mešanice; in izliva iz istega, toda
te droži bodo vsi zlobneži zemlje izželi in jih popili. 9
Toda jaz bom razglašal na veke, prepeval bom hvalnice
Jakobovemu Bogu. 10 Tudi vse rogove zlobnih bom
odrezal; toda rogovi pravičnih bodo povišani.

76 V Judu je Bog poznan. Njegovo ime v Izraelu
je veliko. 2 Tudi v Salemu je njegovo šotorsko
svetišče in njegovo bivališče na Sionu. 3 Tam je
prelomil puščice loka, ščit, meč in bitko. (Sela) 4
Ti si veličastnejši in odličnejši kakor gore plena. 5
Arogantni so oplenjeni, spali so svoje spanje. Nihče
izmed mogočnih mož ni našel svojih rok. 6 Ob tvojem
oštevanju, Bog Jakobov, sta tako bojni voz, kakor konj
vržena v smrtno spanje. 7 Ti, celó tebe se je bati in
kdo lahko stoji v tvojem pogledu, kadar si jezen? 8
Povzročil si, da se z neba sliši sodba; zemlja se je

zbala in postala tiha, 9 ko je k sodbi vstal Bog, da reši
vse krotke na zemlji. (Sela) 10 Zagotovo te bo hvalil
človeški bes. Ostanek besa boš ti obrzdal. 11 Zaobljubi
se in plačaj Gospodu, svojemu Bogu. Naj vsi tisti, ki
so okoli njega, prinesejo darila tistemu, ki bi se ga
morali bati. 12 Odrezal bo duha princev. Strašen je do
zemeljskih kraljev.

77 S svojim glasom sem klical k Bogu, celó s svojim
glasom k Bogu in mi je prisluhnil. 2 Na dan svoje
stiske sem iskal Gospoda. Moja vnetja so se gnojila
ponoči in niso odnehala. Moja duša je odklanjala,
da bi bila potolažena. 3 Spomnil sem se Boga in
bil vznemirjen. Pritoževal sem se in moj duh je bil
nadvladan. (Sela) 4 Moje oči držiš budne. Tako sem
vznemirjen, da ne morem govoriti. 5 Preudarjal sem [o]
dneh iz davnine, letih starodavnih časov. 6 Spominjam
se svoje pesmi ponoči. Posvetujem se s svojim lastnim
srcem in moj duh je storil marljivo preiskavo. 7 ›Ali bo
Gospod za vedno zavračal ali ne bo več naklonjen? 8
Je njegovo usmiljenje popolnoma odšlo za vedno?
Ali njegova obljuba odpove na vékomaj? 9 Je Bog
pozabil biti milostljiv? Ali je v jezi zaprl svoja nežna
usmiljenja?‹ (Sela) 10 Rekel sem: »To je moja šibkost,
toda spominjal se bom let desnice Najvišjega.« 11
Spominjal se bom Gospodovih del. Zagotovo se bom
spominjal tvojih čudežev od davnine. 12 Premišljeval
bom tudi o vsem tvojem delu in govoril o tvojih dejanjih.
13 Tvoja pot, oh Bog, je v svetišču. Kdo je tako velik
Bog kakor naš Bog? 14 Ti si Bog, ki dela čudeže. Med
ljudstvom si oznanil svojo moč. 15 S svojim laktom si
odkupil svoje ljudstvo, Jakobove in Jožefove sinove.
(Sela) 16 Vode so te videle, oh Bog, vode so te videle,
bile so prestrašene. Tudi globine so bile vznemirjene.
17 Oblaki so izlivali vodo, nebo je pošiljalo zvok, tudi
tvoje puščice so šle daleč. 18 Zvok tvojega groma je
bil na nebu, bliski so razsvetljevali zemeljski [krog],
zemlja je trepetala in se tresla. 19 Tvoja pot je na morju
in tvoja steza v velikih vodah in tvoje stopinje niso
znane. 20 Svoje ljudstvo vodiš kakor trop z Mojzesovo
in Aronovo roko.

78 Pazljivo prisluhni, oh moje ljudstvo, k moji postavi,
nagni svoja ušesa k besedam iz mojih ust. 2
Svoja usta bom odprl v prispodobi, izrekel bom temne
govore od davnine, 3 ki smo jih slišali in poznali
in so nam jih naši očetje povedali. 4 Ne bomo jih
skrili pred njihovimi otroki, prikazujoč prihajajočemu
rodu Gospodove hvalnice in njegovo moč ter njegova
čudovita dela, ki jih je storil. 5 Kajti osnoval je pričevanje
v Jakobu in določil postavo v Izraelu, ki jo je zapovedal
našim očetom, da bi jo lahko naredili znano svojim
otrokom, 6 da bi jih prihajajoči rod lahko spoznal,
celó otroci, ki naj bi bili rojeni, ki naj bi vstali in jih
oznanili svojim otrokom, 7 da bi svoje upanje lahko
usmerili v Boga in ne bi pozabili Božjih del, temveč bi
se držali njegovih zapovedi 8 in bi ne bili kakor njihovi
očetje, trmoglav in uporen rod, rod, ki svojega srca ni
pravilno postavil in čigar duh z Bogom ni bil neomajen.
9 Efrájimovi otroci, ki so bili oboroženi in nosili loke, so
se na dan bitke obrnili nazaj. 10 Niso ohranjali Božje
zaveze in odklanjali so se ravnati po njegovi postavi 11
in pozabili so njegova dela in njegove čudeže, ki jim jih
je pokazal. 12 Čudovite stvari je storil v očeh njihovih
očetov v egiptovski deželi, na polju Coana. 13 Razdelil
je morje, jih pripravil, da so prešli skozenj in storil je,
da so vode stale kakor kup. 14 Tudi podnevi jih je vodil
z oblakom in vso noč z ognjeno svetlobo. 15 Razklal je
skale v divjini in jim dal piti kakor iz velikih globin. 16
Tudi vodne tokove je privedel iz skale in storil, da so
vode tekle kakor reke. 17 V divjini pa so še bolj grešili
zoper njega z izzivanjem Najvišjega. 18 V svojem srcu
so skušali Boga z zahtevanjem jedi za svoje poželenje.
19 Da, govorili so zoper Boga; rekli so: »Ali Bog lahko
oskrbi mizo v divjini?« 20 Glej, udaril je skalo, da so
pridrle vode in vodotoki so preplavili, ali lahko da tudi
kruh? Ali za svoje ljudstvo lahko priskrbi meso? 21
Torej Gospod je to slišal in je bil ogorčen, tako je bil
zoper Jakoba vžgan ogenj in tudi jeza je prišla zoper
Izrael, 22 ker niso verovali v Boga in niso zaupali v
njegovo rešitev duš, 23 čeprav je zapovedal oblakom
od zgoraj in odprl vrata nebes 24 in je nanje deževal
mano za jed ter jim dajal od nebeškega žita. 25 Človek
je jedel hrano angelov. Poslal jim je mesa do sitosti.
26 Vzhodniku je velel, da zapiha na nebu in s svojo
močjo je privedel južni veter. 27 Prav tako je nanje
deževal meso kakor prah in operjeno perjad podobno
kakor morski pesek. 28 Dopustil jim je pasti v sredo
njihovega tabora, okoli njihovih prebivališč. 29 Tako
so jedli in bili popolnoma nasičeni, kajti izročil jim je
njihovo lastno željo; 30 niso bili odvrnjeni od svoje
želje. Vendar ko je bila njihova jed še v njihovih ustih,
31 je nadnje prišel Božji bes in pokončal najdebelejše
izmed njih in z udarcem zrušil izbrane Izraelove ljudi.
32 Kajti vsi ti so še vedno grešili in niso verovali zaradi
njegovih čudovitih del. 33 Zato je njihove dneve použil
v ničevosti in njihova leta v muki. 34 Ko jih je ubijal,
potem so ga iskali in vrnili so se ter zgodaj poizvedovali
za Bogom. 35 Spomnili so se, da je bil Bog njihova
skala in vzvišeni Bog njihov odkupitelj. 36 Kljub temu
so se mu prilizovali s svojimi usti in mu lagali s svojimi
jeziki. 37 Kajti njihovo srce ni bilo popolnoma z njim
niti niso bili neomajni v njegovi zavezi. 38 Toda on,
ki je poln sočutja, je odpustil njihovo krivičnost in jih
ni uničil. Da, svojo jezo je pogosto obrnil proč in ni

razvnel vsega svojega besa. 39 Kajti spomnil se je,
da so bili samo meso, veter, ki premine in ne prihaja
ponovno. 40 Kako pogosto so ga dražili v divjini in ga
žalostili v puščavi! 41 Da, obrnili so se nazaj in skušali
Boga in omejevali Svetega Izraelovega. 42 Niso se
spomnili njegove roke niti dneva, ko jih je osvobodil
pred sovražnikom. 43 Kako je v Egiptu izvršil svoja
znamenja in svoje čudeže na polju Coana 44 in njihove
reke spremenil v kri in njihove potoke, da niso mogli
piti. 45 Mednje je poslal številne vrste muh, ki so jih
požirale in žabe, ki so jih uničevale. 46 Tudi njihov
prirastek je dal gosenici in njihov trud leteči kobilici.
47 Njihove trte je uničil s točo in njihove egiptovske
smokve z zmrzaljo. 48 Tudi njihovo živino je predal
toči in njihove trope vročim strelam. 49 S pošiljanjem
zlih angelov mednje je nanje vrgel okrutnost svoje
jeze, bes, ogorčenost in stisko. 50 Pripravil je pot svoji
jezi, njihovi duši ni prizanesel pred smrtjo, temveč je
njihovo življenje odstopil kužni bolezni 51 in udaril
vsakega prvorojenca v Egiptu, njihovo glavno moč v
Hamovih šotorih. 52 Toda svojemu lastnemu ljudstvu
je storil, da gredo naprej kakor ovce in po divjini jih je
usmerjal kakor trop. 53 Vodil jih je varno, tako da se
niso bali, toda njihove sovražnike je preplavilo morje.
54 Privedel jih je do meje svojega svetišča, celo k
tej gori, ki jo je pridobila njegova desnica. 55 Pred
njimi je spodil tudi pogane in jim z mejno črto razdelil
dediščino in Izraelovim rodovom storil, da prebivajo
v svojih šotorih. 56 Kljub temu so skušali in dražili
najvišjega Boga in se niso držali njegovih pričevanj, 57
temveč so se obrnili nazaj in postopali nezvesto kakor
njihovi očetje. Obrnjeni so bili na stran kakor varljiv
lok. 58 Kajti s svojimi visokimi mesti so ga dražili do
jeze in s svojimi rezanimi podobami so ga pripravili do
ljubosumnosti. 59 Ko je Bog to slišal, je bil ogorčen in
silno preziral Izraela, 60 tako da je zapustil bivališče v
Šilu, šotorsko svetišče, ki ga je postavil med ljudmi
61 in svojo moč izročil v ujetništvo in svojo slavo v
sovražnikovo roko. 62 Svoje ljudstvo je izročil meču
in ogorčen je bil nad svojo dediščino. 63 Ogenj je
použil njihove mladeniče in njihove mladenke niso bile
omožene. 64 Njihovi duhovniki so padli pod mečem in
njihove vdove niso pripravile objokovanja. 65 Potem se
je Gospod prebudil kakor iz spanja in kakor mogočen
človek, ki vzklika zaradi vina. 66 Svoje sovražnike je
udaril v njihove zadnje dele. Postavil jih je v neprestano
grajo. 67 Poleg tega je odklonil Jožefovo šotorsko
svetišče in ni izbral Efrájimovega rodu, 68 temveč je
izbral Judov rod, goro Sion, ki jo je ljubil. 69 Svoje
svetišče je zgradil kakor visoke palače, kakor zemljo,
ki jo je utrdil na veke. 70 Poleg tega je izbral svojega
služabnika Davida in ga vzel od ovčjih staj. 71 Od
sledenja brejim ovcam z mladiči ga je privedel, da pase
Jakoba, njegovo ljudstvo in Izraela, njegovo dediščino.
72 Tako jih je hranil glede na neokrnjenost svojega srca
in jih usmerjal s spretnostjo svojih rok.

79 Oh Bog, pogani so prišli v tvojo dediščino,
omadeževali so tvoj sveti tempelj, Jeruzalem
so razbili na kupe. 2 Trupla tvojih služabnikov so
izročili, da so hrana perjadi neba, meso tvojih svetih za
zemeljske živali. 3 Njihovo kri so kakor vodo prelivali
naokoli Jeruzalema, in nikogar ni bilo, da jih pokoplje.
4 Postali smo graja našim sosedom, norčevanje in
posmeh tem, ki so okoli nas. 5 Doklej, Gospod? Hočeš
biti jezen na veke? Ali bo tvoja ljubosumnost gorela
kakor ogenj? 6 Svoj bes izlij nad pogane, ki te ne
spoznavajo in nad kraljestva, ki ne kličejo tvojega
imena. 7 Kajti požrli so Jakoba in opustošili njegovo
prebivališče. 8 O ne spominjaj se zoper nas prejšnjih
krivičnosti. Naj nas tvoja nežna usmiljenja naglo vodijo,
kajti mi smo zelo ponižani. 9 Pomagaj nam, oh Bog
rešitve naše duše, zaradi slave svojega imena in
osvobodi nas in naše grehe očisti proč zaradi svojega
imena. 10 Zakaj bi pogani rekli: »Kje je njihov Bog?«
Naj bo z maščevanjem krvi tvojih služabnikov, ki je
prelita, on spoznan med pogani v našem pogledu.
11 Naj pride predte jetnikovo vzdihovanje; glede na
veličino svoje moči ohrani tiste, ki so določeni, da umro
12 in povrni našim sosedom njihovo grajo sedemkratno
v njihovo naročje, s katero so te grajali, oh Gospod. 13
Tako ti bomo mi, tvoje ljudstvo in ovce tvojega pašnika,
dajali zahvalo na veke. Tvojo hvalo bomo naznanjali
vsem rodovom.

80 Pazljivo prisluhni, Pastir Izraela, ti, ki vodiš Jožefa
kakor trop, ti, ki prebivaš med keruboma, zasij. 2
Pred Efrájimom, Benjaminom in Manásejem razvnemi
svojo moč ter pridi in nas reši. 3 Ponovno nas spreobrni,
oh Bog in svojemu obrazu povzroči, da zasije in mi
bomo rešeni. 4 Oh Gospod, Bog nad bojevniki, doklej
boš jezen proti molitvi svojega ljudstva? 5 Hraniš jih s
kruhom solza in jim daješ, da v veliki meri pijejo solze.
6 Delaš nas prepir našim sosedom in naši sovražniki
se smejijo med seboj. 7 Ponovno nas spreobrni, oh
Bog nad bojevniki in svojemu obrazu povzroči, da
zasije in mi bomo rešeni. 8 Iz Egipta si privedel trto,
spodil si pogane in jo zasadil. 9 Pred njo si pripravil
prostor in ji povzročil, da je napravila globoko korenino
in napolnila zemljo. 10 Hribi so bili pokriti z njeno
senco in njene veje so bile podobne čednim cedram.
11 Njene veje je poslala v morje in njene mladike v
reko. 12 Zakaj si ti potem podrl njene ograje, tako da
jo smukajo vsi, ki gredo mimo po poti? 13 Merjasec iz
gozda jo pustoši in poljska žival jo požira. 14 Vrni se,

rotimo te, oh Bog nad bojevniki, poglej dol z neba in
glej in obišči to trto 15 in vinograd, ki ga je zasadila
tvoja desnica in mladiko, ki si jo zaradi sebe naredil
močno. 16 Požgana je z ognjem, posekana je. Oni se
pogubljajo ob graji tvojega obličja. 17 Naj bo tvoja roka
nad človekom tvoje desnice, nad sinom človekovim, ki
si ga storil močnega zase. 18 Tako od tebe ne bomo
odšli nazaj. Oživi nas in mi bomo klicali tvoje ime. 19
Ponovno nas spreobrni, oh Gospod Bog nad bojevniki,
svojemu obrazu povzroči, da zasije in mi bomo rešeni.

81 Glasno prepevajte Bogu, naši môči, naredite
radosten glas Jakobovemu Bogu. 2 Vzemite
psalm in prinesite sèm tamburin, prijetno harfo s
plunko. 3 Trobite na šofar ob mlaju, ob določenem
času na naš slovesni praznični dan. 4 Kajti to je bil
zakon za Izraela in postava Jakobovega Boga. 5 To
je odredil v Jožefu za pričevanje, ko je šel ven skozi
egiptovsko deželo, kjer sem slišal jezik, ki ga nisem
razumel: 6 »Njegovo ramo sem odstranil od bremena,
njegove roke so bile osvobojene pred lonci. 7 Ti kličeš
v stiski in jaz sem te osvobodil, odgovoril sem ti na
skrivnem kraju groma. Jaz sem te preizkusil pri vodah
Meríbe. (Sela) 8 Poslušaj, oh moje ljudstvo, pričeval ti
bom, oh Izrael, če bi mi hotel prisluhniti. 9 V tebi naj ne
bo tujega boga niti ne boš oboževal nobenega tujega
boga. 10 Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te je privedel iz
egiptovske dežele. Široko odpri svoja usta in napolnil
jih bom. 11 Toda moje ljudstvo noče prisluhniti mojemu
glasu in Izrael noče ničesar od mene. 12 Tako sem jih
izročil njihovim lastnim srčnim željam in živeli so po
svojih lastnih nasvetih. 13 Oh, da bi mi moje ljudstvo
prisluhnilo in bi Izrael hodil po mojih poteh! 14 Kmalu bi
podjarmil njihove sovražnike in svojo roko obrnil zoper
njihove nasprotnike. 15 Gospodovi sovražniki bi se
morali podvreči pod njega, pa bi se njihov čas ohranil
na veke. 16 Hranil bi jih tudi z najodličnejšo pšenico in
z medom iz skale bi te nasitil.«

82 Bog stoji v skupnosti mogočnih, sodi med bogovi.
2 »Doklej boste nepravično sodili in sprejemali
zunanjost zlobnih? (Sela) 3 Branite revne in osirotele,
ravnajte pravično prizadetim in pomoči potrebnim. 4
Osvobodite uboge in pomoči potrebne, odstranite jih
iz roke zlobnih.« 5 Ne vedo niti ne bodo razumeli,
hodijo v temi. Vsi temelji zemlje so izven naravnega
reda. 6 Rekel sem: »Vi ste bogovi in vsi izmed vas ste
otroci Najvišjega. 7 Vendar boste umrli kakor ljudje in
padli kakor kdo izmed princev.« 8 Vstani, oh Bog, sodi
zemljo, kajti ti boš podedoval vse narode.

83 Ne bodi tiho, oh Bog. Ne molči in ne bodi molčeč,
oh Bog. 2 Kajti glej, tvoji sovražniki pripravljajo
upor in tisti, ki te sovražijo, so povzdignili glavo. 3
Zoper tvoje ljudstvo so sprejeli prebrisan nasvet in se
posvetovali zoper tvoje skrite. 4 Rekli so: »Pridimo in
odrežimo jih od tega, da so narod, da Izraelovo ime
ne bo več v spominu.« 5 Kajti skupaj so se soglasno
posvetovali, združeni so zoper tebe: 6 Edómova
šotorska svetišča in Izmaelci; Moábovci in Hagárovci;
7 Gebál, Amón in Amálek; Filistejci s prebivalci Tira;
8 pridružen jim je tudi Asúr. Pomagali so Lotovim
sinovom. (Sela) 9 Stôri jim kakor Midjáncem, kakor
Siseráju, kakor Jabínu pri potoku Kišón, 10 ki so
bili pokončani pri En Doru. Postali so kakor gnoj za
zemljo. 11 Naredite njihove plemiče kakor Oréba in
kakor Zeéba. Da, vse njihove prince kot Zebaha in kot
Calmunája, 12 ki so rekli: »Vzemimo si Božje hiše v
posest.« 13 Oh moj Bog, naredi jih kot pleve, kakor
strnišče pred vetrom. 14 Kakor ogenj požiga gozd in
kakor plamen zažiga gore, 15 tako jih preganjaj s svojim
neurjem in s svojim viharjem jih naredi prestrašene. 16
Njihove obraze napolni s sramoto, da bodo lahko iskali
tvoje ime, oh Gospod. 17 Naj bodo zasramovani in
zbegani na veke; da, naj bodo osramočeni in [naj] se
pogubijo, 18 da bodo ljudje lahko vedeli, da si ti, čigar
ime samó je Jahve, najvišji nad vso zemljo.

84 Kako ljubka so tvoja šotorska svetišča, oh
Gospod nad bojevniki! 2 Moja duša hrepeni, da,
celó slabi zaradi Gospodovih dvorov. Moje srce in moje
meso vpijeta za živim Bogom. 3 Da, vrabec najde
dom in lastovka gnezdo zase, kjer lahko položi svoje
mladiče, celó tvoje oltarje, oh Gospod nad bojevniki,
moj Kralj in moj Bog. 4 Blagoslovljeni so tisti, ki
prebivajo v tvoji hiši. Oni te bodo nenehno slavili.
(Sela) 5 Blagoslovljen je človek, čigar moč je v tebi, v
čigar srcu so njihove poti. 6 Kateri hodijo skozi dolino
Baka jo oblikujejo [v] studenec; tudi dež napolnjuje
tolmune. 7 Hodijo iz moči v moč, vsak izmed njih se
na Sionu prikaže pred Bogom. 8 Oh Gospod Bog
nad bojevniki, usliši mojo molitev, pazljivo prisluhni,
oh Bog Jakobov. (Sela) 9 Glej, oh Bog, naš ščit in
poglej na obraz svojega maziljenca. 10 Kajti en dan v
tvojih dvorih je boljši kakor tisoč. Raje bi bil vratar v hiši
svojega Boga, kakor da bi prebival v šotorih zlobnosti.
11 Kajti Gospod Bog je sonce in ščit. Gospod bo dal
milost in slavo. Nobene dobre stvari ne bo zadržal pred
tistimi, ki hodijo iskreno. 12 Oh Gospod nad bojevniki,
blagoslovljen je mož, ki zaupa vate.

85 Gospod, naklonjen si bil svoji deželi, nazaj
si privedel Jakobovo ujetništvo. 2 Odpustil si
krivičnost svojega ljudstva, pokril si vse njihove grehe.
(Sela) 3 Odstranil si ves svoj bes. Sebe si odvrnil od
okrutnosti svoje jeze. 4 Spreobrni nas, oh Bog rešitve

naše duše in svoji jezi do nas povzroči, da preneha.
5 Hočeš biti večno jezen na nas? Hočeš svojo jezo
raztegniti na vse rodove? 6 Ali nas ne boš ponovno
oživil, da se tvoje ljudstvo lahko veseli v tebi? 7 Pokaži
nam svoje usmiljenje, oh Gospod in zagotovi nam svojo
rešitev duše. 8 Slišal bom kaj bo Bog, Gospod, govoril,
kajti svojemu ljudstvu in svojim svetim bo govoril mir,
toda oni naj se ne obrnejo ponovno k neumnosti. 9
Zagotovo je njegova rešitev duš blizu tistim, ki se ga
bojijo, da bo v naši deželi lahko prebivala slava. 10
Usmiljenje in resnica sta se skupaj srečala, pravičnost
in mir sta poljubila drug drugega. 11 Resnica bo izvirala
iz zemlje in pravičnost bo gledala dol z neba. 12 Da,
Gospod bo dal to, kar je dobro in naša dežela bo
obrodila svoj donos. 13 Pravičnost bo hodila pred njim
in nas postavila na pot njegovih korakov.

86 Nagni svoje uho, oh Gospod, prisluhni mi, ker
sem ubog in pomoči potreben. 2 Varuj mojo dušo,
ker sem svet. Oh ti moj Bog, reši svojega služabnika,
ki zaupa vate. 3 Bodi mi usmiljen, oh Gospod, kajti
vsak dan kličem k tebi. 4 Razveseli dušo svojega
služabnika, kajti k tebi, oh Gospod, dvigujem svojo
dušo. 5 Kajti ti, Gospod, si dober in pripravljen odpustiti
in obilen v usmiljenju k vsem tem, ki kličejo k tebi. 6
Pazljivo prisluhni, oh Gospod, moji molitvi in pazi na
glas mojih ponižnih prošenj. 7 Na dan svoje stiske bom
klical k tebi, kajti ti mi boš odgovoril. 8 Med bogovi ni
nikogar podobnega tebi, oh Gospod; niti ni nobenih
del, podobnih tvojim delom. 9 Vsi narodi, ki si jih
naredil, bodo prišli in oboževali pred teboj, oh Gospod
in proslavili bodo tvoje ime. 10 Kajti ti si velik in delaš
čudovite stvari. Samo ti si Bog. 11 Úči me svojo pot,
oh Gospod, hodil bom v tvoji resnici; zedini moje srce,
da se bo balo tvojega imena. 12 Hvalil te bom, oh
Gospod, moj Bog, z vsem svojim srcem in tvoje ime
bom proslavljal na vékomaj. 13 Kajti veliko je tvoje
usmiljenje do mene in mojo dušo si osvobodil pred
najglobljim peklom. **(Sheol h7585)** 14 Oh Bog, ponosni
so vstali zoper mene in zbori nasilnih ljudi so stregli po
moji duši, niso pa tebe postavili pred sebe. 15 Toda ti,
oh Gospod, si Bog, poln sočutja in milostljiv, potrpežljiv
in obilen v milosti in resnici. 16 Oh obrni se k meni in
se me usmili, daj svojo moč svojemu služabniku in
reši sina svoje pomočnice. 17 Pokaži mi znamenje za
dobro, da bodo tisti, ki me sovražijo, lahko to videli in
bili osramočeni, ker si mi ti, Gospod, pomagal in me
tolažil.

87 Njegov temelj je na svetih gorah. 2 Gospod bolj
ljubi sionska velika vrata kakor vsa Jakobova
prebivališča. 3 Veličastne stvari se govorijo o tebi,
oh Božje mesto. (Sela) 4 Tistim, ki me poznajo, bom
omenjal Rahab in Babilon; glej Filisteja in Tir z Etiopijo;
ta človek je bil rojen tam. 5 In o Sionu bo rečeno: »Ta
in ta človek je bil rojen v njem in sam najvišji ga bo
utrdil.« 6 Ko vpisuje ljudstvo, bo Gospod štel, da je bil
ta človek rojen tam. (Sela) 7 Prav tako bodo tam tako
pevci kakor igralci na glasbila. Vsi moji izviri so v tebi.

88 Oh Gospod Bog, rešitev moje duše, pred teboj
sem klical dan in noč. 2 Naj moja molitev pride
predte, svoje uho nagni k mojemu klicu, 3 kajti moja
duša je polna stisk in moje življenje se bliža grobu.
(Sheol h7585) 4 Prištet sem s tistimi, ki gredo dol v jamo.
Sem kakor človek, ki nima moči. 5 Svoboden med
mrtvimi, kakor umorjeni, ki ležijo v grobu, ki se jih ne
spominjaš več in so iztrebljeni iz tvoje roke. 6 Položil si
me v najglobljo jamo, v temo, v globine. 7 Tvoj bes
trdno leži na meni in prizadel si me z vsemi svojimi
valovi. (Sela) 8 Mojega znanca si postavil daleč od
mene, njim si me naredil [za] ogabnost; zaprt sem in
ne morem priti ven. 9 Moje oko žaluje zaradi stiske;
Gospod, vsak dan sem klical k tebi, svoje roke sem
iztegoval k tebi. 10 Hočeš mrtvim pokazati čudeže?
Mar bodo mrtvi vstali in te hvalili? (Sela) 11 Bo tvoja
ljubeča skrbnost oznanjena v grobu? Ali tvoja zvestoba
v propadu? 12 Bodo tvoji čudeži spoznani v temi? In
tvoja pravičnost v deželi pozabljivosti? 13 Toda jaz sem
klical k tebi, oh Gospod in zjutraj te bo moja molitev
prestregla. 14 Gospod, zakaj zavračaš mojo dušo?
Zakaj skrivaš svoj obraz pred menoj? 15 Prizadet sem
in od svoje mladosti pripravljen umreti; medtem ko
trpim tvoje strahote, sem raztresen. 16 Tvoj kruti bes
gre prek mene, tvoje strahote so me uničile. 17 Vsak
dan so prišli okoli mene kakor voda, skupaj so me
obkrožali. 18 Ljubega in prijatelja si postavil daleč od
mene in mojega znanca v temo.

89 O Gospodovih milostih bom prepeval na veke,
s svojimi usti bom vsem rodovom razglašal tvojo
zvestobo. 2 Kajti rekel sem: »Usmiljenje bo zgrajeno
na veke, svojo zvestobo boš utrdil v samih nebesih.«
3 S svojim izbranim sem sklenil zavezo, prisegel sem
Davidu, svojemu služabniku: 4 »Tvoje seme bom utrdil
na veke in tvoj prestol zgradil za vse rodove.« (Sela) 5
Nebesa bodo hvalila tvoje čudeže, oh Gospod, tudi
tvojo zvestobo v skupnosti svetih. 6 Kajti kdo na nebu
bi bil lahko primerjan z Gospodom? Kdo izmed sinov
mogočnega bi bil lahko podoben Gospodu? 7 Boga se
je silno bati v zboru svetih in spoštujejo ga vsi tisti,
ki so okoli njega. 8 Oh Gospod Bog nad bojevniki,
kdo je močan Gospod, podoben tebi ali tvoji zvestobi
naokoli tebe? 9 Ti vladaš besnenju morja; ko njegovi
valovi vstanejo, jih ti umirjaš. 10 Zlomil si Rahaba
na koščke, kakor nekoga, ki je umorjen, s svojim

močnim laktom si razkropil svoje sovražnike. 11 Nebo
je tvoje, tudi zemlja je tvoja; kar se tiče zemeljskega
[kroga] in njegove polnosti, si jih ti utemeljil. 12 Sever
in jug, ti si ju ustvaril; Tabor in Hermon se bosta
veselila v tvojem imenu. 13 Ti imaš mogočen laket,
močna je tvoja roka in visoka je tvoja desnica. 14
Pravičnost in sodba sta prebivališče tvojega prestola,
usmiljenje in resnica bosta šla pred tvojim obličjem.
15 Blagoslovljeno je ljudstvo, ki pozna radosten zvok.
Hodili bodo, oh Gospod, v svetlobi tvojega obličja.
16 V tvojem imenu se bodo veselili ves dan in v tvoji
pravičnosti bodo povišani. 17 Kajti ti si slava njihove
moči in v tvoji naklonjenosti bo naš rog povišan. 18 Kajti
Gospod je naša obramba in Sveti Izraelov je naš kralj.
19 Potem svojemu svetemu spregovoriš v videnju in
rečeš: »Položil sem pomoč na nekoga, ki je mogočen,
povišal sem enega izbranega izmed ljudstva. 20 Našel
sem Davida, svojega služabnika; s svojim svetim oljem
sem ga mazilil. 21 Z njim bo moja roka utrjena; tudi moj
laket ga bo krepil. 22 Sovražnik se ne bo maščeval nad
njim niti ga sin zlobnosti [ne bo] prizadel. 23 Njegove
sovražnike bom premagal pred njegovim obrazom in
nadlegoval tiste, ki ga sovražijo. 24 Toda z njim bosta
moja zvestoba in moje usmiljenje in v mojem imenu bo
povišan njegov rog. 25 Njegovo roko bom postavil tudi
na morje in njegovo desnico na reke. 26 Klical bo k
meni: ›Ti si moj oče, moj Bog in skala rešitve moje
duše.‹ 27 Prav tako mu bom dal svojega prvorojenca,
višje kakor kralje zemlje. 28 Svoje usmiljenje bom
zanj ohranil na vékomaj in moja zaveza bo trdno
stala z njim. 29 Tudi njegovemu semenu bom storil,
da ostane na veke in njegov prestol kakor nebeški
dnevi. 30 Če njegovi otroci zapustijo mojo postavo
in ne hodijo po mojih sodbah, 31 če prelomijo moje
zakone in se ne držijo mojih zapovedi, 32 potem bom
s palico obiskal njihov prestopek in njihovo krivičnost
z bičanjem. 33 Vendar pa svoje ljubeče skrbnosti ne
bom popolnoma odvzel od njega niti svoji zvestobi
[ne bom] pustil, da se izneveri. 34 Svoje zaveze ne
bom prelomil niti predrugačil stvari, ki je odšla iz mojih
ustnic. 35 Enkrat sem prisegel pri svoji svetosti, da
Davidu ne bom lagal. 36 Njegovo seme bo ostalo na
veke in njegov prestol kakor sonce pred menoj. 37
Kakor luna bo utrjen na veke in kakor zvesta priča na
nebu.« (Sela) 38 Toda ti si zavrgel in prezrl, ogorčen
si bil s svojim maziljencem. 39 Razveljavil si zavezo
svojega služabnika. Njegovo krono si oskrunil in jo
vrgel na tla. 40 Porušil si vse njegove ograje; njegova
oporišča si privedel do propada. 41 Vsi mimoidoči ga
plenijo. Graja je svojim sosedom. 42 Dvignil si desnico
njegovih nasprotnikov; vsem njegovim sovražnikom si
storil, da se veselijo. 43 Obrnil si tudi ostrino njegovega
meča in ga nisi naredil, da se zoperstavi v bitki. 44
Njegovi slavi si storil, da preneha in njegov prestol si
vrgel na tla. 45 Dneve njegove mladosti si skrajšal.
Pokril si ga s sramoto. (Sela) 46 Doklej, Gospod? Se
hočeš skrivati na veke? Bo tvoj bes gorel kakor ogenj?
47 Spomni se, kako kratek je moj čas. Zakaj si vse
ljudi naredil zaman? 48 Kateri človek je, kdor živi in
ne bo videl smrti? Ali bo svojo dušo osvobodil pred
roko groba? (Sela) **(Sheol h7585)** 49 Gospod, kje so
tvoje prejšnje ljubeče skrbnosti, katere v svoji resnici
prisegaš Davidu? 50 Spomni se, Gospod, graje svojih
služabnikov; kako v svojih prsih nosim grajo vseh
mogočnih ljudi, 51 s čimer so grajali tvoji sovražniki, oh
Gospod, s čimer so grajali stopinje tvojega maziljenca.
52 Blagoslovljen bodi Gospod na vékomaj. Amen in
Amen.

90 Gospod, ti si bil naše bivališče za vse rodove. 2
Preden so bile rojene gore, oziroma kadarkoli si
oblikoval zemljo in zemeljski [krog], celo od večnosti
do večnosti, si ti Bog. 3 Človeka obračaš k uničenju in
praviš: »Vrnite se, vi človeški otroci.« 4 Kajti tisoč let
v tvojem pogledu je samo kakor včerajšnji dan, ki je
minil in kakor straža v noči. 5 Odnašaš jih proč kakor s
poplavo; oni so kakor spanec. Zjutraj so podobni travi,
ki raste. 6 Zjutraj cveti in raste, zvečer je odrezana in
ovene. 7 Kajti použiti smo s tvojo jezo in s tvojim besom
smo zbegani. 8 Predse si postavil naše krivičnosti,
naše skrite grehe v svetlobo svojega obličja. 9 Kajti
vsi naši dnevi so minili v tvojem besu. Svoja leta smo
preživeli kakor zgodbo, ki je povedana. 10 Dni naših
let je sedemdeset let in če jih je zaradi razloga moči
osemdeset let, je vendarle njihova moč trud in bridkost,
kajti to je kmalu odrezano in mi odletimo. 11 Kdo pozna
moč tvoje jeze? Celó glede na tvoj strah, tak je tvoj bes.
12 Zaradi tega nas uči šteti naše dneve, da bomo svoja
srca lahko posvetili modrosti. 13 Vrni se, oh Gospod,
doklej? To naj te pokesa glede tvojih služabnikov. 14
Oh zgodaj nas nasiti s svojim usmiljenjem, da se bomo
lahko veselili in bomo veseli vse naše dni. 15 Stôri nas
vesele glede na dneve, v katerih si nas prizadel in leta,
v katerih smo videli zlo. 16 Naj se tvoje delo pokaže
tvojim služabnikom in tvoja slava njihovim otrokom. 17
Nad nami pa naj bo lepota Gospoda, našega Boga.
Utrdi delo naših rok nad nami; da, delo naših rok, utrdi
ga.

91 Kdor prebiva na skrivnem kraju Najvišjega, bo
ostal pod senco Vsemogočnega. 2 Rekel bom o
Gospodu: » On je moje zatočišče in moja trdnjava; moj
Bog, vanj bom zaupal.« 3 Zagotovo te bo osvobodil
pred ptičarjevo zanko in pred ogabno kužno boleznijo.
4 Pokril te bo s svojim perjem in pod njegovimi perutmi

boš zaupal. Njegova resnica bo tvoj ščit in oklep. 5 Ne
boš se bal zaradi strahote ponoči niti zaradi puščice,
ki leti podnevi, 6 niti zaradi kužne bolezni, ki hodi v
temi niti zaradi uničenja, ki pustoši opoldan. 7 Tisoč jih
bo padlo na tvoji strani in deset tisoč na tvoji desnici,
toda tebi se to ne bo približalo. 8 Samo s svojimi očmi
boš gledal in videl nagrado zlobnih. 9 Ker si naredil
Gospoda, ki je moje zatočišče, celó Najvišjega, [za]
svoje prebivališče, 10 te nobeno zlo ne zadene niti
nobena nadloga ne bo prišla blizu tvojega prebivališča.
11 Kajti svojim angelom bo zapovedal nad teboj, da
te varujejo na vseh tvojih poteh. 12 Nosili te bodo na
svojih rokah, da ne bi svojega stopala treščil ob kamen.
13 Stopal boš na leva in gada; mladega leva in zmaja
boš pomendral pod stopali. 14 Ker je svojo ljubezen
naravnal name, zato ga bom osvobodil. Postavil ga
bom visoko, ker je spoznal moje ime. 15 Klical bo
k meni in odgovoril mu bom. Z njim bom v stiski,
osvobodil ga bom in mu izkazal čast. 16 Zadovoljil ga
bom z dolgim življenjem in mu pokazal svojo rešitev
duše.

92 Dobra stvar se je zahvaljevati Gospodu in
prepevati hvalnice tvojemu imenu, oh Najvišji;
2 zjutraj naznanjati tvojo ljubečo skrbnost in tvojo
zvestobo vsako noč, 3 na glasbilo desetih strun in
na plunko, na harfo s slovesnim zvokom. 4 Kajti
ti, Gospod, si me zaradi svojega delovanja naredil
veselega; v delih tvojih rok bom slavil zmago. 5 Oh
Gospod, kako velika so tvoja dela! In tvoje misli so zelo
globoke. 6 Brutalnež ne spozna niti tega ne razume
bedak. 7 Ko zlobni poganja kakor trava in ko vsi delavci
krivičnosti uspevajo, je to, da bodo uničeni na veke. 8
Toda ti, Gospod, si najvišji na vékomaj. 9 Kajti glej,
tvoji sovražniki, oh Gospod, kajti glej, tvoji sovražniki
bodo izginili; vsi delavci krivičnosti bodo razkropljeni.
10 Toda moj rog boš povišal kakor samorogov rog;
maziljen bom s svežim oljem. 11 Tudi moje oko bo
videlo mojo željo na mojih sovražnikih in moja ušesa
bodo slišala mojo željo glede zlobnih, ki vstajajo zoper
mene. 12 Pravični bo uspeval kakor palmovo drevo,
rasel bo kakor cedra na Libanonu. 13 Tisti, ki bodo
vsajeni v Gospodovi hiši, bodo cveteli na Božjih dvorih.
14 Še v visoki starosti bodo prinašali sad; obilni bodo in
uspešni, 15 da pokažejo, da je Gospod pošten. On je
moja skala in nepravičnosti ni v njem.

93 Gospod kraljuje, oblečen je z veličanstvom;
Gospod je oblečen z močjo, s katero se je opasal.
Tudi zemeljski [krog] je utrdil, da ne more biti omajan.
2 Tvoj prestol je utrjen od davnine. Ti si od večnosti. 3
Reke so se dvignile, oh Gospod, reke so povzdignile
svoj glas, reke so dvignile svoje valove. 4 Gospod
na višavi je mogočnejši kakor glas mnogih vodá, da,
kakor mogočni valovi morja. 5 Tvoja pričevanja so zelo
zanesljiva. Svetost se spodobi tvoji hiši, oh Gospod,
na veke.

94 Oh Gospod Bog, ki mu pripada maščevanje, oh
Bog, ki mu pripada maščevanje, pokaži se. 2
Dvigni se, ti sodnik zemlje; povrni nagrado ponosnim.
3 Gospod, doklej bodo zlobni, doklej bodo zlobni slavili
zmago? 4 Kako dolgo bodo izgovarjali in govorili trde
stvari in se bahali vsi delavci krivičnosti? 5 Tvoje
ljudstvo razbijajo na koščke, oh Gospod in prizadevajo
tvojo dediščino. 6 Ubijajo vdovo in tujca in morijo
osirotele. 7 Vendar pravijo: » Gospod nas ne bo videl
niti Bog Jakobov tega ne bo upošteval.« 8 Razumite, vi
brutalni izmed ljudstva, in vi bedaki, kdaj boste modri?
9 Kdor je zasadil uho, da ne bi slišal? Kdor je oblikoval
oko, da ne bi videl? 10 Kdor kaznuje pogane, da ne bi
grajal? Kdor uči človeka spoznanja, da ne bi vedel? 11
Gospod pozna človekove misli, da so le-te ničevost. 12
Blagoslovljen je človek, ki ga karaš, oh Gospod in ga
učiš iz svoje postave, 13 da mu lahko daš počitek od
dni nadloge, dokler ni izkopana jama za zlobnega. 14
Kajti Gospod ne bo zavrgel svojega ljudstva niti ne bo
zapustil svoje dediščine. 15 Toda sodba se bo vrnila k
pravičnosti in vsi iskreni v srcu ji bodo sledili. 16 Kdo
se bo zame dvignil zoper hudodelce? Ali kdo bo zame
vstal zoper delavce krivičnosti? 17 Če Gospod ne bi bil
moja pomoč, bi moja duša skoraj prebivala v tišini. 18
Ko sem rekel: »Moje stopalo zdrsuje, me je podpiralo
tvoje usmiljenje, oh Gospod. 19 V množici mojih misli
znotraj mene tvoje tolažbe razveseljujejo mojo dušo.
20 Mar bo prestol krivičnosti, ki z uzakonitvijo snuje
vragolijo, imel družbo s teboj? 21 Skupaj se zbirajo
zoper dušo pravičnega in obsojajo nedolžno kri. 22
Toda Gospod je moja obramba in moj Bog je skala
mojega zatočišča. 23 Nadnje bo privedel njihovo lastno
krivičnost in odsekal jih bo v njihovi lastni zlobnosti; da,
Gospod, naš Bog, jih bo odsekal.

95 Oh pridite, zapojmo Gospodu. Naredimo radosten
glas skali rešitve naše duše. 2 Pridimo pred
njegovo prisotnost z zahvaljevanjem in s psalmi mu
naredimo radosten zvok. 3 Kajti Gospod je velik Bog
in velik Kralj nad vsemi bogovi. 4 V njegovi roki so
globoki kraji zemlje; tudi moč hribov je njegova. 5
Morje je njegovo in on ga je naredil in njegove roke so
oblikovale kopno zemljo. 6 Oh pridite, naj obožujemo
in se priklonimo; pokleknimo pred Gospodom, našim
stvarnikom. 7 Kajti on je naš Bog in mi smo ljudstvo
njegovega pašnika in ovce njegove roke. Če boste
danes zaslišali njegov glas, 8 ne zakrknite svojega
srca kakor z izzivanjem in kakor na dan preizkušnje v

divjini, 9 ko so me vaši očetje skušali, me preizkušali
in gledali moje delo. 10 Dolgih štirideset let sem s tem
rodom skupaj žaloval in rekel: »To je ljudstvo, ki se
moti v svojem srcu in niso spoznali mojih poti, « 11 ki
sem jim v svojem besu prisegel, da ne bodo vstopili v
moj počitek.

96 Oh pojte Gospodu novo pesem, pojte Gospodu,
vsa zemlja. 2 Prepevajte Gospodu, blagoslavljajte
njegovo ime; iz dneva v dan naznanjajte njegovo
rešitev duš. 3 Oznanjajte njegovo slavo med pogani,
njegove čudeže med vsemi ljudstvi. 4 Kajti Gospod je
velik in silno bodi hvaljen; njega se je treba bati nad
vsemi bogovi. 5 Kajti vsi bogovi narodov so maliki, toda
Gospod je naredil nebo. 6 Čast in veličanstvo sta pred
njim; moč in lepota sta v njegovem svetišču. 7 Dajajte
Gospodu, oh sorodstva ljudstev, dajajte Gospodu slavo
in moč. 8 Dajajte Gospodu slavo, primerno njegovemu
imenu; prinesite daritev in pridite v njegove dvore.
9 Oh obožujte Gospoda v lepoti svetosti. Trepetaj
pred njim, vsa zemlja! 10 Govorite med pogani, da
Gospod kraljuje. Tudi zemeljski [krog] bo utrjen, da
ne bo omajan. Ljudstva bo sodil pravično. 11 Naj se
nebo veseli in naj bo zemlja vesela; naj morje buči in
njegova polnost. 12 Naj bo polje radostno in vse, kar je
tam. Potem se bodo vsa gozdna drevesa veselila 13
pred Gospodom, kajti on prihaja, kajti on prihaja, da
sodi zemljo. S pravičnostjo bo sodil zemeljski [krog] in
ljudstva s svojo resnico.

97 Gospod kraljuje, naj se zemlja veseli, naj bo
množica otokov vesela le-tega. 2 Oblaki in tema
so okoli njega. Pravičnost in sodba sta prebivališče
njegovega prestola. 3 Ogenj gre pred njim in naokrog
požiga njegove sovražnike. 4 Njegovi bliski so razsvetlili
zemeljski [krog]; zemlja je videla in trepetala. 5 Hribi
so se ob Gospodovi prisotnosti topili kakor vosek,
ob prisotnosti Gospoda celotne zemlje. 6 Nebesa
oznanjujejo njegovo pravičnost in vsa ljudstva vidijo
njegovo slavo. 7 Zbegani so vsi tisti, ki služijo rezanim
podobam, ki se bahajo z maliki; obožujte ga, vsi vi
bogovi. 8 Sion je slišal in je bil vesel in judovske hčere
so se veselile zaradi tvojih sodb, oh Gospod. 9 Kajti ti,
Gospod, si dvignjen nad vso zemljo. Zelo si vzvišen
nad vsemi bogovi. 10 Vi, ki ljubite Gospoda, sovražite
zlo. On varuje duše svojih svetih; osvobaja jih iz roke
zlobnega. 11 Svetloba je posejana za pravičnega in
veselje za iskrenega v srcu. 12 Veselite se v Gospodu,
vi pravični in zahvaljujte se pri spominjanju njegove
svetosti.

98 Oh zapojte Gospodu novo pesem, kajti storil
je čudovite stvari. Njegova desnica in njegov
sveti laket sta mu pridobila zmago. 2 Gospod je
razglasil svojo rešitev duš; svojo pravičnost je javno
pokazal v očeh poganov. 3 Spomnil se je svojega
usmiljenja in svoje resnice do Izraelove hiše. Vsi
konci zemlje so videli rešitev duš našega Boga. 4
Naredite radosten glas Gospodu, vsa zemlja. Naredite
glasen zvok in veselite se in pojte hvalo. 5 Prepevajte
Gospodu s harfo; s harfo in glasom psalma. 6 S
trobentami in zvokom kornéta naredite radosten glas
pred Gospodom, Kraljem. 7 Naj buči morje in njegova
polnost, zemeljski [krog] in tisti, ki prebivajo na njem.
8 Naj reke ploskajo [z] rokami; hkrati naj bodo hribi
radostni 9 pred Gospodom, kajti on prihaja, da sodi
zemljo. S pravičnostjo bo sodil zemeljski [krog] in
ljudstva z nepristranskostjo.

99 Gospod kraljuje; naj ljudstva trepetajo. On sedi
med kerubi; naj bo zemlja omajana. 2 Gospod je
velik na Sionu; visoko je nad vsemi ljudstvi. 3 Naj hvalijo
tvoje veliko in strašno ime, kajti sveto je. 4 Kraljeva moč
ljubi tudi sodbo. Ti utrjuješ nepristranskost, izvršuješ
sodbo in pravičnost v Jakobu. 5 Povišujte Gospoda,
našega Boga in obožujte pri njegovi pručki, kajti on je
svet. 6 Mojzes in Aron med njegovimi duhovniki in
Samuel med tistimi, ki kličejo njegovo ime; klicali so
Gospoda in jim je odgovoril. 7 Govoril jim je v oblačnem
stebru; držali so se njegovih pričevanj in odredbe, ki
jim jo je dal. 8 Ti jim odgovarjaš, oh Gospod, naš Bog.
Bil si jim Bog, ki odpušča, čeprav se maščuješ njihovim
domiselnostim. 9 Povišujte Gospoda, našega Boga in
obožujte ga pri njegovi sveti gori, kajti Gospod, naš
Bog, je svet.

100 Naredite radosten glas Gospodu, vse ve
dežele. 2 Služite Gospodu z veseljem. Pred
njegovo prisotnost pridite s petjem. 3 Védite, da Gospod
je Bog. On je tisti, ki nas je ustvaril in ne mi sami;
mi smo njegovo ljudstvo in ovce njegovega pašnika.
4 Vstopite v njegova velika vrata z zahvaljevanjem
in v njegove dvore s hvalo. Bodite mu hvaležni in
blagoslavljate njegovo ime. 5 Kajti Gospod je dober,
njegovo usmiljenje je večno in njegova resnica traja
vsem rodovom.

101 Pel bom o usmiljenju in sodbi; tebi, oh Gospod,
bom pel. 2 Vêdel se bom modro na popolni
poti. O kdaj boš prišel k meni? Znotraj svoje hiše bom
hodil s popolnim srcem. 3 Pred svoje oči ne bom
postavil nobene zlobne stvari. Sovražim delo tistih, ki
se odvračajo; to se me ne bo držalo. 4 Kljubovalno
srce bo odšlo od mene; ne bom poznal zlobne osebe.
5 Kdorkoli tajno obrekuje svojega bližnjega, tistega
bom iztrebil. Tistega, ki ima vzvišen pogled in ponosno
srce, ne bom trpel. 6 Moje oči bodo na zvestih v deželi,

da bodo lahko prebivali z menoj. Kdor hodi po popolni
poti, ta mi bo služil. 7 Kdor dela prevaro, ne bo prebival
znotraj moje hiše. Kdor govori laži, se ne bo zadrževal
v mojem pogledu. 8 Vse zlobne v deželi bom zgodaj
uničil, da bom lahko iz Gospodovega mesta iztrebil
vse zlobne storilce.

102 Usliši mojo molitev, oh Gospod in moje vpitje
naj pride do tebe. 2 Svojega obraza ne skrivaj
pred menoj na dan, ko sem v stiski; nagni k meni svoje
uho. Na dan, ko kličem, mi naglo odgovori. 3 Kajti moji
dnevi so použiti kakor dim in moje kosti so sežgane
kakor ognjišče. 4 Moje srce je prizadeto in ovenelo
kakor trava, tako da pozabljam jesti svoj kruh. 5 Zaradi
glasu mojega stokanja se moje kosti lepijo na mojo
kožo. 6 Podoben sem pelikanu iz divjine; podoben
sem sovi v puščavi. 7 Bedim in sem kakor vrabec
sam na strehi. 8 Moji sovražniki me ves dan grajajo in
tisti, ki so besni name, prisegajo zoper mene. 9 Kajti
pepel sem jedel kakor kruh in svojo pijačo sem mešal
z jokom, 10 zaradi tvojega ogorčenja in tvojega besa,
kajti vzdignil si me in me vrgel dol. 11 Moji dnevi so
kakor senca, ki se zmanjšuje in izsušen sem kakor
trava. 12 Toda ti, oh Gospod, boš ostal na veke in tvoj
spomin vsem rodovom. 13 Vstal boš in imel usmiljenje
do Siona, kajti čas, da mu [izkažeš] naklonjenost, da,
določeni čas je prišel. 14 Kajti tvoji služabniki uživajo v
njegovih kamnih in so naklonjeni njegovemu prahu. 15
Tako se bodo pogani bali Gospodovega imena in vsi
kralji zemlje tvoje slave. 16 Ko bo Gospod zgradil Sion,
se bo prikazal v svoji slavi. 17 Upošteval bo molitev
revežev in ne bo preziral njihove molitve. 18 To bo
zapisano za prihajajoči rod; in ljudstvo, ki bo ustvarjeno,
bo hvalilo Gospoda. 19 Kajti on je pogledal dol iz višine
svojega svetišča, z nebes je Gospod pogledal zemljo,
20 da usliši stokanje jetnika, da osvobodi tiste, ki so
določeni za smrt, 21 da oznani Gospodovo ime na
Sionu in njegovo hvalo v Jeruzalemu, 22 ko se zberejo
skupaj ljudstva in kraljestva, da služijo Gospodu. 23
Oslabil je mojo moč na poti, skrajšal je moje dneve. 24
Rekel sem: »Oh moj Bog, ne odstrani me v sredi mojih
dni; tvoja leta so skozi vse rodove.« 25 Od davnine si
položil temelj zemlji in nebo je delo tvojih rok. 26 Ta
[dva] bosta izginila, toda ti boš ostal. Da, vsa se bosta
postarala kakor obleka; zamenjal ju boš kakor suknjo
in bosta zamenjani, 27 toda ti si isti in tvoja leta ne
bodo imela konca. 28 Otroci tvojih služabnikov bodo
nadaljevali in njihovo seme bo utrjeno pred teboj.

103 Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša, in vse,
kar je znotraj mene, blagoslavljaj njegovo
sveto ime. 2 Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša in
ne pozabi vseh dejanj njega, 3 ki odpušča vse tvoje
krivičnosti, ki ozdravlja vse tvoje bolezni, 4 ki odkupuje
tvoje življenje pred uničenjem, ki te krona z ljubečo
skrbnostjo in nežnimi usmiljenji, 5 ki tvoja usta nasičuje
z dobrimi stvarmi, tako da se tvoja mladost obnavlja
kakor orlova. 6 Gospod izvršuje pravičnost in sodbo
za vse, ki so zatirani. 7 Svoje poti je dal spoznati
Mojzesu, svoja dela Izraelovim otrokom. 8 Gospod
je usmiljen in milostljiv, počasen za jezo in obilen v
usmiljenju. 9 Ne bo se vedno pričkal niti svoje jeze ne
bo držal na veke. 10 Z nami ni ravnal po naših grehih
niti nas ni nagrajeval glede na naše krivičnosti. 11
Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako veliko je
njegovo usmiljenje do tistih, ki se ga bojijo. 12 Kolikor
daleč je vzhod od zahoda, tako daleč odstranja naše
prestopke od nas. 13 Kakor se oče usmili svojih otrok,
tako se Gospod usmili teh, ki se ga bojijo. 14 Kajti
pozna naš sestav; spominja se, da smo prah. 15 Glede
človeka, so njegovi dnevi kakor trava; kakor cvetica
polja, tako cveti. 16 Kajti čeznjo gre veter in izgine in
njen kraj je ne bo več poznal. 17 Toda Gospodovo
usmiljenje je od večnosti do večnosti na tistih, ki se ga
bojijo in njegova pravičnost do otrok otrok, 18 tistim, ki
se držijo njegove zaveze in tistim, ki se spominjajo
njegovih zapovedi, da jih izpolnjujejo. 19 Gospod je
pripravil svoj prestol v nebesih in njegovo kraljestvo
vlada nad vsemi. 20 Blagoslavljajte Gospoda, vi njegovi
angeli, ki se odlikujete v moči, ki izpolnjujete njegove
zapovedi s poslušanjem glasu njegove besede. 21
Blagoslavljajte Gospoda, vse ve njegove vojske, vi
njegovi služabniki, ki izpolnjujete njegovo željo. 22
Blagoslavljajte Gospoda, vsa njegova dela na vseh
krajih njegovega gospostva. Blagoslavljaj Gospoda, oh
moja duša.

104 Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša. Oh
Gospod, moj Bog, ti si tako velik, oblečen si s
častjo in veličanstvom. 2 Ki se pokrivaš s svetlobo
kakor z obleko, ki razteguješ nebo kakor zaveso. 3
Ki polagaš bruna svojih sob v vodah, ki delaš oblake
[za] svoj bojni voz, ki hodiš na perutih vetra. 4 Ki
svoje angele delaš za duhove, svoje služabnike za
goreč ogenj. 5 Ki polagaš temelje zemlji, da na veke
ne bo odstranjena. 6 Pokrivaš jo z globinami kakor z
obleko; vode stojijo nad gorami. 7 Ob tvojem oštevanju
so zbežale, ob glasu tvojega groma so odhitele. 8
Gredo gor po gorah, gredo dol po dolinah, na kraj,
ki si ga ti osnoval zanje. 9 Postavil si mejo, da je
ne morejo prečkati, da se ponovno ne obrnejo in ne
pokrijejo zemlje. 10 On izvire pošilja v doline, ki tečejo
med hribi. 11 Dajejo piti vsaki poljski živali, divji osli si
gasijo žejo. 12 Poleg njih bo perjad neba, ki žvrgoli
med mladikami, imela svoje prebivališče. 13 Iz svojih
sob namaka hribe; zemlja je nasičena s sadom tvojih

del. 14 Travi povzroča, da raste za živino in zelišče
za služenje človeku, da lahko obrodi hrano iz zemlje
15 in vino, da razveseljuje človekovo srce in olje, da
njegovemu obrazu stori, da zasveti in kruh, ki utrjuje
človekovo srce. 16 Gospodova drevesa so polna soka,
libanonske cedre, ki jih je posadil, 17 kjer si ptice
pletejo svoja gnezda; glede štorklje, so ciprese njena
hiša. 18 Visoki hribi so zatočišče za divje koze in
skale za kunce. 19 Luno je določil za obdobja, sonce
pozna svoje zahajanje. 20 Delaš temo in je noč, ko
vse gozdne živali lazijo naprej. 21 Mladi levi rjovejo za
svojim plenom in iščejo svojo hrano od Boga. 22 Sonce
vzhaja, zberejo se skupaj in se zleknejo v svoje brloge.
23 Človek hodi naprej k svojemu delu in k svojemu
trudu do večera. 24 Oh Gospod, kako mnogotera so
tvoja dela! V modrosti si jih vsa naredil; zemlja je
polna tvojih bogastev. 25 Tako je to veliko in široko
morje, v katerem so brezštevilne plazeče stvari, tako
majhne kakor velike živali. 26 Tam se vozijo ladje, tam
je ta leviatán, ki si ga naredil, da se igra v njem. 27
Vsi ti čakajo nate, da jim lahko daš njihovo hrano v
pravšnjem obdobju. 28 To jim daješ, pobirajo; odpiraš
svojo roko, nasičujejo se z dobrim. 29 Skrivaš svoj
obraz, preplašijo se; jemlješ njihov dih, poginejo in
se vrnejo k svojemu prahu. 30 Svojega duha pošiljaš
naprej, ustvarjeni so; in obnavljaš obličje zemlje. 31
Gospodova slava bo vztrajala na veke. Gospod se
bo veselil v svojih delih. 32 Gleda na zemljo in ta se
trese; dotika se hribov in se kadijo. 33 Dokler živim,
bom prepeval Gospodu; dokler imam svoj obstoj, bom
prepeval hvalo svojemu Bogu. 34 Moje premišljevanje
o njem bo prijetno; veselil se bom v Gospodu. 35 Naj
bodo grešniki použiti z zemlje in naj zlobnega ne bo
več. Blagoslavljaj Gospoda, oh moja duša. Hvalite
Gospoda.

105 Oh zahvaljujte se Gospodu, kličite njegovo
ime; med ljudstvom razglašajte njegova dela.
2 Prepevajte mu, prepevajte mu psalme, govorite
o vseh njegovih čudovitih delih. 3 Ponašajte se z
njegovim svetim imenom; naj se razveseljuje srce tistih,
ki iščejo Gospoda. 4 Iščite Gospoda in njegovo moč;
vselej iščite njegov obraz. 5 Spominjajte se njegovih
čudovitih del, ki jih je storil, njegovih čudežev in sodb
njegovih ust, 6 oh, vi seme Abrahama, njegovega
služabnika, vi otroci Jakoba, njegovega izbranca. 7
On je Gospod, naš Bog; njegove sodbe so po vsej
zemlji. 8 Na veke se spominja svoje zaveze, besede,
ki jo je zapovedal tisočêrim rodovom. 9 Katero zavezo
je sklenil z Abrahamom in svojo prisego Izaku 10
in isto potrdil Jakobu za zakon in Izraelu za večno
zavezo, 11 rekoč: »Tebi bom dal kánaansko deželo,
žreb vaše dediščine, « 12 ko jih je bilo po številu le
malo ljudi, da, zelo malo in tujci v njej. 13 Ko so hodili
od enega naroda k drugemu, od enega kraljestva k
drugemu ljudstvu 14 nobenemu človeku ni pustil, da
jim stori krivico; da, zaradi njih je grajal kralje, 15 rekoč:
»Ne dotikajte se mojih maziljencev in mojim prerokom
ne delajte hudega.« 16 Poleg tega je nad deželo
poklical lakoto; zlomil je celotno oporo kruha. 17 Pred
njimi je poslal človeka, celó Jožefa, ki je bil prodan
za služabnika, 18 katerega stopala so poškodovali z
okovi, položen je bil v železo 19 do časa, ko je prišla
njegova beseda; Gospodova beseda ga je prečistila.
20 Kralj je poslal in ga izpustil, celó vladar ljudstva
in ga osvobodil. 21 Postavil ga je [za] gospodarja
svoje hiše in vladarja vsega svojega imetja, 22 da
po svoji mili volji zveže njegove prince in njegove
senatorje uči modrosti. 23 Tudi Izrael je prišel v Egipt
in Jakob je začasno prebival v Hamovi deželi. 24 Silno
je pomnožil svoje ljudstvo in jih naredil močnejše kakor
njihove sovražnike. 25 Njihovo srce je obrnil, da sovraži
njegovo ljudstvo, da premeteno postopa z njegovimi
služabniki. 26 Poslal je svojega služabnika Mojzesa
in Arona, ki ga je izbral. 27 Prikazovala sta njegova
znamenja med njimi in čudeže v Hamovi deželi. 28
Poslal je temo in jo naredil temačno in nista se uprla
zoper njegovo besedo. 29 Njihove vode je spremenil
v kri in njihove ribe usmrtil. 30 Njihova dežela je po
sobah njihovih kraljev porodila žab v obilju. 31 Rekel je
in prišle so različne vrste muh in uši po vseh njihovih
krajih. 32 Dal jim je točo za dež in ognjen ogenj po
njihovi deželi. 33 Udaril je tudi njihove trte in njihova
figova drevesa in zlomil drevesa njihovih krajev. 34
Spregovoril je in prišle so leteče kobilice in gosenice in
to brez števila, 35 pojedle so vsa njihova zelišča po
celotni deželi in požrle sad njihovih tal. 36 Udaril je tudi
vse prvorojence v njihovi deželi, vodilne izmed vse
njihove moči. 37 Izpeljal jih je tudi s srebrom in zlatom,
in med njihovimi rodovi ni bilo niti ene slabotne osebe.
38 Egipt je bil vesel, ko so odšli, kajti strah pred njimi
je padel nanje. 39 Razprostrl je oblak za pokrivalo in
ogenj, da daje svetlobo v noči. 40 Ljudje so prosili
in privedel je prepelice ter jih nasičeval z nebeškim
kruhom. 41 Odprl je skalo in pridrle so vode, po suhih
krajih so tekle kakor reka. 42 Kajti spomnil se je svoje
svete obljube in Abrahama, svojega služabnika. 43
Svoje ljudstvo je izpeljal z radostjo in svoje izvoljene z
veseljem 44 in jim dal dežele poganov in podedovali so
trud ljudstev, 45 da bi se lahko držali njegovih zakonov
in obeleževali njegove postave. Hvalite Gospoda.

106 Hvalite Gospoda. O zahvaljujte se Gospodu,
ker je dober, kajti njegovo usmiljenje traja
večno. 2 Kdo lahko izreče mogočna Gospodova
dela? Kdo lahko naznanja vso njegovo hvalo? 3

Blagoslovljeni so tisti, ki se držijo sodbe in tisti, ki
ob vseh časih ravna pravično. 4 Spomni se me, oh
Gospod, z naklonjenostjo, ki jo prinašaš svojemu
ljudstvu. Oh obišči me s svojo rešitvijo duše, 5 da lahko
vidim dobro tvojega izbranca, da se lahko veselim
v veselju tvojega naroda, da se lahko ponašam s
tvojo dediščino. 6 Grešili smo s svojimi očeti, zagrešili
smo krivičnost, ravnali smo zlobno. 7 Naši očetje v
Egiptu niso razumeli tvojih čudežev, niso se spominjali
množice tvojih milosti, temveč so ga dražili pri morju,
celó pri Rdečem morju. 8 Pa vendar jih je rešil zaradi
svojega imena, da je lahko storil, da se spozna njegova
mogočna moč. 9 Oštel je tudi Rdeče morje in le-to
se je posušilo, tako jih je vodil skozi globine kakor
skozi divjino. 10 Rešil jih je iz roke tistega, ki jih je
sovražil in jih odkupil iz sovražnikove roke. 11 Vode
so pokrile njihove sovražnike; niti eden izmed njih
ni preostal. 12 Potem so verjeli njegovim besedam;
peli so njegovo hvalo. 13 Kmalu so pozabili njegova
dela, niso čakali na njegov nasvet, 14 temveč so silno
hrepeneli v divjini in skušali Boga v puščavi. 15 Dal jim
je njihovo zahtevo, toda poslal je pustost v njihove
duše. 16 Zavidali so tudi Mojzesu v taboru in Aronu,
Gospodovemu svetemu. 17 Zemlja se je odprla in
požrla Datána in pokrila Abirámovo druščino. 18 V
njuni druščini pa je bil vžgan ogenj, plamen je požgal
zlobne. 19 Naredili so tele na Horebu in oboževali ulito
podobo. 20 Tako so svojo slavo zamenjali v podobnost
vola, ki jé travo. 21 Pozabili so Boga, svojega rešitelja,
ki je v Egiptu storil velike stvari, 22 čudovita dela v
Hamovi deželi in strašne stvari pri Rdečem morju. 23
Zato je rekel, da jih bo uničil, če ne bi njegov izbranec
Mojzes stal pred njim v vrzeli, da odvrne njegov bes,
da jih ne bi uničil. 24 Da, prezirali so prijetno deželo,
niso verovali njegovi besedi, 25 temveč so godrnjali v
svojih šotorih in niso prisluhnili Gospodovemu glasu.
26 Zato je dvignil svojo roko zoper njih, da jih zruši v
divjini, 27 da uniči njihovo seme tudi med narodi in
da jih razkropi po deželah. 28 Pridružili so se tudi k
Báal Peórju in jedli žrtvovanje mrtvim. 29 Tako so ga
s svojimi domiselnostmi dražili do jeze, in mednje je
vdrla nadloga. 30 Potem se je dvignil Pinhás in izvršil
sodbo in tako se je nadloga zaustavila. 31 To mu je bilo
šteto v pravičnost, vsem rodovom na vékomaj. 32 Jezili
so ga tudi pri vodah prepira, tako da se je zaradi njih
za Mojzesa slabo izteklo, 33 ker so dražili njegovega
duha, tako da je s svojimi ustnicami nepremišljeno
govoril. 34 Niso pokončali narodov, glede katerih jim je
Gospod zapovedal, 35 temveč so bili pomešani med
pogane in se naučili njihovih del. 36 Služili so svojim
malikom, ki so bili zanje past. 37 Da, svoje sinove
in svoje hčere so žrtvovali hudičem 38 in prelivali
nedolžno kri, celó kri svojih sinov in svojih hčera, ki
so jih žrtvovali kánaanskim malikom, in dežela je bila
oskrunjena s krvjo. 39 Tako so bili omadeževani s
svojimi lastnimi deli in se šli vlačuganje s svojo lastno
domiselnostjo. 40 Zato je bil zoper njegovo ljudstvo
vžgan Gospodov bes, do take mere, da je preziral
svojo lastno dediščino. 41 Izročil jih je v roko poganov
in tisti, ki so jih sovražili, so vladali nad njimi. 42 Tudi
njihovi sovražniki so jih zatirali in privedeni so bili v
podjarmljenje, pod njihovo roko. 43 Mnogokrat jih je
osvobodil, toda dražili so ga s svojo namero in bili
so ponižani zaradi svoje krivičnosti. 44 Vendar ko je
slišal njihovo vpitje, se je ozrl na njihovo stisko 45 in
zanje se je spomnil svoje zaveze in se pokesal glede
na množico svojih usmiljenj. 46 Pripravil jim je tudi
usmiljenje pred vsemi tistimi, ki so jih odvedli ujete.
47 Reši nas, oh Gospod, naš Bog in zberi nas izmed
poganov, da se zahvaljujemo tvojemu svetemu imenu
in da zmagujemo v tvojem hvaljenju. 48 Blagoslovljen
bodi Gospod, Izraelov Bog, od večnosti do večnosti in
vse ljudstvo naj reče: »Amen. Hvalite Gospoda.«

107 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, kajti
njegovo usmiljenje traja večno. 2 Tako naj
govorijo Gospodovi odkupljenci, ki jih je odkupil iz
sovražnikove roke 3 in jih zbral iz dežel, od vzhoda
in od zahoda, od severa in od juga. 4 Tavali so po
divjini, po osamljeni poti; nobenega mesta niso našli,
da prebivajo v njem. 5 Lačni in žejni, njihova duša
je oslabela v njih. 6 Potem so v svoji stiski klicali
h Gospodu in jih je osvobodil iz njihovih tegob. 7
Vodil jih je naprej po pravi poti, da lahko gredo v
mesto prebivanja. 8 Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda
zaradi njegove dobrote in zaradi njegovih čudovitih
del človeškim otrokom! 9 Kajti on nasičuje hrepenečo
dušo in lačno dušo napolnjuje z dobroto. 10 Tem, ki
so sedeli v temi in smrtni senci in bili zvezani v stiski
in železu, 11 ker so se uprli zoper Božjo besedo in
zaničevali namero Najvišjega, 12 je zato njihovo srce
ponižal s trudom; padli so dol in nikogar ni bilo, da
pomaga. 13 Potem so v svoji stiski klicali h Gospodu in
rešil jih je iz njihovih tegob. 14 Privedel jih je iz teme
in smrtne sence in pretrgal njihove vezi. 15 Oh, da
bi ljudje hvalili Gospoda zaradi njegove dobrote in
zaradi njegovih čudovitih del človeškim otrokom! 16
Kajti zlomil je velika vrata iz brona in presekal železne
zapahe. 17 Bedaki, zaradi svojega prestopka in zaradi
svojih krivičnosti so prizadeti. 18 Njihova duša prezira
vse vrste hrane in približujejo se velikim vratom smrti.
19 Potem v svoji stiski kličejo h Gospodu in on jih
rešuje iz njihovih tegob. 20 Poslal je svojo besedo,
jih ozdravil in jih osvobodil pred njihovimi uničenji. 21
Oh, da bi ljudje hvalili Gospoda za njegovo dobroto in

za njegova čudovita dela človeškim otrokom! 22 Naj
žrtvujejo klavne daritve zahvaljevanja in z veseljem
oznanjajo njegova dela. 23 Tisti, ki gredo dol k morju
na ladjah, da trgujejo po velikih vodah, 24 tisti vidijo
Gospodova dela in njegove čudeže v globini. 25 Kajti
on ukazuje in vzdiguje viharni veter, ki dviguje valove.
26 Le-ti se vzpenjajo k nebu, ponovno gredo dol h
globinam. Njihova duša je zmehčana zaradi stiske.
27 Opotekajo se sem ter tja in omahujejo kakor pijan
človek in ne vedo več kaj storiti. 28 Potem v svoji stiski
kličejo h Gospodu in jih izpeljuje iz njihovih tegob.
29 Vihar spreminja v tišino, tako da so njegovi valovi
mirni. 30 Potem so veseli, ker so mirni; tako jih privede
v njihovo želeno pristanišče. 31 Oh, da bi ljudje hvalili
Gospoda za njegovo dobroto in za njegova čudovita
dela človeškim otrokom! 32 Naj ga povišujejo tudi v
skupnosti ljudstva in ga hvalijo v zboru starešin. 33
Reke spreminja v divjino in vodne izvire v suha tla, 34
rodovitno deželo v jalovost zaradi zlobnosti tistih, ki
prebivajo v njej. 35 Divjino spreminja v stoječo vodo
in suha tla v vodne izvire. 36 Tam daje lačnim, da
prebivajo, da lahko postavijo mesto za prebivališče, 37
posejejo polja in zasadijo vinograde, ki lahko obrodijo
sadove rasti. 38 Tudi blagoslavlja jih, tako da so
silno pomnoženi in ne prenaša, [da] se njihova živina
zmanjšuje. 39 Ponovno, pomanjšani so in ponižani
zaradi zatiranja, stiske in bridkosti. 40 Zaničevanje
izliva na prince in jim povzroča, da se klatijo po divjini,
kjer ni poti. 41 Vendar ubogega postavlja na visoko
pred stisko in mu pripravlja družine kakor trop. 42
Pravični bo to videl in se veselil; vsa krivičnost pa
bo ustavila svoja usta. 43 Kdorkoli je moder in bo
obeleževal te stvari, celó oni bodo razumeli Gospodovo
ljubečo skrbnost.

108 Oh Bog, moje srce je trdno; prepeval bom in
dajal hvalo, celó s svojo slavo. 2 Zbudita se,
plunka in harfa; jaz sam se bom zgodaj prebudil. 3
Hvalil te bom, oh Gospod, med ljudstvi in prepeval
ti bom hvale med narodi. 4 Kajti tvoje usmiljenje je
veliko nad nebom in tvoja resnica sega do oblakov. 5
Bodi povišan, oh Bog, nad nebo in tvoja slava nad vso
zemljo, 6 da so tvoji ljubljeni lahko osvobojeni; reši s
svojo desnico in mi odgovori. 7 Bog je spregovoril v
svoji svetosti: »Veselil se bom in razdelil bom Sihem
in odmeril Sukótsko dolino. 8 Gileád je moj, Manáse
je moj, tudi Efrájim je moč moje glave, Juda je moj
postavodajalec. 9 Moáb je moj lonec za pranje, nad
Edóm bom vrgel svoj čevelj, nad Filistejo bom slavil
zmago.« 10 Kdo me bo privedel v utrjeno mesto? Kdo
me bo vodil v Edóm? 11 Mar ne boš ti, oh Bog, ki si
nas zavrgel? Ali ne boš ti, oh Bog, šel naprej z našimi
vojskami? 12 Daj nam pomoč iz stiske, kajti zaman je
človeška pomoč. 13 Z Bogom bomo delali hrabro, kajti
on je ta, ki bo pomendral naše sovražnike.

109 Ne molči, oh Bog moje hvale, 2 kajti usta
zlobnih in usta varljivcev so odprta proti meni;
zoper mene so govorili z lažnivim jezikom. 3 Obkrožili
so me tudi z besedami sovraštva in brez razloga so
se borili zoper mene. 4 Zaradi moje ljubezni so moji
nasprotniki, toda sebe izročam molitvi. 5 Nagradili
so me [z] zlom za dobro in sovražijo me zaradi moje
ljubezni. 6 Nad njim postavi zlobnega človeka in
naj Satan stoji na njegovi desnici. 7 Ko bo sojen,
naj bo obsojen in njegova molitev naj postane greh.
8 Njegovih dni naj bo malo; in drug naj prevzame
njegovo službo. 9 Naj bodo njegovi otroci brez očeta
in njegova žena vdova. 10 Naj bodo njegovi otroci
nenehno potepuhi in [naj] beračijo. Svoj kruh naj iščejo
tudi izven svojih zapuščenih krajev. 11 Naj izsiljevalec
zgrabi vse, kar ima in tujci naj oplenijo njegov trud. 12
Naj ne bo nikogar, da mu nakloni usmiljenje; niti naj ne
bo nikogar, da podpre njegove osirotele otroke. 13
Njegovo potomstvo naj bo iztrebljeno, in v naslednjem
rodu naj bo njihovo ime izbrisano. 14 Naj krivičnost
njegovih očetov ne bo pozabljena pri Gospodu in
greh njegove matere naj ne bo izbrisan. 15 Naj bodo
nenehno pred Gospodom, da bi spomin nanje lahko
odrezal z zemlje. 16 Zato ker se ni spomnil, da pokaže
usmiljenje, temveč je preganjal ubogega in pomoči
potrebnega moža, da mogoče celó ubije potrtega v
srcu. 17 Kakor je ljubil prekletstvo, tako naj le-to pride
nadenj. Kakor se ni razveseljeval v blagoslavljanju,
tako naj bo le-to daleč od njega. 18 Kakor se je oblačil
s prekletstvom, podobno kakor s svojo obleko, tako naj
le-to pride v njegovo notranjost kakor voda in kakor
olje v njegove kosti. 19 Naj bo to kakor obleka, ki
ga pokriva in namesto pasu, s katerim je nenehno
opasan. 20 Naj bo to nagrada mojim nasprotnikom od
Gospoda in tistim, ki govorijo zlo zoper mojo dušo. 21
Toda ti delaj zame, oh Bog, Gospod, zaradi svojega
imena; osvobodi me, ker je tvoje usmiljenje dobro.
22 Kajti jaz sem ubog in pomoči potreben in moje
srce je ranjeno znotraj mene. 23 Odhajal sem kakor
senca, ko se ta zmanjšuje; kakor leteča kobilica sem
premetavan sem ter tja. 24 Moja kolena so šibka
zaradi posta in mojemu mesu manjka mastnosti. 25
Postal sem jim tudi graja; ko so pogledali name, so
stresali svoje glave. 26 Pomagaj mi, oh Gospod, moj
Bog, oh reši me glede na svoje usmiljenje, 27 da bodo
lahko vedeli, da je to tvoja roka, da si ti, Gospod,
to storil. 28 Naj preklinjajo, toda ti blagoslavljaj. Ko
vstanejo, naj bodo osramočeni, toda tvoj služabnik
naj se veseli. 29 Naj bodo moji nasprotniki oblečeni s
sramoto in naj se kakor z ogrinjalom pokrijejo s svojo

lastno zmedenostjo. 30 S svojimi usti bom silno hvalil
Gospoda; da, hvalil ga bom med množico. 31 Kajti
stal bo ob desnici ubogega, da ga reši pred tistimi, ki
obsojajo njegovo dušo.

110 Gospod je rekel mojemu Gospodu: »Sédi
na mojo desnico, dokler ne naredim tvojih
sovražnikov [za] tvojo pručko.« 2 Gospod bo s
Siona poslal palico tvoje moči; vladaj v sredi svojih
sovražnikov. 3 Tvoje ljudstvo bo voljno na dan tvoje
moči, v krasotah svetosti od maternice jutra; ti imaš
roso svoje mladosti. 4 Gospod je prisegel in se ne bo
kesal: »Ti si duhovnik na veke po Melkízedekovem
redu.« 5 Gospod na tvoji desnici bo na dan svojega
besa udaril čez kralje. 6 Sodil bo med pogani, kraje bo
napolnil s trupli, ranil bo glave nad mnogimi deželami.
7 Na poti bo pil iz potoka, zato bo dvignil glavo.

111 Hvalíte Gospoda. Hvalil bom Gospoda z vsem
svojim celotnim srcem, v zboru poštenih in v
skupnosti. 2 Gospodova dela so velika, preiskovana
od vseh tistih, ki imajo veselje v tem. 3 Njegovo
delo je častitljivo in veličastno, in njegova pravičnost
traja večno. 4 Storil je svoja čudovita dela, da se ne
pozabijo. Gospod je milostljiv in poln sočutja. 5 Dal je
hrano tistim, ki se ga bojijo; vedno se bo zavedal svoje
zaveze. 6 Svojemu ljudstvu je pokazal moč svojih del,
da jim lahko da dediščino poganov. 7 Dela njegovih
rok so resnica in sodba; vse njegove zapovedi so
zanesljive. 8 Trdno stojijo na veke vekov, narejene so
v resnici in poštenosti. 9 Svojemu ljudstvu je poslal
odkupitev, na veke je zapovedal svojo zavezo. Sveto
in spoštovano je njegovo ime. 10 Strah Gospodov je
začetek modrosti. Dobro razumevanje imajo vsi tisti,
ki izpolnjujejo njegove zapovedi. Njegova hvala traja
večno.

112 Hvalite Gospoda. Blagoslovljen je človek, ki
se boji Gospoda, ki se silno razveseljuje v
njegovih zapovedih. 2 Njegovo seme na zemlji bo
mogočno; rod iskrenih bo blagoslovljen. 3 Premoženje
in bogastva bodo v njegovi hiši in njegova pravičnost
traja za vedno. 4 Iskrenemu v temi vstaja svetloba;
milostljiv je, poln sočutja in pravičen. 5 Dober človek
kaže naklonjenost in posoja; svoje zadeve bo usmerjal
s preudarnostjo. 6 Zagotovo ne bo omajan na veke,
pravični bo v večnem spominu. 7 Ne bo se bal zlih
sporočil; njegovo srce je trdno, zaupa v Gospoda. 8
Njegovo srce je utrjeno, ne bo se bal, dokler ne opazi
svoje želje na svojih sovražnikih. 9 Razdelil je, dal je
ubogim; njegova pravičnost traja za vedno; njegov
rog bo povišan s častjo. 10 Zlobni bo to videl in bo
užaloščen, škripal bo s svojimi zobmi in pešal. Želja
zlobnega bo izginila.

113 Hvalite Gospoda. Hvalite, oh vi Gospodovi
služabniki, hvalite Gospodovo ime. 2
Blagoslovljeno bodi Gospodovo ime od tega časa dalje
in na vékomaj. 3 Od sončnega vzhoda do zahajanja
istega naj se hvali Gospodovo ime. 4 Gospod je visoko
nad vsemi narodi in njegova slava nad nebom. 5 Kdo
je podoben Gospodu, našemu Bogu, ki prebiva na
višavi, 6 ki sebe ponižuje, da gleda stvari, ki so na
nebu in na zemlji! 7 Iz prahu dviguje ubogega in iz
gnojišča vzdiguje pomoči potrebnega, 8 da ga lahko
postavi s princi, celó s princi svojega ljudstva. 9 Jalovi
ženski daje, da varuje hišo in da je radostna mati otrok.
Hvalite Gospoda.

114 Ko je Izrael odšel iz Egipta, hiša Jakobova
od ljudi tujega jezika, 2 je bil Juda njegovo
svetišče in Izrael njegovo gospostvo. 3 Morje je to
videlo in pobegnilo; Jordan je bil gnan nazaj. 4 Gore so
poskakovale kakor ovni in majhni hribi kakor jagnjeta.
5 Kaj ti je bilo, oh ti morje, da bežiš? Ti Jordan, da si bil
gnan nazaj? 6 Ve gore, da ste poskakovale kakor ovni
in vi majhni hribi kakor jagnjeta? 7 Trepetaj, ti zemlja,
ob Gospodovi prisotnosti, ob prisotnosti Jakobovega
Boga, 8 ki je skalo spremenil v stoječo vodo, kremen v
studenec vodá.

115 Ne nam, oh Gospod, ne nam, temveč daj slavo
svojemu imenu zaradi svojega usmiljenja in
zaradi svoje resnice. 2 Zakaj bi pogani govorili: »Kje
je sedaj njihov Bog?« 3 Toda naš Bog je v nebesih;
storil je, karkoli mu ugaja. 4 Njihovi maliki so srebro
in zlato, delo človeških rok. 5 Imajo usta, toda ne
govorijo; imajo oči, toda ne vidijo; 6 imajo ušesa,
toda ne slišijo; imajo nosove, toda ne duhajo, 7 imajo
roke, toda ne prijemajo; imajo stopala, toda ne hodijo
niti ne govorijo skozi svoje grlo. 8 Tisti, ki jih delajo,
so jim podobni, tako je vsak, kdor zaupa vanje. 9
Oh Izrael, zaupaj v Gospoda; on je njihova pomoč in
njihov ščit. 10 Oh hiša Aronova, zaupaj v Gospoda;
on je njihova pomoč in njihov ščit. 11 Vi, ki se bojite
Gospoda, zaupajte v Gospoda; on je njihova pomoč
in njihov ščit. 12 Gospod se nas zaveda; on nas bo
blagoslovil, blagoslovil bo Izraelovo hišo, blagoslovil
bo Aronovo hišo. 13 Blagoslovil bo tiste, ki se bojijo
Gospoda, tako male kakor velike. 14 Gospod vas
bo bolj in bolj povečeval, vas in vaše otroke. 15 Vi
ste blagoslovljeni od Gospoda, ki je naredil nebo in
zemljo. 16 Nebesa, celó nebesa so Gospodova, toda
zemljo je dal človeškim otrokom. 17 Mrtvi ne hvalijo
Gospoda niti kdorkoli, ki gre dol v tišino. 18 Toda mi
bomo blagoslavljali Gospoda od tega časa dalje in na
vékomaj. Hvalíte Gospoda.

116 Ljubim Gospoda, ker je slišal moj glas in moje
ponižne prošnje. **2** Ker je k meni nagnil svoje
uho, zato bom klical k njemu, dokler živim. **3** Obdale
so me bridkosti smrti in bolečine pekla so me prijele;
spoznal sem stisko in bridkost. **(Sheol h7585)** **4** Potem
sem klical h Gospodovemu imenu: »Oh Gospod, rotim
te, osvobodi mojo dušo.« **5** Milostljiv je Gospod in
pravičen; da, naš Bog je usmiljen. **6** Gospod varuje
preprostega; ponižan sem bil in pomagal mi je. **7** Vrni
se k svojemu počitku, oh moja duša, kajti Gospod
radodarno postopa s teboj. **8** Kajti mojo dušo si
osvobodil pred smrtjo, moje oči pred solzami in moja
stopala pred padcem. **9** Hodil bom pred Gospodom v
deželi živih. **10** Verujem, zato sem rekel: »Bil sem silno
prizadet.« **11** V svoji naglici sem rekel: »Vsi ljudje so
lažnivci.« **12** Kaj naj bi vrnil Gospodu za vse njegove
koristi do mene? **13** Vzel bom čašo rešitve duše in klical
h Gospodovemu imenu. **14** Svoje zaobljube bom izpolnil
Gospodu sedaj, v prisotnosti vsega njegovega ljudstva.
15 Dragocena je v Gospodovih očeh smrt njegovih
svetih. **16** Oh Gospod, zares sem tvoj služabnik; tvoj
služabnik sem in sin tvoje pomočnice; ti si odvezal moje
vezi. **17** Daroval ti bom žrtev zahvaljevanja in klical
bom h Gospodovemu imenu. **18** Svoje zaobljube bom
izpolnil Gospodu sedaj, v prisotnosti vsega njegovega
ljudstva, **19** na dvorih Gospodove hiše, v tvoji sredi, oh
Jeruzalem. Hvalite Gospoda.

117 Oh hvalite Gospoda, vsi vi narodi, hvalite
ga, vsa ve ljudstva. **2** Kajti velika je njegova
usmiljena prijaznost do nas in Gospodova resnica traja
večno. Hvalite Gospoda.

118 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, ker
njegovo usmiljenje traja večno. **2** Naj sedaj
reče Izrael, da njegovo usmiljenje traja večno. **3** Naj
sedaj reče Aronova hiša, da njegovo usmiljenje traja
večno. **4** Naj sedaj rečejo tisti, ki se bojijo Gospoda, da
njegovo usmiljenje traja večno. **5** V tegobi sem klical
h Gospodu; Gospod mi je odgovoril in me postavil
na velik kraj. **6** Gospod je na moji strani; ne bom se
bal, kaj mi more storiti človek? **7** Gospod jemlje moj
delež s tistimi, ki mi pomagajo, zato bom videl svojo
željo na tistih, ki me sovražijo. **8** Bolje je zaupati v
Gospoda, kakor zaupanje polagati v človeka. **9** Bolje je
zaupati v Gospoda, kakor zaupanje polagati v prince.
10 Vsi narodi so me obkrožili, toda uničil jih bom v
Gospodovem imenu. **11** Obkrožili so me; da, obkrožili
so me, toda uničil jih bom v Gospodovem imenu. **12**
Obkrožili so me kakor čebele; pogašeni so kakor ogenj
iz trnja, kajti uničil jih bom v Gospodovem imenu. **13**
Kruto si me sunil, da bi lahko padel, toda Gospod mi je
pomagal. **14** Gospod je moja moč in pesem in postal
je rešitev moje duše. **15** Glas veselja in rešitve duš je v
šotorskih svetiščih pravičnih; Gospodova desnica dela
hrabro. **16** Gospodova desnica je vzvišena, Gospodova
desnica dela hrabro. **17** Ne bom umrl, temveč živel in
oznanjal Gospodova dela. **18** Gospod me je boleče
okaral, toda ni me izročil smrti. **19** Odprite mi velika
vrata pravičnosti; šel bom vanje in bom hvalil Gospoda,
20 ta Gospodova velika vrata, v katera bodo vstopali
pravični. **21** Hvalil te bom, kajti slišal si me in postal
si rešitev moje duše. **22** Kamen, ki so ga graditelji
odklonili, je postal glava vogalnemu kamnu. **23** To
je Gospodovo delo, to je čudovito v naših očeh. **24**
To je dan, ki ga je naredil Gospod; veselili se bomo
in bili veseli v njem. **25** Reši sedaj, rotim te, oh
Gospod. Oh Gospod, rotim te, pošlji uspevanje sedaj.
26 Blagoslovljen bodi, kdor prihaja v Gospodovem
imenu. Blagoslavljamo vas iz Gospodove hiše. **27** Bog
je Gospod, ki nam je pokazal svetlobo. Žrtev povežite
z vrvmi, celó k oltarnim rogovom. **28** Ti si moj Bog in
tebe bom hvalil; ti si moj Bog, poviševal te bom. **29** Oh
zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, kajti njegovo
usmiljenje traja večno.

119 ALEF Blagoslovljeni so neomadeževani na poti,
ki hodijo v Gospodovi postavi. **2** Blagoslovljeni
so tisti, ki ohranjajo njegova pričevanja in ki ga iščejo z
vsem srcem. **3** Tudi ne počno krivičnosti; hodijo po
njegovih poteh. **4** Ti si nam ukazal, da se marljivo
držimo tvojih predpisov. **5** Oh, da bi bile moje poti
usmerjene, da se držim tvojih zakonov! **6** Potem
ne bom osramočen, ko se oziram k vsem tvojim
zapovedim. **7** Hvalil te bom z iskrenostjo srca, ko se
bom učil tvojih pravičnih sodb. **8** Držal se bom tvojih
zakonov; o ne zapusti me popolnoma. **9** BET S čim
naj mladenič očisti svojo pot? S tem, da je pozoren
nanjo, glede na tvojo besedo. **10** S svojim celotnim
srcem te iščem; o ne pusti me oddaljiti se od tvojih
zapovedi. **11** Tvojo besedo sem skril v svoje srce,
da ne bi grešil zoper tebe. **12** Blagoslovljen si ti, oh
Gospod; úči me svojih zakonov. **13** S svojimi ustnicami
sem oznanjal vse sodbe tvojih ust. **14** Veselil sem
se na poti tvojih pričevanj, toliko kakor v vseh tvojih
bogastvih. **15** Premišljeval bom o tvojih predpisih in se
oziral k tvojim potem. **16** Razveseljeval se bom v tvojih
zakonih. Ne bom pozabil tvoje besede. **17** GIMEL
Radodarno ravnaj s svojim služabnikom, da bom lahko
živel in se držal tvoje besede. **18** Odpri moje oči, da
bom lahko gledal čudovite besede iz tvoje postave. **19**
Jaz sem tujec na zemlji; svojih zapovedi ne skrivaj
pred menoj. **20** Moja duša slabi zaradi hrepenenja,
ki ga ima ob vseh časih do tvojih sodb. **21** Oštel si
ponosne, ki so prekleti, ki zaidejo od tvojih zapovedi. **22**

Odstrani od mene grajo in zaničevanje, kajti držal sem
se tvojih pričevanj. 23 Tudi princi so sedeli in govorili
zoper mene, toda tvoj služabnik je premišljeval o tvojih
zakonih. 24 Tvoja pričevanja so tudi moje veselje in
moji svetovalci. 25 DALET Moja duša se lepi na prah,
oživi me glede na svojo besedo. 26 Oznanil sem svoje
poti in ti si me slišal; úči me svojih zakonov. 27 Daj
mi razumeti pot tvojih predpisov; tako bom govoril o
tvojih čudovitih delih. 28 Moja duša se topi zaradi
potrtosti; okrepi me glede na svojo besedo. 29 Od
mene odstrani lažnivo pot in mi milostno podéli svojo
postavo. 30 Izbral sem pot resnice, tvoje sodbe sem
položil pred seboj. 31 Prijel sem se tvojih pričevanj, oh
Gospod; ne izroči me v sramoto. 32 Tekel bom pot
tvojih zapovedi, ko boš razširil moje srce. 33 HE Úči
me, oh Gospod, pot tvojih zakonov in tega se bom
držal do konca. 34 Daj mi razumevanje in bom čuval
tvojo postavo; da, obeleževal jo bom s svojim celotnim
srcem. 35 Stôri mi, da grem po stezi tvojih zapovedi,
kajti v tem se razveseljujem. 36 Nagni moje srce k
tvojim pričevanjem, ne pa k pohlepnosti. 37 Odvrni
moje oči od gledanja praznih reči in oživi me na svoji
poti. 38 Utrdi svojo besedo svojemu služabniku, ki je
vdan tvojemu strahu. 39 Odvrni mojo grajo, ki se je
bojim, kajti tvoje sodbe so dobre. 40 Glej, hrepenel sem
za tvojimi predpisi. Oživi me v svoji pravičnosti. 41 VAV
Naj tvoja usmiljenja pridejo tudi k meni, oh Gospod,
celó tvoja rešitev duše, glede na tvojo besedo. 42
Tako bom imel kaj odgovoriti tistemu, ki me graja,
kajti zaupam v tvojo besedo. 43 Besede resnice pa
ne vzemi popolnoma iz mojih ust, kajti [potrpežljivo]
sem upal v tvoje sodbe. 44 Tako se bom nenehno
držal tvoje postave, na veke vekov. 45 Hodil bom na
prostosti, kajti iščem tvoje predpise. 46 Tudi pred kralji
bom govoril o tvojih pričevanjih in ne bom osramočen.
47 Razveseljeval se bom v tvojih zapovedih, ki sem
jih vzljubil. 48 Tudi svoje roke bom dvignil k tvojim
zapovedim, ki sem jih vzljubil in premišljeval bom o
tvojih zakonih. 49 ZAJIN Spomni se besede svojemu
služabniku, na osnovi katere si mi storil, da upam. 50
To je moja tolažba v moji stiski, kajti tvoja beseda me je
oživila. 51 Ponosni so me imeli silno v posmeh, vendar
se nisem nagnil od tvoje postave. 52 Spomnil sem se
tvojih sodb od davnine, oh Gospod in se potolažil. 53
Polastila se me je groza zaradi zlobnih, ki zapuščajo
tvojo postavo. 54 Tvoji zakoni so bili moje pesmi v
hiši mojega popotovanja. 55 Ponoči sem se spominjal
tvojega imena, oh Gospod in se držal tvoje postave.
56 To sem imel, ker sem se držal tvojih predpisov. 57
HET »Ti si moj delež, oh Gospod.« Rekel sem, da
bom ohranjal tvoje besede. 58 S svojim celotnim srcem
sem milo prosil tvojo naklonjenost; bodi mi usmiljen
glede na svojo besedo. 59 Mislil sem na svoje poti
in svoja stopala sem obrnil k tvojim pričevanjem. 60
Podvizal sem se in nisem odlašal, da se držim tvojih
zapovedi. 61 Vezi zlobnih so me oropale, toda nisem
pozabil tvoje postave. 62 Opolnoči bom vstajal, da
se ti zahvaljujem zaradi tvojih pravičnih sodb. 63 Jaz
sem družabnik vseh teh, ki se te bojijo in teh, ki se
držijo tvojih predpisov. 64 Zemlja, oh Gospod, je polna
tvojega usmiljenja; úči me svojih zakonov. 65 TET
Dobro si storil s svojim služabnikom, oh Gospod, glede
na svojo besedo. 66 Úči me dobre sodbe in spoznanja,
kajti veroval sem tvojim zapovedim. 67 Preden sem
bil užaloščen, sem zašel, toda sedaj sem se držal
tvoje besede. 68 Ti si dober in delaš dobro; úči me
svojih zakonov. 69 Ponosni so zoper mene kovali laž,
toda tvojih predpisov se bom držal s svojim celotnim
srcem. 70 Njihovo srce je tako rejeno kakor mast,
toda jaz se razveseljujem v tvoji postavi. 71 Dobro je
zame, da sem bil užaloščen, da se lahko učim tvojih
zakonov. 72 Postava tvojih ust mi je boljša kakor tisoči
zlata in srebra. 73 JOD Tvoje roke so me naredile in
me oblikovale; daj mi razumevanje, da se lahko učim
tvojih zapovedi. 74 Tisti, ki se te bojijo, bodo veseli, ko
me vidijo, kajti upal sem v tvojo besedo. 75 Vem, oh
Gospod, da so tvoje sodbe pravične in da si me ti v
zvestobi užalostil. 76 Prosim te, naj bo tvoja usmiljena
prijaznost za mojo tolažbo, glede na svojo besedo
svojemu služabniku. 77 Naj tvoja nežna usmiljenja
pridejo k meni, da bom lahko živel, kajti tvoja postava
je moja naslada. 78 Naj bodo ponosni osramočeni,
kajti brez razloga so sprevrženo ravnali z menoj, toda
jaz bom premišljeval o tvojih predpisih. 79 Naj se tisti,
ki se te bojijo, obrnejo k meni in tisti, ki so spoznali
tvoja pričevanja. 80 Naj bo moje srce brez graje v
tvojih zakonih, da ne bom osramočen. 81 KAF Moja
duša slabi zaradi tvoje rešitve duše, toda jaz upam v
tvojo besedo. 82 Moje oči pešajo zaradi tvoje besede,
rekoč: »Kdaj me boš potolažil?« 83 Kajti postal sem
podoben mehu v dimu, vendar ne pozabljam tvojih
zakonov. 84 Koliko je dni tvojega služabnika? Kdaj boš
izvršil sodbo na tistih, ki me preganjajo? 85 Ponosni,
ki niso po tvoji postavi, so zame kopáli jame. 86 Vse
tvoje zapovedi so zanesljive; po krivem me preganjajo,
pomagaj mi. 87 Na zemlji so me skoraj požrli, toda jaz
nisem zapustil tvojih predpisov. 88 Oživi me po svoji
ljubeči skrbnosti, tako se bom držal pričevanja tvojih
ust. 89 LAMED Na veke, oh Gospod, je tvoja beseda
utrjena na nebu. 90 Tvoja zvestoba je za vse rodove;
utrdil si zemljo in ta ostaja. 91 Danes nadaljujejo glede
na tvoje odredbe, kajti vsi so tvoji služabniki. 92 Če
ne bi bila tvoja postava moje naslade, potem bi v
svoji stiski propadel. 93 Nikoli ne bom pozabil tvojih

predpisov, kajti oživil si me. **94** Jaz sem tvoj, reši
me, kajti iskal sem tvoje predpise. **95** Zlobni so čakali
name, da me uničijo, toda jaz bom preudarjal tvoja
pričevanja. **96** Videl sem konec vse popolnosti, toda
tvoja zapoved je silno široka. **97** MEM Oh kako ljubim
tvojo postavo! Ona je ves dan moje premišljevanje.
98 Zaradi svojih zapovedi si me naredil modrejšega
od mojih sovražnikov, kajti one so vedno z menoj. **99**
Imam več razumevanja kakor vsi moji učitelji, kajti tvoja
pričevanja so moje premišljevanje. **100** Razumem več
kakor starci, ker se držim tvojih predpisov. **101** Svoja
stopala sem zadržal pred vsako zlo potjo, da bi lahko
obdržal tvojo besedo. **102** Nisem odšel od tvojih sodb,
kajti ti si me učil. **103** Kako sladke so tvoje besede
mojemu okusu! Da, slajše kakor med mojim ustom.
104 Skozi tvoje predpise prejemam razumevanje, zato
sovražim vsako napačno pot. **105** NUN Tvoja beseda
je svetilka mojim stopalom in svetloba moji stezi. **106**
Prisegel sem in to bom opravil, da se bom držal tvojih
pravičnih sodb. **107** Zelo sem užaloščen. Oživi me,
oh Gospod, glede na svojo besedo. **108** Rotim te,
sprejmi prostovoljne daritve mojih ust, oh Gospod in
uči me svojih sodb. **109** Moja duša je nenehno v moji
roki, vendar ne pozabljam tvoje postave. **110** Zlobni
so zame položili zanko, vendar nisem zašel od tvojih
predpisov. **111** Tvoja pričevanja sem vzel kot dediščino
na veke, kajti ta so veselje mojega srca. **112** Svoje
srce sem nagnil, da vedno izpolnjujem tvoje zakone,
celo do konca. **113** SAMEH Sovražim prazne misli,
toda ljubim tvojo postavo. **114** Ti si moje skrivališče in
moj ščit; upam v tvojo besedo. **115** Odidite od mene, vi
hudodelci, kajti držal se bom zapovedi svojega Boga.
116 Podpiraj me glede na svojo besedo, da bom lahko
živel in zaradi svojega upanja naj ne bom osramočen.
117 Dvigni me in bom varen in nenehno se bom oziral k
tvojim zakonom. **118** Pomendral si vse tiste, ki so zašli
od tvojih zakonov, kajti njihova prevara je neresnica.
119 Vse zlobneže zemlje daješ na stran kakor žlindro,
zato ljubim tvoja pričevanja. **120** Moje meso trepeta
zaradi strahu pred teboj in bojim se tvojih sodb. **121**
AJIN Storil sem sodbo in pravico; ne prepusti me mojim
zatiralcem. **122** Bodi pôrok za svojega služabnika
v dobro; naj me ponosni ne zatirajo. **123** Moje oči
pešajo zaradi tvoje rešitve duše in zaradi besede tvoje
pravičnosti. **124** S svojim služabnikom postopaj glede
na svoje usmiljenje in uči me svojih zakonov. **125** Jaz
sem tvoj služabnik; daj mi razumevanje, da bom lahko
spoznal tvoja pričevanja. **126** Čas je zate, Gospod,
da delaš, kajti razveljavili so tvojo postavo. **127** Zato
ljubim tvoje zapovedi bolj kakor zlato, da, bolj kakor
čisto zlato. **128** Zatorej spoštujem vse tvoje predpise
glede vseh stvari, da so pravilni; in sovražim vsako
napačno pot. **129** PE Tvoja pričevanja so čudovita,
zatorej se jih moja duša drži. **130** Vstop tvojih besed
daje svetlobo, to daje razumevanje preprostemu. **131**
Odprl sem svoja usta in trepetal, kajti hrepenel sem
za tvojimi zapovedmi. **132** Poglej name in bodi mi
usmiljen, kakor ravnaš s tistimi, ki ljubijo tvoje ime.
133 Odredi moje korake po svoji besedi in nobena
krivičnost naj nima gospostva nad menoj. **134** Osvobodi
me pred človeškim zatiranjem; tako se bom držal tvojih
predpisov. **135** Stôri, da tvoj obraz sveti nad tvojim
služabnikom in úči me svojih zakonov. **136** Reke vodá
iztekajo [iz] mojih oči, ker se ne držijo tvoje postave.
137 TSADE Pravičen si ti, oh Gospod in tvoje sodbe
so iskrene. **138** Tvoja pričevanja, ki si jih zapovedal,
so iskrena in zelo zanesljiva. **139** Moja gorečnost
me je použila, ker so moji sovražniki pozabili tvoje
besede. **140** Tvoja beseda je zelo čista, zato jo tvoj
služabnik ljubi. **141** Majhen sem in preziran, vendar
ne pozabljam tvojih predpisov. **142** Tvoja pravičnost
je večna pravičnost in tvoja postava je resnica. **143**
Stiska in tesnoba sta se me polastili, vendar so tvoje
zapovedi moje naslade. **144** Pravičnost tvojih pričevanj
je večna; daje mi razumevanje in jaz bom živel. **145**
KOF Klical sem z vsem svojim celotnim srcem; usliši
me, oh Gospod, držal se bom tvojih zakonov. **146** Klical
sem k tebi; reši me in držal se bom tvojih pričevanj.
147 Slutil sem svitanje jutra in klical; upal sem v tvojo
besedo. **148** Moje oči so slutile nočne straže, da bi
lahko premišljeval v tvoji besedi. **149** Prisluhni mojemu
glasu glede na svojo ljubečo skrbnost, oh Gospod;
oživi me glede na svojo sodbo. **150** Približali so se tisti,
ki sledijo vragoliji; daleč so od tvoje postave. **151** Ti si
blizu, oh Gospod, in vse tvoje zapovedi so resnica.
152 Glede tvojih pričevanj sem spoznal od davnine, da
si jih ti utemeljil na veke. **153** REŠ Preudari mojo stisko
in me osvobodi, kajti jaz ne pozabljam tvoje postave.
154 Zagovarjaj mojo pravdo in me osvobodi; oživi me
glede na svojo besedo. **155** Rešitev duš je daleč od
zlobnih, kajti oni ne iščejo tvojih zakonov. **156** Velika so
tvoja nežna usmiljenja, oh Gospod; oživi me glede na
tvoje sodbe. **157** Mnogo je mojih preganjalcev in mojih
sovražnikov, vendar se ne nagnem od tvojih pričevanj.
158 Zagledal sem prestopnike in bil užaloščen, ker
se niso držali tvoje besede. **159** Preudari kako ljubim
tvoje predpise; oživi me, oh Gospod, glede na svojo
ljubečo skrbnost. **160** Tvoja beseda je resnična od
začetka in vsaka od tvojih pravičnih sodb traja večno.
161 ŠIN Princi so me preganjali brez vzroka, toda
moje srce stoji v strahospoštovanju pred tvojo besedo.
162 Veselim se ob tvoji besedi kakor nekdo, ki najde
velik plen. **163** Sovražim in preziram lažnivost, toda
ljubim tvojo postavo. **164** Sedemkrat dnevno te hvalim

zaradi tvojih pravičnih sodb. 165 Velik mir imajo tisti,
ki ljubijo tvojo postavo in nič jih ne bo prizadelo. 166
Gospod, upal sem na tvojo rešitev duše in storil tvoje
zapovedi. 167 Moja duša je obdržala tvoja pričevanja
in silno jih ljubim. 168 Držal sem se tvojih predpisov
in tvojih pričevanj, kajti vse moje poti so pred teboj.
169 TAV Naj moj klic pride blizu predte, oh Gospod;
daj mi razumevanje glede na svojo besedo. 170 Naj
moja ponižna prošnja pride predte; osvobodi me glede
na svojo besedo. 171 Moje ustnice bodo izgovarjale
hvalo, ko si me učil svojih zakonov. 172 Moj jezik
bo govoril o tvoji besedi, kajti vse tvoje zapovedi so
pravičnost. 173 Tvoja roka naj mi pomaga, kajti izbral
sem tvoje predpise. 174 Hrepenel sem za tvojo rešitvijo
duše, oh Gospod in tvoja postava je moja naslada.
175 Naj moja duša živi in te bo hvalila in naj mi tvoje
sodbe pomagajo. 176 Zašel sem kakor izgubljena ovca;
išči svojega služabnika, kajti jaz ne pozabljam tvojih
zapovedi.

120 V svoji tegobi sem klical h Gospodu in me
je slišal. 2 Osvobodi mojo dušo, oh Gospod,
pred lažnivimi ustnicami in pred varljivim jezikom. 3
Kaj ti bo dano? Ali kaj ti bo storjeno, ti varljiv jezik? 4
Ostre puščice mogočnega z brinovo žerjavico. 5 Gorje
meni, da se mudim v Mešehu, da prebivam v kedárskih
šotorih! 6 Moja duša je dolgo prebivala s tistim, ki
sovraži mir. 7 Jaz sem za mir, toda ko govorim, so oni
za vojno.

121 Svoje oči bom povzdignil h goram, od koder
prihaja moja pomoč. 2 Moja pomoč prihaja od
Gospoda, ki je naredil nebo in zemljo. 3 Ne bo trpel,
da bi bilo tvoje stopalo premaknjeno. On, ki te varuje,
ne bo dremal. 4 Glej, kdor varuje Izraela, ne bo niti
dremal niti spal. 5 Gospod je tvoj čuvaj; Gospod je
tvoja senca na tvoji desnici. 6 Sonce te ne bo udarilo
podnevi niti luna ponoči. 7 Gospod te bo varoval pred
vsem zlom; varoval bo tvojo dušo. 8 Gospod bo ohranil
tvoje odhajanje in tvoje prihajanje od tega časa dalje in
na vékomaj.

122 Bil sem vesel, ko so mi rekli: »Pojdimo v
Gospodovo hišo.« 2 Naša stopala bodo stala
znotraj tvojih velikih vrat, oh Jeruzalem. 3 Jeruzalem je
zgrajen kakor mesto, ki je stisnjeno skupaj, 4 kamor
se vzpenjajo rodovi, Gospodovi rodovi, v pričevanje
Izraelu, da dajejo zahvalo Gospodovemu imenu. 5 Kajti
tam so postavljeni sodni prestoli, prestoli Davidove
hiše. 6 Mólite za mir v Jeruzalemu. Tisti, ki te ljubijo,
bodo uspevali. 7 Mir bodi znotraj tvojih zidov in
uspevanje v tvojih palačah. 8 Zaradi mojih bratov in
zaradi družabnikov bom torej rekel: »Mir bodi znotraj
tebe.« 9 Zaradi hiše Gospoda, našega Boga, bom
iskal tvoje dobro.

123 K tebi povzdigujem svoje oči, oh ti, ki prebivaš
v nebesih. 2 Glej, kakor oči služabnikov
gledajo k roki svojih gospodarjev in kakor oči dekle
k roki svoje gospodarice, tako naše oči čakajo na
Gospoda, našega Boga, dokler se nas ne usmili. 3
Usmili se nas, oh Gospod, usmili se nas, kajti silno smo
nasičeni z zaničevanjem. 4 Naša duša je silno nasičena
s preziranjem tistih, ki so ošabni in z zaničevanjem
ponosnih.

124 Če ne bi bil Gospod, ki je bil na naši strani,
lahko sedaj reče Izrael, 2 če ne bi bil Gospod,
ki je bil na naši strani, ko so ljudje vstali zoper nas, 3
tedaj [bi] nas žive požrli, ko je bil njihov bes vžgan
zoper nas, 4 tedaj [bi] nas vode preplavile, vodni tok
[bi] tekel preko naše duše, 5 tedaj [bi] vode ponosa
tekle preko naše duše. 6 Blagoslovljen [bodi] Gospod,
ki nas ni izročil njihovim zobem kakor plen. 7 Naša
duša je kakor ptica ušla iz zanke ptičarjev; zanka je
pretrgana in mi smo ušli. 8 Naša pomoč je v imenu
Gospodovem, ki je naredil nebo in zemljo.

125 Tisti, ki zaupajo v Gospoda, bodo kakor gora
Sion, ki ne more biti odstranjena, temveč
ostaja na veke. 2 Kakor so gore naokoli Jeruzalema,
tako je Gospod naokoli svojega ljudstva od tega časa
naprej, celo za vedno. 3 Kajti palica zlobnih ne bo
počivala na deležu pravičnih, da ne bi pravični svojih
rok iztegnili h krivičnosti. 4 Delaj dobro, oh Gospod,
tistim, ki so dobri in tistim, ki so iskreni v svojih srcih. 5
Glede takšnih, ki zavijajo na svoje sprijene poti, jih
bo Gospod odvedel z delavci krivičnosti, toda nad
Izraelom bo mir.

126 Ko je Gospod ponovno obrnil ujetništvo Siona,
smo bili podobni tem, ki sanjajo. 2 Tedaj so
bila naša usta napolnjena s smehom in naš jezik s
petjem. Tedaj so med pogani govorili: » Gospod je
zanje storil velike stvari.« 3 Gospod je za nas storil
velike stvari, česar smo veseli. 4 Ponovno obrni naše
ujetništvo, oh Gospod, kakor vodotoke na jugu. 5 Tisti,
ki sejejo s solzami, bodo želi z veseljem. 6 Kdor hodi
naprej in joka in prinaša dragoceno seme, bo brez
dvoma ponovno prišel z veseljem, nesoč svoje snope
s seboj.

127 Razen če Gospod ne zida hiše, se zaman
trudijo, ki jo gradijo. Razen če Gospod ne
varuje mesta, stražar le zaman bedi. 2 Zaman je
zate, da vstajaš zgodaj, da hodiš pozno spat, da ješ
kruh bridkosti, kajti tako on svojim ljubljenim daje

spanje. 3 Glej! Otroci so dediščina od Gospoda
in sad maternice je njegova nagrada. 4 Kakor so
puščice v roki mogočnega človeka, tako so otroci
mladosti. 5 Srečen je človek, ki jih ima poln tul; ne
bodo osramočeni, temveč bodo govorili s sovražniki pri
velikih vratih.

128 Blagoslovljen je vsak, kdor se boji Gospoda,
ki hodi po njegovih poteh. 2 Kajti jedel boš
trud svojih rok, srečen boš in s teboj bo dobro. 3 Tvoja
žena bo kakor rodovitna trta ob straneh tvoje hiše;
tvoji otroci kakor oljčne sadike naokrog tvoje mize. 4
Glej, tako bo blagoslovljen mož, ki se boji Gospoda. 5
Gospod naj te blagoslovi iz Siona in gledal boš dobro
Jeruzalema vse dni svojega življenja. 6 Da, videl boš
svojih otrok otroke in mir nad Izraelom.

129 Pogosto so me prizadeli od moje mladosti, naj
sedaj reče Izrael, 2 pogosto so me prizadeli
od moje mladosti, vendar niso prevladali zoper mene.
3 Orači so orali na mojem hrbtu; svoje brazde so
naredili dolge. 4 Gospod je pravičen; razsekal je vrvi
zlobnih. 5 Naj bodo zbegani in obrnjeni nazaj vsi,
ki sovražijo Sion. 6 Naj bodo kakor trava na hišnih
strehah, ki ovene preden zraste, 7 s čimer kosec
ne napolni svoje roke niti kdor veže snope svojega
naročja. 8 [Naj] niti tisti, ki gredo mimo, ne rečejo:
»Nad vami naj bo Gospodov blagoslov. Blagoslavljamo
vas v Gospodovem imenu.«

130 Iz globin sem klical k tebi, oh Gospod. 2
Gospod, usliši moj glas. Naj bodo tvoja ušesa
pozorna na glas mojih ponižnih prošenj. 3 Če si boš
ti, Gospod, zaznamoval krivičnosti, oh Gospod, kdo
bo vzdržal? 4 Toda s teboj je odpuščanje, da bi se
te lahko bali. 5 Čakam na Gospoda, moja duša čaka
in v njegovo besedo zaupam. 6 Moja duša čaka na
Gospoda bolj kakor tisti, ki stražijo na jutro, pravim,
bolj kakor tisti, ki stražijo na jutro. 7 Naj Izrael upa v
Gospoda, kajti z Gospodom je usmiljenje in z njim je
obilna odkupitev. 8 On bo Izraela odkupil pred vsemi
njegovimi krivičnostmi.

131 Gospod, moje srce ni ošabno niti moje
oči vzvišene niti se ne ukvarjam z velikimi
zadevami ali s stvarmi zame previsokimi. 2 Zagotovo
sem se lepo obnašal in se umiril, kakor otrok, ki je
odstavljen od svoje matere; moja duša je celo kakor
odstavljen otrok. 3 Naj Izrael upa v Gospoda od tega
časa naprej in na veke.

132 Gospod, spomni se Davida in vseh njegovih
stisk, 2 kako je prisegel Gospodu in se
zaobljubil mogočnemu Jakobovemu Bogu: 3 »Zagotovo
ne bom prišel v šotorsko svetišče svoje hiše niti šel
gor v svojo posteljo, 4 svojim očem ne bom dal spanja
ali dremanja svojim vekam, 5 dokler ne najdem kraja
za Gospoda, prebivališča za mogočnega Jakobovega
Boga.« 6 Glej, slišali smo o tem v Efráti, našli smo
to na gozdnih poljih. 7 Šli bomo v njegova šotorska
svetišča, oboževali bomo ob njegovi pručki. 8 Vstani,
oh Gospod, v svoj počitek, ti in skrinja tvoje moči. 9
Naj bodo tvoji duhovniki oblečeni s pravičnostjo in
tvoji sveti naj vzklikajo od veselja. 10 Zaradi svojega
služabnika Davida ne obrni obličja proč od svojega
maziljenca. 11 Gospod je Davidu prisegel z resnico; ne
bo se odvrnil od nje: »Od sadu tvojega telesa bom
postavil na tvoj prestol. 12 Če se bodo tvoji otroci držali
moje zaveze in mojega pričevanja, ki jih ga bom jaz
učil, bodo tudi njihovi otroci sedeli na tvojem prestolu
na vékomaj.« 13 Kajti Gospod je izbral Sion; zaželel
si ga je za svoje prebivališče. 14 »To je moj počitek
na veke; tu bom prebival, ker sem si ga zaželel. 15
Obilno bom blagoslavljal njegovo preskrbo, njegove
uboge bom nasičeval s kruhom. 16 Prav tako bom
njegove duhovnike oblekel z rešitvijo duš in njegovi
sveti bodo glasno vzklikali od veselja. 17 Tam bom
storil Davidovemu rogu, da vzbrsti; odredil sem svetilko
za svojega maziljenca. 18 Njegove sovražnike bom
oblekel s sramoto, toda na njem samem bo cvetela
njegova krona.«

133 Glej, kako dobro in kako prijetno je za brate,
da prebivajo skupaj v slogi! 2 To je podobno
dragocenemu mazilu na glavi, ki teče navzdol na brado,
celó Aronovo brado, ki gre dol h krajcem njegovih
oblek; 3 kakor rosa iz Hermona in kakor rosa, ki se je
spustila na goro Sion; kajti tam je Gospod zapovedal
blagoslov, celó življenje na vékomaj.

134 Glejte, blagoslavljajte Gospoda, vsi vi
Gospodovi služabniki, ki ponoči stojite v hiši
Gospodovi. 2 Dvignite svoje roke v svetišču in
blagoslavljajte Gospoda. 3 Gospod, ki je naredil nebo
in zemljo, [naj] te blagoslovi iz Siona.

135 Hvalite Gospoda. Hvalite Gospodovo ime,
hvalite ga, oh vi Gospodovi služabniki. 2 Vi, ki
stojite v hiši Gospodovi, na dvorih hiše našega Boga,
3 hvalite Gospoda, kajti Gospod je dober; prepevajte
hvalnice njegovemu imenu, kajti to je prijetno. 4 Kajti
Gospod si je izbral Jakoba in Izraela za svoj izvoljeni
zaklad. 5 Kajti jaz vem, da je Gospod velik in da je
naš Gospod nad vsemi bogovi. 6 Karkoli je Gospodu
ugajalo, to je storil v nebesih, na zemlji, v morjih in vseh
globokih krajih. 7 Meglicam povzroča, da se dvigujejo
od koncev zemlje, bliske dela za dež, veter prinaša iz

svojih zakladnic. 8 Ki je udaril egiptovske prvorojence,
tako od človeka kakor [od] živali. 9 Ki je poslal simbole
in čudeže v tvojo sredo, oh Egipt, na faraona in na vse
njegove služabnike. 10 Ki je udaril velike narode in
usmrtil mogočne kralje, 11 amoréjskega kralja Sihóna,
bašánskega kralja Oga in vsa kánaanska kraljestva 12
in njihovo deželo dal za dediščino, dediščino Izraelu,
svojemu ljudstvu. 13 Tvoje ime, oh Gospod, traja
večno in tvoj spomin, oh Gospod, skozi vse rodove. 14
Kajti Gospod bo sodil svoje ljudstvo in se bo pokesal
glede svojih služabnikov. 15 Maliki poganov so srebro
in zlato, delo človeških rok. 16 Imajo usta, toda ne
govorijo, imajo oči, toda ne vidijo, 17 imajo ušesa,
toda ne slišijo niti v njihovih ustih ni kakršnegakoli
diha. 18 Tisti, ki so jih naredili, so jim podobni; tako je
vsak, kdor zaupa vanje. 19 Blagoslavljajte Gospoda,
oh hiša Izraelova. Blagoslavljajte Gospoda, oh hiša
Aronova, 20 blagoslavljajte Gospoda, oh hiša Lévijeva.
Vi, ki se bojite Gospoda, blagoslavljajte Gospoda.
21 Blagoslovljen bodi Gospod s Siona, ki prebiva v
Jeruzalemu. Hvalite Gospoda.

136 Oh zahvaljujte se Gospodu, ker je dober,
kajti njegovo usmiljenje traja večno. 2 Oh
zahvaljujte se Bogu bogov, kajti njegovo usmiljenje
traja večno. 3 Oh zahvaljujte se Gospodu gospodov,
kajti njegovo usmiljenje traja večno. 4 Njemu, ki sam
dela velike čudeže, kajti njegovo usmiljenje traja večno.
5 Njemu, ki je z modrostjo ustvaril nebo, kajti njegovo
usmiljenje traja večno. 6 Njemu, ki je zemljo razpel
nad vodami, kajti njegovo usmiljenje traja večno. 7
Njemu, ki je naredil velike luči, kajti njegovo usmiljenje
traja večno; 8 sonce, da vlada podnevi, kajti njegovo
usmiljenje traja večno; 9 luno in zvezde, da vladajo
ponoči, kajti njegovo usmiljenje traja večno. 10 Njemu,
ki je udaril Egipt na njegovih prvorojencih, kajti njegovo
usmiljenje traja večno; 11 in Izraela izpeljal izmed
njih, kajti njegovo usmiljenje traja večno; 12 z močno
roko in z iztegnjenim laktom, kajti njegovo usmiljenje
traja večno. 13 Njemu, ki je razdelil Rdeče morje
na [dva] dela, kajti njegovo usmiljenje traja večno;
14 in naredil Izraelu, da gre skozi njegovo sredo,
kajti njegovo usmiljenje traja večno; 15 toda porazil
faraona in njegovo vojsko v Rdeče morje, kajti njegovo
usmiljenje traja večno. 16 Njemu, ki je vodil svoje
ljudstvo skozi divjino, kajti njegovo usmiljenje traja
večno. 17 Njemu, ki je udaril velike kralje, kajti njegovo
usmiljenje traja večno; 18 in usmrtil slavne kralje,
kajti njegovo usmiljenje traja večno; 19 amoréjskega
kralja Sihóna, kajti njegovo usmiljenje traja večno; 20
in bašánskega kralja Oga, kajti njegovo usmiljenje
traja večno; 21 in njihovo deželo dal za dediščino,
kajti njegovo usmiljenje traja večno; 22 celó dediščino
Izraelu, njegovemu služabniku, kajti njegovo usmiljenje
traja večno. 23 Ki se nas je spomnil v našem nizkem
stanu, kajti njegovo usmiljenje traja večno; 24 in nas
odkupil pred našimi sovražniki, kajti njegovo usmiljenje
traja večno. 25 Ki daje hrano vsemu mesu, kajti njegovo
usmiljenje traja večno. 26 Oh zahvaljujte se Bogu
nebes, kajti njegovo usmiljenje traja večno.

137 Ob babilonskih rekah, tam smo se usedli; da,
jokali smo, ko smo se spominjali Siona. 2
Svoje harfe smo obesili na vrbe v njegovi sredi. 3
Kajti tam so tisti, ki so nas odvedli proč ujete, od
nas zahtevali pesem in tisti, ki so nas opustošili, so
od nas zahtevali veselje, rekoč: »Zapojte nam eno
izmed sionskih pesmi.« 4 Kako naj bi v tuji deželi
peli Gospodovo pesem? 5 Če jaz pozabim tebe, oh
Jeruzalem, naj moja desnica pozabi svojo spretnost. 6
Če se te jaz ne spomnim, naj se moj jezik prilepi k nebu
mojih ust, če ne povišam Jeruzalema nad svojo glavno
radost. 7 Spomni se, oh Gospod, na Jeruzalemov dan
otrok Edóma, ki so rekli: »Izbrišite ga, izbrišite ga, celo
do njegovih temeljev.« 8 Oh hči babilonska, ki boš
uničena, srečen bo tisti, ki te poplača, kakor si nam
ti služila. 9 Srečen bo tisti, ki zgrabi in trešči tvoje
malčke ob kamne.

138 Hvalil te bom s svojim celotnim srcem; pred
bogovi ti bom prepeval hvalnico. 2 Oboževal
te bom pred tvojim svetim templjem in tvoje ime hvalil
zaradi tvoje ljubeče skrbnosti in zaradi tvoje resnice,
kajti svojo besedo si poveličal nad vse svoje ime. 3
Na dan, ko sem klical, mi odgovarjaš in me v moji
duši krepiš z močjo. 4 Vsi kralji zemlje te bodo hvalili,
oh Gospod, ko slišijo besede iz tvojih ust. 5 Da,
prepevali bodo na Gospodovih poteh, kajti velika je
Gospodova slava. 6 Čeprav je Gospod vzvišen, vendar
ima spoštovanje do nizkega, toda ponosnega spozna
od daleč. 7 Čeprav hodim sredi stiske, me boš ti
poživil. Zoper bes mojih sovražnikov boš iztegnil svojo
roko in tvoja desnica me bo rešila. 8 Gospod bo dovršil
to, kar zadeva mene. Tvoje usmiljenje, oh Gospod,
vztraja večno; ne zapusti del svojih lastnih rok.

139 Oh Gospod, preiskal si me in me spoznal. 2
Poznaš moje sedanje in moje vstajanje, moje
misli razumeš daleč stran. 3 Obdajaš mojo pot in moje
leganje in seznanjen si z vsemi mojimi potmi. 4 Kajti
besede ni na mojem jeziku, toda, glej, oh Gospod, ti jo
popolnoma poznaš. 5 Obdajaš me zadaj in spredaj
in name polagaš svojo roko. 6 Takšno spoznanje je
prečudovito zame, visoko je, ne morem ga doseči.
7 Kam naj grem pred tvojim duhom? Ali kam naj
pobegnem pred tvojo prisotnostjo? 8 Če se povzpnem

v nebesa, si tam; če si svojo posteljo pripravim v peklu,
glej, si tam. **(Sheol h7585)** **9** Če vzamem peruti jutra in
prebivam v najbolj oddaljenih krajih morja, **10** celo tam
me bo tvoja roka vodila in tvoja desnica me bo držala.
11 Če rečem: »Zagotovo me bo pokrila tema, celo noč
bo svetloba okoli mene.« **12** Da, tema se ne skriva pred
teboj, toda noč sije kakor dan; tema in svetloba, obe
sta ti podobni. **13** Kajti v last si si vzel mojo notranjost,
pokril si me v maternici moje matere. **14** Hvalil te bom,
kajti jaz sem strašljivo in izvrstno narejen. Čudovita
so tvoja dela in to moja duša resnično dobro ve. **15**
Moja snov ni bila skrita pred teboj, ko sem bil narejen
na skrivnem in nenavadno izdelan v najnižjih delih
zemlje. **16** Tvoje oči so videle mojo snov, čeprav je
bila nepopolna in v tvoji knjigi so bili zapisani vsi moji
udje, ki so bili oblikovani v vztrajanju, medtem ko ni
bilo še nobenega izmed njih. **17** Kako dragocene so mi
tudi tvoje misli, oh Bog! Kako velik je njihov seštevek!
18 Če bi jih preštel, jih je po številu več kakor peska.
Ko se zbudim, sem še vedno s teboj. **19** Zagotovo
boš ubil zlobnega, oh Bog, zato odidite od mene, vi
krvoločni ljudje. **20** Kajti zlobno govorijo zoper tebe
in tvoji sovražniki zaman jemljejo tvoje ime. **21** Ali ne
sovražim tistih, oh Gospod, ki sovražijo tebe? Mar
nisem užaloščen s tistimi, ki se dvigujejo zoper tebe?
22 Sovražim jih s popolnim sovraštvom, štejem jih [za]
svoje sovražnike. **23** Preišči me, oh Bog in spoznaj
moje srce; preizkusi me in spoznaj moje misli. **24**
Poglej ali je v meni kakršnakoli zlobna pot in vodi me
po večni poti.

140 Osvobodi me, oh Gospod, pred zlobnežem,
varuj me pred nasilnežem, **2** ki si v svojem
srcu domišljajo vragolije; nenehno so zbrani skupaj
za vojno. **3** Svoje jezike so naostrili kakor kača, gadji
strup je pod njihovimi ustnicami. (Sela) **4** Varuj me,
oh Gospod, pred rokami zlobnih, ohrani me pred
nasilnežem, ki se je namenil, da zruši moja ravnanja.
5 Ponosni so zame prikrili zanko in vrvi, ob poti so
razprostrli mrežo, zame so nastavili pasti. (Sela) **6**
Gospodu sem rekel: »Ti si moj Bog, usliši glas mojih
ponižnih prošenj, oh Gospod. **7** Oh Bog, Gospod,
moč rešitve moje duše, mojo glavo si pokril na dan
bitke. **8** Ne usliši, oh Gospod, želja zlobnih, nadalje ne
njihovega zlobnega naklepa, da se ne bi poviševali.«
(Sela) **9** Glede glave tistih, ki me obdajajo, naj jih pokrije
vragolija njihovih lastnih ustnic. **10** Naj nanje padajo
goreči ogorki, naj bodo vrženi v ogenj, v globoke jame,
da ne vstanejo ponovno. **11** Naj obrekovalec ne bo
utrjen na zemlji, zlo naj lovi nasilneža, da ga premaga.
12 Vem, da bo Gospod podpiral zadevo prizadetega
in pravico ubogega. **13** Zagotovo se bodo pravični
zahvaljevali tvojemu imenu; iskreni bodo prebivali v
tvoji prisotnosti.

141 Gospod, k tebi kličem, pohiti k meni; pazljivo
prisluhni mojemu glasu, ko kličem k tebi. **2** Naj
bo moja molitev postavljena pred teboj kakor kadilo
in dvigovanje mojih rok kakor večerno žrtvovanje. **3**
Postavi stražo, oh Gospod, pred moja usta; čuvaj vrata
mojih ustnic. **4** Mojega srca ne nagni h kakršnikoli zli
stvari, da izvajam dela z ljudmi, ki počnejo krivičnost;
in naj ne jem od njihovih slaščic. **5** Naj me pravični
udari, to bo prijaznost in naj me graja; to bo odlično
olje, ki ne bo zlomilo moje glave, ker bo vendar v
njihovih katastrofah tudi moja molitev. **6** Kadar so
njihovi sodniki premagani na kamnitih krajih, bodo
slišali moje besede, kajti prijetne so. **7** Naše kosti
so razkropljene ob ustih groba, kakor kadar nekdo
seka in cepi les na zemlji. **(Sheol h7585)** **8** Toda moje
oči so k tebi, oh Bog, Gospod; v tebi je moje trdno
upanje, moje duše ne pusti zapuščene. **9** Varuj me
pred zankami, ki so jih položili zame in [pred] pastmi
delavcev krivičnosti. **10** Naj zlobni padejo v svoje lastne
mreže, medtem ko jaz istočasno pobegnem.

142 S svojim glasom sem klical h Gospodu, s
svojim glasom sem storil svojo ponižno prošnjo
h Gospodu. **2** Svojo pritožbo sem izlil pred njim, pred
njim sem pokazal svojo stisko. **3** Ko je bil moj duh
znotraj mene nadvladan, tedaj ti poznaš mojo pot.
Na stezi, po kateri sem hodil, so zame na skrivnem
postavili zanko. **4** Pogledal sem na svojo desnico
in zagledal, toda ni bilo človeka, ki bi me poznal.
Zatočišče se mi je izneverilo, noben človek ni skrbel
za mojo dušo. **5** Klical sem k tebi, oh Gospod. Rekel
sem: »Ti si moje zatočišče in moj delež v deželi
živih.« **6** Prisluhni mojemu joku, kajti zelo sem ponižan.
Osvobodi me pred mojimi preganjalci, kajti močnejši
so od mene. **7** Privedi mojo dušo iz ječe, da bom
lahko hvalil tvoje ime. Pravični me bodo obdali, kajti
radodarno boš postopal z menoj.

143 Usliši mojo molitev, oh Gospod, pazljivo
prisluhni mojim ponižnim prošnjam; odgovori
mi v svoji zvestobi in v svoji pravičnosti. **2** Ne vstopi na
sodbo s svojim služabnikom, kajti v tvojem pogledu
noben živeč človek ne bo opravičen. **3** Kajti sovražnik
je preganjal mojo dušo, moje življenje je z udarcem
zrušil k tlom; pripravil me je, da prebivam v temi, kakor
tisti, ki so bili dolgo mrtvi. **4** Zato je moj duh nadvladan
znotraj mene, moje srce znotraj mene je zapuščeno.
5 Spominjam se dni iz davnine, premišljujem o vseh
tvojih delih, razglabljam o delu tvojih rok. **6** Svoje roke
iztegujem k tebi; mojo dušo žeja po tebi kakor žejno

deželo. (Sela) 7 Naglo me usliši, oh Gospod, moj duh
slabi. Svojega obraza ne skrivaj pred menoj, da ne bi
bil podoben tem, ki gredo dol v jamo. 8 Povzroči mi, da
zjutraj slišim tvojo ljubečo skrbnost, kajti vate zaupam.
Povzroči mi, da spoznam pot, po kateri naj hodim,
kajti svojo dušo dvigujem k tebi. 9 Osvobodi me, oh
Gospod, pred mojimi sovražniki. K tebi zbežim, da me
skriješ. 10 Úči me izpolnjevati tvojo voljo, kajti ti si moj
Bog. Tvoj duh je dober, vodi me v deželo iskrenosti. 11
Oživi me, oh Gospod, zaradi svojega imena; zaradi
svoje pravičnosti mojo dušo privedi iz stiske. 12 Zaradi
svojega usmiljenja iztrebi moje sovražnike in uniči
vse tiste, ki prizadevajo mojo dušo, kajti jaz sem tvoj
služabnik.

144 Blagoslovljen bodi Gospod, moja moč, ki uči
moje roke za vojno in moje prste za boj, 2
moja dobrota in moja trdnjava, moj visoki stolp in moj
osvoboditelj, moj ščit in tisti, v katerega zaupam, ki
moje ljudstvo podjarmlja pod mene. 3 Gospod, kaj je
človek, da ti jemlješ spoznanje o njem! Ali človeški
sin, da delaš obračun o njem! 4 Človek je podoben
ničevosti, njegovi dnevi so kakor senca, ki mineva. 5
Upogni svoje nebo, oh Gospod in pridi dol, dotakni se
gora in se bodo kadile. 6 Vrzi bliskanje in jih razkropi;
izstreli svoje puščice in jih uniči. 7 Pošlji svojo roko od
zgoraj, odstrani me in osvobodi me iz velikih vodá,
pred roko tujih otrok, 8 čigar usta govorijo prazne reči
in je njihova desnica desnica neresnice. 9 Zapel ti bom
novo pesem, oh Bog, na plunko in glasbilo desetih
strun ti bom prepeval hvalnice. 10 On je, ki kraljem daje
rešitev duš, ki osvobaja Davida, svojega služabnika,
pred škodljivim mečem. 11 Reši me in osvobodi me
pred roko tujih otrok, katerih usta govorijo prazne reči
in je njihova desnica desnica neresnice, 12 da bodo
naši sinovi lahko kakor sadike odrasle v svoji mladosti,
da bodo naše hčere kakor vogalni kamni, pološčeni
po podobnosti palače, 13 da bodo naše kašče lahko
polne, nudeč vse vrste zalog, da lahko naše ovce
na naših ulicah skotijo tisoče in deset tisoče, 14 da
bodo naši voli lahko močni za delo, da ne bo vloma
niti izginjanja, da na naših ulicah ne bo pritoževanja.
15 Srečno je tisto ljudstvo, ki je v takšni zadevi, da,
srečno je tisto ljudstvo, čigar Bog je Gospod.

145 Povzdigoval te bom, moj Bog, oh kralj in tvoje
ime bom blagoslavljal na veke vekov. 2 Vsak
dan te bom blagoslavljal in tvoje ime bom hvalil na
veke vekov. 3 Velik je Gospod in silno bodi hvaljen
in njegova veličina je nedoumljiva. 4 En rod bo hvalil
tvoja dela drugemu in bo oznanjal tvoja mogočna dela.
5 Govoril bom o veličastni časti tvojega veličanstva
in o tvojih čudovitih delih. 6 Ljudje bodo govorili o
moči tvojih strašnih dejanj; in jaz bom oznanjal tvojo
veličino. 7 Obilno bodo izrekli spomin o tvoji veliki
dobroti in prepevali bodo o tvoji pravičnosti. 8 Gospod
je milostljiv in poln sočutja, počasen za jezo in zelo
usmiljen. 9 Gospod je dober do vseh in njegova nežna
usmiljenja so nad vsemi njegovimi deli. 10 Hvalila te
bodo vsa tvoja dela, oh Gospod in tvoji sveti te bodo
blagoslavljali. 11 Pogovarjali se bodo o slavi tvojega
kraljestva in govorili o tvoji moči, 12 da razglašajo
njegova mogočna dela človeškim sinovom in slavno
veličanstvo njegovega kraljestva. 13 Tvoje kraljestvo
je večno kraljestvo in tvoje gospostvo traja skozi vse
rodove. 14 Gospod podpira vse, ki padejo in dviguje
vse tiste, ki so sklonjeni. 15 Oči vseh čakajo nate in
ti jim daješ njihovo hrano v pravšnjem obdobju. 16
Odpiraš svojo roko in zadovoljuješ željo vsake žive
stvari. 17 Gospod je pravičen na vseh svojih poteh in
svet v vseh svojih delih. 18 Gospod je blizu vsem tem,
ki kličejo k njemu, vsem, ki k njemu kličejo v resnici.
19 Izpolnil bo željo tistih, ki se ga bojijo. Slišal bo tudi
njihov jok in jih bo rešil. 20 Gospod varuje vse tiste, ki
ga ljubijo, toda vse zlobne bo uničil. 21 Moja usta bodo
govorila Gospodovo hvalo in vse meso naj blagoslavlja
njegovo sveto ime na veke vekov.

146 Hvalite Gospoda. Hvali Gospoda, oh moja
duša. 2 Medtem ko živim, bom hvalil Gospoda;
medtem ko imam kakršen koli obstoj, bom prepeval
hvalnice svojemu Bogu. 3 Svojega trdnega upanja
ne polagaj v prince niti v človeškega sina, v katerem
ni pomoči. 4 Njegov dih gre dalje, vrača se k svoji
zemlji; na ta isti dan propadejo njegove misli. 5 Srečen
je tisti, ki ima za svojo pomoč Jakobovega Boga,
katerega upanje je v Gospodu, njegovemu Bogu, 6
ki je naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je tam
notri, ki na veke ohranja resnico, 7 ki izvršuje sodbo za
zatiranega, ki daje hrano lačnemu. Gospod osvobaja
jetnike, 8 Gospod slepim odpira oči, Gospod dviguje
tiste, ki so sklonjeni, Gospod ljubi pravične, 9 Gospod
varuje tujce in podpira osirotelega in vdovo, toda pot
zlobnih postavlja na glavo. 10 Gospod bo kraljeval na
veke, celó tvoj Bog, oh Sion, vsem rodovom. Hvalite
Gospoda.

147 Hvalite Gospoda, kajti dobro je peti hvalnice
našemu Bogu, kajti to je prijetno in hvala je
ljubka. 2 Gospod je zgradil Jeruzalem; skupaj zbira
Izraelove pregnance. 3 Ozdravlja potrte v srcu in
povezuje njihove rane. 4 Šteje število zvezd, vse jih
kliče po njihovih imenih. 5 Velik je naš Gospod in
zelo močan, njegovo razumevanje je neskončno. 6
Gospod dviguje krotke; zlobne podira k tlom. 7 Pojte
Gospodu z zahvaljevanjem, našemu Bogu pojte hvalo

na harfo, 8 ki nebo pokriva z oblaki, ki za zemljo
pripravlja dež, ki daje travi, da raste po gorah. 9
On daje živali njeno hrano in mladim krokarjem, ki
kličejo. 10 Ne razveseljuje se v moči konja. Ne veseli
se človeških nog. 11 Gospod se veseli tistih, ki se ga
bojijo, tistih, ki upajo v njegovo usmiljenje. 12 Hvali
Gospoda, oh Jeruzalem, hvali svojega Boga, oh Sion.
13 Kajti utrjuje zapahe tvojih velikih vrat, tvoje otroke je
blagoslovil znotraj tebe. 14 Na tvojih mejah daje mir in
te nasičuje z najodličnejšo pšenico. 15 Svojo zapoved
pošilja na zemljo; njegova beseda teče zelo naglo. 16
Sneg daje kakor volno, slano razsiplje kakor pepel. 17
Svoj led meče kakor koščke; kdo lahko obstane pred
njegovim mrazom? 18 Razpošilja svojo besedo in jih
topi; svojemu vetru povzroča, da piha in vodam, [da]
tečejo. 19 Svojo besedo kaže Jakobu, svoje zakone in
svoje sodbe Izraelu. 20 Z nobenim narodom ni tako
postopal in glede njegovih sodb, jih oni niso spoznali.
Hvalite Gospoda.

148 Hvalite Gospoda. Hvalite Gospoda iz nebes,
hvalite ga na višavah. 2 Hvalite ga, vsi njegovi
angeli, hvalite ga, vse njegove vojske. 3 Hvalita ga,
sonce in luna, hvalite ga vse ve zvezdne luči. 4 Hvalite
ga, ve nebes nebesa in ve vode, ki ste nad nebom. 5
Naj hvalijo Gospodovo ime, kajti ukazal je in bili so
ustvarjeni. 6 Tudi njih je utrdil na veke vekov; naredil je
odlok, ki ne bo minil. 7 Hvalite Gospoda z zemlje, vi
zmaji in vse globine, 8 ogenj in toča, sneg in meglica,
viharni veter, izpolnjujoč njegovo besedo, 9 gore in
vsi hribi, rodovitna drevesa in vse cedre, 10 živali in
vsa živina, plazeče stvari in leteča perjad, 11 kralji
zemlje in vsi ljudje, princi in vsi zemeljski sodniki, 12
tako mladeniči kakor mladenke, starci in otroci; 13
naj hvalijo Gospodovo ime, kajti njegovo ime samó
je odlično; njegova slava je nad zemljo in nebom. 14
Povišuje tudi rog svojega ljudstva, hvalo vseh njegovih
svetih, celó Izraelovih otrok, ljudstva blizu njemu.
Hvalite Gospoda.

149 Hvalite Gospoda. Zapojte Gospodu novo
pesem in njegovo hvalo v skupnosti svetih. 2
Naj se Izrael veseli v njem, ki ga je naredil, naj bodo
sionski otroci radostni v svojem Kralju. 3 Naj s plesom
hvalijo njegovo ime; naj mu prepevajo hvalnice s
tamburinom in harfo. 4 Kajti Gospod se veseli v svojem
ljudstvu; krotke bo okrasil z rešitvijo duše. 5 Naj bodo
sveti radostni v slavi, naj na glas prepevajo na svojih
posteljah. 6 Naj bodo na njihovih ustih visoke Božje
hvalnice in v njihovi roki dvorezen meč, 7 da izvršijo
maščevanje nad pogani in kaznovanja nad ljudstvi, 8
da njihove kralje zvežejo z verigami in njihove plemiče
z železnimi okovi, 9 da nad njimi izvršijo napisano
sodbo. To čast imajo vsi sveti. Hvalite Gospoda.

150 Hvalite Gospoda, hvalite Boga v njegovem
svetišču, hvalite ga na nebesnem svodu
njegove moči. 2 Hvalite ga za njegova mogočna dela,
hvalite ga glede na njegovo odlično veličino. 3 Hvalite
ga z zvokom šofarja, hvalite ga s plunko in harfo. 4
Hvalite ga s tamburinom in plesom, hvalite ga z glasbili
na strune in piščali. 5 Hvalite ga na glasne cimbale,
hvalite ga na visoko zveneče cimbale. 6 Naj vsaka
stvar, ki diha, hvali Gospoda. Hvalite Gospoda.

Pregovori

1 Pregovori Salomona, Davidovega sina, Izraelovega
kralja, **2** da bi spoznali modrost in poučevanje,
da bi zaznali besede razumevanja, **3** da bi sprejeli
poučevanje modrosti, pravice, sodbe in nepristranskost;
4 da bi dali premetenost preprostemu, mladeniču
spoznanje in preudarnost. **5** Moder človek bo slišal in
bo povečal učenje in razumen človek se bo dokopal
k modrim nasvetom, **6** da bo razumel pregovor in
razlago, besede modrih in njihove temne izreke. **7**
Strah Gospodov je začetek spoznanja, toda bedaki
prezirajo modrost in poučevanje. **8** Moj sin, prisluhni
poučevanju svojega očeta in ne zapusti postave svoje
matere, **9** kajti ona bosta ornament milosti tvoji glavi in
verižici okoli tvojega vratu. **10** Moj sin, če te grešniki
privabljajo, ne privoli. **11** Če rečejo: »Pridi z nami, v
zasedi prežimo na kri, brez razloga se tajno pritajimo
za nedolžnega, **12** požrimo jih žive kakor grob in cele,
kakor tiste, ki gredo dol v jamo. **(Sheol h7585)** **13** Našli
bomo vse dragoceno imetje, svoje hiše bomo napolnili
z ukradenim blagom. **14** Svoj žreb vrzi med nas, vsi
imejmo eno mošnjo.« **15** Moj sin, ne hodi z njimi
na pot, svoje stopalo zadrži pred njihovo stezo, **16**
kajti njihova stopala tečejo k zlu in hitijo, da prelijejo
kri. **17** Zagotovo je zaman razprostrta mreža v očeh
katerekoli ptice. **18** In oni prežijo v zasedi na svojo
lastno kri, tajno se pritajijo za svoja lastna življenja.
19 Takšne so poti vsakega, ki je pohlepen dobička,
ki odvzema življenje svojim lastnikom. **20** Modrost
kliče zunaj, svoj glas izreka na ulicah, **21** kliče na
glavnem kraju vrveža, v odprtinah velikih vrat, v mestu
izreka svoje besede, rekoč: **22** »Doklej boste, vi
topi, ljubili topost? In se posmehljivci razveseljevali v
svojem posmehovanju in bedaki sovražili spoznanje?
23 Obrnite se na moj opomin. Glejte, na vas bom izlila
svojega duha, razglašala vam bom svoje besede.
24 Ker sem klicala, pa ste odklonili, iztegovala sem
svojo roko, pa noben človek ni upošteval, **25** temveč
ste zaničevali vse moje svetovanje in niste hoteli
mojega opomina, **26** se bom tudi jaz smejala ob vaši
katastrofi, zasmehovala bom, ko pride vaš strah, **27** ko
prihaja vaš strah kakor opustošenje in vaše uničenje
kakor vrtinčast veter, ko nad vas prihajata tegoba in
tesnoba. **28** Tedaj se bodo obračali name, toda ne
bom jim odgovorila, iskali me bodo zgodaj, toda ne
bodo me našli, **29** ker so sovražili spoznanje in niso
izbrali strahu Gospodovega. **30** Ničesar niso hoteli od
mojega nasveta. Prezirali so vsak moj opomin. **31**
Zato bodo jedli od sadu svoje lastne poti in napolnjeni
bodo s svojimi lastnimi naklepi. **32** Kajti odvračanje od
preprostosti jih bo ubilo in uspevanje bedakov jih bo
uničilo. **33** Toda kdorkoli me posluša, bo varno prebival
in bo miren pred strahom zla.«

2 Moj sin, če boš sprejel moje besede in moje
zapovedi skril s seboj, **2** tako da boš svoje uho
nagnil k modrosti in svoje srce usmeril k razumevanju;
3 da, če kličeš za spoznanjem in svoj glas dvigaš
za razumevanjem, **4** če jo iščeš kakor srebro in
preiskuješ za njo kakor za skritimi zakladi, **5** potem
boš razumel Gospodov strah in našel spoznanje Boga.
6 Kajti Gospod daje modrost. Iz njegovih ust prihajata
spoznanje in razumevanje. **7** Zdravo modrost shranjuje
za pravičnega, on je majhen ščit tem, ki hodijo pošteno.
8 Čuva steze sodbe in varuje pot svojih svetih. **9** Potem
boš razumel pravičnost, sodbo in nepristranskost,
da, vsako dobro stezo. **10** Kadar v tvoje srce vstopa
modrost in je spoznanje prijetno tvoji duši, **11** te bo
varovala preudarnost, razumevanje te bo ohranilo,
12 da te osvobodi pred potjo zlega človeka. Pred
človekom, ki govori kljubovalne stvari, **13** ki zapušča
steze poštenosti, da hodi po poteh teme, **14** ki se
veseli, da počne zlo in se razveseljuje v kljubovalnosti
zlobnih, **15** katerega poti so sprijene, oni pa kljubujejo
na svojih stezah. **16** Da te osvobodi pred tujo žensko,
celó pred tujko, ki laska s svojimi besedami, **17** ki se
odpoveduje vodniku svoje mladosti in pozablja zavezo
svojega Boga. **18** Kajti njena hiša se nagiba k smrti in
njene steze k mrtvim. **19** Nihče, ki gre k njej, se ne
vrne ponovno niti se ne oprime stezá življenja. **20** Da
boš lahko hodil po poti dobrih ljudi in se držal stezá
pravičnih. **21** Kajti iskreni bodo prebivali v deželi in
popolni bodo preostali v njej. **22** Toda zlobni bodo
iztrebljeni z zemlje in prestopniki bodo izkoreninjeni iz
nje.

3 Moj sin, ne pozabi moje postave, temveč naj tvoje
srce ohrani moje zapovedi, **2** kajti dolžino dni in
dolgo življenje in mir bodo dodale k tebi. **3** Usmiljenje
in resnica naj te ne zapustita; priveži si ju okoli svojega
vratu, zapiši si ju na tablico svojega srca, **4** tako boš
našel naklonjenost in dobro razumevanje v očeh Boga
in človeka. **5** Zaupaj v Gospoda z vsem svojim srcem
in ne zanašaj se na svoje lastno razumevanje. **6** Na
vseh svojih poteh ga priznavaj in usmerjal bo tvoje
steze. **7** Ne bodi moder v svojih lastnih očeh. Boj se
Gospoda in odidi od zla. **8** To bo zdravje tvojemu popku
in mozeg tvojim kostem. **9** Časti Gospoda s svojim
imetjem in s prvimi sadovi vsega svojega donosa, **10**
tako bodo tvoji skednji napolnjeni z obiljem in tvoje
stiskalnice bodo izbruhnile z novim vinom. **11** Moj sin,
ne preziraj Gospodovega karanja niti ne bodi naveličan
njegovega grajanja. **12** Kajti katerega Gospod ljubi, on
graja, celo kakor oče sina, v katerem se razveseljuje.

13 Srečen je človek, ki odkriva modrost in človek, ki
pridobiva razumevanje. 14 Kajti njeno trgovsko blago
je boljše kakor trgovsko blago iz srebra in njen dobiček
boljši od čistega zlata. 15 Dragocenejša je od rubinov,
in vse stvari, ki si jih lahko želiš, se ne morejo primerjati
z njo. 16 Dolžina dni je v njeni desnici in v njeni levici
bogastva in čast. 17 Njene poti so poti prijetnosti in vse
njene steze so mir. 18 Je drevo življenja tistim, ki se je
oprimejo in srečen je vsak, ki jo ohranja. 19 Gospod je
z modrostjo utemeljil zemljo, z razumevanjem je utrdil
nebo. 20 Z njegovim spoznanjem so izbruhnile globine
in oblaki kapljajo roso. 21 Moj sin, naj ti dve ne odideta
od tvojih oči; ohrani zdravo modrost in preudarnost, 22
tako bosta življenje tvoji duši in milost tvojemu vratu. 23
Potem boš na svoji stezi hodil varno in tvoje stopalo se
ne bo spotikalo. 24 Ko se uležeš, ne boš prestrašen;
da, ulegel se boš in tvoje spanje bo sladko. 25 Ne bodi
prestrašen od nenadnega strahu niti od opustošenja
zlobnih, kadar to prihaja. 26 Kajti Gospod bo tvoje
zaupanje in tvoja stopala bo varoval pred odvzemom.
27 Ne zadržuj dobrega pred tistimi, ki jim je to primerno,
kadar je v moči tvoje roke, da to storiš. 28 Ne reci
svojemu bližnjemu: »Pojdi, ponovno pridi in jutri ti bom
dal, « če imaš to pri sebi. 29 Ne snuj zla zoper svojega
soseda, glede na to, da varno prebiva poleg tebe. 30
Ne prepiraj se brez razloga s človekom, če ti ni ničesar
hudega storil. 31 Ne zavidaj zatiralcu in ne izberi
nobenih njegovih poti. 32 Kajti kljubovalnež je ogabnost
Gospodu, toda njegova skrivnost je s pravičnimi.
33 Gospodovo prekletstvo je v hiši zlobnega, toda
blagoslavlja prebivališče pravičnega. 34 Zagotovo
zasmehuje posmehljivce, toda milost daje ponižnim. 35
Modri bo podedoval slavo, toda napredovanje bedakov
bo sramota.

4 Prisluhnite, vi otroci, poučevanju očeta in pazite,
da spoznate razumevanje. 2 Kajti dajem vam dober
nauk, ne zapustite moje postave. 3 Kajti jaz sem bil
sin svojega očeta, nežen in edini ljubljen v očeh svoje
matere. 4 Tudi učil me je in mi rekel: »Tvoje srce naj
ohrani moje besede. Drži se mojih zapovedi in živi. 5
Pridobivaj modrost, pridobivaj razumevanje, tega ne
pozabi niti se ne nagni od besed iz mojih ust. 6 Ne
zapusti je, pa te bo varovala; ljubi jo, pa te bo čuvala.
7 Modrost je glavna stvar, zato pridobivaj modrost in
z vsem svojim dobičkom pridobivaj razumevanje. 8
Poveličuj jo, pa te bo povišala, prinesla ti bo čast, ko jo
boš objemal. 9 Tvoji glavi bo dala ornament milosti,
izročila ti bo krono slave.« 10 Prisluhni, oh moj sin in
sprejmi moje izreke in mnogo bo let tvojega življenja.
11 Učil sem te na poti modrosti, vodil sem te po pravih
poteh. 12 Kadar greš, tvoje stopinje ne bodo utesnjene
in kadar tečeš, se ne boš spotaknil. 13 Trdno se oprimi
poučevanja, naj ona ne odide. Obdrži jo, kajti ona je
tvoje življenje. 14 Ne stopaj na pot zlobnih in ne hodi
po stezi zlobnih ljudi. 15 Izogibaj se je, ne hodi mimo
nje in obrni se od nje ter pojdi proč. 16 Kajti oni ne
spijo, razen če niso storili vragolije in njihovo spanje je
odvzeto, razen če nekomu ne povzročijo, da pade.
17 Kajti jedo kruh zlobnosti in pijejo vino nasilja. 18
Toda steza pravičnih je kakor svetlikajoča svetloba, ki
bolj in bolj sije do popolnega dne. 19 Pot zlobnih je
kakor tema; ne vedo ob kaj se spotaknejo. 20 Moj sin,
prisluhni mojim besedam, svoje uho nagni k mojim
izrekom. 21 Naj le-ti ne odidejo od tvojih oči, obdrži jih
v sredi svojega srca. 22 Kajti življenje so tistim, ki jih
najdejo in zdravje vsemu njihovemu mesu. 23 Svoje
srce varuj z vso marljivostjo, kajti iz njega so zadeve
življenja. 24 Kljubovalna usta daj od sebe in sprevržene
ustnice odloži daleč stran od sebe. 25 Tvoje oči naj
gledajo naravnost in tvoje veke naj gledajo neposredno
pred teboj. 26 Preudari stezo svojih stopal in vse tvoje
poti naj bodo utrjene. 27 Ne obrni se ne k desni roki
niti ne k levi, svoje stopalo odstrani od zla.

5 Moj sin, prisluhni moji modrosti in svoje uho pripogni
k mojemu razumevanju, 2 da boš lahko upošteval
preudarnost in da bodo tvoje ustnice lahko obvarovale
spoznanje. 3 Kajti ustnice tuje ženske kapljajo kakor
satovje in njena usta so bolj prilizljiva kakor olje, 4 toda
njen konec je grenek kakor pelin, oster kakor dvorezen
meč. 5 Njena stopala gredo dol k smrti, njeni koraki se
prijemljejo pekla. **(Sheol h7585)** 6 Da ne bi preudarjal
steze življenja, njene poti so premične, da jih ti ne
moreš spoznati. 7 Zato mi torej prisluhnite, oh vi otroci
in ne odidite od besed mojih ust. 8 Svojo pot odstrani
daleč od nje in ne pridi blizu vrat njene hiše, 9 da ne bi
svoje časti dal drugim in svojih let krutemu, 10 da ne bi
bili tujci nasičeni s tvojim premoženjem in bi bili tvoji
napori v hiši tujca 11 in boš končno žaloval, ko bo tvoje
meso in tvoje telo iztrošeno 12 in rečeš: »Kako sem
sovražil poučevanje in je moje srce preziralo opomin
13 in nisem ubogal glasu svojih učiteljev niti svojega
ušesa nagnil k tem, ki so me poučevali! 14 Bil sem
skoraj v vsem zlu v sredi skupnosti in zbora.« 15 Pij
vode iz svojega lastnega vodnega zbiralnika in tekoče
vode iz svojega lastnega izvira. 16 Naj bodo tvoji
studenci razpršeni naokoli in reke vodá po ulicah. 17
Naj bodo samo tvoji lastni in ne s teboj [tudi] tujčevi.
18 Naj bo tvoj studenec blagoslovljen in razveseljuj se
z ženo svoje mladosti. 19 Ona naj bo kakor ljubeča
košuta in prijetna srna. Naj te njene prsi zadovoljijo ob
vseh časih in vedno bodi očaran z njeno ljubeznijo.
20 Zakaj hočeš biti ti, moj sin, očaran s tujo žensko
in objemati naročje tujke? 21 Kajti človekove poti so
pred Gospodovimi očmi in on preudarja vsa njegova

ravnanja. 22 Njegove lastne krivičnosti bodo zlobnega
vzele k sebi in držan bo z vrvmi svojih grehov. 23 Umrl
bo brez poučevanja in v veličini svoje neumnosti bo
zašel na stranpot.

6 Moj sin, če si pôrok za svojega prijatelja, če si
udaril svojo roko s tujcem, 2 si ulovljen z besedami
svojih ust, si vzet z besedami svojih ust. 3 Sedaj
stôri to, moj sin in se osvobodi, ko si prišel v roko
svojega prijatelja. Pojdi, ponižaj se in prepričaj svojega
prijatelja. 4 Ne daj spanja svojim očem niti dremanja
svojim vekam. 5 Osvobodi se kakor srna pred lovčevo
roko in kakor ptica pred ptičarjevo roko. 6 Pojdi k
mravlji, ti lenuh, preudari njene poti in bodi moder, 7
ki nima ne vodnika, ne nadzornika ali ne vladarja, 8
svojo hrano si pripravlja poleti in svojo hrano zbira
na žetvi. 9 Doklej boš spal, oh lenuh? Kdaj boš
vstal iz svojega spanja? 10 Še malo spanja, malo
dremanja, malo prekrižanih rok za spanje, 11 tako bo
tvoja revščina prišla kakor nekdo, ki se klati in tvoje
pomanjkanje kakor oborožen človek. 12 Nespodobna
oseba, zloben človek, ki hodi s kljubovalnimi usti, 13
mežika s svojimi očmi, govori s svojimi stopali, uči
s svojimi prsti. 14 Kljubovalnost je v njegovem srcu,
nenehno snuje vragolijo, seje neenotnost. 15 Zato
bo njegova katastrofa prišla nenadoma, nenadoma
bo zlomljen brez zdravila. 16 Teh šest stvari sovraži
Gospod; da, sedem mu jih je ogabnost: 17 ponosen
pogled, lažniv jezik in roke, ki prelijejo nedolžno kri, 18
srce, ki snuje zlobne zamisli, stopala, ki so nagla v
teku k vragoliji, 19 kriva priča, ki govori laži in kdor seje
neenotnost med brati. 20 Moj sin, drži se zapovedi
svojega očeta in ne zapusti postave svoje matere.
21 Nenehno si ju privezuj na svoje srce in zavezuj si
ju okoli svojega vratu. 22 Kadar greš, te bo vodila,
kadar spiš, te bo obvarovala in kadar se zbudiš, se bo
pogovarjala s teboj. 23 Kajti zapoved je svetilka; in
postava je svetloba in graje poučevanja so pot življenja,
24 da te obvarujejo pred zlo žensko, pred priliznjenim
jezikom tuje ženske. 25 V svojem srcu si ne požêli
njene lepote niti naj te ona ne ujame s svojimi vekami.
26 Kajti s pomočjo vlačugarske ženske je mož priveden
do koščka kruha in zakonolomka bo lovila dragoceno
življenje. 27 Mar lahko človek vzame ogenj v svoje
naročje in njegova oblačila ne bodo ožgana? 28 Mar
lahko kdo hodi po žerjavici in njegova stopala ne bodo
opečena? 29 Tako kdor hodi k ženi svojega soseda,
kdorkoli se je dotika, ne bo nedolžen. 30 Ljudje ne
prezirajo tatu, če krade, da zadovolji svojo dušo, kadar
je lačen, 31 toda če je najden, naj povrne sedemkratno;
izročil bo vse imetje svoje hiše. 32 Toda kdorkoli z
žensko zagreši zakonolomstvo, nima razumevanja.
Tisti, ki to počne, uničuje svojo lastno dušo. 33 Prejel
bo rano in nečast in njegova graja ne bo izbrisana. 34
Kajti ljubosumje je bes moškega, zato ne bo prizanesel
na dan maščevanja. 35 Ne bo se ozrl na kakršnokoli
odkupnino niti ne bo zadovoljen počival, čeprav mu
daješ mnogo daril.

7 Moj sin, drži se mojih besed in moje zapovedi
shrani s seboj. 2 Ohranjaj moje zapovedi in živi
in mojo postavo [ohranjaj] kakor punčico svojega
očesa. 3 Priveži si jih na svoje prste, zapiši jih na
tablo svojega srca. 4 Modrosti reci: »Ti si moja
sestra« in razumevanje imenuj svojo sorodnico, 5
da te lahko obvarujejo pred tujo žensko, pred tujko,
ki laska s svojimi besedami. 6 Kajti pri oknu svoje
hiše sem pogledal skozi oknico 7 in zagledal med
preprostimi, razpoznal sem med mladostniki mladeniča
brez razumevanja, 8 ki gre po ulici v bližini njenega
vogala in šel je [na] pot k njeni hiši, 9 v poltemi, zvečer,
v črnini temne noči 10 in glej, tam ga je srečala ženska
z okrasom pocestnice in premetenega srca. 11 (Ona
je glasna in trmoglava, njena stopala ne ostanejo v
njeni hiši, 12 sedaj je zunaj, sedaj na ulicah in preži na
vsakem vogalu.) 13 Tako ga je ujela in poljubila in mu
s predrznim obrazom rekla: 14 »S seboj imam mirovne
daritve, danes sem izpolnila svoje zaobljube. 15 Zato
sem prišla, da se srečam s teboj, da marljivo iščem
tvoj obraz in sem te našla. 16 Svojo posteljo sem odela
s pokrivali iz tapiserije, z rezbarskimi deli, s tankim
lanenim platnom iz Egipta. 17 Svojo posteljo sem
odišavila z miro, alojo in cimetom. 18 Pridi, vzemiva
si najino nasičevanje ljubezni do jutra, tolaživa se z
ljubeznimi. 19 Kajti moža ni doma, odšel je [na] dolgo
potovanje. 20 S seboj je vzel torbo denarja in domov bo
prišel na določen dan.« 21 Z mnogo njenega vljudnega
govorjenja je storila, da je popustil, z laskanjem svojih
ustnic ga je prisilila. 22 Nemudoma gre za njo, kakor
gre vol v klanje ali kakor bedak h grajanju živine, 23
dokler puščica ne prodre skozi njegova jetra, kakor
ptica hiti k zanki in ne spozna, da je to za njegovo
življenje. 24 Zato mi sedaj prisluhnite, oh vi otroci in
bodite pozorni na besede iz mojih ust. 25 Naj se tvoje
srce na nagne k njenim potem, ne zaidi na njene steze.
26 Kajti ona je vrgla dol mnogo ranjenih, da, mnogo
močnih mož je bilo umorjenih po njej. 27 Njena hiša je
pot v pekel, spuščajoča se k celicam smrti…. **(Sheol
h7585)**

8 Mar ne kliče modrost? In razumevanje [ne] dviguje
svojega glasu? 2 Stoji na vrhu visokih krajev, ob
poti, na krajih steza. 3 Kliče pri velikih vratih, pri
mestnem vhodu, pri vstopanju, pri vratih. 4 Vam, oh
možje, kličem in moj glas je k človeškim sinovom. 5
Oh vi preprosti, razumite modrost, in vi bedaki, bodite

razumevajočega srca. 6 Poslušajte, kajti govorila bom
o odličnih stvareh in odpiranje mojih ustnic bodo prave
stvari. 7 Kajti moja usta bodo govorila resnico, zlobnost
pa je mojim ustnicam ogabnost. 8 Vse besede mojih
ust so v pravičnosti, v njih ni ničesar kljubovalnega ali
sprevrženega. 9 So čisto preproste tistemu, ki razume
in pravilne tem, ki najdejo spoznanje. 10 Sprejmite moje
poučevanje in ne srebra in spoznanje raje kakor izbrano
zlato. 11 Kajti modrost je boljša kakor rubini in vse stvari,
ki se lahko želijo, se ne morejo primerjati k njej. 12 Jaz,
modrost, prebivam z razumnostjo, odkrivam spoznanje
razumnih domiselnosti. 13 Gospodov strah je sovražiti
zlo. Ponos, aroganco, zlobno pot in kljubovalna usta
sovražim. 14 Nasvet je moj in zdrava modrost. Jaz sem
razumevanje, jaz imam moč. 15 Po meni kraljujejo kralji
in princi odrejajo pravico. 16 Po meni vladajo princi in
plemiči, celó vsi zemeljski sodniki. 17 Ljubim tiste, ki
me ljubijo in tisti, ki me iščejo zgodaj, me bodo našli.
18 Bogastva in čast sta z menoj; da, trajna bogastva in
pravičnost. 19 Moj sad je boljši kakor zlato; da, kakor
čisto zlato in moje poplačilo kakor izbrano srebro. 20
Vodim po poti pravičnosti, po sredi stezá sodbe, 21 da
lahko povzročim tistim, ki me ljubijo, da podedujejo
imetje in jaz bom napolnila njihove zaklade. 22 Gospod
me je imel v lasti od začetka svoje poti, pred svojimi
deli od davnine. 23 Bila sem postavljena od večnosti,
od začetka ali preden je bila zemlja. 24 Ko tam ni
bilo globin, sem bila rojena, ko tam ni bilo studencev,
obilnih z vodo. 25 Preden so bile gore nameščene,
pred hribi sem bila rojena, 26 medtem ko še ni naredil
zemlje niti polj niti najvišjega dela iz prahu sveta. 27 Ko
je pripravljal nebo, sem bila tam, ko je postavil obod
na obličju globine, 28 ko je zgoraj osnoval oblake,
ko je utrdil studence globin, 29 ko je morju dal svoj
odlok, da vode ne bodo prekoračile njegove zapovedi,
ko je določil temelje zemlje, 30 tedaj sem bila poleg
njega, kakor nekdo vzgojen z njim in dnevno sem
bila njegovo veselje, vedno radostna pred njim, 31
radostna na naseljivem delu njegovega zemeljskega
[kroga] in moja veselja so bila s človeškimi sinovi. 32
Zdaj mi torej prisluhnite, oh vi otroci, kajti blagoslovljeni
so tisti, ki se drže mojih poti. 33 Poslušajte poučevanje,
bodite modri in tega ne zavrnite. 34 Blagoslovljen je
človek, ki me posluša, ki dnevno bedi pri mojih velikih
vratih, ki čaka pri podbojih mojih vrat. 35 Kajti kdor me
najde, najde življenje in dosegel bo naklonjenost od
Gospoda. 36 Toda kdor zoper mene greši, škodi svoji
lastni duši. Vsi tisti, ki me sovražijo, ljubijo smrt.

9 Modrost je zgradila svojo hišo, izklesala je svojih
sedem stebrov, 2 pobila je svoje živali, zmešala
je svoje vino, prav tako je pripravila svojo mizo.
3 Poslala je svoje dekle. Na najvišjih krajih mesta
kliče: 4 »Kdorkoli je preprost, naj vstopi sèm.«
Glede tistega, ki hoče razumevanje, mu reče: 5
»Pridi, jej od mojega kruha in pij od vina, ki sem ga
namešala.« 6 Zapusti nespametne in živi in pojdi po
poti razumevanja. 7 Kdor graja posmehljivca, samemu
sebi pridobiva sramoto in kdor ošteje zlobnega človeka,
sebi pridobiva madež. 8 Ne grajaj posmehljivca, da
te ne zasovraži. Oštej modrega človeka, in te bo
ljubil. 9 Daj poučevanje modremu človeku in bo še
modrejši, pouči pravičnega človeka in pomnožil se bo
v znanju. 10 Strah Gospodov je začetek modrosti, in
spoznanje svetega je razumevanje. 11 Kajti po meni
bodo tvoji dnevi pomnoženi in leta tvojega življenja ti
bodo narasla. 12 Če si moder, boš moder zase, toda
če se posmehuješ, boš to sam trpel. 13 Nespametna
ženska je kričava. Naivna je in ničesar ne ve. 14 Kajti
sedi pri vratih svoje hiše, na sedežu, na visokih krajih
mesta, 15 da kliče mimoidoče, ki gredo naravnost
na svojih poteh: 16 »Kdorkoli je preprost, naj vstopi
sèm.« Glede tistega, ki hoče razumevanje, mu pravi:
17 »Ukradene vode so sladke in kruh, pojeden na
skrivnem, je prijeten.« 18 Toda ta ne spozna, da so
tam mrtvi in da so njeni gostje v globinah pekla. **(Sheol h7585)**

10 Salomonovi pregovori. Moder sin dela očeta
srečnega, toda nespameten sin je potrtost svoji
materi. 2 Zakladi zlobnosti nič ne koristijo, toda
pravičnost osvobaja pred smrtjo. 3 Gospod ne bo
trpel, da duša pravičnega izstrada, toda odvrže imetje
zlobnega. 4 Reven postaja tisti, ki ravna s počasno
roko, toda roka marljivega dela bogastvo. 5 Kdor zbira
poleti, je moder sin, toda kdor ob žetvi spi, je sin, ki
povzroča sramoto. 6 Blagoslovi so na glavi pravičnega,
toda nasilje pokriva usta zlobnega. 7 Spomin na
pravičnega je blagoslovljen, toda ime zlobnega bo
strohnelo. 8 Moder v srcu bo sprejel zapovedi, toda
žlobudrav bedak bo padel. 9 Kdor hodi pošteno, hodi
varno; toda kdor svoje poti izkrivlja, bo razpoznan.
10 Kdor zavija z očesom, povzroča bridkost, toda
žlobudrav bedak bo padel. 11 Usta pravičnega človeka
so izvir življenja, toda nasilje pokriva usta zlobnega. 12
Sovraštvo razvnema prepire, toda ljubezen pokriva vse
grehe. 13 Na ustnicah tistega, ki ima razumevanje, je
najti modrost, toda palica je za hrbet tistega, ki je brez
razumevanja. 14 Modri ljudje kopičijo spoznanje, toda
usta nespametnega so blizu uničenja. 15 Bogataševo
premoženje je njegovo močno mesto. Uničenje revnih
je njihova revščina. 16 Trud pravičnega se nagiba k
življenju, sad zlobnega h grehu. 17 Tisti, ki se drži
poučevanja, je na poti življenja, toda kdor odklanja
opomin, se moti. 18 Kdor z lažnivimi ustnicami skriva

sovraštvo in kdor izreka obrekovanje, je bedak. 19 V
množici besed ne manjka greha, toda kdor zadržuje
svoje ustnice, je moder. 20 Jezik pravičnega je kakor
izbrano srebro, srce zlobnega je malo vredno. 21
Ustnice pravičnega hranijo mnoge, toda bedaki umrejo
zaradi pomanjkanja modrosti. 22 Gospodov blagoslov,
ta bogatí in s tem on ne dodaja nobene bridkosti. 23
To je kakor zabava bedaku, da počne vragolijo, toda
razumevajoč človek ima modrost. 24 Strah zlobnega
bo prišel nanj, toda želja pravičnega bo zagotovljena.
25 Kakor mine vrtinčast veter, tako zlobnega ni več,
toda pravični je večen temelj. 26 Kakor kis zobem in
kakor dim očem, tako je lenuh tistim, ki ga pošljejo. 27
Strah Gospodov podaljšuje dneve, toda leta zlobnega
bodo skrajšana. 28 Upanje pravičnega bo veselje, toda
pričakovanje zlobnega bo propadlo. 29 Gospodova
pot je moč iskrenemu, toda uničenje bo za delavce
krivičnosti. 30 Pravični ne bo nikoli odstranjen, toda
zloben ne bo poselil zemlje. 31 Usta pravičnega
prinašajo modrost, toda kljubovalen jezik bo odrezan.
32 Ustnice pravičnega vedo, kaj je sprejemljivo, toda
usta zlobnega govorijo kljubovalnost.

11 Netočna tehtnica je ogabnost Gospodu, toda
pravično tehtanje je njegovo veselje. 2 Ko prihaja
ponos, zatem prihaja sramota, toda s ponižnim je
modrost. 3 Neokrnjenost iskrenih jih bo usmerjala, toda
perverznost prestopnikov jih bo uničila. 4 Bogastva
ne koristijo na dan besa, toda pravičnost osvobaja
pred smrtjo. 5 Pravičnost popolnega bo vodila njegovo
pot, toda zlobni bo padel po svoji lastni zlobnosti. 6
Pravičnost iskrenega jih bo osvobodila, toda prestopniki
bodo prevarani v svoji lastni porednosti. 7 Kadar
zloben človek umre, bo njegovo pričakovanje propadlo,
in upanje nepravičnih ljudi propada. 8 Pravični je
osvobojen iz stiske, zlobni pa prihaja namesto njega. 9
Hinavec s svojimi usti uničuje svojega bližnjega, toda
zaradi spoznanja bo pravični osvobojen. 10 Kadar
gre dobro pravičnim, se mesto razveseljuje; kadar
zlobni propadajo, pa je vriskanje. 11 Z blagoslovom
iskrenega je mesto povišano, toda premagano je
z usti zlobnega. 12 Kdor je brez modrosti, prezira
svojega bližnjega, toda razumevajoč človek ohranja
svoj mir. 13 Tožljivec razodeva skrivnosti, toda kdor je
zvestega duha, prikriva zadevo. 14 Kjer ni nasveta,
ljudstvo pada, toda v množici svetovalcev je varnost.
15 Kdor je pôrok za tujca, se bo kesal za to in kdor
sovraži poroštvo, je zanesljiv. 16 Milostljiva ženska
ohranja čast, močni ljudje ohranjajo bogastva. 17
Usmiljen človek dela dobro svoji lastni duši, toda kdor
je krut, nadleguje svoje lastno meso. 18 Zlobnež počne
varljivo delo, toda tistemu, ki seje pravičnost, bo plačilo
zanesljivo. 19 Kakor se pravičnost nagiba k življenju,
tako kdor zasleduje zlo, to zasleduje do svoje lastne
smrti. 20 Tisti, ki so kljubovalnega srca, so ogabnost
Gospodu, toda tisti, ki so na svoji poti iskreni, so
njegovo veselje. 21 Čeprav se roka rokuje z roko,
zlobni ne bodo nekaznovani, toda seme pravičnih bo
osvobojeno. 22 Kakor dragocenost iz zlata v svinjskem
rilcu, tako je lepa ženska brez preudarnosti. 23 Želja
pravičnega je samo dobro, toda pričakovanje zlobnega
je bes. 24 Tam je, ki razsipa in še povečuje in tam je, ki
zadržuje več, kot je primerno, toda to nagiba k revščini.
25 Velikodušna duša bo postala premožna in kdor
napaja, bo tudi sam napojen. 26 Kdor zadržuje žito, ga
bo ljudstvo preklelo, toda blagoslov bo na glavi tistega,
ki ga prodaja. 27 Kdor marljivo išče dobro, dosega
naklonjenost, toda kdor išče vragolijo, bo ta prišla k
njemu. 28 Kdor zaupa v svoja bogastva, bo padel, toda
pravični bo cvetel kakor mladika. 29 Kdor nadleguje
svojo lastno hišo, bo podedoval veter in bedak bo
služabnik modremu v srcu. 30 Sad pravičnega je drevo
življenja in kdor pridobiva duše, je moder. 31 Glej,
pravični bo poplačan v zemlji, koliko bolj zlobni in
grešnik.

12 Kdorkoli ljubi poučevanje, ljubi spoznanje, toda
kdor sovraži opomin, je brutalen. 2 Dober človek
doseže naklonjenost od Gospoda, toda človek zlobnih
naklepov bo obsojen. 3 Človek ne bo uveljavljen z
zlobnostjo, toda korenina pravičnih ne bo omajana. 4
Vrla ženska je krona svojemu soprogu, toda tista, ki
sramoti, je gniloba v njegovih kosteh. 5 Misli pravičnih
so pravilne, toda nasveti zlobnih so prevara. 6 Besede
zlobnih so prežanje v zasedi na kri, toda usta iskrenih
jih bodo osvobodila. 7 Zlobni so premagani in jih ni,
toda hiša pravičnega bo stala. 8 Človek bo priporočen
glede na svojo modrost, toda kdor je sprevrženega
srca, bo preziran. 9 Kdor je preziran, pa ima služabnika,
je boljši kakor tisti, ki časti samega sebe, pa nima
kruha. 10 Pravičen človek se ozira na življenje svoje
živali, toda nežna usmiljenja zlobnih so kruta. 11 Kdor
obdeluje svojo zemljo, bo nasičen s kruhom, toda kdor
sledi praznim osebam, je brez razumevanja. 12 Zlobni
želi mrežo zlobnih ljudi, toda korenina pravičnih rojeva
sad. 13 Zlobni je ujet s prestopkom svojih ustnic, toda
pravični bo prišel iz stiske. 14 Človek bo nasičen z
dobrim po sadu svojih ust in poplačilo človeških rok
mu bo vrnjeno. 15 Bedakova pot je v njegovih lastnih
očeh pravilna, toda kdor prisluhne nasvetu, je moder.
16 Bedakov bes je takoj znan, toda razsoden človek
prikriva sramoto. 17 Kdor govori resnico, naznanja
pravičnost, toda kriva priča prevaro. 18 Tam je, ki
govori kakor prebadanje z mečem, toda jezik modrega
je zdravje. 19 Ustnica resnice bo utrjena za vedno,

toda lažniv jezik je samo za trenutek. 20 Prevara je
v srcu tistih, ki si domišljajo zlo, toda svetovalcem
miru je radost. 21 Nobeno zlo se ne bo zgodilo
pravičnemu, toda zlobni bodo napolnjeni z vragolijo.
22 Lažnive ustnice so ogabnost Gospodu, toda tisti, ki
se vedejo odkrito, so njegovo veselje. 23 Razsoden
človek prikriva spoznanje, toda srce bedakov razglaša
nespametnost. 24 Roka marljivega bo vladala, toda
leni bo podvržen plačevanju davka. 25 Potrtost v
človekovem srcu ga dela sklonjenega, toda dobra
beseda ga dela veselega. 26 Pravični je odličnejši od
svojega soseda, toda pot zlobnih jih zapeljuje. 27 Len
človek ne peče tega, kar je ujel na lovu, toda imetje
marljivega človeka je dragoceno. 28 Na poti pravičnosti
je življenje in na tej poti ni smrti.

13 Moder sin posluša poučevanje svojega očeta,
toda posmehljivec ne posluša oštevanja. 2
Človek bo jedel dobro po sadu svojih ust, toda
duša prestopnikov bo jedla nasilje. 3 Kdor varuje
svoja usta, varuje svoje življenje, toda kdor široko
odpira svoje ustnice, bo imel uničenje. 4 Lenuhova
duša želi, pa nima ničesar, toda duša marljivega bo
postala obilna. 5 Pravičen človek sovraži laganje,
toda zloben človek je gnusen in prihaja v sramoto.
6 Pravičnost varuje tistega, ki je na poti iskren, toda
zlobnost ruši grešnika. 7 Tam je, ki se dela bogatega,
vendar nima ničesar, tam je, ki se dela ubogega,
vendar ima velika bogastva. 8 Odkupnina človekovega
življenja so njegova bogastva, toda ubogi ne slišijo
oštevanja. 9 Svetloba pravičnega razveseljuje, toda
svetilka zlobnega bo ugasnjena. 10 Samo s ponosom
pride spor, toda z dobrim svetovanjem je modrost. 11
Premoženje, pridobljeno z ničevostjo, bo zmanjšano,
toda kdor zbira s trudom, ga bo povečal. 12 Upanje, ki
se prelaga, dela srce bolno, toda ko prihaja želja, je to
drevo življenja. 13 Kdorkoli prezira besedo, bo uničen,
toda kdor se boji zapovedi, bo nagrajen. 14 Postava
modrega je studenec življenja, da odide od zank smrti.
15 Dobro razumevanje daje naklonjenost, toda pot
prestopnikov je težka. 16 Vsak razsodni človek se
ukvarja s spoznanjem, toda bedak izpostavlja svojo
neumnost. 17 Zloben poslanec pada v vragolijo, toda
zvest predstavnik je zdravje. 18 Revščina in sramota
bosta tistemu, ki odklanja poučevanje, toda kdor
upošteva opomin, bo spoštovan. 19 Izpolnjena želja je
duši sladka, toda bedakom je to ogabnost, da odidejo
od zla. 20 Kdor hodi z modrimi ljudmi, bo moder, toda
skupina bedakov bo uničena. 21 Zlo preganja grešnike,
toda dobro bo pravičnim poplačano. 22 Dober človek
zapušča dediščino otrokom svojih otrok, premoženje
grešnika pa je prihranjeno za pravičnega. 23 Mnogo
hrane je v oranju zemlje ubogih, toda tam je, kar je
uničeno zaradi pomanjkanja sodbe. 24 Kdor prizanaša
svoji šibi, sovraži svojega sina, toda kdor ga ljubi, ga
zgodaj kara. 25 Pravični jé do zadovoljitve svoje duše,
toda trebuh zlobnega bo čutil pomanjkanje.

14 Vsaka modra ženska gradi svojo hišo, toda
nespametna jo ruši s svojimi rokami. 2 Kdor
hodi v svoji poštenosti, se boji Gospoda, toda kdor
je sprevržen na svojih poteh, ga prezira. 3 V ustih
nespametnih je šiba ponosa, toda ustnice modrih jih
bodo varovale. 4 Kjer ni volov, so jasli čiste, toda
mnogo povečanje je z volovsko močjo. 5 Zvesta
priča ne bo lagala, toda kriva priča bo izrekala laži.
6 Posmehljivec išče modrost, pa je ne najde, toda
spoznanje je lahko tistemu, ki razume. 7 Pojdi izpred
prisotnosti nespametnega človeka, kadar v njem ne
zaznavaš ustnic spoznanja. 8 Modrost razsodnega
je razumeti svojo pot, toda neumnost bedakov je
prevara. 9 Bedaki se posmehujejo ob grehu, toda med
pravičnimi je naklonjenost. 10 Srce pozna svojo lastno
grenkobo in tujec se ne vmešava s svojo radostjo. 11
Hiša zlobnega bo zrušena, toda šotor iskrenega bo
cvetel. 12 Obstaja pot, ki se zdi človeku prava, toda
njen konec so poti smrti. 13 Celo v smehu je srce
žalostno in konec tega veselja je potrtost. 14 Odpadnik
v srcu bo nasičen s svojimi lastnimi potmi, dober človek
pa bo zadovoljen sam od sebe. 15 Naivnež verjame
vsaki besedi, toda razsoden človek dobro pazi na
svojo hojo. 16 Moder človek se boji in se oddaljuje od
zla, toda bedak besni in je samozavesten. 17 Kdor
je hitro jezen, se vede nespametno, človek zlobnih
naklepov pa je osovražen. 18 Naivneži podedujejo
neumnost, toda razsodni so kronani s spoznanjem. 19
Zlobni se priklanjajo pred dobrimi in zlobni pri velikih
vratih pravičnih. 20 Ubogi je osovražen celo od svojega
lastnega soseda, toda bogati ima mnogo prijateljev.
21 Kdor prezira svojega soseda, greši, toda kdor ima
usmiljenje do ubogega, je srečen. 22 Mar se ne motijo
tisti, ki snujejo zlo? Toda usmiljenje in resnica bosta
tem, ki snujejo dobro. 23 V vsem trudu je korist, toda
govorjenje ustnic se nagiba samo k ubožnosti. 24
Krona modrih so njihova bogastva, toda nespametnost
bedakov je neumnost. 25 Poštena priča osvobaja duše,
toda varljiva priča govori laži. 26 V strahu Gospodovem
je močno zaupanje in njegovi otroci bodo imeli kraj
zatočišča. 27 Strah Gospodov je studenec življenja, da
se odide od zank smrti. 28 V množici ljudstva je kraljeva
čast, toda v pomanjkanju ljudstva je uničenje princa. 29
Kdor je počasen za bes, ima veliko razumevanja, toda
kdor je naglega duha, povišuje neumnost. 30 Zdravo
srce je življenje mesu, toda zavist gniloba kostem.
31 Kdor zatira ubogega, graja njegovega Stvarnika,
toda kdor ga časti, ima usmiljenje do ubogih. 32 Zlobni

je v svoji zlobnosti odpeljan proč, toda pravični ima
upanje v svoji smrti. 33 Modrost počiva v srcu tistega,
ki ima razumevanje, toda tisti, ki je v sredi bedakov, je
spoznan. 34 Pravičnost povišuje narod, toda greh je
očitek kateremukoli ljudstvu. 35 Kraljeva naklonjenost
je k modremu služabniku, toda njegov bes je zoper
tistega, ki povzroča sramoto.

15 Mil odgovor bes obrača stran, toda boleče
besede razvnamejo jezo. 2 Jezik modrega
pravilno uporablja spoznanje, toda usta bedakov izlivajo
nespametnost. 3 Gospodove oči so na vsakem kraju,
opazujejo zlo in dobro. 4 Zdrav jezik je drevo življenja,
toda perverznost v njem je vrzel v duhu. 5 Bedak
prezira poučevanje svojega očeta, toda kdor upošteva
opomin, je razsoden. 6 V hiši pravičnega je velik
zaklad, toda v poplačilih zlobnega je težava. 7 Ustnice
modrega razpršujejo znanje, toda srce nespametnega
ne dela tako. 8 Klavna daritev zlobnega je Gospodu
ogabnost, toda molitev iskrenega je njegovo veselje. 9
Pot zlobnega je Gospodu ogabnost, toda ljubi tistega,
ki sledi pravičnosti. 10 Grajanje je nadležno tistemu, ki
zapušča pot, in kdor sovraži opomin, bo umrl. 11 Pekel
in uničenje sta pred Gospodom, koliko bolj potem srca
človeških otrok? **(Sheol h7585)** 12 Posmehljivec nima
rad tistega, ki ga graja niti ne bo šel k modremu. 13
Veselo srce dela vedro obličje, toda s srčno bridkostjo
je duh zlomljen. 14 Srce tistega, ki ima razumevanje,
išče spoznanje, toda usta bedakov se hranijo na
nespametnosti. 15 Vsi dnevi prizadetega so zli, toda
kdor je veselega srca ima nenehno praznovanje. 16
Bolje je malo s strahom Gospodovim, kakor velik zaklad
in težave s tem. 17 Boljša je zelenjavna večerja, kjer je
ljubezen, kakor tolst vol in s tem sovraštvo. 18 Srdit
človek razvnema prepir, toda kdor je počasen za jezo,
pomirja prepir. 19 Pot lenega človeka je kakor trnova
ograja, toda pot pravičnega je narejena preprosto. 20
Moder sin razveseljuje očeta, toda nespameten človek
prezira svojo mater. 21 Neumnost je radost tistemu,
ki je oropan modrosti, toda razumevajoč človek živi
pošteno. 22 Brez nasveta so nameni razočarani, toda
v množici svetovalcev so uveljavljeni. 23 Človek ima
radost z odgovorom svojih ust in beseda, izgovorjena
v pravšnjem obdobju, kako dobro je to! 24 Pot življenja
je modremu zgoraj, da lahko odide od pekla spodaj.
(Sheol h7585) 25 Gospod bo uničil hišo ponosnega,
toda uveljavil bo vdovino mejo. 26 Misli zlobnega so
Gospodu ogabnost, toda besede čistega so prijetne
besede. 27 Kdor je pohlepen dobička, nadleguje svojo
lastno hišo, toda kdor sovraži darila, bo živel. 28
Srce pravičnega razmišlja, da odgovori, toda usta
zlobnega izlivajo zle stvari. 29 Gospod je daleč od
zlobnega, toda sliši molitev pravičnega. 30 Svetloba oči
razveseljuje srce in dober glas dela kosti debele. 31
Uho, ki posluša opomin življenja, ostaja med modrimi.
32 Kdor odklanja poučevanje, prezira svojo lastno dušo,
toda kdor posluša opomin, pridobiva razumevanje. 33
Strah Gospodov je poučevanje modrosti in pred častjo
je ponižnost.

16 Priprave srca v človeku in odgovor z jezika sta
od Gospoda. 2 Vse človekove poti so čiste v
njegovih lastnih očeh, toda Gospod tehta duhove. 3
Svoja dela izroči Gospodu in tvoje misli bodo uspele.
4 Gospod je vse stvari naredil zase, da, celo zlobne
za dan zla. 5 Kdorkoli, ki je v srcu ponosen, je
ogabnost Gospodu. Čeprav se roka rokuje z roko,
on ne bo nekaznovan. 6 Z usmiljenjem in resnico
je krivičnost očiščena in s strahom pred Gospodom
ljudje odidejo od zla. 7 Kadar človekove poti ugajajo
Gospodu, on celo njegove sovražnike pripravi, da so
v miru z njim. 8 Boljše je malo s pravičnostjo, kakor
velika poplačila brez pravice. 9 Človekovo srce snuje
svojo pot, toda Gospod usmerja njegove korake. 10
Božanska razsodba je na kraljevih ustnicah, njegova
usta ne grešijo na sodbi. 11 Pravična utež in tehtnica
sta Gospodovi, vse uteži iz torbe so njegovo delo. 12
Zagrešiti zlobnost je kraljem ogabnost, kajti prestol je
utrjen s pravičnostjo. 13 Pravične ustnice so kraljem
veselje in ljubijo tistega, ki govori resnico. 14 Kraljev
bes je kakor poslanci smrti, toda moder človek ga bo
pomiril. 15 V svetlobi kraljevega obličja je življenje in
njegova naklonjenost je kakor oblak poznega dežja.
16 Kako mnogo bolje je pridobiti modrost kakor zlato!
In toliko bolje izbrati pridobivanje razumevanja kakor
srebro! 17 Glavna cesta iskrenega je, da odide od zla,
kdor varuje svojo pot, ohranja svojo dušo. 18 Ponos
gre pred uničenjem in ošaben duh pred padcem. 19
Bolje je biti ponižnega duha s ponižnimi, kakor deliti
plen s ponosnimi. 20 Kdor modro ravna z zadevo, bo
našel dobro in kdorkoli zaupa v Gospoda, je srečen.
21 Moder v srcu bo imenovan razsoden in ljubkost
ustnic povečuje znanje. 22 Razumevanje je vrelec
življenja tistemu, ki ga ima, toda poučevanje bedakov
je neumnost. 23 Srce modrega poučuje njegova usta in
dodaja učenje njegovim ustnicam. 24 Prijetne besede
so kakor satovje, sladke duši in zdravje kostem. 25 Je
pot, ki se zdi človeku pravilna, toda njen konec so poti
smrti. 26 Kdor se trudi, se trudi zase, kajti njegova usta
to od njega nujno potrebujejo. 27 Brezbožen človek
koplje zlo in na njegovih ustnicah je kakor goreč ogenj.
28 Kljubovalen človek seje prepir in opravljivec razdvaja
glavne prijatelje. 29 Nasilnež privablja svojega soseda
in ga vodi na pot, ki ni dobra. 30 Zapira svoje oči, da si

izmišlja kljubovalne reči, premikanje njegovih ustnic
prinaša zlo. 31 Osivela glava je krona slave, če je ta
najdena na poti pravičnosti. 32 Kdor je počasen za
jezo, je boljši kakor mogočen in kdor vlada svojemu
duhu kakor tisti, ki zavzema mesto. 33 Žreb je vržen
v naročje, toda njegova celotna razporeditev je od
Gospoda.

17 Boljši je suh košček in z njim spokojnost, kakor
hiša polna klavnih daritev s prepirom. 2 Moder
služabnik bo imel vladarstvo nad sinom, ki povzroča
sramoto in bo imel delež dediščine med brati. 3
Talilni lonec je za srebro in talilna peč za zlato, toda
Gospod preizkuša srca. 4 Zloben storilec daje prednost
nepravim ustnicam in lažnivec pazljivo prisluhne
nespodobnemu jeziku. 5 Kdorkoli zasmehuje ubogega,
graja njegovega Stvarnika in kdor je ob katastrofah
vesel, ne bo nekaznovan. 6 Otrok otroci so krona
starcem in slava otrok so njihovi očetje. 7 Odličen
govor se ne spodobi bedaku, veliko manj lažnive
ustnice princu. 8 Darilo je kakor dragocen kamen v
očeh tistega, ki ga ima, kamor ga obrača, to uspeva. 9
Kdor taji prestopek, išče ljubezni, toda kdor ponavlja
zadevo, ločuje prave prijatelje. 10 Opomin bolj prodira
v modrega kakor sto udarcev z bičem v bedaka. 11
Hudoben človek išče samo upor, zato bo zoper njega
poslan krut poslanec. 12 Naj medvedka, oropana
svojih mladičev, sreča človeka, raje kakor bedak v svoji
neumnosti. 13 Kdorkoli nagrajuje zlo za dobro, se zlo ne
bo ločilo od njegove hiše. 14 Začetek prepira je kakor
kadar nekdo izpušča vodo, zato prenehaj s sporom,
preden se vmešaš vanj. 15 Kdor opravičuje zlobnega
in kdor obsoja pravičnega, celo oba sta Gospodu
ogabnost. 16 Zakaj je denarna vsota v bedakovi roki,
da pridobi modrost, glede na to, da on nima srca za to?
17 Prijatelj ljubi ob vseh časih in brat je rojen za stisko.
18 Človek brez razumevanja udarja v roke in postaja
pôrok v prisotnosti svojega prijatelja. 19 Kdor ljubi
prestopek, ta ljubi prepir in kdor povišuje svoja velika
vrata, išče uničenje. 20 Kdor ima kljubovalno srce, ne
najde dobrega in kdor ima sprevržen jezik, pada v
vragolijo. 21 Kdor zaplodi bedaka, to počne v svojo
bridkost in oče bedaka nima radosti. 22 Veselo srce
dela dobro, podobno kot zdravilo, toda zlomljen duh
suši kosti. 23 Zloben človek iz naročja izvleče darilo,
da izkrivlja poti sodbe. 24 Modrost je pred tistim, ki ima
razumevanje, toda oči bedaka so na koncih zemlje. 25
Nespameten sin je žalost svojemu očetu in grenkoba
njej, ki ga je rodila. 26 Tudi kaznovati pravičnega ni
dobro niti udariti prince zaradi nepristranskosti. 27
Kdor ima spoznanje, prizanaša svojim besedam in
razumevajoč človek je iz odličnega duha. 28 Celo
bedak, ko molči, velja kot moder in kdor zapira svoje
ustnice, je cenjen kot razumevajoč človek.

18 Preko želje človek, ki je samega sebe oddvojil,
išče in se vmešava z vso modrostjo. 2 Bedak
nima veselja v razumevanju, temveč da njegovo srce
lahko odkrije samo sebe. 3 Kadar prihaja zlobni, potem
prihaja tudi zaničevanje in s sramoto graja. 4 Besede iz
človekovih ust so kakor globoke vode in vrelec modrosti
kakor tekoč potok. 5 Ni dobro sprejeti osebo zlobnega,
da pravičnega zruši na sodbi. 6 Bedakove ustnice
vstopajo v spor in njegova usta kličejo za udarci. 7
Bedakova usta so njegovo uničenje in njegove ustnice
so zanka njegovi duši. 8 Besede tožljivca so kakor rane
in gredo navzdol v najnotranjejše dele trebuha. 9 Tudi
tisti, ki je len v svojem delu, je brat tistemu, ki je velik
kvarilec. 10 Gospodovo ime je močan stolp, pravični
priteče vanj in je varen. 11 Bogataševo premoženje
je njegovo močno mesto in kakor visoko obzidje v
njegovi lastni domišljavosti. 12 Pred uničenjem je
človekovo srce ošabno in pred častjo je ponižnost.
13 Kdor odgovarja zadevo, preden jo sliši, mu je to
neumnost in sramota. 14 Človekov duh bo podpiral
njegovo šibkost, toda kdo lahko prenaša ranjenega
duha? 15 Srce razsodnega pridobiva spoznanje, uho
modrega pa išče spoznanje. 16 Človekovo darilo zanj
pripravlja prostor in ga prinaša pred velike ljudi. 17
Kdor je prvi v svoji lastni zadevi, je videti pravičen,
toda prihaja njegov sosed in ga preiskuje. 18 Žreb
povzroča sporom, da se ustavijo in razdeljuje med
mogočnimi. 19 Užaljenega brata je težje pridobiti kakor
močno mesto in njihovi spori so podobni grajskim
zapahom. 20 Človekov trebuh bo potešen s sadom
svojih ust in nasičen bo z donosom svojih ustnic. 21
Smrt in življenje sta v oblasti jezika in tisti, ki ga ljubijo,
bodo jedli od njegovega sadu. 22 Kdorkoli najde ženo,
najde dobro stvar in dosega naklonjenost od Gospoda.
23 Ubogi uporablja rotenja, toda bogataš odgovarja
surovo. 24 Človek, ki ima prijatelje, se mora kazati
prijatelja in obstaja prijatelj, ki se drži bližje kakor brat.

19 Boljši je ubogi, ki hodi v svoji neokrnjenosti, kakor
kdor je sprevržen v svojih ustnicah in je bedak. 2
Tudi, da bi bila duša brez spoznanja, to ni dobro in kdor
hiti s svojimi stopali, greši. 3 Človekova nespametnost
izkrivlja njegovo pot in njegovo srce se razburja zoper
Gospoda. 4 Premoženje dela mnoge prijatelje, toda
reven je ločen od svojega soseda. 5 Kriva priča ne bo
nekaznovana in kdor govori laži, ne bo pobegnil. 6
Mnogi bodo milo prosili naklonjenosti od princev in vsak
človek je prijatelj tistemu, ki daje darila. 7 Ubogega
sovražijo vsi njegovi bratje, koliko bolj gredo njegovi
prijatelji daleč od njega? Zasleduje jih z besedami,

vendar mu manjkajo. 8 Kdor pridobiva modrost, ljubi
svojo lastno dušo, kdor ohranja razumevanje, bo našel
dobro. 9 Kriva priča ne bo nekaznovana in kdor govori
laži, bo propadel. 10 Veselje ni spodobno za bedaka,
veliko manj za služabnika, da vlada nad princi. 11
Človekova preudarnost odlaša njegovo jezo in to je
njegova slava, da gre čez prestopek. 12 Kraljev bes je
kakor rjovenje leva, toda njegova naklonjenost je kakor
rosa na travo. 13 Nespameten sin je katastrofa svojega
očeta in ženini spori so nenehno kapljanje. 14 Hiša in
bogastva so dediščina od očetov, razsodna žena pa
je od Gospoda. 15 Lenoba meče v globoko spanje,
brezdelna duša pa bo trpela lakoto. 16 Kdor varuje
zapoved, varuje svojo lastno dušo, toda kdor prezira
njegove poti, bo umrl. 17 Kdor ima do revnega sočutje,
posoja Gospodu in kar je dal, mu bo on poplačal. 18
Karaj svojega sina, dokler je upanje in naj tvoja duša ne
prizanaša zaradi njegovega joka. 19 Človek velikega
besa bo trpel kaznovanje, kajti če ga osvobodiš, boš
vendarle moral to ponovno storiti. 20 Prisluhni nasvetu
in sprejmi poučevanje, da boš lahko moder v svojem
zadnjem koncu. 21 Mnogo naklepov je v človekovem
srcu, vendarle [je] Gospodova namera, ki bo obstala.
22 Človekova želja je njegova prijaznost in reven človek
je boljši kakor lažnivec. 23 Strah Gospodov se nagiba k
življenju in kdor ga ima, bo ostal nasičen, ne bo obiskan
z zlom. 24 Len človek skriva svojo roko v svojem
naročju in jo bo komaj ponovno ponesel k svojim
ustom. 25 Udari posmehljivca in preprosti se bo čuval
in grajaj nekoga, ki ima razumevanje in bo razumel
spoznanje. 26 Kdor slabi svojega očeta in preganja
svojo mater, je sin, ki povzroča sramoto in prinaša
grajo. 27 Nehaj, moj sin, poslušati pouk, ki povzroča,
da zaideš od besed spoznanja. 28 Brezbožna priča
zasmehuje sodbo in usta zlobnega požirajo krivičnost.
29 Sodbe so pripravljene za posmehljivce in udarci z
bičem za hrbte bedakov.

20 Vino je zasmehovalec, močna pijača je huda in
kdorkoli je s tem zaveden, ni moder. 2 Kraljev
strah je kakor rjovenje leva; kdorkoli ga draži do jeze,
greši zoper svojo lastno dušo. 3 Za človeka je čast, da
odneha od prepira, toda vsak bedak se bo vmešaval.
4 Lenuh ne bo oral zaradi razloga mraza, zatorej bo
prosil v času žetve in ničesar ne bo imel. 5 Nasvet
v človekovem srcu je podoben globoki vodi, toda
razumevajoč človek ga bo izvlekel. 6 Večina ljudi bo
vsakemu razglašala svojo lastno dobroto, toda kdo
lahko najde zvestega človeka? 7 Pravičen človek hodi
v svoji neokrnjenosti, njegovi otroci so blagoslovljeni za
njim. 8 Kralj, ki sedi na sodnem prestolu, s svojimi očmi
vse zlo razkropi proč. 9 Kdo lahko reče: »Svoje srce
sem očistil, čist sem pred svojim grehom?« 10 Neenake
uteži in neenake mere, oboji so Gospodu podobna
ogabnost. 11 Celo otrok je spoznan po svojih dejanjih,
če so njegova dela čista in če so ta pravilna. 12 Uho,
ki sliši in oko, ki vidi, celo oboje je naredil Gospod. 13
Ne ljubi spanja, da ne bi prišel v revščino, odpri svoje
oči in nasičen boš s kruhom. 14 » To je ničvredno,
to je ničvredno, « pravi kupec, toda ko je odšel svojo
pot, potem se baha. 15 Je zlato in množica rubinov,
toda ustnice spoznanja so dragocen dragulj. 16 Vzemi
obleko tistega, ki je pôrok za tujca in vzemi jamstvo
od njega za tujo žensko. 17 Kruh prevare je sladek
človeku, toda njegova usta bodo potem napolnjena z
gramozom. 18 Vsak namen je utrjen s posvetovanjem
in vojskuješ se z dobrim nasvetom. 19 Kdor gre
naokrog kakor tožljivec, razodeva skrivnosti, zato se
ne vmešavaj s tistim, ki laska s svojimi ustnicami. 20
Kdorkoli preklinja svojega očeta ali svojo mater, bo
njegova svetilka ugasnjena v zatemnjeno temo. 21
Dediščina je lahko v začetku naglo pridobljena, toda
njen konec ne bo blagoslovljen. 22 Ne reci: »Jaz bom
poplačal zlo, « temveč čakaj na Gospoda in rešil te
bo. 23 Različne uteži so ogabnost Gospodu in varljiva
tehtnica ni dobra. 24 Človekovi opravki so od Gospoda,
kako lahko potem človek razume svojo lastno pot?
25 Zanka je človeku, ki požira to, kar je sveto in da
po zaobljubah dela poizvedovanje. 26 Moder kralj
razkropi zlobne in nadnje prinaša kolo. 27 Človeški
duh je Gospodova sveča, ki preiskuje vse notranje
dele trebuha. 28 Usmiljenje in resnica ohranjata kralja
in njegov prestol drži pokonci usmiljenje. 29 Slava
mladeničev je njihova moč, lepota starcev pa je siva
glava. 30 Modrica od rane očiščuje zlo, tako storijo
udarci biča notranjim delom trebuha.

21 Kraljevo srce je v Gospodovi roki, kakor vodne
reke, obrača ga kamor hoče. 2 Vsaka človekova
pot je pravilna v njegovih lastnih očeh, toda Gospod
preudarja srca. 3 Izvajati pravičnost in sodbo je
Gospodu bolj sprejemljivo kakor klavna daritev. 4
Vzvišen pogled in ponosno srce in oranje zlobnih je
greh. 5 Misli marljivega se nagibajo samo k obilju,
toda od vsakega, ki je nagel, samo za pomanjkanje. 6
Pridobivanje zakladov z lažnivim jezikom je ničevost,
premetavana sem ter tja, od tistih, ki iščejo smrt. 7
Ropanje zlobnih jih bo uničilo, ker so odklonili izvrševati
sodbo. 8 Človekova pot je kljubovalna in nenavadna,
toda glede čistega, njegovo delo je pravilno. 9 Bolje je
prebivati v kotu hišne strehe kakor s prepirljivo žensko
v prostrani hiši. 10 Duša zlobnega želi zlo; njegov
sosed v njegovih očeh ne najde naklonjenosti. 11
Kadar je posmehljivec kaznovan, preprosti postane
moder in kadar je moder poučen, prejema znanje.

12 Pravičen človek modro preudarja hišo zlobnega,
toda Bog ruši zlobne zaradi njihove zlobnosti. 13
Kdorkoli maši svoja ušesa ob joku ubogega, bo tudi
sam jokal, toda ne bo uslišan. 14 Darilo na skrivnem
pomirja jezo, nagrada v naročje pa močan bes. 15
Pravičnim je veselje izvrševati sodbo, toda uničenje bo
za delavce krivičnosti. 16 Človek, ki tava izven poti
razumevanja, bo ostal v skupnosti mrtvih. 17 Kdor ljubi
užitek, bo revež, kdor ljubi vino in olje, ne bo bogat.
18 Zlobni bo odkupnina za pravičnega in prestopnik
za poštenega. 19 Bolje je prebivati v divjini kakor s
prepirljivo in jezno žensko. 20 Je zaželen zaklad in
olje v prebivališču modrega, toda nespameten človek
ga zapravlja. 21 Kdor si prizadeva za pravičnostjo in
usmiljenjem, najde življenje, pravičnost in čast. 22
Moder človek zmanjšuje mesto mogočnega in podira
moč zaupanja iz tega. 23 Kdorkoli zadržuje svoja usta
in svoj jezik, svojo dušo zadržuje pred težavami. 24
Ponosen in ošaben posmehljivec je njegovo ime, kdor
ravna v ponosnem besu. 25 Želja lenega, ga ubija,
kajti njegove roke odklanjajo delati. 26 On lakomno
hlepi čez ves dan, toda pravični daje in ne skopari. 27
Klavna daritev zlobnega je ogabnost, koliko bolj, ko to
prinaša z zlobnim umom? 28 Kriva priča bo propadla,
toda človek, ki posluša, nenehno govori. 29 Zloben
človek otrdi svoj obraz, toda kar se tiče poštenega,
on uravnava svojo pot. 30 Ne obstaja niti modrost niti
razumevanje niti namera zoper Gospoda. 31 Konj je
pripravljen za dan bitke, toda rešitev je od Gospoda.

22 Dobro ime je bolje izbrati kakor velika bogastva
in ljubečo naklonjenost raje kakor srebro in zlato.
2 Bogati in revni se srečajo skupaj; Gospod je stvarnik
njih vseh. 3 Razsoden človek sluti zlo in se skrije, toda
naivneži gredo dalje in so kaznovani. 4 S ponižnostjo
in strahom Gospodovim so bogastva, čast in življenje.
5 Trnje in zanke so na poti kljubovalnega; kdor varuje
svojo dušo, bo daleč od njih. 6 Vzgajaj otroka na
poti, po kateri bi moral iti, in ko je star, z nje ne bo
zašel. 7 Bogati vlada nad revnim in dolžnik je služabnik
upniku. 8 Kdor seje krivičnost, bo žel prazne reči in šiba
njegove jeze bo prenehala. 9 Kdor ima radodarno oko,
bo blagoslovljen, kajti od svojega kruha daje revnim.
10 Spôdi posmehljivca in spor bo šel ven, da, spor in
graja se bosta končala. 11 Kdor ljubi neoporečnost
srca, bo zaradi milosti njegovih ustnic kralj njegov
prijatelj. 12 Gospodove oči varujejo spoznanje in on
ruši besede prestopnika. 13 Len človek pravi: »Zunaj
je lev, umorjen bom na ulicah.« 14 Usta tujih žensk so
globoka jama, kdor je preziran od Gospoda, bo padel
vanjo. 15 Nespametnost je vezana na otrokovo srce,
toda svarilna šiba jo bo odgnala daleč od njega. 16
Kdor stiska ubogega, da narastejo njegova bogastva in
kdor daje bogatim, bosta zagotovo prišla v potrebo. 17
Nagni svoje uho in prisluhni besedam modrega in svoje
srce usmeri k mojemu spoznanju. 18 Kajti to je prijetna
stvar, če jih varuješ znotraj sebe, poleg tega bodo
pristojale na tvoje ustnice. 19 Da bo tvoje trdno upanje
lahko v Gospodu, sem ti to dal spoznati ta dan, celo
tebi. 20 Mar ti nisem napisal odličnih stvari v nasvetih
in spoznanju, 21 da ti lahko dam spoznati zagotovost
besed resnice, da boš lahko odgovoril besede resnice
tistim, ki so poslani k tebi? 22 Ne ropaj revnega, ker je
reven, niti ne stiskaj prizadetega v velikih vratih. 23
Kajti Gospod bo zagovarjal njihovo pravdo in oplenil
duše tistih, ki jih plenijo. 24 Ne sklepaj prijateljstva
z jeznim človekom in z besnim človekom naj ne bi
šel, 25 da se ne bi naučil njegovih poti in svoji duši
pridobil zanko. 26 Ne bodi nekdo izmed tistih, ki udarijo
v roko ali izmed tistih, ki so pôroki za dolgove. 27 Če
nimaš ničesar za plačati, zakaj bi izpod tebe vzel tvojo
posteljo? 28 Ne odstranjuj starodavnega mejnika, ki so
ga postavili tvoji očetje. 29 Vidiš marljivega človeka v
svojem poklicu? Stal bo pred kralji, ne bo stal pred
navadnimi ljudmi.

23 Kadar sedeš, da ješ z vladarjem, marljivo
preudari, kaj je pred teboj 2 in si nastavi nož na
vrat, če si požrešen človek. 3 Ne bodi željan njegovih
slaščic, kajti le-te so varljiva hrana. 4 Ne trudi se biti
bogat, odnehaj od svoje lastne modrosti. 5 Hočeš
postaviti svoje oči na tisto, česar ni? Kajti bogastva
sebi zagotovo delajo peruti; odletijo proč kakor orel
proti nebu. 6 Ne jej kruha tistega, ki ima zlobno oko
niti si ne želi njegovih okusnih jedi, 7 kajti kakor misli
v svojem srcu, takšen je: »Jej in pij, « ti pravi, toda
njegovo srce ni s teboj. 8 Košček, ki si ga pojedel,
boš izbljuval in izgubil svoje sladke besede. 9 Ne
govori v ušesa bedaka, kajti preziral bo modrost tvojih
besed. 10 Ne odstrani starega mejnika in ne vstopaj na
polja osirotelih, 11 kajti njihov odkupitelj je mogočen,
zoper tebe bo zagovarjal njihovo pravdo. 12 Svoje
srce usmeri k poučevanju in svoja ušesa k besedam
spoznanja. 13 Ne zadržuj grajanja pred otrokom, kajti
če ga udariš s šibo, ne bo umrl. 14 Udaril ga boš s
šibo, njegovo dušo pa boš rešil pred peklom. **(Sheol
h7585)** 15 Moj sin, če bo tvoje srce modro, se bo moje
srce veselilo, celo moje. 16 Da, moja notranjost se bo
veselila, ko tvoje ustnice govorijo prave besede. 17 Naj
tvoje srce ne zavida grešnikom, temveč sam bodi ves
dan v strahu Gospodovem. 18 Kajti zagotovo je konec,
in tvoje pričakovanje ne bo odrezano. 19 Prisluhni,
ti, moj sin in bodi moder in svoje srce usmerjaj na
poti. 20 Ne bodi med vinskimi bratci, med upornimi
jedci mesa, 21 kajti pijanec in požeruh bosta prišla k

revščini, in zaspanost bo človeka oblekla s cunjami. 22
Prisluhni svojemu očetu, ki te je zaplodil in ne preziraj
svoje matere, ko je stara. 23 Kupi resnico in je ne
prodaj, tudi modrost, poučevanje in razumevanje. 24
Oče pravičnega se bo silno veselil in kdor je zaplodil
modrega otroka, bo zaradi njega imel veselje. 25 Tvoj
oče in tvoja mati bosta vesela in tista, ki te je nosila, se
bo veselila. 26 Moj sin, daj mi svoje srce in naj tvoje
oči opazujejo moje poti. 27 Kajti vlačuga je globok
jarek; in tuja ženska je tesna jama. 28 Prav tako preži,
kakor za plenom in povečuje prestopnike med možmi.
29 Kdo ima gorje? Kdo ima bridkost? Kdo ima spore?
Kdo ima blebetanje? Kdo ima rane brez razloga? Kdo
ima rdečino oči? 30 Tisti, ki se dolgo zadržujejo pri
vinu; gredo, da iščejo mešano vino. 31 Ne glej na vino,
kadar je rdeče, kadar daje svojo barvo v čaši, ko jo
pravilno primakneš k sebi. 32 Nazadnje udari kakor
kača in piči kakor gad. 33 Tvoje oči bodo zagledale
tujo žensko in tvoje srce bo izreklo sprevržene stvari.
34 Da, ti boš kakor tisti, ki se uleže na sredo morja ali
kakor kdor leži na vrhu jambora. 35 »Udarili so me, «
boš rekel in »nisem bil bolan, pretepli so me, pa tega
nisem čutil, kdaj se bom prebudil? Ponovno ga bom
poiskal.«

24 Ne bodi nevoščljiv zlobnim niti si ne želi biti z
njimi. 2 Kajti njihovo srce razmišlja uničenje in
njihove ustnice govorijo o vragoliji. 3 Z modrostjo
je hiša zgrajena in z razumevanjem je utrjena 4
in po spoznanju bodo sobe napolnjene z vsemi
dragocenimi in prijetnimi bogastvi. 5 Moder človek je
močan, da, človek spoznanja povečuje moč. 6 Kajti
po modrem nasvetu boš vojskoval svojo vojno, in v
množici svetovalcev je varnost. 7 Modrost je za bedaka
previsoka, on svojih ust ne odpira v velikih vratih.
8 Kdor snuje delati zlo, bo imenovan [za] pogubno
osebo. 9 Misel nespametnosti je greh in posmehljivec
je ogabnost ljudem. 10 Če na dan nadloge slabiš, je
tvoja moč majhna. 11 Če opustiš osvoboditi tiste, ki so
potegnjeni v smrt in tiste, ki so pripravljeni, da bodo
umorjeni, 12 če rečeš: »Glej, tega nismo vedeli, « mar
ne bo tisti, ki preudarja srce, to premislil? In tisti, ki
varuje tvojo dušo, mar tega ne ve? Mar ne bo vsakemu
človeku povrnil glede na njegova dela? 13 Moj sin,
jej med, ker je dober in satovje, ki je sladko tvojemu
okusu. 14 Takšno bo spoznanje modrosti tvoji duši, ko
jo najdeš, potem bo nagrada in tvoje pričakovanje ne
bo prekinjeno. 15 Ne preži v zasedi, oh zlobni človek,
zoper prebivanje pravičnega, ne pokvari njegovega
počivališča, 16 kajti pravičen človek pade sedemkrat in
ponovno vstane, toda zlobni bo padel v vragolijo. 17
Ne veseli se, kadar tvoj sovražnik pada in naj tvoje
srce ne bo veselo, ko se spotika, 18 da ne bi tega videl
Gospod in ga to razžali in svoj bes odvrne od njega.
19 Ne razburjaj se zaradi hudobnih ljudi niti ne bodi
nevoščljiv na zlobne, 20 kajti nobene nagrade ne bo
za hudobnega človeka, sveča zlobnih bo ugasnjena.
21 Moj sin, boj se Gospoda in kralja in nič ne imej s
tistimi, ki so nagnjeni k spremembi, 22 kajti njihova
katastrofa bo nenadoma vstala in kdo pozna njihov
propad? 23 Tudi te stvari pripadajo modremu. Ni se
dobro ozirati na osebe na sodbi. 24 Kdor zlobnemu
pravi: »Ti si pravičen, « njega bo ljudstvo preklinjalo,
narodi ga bodo prezirali, 25 toda tistim, ki ga oštevajo,
bo veselje in nadnje bo prišel dober blagoslov. 26
Vsak človek bo poljubil ustnice tistega, ki daje pravilen
odgovor. 27 Pripravi svoje delo zunaj in pripravi, [da] ti
ustreza na polju in potem zgradi svojo hišo. 28 Ne
bodi brez razloga priča zoper svojega bližnjega in s
svojimi ustnicami ne zavajaj. 29 Ne reci: »Tako mu
bom storil, kakor je on storil meni. Človeku bom povrnil
glede na njegovo delo.« 30 Šel sem mimo polja lenega
in mimo vinograda človeka brez razumevanja 31 in
glej, vse je bilo preraslo s trnjem in koprive so pokrile
njegovo obličje in njegov kamniti zid je bil porušen. 32
Potem sem videl in to dobro preudaril, pogledal sem
na to in prejel poučevanje. 33 Še malo spanja, malo
dremanja, malo prekrižanih rok za spanje, 34 tako bo
tvoja revščina prišla kakor nekdo, ki se klati in tvoja
potreba kakor oborožen človek.

25 Tudi to so Salomonovi pregovori, ki so jih na
čisto prepisali možje Ezekíja, Judovega kralja. 2
Prikrivati stvar je Bogu slava, toda kraljeva čast je, da
zadevo preišče. 3 Nebes v višino in zemlje v globino
in srce kraljev se ne da raziskati. 4 Odstrani žlindro
od srebra in izšla bo posoda za zlatarja. 5 Odstrani
zlobnega izpred kralja, pa bo njegov prestol utrjen
v pravičnosti. 6 Ne postavi se v prisotnost kralja in
ne stoj na kraju vélikih ljudi, 7 kajti bolje je, da ti je
rečeno: »Pridi sèm gor, « kakor, da boš postavljen
nižje v prisotnosti princa, ki so ga tvoje oči videle.
8 Ne pojdi naglo naprej, da se pričkaš, sicer ne bi
vedel kaj storiti na koncu le-tega, ko te tvoj sosed
osramoti. 9 Svojo zadevo razpravljaj s svojim sosedom
in skrivnosti ne razkrij drugemu, 10 da te ne bi, kdor to
sliši, osramotil in se tvoja razvpitost ne odvrne proč. 11
Beseda, primerno izgovorjena, je podobna jabolkom
iz zlata na slikah iz srebra. 12 Kakor uhan iz zlata in
ornament iz čistega zlata, takšen je moder grajavec
nad poslušnim ušesom. 13 Kakor hlad snega v času
žetve, tako je zvest poslanec tistim, ki so ga poslali,
kajti osvežuje dušo svojih gospodarjev. 14 Kdorkoli se
baha z lažnim darom, je podoben oblakom in vetru
brez dežja. 15 Z dolgotrajnim prizanašanjem je princ

pregovorjen in blag jezik lomi kost. 16 Si našel med?
Jej [ga] toliko, kolikor ti je potrebno, da ne bi bil nasičen
z njim in ga izbljuval. 17 Svoje stopalo umakni od hiše
svojega soseda, da se te ne bi naveličal in te tako
zasovražil. 18 Človek, ki prinaša krivo pričevanje zoper
svojega soseda, je macola, meč in ostra puščica.
19 Zaupanje v nezvestega človeka v času stiske je
podobno zlomljenemu zobu in izpahnjenemu stopalu.
20 Kakor kdor odvzema obleko v hladnem vremenu
in kakor kis na soliter, tak je kdor prepeva pesmi
potrtemu srcu. 21 Če je tvoj sovražnik lačen, mu daj
jesti kruha in če je žejen, mu daj piti vode, 22 kajti
kopičil boš ognjeno oglje na njegovo glavo in Gospod
te bo nagradil. 23 Severni veter odnaša dež; tako jezno
obličje počne obrekljivemu jeziku. 24 Bolje je prebivati
v kotu hišne strehe, kakor s prepirljivo žensko in v
prostrani hiši. 25 Kakor hladne vode žejni duši, takšne
so dobre novice iz daljne dežele. 26 Pravičen človek,
padajoč pred zlobnim, je kakor skaljen studenec in
pokvarjen izvir. 27 Ni dobro jesti veliko medu. Tako za
ljudi to ni slava, da iščejo svojo lastno slavo. 28 Kdor
nima prevlade nad svojim lastnim duhom je podoben
mestu, ki je porušeno in brez zidov.

26 Kakor sneg poleti in kakor dež ob času žetve,
tako se čast ne poda bedaku. 2 Kakor ptica s
potepanjem, kakor lastovka z letenjem, tako prekletstvo
brez razloga ne bo prišlo. 3 Bič za konja, uzda za osla
in palica za hrbet bedaka. 4 Bedaku ne odgovori glede
na njegovo neumnost, da ne bi bil tudi ti podoben
njemu. 5 Odgovori bedaku glede na njegovo neumnost,
da on ne bi bil moder v svoji lastni domišljavosti.
6 Kdor pošilja sporočilo po roki bedaka, si odseka
stopala in pije škodo. 7 Nogi hromega nista enaki;
takšna je prispodoba v ustih bedakov. 8 Kakor kdor
poveže kamen v pračo, tak je, kdor daje čast bedaku.
9 Kakor gre trn v roko pijanca, taka je prispodoba v
ustih bedakov. 10 Velik Bog, ki je ustvaril vse stvari,
nagrajuje tako bedaka kakor prestopnike. 11 Kakor se
pes vrača k svojemu izbljuvku, tako se bedak vrača k
svoji neumnosti. 12 Ali vidiš modrega človeka v njegovi
lastni domišljavosti? Več upanja je za bedaka kakor
zanj. 13 Len človek pravi: » Tam je lev na poti, lev je na
ulicah.« 14 Kakor se vrata obračajo na svojih tečajih,
tako se leni na svoji postelji. 15 Leni skriva svojo roko
v svojem naročju, žalosti ga, da jo ponovno prinese
k svojim ustom. 16 Lenuh je modrejši v svoji lastni
domišljavosti, kakor sedem mož, ki lahko izkažejo
razlog. 17 Kdor gre mimo in se vmešava v prepir, ki mu
ne pripada, je podoben tistemu, ki psa zgrabi za ušesa.
18 Kakor zmešan človek, ki meče kose tlečega lesa,
puščice in smrt, 19 tak je človek, ki zavaja svojega
bližnjega in pravi: »Ali nisem na zabavi?« 20 Kjer ni
nobenega lesa, tam ogenj poide. Tako, kjer ni tožljivca,
prepir preneha. 21 Kakor je oglje za vročo žerjavico in
drva za ogenj, tako je prepirljiv človek za podžiganje
prepira. 22 Besede tožljivca so kakor rane in gredo
navzdol v najnotranjejše dele trebuha. 23 Goreče
ustnice in zlobno srce sta podobna črepinji, pokriti s
srebrovo žlindro. 24 Kdor sovraži, prikriva s svojimi
ustnicami in znotraj sebe shranjuje prevaro; 25 kadar
govori lepo, mu ne verjemi, kajti sedem ogabnosti
je v njegovem srcu. 26 Čigar sovraštvo je pokrito s
prevaro, bo njegova zlobnost razkazana pred celotno
skupnostjo. 27 Kdorkoli koplje jamo, bo padel vanjo, in
kdor vali kamen, se bo le-ta vrnil nadenj. 28 Lažniv
jezik sovraži tiste, ki so prizadeti z njim in prilizovanje
ust dela propad.

27 Ne bahaj se z naslednjim dnem; kajti ne veš,
kakšen dan se lahko rodi. 2 Naj te hvali drug
človek in ne tvoja lastna usta, tujec in ne tvoje lastne
ustnice. 3 Kamen je težak in pesek ima težo, toda
bedakov bes je težji kakor oba skupaj. 4 Bes je krut in
jeza je nezaslišana, toda kdo je zmožen obstati pred
zavistjo? 5 Odprto oštevanje je boljše kakor skrita
ljubezen. 6 Zveste so rane od prijatelja, toda poljubi
sovražnika so varljivi. 7 Siti duši se satovje gabi, toda
lačni duši je vsaka grenka stvar sladka. 8 Kakor ptica,
ki se oddaljuje od svojega gnezda, tako je človek,
ki se oddaljuje od svojega kraja. 9 Mazilo in dišava
razveseljujeta srce, tako počne sladkost človekovega
prijatelja s srčnim nasvetom. 10 Svojega lastnega
prijatelja in prijatelja svojega očeta ne zapusti niti na
dan svoje katastrofe ne pojdi v hišo svojega brata, kajti
boljši je sosed, ki je blizu, kakor brat daleč proč. 11
Moj sin, bodi moder in razveseli moje srce, da lahko
odgovorim tistemu, ki me graja. 12 Razsoden človek
sluti zlo in se skrije, toda naivneži gredo dalje in so
kaznovani. 13 Vzemi obleko tistega, ki je pôrok za
tujca in vzemi njegovo jamstvo za tujo žensko. 14
Kdor z močnim glasom blagoslavlja svojega prijatelja,
vzdigujoč ga zgodaj zjutraj, se mu bo to štelo [v]
prekletstvo. 15 Nenehno kapljanje na zelo deževen
dan in prepirljiva ženska sta si podobna. 16 Kdorkoli jo
skriva, skriva veter in mazilo svoje desnice, ki izdaja
samo sebe. 17 Železo ostri železo; tako človek ostri
obličje svojega prijatelja. 18 Kdorkoli varuje figovo
drevo, bo jedel njegov sad, tako bo spoštovan, kdor
čaka na svojega gospodarja. 19 Kakor v vodi obraz
odzdravlja obrazu, tako srce človeka k človeku. 20
Pekel in uničenje nikdar nista polna, tako človekove
oči nikoli niso nasičene. **(Sheol h7585)** 21 Kakor je talilni
lonec za srebro in talilna peč za zlato, tak je človek do
svoje hvale. 22 Čeprav bi bedaka s tolkačem stolkel v
stopi med pšenico, vendarle njegova nespametnost

ne bo odšla od njega. 23 Bodi marljiv, da spoznaš
stanje svojih tropov in dobro glej k svojim čredam. 24
Kajti bogastva niso na veke in mar se krona prenaša
vsakemu rodu? 25 Seno je odneseno, prikaže se
nežna trava in gorska zelišča se zberejo. 26 Jagnjeta
so za tvoje oblačilo in kozli so nagrada polja. 27 Imel
boš dovolj kozjega mleka za svojo hrano, za hrano
svoje družine in za vzdrževanje svojih dekel.

28 Zlobni zbežijo, kadar jih noben človek ne
preganja, toda pravični so pogumni kakor lev. 2
Zaradi prestopka dežele so številni njeni princi, toda s
človekom razumevanja in spoznanja bo njihova država
podaljšana. 3 Revež, ki zatira ubogega, je podoben
pometajočemu dežju, ki ne zapušča nobene hrane. 4
Tisti, ki zapuščajo postavo, hvalijo zlobne, toda tisti, ki
se držijo postave, se z njimi pričkajo. 5 Hudobneži
ne razumejo sodbe, toda tisti, ki iščejo Gospoda,
razumejo vse stvari. 6 Boljši je ubogi, ki hodi v svoji
poštenosti, kakor kdor je sprevržen na svojih poteh,
četudi je bogat. 7 Kdorkoli ohranja postavo, je moder
sin, toda kdor je družabnik upornih ljudi, svojega očeta
spravlja v sramoto. 8 Kdor z obrestmi in nepravičnim
zaslužkom povečuje svoje imetje, ga bo zbiral za
tistega, ki bo pomiloval ubogega. 9 Kdor svoje uho
obrača stran od poslušanja postave, bo celo njegova
molitev ogabnost. 10 Kdorkoli pravičnemu povzroči,
da zaide na zlo pot, bo tudi sam padel v svojo lastno
jamo, toda pošteni bodo imeli v posesti dobre stvari.
11 Bogataš je moder v svoji lastni domišljavosti, toda
revni, ki ima razumevanje, ga preiskuje. 12 Kadar se
pravični ljudje razveseljujejo, je velika slava, toda kadar
vstanejo zlobni, je človek skrit. 13 Kdor prikriva svoje
grehe, ne bo uspešen, toda kdorkoli jih priznava in se
jim odreka, bo imel usmiljenje. 14 Srečen je človek, ki
se vedno boji, toda kdor svoje srce zakrkne, bo padel
v vragolijo. 15 Kakor rjoveč lev in pohajkujoč medved,
tak je zloben vladar nad ubogim ljudstvom. 16 Princ, ki
mu manjka razumevanja, je prav tako velik zatiralec,
toda kdor sovraži pohlepnost, bo podaljšal svoje dni.
17 Človek, ki počne nasilje krvi kateregakoli človeka,
bo zbežal v jamo; naj ga noben človek ne zadržuje.
18 Kdorkoli živi pošteno, bo rešen, toda kdor je na
svojih poteh sprevržen, bo naenkrat padel. 19 Kdor
obdeluje svojo zemljo, bo imel obilo kruha, toda kdor
sledi ničevim osebam, bo imel dosti revščine. 20 Zvest
človek bo obilen z blagoslovi, toda kdor hiti biti bogat,
ne bo nedolžen. 21 Ozirati se na osebe ni dobro, kajti
za košček kruha se bo ta človek pregrešil. 22 Kdor
hiti biti bogat, ima hudobno oko in ne upošteva, da
bo nadenj prišla revščina. 23 Kdor graja človeka, bo
kasneje našel večjo naklonjenost, kakor kdor laska
z jezikom. 24 Kdorkoli krade svojemu očetu ali svoji
materi in pravi: » To ni prestopek, « isti je družabnik
uničevalcu. 25 Kdor je ponosnega srca, razvnema
prepir, toda kdor svoje trdno upanje polaga v Gospoda,
bo narastel. 26 Kdor zaupa v svoje lastno srce, je
bedak, toda kdorkoli hodi modro, bo osvobojen. 27
Kdor daje ubogemu, ne bo trpel pomanjkanja, toda
kdor zagrinja svoje oči, bo mnogim [v] kletev. 28
Kadar zlobni vstajajo, se ljudje skrivajo, toda kadar oni
izginejo, pravični narastejo.

29 Tisti, ki je pogosto grajan, otrjuje svoj vrat;
nenadoma bo uničen in to brez rešitve. 2 Kadar
so pravični na oblasti, se ljudstvo veseli, toda kadar
zlobni rojevajo pravila, ljudstvo žaluje. 3 Kdorkoli ljubi
modrost, razveseljuje svojega očeta, toda kdor se
zadržuje s pocestnicami, zapravlja svoje imetje. 4 Kralj
s sodbo vzpostavlja deželo, toda kdor sprejema darila,
jo prevrača. 5 Človek, ki laska svojemu bližnjemu,
razpenja mrežo za njegova stopala. 6 V prestopku
hudobneža je zanka, toda pravični prepeva in se veseli.
7 Pravični preudarja stvar ubogega, toda zlobni se na to
ne ozira. 8 Posmehljivci mesto privedejo v zanko, toda
modri možje odvrnejo bes. 9 Če se moder človek prička
z nespametnim človekom, bodisi besni ali se smeje,
tam ni počitka. 10 Krvoločnež sovraži poštenega, toda
pravični išče njegovo dušo. 11 Bedak izreka vse svoje
mišljenje, toda moder človek ga zadrži za pozneje. 12
Če vladar prisluhne lažem, so vsi njegovi službniki
zlobni. 13 Ubog in varljiv človek se skupaj srečata;
Gospod razsvetljuje oči obeh. 14 Kralju, ki zvesto
sodi ubogega, bo njegov prestol utrjen na veke. 15
Palica in opomin dajeta modrost, toda otrok, prepuščen
samemu sebi, svoji materi prinaša sramoto. 16 Kadar
so zlobni pomnoženi, narašča prestopek, toda pravični
bodo videli njihov padec. 17 Grajaj svojega sina in dal
ti bo počitek; da, tvoji duši bo dal veselje. 18 Kjer ni
videnja ljudstvo propada, toda kdor se drži postave, je
srečen. 19 Služabnik ne bo grajan z besedami; kajti
čeprav razume, ne bo odgovoril. 20 Vidiš človeka, ki
je nagel v svojih besedah? Več upanja je za bedaka
kakor zanj. 21 Kdor svojega služabnika od otroških let
prefinjeno vzgaja, mu bo končno postal njegov sin.
22 Jezen človek razvnema prepir, besen človek pa je
obilen v prestopku. 23 Človekov ponos ga bo ponižal,
toda spoštovanje bo podpiralo ponižnega v duhu. 24
Kdorkoli je družabnik s tatom, sovraži svojo lastno
dušo; sliši preklinjanje, pa tega ne razkriva. 25 Strah
pred človekom prinaša zanko, toda kdorkoli svoje trdno
upanje polaga v Gospoda, bo varen. 26 Mnogi iščejo
vladarjevo naklonjenost, toda sodba vsakega človeka
prihaja od Gospoda. 27 Nepravičen človek je ogabnost

pravičnemu in kdor je na svoji poti pošten, je ogabnost
zlobnemu.

30 Besede Jakéjevega sina Agúrja, celó prerokba.
Človek je govoril Itiélu, celo Itiélu in Ukálu. **2**
Zagotovo sem bolj brutalen kakor katerikoli človek
in nimam človeškega razumevanja. **3** Niti se nisem
učil modrosti niti imel spoznanja o svetih. **4** Kdo se
je povzpel v nebo ali se spustil? Kdo je zbral veter v
svoje pesti? Kdo je vode omejil v obleko? Kdo je utrdil
vse konce zemlje? Kakšno je njegovo ime in kakšno je
ime njegovega sina, če lahko poveš? **5** Vsaka Božja
beseda je čista, on je ščit vsem tem, ki svoje trdno
upanje polagajo vanj. **6** Ne dodajaj njegovim besedam,
da te ne graja in bi bil spoznan za lažnivca. **7** Dve
stvari sem zahteval od tebe, ne odrekaj mi ju, preden
umrem: **8** ničnost in laži odstrani daleč od mene, ne
dajaj mi niti revščine niti bogastev, hrani me s hrano
zame primerno, **9** da ne bi bil sit in te utajil in rekel:
»Kdo je Gospod?« Ali, da ne bi bil reven in kradel in
zaman vzel imena svojega Boga. **10** Služabnika ne
zatoži njegovemu gospodarju, da te ne bi ta preklel in
bi bil ti spoznan [za] krivega. **11** Je rod, ki preklinja
svojega očeta in ne blagoslavlja svoje matere. **12** Je
rod, ki je čist v svojih lastnih očeh, vendar ni umit pred
svojimi umazanostmi. **13** Je rod, oh kako vzvišene
so njihove oči! In njihove veke povzdignjene. **14** Je
rod, katerih zobje so kakor meči in zobje njihove
čeljusti kakor noži, da požro uboge z zemlje in pomoči
potrebne izmed ljudi. **15** Pijavka ima dve hčeri, kričeč:
»Daj, daj.« So tri stvari, ki niso nikoli nasičene, da,
štiri stvari ne rečejo: »Dovolj je «: **16** grob in jalova
maternica; zemlja, ki ni nasičena z vodo; in ogenj, ki ne
govori: »Dovolj je.« **(Sheol h7585)** **17** Oko, ki zasmehuje
svojega očeta in prezira pokoravanje svoji materi, bodo
izkljuvali dolinski krokarji in mladi orli ga bodo pojedli.
18 Tri stvari so, ki so mi prečudovite, da, štiri, ki jih ne
poznam: **19** pot orla na nebu; pot kače na skali; pot
ladje na sredini morja; in pot človeka z dekletom. **20**
Podobna je pot zakonolomne ženske; jé in si obriše
svoja usta ter reče: »Nobene zlobnosti nisem storila.«
21 Zaradi treh stvari je zemlja vznemirjena in zaradi
štirih kar ne more prenesti: **22** zaradi služabnika, kadar
kraljuje; in bedaka, kadar je nasičen s hrano; **23** zaradi
zoprne ženske, kadar je poročena; in pomočnice, ki
je dedinja svoje gospodarice. **24** Štiri stvari so, ki so
majhne na zemlji, toda le-te so silno modre: **25** mravlje
niso močno ljudstvo, vendar svojo hrano pripravljajo
poleti; **26** kunci so samo slaboten narod, vendar si
svoje hiše naredijo v skalah; **27** leteče kobilice nimajo
kralja, pa vendar gredo vse izmed njih s trumami;
28 pajkovka grabi s svojimi rokami in je v kraljevih
palačah. **29** Tri stvari so, ki dobro hodijo, da, štiri so
ljubke v hoji: **30** lev, ki je najmočnejši med zvermi in se
ne obrača proč zaradi kogarkoli; **31** hrt; in tudi kozel; in
kralj, zoper katerega ni vstaje. **32** Če si nespametno
storil s povzdigovanjem samega sebe, ali če snuješ
zlo, položi svojo roko na svoja usta. **33** Zagotovo
stepanje mleka prinaša maslo in močno stiskanje nosu
prinaša kri, tako pospeševanje besa prinaša prepir.

31 Besede kralja Lemuéla, prerokba, katero ga je
učila njegova mati. **2** Kaj, moj sin? In kaj, sin
moje maternice? In kaj, sin mojih zaobljub? **3** Svoje
moči ne daj ženski niti svojih poti tistim, ki uničujejo
kralje. **4** To ni za kralje, oh Lemuél, to ni za kralje, da
pijejo vino niti za prince močna pijača, **5** da ne bi pili in
pozabili postave in izkrivili sodbo kateregakoli izmed
prizadetih. **6** Močno pijačo daj tistemu, ki je pripravljen,
da propade in vino tistim, ki so potrtih src. **7** Naj pije in
pozabi svojo revščino in se nič več ne spominja svoje
bede. **8** Odpri svoja usta za nemega v imenu vseh
takšnih, ki so določeni k uničenju. **9** Odpri svoja usta,
sodi pravično in zagovarjaj pravdo ubogega in pomoči
potrebnega. **10** Kdo lahko najde vrlo žensko? Kajti
njena vrednost je daleč nad rubini. **11** Srce njenega
soproga varno zaupa vanjo, tako da ne bo imel nobene
potrebe po plenu. **12** Delala mu bo dobro in ne zla vse
dni svojega življenja. **13** Išče volno in lan in voljno dela
s svojimi rokami. **14** Podobna je trgovčevim ladjam,
svojo hrano prinaša od daleč. **15** Tudi vstaja, ko je še
noč in daje hrano svoji družini ter obrok svojim deklam.
16 Prouči polje in ga kupuje; s sadom svojih rok zasadi
vinograd. **17** Svoja ledja opasuje z močjo in utrjuje
svoje lakte. **18** Zaznava, da je njeno trgovanje dobro,
njena sveča ponoči ne ugasne. **19** Svoje roke polaga k
vretenu in njene roke držijo preslico. **20** Svojo roko
izteguje k ubogemu; da, svoji roki izteguje pomoči
potrebnemu. **21** Ne boji se snega za svojo družino, kajti
vsa njena družina je oblečena s škrlatom. **22** Sama
izdeluje pokrivala iz tapiserije, njeno oblačilo sta svila in
škrlat. **23** Njen soprog je poznan v velikih vratih, ko sedi
med starešinami dežele. **24** Ona izdeluje tanko laneno
platno in ga prodaja in pasove dostavlja trgovcu. **25**
Moč in spoštovanje sta njeno oblačilo in veselila se
bo v času, ki pride. **26** Svoja usta odpira z modrostjo
in na njenem jeziku je postava prijaznosti. **27** Dobro
gleda na poti svoje družine in ne jé kruha brezdelja.
28 Njeni otroci vstanejo in jo kličejo blagoslovljena,
tudi njen soprog in jo hvali. **29** Mnoge hčere so storile
krepostno, toda ti jih prekašaš vse. **30** Naklonjenost
je varljiva in lepota je prazna, toda ženska, ki se boji
Gospoda, bo hvaljena. **31** Dajte ji od sadu njenih rok in
naj jo njena lastna dela hvalijo v velikih vratih.

Pridigar

1 Besede Pridigarja, Davidovega sina, kralja v
Jeruzalemu. **2** »Ničevost ničevosti, « pravi Pridigar,
»ničevost ničevosti; vse je ničevost.« **3** Kakšno korist
ima človek od vsega svojega truda, ki se ga loteva
pod soncem? **4** En rod mineva in drug rod prihaja,
toda zemlja ostaja na veke. **5** Tudi sonce vzhaja in
sonce gre dol in hiti k svojemu kraju, kjer vstaja. **6**
Veter gre proti jugu in se obrača k severu, nenehno se
vrti naokoli in veter se ponovno vrača, glede na svoje
kroge. **7** Vse reke tečejo v morje, vendar morje ni
polno; na kraj, od koder reke prihajajo, tja se ponovno
vrnejo. **8** Vse stvari so polne truda, človek tega ne
more izreči. Oko ni nasičeno z gledanjem niti uho
nasičeno s poslušanjem. **9** Stvar, ki je bila, to je ta,
ki bo in to, kar je storjeno, je to, kar bo storjeno, in
pod soncem ni nobene nove stvari. **10** Ali je katerakoli
stvar, o čemer bi bilo lahko rečeno: »Glej, to je novo?
To je bilo že od starih časov, ki so bili pred nami.« **11** Ni
spominjanja o prejšnjih stvareh niti ne bo kakršnegakoli
spominjanja o stvareh, ki pridejo s tistimi, ki bodo prišle
potem. **12** Jaz, Pridigar, sem bil kralj nad Izraelom
v Jeruzalemu. **13** Izročil sem svoje srce, da išče in
preiskuje z modrostjo glede vseh stvari, ki so storjene
pod nebom. To bolečo muko je Bog izročil človeškim
sinovom, da bi bili vežbani s tem. **14** Videl sem vsa
dela, ki so storjena pod soncem in glej, vse je ničevost
in draženje duha. **15** To, kar je skrivljeno, ne more
biti izravnano; in to, kar je pomanjkljivo, ne more biti
prešteto. **16** Posvetoval sem se s svojim lastnim srcem,
rekoč: »Glej! Prišel sem k velikemu premoženju in
prejel sem več modrosti kakor vsi tisti, ki so bili pred
menoj v Jeruzalemu. Da, moje srce je imelo sijajno
izkušnjo modrosti in spoznanja. **17** Izročil sem svoje
srce, da spoznam modrost in da spoznam norost in
neumnost. Zaznal sem, da je tudi to draženje duha.
18 Kajti v mnogi modrosti je mnogo žalosti in kdor
povečuje spoznanje, povečuje bridkost.«

2 V svojem srcu sem rekel: »Pojdi sedaj, preizkusil te
bom z veseljem, zato uživaj zadovoljstvo.« Glej, tudi
to je ničevost. **2** O smehu sem rekel: » To je zmešano.«
O veselju: »Kaj to počne?« **3** V svojem srcu sem iskal,
da se izročim vinu in vendar sem seznanjal svoje srce
z modrostjo in se poprijel neumnosti, dokler ne bi videl,
kaj je bilo to dobro za človeške sinove, kar naj bi storili
pod nebom vse dni svojega življenja. **4** Naredil sem si
velika dela. Zgradil sem si hiše, si zasadil vinograde,
5 naredil sem si vrtove in sadovnjake in vanje sem
zasadil vse vrste sadnih dreves. **6** Naredil sem si
vodne tolmune, da z njimi namakam gozd, ki rojeva
drevesa. **7** Pridobil sem si služabnike in dekle in imel
služabnike rojene v moji hiši. Prav tako sem imel veliko
posesti z veliko in malo živine, povrh vsega kar je bilo
v Jeruzalemu pred menoj. **8** Zbral sem si tudi srebro in
zlato in izvoljen zaklad od kraljev in od provinc. Dobil
sem si pevce in pevke in radosti človeških sinov, kakor
glasbene instrumente in to od vseh vrst. **9** Tako sem
bil velik in narasel bolj kakor vsi, ki so bili pred menoj v
Jeruzalemu. Tudi moja modrost je ostala z menoj. **10**
Karkoli so si moje oči želele, jim tega nisem preprečil,
svojega srca nisem zadržal pred nobeno radostjo, kajti
moje srce se je veselilo v vsem mojem trudu in to je bil
moj delež vsega mojega truda. **11** Potem sem pogledal
na vsa dela, ki sta jih moji roki izvršili in na trud, ki
sem se ga trudil delati. Glej, vse je bilo ničevost in
draženje duha in ni bilo koristi pod soncem. **12** Obrnil
sem se, da bi gledal modrost, norost in neumnost,
kajti kaj lahko stori človek, ki prihaja za kraljem? Celó
to, kar je bilo že narejeno. **13** Potem sem videl, da
modrost prekaša neumnost, kolikor svetloba prekaša
temo. **14** Oči modrega človeka so v njegovi glavi, toda
bedak hodi v temi. Zaznal pa sem tudi, da se vsem
tem dogaja en dogodek. **15** Potem sem v svojem srcu
rekel: »Kakor se dogaja bedaku, tako se dogaja celo
meni in zakaj sem bil potem modrejši?« Nato sem
rekel v svojem srcu, da je tudi to ničevost. **16** Kajti na
veke ni spomina na modrega bolj kakor na bedaka.
Glede na to, da kar je sedaj, bo v dneh, ki bodo prišli,
vse pozabljeno. In kako umira moder človek? Kakor
bedak. **17** Zato sem zasovražil življenje, ker mi je
delo, ki je opravljeno pod soncem, mučno, kajti vse je
ničevost in draženje duha. **18** Da, zasovražil sem ves
svoj trud, ki sem se ga lotil pod soncem, ker naj bi
ga zapustil človeku, ki bo za menoj. **19** Kdo ve, ali
bo moder človek ali bedak? Vendar bo imel oblast
nad vsem mojim trudom, v čemer sem se trudil in v
čemer sem se pokazal modrega pod soncem. Tudi to
je ničevost. **20** Zato sem odšel naokrog, da svojemu
srcu povzročim, da obupuje od vsega truda, ki sem ga
prijel pod soncem. **21** Kajti je človek, čigar trud je v
modrosti, v spoznanju in v nepristranskosti, vendar
bo človeku, ki se ni trudil s tem, to zapustil za njegov
delež. Tudi to je ničevost in veliko zlo. **22** Kajti kaj ima
človek od vsega svojega truda in od draženja svojega
srca, v čemer se je trudil pod soncem? **23** Kajti vsi
njegovi dnevi so bridkosti in njegova muka žalost, da,
njegovo srce si ponoči ne vzame počitka. Tudi to je
ničevost. **24** Nič ni boljšega za človeka, kakor da naj
bi jedel in pil ter da naj bi svojo dušo pripravil uživati
dobro v svojem trudu. Tudi to sem videl, da je bilo to
iz Božje roke. **25** Kajti kdo lahko jé ali kdo lahko hiti
k temu bolj kakor jaz? **26** Kajti Bog daje človeku, ki

je dober v njegovem pogledu, modrost, spoznanje in
radost, toda grešniku daje muko, da zbira in kopiči, da
bi lahko dal tistemu, ki je dober pred Bogom. Tudi to je
ničevost in draženje duha.

3 Za vsako stvar je obdobje in čas za vsak namen
pod nebom: **2** čas, da si rojen in čas za smrt, čas
za sajenje in čas za ruvanje tega, kar je vsajeno, **3** čas
za ubijanje in čas za zdravljenje, čas za rušenje in čas
za gradnjo, **4** čas za jokanje in čas za smejanje, čas za
žalovanje in čas za ples, **5** čas za odmetavanje kamnov
in čas za zbiranje kamnov, čas za objemanje in čas za
zadržanje pred objemanjem, **6** čas za pridobivanje
in čas za izgubljanje, in čas za hranjenje in čas za
odmetavanje, **7** čas za paranje in čas za šivanje, čas
za molčanje in čas za govorjenje, **8** čas za ljubezen in
čas za sovraštvo, čas vojne in čas miru. **9** Kakšno
korist ima kdor dela v tem, v čemer se trudi? **10** Videl
sem muko, ki jo Bog daje človeškim sinovom, da bi bili
vežbani v tem. **11** Vsako stvar je naredil krasno ob
svojem času. Prav tako je v njihovo srce postavil svet,
tako da noben človek ne more spoznati dela, ki ga
Bog dela od začetka do konca. **12** Vem, da ni dobrega
v njih, temveč za človeka, da se veseli in da v svojem
življenju dela dobro. **13** Prav tako, da naj bi vsak človek
jedel, pil in užival dobro od vsega svojega truda, to je
darilo od Boga. **14** Vem, da karkoli Bog dela, bo to za
vedno. Nič ne more biti k temu dodano niti karkoli od
tega odvzeto. Bog to dela, da naj bi se ljudje bali pred
njim. **15** To, kar je bilo, je sedaj in to, kar naj bi bilo,
je že bilo in Bog zahteva to, kar je minilo. **16** Poleg
tega sem pod soncem videl kraj sodbe, da je bila tam
zlobnost in kraj pravičnosti, da je bila tam krivičnost.
17 V svojem srcu sem rekel: ›Bog bo sodil pravičnega
in zlobnega, kajti tam je čas za vsak namen in za
vsako delo.‹ **18** V svojem srcu sem rekel glede stanja
človeških sinov, da bi se jim Bog lahko pokazal in da
bi lahko videli, da so oni sami živali. **19** Kajti to, kar
zadene človeške sinove, zadene živali, celo ena stvar
jih zadene; kakor umre eden, tako umre drugi, da, vsi
imajo en dih, tako da človek nima nobene premoči nad
živaljo, kajti vse je ničevost. **20** Vsi gredo k enemu
kraju, vsi so iz prahu in vsi se ponovno spremenijo v
prah. **21** Kdo pozna človekovega duha, ki gre navzgor
in duha živali, ki gre navzdol k zemlji? **22** Zatorej
zaznavam, da ni ničesar boljšega, kakor da naj bi se
človek veselil v svojih lastnih delih, kajti to je njegov
delež, kajti kdo ga bo privedel, da vidi kaj bo za njim?

4 Tako sem se vrnil in preudaril vsa zatiranja, ki so
storjena pod soncem in gledal solze tistih, ki so
bili zatirani in niso imeli tolažnika in je bila moč na
strani njihovih zatiralcev, toda niso imeli nobenega
tolažnika. **2** Zatorej sem bolj hvalil mrtve, ki so že
mrtvi, kakor živeče, ki so še živi. **3** Da, kakor oni oboji
je boljši tisti, ki še ni bil, ki še ni videl zlobnega dela, ki
je storjeno pod soncem. **4** Ponovno, preudaril sem vso
muko in vsako pravilno delo, da zaradi tega človeku
zavidajo njegovi sosedi. Tudi to je ničevost in draženje
duha. **5** Bedak drži prekrižane roke in jé svoje lastno
meso. **6** Boljše je prgišče s spokojnostjo, kakor obe
roki napolnjeni z muko in draženjem duha. **7** Potem
sem se vrnil in videl ničevost pod soncem. **8** Tam je
nekdo sam in ni drugega, da, nima niti otroka niti brata,
vendar ni konca vsemu njegovemu trudu, niti njegovo
oko ni nasičeno z bogastvi, niti ne pravi: »Za koga se
trudim in svoji duši kratim dobro?« Tudi to je ničevost,
da, to je boleča muka. **9** Dva sta boljša kakor eden,
zato ker imata dobro nagrado za svoj trud. **10** Kajti če
padeta, bo vsak dvignil svojega tovariša; toda gorje
tistemu, ki je sam, ko pade, kajti nima drugega, da mu
pomaga pokonci. **11** Ponovno, če dva ležita skupaj,
potem imata toploto, toda kako se lahko nekdo ogreje
sam? **12** In če eden zoper njega prevlada, se mu bosta
zoperstavila dva in trojna vrvica ni hitro pretrgana. **13**
Boljši je ubog in moder otrok, kakor star in nespameten
kralj, ki noče biti več opomnjen. **14** Kajti on prihaja iz
ječe, da vlada, medtem ko tisti, ki je prav tako rojen v
njegovem kraljestvu, postaja ubog. **15** Preudaril sem
vse živeče, ki hodijo pod soncem, z drugim otrokom, ki
bo vstal namesto njega. **16** Ni konca vsemu ljudstvu,
celó vseh, ki so bili pred njimi. Tudi tisti, ki pridejo
potem, se ne bodo veselili v njem. Zagotovo je tudi to
ničevost in draženje duha.

5 Varuj svoje stopalo, ko greš k Božji hiši in bodi bolj
pripravljen prisluhniti kakor izročiti klavno daritev
bedakov, kajti ne preudarjajo, da počnejo zlo. **2** Ne
bodi prenagljen s svojimi usti in tvoje srce naj ne
bo hitro, da izreče katerokoli stvar pred Bogom, kajti
Bog je v nebesih, ti pa na zemlji, zato naj bo tvojih
besed malo. **3** Kajti sanje prihajajo po množici zadev in
bedakov glas je razpoznan z množico besed. **4** Kadar
prisegaš zaobljubo Bogu, ne odlašaj, da jo izpolniš,
kajti on nima zadovoljstva v bedakih. Izpolni to, kar si
se zaobljubil. **5** Bolje je to, da ne prisežeš, kakor da
prisežeš zaobljubo, pa ne izpolniš. **6** Ne dopusti svojim
ustom, da bi tvojemu mesu povzročila, da greši niti
pred angelom ne povej, da je bila pomota. Zakaj bi bil
Bog ob tvojem glasu jezen in bi uničil delo tvojih rok? **7**
Kajti v množici sanj in mnogih besedah so tudi številne
ničevosti, toda boj se Boga. **8** Če vidiš v provinci
zatirati ubogega in nasilne prevračati sodbo in pravico,
se ne čudi ob zadevi, kajti kdor je višji kakor najvišji,
upošteva; in obstaja višji kakor oni. **9** Poleg tega je
donos zemlje za vse; sam kralj je postrežen s poljem.

10 Kdor ljubi srebro, ne bo potešen s srebrom niti kdor
ljubi obilje, z donosom; tudi to je ničevost. 11 Kadar se
dobrine povečujejo, so povečane, da se pojejo; kakšno
dobro je njegovim lastnikom, razen da jih gledajo s
svojimi očmi? 12 Spanje delovnega človeka je sladko,
bodisi jé malo ali veliko, toda obilje bogastva mu ne
bo pustilo spati. 13 Je boleče zlo, ki sem ga videl
pod soncem, namreč bogastva, varovana za njihove
lastnike v njihovo škodo. 14 Toda ta bogastva izginejo
po zli zadevi. Zaplodil je sina, pa v njegovi roki ni
ničesar. 15 Kakor je nag prišel iz maternice svoje
matere, se bo vrnil kakor je prišel in ničesar ne bo vzel
od svojega truda, kar bi v svoji roki lahko odnesel.
16 Tudi to je boleče zlo, da v vseh točkah, kakor je
prišel, bo tako odšel; in kakšno korist ima tisti, ki se je
trudil za veter? 17 Prav tako vse svoje dni jé v temi in
ima mnogo bridkosti in besa s svojo slabostjo. 18 Glej
to, kar sem videl. Dobro in ljubko je za nekoga jesti,
piti in uživati dobro od vsega svojega truda, ki se ga
loteva pod soncem vse dni svojega življenja, ki mu jih
daje Bog, kajti to je njegov delež. 19 Tudi vsakemu
človeku, ki mu Bog daje bogastva in premoženje, mu
daje moč, da od tega jé in da vzame svoj delež in se
veseli v svojem trudu; to je darilo od Boga. 20 Kajti dni
svojega življenja se ne bo dosti spominjal, ker mu Bog
odgovarja v radosti njegovega srca.

6 Je zlo, ki sem ga videl pod soncem in to je pogosto
med ljudmi. 2 Človek, ki mu je Bog dal bogastva,
premoženje in čast, tako da za svojo dušo ne potrebuje
ničesar od vsega, kar si želi, pa mu vendar Bog ne
daje moči, da od tega jé, temveč to jé tujec. To je
ničevost in to je zla bolezen. 3 Če človek zaplodi sto
otrok in živi mnogo let, tako da je dni njegovih let
mnogo in njegova duša ne bo nasičena z dobrinami in
tudi da nima pogreba, pravim, da je prezgodaj rojeni
boljši kakor on. 4 Kajti vstopa z ničevostjo in odhaja v
temi in njegovo ime bo prekrito s temo. 5 Poleg tega ni
videl sonca niti ni poznal nobene stvari; ta ima več
počitka kakor drugi. 6 Da, čeprav je bilo rečeno, da
živi dvakrat tisoč let, vendar ni videl dobrega; mar
ne gredo vsi na en kraj? 7 Vse človekovo delo je za
njegova usta, pa vendar apetit ni potešen. 8 Kajti
kaj ima modri več kakor bedak? Kaj ima ubogi, da
zna hoditi pred živečimi? 9 Boljši je pogled oči kakor
tavanje poželenja. Tudi to je ničevost in draženje duha.
10 To, kar je bilo, je že imenovano in je znano, da je to
človek; niti se ne more pričkati s tistim, ki je mogočnejši
kakor on. 11 Ker je tukaj mnogo stvari, ki povečujejo
ničevost, kaj je človek boljši? 12 Kajti kdo ve kaj je
boljše za človeka v tem življenju, vse dni njegovega
praznega življenja, ki jih preživlja kakor senca? Kajti
kdo lahko človeku pove kaj bo za njim pod soncem?

7 Dobro ime je boljše kakor dragoceno mazilo in
dan smrti [je boljši] kakor dan rojstva nekoga. 2
Bolje je iti v hišo žalujočega, kakor iti v hišo pojedine,
kajti to je konec vseh ljudi; in živi si bodo to položili
k srcu. 3 Bridkost je boljša kot smeh, kajti z žalostjo
obličja je srce postalo boljše. 4 Srce modrega je v
hiši žalovanja, toda srce bedakov je v hiši veselja. 5
Bolje je poslušati oštevanje modrega, kakor za človeka
poslušati pesem bedakov. 6 Kajti kakor je prasketanje
trnja pod loncem, tak je smeh bedaka. Tudi to je
ničevost. 7 Zatiranje modrega zagotovo dela besnega
in podkupnina uničuje srce. 8 Boljši je konec stvari
kakor njen začetek, in potrpežljivi v duhu je boljši kakor
ponosni v duhu. 9 V svojem duhu ne bodi nagel, da
bi bil jezen, kajti jeza počiva v naročju bedakov. 10
Ne reci: »Kaj je razlog, da so bili prejšnji dnevi boljši
kakor tile?« Kajti glede tega nisi modro poizvedel. 11
Modrost je dobra z dediščino; in z njo je korist tistim, ki
gledajo sonce. 12 Kajti modrost je obramba in denar
je obramba, toda odličnost spoznanja je, da modrost
daje življenje tem, ki jo imajo. 13 Preudari Gospodovo
delo, kajti kdo lahko izravna to, kar je on skrivil? 14 Na
dan uspevanja bodi radosten, toda na dan nadloge
preudari; tudi Bog je postavil enega nasproti drugemu,
z namenom, da človek ne bi ničesar našel za njim.
15 Vse stvari sem videl v dneh svoje ničevosti. Je
pravičen človek, ki propada v svoji pravičnosti in je
zloben človek, ki v svoji zlobnosti podaljšuje svoje
življenje. 16 Ne bodi preko mere pravičen niti se ne
delaj preveč modrega. Zakaj bi samega sebe uničil?
17 Ne bodi preveč zloben niti ne bodi nespameten.
Zakaj bi umrl pred svojim časom? 18 Dobro je, da bi to
zgrabil, da, tudi pred tem ne umikaj svoje roke, kajti
kdor se boji Boga, bo izmed vseh prišel naprej. 19
Modrost krepi modrega bolj kakor deset silnih mož, ki
so v mestu. 20 Kajti na zemlji ni pravičnega človeka, ki
dela dobro in ne greši. 21 Prav tako se ne oziraj na
vse besede, ki so izgovorjene, da ne bi slišal svojega
služabnika [kako] te preklinja, 22 kajti pogosto tudi
tvoje lastno srce ve, da si ti sam podobno preklinjal
druge. 23 Vse to sem preizkusil z modrostjo. Rekel
sem: »Moder bom, « toda to je bilo daleč od mene. 24
To, kar je daleč proč in presegajoče globoko, kdo to
lahko spozna? 25 Svoje srce sem posvetil védenju in
preiskovanju in iskanju modrosti in razlogu za stvari in
da spoznam zlobnost neumnosti, celo nespametnost
in norost. 26 Našel sem grenkejše kakor smrt, žensko,
čigar srce so pasti in mreže in njene roke kakor trakovi.
Kdorkoli ugaja Bogu, bo zbežal pred njo, toda grešnik
bo vzet po njej. 27 »Glej, to sem našel, « pravi pridigar,

naštevajoč enega za drugim, da spozna razlog. 28 Kar
vendar moja duša išče, toda ne najdem. Našel sem
enega med tisočimi, toda ženske med vsemi tistimi
nisem našel. 29 Glej, samo to sem našel, da je Bog
človeka naredil poštenega, toda oni so iskali mnoge
domiselnosti.

8 Kdo je kakor moder človek? In kdo pozna pomen
stvari? Človekova modrost pripravi njegov obraz, da
zasveti in srčnost njegovega obraza bo spremenjena.
2 Svetujem ti, da obdržiš kraljevo zapoved in da
upoštevaš Božjo prisego. 3 Ne bodi nagel, da greš
izven njegovega pogleda. Ne stoj v zli stvari, kajti on
počne karkoli mu ugaja. 4 Kjer je kraljeva beseda,
tam je moč, in kdo mu lahko reče: »Kaj počneš?«
5 Kdorkoli se drži zapovedi, ne bo čutil nobene zle
stvari in srce modrega človeka razlikuje tako čas kakor
sodbo. 6 Ker za vsak namen je čas in sodba, zato
je človeška beda velika nad njim. 7 Kajti on ne ve,
tega kar bo, kajti kdo mu lahko pove kdaj bo to? 8
Nobenega človeka ni, da ima moč nad duhom, da
obdrži duha niti nima moči na dan smrti in v tej vojni
ni nobene poravnave niti zlobnost ne bo osvobodila
tistih, ki so ji izročeni. 9 Vse to sem videl in svoje srce
posvetil vsakemu delu, ki je storjeno pod soncem. Je
čas, v katerem en človek vlada nad drugim v svojo
lastno škodo. 10 Tako sem videl zlobne pokopane,
ki so prišli in odšli iz kraja svetih in so bili pozabljeni
v mestu, kjer so tako počeli. Tudi to je ničevost. 11
Ker obsodba zoper zlo delo ni izvršena naglo, zato je
srce človeških sinov v njih popolnoma naravnano, da
počno zlo. 12 Čeprav grešnik tisočkrat stori zlo in bodo
njegovi dnevi podaljšani, vendar zagotovo vem, da
bo dobro s tistimi, ki se bojijo Boga, ki se bojijo pred
njim, 13 toda z zlobnim ne bo dobro niti ne bo podaljšal
svojih dni, ki so kakor senca, ker se pred Bogom ne
boji. 14 Je ničevost, ki je storjena na zemlji; da so
pravični ljudje, ki se jim dogaja glede na delo zlobnih;
ponovno, so zlobni ljudje, ki se jim dogaja glede na
delo pravičnih. Rekel sem, da je tudi to ničevost. 15
Potem sem priporočal veselje, ker človek pod soncem
nima boljše stvari, kot da jé in da pije in da je vesel,
kajti to bo ostalo z njim od njegovega truda [vse] dni
njegovega življenja, ki mu ga Bog daje pod soncem. 16
Ko sem usmeril svoje srce, da spoznam modrost in da
vidim opravilo, ki je storjeno na zemlji (kajti tam je ta, ki
niti podnevi niti ponoči s svojimi očmi ne vidi spanja),
17 sem potem zagledal vsa Božja dela, da človek ne
more spoznati dela, ki je storjeno pod soncem. Ker
čeprav se človek trudi to spoznati, vendar tega ne bo
našel. Da, nadalje, čeprav moder človek misli, da to
pozna, vendar tega ne bo zmožen najti.

9 Kajti vse to sem preudaril v svojem srcu, celo da vse
to oznanim, da so pravični in modri in njihova dela
v roki Boga. Noben človek ne spozna bodisi ljubezni
ali sovraštva po vsem, kar je pred njimi. 2 Vse stvari
pridejo podobno k vsem: je en dogodek pravičnemu in
zlobnemu; dobremu, čistemu in nečistemu; tistemu,
ki daruje in tistemu, ki ne daruje; kakor je dobri, tako
je grešnik; in kdor prisega, kakor tisti, ki se prisege
boji. 3 To je zlo med vsemi stvarmi, ki so storjene
pod soncem, da je en dogodek za vse. Da, tudi srce
človeških sinov je polno zla in dokler živijo je v njihovih
srcih norost, potem pa gredo k smrti. 4 Kajti za tistega,
ki je pridružen k vsem živim, je upanje, kajti živ pes je
boljši kakor mrtev lev. 5 Kajti živi vedo, da bodo umrli,
toda mrtvi ne vedo ničesar niti nimajo več nobene
nagrade, kajti spomin nanje je pozabljen. 6 Prav tako
je njihova ljubezen, njihovo sovraštvo in njihova zavist
sedaj izginila niti nimajo več deleža na veke v katerikoli
stvari, ki je storjena pod soncem. 7 Pojdi svojo pot, svoj
kruh jej z radostjo in svoje vino pij z veselim srcem,
kajti Bog sedaj sprejema tvoja dela. 8 Naj bodo tvoje
obleke vedno bele in tvoji glavi naj ne manjka mazila.
9 Živi radostno, z ženo, ki jo ljubiš, vse dni življenja
svoje ničevosti, ki ti je dana pod soncem vse dni tvoje
ničevosti, kajti to je tvoj delež v tem življenju in v tvojem
trudu, ki se ga lotevaš pod soncem. 10 Karkoli tvoja
roka najde, da stori, to stôri z vso svojo močjo, kajti v
grobu, kamor greš, ni dela, niti naklepa, niti spoznanja,
niti modrosti. (Sheol h7585) 11 Vrnil sem se in videl pod
soncem, da tek ni za nagle, niti bitka za močne, niti
kruh za modre, niti bogastva za ljudi spoznanja, niti
celo naklonjenost veščim ljudem, temveč se čas in
priložnost dogajata njim vsem. 12 Kajti tudi človek ne
pozna svojega časa. Kakor ribe, ki so ujete v zlo mrežo
in kakor ptice, ki so ujete v zanko, tako so človeški
sinovi ujeti v zlobnem času, ko le-ta nenadoma pade
nanje. 13 Tudi to modrost sem videl pod soncem in ta
se mi je zdela velika: 14 bilo je majhno mesto in znotraj
njega malo ljudi in zoper njega je prišel velik kralj, ga
oblegal in zoper njega zgradil velike branike. 15 Torej
v njem je bil najden reven, moder človek in on je s
svojo modrostjo osvobodil mesto, vendar se noben
človek ni spominjal tega ubogega moža. 16 Potem
sem rekel: »Modrost je boljša kakor moč; kljub temu je
modrost revnega moža prezirana in njegove besede
niso slišane.« 17 Besede modrih ljudi se bolj slišijo
v tišini kakor vpitje tistega, ki vlada med bedaki. 18
Modrost je boljša kakor bojna orožja, toda en grešnik
uničuje mnogo dobrega.

10 Mrtve muhe lekarnarjevemu mazilu povzročijo,
da od sebe širi smrdljiv vonj; tako je majhna
neumnost tistemu, ki ima sloves zaradi modrosti in

časti. 2 Srce modrega človeka je pri njegovi desnici,
toda bedakovo srce pri njegovi levici. 3 Da, tudi
kadar kdor je bedak, hodi po poti, ga njegova modrost
izneverja in vsakemu govori, da je bedak. 4 Če
vladarjev duh vstane zoper tebe, ne zapusti svojega
mesta, kajti ustrežljivost pomirja velike prestopke. 5
Je zlo, ki sem ga videl pod soncem, kakor pomota,
ki izvira od vladarja: 6 neumnost je postavljena na
visoko dostojanstvo, bogati pa sedijo na nizkem kraju.
7 Videl sem služabnike na konjih, prince pa hoditi kakor
služabniki po tleh. 8 Kdor koplje jamo, bo padel vanjo,
kdorkoli pa lomi ograjo, ga bo pičila kača. 9 Kdorkoli
odstranja kamne, bo z njimi poškodovan in kdor cepi
drva, bo s tem izpostavljen nevarnosti. 10 Če je železo
topo in ne nabrusi ostrine, potem mora vložiti več moči;
toda modrost je koristna, da usmerja. 11 Zagotovo
bo kača pičila brez izrekanja uroka in blebetavec ni
boljši. 12 Besede iz ust modrega moža so milostljive,
toda ustnice bedaka bodo samega sebe pogoltnile. 13
Začetek besed iz njegovih ust je nespametnost, konec
njegovega govora pa je pogubna norost. 14 Tudi bedak
je poln besed. Človek ne more povedati kaj bo, in kaj
bo za njim, kdo mu lahko pove? 15 Trud nespametnih
izčrpava vsakogar izmed njih, ker ne ve kako iti do
mesta. 16 Gorje tebi, oh dežela, kadar je tvoj kralj
otrok in tvoji princi jedo zjutraj! 17 Blagoslovljena si ti,
oh dežela, kadar je tvoj kralj sin plemičev in tvoji princi
jedo v pravšnjem obdobju, za moč in ne za pijanost!
18 Z veliko lenobe zgradba propada in zaradi brezdelja
rok kaplja skozi hišo. 19 Praznovanje je narejeno za
smeh in vino dela vesele, toda denar odgovarja vsem
stvarem. 20 Ne preklinjaj kralja niti v svojih mislih in ne
preklinjaj bogatega v svoji spalnici, kajti zračna ptica bo
odnesla glas in kar ima peruti, bo povedalo zadevo.

11 Svoj kruh vrzi na vode, kajti našel ga boš
po mnogih dneh. 2 Daj delež sedmim in tudi
osmemu, kajti ne veš kakšno zlo bo na zemlji. 3 Če so
oblaki polni dežja, se izlijejo na zemljo, in če drevo
pade proti jugu ali proti severu, na kraj, kamor drevo
pade, tam bo. 4 Kdor opazuje veter, ne bo sejal in kdor
se ozira na oblake, ne bo žel. 5 Kakor ne veš kakšna
je pot duha niti kako rastejo kosti v maternici tiste, ki je
z otrokom; tako ne poznaš del Boga, ki dela vse. 6
Zjutraj sej svoje seme in zvečer ne zadržuj svoje roke,
kajti ne veš, ali bo uspevalo to ali ono, ali pa bosta
oba enako dobra. 7 Resnično, svetloba je prijazna in
prijetna stvar je za oči, da gledajo sonce, 8 toda če
človek živi mnogo let in se veseli v njih vseh, naj se
vendar spomni dni teme, kajti mnogo jih bo. Vse, kar
prihaja, je ničevost. 9 Razveseli se, oh mladenič, v
svoji mladosti in naj te tvoje srce spodbuja v dneh tvoje
mladosti in hodi po poteh svojega srca in za pogledom
svojih oči; toda vedi, da te bo Bog zaradi vseh teh
stvari privedel v obsodbo. 10 Zatorej od svojega srca
odstrani bridkost in odloži zlo od svojega mesa, kajti
otroštvo in mladost sta ničevost.

12 Spomni se torej svojega Stvarnika v dneh svoje
mladosti, ko niso prišli zli dnevi niti se niso
približala leta, ko boš rekel: »V njih nimam veselja,
« 2 dokler sonce ali svetloba ali luna ali zvezde ne
bodo otemnele niti se oblaki vrnili za dežjem, 3 na
dan, ko bodo čuvaji hiše trepetali in se bodo močni
možje sklonili in mlinarji odnehajo, ker jih je malo in
tisti, ki gledajo skozi okna, postanejo zatemnjeni 4 in
bodo vrata po ulicah zaprta, ko je glas mletja nizek in
bo vstal ob ptičjem glasu in bodo ponižane vse hčere
petja; 5 tudi ko jih bo strah tega, kar je visoko in bodo
strahovi na poti in bo mandljevec cvetel in bo kobilica
breme in bo hrepenenje izneverilo; ker človek odhaja k
svojemu dolgemu domu in žalovalci gredo po ulicah,
6 ali preden se srebrna vrvica odveže ali zlomi zlata
skledica ali lončen vrč razbije ob studencu ali zlomi
kolo pri vodnem zbiralniku. 7 Potem se bo prah vrnil k
zemlji, kakor je bil; in duh se bo vrnil k Bogu, ki ga je
dal. 8 »Ničevost ničevosti, « pravi pridigar, »vse je
ničevost.« 9 In poleg tega, ker je bil pridigar moder,
še vedno uči ljudstvo spoznanja. Da, pazil je, poiskal
in uredil mnogo pregovorov. 10 Pridigar je iskal, da
odkrije sprejemljive besede in to, kar je bilo napisano,
je bilo iskreno, celó besede resnice. 11 Besede modrih
so kakor palice z bodicami in kakor žeblji, pritrjeni s
pomočjo gospodarjev zborov, ki so izročeni od enega
pastirja. 12 Nadalje, moj sin, bodi opomnjen s temi.
Pisanju mnogih knjig ni konca in mnogo učenja je
utrujenost telesu. 13 Prisluhnimo zaključku celotne
zadeve: »Boj se Boga in se drži njegovih zapovedi,
kajti to je vsa človekova dolžnost. 14 Kajti Bog bo
vsako delo privedel na sodbo, z vsako skrivno stvarjo,
bodisi je ta dobra, bodisi je ta slaba.«

Visoka pesem

1 Pesem pesmi, ki je Salomonova. **2** Naj me poljublja
s poljubi svojih ust, kajti tvoja ljubezen je boljša
kakor vino. **3** Zaradi vonja tvojih dobrih mazil je tvoje
ime kakor izlito mazilo, zato te ljubijo device. **4** Povleci
me, me bomo tekle za teboj. Kralj me je privedel v
svoje sobe; me bomo vesele in se veselile v tebi, me
se bomo spominjale tvoje ljubezni bolj kakor vina.
Poštene te ljubijo. **5** Črna sem, toda ljubka, oh ve hčere
jeruzalemske, kakor kedárski šotori, kakor Salomonove
zavese. **6** Ne glejte name, ker sem počrnela, ker je
name pogledalo sonce. Otroci moje matere so bili jezni
name, postavili so me za varuhinjo vinogradov, toda
svojega lastnega vinograda nisem varovala. **7** Povej
mi, oh ti, ki ga ljubi moja duša, kje paseš, kje daješ
svojemu tropu, da počiva opoldan; kajti zakaj bi bila
jaz kakor nekdo, ki se obrača vstran ob tropih tvojih
družabnikov? **8** Če ne veš, oh najlepša med ženami,
pojdi svojo pot naprej ob stopinjah tropa in pasi svoje
kozličke poleg pastirskih šotorov. **9** Primerjal sem te,
oh moja ljubezen, s skupino konj v faraonovih bojnih
vozovih. **10** Tvoja lica so ljubka z nizi draguljev, tvoj
vrat z verižicami iz zlata. **11** Naredile ti bomo zlate
robove s srebrnimi kroglicami. **12** Medtem ko kralj sedi
pri svoji mizi, moja narda oddaja svoj vonj. **13** Moj
srčno ljubljeni mi je sveženj mire, vso noč bo ležal
med mojimi prsmi. **14** Moj ljubljeni mi je kakor skupina
kan v engedijskih vinogradih. **15** Glej, lepa si, moja
ljubezen, glej, lepa si, imaš oči golobice. **16** Glej, lep
si, moj ljubljeni, da, prijeten. Tudi najina postelja je
zelena. **17** Bruna najine hiše so cedre in najini trami v
ostrešju iz cipresovine.

2 Jaz sem vrtnica Šaróna in dolinska lilija. **2** Kakor
lilija med trnjem, tako je moja ljubezen med hčerami.
3 Kakor jablana med gozdnimi drevesi, tak je moj
ljubljeni med sinovi. Z velikim veseljem sem se usedla
pod njeno senco in njen sad je bil sladek mojemu
okusu. **4** Privedel me je v hišo gostije in njegov prapor
nad menoj je bila ljubezen. **5** Potešite me s flaškoni,
tolažite me z jabolki, kajti jaz sem bolna od ljubezni.
6 Njegova leva roka je pod mojo glavo in njegova
desnica me objema. **7** Naročam vam, oh ve hčere
jeruzalemske, pri srnah in pri poljskih košutah, da
ne razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler
njemu ugaja. **8** Glas mojega ljubljenega! Glej, prihaja,
skače na gorah, poskakuje po hribih. **9** Moj ljubljeni
je podoben srni ali mlademu jelenu. Glej, stoji za
našim zidom, gleda pri oknih, kaže se skozi mrežo. **10**
Moj ljubljeni je spregovoril in mi rekel: »Vstani, moja
ljubezen, moja lepotica in odleti. **11** Kajti glej, zima
je minila, dež je mimo in je izginil. **12** Cvetlice se
pojavljajo na zemlji, prišel je čas petja ptic in glas grlice
se sliši v naši deželi, **13** figovo drevo poganja svoje
zelene fige in trte z nežnim grozdjem dajejo dober
vonj. Vstani, moja ljubezen, moja lepotica in odleti. **14**
Oh moja golobica, ki si v skalnih razpokah, na skrivnih
krajih stopnic, naj vidim tvoje obličje, naj slišim tvoj
glas, kajti tvoj glas je prijeten in tvoje obličje je ljubko.«
15 Ujemite nama lisice, majhne lisice, ki plenijo trte,
kajti najine trte imajo nežno grozdje. **16** Moj ljubljeni
je moj in jaz sem njegova, on pase med lilijami. **17**
Dokler se ne zdani in sence [ne] odletijo, se obrni, moj
ljubljeni in bodi podoben srni ali mlademu jelenu na
gorah Beterja.

3 Ponoči sem na svoji postelji iskala njega, ki ga ljubi
moja duša; iskala sem ga, toda nisem ga našla. **2**
Sedaj se bom dvignila in šla okoli mesta, po ulicah
in po širokih poteh bom iskala njega, ki ga ljubi moja
duša. Iskala sem ga, toda nisem ga našla. **3** Stražarji,
ki hodijo po mestu, so me našli, ki sem jim rekla: »Ali
ste videli njega, ki ga ljubi moja duša?« **4** Ni bilo dolgo,
ko sem odšla od njih, vendar sem našla tistega, ki ga
ljubi moja duša. Prijela sem ga in ga nisem hotela
izpustiti, dokler ga nisem privedla v hišo svoje matere
in v sobo nje, ki me je spočela. **5** Naročam vam, oh
hčere jeruzalemske, pri srnah in pri poljskih košutah,
da ne razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler
njemu ugaja. **6** Kdo je ta, ki prihaja iz divjine, podobna
stebrom dima, odišavljena z miro in kadilom, z vsemi
trgovčevimi praški? **7** Poglej njegovo posteljo, ki je
Salomonova. Šestdeset hrabrih mož je okoli nje, izmed
Izraelovih hrabrih. **8** Vsi držijo meče, izkušeni so v
vojni; vsak človek ima svoj meč na svojem stegnu
zaradi strahu ponoči. **9** Kralj Salomon si je naredil bojni
voz iz libanonskega lesa. **10** Njegove stebre je naredil
iz srebra, njegovo dno iz zlata, njegovo pokrivalo iz
škrlata, njegova sreda je bila tlakovana z ljubeznijo do
jeruzalemskih hčera. **11** Pojdite ven, oh hčere sionske
in glejte kralja Salomona s krono, s katero ga je na
dan njegovih zarok kronala njegova mati in na dan
veselja njegovega srca.

4 Glej lepotica si, moja ljubezen, glej, lepotica si.
Znotraj svojih pramenov imaš oči golobice. Tvoji
lasje so kakor trop koz, ki se pojavljajo z gore Gileád.
2 Tvoji zobje so podobni tropu ovc, ki so gladko
ostrižene, ki so prišle gor iz kopanja, od katerih vsaka
rodi dvojčke in med njimi ni nobene jalove. **3** Tvoje
ustnice so podobne škrlatnemu sukancu in tvoj govor
je ljubek. Tvoja sènca so podobna koščku granatnega
jabolka znotraj tvojih pramenov. **4** Tvoj vrat je podoben
Davidovemu stolpu, zgrajenemu za orožarno, na

katerem visi tisoč majhnih ščitov, vsi ščiti mogočnih
ljudi. 5 Tvoji dve dojki sta podobni dvema mladima
srnama, ki sta dvojčici, ki se paseta med lilijami. 6
Dokler se ne zdani in sence ne odletijo, se bom spravila
do gore mire in k hribu kadila. 7 Popolnoma si lepotica,
moja ljubezen, madeža ni na tebi. 8 Pridi z menoj iz
Libanona, moja nevesta, z menoj iz Libanona. Poglej
iz vrha Amáne, iz vrha Senírja in Hermona, iz levjih
brlogov, z gora leopardov. 9 Očarala si moje srce,
moja sestra, moja nevesta; z enim izmed svojih očes
si očarala moje srce, z eno verižico svojega vratu.
10 Kako poštena je tvoja ljubezen, moja sestra, moja
nevesta! Kako mnogo boljša je tvoja ljubezen kakor
vino! In vonj tvojih mazil kakor vse dišave. 11 Tvoje
ustnice, oh moja nevesta, kapljajo kakor satovje. Med
in mleko sta pod tvojim jezikom in vonj tvojih oblek je
podoben vonju Libanona. 12 Obdan vrt je moja sestra,
moja nevesta, zaprt izvir, zapečaten studenec. 13
Tvoje rastline so sadovnjak granatnih jabolk s prijetnimi
sadovi; kana z nardo; 14 narda in žafran; kolmež in
cimet, z vsemi kadilnimi drevesi; mira in aloja z vsemi
vodilnimi dišavami; 15 vrtni studenec, vodnjak živih
vodá in vodotoki iz Libanona. 16 Zbudi se, oh severni
veter in pridi jug. Pihaj na moj vrt, da bodo njegove
dišave lahko iztekale. Naj moj ljubljeni pride v svoj vrt
in jé svoje prijetno sadje.

5 Prišel sem v svoj vrt, moja sestra, moja nevesta.
Nabral sem svojo miro s svojo dišavo, pojedel
sem svoje satovje s svojim medom, popil sem svoje
vino s svojim mlekom. Jejta, oh prijatelja, pijta, da,
obilno pijta, oh ljubljena. 2 Spim, toda moje srce bedi.
To je glas mojega ljubljenega, ki trka, rekoč: »Odpri
mi, moja sestra, moja ljubezen, moja golobica, moja
neomadeževana, kajti moja glava je napolnjena z roso
in moji prameni z nočnimi kapljami.« 3 Slekla sem
svoj plašč, kako naj ga oblečem? Umila sem svoja
stopala, kako naj jih omadežujem? 4 Moj ljubljeni je
svojo roko položil pri lini od vrat in moja notranjost
je bila spodbujena zanj. 5 Vstala sem, da odprem
svojemu ljubljenemu in moje roke so kapljale z miro in
moji prsti s sladko dišečo miro na ročaje zapaha. 6
Odprla sem svojemu ljubljenemu, toda moj ljubljeni
se je umaknil in izginil. Moji duši ni zadostovalo, ko
je govoril. Iskala sem ga, toda nisem ga mogla najti;
klicala sem ga, toda ni mi dal odgovora. 7 Stražarji, ki
so šli okoli mesta, so me našli, udarili so me, ranili
so me. Čuvaji obzidja so mi odvzeli moje zagrinjalo.
8 Naročam vam, oh hčere jeruzalemske, če najdete
mojega ljubljenega, da mu poveste, da sem bolna od
ljubezni. 9 Kaj je tvoj ljubljeni več kakor drug ljubljeni,
oh najlepša med ženami? Kaj je tvoj ljubljeni več
kakor drug ljubljeni, da nas ti tako bremeniš? 10 Moj
ljubljeni je bel in rdečkast, vodilen med deset tisoči.
11 Njegova glava je kakor najbolj čisto zlato, njegovi
prameni so košati in črni kakor krokar. 12 Njegove
oči so kakor oči golobice pri rekah vodá, umite z
mlekom in primerno postavljene. 13 Njegova lica so
kakor postelja iz dišav, kakor dišeče cvetlice. Njegove
ustnice [so] podobne lilijam, ki kapljajo sladko dišečo
miro. 14 Njegove roke so kakor niz zlatih prstanov
napolnjene z berilom. Njegov trebuh je kakor svetla
slonovina, prevlečena s safirji. 15 Njegove noge so
kakor marmorni stebri, postavljeni na podstavke iz
čistega zlata. Njegovo obličje je kakor Libanon, odlično
kakor cedre. 16 Njegova usta so najbolj sladka. Da,
on je povsem očarljiv. To je moj ljubljeni in to je moj
prijatelj. Oh hčere jeruzalemske.

6 Kam je odšel tvoj ljubljeni, oh najlepša med ženami?
Kam se je tvoj ljubljeni obrnil? Da ga bomo lahko
iskale s teboj. 2 Moj ljubljeni je odšel dol v svoj vrt, k
posteljam iz dišav, da pase na vrtovih in da nabira lilije.
3 Jaz sem svojega ljubljenega in moj ljubljeni je moj;
med lilijami pase. 4 Krasna si, oh moja ljubezen, kakor
Tirca, ljubka kakor Jeruzalem, strašna kakor vojska s
prapori. 5 Svoje oči odvrni od mene, kajti prevzele
so me. Tvoji lasje so kakor trop koz, ki se pojavljajo
iz Gileáda. 6 Tvoji zobje so kakor trop ovc, ki gredo
gor s kopanja, od katerih vsaka rojeva dvojčke in med
njimi ni niti ene jalove. 7 Kakor košček granatnega
jabolka so tvoja sènca znotraj tvojih pramenov. 8
Šestdeset je kraljic in osemdeset priležnic in devic
brez števila. 9 Moja golobica, moja neomadeževana
je le ena, je samo ena od svoje matere, je izbranka
nje, ki jo je rodila. Hčere so jo videle in jo blagoslovile,
da, kraljice in priležnice in so jo hvalile. 10 Kdo je
tista, ki gleda kakor jutro, lepa kakor luna, čista kakor
sonce in strašna kakor vojska s prapori? 11 Odšla
sem dol v orehov vrt, da vidim sadove doline in da
vidim, če trta cveti in granatna jabolka brste. 12 Preden
sem se zavedla, me je moja duša naredila podobno
Aminadábovim bojnim vozovom. 13 Vrni se, vrni se, oh
Šulámka, vrni se, vrni se, da te lahko pogledamo. Kaj
boste videli na Šulámki? Kot bi bila to skupina dveh
vojsk.

7 Kako krasna so tvoja stopala s čevlji, oh prinčeva
hči! Sklepi tvojih stegen so podobni draguljem, delo
rok spretnega delavca. 2 Tvoj popek je podoben okrogli
čašici, ki noče žgane pijače. Tvoj trebuh je podoben
kupu pšenice, obsutemu z lilijami. 3 Tvoji dve dojki
sta podobni dvema mladima srnama, ki sta dvojčici.
4 Tvoj vrat je kakor stolp iz slonovine, tvoje oči [so]
podobne ribnikom v Hešbónu, pri Batrabímskih velikih

vratih. Tvoj nos je kakor libanonski stolp, ki gleda proti
Damasku. 5 Tvoja glava na tebi je podobna Karmelu in
lasje tvoje glave [so] podobni škrlatu; kralj je zadržan v
galerijah. 6 Kako lepa in kako prijetna si ti, oh ljubezen,
za naslade! 7 Ta tvoja postava je podobna palmovemu
drevesu in tvoje prsi grozdom grozdja. 8 Rekel sem:
»Šel bom gor k palmovemu drevesu, zgrabil bom
njegove veje. Sedaj bodo tudi tvoje prsi kakor grozdi
vinske trte in vonj tvojega nosu podoben jabolkom 9 in
nebo tvojih ust podobno najboljšemu vinu za mojega
ljubljenega, ki gre medéno dol, povzročujoč ustnicam
tistih, ki spijo, da spregovorijo.« 10 Jaz sem svojega
ljubljenega in njegovo hrepenenje je po meni. 11 Pridi,
moj ljubljeni, pojdiva na polje, prenočujva v vaseh. 12
Vstaniva zgodaj k vinogradom, poglejva, ali trta cveti,
ali se pojavlja nežno grozdje in granatna jabolka brste.
Tam ti bom dala svoje ljubezni. 13 Nadliščki dajejo vonj
in pri naših velikih vratih so vse vrste prijetnih sadov,
novi in stari, ki sem jih oskrbela zate, oh moj ljubljeni.

8 Oh, da bi bil kakor moj brat, ki je sesal prsi moje
matere! Ko bi te našla zunaj, bi te poljubila, da, ne
bi bila prezirana. 2 Vodila bi te in te privedla v hišo
svoje matere, ki bi me poučila. Povzročila bi ti, da piješ
dišeč vinski sok mojih granatnih jabolk. 3 Njegova leva
roka bi bila pod mojo glavo in njegova desnica bi me
objela. 4 Naročam vam, oh hčere jeruzalemske, da ne
razvnamete niti ne zbudite moje ljubezni, dokler njemu
ugaja. 5 Kdo je ta, ki prihaja iz divjine, naslonjena
na svojega ljubljenega? Dvignil sem te pod jablano;
tam te je rodila tvoja mati, tam te je rodila, ki te je
nosila. 6 Postavi me kakor pečat na svoje srce, kakor
pečat na svoj laket, kajti ljubezen je močna kakor
smrt, ljubosumje je kruto kakor grob. Njegovi ogorki so
ognjeno oglje, ki ima najbolj silovit plamen. **(Sheol h7585)**
7 Mnogo vodá ne more pogasiti ljubezni niti je poplave
ne morejo potopiti. Če bi človek vse imetje svoje hiše
dal za ljubezen, bi bil popolnoma zaničevan. 8 Imamo
majhno sestro in ona nima prsi. Kaj bomo storili za
svojo sestro na dan, ko jo bodo snubili? 9 Če bo zid,
bomo na njej zgradili srebrno palačo in če bo vrata, jo
bomo obdali s cedrovimi deskami. 10 Jaz sem zid in
moje prsi kakor stolpa. Potem sem bila v njegovih očeh
kakor nekdo, ki je našel naklonjenost. 11 Salomon
je imel vinograd v Báal Hamónu; vinograd je dal v
najem čuvajem. Vsak naj bi za njegov sad prinesel
tisoč koščkov srebra. 12 Moj vinograd, ki je moj, je
pred menoj. Ti, oh Salomon, moraš imeti tisoč, tisti, ki
varujejo sad od njega, pa dvesto. 13 Ti, ki prebivaš v
vrtovih, družabniki prisluhnejo tvojemu glasu; pripravi
me, da ga slišim. 14 Podvizaj se, moj ljubljeni in bodi
podoben srni ali mlademu jelenu na gorah dišav.

Izaija

1 Videnje Amócovega sina Izaija, ki ga je videl glede
Juda in Jeruzalema v dneh Uzíjaha, Jotáma, Aháza
in Ezekíja, Judovih kraljev. **2** Prisluhnite, oh nebesa in
pazljivo prisluhni, oh zemlja, kajti Gospod je spregovoril:
»Hranil in vzgojil sem otroke, oni pa so se uprli zoper
mene. **3** Vol pozna svojega lastnika in osel jasli svojega
gospodarja, toda Izrael ne pozna, moje ljudstvo ne
preudari. **4** Ah, grešen narod, ljudstvo, obloženo s
krivičnostjo, seme hudodelcev, otroci, ki so izprijenci.
Zapustili so Gospoda, izzivali so Svetega Izraelovega k
jezi, odvrnili so se nazaj. **5** Zakaj naj bi bili še udarjani?
Spuntali se boste bolj in bolj. Celotna glava je bolna in
celotno srce slabi. **6** Od podplata stopala celo do glave
ni zdravja na njem, temveč rane, modrice in gnojne
rane; te niso bile zaprte niti obvezane niti ublažene z
mazilom. **7** Vaša dežela je zapuščena, vaša mesta so
požgana z ognjem. Vaša dežela, tujci jo požirajo v vaši
prisotnosti in ta je zapuščena, kakor premagana s tujci.
8 Hči sionska je ostala kakor koča v vinogradu, kakor
lopa na kumaričnem vrtu, kakor oblegano mesto.« **9**
Razen, če nam Gospod nad bojevniki ne bi pustil zelo
majhnega ostanka, bi bili kakor Sódoma in podobni
bi bili Gomóri. **10** Poslušajte Gospodovo besedo, vi
sódomski vladarji, pazljivo prisluhnite postavi našega
Boga, ljudstvo gomórsko. **11** »Za kakšen namen mi
je množica vaših klavnih daritev?« govori Gospod:
»Sit sem žgalnih daritev ovnov in tolšče pitanih živali
in ne razveseljujem se v krvi bikcev ali jagnjet ali
kozlov. **12** Ko prihajate, da se pojavite pred menoj,
kdo je to zahteval iz vaše roke, da teptate moje
dvore? **13** Ne prinašajte več praznih daritev; kadilo
mi je ogabnost. Mlajev in šabat, sklicevanja zborov
ne morem prenašati; to je krivičnost, celo slovesno
srečanje. **14** Vaše mlaje in vaše določene praznike
sovraži moja duša. Le-ti so mi obremenitev, naveličal
sem se jih prenašati. **15** Ko svoje roke iztezate naprej,
bom pred vami skril svoje oči. Da, ko opravljate številne
molitve, ne bom poslušal. Vaše roke so polne krvi.
16 Umijte se, očistite se. Odstranite zlo svojih dejanj
izpred mojih oči, prenehajte početi zlo. **17** Naučite se
delati dobro, iščite sodbo, olajšajte zatirane, sodite
osirotele, potegujte se za vdovo. **18** Pridite torej in
skupaj preudarimo, « govori Gospod, »čeprav bi bili
vaši grehi kakor škrlat, bodo tako beli kakor sneg;
čeprav bi bili rdeči, podobni škrlatnemu [črvu], bodo
kakor volna. **19** Če boste voljni in poslušni, boste jedli
dobro od dežele. **20** Toda če odklonite in se uprete,
boste požrti z mečem, kajti Gospodova usta so to
govorila. **21** Kako je zvesto mesto postalo pocestnica!
Bila je polna sodbe, pravičnost je bila nastanjena v
njej, toda sedaj morilci. **22** Tvoje srebro je postalo
žlindra, tvoje vino pomešano z vodo, **23** tvoji princi
so uporni in družabniki tatov. Vsakdo izmed njih ljubi
darila in sledi podkupninam. Osirotelega ne branijo niti
pravda vdov ne pride k njim.« **24** Zato govori Gospod,
Gospod nad bojevniki, Mogočni Izraelov: »Ah, žal
mi bo mojih nasprotnikov in maščeval se bom nad
svojimi sovražniki **25** in svojo roko bom obrnil nadte in
z lugom temeljito očistil proč tvojo žlindro in odvzel
ves tvoj kositer **26** in povrnil bom tvoje sodnike kakor
poprej in tvoje svetovalce, kakor na začetku. Potem
boš imenovana: ›Mesto pravičnosti, zvesto mesto.‹ **27**
Sion bo odkupljen s sodbo in njegovi spreobrnjenci s
pravičnostjo. **28** Uničenje prestopnikov in grešnikov
bo hkratno in tisti, ki zapustijo Gospoda, bodo použiti.
29 Kajti sramovali se bodo hrastov, ki ste jih želeli in
zbegani boste zaradi vrtov, ki ste jih izbrali. **30** Kajti vi
boste kakor hrast, čigar list oveni in kakor vrt, ki nima
vode. **31** Močni bo kakor predivo in njegov izdelovalec
kakor iskra in skupaj bosta sežgana in nihče ju ne bo
pogasil.«

2 Beseda, ki jo je Izaija, Amócov sin, videl glede Juda
in Jeruzalema. **2** Zgodilo se bo v poslednjih dneh,
da bo gora Gospodove hiše osnovana na vrhu gora in
povišana bo nad hribe. In vsi narodi se bodo stekali
k njej. **3** Mnogo ljudstva bo šlo in reklo: »Pridite in
pojdimo gor na Gospodovo goro, k hiši Jakobovega
Boga. Učil nas bo svojih poti in hodili bomo po njegovih
stezah, kajti iz Siona bo izšla postava in Gospodova
beseda iz Jeruzalema.« **4** Sodil bo med narodi, oštel
bo mnoga ljudstva. Svoje meče bodo prekovali v
lemeže in svoje sulice v obrezovalne kavlje. Narod ne
bo vzdignil meča zoper narod niti se ne bodo več učili
bojevanja. **5** Oh Jakobova hiša, pridite in hodímo v
Gospodovi svetlobi. **6** Zatorej si zapustil svoje ljudstvo,
Jakobovo hišo, ker so bili izpolnjeni od vzhoda in so
napovedovalci usode kakor Filistejci in sebi ugajajo v
otrocih tujcev. **7** Njihova dežela je polna srebra in zlata
niti tam ni konca njihovih zakladov. Njihova dežela
je polna konj niti tam ni konca njihovih bojnih voz. **8**
Njihova dežela je polna malikov, obožujejo delo svojih
lastnih rok, to, kar so naredili njihovi lastni prsti. **9**
Zloben človek se priklanja in velik človek se ponižuje,
zato jim ne odpusti. **10** Vstopi v skalo in se skrij v
prahu zaradi strahu pred Gospodom in zaradi slave
njegovega veličanstva. **11** Človekovi vzvišeni pogledi
bodo ponižani in oholost ljudi bo upognjena in sam
Gospod bo na ta dan povišan. **12** Kajti dan Gospoda
nad bojevniki bo nad vsakim, ki je ponosen in vzvišen
in nad vsakim, ki je povzdignjen, in ta bo ponižan;
13 in nad vsemi libanonskimi cedrami, ki so visoke
in povzdignjene in nad vsemi bašánskimi hrasti **14**

in nad vsemi visokimi gorami in nad vsemi hribi, ki
so povzdignjeni, 15 in nad vsakim visokim stolpom in
nad vsakim utrjenim zidom, 16 in na vseh ladjah iz
Taršíša in na vseh prijetnih slikah. 17 Nadutost človeka
bo upognjena in oholost ljudi bo ponižana. Samo
Gospod bo povišan na ta dan. 18 Malike bo popolnoma
odpravil. 19 Šli bodo v skalne luknje in v zemeljske
votline zaradi strahu pred Gospodom in zaradi slave
njegovega veličanstva, ko se on vzdiguje, da strašno
strese zemljo. 20 Na tisti dan bo človek vrgel svoje
malike iz srebra in svoje malike iz zlata, ki so si jih
naredili, vsakdo za oboževanje, krtom in netopirjem,
21 da bo šel v skalne razpoke in na vrhove razdrapanih
skal, zaradi strahu pred Gospodom in zaradi slave
njegovega veličanstva, ko se bo vzdigoval, da strašno
strese zemljo. 22 Odvrnite se od človeka, katerega dih
je v njegovih nosnicah, kajti v čem je ta cenjen?

3 Kajti glej, Gospod, Gospod nad bojevniki, jemlje proč
od Jeruzalema in od Juda, podporo in palico, celotno
podporo kruha in celotno podporo vode, 2 mogočnega
človeka in bojevnika, sodnika in preroka, razsodnega in
starca, 3 petdesetnika, častitljivega človeka, svetovalca,
spretnega rokodelca in zgovornega govornika. 4 Otroke
jim bom dal za prince in otročiči bodo vladali nad njimi.
5 Ljudstvo bo zatirano, eden od drugega in vsakdo
od svojega soseda; otrok se bo ponosno vedel zoper
starca in nizek zoper častitljivega. 6 Ko bo človek
zgrabil svojega brata iz hiše svojega očeta, rekoč:
»Oblačilo imaš, bodi naš vladar in naj bo ta razvalina
pod tvojo roko, « 7 na tisti dan bo ta prisegel, rekoč:
»Ne bom ranocelnik, kajti v moji hiši ni niti kruha niti
obleke. Ne postavljajte me za vladarja ljudstvu.« 8 Kajti
Jeruzalem je razrušen in Juda je padel, ker so njihov
jezik in njihova početja zoper Gospoda, da izzivajo
oči njegove slave. 9 Prikaz njihovega obličja pričuje
zoper njih, ne skrivajo svojega greha, razglašajo ga
kakor Sódoma. Gorje njihovi duši! Kajti nagradili so se
z zlom. 10 Recite pravičnemu, da bo dobro z njim;
kajti jedli bodo sad svojih dejanj. 11 Gorje zlobnemu!
Z njim bo slabo, kajti dana mu bo nagrada njegovih
rok. 12 Kar se tiče mojega ljudstva, so njihovi zatiralci
otroci, vladajo pa jim ženske. Oh moje ljudstvo, tisti,
ki te vodijo, ti povzročajo, da se motiš in uničujejo
pot tvojih steza. 13 Gospod vstaja, da bi se pravdal
in stoji, da bi sodil ljudstvu. 14 Gospod bo stopil na
sodbo s starci svojega ljudstva in njegovimi princi, kajti
požrli ste vinograd; plen ubogih je v vaših hišah. 15
›Kaj nameravate, da lomite moje ljudstvo na koščke
in meljete obraze revnih?‹ govori Gospod Bog nad
vojskami. 16 Poleg tega Gospod govori: ›Ker so hčere
sionske ošabne in hodijo z vratovi, iztegnjenimi naprej
in poltenimi očmi, hodijo in drobijo medtem ko gredo
in zvončkljajo s svojimi stopali, 17 zato bo Gospod s
krasto udaril tême sionskih hčera in Gospod bo odkril
njihove skrite dele. 18 Na tisti dan bo Gospod odvzel
pogumnost njihovih zvončkljajočih ornamentov okoli
njihovih stopal in njihove čepice in njihove okrogle rute,
podobne luni, 19 verižice, zapestnice, šale, 20 klobučke,
ornamente nog, naglavne trakove, ogrlice, uhane, 21
prstane, nosne dragocenosti, 22 zamenljive ogrinjalne
kostime, plašče, plete, torbice, 23 zrcala, tanko laneno
platno, kapuce in zagrinjala. 24 Zgodilo se bo, da bo
namesto prijetnega vonja tam zaudarjanje, namesto
pasu vrv, namesto pričeske plešavost, namesto životca
opasovanje vrečevine in opeklina namesto lepote. 25
Tvoji možje bodo padli pod mečem in tvoji mogočni v
vojni. 26 Njena velika vrata bodo žalovala in tulila in
ona bo zapuščena sedela na tleh.

4 Na ta dan bo sedem žensk prijelo enega moškega,
rekoč: »Jedle bomo svoj kruh in nosile svoje obleke;
samo dovoli nam biti klicane po tvojem imenu, da
odvzameš našo grajo.« 2 Na tisti dan bo Gospodova
mladika krasna in veličastna in sad zemlje bo odličen
in ljubek za tiste, ki so pobegnili iz Izraela. 3 Zgodilo
se bo, da bo tisti, ki je ostal na Sionu in ki ostaja v
Jeruzalemu, imenovan svet, celó vsak, kdor je zapisan
med živimi v Jeruzalemu, 4 ko bo Gospod izmil
umazanijo sionskih hčera in očistil kri [prestolnice]
Jeruzalem iz njene srede, z duhom sodbe in z duhom
gorenja. 5 In Gospod bo nad vsakim prebivališčem
gore Sion in nad njenimi zbori ustvaril oblak in dim
podnevi in svetlikanje plamenečega ognja ponoči, kajti
nad vso slavo bo obramba. 6 Tam bo šotorsko svetišče
za senco podnevi pred vročino, za prostor zatočišča in
za skrivališče pred viharjem in dežjem.

5 Torej bom svojemu srčno ljubljenemu zapel pesem
o mojem ljubljenem, glede njegovega vinograda.
Moj srčno ljubljeni ima vinograd na zelo plodnem hribu
2 in ogradil ga je in pobral ven njegove kamne, ga
zasadil z izbrano trto, v njegovi sredi zgradil stolp in v
njem naredil tudi vinsko stiskalnico in gledal, da bi ta
obrodil grozdje, pa je obrodil divje grozdje. 3 In sedaj,
oh prebivalci Jeruzalema in možje iz Juda, sodite,
prosim vas, med menoj in mojim vinogradom. 4 Kaj bi
bilo lahko več storjeno za moj vinograd, česar nisem
storil v njem? Čemu je ta, ko sem gledal, da bi obrodil
grozdje, obrodil divje grozdje? 5 Sedaj pojdi, povedal ti
bom, kaj bom storil svojemu vinogradu. Odstranil bom
njegovo ograjo in ta bo požrt in porušil bom njegovo
obzidje in ta bo pomendran. 6 Opustošil ga bom. Ne
bo obrezan niti prekopan, temveč bosta tam rasla
osat in trnje. Tudi oblakom bom zapovedal, da nanj
ne dežujejo več dežja. 7 Kajti vinograd Gospoda nad

bojevniki je Izraelova hiša in Judovi možje so njegov
prijetni nasad. Iskal je sodbo, toda glej, zatiranje, za
pravičnostjo, toda glej, jok. 8 Gorje tistim, ki priključujejo
hišo k hiši, ki postavljajo polje k polju, dokler ni več
prostora, da bi bili lahko oni sami nameščeni na sredi
zemlje! 9 V moja ušesa je Gospod nad bojevniki
rekel: »Resnično, mnogo hiš bo zapuščenih, celó
velike in lepe, brez prebivalca.« 10 Da, deset oralov
vinograda bo obrodilo en čeber in seme enega tovora
bo obrodilo škaf. 11 Gorje tistim, ki vstajajo zgodaj
zjutraj, da lahko sledijo močni pijači; to nadaljujejo
do večera, dokler jih vino ne vname! 12 Harfa, lira,
bobnič, piščal in vino so na njihovih praznovanjih; toda
ne ozirajo se na Gospodovo delo niti ne preudarijo
delovanja njegovih rok. 13 Zato je moje ljudstvo odšlo
v ujetništvo, ker nimajo spoznanja. Njihovi častitljivi
možje so izstradani in njihova množica izsušena z žejo.
14 Zato se bo pekel povečal in svoja usta odprl brez
mere. Njihova slava, njihova množica, njihov pomp in
kdor se razveseljuje, se bo pogreznil vanj. **(Sheol h7585)**
15 Zloben človek bo priveden dol, mogočen človek
bo ponižan in oči vzvišenih bodo ponižane, 16 toda
Gospod nad bojevniki bo povišan na sodbi in Bog, ki je
svet, bo posvečen v pravičnosti. 17 Potem se bodo
jagnjeta pasla po svoji navadi in opustošene kraje
debelih bodo pojedli tujci. 18 Gorje tistim, ki krivičnost
vlečejo z vrvmi ničnosti in greh vlečejo, kakor bi bilo
z garami; 19 ki pravijo: ›Naj pohiti in pospeši svoje
delo, da bomo to lahko videli in naj se nasvet Svetega
Izraelovega približa in pride, da bomo to lahko vedeli!
20 Gorje tistim, ki imenujejo zlo dobro in dobro zlo,
ki postavljajo temo za svetlobo in svetlobo za temo,
ki postavljajo grenko za sladko in sladko za grenko!
21 Gorje tistim, ki so modri v svojih lastnih očeh in
razsodni v svojem lastnem pogledu! 22 Gorje tistim, ki
so mogočni, da pijejo vino in možje moči, da mešajo
močno pijačo, 23 ki za nagrado opravičijo zlobne in
pravičnost pravičnega odvzamejo od njega! 24 Zatorej
kakor ogenj požira strnišče in plamen použiva pleve,
tako bo njihova korenina kakor gniloba in njihov cvet
se bo dvigal gor kakor prah, ker so odvrgli postavo
Gospoda nad bojevniki in prezirali besedo Svetega
Izraelovega. 25 Zato je Gospodova jeza vžgana zoper
njegovo ljudstvo in svojo roko je iztegnil zoper njih in
jih udaril in hribi so trepetali in njihova trupla so bila
raztrgana na sredi ulic. Zaradi vsega tega njegova
jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno
iztegnjena. 26 Dvignil bo zastavo narodom iz daljave in
požvižgal jim bo od konca zemlje. Glej, naglo bodo
prišli s hitrostjo. 27 Nihče izmed njih ne bo izmučen niti
se ne bo spotaknil; nihče ne bo dremal, niti spal, niti
pas njihovih ledij ne bo popuščen, niti jermen njihovih
čevljev pretrgan. 28 Katerih puščice so ostre in vsi
njihovi loki napeti, kopita njihovih konj bodo šteta kakor
kremen in njihova kolesa kakor vrtinčast veter. 29
Njihovo rjovenje bo podobno levu, rjoveli bodo kakor
mladi levi. Da, rjoveli bodo, zgrabili plen in ga varno
odnesli proč in nihče ga ne bo osvobodil. 30 Na ta
dan bodo besneli zoper njih, kakor besni morje in če
nekdo pogleda na deželo, zagleda temo in bridkost in
svetloba otemni v njegovem nebu.

6 V letu, ko je kralj Uzíjah umrl, sem videl tudi Gospoda
sedeti na prestolu, visokega in dvignjenega in
njegova vlečka je napolnila tempelj. 2 Nad njim so stali
serafi. Vsak je imel šest peruti. Z dvema je pokril svoj
obraz in z dvema je pokril svoja stopala in z dvema
je letel. 3 Eden je vzklikal drugemu in govoril: »Svet,
svet, svet je Gospod nad bojevniki. Celotna zemlja je
polna njegove slave.« 4 Podboji vrat so se premaknili
ob glasu tistega, ki je vpil in hiša je bila napolnjena z
dimom. 5 Potem sem rekel: »Gorje meni! Kajti onemel
sem, ker sem človek nečistih ustnic in prebivam v sredi
ljudstva nečistih ustnic, kajti moje oči so videle kralja,
Gospoda nad bojevniki.« 6 Potem je priletel k meni
eden izmed serafov, ki je imel v svoji roki žerjavico, ki
jo je s kleščami vzel od oltarja. 7 To je položil na moja
usta in rekel: »Glej, to se je dotaknilo tvojih ustnic in
tvoja krivičnost je odvzeta proč in tvoj greh je očiščen.«
8 Slišal sem tudi glas od Gospoda, rekoč: »Koga naj
pošljem in kdo bo šel za nas?« Potem sem rekel:
»Tukaj sem, pošlji mene.« 9 Rekel je: »Pojdi in povej
temu ljudstvu: ›Resnično, poslušajte, toda ne razumite
in resnično glejte, pa ne zaznajte. 10 Naredi srce tega
ljudstva debelo in njihova ušesa naredi težka in zapri
njihove oči, da ne bi videli s svojimi očmi in [ne bi] slišali
s svojimi ušesi in [ne bi] razumeli s svojim srcem in ne
bi bili spreobrnjeni in ne bi bili ozdravljeni.‹« 11 Tedaj
sem rekel: »Gospod, doklej?« Odgovoril je: »Dokler ne
bodo mesta opustošena, brez prebivalca in hiše brez
človeka in ne bo dežela popolnoma zapuščena 12 in
Gospod je ljudi odstranil daleč proč in tam bo veliko
zapuščanja v sredi dežele. 13 Toda vendar bo v njej
desetina in ta se bo vrnila in bo požrta; kakor terebinta
in kakor hrast, katerega snov je v njiju, ko odvržeta
svoje listje, tako bo sveto seme snov le-tega.«

7 Pripetilo se je v dneh Aháza, Jotámovega sina,
Uzíjahovega sina, Judovega kralja, da sta Recín,
sirski kralj in Pékah, Remaljájev sin, Izraelov kralj, odšla
gor proti Jeruzalemu, da se bojujeta zoper njega, toda
nista mogla prevladati zoper njega. 2 Davidovi hiši je
bilo povedano, rekoč: »Sirija je združena z Efrájimom.«
Njegovo srce je vztrepetalo in srce njegovega ljudstva,
kakor gozdna drevesa trepetajo v vetru. 3 Potem je

Gospod rekel Izaiju: »Pojdi sedaj naprej, da srečaš
Aháza, ti in tvoj sin Šeár Jašúb, pri koncu kanala
zgornjega ribnika, na glavni cesti pralčevega polja 4
in mu reci: ›Pazi se in bodi tiho. Ne boj se niti naj ti
srce ne peša zaradi dveh repov teh kadečih kosov
tlečega lesa, zaradi krute Recínove jeze s Sirijo in
[zaradi] Remaljájevega sina. 5 Ker so Sirija, Efrájim in
Remaljájev sin sprejeli hudoben nasvet zoper tebe,
rekoč: 6 ›Pojdimo gor zoper Juda in ga razjezimo in si v
njem naredimo vrzel zase in v njegovi sredi postavimo
kralja, celó Tabeálovega sina, ‹ 7 tako govori Gospod
Bog: ›To ne bo obstalo niti se to ne bo zgodilo. 8 Kajti
glava Sirije je Damask in glava Damaska je Recín. V
petinšestdesetih letih bo Efrájim zlomljen, da ne bo
ljudstvo. 9 Glava Efrájima je Samarija in glava Samarije
je Remaljájev sin. Če ne boste verjeli, zagotovo ne
boste utrjeni.‹« 10 Poleg tega je Gospod ponovno
spregovoril Aházu, rekoč: 11 »Izprosi si znamenje
od Gospoda, svojega Boga, prosi ga ali v globini ali
na višini zgoraj.« (Sheol h7585) 12 Toda Aház je rekel:
»Ne bom prosil niti ne bom skušal Gospoda.« 13
In ta je rekel: »Poslušajte sedaj, oh Davidova hiša:
› Ali je za vas malenkost, da izmučite ljudi, toda ali
hočete izmučiti tudi mojega Boga?‹ 14 Zato vam bo
sam Gospod dal znamenje: ›Glejte, devica bo spočela,
rodila sina in njegovo ime bo klicala Emanuel. 15
Maslo in med bo jedel, da bo znal odkloniti zlo in
izbrati dobro. 16 Kajti preden bo otrok znal odkloniti
zlo in izbrati dobro, bo dežela, ki jo preziraš, postala
zapuščena od obeh njunih kraljev.‹ 17 Gospod bo
nadte in nad tvoje ljudstvo in nad hišo tvojega očeta
privedel dneve, ki niso prišli od dni, ko je Efrájim odšel
od Juda, celó asirskega kralja.« 18 Na tisti dan se bo
zgodilo, da bo Gospod požvižgal muhi, ki je na najbolj
oddaljenem delu egiptovskih rek in čebeli, ki je v asirski
deželi. 19 Prišle bodo in vse izmed njih bodo počivale
po zapuščenih dolinah, v skalnih jamah, na vsem trnju
in po vsem grmovju. 20 Na isti dan bo Gospod obril z
britvico, ki je najeta, namreč, s tistimi preko reke, z
asirskim kraljem, glavo in dlake stopal in ta bo použila
tudi brado. 21 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo človek
redil mlado kravo in dve ovci 22 in zgodilo se bo zaradi
oblice mleka, ki ga bodo dajale, da bo jedel maslo.
Kajti maslo in med bo jedel vsakdo, ki je ostal v deželi.
23 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo vsak kraj, kjer je
bilo tisoč trt kakor tisoč malih srebrnih kovancev, ta
celó za osat in trnje. 24 S puščicami in loki bodo tja
prišli možje, ker bo vsa dežela postala osat in trnje. 25
Po vseh hribih, ki bodo okopani z motiko, nanje ne bo
prišel strah pred osatom in trnjem, temveč bo to za
odpošiljanje volov in za teptanje manjše živine.

8 Poleg tega mi je Gospod rekel: »Vzemi si velik
zvitek in vanj zapiši s človeškim pisalom glede
Mahér Šalál Haš Baza.« 2 K sebi sem vzel zvesti
priči, da zabeležita: duhovnika Urijá in Jeberehjájevega
sina Zeharjá. 3 Odšel sem k prerokinji in spočela je
ter rodila sina. Potem mi je Gospod rekel: »Njegovo
ime kliči Mahér Šalál Haš Baz. 4 Kajti preden bo imel
otrok spoznanje, da kliče: ›Moj oče in moja mati, ‹
bodo bogastva Damaska in plen Samarije odvzeti pred
asirskim kraljem.« 5 Gospod mi je prav tako ponovno
spregovoril, rekoč: 6 »Ker kakor to ljudstvo odklanja
síloaške vode, ki mirno tečejo in se veselijo v Recínu
in Remaljájevemu sinu, 7 zdaj torej, glej, Gospod
prinaša nadnje vode iz reke, močne in številne, celó
asirskega kralja in vso njegovo slavo in prestopil bo
vse njegove kanale in prestopil vse njegove bregove 8
in šel bo skozi Juda, preplavil bo in šel preko, segel bo
celó do vratu in razprostirajoč svoje peruti bo napolnil
širino tvoje dežele, oh Emanuel.« 9 Povežite se med
seboj, oh ve ljudstva in razbiti boste na koščke in
pazljivo prisluhnite, vsi vi iz daljnih dežel, opašite se
in zlomljeni boste na koščke, opašite se in zlomljeni
boste na koščke. 10 Skupaj se posvetujte in to se bo
izjalovilo, govorite besedo, pa ta ne bo obstala, kajti
Bog je z nami. 11 Kajti Gospod mi je tako govoril z
močno roko in me učil, da naj ne hodim po poti tega
ljudstva, rekoč: 12 »Ne reci: ›Zarota, ‹ vsem tistim,
ki jim bo to ljudstvo reklo: ›Zarota, ‹ niti se ne bojte
njihovega strahu niti ne bodi prestrašeni. 13 Posvečujte
Gospoda nad bojevniki samega in naj bo on vaš strah
in naj bo on vaša groza. 14 On vam bo svetišče,
toda za kamen spotike in za skalo pohujšanja obema
Izraelovima hišama, za past in za zanko prebivalcem
Jeruzalema. 15 Številni izmed njih se bodo spotaknili,
padli, zlomljeni bodo, ujeti v zanko in zajeti. 16 Poveži
pričevanje, zapečati postavo med mojimi učenci. 17
Čakal bom na Gospoda, ki svoj obraz skriva pred
Jakobovo hišo in iskal ga bom. 18 Glejte, jaz in otroci,
ki mi jih je dal Gospod, smo za znamenja in za čudeže
v Izraelu od Gospoda nad bojevniki, ki prebiva na
gori Sion. 19 Ko ti bodo rekli: »Obrni se k tem, ki
imajo osebne duhove in k čarovnikom, ki čivkajo in ki
mrmrajo. Mar naj ne bi ljudstvo iskalo svojega Boga?
Za žive k mrtvim?« 20 K postavi in k pričevanju. Če ne
govorijo glede na to besedo, je to zato, ker v njih ni
svetlobe. 21 Šli bodo skozi to, silno ogorčeni in lačni.
In zgodilo se bo, da ko bodo lačni, da se bodo v jezi
razburili in preklinjali svojega kralja, svojega Boga in
gledali navzgor. 22 Pogledali bodo na zemljo in glej
stiska in tema, temačnost tesnobe in gnani bodo v
temo.

9 Kljub temu temačnost ne bo takšna, kot je bila v
njenem draženju, ko je najprej blago stiskal deželo
Zábulon in deželo Neftáli in jo je potem bolj boleče
stiskal ob poti morja, onkraj Jordana, v poganski
Galileji. **2** Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo
veliko svetlobo. Na tiste, ki prebivajo v deželi smrtne
sence, je posvetila svetloba. **3** Pomnožil si narod in
nisi povečal radosti. Radostijo se pred teboj, v skladu z
radostjo ob žetvi in kakor se ljudje veselijo, ko delijo
plen. **4** Kajti zlomil si jarem njegovega bremena in
palico njegovega ramena, palico njegovega zatiralca,
kakor na dan Midjána. **5** Kajti vsaka bitka bojevnika
je z zmedenim hrupom in oblekami, povaljanimi v
krvi, toda ta bo z gorenjem in gorivom ognju. **6**
Kajti nam je rojen otrok, nam je dan sin in oblast bo
na njegovem ramenu in njegovo ime bo imenovano
Čudoviti, Svetovalec, Mogočni Bog, Večni Oče, Princ
miru. **7** Povečanju njegovega vladarstva in miru ne
bo konca nad Davidovem prestolom in nad njegovim
kraljestvom, da to odredi in da to osnuje s sodbo in s
pravico od tega časa naprej, celo na veke. Gorečnost
Gospoda nad bojevniki bo to izvršila. **8** Gospod je
poslal besedo Jakobu in jo vžgal nad Izraelom. **9** Vse
ljudstvo bo vedelo, celó Efrájim in prebivalec Samarije,
ki v ponosu in arogantnosti srca govorijo: **10** »Opeke
so padle, toda mi bomo gradili s klesanimi kamni.
Egiptovske smokve so posekane, toda mi jih bomo
zamenjali s cedrami.« **11** Zato bo Gospod zoper njega
postavil Recínove nasprotnike in skupaj združil njegove
sovražnike, **12** spredaj Sirce in zadaj Filistejce in Izrael
bodo požrli z odprtimi usti. Zaradi vsega tega njegova
jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno
iztegnjena. **13** Kajti ljudstvo se ne obrača k tistemu, ki
jih udarja niti ne iščejo Gospoda nad bojevniki. **14** Zato
bo Gospod v enem dnevu iz Izraela iztrebil glavo in
rep, palmovo vejo in ločje. **15** Starec in častitljiv, ta je
glava, prerok pa, ki uči laži, ta je rep. **16** Kajti voditelji
tega ljudstva jim povzročajo, da se motijo in tisti, ki
so vodeni od njih, so uničeni. **17** Zato Gospod ne bo
imel nobene radosti v njihovih mladeničih niti ne bo
imel usmiljenja do njihovih sirot in vdov, kajti vsakdo je
hinavec in hudodelec in vsaka usta govorijo neumnost.
Zaradi vsega tega njegova jeza ni odvrnjena, temveč
je njegova roka še vedno iztegnjena. **18** Kajti zlobnost
gori kakor ogenj. Ta bo požrl osat in trnje in vnel
gozdne goščave in vzdignili se bodo kakor vzdigovanje
dima. **19** Preko besa Gospoda nad bojevniki je dežela
zatemnjena in ljudstvo bo kakor gorivo ognju. Noben
človek ne bo prizanesel svojemu bratu. **20** Hlastal bo
na desnici in bo lačen, jedel bo na levici, pa ne bodo
nasičeni. Vsak človek bo jedel meso svojega lastnega
lakta: **21** Manáse Efrájima in Efrájim Manáseja in
skupaj bosta zoper Juda. Zaradi vsega tega njegova
jeza ni odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno
iztegnjena.

10 Gorje tistim, ki razglašajo krivične odloke in ki
pišejo muko, ki so jo predpisali, **2** da odvrnejo
pomoči potrebnega stran od sodbe in da odvzamejo
pravico od revnega izmed mojega ljudstva, da bi
bile lahko vdove njihov plen in da lahko oropajo
osirotelega! **3** Kaj boste storili na dan obiskanja in
v opustošenju, ki bo prišlo od daleč? H komu boste
pobegnili po pomoč? In kje boste pustili svojo slavo? **4**
Brez mene se bodo sklonili pod ujetniki in padli bodo
pod umorjenimi. Zaradi vsega tega njegova jeza ni
odvrnjena, temveč je njegova roka še vedno iztegnjena.
5 Oh Asirec, šiba moje jeze in palica v njihovi roki je
moje ogorčenje. **6** Poslal ga bom zoper hinavski narod
in zoper ljudstvo mojega besa mu bom dal zadolžitev,
da vzame ukradeno blago, da vzame plen in da jih
potepta kakor ulično blato. **7** Vendar on ne meni tako
niti njegovo srce ne misli tako, temveč je na njegovem
srcu to, da uniči in iztrebi ne malo narodov. **8** Kajti on
pravi: » Mar niso moji princi vsi skupaj kralji? **9** Mar ni
Kalne kakor Kárkemiš? Mar ni Hamát kakor Arpád?
Mar ni Samarija kakor Damask? **10** Kakor je moja roka
našla kraljestva malikov in katerih rezane podobe so
nadkriljevale te iz Jeruzalema in iz Samarije, **11** mar ne
bom, kakor sem storil Samariji in njenim malikom, tako
storil Jeruzalemu in njegovim malikom? **12** Kjerkoli
se bo to pripetilo, da ko Gospod opravi svoje celotno
delo na gori Sion in v Jeruzalemu, bom kaznoval sad
arogantnega srca asirskega kralja in slavo njegovih
vzvišenih pogledov. **13** Ker pravi: › To sem storil z močjo
svoje dlani in s svojo modrostjo, ker sem razsoden.
Ljudstvu sem odstranil meje in oropal njihove zaklade
in kakor hraber človek ponižal prebivalce **14** in moja
roka je našla kakor gnezdo bogastva ljudstev; in kakor
nekdo zbira jajca, ki so ostala, sem jaz zbral vso zemljo
in nikogar ni bilo, ki bi zganil perut ali odprl usta ali
začivkal. **15** Mar se bo sekira bahala pred tistim, ki z
njo seka? Mar se bo žaga poveličevala pred tistim, ki
jo vleče? Kakor če bi se palica tresla pred tistim, ki jo
vzdiguje, ali kakor če bi se palica sama vzdigovala,
kakor če ne bi bila les. **16** Zato bo Gospod, Gospod
nad bojevniki, med njegove rejene poslal pustost in
pod njegovo slavo bo vžgal gorenje, podobno gorenju
ognja. **17** Izraelova svetloba bo za ogenj in njegov
Sveti za plamen in ta bo gorel in v enem dnevu bo
pogoltnil njegovo trnje in njegove osate **18** in použil
bo slavo njegovega gozda in njegovega rodovitnega
polja, tako dušo kakor telo in oni bodo kakor kadar
nosilec prapora slabi. **19** Preostanka dreves njegovega
gozda bo malo, da jih lahko otrok zapiše. **20** Na tisti

dan se bo zgodilo, da se Izraelov ostanek in tisti, ki
so pobegnili od Jakobove hiše, ne bodo več ponovno
naslanjali nanj, ki jih je udaril, temveč se bodo v
resnici naslanjali na Gospoda, Svetega Izraelovega.
21 Preostanek se bo vrnil, celó Jakobov preostanek, k
mogočnemu Bogu. 22 Kajti čeprav bo tvojega ljudstva
Izraela kakor morskega peska, se bo vendar ostanek
izmed njih vrnil. Odrejeno uničenje bo preplavljeno s
pravičnostjo. 23 Kajti Gospod Bog nad bojevniki bo
naredil uničenje, celo določeno, v sredi vse dežele.
24 Zato tako govori Gospod Bog nad bojevniki: ›Oh
moje ljudstvo, ki prebivaš na Sionu, ne boj se Asirca.
Udaril te bo s palico in svojo palico bo vzdignil zoper
tebe po načinu Egipta. 25 Kajti še zelo kratek čas
in ogorčenje bo prenehalo in moja jeza v njihovem
uničenju. 26 Gospod nad bojevniki bo zanj razvnel bič,
glede na pokol Midjána, pri Orébovi skali in kakor je
bila njegova palica nad morjem, tako jo bo vzdignil po
načinu Egipta. 27 Na tisti dan se bo zgodilo, da bo
njegovo breme vzeto iz tvoje rame in njegov jarem
iz tvojega vratu in jarem bo uničen zaradi maziljenja.
28 Prišel je v Ajo, prešel je do Migróna, pri Mihmášu
je shranil svoje vozove. 29 Šli so preko prelaza. Pri
Gebi so se nastanili, Rama je prestrašena, Savlova
Gíbea je zbežala. 30 Povzdigni svoj glas, oh hči
galímska. Povzroči mu, da bo ta slišan do Láješa, oh
ubogi Anatót. 31 Madménah je odstranjen, prebivalci
Gebíma so se zbrali skupaj, da pobegnejo. 32 Ta dan
bo ostal pri Nobu. Svojo roko bo stresel zoper goro
hčere sionske, jeruzalemski hrib. 33 Glej, Gospod,
Gospod nad bojevniki, bo vejo obrezal s strahoto in
tisti z visoko postavo bodo posekani in ošabni bodo
ponižani. 34 Z železom bo posekal gozdne goščave in
Libanon bo padel po mogočnem.

11 Palica bo pognala iz Jesejevega debla in
Poganjek bo zrastel iz njegovih korenin 2 in
Gospodov duh bo počival nad njim, duh modrosti in
razumevanja, duh nasveta in moči, duh spoznanja
in strahu Gospodovega. 3 Naredil ga bo hitrega
razumevanja v strahu Gospodovem in ne bo sodil
po pogledu svojih oči niti grajal po slišanju svojih
ušes, 4 temveč bo s pravičnostjo sodil revne in odločal
z nepristranskostjo krotkim na zemlji in zemljo bo
udaril s palico svojih ust in z dihom svojih ustnic bo
pokončal zlobnega. 5 Pravičnost bo pas njegovih
ledij in zvestoba pas njegovih notranjosti. 6 Tudi volk
bo prebival z jagnjetom in leopard se bo zleknil z
otrokom. Tele, mlad lev in pitanček skupaj in vodil
jih bo majhen otrok. 7 Krava in medvedka se bosta
pasli, njuni mladiči se bodo skupaj ulegli in lev bo
jedel slamo kakor vol. 8 Doječ otrok se bo igral na
kobrini luknji in odstavljen otrok bo svojo roko položil
na brlog strupene kače. 9 Ne bodo ne škodovali,
ne uničevali na vsej moji sveti gori, kajti zemlja bo
polna Gospodovega spoznanja, kakor vode pokrivajo
morje. 10 Na ta dan bo Jesejeva korenina, ki bo stala
kakor zastava ljudstvu; njo bodo pogani iskali in njegov
počitek bo veličasten. 11 Na tisti dan se bo zgodilo, da
bo Gospod ponovno, drugič, naravnal svojo roko, da
obnovi preostanek svojega ljudstva, ki bo preostal od
Asirije, od Egipta, od Patrósa, od Kuša, od Eláma, od
Šinárja, od Hamáta in od morskih otokov. 12 Postavil
bo zastavo za narode in zbral Izraelove pregnance in
skupaj bo zbral razkropljene od Juda iz štirih koncev
zemlje. 13 Tudi Efrájimova zavist bo odšla in Judovi
nasprotniki bodo iztrebljeni. Efrájim ne bo zavidal Judu
in Juda ne bo nadlegoval Efrájima. 14 Temveč bodo
leteli na ramenih Filistejcev proti zahodu. Skupaj bodo
oplenili tiste iz vzhoda, svojo roko bodo položili na
Edóm in Moáb in Amónovi otroci jih bodo ubogali. 15
Gospod bo popolnoma uničil jezik egiptovskega morja
in s svojim mogočnim vetrom bo stresel svojo roko
nad reko in udaril jo bo v sedem vodotokov in ljudem
omogočil, da jih bodo prešli v sandalih. 16 Tam bo
glavna cesta za preostanek njegovega ljudstva, ki bo
preostalo od Asirije, kakor je bila za Izrael na dan, ko
je prišel gor iz egiptovske dežele.

12 Na ta dan boš rekel: »Oh Gospod, hvalil te
bom. Čeprav si bil jezen name, je tvoja jeza
odvrnjena in me ti tolažiš.« 2 Glej, Bog je rešitev moje
duše. Zaupal bom in ne bom prestrašen, kajti Gospod
Jahve je moja moč in moja pesem; prav tako je postal
rešitev moje duše. 3 Zatorej boste z radostjo zajemali
vodo iz vodnjakov rešitve duš. 4 Na ta dan boste
rekli: »Hvalimo Gospoda, kličimo njegovo ime, med
ljudstvom razglašajmo njegova dela, omenjajmo, da je
njegovo ime povišano.« 5 Prepevajmo Gospodu, kajti
storil je odlične stvari. To je znano po vsej zemlji. 6
Zavriskaj in zavpij, ti prebivalec Siona, kajti velik je
Sveti Izraelov v tvoji sredi.

13 Breme Babilona, ki ga je videl Izaija, Amócov
sin. 2 Dvignite prapor na visoki gori, povzdignite
jim glas, mahajte z roko, da lahko vstopijo v velika
vrata plemičev. 3 Svojim posvečenim sem zapovedal,
zaradi moje jeze sem poklical tudi moje mogočne, celó
tiste, ki se razveseljujejo v mojem visočanstvu. 4 Hrup
množice po gorah kakor od številnega ljudstva, bučen
hrup kraljestev narodov, zbranih skupaj. Gospod nad
bojevniki pregleduje vojsko za bitko. 5 Prihajajo iz
daljne dežele, od konca neba, celó Gospod in orožja
njegovega ogorčenja, da uničijo celotno deželo. 6
Tulite, kajti Gospodov dan je pri roki, ta bo prišel
kakor uničenje od Vsemogočnega. 7 Zato bodo vse

roke oslabele in srce vsakega človeka se bo stopilo
8 in bali se bodo. Ostre bolečine in bridkosti se jih
bodo polastile. V bolečinah bodo kakor ženska, ki je v
porodnih mukah. Osupli bodo drug nad drugim, njihovi
obrazi bodo kakor plameni. 9 Glej, prihaja Gospodov
dan, krut, z besom in silovito jezo, da naredi deželo
opustošeno in njene grešnike bo pokončal iz nje. 10
Kajti zvezde neba in njegova ozvezdja ne bodo dajala
svoje svetlobe. Sonce bo otemnelo v svojem vzhajanju
in luna svoji svetlobi ne bo povzročila, da sveti. 11
Zemeljski [krog] bom kaznoval zaradi njihovega zla in
zlobne zaradi njihove krivičnosti in povzročil bom, da
se aroganca ponosnih konča in ponižal bom oholost
strašnih. 12 Človeka bom naredil dragocenejšega
kakor čisto zlato, celo človeka kakor zlat klin iz Ofírja.
13 Zato bom stresel nebo in zemlja se bo odmaknila iz
svojega mesta, v besu Gospoda nad bojevniki in na
dan njegove krute jeze. 14 In bo kakor preganjana srna
in kakor ovca, ki je nihče ne ujame. Obrnili se bodo
vsak človek k svojemu lastnemu ljudstvu in vsak bo
bežal v svojo lastno deželo. 15 Vsak, kdor je najden, bo
preboden in vsak, kdor jim je pridružen, bo padel pod
mečem. 16 Tudi njihovi otroci bodo razbiti na koščke
pred njihovimi očmi, njihove hiše bodo oplenjene in
njihove žene posiljene. 17 Glej, zoper njih bom razvnel
Medijce, ki se ne bodo ozirali na srebro in glede zlata,
v njem se ne bodo razveseljevali. 18 Tudi njihovi
loki bodo mladeniče raztreščili na koščke in ne bodo
imeli usmiljenja do sadu maternice; njihovo oko ne
bo prizaneslo otrokom. 19 Babilon, slava kraljestev,
lepota kaldejske odličnosti, bo kakor, ko je Bog razdejal
Sódomo in Gomóro. 20 Ta ne bo nikoli naseljen niti
se ne bo prebivalo v njem od roda do roda, niti tam
Arabec ne bo postavil šotora, niti tam pastirji ne bodo
postavljali svojih staj. 21 Temveč bodo tam ležale divje
puščavske živali in njihove hiše bodo polne otožnih
živih ustvarjenih bitij in sove bodo prebivale tam in
kozjenogi bodo tam plesali. 22 Divje živali z otokov
bodo klicale v njihovih zapuščenih hišah in zmaji v
njihovih prijetnih palačah in njen čas je blizu, da pride
in njeni dnevi ne bodo podaljšani.

14 Kajti Gospod bo imel usmiljenje do Jakoba in
bo še izbral Izrael in jih postavil v njihovo lastno
deželo, in tujci bodo združeni z njimi in se bodo
trdno pridružili Jakobovi hiši. 2 Ljudstvo jih bo vzelo
in jih privedlo na njihov kraj. Izraelova hiša jih bo
vzela v last v Gospodovi deželi za služabnice in
pomočnice. Odvedli jih bodo ujete tisti, katerih ujetniki
so bili in vladali bodo nad svojimi zatiralci. 3 Na ta
dan se bo zgodilo, ko ti bo Gospod dal počitek pred
tvojo bridkostjo, pred tvojim strahom in pred trdim
suženjstvom, s čimer si bil primoran, da služiš, 4 da
boš vzel ta pregovor zoper babilonskega kralja in rekel:
»Kako je zatiralec končal! Zlato mesto je končalo! 5
Gospod je zlomil palico zlobnih in žezlo vladarjev. 6
Tisti, ki je v besu udaril ljudstvo z nenehnim udarcem,
tisti, ki je narodom vladal v jezi, je preganjan in nihče
ne zadržuje. 7 Celotna zemlja je pri počitku in mirna.
Oni izbruhnejo v petje. 8 Da, ciprese se razveseljujejo
ob tebi in libanonske cedre, rekoč: ›Odkar si položen
dol, noben sekalec ni prišel zoper nas.‹ 9 Pekel
od spodaj vztrepetava zaradi tebe, da te sreča ob
tvojem prihodu. Zaradi tebe razvnema mrtve, celó vse
zemeljske vodje, iz njihovih prestolov je dvignil vse
kralje narodov. **(Sheol h7585)** 10 Vsi ti bodo govorili in
ti rekli: ›Si tudi ti postal slaboten kakor mi? Si postal
podoben nam?‹ 11 Tvoj pomp je priveden dol h grobu
in zvok tvojih lir. Ličinka se razteguje pod teboj in
ličinke te pokrivajo. **(Sheol h7585)** 12 Kako si padel z
neba, oh Lucifer, sin jutra! Kako si posekan na tla, ki si
narode slabil! 13 Ker si rekel v svojem srcu: ›Vzpel se
bom v nebesa, svoj prestol bom povzdignil nad Božje
zvezde. Tudi na gori skupnosti bom sedel, na obronkih
severa, 14 nad višine oblakov se bom dvignil, podoben
bom Najvišjemu.‹ 15 Vendar boš priveden dol v pekel,
na obronke jame. **(Sheol h7585)** 16 Tisti, ki te vidijo, te
bodo natančno ogledovali in preudarjali, rekoč: ›Mar
je to mož, ki je počel, da je zemlja trepetala, ki je
pretresal kraljestva, 17 ki je naredil zemeljski [krog]
kakor divjino in uničil njegova mesta, ki ni odprl hiše
svojih ujetnikov?‹ 18 Vsi kralji narodov, celó vsi izmed
njih, ležijo v slavi, vsak v svoji lastni hiši. 19 Ti pa
si izvržen iz svojega groba, kakor gnusna mladika
in kakor oblačilo tistih, ki so umorjeni, prebodeni z
mečem, ki gredo dol k jamskim kamnom, kakor truplo,
pomendrano pod stopali. 20 Ne boš pridružen z njimi
pri pokopu, ker si uničil svojo deželo in umoril svoje
ljudstvo. Seme hudodelcev nikoli ne bo ugledno. 21
Pripravite pokol za njegove otroke zaradi krivičnosti
njihovih očetov, da ne vstanejo niti ne vzamejo v last
dežele niti ne napolnijo obličja zemeljskega [kroga]
z mesti. 22 Kajti dvignil se bom proti njim, ‹ govori
Gospod nad bojevniki ›in iztrebil iz Babilona ime in
ostanek, sina in nečaka, ‹ govori Gospod. 23 ›Prav tako
ga bom naredil posest za bobnarico in vodne tolmune
in pometel ga bom z metlo uničenja, ‹ govori Gospod
nad bojevniki. 24 Gospod nad bojevniki je prisegel,
rekoč: ›Zagotovo, kakor sem si zamislil, tako se bo
zgodilo in kakor sem se namenil, tako bo ostalo, 25 da
bom v svoji deželi zlomil Asirca in na svojih gorah ga
bom pomendral pod stopalom. Potem bo njegov jarem
odšel od njih in njegovo breme bo odšlo iz njihovih
ramen.«« 26 To je namen, ki je namenjen nad celotno

zemljo, in to je roka, ki je iztegnjena nad vsemi narodi.
27 Kajti Gospod nad bojevniki se je namenil in kdo bo
to razveljavil? Njegova roka je iztegnjena in kdo jo bo
zavrnil? 28 To breme je bilo v letu, ko je kralj Aház umrl.
29 Ne razveseli se ti, celotna Filisteja, ker je palica
tistega, ki te je udaril, zlomljena, kajti iz kačje korenine
bo prišla strupena kača in njen sad bo ognjena leteča
kača. 30 Prvorojenec revnega bo nahranjen in pomoči
potreben se bo ulegel v varnosti in z lakoto bom ubil
tvojo korenino, on pa bo pokončal tvoj preostanek.
31 Tulite, oh velika vrata, jokaj, oh mesto, ti, celotna
Palestina si raztopljena, kajti iz severa bo prišel dim
in nihče ne bo sam v svojih določenih časih. 32 Kaj
bo nekdo potem odgovoril poslancem naroda? Da
je Gospod ustanovil Sion in revni izmed njegovega
ljudstva bodo zaupali vanj.

15 Breme Moába. Ker je ponoči Ar Moáb opustošen
in priveden v tišino, ker je ponoči Kir Moáb
opustošen in priveden v tišino; 2 odšel je gor do
Bajita in do Dibóna, visoka kraja, da bi jokal. Moáb bo
tulil nad Nebójem in nad Médebo, na vseh njihovih
glavah bo plešavost in vsaka brada bo odrezana. 3
Na njihovih ulicah se bodo opasovali z vrečevino, na
vrhovih njihovih hiš in na njihovih ulicah bo vsakdo
tulil, obilno jokajoč. 4 Hešbón bo vpil in Elalé. Njun
glas bo slišati celó do Jahaca, zato bodo oboroženi
moábski vojaki zavpili, njegovo življenje mu bo mučno.
5 Moje srce bo vpilo zaradi Moába, njegovi ubežniki
bodo bežali do Coarja, telica starosti treh let, kajti ob
vzpenjanju Luhíta bodo jokajoč šli gor, kajti na poti
Horonájima bodo vzdignili krik pogube. 6 Kajti vode
Nimríma bodo zapuščene, kajti seno je propadlo, trava
je posušena, tam ni nobene zelene stvari. 7 Zato bodo
obilje, ki so ga dobili in to, kar so nakopičili, odnesli
proč k vrbovemu potoku. 8 Kajti vpitje je šlo naokoli
Moábovih mej, njihovo tuljenje do Eglájima in njihovo
tuljenje do Beêr Elíma. 9 Kajti vode Dimóna bodo
polne krvi, kajti privedel bom več nad Dimón, leve nad
tiste, ki pobegnejo iz Moába in nad preostanek dežele.

16 Pošljite jagnje k vladarju dežele iz Sele k divjini,
h gori hčere sionske. 2 Kajti zgodilo se bo,
da kakor je tavajoč ptič vržen iz gnezda, tako bodo
moábske hčere pri prehodih Arnóna. 3 Posvetuj se,
izvrši sodbo, svojo senco naredi kakor noč v sredi
opoldneva, skrij pregnance, ne izdaj tistega, ki tava. 4
Naj moji pregnanci prebivajo s teboj, Moáb. Bodi jim
skrivališče pred obličjem plenilca. Izsiljevalec je pri
koncu, plenilec pojenjuje, kajti zatiralci so použiti iz
dežele. 5 V usmiljenju bo prestol postavljen in sedel
bo na njem v resnici, v Davidovem šotorskem svetišču,
sodeč, iščoč sodbe in pospešujoč pravičnost. 6 Slišali
smo o Moábovem ponosu; zelo je ponosen, celó o
njegovi oholosti in njegovem ponosu in njegovem besu,
toda njegove laži ne bodo takšne. 7 Zato bo Moáb
tulil za Moábom, vsi bodo tulili, kajti temelji Kir Heresa
bodo žalovali; zagotovo so udarjeni. 8 Kajti hešbónska
polja pešajo in vino iz Sibme. Gospodarji poganov
so zlomili njegove glavne sadike, prišli so celó do
Jazêrja, tavali so skozi divjino. Njegovi poganjki se
iztezajo, odšli so preko morja. 9 Zato bom z jokom
objokoval sibmansko trto iz Jazêrja. Namakal te bom s
svojimi solzami, oh Hešbón in Elaléja, zaradi vpitja za
tvojimi poletnimi sadovi in ker je tvoja žetev propadla.
10 Veselje je odvzeto in radost iz obilnega polja in v
vinogradih ne bo prepevanja niti ne bo vriskanja niti
tam ne bo vpitja. Tlačitelji ne bodo tlačili nobenega vina
v svojih stiskalnicah; njihovemu vriskanju ob trgatvi
sem naredil, da odneha. 11 Zato bo moja notranjost
zvenela kakor harfa za Moábom in moji notranji deli
za Kir Heresom. 12 In zgodilo se bo, ko bo videno,
da je Moáb izmučen na visokih krajih, da bo prišel k
svojemu svetišču, da moli, toda ne bo prevladal. 13
To je beseda, ki jo je od tistega časa Gospod govoril
glede Moába. 14 Toda sedaj je Gospod govoril, rekoč:
»Znotraj treh let, kakor so najemnikova leta in Moábova
slava bo zaničevana z vso tisto veliko množico in
preostanek bo zelo majhen in slaboten.«

17 Breme Damaska: »Glej, Damask je odvzet od
tega, da je mesto in bo kup razvalin. 2 Mesta
Aroêrja so zapuščena. Ta bodo za trope, ki bodo legli
in nihče jih ne bo strašil. 3 Trdnjava bo prav tako
prenehala od Efrájima in kraljestvo od Damaska in
preostanek iz Sirije. Oni bodo kakor slava Izraelovih
otrok, « govori Gospod nad bojevniki. 4 »Na tisti dan
se bo zgodilo, da se bo Jakobova slava stanjšala in
mastnost njegovega mesa bo shujšala. 5 To bo kakor
ko žanjec zbira žito in s svojim laktom žanje klasje,
in to bo kakor tisti, ki zbira klasje v dolini Rafájim. 6
Vendar bodo v njem ostali paberkovalni grozdi, kakor
tresenje oljke, dve ali tri jagode na vrhu najvišje veje,
štiri ali pet na njenih zunanjih rodovitnih mladikah, «
govori Gospod, Izraelov Bog. 7 Na tisti dan bo človek
gledal k svojemu Stvarniku in njegove oči bodo imele
spoštovanje do Svetega Izraelovega. 8 Ne bo gledal
k oltarjem, delu svojih rok niti ne bo spoštoval tega,
kar so naredili njegovi prsti ali ašer ali podob. 9 Na
tisti dan bodo njegova utrjena mesta kakor zapuščena
veja in najvišja mladika, ki so jo pustili zaradi Izraelovih
otrok in tam bo opustošenje. 10 Ker si pozabil Boga
rešitve svoje duše in se nisi spominjal skale svoje
moči, zato boš sadil prijetne rastline in jih cepil s
tujimi cepljenci. 11 Podnevi boš svoji rastlini naredil,

da zraste in zjutraj boš svojemu semenu naredil, da
cveti, toda žetev bo kup na dan žalosti in obupne
bridkosti. 12 Gorje množici številnih ljudi, ki zganjajo
hrup, podoben hrupu morij in vrvežu narodov, ki delajo
vrvež, podoben vrvežu mogočnih vodá! 13 Narodi bodo
hiteli kakor besnenje mnogih vodá, toda Bog jih bo
ukoril in pobegnili bodo daleč proč in pregnani bodo
kakor pleve gora pred vetrom in kakor kotaleča se
stvar pred vrtinčastim vetrom. 14 Glej, ob večernem
času stiska in pred jutrom ga ni. To je delež tistih, ki
nas plenijo in žreb tistih, ki nas ropajo.

18 Gorje deželi, zasenčeni s perutmi, ki je onkraj
etiopskih rek, 2 ki pošilja predstavnike po morju,
celo v posodah iz ločja na vodah, rekoč: »Pojdite, vi nagli
poslanci, k narodu, razkropljenemu in razgaljenemu,
k ljudstvu, strašnemu od njihovega začetka do zdaj;
narodu razdeljenemu in pomendranemu, katerega
deželo so oplenile reke! 3 Vsi vi naseljenci zemeljskega
[kroga] in prebivalci na zemlji, glejte, ko dviguje zastavo
na gorah in ko zatrobi na šofar, prisluhnite. 4 Kajti
tako mi je rekel Gospod: ›Vzel si bom počitek in
preudaril bom v svojem bivališču, kakor sončna vročina
na rastlinah in kakor oblak rose v vročini žetve. 5
Kajti pred žetvijo, ko je brst popoln in kislo grozdje
dozoreva v cvetu, bo z obdelovalnimi kavlji odrezal
tako poganjke, kakor odvzel in odrezal mladike. 6
Skupaj bodo prepuščeni perjadi gora in zemeljskim
živalim, in perjad bo na njih preživela čas žetve in vse
zemeljske živali bodo prezimovale na njih. 7 V tistem
času bo prineseno darilo Gospodu nad bojevniki, od
ljudstva, razkropljenega in razgaljenega in od ljudstva,
ki je strašno od svojega začetka do sedaj, naroda,
ki je razdeljen in pomendran pod stopalom, katerega
deželo so oplenile reke, do kraja imena Gospoda nad
bojevniki, gore Sion.‹«

19 Breme Egipta. Glej, Gospod jaha na naglem
oblaku in prišel bo v Egipt in egiptovski maliki
bodo drhteli ob njegovi prisotnosti in srce Egipta se
bo stopilo v njegovi sredi. 2 »Egipčane bom naravnal
zoper Egipčane in bojevali se bodo vsak zoper svojega
brata in vsak zoper svojega soseda, mesto zoper
mesto in kraljestvo zoper kraljestvo. 3 Egiptovski duh
bo odpovedal v njihovi sredi in uničil bom njihov nasvet
in iskali bodo k malikom in h krotilcem in k tistim, ki
imajo osebne duhove in k čarovnikom. 4 Egipčane
bom predal v roko krutega gospodarja in silovit kralj
bo vladal nad njimi, « govori Gospod, Gospod nad
bojevniki. 5 Vode iz morja se bodo posušile in reke
bodo zapuščene in posušene. 6 Reke bodo obrnili
daleč proč in obrambni jarki bodo izpraznjeni ter
posušeni. Trstje in rogoz bo ovenelo. 7 Papirno trstje
pri potokih, pri ustju potokov in vsaka posejana stvar ob
potokih bo ovenela, bo odgnana in ne bo je več. 8 Tudi
ribiči bodo žalovali in vsi tisti, ki mečejo trnek v potoke,
bodo žalovali in tisti, ki razširjajo mreže nad vodami,
bodo pešali. 9 Poleg tega bodo zbegani tisti, ki delajo s
tankim lanom in tisti, ki tkejo mreže. 10 Zlomljeni bodo
v svojih namenih vsi, ki delajo zapornice in ribnike
za ribe. 11 Zagotovo so princi Coana bedaki, nasvet
modrih faraonovih svetovalcev je postal brutalen. Kako
pravite faraonu: »Jaz sem sin modrega, sin starodavnih
kraljev?« 12 Kje so tisti? Kje so tvoji modri možje?
In naj ti sedaj povedo in naj vedo kaj je Gospod nad
bojevniki namenil nad Egiptom. 13 Princi Coana so
postali bedaki, princi Nofa so zavedeni, zapeljali so
tudi Egipt, celó tiste, ki so opora njegovih rodov. 14
Gospod je v njihovo sredo pomešal sprevrženega duha
in Egiptu so storili, da se moti v vsakem svojem delu,
kakor se pijan mož opoteka v svojem bruhanju. 15 Niti
tam ne bo nobenega dela za Egipt, ki bi ga glava ali
rep, palmova veja ali ločje lahko opravili. 16 Na tisti dan
bo Egipt podoben ženski in bo prestrašen in bal se bo
zaradi tresenja roke Gospoda nad bojevniki, ki jo trese
nad njim. 17 Judova dežela bo strahota Egiptu. Vsak,
kdor jo omenja, bo v sebi prestrašen zaradi namena
Gospoda nad bojevniki, ki ga je določil zoper njega. 18
Na tisti dan bo pet mest v egiptovski deželi govorilo
kánaanski jezik in prisegalo pri Gospodu nad bojevniki;
eno bo imenovano Mesto uničenja. 19 Na tisti dan bo
tam oltar Gospodu v sredi egiptovske dežele in steber
Gospodu pri njegovi meji. 20 Ta bo za znamenje in za
pričevanje Gospodu nad bojevniki v egiptovski deželi,
kajti klicali bodo h Gospodu zaradi zatiralcev in poslal
jim bo rešitelja in mogočnega in ta jih bo osvobodil.
21 Gospod bo znan Egiptu in Egipčani bodo na tisti
dan poznali Gospoda in opravljali klavno daritev in
darovanje. Da, prisegali bodo prisego h Gospodu in
jo izvedli. 22 Gospod bo udaril Egipt. Udaril ga bo in
ozdravil in vrnili se bodo celó h Gospodu in izprošen bo
od njih in jih bo ozdravil. 23 Na tisti dan bo tam glavna
cesta iz Egipta v Asirijo in Asirec bo prišel v Egipt in
Egipčan v Asirijo in Egipčani bodo služili z Asirci. 24
Na tisti dan bo Izrael tretji z Egiptom in Asirijo, celó
blagoslov v sredi dežele, 25 ki ga bo Gospod nad
bojevniki blagoslovil, rekoč: »Blagoslovljen bodi Egipt,
moje ljudstvo in Asirija, delo mojih rok in Izrael, moja
dediščina.«

20 V letu, ko je Tartan prišel v Ašdód (ko ga je asirski
kralj Sargon poslal) in se boril zoper Ašdód in
ga zavzel, 2 ob istem času je spregovoril Gospod
po Izaiju, Amócovemu sinu, rekoč: »Pojdi in odveži
vrečevino s svojih ledij in sezuj si čevelj s svojega
stopala.« In storil je tako, hodeč nag in bos. 3 Gospod

je rekel: »Podobno kot moj služabnik Izaija tri leta
hodi nag in bos za znamenje in čudo nad Egiptom in
nad Etiopijo, 4 tako bo asirski kralj odvedel Egipčane
ujetnike in Etiopijce ujetnike, mlade in stare, nage
in bose, celo z njihovimi nepokritimi zadnjicami, v
egiptovsko sramoto. 5 Bali se bodo in osramočeni
bodo od Etiopije, njihovega pričakovanja in od Egipta,
njihove slave. 6 Prebivalec tega otoka bo na tisti dan
rekel: ›Glej, takšno je naše pričakovanje, kamor smo
pobegnili po pomoč, da bi bili osvobojeni pred asirskim
kraljem in kako bomo pobegnili?‹«

21 Breme puščave morja. Kakor gredo skozi
vrtinčasti vetrovi na jugu, tako ta prihaja iz
puščave, iz strašne dežele. 2 Mučno videnje mi je
naznanjeno, zahrbtnež postopa zahrbtno in plenilec
pleni. Pojdi gor, oh Elám. Oblegaj, oh Medija. Vsemu
njihovemu vzdihovanju sem storil, da preneha. 3 Zato
so moja ledja napolnjena z bolečino. Polastile so se
me ostre bolečine kakor ostre bolečine ženske, ki je
v porodnih mukah. Sklonjen sem bil ob poslušanju
tega, ob gledanju tega sem bil zaprepaden. 4 Moje
srce trepeta, grozljivost me je preplašila. Noč mojega
užitka mi je obrnil v strah. 5 Pripravite mizo, stražite
v stražnem stolpu, jejte, pijte. Vstanite, vi princi in
pomazilite ščit. 6 Kajti tako mi je rekel Gospod: »Pojdi,
postavi stražarja, naj razglasi, kar vidi.« 7 Ta je zagledal
bojni voz z nekaj konjeniki, voz z osli in voz s kamelami
in marljivo prisluhnil z mnogo pozornosti 8 ter zavpil:
»Lev. ›Moj Gospod, nenehno stojim na stražnem stolpu
podnevi in na svojo stražo sem postavljen cele noči 9 in
glej, sem prihaja bojni voz z možmi, z nekaj konjeniki.‹«
Odgovoril je in rekel: »Babilon je padel, padel je in vse
rezane podobe njegovih bogov je zdrobil na tla.« 10
Oh moja mlatev in žito mojih tal. To, kar sem slišal
od Gospoda nad bojevniki, Izraelovega Boga, sem
vam naznanil. 11 Breme o Dumi. Kliče me iz Seírja:
»Stražar, kaj je glede noči? Stražar, kaj je glede noči?«
12 Stražar je rekel: »Prihaja jutro in tudi noč. Če hočete
poizvedeti, poizvejte. Vrnite se, pridite.« 13 Breme
nad Arabijo. V arabskem gozdu boste prenočevale,
oh ve, potujoče skupine Dedánovcev. 14 Prebivalci
dežele Temá so prinesli vodo tistemu, ki je bil žejen.
Tistega, ki je bežal, so prestregli s svojim kruhom. 15
Kajti pobegnili so pred meči, pred izvlečenim mečem,
pred napetim lokom in pred bolečino vojne. 16 Kajti
tako mi je rekel Gospod: »Znotraj leta, glede na
najemnikova leta in vsa slava Kedárja bo padla. 17
Preostanek izmed števila lokostrelcev, močni možje
izmed kedárskih otrok, bodo zmanjšani, « kajti Gospod,
Izraelov Bog, je to govoril.

22 Breme doline videnj. Kaj te sedaj pesti, da si
v celoti odšel gor k hišnim streham? 2 Ti, ki
si poln razgrajanja, hrupno mesto, radostno mesto.
Tvoji umorjeni možje niso umorjeni z mečem niti niso
umrli v bitki. 3 Vsi tvoji vladarji so skupaj pobegnili.
Zvezani so z lokostrelci. Vsi, ki so najdeni v tebi, so
zvezani skupaj, ki so pobegnili od daleč. 4 Zatorej sem
rekel: »Poglejte proč od mene, grenko bom jokal, ne
trudite se, da bi me potolažili zaradi plenjenja hčere
mojega ljudstva. 5 Kajti to je dan stiske, mendranja in
zmedenosti od Gospoda Boga nad bojevniki v dolini
videnja, podiranja zidov in vpitja h goram. 6 Elám je
nosil tul z bojnimi vozovi mož in konjeniki in Kir je odkril
ščit. 7 In zgodilo se bo, da bodo tvoje izbrane doline
polne vozov in konjeniki se bodo postrojili pri velikih
vratih. 8 Odkril je Judovo pokrivalo in na tisti dan si
pogledal k bojni opremi gozdne hiše. 9 Videli ste tudi
vrzeli Davidovega mesta, da jih je mnogo in zbrali
ste skupaj vode spodnjega ribnika. 10 Prešteli ste
jeruzalemske hiše in porušili hiše, da utrdite obzidje.
11 Naredili ste tudi jarek med dvema zidovoma za vodo
iz starega ribnika, toda niste pogledali k njegovemu
izdelovalcu niti niste imeli spoštovanja do tistega, ki ga
je dolgo nazaj oblikoval. 12 Na tisti dan je Gospod Bog
nad bojevniki klical k jokanju, žalovanju, k plešavosti in
k opasovanju z vrečevino 13 in glej, radost in veselje,
klanje volov in ubijanje ovc, žrtje mesa in pitja vina.
Jejmo in pijmo, kajti jutri bomo umrli. 14 To je bilo
razodeto v moja ušesa po Gospodu nad bojevniki:
»Zagotovo ta krivičnost ne bo očiščena od vas, dokler
ne umrete, « govori Gospod Bog nad bojevniki. 15
Tako govori Gospod Bog nad bojevniki: »Pojdi, stopi
k temu zakladniku, celó k Šebnáju, ki je nad hišo in
reci: 16 ›Kaj imaš tukaj? In koga imaš tukaj, da si si
tukaj izklesal mavzolej kakor kdor si kleše mavzolej na
višavi in ki zase vrezuje prebivališče v skali? 17 Glej,
Gospod te bo odvedel proč z mogočnim ujetništvom
in zagotovo te bo pokril. 18 Zagotovo se bo nasilno
obrnil in te zalučal kakor žogo v veliko deželo. Tam
boš umrl in tam bodo vozovi tvoje slave sramota
hiši tvojega gospoda. 19 »Odgnal te bom iz tvojega
položaja in iz tvojega mesta te bo zvrnil. 20 Na tisti
dan se bo zgodilo, da bom poklical svojega služabnika
Eljakíma, Hilkijájevega sina. 21 Oblekel ga bom s
tvojim svečanim oblačilom, ga ojačal s tvojim pasom in
tvojo vlado bom izročil v njegovo roko in on bo oče
jeruzalemskim prebivalcem in Judovi hiši. 22 Ključ
Davidove hiše bom položil na njegovo ramo; tako bo
odprl in nihče ne bo zaprl; in zaprl bo in nihče ne bo
odprl. 23 Pritrdil ga bom kakor žebelj na zanesljivo
mesto in on bo za veličasten prestol hiši svojega očeta.
24 Nanj bodo obesili vso slavo hiše njegovega očeta,

potomstvo in pregnance, vse posode majhne količine,
od čašastih posod, celo do vseh posod iz usnja. 25 Na
ta dan, « govori Gospod nad bojevniki, »bo žebelj, ki je
bil pritrjen na zanesljivem kraju, odstranjen, posekan in
pade; in breme, ki je bilo na njem, bo odsekano, « kajti
Gospod je to govoril.

23 Breme [naselbine] Tir. Tulite, ve ladje iz Taršíša,
kajti ta je opustošena, tako da tam ni nobene hiše
niti vhoda vanjo; od dežele Kitéjcev jim je razodeto. 2
Bodite mirni, vi prebivalci otoka, vi, ki so jih sidónski
trgovci, ki prečkajo morje, na novo napolnili. 3 Ob velikih
vodah je seme Šihórja, žetev reke, njeno poplačilo in
ona je dobiček narodom. 4 Bodi osramočen, oh Sidón,
kajti morje je spregovorilo, celó moč morja, rekoč:
»Ne mučim se, niti ne rojevam otrok, niti ne negujem
mladeničev, niti ne vzgajam devic. 5 Kakor ob poročilu
glede Egipta, tako bodo boleče zaskrbljeni ob poročilu
iz [naselbine] Tir. 6 Prepeljite se v Taršíš; tulite, vi
prebivalci otoka. 7 Ali je to vaše radostno mesto,
katerega starodavnost je od starodavnih dni? Njegova
lastna stopala ga bodo odnesla daleč, da začasno
biva. 8 Kdo je sprejel ta nasvet zoper [naselbino]
Tir, obkrožujoče mesto, čigar trgovci so princi, čigar
preprodajalci so častitljivi [ljudje] zemlje? 9 Gospod
nad bojevniki je to namenil, da omadežuje ponos vse
slave in da privede v zaničevanje vse častitljive [ljudi]
zemlje. 10 Prečkaj skozi svojo deželo kakor reka, oh
taršíška hči. Tam ni več nobene moči. 11 Svojo roko je
iztegnil nad morje, stresel je kraljestva. Gospod je izdal
zapoved zoper trgovsko mesto, da uniči njegova močna
oporišča. 12 Rekel je: »Ne boš se več razveseljevala,
oh ti zatirana devica, hči sidónska. Vstani, prečkaj h
Kitéjcem; tudi tam ne boš imela počitka. 13 Glej, dežela
Kaldejcev; tega ljudstva ni bilo, dokler ga ni Asirec
osnoval za tiste, ki prebivajo v divjini. Postavili so
njegove stolpe, vzdignili so njegove palače; in privedel
ga je do ruševin. 14 Tulite ve ladje iz Taršíša, kajti vaša
moč je opustošena. 15 Na tisti dan se bo zgodilo, da
bo [naselbina] Tir pozabljena sedemdeset let, glede na
dneve enega kralja. Po koncu sedemdesetih let bo
[naselbina] Tir pela kakor pocestnica. 16 Vzemi harfo,
pojdi okoli mesta, ti pocestnica, ki si bila pozabljena;
naredi prijetno melodijo, poj mnoge pesmi, da se te
bodo lahko spomnili. 17 Po koncu sedemdesetih let se
bo zgodilo, da bo Gospod obiskal [naselbino] Tir in se
obrnil k njenemu plačilu in zagrešila bo prešuštvovanje,
z vsemi kraljestvi sveta, na obličju zemlje. 18 Njeno
trgovsko blago in njena nagrada bosta sveta Gospodu.
To ne bo več shranjeno niti kopičeno, kajti njen trgovski
dobiček bo za tiste, ki prebivajo pred Gospodom, da
bodo zadostno jedli in za trpežno oblačilo.

24 Glej, Gospod prazni zemljo in jo pustoši in jo
prevrača in razpršuje njene prebivalce. 2 Zgodilo
se bo, kakor z ljudstvom, tako z duhovnikom; kakor s
služabnikom, tako z njegovim gospodarjem; kakor s
služabnico, tako z njeno gospodarico; kakor s kupcem,
tako s prodajalcem; kakor s tistim, ki posoja, tako
z izposojevalcem; kakor z jemalcem obresti, tako s
tistim, ki mu daje obresti. 3 Dežela bo popolnoma
izpraznjena in popolnoma oplenjena, kajti Gospod
je spregovoril to besedo. 4 Zemlja žaluje in bledi,
zemeljski [krog] peša in bledi, ošabno ljudstvo zemlje
peša. 5 Tudi zemlja je omadeževana pod njenimi
prebivalci, ker so prekršili postave, spremenili odredbo,
prelomili večno zavezo. 6 Zato je prekletstvo požrlo
zemljo in tisti, ki prebivajo na njej, so zapuščeni. Zato
so prebivalci zemlje požgani in ostalo je le malo mož. 7
Novo vino žaluje, trta peša, vsi veselo–srčni vzdihujejo.
8 Veselje bobničev pojenjuje, hrup tistih, ki se veselijo,
se končuje, radost harfe pojenjuje. 9 Vina ne bodo pili
s pesmijo; močna pijača bo grenka tistim, ki jo pijejo.
10 Mesto zmešnjave je zlomljeno. Vsaka hiša je zaprta,
da noben človek ne more vstopiti. 11 Tam je na ulicah
jokanje zaradi vina; vsa radost je otemnela, veselje
dežele je odšlo. 12 V mestu je ostalo opustošenje in
velika vrata so udarjena z uničenjem. 13 Ko bo tako v
sredi dežele med ljudstvom, bo tam kakor otresanje
oljke in kakor paberkovanje grozdov, ko je trgatev
končana. 14 Povzdignili bodo svoj glas, peli bodo
zaradi Gospodovega veličanstva, glasno bodo klicali od
morja. 15 Zatorej proslavljajte Gospoda v ognjih, celó
ime Gospoda, Izraelovega Boga, na morskih otokih. 16
Od skrajnih delov zemlje smo slišali pesmi, celó slavo
k pravičnemu. Toda rekel sem: »Moja pustost, moja
pustost, gorje meni! Zahrbteži so postopali zahrbtno;
da, zahrbteži so postopali zelo zahrbtno.« 17 Strah,
jama in zanka so nad teboj, oh prebivalec zemlje. 18
Zgodilo se bo, da kdor pobegne pred hrupom strahu,
bo padel v jamo; in kdor prihaja gor iz srede jame, bo
ujet v zanko, kajti okna od zgoraj so odprta in temelji
zemlje se tresejo. 19 Zemlja je popolnoma razrušena,
zemlja je čisto raztopljena, zemlja je silno premaknjena.
20 Zemlja se bo opotekala sem ter tja kakor pijanec in
odstranjena bo kakor koča in njen prestopek bo težak
nad njo in ta bo padla in ne bo ponovno vstala. 21 Na
tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod kaznoval vojsko
vzvišenih, ki so na višavi in zemeljske kralje na zemlji.
22 Zbrani bodo skupaj, kakor so jetniki zbrani v jami in
zaprti bodo v ječi in po mnogih dneh bodo obiskani. 23
Potem bo luna zbegana in sonce osramočeno, ko bo
Gospod nad bojevniki veličastno kraljeval na gori Sion
in v Jeruzalemu in pred njegovimi starci.

25 Oh Gospod, ti si moj Bog; poviševal te bom,
hvalil bom tvoje ime, kajti storil si čudovite stvari;
tvoji nasveti od davnine so zvestoba in resnica. **2**
Kajti iz mesta si naredil kup; iz obrambnega mesta
razvalino, da palača tujcev ni več mesto; ta ne bo nikoli
zgrajena. **3** Zato te bo močno ljudstvo proslavljalo in
mesto strašnih narodov se te bo balo. **4** Kajti bil si
moč revnim, moč pomoči potrebnim v njihovi tegobi,
zatočišče pred viharjem, senca pred vročino, ko je
udar strahoviteže v kakor vihar proti zidu. **5** Hrup
tujcev boš ponižal kakor vročino na suhem kraju,
celó vročino s senco oblaka; mladika strahoviteže v
bo ponižana. **6** Na tej gori bo Gospod nad bojevniki
vsem ljudstvom pripravil praznovanje mastnih stvari,
praznovanje vin na drožeh, mastnih stvari, polnih
mozga, dobro prečiščenih, dolgo hranjenih vin. **7** Na
tej gori bo uničil obličje zagrinjala, vrženega nad vsa
ljudstva in zagrinjalo, ki je razprostrto nad vsemi narodi.
8 V zmagi bo pogoltnil smrt. Gospod Bog bo obrisal
solze iz vseh obrazov in sramoto svojega ljudstva bo
vzel proč iz vse zemlje, kajti Gospod je to govoril. **9**
Na ta dan bo rečeno: »Glejte! To je naš Bog; čakali
smo nanj in on nas bo rešil. To je Gospod; čakali smo
nanj, veseli bomo in se razveseljevali v njegovi rešitvi
duše.« **10** Kajti na tej gori bo počivala Gospodova
roka in Moáb bo pomendran pod njim, celo kakor je
slama pomendrana za gnojišče. **11** Svoje roke bo
razširil v njihovi sredi, kakor kdor plava razširja svoje
roke za plavanje. Njihov ponos bo ponižal skupaj s
pleni njihovih rok. **12** Trdnjavo visoke utrdbe tvojega
obzidja bo ponižal, nizko položil in privedel k tlom, celó
k prahu.

26 Na tisti dan bo ta pesem prepevana v Judovi
deželi: »Imamo močno mesto; rešitev duše bo
Bog določil za zidove in branike. **2** Odprite velika vrata,
da bo pravičen narod, ki varuje resnico, lahko vstopil. **3**
Ohranil ga boš v popolnem miru, čigar um se zadržuje
na tebi, ker on zaupa vate. **4** Zaupajte v Gospoda
na veke, kajti v Gospodu Jahveju je večna moč. **5**
Kajti on poniža tiste, ki prebivajo na višavi; vzvišeno
mesto, polaga ga nizko, polaga ga nizko, celó k tlom;
prinaša ga celo k prahu. **6** Stopalo ga bo pomendralo,
celó stopalo revnega in koraki pomoči potrebnih.« **7**
Pot pravičnih je poštenost. Ti, najpokončnejši, tehtaš
stezo pravičnih. **8** Da, na poti tvojih sodb, oh Gospod,
smo čakali nate; hrepenenje naše duše je k tvojemu
imenu in k spominu nate. **9** S svojo dušo sem te želel
ponoči; da, s svojim duhom znotraj sebe te bom iskal
zgodaj, kajti ko so tvoje sodbe na zemlji, se bodo
prebivalci zemeljskega [kroga] učili pravičnosti. **10** Naj
bo naklonjenost pokazana zlobnemu, vendar se ne
bo naučil pravičnosti. V deželi poštenosti bo ravnal
nepravično in ne bo gledal Gospodovega veličanstva.
11 Gospod, kadar je tvoja roka dvignjena, ne bodo
videli. Toda videli bodo in bodo osramočeni zaradi
svoje zavisti nad ljudstvom; da, požrl jih bo ogenj tvojih
sovražnikov. **12** Gospod, ti nam hočeš določiti mir, kajti
naredil si tudi vsa naša dela v nas. **13** Oh Gospod, naš
Bog, drugi gospodarji poleg tebe so imeli gospostvo
nad nami, toda samo po tebi bomo naredili omembo
tvojega imena. **14** Mrtvi so, ne bodo živeli; preminuli
so, ne bodo vstali. Zato si jih obiskal, uničil in storil,
da ves spomin nanje izgine. **15** Povečal si narod, oh
Gospod, ti si povečal narod. Proslavljen si. Odstranil
si ga daleč, k vsem koncem zemlje. **16** Gospod, v
stiski so te obiskali, izlili so molitev, ko je bilo nad njimi
tvoje karanje. **17** Kakor je nosečnica, ko se približuje
čas njenega poroda, v bolečini in vpije v svojih ostrih
bolečinah, tako smo bili mi v tvojem pogledu, oh
Gospod. **18** Bili smo z otrokom, bili smo v bolečini,
tako smo, kakor bi rodili veter; na zemlji nismo dosegli
nobene osvoboditve; niti prebivalci zemeljskega [kroga]
niso padli. **19** Tvoji mrtvi možje bodo živeli, skupaj z
mojim truplom bodo vstali. Zbudite se in pojte, vi, ki
prebivate v prahu, kajti tvoja rosa je kakor rosa zelišč
in zemlja bo izvrgla mrtve. **20** Pridite, moje ljudstvo,
vstopite v svoje sobe in zaprite svoja vrata naokoli
sebe. Skrijte se, kakor bi bilo za kratek trenutek, dokler
ne bo ogorčenje minilo. **21** Kajti, glejte, Gospod prihaja
iz svojega kraja, da kaznuje prebivalce zemlje zaradi
njihove krivičnosti. Tudi zemlja bo razkrila svojo kri in
ne bo več pokrivala svojih umorjenih.

27 Na tisti dan bo Gospod s svojim bridkim, velikim in
močnim mečem kaznoval leviatána in ostro kačo,
celó leviatána, to sprijeno kačo in pokončal bo zmaja,
ki je v morju. **2** Na tisti dan ji pojte: »Vinograd rdečega
vina.« **3** Jaz, Gospod, ga varujem; vsak trenutek ga
bom zalival. Da ga ne bi kdorkoli poškodoval, ga bom
varoval noč in dan. **4** Razjarjenosti ni v meni. Kdo
bi zoper mene v bitki postavil osat in trnje? Šel bi
skoznje, skupaj bi jih požgal. **5** Ali pa naj se oprime
moje moči, da lahko sklene mir z menoj in sklenil
bo mir z menoj. **6** Tistim, ki pridejo iz Jakoba, bo
povzročil, da se ukoreninijo. Izrael bo cvetel, brstel
in obličje zemeljskega [kroga] bo napolnil s sadom.
7 Mar ga je udaril, kakor je on udaril tiste, ki so ga
udarili? Mar je umorjen glede na pokol tistih, ki so
umorjeni po njem? **8** Po meri, ko ta poganja naprej,
boš razpravljal z njim. On ustavlja njegov oster veter na
dan vzhodnika. **9** Torej s tem bo Jakobova krivičnost
očiščena in to je ves sad, da odvzame njegov greh, ko
vse oltarne kamne naredi kakor apnenčaste kamne,
ki so raztreščeni narazen; ašere in podobe ne bodo
obstale. **10** Vendar bo obrambno mesto opustelo in

prebivališče zapuščeno in opuščeno kakor divjina. Tam
se bo paslo tele in tam se bo uleglo in použilo njegove
mladike. 11 Ko njegove veje ovenijo, bodo odlomljene.
Prišle bodo ženske in jih zažgale. Kajti to je ljudstvo
brez razumevanja, zato tisti, ki jih je naredil, ne bo imel
usmiljenja do njih in kdor jih je oblikoval, jim ne bo
izkazal nobene naklonjenosti. 12 Na tisti dan se bo
zgodilo, da bo Gospod otepal od rečnega kanala do
egiptovskega vodotoka in zbrani boste drug za drugim,
oh vi, Izraelovi otroci. 13 Na tisti dan se bo zgodilo, da
bo zatrobljeno na velik šofar in prišli bodo, ki so bili
pripravljeni, da se pogubijo v asirski deželi in [ki so
bili] pregnanci v egiptovski deželi in oboževali bodo
Gospoda na sveti gori pri Jeruzalemu.

28 Gorje kroni ponosa, efrájimskim pijancem, katerih
veličastna lepota je odcvetena roža, ki je na
čelu obilnih dolin tistih, ki so premagani z vinom. 2
Glej, Gospod ima mogočnega in močnega, ki bo kakor
neurje s točo in uničujoč vihar, kakor poplava mogočnih
vodá, ki preplavljajo, z roko vrgel dol k zemlji. 3
Krona ponosa, efrájimski pijanci, bodo pomendrani pod
stopali. 4 Veličastna lepota, ki je na čelu obilne doline,
bo veneča roža in kakor zgodnji sad pred poletjem; ko
ga tisti, ki pogleda nanj, vidi, ga pojé, medtem ko je še
v njegovi roki. 5 Na tisti dan bo Gospod nad bojevniki
za krono slave in za diadem lepote preostanku svojega
ljudstva 6 in za duha sodbe tistemu, ki sedi na sodbi in
za moč tistim, ki bitko odvračajo k velikim vratom. 7
Vendar so tudi oni zašli zaradi vina in zaradi močne
pijače so omahnili iz poti; duhovnik in prerok sta
zašla zaradi močne pijače, pogoltnjena sta od vina,
zaradi močne pijače sta omahnila iz poti; motita se
v videnju, spotikata se v sodbi. 8 Kajti vse mize
so polne izbljuvkov in umazanosti, tako da tam ni
čistega prostora. 9 Koga bo učil spoznanja? In koga
bo pripravil, da razume nauk? Tiste, ki so odstavljeni
od mleka in odtegnjeni od prsi. 10 Kajti predpis mora
biti na predpis, predpis na predpis; ukaz na ukaz, ukaz
na ukaz; malo tukaj in malo tam, 11 kajti z jecljajočimi
ustnicami in drugim jezikom bo govoril temu ljudstvu.
12 Katerim je rekel: »To je počitek, s katerim lahko
izmučenemu storite, da počiva in to je osvežitev.«
Vendar niso hoteli poslušati. 13 Toda Gospodova
beseda jim je bila predpis na predpis, predpis na
predpis; ukaz na ukaz, ukaz na ukaz; malo tukaj in
malo tam; da lahko gredo, padejo vznak, se zlomijo,
se ulovijo in ujamejo. 14 Zato poslušajte Gospodovo
besedo, vi posmehljivci, ki vladate temu ljudstvu, ki je
v Jeruzalemu. 15 Ker ste rekli: »Sklenili smo zavezo s
smrtjo in s peklom smo v dogovoru. Ko bo šel skozi
poplavljajoč bič, ta ne bo prišel k nam, kajti laži smo
naredili za svoje zatočišče in pod neresnico smo se
skrili.« **(Sheol h7585)** 16 Zato tako govori Gospod Bog:
»Glej, na Sionu polagam za temelj kamen, preizkušen
kamen, dragocen vogalni kamen, postavljen temelj.
Kdor veruje, ne bo vznemirjeno hitel. 17 Tudi sodbo
bom položil k merilu in pravičnost h grezilu in toča
bo pomedla zatočišče laži in vode bodo preplavile
skrivališče. 18 Vaša zaveza s smrtjo bo razveljavljena
in vaš dogovor s peklom ne bo obstal; ko bo skozi
šel preplavljajoč bič, potem boste z njim pomendrani.
(Sheol h7585) 19 Od časa, ko gre ta naprej, vas bo
zgrabil, kajti jutro za jutrom bo ta prehajal, podnevi in
ponoči. To bo samo draženje, da razume poročilo. 20
Kajti postelja je krajša, kakor se človek lahko iztegne
na njej in pokrivalo ožje, kakor se lahko zavije vanj.
21 Kajti Gospod se bo dvignil kakor na gori Peracím,
ogorčen bo kakor v dolini Gibeón, da lahko opravi
svoje delo, svoje čudno delo in privede, da se njegovo
dejanje zgodi, njegovo čudno dejanje. 22 Zdaj torej
ne bodite zasmehovalci, da ne bi vaše vezi postale
močne, kajti od Gospoda Boga nad bojevniki sem
slišal uničenje, celo določeno nad celotno zemljo. 23
Pazljivo prisluhnite in poslušajte moj glas, prisluhnite
in poslušajte moj govor. 24 Mar orač orje ves dan,
da bi sejal? Ali odpira in brana svojo zemljo? 25
Ko je njeno površino izravnal, mar ne meče naokoli
pire, raztrosi kumino in meče noter glavno pšenico in
določen ječmen in piriko na njihov prostor? 26 Kajti
njegov Bog ga navaja k preudarnosti in ga uči. 27
Kajti pira ni mlatena z mlatilno pripravo niti kolo voza
obračano nad kumino, temveč je pira otepana s palico
in kumina s šibo. 28 Krušno žito je zmleto, ker ga nikoli
ne bo mlatil niti lomil s kolesom svojega voza niti ga
poškodoval s konjeniki. 29 Tudi to prihaja od Gospoda
nad bojevniki, ki je čudovit v nasvetu in odličen v delu.

29 Gorje Ariélu, Ariélu, mestu, kjer je prebival David!
Dodajte letu leto; naj ubijejo žrtve. 2 Vendar bom
Ariél spravil v tegobo in tam bo potrtost in bridkost in
ta mi bo kakor Ariél. 3 Utaboril se bom naokoli zoper
tebe in zoper tebe bom položil obleganje z nasipom
in zoper tebe bom dvignil utrdbe. 4 Ponižan boš in
govoril boš iz zemlje in tvoj govor iz prahu bo znižan in
tvoj glas bo kakor od nekoga, ki ima osebnega duha iz
zemlje in tvoj govor bo šepetal iz prahu. 5 Poleg tega
bo množica tvojih tujcev podobna drobnemu prahu
in množica strahoviteže bo kakor pleve, ki mineva.
Da, to bo v trenutku, nenadoma. 6 Od Gospoda nad
bojevniki boš obiskan z gromom in s potresom in z
velikim hrupom, z viharjem, neurjem in plamenom
požirajočega ognja. 7 Množica vseh narodov, ki se
bori zoper Ariél, celo vsi, ki se borijo proti njemu in
njegovemu oporišču in ki ga stiskajo, bodo kakor sanje
nočnega videnja. 8 To bo torej kakor kadar lačen človek

sanja in glej, on jé; toda zbuja se, njegova duša pa je
prazna. Ali kakor kadar žejen človek sanja in glej pije;
toda zbudi se in glej, je oslabel, njegova duša pa ima
apetit. Takšna bo množica vseh narodov, ki se borijo
zoper goro Sion. 9 Ustavite se in se čudite, strmite in
glejte. Pijani so, toda ne zaradi vina; omahujejo, toda
ne zaradi močne pijače. 10 Kajti Gospod je na vas izlil
duha globokega spanja in zaprl vaše oči. Preroke in
vaše vladarje, vidce je pokril. 11 Videnje vsega vam
je postalo kakor besede knjige, ki je zapečatena, ki
jo ljudje izročijo nekomu, ki je učen, rekoč: ›Beri to,
prosim te.‹ Ta pa pravi: ›Ne morem, kajti zapečatena
je.‹ 12 In knjiga je izročena tistemu, ki ni učen, rekoč:
›Beri to, prosim te.‹ In ta pravi: ›Nisem učen.‹ 13 Zato
je Gospod rekel: »Ker se mi to ljudstvo približuje s
svojimi usti in me časti s svojimi ustnicami, toda svoje
srce so odstranili daleč proč od mene in je njihov
strah proti meni naučen s človeškimi predpisi, 14 zato,
glej, nadaljeval bom, da storim čudovito delo med tem
ljudstvom, celó čudovito delo in čudo, kajti modrost
njihovih modrih mož bo izginila in razumevanje njihovih
preudarnih mož bo skrito. 15 Gorje tistim, ki globoko
iščejo, da skrijejo svoj naklep pred Gospodom in so
njihova dela v temi in govorijo: »Kdo nas vidi? In kdo
nas pozna?« 16 Zagotovo bo vaše sprevračanje stvari
na glavo veljalo kakor lončarjevo ilo. Mar bo delo reklo
o tistem, ki ga je naredil: »Ta me ni naredil?« Mar bo
oblikovana stvar rekla o tistem, ki jo je oblikoval: »Ta
nima razumevanja?« 17 Mar ni le še malo in Libanon
bo spremenjen v rodovitno polje in rodovitno polje bo
veljalo kakor gozd? 18 Na ta dan bodo gluhi slišali
besede iz knjige in oči slepega bodo videle iz nejasnosti
in iz teme. 19 Tudi krotki bodo povečali svojo radost v
Gospodu in revni med možmi se bodo razveseljevali v
Svetem Izraelovem. 20 Kajti strahovitež je priveden v
nič in posmehljivec je použit in vsi tisti, ki so pozorni
na krivičnost, so iztrebljeni; 21 ki človeka delajo za
prestopnika zaradi besede in polagajo zanko za tistega,
ki graja pri velikih vratih in pravičnega odvračajo zaradi
ničnosti. 22 Zato tako govori Gospod, ki je odkupil
Abrahama, glede Jakobove hiše: »Jakob sedaj ne bo
osramočen niti njegov obraz sedaj ne bo obledel. 23
Temveč ko vidi svoje otroke, delo mojih rok v svoji
sredi, bodo posvetili moje ime in posvetili Svetega
Jakobovega in se bodo bali Izraelovega Boga. 24 Tudi
tisti, ki so se motili v duhu, bodo prišli k razumevanju
in tisti, ki so godrnjali, se bodo naučili nauka.

30 »Gorje upornim otrokom, « govori Gospod,
»ki jemljejo nasvet, toda ne od mene in ki se
pokrivajo s pokrivalom, toda ne od mojega duha, da
lahko grehu dodajo greh, 2 ki hodijo, da bi šli dol v
Egipt, pa niso vprašali pri mojih ustih, da se ojačajo v
faraonovi moči in da zaupajo v egiptovsko senco! 3
Zato bo faraonova moč vaša sramota in zaupanje v
egiptovsko senco vaša zmeda. 4 Kajti njegovi princi
so bili pri Coanu in njegovi predstavniki so prišli do
Hanésa. 5 Vsi so bili osramočeni od ljudstva, ki jim ni
moglo koristiti niti jim biti v pomoč niti dobiček, temveč
sramota in tudi graja. 6 Breme živali juga. V deželo
stiske in tesnobe, od koder je prišel mlad in star lev,
gad in strupena leteča kača, bodo svoja bogastva
odnesli na ramenih mladih oslov in svoje zaklade na
kameljih grbah k ljudstvu, ki jim ne bo koristilo. 7 Kajti
Egipčani bodo pomagali v prazno in zaman, zato sem
glede tega klical: ›Njihova moč mora prenehati.‹ 8 Torej
pojdite, zapišite to pred njimi na tablo in zabeležite v
knjigo, da bo lahko za čas, ki pride na veke vekov, 9
da je to uporno ljudstvo, lažnivi otroci, otroci, ki nočejo
poslušati Gospodove postave, 10 ki vidcem pravijo:
›Ne vidite‹ in prerokom: ›Ne prerokujte nam pravilnih
stvari, govorite nam laskave stvari, prerokujte prevare.
11 Spravite se iz poti, odvrnite se iz steze, Svetemu
Izraelovemu naredite, da odide izpred nas.‹« 12 Zatorej
tako govori Sveti Izraelov: »Ker prezirate to besedo in
zaupate v zatiranje in perverznost in ostajate na njej,
13 zato vam bo ta krivičnost kakor vrzel, pripravljena,
da pade, naraščajoča iz visokega obzidja, katerega
zlom pride nenadoma, v trenutku. 14 Zlomil ga bo
kakor lomljenje lončarjeve posode, ki je zdrobljena na
koščke. Ne bo prizanesel, tako da tam, v lomljenju le-
tega, ne bo najti črepinje, da bi vzel ogenj iz ognjišča
ali da bi s tem zajel vodo iz vrča. 15 Kajti tako govori
Gospod Bog, Sveti Izraelov: »›V vračanju in počivanju
boste rešeni; v spokojnosti in zaupanju bo vaša moč, ‹
pa niste hoteli. 16 Temveč ste rekli: ›Ne, kajti bežali
bomo na konjih; ‹ zatorej boste bežali. ›Jahali bomo na
naglih; ‹ zato bodo tisti, ki vas preganjajo, nagli. 17
Tisoč jih bo bežalo ob graji enega; ob graji petih boste
bežali, dokler ne boste ostali kakor drog na vrhu gore
in kakor zastava na hribu.« 18 Zato bo Gospod čakal,
da vam bo lahko milostljiv in zato bo povzdignjen, da
bo lahko imel usmiljenje do vas, kajti Gospod je Bog
sodbe. Blagoslovljeni so vsi tisti, ki čakajo nanj. 19
Kajti ljudstvo bo prebivalo na Sionu, pri Jeruzalemu.
Ne boš več jokal. Zelo ti bo milostljiv ob glasu tvojega
klica; ko ga bo zaslišal, ti bo odgovoril. 20 Čeprav
ti Gospod daje kruh nadloge in vodo stiske, vendar
tvoji učitelji ne bodo več odstranjeni v kot, temveč
bodo tvoje oči videle tvoje učitelje 21 in tvoja ušesa
bodo slišala za teboj besedo, rekoč: »To je pot, po
njej hodite, « ko se obrnete k desnici in ko se obrnete
k levici. 22 Omadeževali boste tudi pokrivalo svojih
rezanih podob iz srebra in ornament svojih ulitih podob
iz zlata. Vrgel jih boš proč kakor menstrualno krpo;

temu boš rekel: »Pojdi ven.« 23 Potem bo dal dež
tvojemu semenu, da boš z njim posejal tla in kruh od
donosa zemlje in to bo debelo in obilno. Na ta dan se
bo tvoja živina pasla na velikih pašnikih. 24 Prav tako
bodo voli in mladi osli, ki obdelujejo zemljišče, jedli
čisto krmo, ki je bila prevejana z lopato in z vejálnikom.
25 Tam bodo na vsaki visoki gori in na vsakem visokem
hribu reke in potoki vodá, na dan velikega pokola, ko
bodo padli stolpi. 26 Poleg tega bo svetloba lune kakor
svetloba sonca in svetloba sonca bo sedemkratna,
kakor svetloba sedmih dni, na dan, ko Gospod obveže
vrzel svojega ljudstva in ozdravi udarec njihove rane.
27 Glej, ime Gospoda prihaja od daleč, goreč z njegovo
jezo in njegovo breme je težko. Njegove ustnice so
polne ogorčenja in njegov jezik kakor požirajoč ogenj.
28 Njegov dih bo kakor preplavljajoč vodotok segel do
sredine vratu, da narode preseje s sitom ničnosti in
tam bo brzda v čeljustih ljudstva, ki jim bo povzročala,
da se opotekajo. 29 Imeli boste pesem, kakor v noči,
ko se praznuje sveta slovesnost; in veselje srca, kakor
ko gre nekdo s piščaljo, da pride na Gospodovo goro,
k Mogočnemu Izraelovemu. 30 Gospod bo svojemu
veličastnemu glasu povzročil, da bo slišan in pokazal
bo spuščanje svojega lakta, z ogorčenjem svoje jeze
in s plamenom požirajočega ognja, z razprševanjem,
neurjem in zrni toče. 31 Kajti preko Gospodovega glasu
bo Asirec, ki je udaril s palico, potolčen. 32 Na vsakem
kraju, kjer bo prešla osnovana palica, ki jo bo Gospod
položil nanj, bo to z bobniči in harfami, in v bitkah
vihtenja se bo boril z njo. 33 Kajti Tofet je odrejen
od davnine; da, za kralja je pripravljen; naredil ga je
globokega in velikega. Njegova grmada je ogenj in
veliko lesa. Gospodov dih ga vname kakor tok žvepla.

31 Gorje tistim, ki gredo dol v Egipt po pomoč in
se zanašajo na konje in zaupajo v bojne vozove,
zato ker so številni in na konjenike, ker so zelo močni,
toda ne gledajo k Svetemu Izraelovemu niti ne iščejo
Gospoda! 2 Vendar je on tudi moder in privedel bo
zlo in svojih besed ne bo poklical nazaj, temveč se
bo vzdignil zoper hišo hudodelcev in zoper pomoč
tistih, ki počno krivičnost. 3 Torej Egipčani so ljudje
in ne Bog in njihovi konji meso in ne duh. Ko bo
Gospod iztegnil svojo roko, bosta padla oba, tako
tisti, ki pomaga in komur je pomagano, padla bosta in
vsem skupaj bo spodletelo. 4 Kajti tako mi je govoril
Gospod: »Podobno kakor lev in mlad lev rjoveta na
svoj plen, ko je zoper njega sklicana množica pastirjev,
se on ne bo bal njihovega glasu niti se Gospod nad
bojevniki ne bo ponižal zaradi njihovega hrupa. Tako
bo Gospod nad bojevniki prišel dol, da se bori za goro
Sion in za njen hrib. 5 Kakor leteče ptice, tako bo
Gospod nad bojevniki branil [prestolnico] Jeruzalem; z
obrambo jo bo tudi osvobodil in s prehajanjem čeznjo
jo bo ohranil. 6 Obrnite se k njemu, od katerega so se
Izraelovi otroci globoko spuntali. 7 Kajti na ta dan bo
vsak človek zavrgel svoje malike iz srebra in svoje
malike iz zlata, ki so vam jih v greh naredile vaše
lastne roke. 8 Takrat bo Asirec padel pod mečem,
ne od mogočnega človeka; in meč, ne od zlobnega
človeka, ga bo požiral. Toda pobegnil bo pred mečem
in njegovi mladeniči bodo poraženi. 9 Zaradi strahu bo
prešel k svojemu oporišču in njegovi princi se bodo
bali zastave, « govori Gospod, čigar ogenj je na Sionu
in njegova talilna peč v Jeruzalemu.

32 Glej, kralj bo kraljeval v pravičnosti in princi bodo
vladali na sodbi. 2 Človek bo kakor skrivališče
pred vetrom in zatočišče pred neurjem, kakor reke vodá
na suhem kraju, kakor senca velike skale na izmučeni
zemlji. 3 Oči tistih, ki vidijo, ne bodo zatemnjene in
ušesa tistih, ki slišijo, bodo prisluhnila. 4 Tudi srce
prenagljenega bo razumelo spoznanje in jezik jecljavih
bo pripravljen razločno govoriti. 5 Podla oseba se ne
bo več imenovala velikodušna niti [za] skopuha ne
bo rečeno, da je radodaren. 6 Kajti podla oseba bo
govorila podlost in srce le-te hoče početi krivičnost,
da izvaja hinavščino in da izreka napačno zoper
Gospoda, da izprazni dušo lačnega in pijači žejnega
povzroči, da odpove. 7 Tudi orodja skopušnega so
zla. On snuje zlobne naklepe, da ubogega uniči z
lažnivimi besedami, celo ko pomoči potreben pravilno
govori. 8 Toda velikodušen snuje velikodušne stvari
in z velikodušnimi stvarmi bo obstal. 9 Vstanite, ve
ženske, ki ste ošabne, prisluhnite mojemu glasu. Ve
brezskrbne hčere, pazljivo prisluhnite mojemu govoru.
10 Mnogo dni in let boste zaskrbljene, ve brezskrbne
ženske, kajti trgatev se bo izjalovila, obiranje ne bo
prišlo. 11 Trepetajte, ve ženske, ki ste ošabne; bodite
zaskrbljene, ve brezskrbne. Slecite se in se razgalite in
opašite si vrečevino na svoja ledja. 12 Žalovale bodo
zaradi seskov, zaradi prijetnih polj, zaradi rodovitne
trte. 13 Nad deželo mojega ljudstva bo prišlo trnje in
osat, da, nad vse hiše radosti v radostnem mestu,
14 ker bodo palače zapuščene, množica mesta bo
opuščena, utrdbe in stolpi bodo za brloge na veke,
radost divjih oslov, pašnik tropov, 15 dokler nad nas
ne bo izlit duh iz višave in bo divjina rodovitno polje
in rodovitno polje bo šteto za gozd. 16 Potem bo
sodba prebivala v divjini in pravičnost ostane na
rodovitnem polju. 17 Delo pravičnosti bo mir in učinek
pravičnosti spokojnost in gotovost na veke. 18 Moje
ljudstvo bo prebivalo v mirnem okolju in v zanesljivih
prebivališčih in v tihih počivališčih, 19 ko se bo usula
toča, prihajajoča na gozd in bo mesto nizko, na nizkem

kraju. 20 Blagoslovljeni ste vi, ki sejete poleg vseh
vodá, ki tja pošiljate kopita vola in osla.

33 Gorje tebi, ki pleniš, pa nisi bil oplenjen in
postopaš zahrbtno, oni pa niso zahrbtno postopali
s teboj! Ko boš prenehal pleniti, potem boš oplenjen in
ko boš naredil konec zahrbtnemu postopanju, potem
bodo zahrbtno postopali s teboj. 2 Oh Gospod, bodi
nam milostljiv, pričakovali smo te. Vsako jutro bodi
njihov laket, tudi naša rešitev duše v času stiske.
3 Ob hrupu upora je ljudstvo pobegnilo, ob tvojem
vzdigovanju so bili narodi razkropljeni. 4 Vaš plen bo
zbran kakor zbiranje gosenice, kakor tekanje leteče
kobilice sem ter tja bo on tekel nad njimi. 5 Gospod
je povišan, kajti prebiva na višavi. Sion je napolnil s
sodbo in pravičnostjo. 6 Modrost in spoznanje bosta
stabilnost tvojih časov in moč rešitve duše. Gospodov
strah je njegov zaklad. 7 Glej, njihovi hrabri bodo
zunaj vreščali. Predstavniki miru bodo grenko jokali. 8
Glavne ceste ležijo zapuščene, popotnik peša. Prelomil
je zavezo, preziral mesta, ne ozira se na nobenega
človeka. 9 Zemlja žaluje in peša. Libanon je osramočen
in posekan. Šarón je podoben divjini in Bašán ter
Karmel otresata svoje sadove. 10 »Sedaj bom vstal, «
govori Gospod, »sedaj bom povišan, sedaj se bom
dvignil. 11 Spočeli boste pleve, rodili boste strnišče.
Vaš dih vas bo pogoltnil kakor ogenj. 12 Ljudstvo bo
kakor gorenje žganega apna, kakor posekano trnje
bodo sežgani v ognju. 13 Prisluhnite vi, ki ste daleč
proč, kaj sem storil in vi, ki ste blizu, priznajte mojo
moč. 14 Grešniki na Sionu so prestrašeni, grozljivost
je presenetila hinavce. Kdo izmed nas bo bival s
požirajočim ognjem? Kdo izmed nas bo bival z večnimi
gorenji? 15 Kdor hodi pravično in govori iskreno,
kdor prezira dobiček zatiranj, ki otresa svoji roki pred
tem, da bi držal podkupnine, ki si ušesa zatiska pred
poslušanjem o krvi in zatiska svoje oči pred gledanjem
zla; 16 ta bo prebival na višavi. Njegov prostor obrambe
bodo skalna oporišča. Dan mu bo kruh, njegove vode
bodo zanesljive. 17 Tvoje oči bodo videle kralja v
njegovi lepoti. Gledale bodo deželo, ki je zelo daleč
proč. 18 Tvoje srce bo premišljevalo strahoto. Kje je
pisar? Kje je prejemnik? Kje je tisti, ki je štel stolpe?
19 Ne boš videl krutega ljudstva, ljudstva globljega
govora, kakor ga lahko zaznaš, jecljajočega jezika, ki
ga ne moreš razumeti. 20 Poglej na Sion, mesto naših
slovesnosti. Tvoje oči bodo videle Jeruzalem, tiho
prebivališče, šotor, ki ne bo porušen; niti eden izmed
njegovih klinov ne bo nikoli odstranjen niti nobena
izmed njegovih vrvi pretrgana. 21 Toda tam nam bo
veličasten Gospod kraj širokih rek in vodotokov, kamor
ne bo plula galeja z vesli niti čedna ladja ne bo plula
mimo. 22 Kajti Gospod je naš sodnik, Gospod je naš
zakonodajalec, Gospod je naš kralj, on nas bo rešil. 23
Tvoja ladijska oprema je odvezana; ne morejo dobro
ojačati jambora, ne morejo razpeti jadra. Potem je plen
velikega ukradenega blaga razdeljen; hromi pobira
plen. 24 Prebivalec ne bo rekel: »Bolan sem.« Ljudstvu,
ki tam prebiva, bo odpuščena njihova krivičnost.

34 Pridite bliže, vi narodi, da slišite in prisluhnite
ve ljudstva. Naj zemlja sliši in vsi, ki so na njej,
zemeljski [krog] in vse stvari, ki pridejo iz njega. 2 Kajti
ogorčenje od Gospoda je nad vsemi narodi in njegova
razjarjenost nad vsemi njihovimi vojskami. Popolnoma
jih je uničil, izročil jih je v klanje. 3 Tudi njihovi umorjeni
bodo vrženi ven in njihov smrad bo prišel iz njihovih
trupel in gore bodo stopljene z njihovo krvjo. 4 Vse
vojske neba bodo razpadle in nebo bo zvito skupaj
kakor zvitek pergamenta. Vse njihove vojske bodo
padle, kakor list pade s trte in kakor figa pade iz
figovega drevesa. 5 Kajti moj meč bo potešen na
nebu. Glejte, ta bo prišel dol nad Edóm in nad ljudstvo
mojega prekletstva, k sodbi. 6 Gospodov meč je poln
krvi, zamaščen s tolščo in s krvjo jagnjet in koz, s tolščo
ledvic ovnov, kajti Gospod ima klavno daritev v Bocri in
velik pokol v edómski deželi. 7 Samorogi bodo z njimi
prišli dol in bikci z biki in njihova dežela bo namočena
s krvjo in njihov prah zamaščen z mastnostjo. 8 Kajti to
je dan Gospodovega maščevanja in leto povračil zaradi
Sionove pravde. 9 Njegovi vodotoki bodo spremenjeni
v smolo, njegov prah v žveplo in njegova dežela bo
postala goreča smola. 10 Ta ne bo pogašena ne ponoči
ne podnevi; njen dim se bo dvigoval na veke. Od roda
do roda bo ležala opustošena; nihče ne bo šel skoznjo
na veke vekov. 11 Toda kormoran in bobnarica jo bosta
vzela v last; tudi sova in krokar bosta v njej prebivala.
Nadnjo bo razširil vrvico zmede in kamne praznine. 12
Njene plemenite bodo poklicali h kraljestvu, toda tam
ne bo nikogar in vsi njeni princi bodo nič. 13 Trnje bo
pognalo v njenih palačah, koprive in trnovo grmovje
v njenih trdnjavah, in ta bo prebivališče zmajem in
dvor za sove. 14 Divje živali iz puščave se bodo prav
tako srečale z divjimi živalmi z otoka in kozjenog bo
klical svojemu tovarišu; tudi skovir bo tam počival in
zase našel mesto počitka. 15 Tam si bo velika sova
naredila svoje gnezdo, polegla, izvalila in [jih] zbrala
pod svojo senco. Tam bodo zbrani tudi jastrebi, vsak s
svojo družico. 16 Poiščite si iz Gospodove knjige in
berite. Nobeden izmed teh ne bo manjkal, nobeden
ne bo pogrešal svoje družice, kajti moja usta so to
zapovedala in njegov duh jih je zbral. 17 Zanje je vrgel
žreb in njegova roka jim je to razdelila po vrvici. Vzeli
jo bodo v last na veke, od roda do roda bodo prebivali
v njej.

35 Divjina in samoten kraj bosta vesela zaradi njih
in puščava se bo razveseljevala in cvetela kakor
vrtnica. 2 Ta bo obilno cvetela in se razveseljevala,
celo z radostjo in petjem. Dana ji bo slava Libanona,
odličnost Karmela in Šaróna. Gledali bodo Gospodovo
slavo in odličnost našega Boga. 3 Ojačajte šibke roke
in okrepite slabotna kolena. 4 Recite tistim, ki so
boječega srca: »Bodite močni, ne bojte se. Glejte, vaš
Bog bo prišel z maščevanjem, celó Bog s povračilom;
prišel bo in vas rešil. 5 Potem bodo oči slepega odprte
in ušesa gluhega bodo odmašena. 6 Potem bo hromi
človek poskakoval kakor jelen in jezik nemega bo
pel, kajti v divjini bodo izbruhnile vode in vodotoki v
puščavi. 7 Izsušena tla bodo postala ribnik in žejna
dežela izviri vodá. V prebivališču zmajev, kjer vsak leži,
bo trava s trstjem in ločjem. 8 Tam bo glavna cesta in
pot in ta bo imenovana ›Pot svetosti; ‹ nečisti ne bo
šel preko nje, temveč bo ta zanje same. Popotniki,
čeprav bedaki, ne bodo zgrešili na njej. 9 Tam ne bo
nobenega leva niti katerakoli sestradana zver ne bo
šla nanjo, tam je ne bo najti; temveč bodo tam hodili
odkupljeni. 10 Vrnili se bodo Gospodovi odkupljenci in
prišli k Sionu s pesmimi in večno radostjo na svojih
glavah. Dosegli bodo radost in veselje, bridkost in
vzdihovanje pa bosta zbežala proč.

36 Pripetilo se je torej v štirinajstem letu kralja
Ezekíja, da je asirski kralj Senaherib prišel gor
zoper vsa obrambna Judova mesta in jih zavzel. 2
Asirski kralj je poslal Rabšakéja iz Lahíša v Jeruzalem
h kralju Ezekíju z veliko vojsko. In ta se je ustavil pri
kanalu gornjega ribnika, na glavni cesti pralčevega
polja. 3 Potem so prišli k njemu Hilkijájev sin Eljakím,
ki je bil nad hišo, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh,
letopisec. 4 Rabšaké jim je rekel: »Povejte torej
Ezekíju: ›Tako govori veliki kralj, kralj Asirije: ›Kakšno
zaupanje je to, v katero zaupaš?‹ 5 Jaz pravim, ti
govoriš (toda to so samo prazne besede) imam nasvet
in moč za vojno. Torej komu zaupaš, da si se uprl zoper
mene? 6 Glej, zanašaš se na palico tega zlomljenega
trsta, na Egipt, na katerega, če se človek naslanja, se
bo zadrl v njegovo roko in jo prebodel. Tako je faraon,
egiptovski kralj, vsem, ki zaupajo vanj. 7 Toda če mi
rečeš: ›Mi zaupamo v Gospoda, svojega Boga.‹ Mar
ni to tisti, katerega visoke kraje in katerega oltarje je
Ezekíja odvzel ter Judu in Jeruzalemu rekel: ›Oboževali
boste pred tem oltarjem?‹ 8 Zdaj torej daj jamstva,
prosim te, mojemu gospodarju, asirskemu kralju, jaz
pa ti bom dal dva tisoč konjev, če boš na svoji strani
nanje zmožen postaviti jezdece. 9 Kako boš potem
odvrnil obličje enega poveljnika, izmed najmanjših
služabnikov mojega gospodarja in svoje upanje položil
v Egipt zaradi bojnih vozov in konjenikov? 10 Sem mar
sedaj brez Gospoda prišel gor zoper to deželo, da jo
uničim? Gospod mi je rekel: ›Pojdi gor zoper to deželo
in jo uniči.‹« 11 Nato so Eljakím, Šebná in Joáh rekli
Rabšakéju: »Govori, prosimo te, svojim služabnikom v
sirskem jeziku, kajti razumemo ga in ne govori nam v
judovskem jeziku v ušesa ljudstva, ki je na obzidju.«
12 Toda Rabšaké je rekel: »Me je mar moj gospodar
poslal k tvojemu gospodarju in k tebi, da ti govorim
te besede? Mar me ni poslal k možem, ki sedijo na
obzidju, da bodo lahko jedli svoj lastni iztrebek in z vami
pili svoj lastni seč?« 13 Potem se je Rabšaké ustopil in
z močnim glasom zaklical v judovskem jeziku in rekel:
»Poslušajte besede velikega kralja, asirskega kralja. 14
Tako govori kralj: ›Ne dopustite, da vas Ezekíja zavede,
kajti ne bo vas mogel osvoboditi. 15 Niti naj vas Ezekíja
ne primora zaupati v Gospoda, rekoč: › Gospod nas
bo zagotovo osvobodil, to mesto ne bo izročeno v
roko asirskega kralja.‹ 16 Ne prisluhnite Ezekíju, kajti
tako govori kralj Asirije: › Z darilom sklenite dogovor
z menoj in pridite ven k meni in jejte vsak od svoje
trte in vsak od svojega figovega drevesa in pijte vode,
vsak iz svojega lastnega vodnega zbiralnika, 17 dokler
ne pridem in vas ne vzamem proč v deželo, podobno
vaši lastni deželi, deželo žita in vina, deželo kruha in
vinogradov. 18 Pazite, da vas Ezekíja ne prepriča,
rekoč: › Gospod nas bo osvobodil.‹ Mar je katerikoli
izmed bogov narodov svojo deželo osvobodil iz roke
asirskega kralja? 19 Kje so bogovi Hamáta in Arpáda?
Kje so bogovi Sefarvájima? Mar so le-ti Samarijo
osvobodili iz moje roke? 20 Kdo so tisti izmed vseh
bogov teh dežel, ki so svojo deželo osvobodili iz moje
roke, da bi Gospod Jeruzalem osvobodil iz moje roke?«
21 Toda molčali so in mu niso odgovorili niti besede,
kajti kraljeva zapoved je bila, rekoč: »Ne odgovarjajte
mu.« 22 Potem so prišli Hilkijájev sin Eljakím, ki je bil
nad družino, pisar Šebná in Asáfov sin Joáh, letopisec,
k Ezekíju s svojimi pretrganimi oblačili in mu povedali
Rabšakéjeve besede.

37 Pripetilo se je, ko je kralj Ezekíja to slišal, da je
pretrgal svoja oblačila, se pokril z vrečevino in
odšel v Gospodovo hišo. 2 Poslal je Eljakíma, ki je bil
nad družino, pisarja Šebná in starešine duhovnikov,
pokrite z vrečevino, k preroku Izaiju, Amócovemu
sinu. 3 Rekli so mu: »Tako govori Ezekíja: ›Ta dan je
dan stiske, graje in bogokletja, kajti otroci so prišli do
rojstva in tam ni moči za porod. 4 Morda bo Gospod,
tvoj Bog, slišal besede Rabšakéja, ki ga je poslal
asirski kralj, njegov gospodar, da kara živega Boga in
bo pograjal besede, ki jih je slišal Gospod, tvoj Bog.
Zatorej dvigni svojo molitev za ostanek, ki je ostal.« 5
Tako so služabniki kralja Ezekíja prišli k Izaiju. 6 Izaija
jim je rekel: »Tako boste rekli svojemu gospodarju:

›Tako govori Gospod: ›Ne boj se besed, ki si jih slišal,
s katerimi so služabniki asirskega kralja proti meni
izrekali bogokletje. 7 Glej, nanj bom poslal sunek
[duha] in slišal bo govorico in se vrnil v svojo lastno
deželo in povzročil mu bom, da v svoji lastni deželi
pade pod mečem.‹« 8 Tako se je Rabšaké vrnil in
našel asirskega kralja, vojskujočega se zoper Libno,
kajti slišal je, da je odpotoval iz Lahíša. 9 Slišal je
reči glede Tirháka, kralja Etiopije: »Prišel je naprej,
da se vojskuje s teboj.« In ko je ta to slišal, je poslal
poslance k Ezekíju, rekoč: 10 »Tako govorite Judovemu
kralju Ezekíju, rekoč: ›Ne dopusti, da te tvoj Bog, v
katerega zaupaš, zavede, rekoč: ›Jeruzalem ne bo
izročen v roko asirskega kralja.‹ 11 Glej, slišal si, kaj so
asirski kralji storili vsem deželam z njihovim popolnim
uničenjem, pa boš ti osvobojen? 12 Mar so bogovi
narodov osvobodili tiste, ki so jih moji očetje uničili,
kakor Gozána, Harána, Recefa in otroke Edena, ki so
bili v Telasárju? 13 Kje je kralj Hamáta, kralj Arpáda in
kralj mesta Sefarvájima, Hene in Avája?‹« 14 Ezekíja je
prejel pismo iz roke poslancev ter ga prebral in Ezekíja
je odšel gor v Gospodovo hišo in ga razprostrl pred
Gospodom. 15 In Ezekíja je molil h Gospodu, rekoč:
16 »Oh Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, ki prebivaš
med kerubi, ti si Bog, celó ti sam, izmed vseh kraljestev
zemlje. Ti si naredil nebo in zemljo. 17 Nagni svoje uho,
oh Gospod in prisluhni; odpri svoje oči, oh Gospod
in glej in poslušaj vse besede Senaheriba, ki jih je
poslal, da graja živega Boga. 18 Resnično, Gospod,
asirski kralji so opustošili vse narode in njihove dežele
19 in njihove bogove vrgli v ogenj, kajti to niso bili
bogovi, temveč delo človeških rok, les in kamen, zato
so jih uničili. 20 Zdaj torej, oh Gospod, naš Bog, reši
nas pred njegovo roko, da bodo vsa kraljestva zemlje
lahko vedela, da si ti Gospod, celó samo ti.« 21 Potem
je Izaija, Amócov sin, poslal k Ezekíju, rekoč: »Tako
govori Gospod, Izraelov Bog: ›Kakor si molil k meni
zoper asirskega kralja Senaheriba; 22 to je beseda, ki
jo je Gospod spregovoril glede njega: ›Devica, sionska
hči, te je prezirala in se ti smejala do zaničevanja,
jeruzalemska hči je nad teboj zmajevala z glavo. 23
Koga si grajal in proti komu si izrekal bogokletje? Zoper
koga si povišal svoj glas in svoje oči povzdignil na
višavo? Celó zoper Svetega Izraelovega. 24 S svojimi
služabniki si grajal Gospoda in rekel: ›Z množico svojih
bojnih vozov sem prišel gor do višin gora, k pobočjem
Libanona in posekal bom njegove visoke cedre in
izbrane ciprese in vstopil bom v višino njegove meje in
gozd njegovega Karmela. 25 Kopál sem in pil vodo in
s podplatom svojega stopala sem posušil vse reke
obleganih krajev. 26 Mar nisi že dolgo nazaj slišal,
kako sem to storil in od starodavnih časov, da sem
to oblikoval? Sedaj sem privedel, da se je to zgodilo,
da bi moral položiti opustela obrambna mesta v kupe
ruševin. 27 Zato so bili njihovi prebivalci majhne moči,
bili so zaprepadeni in zbegani. Bili so kakor trava
polja in kakor zeleno zelišče, kakor trava na hišnih
strehah in kakor ožgano žito, preden zraste. 28 Toda
jaz poznam tvoje prebivališče, tvoje odhajanje, tvoje
prihajanje in tvoj bes zoper mene. 29 Ker je tvoj bes
zoper mene in je tvoj hrup prišel gor v moja ušesa,
zato bom zataknil svoj kavelj v tvoj nos in svojo brzdo
med tvoje ustnice in te obrnil nazaj po poti, po kateri si
prišel. 30 To ti bo znamenje: › To leto boste jedli kar
zraste samo od sebe in drugo leto to, kar požene od
istega, v tretjem letu pa sejte, žanjite, sadite vinograde
in jejte od njihovega sadu. 31 Preostanek od Judove
hiše, ki je pobegnil, se bo ponovno ukoreninil navzdol
in navzgor obrodil sad. 32 Kajti iz Jeruzalema bo
izšel preostanek in tisti, ki pobegnejo z gore Sion.
Gorečnost Gospoda nad bojevniki bo to storila.‹ 33
Zato tako govori Gospod glede asirskega kralja: ›Ta
ne bo prišel v to mesto, niti tja ne bo izstrelil puščice,
niti predenj ne bo prišel s ščiti, niti zoper njega ne bo
nasul okopa. 34 Po poti, po kateri je prišel, po isti se
bo vrnil in ne bo prišel v to mesto, ‹ govori Gospod. 35
›Kajti jaz bom branil to mesto, da ga rešim zaradi sebe
in zaradi svojega služabnika Davida.‹« 36 Potem je
odšel naprej Gospodov angel in jih v taboru Asircev
udaril sto petinosemdeset tisoč. Ko so zgodaj zjutraj
vstali, glej, oni vsi so bili mrtva trupla. 37 Tako je asirski
kralj Senaherib odpotoval, odšel, se vrnil in prebival v
Ninivah. 38 Pripetilo se je, ko je oboževal v hiši svojega
boga Nisróha, da sta ga njegova sinova Adraméleh
in Sarécer udarila z mečem in pobegnila v deželo
Armenijo in namesto njega je zakraljeval njegov sin
Asarhadón.

38 V tistih dneh je bil Ezekíja na smrt bolan. Amócov
sin, prerok Izaija, je prišel k njemu ter mu rekel:
»Tako govori Gospod: ›Postavi svojo hišo v red, kajti
umrl boš in ne živel.‹« 2 Potem je Ezekíja svoj obraz
obrnil k steni, molil h Gospodu 3 in rekel: »Spomni se
sedaj, oh Gospod, rotim te, kako sem hodil pred teboj
v resnici in s popolnim srcem in delal to, kar je dobro v
tvojem pogledu.« In Ezekíja je bridko zajokal. 4 Potem
je prišla Gospodova beseda k Izaiju, rekoč: 5 »Pojdi in
povej Ezekíju: ›Tako govori Gospod, Bog tvojega očeta
Davida: ›Slišal sem tvojo molitev, videl sem tvoje solze.
Glej, tvojim dnevom bom dodal petnajst let. 6 Tebe in
to mesto bom osvobodil iz roke asirskega kralja in jaz
bom branil to mesto. 7 To ti bo znamenje od Gospoda,
da bo Gospod storil to stvar, ki jo je govoril: 8 ›Glej,
senco stopinj, ki se je na Aházovi sončni uri spustila,
bom ponovno privedel deset stopinj nazaj.‹« Tako se je

sonce vrnilo [za] deset stopinj, po stopinjah, po katerih
se je spustilo. 9 Pisanje Judovega kralja Ezekíja, ko
je bil bolan in je okreval od svoje bolezni: 10 »Rekel
sem o preostanku svojih dni: ›Šel bom do velikih vrat
groba. Prikrajšan sem preostanka svojih let.‹ (Sheol
h7585) 11 Rekel sem: ›Ne bom videl Gospoda, celó
Gospoda, v deželi živih. Ne bom več gledal človeka
s prebivalci sveta. 12 Moja starost je odšla in od
mene je odstranjena kakor pastirski šotor. Kakor tkalec
sem odrezal svoje življenje. Odrezal me bo z mučno
boleznijo. Od dneva, celo do noči boš naredil moj
konec. 13 Štel sem do jutra, da bo, tako kakor lev,
zlomil vse moje kosti. Od dneva, celó do noči boš iz
mene naredil konec. 14 Kakor žerjav ali lastovka, tako
sem žvrgolel. Žaloval sem kakor golobica. Moje oči
pešajo z gledanjem navzgor. Oh Gospod, zatiran sem,
zavzemi se zame. 15 Kaj naj rečem? On mi je tako
govoril in sam je to storil. Vsa svoja leta bom mirno
hodil v grenkobi svoje duše. 16 Oh Gospod, po teh
stvareh ljudje živijo in v vseh teh stvareh je življenje
mojega duha. Tako me boš obnovil in me pripravil,
da živim. 17 Glej, za mir sem imel veliko grenkobo,
toda ti si v ljubezni do moje duše le-to osvobodil iz
jame izprijenosti, kajti vse moje grehe si vrgel za svoj
hrbet. 18 Kajti grob te ne more hvaliti, smrt te ne more
proslavljati. Tisti, ki gredo dol v jamo, ne morejo upati
na tvojo resnico. (Sheol h7585) 19 Živeči, živeči, ta te bo
hvalil, kakor danes počnem jaz. Oče bo otrokom dal
spoznati tvojo resnico. 20 Gospod je bil pripravljen, da
me reši. Zato bomo peli moje pesmi, na glasbila na
strune, vse dni našega življenja v hiši Gospodovi.‹«
21 Kajti Izaija je rekel: »Naj vzamejo kepo fig in jo
položijo za pomirjevalo na vnetje in okreval bo.« 22
Ezekíja je tudi rekel: »Kaj je znamenje, da bom šel
gor, h Gospodovi hiši?«

39 Ob tistem času je babilonski kralj Merodáh
Baladán poslal Ezekíju pisma in darilo, kajti slišal
je, da je bil bolan in je okreval. 2 Ezekíja jih je bil
vesel in jim razkazal hišo svojih dragocenih stvari:
srebro, zlato, dišave, dragoceno mazilo in vso hišo
svoje orožarne in vsega, kar se je našlo v njegovih
zakladnicah. Ničesar ni bilo v njegovi hiši niti v vsem
njegovem gospostvu, česar jim Ezekíja ni razkazal. 3
Potem je prerok Izaija prišel h kralju Ezekíju in mu
rekel: »Kaj so rekli ti možje? In od kod so prišli k tebi?«
Ezekíja je rekel: »K meni so prišli iz daljne dežele,
celó iz Babilona.« 4 Potem je rekel: »Kaj so videli v
tvoji hiši?« Ezekíja je odgovoril: »Videli so vse, kar je v
moji hiši. Ničesar ni med mojimi zakladi, česar jim ne
bi pokazal.« 5 Potem Izaija reče Ezekíju: »Poslušaj
besedo Gospoda nad bojevniki: 6 ›Glej, prihajajo dnevi,
da bo vse, kar je v tvoji hiši in to, kar so tvoji očetje
prihranili v shrambi do tega dne, odneseno v Babilon.
Nič ne bo ostalo, ‹ govori Gospod. 7 ›In izmed tvojih
sinov, ki bodo izšli iz tebe, ki jih boš zaplodil, jih bodo
odvedli proč in bodo evnuhi v palači babilonskega
kralja.‹« 8 Potem je Ezekíja rekel Izaiju: »Dobra je
Gospodova beseda, ki si jo povedal.« Poleg tega je
rekel: »Kajti mir in resnica bosta v mojih dneh.«

40 »Tolažite, tolažite moje ljudstvo, « govori vaš
Bog. 2 »Govorite tolažilno [prestolnici] Jeruzalem
in kličite k njej, da je njeno bojevanje dovršeno, da je
njena krivičnost odpuščena, kajti iz Gospodove roke je
prejela dvojno za vse svoje grehe.« 3 Glas tistega, ki
vpije v divjini: »Pripravite Gospodovo pot, v puščavi
izravnajte glavno cesto za našega Boga. 4 Vsaka
dolina naj bo povišana in vsaka gora in hrib naj bosta
znižana in skrivljeno naj bo izravnano in gorski grebeni
ravnina 5 in Gospodova slava se bo razodela in vse
meso jo bo hkrati videlo, kajti Gospodova usta so to
govorila.« 6 Glas je rekel: »Vpij.« Rekel je: »Kaj naj
vpijem?« »Vse meso je trava in vsa njegova ljubkost
je kakor cvetica polja. 7 Trava se suši, cvet veni, ker
nanjo piha Gospodov duh. Zagotovo je ljudstvo trava.
8 Trava se suši, cvet veni, toda beseda našega Boga
bo obstala na veke.« 9 Oh Sion, ki prinašaš dobre
novice, pojdi gor na visoko goro. Oh Jeruzalem, ki
prinašaš dobre novice, povzdigni svoj glas z močjo.
Povzdigni ga, ne boj se, govóri Judovim mestom:
»Glejte, vaš Bog!« 10 Glejte, Gospod Bog bo prišel
z močno roko in njegov laket bo vladal zanj. Glejte,
njegova nagrada je z njim in njegovo delo pred njim.
11 Svoj trop bo pasel kakor pastir. Jagnjeta bo zbral s
svojim laktom in jih nosil v svojem naročju in nežno
vodil tiste, ki so z mladiči. 12 Kdo je izmeril vode z
dlanjo svoje roke, s pednjem premeril nebo, doumel
prah zemlje po meri in odtehtal gore na vagah in
hribe na tehtnici? 13 Kdo je usmerjal Gospodovega
Duha ali je bil njegov svetovalec in ga učil? 14 S kom
se je posvetoval in kdo ga je poučeval in ga učil na
stezi sodbe in ga učil spoznanja in mu pokazal pot
razumevanja? 15 Glej, narodi so kakor kapljica iz
vedra in šteti so kakor majhen prah na tehtnici. Glej,
otoke dviguje kakor zelo majhno stvar. 16 Libanon ni
zadosten za gorenje niti njegove živali ne zadoščajo
za žgalno daritev. 17 Vsi narodi pred njim so kakor nič
in zanj so vsi šteti manj kot nič in ničnost. 18 Komu
hočete potem primerjati Boga? Ali kakšno podobnost
hočete primerjati k njemu? 19 Delavec tali rezano
podobo, zlatar jo prevleče z zlatom in uliva srebrne
verižice. 20 Kdor je tako obubožan, da nima daritve,
izbira drevo, ki ne bo trohnelo, zanj išče spretnega
delavca, da pripravi rezano podobo, ki ne bo omajana.

21 Mar niste vedeli? Mar niste slišali? Mar vam ni bilo to
povedano od začetka? Mar niste razumeli od temeljev
zemlje? 22 On je, ki sedi nad zemeljskim krogom,
njegovi prebivalci pa so kakor kobilice, ki razprostira
nebesa kakor zaveso in jih razširja kakor šotor za
prebivanje v njem, 23 ki prince daje v nič, sodnike
zemlje dela kakor ničnost. 24 Da, ne bodo posajeni,
da, ne bodo posejani. Da, njihova klada se ne bo
zakoreninila v zemlji in nanje bo tudi pihal in se bodo
izsušili in vrtinčast veter jih bo odnesel kakor slamo.
25 »H komu me boste potem primerjali ali [komu] bom
enak?« govori Sveti. 26 Povzdignite svoje oči na visoko
in glejte, kdo je ustvaril te stvari, ki njihovo vojsko vodi
ven po številu. Vse jih kliče po imenih z veličino svoje
moči, ker je močan v moči; niti ena ne manjka. 27
Zakaj praviš, oh Jakob in govoriš, oh Izrael: »Moja pot
je skrita pred Gospodom in moja sodba je šla mimo
mojega Boga? 28 Mar nisi spoznal? Mar nisi slišal, da
večen Bog, Gospod, Stvarnik koncev zemlje, ne slabi
niti ni izmučen? Njegovega razumevanja ni možno
preiskati. 29 Silo daje slabotnim in tistim, ki nimajo
moči, povečuje moč. 30 Celo mladostniki bodo oslabeli
in bodo izmučeni in mladeniči bodo popolnoma padli,
31 toda tisti, ki čakajo na Gospoda, bodo obnavljali
svojo moč, vzpenjali se bodo s perutmi kakor orli, tekli
bodo in ne bodo izmučeni in hodili bodo in ne oslabeli.

41 Molčite pred menoj, oh otoki in naj ljudstvo
obnavlja svojo moč. Naj pridejo bliže, potem jim
pustite govoriti. Pridimo blizu skupaj k sodbi. 2 Kdo je
dvignil pravičnega človeka od vzhoda in ga poklical k
svojemu stopalu, dal predenj narode in ga naredil, [da]
vlada nad kralji? Izročil jih je kakor prah njegovemu
meču in kakor slamo gnano k njegovemu loku. 3
Zasledoval jih je in varno prešel; celó po poti, [po]
kateri [še] ni šel s svojimi stopali. 4 Kdo je delal in to
storil, kličoč rodove od začetka? Jaz, Gospod, prvi in s
poslednjimi; jaz sem ta. 5 Otoki so to videli in se bali;
konci zemlje so bili prestrašeni, se približali in prišli. 6
Pomagali so vsak svojemu sosedu in vsak je svojemu
bratu rekel: »Bodi odločnega poguma.« 7 Tako je
tesar hrabril zlatarja in kdor gladi s kladivom, tistega, ki
udarja nakovalo, rekoč: »Ta je pripravljen za spajanje«
in ga pritrdil z žeblji, da ta ne bi bil premaknjen. 8 Toda
ti, Izrael, si moj služabnik, Jakob, ki sem ga izbral,
seme Abrahama, mojega prijatelja. 9 Ti, ki sem te vzel
od koncev zemlje in te poklical od njihovih glavnih
mož in ti rekel: »Ti si moj služabnik, izbral sem te in
te nisem zavrgel. 10 Ne boj se, kajti jaz sem s teboj.
Ne bodi potrt, kajti jaz sem tvoj Bog. Okrepil te bom,
da, jaz ti bom pomagal, da, podpiral te bom z desnico
svoje pravičnosti. 11 Glej, vsi tisti, ki so bili ogorčeni
zoper tebe, bodo osramočeni in zbegani. Oni bodo
kakor nič in tisti, ki se prepirajo s teboj, bodo propadli.
12 Iskal jih boš in jih ne boš našel, celó tiste, ki so
se pričkali s teboj. Tisti, ki se vojskujejo zoper tebe,
bodo kakor nič in kakor stvar ničnosti. 13 Kajti jaz,
Gospod, tvoj Bog, bom držal tvojo desnico, rekoč ti:
»Ne boj se, jaz ti bom pomagal.« 14 Ne boj se, ti
ličinka Jakob in vi, Izraelovi možje, pomagal ti bom,
govori Gospod in tvoj odkupitelj, Sveti Izraelov. 15
Glej, naredil te bom [za] novo ostro mlatilno pripravo
z zobmi. Mlatil boš gore, jih razdrobil in hribe boš
naredil kakor pleve. 16 Vejál jih boš in veter jih bo
odnesel proč in vrtinčast veter jih bo razkropil, ti pa se
boš razveseljeval v Gospodu in slavil boš v Svetem
Izraelovem. 17 Kadar ubogi in pomoči potrebni iščejo
vode in je tam ni in njihov jezik odpoveduje zaradi žeje,
jih bom jaz, Gospod, uslišal in jaz, Izraelov Bog, jih
ne bom zapustil. 18 Odprl bom reke na visokih krajih
in studence v sredi dolin. Divjino bom spremenil [v]
vodni ribnik in suho deželo [v] izvire voda. 19 V divjini
bom zasadil cedro, akacijevo drevo, mirto in olivno
drevo; v puščavi bom skupaj posadil cipreso, bor in
pušpan, 20 da bodo lahko videli, spoznali, preudarili in
skupaj razumeli, da je to storila Gospodova roka in
Sveti Izraelov je to ustvaril. 21 Prinesite svojo pravdo, ‹
govori Gospod; ›prinesite naprej svoje močne razloge,
govori Kralj Jakobov. 22 Naj jih prinesejo naprej in
nam pokažejo kaj se bo zgodilo. Naj nam pokažejo
prejšnje stvari, kakršne so, da jih lahko preudarimo in
spoznamo njihov zadnji konec; ali nam oznanite stvari,
ki pridejo. 23 Pokažite stvari, ki bodo odslej, da bomo
lahko vedeli, da ste vi bogovi. Da, delajte dobro ali
delajte zlo, da bomo lahko zaprepadeni in to skupaj
gledali. 24 Glejte, vi ste od ničnosti in vaše delo je
ničevo; ogabnost je, kdor vas izbere. 25 Dvignil sem
nekoga iz severa in bo prišel. Od sončnega vzhoda
bo klical moje ime in prišel bo nad prince kakor nad
malto in kakor lončar gnete ilo. 26 Kdo je razglasil
od začetka, da bi mi lahko vedeli? In poprej, da bi
lahko rekli: » On je pravičen?« Da, tam ni nikogar,
ki kaže; da, tam ni nikogar, ki razglaša; da, tam ni
nikogar, ki sliši vaše besede. 27 Prvi bo rekel Sionu:
»Poglej, poglej jih.« In Jeruzalemu bom dal nekoga, ki
prinaša dobre novice. 28 Kajti gledal sem in tam ni bilo
človeka, celo med njimi in tam ni bilo svetovalca, da
bi lahko, ko sem jih povprašal, odgovoril besedo. 29
Glej, vsi so ničnost, njihova dela so nič. Njihove ulite
podobe so veter in zmešnjava.

42 Glej, moj služabnik, ki ga podpiram; moj izvoljeni,
v katerem se moja duša razveseljuje; svojega
duha sem položil nanj. Oznanil bo sodbo poganom. 2
Ne bo vpil, niti povzdignil [glasu], niti svojemu glasu ne

bo povzročil, da bi bil slišan na ulici. 3 Poškodovanega
trsta ne bo zlomil in kadečega stenja ne bo ugasnil.
Sodbo bo privedel k resnici. 4 Ne bo opešal niti ne bo
izgubil poguma, dokler ne postavi sodbe na zemlji in
otoki bodo čakali na njegovo postavo. 5 Tako govori
Gospod Bog, ki je ustvaril nebesa in jih razpel; ki je
razprostrl zemljo in to, kar prihaja iz nje; on, ki daje dih
ljudstvu na njej in duha tem, ki hodijo po njej: 6 »Jaz,
Gospod, sem te poklical v pravičnosti in držal bom
tvojo roko in te varoval in dam te za zavezo ljudstvu, za
svetlobo poganom, 7 da odpreš slepe oči, da privedeš
jetnike iz ječe in te, ki sedijo v temi, ven iz jetnišnice. 8
Jaz sem Gospod. To je moje ime in svoje slave ne
bom dal drugemu niti svoje hvale rezanim podobam. 9
Glej, prejšnje stvari so se zgodile in razglašam nove
stvari. Preden vzbrstijo ti povem o njih.« 10 Zapojte
Gospodu novo pesem in njegovo hvalo s konca zemlje,
vi, ki greste dol do morja in vse, kar je v njem, otoki
in njegovi prebivalci. 11 Naj divjina in njena mesta
dvignejo svoj glas, vasi, ki jih naseljuje Kedár. Naj
skalni prebivalci pojejo, naj zavpijejo z vrhov gora. 12
Naj dajo slavo Gospodu in razglašajo njegovo hvalo
na otokih. 13 Gospod bo šel naprej kakor mogočen
mož, ljubosumnost bo razvnel kakor bojevnik. Vpil bo,
da, rjovel, prevladal bo zoper svoje sovražnike. 14
»Dolgo časa sem zadrževal svoj mir, bil sem tiho in se
zadrževal. Sedaj [pa] bom vpil kakor ženska v porodnih
mukah; hkrati bom uničil in požrl. 15 Opustošil bom
gore in hribe in posušil vsa njihova zelišča in reke
bom naredil otoke in posušil bom ribnike. 16 Privedel
bom slepe po poti, ki je niso poznali, vodil jih bom
po stezah, ki jih niso poznali. Temo pred njimi bom
naredil svetlobo in skrivljene stvari ravne. Te stvari
jim bom storil in ne bom jih zapustil. 17 Obrnjeni
bodo nazaj, silno bodo osramočeni tisti, ki zaupajo
v rezane podobe, ki ulitim podobam pravijo: ›Vi ste
naši bogovi.‹ 18 Poslušajte, vi gluhi, in glejte, vi slepi,
da boste lahko videli. 19 Kdo je slep, razen mojega
služabnika? Ali gluh kakor moj poslanec, ki sem ga
poslal? Kdo je slep, kakor kdor je popoln in slep kakor
Gospodov služabnik? 20 Gleda mnoge stvari, toda ti
jih ne obeležuješ; odpira ušesa, toda on ne sliši. 21
Gospod je zelo zadovoljen zaradi svoje pravičnosti;
poveličeval bo postavo in jo naredil častitljivo. 22 Toda
to je ljudstvo, oropano in oplenjeno; vsi izmed njih so
ujeti v luknje in skriti v jetnišnicah. Za plen so in nihče
ne osvobaja; za ukradeno blago in nihče ne reče:
›Povrni.‹ 23 Kdo izmed vas bo temu pazljivo prisluhnil?
Kdo bo prisluhnil in slišal za čas, ki pride? 24 Kdo
je Jakoba izročil v plen in Izraela roparjem? Mar ne
Gospod, on, zoper katerega smo grešili? Kajti niso
želeli hoditi po njegovih poteh niti niso bili poslušni
njegovi postavi. 25 Zato je nanj izlil razjarjenost svoje
jeze in moč bitke. To ga je vžgalo vsenaokoli, vendar
ni vedel. To ga je žgalo, vendar si tega ni vzel k srcu.«

43 Toda sedaj tako govori Gospod, ki te je ustvaril,
oh Jakob in tisti, ki te je oblikoval, oh Izrael: »Ne
boj se, kajti odkupil sem te, poklical sem te s tvojim
imenom, moj si. 2 Ko hodiš skozi vode, bom s teboj
in skozi reke, te ne bodo preplavile. Ko hodiš skozi
ogenj, ne boš ožgan niti se plamen ne bo vnel na tebi.
3 Kajti jaz sem Gospod, tvoj Bog, Sveti Izraelov, tvoj
Odrešenik. Egipt sem dal za tvojo odkupnino, Etiopijo
in Sebo zate. 4 Ker si bil dragocen v mojem pogledu,
bil si častitljiv in jaz sem te ljubil. Zato bom zate dal
ljudi in ljudstva za tvoje življenje. 5 Ne boj se, kajti jaz
sem s teboj. Tvoje seme bom privedel od vzhoda in te
zbral od zahoda. 6 Severu bom rekel: ›Izroči‹ in jugu:
›Ne zadržuj.‹ Moje sinove privedi od daleč in moje
hčere od koncev zemlje, 7 celó vsakega, ki je klican
z mojim imenom, kajti jaz sem ga ustvaril za svojo
slavo, jaz sem ga oblikoval; da, jaz sem ga naredil.
8 Privedi slepo ljudstvo, ki ima oči in gluhe, ki imajo
ušesa. 9 Naj bodo vsi narodi zbrani skupaj in naj bo
ljudstvo zbrano. Kdo izmed njih lahko to razglasi in
nam pokaže prejšnje stvari? Naj privedejo naprej svoje
priče, da bodo lahko opravičeni. Ali naj slišijo in rečejo:
› To je resnica.‹ 10 Vi ste moje priče, ‹ govori Gospod
in moj služabnik, ki sem ga izbral, da me boste lahko
poznali in mi verjeli in razumeli, da jaz sem ta. Pred
menoj ni bil oblikovan noben Bog niti ne bo za menoj.
11 Jaz, celó jaz sem Gospod in poleg mene ni rešitelja.
12 Razglasil sem, rešil in pokazal, ko med vami ni bilo
nobenega tujega boga. Zato ste vi moje priče, ‹ govori
Gospod, ›da jaz sem Bog. 13 Da, preden je bil dan,
jaz sem in nobenega ni, ki lahko osvobodi iz moje
roke. Delal bom in kdo bo to dopustil?‹ 14 Tako govori
Gospod, vaš odkupitelj, Sveti Izraelov: ›Zaradi vas
sem poslal v Babilon in ponižal vse njihove plemiče
in Kaldejce, katerih vpitje je na ladjah. 15 Jaz sem
Gospod, vaš Sveti, stvarnik Izraela, vaš Kralj.‹ 16 Tako
govori Gospod, ki dela pot v morju in stezo v mogočnih
vodah, 17 ki privede naprej bojni voz in konja, vojsko
in moč; skupaj se bodo ulegli, ne bodo vstali. Izumrli
so, pogašeni so kakor predivo. 18 Ne spominjajte se
prejšnjih stvari niti ne preudarjajte stvari od davnine.
19 Glejte, storil bom novo stvar. Sedaj bo ta vzbrstela;
mar tega ne boste spoznali? Naredil bom celo pot v
divjini in reke v puščavi. 20 Divja žival polja me bo
spoštovala, zmaji in sove, ker dam vode v divjino in
reke v puščavo, da dam piti svojemu ljudstvu, svojim
izbranim. 21 To ljudstvo sem oblikoval zase, naznanjali
bodo mojo hvalo. 22 Toda ti nisi klical k meni, oh
Jakob, temveč si se me naveličal, oh Izrael. 23 Nisi mi

privedel majhne živine od svojih žgalnih daritev niti me
nisi častil s svojimi klavnimi daritvami. Nisem ti storil,
da služiš z daritvijo niti te nisem mučil s kadilom. 24 Z
denarjem mi nisi kupil nobenega sladkornega trsta niti
me nisi nasičeval s tolščo svojih klavnih daritev, temveč
si me s svojimi grehi primoral, da služim; izmučil si
me s svojimi krivičnostmi. 25 Jaz, celó jaz, sem tisti,
ki zaradi sebe izbrisujem tvoje prestopke in se ne
bom spominjal tvojih grehov. 26 Spomni me, skupaj
se pravdajva. Ti razglasi, da boš lahko opravičen. 27
Tvoj prvi oče je grešil in tvoji učitelji so se pregrešili
zoper mene. 28 Zato sem oskrunil prince svetišča in
dal Jakoba v prekletstvo in Izraela v graje.

44 Vendar sedaj poslušaj, oh Jakob, moj služabnik in
Izrael, ki sem ga izbral: 2 »Tako govori Gospod,
ki te je naredil in te oblikoval iz maternice, ki ti bo
pomagal: ›Ne boj se, oh Jakob, moj služabnik in ti
Ješurún, ki sem ga izbral. 3 Kajti vodo bom izlil na
tistega, ki je žejen in poplave na suha tla. Svojega
duha bom izlil na tvoje seme in svoj blagoslov na
tvoje potomstvo. 4 Pognali bodo kakor med travo,
kakor vrbe ob vodnih tokovih. 5 Nekdo bo rekel: ›Jaz
sem Gospodov, ‹ drugi se bo imenoval po Jakobovem
imenu, drugi se bo s svojo roko podpisal Gospodu
in se poimenoval po imenu Izrael. 6 Tako govori
Gospod, Izraelov Kralj in njegov odkupitelj, Gospod
nad bojevniki: ›Jaz sem prvi in jaz sem zadnji in
poleg mene ni Boga. 7 Kdo bo klical kakor jaz in bo
to razglasil in bo to uredil zame, odkar sem določil
starodavno ljudstvo? Stvari, ki prihajajo in bodo prišle,
naj jim jih oni pokažejo. 8 Ne bojte se niti ne bodite
prestrašeni. Mar ti nisem povedal od tistega časa in ti
to razglasil? Vi ste celo moje priče. Mar je Bog razen
mene? Da, tam ni Boga, jaz ne poznam nobenega. 9
Tisti, ki delajo rezano podobo, so vsi izmed njih ničnost
in njihove izvrstne stvari ne bodo koristile in oni so
svoje lastne priče; ne vidijo niti ne vedo, da bi jih bilo
sram. 10 Kdo je oblikoval boga ali ulil rezano podobo,
ki ni koristna za nič? 11 Glej, vsi njegovi tovariši bodo
osramočeni in delavci, oni so izmed ljudi. Naj bodo
vsi zbrani skupaj, naj vstanejo; vendar se bodo bali in
skupaj bodo osramočeni. 12 Kovač s kleščami dela
tako v oglju, kakor ga oblikuje s kladivi in ga izdeluje
z močjo svojih laktov. Da, lačen je in njegova moč
peša. Ne pije vode in je slaboten. 13 Lesorezec izteza
svoje merilo, označuje s črtalom, oblikuje z dleti in
ga začrtuje s šestilom in ga dela po podobi človeka,
glede na človeško lepoto, da bi ta lahko ostal v hiši. 14
Poseka si cedre in jemlje cipreso in hrast, ki si jih je
okrepil med gozdnimi drevesi, zasadi veliki jesen in
dež ga neguje. 15 Potem bo to za človeka, da zakuri,
kajti vzel bo od tega in se ogrel; da, to vžge in speče
kruh; da, naredi boga in ga obožuje; izdela rezano
podobo in pada dol k njej. 16 Del od tega zakuri v
ognju, z delom od tega jé meso, speče pečenko in je
nasičen. Da, ogreje se in reče: ›Aha, topel sem, videl
sem ogenj.‹ 17 Od preostanka pa si izdela boga, celó
svojo rezano podobo, pada dol k njej in jo obožuje in
moli k njej ter pravi: ›Osvobodi me, kajti ti si moj bog.‹
18 Niso spoznali niti razumeli, kajti zaprl je njihove
oči, da ne morejo videti in njihova srca, da ne morejo
razumeti. 19 In nihče ne preudari v svojem srcu niti tam
ni spoznanja niti razumevanja, da reče: ›Del tega sem
spekel v ognju; da, na njegovi žerjavici sem spekel
tudi kruh, spekel sem meso in ga pojedel in njegov
preostanek bom naredil [za] ogabnost? Ali bom padal
dol k štoru? 20 Hrani se s pepelom, zavedeno srce ga
je obrnilo vstran, da ne more osvoboditi svoje duše
niti reči: › Mar ni laž v moji desnici?‹ 21 Spomni se
tega, oh Jakob in Izrael, kajti ti si moj služabnik. Jaz
sem te oblikoval, ti si moj služabnik. Oh Izrael, ne
bom te pozabil. 22 Tvoje prestopke sem izbrisal kakor
gost oblak in kakor oblak tvoje grehe. Vrni se k meni,
kajti jaz sem te odkupil. 23 Pojte, oh ve nebesa, kajti
Gospod je to storil. Vpijte globočine zemlje. Izbruhnite
v petje, ve gore, oh gozd in vsako drevo v njem, kajti
Gospod je odkupil Jakoba in se proslavil v Izraelu.
24 Tako govori Gospod, tvoj odkupitelj in on, ki te je
oblikoval iz maternice, jaz sem Gospod, ki delam vse
stvari, ki sam razprostiram nebo, ki sam na široko
razširjam zemljo; 25 ki onemogočam simbole lažnivcev
in vedeževalce delam besne; ki modre može obračam
nazaj in njihovo znanje delam nespametno; 26 ki
potrjujem besedo svojega služabnika in izvajam nasvet
svojih poslancev; ki [prestolnici] Jeruzalemu pravim:
›Naseljena boš‹ in Judovim mestom: ›Zgrajena boste‹
in jaz bom vzdignil njihove razpadle kraje. 27 Ki pravim
globini: ›Bodi suha‹ in posušil bom tvoje reke; 28 ki
pravim o Kiru: › On je moj pastir‹ in izvršil bo vse moje
zadovoljstvo. Celo Jeruzalemu govorim: ›Zgrajen boš;
‹ in templju: ›Tvoj temelj bo položen.‹«

45 Tako govori Gospod svojemu maziljencu Kiru,
čigar desnico sem prijel, da bi pred njim podjarmil
narode in odpasal bom ledja kraljev, da pred njim
odprem dvoje opuščenih velikih vrat in velika vrata
ne bodo zaprta: 2 »Jaz bom šel pred teboj in naredil
skrivljene kraje ravne, bronasta velika vrata bom razbil
na koščke in železne zapahe presekal na dvoje. 3 Dal
ti bom zaklade teme in skrita bogastva skrivnih krajev,
da boš lahko vedel, da sem jaz, Gospod, ki te kličem s
tvojim imenom, Izraelov Bog. 4 Zaradi Jakoba, mojega
služabnika in Izraela, mojega izvoljenega, sem te celó
poklical po tvojem imenu. Imenoval sem te, čeprav me

nisi poznal. 5 Jaz sem Gospod in nobenega drugega
ni, ni Boga poleg mene. Opasal sem te, čeprav me nisi
poznal, 6 da bi lahko vedeli od sončnega vzhoda in od
zahoda, da ni nikogar poleg mene. Jaz sem Gospod
in nobenega drugega ni. 7 Jaz oblikujem svetlobo in
ustvarjam temo, sklepam mir in ustvarjam zlo. Jaz,
Gospod, delam vse te stvari. 8 Kapljajte, ve nebesa od
zgoraj in naj nebo izlije pravičnost. Naj se zemlja odpre
in naj rodi rešitev duš in naj skupaj požene pravičnost;
jaz, Gospod, sem to ustvaril. 9 Gorje tistemu, ki se
prepira s svojim Stvarnikom! Naj se črepinja prička
s črepinjami zemlje. Mar bo ilo reklo tistemu, ki ga
oblikuje: »Kaj delaš?« Ali tvoje delo: »On nima rok?«
10 Gorje tistemu, ki pravi svojemu očetu: »Čemu si
zaplodil?« Ali ženski: »Kaj si rodila?« 11 Tako govori
Gospod, Sveti Izraelov in njegov Stvarnik: »Vprašajte
me o stvareh, ki pridejo, glede mojih sinov in glede
dela mojih rok mi zapovejte. 12 Naredil sem zemljo
in na njej ustvaril človeka. Jaz, celó moje roke so
razprostrle nebo in zapovedal sem vsej njegovi vojski.
13 Dvignil sem ga v pravičnosti in jaz bom usmerjal
vse njegove poti. Zgradil bo moje mesto in izpustil bo
moje ujetnike, ne za ceno niti [ne za] nagrado, « govori
Gospod nad bojevniki. 14 Tako govori Gospod: »Trud
Egipta in trgovanje Etiopije in Sabejcev, postavnih
mož, bo prišlo k tebi in oni bodo tvoji. Prišli bodo za
teboj, v verigah bodo prišli in padli dol k tebi, ponižno
te bodo prosili, rekoč: ›Zagotovo je Bog v tebi in tam ni
nikogar drugega, tam ni Boga.‹ 15 Resnično, ti si Bog,
ki samega sebe skrivaš, oh Izraelov Bog, Odrešenik.
16 Osramočeni bodo in tudi zbegani, vsi izmed njih.
Skupaj bodo šli v zmešnjavo, ki so izdelovalci malikov.
17 Toda Izrael bo rešen v Gospodu z večno rešitvijo
duš. Ne boste osramočeni niti zbegani, od veka do
veka. 18 Kajti tako govori Gospod, ki je ustvaril nebo;
sam Bog, ki je oblikoval zemljo in jo naredil, osnoval
jo je, ni je ustvaril zaman, oblikoval jo je, da bi bila
naseljena. Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni.
19 Nisem govoril na skrivnem, na temnem kraju zemlje.
Jakobovemu semenu nisem rekel: ›Zaman me iščite.‹
Jaz, Gospod, govorim pravičnost, razglašam stvari,
ki so pravilne. 20 Zberite se in pridite, približajte se
skupaj, vi, ki ste pobegnili narodom. Nimajo spoznanja,
ki postavljajo les svojih rezanih podob in molijo k
bogu, ki ne more rešiti. 21 Povejte in privedite jih
blizu; da, naj se skupaj posvetujejo. Kdo je to razglasil
od starodavnega časa? Kdo je to povedal od tistega
časa? Mar nisem jaz, Gospod? In nobenega drugega
Boga ni poleg mene, pravičnega Boga in Odrešenika,
nobenega ni poleg mene. 22 Poglejte k meni in bodite
rešeni, vsi konci zemlje, kajti jaz sem Bog in nobenega
drugega ni. 23 Prisegel sem sam pri sebi, beseda je
izšla iz mojih ust v pravičnosti in se ne bo vrnila: ›Da
se bo k meni priklonilo vsako koleno, vsak jezik bo
prisegel.‹ 24 Zagotovo bo nekdo rekel: ›V Gospodu
imam pravičnost in moč.‹ Celó k njemu bodo prišli
ljudje in vsi tisti, ki so ogorčeni zoper njega, bodo
osramočeni. 25 V Gospodu bo vse seme Izraela
opravičeno in bo slavilo.

46 Bel se je upognil dol, Nebó se sklanja, njihovi
maliki so bili na živalih in na živini. Vaši vozovi
so bili težko obloženi, breme so vsaki izmučeni živini.
2 Sklonili so se, skupaj so se upognili, niso mogli
osvoboditi bremena, temveč so sami šli v ujetništvo.
3 Prisluhnite mi, oh hiša Jakobova in ves ostanek
Izraelove hiše, ki vas nosim od trebuha, ki ste nošeni
od maternice. 4 Celó do vaše visoke starosti jaz sem in
celó do osivelih las vas bom prenašal. Jaz sem naredil,
jaz bom vzdignil, celó jaz bom nosil in vas osvobodil. 5
S kom me boste primerjali in me naredili enakega in
me primerjali, da bi bila lahko podobna? 6 Iz torbe
iztresajo zlato in na tehtnici tehtajo srebro in najemajo
zlatarja in ta ga naredi boga. Padajo dol, da, obožujejo.
7 Vzdignejo ga na ramo, prenašajo ga in ga postavljajo
na njegov prostor in ta stoji, iz svojega prostora se ne
bo odstranil. Da, nekdo bo vpil k njemu, vendar mu
ne more odgovoriti niti ga rešiti iz njegove stiske. 8
Spomnite se tega in bodite možje. Ponovno premislite,
oh vi, prestopniki. 9 Spominjajte se prejšnjih stvari od
davnine, kajti jaz sem Bog in ni nikogar drugega, jaz
sem Bog in nobenega ni podobnega meni, 10 konec
razglašam od začetka in od starodavnih časov stvari,
ki še niso storjene, rekoč: ›Moj nasvet bo obstal in
storil bom vse, kar mi ugaja. 11 Ptico roparico kličem
od vzhoda, moža, ki izvršuje mojo namero iz daljne
dežele. Da, jaz sem to govoril, jaz bom tudi privedel,
da se zgodi, to sem namenil in to bom tudi storil. 12
Prisluhnite mi, vi arogantni, ki ste daleč od pravičnosti,
13 svojo pravičnost privedem blizu; ta ne bo daleč stran
in moja rešitev duš ne bo mudila. Rešitev duš bom
postavil na Sion zaradi Izraela, svoje slave.

47 Pridi dol in se usedi v prah, oh devica, hči
babilonska. Sedi na tla; ni prestola, oh hči
Kaldejcev, kajti ne boš več imenovana nežna in
prefinjena. 2 Vzemi mlinske kamne in melji moko.
Odkrij svoja zagrinjala, razgali nogo, odkrij stegno,
prebredi reke. 3 Tvoja nagota bo odkrita, da, tvoja
sramota bo vidna. Maščeval se bom in ne bom te
srečal kakor človek. 4 Glede našega odkupitelja,
Gospod nad bojevniki je njegovo ime, Sveti Izraelov. 5
Sedi tiho in pojdi v temo, oh hči Kaldejcev, kajti ne boš
več imenovana: ›Gospa kraljestev.‹ 6 Ogorčen sem bil
nad svojim ljudstvom, umazal sem svojo dediščino

in jih predal v tvojo roko. Nobenega usmiljenja jim
nisi pokazala, na starce si zelo težko položila svoj
jarem. 7 In ti praviš: ›Jaz bom gospa na veke.‹ Tako,
da si teh stvari nisi vzela k srcu niti se nisi spomnila
zadnjega konca tega. 8 Zato poslušaj sedaj to, ti,
ki si predana užitkom, ki brezskrbno prebivaš, ki v
svojem srcu praviš: ›Jaz sem in nihče drug poleg
mene; ne bom sedela kakor vdova niti ne bom poznala
izgube otrok.‹ 9 Toda ti dve stvari bosta prišli k tebi
v trenutku, v enem dnevu, izguba otrok in vdovstvo.
Nadte bodo prišli v svoji popolnosti zaradi množice
tvojih čarodejstev in zaradi silnega obilja tvojih izrekanj
urokov. 10 Kajti zaupala si v svojo zlobnost. Rekla
si: ›Nihče me ne vidi.‹ Tvoja modrost in tvoje znanje
te je sprevrglo in v svojem srcu si rekla: ›Jaz sem
in nihče drug poleg mene.‹ 11 Zato bo nadte prišlo
zlo; ne boš vedela od kod vstaja in nate bo padla
vragolija; ne boš je sposobna odložiti in opustošenje
bo nenadoma prišlo nadte, ki ga ne boš poznala.
12 Postavi se sedaj s svojimi izrekanji urokov in z
množico svojih čarodejstev, s katerimi si se trudila
od svoje mladosti, če ti bo to lahko koristilo, če boš
lahko prevladala. 13 Izmučena si v množici svojih
nasvetov. Naj sedaj astrologi, zvezdogledi in mesečni
napovedovalci vstanejo in te rešijo pred temi stvarmi,
ki bodo prišle nadte. 14 Glej, so kakor strnišče, ogenj
jih bo sežgal, ne bodo se osvobodili iz oblasti plamena.
Tam ne bo žerjavice, da bi se ob njej ogreli niti ognja,
da bi pred njim sedeli. 15 Takšni ti bodo tisti, s katerimi
si se trudila, celó tvoji trgovci od tvoje mladosti. Tavali
bodo vsakdo k svoji četrti, nihče te ne bo rešil.

48 Poslušajte to, oh hiša Jakobova, ki ste imenovani
z imenom Izrael in ste izšli iz Judovih vodá,
ki prisegate pri Gospodovem imenu in omenjate
Izraelovega Boga, vendar ne v resnici niti ne v
pravičnosti. 2 Kajti imenujejo se po svetem mestu
in se naslanjajo na Izraelovega Boga; Gospod nad
bojevniki je njegovo ime. 3 Razglasil sem prejšnje
stvari od začetka in izšle so iz mojih ust in pokazal
sem jih; nenadoma sem jih naredil in zgodile so se. 4
Ker sem vedel, da si trdovratna in je tvoj vrat železna
kita in tvoja obrv bron, 5 sem ti to celo od začetka
razglasil; preden se je zgodilo, sem ti to pokazal, da ne
bi rekla: ›Moj malik jih je naredil, moja rezana podoba
in moja ulita podoba jim je zapovedala.‹ 6 Slišal si,
videl si vse to in ali ne boš tega razglasil? Od tega
časa sem ti pokazal nove stvari, celo skrite stvari in ti
jih nisi poznal. 7 Sedaj so ustvarjene in ne od začetka;
celo pred dnevom, ko jih nisi slišal, da ne bi rekel:
»Glej, poznal sem jih.« 8 Da, ne slišiš; da, ne poznaš;
da, od tistega časa, ko tvoje uho ni bilo odprto, kajti
vedel sem, da boš postopal zelo zahrbtno in si bil
od maternice imenovan prestopnik. 9 Zaradi svojega
imena bom odložil svojo jezo in zaradi svoje hvale se
bom zadržal, da te ne odsekam. 10 Glej, prečistil sem
te, toda ne s srebrom; izbral sem te v talilni peči stiske.
11 Zaradi sebe, celó zaradi sebe, bom to storil, kajti
kako bi bilo moje ime umazano? In svoje slave ne bom
dal drugemu. 12 Prisluhni mi, oh Jakob in Izrael, moj
poklicani; jaz sem; jaz sem prvi, jaz sem tudi zadnji. 13
Moja roka je tudi položila temelj zemlji in moja desnica
je razpela nebo. Ko kličem k njima, skupaj vstaneta.
14 Vsi vi, zberite se in poslušajte; kdo izmed njih je
razglasil te stvari? Gospod ga je ljubil. Storil bo, kar mu
ugaja nad Babilonom in njegov laket bo na Kaldejcih.
15 Jaz, celó jaz, sem govoril. Da, poklical sem ga.
Privedel sem ga in svojo pot bo naredil uspešno. 16
Pridite blizu k meni, poslušajte to; od začetka nisem
govoril na skrivnem; od časa, ko je to bilo, tam jaz
sem. In sedaj me je poslal Gospod Bog in njegov
Duh.« 17 Tako govori Gospod, tvoj Odkupitelj, Sveti
Izraelov: »Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te učim, da
boš imel koristi, ki te vodim po poti, po kateri naj bi šel.
18 Oh, da bi prisluhnil mojim zapovedim! Potem bi bil
tvoj mir kakor reka in tvoja pravičnost kakor morski
valovi. 19 Tudi tvojega semena bi bilo kakor peska
in potomstvo tvoje notranjosti podobno njegovemu
gramozu; njegovo ime ne bi bilo odrezano niti uničeno
izpred mene. 20 Pojdite naprej iz Babilona, pobegnite
od Kaldejcev, z glasom petja razglasite, povejte to,
izustite to celó do konca zemlje. Recite: › Gospod
je odkupil svojega služabnika Jakoba.‹ 21 Niso bili
žejni, ko jih je vodil skozi puščave. Zanje je vodam
veleval, da tečejo iz skale. Razklal je tudi skalo in iz
nje so pridrle vode. 22 Tam ni miru, « govori Gospod,
»zlobnemu.«

49 Poslušajte me, oh otoki in prisluhnite, ve ljudstva
od daleč. Gospod me je poklical iz maternice, od
notranjosti moje matere je naredil omembo mojega
imena. 2 Moja usta je naredil kakor oster meč; v senco
svoje roke me je skril in me naredil zglajeno puščico;
v svojem tulu me je skril 3 in mi rekel: »Ti si moj
služabnik, oh Izrael, v katerem bom proslavljen.« 4
Potem sem rekel: »V prazno sem se trudil, svojo moč
sem porabil zaman in v prazno. Vendar je zagotovo
moja sodba z Gospodom in moje delo z mojim Bogom.«
5 »In sedaj, « govori Gospod, ki me je oblikoval od
maternice, da bi bil njegov služabnik, da Jakoba
ponovno privedem k njemu: »Čeprav Izrael ne bi bil
zbran, bom vendar veličasten v Gospodovih očeh in
moj Bog bo moja moč.« 6 Rekel je: »To je lahka stvar,
da bi bil moj služabnik, da vzdigneš Jakobove rodove
in da obnoviš Izraelove ohranjene. Prav tako te bom
dal za svetlobo poganom, da boš lahko moja rešitev

duš do konca zemlje. 7 Tako govori Gospod, Izraelov
Odkupitelj in njegov Sveti tistemu, ki ga človek prezira,
tistemu, ki ga narod zaničuje, služabniku vladarjev:
›Kralji bodo videli in vstali, tudi princi bodo oboževali
zaradi Gospoda, ki je zvest in Svetega Izraelovega
in on bo izbral tebe.‹« 8 Tako govori Gospod: »Ob
sprejemljivem času sem te uslišal in na dan rešitve
duše sem ti pomagal in ohranil te bom in te dal za
zavezo ljudstvu, da povzdigneš deželo, da povzročiš,
da podedujejo zapuščene dediščine, 9 da boš lahko
ujetnikom rekel: ›Pojdite naprej; ‹ tistim, ki so v temi:
›Pokažite se.‹ Pasli bodo po poteh in njihovi pašniki
bodo na vseh visokih krajih. 10 Ne bodo niti lačni niti
žejni, niti jih ne bosta udarila, niti vročina, niti sonce,
kajti on, ki ima usmiljenje do njih, jih bo vodil, celo pri
vodnih izvirih jih bo usmerjal. 11 Vse svoje gore bom
naredil pot in moje glavne ceste bodo povišane. 12
Glej, ti bodo prišli od daleč in glej, ti od severa in od
zahoda in ti iz dežele Siním.« 13 Prepevaj, oh nebo in
bodi radostna, oh zemlja in izbruhnite v petje, oh gore.
Kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo in usmiljen bo
do svojih trpečih. 14 Toda Sion je rekel: » Gospod
me je zapustil in moj Gospod me je pozabil.« 15 Mar
lahko ženska pozabi svojega doječega otroka, da ne
bi imela sočutja do sina svoje maternice? Da, one
lahko pozabijo, vendar jaz ne bom pozabil tebe. 16
Glej, vrezal sem te na dlani svojih rok, tvoja obzidja so
nenehno pred menoj. 17 Tvoji otroci se bodo podvizali,
tvoji uničevalci in tisti, ki so te naredili opustošeno,
bodo šli od tebe. 18 Dvigni svoje oči naokoli in poglej.
Vsi ti se zbirajo skupaj in prihajajo k tebi. Kakor jaz
živim, ‹ govori Gospod, ›zanesljivo se boš oblekla z
njimi vsemi, kakor z ornamentom in si jih privezala
nase, kakor stori nevesta. 19 Kajti tvoji opustošeni
in tvoji zapuščeni kraji in dežela tvojega uničenja bo
sedaj torej preozka zaradi prebivalcev in tisti, ki so te
pogoltnili, bodo daleč proč. 20 Otroci, ki jih boš imela,
potem ko si izgubila druge, bodo v tvoja ušesa ponovno
govorili: ›Kraj je preozek zame. Daj mi prostor, da bom
lahko prebival.‹ 21 Potem boš v svojem srcu rekla:
›Kdo mi je te rodil, glede na to, da sem izgubila svoje
otroke in sem zapuščena, ujetnica in se selim sem ter
tja? In kdo je te vzgojil? Glej, sama sem ostala, kje so
bili tile?‹« 22 Tako govori Gospod Bog: »Glej, svojo
roko bom dvignil k poganom in svoj prapor postavil k
ljudstvu in tvoje sinove bodo privedli na njihovih rokah
in tvoje hčere bodo nošene na njihovih ramah. 23
Kralji bodo tvoji negovalni očetje in njihove kraljice
tvoje negovalne matere. S svojim obrazom se bodo
priklonili k tebi proti zemlji in lizali prah tvojih stopal in
vedela boš, da jaz sem Gospod, kajti tisti, ki čakajo
name, ne bodo osramočeni. 24 Mar bo plen vzet od
mogočnega, mar bo pravično ujetništvo osvobojeno?«
25 Toda tako govori Gospod: »Celo ujetniki mogočnega
bodo odvzeti in plen strašnega bo osvobojen, kajti
jaz se bom spoprijel s tistim, ki se spoprijema s teboj
in jaz bom rešil tvoje otroke. 26 Z njihovim lastnim
mesom bom hranil tiste, ki te zatirajo in pijani bodo s
svojo lastno krvjo kakor s sladkim vinom in vse meso
bo vedelo, da jaz sem Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj
Odkupitelj, Mogočni Jakobov.‹«

50 Tako govori Gospod: »Kje je ločitveni list vaše
matere, ki sem jo odslovil? Ali kateri izmed mojih
upnikov je ta, h kateremu sem vas prodal? Glejte,
zaradi svojih krivičnosti ste se sami prodali in zaradi
vaših prestopkov je vaša mati odslovljena. 2 Zakaj
ni bilo človeka, ko sem prišel? Ko sem klical ni bilo
nobenega, da odgovori? Mar je moja roka precej
skrajšana, da ne more odkupiti? Mar nimam moči, da
osvobodim? Glejte, ob svoji graji posušim morje, reke
naredim za divjino. Njihove ribe zaudarjajo, ker tam
ni vode in poginjajo zaradi žeje. 3 Jaz obláčim nebo
s črnino in vrečevino delam [za] njihovo pokrivalo. 4
Gospod Bog mi je dal jezik učenega, da bi vedel kako
ob pravem času govoriti besedo tistemu, ki je izmučen.
Zbuja [me] jutro za jutrom, on zbuja moje uho, da
slišim kakor učeni. 5 Gospod Bog mi je odprl moje
uho in nisem bil uporen, niti se nisem odvrnil nazaj. 6
Svoj hrbet sem dal tistim, ki so me udarjali in svoja lica
tistim, ki so mi pulili brado. Svojega obraza nisem skril
pred sramoto in pljuvanjem. 7 Kajti Gospod Bog mi bo
pomagal, zato ne bom zbegan. Zato sem svoj obraz
naravnal kakor kremen in vem, da ne bom osramočen.
8 Blizu je ta, ki me opravičuje. Kdo se bo spoprijel z
menoj? Stopiva skupaj. Kdo je moj nasprotnik? Naj
pride bliže k meni. 9 Glej, Gospod Bog mi bo pomagal;
kdo je tisti, ki me bo obsojal? Glej, vsi se bodo postarali
kakor obleka, molj jih bo požrl. 10 Kdo je med vami, ki
se boji Gospoda, ki uboga glas svojega služabnika, ki
hodi v temi in nima svetlobe? Naj zaupa v Gospodovo
ime in se naslanja na svojega Boga. 11 Glejte, vsi vi,
ki prižigate ogenj, ki se naokrog obdajate z iskrami.
Hodite v svetlobi svojega ognja in v iskrah, ki ste jih
vžgali. To boste imeli od moje roke; ulegli se boste v
bridkosti.

51 Prisluhnite mi, vi, ki sledite pravičnosti, vi, ki
iščete Gospoda. Glejte na skalo, iz katere ste
izklesani in k luknji jame, iz katere ste izkopani. 2
Poglejte na Abrahama, svojega očeta in na Saro,
ki vas je rodila. Kajti poklical sem ga samega, ga
blagoslovil in namnožil. 3 Kajti Gospod bo tolažil Sion,
tolažil bo vse njegove opustošene kraje in njegovo
divjino bo naredil podobno Edenu in njegovo puščavo

podobno Gospodovemu vrtu. V njem bo najti radost in
veselje, zahvaljevanje in glas melodije. 4 Prisluhni mi,
moje ljudstvo; pazljivo mi prisluhni, oh moj narod. Kajti
postava bo izšla od mene in svojo sodbo bom naredil,
da počiva za svetlobo ljudstvu. 5 Moja pravičnost je
blizu, moja rešitev duš je odšla naprej in moji lakti bodo
sodili ljudstvo; otoki bodo čakali name in v moj laket
bodo zaupali. 6 Povzdignite svoje oči k nebu in poglejte
dol na zemljo spodaj, kajti nebo bo izginilo proč kakor
dim in zemlja se bo postarala kakor obleka in tisti,
ki prebivajo na njej, bodo umrli na podoben način,
toda moja rešitev duš bo večna in moja pravičnost
ne bo odpravljena. 7 Prisluhnite mi vi, ki poznate
pravičnost, ljudstvo, v čigar srcu je moja postava.
Ne bojte se graje ljudi niti ne bodite prestrašeni ob
njihovih zasramovanjih. 8 Kajti molj jih bo pojedel kakor
obleko in ličinka jih bo pojedla kakor volno, toda moja
pravičnost bo na veke in moja rešitev duš od roda do
roda. 9 Zbudi se, zbudi se, nadeni si moč, oh Gospodov
laket. Zbudi se kakor v starodavnih dneh in rodovih
od davnine. Mar nisi ti tisti, ki je posekal Rahaba in
ranil zmaja? 10 Mar nisi ti tisti, ki je osušil morje, vode
velike globine, ki je globine morja spremenil v pot za
odkupljene, da so prešli? 11 Zato se bodo Gospodovi
odkupljenci vrnili in s petjem prišli na Sion in večna
radost bo na njihovi glavi. Dosegli bodo veselje in
radost, bridkost in žalovanje pa bosta pobegnila. 12
Jaz, celó jaz sem ta, ki vas tolaži. Kdo si ti, da bi
se bal človeka, ki bo umrl in človeškega sina, ki bo
narejen kot trava, 13 pozabljaš pa Gospoda, svojega
stvarnika, ki je razprostrl nebo in položil temelje zemlji
in si se nenehno vsak dan bal zaradi razjarjenosti
zatiralca, kakor če bi bil ta pripravljen, da uniči? In kje
je zatiralčeva razjarjenost? 14 Ujeti popotnik hiti, da
bi bil lahko izpuščen in da ne bi umrl v jami niti da
njegovega kruha ne bi zmanjkalo. 15 Toda jaz sem
Gospod, tvoj Bog, ki je razdelil morje, katerega valovi
rjovijo: » Gospod nad bojevniki je njegovo ime.« 16
Svoje besede sem položil v tvoja usta in te zakril v
senco svoje roke, da lahko zasadim nebo in položim
temelje zemlji in rečem Sionu: ›Ti si moje ljudstvo.‹ 17
Zbudi se, zbudi se, vstani, oh [prestolnica] Jeruzalem,
ki si pila pri Gospodovi roki čašo njegove razjarjenosti.
Pila si droži iz čaše trepetanja in jih posrebala. 18
Nikogar ni, da jo usmerja med vsemi sinovi, ki jih
je rodila niti ni nikogar izmed njenih sinov, ki jih je
vzgojila, da jo prime za roko. 19 Ti dve stvari sta prišli
nadte; komu bo žal zate? Opustošenje, poguba, lakota
in meč. Po kom te bom potolažil? 20 Tvoji sinovi so
oslabeli, ležijo na vrhu vseh ulic, kakor divji bik v mreži.
Polni so Gospodove razjarjenosti, graje tvojega Boga.
21 Zato poslušaj sedaj to, ti trpeča in pijana, toda ne z
vinom. 22 Tako govori tvoj Gospod, Gospod in tvoj
Bog, ki se poteguje za stvar svojega ljudstva: »Glej, iz
tvoje roke sem vzel čašo trepetanja, celó droži iz čaše
svoje razjarjenosti. Ne boš je več ponovno pila, 23
temveč jo bom položil v roko tistih, ki te stiskajo, ki so
tvoji duši rekli: ›Skloni se, da lahko gremo preko‹ in
svoje telo si položila kakor tla in kakor ulico tistim, ki
so šli preko.

52 Prebudi se, prebudi se, nadeni svojo moč, oh
Sion, nadeni svoje krasne obleke, oh [prestolnica]
Jeruzalem, sveto mesto, kajti odslej vate ne bo več
vstopil neobrezani in nečisti. 2 Otresi si prah, vstani in
usedi se, oh [prestolnica] Jeruzalem, odveži si vezi
iz svojega vratu, oh ujeta hči sionska. 3 Kajti tako
govori Gospod: ›Prodali ste se za nič in odkupljeni
boste brez denarja.‹ 4 Kajti tako govori Gospod Bog:
›Moje ljudstvo je poprej šlo dol v Egipt, da začasno
prebiva tam in Asirec jih je zatiral brez vzroka. 5 Sedaj
torej, kaj imam tukaj, ‹ govori Gospod, ›da je moje
ljudstvo vzeto proč za nič? Tisti, ki vladajo nad njimi, jim
povzročajo, da tulijo, ‹ govori Gospod ›in moje ime je
nenehno vsak dan preklinjano. 6 Zato bo moje ljudstvo
spoznalo moje ime, zato bodo na tisti dan vedeli, da
jaz sem tisti, ki govori. Glejte, jaz sem. 7 Kako lepa
so na gorah stopala tistega, ki prinaša dobre novice,
ki objavlja mir, ki prinaša dobre novice o dobrem, ki
objavlja rešitev duš, ki Sionu pravi: ›Tvoj Bog kraljuje!‹
8 Tvoji stražarji bodo povzdignili glas, z glasom bodo
skupaj peli, kajti videli bodo iz oči v oči, ko bo Gospod
ponovno privedel Sion. 9 Izbruhnite v radost, skupaj
prepevajte, vi opustošeni kraji [prestolnice] Jeruzalem,
kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je
[prestolnico] Jeruzalem. 10 Gospod je svoj sveti laket
razgalil v očeh vseh narodov in vsi konci zemlje bodo
videli rešitev duš našega Boga. 11 Odidite, odidite,
pojdite ven od tod, ne dotikajte se nobene nečiste
stvari, pojdite ven iz njene srede, bodite čisti vi, ki
nosite Gospodove posode. 12 Kajti ven ne boste šli
z naglico niti s pobegom, kajti Gospod bo šel pred
vami in Izraelov Bog bo vaša zadnja straža. 13 Glejte,
moj služabnik bo ravnal razsodno, povzdignjen bo,
povišan in bo zelo visok. 14 Kakor so bili mnogi osupli
nad teboj. Njegov videz je bil tako iznakažen, bolj
kakor [od] kateregakoli človeka in njegova oblika bolj
kakor od človeških sinov; 15 tako bo poškropil mnoge
narode; kralji bodo zaprli svoja usta pred njim. Kajti
to, kar jim ni bilo povedano, bodo videli, in česar niso
slišali, bodo preudarjali.

53 Kdo je veroval našemu poročilu? In komu se
je razodel Gospodov laket? 2 Kajti pred njim
bo pognal kakor nežna rastlina in kakor korenina iz

suhih tal. Nima oblike niti ljubkosti in ko ga bomo
videli, ni lepote, da bi ga želeli. 3 Preziran je in
zavrnjen od ljudi, mož bridkosti in seznanjen z žalostjo
in mi smo, kakor bi skrili svoje obraze pred njim; bil
je preziran, mi pa ga nismo cenili. 4 Zagotovo je
nosil naše žalosti in prenašal naše bridkosti, vendar
smo ga imeli [za] zadetega, udarjenega od Boga in
trpečega. 5 Toda ranjen je bil zaradi naših prestopkov,
poškodovan je bil zaradi naših krivičnosti. Kazen za
naš mir je bila na njem in z njegovimi udarci z bičem
smo ozdravljeni. 6 Vsi smo zašli kakor ovce, obrnili
smo se vsak k svoji lastni poti in Gospod je nanj položil
krivičnost nas vseh. 7 Bil je zatiran in trpel, vendar ni
odprl svojih ust. Priveden je kakor jagnje h klanju in
kakor je ovca pred svojimi strižci nema, tako on ne
odpre svojih ust. 8 Vzet je bil iz ječe in iz sodbe in
kdo bo razglasil njegov rod? Kajti odrezan je bil iz
dežele živih, zaradi prestopka mojega ljudstva je bil
udarjen. 9 Njegov grob v njegovi smrti mu je določil
z zlobnimi in z bogatimi, čeprav ni storil nobenega
nasilja niti ni bilo nobene prevare v njegovih ustih.
10 Vendar je Gospodu ugajalo, da ga rani; položil ga
je v žalost. Ko boš naredil njegovo dušo v daritev
za greh, bo videl svoje seme, podaljšal bo svoje dni
in Gospodovo zadovoljstvo bo uspevalo v njegovi
roki. 11 Videl bo muko svoje duše in bo zadovoljen. S
svojim spoznanjem bo moj pravični služabnik opravičil
mnoge, kajti nosil bo njihove krivičnosti. 12 Zato mu
bom razdelil delež z velikimi in plen bo razdelil z
močnimi, zato ker je svojo dušo izlil do smrti in prištet
je bil med prestopnike; nosil je greh mnogih in opravil
posredovanje za prestopnike.

54 »Zapoj, oh jalova, ti, ki nisi nosila, izbruhni v
petje in glasno zavpij, ti, ki se nisi mučila z
otrokom, kajti več je otrok zapuščene kakor otrok
poročene žene, « govori Gospod. 2 Povečaj kraj
svojega šotora in naj razprostrejo zagrinjala tvojih
prebivališč. Ne špararj, podaljšaj svoje vrvi in ojačaj
svoje kline, 3 kajti izbruhnila boš na desno roko in na
levo in tvoje seme bo podedovalo pogane in naredila
boš, da bodo opustela mesta naseljena. 4 Ne boj se,
kajti ne boš osramočena niti ne bodi zbegana, kajti
ne prideš v sramoto, kajti pozabila boš sramoto svoje
mladosti in ne boš se več spominjala graje svojega
vdovstva. 5 Kajti tvoj Stvarnik je tvoj soprog, Gospod
nad bojevniki je njegovo ime in tvoj Odkupitelj Sveti
Izraelov; imenovali ga bodo Bog celotne zemlje. 6
Kajti Gospod te je poklical kakor žensko, zapuščeno
in užaloščeno v duhu in ženo mladosti, ko si bila
zavržena, « govori tvoj Bog. 7 »Kajti za kratek trenutek
sem te zapustil, toda z velikimi usmiljenji te bom zbral.
8 Z malce besa sem za trenutek skril svoj obraz pred
teboj, toda z večno prijaznostjo bom imel usmiljenje
nad teboj, « govori Gospod, tvoj Odkupitelj. 9 »Kajti
to mi je kakor so bile Noetove vode, kajti kakor sem
prisegel, da Noetove vode ne bodo več šle preko
zemlje, tako sem prisegel, da ne bom ogorčen nad
teboj niti te ne bom več oštel. 10 Kajti gore se bodo
umaknile in hribi bodo odstranjeni, toda moja prijaznost
ne bo odšla od tebe niti zaveza mojega miru ne bo
odstranjena, « govori Gospod, ki ima usmiljenje do
tebe. 11 »Oh ti trpeča, premetavana z viharjem in
nepotolažena, glej, tvoje kamne bom položil z lepimi
barvami in tvoje temelje bom položil s safirji. 12 Tvoja
okna bom naredil iz ahata in tvoja velika vrata iz
granata in vse tvoje meje iz prijetnih kamnov. 13 Vsi
tvoji otroci bodo poučevani od Gospoda in velik bo
mir tvojih otrok. 14 V pravičnosti boš utrjena, daleč
boš od zatiranja, kajti ne boš se bala in [daleč boš] od
strahote, kajti ta se ti ne bo približala. 15 Glej, zagotovo
se bodo zbrali skupaj, toda to ni od mene. Kdorkoli se
bo skupaj zbral proti tebi, bo padel zaradi tebe. 16 Glej,
jaz sem ustvaril kovača, ki v ognju razpihuje ogorke
in ki prinaša orodje za svoje delo in jaz sem ustvaril
kvarilca, da uničuje. 17 Nobeno orožje, ki je oblikovano
zoper tebe, ne bo uspelo in vsak jezik, ki se bo na
sodbi dvignil zoper tebe, boš obsodila. To je dediščina
Gospodovih služabnikov in njihova pravičnost je od
mene, « govori Gospod.

55 Hej, vsi, ki ste žejni, pridite k vodam in tisti, ki
nimate denarja; pridite, kupite in jejte; da, pridite,
kupite vino in mleko, brez denarja in brez cene. 2
Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh? In svoj trud za
to, kar ne nasičuje? Marljivo mi prisluhnite in jejte to,
kar je dobro in naj se vaša duša razveseljuje v obilju. 3
Nagnite svoje uho in pridite k meni. Prisluhnite in vaša
duša bo živela in z vami bom sklenil večno zavezo,
celó zanesljive Davidove milosti. 4 Glej, izročil sem
ga za pričo ljudstvu, voditelja in poveljnika ljudstvu. 5
Glej, poklical boš narod, ki ga nisi poznal in narodi,
ki te niso poznali, bodo tekli k tebi zaradi Gospoda,
tvojega Boga in zaradi Svetega Izraelovega, ker te je
proslavil. 6 Iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite k
njemu, dokler je blizu. 7 Naj zlobni zapusti svojo pot in
nepravičen človek svoje misli in naj se vrne h Gospodu
in se ga bo usmilil; in k našemu Bogu, kajti obilno bo
odpustil. 8 Kajti moje misli niso vaše misli niti vaše poti
niso moje poti, « govori Gospod. 9 »Kajti kakor je nebo
višje od zemlje, tako so moje poti višje od vaših poti
in moje misli višje od vaših misli. 10 Kajti kakor dež
prihaja dol in sneg z neba in se ne vrača tja, temveč
zaliva zemljo in jo pripravlja, da poganja in brsti, da
lahko da seme sejalcu in kruh jedcu, 11 tako bo moja
beseda, ki gre ven iz mojih ust. Le-ta se k meni ne

bo vrnila prazna, temveč bo le-ta dovršila to, kar mi
ugaja in uspela v stvari, h kateri sem jo poslal. 12 Kajti
ven boste odšli z radostjo in vodeni boste z mirom.
Gore in hribi bodo izbruhnili pred vami s petjem in vsa
poljska drevesa bodo ploskala s svojimi rokami.« 13
Namesto trnja bo zrasla cipresa in namesto osata bo
pognalo mirtino drevo in to bo Gospodu v ime in za
večno znamenje, ki ne bo iztrebljeno.

56 Tako govori Gospod: »Varujte sodbo in ravnajte
pravično, kajti moja rešitev duš je blizu, da pride
in moja pravičnost, da se razodene. 2 Blagoslovljen je
človek, ki to počne in človeški sin, ki se tega oprime, ki
varuje šabat pred omadeževanjem in zadržuje svojo
roko pred početjem kakršnega koli zla. 3 Niti ne pusti
sinu tujca, ki se je pridružil Gospodu, govoriti, rekoč: ›
Gospod me je popolnoma ločil od svojega ljudstva.‹
Niti naj evnuh ne reče: ›Glej, jaz sem suho drevo.‹ 4
Kajti tako govori Gospod evnuhom, ki se držijo mojih
šabat in izbirajo stvari, ki mi ugajajo in se držijo moje
zaveze; 5 celo njim bom dal, v svoji hiši in znotraj
svojih zidov, prostor in ime, boljše kakor od sinov in
hčera. Dal jim bom večno ime, ki ne bo iztrebljeno. 6
Tudi sinove tujca, ki se pridružijo Gospodu, da bi mu
služili in da bi ljubili Gospodovo ime, da bi bili njegovi
služabniki, vsak, kdor ohranja šabat pred tem, da bi ga
omadeževal in se drži moje zaveze, 7 celó pripeljal
jih bom na svojo sveto goro in jih razveselil v svoji
hiši molitve. Njihove žgalne daritve in njihove klavne
daritve bodo sprejete na mojem oltarju, kajti moja hiša
se bo imenovala hiša molitve za vsa ljudstva.«« 8
Gospod Bog, ki zbira Izraelove pregnance, govori: »Še
bom zbral k njemu druge, poleg tistih, ki so zbrani k
njemu. 9 Vse ve poljske živali, pridite, da požrete,
da, vse ve živali v gozdu. 10 Njegovi stražarji so
slepi. Vsi so nevedni, vsi so nemi psi, ne morejo lajati;
spijo, legajo, radi dremajo. 11 Da, pohlepni psi so, ki
nikoli ne morejo imeti dovolj in pastirji, ki ne morejo
razumeti. Vsi gledajo na svojo lastno pot, vsak za
svojim dobičkom, od svoje meje. 12 Pridite, pravijo:
›Šel bom po vino in nalili se bomo z močno pijačo in
jutrišnji dan bo kakor ta dan in mnogo obilnejši.««

57 Pravični propada in nihče si tega ne jemlje k srcu.
Usmiljeni ljudje so odvzeti, nihče ne preudarja,
da je pravični odvzet pred zlom, ki pride. 2 Vstopil bo v
mir. Počivali bodo v svojih posteljah, vsakdo, ki hodi v
svoji poštenosti. 3 Toda približajte se sèm, vi sinovi
čarodejk, seme zakonolomca in vlačuge. 4 Zoper koga
se zabavate? Zoper koga širite usta in iztezate jezik?
Mar niste otroci prestopka, seme neresnice, 5 ki se
vnemate z maliki pod vsakim zelenim drevesom, ki
koljete otroke v dolinah pod skalnimi pečinami? 6 Med
gladkimi kamni vodotoka je tvoj delež; ti, ti so tvoj
žreb. Celo njim si izlivala pitno daritev, darovala si
jedilno daritev. Mar naj prejmem tolažbo v teh? 7 Na
vzvišeni in visoki gori si si postavila svojo posteljo, celo
tja gor odhajaš, da daruješ klavno daritev. 8 Tudi za
vrati in podboji si postavila svoj spomin, kajti odkrila si
se drugemu kot meni in odšla gor. Razširila si svojo
posteljo in sklenila zavezo z njimi; ljubila si njihovo
posteljo, kjer si jo videla. 9 Odhajaš h kralju z mazilom,
množila si svoje dišave, svoje poslance si poslala
daleč in sebe si ponižala celo do pekla. (Sheol h7585) 10
Izmučena si v veličini svojih poti, vendar ne praviš:
›Tam ni upanja.‹ Našla si življenje svoje roke, zato nisi
bila užaloščena. 11 Pred kom si bila prestrašena ali
si se bala, da si lagala in se nisi spomnila mene niti
si tega nisi vzela k srcu? Mar nisem molčal celo od
davnine in se me ne bojiš? 12 Razglašal bom tvojo
pravičnost in tvoja dela, kajti ne bodo ti koristila. 13
Ko vpiješ, naj te tvoje trume rešijo; toda veter jih bo
vse odnesel proč, ničevost jih bo vzela. Toda tisti,
ki svoje trdno upanje polaga vame, bo vzel v last
deželo in podedoval mojo sveto goro 14 in rekel bo:
›Nasujte, nasujte, pripravite pot, vzemite kamen spotike
iz poti mojega ljudstva.‹ 15 Kajti tako govori Visoki
in Vzvišeni, ki naseljuje večnost, čigar ime je Sveti:
›Prebivam na visokem in svetem kraju, pa tudi s tistim,
ki je skesanega in ponižnega duha, da oživim duha
ponižnega in da oživim srce skesanega. 16 Kajti ne
bom se prepiral na veke niti ne bom vedno besen,
kajti duh bi opešal pred menoj in duše, ki sem jih
naredil. 17 Zaradi krivičnosti njegove pohlepnosti sem
bil besen in ga udaril. Skril sem se in bil besen, on pa
je kljubovalno odšel po poti svojega srca. 18 Videl sem
njegove poti in ozdravil ga bom. Prav tako ga bom
vodil in obnovil tolažbe njemu in njegovim žalovalcem.
19 Jaz ustvarjam sad ustnic: ›Mir, mir tistemu, ki je
daleč proč in tistemu, ki je blizu, ‹ govori Gospod ›in
jaz ga bom ozdravil. 20 Toda zlobni so kot razburkano
morje, kadar ne more počivati, katerega vode bljuvajo
blato in umazanijo. 21 Tam ni miru, ‹ govori moj Bog,
›zlobnemu.‹«

58 Vpij naglas, ne brzdaj se, svoj glas povzdigni
kakor šofar in mojemu ljudstvu pokaži njihov
prestopek in Jakobovi hiši njihove grehe. 2 Vendar
me dnevno iščejo in se veselijo spoznati moje poti
kakor narod, ki je ravnal pravično in ni zapustil odredbe
svojega Boga. Sprašujejo me odredbe o pravici,
razveseljujejo se v približevanju Bogu. 3 ›Zakaj smo
se postili, ‹ pravijo ›ti pa ne vidiš? Zakaj smo mučili
svojo dušo, ti pa se za to ne meniš?‹ Glejte, na dan
svojega posta si najdete užitek in priganjate vse svoje

delavce. 4 Glejte, postite se za prepir in razpravljanje
in da udarjate s pestjo zlobnosti. Ne boste se postili,
kakor delate ta dan, da bi svojemu glasu dali, da
se sliši na višavi. 5 Mar je to takšen post, ki sem
ga izbral? Dan za človeka, da muči svojo dušo? Ali
je to, da skloni svojo glavo kakor ločje in pod seboj
razširja vrečevino in pepel? Mar boš to imenoval post
in sprejemljiv dan Gospodu? 6 Mar ni to post, ki sem
ga izbral? Da razvežeš vezi zlobnosti, da odstraniš
težka bremena in da izpustiš zatirane prosto oditi
in da zlomiš vsak jarem? 7 Mar ni to, da deliš svoj
kruh lačnemu in da privedeš revne, ki so izobčeni, k
svoji hiši? Ko vidiš nagega, da ga pokriješ in da se
ne skrivaš pred svojim lastnim mesom? 8 Potem bo
tvoja svetloba izbruhnila kakor jutro in tvoje zdravje bo
naglo vzbrstelo in tvoja pravičnost bo šla pred teboj,
Gospodova slava bo tvoja zadnja straža. 9 Potem
boš klical in Gospod bo odgovoril; vpil boš in rekel
bo: ›Tukaj sem.‹ Če odstraniš jarem iz svoje srede,
kazanje s prstom in govorjenje ničnosti 10 in če svojo
dušo iztezaš k lačnemu in zadovoljiš trpečo dušo,
potem bo v nejasnosti vstala tvoja svetloba in tvoja
tema bo kakor poldan. 11 Gospod te bo nenehno
usmerjal in tvojo dušo zadovoljil v suši in tvoje kosti
odebelil. In ti boš kakor namakan vrt in podoben boš
vodnemu izviru, katerega vode ne usahnejo. 12 Tisti,
ki bodo od tebe, bodo gradili stare opustošene kraje.
Vzdignil boš temelje mnogih rodov in imenovan boš:
›Popravljavec vrzeli, obnovitelj steza za prebivanje.‹
13 Če odvrneš svoje stopalo pred šabat, pred tem,
da počneš svoje zadovoljstvo na moj sveti dan in
imenuješ šabat veselje, [dan] svet Gospodu, častitljiv
in ga boš častil in ne izvajal svojih lastnih poti niti iskal
svojega lastnega zadovoljstva niti govoril svojih lastnih
besed, 14 potem se boš veselil v Gospodu in povzročil
ti bom, da jezdiš na visokih krajih zemlje in te hranil z
dediščino svojega očeta Jakoba, kajti Gospodova usta
so to govorila.‹«

59 Glej, Gospodova roka ni skrajšana, da ne more
rešiti niti njegovo uho zamašeno, da ne more
slišati, 2 temveč so vaše krivičnosti ločile med vami in
vašim Bogom in vaši grehi so skrili njegov obraz pred
vami, da ne bi slišal. 3 Kajti vaše roke so omadeževane
s krvjo in vaši prsti s krivičnostjo, vaše ustnice so
govorile laži, vaš jezik je mrmral perverznost. 4 Nihče
ne kliče za pravico niti se kdorkoli ne poteguje za
resnico. Zaupajo v ničnost in govorijo laži, spočnejo
vragolijo in obrodijo krivičnost. 5 Valijo jajca strupene
kače in tkejo pajkovo mrežo. Kdor od njihovih jajc
jé, umira in to, kar je zdrobljeno, se izvali v gada. 6
Njihove mreže ne bodo postale obleke niti se ne bodo
pokrili s svojimi deli. Njihova dela so dela krivičnosti in
dejanje nasilja je v njihovih rokah. 7 Njihova stopala
tečejo k zlu in hitijo, da prelijejo nedolžno kri. Njihove
misli so misli krivičnosti; pustošenje in uničenje sta
na njihovih stezah. 8 Poti miru ne poznajo in na
njihovih poteh ni sodbe. Naredili so si sprijene steze.
Kdorkoli tam hodi, ne bo poznal miru. 9 Zato je sodba
daleč od nas niti nas pravica ne doseže. Čakamo na
svetlobo, toda glej, nejasnost; na sijaj, toda hodimo v
temi. 10 Tipamo za zidom kakor slepi in tipamo, kakor
ne bi imeli oči. Spotikamo se opoldan kakor ponoči,
na zapuščenih krajih smo kakor mrtvi možje. 11 Vsi
rjovemo kakor medvedje in boleče žalujemo kakor
golobice. Pričakujemo sodbo, toda ni je; rešitev duš,
toda ta je daleč od nas. 12 Kajti naši prestopki so
pomnoženi pred teboj in naši grehi pričujejo zoper nas.
Naši prestopki so z nami in glede naših krivičnosti, mi
jih poznamo: 13 prestopanje in laganje zoper Gospoda
in odhajanje proč od našega Boga, govorjenje zatiranja
in punta, spočenjanje in izgovarjanje besed neresnice iz
srca. 14 Sodba je odvrnjena nazaj in pravica stoji daleč
proč, kajti resnica je padla na ulici in nepristranskost
ne more vstopiti. 15 Da, resnica peša in tisti, ki odhaja
od zla, se izpostavlja za plen in Gospod je to videl in
to ga je razžalilo, da ni bilo sodbe. 16 Videl je, da ni
bilo nobenega človeka in se čudil, da ni bilo nobenega
posredovalca, zato mu je njegov laket prinesel rešitev
duše in njegova pravičnost ga je podpirala. 17 Kajti
nadel si je pravičnost kakor prsni oklep in na svojo
glavo čelado rešitve duš in za oblačila si je nadel
obleke maščevanja in z gorečnostjo je bil odet kakor z
ogrinjalom. 18 Glede na njihova dejanja bo primerno
poplačal: razjarjenost svojim nasprotnikom, povračilo
svojim sovražnikom, otokom bo poplačal povračilo. 19
Tako se bodo bali Gospodovega imena od zahoda in
njegove slave od sončnega vzhoda. Ko bo sovražnik
vstopil kot povodenj, bo Gospodov duh dvignil prapor
zoper njega. 20 Odkupitelj bo prišel na Sion in k tistim,
ki se obračajo od prestopka v Jakobu, ‹ govori Gospod.
21 ›Kar se tiče mene, to je moja zaveza z njimi, ‹ govori
Gospod: ›Moj duh, ki je na tebi in moje besede, ki sem
ti jih položil v tvoja usta, ne bodo odšle iz tvojih ust
niti iz ust tvojega semena niti iz ust semena tvojega
semena, ‹ govori Gospod, ›od tega časa naprej in na
veke.

60 Vstani, zasij, kajti tvoja svetloba je prišla in
Gospodova slava je vstala nad teboj. 2 Kajti
glej, tema bo prekrila zemljo in velika tema ljudstva,
toda Gospod bo vstal nad teboj in njegova slava bo
vidna na tebi. 3 Pogani bodo prišli k tvoji svetlobi
in kralji k siju tvojega vzhajanja. 4 Dvigni svoje oči
naokoli in poglej. Vsi se zbirajo skupaj, prihajajo k tebi.
Tvoji sinovi bodo prišli od daleč in tvoje hčere bodo

negovane ob tvoji strani. 5 Takrat boš videla in tekla
skupaj in tvoje srce se bo balo in bo povečano, ker bo
obilje morja obrnjeno k tebi, sile poganov bodo prišle k
tebi. 6 Pokrila te bo množica kamel, [enogrbi] velblodi
iz Midjána in Efe, vsi tisti iz Sabe bodo prišli. Prinesli
bodo zlato in kadilo in naznanjali bodo Gospodove
hvalnice. 7 Vsi kedárski tropi bodo zbrani skupaj k
tebi, Nebajótovi ovni ti bodo služili. Na moj oltar bodo
prišli s sprejetjem in jaz bom proslavil hišo svoje slave.
8 Kdo so ti, ki letijo kakor oblak in kakor golobice k
svojim oknom? 9 Otoki bodo zagotovo čakali name in
spredaj ladje iz Taršíša, da privedejo tvoje sinove od
daleč, njihovo srebro in njihovo zlato z njimi, k imenu
Gospoda, tvojega Boga in k Svetemu Izraelovemu,
ker te je proslavil. 10 Sinovi tujcev bodo zgradili tvoja
obzidja in njihovi kralji ti bodo služili, kajti v svojem
besu sem te udaril, toda v svoji naklonjenosti sem imel
usmiljenje nad teboj. 11 Zato bodo tvoja velika vrata
nenehno odprta; ne podnevi ne ponoči ne bodo zaprta,
da ti bodo ljudje lahko prinašali sile poganov in da
bodo lahko privedeni njihovi kralji. 12 Kajti narod in
kraljestvo, ki ti ne bo služilo, bo propadlo; da, ti narodi
bodo popolnoma opustošeni. 13 Slava Libanona bo
prišla k tebi, cipresa, bor in pušpan skupaj, da olepšajo
kraj mojega svetišča in kraj svojih stopal bom naredil
veličasten. 14 Tudi sinovi tistih, ki so te prizadeli, bodo
prišli, upogibajoč se k tebi in vsi, ki so te prezirali, se
bodo priklonili pri podplatih tvojih stopal in imenovali te
bodo: › Gospodovo mesto, Sion Svetega Izraelovega.‹
15 Kakor si bila zapuščena in osovražena, tako da
noben človek ni šel skozi tebe, te bom naredil za
večno odličnost, radost mnogih rodov. 16 Prav tako
boš sesala mleko poganov in sesala prsi kraljev in
vedela boš, da sem jaz, Gospod, tvoj Odrešenik in
tvoj Odkupitelj, Mogočni Jakobov. 17 Za bron bom
prinesel zlato in za železo bom prinesel srebro in za
les bron in za kamne železo. Prav tako bom postavil
[za] tvoje častnike mir in tvoje priganjače pravičnost.
18 Nasilja ne bo več slišati v tvoji deželi niti pustošenja
niti uničenja znotraj tvojih meja, temveč boš svoja
obzidja imenovala Odrešenje in svoja velika vrata
Hvala. 19 Sonce ne bo več tvoja svetloba podnevi
niti ti za sijaj luna ne bo dajala svetlobe, temveč ti
bo Gospod večna svetloba in tvoj Bog tvoja slava.
20 Tvoje sonce ne bo več zašlo niti se tvoja luna ne
bo umaknila, kajti Gospod bo tvoja večna svetloba in
dnevi tvojega žalovanja bodo končani. 21 Prav tako
tvoje ljudstvo – vsi bodo pravični. Podedovali bodo
deželo na veke, mladiko mojega sajenja, delo mojih
rok, da bom lahko proslavljen. 22 Najmanjši bo postal
tisoč in malček mogočen narod. Jaz, Gospod, bom to
pospešil ob svojem času.

61 Duh Gospoda Boga je nad menoj, ker me
je Gospod mazilil, da oznanjam dobre novice
krotkim, poslal me je, da povežem potrte v srcu, da
razglasim svobodo ujetnikom in odprtje ječe tem, ki so
zvezani, 2 da razglasim sprejemljivo leto Gospodovo in
dan maščevanja našega Boga, da potolažim vse tiste,
ki žalujejo, 3 da določim tem, ki žalujejo na Sionu, da
jim dam lepoto namesto pepela, olje veselja namesto
žalovanja, obleko hvale namesto duha potrtosti, da se
bodo lahko imenovali drevesa pravičnosti, Gospodov
nasad, da bo on lahko proslavljen. 4 Zgradili bodo
stare opustošenosti, dvignili bodo prejšnja opustošenja
in popravili bodo opustošena mesta, zapuščenosti
mnogih rodov. 5 Tujci bodo stali in pasli vaše trope in
sinovi neznanca bodo vaši orači in vaši obrezovalci
trte. 6 Toda vi boste imenovani Gospodovi duhovniki.
Ljudje vas bodo klicali Služabniki našega Boga. Jedli
boste bogastva poganov in v njihovi slavi se boste
bahali. 7 Zaradi vaše sramote boste imeli dvojno in
zaradi nečasti se bodo veselili v svojem deležu, zato
bodo v svoji deželi posedovali dvojno, njim bo v večno
radost. 8 Kajti jaz, Gospod, ljubim sodbo, sovražim
naropano za žgalno daritev in njihovo delo bom vodil v
resnici in z njimi bom sklenil večno zavezo. 9 Njihovo
seme bo znano med pogani in njihovo potomstvo med
ljudstvom. Vsi, ki jih vidijo, jim bodo priznali, da so
seme, ki ga je Gospod blagoslovil. 10 Silno se bom
razveseljeval v Gospodu, moja duša bo radostna v
mojem Bogu, kajti oblekel me je z oblačili rešitve duše,
pokril me je s svečanim oblačilom pravičnosti, kakor
ženin sebe odene z okrasjem in kakor nevesta sebe
okrasi s svojimi dragocenostmi. 11 Kajti kakor zemlja
prinaša svoj brst in kakor vrt povzroča stvarem, ki
so posejane vanj, da poženejo, tako bo Gospod Bog
povzročil pravičnosti in hvali, da poženeta pred vsemi
narodi.

62 Zaradi Siona ne bom molčal in zaradi Jeruzalema
ne bom počival, dokler njegova pravičnost ne gre
naprej kakor sijaj in njegova rešitev duš kakor svetilka,
ki gori. 2 Pogani bodo videli tvojo pravičnost in vsi kralji
tvojo slavo in imenovana boš z novim imenom, ki ga
bodo poimenovala Gospodova usta. 3 Krona slave boš
v Gospodovi roki in kraljevski diadem v roki svojega
Boga. 4 Ne boš več imenovana Zapuščena niti ne bo
tvoja dežela imenovana Opustošena, temveč se boš
imenovala Hefziba in tvoja dežela Beula. Kajti Gospod
se razveseljuje v tebi in tvoja dežela bo omožena. 5
Kajti kakor mladenič poroči devico, tako se bodo tvoji
sinovi poročili s teboj in kakor se ženin razveseljuje
nad nevesto, tako se bo tvoj Bog veselil nad teboj. 6
Postavil sem stražarje na tvoja obzidja, oh Jeruzalem,
ki niti podnevi niti ponoči ne bodo nikoli mirovali. Vi, ki

omenjate Gospoda, ne molčite 7 in njemu ne dajajte
nobenega počitka, dokler ne osnuje in dokler ne naredi
[prestolnice] Jeruzalem [za] hvalo na zemlji. 8 Gospod
je prisegel pri svoji desnici in pri laktu svoje moči:
»Zagotovo ne bom več dajal tvojega žita, da bi bil
hrana tvojim sovražnikom in sinovi tujca ne bo pili
tvojega vina, za katerega si se trudila, 9 temveč tisti,
ki so ga nabrali, ga bodo jedli in hvalili Gospoda in
tisti, ki so ga zbrali skupaj, ga bodo pili na dvorih moje
svetosti. 10 Pojdite skozi, pojdite skozi velika vrata,
pripravite pot ljudstvu, nasujte, nasujte glavno cesto,
poberite kamne, dvignite prapor za ljudstvo. 11 Glejte,
Gospod je razglasil do konca sveta: »Sionski hčeri
recite: ›Glej tvoja rešitev duš prihaja, glej, njegova
nagrada je z njim in njegovo delo pred njim.‹« 12 Klicali
jih bodo Sveto ljudstvo, Odkupljeni od Gospoda in ti
boš imenovana ›Poiskana, ‹ ›Mesto, ki ni zapuščeno.‹

63 »Kdo je ta, ki prihaja iz Edóma, s pobarvanimi
oblekami iz Bocre? Ta, ki je veličasten v svojem
oblačilu, potujoč v veličini svoje moči?« »Jaz, ki
govorim v pravičnosti, močan, da rešim.« 2 »Zakaj
si rdeč v svojem oblačilu in so tvoje obleke podobne
tistemu, ki tlači v vinski kadi?« 3 Sam sem tlačil vinsko
stiskalnico in izmed ljudstva ni bilo nikogar z menoj,
kajti jaz jih bom pomendral v svoji jezi in jih poteptal
v svoji razjarjenosti in njihova kri bo poškropljena na
moje obleke in omadeževal si bom vse svoje oblačilo.
4 Kajti dan maščevanja je v mojem srcu in leto mojih
odkupljenih je prišlo. 5 Pogledal sem in nikogar ni
bilo, da pomaga in čudil sem se, da ni bilo nikogar, da
podpre. Zato mi je moj lastni laket prinesel rešitev duše
in moja razjarjenost me je podpirala. 6 V svoji jezi bom
pomendral ljudstvo in jih opijanil v svoji razjarjenosti in
njihovo moč bom privedel dol do zemlje. 7 Omenil bom
Gospodove ljubeče skrbnosti in Gospodove hvalnice,
glede na vse, kar je Gospod podelil na nas in veliko
dobroto do Izraelove hiše, ki jo je podelil nanje, glede
na njegova usmiljenja in glede na množino njegovih
ljubečih skrbnosti. 8 Kajti rekel je: »Zagotovo so moje
ljudstvo, otroci, ki ne bodo lagali.« Tako je bil njihov
Odrešenik. 9 V vsej njihovi stiski je bil stiskan in angel
njegove prisotnosti jih je rešil. V svoji ljubezni in svojem
usmiljenju jih je odkupil in nosil jih je in prenašal vse dni
davnine. 10 Toda uprli so se in jezili njegovega Svetega
Duha, zato se je obrnil, da bi bil njihov sovražnik in se
boril proti njim. 11 Potem se je spomnil dni davnine,
Mojzesa in njegovega ljudstva, rekoč: »Kje je tisti,
ki jih je s pastirjem svojega tropa privedel iz morja?
Kje je tisti, ki je znotraj njega položil svojega Svetega
Duha? 12 Ki jih je vodil z Mojzesovo desnico, svojim
veličastnim laktom, razdeljujoč vode pred njimi, da si
naredi večno ime? 13 Ki jih je vodil skozi globino kakor
konja v divjini, da se ne bi spotaknili? 14 Kakor gre žival
dol v dolino, mu je Gospodov Duh naklonil, da počiva.
Tako si vodil svoje ljudstvo, da si narediš veličastno
ime. 15 Poglej dol iz nebes in glej iz prebivališča
svoje svetosti in svoje slave. Kje je tvoja gorečnost
in tvoja moč, odzvanjanje tvoje notranjosti in tvoja
usmiljenja do mene? Ali so zadržana? 16 Nedvomno
si ti naš oče, čeprav je Abraham neveden o nas in
nas Izrael ne prizna. Ti, oh Gospod, si naš oče, naš
odkupitelj; tvoje ime je od vekomaj. 17 Oh Gospod,
zakaj si nam povzročil, da zaidemo s tvojih poti in si
naše srce zakrknil pred tvojim strahom? Vrni se zaradi
svojih služabnikov, rodov svoje dediščine. 18 Ljudstvo
tvoje svetosti ga je imelo v lasti le kratek čas. Naši
nasprotniki so pomendrali tvoje svetišče. 19 Mi smo
tvoji. Nikoli nisi vladal nad njimi; niso bili imenovani s
tvojim imenom.

64 Oh, da bi pretrgal nebo, da bi prišel dol, da bi
gore lahko tekle ob tvoji prisotnosti, 2 kakor ko
topilni ogenj žge, ogenj povzroča vodam, da vrejo, da
tvoje ime naredi znano tvojim nasprotnikom, da bodo
narodi lahko trepetali ob tvoji prisotnosti! 3 Ko si delal
strašne stvari, ki jih nismo pričakovali, si prišel dol,
gore so tekle ob tvoji prisotnosti. 4 Kajti od začetka
sveta ljudje niso slišali niti z ušesom zaznali niti ni oko
videlo, oh Bog, razen tebe, kaj je on pripravil za tistega,
ki čaka nanj. 5 Ti srečaš tistega, ki se razveseljuje
in dela pravično, tiste, ki se te spominjajo na tvojih
poteh. Glej, besen si, kajti mi smo grešili. V tistih je
vztrajanje in mi bomo rešeni. 6 Toda mi vsi smo kakor
nečista stvar in vse naše pravičnosti so kakor umazane
cunje in mi vsi venemo kakor list in naše krivičnosti so
nas kakor veter odnesle proč. 7 Nikogar ni, ki kliče k
tvojemu imenu, ki se razvnema, da bi se te oprijel.
Kajti svoj obraz si skril pred nami in nas použil zaradi
naših krivičnosti. 8 Toda sedaj, oh Gospod, si ti naš
oče. Mi smo ilo in ti naš lončar in mi vsi smo delo tvojih
rok. 9 Ne bodi zelo boleče ogorčen, oh Gospod niti se
ne spominjaj krivičnosti na veke. Glej, preišči, rotimo
te, mi vsi smo tvoje ljudstvo. 10 Tvoja sveta mesta
so divjina, Sion je divjina, Jeruzalem opustošenje. 11
Naša sveta in naša krasna hiša, kjer so te naši očetje
hvalili, je požgana z ognjem in vse naše prijetne stvari
so opustošene. 12 Mar se boš zadrževal zaradi teh
stvari, oh Gospod? Mar boš molčal in nas zelo boleče
prizadel?

65 Poiskan sem od tistih, ki niso spraševali po meni;
najden sem od tistih, ki me niso iskali: »Rekel
sem: ›Glejte me, glejte me, ‹« narodu, ki ni bil klican po
mojem imenu. 2 Svoje roke sem ves dan razprostiral k
upornemu ljudstvu, ki hodi po poti, ki ni bila dobra, po

svojih lastnih mislih 3 in ljudstvu, ki me nenehno draži
do jeze v moj obraz, ki žrtvuje na vrtovih in zažiga
kadilo na oltarjih iz opek, 4 ki se zadržuje med grobovi
in prenočuje v spomenikih, ki jé svinjsko meso in juha
iz gnusnih stvari je v njihovih posodah, 5 ki pravijo:
»Stoj zase, ne približaj se mi, kajti bolj svet sem kakor
ti.« Ti so dim v mojem nosu, ogenj, ki ves dan gori.
6 Glej, to je zapisano pred menoj. Ne bom molčal,
temveč bom poplačal, celo poplačal v njihovo naročje
7 vaše krivičnosti in krivičnosti vaših očetov skupaj, ‹
govori Gospod, ›ki so zažigali kadilo na gorah in zoper
mene izrekali bogokletje na hribih, zato bom njihovo
prejšnje delo odmeril v njihovo naročje.‹ 8 Tako govori
Gospod: ›Kakor je novo vino najti v grozdu in nekdo
pravi: ›Ne uniči ga, kajti blagoslov je v njem, ‹ tako
bom jaz storil zaradi svojih služabnikov, da jih ne bi
vse uničil. 9 Privedel bom seme iz Jakoba in iz Juda
dediča svojih gora in moj izvoljeni bo to podedoval in
moji služabniki bodo tam prebivali. 10 Šarón bo staja
tropov in dolina Ahór kraj za črede, da se uležejo, za
moje ljudstvo, ki me je iskalo. 11 Toda vi ste tisti, ki
zapuščate Gospoda, ki pozabljate mojo sveto goro, ki
pripravljate mizo za to krdelo in ki pripravljate pitno
daritev temu številu. 12 Zato vas bom štel k meču
in vsi se boste priklonili za zakol, ker ko sem klical
niste odgovorili, ko sem govoril niste slišali, temveč
ste počeli zlo pred mojimi očmi in izbirali to, v čemer
se nisem razveseljeval.‹ 13 Zato tako govori Gospod
Bog: ›Glejte, moji služabniki bodo jedli, toda vi boste
lačni. Glejte, moji služabniki bodo pili, toda vi boste
žejni. Glejte, moji služabniki se bodo veselili, toda vi
boste osramočeni. 14 Glejte, moji služabniki bodo
prepevali zaradi srčne radosti, toda vi boste vpili zaradi
bridkosti srca in tulili zaradi draženja duha. 15 Svoje
ime boste pustili za prekletstvo mojim izbranim, kajti
Gospod Bog te bo ubil in svoje služabnike klical z
drugim imenom, 16 da se bo tisti, ki se blagoslavlja na
zemlji, blagoslavljal v Bogu resnice in kdor prisega
na zemlji, bo prisegal pri Bogu resnice, kajti prejšnje
težave so pozabljene in ker so skrite pred mojimi očmi.
17 Kajti glej, ustvarim novo nebo in novo zemljo in
prejšnjega se ne bo spominjalo niti ne bo prišlo v
misli. 18 Toda bodite veseli in se na veke veselite
tega, kar ustvarim. Kajti glejte, [prestolnico] Jeruzalem
ustvarim za razveseljevanje in njeno ljudstvo za radost.
19 Razveseljeval se bom v [prestolnici] Jeruzalem
in se veselil v svojem ljudstvu. Glasu jokanja ne bo
več slišati v njej niti glasu vpitja. 20 Tam ne bo več
otročička po dnevih niti starca, ki ne bi izpolnil svojih
dni, kajti otrok bo umrl star sto let, toda grešnik, ki
bo star sto let, bo preklet. 21 Gradili bodo hiše in jih
poselili in posadili bodo vinograde ter jedli od njihovega
sadu. 22 Ne bodo gradili in drug naselil, ne bodo sadili
in drug jedel, kajti kakor so dnevi drevesa, so dnevi
mojega ljudstva in moji izvoljeni bodo dolgo uživali delo
svojih rok. 23 Ne bodo se trudili zaman niti rojevali za
težavo, kajti oni so seme blagoslovljenih od Gospoda
in njihovo potomstvo z njimi. 24 In zgodilo se bo, da
bom odgovarjal, preden bodo klicali in medtem ko še
govorijo, bom usliševal. 25 Volk in jagnje se bosta
skupaj pasla, lev bo jedel slamo kakor bikec in prah bo
hrana kači. Ne bodo škodovali niti uničevali na vsej
moji sveti gori, ‹ govori Gospod.«

66 »Tako govori Gospod: ›Nebo je moj prestol in
zemlja je moja pručka. Kje je hiša, ki mi jo
gradite? In kje je kraj mojega počitka? 2 Kajti vse te
stvari je naredila moja roka in vse te stvari so bile, ‹
govori Gospod, ›toda gledal bom k temu človeku, celó k
njemu, ki je reven in skesanega duha in trepeta ob moji
besedi. 3 Kdor kolje vola, je kakor če usmrti človeka;
kdor žrtvuje jagnje, kakor če odseka pasji vrat; kdor
daruje daritev kakor, če bi daroval svinjsko kri; kdor
sežiga kadilo, kakor če bi blagoslovil malika. Da, izbrali
so si svoje lastne poti in njihova duša se razveseljuje
v njihovih ogabnostih. 4 Tudi jaz bom izbral njihove
zablode in nanje privedel njihove strahove, ker ko sem
klical nihče ni odgovoril, ko sem govoril niso poslušali,
temveč so pred mojimi očmi počeli zlo in izbirali tisto,
v čemer se nisem veselil.‹ 5 Poslušajte Gospodovo
besedo vi, ki trepetate ob njegovi besedi: ›Vaši bratje,
ki so vas sovražili, ki so vas metali ven zaradi mojega
imena, so rekli: ›Naj bo Gospod proslavljen.‹ Toda
pojavil se bo v vašo radost, oni pa bodo osramočeni.‹
6 Glas hrupa iz mesta, glas iz templja, glas Gospoda,
ki vrača povračilo svojim sovražnikom. 7 Preden je
bila v porodnih mukah, je rodila, preden je prišla njena
bolečina, je rodila fantka. 8 Kdo je slišal takšno stvar?
Kdo je videl takšne stvari? Mar bo zemlja primorana,
da rodi v enem dnevu? Ali bo narod hkrati rojen? Kajti
takoj, ko je bila [hči] sionska v porodnih mukah, je
rodila svoje otroke. 9 Mar bom privedel do rojstva in
ne bom povzročil, da rodi?‹ govori Gospod: ›Mar bom
povzročil, da rodi in zaprl maternico?‹ govori tvoj Bog.
10 Veselite se s [prestolnico] Jeruzalem in bodite veseli
z njo, vsi vi, ki jo ljubite. Veselite se zaradi radosti z
njo, vsi vi, ki žalujete nad njo, 11 da boste lahko sesali
in boste nasičeni s prsi njenih tolažb, da boste srkali
in boste veseli z obiljem njene slave, ‹ 12 kajti tako
govori Gospod: ›Glejte, mir bom iztegnil k njej kakor
reko in slavo poganov kakor tekoč vodotok. Potem
boste sesali, nošeni boste na njenih straneh in ujčkani
na njenih kolenih. 13 Kakor nekdo, ki ga njegova mati
tolaži, tako bom jaz potolažil vas in v Jeruzalemu boste

potolaženi. **14** Ko to zagledate, se bo vaše srce veselilo
in vaše kosti bodo cvetele kakor zelišče in Gospodova
roka bo poznana njegovim služabnikom in njegovo
ogorčenje proti njegovim sovražnikom. **15** Kajti glej,
Gospod bo prišel z ognjem in s svojimi bojnimi vozovi
kakor z vrtinčastim vetrom, da povrne svojo jezo z
razjarjenostjo in svoje oštevanje s plameni ognja. **16**
Kajti z ognjem in s svojim mečem se bo Gospod pravdal
z vsem mesom in mnogo bo umorjenih od Gospoda.
17 Tisti, ki se posvetijo in se očistijo na vrtovih za enim
drevesom na sredi, jedoč svinjsko meso, ogabnost in
miš, bodo skupaj použiti, ‹ govori Gospod. **18** Kajti
poznam njihova dela in njihove misli. Zgodilo se bo, da
bom zbral vse narode in jezike in prišli bodo in videli
mojo slavo. **19** Med njimi bom postavil znamenje in
poslal bom tiste, ki izmed njih pobegnejo k narodom, k
Taršíšu, Pulu in Ludu, ki napenjajo lok, k Tubálu in
Javánu, k oddaljenim otokom, ki niso slišali mojega
slovesa niti niso videli moje slave in mojo slavo bodo
razglašali med pogani. **20** K moji sveti gori Jeruzalem
bodo privedli vse vaše brate v dar Gospodu iz vseh
narodov na konjih, bojnih vozovih, nosilnicah, na mulah
in na hitrih živalih, ‹ govori Gospod, ›kakor Izraelovi
otroci prinesejo daritev v čisti posodi v Gospodovo
hišo. **21** Tudi od njih [jih] bom vzel za duhovnike in
za Lévijevce, ‹ govori Gospod. **22** ›Kajti kakor bosta
novo nebo in nova zemlja, ki ju bom naredil, ostala
pred menoj, ‹ govori Gospod, ›tako bo ostalo vaše
seme in vaše ime. **23** In zgodilo se bo, da bo od enega
do drugega mlaja in od enega do drugega šabata,
prišlo vse meso, da obožuje pred menoj, ‹ govori
Gospod. **24** ›Šli bodo naprej in gledali na trupla ljudi, ki
so se pregrešili zoper mene, kajti njihov črv ne bo umrl
niti njihov ogenj ne bo pogašen in gnus bodo vsemu
mesu.‹«

Jeremija

1 Beseda Jeremija, Hilkijájevega sina, izmed
duhovnikov, ki so bili v Anatótu v Benjaminovi
deželi, **2** kateremu je prišla Gospodova beseda v dneh
Jošíja, Amónovega sina, Judovega kralja, v trinajstem
letu njegovega kraljevanja. **3** Ta je prišla tudi v dneh
Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja, do konca
enajstega leta Sedekíja, Jošíjevega sina, Judovega
kralja, do preselitve jeruzalemskega ujetništva v petem
mesecu. **4** Potem je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: **5** »Preden sem te oblikoval v trebuhu, sem te
poznal. Preden si prišel iz maternice, sem te posvetil
in te odredil [za] preroka narodom.« **6** Potem sem
rekel: »Jaz, ah Gospod Bog! Glej, ne morem govoriti,
kajti jaz sem otrok.« **7** Toda Gospod mi je rekel: »Ne
govori: ›Jaz sem otrok, ‹ kajti šel boš k vsem, h katerim
te bom poslal in karkoli ti zapovem, boš govoril. **8**
Ne boj se njihovih obrazov, kajti jaz sem s teboj, da
te rešujem, « govori Gospod. **9** Potem je Gospod
iztegnil svojo roko in se dotaknil mojih ust. Gospod
mi je rekel: »Glej, svoje besede sem položil v tvoja
usta. **10** Glej, ta dan sem te postavil nad narode in nad
kraljestva, da izkoreniniš, da podiraš, da uničiš, da
zrušiš, da zgradiš in da sadiš.« **11** Poleg tega je prišla k
meni Gospodova beseda, rekoč: »Jeremija, kaj vidiš?«
Rekel sem: »Vidim palico mandljevca.« **12** Potem mi
je Gospod rekel: »Dobro si videl, kajti pospešil bom
svojo besedo, da jo izvršim.« **13** Gospodova beseda je
drugič prišla k meni, rekoč: »Kaj vidiš?« Rekel sem:
»Vidim lonec, v katerem vre in njegova stran je proti
severu.« **14** Potem mi je Gospod rekel: »Iz severa bo
izbruhnilo zlo nad vse prebivalce dežele. **15** Kajti, glej,
poklical bom vse družine kraljestev iz severa, « govori
Gospod »in prišli bodo in postavili bodo vsak svoj
prestol ob vhodu velikih vrat [prestolnice] Jeruzalem in
zoper vse njene zidove naokoli in zoper vsa Judova
mesta. **16** Izrekel bom svoje sodbe zoper njih glede
vseh njihovih zlobnosti, ki se dotikajo vseh svojih
zlobnosti, ki so me zapustili in zažigali kadilo drugim
bogovom ter oboževali dela svojih lastnih rok. **17** Opaši
si torej svoja ledja in vstani ter jim spregovori vse, kar
sem ti zapovedal. Ne bodi zaprepaden ob njihovih
obrazih, da te ne bi zbegal pred njimi. **18** Kajti glej,
ta dan sem te naredil za obrambno mesto, železen
steber in bronaste zidove zoper celotno deželo, zoper
Judove kralje, zoper njegove prince in zoper njegove
duhovnike in zoper ljudstvo dežele. **19** Borili se bodo
zoper tebe, toda ne bodo prevladali zoper tebe, kajti
jaz sem s teboj, « govori Gospod, »da te osvobodim.«

2 Poleg tega mi je prišla Gospodova beseda, rekoč:
2 »Pojdi in jokaj v ušesa [prestolnice] Jeruzalem,
rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Spominjam se tebe,
prijaznosti tvoje mladosti, ljubezni tvojih zaročencev, ko
si šla za menoj v divjino, v deželo, ki ni bila posejana.‹
3 Izrael je bil svetost Gospodu in prvi sadovi njegovega
donosa. Vse, ki ga požirajo, bo jezil; zlo bo prišlo
nadnje, ‹« govori Gospod. **4** Poslušajte besedo od
Gospoda, oh Jakobova hiša in vse družine Izraelove
hiše: **5** »Tako govori Gospod: ›Kakšno krivičnost so
vaši očetje našli v meni, da so odšli daleč od mene in
hodili za ničevostjo in postali ničevost? **6** Niti niso rekli:
›Kje je Gospod, ki nas je privedel gor iz egiptovske
dežele, ki nas je vodil skozi divjino, skozi deželo
puščav in jam, skozi deželo suše in smrtne sence,
skozi deželo, skozi katero noben človek ne gre in
kjer noben človek ne prebiva?‹ **7** Privedel sem vas v
obilno deželo, da jeste njen sad in njeno dobroto, toda
ko ste vstopili, ste omadeževali mojo deželo in mojo
dediščino naredili ogabnost. **8** Duhovniki niso rekli:
›Kje je Gospod?‹ Tisti, ki so se ukvarjali s postavo,
me niso poznali. Tudi pastirji so se pregrešili zoper
mene in preroki so prerokovali pri Báalu in hodili za
stvarmi, ki ne storijo koristi. **9** Zato se bom še pravdal z
vami, ‹ govori Gospod ›in z vašimi otrok otroki se bom
pravdal. **10** Kajti šel bom čez otoke Kitéjcev in videl in
poslal v Kedár in marljivo preudaril in videl, če je tam
takšna stvar. **11** Je narod spremenil svoje bogove, ki
vendar niso bogovi? Toda moje ljudstvo je zamenjalo
svojo slavo za to, kar ne koristi. **12** Bodite osupla,
oh ve nebesa, ob tem in bodite strašno prestrašena,
bodite zelo zapuščena, ‹ govori Gospod. **13** ›Kajti moje
ljudstvo je zagrešilo dve hudobiji; zapustili so mene,
studenec živih vodá in si izklesali vodne zbiralnike,
razpokane vodne zbiralnike, ki ne morejo držati vode.
14 Ali je Izrael služabnik? Ali je doma rojeni suženj?
Zakaj je oplenjen? **15** Mladi levi so rjoveli nanj in
vpili. Njegovo deželo so naredili opustošeno. Njegova
mesta so požgana, brez prebivalcev. **16** Tudi otroci
Nofa in Tahpanhésa so zlomili krono tvoje glave. **17**
Ali si nisi tega priskrbela k sebi v tem, da si zapustila
Gospoda, svojega Boga, ko te je vodil po poti? **18** In
sedaj, kaj imaš opraviti na egiptovski poti, da piješ
vode iz Sihorja? Ali kaj imaš opraviti na asirski poti,
da piješ vode iz reke? **19** Tvoja lastna zlobnost te bo
grajala in tvoja zdrknjenja nazaj te bodo opominjala.
Vedi torej in vidi, da je to huda stvar in grenka, da si
zapustila Gospoda, svojega Boga in da mojega strahu
ni v tebi, ‹ govori Gospod, Bog nad bojevniki. **20** ›Kajti
od starih časov sem prelomil tvoj jarem in raztrgal tvoje
vezi; ti pa praviš: ›Jaz ne bom grešila; ‹ ko tavaš na
vsakem visokem hribu in tavaš pod vsakim zelenim

drevesom in igraš vlačugo. 21 Vendar sem te zasadil
[kot] plemenito trto, popolnoma pravo seme. Kako si
se mi potem obrnila v degenerirano sadiko tuje trte?
22 Kajti čeprav se umivaš s solitrom in si jemlješ precej
mila, je vendar tvoja krivičnost zaznamovana pred
menoj, ‹ govori Gospod Bog. 23 Kako lahko rečeš:
›Nisem onesnažena, nisem odšla za Báali?‹ Poglej
svojo pot v dolini, spoznaj, kaj si storila. Ti si hitri
[enogrbi] velblod, ki prečka svoje poti, 24 divja oslica,
vajena divjine, ki voha veter po svojem zadovoljstvu;
kdo jo ob njeni priložnosti lahko odvrne proč? Vsi tisti,
ki jo iščejo, se ne bodo izmučili; v njenem mesecu jo
bodo našli. 25 Zadrži svoje stopalo pred bosostjo in
svoje grlo pred žejo. Toda ti praviš: ›Tam ni upanja. Ne,
kajti ljubila sem tujce in za njimi bom šla.‹ 26 Kakor
je tat osramočen, ko je najden, tako je osramočena
Izraelova hiša; oni, njihovi kralji, njihovi princi, njihovi
duhovniki in njihovi preroki, 27 rekoč lesu: ›Ti si moj
oče; ‹ in skali: ›Ti si me rodila.‹ Kajti obrnili so mi svoj
hrbet in ne svojega obraza. Toda v času njihove stiske
bodo rekli: ›Vstani in nas reši.‹ 28 Toda kje so tvoji
bogovi, ki si jih naredila? Naj vstanejo, če te lahko
rešijo v času tvoje stiske, kajti glede na število tvojih
mest so tvoji bogovi, oh Juda. 29 Zakaj se hočete
pravdati z menoj? Vsi vi ste se pregrešili zoper mene,
‹ govori Gospod. 30 ›V prazno sem udaril vaše otroke;
nobenega grajanja niso prejeli. Vaš lastni meč je požrl
vaše preroke kakor uničujoč lev. 31 Oh rod, poglejte
Gospodovo besedo. Ali sem bil Izraelu divjina? Dežela
teme? Zakaj pravi moje ljudstvo: ›Mi smo gospodje, nič
več ne bomo prišli k tebi?‹ 32 Mar lahko devica pozabi
svoje ornamente ali nevesta svoj okras? Vendar me
moje ljudstvo pozablja brez števila dni. 33 Zakaj krajšaš
svojo pot, da iščeš ljubezen? Zato si tudi zlobne učila
svojih poti. 34 Tudi v krajcih tvojega oblačila je najdena
kri duš ubogih nedolžnih. Nisem je našel s skrivnim
iskanjem, temveč na vseh teh. 35 Vendar praviš: ›Ker
sem nedolžna, se bo njegova jeza zagotovo obrnila od
mene.‹ Glej, jaz se bom pravdal s teboj, ker praviš:
›Nisem grešila.‹ 36 Zakaj toliko hodiš sem ter tja, da
bi spremenila svojo pot? Tudi ti boš osramočena od
Egipta, kakor si bila osramočena od Asirije. 37 Da, šla
boš naprej od njega, s svojimi rokami na svoji glavi,
kajti Gospod je zavrnil tvoje zaupnosti in ne boš uspela
v njih.««

3 Pravijo: »Če človek odpusti svojo ženo in gre ona
od njega in postane od nekega drugega moškega,
ali se bo on ponovno vrnil k njej? Ali ne bi bila ta
dežela silno oskrunjena? Ti pa si igrala pocestnico
z mnogimi ljubimci; vendar se ponovno vrni k meni,
« govori Gospod. 2 »Povzdigni svoje oči k visokim
krajem in poglej, kje vse nisi bila poležena z [njimi].
Na poteh si sedela zanje, kakor Arabec v divjini in
deželo si oskrunila s svojimi vlačugarstvi in svojo
zlobnostjo. 3 Zato so bili nalivi zadržani in ni bilo
poznega dežja; in ti imaš vlačugino čelo; odklonila si,
da bi bila osramočena. 4 Mar ne boš od tega časa
klicala k meni: ›Moj oče, ti si vodič od moje mladosti?‹«
5 Ali bo svojo jezo hranil na veke? Ali jo bo držal do
konca? Glej, govoril si in storil hude stvari, kot ti lahko.
6 Gospod mi je tudi rekel v dneh kralja Jošíja: »Ali
si videl to, kar je storila odpadnica Izrael? Odhajala
je na vsako visoko goro in pod vsako zeleno drevo
in tam igrala pocestnico. 7 Potem ko je storila vse
te stvari, sem rekel: ›Obrni se k meni.‹ Toda ni se
vrnila. In njena verolomna sestra Juda je to videla. 8
Videl sem, ko sem jo zaradi vseh vzrokov, s čimer je
odpadnica Izrael zagrešila zakonolomstvo, odslovil in ji
dal ločitveni list, se njena verolomna sestra Juda kljub
temu ni bala, temveč je tudi ona odšla in prav tako
igrala pocestnico. 9 Pripetilo se je skozi lahkomiselnost
njenega vlačugarstva, da je omadeževala deželo in
zagrešila zakonolomstvo s skalami in z lesom. 10
Vendar se zaradi vsega tega njena verolomna sestra
Juda ni obrnila k meni z vsem svojim srcem, temveč
hlinjeno, « govori Gospod. 11 Gospod mi je rekel:
»Odpadnica Izrael se je bolj opravičila kakor verolomna
Juda. 12 Pojdi in razglasi te besede proti severu in
reci: ›Vrni se, ti odpadnica Izrael, ‹ govori Gospod › in
svoji jezi ne bom povzročil, da pade na vas, kajti jaz
sem usmiljen, ‹ govori Gospod, › in jeze ne bom držal
na veke. 13 Samo priznaj svojo krivičnost, da si se
pregrešila zoper Gospoda, svojega Boga in si svoje
poti razkropila k tujcem pod vsakim zelenim drevesom
in nisi ubogala mojega glasu, ‹ govori Gospod. 14
›Obrnite se, odpadli otroci, ‹ govori Gospod. ›Kajti jaz
sem poročen z vami. Vzel vas bom enega iz mesta
in dva iz družine in vas privedel k Sionu. 15 Dal
vam bom pastirje po svojem srcu, ki vas bodo hranili
z znanjem in razumevanjem. 16 Zgodilo se bo, ko
boste pomnoženi in povečani v deželi, v tistih dneh, ‹
govori Gospod, ›ne bodo več rekli: ›Skrinja Gospodove
zaveze.‹ Niti to ne bo prišlo na misel, niti se tega ne
bodo spomnili, niti je ne bodo obiskali, niti to ne bo
več storjeno. 17 Ob tistem času bodo [prestolnico]
Jeruzalem imenovali Gospodov prestol. Vsi narodi
bodo zbrani k njej, k imenu Gospoda, k [prestolnici]
Jeruzalem. Niti ne bodo več hodili po zamisli svojih zlih
src. 18 V tistih dneh bo Judova hiša hodila z Izraelovo
hišo in skupaj bodo prišli iz severne dežele k deželi, ki
sem jo dal v dediščino vašim očetom. 19 Toda rekel
sem: ›Kako te bom postavil med otroke in ti dal prijetno
deželo, čedno dediščino vojske narodov?‹ Rekel sem:
›Klicala me boš: ›Moj oče‹ in ne boš se odvrnila od

mene.‹ 20 Zagotovo, kakor žena zahrbtno odide od
svojega soproga, tako ste zahrbtno ravnali z menoj, oh
hiša Izraelova, ‹ govori Gospod 21 ›Glas je bil slišan
na visokih krajih, jokanje in ponižne prošnje Izraelovih
otrok, kajti izkrivili so svojo pot in pozabili Gospoda,
svojega Boga. 22 Vrnite se, vi odpadli otroci in ozdravil
bom vaša odvračanja.‹« »Glej, mi prihajamo k tebi,
kajti ti si Gospod, naš Bog. 23 Resnično, zaman je
upati na rešitev duše s hribov in od množice gora.
Zares, v Gospodu, našem Bogu, je Izraelova rešitev
duš. 24 Kajti sramota je od naše mladosti požrla trud
naših očetov; njihove trope in njihove črede, njihove
sinove in njihove hčere. 25 Uležemo se v svoji sramoti
in naša zmešnjava nas pokriva, kajti grešili smo zoper
Gospoda, svojega Boga, mi in naši očetje, od svoje
mladosti, celo do današnjega dne in nismo ubogali
glasu Gospoda, svojega Boga.«

4 »Če se hočeš vrniti, oh Izrael, « govori Gospod, »se
vrni k meni. Če hočeš odstraniti svoje ogabnosti
izpred mojega pogleda, potem ne boš odtaval. 2
Prisegel boš: › Gospod živi v resnici in sodbi in v
pravičnosti‹« in narodi se bodo blagoslavljali v njem
in v njem bodo slavili. 3 Kajti tako govori Gospod
Judovim možem in Jeruzalemu: »Pobranajte svoja
neposejana tla in ne sejte med trnjem. 4 Obrežite se
Gospodu in odstranite prednje kožice svojega srca, vi,
Judovi možje in prebivalci Jeruzalema, da ne bi moja
razjarjenost prišla kakor ogenj in tako požgala, da
nihče ne more pogasiti – zaradi hudobije vaših ravnanj.
5 Razglasite v Judu in objavite v [prestolnici] Jeruzalem
in recite: ›Zatrobite na šofar v deželi.‹ Kličite, zberite
se skupaj in recite: ›Zberite se skupaj in pojdimo v
obrambna mesta.‹ 6 Postavite prapor proti Sionu.
Umaknite se, ne ostanite, kajti jaz bom privedel hudo
iz severa in veliko uničenje. 7 Lev je prišel iz svoje
goščave in uničevalec poganov je na svoji poti; odšel
je iz svojega kraja, da tvojo deželo naredi zapuščeno
in tvoja mesta bodo opustošena, brez prebivalca. 8
Zaradi tega se opašite z vrečevino, žalujte in tulite,
kajti kruta Gospodova jeza ni odvrnjena od nas. 9
Zgodilo se bo na ta dan, « govori Gospod, » da bo
srce kralja in srce princev oslabelo in duhovniki bodo
osupli in preroki se bodo spraševali.« 10 Potem sem
rekel: »Ah, Gospod Bog! Zagotovo si zelo prevaral to
ljudstvo in Jeruzalem, rekoč: ›Imeli boste mir, ‹ medtem
ko meč sega do duše.« 11 Ob tistem času bo rečeno
temu ljudstvu in [prestolnici] Jeruzalem: »Suh veter
visokih krajev v divjini proti hčeri mojega ljudstva, ne
da preveja niti da očisti, 12 celó poln veter iz tistih
krajev bo prišel k meni. Sedaj bom tudi jaz izrekel
obsodbo zoper njih.« 13 Glej, prišel bo gor kakor
oblaki in njegovi bojni vozovi bodo kakor vrtinčast
veter. Njegovi konji so bolj nagli kakor orli. Gorje nam!
Kajti oplenjeni smo. 14 »Oh [prestolnica] Jeruzalem,
umij svoje srce pred zlobnostjo, da boš lahko rešena.
Doklej bodo tvoje prazne misli prenočevale znotraj
tebe? 15 Kajti glas razglaša od Dana in objavlja stisko
od gore Efrájim. 16 Dajte omenjati narodom, glejte,
objavite zoper [prestolnico] Jeruzalem, da stražarji
prihajajo iz daljne dežele in objavite njihov glas zoper
Judova mesta. 17 Kakor čuvaji polja so oni zoper
njo vsenaokrog, zato ker je bila uporna zoper mene,
« govori Gospod. 18 »Tvoja pot in tvoja početja so
ti povzročila te stvari; to je tvoja zlobnost, ker je ta
grenka, ker ta sega v tvoje srce. 19 Moja notranjost,
moja notranjost! Zaskrbljen sem prav v svojem srcu;
moje srce dela v meni hrup; ne morem ohraniti miru,
ker si slišala, oh moja duša, zvok šofarja, alarm
vojne. 20 Uničenje na uničenje je razkričano, kajti
celotna dežela je oplenjena. Moji šotori so nenadoma
oplenjeni in moje zavese v trenutku. 21 Doklej bom
videl prapor in slišal zvok šofarja? 22 Kajti moje ljudstvo
je nespametno, niso me spoznali; neumni otroci so in
nobenega razumevanja nimajo. Modri so, da počno
hudo, toda za početje dobrega nimajo spoznanja.« 23
Pogledal sem zemljo in glej, ta je bila brez oblike ter
prazna; in [na] nebo, pa ni imelo nobene svetlobe. 24
Pogledal sem gore in glej, trepetale so in vsi hribi so
se rahlo gibali. 25 Pogledal sem in glej, tam ni bilo
nobenega človeka in vse nebeške ptice so odletele.
26 Pogledal sem in glej, rodoviten kraj je bila divjina
in vsa njegova mesta so bila zrušena ob Gospodovi
prisotnosti in z njegovo kruto jezo. 27 Kajti tako je
rekel Gospod: »Celotna dežela bo zapuščena, vendar
ne bom naredil popolnega konca. 28 Zaradi tega bo
zemlja žalovala in nebo nad [njo] bo črno. Ker sem
to govoril, sem to namenil in se ne bom kesal niti se
ne bom obrnil nazaj od tega.« 29 Celotno mesto bo
pobegnilo zaradi zvoka konjenikov in lokostrelcev; šli
bodo v goščave in plezali na skale. Vsako mesto bo
zapuščeno in ni človeka, da tam prebiva. 30 Ko si
oplenjena, kaj boš storila? Čeprav se oblačiš s temno
rdečo, čeprav se krasiš z ornamenti iz zlata, čeprav
si obrobljaš svoj obraz z ličenjem, se boš zaman
naredila lepo; tvoji ljubimci te bodo prezirali, stregli
ti bodo po življenju. 31 Kajti slišal sem glas ženske
kakor v porodnih bolečinah in tesnobo kakor od tiste,
ki rojeva svojega prvega otroka, glas sionske hčere,
ki se objokuje, ki razširja svoji roki, rekoč: »Gorje mi
sedaj! Kajti moja duša je izmučena zaradi morilcev.«

5 »Tecite sem ter tja skozi ulice [prestolnice] Jeruzalem
in glejte sedaj in vedite in iščite na njenih širokih
krajih, če lahko najdete človeka, če je tam kdorkoli, ki
izvršuje sodbo, ki išče resnico in jaz bom to oprostil.

2 Čeprav govorijo: › Gospod živi, ‹ zagotovo lažno
prisegajo.« 3 Oh Gospod, ali niso tvoje oči [stabilno]
na resnici? Udaril si jih, toda niso žalovali; použil si
jih, toda odklonili so, da sprejmejo grajanje. Svoje
obraze so otrdili bolj kakor skala; odklonili so, da se
vrnejo. 4 Zato sem rekel: »Ti so zagotovo ubogi;
nespametni so, kajti ne poznajo Gospodove poti niti
sodbe njihovega Boga. 5 Spravil se bom do velikih
mož in jim govoril, kajti poznali so Gospodovo pot
in sodbo svojega Boga.« Toda ti so povsem zlomili
jarem in razpočili vezi. 6 Zatorej jih bo ubil lev iz gozda
in večerni volk jih bo oplenil, leopard bo stražil nad
njihovimi mesti. Vsak, kdor gre od tam, bo raztrgan
na koščke, ker so njihovi prestopki številni in njihova
odpadanja so se povečala. 7 Kako naj ti oprostim za
to? Tvoji otroci so me zapustili in prisegali pri tistih,
ki niso bogovi. Ko sem jih hranil do polnosti, so oni
potem zagrešili zakonolomstvo in se s krdeli zbirali v
hišah pocestnic. 8 Bili so kakor zjutraj nahranjeni konji.
Vsakdo je hrzal za ženo svojega soseda. 9 Mar [jih] ne
bom obiskal zaradi teh stvari?‹ govori Gospod: ›Mar
se ne bo moja duša maščevala na takšnem narodu,
kot je ta? 10 Pojdite gor na njene zidove in uničujte,
toda ne naredite popolnega konca. Odvzemite njene
obzidke, kajti le-ti niso Gospodovi. 11 Kajti Izraelova
hiša in Judova hiša sta zelo zahrbtno postopali zoper
mene, ‹ govori Gospod. 12 Skrivali so Gospoda in
rekli: › To ni on; niti hudo ne bo prišlo nad nas; niti ne
bomo videli meča niti lakote. 13 Preroki bodo postali
veter in besede ni v njih. Tako jim bo storjeno.« 14
Zato tako govori Gospod Bog nad bojevniki: »Ker ste
govorili to besedo, glej, bom naredil svojo besedo v
tvojih ustih ogenj in to ljudstvo les in ta jih bo použil.
15 Glej! Nadte bom od daleč privedel narod, oh hiša
Izraelova, « govori Gospod, »to je mogočen narod, to
je starodaven narod, narod, čigar jezika ne poznaš
niti ne razumeš kaj pravijo. 16 Njihov tul za puščice
je kakor odprt mavzolej, vsi so mogočni možje. 17
Pojedli bodo tvojo žetev in tvoj kruh, ki naj bi ga jedli
tvoji sinovi in tvoje hčere. Pojedli bodo tvoje trope
in tvoje črede. Pojedli bodo tvoje trte in tvoja figova
drevesa. Z mečem bodo izčrpali tvoja utrjena mesta, v
katera zaupate. 18 Kljub temu v tistih dneh, « govori
Gospod, »z vami ne bom naredil popolnega konca. 19
Zgodilo se bo, ko boste rekli: ›Zakaj nam Gospod, naš
Bog, počne vse te stvari?‹ Potem jim boš odgovoril:
›Podobno kakor ste vi zapustili mene in služili tujim
bogovom v svoji deželi, tako boste služili tujcem v
deželi, ki ni vaša.‹ 20 Razglasite to v Jakobovi hiši in
objavite to v Judu, rekoč: 21 ›Poslušajte sedaj to, oh
nespametno ljudstvo in brez razumevanja; ki imate oči,
pa ne vidite; ki imate ušesa, pa ne slišite. 22 Mar se
me ne bojite?‹ govori Gospod. ›Ali ne boste trepetali
ob moji prisotnosti, ko sem položil pesek za mejo
morju z večnim odlokom, da ta ne more preiti? Čeprav
se njegovi valovi premetavajo, vendar ne morejo
prevladati; čeprav rjovijo, vendar ne morejo preiti preko.
23 Toda to ljudstvo ima puntarsko in uporno srce;
spuntali so se in odšli. 24 Niti ne pravijo v svojem srcu:
›Sedaj se bojmo Gospoda, svojega Boga, ki daje dež,
tako zgodnji kakor pozni, v svojem obdobju. Prihranja
nam tedne, določene za žetev. 25 Vaše krivičnosti so
te stvari obrnile proč in vaši grehi so pred vami zadržali
dobre stvari. 26 Kajti med mojim ljudstvom so najdeni
zlobni možje. Prežijo v zasedi kakor tisti, ki nastavljajo
pasti; oni nastavijo past, ujamejo ljudi. 27 Kakor je
kletka polna ptic, tako so njihove hiše polne prevare.
Zato so postali veliki in obogateli. 28 Postali so debeli,
sijejo. Da, presegajo dejanja zlobnih. Ne sodijo primera
sirot, vendar uspevajo in pravici pomoči potrebnih
ne sodijo. 29 Mar ne bom obiskal zaradi teh stvari?‹
govori Gospod: ›Ali ne bo moja duša maščevana na
takem narodu, kot je ta? 30 Čudovita in strašna stvar
je zagrešena v deželi. 31 Preroki prerokujejo napačno
in duhovniki vladajo s svojimi sredstvi. Moje ljudstvo
ima rado to tako. Kaj pa boste storili ob koncu tega?‹«

6 »Oh vi, Benjaminovi otroci, zberite se, da zbežite
iz srede Jeruzalema in trobite na šofar v Tekói in
postavite znamenje ognja v Bet Keremu. Kajti zlo se
pojavlja iz severa in veliko uničenje. 2 Hčer sionsko
sem primerjal z ljubko in prefinjeno žensko. 3 Pastirji
s svojimi tropi bodo prišli k njej, svoje šotore bodo
postavili naokoli nje, vsak bo pasel na svojem kraju.‹«
4 »Pripravite vojno zoper njo. Vstanimo in gremo gor
opoldan. Gorje nam! Kajti dan mineva, kajti sence
večera so podaljšane.« 5 »Vstanimo in gremo gor
ponoči in uničimo njene palače.« 6 Kajti tako je rekel
Gospod nad bojevniki: »Posekajte drevesa in nasujte
nasip zoper [prestolnico] Jeruzalem. To je mesto, ki
bo obiskano; ona je celotno zatiranje v njeni sredi. 7
Kakor studenec bruha svoje vode, tako ona bruha
svojo zlobnost. Nasilje in plen je slišati v njej; žalost
in rane so nenehno pred menoj. 8 Bodi poučena, oh
[prestolnica] Jeruzalem, da ne bi moja duša odšla
od tebe; da te ne bi naredil zapuščeno, deželo, ki
ni naseljena.« 9 Tako govori Gospod nad bojevniki:
»Temeljito bodo paberkovali Izraelov preostanek kakor
trto. Svojo roko obrni nazaj kakor obiralci grozdja v
košare. 10 Komu naj govorim in dam svarilo, da bi
lahko slišali? Glej, njihovo uho je neobrezano in ne
morejo prisluhniti. Glej, Gospodova beseda jim je graja;
v njej nimajo veselja. 11 Zato sem poln Gospodove
razjarjenosti; izmučen sem z zadrževanjem. Izlil jo bom

ven na otroke naokoli in skupaj na zbor mladeničev,
kajti vzet bo celo soprog z ženo, ostarel s tistim, ki je
izpolnjen z dnevi. 12 Njihove hiše bodo obrnjene k
drugim, skupaj z njihovimi polji in ženami, kajti svojo
roko bom iztegnil nad prebivalce dežele, « govori
Gospod. 13 »Kajti od najmanjših izmed njih, celo do
največjih izmed njih, je vsak predan pohlepu, in od
preroka, celo do duhovnika, vsak krivo postopa. 14
Kajti površno so ozdravili rano hčere mojega ljudstva,
rekoč: ›Mir, mir, ‹ ko tam ni miru. 15 Mar so bili
osramočeni, ko so zagrešili ogabnost? Ne, sploh niso
bili osramočeni niti niso mogli zardeti. Zato bodo padli
med tistimi, ki padajo. Ob času, ko jih obiščem, bodo
vrženi dol, « govori Gospod. 16 Tako govori Gospod:
»Ustavite se na poteh in glejte ter vprašajte za starimi
stezami, kje je dobra pot, hodite po njej in našli boste
počitek svojim dušam.« Rekli pa so: »Mi ne bomo
hodili po njej.« 17 Prav tako sem nad vami postavil
stražarje, rekoč: »Prisluhnite zvoku šofarja.« Toda
rekli so: »Ne bomo prisluhnili.« 18 Zato poslušajte,
vi narodi in vedite, oh skupnost, kaj je med njimi. 19
Poslušaj, oh zemlja. Glej, nad to ljudstvo bom privedel
zlo, celó sad njihovih misli, ker niso prisluhnili mojim
besedam niti moji postavi, temveč so jo zavrnili. 20
S kakšnim namenom prihaja k meni kadilo iz Sabe
in prijeten trst iz daljne dežele? Vaše žgalne daritve
mi niso sprejemljive niti mi vaše klavne daritve niso
prijetne.« 21 Zato tako govori Gospod: »Glej, pred
to ljudstvo bom položil kamne spotike in očetje in
sinovi bodo skupaj padli nanje; sosed in njegov prijatelj
se bosta pogubila.« 22 Tako govori Gospod: »Glej,
ljudstvo prihaja iz severne dežele in velik narod bo
dvignjen od zemljinih strani. 23 Prijeli bodo lok in
sulico; kruti so in nimajo usmiljenja; njihov glas rjovi
kakor morje; in jahajo na konjih, postavljeni v vrste
kakor možje za vojno zoper tebe, oh sionska hči. 24
»Slišali smo o njihovi slavi. Naše roke so oslabele.
Tesnoba se nas je polastila in bolečina kakor žensko
v porodnih mukah. 25 Ne pojdi naprej na polje niti
ne hodi po poti, kajti sovražnikov meč in strah sta na
vsaki strani.« 26 Oh hči mojega ljudstva, opaši se z
vrečevino in se valjaj v pepelu. Naredi si žalovanje
kakor za edinim sinom, najbolj grenko žalovanje, kajti
plenilec bo nenadoma prišel nad nas. 27 Postavil sem
te za stolp in trdnjavo med svojim ljudstvom, da lahko
spoznaš in preizkusiš njihovo pot. 28 Vsi so nadležni
puntarji, hodijo z obrekovalci. Bron so in železo, vsi so
izprijenci. 29 Mehovi so požgani, svinec je použit z
ognjem; livar zaman tali, kajti zlobni niso izločeni. 30
Ljudje jih bodo imenovali zavrženo srebro, ker jih je
Gospod zavrnil.«

7 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč: 2
»Stopi v velika vrata Gospodove hiše in razglasi to
besedo in reci: ›Poslušajte Gospodovo besedo, vsi vi
iz Juda, ki vstopate pri teh velikih vratih, da obožujete
Gospoda. 3 Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog: ›Poboljšajte svoje poti in svoja dejanja in jaz
vam bom povzročil, da prebivate na tem kraju. 4 Ne
zaupajte v lažnive besede, rekoč: › Gospodov tempelj,
‹ › Gospodov tempelj, ‹ › Gospodov tempelj so ti.‹ 5
Kajti če temeljito poboljšate svoje poti in svoja dejanja,
če temeljito izvršite sodbo med človekom in njegovim
sosedom, 6 če ne zatirate tujca, sirote, vdove, in
na tem kraju ne prelivate nedolžne krvi niti v svojo
škodo ne hodite za drugimi bogovi, 7 potem vam bom
povzročil, da prebivate na tem kraju, v deželi, ki sem jo
dal vašim očetom na veke vekov. 8 Glejte, zaupate
v lažnive besede, ki ne morejo koristiti. 9 Ali boste
kradli, morili, počeli zakonolomstvo, krivo prisegali,
zažigali kadilo Báalu in hodili za drugimi bogovi, ki jih
ne poznate 10 in prišli ter stali pred menoj v tej hiši, ki
je imenovana z mojim imenom in rekli: »Rešeni smo,
da bi počeli vse te ogabnosti? 11 Ali je ta hiša, ki je
imenovana z mojim imenom, v vaših očeh postala
brlog roparjev? Glejte, celo jaz sem to videl, « govori
Gospod. 12 »Toda pojdite sedaj k mojemu kraju, ki je
bil v Šilu, kjer sem najprej postavil svoje ime in poglejte,
kaj sem mu storil zaradi zlobnosti svojega ljudstva
Izraela. 13 In sedaj, ker ste storili vsa ta dejanja,
« govori Gospod »in sem vam govoril, vas zgodaj
vzdigoval in govoril, toda niste slišali; in vas klical, toda
niste odgovorili; 14 zato bom tej hiši, ki je imenovana z
mojim imenom, v katerega zaupate in kraju, ki sem ga
dal vam in vašim očetom, storil kakor sem storil Šilu.
15 Zavrgel vas bom iz svojega pogleda, kakor sem
zavrgel vse vaše brate, celó celotno Efrájimovo seme.
16 Zato ne moli za to ljudstvo, niti ne povzdiguj klica,
niti molitve zanje, niti ne posreduj k meni, kajti jaz te
ne bom poslušal. 17 Mar ne vidiš, kaj počno v Judovih
mestih in na ulicah [prestolnice] Jeruzalem? 18 Otroci
nabirajo les, očetje netijo ogenj in ženske gnetejo svoje
testo, da naredijo kolače kraljici neba in da izlivajo
pitne daritve k drugim bogovom, da bi me lahko dražili
k jezi. 19 Mar me dražijo do jeze?« govori Gospod:
» Mar ne dražijo sami sebe, do zmešnjave njihovih
lastnih obrazov?« 20 Zato tako govori Gospod Bog:
»Glej, moja jeza in moja razjarjenost bo izlita na tem
kraju, na človeka, na žival, na drevesa polja in na sad
tal; ta bo gorela in ne bo pogašena.« 21 Tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »Položite svoje
žgalne daritve k svojim klavnim daritvam in jejte meso.
22 Kajti nisem govoril vašim očetom niti jim nisem
zapovedal na dan, ko sem jih privedel iz egiptovske

dežele, glede žgalnih daritev ali klavnih daritev, 23
toda ukazal sem jim to stvar, rekoč: ›Ubogajte moj glas
in jaz bom vaš Bog in vi boste moje ljudstvo; hodite po
vseh poteh, ki sem vam jih zapovedal, da vam bo lahko
dobro.‹ 24 Toda niso prisluhnili niti nagnili svojega
ušesa, temveč so hodili po nasvetih in po zamislih
svojega zlega srca in odšli nazaj in ne naprej. 25 Od
dneva, ko so vaši očetje izšli iz egiptovske dežele, do
tega dne, sem vam celo pošiljal vse svoje služabnike
preroke, dnevno sem jih zgodaj vzdigoval in pošiljal.
26 Vendar mi niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa,
temveč so otrdili svoj vrat. Ravnali so huje kakor njihovi
očetje. 27 Zato jim boš govoril vse te besede, toda
ne bodo ti prisluhnili. Tudi klical boš k njim, toda ne
bodo ti odgovorili. 28 Toda rekel jim boš: ›To je narod,
ki ne uboga glasu Gospoda, svojega Boga niti ne
prejema grajanja. Resnica je izginila in je iztrebljena iz
njihovih ust.‹« 29 Ostriži svoje lase, oh [prestolnica]
Jeruzalem in jih odvrzi proč in povzemi žalostinko na
visokih krajih, kajti Gospod je zavrnil in zapustil rod
svojega besa. 30 Kajti Judovi otroci so storili zlo v
mojem pogledu, « govori Gospod. »Svoje ogabnosti
so postavili v hiši, ki se imenuje z mojim imenom, da
jo oskrunijo. 31 Zgradili so visoke kraje Tofeta, ki je
v dolini sina Hinómovega, da svoje sinove in svoje
hčere sežigajo v ognju, kar jim nisem zapovedal niti
ni prišlo v moje srce. 32 Zato, glej, prihajajo dnevi,
« govori Gospod, »da ta ne bo več imenovan Tofet
niti dolina sina Hinómovega, temveč dolina klanja,
kajti v Tofetu bodo pokopavali, dokler tam ne bo več
prostora. 33 Trupla tega ljudstva bodo meso za perjad
neba in zemeljske zveri in nihče jih ne bo podil proč.
34 Potem bom povzročil, da od Judovih mest in od
ulic [prestolnice] Jeruzalem preneha glas smeha, glas
veselja, glas ženina in glas neveste, kajti dežela bo
zapuščena.

8 »Ob tistem času, « govori Gospod, »bodo prinesli
iz njihovih grobov kosti Judovega kralja, kosti
njegovih princev, kosti duhovnikov, kosti prerokov in
kosti prebivalcev [prestolnice] Jeruzalem 2 in raztrosili
jih bodo pred soncem, luno in vso vojsko neba, ki so jih
ljubili, ki so jim služili, za katerimi so hodili, ki so jih iskali
in ki so jih oboževali; ne bodo zbrane niti pokopane,
le-te bodo za gnoj na obličju zemlje. 3 Ves preostanek
tistih, ki ostanejo od te zlobne družine, ki ostanejo v
vseh krajih, kamor sem jih pognal, bodo raje izbrali
smrt kakor življenje, « govori Gospod nad bojevniki. 4
Poleg tega jim boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Ali
bodo padli in ne vstali? Ali se bo obrnil proč in ne vrnil?
5 Zakaj je potem to ljudstvo iz [prestolnice] Jeruzalem
zdrknilo nazaj z neprestanim odpadom? Trdno se držijo
prevare, zavračajo, da bi se vrnili. 6 Prisluhnil sem in
slišal, toda niso pravilno govorili. Noben človek se ni
pokesal od svoje zlobnosti, rekoč: ›Kaj sem storil?‹
Vsak se je obrnil k svoji smeri, kakor konj hiti v bitko. 7
Da, štorklja na nebu pozna svoje določene čase, grlica,
žerjav in lastovka obeležujejo čas svojega prihajanja,
toda moje ljudstvo ne pozna Gospodove sodbe. 8 Kako
pravite: ›Modri smo in z nami je Gospodova postava?‹
Glej, zagotovo jo je on naredil zaman, pisalo pisarjev
je zaman. 9 Modri možje so osramočeni, zaprepadeni
in ujeti. Glej, zavrnili so Gospodovo besedo in kakšna
modrost je v njih? 10 Zato bom njihove žene dal
drugim in njihova polja tistim, ki jih bodo podedovali.
Kajti vsak, od najmanjšega celo do največjega, se
nagiba k pohlepu, od preroka celo do duhovnika,
vsak postopa napačno. 11 Kajti površno so ozdravili
rano hčere mojega ljudstva, rekoč: ›Mir, mir, ‹ ko tam
ni miru. 12 Mar so bili osramočeni, ko so zagrešili
ogabnost? Ne, sploh niso bili osramočeni niti niso
mogli zardeti. Zato bodo padli med tistimi, ki padajo.
V času njihovega obiskanja bodo vrženi dol, ‹ govori
Gospod. 13 ›Zagotovo jih bom použil, ‹ govori Gospod:
› tam ne bo grozdja na trti niti fig na figovem drevesu
in list bo ovenel; in stvari, ki sem jim jih dal, bodo šle
proč od njih.‹« 14 Zakaj mirno sedimo? Zberite se in
dajmo, vstopimo v obrambna mesta in tam bodimo
tiho, kajti Gospod, naš Bog, nas je položil v molk in
nam dal za piti vodo iz žolča, ker smo grešili zoper
Gospoda. 15 Iskali smo mir, toda nič dobrega ni prišlo,
in na čas zdravja, pa glej težava! 16 »Prhanje njihovih
konj je bilo slišati od Dana. Celotna zemlja je trepetala
ob zvoku rezgetanja njegovih močnih, kajti prišli so
in požrli deželo in vse, kar je v njej; mesto in tiste, ki
prebivajo v njem. 17 Kajti glejte, jaz bom med vas
poslal kače, strupene kače, ki ne bodo očarane in te
vas bodo pikale, « govori Gospod. 18 Ko bi se želel
tolažiti zoper bridkost, je moje srce oslabelo v meni. 19
Glej, glas vpitja hčere mojega ljudstva zaradi tistih, ki
prebivajo v daljni deželi: › Mar ni Gospoda na Sionu?
Ali ni njen kralj v njej?‹ Zakaj so me do jeze dražili s
svojimi rezanimi podobami in s tujimi ničevostmi? 20
Žetev je mimo, poletje je končano, mi pa nismo rešeni.
21 Zaradi zloma hčere mojega ljudstva sem zlomljen,
črn sem, osuplost se me je polastila. 22 Mar ni balzama
v Gileádu, ali tam ni nobenega zdravnika? Zakaj potem
zdravje hčere mojega ljudstva ni povrnjeno?

9 Oh, da bi bila moja glava vode in moje oči studenec
solza, da bi lahko dan in noč jokal zaradi umorjenih
hčera svojega ljudstva! 2 Oh, da bi imel v divjini kraj
za nastanitev popotnikov; da bi lahko zapustil svoje
ljudstvo in odšel od njih! Kajti vsi so zakonolomci,
zbor zahrbtnih mož. 3 Svoje jezike krivijo za laži
kakor svoj lok, toda niso hrabri za resnico na zemlji.

Kajti napredujejo od zla k zlu, mene pa ne poznajo, ‹
govori Gospod. 4 ›Vsakdo naj se pazi svojega soseda
in ne zaupajte v kateregakoli brata, kajti vsak brat
bo popolnoma izpodrinjen in vsak sosed bo hodil z
obrekovalci. 5 Zavajali bodo vsak svojega soseda
in ne bodo govorili resnice. Svoj jezik so naučili, da
govori laži in izmučili so se s početjem krivičnosti. 6
Tvoje prebivališče je v sredi prevare, zaradi prevare so
odklonili, da me spoznajo, ‹ govori Gospod. 7 Zato
tako govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, stopil jih bom
in jih preizkusil. Kajti kako naj bi delal za hčer svojega
ljudstva? 8 Njihov jezik je kakor izstreljena puščica; ta
govori prevaro. Nekdo s svojimi usti govori miroljubno
svojemu sosedu, toda v srcu preži. 9 Ali jih ne bom
obiskal zaradi teh stvari?‹ govori Gospod. ›Mar se ne
bo moja duša maščevala na takšnem narodu, kot je
ta? 10 Zaradi gora bom povzdignil jokanje in tarnanje
in zaradi prebivališč divjine žalovanje, ker so požgani,
tako da nihče ne more iti skozi njih; niti ljudje ne morejo
slišati glasu živine. Tako perjad neba kakor živali polja
so pobegnile, odšle so. 11 [Prestolnico] Jeruzalem
bom naredil kupe in brlog zmajev. Judova mesta bom
naredil zapuščena, brez prebivalca. 12 Kdo je moder
človek, da lahko to razume? Kdo je tisti, kateremu so
Gospodova usta govorila, da lahko to oznani, čemu
dežela propada in je požgana kakor divjina, da nihče
ne gre skoznjo?‹ 13 Gospod govori: ›Ker so zapustili
mojo postavo, ki sem jo postavil prednje in niso ubogali
mojega glasu niti hodili v tem, 14 temveč so hodili po
zamisli svojega lastnega srca in za Báali, kar so jih
naučili njihovi očetje.‹ 15 Zato tako govori Gospod
nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glej, hranil jih bom, celó
to ljudstvo, s pelinom in piti jim bom dajal vodo iz
žolča. 16 Razkropil jih bom tudi med pogane, ki jih niso
poznali niti oni niti njihovi očetje. Za njimi bom poslal
meč, dokler jih ne použijem.‹ 17 Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Preudarite in pokličite žalovalke, da bi
lahko prišle in pošljite po spretne ženske, da bi lahko
prišle. 18 Podvizajo naj se in povzamejo tarnanje za
nas, da bodo naše oči lahko tekle s solzami in naše
veke brizgale z vodami. 19 Kajti glas tarnanja je slišati
iz Siona: ›Kako smo oplenjeni! Silno smo zbegani, ker
smo zapustili deželo, ker so nas naša prebivališča
izvrgla.‹‹ 20 Vendar poslušajte Gospodovo besedo, oh
ve ženske in naj vaše uho prejme besedo iz njegovih
ust in svoje hčere učite tarnanja in vsaka svojo sosedo
objokovanja. 21 Kajti smrt se je povzpela skozi naša
okna in vstopila v naše palače, da iztrebi otroke od
zunaj in mladeniče iz ulic. 22 »Govori: ›Tako govori
Gospod: ›Celo trupla ljudi bodo padala kakor gnoj na
odprtem polju in kakor prgišče za žanjcem in nihče jih
ne bo zbral.‹ 23 Tako govori Gospod: ›Ne dopusti, da
moder človek slavi v svoji modrosti niti naj mogočen
človek ne slavi v svoji moči, naj bogat človek ne slavi v
svojih bogastvih. 24 Temveč naj tisti, ki slavi, slavi v
tem, da me razume in spoznava, da jaz sem Gospod,
ki izvajam ljubečo skrbnost, sodbo in pravičnost na
zemlji. Kajti v teh stvareh se veselim, ‹ govori Gospod.
25 ›Glej, dnevi prihajajo, ‹ govori Gospod, ›da bom
kaznoval vse tiste, ki so obrezani, z neobrezanimi: 26
Egipt, Juda, Edóm, Amónove otroke, Moáb in vse, ki
so na skrajnih vogalih, ki prebivajo v divjini, kajti vsi ti
narodi so neobrezani in vse Izraelove hiše so v srcu
neobrezane.‹‹

10 Prisluhnite besedi, ki vam jo govori Gospod, oh
hiša Izraelova: 2 »Tako govori Gospod: ›Ne uči
se poti poganov in ne bodi zaprepaden ob znamenjih
z neba, kajti pogani so zaprepadeni ob njih. 3 Kajti
običaji ljudstva so prazni, kajti nekdo s sekiro poseka
drevo iz gozda, delo delavčevih rok. 4 Okrasijo ga s
srebrom in zlatom; pritrdijo ga z žeblji in kladivi, da
se ne premika. 5 Pokončni so kakor palmovo drevo,
toda ne govorijo. Morajo jih nositi, ker ne morejo hoditi.
Ne bojte se jih, kajti ne morejo storiti zla niti ni v njih,
da delajo dobro.‹‹ 6 Ker ne obstaja nihče podoben
tebi, oh Gospod; ti si velik in tvoje ime je veliko v
moči. 7 Kdo se te ne bi bal, oh kralj narodov? Kajti
tebi to pripada, glede na to, da med vsemi modrimi
možmi narodov in med vsemi njihovimi kraljestvi, ni
tam nikogar podobnega tebi. 8 Toda oni so vsi skupaj
brutalni in nespametni. Kos lesa je nauk ničevosti. 9
Srebro, sploščeno na ploščice, je prineseno iz Taršíša
in zlato iz Ufáza, delo delavca in iz rok livarja. Modra in
vijolična so njihova oblačila. Vsa so delo spretnih ljudi.
10 Toda Gospod je resničen Bog, on je živi Bog in večen
kralj. Ob njegovem besu bo zemlja trepetala in narodi
ne bodo zmožni prenesti njegovega ogorčenja. 11 Tako
jim boste govorili: › Celó bogovi, ki niso naredili neba
in zemlje, bodo izginili z zemlje in izpod tega neba.‹‹
12 S svojo močjo je naredil zemljo, s svojo modrostjo
je osnoval zemeljski [krog] in s svojo preudarnostjo
razprostrl nebo. 13 Kadar izusti svoj glas, je tam
množica vodá v nebesih in meglicam povzroča, da se
dvigujejo od koncev zemlje; on dela bliskanje z dežjem
in iz svojih zakladnic prinaša veter. 14 Vsak človek je
v svojem spoznanju brutalen. Vsak livar je zbegan z
rezano podobo, kajti njegova ulita podoba je neresnica
in tam ni diha v njih. 15 Ničevost so in delo zmot. V
času njihovega obiskanja bodo izginili. 16 Jakobov
delež ni podoben njihovemu, kajti on je tvorec vseh
stvari; in Izrael je palica njegove dediščine. Gospod
nad bojevniki je njegovo ime. 17 Zberi svoje blago iz
dežele, oh prebivalec iz trdnjave. 18 Kajti tako govori
Gospod: ›Glej, naenkrat bom izvrgel prebivalce dežele

in jih spravil v tegobo, da bodo lahko našli, [da je] to
tako. 19 Gorje mi za mojo poškodbo! Moja rana je
boleča. Toda rekel sem: »Resnično, to je žalost in jaz
jo moram nositi. 20 Moje šotorsko svetišče je oplenjeno
in vse moje vrvi so pretrgane, moji otroci so odšli od
mene in jih ni, nikogar ni, da bi še razpenjal moj šotor in
da bi postavljal moje zavese. 21 Kajti pastirji so postali
brutalni in niso iskali Gospoda, zato ne bodo uspeli in
vsi njihovi tropi bodo razkropljeni. 22 Glej, hrup objave
je prišel in veliko razburjenje iz severne dežele, da bi
Judova mesta naredil opustošena in brlog zmajev. 23
Oh Gospod, vem, da človekova pot ni v njem samem,
tega ni v človeku, ki hodi, da usmerja svoje korake. 24
Oh Gospod, grajaj me, toda s sodbo; ne v svoji jezi, da
me ne bi privedel v nič. 25 Svojo razjarjenost izlij na
pogane, ki te ne poznajo in na družine, ki ne kličejo k
tvojemu imenu, kajti pojedli so Jakoba in ga požrli in ga
pogoltnili ter njegovo prebivališče naredili zapuščeno.

11 Beseda, ki je prišla k Jeremiju od Gospoda, rekoč:
2 »Poslušaj besede te zaveze in govori možem
iz Juda in prebivalcem [prestolnice] Jeruzalem 3 in
jim reci: ›Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Preklet
bodi mož, ki ne uboga besed te zaveze, 4 ki sem jo
zapovedal vašim očetom na dan, ko sem jih izpeljal
iz egiptovske dežele, iz železne talilne peči, rekoč:
›Ubogajte moj glas in jih izvršujte, glede na vse, kar
vam zapovedujem. Tako boste moje ljudstvo in jaz
bom vaš Bog, 5 da bom lahko izpolnil prisego, ki
sem jo prisegel vašim očetom, da jim dam deželo,
kjer tečeta mleko in med, kakor je to ta dan.‹« Potem
sem odgovoril in rekel: »Tako naj bo, oh Gospod.« 6
Potem mi je Gospod rekel: »Razglasi vse te besede po
Judovih mestih in ulicah Jeruzalema, rekoč: ›Poslušajte
besede te zaveze in jih izpolnjujte. 7 Kajti iskreno
sem izpričal vašim očetom na dan, ko sem jih privedel
gor iz egiptovske dežele, celó do današnjega dne,
[jih] zgodaj vzdigoval in izjavljal, rekoč: ›Ubogajte moj
glas.‹ 8 Vendar niso ubogali niti nagnili svojega ušesa,
temveč so vsi hodili v zamisli svojega zlega srca.
Zato bom nanje privedel vse besede te zaveze, ki
sem jim jo zapovedal izpolnjevati, toda oni jih niso
izpolnjevali. 9 Gospod mi je rekel: »Zarota je najdena
med Judovimi možmi in med prebivalci Jeruzalema. 10
Obrnili so se nazaj h krivičnostim svojih pradedov, ki
so odklanjali poslušati moje besede; in šli za drugimi
bogovi, da jim služijo. Izraelova hiša in Judova hiša
sta prelomili mojo zavezo, ki sem jo sklenil z njihovimi
očeti. 11 Zato tako govori Gospod: ›Glej, nanje bom
privedel zlo, ki mu ne bodo mogli pobegniti. Čeprav
bodo klicali k meni, jim ne bom prisluhnil. 12 Potem
bodo Judova mesta in prebivalci Jeruzalema šli in
klicali k bogovom, katerim darujejo kadilo. Toda sploh
jih ne bodo rešili v času njihove stiske. 13 Kajti glede
na število tvojih mest so bili tvoji bogovi, oh Juda;
in glede na število ulic [prestolnice] Jeruzalem ste
postavili oltarje tisti sramotni stvari, celó oltarje, da
zažigate kadilo Báalu. 14 Zatorej ne moli za to ljudstvo
niti ne povzdiguj vpitja ali molitve zanje, kajti jaz jih ne
bom poslušal ob času, ko zaradi svoje stiske vpijejo
k meni. 15 Kaj ima moj ljubljeni za početi v moji
hiši, ko vidi, da je ona izvrševala nespodobnost s
številnimi in je sveto meso odšlo od tebe? Ko počneš
zlo, potem se razveseljuješ. 16 Gospod je tvoje ime
imenoval: ›Zelena oljka, čeden in lep sad.‹ Z zvokom
velikega hrupa je na njej vžgal ogenj in njene mladike
so polomljene. 17 Kajti Gospod nad bojevniki, ki te je
zasadil, je zoper tebe proglasil zlo, zaradi zla Izraelove
hiše in Judove hiše, ki so ga storili zoper sebe, da bi
me dražili do jeze v darovanju kadila Báalu. 18 Gospod
mi je dal spoznanje o tem in jaz sem to spoznal;
takrat si mi kazal njihova dejanja. 19 Toda jaz sem
bil podoben jagnjetu ali volu, ki je priveden h klanju
in nisem vedel, da so zoper mene snovali naklepe,
rekoč: »Uničimo drevo skupaj z njegovim sadom in
odsekajmo ga iz dežele živih, da se njegovega imena
ne bo več spominjalo.« 20 Toda, oh Gospod nad
bojevniki, ki sodiš pravično, ki preizkušaš notranjost
in srce, naj vidim tvoje maščevanje na njih, kajti tebi
sem razodel svoj primer. 21 »Zato tako govori Gospod
o možeh iz Anatóta, ki ti strežejo po življenju, rekoč:
›Ne prerokuj v Gospodovem imenu, da ne umreš po
naši roki.‹ 22 Zato tako govori Gospod nad bojevniki:
›Glej, kaznoval jih bom; mladenič bo umrl pod mečem,
njihovi sinovi in njihove hčere bodo umrli od lakote. 23
Tam ne bo nobenega ostanka izmed njih, kajti nad
ljudi iz Anatóta bom privedel zlo, celó leto njihovega
obiskanja.‹«

12 Pravičen si ti, oh Gospod, ko se pravdam s teboj,
vendar mi pusti govoriti s teboj o tvojih sodbah:
»Zakaj pot zlobnih uspeva? Zakaj so srečni vsi tisti,
ki postopajo zelo zahrbtno?« 2 Zasadil si jih, da,
zakoreninili so se, rastejo, da, prinašajo sad. Blizu si v
njihovih ustih in daleč od njihovih notranjosti. 3 Toda
ti, oh Gospod, me poznaš, videl si me in preizkusil
si moje srce do tebe. Potegni jih ven kakor ovce
za klanje in jih pripravi za dan klanja. 4 Doklej bo
dežela žalovala in zelišča vsakega polja venela zaradi
zlobnosti tistih, ki prebivajo v njej? Živali so použite
in ptice, ker so rekli: »Ne bo videl našega zadnjega
konca.« 5 »Če si tekel s pešci in če so te utrudili, kako
lahko potem tekmuješ s konji? In če so te utrudili v
deželi miru, v kateri zaupaš, kako boš potem storil v
naraščanju Jordana? 6 Kajti celo tvoji bratje in hiša
tvojega očeta, celo oni so zahrbtno postopali s teboj;

da, za teboj so poklicali množico. Ne verjemi jim,
čeprav ti govorijo lepe besede. 7 Zapustil sem svojo
hišo, zavrgel svojo dediščino, srčno ljubljeno svoje
duše sem predal v roko njenih sovražnikov. 8 Moja
dediščina mi je kakor lev v gozdu; ta vpije proti meni,
zatorej sem jo zasovražil. 9 Moja dediščina mi je kakor
lisasta ptica, ptice naokoli so zoper njo. Pridite, zberite
se vse ve zveri polja, pridite žret. 10 Mnogo pastirjev
je uničilo moj vinograd, moj delež so pomendrali pod
stopalom, moj prijeten delež so naredili zapuščeno
divjino. 11 Naredili so jo zapuščeno in zapuščena je
žalovala k meni; celotna dežela je zapuščena, ker si
noben človek tega ne jemlje k srcu. 12 Plenilci so skozi
divjino prišli na vse visoke kraje, kajti Gospodov meč
bo požiral od enega konca dežele celo do drugega
konca dežele; nobeno meso ne bo imelo miru. 13
Sejali so pšenico, toda želi bodo trnje; položili so
se v bolečino, toda ne bo jim koristilo. Sram jih bo
tvojih poplačil, zaradi krute Gospodove jeze.« 14 Tako
govori Gospod zoper vse moje hudobne sosede, ki se
dotikajo dediščine, za katero sem svojemu ljudstvu
Izraelu dal, da jo podeduje: »Glej, izruval jih bom iz
njihove dežele in Judovo hišo bom izruval izmed njih.
15 Potem ko jih bom izruval, se bo zgodilo, da se bom
vrnil in imel sočutje z njimi in jih bom ponovno privedel,
vsakega človeka k njegovi dediščini in vsakega človeka
k njegovi deželi. 16 In zgodilo se bo, če se bodo
marljivo učili poti mojega ljudstva, da bodo prisegali pri
mojem imenu: › Gospod živi, ‹ kakor so oni učili moje
ljudstvo, da prisega pri Báalu, potem bodo pozidani v
sredi mojega ljudstva. 17 Toda če ne bodo ubogali,
bom popolnoma izruval in uničil ta narod, « govori
Gospod.

13 Tako mi govori Gospod: »Pojdi in si priskrbi
lanen pas in ga daj na svoja ledja, v vodo pa ga
ne daj.« 2 Tako sem dobil pas glede na Gospodovo
besedo in si ga nadel na ledja. 3 Gospodova beseda
je drugič prišla k meni, rekoč: 4 »Vzemi pas, ki si ga
dobil, ki je na tvojih ledjih in vstani, pojdi k Evfratu in
ga tam skrij v skalno luknjo.« 5 Tako sem odšel in
ga skril pri Evfratu, kakor mi je Gospod zapovedal.
6 Po mnogih dneh se je pripetilo, da mi je Gospod
rekel: »Vstani, pojdi k Evfratu in vzemi od tam pas, ki
sem ti ga tam zapovedal skriti.« 7 Potem sem odšel
k Evfratu in kopál ter vzel pas iz kraja, kjer sem ga
skril. Glej, pas je bil iznakažen, ni bil koristen za nič. 8
Potem je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 9
»Tako govori Gospod: ›Na ta način bom oškodoval
Judov ponos in velik ponos Jeruzalema. 10 To zlo
ljudstvo, ki zavrača poslušati moje besede, ki hodijo
v zamisli svojega srca in hodijo za drugimi bogovi,
da jim služijo in da jih obožujejo, bodo torej kakor ta
pas, ki ni dober za nič. 11 Kajti kakor se pas trdno
drži moževih ledij, tako sem storil, da se me trdno
drži celotna Izraelova hiša in celotna Judova hiša, ‹
govori Gospod, ›da mi bodo lahko za ljudstvo, za ime,
za hvalo in za slavo. Toda nočejo slišati. 12 Zato jim
boš govoril to besedo: ›Tako govori Gospod, Izraelov
Bog: ›Vsak meh bo napolnjen z vinom.‹ Rekli ti bodo:
›Mar ne vemo zagotovo, da bo vsak meh napolnjen z
vinom?‹ 13 Potem jim boš rekel: ›Tako govori Gospod:
›Glejte, s pijanostjo bom napolnil vse prebivalce te
dežele, celo kralje, ki sedijo na Davidovem prestolu,
duhovnike, preroke in vse prebivalce [prestolnice]
Jeruzalem. 14 Treščil jih bom enega ob drugega, celo
očete in sinove skupaj, ‹ govori Gospod. ›Ne bom
se usmilil niti prizanašal niti imel usmiljenja, temveč
jih uničim.‹« 15 Poslušajte in pazljivo prisluhnite. Ne
bodite ponosni, kajti Gospod je govoril. 16 Dajte slavo
Gospodu, svojemu Bogu, preden povzroči temo in
preden se vaša stopala spotaknejo na temnih gorah
in medtem ko gledate za svetlobo, jo obrne v smrtno
senco in jo naredi [za] veliko temo. 17 Toda če tega ne
boste poslušali, bo moja duša jokala na skrivnih krajih
zaradi vašega ponosa. Moje oko bo hudo jokalo in
teklo s solzami, ker je bil Gospodov trop ujet odveden.
18 »Reci kralju in kraljici: ›Ponižajta se, usedita se,
kajti vajine kneževine bodo propadle, celó krona vajine
slave. 19 Južna mesta bodo zaprta in nihče jih ne
bo odprl. Ves Juda bo odveden v ujetništvo, v celoti
bo odveden v ujetništvo.‹ 20 Povzdigni svoje oči in
poglej tiste, ki prihajajo iz severa. Kje je trop, ki ti je
bil dan, tvoj krasen trop? 21 Kaj boš rekla, ko te bo
kaznoval? Kajti učila si jih, da so poveljniki in kakor
vodja nad teboj. Ali te ne bodo zajele bolesti kakor
žensko v porodnih mukah? 22 Če rečeš v svojem srcu:
›Zakaj so prišle nadme te stvari?‹ Zaradi veličine tvoje
krivičnosti so odkriti krajci tvojih oblačil in tvoje pete
so razgaljene. 23 Mar lahko Etiopijec spremeni svojo
kožo ali leopard svoje lise? Potem bi lahko tudi vi delali
dobro, ki ste navajeni, da delate zlo. 24 Zato jih bom
razkropil kakor strnišče, ki ga odnaša veter iz divjine.
25 To je tvoj žreb, delež tvojih zmožnosti od mene,
‹ govori Gospod; ›ker si me pozabila in zaupala v
neresnico. 26 Zato bom odkril krajce tvojih oblačil nad
tvojim obrazom, da se lahko prikaže tvoja sramota. 27
Videl sem tvoja zakonolomstva in tvoja rezgetanja,
nespodobnost tvojega vlačugarstva in tvoje ogabnosti
na hribih polj. Gorje ti, oh [prestolnica] Jeruzalem! Mar
ne boš očiščena? Kdaj bo to enkrat prišlo?««

14 Beseda Gospodova, ki je prišla Jeremiju glede
pomanjkanja. 2 Juda žaluje in njegova velika
vrata pešajo; črna so do tal; in krik [prestolnice]
Jeruzalem se je vzdignil. 3 Vsi njeni plemiči so poslali

svoje malčke k vodam. Prišli so k jamam, pa niso našli
nobene vode; s svojimi praznimi posodami so se vrnili;
bili so osramočeni in zbegani in si pokrili svoje glave.
4 Ker so tla razpokana, kajti ni bilo dežja na zemljo,
so bili orači osramočeni, pokrili so si svoje glave. 5
Da, tudi košuta je povrgla na polju in to zapustila,
ker tam ni bilo nobene trave. 6 Divji osli so stali na
visokih krajih, vohali so veter kakor zmaji; njihove oči
so odpovedale, ker tam ni bilo nobene trave. 7 Oh
Gospod, čeprav naše krivičnosti pričajo zoper nas, stori
to zaradi svojega imena, kajti naša zdrknjenja nazaj so
številna; grešili smo zoper tebe. 8 Oh Izraelovo upanje,
njegov rešitelj v času stiske, zakaj bi bil kakor tujec v
deželi in kakor popotnik, ki se obrača vstran, da ostane
čez noč? 9 Zakaj bi bil kakor osupel človek, kakor
mogočen človek, ki ne more rešiti? Vendar si ti, oh
Gospod, v naši sredi in mi smo imenovani po tvojem
imenu; ne zapusti nas. 10 Tako govori Gospod temu
ljudstvu: »Tako so ljubili tavanje, svojih stopal niso
zadržali, zato jih Gospod ne sprejema. Sedaj se bo
spomnil njihove krivičnosti in obiskal njihove grehe.«
11 Potem mi je Gospod rekel: »Ne moli za to ljudstvo
za njihovo dobro. 12 Ko se postijo, ne bom slišal
njihovega vpitja; in ko darujejo žgalno daritev in daritev,
jih ne bom sprejel. Temveč jih bom použil z mečem,
lakoto in kužno boleznijo.« 13 Potem sem rekel: »Ah,
Gospod Bog! Glej, preroki jim pravijo: ›Ne boste videli
meča niti ne boste imeli lakote. Temveč vam bom na
tem kraju dal zagotovljen mir.‹« 14 Nato mi je Gospod
rekel: »›Preroki v mojem imenu prerokujejo laži. Jaz jih
nisem poslal niti jim zapovedal niti jim nisem govoril.
Prerokujejo vam lažnivo videnje, vedeževanje, prazno
stvar in prevaro svojega srca.‹ 15 Zato tako govori
Gospod glede prerokov, ki prerokujejo v mojem imenu
in jih jaz nisem poslal in vendar pravijo: ›Meča in lakote
ne bo v tej deželi.‹ Z mečem in lakoto bodo ti preroki
použiti. 16 Ljudstvo, ki mu prerokujejo, bo zaradi lakote
in meča vrženo ven na ulice [prestolnice] Jeruzalem.
Nikogar ne bodo imeli, da bi jih pokopal, njih, njihove
žene niti njihove sinove niti njihove hčere, kajti nanje
bom izlil njihovo zlobnost. 17 Zato jim boš rekel to
besedo: ›Naj iz mojih oči tečejo solze ponoči in podnevi
in naj ne prenehajo, kajti devica, hči mojega ljudstva je
zlomljena z veliko vrzeljo, z zelo bolečim udarcem.‹«
18 Če grem naprej na polje, potem glej, umorjeni z
mečem! Če vstopim v mesto, potem glej, tisti, ki so
bolni od lakote! Da, prerok in duhovnik gresta naokrog
v deželo, ki je ne poznata. 19 Mar si popolnoma zavrnil
Juda? Ali se je tvoji duši gnusil Sion? Zakaj si nas
udaril in tam ni ozdravljenja za nas? Iskali smo mir, pa
tam ni nič dobrega; in čas ozdravljenja, pa glej, stiska!
20 Priznavamo, oh Gospod, našo zlobnost in krivičnost
naših očetov, kajti grešili smo zoper tebe. 21 Ne preziraj
nas zaradi svojega imena, ne osramoti prestola svoje
slave. Spomni se, ne prelomi svoje zaveze z nami.
22 Je katerakoli izmed ničevosti poganov, ki lahko
povzroči dež? Lahko nebo da nalive? Mar nisi ti, oh
Gospod, naš Bog? Zato bomo čakali nate, ker si ti
naredil vse te stvari.

15 Potem mi je Gospod rekel: »Čeprav bi pred
menoj stala Mojzes in Samuel, vendar moj um
ne bi mogel biti k temu ljudstvu. Vrzi jih iz mojega
pogleda in naj gredo naprej. 2 Zgodilo se bo, če ti
rečejo: ›Kam naj gremo naprej?‹ Potem jim boš rekel:
›Tako govori Gospod: ›Tisti, ki ste za smrt, k smrti; tisti,
ki ste za meč, k meču; tisti, ki ste za lakoto, k lakoti in
tisti, ki ste za ujetništvo, k ujetništvu.‹ 3 Nad njimi bom
določil štiri vrste, ‹ govori Gospod: ›meč, da ubija in
pse, da trgajo ter perjad neba in zemeljske živali, da
požirajo in uničujejo. 4 Povzročil jim bom, da bodo
odstranjeni v vsa kraljestva zemlje, zaradi Manáseja,
sina Ezekíja, Judovega kralja, za to, kar je storil v
Jeruzalemu. 5 Kajti kdo bo imel usmiljenje nad teboj,
oh [prestolnica] Jeruzalem? Kdo te bo obžaloval? Kdo
bo šel vstran, da te vpraša, kako si? 6 Zapustila si
me, ‹ govori Gospod, ›umaknila si se nazaj. Zato bom
zoper tebe iztegnil svojo roko in te uničil; izmučen sem
od kesanja. 7 Vejál jih bom z vejálnikom v velikih vratih
dežele; oropal jih bom otrok, uničil bom svoje ljudstvo,
ker se niso vrnili iz svojih poti. 8 Njihove vdove so mi
[številčno] narasle nad peskom morja. Zoper mater
mladeničev sem nadnje opoldan privedel plenitelja.
Storil sem mu, da je nenadoma padel nanjo in strahote
so padle nad mesto. 9 Tista, ki jih je rodila sedem,
peša. Izročila je duha. Njeno sonce je zašlo, medtem
ko je bil še dan. Bila je osramočena in zmedena.
Preostanek izmed njih bom izročil meču pred njihovimi
sovražniki, ‹« govori Gospod. 10 »Gorje meni, moja
mati, da si me rodila, človeka prepira in človeka spora
celotni zemlji! Niti nisem posojal za obresti niti mi ljudje
niso posojali za obresti, vendar me vsakdo izmed njih
preklinja.« 11 Gospod je rekel: »Resnično, dobro bo s
tvojim preostankom. Resnično, povzročil bom, da bo
sovražnik dobro ravnal s teboj v času zla in v času
stiske. 12 Se bo železo zlomilo, severno železo in
jeklo? 13 Tvoje imetje in tvoje zaklade bom izročil v
plen brez cene in to za vse tvoje grehe, celo v vseh
tvojih mejah. 14 Storil ti bom, da v deželo, ki je ne
poznaš, preideš s svojimi sovražniki. Kajti ogenj je
vnet v moji jezi, ki bo gorel na vas.« 15 Oh Gospod,
ti veš. Spomni se me in me obišči in me maščuj
nad mojimi preganjalci. V svoji potrpežljivosti me ne
odvzemi proč. Vedi, da sem zaradi tebe trpel grajo. 16

Tvoje besede so bile najdene in sem jih jedel, in tvoja
beseda mi je bila radost in veselje mojega srca, kajti
imenovan sem po tvojem imenu, oh Gospod, Bog nad
bojevniki. 17 Nisem sedel v zboru zasmehovalcev niti
se nisem razveseljeval; sam sem sedel zaradi tvoje
roke, kajti napolnil si me z ogorčenjem. 18 Zakaj je
moja bolečina neprestana in moja rana, ki odklanja biti
ozdravljena, nezaceljiva? Ali mi hočete biti vsi skupaj
kakor lažnivec in kakor vode, ki odpovedo? 19 Zato
tako govori Gospod: »Če se spreobrneš, potem te bom
ponovno privedel in boš stal pred menoj. Če odvzameš
dragoceno iz hudobnega, boš kakor moja usta. Oni naj
se vrnejo k tebi, toda ti se ne vrni k njim. 20 Temu
ljudstvu te bom naredil za ograjen bronast zid. Borili se
bodo zoper tebe, toda ne bodo prevladali zoper tebe,
kajti jaz sem s teboj, da te rešim in da te osvobodim,
‹ govori Gospod. 21 ›Rešil te bom iz roke zlobnih in
odkupil te bom iz roke strašnih.‹«

16 Gospodova beseda je prav tako prišla k meni,
rekoč: 2 »Ne boš si vzel žene niti na tem
kraju ne boš imel sinov ali hčera. 3 Kajti tako govori
Gospod glede sinov in glede hčera, ki so rojeni na tem
kraju in glede njihovih mater, ki so jih nosile in glede
njihovih očetov, ki so jih zaplodili v tej deželi: 4 ›Umrli
bodo bolečih smrti; ne bodo objokovani niti ne bodo
pokopani, temveč bodo kakor gnoj na obličju zemlje; z
mečem in lakoto bodo použiti in njihova trupla bodo
hrana za perjad neba in za živali na polju.‹ 5 Kajti
tako govori Gospod: ›Ne vstopi v hišo žalovanja niti ne
pojdi, da žaluješ niti da jih objokuješ, kajti svoj mir sem
odvzel od tega ljudstva, ‹ govori Gospod, › celó ljubečo
skrbnost in usmiljenja. 6 Tako veliki, kakor majhni bodo
umirali v tej deželi. Ne bodo pokopani, niti ljudje ne
bodo žalovali za njimi, niti se rezali, niti se ne bodo
zaradi njih naredili plešaste. 7 Niti se zanje ljudje ne
bodo trgali v žalovanju, da bi jih tolažili zaradi mrtvih;
niti jim ljudje ne bodo dali čaše tolažbe, da bi pili za
njihovega očeta ali za njihovo mater. 8 Prav tako ne
boš šel v hišo praznovanja, da sediš z njimi, da bi jedel
in pil. 9 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog: ›Glej, povzročil bom, da iz tega kraja, v vaših
očeh in v vaših dneh, izgine glas smeha, glas veselja,
glas ženina in glas neveste. 10 In zgodilo se bo, ko boš
temu ljudstvu pokazal vse te besede in ti bodo rekli:
›Zakaj je Gospod proglasil vso to veliko zlo zoper nas?
Ali kaj je naša krivda? Ali kakšen je naš greh, ki smo
ga zagrešili zoper Gospoda, svojega Boga?‹ 11 Potem
jim boš rekel: ›Zato, ker so me vaši očetje zapustili, ‹
govori Gospod ›in so hodili za drugimi bogovi, jim služili
in jih oboževali, mene pa zapustili in se niso držali
moje postave. 12 Vi pa ste storili slabše kakor vaši
očetje. Kajti glejte, hodite vsakdo za zamislijo svojega
zlobnega srca, da mi ne bi prisluhnili. 13 Zato vas
bom vrgel iz te dežele v deželo, ki je ne poznate niti vi
niti vaši očetje in tam boste podnevi in ponoči služili
drugim bogovom, kjer vam ne bom pokazal nobene
naklonjenosti. 14 Zato glejte, prihajajo dnevi, ‹ govori
Gospod, ›da ne bo več rečeno: › Gospod živi, ki je
privedel Izraelove otroke gor iz egiptovske dežele, ‹ 15
temveč: › Gospod živi, ki je Izraelove otroke privedel iz
severne dežele in iz vseh dežel, kamor jih je pregnal, ‹
in ponovno jih bom privedel v njihovo deželo, ki sem jo
dal njihovim očetom. 16 Glej, poslal bom po mnogo
ribičev, ‹ govori Gospod ›in lovili jih bodo in za njimi
bom poslal mnogo lovcev in lovili jih bodo iz vsake gore
in iz vsakega hriba in iz skalnih lukenj. 17 Kajti moje
oči so na vseh njihovih poteh, niso skrite pred mojim
obrazom niti njihova krivičnost ni skrita pred mojimi
očmi. 18 Najprej bom dvojno poplačal njihovo krivičnost
in njihov greh zato, ker so omadeževali mojo deželo,
mojo dediščino so napolnili s trupli svojih ostudnih
in gnusnih stvari.‹« 19 Oh Gospod, moja moč, moja
trdnjava in moje zatočišče v dnevu stiske, pogani bodo
prišli k tebi od koncev zemlje in bodo rekli: »Zagotovo
so naši očetje podedovali laži, ničevost in stvari, v
katerih ni koristi. 20 Ali si bo človek delal bogove in le-
ti niso bogovi? 21 »Zato, glej, tokrat bom povzročil,
da bodo vedeli. Povzročil jim bom, da bodo spoznali
mojo roko in mojo moč in vedeli bodo, da je moje ime
Gospod.«

17 »Judov greh je zapisan z železnim peresom
in z diamantno konico. Ta je vrezan na ploščo
njihovega srca in na rogove njihovih oltarjev, 2 medtem
ko se njihovi otroci spominjajo njihovih oltarjev in
njihovih ašer pri zelenih drevesih na visokih hribih. 3
Oh moja gora na polju, tvoje imetje in vse tvoje zaklade
bom izročil v plen in tvoje visoke kraje zaradi greha, po
vseh tvojih mejah. 4 Ti pa, celo ti sam, boš odpravljen
od svoje dediščine, ki sem ti jo dal in povzročil ti
bom, da služiš svojim sovražnikom v deželi, ki je ne
poznaš, kajti zanetili ste ogenj v moji jezi, ki bo gorel
na veke.« 5 Tako govori Gospod: »Preklet bodi človek,
ki zaupa v moža in postavlja osebo [za] svoj laket in
katerega srce odhaja od Gospoda. 6 Kajti podoben
bo brinu v puščavi in ne bo videl, ko prihaja dobro,
temveč bo naselil izsušene kraje v divjini, v slani in
nenaseljeni deželi. 7 Blagoslovljen je človek, ki zaupa
v Gospoda in čigar upanje je v Gospodu. 8 Kajti on bo
kakor drevo, posajeno ob vodah in ki razširja svoje
korenine ob reki in ne bo videlo, ko prihaja vročina,
temveč bo njegovo listje zeleno; v sušnem letu ne bo
zaskrbljeno niti ne bo prenehalo rojevati sadu. 9 Srce
je varljivo nad vsemi stvarmi in obupno zlobno. Kdo
ga lahko spozna? 10 Jaz, Gospod, preiskujem srce,

jaz preizkušam notranjost, celó da vsakemu človeku
dam glede na njegove poti in glede na sad njegovih
dejanj. 11 Kakor jerebica sedi na jajcih, ki jih ni znesla,
tako tisti, ki pridobiva bogastva, pa ne po pravici, jih
bo zapustil v sredi svojih dni in ob svojem koncu bo
bedak.« 12 Veličasten visok prestol od začetka je
prostor našega svetišča. 13 Oh Gospod, Izraelovo
upanje, vsi, ki te zapustijo, bodo osramočeni in tisti,
ki odidejo od mene, bodo zapisani v zemljo, ker so
zapustili Gospoda, studenec živih vodá. 14 Ozdravi
me, oh Gospod in jaz bom ozdravljen, reši me in jaz
bom rešen, kajti ti si moja hvala. 15 Glej, pravijo mi:
»Kje je beseda od Gospoda? Naj ta sedaj pride.« 16
Kar se mene tiče, nisem hitel pred tem, da bi bil pastir,
da ti sledim. Niti si nisem želel dneva, polnega gorja; ti
veš. To, kar je prišlo iz mojih ustnic, je bilo pred teboj
pravilno. 17 Ne bodi mi strahota. Ti si moje upanje v
dnevu zla. 18 Naj bodo zbegani [tisti], ki me preganjajo,
toda jaz naj ne bom zbegan. Naj bodo zaprepadeni,
toda jaz naj ne bom zaprepaden. Nanje privedi dan zla
in jih uniči z dvojnim uničenjem. 19 Tako mi je rekel
Gospod: »Pojdi in stoj v velikih vratih otrok ljudstva, pri
katerih Judovi kralji vstopajo in pri katerih gredo ven
in v vseh jeruzalemskih velikih vratih 20 in jim reci:
›Poslušajte Gospodovo besedo, vi Judovi kralji in ves
Juda in vsi prebivalci Jeruzalema, ki vstopate pri teh
velikih vratih. 21 Tako govori Gospod: ›Pazite nase
in na šabatni dan ne prenašajte nobenega bremena
niti tega ne prinašajte noter pri jeruzalemskih velikih
vratih. 22 Niti ne prinašajte bremena iz svojih hiš na
šabatni dan niti ne počnite nobenega dela, temveč
posvečujte šabatni dan, kakor sem zapovedal vašim
očetom. 23 Toda niso ubogali niti niso nagnili svojega
ušesa, temveč so otrdili svoj vrat, da ne bi niti slišali
niti prejeli poučevanja. 24 In zgodilo se bo, če mi boste
marljivo prisluhnili, ‹ govori Gospod, ›da ne prinašate
nobenega bremena skozi velika vrata tega mesta na
šabatni dan, temveč posvečujete šabatni dan, da v tem
[dnevu] ne delate nobenega dela, 25 potem bodo tam,
v velika vrata tega mesta, vstopali kralji in princi, sedeč
na Davidovem prestolu, jahajoč na bojnih vozovih in
konjih, oni in njihovi princi, Judovi možje in prebivalci
Jeruzalema; in to mesto bo ostalo na veke. 26 Prišli
bodo iz Judovih mest in iz krajev okoli Jeruzalema in iz
Benjaminove dežele in ravnine in z gora in iz juga,
prinašajoč žgalne daritve, klavne daritve, jedilne daritve
in kadilo ter prinašajoč daritve hvale v Gospodovo
hišo. 27 Toda če mi ne boste prisluhnili, da posvečujete
šabatni dan in da ne nosite bremena, celo ko vstopate
pri jeruzalemskih velikih vratih na šabatni dan, potem
bom zanetil ogenj v njegovih velikih vratih in ta bo
požrl jeruzalemske palače in ne bo pogašen.‹«

18 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč:
2 »Vstani in pojdi dol k lončarjevi hiši in tam ti
bom povzročil, da boš slišal moje besede.« 3 Potem
sem odšel dol k lončarjevi hiši in glej, izdeloval je
delo na kolesih. 4 Posoda, ki jo je naredil iz ila je
bila iznakažena v lončarjevi roki. Tako je še enkrat
naredil drugo posodo, kakor se je lončarju zdelo dobro,
da jo naredi. 5 Potem je k meni prišla Gospodova
beseda, rekoč: 6 »Oh Izraelova hiša, mar ne morem
narediti z vami kakor ta lončar?« govori Gospod.
»Glejte, kakor je ilo v lončarjevi roki, tako ste vi v moji
roki, oh Izraelova hiša. 7 V kakšnem trenutku bom
govoril glede naroda in glede kraljestva, da ga izruvam,
poderem in uničim. 8 Če [pa] se ta narod, zoper
katerega sem proglasil, obrne od svojega zla, se bom
pokesal od zla, ki sem jim ga mislil storiti. 9 V kakšnem
trenutku bom govoril glede naroda in glede kraljestva,
da ga zgradim in zasadim. 10 Če [pa] dela zlo v
mojem pogledu, da ne uboga mojega glasu, potem se
bom pokesal dobrega, s katerim sem rekel, da bi jim
koristil. 11 Zdaj torej pojdi, govori Judovim možem in
prebivalcem Jeruzalema, rekoč: ›Tako govori Gospod;
›Glejte, zoper vas oblikujem zlo in zoper vas naklepam
naklep. Torej se vrnite, vsakdo iz svoje hudobne poti in
naredite svoje poti in svoja dejanja dobra.‹« 12 Rekli
so: »Tam ni nobenega upanja, temveč bomo hodili
po svojih lastnih naklepih in vsakdo izmed nas bo
počel zamisel svojega zlega srca.« 13 Zato tako govori
Gospod: »Vprašajte torej med pogani, kdo je slišal
takšne stvari. Izraelova devica je storila zelo strašno
stvar. 14 Mar bo človek zapustil libanonski sneg, ki
prihaja iz poljske skale? Mar bodo hladne tekoče vode,
ki prihajajo iz drugega kraja, zapuščene? 15 Ker me
je moje ljudstvo pozabilo so zažigali kadilo ničnostim
in le-ti so jim storili, da se spotikajo na svojih poteh
od starodavnih steza, da hodijo po stezah, na poti,
ki ni nasuta, 16 da naredijo svojo deželo zapuščeno
in neprestan posmeh; vsak, kdor gre tam mimo, bo
osupel in bo zmajeval z glavo. 17 Pred sovražnikom jih
bom razkropil kakor z vzhodnim vetrom; pokazal jim
bom hrbet in ne obraza, na dan njihove katastrofe.« 18
Potem so rekli: »Pridite in naklepajmo naklepe zoper
Jeremija; kajti postava ne bo izginila od duhovnika, niti
nasvet od modrega, niti beseda od preroka. Pridite in
udarimo ga z jezikom in ne dajmo pozornosti katerikoli
izmed njegovih besed.« 19 Nakloni mi pozornost, oh
Gospod in prisluhni glasu tistih, ki se pričkajo z menoj.
20 Mar bo zlo poplačilo za dobro? Kajti izkopali so jamo
za mojo dušo. Spomni se, da sem stal pred teboj, da
govorim dobro zanje in da odvrnem tvoj bes od njih. 21
Zato njihove otroke izroči lakoti in njihovo kri izlij s silo
meča; in naj bodo njihove žene oropane svojih otrok

in bodo vdove; in naj bodo njihovi možje usmrčeni;
naj bodo njihovi mladeniči v bitki umorjeni z mečem.
22 Naj bo krik slišan od njihovih hiš, ko boš nadnje
nenadoma privedel krdelo, kajti izkopali so jamo, da
bi me ujeli in skrili pasti za moja stopala. 23 Vendar,
Gospod, ti poznaš vse njihove namere zoper mene, da
me ubijejo. Ne odpusti njihove krivičnosti niti njihovega
greha ne izbriši pred svojim pogledom, temveč naj
bodo zrušeni pred teboj; tako postopaj z njimi v času
svoje jeze.

19 Tako govori Gospod: »Pojdi in dobi si lončarjev
vrč in vzemi od starcev izmed ljudstva in od
starcev izmed duhovnikov; 2 in pojdi naprej v dolino
sina Hinómovega, ki je pri vhodu vzhodnih velikih
vrat in tam razglasi besede, ki ti jih bom povedal 3
in reci: ›Poslušajte besedo od Gospoda, oh Judovi
kralji in prebivalci Jeruzalema: ›Tako govori Gospod
nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, privedel bom zlo
nad ta kraj, kdorkoli bo slišal o njem, mu bo v ušesih
zvenelo. 4 Ker so me zapustili in odtujili ta kraj in na
njem zažigali kadilo drugim bogovom, ki jih niti oni niti
njihovi očetje niti Judovi kralji niso poznali in so ta kraj
napolnili s krvjo nedolžnih; 5 zgradili so tudi Báalove
visoke kraje, da svoje sinove sežigajo z ognjem za
žgalne daritve Báalu, kar jim nisem zapovedal niti
tega nisem govoril niti mi to ni prišlo na um. 6 Zato,
glejte, pridejo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko ta kraj ne
bo več imenovan Tofet niti Dolina sina Hinómovega,
temveč Dolina pokola. 7 Nasvet Juda in Jeruzalema
bom na tem kraju naredil prazen in povzročil jim bom,
da padejo pod mečem pred svojimi sovražniki in po
rokah tistih, ki jim strežejo po življenju. Njihova trupla
bom izročil, da bodo hrana perjadi neba in zemeljskim
zverem. 8 To mesto bom naredil zapuščeno in sikanje.
Vsak, kdor bo šel mimo, bo osupel in sikal zaradi vseh
njegovih nadlog. 9 Povzročil jim bom, da jedo meso
svojih sinov in meso svojih hčera in vsak bo jedel meso
svojega prijatelja, v obleganju in strogosti, s katero jih
bodo stisnili njihovi sovražniki in tisti, ki jim strežejo po
življenju. 10 Potem boš razbil vrč pred očmi mož, ki
gredo s teboj 11 in jim boš rekel: ›Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Celo tako bom zlomil to ljudstvo in to
mesto, kakor nekdo razbija lončarjevo posodo, da ne
more biti narejena ponovno cela. Pokopavali jih bodo
v Tofetu, dokler ne bo nobenega prostora za pokop.
12 Tako bom storil temu kraju, ‹ govori Gospod ›in
njegovim prebivalcem in to mesto bom naredil celó
kot Tofet. 13 Hiše Jeruzalema in hiše Judovih kraljev
bodo omadeževane kakor kraj Tofet, zaradi vseh hiš,
na čigar strehah so zažigali kadilo vsej vojski neba in
izlivali pitne daritve drugim bogovom.‹« 14 Potem je iz
Tofeta prišel Jeremija, kamor ga je poslal Gospod, da
prerokuje. Stopil je na dvor Gospodove hiše in vsemu
ljudstvu rekel: 15 »Tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Glejte, nad to mesto in nad vse njegove
kraje bom privedel vse zlo, ki sem ga proglasil zoper
njega, ker so otrdili svoje vratove, da ne bi slišali mojih
besed.«

20 Torej Pašhúr, Imêrjev sin, duhovnik, ki je bil
tudi glavni voditelj v Gospodovi hiši, je slišal, da
je Jeremija prerokoval te stvari. 2 Potem je Pašhúr
udaril preroka Jeremija in ga vtaknil v klade, ki so
bile pri Benjaminovih visokih velikih vratih, ki so bila
pri Gospodovi hiši. 3 Naslednji dan se je pripetilo,
da je Pašhúr privedel Jeremija iz klad. Potem mu je
Jeremija rekel: » Gospod tvojega imena ne imenuje
Pašhúr, temveč Magor misabib. 4 Kajti tako govori
Gospod: ›Glej, naredil te bom sebi in vsem tvojim
prijateljem za strahoto. Ti bodo padli pod mečem svojih
sovražnikov in tvoje oči bodo to gledale in celotnega
Juda bom izročil v roko babilonskega kralja in ta jih bo
odvedel ujete v Babilon in jih umoril z mečem. 5 Poleg
tega bom izročil vso moč tega mesta, vse njegove
trude, vse njegove dragocene stvari in vse zaklade
Judovih kraljev bom dal v roko njihovih sovražnikov,
ki jih bodo oplenili, jih vzeli in jih odnesli v Babilon.
6 Ti, Pašhúr in vsi, ki prebivate v tvoji hiši, boste šli
v ujetništvo. Prišel boš v Babilon in tam boš umrl in
tam boš pokopan, ti in vsi tvoji prijatelji, katerim si
prerokoval laži.‹« 7 Oh Gospod, zavedel si me in bil
sem zaveden. Močnejši si kakor jaz in si prevladal.
Vsak dan sem v posmeh, vsakdo me zasmehuje. 8
Kajti odkar sem govoril, sem vpil, razglašal nasilje
in plen, ker mi je bila Gospodova beseda vsak dan
narejena [v] grajo in posmeh. 9 Potem sem rekel: »Ne
bom ga omenjal niti ne bom več govoril v njegovem
imenu.« Toda njegova beseda je bila v mojem srcu
kakor goreč ogenj, zaprta v mojih kosteh, jaz pa sem
bil izmučen od prizanašanja in nisem mogel ostati.
10 Kajti slišal sem psovanje mnogih, strah na vsaki
strani. »Ovadite, « so rekli »in ovadili bomo.« Vsi moji
znanci so opazovali moje oklevanje, rekoč: »Morda bo
premamljen in bomo prevladali zoper njega in svoje
maščevanje bomo izvedli nad njim.« 11 Toda Gospod
je z menoj kakor mogočen strahovitež. Zato se bodo
moji preganjalci spotaknili in ne bodo prevladali. Silno
bodo osramočeni, kajti ne bodo uspeli. Njihova večna
zmeda ne bo nikoli pozabljena. 12 Toda, oh Gospod
nad bojevniki, ki preizkušaš pravične in vidiš notranjosti
in srce, naj vidim tvoje maščevanje na njih, kajti tebi
sem odprl svojo pravdo. 13 Prepevajte Gospodu,
hvalite Gospoda, kajti dušo ubogega je osvobodil pred
roko hudodelcev. 14 Preklet bodi dan, na katerega sem
bil rojen. Naj ne bo blagoslovljen dan, na katerega

me je moja mati rodila. 15 Preklet bodi človek, ki je
prinesel novice mojemu očetu, rekoč: »Fantek se ti je
rodil, « in ga tako naredil zelo veselega. 16 Naj bo ta
človek kakor mesta, ki jih je Gospod razdejal in se ni
pokesal. Naj sliši jok zjutraj in vriskanje opoldan, 17
ker me ni usmrtil od maternice; ali da bi bila moja mati
moj grob in njena maternica vedno obilna z menoj. 18
Zakaj sem prišel ven iz maternice, da vidim trud in
bridkost, da bi bili moji dnevi použiti s sramoto?

21 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, ko je
kralj Sedekíja k njemu poslal Malkijájevega sina
Pašhúrja in duhovnika Cefanjája, Maasejájevega sina,
rekoč: 2 »Poizvedi, prosim te za nas od Gospoda,
kajti babilonski kralj Nebukadnezar pripravlja vojno
zoper nas; če bo tako, da bo Gospod postopal z nami
glede na vsa njegova čudovita dela, da bo ta lahko
odšel od nas.« 3 Potem jim je Jeremija rekel: »Tako
boste rekli Sedekíju: 4 ›Tako govori Gospod, Izraelov
Bog: ›Glejte, nazaj bom obrnil bojna orožja, ki so v
vaših rokah, s katerimi se borite zoper babilonskega
kralja in zoper Kaldejce, ki vas oblegajo zunaj obzidij
in jih zbral v sredi tega mesta. 5 Jaz sam se bom z
iztegnjeno roko boril proti vam in z močnim laktom,
celó v jezi in v razjarjenosti in v velikem besu. 6
Udaril bom prebivalce tega mesta, tako ljudi in živali.
Umrli bodo od velike kužne bolezni. 7 Potem, ‹ govori
Gospod, ›bom izročil Judovega kralja Sedekíja in
njegove služabnike in ljudstvo in tiste, ki so preostali v
tem mestu od kužne bolezni, od meča in od lakote, v
roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in v roko
njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki jim strežejo po
življenju in ta jih bo udaril z ostrino meča; ne bo jim
prizanesel niti ne bo imel sočutja niti usmiljenja. 8
Temu ljudstvu boš rekel: ›Tako govori Gospod: ›Glejte,
pred vas sem postavil pot življenja in pot smrti. 9 Kdor
ostaja v tem mestu, bo umrl pod mečem, od lakote in
od kužne bolezni. Toda kdor gre ven in pobegne h
Kaldejcem, ki vas oblegajo, bo živel in mu bo njegovo
življenje za plen. 10 Kajti svoj obraz sem naravnal
zoper to mesto v zlo in ne v dobro, ‹ govori Gospod;
›le-to bo dano v roko babilonskega kralja in požgal
ga bo z ognjem.‹ 11 Glede hiše Judovega kralja reci:
›Poslušajte Gospodovo besedo: 12 ›Oh Davidova
hiša, ‹ tako govori Gospod: ›Izvršujte sodbo zjutraj in
osvobodite tega, ki je oplenjen, iz roke zatiralca, da ne
bi moja razjarjenost odšla ven kakor ogenj in gorela, da
tega nihče ne more pogasiti zaradi zla vaših početij. 13
Glej, jaz sem zoper tebe, oh prebivalec doline in skala
ravnine, ‹ govori Gospod, ›ki praviš: ›Kdo bo prišel dol
zoper nas? Ali kdo bo vstopil v naša prebivališča?‹ 14
Toda kaznoval vas bom glede na sad vaših dejanj,
‹ govori Gospod ›in jaz bom vnel ogenj v njegovem
gozdu in ta bo požrl vse stvari naokoli njega.‹«

22 Tako govori Gospod: »Pojdi dol k hiši Judovega
kralja in tam spregovori to besedo 2 in reci:
›Poslušaj besedo od Gospoda, oh Judov kralj, ki sediš
na Davidovem prestolu, ti in tvoji služabniki in tvoje
ljudstvo, ki vstopate pri teh velikih vratih. 3 Tako govori
Gospod: ›Izvršujte sodbo in pravičnost ter oplenjenega
osvobodite iz roke zatiralca. Ne delajte napačno, ne
delajte nasilja tujcu [niti] osirotelemu niti vdovi niti
ne prelivajte nedolžne krvi na tem kraju. 4 Kajti če
zares storite to stvar, potem bodo tam, pri velikih
vratih te hiše, vstopali kralji, sedeči na Davidovem
prestolu, jahajoči na bojnih vozovih in na konjih, on,
njegovi služabniki in njegovo ljudstvo. 5 Toda če ne
boste poslušali teh besed, prisežem pri sebi, ‹ govori
Gospod, ›da bo ta hiša postala opustošenje.‹ 6 Kajti
tako govori Gospod kraljevi hiši Juda: ›Ti si mi Gileád
in glava Libanona, vendar te bom zagotovo spremenil
[v] divjino in mesta, ki niso naseljena. 7 Zoper tebe
bom pripravil uničevalce, vsakogar s svojimi orožji.
Posekali bodo tvoje izbrane cedre in jih vrgli v ogenj.
8 Številni narodi bodo šli mimo tega mesta in vsak
človek bo rekel svojemu sosedu: ›Zakaj je Gospod
tako storil temu velikemu mestu?‹ 9 Potem bodo
odgovorili: ›Ker so zapustili zavezo Gospoda, svojega
Boga in oboževali druge bogove ter jim služili.‹ 10
Ne jokajte za mrtvim niti ga ne objokujte, temveč
boleče jokajte za tistim, ki gre proč, kajti ne bo se več
vrnil niti ne bo videl svoje domače dežele. 11 Kajti
tako govori Gospod glede Jošíjevega sina Šalúma,
Judovega kralja, ki je zakraljeval namesto svojega
očeta Jošíja, ki je odšel iz tega kraja: ›Tja se ne bo
več vrnil, ‹ 12 temveč bo umrl na kraju, kamor so ga
odvedli v ujetništvo in ne bo več videl te dežele. 13
Gorje tistemu, ki svojo hišo gradi z nepravičnostjo in
svoje sobe s krivico; ki brez plačil uporablja pomoč
svojega soseda in mu ne daje za njegovo delo; 14
ki pravi: ›Zgradil si bom široko hišo in velike sobe‹
in si izreže okna; in ta je obložena s cedrovino in
pobarvana z živo rdečo. 15 Mar boš kraljeval, ker se
zapiraš s cedrovino? Mar ni tvoj oče jedel, pil, izvajal
sodbo in pravico in je bilo potem dobro z njim? 16
Sodil je primer revnega in pomoči potrebnega; tedaj je
bilo dobro z njim. Ali ni bilo to poznati mene?‹ govori
Gospod. 17 Toda tvoje oči in tvoje srce sta zgolj za tvojo
pohlepnost, za prelivanje nedolžne krvi, za zatiranje in
za nasilje, da ga počneš. 18 Zato tako govori Gospod
glede Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja: ›Ne
bodo žalovali za njim, rekoč: ›Ah, moj brat!‹ ali ›Ah,
sestra.‹ Ne bodo žalovali za njim, rekoč: ›Ah, gospod!‹
ali ›Ah, njegova slava!‹ 19 Pokopan bo s pokopom

osla, povlečen in vržen bo naprej onkraj velikih vrat
[prestolnice] Jeruzalem. 20 Pojdi gor na Libanon in
jokaj; povzdigni svoj glas v Bašánu in jokaj iz prehodov,
kajti vsi tvoji ljubimci so uničeni. 21 Govoril sem ti v
tvojem uspevanju, toda praviš: ›Ne bom poslušala.‹
To je bil tvoj način od tvoje mladosti, da ne ubogaš
mojega glasu. 22 Veter bo pojedel vse tvoje pastirje in
tvoji ljubimci bodo šli v ujetništvo. Potem boš zagotovo
osramočena in zbegana zaradi vse svoje zlobnosti.
23 Oh prebivalec Libanona, ki delaš svoje gnezdo
na cedrah, kako pomilovanja vreden boš, ko pridejo
nadte ostre bolečine, bolečina kakor ženski v porodnih
mukah! 24 Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod ›čeprav
bi bil Konija, sin Jojahína, Judovega kralja, za pečat
na moji desnici, bi te vendar od tam izruval 25 in te
izročil v roko tistih, ki ti strežejo po življenju in v roko
tistih, katerih obraza se bojiš, celo v roko babilonskega
kralja Nebukadnezarja in v roko Kaldejcev. 26 Vrgel te
bom ven in tvojo mater, ki te je nosila, v drugo deželo,
kjer nista bila rojena, in tam bosta umrla. 27 Toda v
deželo, kamor se želita vrniti, tja se ne bosta vrnila.
28 Ali je ta mož Konija preziran, polomljen malik?
Ali je on posoda, v kateri ni zadovoljstva? Zakaj so
izvrženi, on in njegovo seme in so vrženi v deželo, ki
je ne poznajo?‹ 29 Oh zemlja, zemlja, zemlja, poslušaj
Gospodovo besedo. 30 Tako govori Gospod: ›Zapiši
tega moža brez otrok, moža, ki ne bo uspeval v svojih
dneh, kajti noben mož iz njegovega semena ne bo
uspeval, sedeč na Davidovem prestolu in ne bo več
vladal v Judu.‹«

23 »›Gorje pastirjem, ki uničujejo in razganjajo ovce
mojega pašnika!‹ govori Gospod. 2 Zato tako
govori Gospod, Izraelov Bog, zoper pastirje, ki pasejo
moje ljudstvo: ›Razkropili ste moj trop in jih odgnali proč
in jih niste obiskovali. Glejte, na vas bom obiskal zlo
vaših dejanj, ‹ govori Gospod. 3 Zbral bom preostanek
svojega tropa iz vseh dežel, kamor sem jih pognal in
ponovno jih bom privedel k njihovim stajam; in bodo
plodne in se množile. 4 Postavil bom pastirje nad
njimi, ki jih bodo pasli, in ne bodo se več bale niti bile
prestrašene niti ne bodo trpele pomanjkanja, ‹ govori
Gospod. 5 ›Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod
›ko bom Davidu vzdignil pravično Mladiko in Kralj
bo vladal in uspeval in na zemlji bo izvajal sodbo in
pravico. 6 V njegovih dneh bo Juda rešen in Izrael
bo varno prebival. To je njegovo ime, s katerim bo
imenovan: GOSPOD, NAŠA PRAVIČNOST. 7 Zato,
glejte, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko ne bodo
več rekli: › Gospod živi, ki je Izraelove otroke privedel
gor iz egiptovske dežele, ‹ 8 temveč › Gospod živi, ki
jih je privedel gor in ki je vodil seme Izraelove hiše
iz severne dežele in iz vseh dežel, kamor sem jih
pognal; in prebivali bodo v svoji lastni deželi.‹« 9 Moje
srce znotraj mene je zlomljeno zaradi prerokov, vse
moje kosti se tresejo. Podoben sem pijanemu človeku
in podoben človeku, ki ga je vino premagalo, zaradi
Gospoda in zaradi besed njegove svetosti. 10 »Kajti
dežela je polna zakonolomcev, kajti zaradi priseganja
dežela žaluje. Prijetni kraji divjine so se posušili in
njihova smer je zlo in njihova moč ni prava. 11 Kajti
tako prerok kakor duhovnik sta oskrunjena; da, v svoji
hiši sem našel njuno zlobnost, « govori Gospod. 12
Zato jim bo njihova pot kakor spolzke poti v temi,
pognani bodo naprej in padli na njej, kajti zlo bom
privedel nadnje, celó leto njihovega obiskanja, « govori
Gospod. 13 Videl sem nespametnost pri samarijskih
prerokih. Prerokovali so pri Báalu in mojemu ljudstvu
Izraelu povzročili, da zaide na kriva pota. 14 Tudi
pri jeruzalemskih prerokih sem videl strašno stvar:
zagrešujejo zakonolomstvo in hodijo v lažeh. Prav
tako krepijo roke hudodelcem, da se nihče ne vrne
od svoje zlobnosti. Vsi so mi kakor Sódoma in njeni
prebivalci kakor Gomóra.« 15 Zato tako govori Gospod
nad bojevniki glede prerokov: »Glej, hranil jih bom
s pelinom in jih pripravil piti vodo iz žolča, kajti od
jeruzalemskih prerokov je izšla oskrunjenost po vsej
deželi.« 16 Tako govori Gospod nad bojevniki: »Ne
poslušajte besed prerokov, ki vam prerokujejo. Delajo
vas domišljave, govorijo videnje iz svojega lastnega
srca in ne iz Gospodovih ust. 17 Tem, ki me prezirajo,
nenehno pravijo: ›GOSPOD je rekel: ›Imeli boste mir; ‹‹
in vsakomur, ki hodi po zamisli svojega lastnega srca,
pravijo: ›Nobeno zlo ne bo prišlo nad vas.« 18 Kajti
kdo je stal na posvetovanju pri Gospodu in zaznal ter
slišal njegovo besedo? Kdo je opazil njegovo besedo
in jo slišal? 19 Glej, vrtinčast veter od Gospoda je v
razjarjenosti šel naprej, celo bridek vrtinčast veter; ta
bo bridko padel na glavo zlobnih. 20 Jeza od Gospoda
se ne bo vrnila, dokler ne izvrši in dokler ne izvede
misli njegovega srca. V zadnjih dneh boste to popolno
preudarili. 21 Teh prerokov nisem pošiljal, vendar
tečejo; nisem jim govoril, vendar so prerokovali. 22
Toda če bi stali na mojem posvetu in storili mojemu
ljudstvu, da sliši moje besede, potem bi jih obrnili iz
njihovih zlih poti in od zla njihovih početij. 23 Ali sem
jaz Bog pri roki, « govori Gospod »in ne Bog daleč
proč? 24 Ali se lahko kdo skrije na skrivnih krajih, da bi
ga jaz ne videl?« govori Gospod. »Mar ne napolnjujem
neba in zemlje?« govori Gospod. 25 »Slišal sem kaj
so rekli preroki, ki v mojem imenu prerokujejo laži,
rekoč: ›Sanjalo se mi je, sanjalo se mi je.‹ 26 Doklej
bo to v srcu prerokov, ki prerokujejo laži? Da, oni so
preroki prevare svojega lastnega srca; 27 ki mislijo, da
bi mojemu ljudstvu povzročili, da pozabi moje ime s

svojimi sanjami, ki jih oni govorijo vsak mož svojemu
sosedu, kakor so njihovi očetje pozabili moje ime zaradi
Báala. 28 Prerok, ki ima sanje, naj ta pripoveduje
sanje in kdor ima mojo besedo, naj zvesto govori mojo
besedo. Kaj je plevel v primerjavi s pšenico?« govori
Gospod. 29 » Mar ni moja beseda kakor ogenj?«
govori Gospod, »in kakor kladivo, ki razbija skalo
na koščke? 30 Zato glej, jaz sem zoper preroke, «
govori Gospod, »ki kradejo moje besede, vsakdo od
svojega soseda. 31 Glej, jaz sem zoper preroke, «
govori Gospod, »ki uporabljajo svoje jezike in govorijo:
›On pravi.‹ 32 Glej, jaz sem zoper tiste, ki prerokujejo
lažne sanje, « govori Gospod » in jih pripovedujejo
in mojemu ljudstvu povzročajo, da s svojimi lažmi in
s svojo lahkomiselnostjo zaide s svojih poti, vendar
jih nisem jaz poslal niti jim zapovedal, zato sploh ne
bodo koristili temu ljudstvu, « govori Gospod. 33 »In
ko te bo to ljudstvo ali prerok ali duhovnik, vprašalo,
rekoč: ›Kaj je breme od Gospoda?‹ jim boš potem
rekel: ›Kakšno breme? Jaz vas bom celo zapustil, ‹«
govori Gospod. 34 »In kar se tiče preroka, duhovnika in
ljudstva, ki bodo rekli: ›Breme od Gospoda, ‹ jaz bom
celo kaznoval tistega moža in njegovo hišo. 35 Tako
boste govorili vsak svojemu sosedu in vsak svojemu
bratu: ›Kaj je Gospod odgovoril?‹ in ›Kaj je Gospod
govoril?‹ 36 Gospodovega bremena pa ne boste več
omenjali, kajti vsakogar beseda bo njegovo breme,
kajti sprevračali ste besede živega Boga, Gospoda nad
bojevniki, našega Boga. 37 Tako boš govoril preroku:
›Kaj ti je Gospod odgovoril?‹ in ›Kaj je rekel Gospod?‹
38 Toda ker pravite: ›Breme od Gospoda; ‹« zato tako
govori Gospod, »Ker pravite to besedo: ›Breme od
Gospoda ‹ in sem jaz poslal k vam, rekoč: ›Ne boste
rekli: ›Breme od Gospoda; ‹« 39 zato glejte, jaz, celo
jaz, vas bom popolnoma pozabil in zapustil vas in
mesto, ki sem ga dal vam in vašim očetom in vas vrgel
iz svoje prisotnosti, 40 in nad vas bom privedel večno
grajo in neprestano sramoto, ki ne bo pozabljena.«

24 Gospod mi je pokazal in glej, dve košari fig
sta bili postavljeni pred Gospodovim templjem,
potem ko je babilonski kralj Nebukadnezar odvedel
ujetništvo Jehoníja, sina Jojakíma, Judovega kralja in
Judove prince s tesarji in kovači iz Jeruzalema in jih
privedel v Babilon. 2 Ena košara je imela zelo dobre
fige, celó kakor fige, ki so najprej zrele, druga košara
pa je imela zelo nespodobne fige, ki se niso mogle
jesti, tako slabe so bile. 3 Potem mi je Gospod rekel:
»Kaj vidiš Jeremija?« Rekel sem: »Fige, dobre fige,
zelo dobre in slabe ter zelo slabe, ki ne morejo biti
pojedene, tako slabe so.« 4 Ponovno je prišla k meni
Gospodova beseda, rekoč: 5 »Tako govori Gospod,
Izraelov Bog: ›Podobno kot te dobre fige, tako bom
priznal tiste, ki so odvedeni v ujetništvo od Juda, ki
sem jih poslal ven iz tega kraja, v deželo Kaldejcev, v
njihovo dobro. 6 Kajti svoje oči bom naravnal nanje v
dobro in jih ponovno privedel v to deželo. Pozidal jih
bom in jih ne podiral, jih sadil in ne ruval. 7 Dal jim
bom srce, da me spoznajo, da jaz sem Gospod. In oni
bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog, kajti k meni
se bodo vrnili s svojim celotnim srcem. 8 Kakor slabe
fige, ki se ne morejo jesti, tako so slabe; ‹ zagotovo
tako govori Gospod: ›Tako bom izročil Judovega kralja
Sedekíja, njegove prince in Jeruzalemov preostanek, ki
preostane v tej deželi in tiste, ki prebivajo v egiptovski
deželi. 9 Izročil jih bom, da bodo odstranjeni v vsa
zemeljska kraljestva, v njihovo škodo, da bodo graja
in pregovor, zbadljivka in prekletstvo, na vseh krajih,
kamor jih bom pognal. 10 Mednje bom poslal meč,
lakoto in kužno bolezen, dokler ne bodo použiti iz
dežele, ki sem jo dal njim in njihovim očetom.‹«

25 Beseda, ki je prišla Jeremiju glede vsega
Judovega ljudstva, v četrtem letu Jojakíma,
Jošíjevega sina, Judovega kralja, kar je bilo prvo leto
babilonskega kralja Nebukadnezarja, 2 ki jo je prerok
Jeremija govoril vsemu Judovemu ljudstvu in vsem
prebivalcem Jeruzalema, rekoč: 3 »Od trinajstega
leta Jošíja, Amónovega sina, Judovega kralja, celo do
današnjega dne, to je triindvajsetega leta, je prišla k
meni Gospodova beseda in govoril sem vam, vzdigujoč
se zgodaj in govoril; toda niste prisluhnili. 4 Gospod je
pošiljal k vam vse svoje služabnike preroke, vzdigujoč
jih zgodaj in jih pošiljal; toda niste prisluhnil niti nagnili
svojega ušesa, da bi prisluhnili. 5 Rekli so: ›Sedaj
se ponovno obrnite, vsakdo iz svoje zle poti in od
hudobije svojih dejanj in prebivajte v deželi, ki jo je
Gospod dal vam in vašim očetom na veke vekov, 6
in ne hodite za drugimi bogovi, da jim služite in da
jih obožujete in ne dražite me do jeze z deli svojih
rok, in vam ne bom storil nobene škode.‹ 7 Vendar
mi niste prisluhnili, ‹ govori Gospod; ›da bi me lahko
dražili do jeze z deli svojih rok v svojo lastno škodo.‹
8 Zato tako govori Gospod nad bojevniki: ›Ker niste
poslušali mojih besed, 9 glejte, poslal bom in vzel vse
družine iz severa, ‹ govori Gospod ›in babilonskega
kralja Nebukadnezarja, mojega služabnika in privedel
jih bom zoper to deželo in zoper njene prebivalce in
zoper vse te narode naokoli in popolnoma jih bom
uničil in jih naredil osuplost in posmeh in neprestana
opustošenja. 10 Poleg tega bom od njih odvzel glas
smeha in glas veselja, glas ženina in glas neveste,
zvok mlinskih kamnov in svetlobo sveče. 11 In ta
celotna dežela bo opustošenje in osuplost; in ti narodi
bodo sedemdeset let služili babilonskemu kralju. 12
Ko pa se dopolni sedemdeset let, se bo zgodilo, da

bom kaznoval babilonskega kralja in ta narod, ‹ govori
Gospod, ›zaradi njihove krivičnosti in deželo Kaldejcev
in naredil jo bom za neprestana opustošenja. 13 Nad
to deželo bom privedel vse svoje besede, ki sem jih
proglasil zoper njo, celó vse, kar je zapisano v tej
knjigi, ki jo je Jeremija prerokoval zoper vse narode.
14 Kajti tudi številni narodi in veliki kralji izmed njih
jim bodo služili. Poplačal jim bom glede na njihova
dejanja in glede na dela njihovih lastnih rok.‹« 15 Kajti
tako mi govori Gospod, Izraelov Bog: »Vzemi vinsko
čašo te razjarjenosti pri moji roki in vsem narodom,
h katerim te pošiljam, povzroči, da jo pijejo. 16 Pili
bodo in bodo omajani in zmešani zaradi meča, ki
ga bom poslal mednje.‹« 17 Potem sem vzel čašo
pri Gospodovi roki in vsem narodom, h katerim me
je Gospod poslal, sem dal, da pijejo: 18 namreč
Jeruzalemu in Judovim mestom, njihovim kraljem in
njihovim princem, da jih naredim za opustošenje,
osuplost, posmeh in prekletstvo; kakor je to ta dan; 19
faraonu, egiptovskemu kralju, njegovim služabnikom,
njegovim princem in vsemu njegovemu ljudstvu; 20
vsemu pomešanemu ljudstvu in vsem kraljem dežele
Uc, vsem kraljem dežele Filistejcev, Aškelónu, Gazi,
Ekrónu, preostanku iz Ašdóda, 21 Edómu, Moábu in
Amónovim sinovom, 22 vsem tirskim kraljem, vsem
sidónskim kraljem in kraljem otokov, ki so onstran
morja, 23 Dedánu, Temáju, Buzu in vsem, ki so na
skrajnih vogalih 24 in vsem kraljem Arabije in vsem
kraljem pomešanega ljudstva, ki prebivajo v puščavi
25 in vsem kraljem v Zimríju in vsem kraljem v Elámu
in vsem kraljem v Mediji 26 in vsem kraljem na severu,
daleč in blizu, enega z drugim in vsem kraljestvom
sveta, ki so na obličju zemlje; in kralj Šešáha bo
pil za njimi. 27 Zatorej jim boš rekel: »Tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Pijte, bodite pijani,
bljuvajte, padite in ne vstanite več zaradi meča, ki ga
bom poslal med vas. 28 In zgodilo se bo, če odklonijo
vzeti čašo iz tvoje roke, da pijejo, potem jim boš rekel:
›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Zagotovo boste
pili.‹ 29 Kajti, glejte, začenjam prinašati zlo na mesto,
ki je imenovano z mojim imenom in ali naj bi bili vi
popolnoma nekaznovani? Ne boste nekaznovani, kajti
poklical bom meč nad vse prebivalce zemlje, ‹ govori
Gospod nad bojevniki. 30 Zato prerokuj zoper njih
vse te besede in jim reci: › Gospod bo rjovel iz višine
in izustil svoj glas iz svojega svetega prebivališča;
mogočno bo rjovel nad svojim prebiviališčem; zavpil bo
kakor tisti, ki tlači grozdje, zoper vse prebivalce zemlje.
31 Hrup bo prišel celó do koncev zemlje, kajti Gospod
ima pravdo z narodi, pravdal se bo z vsem mesom; te,
ki so zlobni, bo izročil meču, ‹ govori Gospod. 32 Tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Glej, zlo bo šlo naprej od
naroda do naroda in od zemeljskih obal se bo dvignil
velik vrtinčast veter. 33 Umorjeni od Gospoda bodo
na ta dan od enega konca zemlje do drugega konca
zemlje. Ne bodo objokovani niti zbrani niti pokopani; za
gnoj bodo na tleh. 34 Tulite pastirji in jokajte; valjajte se
v pepelu vodje tropa, kajti dnevi vašega klanja in vaših
razpršenosti so dovršeni; padli boste kakor prijetna
posoda. 35 Pastirji ne bodo imeli nobene poti, da bežijo
niti glavni od tropa, da pobegnejo. 36 Slišati bo glas
vpitja pastirjev in tuljenje vodje tropa, kajti Gospod je
oplenil njihov pašnik. 37 Miroljubna prebivališča so
posekana zaradi Gospodove krute jeze. 38 Zapustil
je svoje skrivališče kakor lev, kajti njihova dežela je
zapuščena zaradi okrutnosti zatiralca in zaradi njegove
krute jeze.‹«

26 Na začetku kraljevanja Jojakíma, Jošíjevega
sina, Judovega kralja, je prišla ta beseda od
Gospoda, rekoč: 2 »Tako govori Gospod: ›Stoj na dvoru
Gospodove hiše in govori vsem Judovim mestom, ki
pridejo oboževat v Gospodovo hišo, vse besede, ki
sem ti jih zapovedal, da jim jih govoriš; ne zmanjšaj niti
besede. 3 Če bo tako, bodo prisluhnili in se obrnili, vsak
človek iz svoje zle poti, da se lahko pokesam od zla, ki
sem jim ga namenil storiti zaradi zla njihovih početij. 4
Rekel jim boš: ›Tako govori Gospod: ›Če mi ne boste
prisluhnili, da se ravnate po moji postavi, ki sem jo
postavil pred vas, 5 da prisluhnete besedam mojih
služabnikov prerokov, ki sem jih pošiljal k vam; zgodaj
sem jih vzdigoval in jih pošiljal, toda niste prisluhnili; 6
potem bom to hišo naredil podobno Šilu in to mesto
naredil prekletstvo vsem narodom zemlje.‹« 7 Tako
so duhovniki, preroki in vse ljudstvo slišali Jeremija
govoriti te besede v Gospodovi hiši. 8 Pripetilo se
je torej, ko je Jeremija končal govorjenje vsega, kar
mu je Gospod zapovedal, da govori vsemu ljudstvu,
da so ga duhovniki in preroki in vse ljudstvo zgrabili,
rekoč: »Zagotovo boš umrl. 9 Zakaj si prerokoval v
Gospodovem imenu, rekoč: ›Ta hiša bo podobna Šilu
in to mesto bo zapuščeno, brez prebivalca?‹« In vse
ljudstvo je bilo zbrano zoper Jeremija v Gospodovi
hiši. 10 Ko so Judovi princi slišali te stvari, potem
so prišli gor iz kraljeve hiše h Gospodovi hiši in se
usedli pri vhodu novih velikih vrat Gospodove hiše. 11
Potem so duhovniki in preroki spregovorili princem in
vsemu ljudstvu, rekoč: »Ta mož je vreden, da umre,
kajti prerokoval je zoper to mesto, kakor ste slišali s
svojimi ušesi.« 12 Potem je Jeremija spregovoril vsem
princem in vsemu ljudstvu, rekoč: » Gospod me je
poslal, da prerokujem zoper to hišo in zoper to mesto
vse besede, ki ste jih slišali. 13 Zato sedaj poboljšajte
svoje poti in svoja dejanja in ubogajte glas Gospoda,
svojega Boga, in Gospod se bo pokesal od zla, ki ga je

proglasil zoper vas. 14 Poglejte, kar se mene tiče, jaz
sem v vaši roki. Z menoj storite kakor se vam zdi dobro
in primerno. 15 Toda zagotovo vedite, da če me boste
usmrtili, boste zagotovo privedli nedolžno kri nadse,
nad to mesto in nad njegove prebivalce, kajti resnično
me je k vam poslal Gospod, da v vaša ušesa govorim
vse te besede.« 16 Potem so princi in vse ljudstvo
rekli duhovnikom in prerokom: »Ta mož ni vreden, da
umre, kajti govoril nam je v imenu Gospoda, našega
Boga.« 17 Potem so vstali nekateri izmed starešin
dežele in spregovorili vsemu zboru ljudstva, rekoč:
18 »Mihej Moréšečan je prerokoval v dneh Ezekíja,
Judovega kralja in govoril vsemu Judovemu ljudstvu,
rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Sion bo
preoran kakor polje in Jeruzalem bo spremenjen v
razvaline in gora hiše kakor visoki kraji gozda. 19
Ali ga je Judov kralj Ezekíja in ves Juda sploh dal
usmrtiti? Mar se ni bal Gospoda in rotil Gospoda in
se je Gospod pokesal zla, ki ga je proglasil zoper
njih? Tako bi lahko prihranili veliko zlo zoper naše
duše. 20 Tam pa je bil tudi človek, ki je prerokoval
v Gospodovem imenu, Urijá, sin Šemajája iz Kirját
Jearíma, ki je prerokoval zoper to mesto in zoper to
deželo, glede na vse Jeremijeve besede. 21 Ko je kralj
Jojakím, z vsemi svojimi mogočnimi možmi in vsemi
princi, slišal njegove besede, je kralj iskal, da ga usmrti.
Toda ko je Urijá to slišal, je bil prestrašen in pobegnil
ter odšel v Egipt. 22 Kralj Jojakím pa je poslal može v
Egipt, in sicer Ahbórjevega sina Elnatána in nekatere
može z njim v Egipt. 23 Ti so Urijá spravili iz Egipta in
ga privedli h kralju Jojakímu, ki ga je usmrtil z mečem
in njegovo truplo vrgel v grobove preprostega ljudstva.
24 Kljub temu je bila roka Šafánovega sina Ahikáma z
Jeremijem, da ga ne bi predali v roko ljudstva, da ga
usmrti.

27 Na začetku kraljevanja Jojakíma, Jošíjevega
sina, Judovega kralja, je prišla Jeremiju ta beseda
od Gospoda, rekoč: 2 »Tako mi govori Gospod: ›Naredi
si vezi in jarme in si jih položi na svoj vrat 3 in jih pošlji
edómskemu kralju, moábskemu kralju, amónskemu
kralju, tirskemu kralju in k sidónskemu kralju, po
roki poslancev, ki so prišli v Jeruzalem k Judovemu
kralju Sedekíju 4 in jim zapovej, da rečejo svojim
gospodarjem: ›Tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Tako boste rekli svojim gospodarjem:
5 ›Jaz sem naredil zemljo, človeka in živali, ki so na
zemlji, s svojo veliko močjo in s svojim razširjenim
laktom in izročil sem jo, komur se je meni zdelo
primerno. 6 Sedaj sem vse te dežele dal v roko svojega
služabnika, babilonskega kralja Nebukadnezarja in tudi
živali polja sem mu izročil, da mu služijo. 7 Vsi narodi
bodo služili njemu, njegovemu sinu in sinu njegovega
sina, dokler ne pride pravi čas njegove dežele, potem
pa ga bodo zasužnjili mnogi narodi in veliki kralji. 8
In zgodilo se bo, da narodi in kraljestva, ki ne bodo
služili istemu babilonskemu kralju Nebukadnezarju in ki
svojega vratu ne bodo položili pod jarem babilonskega
kralja, da bom ta narod kaznoval, ‹ govori Gospod,
›z mečem in z lakoto in s kužno boleznijo, dokler jih
ne použijem s svojo roko. 9 Zato ne prisluhnite niti
svojim prerokom, niti vedeževalcem, niti sanjačem, niti
uročevalcem, niti svojim čarodejem, ki vam govorijo,
rekoč: ›Ne boste služili babilonskemu kralju, ‹ 10
kajti prerokujejo vam laž, da bi vas odstranili daleč
od vaše dežele; in da bi vas jaz izgnal in bi se vi
pogubili. 11 Toda narodi, ki svoj vrat privedejo pod
jarem babilonskega kralja in mu služijo, tiste bom pustil
ostati mirne v njihovi lastni deželi, ‹ govori Gospod; ›in
obdelovali jo bodo in prebivali v njej. 12 Tudi Judovemu
kralju Sedekíju sem spregovoril glede na vse te besede,
rekoč: ›Privedi vaše vratove pod jarem babilonskega
kralja in služite njemu in njegovemu ljudstvu in živite.
13 Zakaj bi umirali ti in tvoje ljudstvo, pod mečem, z
lakoto in kužno boleznijo, kakor je Gospod govoril
zoper narod, ki ne bo služil babilonskemu kralju? 14
Zato ne prisluhnite besedam prerokov, ki vam govorijo,
rekoč: ›Ne boste služili babilonskemu kralju, ‹ kajti laž
vam prerokujejo. 15 Kajti jaz jih nisem poslal, ‹ govori
Gospod, ›vendar v mojem imenu prerokujejo laž; da bi
vas jaz lahko izgnal ven in bi se pogubili, vi in preroki,
ki vam prerokujejo.‹« 16 Govoril sem tudi duhovnikom
in vsemu temu ljudstvu, rekoč: »Tako govori Gospod:
›Ne prisluhnite besedam svojih prerokov, ki vam
prerokujejo, rekoč: ›Glejte, posode Gospodove hiše
bodo sedaj v kratkem ponovno privedene nazaj iz
Babilona, ‹ kajti prerokujejo vam laž. 17 Ne prisluhnite
jim. Služite babilonskemu kralju in živite. Zakaj bi bilo
to mesto opustošeno? 18 Toda če bi bili preroki in
bi bila Gospodova beseda z njimi, naj sedaj naredijo
posredovanje h Gospodu nad bojevniki, da posode, ki
so ostale v Gospodovi hiši in v hiši Judovega kralja in
v Jeruzalemu, ne gredo v Babilon. 19 Kajti tako govori
Gospod nad bojevniki glede stebrov, glede morja, glede
podnožij in glede preostanka posod, ki preostajajo v
tem mestu, 20 ki jih babilonski kralj Nebukadnezar
ni vzel, ko je odvedel proč v ujetništvo Jehoníja,
Jojakímovega sina, Judovega kralja, iz Jeruzalema v
Babilon in vse plemiče iz Juda in Jeruzalema. 21 Da,
tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, glede
posod, ki so ostale v Gospodovi hiši in v hiši Judovega
in jeruzalemskega kralja: 22 odnesene bodo v Babilon
in tam bodo do dneva, ko jih obiščem, ‹ govori Gospod,
›potem jih bom privedel gor in jih ponovno vrnil na ta
kraj.‹«

28 Pripetilo se je isto leto, v začetku kraljevanja
Judovega kralja Sedekíja, v četrtem letu in v
petem mesecu, da mi je spregovoril Hananjá, sin
preroka Azúrja, ki je bil iz Gibeóna, v Gospodovi hiši,
v prisotnosti duhovnikov in vsega ljudstva, rekoč: **2**
»Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog,
rekoč: ›Zlomil sem jarem babilonskega kralja. **3** V
dveh letih bom ponovno na ta kraj privedel vse posode
Gospodove hiše, ki jih je babilonski kralj Nebukadnezar
vzel iz tega kraja in jih odnesel v Babilon. **4** Ponovno
bom na ta kraj privedel Jehonía, sina Jojakíma,
Judovega kralja, z vsemi Judovimi ujetniki, ki so šli v
Babilon, ‹ govori Gospod, ›kajti jaz bom zlomil jarem
babilonskega kralja.‹« **5** Potem je prerok Jeremija
rekel preroku Hananjáju, v prisotnosti duhovnikov in v
prisotnosti vsega ljudstva, ki je stalo v Gospodovi hiši,
6 celo prerok Jeremija je rekel: »Amen. Gospod naj
tako stori. Gospod naj izpolni tvoje besede, ki si jih
prerokoval, da ponovno privede posode Gospodove
hiše in vse, kar je odvedeno ujeto, iz Babilona na ta
kraj. **7** Kljub temu poslušaj sedaj te besede, ki jih
govorim v tvoja ušesa in v ušesa vsega ljudstva. **8**
Preroki, ki so bili pred menoj in pred teboj od davnine,
so prerokovali tako zoper mnoge dežele kakor zoper
velika kraljestva, o vojni in o zlu in o kužni bolezni. **9**
Prerok, ki prerokuje o miru, ko se bo zgodila prerokova
beseda, potem bo prerok znan, da ga je resnično
poslal Gospod.« **10** Potem je prerok Hananjá snel
jarem iz vratu preroka Jeremija in ga zlomil. **11** Hananjá
je spregovoril v prisotnosti vsega ljudstva, rekoč:
»Tako govori Gospod: ›Celo tako bom zlomil jarem
babilonskega kralja Nebukadnezarja iz vratu vseh
narodov, v času dveh polnih let.‹« In prerok Jeremija je
odšel svojo pot. **12** Potem je Gospodova beseda prišla
preroku Jeremiju, potem ko je prerok Hananjá zlomil
jarem iz vratu preroka Jeremija, rekoč: **13** »Pojdi in
povej Hananjáju, rekoč: ›Tako govori Gospod: ›Zlomil
si lesene jarme, toda zanje boš naredil železne jarme.‹
14 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog: ›Železen jarem sem položil na vrat vseh teh
narodov, da bodo lahko služili babilonskemu kralju
Nebukadnezarju; in služili mu bodo in dal sem mu
tudi poljske živali.‹« **15** Potem je prerok Jeremija rekel
preroku Hananjáju: »Prisluhni sedaj Hananjá: › Gospod
te ni poslal, temveč ti zavajaš to ljudstvo, da zaupa v
laž.‹ **16** Zato tako govori Gospod: ›Glej, vrgel te bom iz
obličja zemlje. To leto boš umrl, ker si učil upor zoper
Gospoda.‹« **17** Tako je prerok Hananjá to isto leto
umrl, v sedmem mesecu.

29 Torej to so besede pisma, ki ga je prerok Jeremija
poslal iz Jeruzalema preostanku starešin, ki so bili
odvedeni ujeti, duhovnikom, prerokom in vsem ljudstvu,
ki jih je Nebukadnezar ujete odvedel iz Jeruzalema
v Babilon **2** (potem so bili kralj Jehonía, kraljica,
evnuhi, princi iz Juda in Jeruzalema ter tesarji in kovači
odvedeni iz Jeruzalema) **3** po roki Šafánovega sina
Elasá in Hilkijájevega sina Gemarjá (katera je Judov
kralj Sedekía poslal v Babilon k babilonskemu kralju
Nebukadnezarju), rekoč: **4** »Tako govori Gospod nad
bojevniki, Izraelov Bog, vsem, ki so odvedeni ujeti, ki
sem jim povzročil, da so odvedeni proč iz Jeruzalema
v Babilon: **5** ›Zgradite si hiše in prebivajte v njih,
zasajajte vrtove in jejte njihov sad, **6** jemljite si žene in
zaplodite sinove ter hčere, in vzemite žene za svoje
sinove in svoje hčere dajte soprogom, da bodo lahko
rodile sinove in hčere, da boste tam lahko povečani
in ne zmanjšani. **7** Iščite mir mestu, kamor sem vam
povzročil, da ste bili odvedeni ujeti in zanj molite h
Gospodu, kajti v njegovem miru boste vi imeli mir.‹ **8**
Kajti tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog:
»Naj vas vaši preroki in vaši vedeževalci, ki so v vaši
sredi, ne zavajajo, niti ne prisluhnite svojim sanjam, ki
ste jim povzročili, da so sanjane. **9** Kajti lažno vam
prerokujejo v mojem imenu. Nisem jih poslal, « govori
Gospod. **10** Kajti tako govori Gospod: »Da vas bom
po tem, ko bo v Babilonu dovršenih sedemdeset let,
obiskal in izvêdel svojo dobro besedo napram vam,
v tem, da povzročim, da se vrnete na ta kraj. **11**
Kajti poznam misli, ki jih mislim napram vam, « govori
Gospod, »misli miru in ne zla, da vam dam pričakovan
konec. **12** Takrat boste klicali k meni in boste šli in
molili k meni in vam bom prisluhnil. **13** Iskali me boste
in me našli, ko me boste iskali z vsem svojim srcem.
14 Dal se vam bom najti, « govori Gospod, »in vaše
ujetništvo bom odvrnil proč in zbral vas bom izmed
vseh narodov in iz vseh krajev, kamor sem vas pregnal,
« govori Gospod, »in jaz vas bom ponovno privedel na
kraj, od koder sem vam povzročil, da ste bili odvedeni
ujeti. **15** Ker ste rekli: › Gospod nam je v Babilonu
vzdignil preroke; ‹ **16** vedite, da tako govori Gospod
o kralju, ki sedi na Davidovem prestolu in o vsemu
ljudstvu, ki prebiva v tem mestu in o vaših bratih, ki
niso šli z vami naprej v ujetništvo; « **17** tako govori
Gospod nad bojevniki: »Poglejte, nadnje bom poslal
meč, lakoto in kužno bolezen in naredil jih bom kot
ogabne fige, ki se ne morejo pojesti, ker so tako zle.
18 Preganjal jih bom z mečem, z lakoto in s kužno
boleznijo in izročil jih bom, da bodo odstranjeni k vsem
kraljestvom zemlje, da bodo prekletstvo, osuplost,
posmeh in graja med vsemi narodi, kamor sem jih
pregnal, **19** ker niso prisluhnili mojim besedam, « govori
Gospod, »ki sem jim jih pošiljal po svojih služabnikih
prerokih, jih zgodaj vzdigoval in pošiljal; toda vi niste
hoteli poslušati, « govori Gospod. **20** »Poslušajte

torej besedo od Gospoda, vsi vi iz ujetništva, ki sem
vas poslal iz Jeruzalema v Babilon. 21 Tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog o Kolajájevemu
sinu Ahábu, in o Maasejájevemu sinu Sedekíju, ki vam
prerokujeta laž v mojem imenu: ›Glejte, izročil ju bom
v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in ta ju
bo ubil pred vašimi očmi.‹ 22 Od njiju bo vse Judovo
ujetništvo, ki je v Babilonu, povzelo prekletstvo, rekoč: ›
Gospod naj ti stori kakor Sedekíju in kakor Ahábu, ki ju
je babilonski kralj pekel na ognju, (questioned) 23 ker sta
zagrešila podlost v Izraelu in zagrešila zakonolomstvo
z ženami svojih sosedov in v mojem imenu govorila
lažnive besede, ki jima jih nisem zapovedal. Celo vedel
sem in sem priča, ‹ govori Gospod. 24 › Tako boš
tudi ti govoril Šemajáju Nehelaméjcu, rekoč: 25 ›Tako
govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog, rekoč: ›Ker
si v svojem imenu poslal pisma vsemu ljudstvu, ki so v
Jeruzalemu in k duhovniku Cefanjáju, Maasejájevemu
sinu in vsem duhovnikom, rekoč: 26 › Gospod te je
postavil za duhovnika namesto duhovnika Jojadája, da
bi bili častniki v Gospodovi hiši, za vsakega človeka, ki
je zmešan in se dela preroka, da ga bi vtaknil v ječo
in v klade. 27 Zdaj torej, zakaj nisi grajal Jeremija iz
Anatóta, ki se vam dela prerok? 28 Kajti zato je poslal k
nam v Babilon, rekoč: ›To ujetništvo je dolgo. Zgradite
si hiše in prebivajte v njih, zasadite vrtove in jejte sad
od njih.‹« 29 Duhovnik Cefanjá je to pismo prebral v
ušesa preroka Jeremija. 30 Potem je prišla Gospodova
beseda Jeremiju, rekoč: 31 »Pošlji k vsem tem iz
ujetništva, rekoč: ›Tako govori Gospod glede Šemajája
Nehelaméjca: ›Zato, ker je ta Šemajá prerokoval zoper
vas, pa ga nisem poslal jaz in vam je storil, da zaupate
v laž, 32 zato tako govori Gospod: ›Glejte, kaznoval
bom Šemajája Nehelaméjca in njegovo seme. Ne bo
imel človeka, da prebiva med tem ljudstvom; niti ne bo
gledal dobrega, ki ga bom storil za svoje ljudstvo, ‹
govori Gospod; ›ker je učil upor zoper Gospoda.‹«

30 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, rekoč:
2 »Tako govori Gospod, Izraelov Bog, rekoč: ›V
knjigo si zapiši vse besede, ki sem ti jih govoril. 3
Kajti glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bom
ponovno privedel ujetništvo svojega ljudstva Izraela
in Juda, ‹ govori Gospod ›in povzročil jim bom, da
se vrnejo v deželo, ki sem jo dal njihovim očetom in
oni jo bodo vzeli v last.‹« 4 To so besede, ki jih je
Gospod govoril glede Izraela in glede Juda. 5 Kajti tako
govori Gospod: »Slišali smo glas trepetanja, strahu
in ne miru. 6 Vprašajte torej in poglejte, ali je mož
v porodnih mukah z otrokom? Zakaj vidim vsakega
moža s svojimi rokami na svojih ledjih, kakor žensko
v porodnih mukah in so vsi obrazi postali bledi? 7
Ojoj! Kajti ta dan je velik, tako da mu ni nobeden
podoben. To je celo čas Jakobove stiske, toda rešen
bo iz nje. 8 Kajti to se bo zgodilo na ta dan, « govori
Gospod nad bojevniki, » da bom zlomil njegov jarem s
tvojega vratu in raztrgal tvoje vezi in tujcem ne bo več
sužnjeval, 9 temveč bodo služili Gospodu, svojemu
Bogu in Davidu, svojemu kralju, ki jim ga bom vzdignil.
10 Zato se ne boj, oh moj služabnik Jakob, ‹ govori
Gospod; ›niti ne bodi zaprepaden, oh Izrael, kajti,
glej, rešil te bom od daleč in tvoje seme iz dežele
njihovega ujetništva. Jakob se bo vrnil in bo v miru in
bo tiho in nihče ga ne bo prestrašil. 11 Kajti jaz sem s
teboj, ‹ govori Gospod, ›da te rešim. Čeprav naredim
poln konec vsem narodom, kamor sem te razkropil,
vendar iz tebe ne bom naredil polnega konca, temveč
te bom grajal po meri in te ne bom pustil povsem
nekaznovanega.‹ 12 Kajti tako govori Gospod: ›Tvoja
poškodba je nezaceljiva in tvoja rana je boleča. 13
Nobenega ni, da zagovarja tvoj primer, da bi bil lahko
obvezan. Nobenih zdravilnih zdravil nimaš. 14 Vsi tvoji
ljubimci so te pozabili. Ne iščejo te; kajti ranil sem
te z rano sovražnika, s kaznovanjem krutega, zaradi
množice tvojih krivičnosti, ker so tvoji grehi narasli.
15 Zakaj vpiješ zaradi svoje stiske? Tvoja bridkost je
neozdravljiva zaradi množice tvoje krivičnosti. Ker so
tvoji grehi narasli, sem ti jaz storil te stvari. 16 Zatorej
bodo vsi, ki te požirajo, požrti, in vsi tvoji nasprotniki,
vsak izmed njih, bodo šli v ujetništvo, in tisti, ki te
plenijo, bodo plen in vse to ukradeno blago na tebi
bom dal za plen. 17 Kajti jaz ti bom obnovil zdravje in
jaz te bom ozdravil tvojih ran, ‹ govori Gospod, ›ker
so te imenovali Izobčenec, rekoč: ›To je Sion, ki ga
noben človek ne išče.‹ 18 Tako govori Gospod: ›Glej,
ponovno bom privedel ujetništvo Jakobovih šotorov in
se usmilil njegovih bivališč, in mesto bo zgrajeno na
svojem lastnem kupu in palača bo ostala po svoji lastni
navadi. 19 Iz njih bo izšlo zahvaljevanje in glas tistih, ki
se veselijo. Pomnožil jih bom in ne bo jih malo; prav
tako jih bom proslavil in ne bodo majhni. 20 Tudi njihovi
otroci bodo kakor poprej in njihova skupnost bo utrjena
pred menoj, kaznoval pa bom vse, ki jih zatirajo. 21
Njihovi plemiči bodo izmed njih in njihov voditelj bo
izšel iz njihove srede. Povzročil mu bom, da se približa
in pristopil bo k meni, kajti kdo je ta, ki daje svojemu
srcu jamstvo, da se mi približa?‹ govori Gospod. 22 ›Vi
boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog.‹« 23 Glej,
vrtinčast veter od Gospoda gre naprej z razjarjenostjo,
nenehen vrtinčast veter; boleče bo padel na glavo
zlobnih. 24 Gospodova kruta jeza se ne bo vrnila,
dokler ne bo tega storil in dokler ne izpolni namene
svojega srca. V zadnjih dneh boste to preudarili.

31 »›Isti čas, ‹ govori Gospod, ›bom jaz Bog vsem
Izraelovim družinam in oni bodo moje ljudstvo.‹
2 Tako govori Gospod: ›Ljudstvo, ki je preostalo od
meča, je našlo milost v divjini; celó Izrael, ko sem
odšel, da mu povzročim, da počiva.‹« 3 Gospod se mi
je prikazal od davnine, rekoč: »Da, ljubil sem te z večno
ljubeznijo, zato sem te pritegnil z ljubečo skrbnostjo. 4
Ponovno te bom zgradil in boš zgrajena, oh devica
Izraelova. Ponovno boš okrašena s svojimi bobniči in
šla naprej na plese tistih, ki se veselijo. 5 Še boš sadila
trte na gorah Samarije. Sadilci bodo sadili in jih bodo
jedli kakor običajne stvari. 6 Kajti dan bo, da bodo
stražarji na gori Efrájim klicali: ›Vstanite in pojdimo
gor na Sion h Gospodu, svojemu Bogu.‹ 7 Kajti tako
govori Gospod: ›Prepevajte z veseljem zaradi Jakoba
in vzklikajte med vodjem narodov. Razglašajte, hvalite
in recite: ›Oh Gospod, reši svoje ljudstvo, Izraelov
ostanek.‹ 8 Glej, privedel jih bom iz severne dežele in
jih skupaj zbral iz obal zemlje in z njimi slepe ter hrome,
skupaj nosečnico in tisto, ki je v porodnih mukah skupaj
z otrokom, velika skupina se bo vrnila tja. 9 Prišli bodo
z jokanjem in s ponižnimi prošnjami jih bom vodil.
Povzročil jim bom, da hodijo po ravni poti ob rekah
vodá, na kateri se ne bodo spotaknili, kajti jaz sem oče
Izraelu in Efrájim je moj prvorojenec.‹ 10 Poslušajte
Gospodovo besedo: ›Oh vi narodi‹ in razglasite jo na
oddaljenih otokih ter recite: ›Kdor je razkropil Izraela,
ga bo zbral in ga varoval, kakor pastir stori svojemu
tropu.‹ 11 Kajti Gospod je odkupil Jakoba in ga izpustil
proti odkupnini iz roke tistega, ki je bil močnejši od
njega. 12 Zato bodo prišli in prepevali na višini Siona in
skupaj bodo tekli h Gospodovi dobroti zaradi pšenice,
zaradi vina, zaradi olja in zaradi mladičev izmed tropa
in od črede. Njihova duša bo kakor namakan vrt in
sploh ne bodo več žalovali. 13 Potem se bo devica
veselila na plesu, tako mladeniči in stari skupaj, kajti
njihovo žalovanje bom obrnil v radost in jaz jih bom
potolažil in jim dal, da se veselijo od njihove bridkosti.
14 Dušo duhovnikov bom nasitil z obiljem in moje
ljudstvo bo nasičeno z mojo dobroto, ‹ govori Gospod.
15 Tako govori Gospod: ›Glas je bil slišan v Rami,
žalovanje in grenko jokanje. Rahela, jokajoč za svojimi
otroki, je odklanjala biti potolažena zaradi svojih otrok,
ker jih ni bilo.‹ 16 Tako govori Gospod: ›Svoj glas zadrži
pred jokanjem in svoje oči pred solzami, kajti tvoje delo
bo nagrajeno, ‹ govori Gospod ›in ponovno bodo prišli
iz sovražnikove dežele. 17 Upanje je v tvojem koncu, ‹
govori Gospod, ›da bodo tvoji otroci ponovno prišli k
svoji lastni meji. 18 Zagotovo sem slišal Efrájima tako
žalovati: ›Kaznoval si me in bil sem kaznovan, kakor
bikec nenavajen jarma. Obrni me in bom obrnjen, kajti
ti si Gospod, moj Bog. 19 Zagotovo sem se pokesal,
potem ko sem bil obrnjen; in potem ko sem bil poučen,
sem udaril na svoje stegno. Osramočen sem bil, da,
celo zbegan, ker sem nosil grajo svoje mladosti.‹ 20
Ali je Efrájim moj dragi sin? Je on prijeten otrok?
Kajti odkar sem govoril zoper njega, se ga še vedno
iskreno spominjam, zato je moja notranjost zaskrbljena
zanj; zagotovo se ga bom usmilil, ‹ govori Gospod. 21
Postavi kažipote, naredi si visoke kupe. Svoje srce
naravnaj proti glavni cesti, poti, po kateri si hodila.
Ponovno se obrni, oh devica Izraelova, ponovno se
obrni k tem svojim mestom.‹« 22 Doklej boš hodila
okoli, oh ti odpadla hči? Kajti Gospod je ustvaril novo
stvar na zemlji: »Ženska bo obdajala moškega.« 23
Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: »›Še
bodo uporabljali ta govor v Judovi deželi in njenih
mestih, ko bom ponovno privedel njihovo ujetništvo; ‹
Gospod [naj] te blagoslovi, oh prebivališče pravice in
gora svetosti. 24 In tam bodo skupaj prebivali v samem
Judu in v vseh njihovih mestih, poljedelci in tisti, ki
gredo naprej s tropi. 25 Kajti nasitil sem izmučeno
dušo in na novo napolnil vsako žalostno dušo.‹« 26 Ob
tem sem se prebudil in pogledal, in spanje mi je bilo
sladko. 27 »›Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da
bom Izraelovo hišo in Judovo hišo posejal s človeškim
semenom in s semenom živali. 28 In zgodilo se bo, da
kakor sem stražil nad njimi, da izrujem, da zlomim, da
zrušim, da uničim in da prizadenem, tako bom stražil
nad njimi, da gradim in da sadim, ‹ govori Gospod. 29
V tistih dneh ne bodo več rekli: ›Očetje so jedli kisel
grozd, zobje otrok pa so skominasti.‹ 30 Temveč bo
vsak umrl zaradi svoje lastne krivičnosti. Vsak človek,
ki jé kisel grozd, bodo njegovi zobje skominasti. 31
Glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›da bom sklenil
novo zavezo z Izraelovo hišo in z Judovo hišo. 32 Ne
glede na zavezo, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti
na dan, ko sem jih prijel za roko, da jih privedem ven
iz egiptovske dežele. Tisto mojo zavezo so prelomili,
čeprav sem jim bil soprog, ‹ govori Gospod. 33 Toda to
bo zaveza, ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo: ›Po tistih
dneh, ‹ govori Gospod, ›bom svojo postavo položil v
njihove notranje dele in jo zapisal v njihova srca in bom
njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo.‹ 34 Ne bodo več
učili vsak svojega soseda in vsak svojega brata, rekoč:
›Spoznajte Gospoda, ‹ kajti vsi me bodo poznali, od
najmanjšega izmed njih, do največjega izmed njih, ‹
govori Gospod, ›kajti odpustil bom njihovo krivičnost in
njihovega greha se ne bom več spominjal.‹ 35 Tako
govori Gospod, ki daje sonce za svetlobo podnevi
in odredbe o luni in zvezdah za svetlobo ponoči, ki
razdeljuje morje, ko njegovi valovi rjovijo; Gospod
nad bojevniki je njegovo ime. 36 ›Če te odredbe
odidejo izpred mene, ‹ govori Gospod, › potem bo tudi

Izraelovo seme prenehalo biti narod pred menoj na
veke.‹ 37 Tako govori Gospod: ›Če se lahko izmeri
nebo zgoraj in se raziščejo temelji zemlje spodaj, bom
prav tako zavrgel Izraelovo seme zaradi vsega tega,
kar so storili, ‹ govori Gospod. 38 ›Glej, prihajajo dnevi,
‹ govori Gospod, ›da bo mesto zgrajeno Gospodu,
od Hananélovega stolpa do vogalnih velikih vrat. 39
Merilna vrvica bo šla še naprej, vodila bo na hrib Garéb
in ga obkrožila do Goe. 40 In celotna dolina trupel
in pepela in vsa polja do potoka Kidrona, do vogala
konjskih velikih vrat proti vzhodu, bodo sveta Gospodu;
ta ne bo več izruvana niti razrušena na veke.‹«

32 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, v
desetem letu Judovega kralja Sedekíja, kar je
bilo osemnajsto leto Nebukadnezarja. 2 Kajti takrat je
kralj babilonske vojske oblegal Jeruzalem in prerok
Jeremija je bil zaprt na dvorišču ječe, ki je bila v
hiši Judovega kralja. 3 Kajti Judov kralj Sedekíja ga
je zaprl, rekoč: »Zakaj prerokuješ in praviš: ›Tako
govori Gospod, ›Glejte, to mesto bom izročil v roko
babilonskega kralja in on ga bo zavzel. 4 Judov kralj
Sedekíja ne bo pobegnil iz roke Kaldejcev, temveč bo
zagotovo izročen v roko babilonskega kralja in bo z
njim govoril od ust do ust in njegove oči bodo gledale
njegove oči, 5 in on bo vodil Sedekíja v Babilon in tam
bo, dokler ga ne obiščem, ‹ govori Gospod. ›Čeprav se
borite s Kaldejci, ne boste uspeli.‹« 6 Jeremija je rekel:
»K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 7 ›Glej,
Hanamél, sin tvojega strica Šalúma, bo prišel k tebi,
rekoč: ›Kupi si moje polje, ki je v Anatótu, kajti pravica
odkupitve je tvoja, da ga kupiš.‹« 8 Tako je Hanamél,
sin mojega strica, prišel k meni na dvorišče ječe,
glede na Gospodovo besedo in mi rekel: »Kupi moje
polje, prosim te, ki je v Anatótu, ki je v Benjaminovi
deželi, kajti pravica dediščine je tvoja in odkupitev je
tvoja; kupi ga zase.« Potem sem vedel, da je bila to
Gospodova beseda. 9 Polje sem kupil od Hanaméla,
sina mojega strica, ki je bil v Anatótu in mu odtehtal
denar, celó sedemnajst šeklov srebra. 10 Podpisal
sem dokaz, ga zapečatil, vzel priče in mu na tehtnici
odtehtal denar. 11 Tako sem vzel dokaz o nakupu, tako
tistega, ki je bil zapečaten glede na postavo in običaj
in tistega, ki je bil odprt. 12 Dokaz o nakupu sem dal
Nerijájevemu sinu Baruhu, Maasejájevemu sinu, pred
očmi Hanaméla, sina mojega strica in v prisotnosti
prič, ki so podpisali knjigo o nakupu pred vsemi Judi, ki
so sedeli na dvorišču ječe. 13 Vpričo njih sem Baruhu
naročil, rekoč: 14 »Tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Vzemi te dokaze, ta dokaz o nakupu,
oba, [tega], ki je zapečaten in ta dokaz, ki je odprt, in
ju daj v lončeno posodo, da se bosta lahko ohranila
mnogo dni. 15 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›V tej deželi boste ponovno imeli v lasti
hiše, polja in vinograde.‹« 16 Torej ko sem dokaz o
nakupu izročil Nerijájevemu sinu Baruhu, sem molil h
Gospodu, rekoč: 17 »Ah, Gospod Bog! Glej, naredil
si nebo in zemljo s svojo veliko močjo in iztegnjenim
laktom in zate ni nič pretežko. 18 Ti izkazuješ ljubečo
skrbnost tisočim in poplačaš krivičnost očetov v naročje
njihovih otrok za njimi. Veliki, Mogočni Bog, Gospod
nad bojevniki je njegovo ime, 19 velik v nasvetu in
mogočen v delu, kajti tvoje oči so odprte na vseh
poteh človeških sinov, da daš vsakemu glede na
njegove poti in glede na sad njegovih ravnanj, 20 ki si
postavil znamenja in čudeže v egiptovski deželi, celó
do današnjega dne in v Izraelu in med drugimi ljudmi,
in si si naredil ime, kakor na ta dan. 21 Svoje ljudstvo
Izrael si izpeljal iz egiptovske dežele, z znamenji in s
čudeži, z močno roko, z iztegnjenim laktom in z veliko
strahoto 22 in jim dal to deželo, ki si jo prisegel njihovim
očetom, da jim jo daš, deželo, kjer tečeta mleko in med.
23 Vstopili so vanjo in jo vzeli v last, toda niso ubogali
tvojega glasu niti hodili po tvoji postavi. Od vsega,
kar si jim zapovedal storiti, niso storili ničesar. Zato si
storil, da pride nadnje vse to zlo. 24 Glej okope, prišli
so v mesto, da ga zavzamejo; in mesto je izročeno v
roko Kaldejcem, ki se borijo zoper njega zaradi meča,
zaradi lakote in zaradi kužne bolezni in kar si govoril,
se je zgodilo; in glej, ti to vidiš. 25 Ti, oh Gospod
Bog, si mi rekel: ›Kupi si polje za denar in vzemi
priče, kajti mesto je izročeno v roko Kaldejcem.‹« 26
Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju, rekoč:
27 »›Glej, jaz sem Gospod, Bog vsega mesa, ali je
zame katerakoli stvar pretežka?‹ 28 Zato tako govori
Gospod: ›Glej, to mesto bom izročil v roko Kaldejcev in
v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja in ta ga bo
zavzel. 29 Kaldejci, ki se borijo zoper to mesto, bodo
prišli in vžgali ogenj nad tem mestom in ga zažgali, s
hišami, na katerih strehah so darovali kadilo Báalu in
izlivali pitne daritve drugim bogovom, da me dražijo
do jeze. 30 Kajti Izraelovi otroci in Judovi otroci so
od svoje mladosti pred menoj počeli zgolj zlo, kajti
Izraelovi otroci so me z deli svojih rok samo dražili
do jeze, ‹ govori Gospod. 31 ›Kajti to mesto mi je
bilo kakor izzivanje moje jeze in moje razjarjenosti od
dneva, ko so ga zgradili, celo do današnjega dne, da
bi ga odstranil izpred svojega obraza, 32 zaradi vsega
zla Izraelovih otrok in Judovih otrok, ki so ga storili, da
me dražijo k jezi, oni, njihovi kralji, njihovi princi, njihovi
duhovniki, njihovi preroki, Judovi možje in prebivalci
Jeruzalema. 33 Obrnili so mi hrbet in ne obraza, čeprav
sem jih učil, zgodaj vzdigoval in jih učil, vendar niso
prisluhnili, da bi sprejeli poučevanje. 34 Temveč so v
hišo, ki je imenovana z mojim imenom, postavili svoje

ogabnosti, da jo omadežujejo. 35 Zgradili so visoke
kraje Báalu, ki so v dolini sina Hinómovega, da svojim
sinovom in svojim hčeram povzročijo, da gredo skozi
ogenj k Molohu; kar jim nisem zapovedal niti mi ni prišlo
na misel, da storijo to ogabnost, da Judu povzročijo,
da greši.‹ 36 Sedaj torej tako govori Gospod, Izraelov
Bog, glede tega mesta, o katerem pravite: ›Izročen
bo v roko babilonskega kralja, z mečem, z lakoto in s
kužno boleznijo. 37 Glejte, zbral jih bom iz vseh dežel,
kamor sem jih pognal v svoji jezi, v svoji razjarjenosti
in v velikem besu; in ponovno jih bom privedel na ta
kraj in povzročil jim bom, da varno prebivajo. 38 Oni
bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. 39 Dal jim
bom eno srce in eno pot, da se me bodo lahko bali na
veke, v dobro njim in njihovim otrokom za njimi. 40 Z
njimi bom sklenil večno zavezo, da se ne bom odvrnil
proč od njih, da jim delam dobro; toda svoj strah bom
položil v njihova srca, da ne bodo odšli od mene. 41
Da, razveseljeval se bom nad njimi, da jim delam
dobro in v tej deželi jih bom zagotovo sadil s svojim
celotnim srcem in s svojo celotno dušo.‹ 42 Kajti tako
govori Gospod: ›Kakor sem privedel vse to veliko zlo
nad to ljudstvo, tako bom nadnje privedel vse dobro, ki
sem jim ga obljubil. 43 Polja se bodo kupovala v tej
deželi, o kateri pravite: › Ta je zapuščena, brez človeka
ali živali; ta je izročena v roko Kaldejcem.‹ 44 Ljudje
bodo polja kupovali za denar, podpisovali dokaze, jih
pečatili in jemali priče v Benjaminovi deželi in v krajih
okoli Jeruzalema, v Judovih mestih, gorskih mestih,
dolinskih mestih in v mestih na jugu, kajti jaz bom
njihovemu ujetništvu povzročil, da se vrne, ‹ govori
Gospod.«

33 Poleg tega je beseda od Gospoda drugič prišla
Jeremiju, medtem ko je bil še zaprt na dvorišču
ječe, rekoč: 2 »Tako govori Gospod, ki to dela, Gospod,
ki je to oblikoval, da to osnuje, Gospod je njegovo
ime. 3 ›Kliči k meni in ti bom odgovoril in ti pokazal
velike in mogočne stvari, ki jih ne poznaš.‹ 4 Kajti
tako govori Gospod, Izraelov Bog, glede hiš tega
mesta in glede hiš Judovih kraljev, ki so zrušene z
okopi in z mečem: 5 ›Prišli so, da se borijo s Kaldejci,
toda to je, da jih napolnijo s trupli mož, ki sem jih
umoril v svoji jezi in v svoji razjarjenosti in svoj obraz
sem zaradi vse zlobnosti skril pred tem mestom. 6
Glej, privedel bom zdravje in zdravilo, jih ozdravil in
jim razodel obilje miru in resnice. 7 Povzročil bom
Judovemu ujetništvu in Izraelovemu ujetništvu, da se
vrnejo in jih bom zgradil kakor poprej. 8 Očistil jih bom
pred vso njihovo krivičnostjo, s katero so grešili zoper
mene, in oprostil jim bom vse njihove krivičnosti, s
katerimi so grešili in s katerimi so se pregrešili zoper
mene. 9 To mi bo ime radosti, hvala in čast pred
vsemi narodi zemlje, ki bodo slišali vse dobro, ki jim
ga storim. Bali se bodo in trepetali zaradi vse dobrote
in zaradi vsega uspevanja, ki sem ga priskrbel.‹ 10
Tako govori Gospod: ›Ponovno se bo na tem kraju,
za katerega pravite, [da] bo zapuščen, brez človeka
in brez živali, torej v Judovih mestih in na ulicah
Jeruzalema, ki so zapuščene, brez človeka in brez
naseljenca in brez živali, slišal 11 glas radosti in glas
veselja, glas ženina in glas neveste, glas tistih, ki bodo
rekli: ›Hvalite Gospoda nad bojevniki, kajti Gospod
je dober, kajti njegovo usmiljenje vztraja na veke, ‹
in od teh, ki bodo prinašali žrtev hvale v Gospodovo
hišo. Kajti povzročil bom vrnitev ujetništva dežele,
kakor na začetku, ‹ govori Gospod. 12 Tako govori
Gospod nad bojevniki: ›Ponovno bo na tem kraju,
ki je zapuščen, brez človeka in brez živali in v vseh
njegovih mestih, prebivališče pastirjev, ki bodo svojim
tropom povzročali, da se uležejo. 13 V gorskih mestih,
v dolinskih mestih, v mestih na jugu, v Benjaminovi
deželi, v krajih okoli Jeruzalema in v Judovih mestih
bodo tropi ponovno prehajali pod rokama tistega, ki jih
prešteva, ‹ govori Gospod. 14 ›Glej, prihajajo dnevi,
‹ govori Gospod, ›da bom izpolnil to dobro stvar, ki
sem jo obljubil Izraelovi hiši in Judovi hiši. 15 V tistih
dneh in v tistem času, bom povzročil, da Davidu zraste
Mladika pravičnosti, in on bo izvršil sodbo in pravičnost
v deželi. 16 V tistih dneh bo Juda rešen in [prestolnica]
Jeruzalem bo varno prebivala, in to je ime, s katerim
bo imenovana: › Gospod, naša pravičnost.‹ 17 Kajti
tako govori Gospod: ›Davidu nikoli ne bo manjkalo
moža, da sedi na prestolu Izraelove hiše, 18 niti ne
bo duhovnikom Lévijevcem manjkal mož pred menoj,
da daruje žgalne daritve in da vžiga jedilne daritve in
da opravlja nenehno klavno daritev.‹« 19 Gospodova
beseda je prišla Jeremiju, rekoč: 20 »Tako govori
Gospod: ›Če lahko prelomite mojo zavezo dneva in
mojo zavezo noči in da ne bo več dneva in noči v
njunem obdobju, 21 potem bo lahko tudi moja zaveza
z Davidom, mojim služabnikom, prelomljena, da ne
bi imel sina, da kraljuje na njegovem prestolu, in z
duhovniki Lévijevci, mojimi služabniki. 22 Kakor vojska
neba ne more biti prešteta niti morski pesek izmerjen,
tako bom pomnožil seme Davida, svojega služabnika in
Lévijevce, ki mi služijo.‹« 23 Poleg tega je Gospodova
beseda prišla Jeremiju, rekoč: 24 »Mar ne preudarjaš
tega, kar je to ljudstvo govorilo, rekoč: ›Dve družini, ki
ju je Gospod izbral, je celó zavrgel?‹ Tako so prezirali
moje ljudstvo, da ne bi bilo več narod pred njimi.‹ 25
Tako govori Gospod: ›Če ne bi bilo moje zaveze z
dnevom in nočjo in če ne bi določil odredb o nebu
in zemlji, 26 potem bom zavrgel Jakobovo seme in
Davida, svojega služabnika, tako da ne bom vzel

nobenega iz njegovega semena, da bi bili vladarji nad
semenom Abrahama, Izaka in Jakoba, kajti njihovemu
ujetništvu bom povzročil, da se vrnejo in se jih bom
usmilil.‹«

34 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, ko se
je babilonski kralj Nebukadnezar, vsa njegova
vojska, vsa zemeljska kraljestva njegovega gospostva
in vse ljudstvo borilo zoper [prestolnico] Jeruzalem in
zoper vsa njena mesta, rekoč: **2** »Tako govori Gospod,
Izraelov Bog: ›Pojdi in govori Judovemu kralju Sedekíju
in mu povej: ›Tako govori Gospod: ›Glej, to mesto
bom izročil v roko babilonskega kralja in ta ga bo
požgal z ognjem. **3** Ti ne boš pobegnil iz njegove
roke, temveč boš zagotovo zajet in izročen v njegovo
roko, in tvoje oči bodo gledale oči babilonskega kralja
in ta bo govoril s teboj od ust do ust in šel boš v
Babilon.‹« **4** Vendar poslušaj besedo od Gospoda, oh
Judov kralj Sedekíja: »Tako govori Gospod o tebi: ›Ne
boš umrl pod mečem, **5** temveč boš umrl v miru, in
s sežigi [dišav] tvojim očetom, prejšnjim kraljem, ki
so bili pred teboj; tako bodo sežgali dišave zate; in
oni te bodo objokovali, rekoč: ›Ah, gospod!‹ Kajti jaz
sem proglasil besedo, ‹ govori Gospod.« **6** Potem je
prerok Jeremija vse te besede govoril Judovemu kralju
Sedekíju v Jeruzalemu, **7** ko se je vojska babilonskega
kralja borila zoper Jeruzalem in zoper vsa Judova
mesta, ki so ostala, zoper Lahíš in zoper Azéko, kajti
ta obrambna mesta so preostala od Judovih mest. **8**
To je beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, potem
ko je kralj Sedekíja sklenil zavezo z vsem ljudstvom, ki
je bilo v Jeruzalemu, da jim razglasi svobodo, **9** da
naj bi vsak človek pustil svojega sluga in vsak človek
svojo deklo, ki je Hebrejec ali Hebrejka, oditi prosto, da
naj ne bi bil nihče postrežen od njih, torej od svojega
brata Juda. **10** Torej ko so vsi princi in vse ljudstvo,
ki je vstopilo v zavezo, slišalo, da naj bi vsak pustil
svojega sluga in vsakdo svojo deklo oditi prosto, da naj
si nihče izmed njih ne pusti več streč od njih, potem
so ubogali in jim pustili oditi. **11** Toda potem so se
obrnili nazaj in veleli služabnikom in pomočnicam, ki
so jih pustili oditi proste, da se vrnejo in jih privedli v
podjarmljenje za služabnike in za pomočnice. **12** Zato
je Gospodova beseda prišla k Jeremiju od Gospoda,
rekoč: **13** »Tako govori Gospod, Izraelov Bog: ›Zavezo
sem sklenil z vašimi očeti na dan, ko sem jih izpeljal
iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti, rekoč: **14** ›Ob
koncu sedmih let pustite oditi vsak mož svojega brata
Hebrejca, ki ti je bil prodan; in ko ti je služil šest let, ga
boš pustil od sebe oditi prostega.‹ Toda vaši očetje mi
niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa. **15** In sedaj
ste bili obrnjeni in storili pravilno v mojem pogledu v
razglašanju svobode vsak človek svojemu sosedu; in
pred menoj ste sklenili zavezo v hiši, ki je imenovana
z mojim imenom. **16** Toda obrnili ste se in oskrunili
moje ime in veleli vsak človek svojemu služabniku
in vsak mož svoji pomočnici, ki jih ste na njihovo
zadovoljstvo spustili na svobodo, da se vrnejo in jih
privedli v podjarmljenje, da so vam za služabnike in
pomočnice.‹ **17** Zato tako govori Gospod: ›Niste mi
prisluhnili v razglašanju svobode, vsak človek svojemu
bratu in vsak človek svojemu sosedu. Glejte, razglašam
vam svobodo, ‹ govori Gospod, ›meču, kužni bolezni
in lakoti, in storil vam bom, da boste odstranjeni v
vsa kraljestva zemlje. **18** In jaz bom dal ljudi, ki so
prestopali mojo zavezo, ki niso izpolnjevali besed
zaveze, ki so jo sklenili pred menoj, ko so tele preklali
na polovico in šli med njegovima deloma, **19** Judove
prince in jeruzalemske prince, evnuhe in duhovnike in
vse ljudstvo dežele, ki so šli med deloma teleta; **20** jaz
jih bom celo izročil v roko njihovih sovražnikov in v
roko tistih, ki jim strežejo po življenju. Njihova trupla
bodo za hrano perjadi neba in zemeljskim živalim.
21 Judovega kralja Sedekíja in njegove prince bom
izročil v roko njihovih sovražnikov in v roko tistih, ki
jim strežejo po življenju in v roko kralja babilonske
vojske, ki so šli gor od vas. **22** Glej, zapovedal bom, ‹
govori Gospod ›in jim povzročil, da se vrnejo k temu
mestu; in bojevali se bodo zoper njega, ga zavzeli in
ga požgali z ognjem in jaz bom Judova mesta naredil
opustošenje brez prebivalca.‹«

35 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda v
dneh Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega kralja,
rekoč: **2** »Pojdi v hišo Rehábovcev in jim govori in jih
privedi v Gospodovo hišo, v eno izmed sob in jim daj piti
vino.« **3** Potem sem vzel Jaazanjá, Jeremijevega sina,
sina Habacinjájevega in njegove brate in vse njegove
sinove in celotno hišo Rehábovcev; **4** in jih privedel v
Gospodovo hišo, v sobo sinov Hanána, Jigdaljájevega
sina, Božjega moža, ki je bila pri sobi princev, ki je
bila nad sobo Šalúmovega sina Maasejája, čuvaja
vrat. **5** Pred sinove hiše Rehábovcev sem postavil
vrče, polne vina in čaše ter jim rekel: »Pijte vino.«
6 Toda rekli so: »Nobenega vina ne bomo pili, kajti
Jonadáb, sin Rehába, naš oče, nam je zapovedal,
rekoč: ›Nobenega vina ne boste pili niti vi niti vaši
sinovi na veke. **7** Niti ne boste gradili hiše, niti sejali
semena, niti sadili vinograda, niti imeli karkoli, temveč
boste vse svoje dni prebivali v šotorih, da boste lahko
mnogo dni živeli v deželi, kjer ste tujci.‹ **8** Tako smo
ubogali glas Rehábovega sina Jonadába, našega
očeta, v vsem, kar nam je določil, da vse naše dni ne
pijemo nobenega vina, ne mi, ne naše žene, ne naši
sinovi, niti naše hčere, **9** niti da si ne gradimo hiš, da
bi prebivali v njih, niti nimamo vinograda, niti polja, niti

semena, 10 temveč smo prebivali v šotorih in ubogali
in storili glede na vse, kar nam je naš oče Jonadáb
zapovedal. 11 Toda pripetilo se je, ko je babilonski kralj
Nebukadnezar prišel gor v to deželo, da smo rekli:
›Pridimo in pojdimo v Jeruzalem zaradi strahu pred
vojsko Kaldejcev in zaradi strahu pred sirsko vojsko‹
in tako prebivajmo pri Jeruzalemu.‹« 12 Potem je
prišla beseda od Gospoda Jeremiju, rekoč: 13 »Tako
govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Pojdite in
povejte ljudem Juda in prebivalcem Jeruzalema: ›Ali
ne boste sprejeli poučevanja, da prisluhnete mojim
besedam?‹ govori Gospod. 14 ›Besede Rehábovega
sina Jonadába, ki jih je zapovedal svojim sinovom, naj
ne pijejo vina, se izvršujejo, kajti do današnjega dne ne
pijejo, temveč ubogajo zapoved svojega očeta. Vendar
sem vam jaz govoril, vzdigujoč zgodaj in govoreč,
toda niste mi prisluhnili. 15 K vam sem pošiljal tudi
vse svoje služabnike preroke, vzdigujoče zgodaj in
jih pošiljal, rekoč: ›Vrnite se sedaj, vsakdo ali vsak
človek iz svoje zle poti in poboljšajte svoja dejanja in
ne pojdite za drugimi bogovi, da jim služite in boste
prebivali v deželi, ki sem jo dal vam in vašim očetom.‹
Toda niste nagnili svojega ušesa niti mi niste prisluhnili.
16 Ker so sinovi Rehábovega sina Jonadába izvajali
zapoved svojega očeta, ki jim jo je zapovedal, toda to
ljudstvo mi ni prisluhnilo, 17 zato tako govori Gospod,
Bog nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Glejte, privedel bom
nad Juda in nad vse prebivalce Jeruzalema, vse zlo,
ki sem ga proglasil zoper njih, ker sem jim govoril,
toda niso slišali, in klical k njim, toda niso odgovorili.‹«
18 Jeremija je hiši Rehábovcev rekel: »Tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Ker ste ubogali
zapoved Jonadába, svojega očeta in se držali vseh
njegovih predpisov in storili glede na vse, kar vam je
zapovedal, 19 zato tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Rehábovemu sinu Jonadábu ne bo
manjkal moški, da bi stal pred menoj na veke.‹«

36 Pripetilo se je v četrtem letu Jojakíma, Jošíjevega
sina, Judovega kralja, da je ta beseda prišla
Jeremiju od Gospoda, rekoč: 2 »Vzemi zvitek knjige in
zapiši vanjo vse besede, ki sem ti jih govoril zoper
Izrael in zoper Juda in zoper vse narode, od dneva,
ko sem ti spregovoril, od Jošíjevih dni, celo do tega
dne. 3 Morda bo Judova hiša prisluhnila vsemu zlu, ki
jim ga nameravam storiti, da se bodo lahko vrnili vsak
človek iz svoje zle poti, da bi lahko odpustil njihovo
krivičnost in njihov greh.« 4 Potem je Jeremija poklical
Nerijájevega sina Baruha in Baruh je iz Jeremijevih ust
zapisal vse besede od Gospoda, ki mu jih je povedal,
v zvitek knjige. 5 Jeremija je zapovedal Baruhu, rekoč:
»Jaz sem zaprt; ne morem iti v Gospodovo hišo. 6 Zato
pojdi ti in beri iz zvitka, ki si ga zapisal iz mojih ust,
besede od Gospoda v ušesa ljudstva, v Gospodovi hiši,
na dan posta, in bral jih boš tudi v ušesa vsega Juda, ki
pride iz njihovih mest. 7 Morda bodo predstavili svojo
ponižno prošnjo pred Gospodom in se bodo vrnili vsak
iz svoje zle poti, kajti velika je jeza in razjarjenost, ki jo
je Gospod proglasil zoper to ljudstvo.« 8 Nerijájev sin
Baruh je storil glede na vse, kar mu je prerok Jeremija
zapovedal, ko je iz knjige bral besede od Gospoda v
Gospodovi hiši. 9 Pripetilo se je v petem letu Jojakíma,
Jošíjevega sina, Judovega kralja, v devetem mesecu,
da so razglasili post pred Gospodom vsemu ljudstvu v
Jeruzalemu in vsemu ljudstvu, ki je iz Judovih mest
prišlo v Jeruzalem. 10 Potem je Baruh v knjigi bral
Jeremijeve besede v Gospodovi hiši, v sobi Gemarjája,
Šafánovega sina, pisarja, na višjem dvoru, ob vhodu
novih velikih vrat Gospodove hiše, v ušesa vsega
ljudstva. 11 Ko je Mihajá, sin Gemarjája, sin Šafána,
iz knjige slišal vse Gospodove besede, 12 je potem
odšel dol v kraljevo hišo, v pisarjevo sobo. Glej, vsi
princi so sedeli tam, celó pisar Elišamá in Šemajájev
sin Delajája in Ahbórjev sin Elnatána, Šafánov sin
Gemarjá in Hananjájev sin Sedekíja in vsi princi. 13
Potem jim je Mihajá naznanil vse besede, ki jih je slišal,
ko je Baruh bral knjigo v ušesa ljudstva. 14 Zatorej so
vsi princi k Baruhu poslali Jehudíja, sina Netanjája,
sina Šelemjája, sina Kušíja, rekoč: »V svojo roko vzemi
zvitek, ki si ga prebral v ušesa ljudstva in pridi.« Tako
je Nerijájev sin Baruh vzel zvitek v svojo roko in prišel
k njim. 15 Rekli so mu: »Usedi se sedaj in preberi to v
naša ušesa.« Tako je Baruh to prebral v njihova ušesa.
16 Pripetilo se je torej, ko so slišali vse besede, da so
bili prestrašeni, tako eni kakor drugi in rekli Baruhu:
»Zagotovo bomo o vseh teh besedah povedali kralju.«
17 Baruha pa so vprašali, rekoč: »Sedaj nam povej:
›Kako si zapisal vse te besede pri njegovih ustih?‹« 18
Potem jim je Baruh odgovoril: »On mi je vse te besede
proglasil s svojimi usti, jaz pa sem jih s črnilom zapisal
v knjigo.« 19 Potem so princi rekli Baruhu: »Pojdi, skrij
se, ti in Jeremija. Naj noben človek ne ve, kje sta.« 20
Vstopili so h kralju na dvor, toda zvitek so položili v
sobo pisarja Elišamá in vse besede povedali kralju
v ušesa. 21 Tako je kralj poslal Jehudíja, da prinese
zvitek in ta ga je vzel iz sobe pisarja Elišamája. In
Jehudí ga je prebral v ušesa kralja in v ušesa vseh
princev, ki so stali poleg kralja. 22 Torej kralj je sedel v
zimski hiši, v devetem mesecu in tam je bil ogenj, ki je
pred njim gorel na ognjišču. 23 Pripetilo se je, da ko je
Jehudí prebral tri ali štiri stolpce, je on to odrezal z
nožkom in to vrgel v ogenj, ki je bil na ognjišču, dokler
ni bil ves zvitek použit v ognju, ki je bil na ognjišču. 24
Vendar niso bili prestrašeni, niti pretrgali svojih oblek

niti kralj, niti katerikoli izmed njegovih služabnikov, ki so
slišali vse te besede. 25 Kljub temu so Elnatán, Delajá
in Gemarjá posredovali h kralju, da ne bi zažgal zvitka,
toda ni jih hotel poslušati. 26 Toda kralj je zapovedal
Jerahmeélu, sinu Hameleha in Serajáju, sinu Azriéla
in Šelemjájevemu sinu Abdeélu, da primejo pisarja
Baruha in preroka Jeremija, toda Gospod ju je skril. 27
Potem je Jeremiju prišla beseda od Gospoda, potem
ko je kralj sežgal zvitek in besede, ki jih je Baruh
zapisal pri Jeremijevih ustih, rekoč: 28 »Ponovno si
vzemi drug zvitek in nanj zapiši vse prejšnje besede, ki
so bile na prvem zvitku, ki ga je Judov kralj Jojakím
sežgal. 29 Judovemu kralju Jojakímu pa boš rekel:
›Tako govori Gospod: ›Ti si sežgal ta zvitek, rekoč:
›Zakaj si pisal tja noter, rekoč: ›Babilonski kralj bo
zagotovo prišel in uničil to deželo in bo povzročil, da
sta od tam odvzeta človek in žival?‹‹ 30 Zato tako
govori Gospod o Judovem kralju Jojakímu: ›Nikogar
ne bo imel, da sedi na Davidovem prestolu, in njegovo
truplo bo vrženo ven, podnevi v vročino in ponoči v
zmrzal. 31 Kaznoval ga bom, njegovo seme in njegove
služabnike zaradi njihove krivičnosti in jaz bom privedel
nadnje, nad prebivalce Jeruzalema in nad Judove
može, vse zlo, ki sem ga proglasil zoper njih; toda niso
mi prisluhnili.‹‹ 32 Potem je Jeremija vzel drug zvitek
in ga izročil pisarju Baruhu, Nerijájevemu sinu, ki je iz
Jeremijevih ust nanj zapisal vse besede iz knjige, ki jo
je Judov kralj Jojakím sežgal v ognju. Poleg teh so jim
bile dodane mnoge druge podobne besede.

37 Kralj Sedekíja, sin Jošíja, je zakraljeval namesto
Jojakímovega sina Konija, ki ga je babilonski
kralj Nebukadnezar postavil za kralja v Judovi deželi.
2 Toda niti on niti njegovi služabniki niti ljudstvo
dežele ni prisluhnilo Gospodovim besedam, ki jih je
govoril po preroku Jeremiju. 3 Kralj Sedekíja je poslal
Šelemjájevega sina Juhála in duhovnika Cefanjája,
Maasejájevega sina, k preroku Jeremiju, rekoč: »Moli
za nas sedaj h Gospodu, našemu Bogu.« 4 Torej
Jeremija je prihajal in odhajal ven med ljudstvom,
kajti niso ga vtaknili v ječo. 5 Potem je faraonova
vojska prišla iz Egipta. Ko so Kaldejci, ki so oblegali
Jeruzalem, slišali novice o njih, so se umaknili od
Jeruzalema. 6 Potem je prišla beseda od Gospoda
preroku Jeremiju, rekoč: 7 »Tako govori Gospod,
Izraelov Bog: ›Tako boš rekel Judovemu kralju, ki
te je poslal k meni, da poizvedueš od mene: ›Glej,
faraonova vojska, ki je prišla naprej, da vam pomaga,
se bo vrnila v Egipt, v svojo lastno deželo. 8 Kaldejci
pa bodo ponovno prišli in se borili zoper to mesto, ga
zavzeli in požgali z ognjem.‹ 9 Tako govori Gospod: ›Ne
zavajajte same sebe, rekoč: ›Kaldejci bodo zagotovo
odšli od nas, ‹ kajti ne bodo odšli. 10 Kajti čeprav bi
udarili celotno vojsko Kaldejcev, ki se bori zoper vas
in bi tam med njimi preostali samo ranjeni možje, bi
se vendar vzdignili vsak človek v svojem šotoru in to
mesto požgali z ognjem.‹‹ 11 Pripetilo se je, ko je bila
vojska Kaldejcev odrezana izpred Jeruzalema zaradi
strahu pred faraonovo vojsko, da 12 je potem Jeremija
odšel naprej iz Jeruzalema, da gre v Benjaminovo
deželo, da bi se oddvojil tja, v sredo ljudstva. 13 Ko
je bil v velikih vratih Benjamina, je bil tam poveljnik
straže, katerega ime je bilo Jirijá, sin Šelemjája, sin
Hananjá, in ta je prijel preroka Jeremija, rekoč: »Ti
bežiš stran h Kaldejcem.« 14 Potem je Jeremija rekel:
» To je napačno. Jaz ne bežim h Kaldejcem.« Toda
ta mu ni prisluhnil. Tako je Jirijá prijel Jeremija in ga
privedel k princem. 15 Zakaj princi so bili ogorčeni
nad Jeremijem, ga udarili in ga vtaknili v ječo, v hišo
pisarja Jonatana, kajti le-to so naredili za ječo. 16
Ko je Jeremija vstopil v jetniško jamo in v kabine,
je Jeremija tam ostal mnogo dni. 17 Potem je kralj
Sedekíja poslal in ga potegnil ven. Kralj ga je na
skrivnem vprašal v svoji hiši in rekel: »Ali je kakršnakoli
beseda od Gospoda?« Jeremija je rekel: »Je, kajti, «
je rekel, »izročen boš v roko babilonskega kralja.« 18
Poleg tega je Jeremija rekel kralju Sedekíju: »Kaj sem
se pregrešil zoper tebe ali zoper tvoje služabnike ali
zoper to ljudstvo, da ste me vtaknili v ječo? 19 Kje
so sedaj vaši preroki, ki so vam prerokovali, rekoč:
›Babilonski kralj ne bo prišel zoper vas niti zoper to
deželo.‹ 20 Zatorej poslušaj sedaj, prosim te, oh moj
gospod kralj. Naj bo moja ponižna prošnja, prosim te,
sprejeta pred teboj, da mi ne povzročiš, da se vrnem k
hiši pisarja Jonatana, da tam ne umrem. 21 Potem
je kralj Sedekíja zapovedal, da naj Jeremija pošljejo
na dvorišče ječe in da mu dnevno dajejo kos kruha
iz pekarske ulice, dokler ne bi bil ves kruh v mestu
porabljen. Tako je Jeremija ostal na dvorišču ječe.

38 Potem so Matánov sin Šefatjá, Pašhúrjev sin
Gedaljá, Šelemjájev sin Juhál in Malkijájajev
sin Pašhúr slišali besede, ki jih je Jeremija govoril
vsemu ljudstvu, rekoč: 2 »Tako govori Gospod: ›Kdor
preostaja v tem mestu, bo umrl pod mečem, z lakoto
in s kužno boleznijo, toda kdor gre naprej h Kaldejcem,
bo živel, kajti svoje življenje bo imel za plen in bo živel.‹
3 Tako govori Gospod: ›To mesto bo zagotovo izročeno
v roko kralja babilonske vojske, ki ga bo zavzel.‹‹
4 Zato so princi rekli kralju: »Rotimo te, naj bo ta
človek usmrčen, kajti on tako slabi roke bojevnikov, ki
preostajajo v tem mestu in roke vsega ljudstva, ko jim
govori takšne besede, kajti ta človek ne išče blaginje
tega ljudstva, temveč škodo.« 5 Potem je kralj Sedekíja
rekel: »Glejte, v vaši roki je, kajti kralj ni tisti, ki lahko
stori kakršnokoli stvar zoper vas.« 6 Potem so prijeli

Jeremija in ga vrgli v odprtino jame Malkijája, sina
Hameleha, ki je bila na dvorišču ječe in Jeremija so
spustili dol z vrvmi. Tam v jami pa ni bilo vode, ampak
blato. Tako se je Jeremija pogreznil v blato. 7 Torej ko
je Ebed Meleh, Etiopijec, eden izmed evnuhov, ki je bil
v kraljevi hiši, slišal, da so Jeremija vtaknili v jamo;
kralj je takrat sedel v Benjaminovih velikih vratih; 8
je Ebed Meleh odšel naprej iz kraljeve hiše in kralju
spregovoril, rekoč: 9 »Moj gospod kralj, ti možje so
storili zlo v vsem, kar so storili preroku Jeremiju, ki so
ga vrgli v jamo, in verjetno bo umrl zaradi lakote na
kraju, kjer je, kajti v mestu ni več kruha.« 10 Potem je
kralj ukazal Etiopijcu Ebed Melehu, rekoč: »Vzemi od
tod trideset mož s seboj in dvigni preroka Jeremija iz
jame, preden umre.« 11 Tako je Ebed Meleh s seboj
vzel može in odšel v kraljevo hišo pod zakladnico in od
tam vzel stara zakrpana oblačila in stare cunje ter jih z
vrvmi spustil dol v jamo k Jeremiju. 12 Etiopijec Ebed
Meleh je rekel Jeremiju: »Deni si ta stara zakrpana
oblačila in stare cunje pod svoja ramena pod vrvi.«
Jeremija je tako storil. 13 Tako so Jeremija potegnili
gor z vrvmi in ga vzeli iz jame in Jeremija je ostal
na dvorišču ječe. 14 Potem je kralj Sedekíja poslal
in vzel preroka Jeremija k sebi v tretji vhod, ki je v
Gospodovi hiši. Kralj je rekel Jeremiju: »Vprašal te
bom stvar, ničesar ne prikrij pred menoj.« 15 Potem je
Jeremija rekel Sedekíju: »Če ti to razglasim, mar me
ne boš zagotovo usmrtil? In če ti dam nasvet, mar mi
boš prisluhnil?« 16 Tako je kralj Sedekíja na skrivnem
prisegel Jeremiju, rekoč: » Kakor živi Gospod, ki nam
je naredil to dušo, te ne bom usmrtil niti te ne bom dal
v roko teh mož, ki ti strežejo po življenju.« 17 Potem je
Jeremija rekel Sedekíju: »Tako govori Gospod, Bog
nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Če boš zagotovo šel
naprej k princem babilonskega kralja, potem bo tvoja
duša živela in to mesto ne bo sežgano z ognjem in
živel boš ti in tvoja hiša, 18 toda če ne boš šel naprej k
princem babilonskega kralja, potem bo to mesto dano
v roke Kaldejcem in požgali ga bodo z ognjem in ne
boš pobegnil iz njihove roke.« 19 Kralj Sedekíja pa
je rekel Jeremiju: »Bojim se Judov, ki so prebegnili h
Kaldejcem, da me ne bi izročili v njihovo roko in bi
se mi posmehovali.« 20 Toda Jeremija je rekel: »Ne
bodo te izročili. Ubogaj, rotim te, glas Gospoda, ki ti
ga govorim. Tako bo dobro s teboj in tvoja duša bo
živela. 21 Toda če zavrneš iti naprej, je to beseda,
ki mi jo je pokazal Gospod: 22 ›Glej, vse ženske, ki
so preostale v hiši Judovega kralja, bodo privedene k
princem babilonskega kralja in te ženske bode rekle:
›Tvoji prijatelji so te zavedli in prevladali zoper tebe.
Tvoja stopala so pogreznjena v blato in oni so se
umaknili nazaj.‹ 23 Tako bodo privedli ven vse tvoje
žene in tvoje otroke h Kaldejcem in ne boš ušel iz
njihove roke, temveč boš zajet z roko babilonskega
kralja in povzročil boš, da bo to mesto sežgano z
ognjem.‹« 24 Potem je Sedekíja rekel Jeremiju: »Naj
noben človek ne izve o teh besedah in ne boš umrl. 25
Toda če princi slišijo, da sem govoril s teboj in pridejo k
tebi in ti rečejo: ›Razglasi nam sedaj, kaj si rekel kralju,
ne skrivaj tega pred nami in ne bomo te usmrtili; in tudi
kaj je kralj rekel tebi.‹ 26 Potem jim boš rekel: ›Svojo
ponižno prošnjo sem predstavil pred kraljem, da mi ne
bi povzročil, da se vrnem v Jonatanovo hišo, da bi tam
umrl.‹ 27 Potem so prišli vsi princi k Jeremiju in ga
vprašali in ta jim je povedal glede na vse te besede,
ki jih je kralj zapovedal. Tako so prenehali govoriti z
njim, kajti zadeva ni bila zaznana. 28 Tako je Jeremija
prebival na dvorišču ječe do dne, ko je bil Jeruzalem
zavzet. Bil je tam, ko je bil Jeruzalem zavzet.

39 V devetem letu Judovega kralja Sedekíja, v
desetem mesecu, je prišel babilonski kralj
Nebukadnezar in vsa njegova vojska, zoper Jeruzalem
in ga oblegal. 2 In v enajstem letu Sedekíja, v četrtem
mesecu, devetega dne meseca, je bilo mesto predrto.
3 Vsi princi babilonskega kralja so vstopili in sedli v
srednja velika vrata, celó Nergál Sarécer, Samgár
Nebú, Sar Sehím, Rab-saris, Nergál Sarécer, Rab–
mag, z vsem preostankom princev babilonskega kralja.
4 Pripetilo se je, da ko so jih Judov kralj Sedekíja in vsi
bojevniki zagledali, potem so zbežali in odšli naprej iz
mesta ponoči po poti kraljevega vrta, ob velikih vratih
med obema zidovoma, in odšel je ven po poti ravnine.
5 Toda kaldejska vojska jih je zasledovala in Sedekíja
dohitela na ravninah Jerihe. Ko so ga prijeli, so ga
privedli gor k babilonskemu kralju Nebukadnezarju v
Riblo, v Hamátovo deželo, kjer je ta podal razsodbo
nad njim. 6 Potem je babilonski kralj usmrtil Sedekíjeve
sinove v Ribli, pred njegovimi očmi. Prav tako je
babilonski kraj usmrtil vse Judove plemiče. 7 Poleg
tega je iztaknil Sedekíjeve oči in ga zvezal z verigami,
da ga odvede v Babilon. 8 Kaldejci so požgali kraljevo
hišo in hiše ljudi z ognjem in porušili zidove Jeruzalema.
9 Potem je Nebuzaradán, poveljnik straže odvedel
ujetništvo v Babilon, preostanek ljudstva, ki je ostal v
mestu in tiste, ki so pobegnili proč, ki so prebegnili
k njemu, s preostankom ljudstva, ki je preostalo. 10
Toda Nebuzaradán, poveljnik straže je pustil revne
izmed ljudstva, ki niso imeli ničesar, v Judovi deželi in
jim obenem dal vinograde in polja. 11 Torej babilonski
kralj Nebukadnezar je dal naročilo glede Jeremija
Nebuzaradánu, poveljniku straže, rekoč: 12 »Vzemi
ga in dobro glej nanj in ne stori mu ničesar hudega,
temveč mu stori celo tako, kakor ti bo rekel.« 13 Tako je
poslal Nebuzaradána, poveljnika straže, Nebušazbána,

Rab-sarisa, Nergál Sarécerja, Rab-maga in vse kralje
babilonskih princev; 14 celo oni so poslali in vzeli
Jeremija z dvorišča ječe ter ga predali Gedaljáju, sinu
Ahikáma, sinu Šafána, da bi ga odvedel domov. Tako je
prebival med ljudstvom. 15 Torej beseda od Gospoda
je prišla Jeremiju, medtem ko je bil zaprt na dvorišču
ječe, rekoč: 16 »Pojdi in spregovori Etiopijcu Ebed
Melehu, rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Glej, svoje besede bom privedel nad
to mesto v zlo in ne v dobro in le-te bodo na ta dan
dovršene pred teboj. 17 Toda tebe bom na ta dan
osvobodil, ‹ govori Gospod: ›in ne boš izročen v roko
mož, ki se jih bojiš. 18 Kajti jaz te bom zagotovo
osvobodil in ne boš padel pod mečem, temveč ti bo
tvoje življenje za plen, ker si svoje zaupanje položil
vame, ‹ govori Gospod.«

40 Beseda, ki je prišla Jeremiju od Gospoda, potem
ko ga je Nebuzaradán, poveljnik straže, pustil
oditi iz Rame, ko ga je vzel zvezanega z verigami,
izmed vseh tistih, ki so bili odvedeni ujeti iz Jeruzalema
in Juda v Babilon. 2 Poveljnik straže je vzel Jeremija
in mu rekel: » Gospod, tvoj Bog, je proglasil to zlo nad
tem krajem. 3 Torej Gospod je to privedel in storil glede
na to, kakor je rekel, ker ste grešili zoper Gospoda in
niste ubogali njegovega glasu, zato je nad vas prišla
ta stvar. 4 Sedaj glej, danes sem ti razvezal verige,
ki so bile na tvoji roki. Če se ti zdi dobro, da prideš
z menoj v Babilon, dopusti, in jaz bom naklonjeno
gledal nate. Toda če se ti zdi slabo, da prideš z menoj
v Babilon, se ogni. Glej, vsa dežela je pred teboj.
Kamor se ti zdi dobro in primerno zate, da greš, tja
pojdi.« 5 Torej, medtem ko še ni odšel nazaj, je rekel:
»Prav tako pojdi nazaj h Gedaljáju, Ahikámovemu
sinu, Šafánovemu sinu, ki ga je babilonski kralj naredil
voditelja nad Judovimi mesti in prebivaj z njim med
ljudstvom, ali pa pojdi kamorkoli se ti zdi primerno,
da greš.« Tako mu je poveljnik straže izročil živež in
nagrado ter ga pustil oditi. 6 Potem je Jeremija odšel
k Ahikámovemu sinu Gedaljáju v Micpo, in prebival
z njim med ljudstvom, ki je ostalo v deželi. 7 Torej,
ko so vsi poveljniki sil, ki so bile na poljih, torej oni
in njihovi možje, slišali, da je babilonski kralj postavil
Gedaljájevega sina Ahikáma za voditelja v deželi in
mu izročil može, ženske, otroke in od revnih iz dežele,
izmed teh, ki niso bili odvedeni v ujetništvo v Babilon,
8 potem so prišli h Gedaljáju v Micpo, celo Netanjájev
sin Jišmaél, Johanán in Jonatan, Karéahova sinova
in Tanhúmetov sin Serajá in sinovi Efája Netófčana
in Jaazanjá, sin Maahčána, oni in njihovi možje. 9
Gedaljá, sin Ahikáma, Šafánov sin, je prisegel njim in
njihovim možem, rekoč: »Ne bojte se služiti Kaldejcem.
Prebivajte v deželi in služite babilonskemu kralju in bo
dobro z vami. 10 Kar se mene tiče, glejte, prebival
bom v Micpi, da služim Kaldejcem, ki bodo prišli k
nam, toda vi zbirajte vino, poletno sadje in olje ter jih
dajajte v svoje posode in prebivajte v svojih mestih,
ki ste jih vzeli.« 11 Podobno, ko so vsi Judje, ki so
bili v Moábu in med Amónci in v Edómu in ki so bili v
vseh deželah, slišali, da je babilonski kralj pustil Judu
ostanek in da je nad njimi postavil Gedaljája, sina
Ahikáma, sina Šafána; 12 so se celo vsi Judje vrnili iz
vseh krajev, kamor so bili pognani ter prišli v Judovo
deželo, h Gedaljáju v Micpo in zbrali zelo veliko vina
in poletnega sadja. 13 Poleg tega so Karéahov sin
Johanán in vsi poveljniki sil, ki so bili na poljih, prišli h
Gedaljáju v Micpo 14 in mu rekli: »Ali zagotovo veš, da
je Baalís, kralj Amóncev, poslal Netanjájevega sina
Jišmaéla, da te ubije?« Toda Ahikámov sin Gedaljá
jim ni verjel. 15 Potem je Karéahov sin Johanán na
skrivnem spregovoril Gedaljáju v Micpi: »Pusti me,
prosim te in ubil bom Netanjájevega sina Jišmaéla
in noben človek tega ne bo vedel. Čemu naj bi te ta
ubil, da bi se vsi Judi, ki so zbrani k tebi, razkropili in
preostanek Juda propade?« 16 Toda Ahikámov sin
Gedaljá je rekel Karéahovemu sinu Johanánu: »Ne
boš storil te stvari, kajti napačno govoriš o Jišmaélu.«

41 Pripetilo se je torej v sedmem mesecu, da je
Netanjájev sin Jišmaél, sin Elišamá, iz kraljevega
semena in kraljevi princi, celo deset mož z njim, prišlo k
Ahikámovemu sinu Gedaljáju v Micpo; in tam so skupaj
jedli kruh v Micpi. 2 Potem se je dvignil Netanjájev
sin Jišmaél in deset mož, ki so bili z njim in z mečem
udarili Gedaljája, sina Ahikáma, sina Šafána in ga
usmrtili, ki ga je babilonski kralj naredil voditelja nad
deželo. 3 Jišmaél je usmrtil tudi vse Jude, ki so bili z
njim, torej z Gedaljájem pri Micpi in Kaldejce, ki so bili
najdeni tam in bojevnike. 4 Drugega dne se je pripetilo,
potem ko je umoril Gedaljája in noben človek tega ni
vedel, 5 da so tja prišli nekateri iz Sihema, iz Šila in
iz Samarije, celó osemdeset mož, ki so imeli svoje
brade obrite, svoja oblačila pretrgana in razpraskani,
z daritvami in kadilom v svoji roki, da jih prinesejo
h Gospodovi hiši. 6 Netanjájev sin Jišmaél je odšel
naprej iz Micpe, da jih sreča, jokajoč vso pot, medtem
ko je šel. Pripetilo se je, ko jih je srečal, da jim je rekel:
»Pridite k Ahikámovemu sinu Gedaljáju. 7 Bilo je tako,
da ko so prišli v sredo mesta, da jih je Netanjájev sin
Jišmaél usmrtil in jih vrgel v sredo jame, on in možje,
ki so bili z njim. 8 Toda med njimi je bilo najdenih
deset mož, ki so Jišmaélu rekli: »Ne ubij nas, kajti
zaklade imamo na polju, od pšenice, od ječmena, od
olja in od medu.« Tako je potrpel in jih ni ubil med
njihovimi brati. 9 Torej jama, kamor je Jišmaél vrgel

vsa trupla mož, ki jih je umoril zaradi Gedaljája, je
bila tista, ki jo je kralj Asá naredil zaradi strahu pred
Bašájem, Izraelovim kraljem, in Netanjájev sin Jišmaél
jo je napolnil s tistimi, ki so bili umorjeni. 10 Potem
je Jišmaél odvedel proč ujetništvo, ves preostanek
ljudstva, ki so bili v Micpi, celó kraljeve hčere in vse
ljudstvo, ki je ostalo v Micpi, ki jih je Nebuzaradán,
poveljnik straže, predal Ahikámovemu sinu Gedaljáju
in Netanjájev sin Jišmaél jih je ujete odvedel in odšel,
da bi prešel k Amóncem. 11 Toda ko so Karéahov sin
Johanán in vsi poveljniki sil, ki so bili z njim, slišali o
vsem zlu, ki ga je storil Netanjájev sin Jišmaél, 12
so potem vzeli vse može in odšli, da se bojujejo z
Netanjájevim sinom Jišmaélom in ga našli pri velikih
vodah, ki so v Gibeónu. 13 Pripetilo se je torej, da ko je
vse ljudstvo, ki je bilo z Jišmaélom, videlo Karéahovega
sina Johanána in vse poveljnike sil, ki so bili z njim, da
so bili potem veseli. 14 Tako se je vse ljudstvo, ki ga
je Jišmaél odvedel proč ujete iz Micpe, obrnilo okrog
in se vrnilo in šlo h Karéahovemu sinu Johanánu. 15
Toda Netanjájev sin Jišmaél je od Johanána pobegnil
z osmimi možmi in odšel k Amóncem. 16 Potem so
Karéahov sin Johanán in vsi poveljniki sil, ki so bili z
njim, vzeli ves preostanek ljudstva, ki jih je povrnil od
Netanjájevega sina Jišmaéla iz Micpe, potem, ko je
umoril Ahikámovega sina Gedaljája, celó mogočne
bojevnike, ženske, otroke in evnuhe, ki jih je ponovno
privedel iz Gibeóna. 17 Odrinili so in prebivali v
prebivališču Kimhám, ki je pri Betlehemu, da gredo, da
vstopijo v Egipt 18 zaradi Kaldejcev, kajti bali so se jih,
ker je Netanjájev sin Jišmaél umoril Ahikámovega sina
Gedaljája, ki ga je babilonski kralj postavil za voditelja
v deželi.

42 Potem so se vsi poveljniki sil, Karéahov sin
Johanán, Hošajájev sin Jaazanjá in vse ljudstvo,
od najmanjših celo do največjih, približali 2 in rekli
preroku Jeremiju: »Rotimo te, naj bo naša ponižna
prošnja sprejeta pred teboj in prosi za nas h Gospodu,
svojemu Bogu, celó za ves ta preostanek; (kajti nas
je ostalo samo malo od mnogih, kakor nas tvoje oči
gledajo), 3 da nam Gospod, tvoj Bog, lahko pokaže pot,
po kateri lahko hodimo in stvar, ki jo lahko delamo.« 4
Potem jim je prerok Jeremija rekel: »Slišal sem vas.
Glejte, molil bom za vas h Gospodu, svojemu Bogu,
glede vaših besed, in zgodilo se bo, da katerokoli
stvar vam bo Gospod odgovoril, vam bom to oznanil.
Ničesar ne bom zadržal pred vami.« 5 Potem so rekli
Jeremiju: » Gospod bodi resnična in zvesta priča med
nami, če ne storimo celo glede vseh stvari, zaradi
katerih te je Gospod, tvoj Bog, poslal k nam. 6 Bodisi
je to dobro ali če je to zlo, ubogali bomo glas Gospoda,
svojega Boga, h kateremu smo te poslali, da bo lahko
dobro z nami, ko ubogamo glas Gospoda, svojega
Boga.« 7 Po desetih dneh se je pripetilo, da je beseda
od Gospoda prišla k Jeremiju. 8 Potem je poklical
Karéahovega sina Johanána in vse poveljnike sil, ki
so bili z njim in vse ljudstvo, od najmanjšega, celo
do največjega 9 in jim rekel: »Tako govori Gospod,
Izraelov Bog, h kateremu ste me poslali, da pred njim
predložim vašo ponižno prošnjo: 10 ›Če boste mirno
ostali v tej deželi, potem vas bom gradil in vas ne
bom podiral, sadil vas bom in vas ne bom ruval, kajti
pokesal sem se zla, ki sem vam ga storil. 11 Ne bojte
se babilonskega kralja, ki se ga bojite. Ne bojte se ga,
‹ govori Gospod. ›kajti jaz sem z vami, da vas rešim in
da vas osvobodim iz njegove roke. 12 Pokazal vam
bom usmiljenja, da bo lahko imel usmiljenje nad vami
in vam povzroči, da se vrnete k svoji lastni deželi. 13
Toda če rečete: ›Ne bomo prebivali v tej deželi niti
ne bomo ubogali glasu Gospoda, tvojega Boga, 14
rekoč: ›Ne, temveč bomo šli v egiptovsko deželo, kjer
ne bomo videli nobene vojne niti slišali zvoka šofarja
niti ne imeli lakote kruha in bomo tam prebivali.‹‹ 15
Sedaj torej poslušajte Gospodovo besedo, vi, Judov
ostanek: ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog: ›Če v celoti naravnate svoje obraze, da vstopite v
Egipt in greste, da začasno prebivate tam, 16 potem
se bo zgodilo, da vas bo meč, ki ste se ga bali, tam, v
egiptovski deželi, dohitel in lakota, ki ste se je bali, bo
tesno sledila za vami tja v Egipt, in tam boste umrli. 17
Tako bo z vsemi ljudmi, ki bodo svoje obraze naravnali,
da gredo v Egipt, da začasno prebivajo tam. Umrli
bodo pod mečem, od lakote, od kužne bolezni in nihče
izmed njih ne bo preostal ali pobegnil pred zlom, ki ga
bom privedel nadnje.‹ 18 Kajti tako govori Gospod nad
bojevniki, Izraelov Bog: ›Kakor je bila moja jeza in moja
razjarjenost izlita nad prebivalce Jeruzalema, tako bo
moja razjarjenost izlita nad vas, ko boste vstopili v
Egipt, in vi boste preziranje, osuplost, prekletstvo in
graja; in ne boste več videli tega kraja.‹« 19 Gospod
je glede vas rekel: »Oh vi, Judov preostanek: ›Ne
pojdite v Egipt. Zagotovo vedite, da sem vas ta dan
opomnil. 20 Kajti pretvarjali ste se v svojih srcih, ko ste
me poslali h Gospodu, svojemu Bogu, rekoč: ›Moli
za nas h Gospodu, našemu Bogu in glede na vse to,
kar ti bo Gospod, naš Bog, rekel, tako nam razglasi in
bomo to storili.‹ 21 Sedaj sem vam ta dan to razglasil,
toda vi niste ubogali glasu Gospoda, svojega Boga niti
nobene stvari, za katero me je poslal k vam. 22 Zdaj
torej zagotovo vedite, da boste umrli pod mečem, od
lakote in od kužne bolezni na kraju, kamor želite iti in
začasno prebivati.«

43 Pripetilo se je, da ko je Jeremija končal govorjenje
vsemu ljudstvu vse besede Gospoda, njihovega

Boga, za katere ga je Gospod, njihov Bog, poslal k
njim, celó vse te besede, 2 so potem spregovorili
Hošajájev sin Azarjá, Karéahov sin Johanán in vsi
ponosni možje, rekoč Jeremiju: »Napačno govoriš.
Gospod, naš Bog, te ni poslal, da rečeš: ›Ne pojdite
v Egipt, da začasno prebivate tam, ‹ 3 temveč te
je Nerijájev sin Baruh naravnal zoper nas, da nas
izročiš v roko Kaldejcev, da bi nas oni lahko usmrtili
in nas odvedli ujetnike v Babilon.« 4 Tako Karéahov
sin Johanán, vsi poveljniki sil in vse ljudstvo niso
ubogali glasu Gospoda, da prebivajo v Judovi deželi,
5 temveč so Karéahov sin Johanán in vsi poveljniki
sil vzeli ves Judov preostanek, ki se je vrnil iz vseh
narodov, kamor so bili pognani, da prebivajo v Judovi
deželi; 6 celó može, ženske, otroke, kraljeve hčere in
vsako osebo, ki jih je Nebuzaradán, poveljnik straže,
pustil z Gedaljájem, sinom Ahikáma, sinom Šafána in
prerokom Jeremijem in Nerijájevim sinom Baruhom. 7
Tako so prišli v egiptovsko deželo, kajti niso ubogali
glasu Gospoda. Tako so prišli celó v Tahpanhés.
8 Potem je prišla beseda od Gospoda Jeremiju v
Tahpanhésu, rekoč: 9 »V svojo roko vzemi velike
kamne in jih skrij v ilo v opekarsko peč, ki je pri vhodu
faraonove hiše v Tahpanhésu, pred očmi Judovih mož
10 in jim reci: ›Tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Glejte, poslal bom in vzel babilonskega
kralja Nebukadnezarja, svojega služabnika in njegov
prestol bom postavil na teh kamnih, ki sem jih skril;
in on bo nad njimi razpel svoj kraljevi paviljon. 11 In
ko pride, bo udaril egiptovsko deželo in izročil tiste,
ki so za smrt, k smrti; in tiste, ki so za ujetništvo, k
ujetništvu; in tiste, ki so za meč, k meču. 12 In jaz
bom prižgal ogenj v hišah egiptovskih bogov in on
jih bo sežgal in jih odvedel proč ujetnike; in odel se
bo z egiptovsko deželo, kakor si pastir nadene svojo
obleko; in od tod bo šel naprej v miru. 13 Zlomil bo tudi
podobe Bet Šemeša, ki je v egiptovski deželi; in hiše
egipčanskih bogov bo sežgal z ognjem.«

44 Beseda, ki je prišla Jeremiju glede vseh Judov,
ki prebivajo v egiptovski deželi, ki prebivajo v
Migdólu, v Tahpanhésu, v Nofu in v deželi Patrós,
rekoč: 2 »Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog: ›Videli ste vse zlo, ki sem ga privedel nad
Jeruzalem in nad vsa Judova mesta, in glejte, ta dan
so ta opustošenje in noben človek ne prebiva tam
3 zaradi njihove zlobnosti, ki so jo zagrešili, da me
dražijo do jeze v tem, da so odšli zažigat kadilo in da
služijo drugim bogovom, ki jih niso poznali niti oni, da,
niti vaši očetje. 4 Vendar sem vam pošiljal vse svoje
služabnike preroke, vzdigujoče zgodaj in jih pošiljal,
rekoč: ›O ne storite te gnusne stvari, ki jo sovražim.‹ 5
Toda niso prisluhnili niti nagnili svojega ušesa, da se
odvrnejo od svoje zlobnosti, da ne bi zažigali kadila
drugim bogovom. 6 Zato sta bila moj bes in moja jeza
izlita naprej in vžgana v Judovih mestih in na ulicah
Jeruzalema; in ta so opustošena in zapuščena kakor
ta dan.‹ 7 Zaradi tega sedaj tako govori Gospod, Bog
nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Zakaj ste zagrešili to
veliko zlo zoper svoje duše, da izmed sebe iztrebite
moškega in žensko, otroka in dojenčka, ven iz Juda,
da nikogar ne pustite, da preostane. 8 V čem ste
me dražili do besa z deli svojih rok, zažigajoč kadilo
drugim bogovom v egiptovski deželi, kamor ste odšli,
da prebivate, da se lahko sami odrežete in da ste lahko
prekletstvo in graja med vsemi narodi zemlje?‹ 9 Mar
ste pozabili zlobnost svojih očetov, zlobnost Judovih
kraljev, zlobnost njihovih žena, svojo lastno zlobnost in
zlobnost svojih žena, ki so jo zagrešili v Judovi deželi
in na ulicah Jeruzalema? 10 Niso se ponižali celó do
tega dne, niti se niso bali, niti hodili po moji postavi,
niti po mojih zakonih, ki sem jih postavil pred vas in
vaše očete. 11 Zato tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: ›Glejte, svoj obraz bom naravnal zoper
vas za zlo in da iztrebim vsega Juda. 12 Vzel bom
preostanek Juda, ki so svoje obraze naravnali, da
gredo v egiptovsko deželo, da začasno prebivajo tam
in vsi bodo použiti in padli v egiptovski deželi; torej
použiti bodo z mečem in z lakoto. Umrli bodo, od
najmanjših celo do največjih, z mečem in z lakoto,
in bodo preziranje in osuplost, prekletstvo in graja.
13 Kajti kaznoval bom tiste, ki prebivajo v egiptovski
deželi, kakor sem kaznoval Jeruzalem, z mečem, z
lakoto in s kužno boleznijo, 14 tako da ne bo nihče
izmed Judovega preostanka, ki so odšli v egiptovsko
deželo, da začasno prebivajo tam, ušel ali preostal,
da bi se vrnil v Judovo deželo, h kateri so imeli željo,
da se vrnejo, da prebivajo tam. Kajti nihče se ne bo
vrnil, razen tistih, ki bodo pobegnili.‹« 15 Potem so
vsi možje, ki so vedeli, da so njihove žene zažigale
kadilo drugim bogovom in vse ženske, ki so stale
poleg, velika množica, celo vse ljudstvo, ki prebiva
v egiptovski deželi, v Patrósu, odgovorili Jeremiju,
rekoč: 16 » Glede na besedo, ki si nam jo govoril
v imenu Gospoda, ti ne bomo prisluhnili, 17 temveč
bomo zagotovo počeli katerokoli stvar, izhajajočo iz
naših lastnih ust, da zažigamo kadilo kraljici neba in da
ji izlivamo pitne daritve, kakor smo počeli mi in naši
očetje, naši kralji in naši princi v Judovih mestih in na
ulicah Jeruzalema, kajti tedaj smo imeli obilico živeža
in smo bili dobro in nismo videli zla. 18 Toda odkar
smo prenehali zažigati kadilo kraljici neba in ji izlivati
pitne daritve, smo bili v potrebi vseh stvari in smo
použiti z mečem in z lakoto.« 19 »In ko smo zažigale
kadilo kraljici neba in ji izlivale pitne daritve, mar smo ji

naredile kolačke, da jo obožujemo in ji izlivale pitne
daritve, brez naših moških?« 20 Potem je Jeremija
rekel vsemu ljudstvu, moškim in ženskam in vsemu
ljudstvu, ki mu je dalo ta odgovor, rekoč: 21 »Kadilo,
ki ste ga zažigali po Judovih mestih in po ulicah
Jeruzalema, vi in vaši očetje, vaši kralji, vaši princi in
ljudstvo dežele, ali se jih ni Gospod spomnil in ali to
ni prišlo v njegov um? 22 Tako da Gospod ni mogel
več trpeti zaradi zla vaših početij in zaradi ogabnosti,
ki ste jih zagrešili; zato je vaša dežela opustošenje,
osuplost in prekletstvo, brez prebivalca, kakor na ta
dan. 23 Ker ste zažigali kadilo in ker ste grešili zoper
Gospoda in niste ubogali Gospodovega glasu, niti
hodili po njegovi postavi, niti po njegovih zakonih,
niti po njegovih pričevanjih, zato se vam je zgodilo
to zlo, kakor na ta dan.« 24 Poleg tega je Jeremija
rekel vsemu ljudstvu in vsem ženskam: »Poslušajte
besedo od Gospoda, ves Juda, ki ste v egiptovski
deželi: 25 ›Tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov
Bog, rekoč: ›Vi in vaše žene ste tako govorili s svojimi
usti in s svojo roko izpolnili, rekoč: ›Zagotovo bomo
izvajali svoje zaobljube, ki smo se jih zaobljubili, da
zažigamo kadilo kraljici neba in da ji izlivamo pitne
daritve.‹ Zagotovo boste dokončali svoje zaobljube
in zagotovo boste izvedli svoje zaobljube. 26 Zato
poslušajte besedo od Gospoda, ves Juda, ki prebiva
v egiptovski deželi: ›Glejte, prisegel sem pri svojem
velikem imenu, ‹ govori Gospod, ›da moje ime ne bo
več imenovano v ustih kateregakoli moškega iz Juda
in po vsej egiptovski deželi, rekoč: ›Gospod Bog živi.‹
27 Glej, bedel bom nad njimi za zlo in ne za dobro;
in vsi Judovi možje, ki so v egiptovski deželi, bodo
použiti z mečem in z lakoto, dokler jih ne bo konec. 28
Vendar se bo malo število, ki pobegne meču, vrnilo iz
egiptovske dežele v Judovo deželo in ves preostanek
Juda, ki so odšli v egiptovsko deželo, da tam začasno
prebiva, bo vedel čigave besede bodo obstale, moje
ali njihove. 29 To vam bo znamenje, ‹ govori Gospod,
›da vas bom kaznoval na tem kraju, da boste lahko
vedeli, da bodo moje besede zagotovo obstale zoper
vas v zlo.‹ 30 Tako govori Gospod: ›Glejte, izročil bom
faraona Hofrája, egiptovskega kralja, v roko njegovih
sovražnikov in v roko tistih, ki strežejo po njegovem
življenju, kakor sem Judovega kralja Sedekija izročil v
roko babilonskega kralja Nebukadnezarja, njegovega
sovražnika in ki je stregel po njegovem življenju.‹«

45 Beseda, ki jo je prerok Jeremija spregovoril
Nerijájevemu sinu Baruhu, ko je zapisal te besede
v knjigo pri Jeremijevih ustih, v četrtem letu Jojakíma,
Jošíjevega sina, Judovega kralja, rekoč: 2 »Tako
govori Gospod, Izraelov Bog, tebi, oh Baruh. 3 Rekel
si: ›Gorje mi sedaj! Kajti Gospod je dodal žalost k
moji bridkosti; oslabel sem v svojem vzdihovanju in ne
najdem počitka.‹ 4 Tako mu boš rekel: › Gospod tako
govori: ›Glej, to, kar sem zgradil, bom porušil in to, kar
sem zasadil, bom izruval, celo to celotno deželo. 5 In ti
zase iščeš velike stvari? Ne išči jih, kajti glej, privedel
bom zlo nad vse meso, ‹ govori Gospod, ›toda tvoje
življenje ti bom dal za plen v vseh krajih, kamor greš.«

46 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju
zoper pogane; 2 zoper Egipt, zoper vojsko faraona
Nehota, egiptovskega kralja, ki je bil pri reki Evfratu v
Kárkemišu, ki ga je babilonski kralj Nebukadnezar udaril
v četrtem letu Jojakíma, Jošíjevega sina, Judovega
kralja. 3 »›Pripravite majhen ščit in ščit ter se približajte
boju. 4 Vprezite konje in vstanite, vi konjeniki in
postavite se s svojimi čeladami; zgladite sulice in si
nadenite oklepe. 5 Zakaj sem jih videl zaprepadene
in obrnjene nazaj? In njihovi mogočni so potolčeni in
so naglo zbežali in niso gledali nazaj, kajti strah je bil
naokoli, ‹ govori Gospod. 6 ›Ne dopusti, da hitri izgine
niti da mogočni človek pobegne; opotekali se bodo
in padali proti severu, pri reki Evfratu. 7 Kdo je ta, ki
prihaja gor kakor poplava, katerega vode se premikajo
kakor reke?‹ 8 Egipt se vzdiguje kakor poplava in
njegove vode se premikajo kakor reke; in pravi: ›Šel
bom gor in pokril zemljo, uničil bom mesto in njegove
prebivalce. 9 Pridite gor, vi konji; in besnite, vi bojni
vozovi in naj mogočni možje pridejo naprej. Etiopijci
in Libijci, ki prijemajo ščit; in Ludéjci, ki prijemajo
in napenjajo lok. 10 Kajti to je dan Gospoda Boga
nad bojevniki, dan maščevanja, da se lahko maščuje
svojim nasprotnikom in meč bo požiral in ta bo nasičen
in opijanjen z njihovo krvjo, kajti Gospod Bog nad
bojevniki ima klavno daritev v severni deželi, pri reki
Evfratu. 11 Pojdi gor v Gileád in vzemi balzam, oh
devica, egiptovska hči. Zaman boš uporabljala mnoga
zdravila, kajti ne boš ozdravljena. 12 Narodi so slišali o
tvoji sramoti in tvoje vpitje je napolnilo deželo, kajti
mogočen človek se je spotaknil zoper mogočnega in
oba skupaj sta padla.‹« 13 Beseda, ki jo je Gospod
spregovoril preroku Jeremiju, kako bo babilonski kralj
Nebukadnezar prišel in udaril egiptovsko deželo. 14
›Oznanite v Egiptu, razglasite v Migdólu, razglasite v
Nofu in v Tahpanhésu, recite: ›Stoj trdno in se pripravi,
kajti meč bo požiral okoli tebe. 15 Zakaj so tvoji hrabri
možje pometeni proč? Niso obstali, ker jih je Gospod
pognal. 16 Mnoge je pripravil, da padejo, da, eden
je padel na drugega. Rekli so: ›Vstanimo in ponovno
pojdimo k svojemu ljudstvu in k deželi svojega rojstva,
proč od zatiralskega meča.‹ 17 Tam so vpili: ›Faraon,
egiptovski kralj, je samo hrup; zamudil je določeni
čas.‹ 18 › Kakor jaz živim, ‹ govori Kralj, čigar ime

je Gospod nad bojevniki: ›Zagotovo, kakor je Tabor
med gorami in kakor Karmel pri morju, tako bo on
prišel. 19 Oh ti hči, prebivajoča v Egiptu, oskrbi se, da
greš v ujetništvo, kajti Nof bo opustošen in zapuščen,
brez prebivalca. 20 Egipt je podoben zelo lepi telici,
toda uničenje prihaja; to prihaja iz severa. 21 Prav
tako so njegovi najeti možje v njegovi sredi podobni
pitanim bikcem; kajti obrnjeni so tudi nazaj in skupaj so
pobegnili proč; niso obstali, ker je nadnje prišel dan
njihove katastrofe in čas njihovega obiskanja. 22 Njihov
glas bo šel kakor kača; kajti korakali bodo z vojsko in
zoper njega bodo prišli s sekirami kakor drvarji. 23
Posekali bodo njegov gozd, ‹ govori Gospod, ›čeprav
ta ne more biti preiskan, ker jih je več kakor kobilic
in so brezštevilni. 24 Egiptovska hči bo zbegana;
izročena bo v roko severnega ljudstva.‹ 25 Gospod nad
bojevniki, Izraelov Bog, pravi: ›Glejte, kaznoval bom
množico iz Noja in faraona in Egipt z njihovimi bogovi
in njihovimi kralji, celo faraona in vse tiste, ki zaupajo
vanj. 26 Izročil jih bom v roko tistih, ki jim strežejo po
življenju, v roko babilonskega kralja Nebukadnezarja
in v roko njegovih služabnikov. Potem bo ta naseljen
kakor v dneh davnine, ‹ govori Gospod. 27 ›Vendar se
ne boj, oh moj služabnik Jakob in ne bodi zaprepaden,
oh Izrael, kajti glej, rešil te bom od daleč in tvoje seme
iz dežele njihovega ujetništva. Jakob se bo vrnil in
bo počival in bo sproščen in nihče ga ne bo naredil
prestrašenega. 28 Ne boj se, Jakob, moj služabnik, ‹
govori Gospod, ›kajti jaz sem s teboj, kajti naredil bom
popoln konec vseh narodov, kamor sem te pognal.
Toda iz tebe ne bom naredil popolnega konca, temveč
te bom grajal po meri; vendar te ne bom pustil v celoti
nekaznovanega.‹«

47 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku Jeremiju
zoper Filistejce, preden je faraon udaril Gazo.
2 »Tako govori Gospod: ›Glej, vode se dvigujejo iz
severa in bodo preplavljajoča poplava in bodo poplavile
deželo in vse, kar je v njej; mesto in tiste, ki prebivajo v
njem. Potem bodo ljudje jokali in vsi prebivalci dežele
bodo tulili 3 ob hrupu topotanja kopit njegovih močnih
konj, ob drvenju njegovih bojnih voz in ob hrumenju
njegovih koles. Očetje ne bodo gledali nazaj k svojim
otrokom zaradi slabotnosti rok, 4 zaradi dneva, ki
prihaja, da opleni vse Filistejce in da iztrebi iz Tira in
Sidóna vsakega pomočnika, ki preostaja, kajti Gospod
bo oplenil Filistejce, ostanek dežele Kaftor. 5 Plešavost
je prišla nad Gazo; Aškelón je iztrebljen s preostankom
njihove doline. Doklej boš zarezoval samega sebe? 6
Oh ti, Gospodov meč, kako dolgo bo trajalo, preden
boš tiho? Spravi se v svojo nožnico, počivaj in bodi
miren. 7 Kako je lahko tiho, glede na to, da mu je
Gospod dal naročilo zoper Aškelón in zoper morsko
obalo? Tam ga je on določil.‹«

48 Zoper Moáb tako govori Gospod nad bojevniki,
Izraelov Bog: »Gorje Nebóju! Kajti ta je oplenjen.
Kirjatájim je zbegan in zavzet. Misgab je zbegan in
zaprepaden. 2 Moábove hvale ne bo več. V Hešbónu
so snovali zlo zoper njega; pridimo in iztrebimo ga
pred tem, da bi bil narod. Tudi ti boš iztrebljen, o
Madmén; meč te bo preganjal. 3 Glas vpitja bo iz
Horonájima, plenjenje in veliko uničenje. 4 Moáb je
uničen; njegovi malčki so storili, da se je slišal jok. 5
Kajti ob vzpenjanju Luhíta se bo vzdigovalo nenehno
jokanje, kajti ob spuščanju Horonájima so sovražniki
slišali krik pogube. 6 Pobegnite, rešite svoja življenja
in bodite podobni brinu v divjini. 7 Kajti ker si zaupal v
svoja dela in svoje zaklade, boš tudi ti zajet. Kemoš bo
šel naprej v ujetništvo skupaj s svojimi duhovniki in
svojimi princi. 8 Plenilec bo prišel nad vsako mesto in
nobeno mesto ne bo uteklo. Tudi dolina bo propadla
in ravnina bo uničena, kakor je govoril Gospod. 9
Daj peruti Moábu, da bo lahko pobegnil in ušel, kajti
njegova mesta bodo zapuščena, brez kogarkoli, da bi
v njih prebival. 10 Preklet bodi, kdor dela Gospodovo
delo varljivo in preklet bodi, kdor svoj meč zadržuje od
krvi. 11 Moáb je bil sproščen od svoje mladosti in se
ustalil na svojih drožeh in ni bil izpraznjen iz posode v
posodo niti ni šel v ujetništvo. Zato bo njegov okus
ostal v njem in njegova vonjava ni spremenjena. 12
Zato, glej, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, ›ko bom
k njemu poslal postopače, ki mu bodo povzročili, da
se potepa in izpraznili bodo njegove posode in počili
njihove mehove. 13 Moáb se bo sramoval Kemoša,
kakor se je Izraelova hiša sramovala Betela, njihovega
zaupanja. 14 Kako pravite: ›Mi smo mogočni in močni
možje za vojno?‹ 15 Moáb je oplenjen in odšel gor iz
svojih mest in njegovi izbrani mladeniči so odšli dol k
pokolu, ‹ govori Kralj, katerega ime je Gospod nad
bojevniki. 16 Blizu je Moábova katastrofa, da pride in
njegova stiska silno hiti. 17 Vsi vi, ki ste okoli njega,
žalujte za njim; in vsi vi, ki poznate njegovo ime, recite;
›Kako je močna opora zlomljena in krasna palica!‹ 18 Ti
hči, ki poseljuješ Dibón, pridi dol iz svoje slave in sédi v
žeji; kajti plenilec Moába bo prišel nadte in ta bo uničil
tvoja oporišča. 19 Oh prebivalec Aroêrja, stoj ob poti in
oprezaj; in vprašaj tistega, ki beži in tisto, ki pobegne
ter reci: ›Kaj se je zgodilo?‹ 20 Moáb je zbegan, kajti
zlomljen je. Tulite in vpijte. Povejte v Arnónu, da je
Moáb oplenjen. 21 Sodba je prišla nad ravno deželo;
nad Holón, nad Jahac, nad Mefáat, 22 nad Dibón, nad
Nebó, nad Bet Diblatájim, 23 nad Kirjatájim, nad Bet
Gamúl, nad Bet Meón, 24 nad Kerijót, nad Bocro in
nad vsa mesta moábske dežele, daljna ali bližnja. 25

Moábov rog je odsekan in njegov laket je zlomljen,
‹ govori Gospod. 26 ›Opijanite ga, kajti poveličal se
je zoper Gospoda. Tudi Moáb se bo valjal v svojem
izbljuvku in tudi on bo v posmeh. 27 Mar vam ni bil
Izrael v posmeh? Je bil najden med tatovi? Kajti odkar
govoriš o njem, poskakuješ od veselja. 28 Oh vi, ki
prebivate v Moábu, zapustite mesta in prebivajte na
skali in bodite podobni golobici, ki dela svoje gnezdo na
straneh ustja luknje. 29 Slišali smo ponos Moába (on je
silno ponosen), njegovo nadutost, njegovo aroganco,
njegov ponos in oholost njegovega srca. 30 Poznam
njegov bes, ‹ govori Gospod; ›toda to ne bo tako;
njegove laži na to ne bodo tako vplivale. 31 Zato
bom tulil zaradi Moába in vpil zaradi vsega Moába;
moje srce bo žalovalo zaradi mož iz Kir Hêresa. 32
Oh sibmanska trta, jokal bom za teboj z jokanjem
Jazêrja. Tvoje rastline so odšle prek morja, segle so
celó k jazêrskemu morju. Plenilec je padel na tvoje
poletne sadove in na tvojo trgatev. 33 Radost in veselje
sta vzeta iz obilnega polja moábske dežele. Trti sem
velel, da odpove pred vinskimi stiskalnicami. Nihče
ne bo mendral z vriskanjem; njihovo vriskanje ne bo
vriskanje. 34 Od krika Hešbóna, celó do Elaléja in celó
do Jahaca so izgovarjali svoj glas, od Coarja celó do
Horonájima, kakor triletna telica, kajti tudi nimrímske
vode bodo zapuščene. 35 Poleg tega bom povzročil,
da odneha v Moábu, ‹ govori Gospod, ›kdor daruje na
visokih krajih in kdor zažiga kadilo svojim bogovom. 36
Zato bo moje srce ihtelo kakor piščali za Moábom in
moje srce bo ihtelo kakor piščali za možmi Kir Hêresa,
ker so bogastva, ki jih je pridobil, izginila. 37 Kajti vsaka
glava bo plešasta in vsaka brada pristrižena. Na vseh
rokah bodo vrezi in na ledjih vrečevina. 38 Tam bo
splošno žalovanje na vseh hišnih strehah Moába in na
njegovih ulicah, kajti zlomil sem Moáb kakor posodo, v
kateri ni zadovoljstva, ‹ govori Gospod. 39 Tulili bodo,
rekoč: »Kako je ta zlomljen! Kako je Moáb s sramoto
obrnil hrbet! Tako bo Moáb v posmeh in zaprepadenost
vsem okoli njega.‹ 40 Kajti tako govori Gospod: ›Glej,
letel bo kot orel in svoje peruti bo širil nad Moábom.
41 Kerijót je zavzet, oporišča so presenečena in srca
mogočnih mož v Moábu bodo na ta dan kakor srce
ženske v njenih ostrih bolečinah. 42 Moáb bo uničen
pred tem, da bi bil ljudstvo, ker se je poveličeval zoper
Gospoda. 43 Strah, jama in zanka bodo nad teboj, oh
prebivalec Moába, ‹ govori Gospod. 44 ›Kdor beži pred
strahom, bo padel v jamo, in kdor vstaja iz jame, bo
zajet v zanko, kajti jaz bom to privedel nadenj, celó
nad Moáb, leto njihovega obiskanja, ‹ govori Gospod.
45 ›Tisti, ki so zbežali, so stali pod hešbónsko senco
zaradi sile. Toda ogenj bo izšel iz Hešbóna, plamen iz
srede Sihóna in použil bo Moábov kot in tême upornih.
46 Gorje tebi, oh Moáb! Ljudstvo Kemoša se pogublja,
kajti tvoji sinovi so zajeti [kot] ujetniki in tvoje hčere
[kot] ujetnice. 47 Vendar bom v zadnjih dneh ponovno
privedel Moábovo ujetništvo, ‹ govori Gospod. ›Tako
daleč je sodba od Moába.‹«

49 Glede Amóncev tako govori Gospod: »Mar Izrael
nima sinov? Mar nima dediča? Zakaj potem
njihovi kralji podedujejo Gad in njegovo ljudstvo prebiva
v njegovih mestih. 2 Zatorej, glejte, pridejo dnevi, ‹
govori Gospod, ›ko bom povzročil alarm vojne, da se
bo slišal v Rabi Amóncev in ta bo zapuščen kup in
njene hčere bodo požgane z ognjem. Potem bo Izrael
dedič tistim, ki so bili njegovi dediči, ‹ govori Gospod. 3
Tuli, oh Hešbón, kajti Aj je oplenjen. Jokajte ve Rabine
hčere, opašite se z vrečevino; objokujte in tecite sem
ter tja pri ograjah; kajti njihov kralj bo šel v ujetništvo
skupaj z njegovimi duhovniki in njegovimi princi. 4
Zakaj se ponašaš z dolinami, tvoji tekoči dolini, oh
odpadla hči, ki si zaupala v svoje zaklade, rekoč: ›Kdo
bo prišel k meni?‹ 5 Glej, nadte bom privedel strah, ‹
govori Gospod Bog nad bojevniki, ›od vseh teh, ki bodo
okoli tebe. Izgnani boste, vsak človek naravnost naprej
in nihče ne bo zbral tistega, ki tava. 6 Potem bom
ponovno privedel ujetništvo Amónovih otrok, ‹ govori
Gospod. 7 Glede Edóma tako govori Gospod nad
bojevniki: › Mar v Temánu ni več modrosti? Je nasvet
izginil pred razsodnim? Je njihova modrost izginila? 8
Pobegnite, obrnite se nazaj, prebivajte globoko, oh
prebivalci Dedána; kajti nadenj bom privedel Ezavovo
katastrofo, čas, ko ga bom obiskal. 9 Če pridejo k tebi
obiralci grozdja, ali ne bodo pustili nekaj paberkovalnih
grozdov? Če tatovi ponoči, bodo uničevali, dokler ne
bodo imeli dovolj. 10 Toda jaz sem naredil Ezava
razgaljenega, jaz sem odkril njegove skrite kraje in
se ne bo mogel skriti. Njegovo seme je oplenjeno
in njegovih bratov, njegovih sosedov in njega ni. 11
Pusti svoje osirotele otroke, jaz jih bom ohranil žive; in
tvoje vdove naj zaupajo vame.‹ 12 Kajti tako govori
Gospod: ›Glej, tisti, katerih sodba ni bila, da pijejo
iz čaše, so zagotovo pijani; in ali si ti tisti, ki naj bi
odšel čisto nekaznovan? Ne boš odšel nekaznovan,
temveč boš zagotovo pil od tega. 13 Kajti prisegel
sem sam pri sebi, ‹ govori Gospod, ›da bo Bocra
postala opustošenje, graja, opustošenost in prekletstvo
in vsa njena mesta bodo neprestane opustošenosti.‹«
14 Slišal sem govorico od Gospoda in predstavnik
je poslan k poganom, rekoč: »Zberite se skupaj in
pridite zoper njo in se vzdignite k bitki.« 15 ›Kajti glej,
naredil te bom majhnega med pogani in preziranega
med ljudmi. 16 Tvoja strašnost te je zavedla in ponos
tvojega srca, oh ti, ki prebivaš v skalnih razpokah, ki
držiš višino hriba. Čeprav bi si svoje gnezdo naredil

tako visoko kakor orel, te bom od tam privedel dol,
‹ govori Gospod. 17 ›Tudi Edóm bo opustošenje.
Vsak, kdor gre mimo, bo osupel in sikal bo nad vsemi
njegovimi nadlogami. 18 Kakor v razdejanju Sódome
in Gomóre in njunih sosednjih mest, ‹ govori Gospod,
›noben človek ne bo vzdržal tam niti človeški sin ne
bo prebival v tem. 19 Glej, vzpel se bo kakor lev iz
naraščanja Jordana zoper prebivališče močnega. Toda
naredil bom, da bo nenadoma pobegnil pred njo. In
kdo je izbran mož, da bi ga lahko določil nad njo? Kajti
kdo je podoben meni? In kdo mi bo določil čas? In kdo
je tisti pastir, ki bo stal pred menoj? 20 Zato prisluhnite
Gospodovemu nasvetu, ki ga je svetoval zoper Edóm;
in njegove namene, ki jih je namenil zoper prebivalce
Temána: ›Zagotovo jih bo najmanjši iz tropa izvlekel
ven. Zagotovo bo naredil njihova prebivališča opustela
z njimi [vred]. 21 Zemlja je stresena ob hrupu njihovega
padca, ob hrupu njihovega krika, ki ga je bilo slišati na
Rdečem morju. 22 Glej, prišel bo gor in letel kakor
orel in svoji peruti razširil nad Bocro in na ta dan bo
srce mogočnih mož iz Edóma kakor srce ženske v
njenih ostrih bolečinah. 23 Glede Damaska. Hamát je
zbegan in Arpád, kajti slišala sta zle novice. Boječa
sta. Tam je bridkost na morju; ta ne more biti utišana.
24 Damask je postal slaboten in se obrača, da pobegne
in strah se ga je polastil. Tesnoba in bridkosti so ga
prevzele kakor žensko v porodnih mukah. 25 Kako
mesto hvale ni zapuščeno, mesto moje radosti! 26
Zato bodo njegovi mladeniči padli na njegovih ulicah
in vsi bojevniki bodo iztrebljeni na ta dan, ‹ govori
Gospod nad bojevniki. 27 ›Zanetil bom ogenj v zidu
Damaska in ta bo použil palače Ben Hadáda.‹ 28
Glede Kedárja in glede Hacórjevih kraljestev, ki jih
bo babilonski kralj Nebukadnezar udaril, tako govori
Gospod: ›Vstanite, pojdite gor v Kedár in oplenite
može vzhoda. 29 Njihove šotore in njihove trope bodo
odvzeli. K sebi bodo vzeli njihove zavese in vse njihove
posode in njihove kamele; in vpili jim bodo: ›Strah je
na vsaki strani.‹ 30 Pobegnite, odpravite se daleč proč,
prebivajte globoko, oh vi prebivalci Hacórja, ‹ govori
Gospod; ›kajti babilonski kralj Nebukadnezar je zoper
vas sprejel nasvet in je zoper vas spočel namen. 31
Vstani, spravi se gor k premožnemu narodu, ki prebiva
brez skrbi, ‹ govori Gospod, ›ki nima niti velikih vrat niti
zapahov, ki prebiva sam. 32 In njihove kamele bodo
plen in množica njihove živine plen, in razkropil jih
bom na vse vetrove, tiste, ki so na skrajnih vogalih; in
jaz bom privedel njihovo katastrofo od vseh njihovih
strani, ‹ govori Gospod. 33 Hacór bo prebivališče za
zmaje in opustošenje na veke. Tam ne bo prebival
noben človek niti noben človeški sin ne prebiva v
njem.‹« 34 Beseda od Gospoda, ki je prišla preroku
Jeremiju zoper Elám v začetku kraljevanja Judovega
kralja Sedekíja, rekoč: 35 »Tako govori Gospod nad
bojevniki: ›Glej, jaz bom zlomil Elámov lok, njihovo
glavno moč. 36 Nad Elám bom privedel štiri vetrove
iz štirih četrtin neba in razkropil jih bom proti vsem
tem vetrovom; in tam ne bo nobenega naroda, kamor
ne bi prišli pregnanci Eláma. 37 Kajti Elámu bom
povzročil, da bo zaprepaden pred svojimi sovražniki in
pred tistimi, ki jim strežejo po življenju, in nanje bom
privedel zlo, celó svojo kruto jezo, ‹ govori Gospod:
›in za njimi bom poslal meč, dokler jih ne bom použil.
38 Svoj prestol bom postavil v Elámu in od tam bom
uničil kralja in prince, ‹ govori Gospod. 39 ›Toda to se
bo zgodilo v zadnjih dneh, da bom ponovno privedel
ujetništvo Eláma, ‹ govori Gospod.«

50 Beseda, ki jo je Gospod govoril zoper Babilon in
zoper deželo Kaldejcev po preroku Jeremiju. 2
Razglašajte med narodi in objavite in postavite prapor;
objavite in ne prikrivajte. Recite: ›Babilon je zajet, Bel
je zbegan, Merodáh je zlomljen na koščke; njegovi
maliki so zbegani, njegove podobe so zlomljene na
koščke. 3 Kajti iz severa prihaja narod zoper njega,
ki bo njegovo deželo naredil zapuščeno in nihče ne
bo prebival tam. Odstranjeni bodo, odšli bodo, tako
človek kakor žival. 4 V tistih dneh in v tistem času,
‹ govori Gospod, ›bodo prišli Izraelovi otroci, oni in
Judovi otroci skupaj, šli bodo in jokali. Šli bodo in
iskali Gospoda, svojega Boga. 5 Povpraševali bodo
o poti na Sion, s svojimi obrazi tja, rekoč: ›Pridite,
pridružimo se Gospodu z večno zavezo, ki ne bo
pozabljena.‹ 6 Moje ljudstvo so bile izgubljene ovce.
Njihovi pastirji so jim povzročili, da zaidejo, obrnili so
jih proč na gore. Tavali so od gore do hriba, pozabili so
svoj kraj počitka. 7 Vsi, ki so jih našli, so jih požrli,
in njihovi nasprotniki so rekli: ›Ne delamo prestopka,
ker so grešili zoper Gospoda, prebivališče pravice,
celo Gospoda, upanje njihovih očetov. 8 Odstranite
se iz srede Babilona in pojdite naprej, ven iz dežele
Kaldejcev in bodite kakor kozli pred tropi. 9 Kajti glejte,
vzdignil se bom in povzročim, da pride proti Babilonu
zbor velikih narodov iz severne dežele, in postrojili se
bodo zoper njega; od tam bo zavzet. Njihove puščice
bodo kakor od mogočnega, izkušenega človeka; nihče
se ne bo vračal zaman. 10 In Kaldeja bo plen; vsi, ki jo
plenijo, bodo nasičeni, ‹ ›govori Gospod. 11 ›Ker ste
bili veseli, ker ste se razveseljevali, oh vi uničevalci
moje dediščine, ker ste postali debeli kakor telica
ob travi in mukate kakor biki; 12 vaša mati bo silno
zbegana; tista, ki vas je nosila, bo osramočena. Glejte,
najbolj zadnji izmed narodov bodo divjina, suha dežela
in puščava. 13 Zaradi Gospodovega besa ta ne bo
naseljena, temveč bo v celoti zapuščena. Vsak, kdor

gre mimo Babilona, bo osupel in sikal bo ob vseh
njegovih nadlogah. 14 Postrojite se naokrog zoper
Babilon. Vsi vi, ki upogibate lok, streljajte nanj. Ne
varčujte puščic, kajti grešil je zoper Gospoda. 15 Vpijte
zoper njega vsenaokrog. Dal je svojo roko. Njegovi
temelji so padli, njegovi zidovi so zrušeni, kajti to je
maščevanje od Gospoda. Maščujte se nad njim, kajti
kakor je storil on, storite njemu. 16 Iztrebi sejalca iz
Babilona in tistega, ki ravna s srpom ob času žetve.
Zaradi strahu pred zatiralskim mečem se bodo obrnili
vsakdo k svojemu ljudstvu in bežali bodo vsakdo k svoji
lastni deželi. 17 Izrael je razkropljena ovca; levi so jo
odgnali proč. Najprej jo je požrl kralj Asirije in nazadnje
je ta babilonski kralj Nebukadnezar zlomil njene kosti.‹
18 Zato tako govori Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog:
›Glej, kaznoval bom babilonskega kralja in njegovo
deželo, kakor sem kaznoval asirskega kralja. 19 Izrael
bom ponovno privedel k njegovemu prebivališču in
pasel se bo na Karmelu in Bašánu in njegova duša bo
nasičena na gori Efrájim in Gileád. 20 V tistih dneh in v
tistem času, ‹ govori Gospod, ›bo iskana krivičnost
Izraela, tam pa ne bo nobene; in Judovi grehi in le-ti
ne bodo najdeni, kajti jaz bom oprostil tiste, ki sem
jih prihranil. 21 Pojdi gor zoper deželo Meratájim,
celó zoper njo in zoper prebivalce Pekóda. Pustoši
in popolnoma uniči za njimi, ‹ govori Gospod ›in stori
glede na vse, kar sem ti zapovedal. 22 Zvok bitke
in velikega uničenja je v deželi. 23 Kako je kladivo
celotne zemlje razklano in zlomljeno! Kako je Babilon
postal opustošenje med narodi! 24 Zate sem položil
zanko in ti si prav tako zajet, oh Babilon in se nisi
zavedal. Najden si in prav tako ujet, ker si se prepiral
zoper Gospoda. 25 Gospod je odprl svojo orožarno in
privedel orožja svojega ogorčenja, kajti to je delo od
Gospoda Boga nad bojevniki v deželi Kaldejcev. 26
Pridite zoper njega od skrajne meje, odprite njegova
skladišča. Nagrmadite ga kakor kupe in ga popolnoma
uničite. Nič naj ne ostane od njega. 27 Zakoljite vse
njegove bikce; naj gredo dol k zakolu. Gorje jim!
Kajti prišel je njihov dan, čas njihovega obiskanja.
28 Glas tistih, ki bežijo in pobegnejo iz babilonske
dežele, da razglasijo na Sionu maščevanje Gospoda,
našega Boga, maščevanje njegovega templja. 29 Skliči
skupaj lokostrelce zoper Babilon in vse, ki upogibajo
lok, utabori se zoper njega vsenaokrog; naj nihče od
njega ne pobegne. Poplačajte mu glede na njegovo
delo; glede na vse, kar je storil, storite vi njemu;
kajti ponosen je bil zoper Gospoda, zoper Svetega
Izraelovega. 30 Zato bodo njegovi mladeniči padli
na ulicah in vsi njegovi bojevniki bodo na tisti dan
odrezani, ‹ govori Gospod. 31 ›Glej, jaz sem zoper
tebe, oh ti, najponosnejši, govori Gospod Bog nad
bojevniki, kajti tvoj dan je prišel, čas, da te obiščem.
32 Najponosnejši se bo spotaknil in padel in nihče ga
ne bo dvignil. Prižgal bom ogenj v njegovih mestih in
ta bo požrl vse naokoli njega.‹ 33 Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Izraelovi otroci in Judovi otroci so bili
skupaj zatirani, in vsi, ki so jih vzeli [za] ujetnike,
so jih trdno držali; odklonili so, da jih izpustijo. 34
Njihov Odkupitelj je močan; Gospod nad bojevniki je
njegovo ime. Temeljito bo zagovarjal njihovo pravdo,
da bi lahko dal počitek deželi in vznemiril babilonske
prebivalce. 35 Meč je nad Kaldejci, ‹ govori Gospod ›in
nad prebivalci Babilona in nad njegovimi princi in nad
njegovimi modrimi možmi. 36 Meč je na lažnivcih; in
oni bodo nori. Meč je nad njegovimi mogočnimi možmi;
in oni bodo zaprepadeni. 37 Meč je nad njihovimi
konji in nad njihovimi bojnimi vozovi in nad vsemi
pomešanimi ljudstvi, ki so v njegovi sredi; in postali
bodo kakor ženske. Meč je nad njegovimi zakladi; in
oni bodo oropani. 38 Suša je nad njegovimi vodami;
in posušene bodo, kajti to je dežela rezanih podob
in oni so usekani na svoje malike. 39 Zato bodo tam
živele divje živali iz puščave z divjimi živalmi z otokov
in sove bodo prebivale tam, in ta ne bo več naseljen
na veke; niti ne bo od roda do roda naseljen. 40 Kakor
je Bog razdejal Sódomo in Gomóro in njuna sosednja
mesta, ‹ govori Gospod; › tako noben človek ne bo
ostajal tam niti človeški sin ne bo prebival tam. 41 Glej,
ljudstvo bo prišlo iz severa in velik narod in številni
kralji bodo vzdignjeni od obal zemlje. 42 Držali bodo
lok in sulico. Kruti so in ne bodo pokazali usmiljenja.
Njihov glas bo rjovel kakor morje in jahali bodo na
konjih, vsakdo postrojen, kakor mož k bitki, zoper tebe,
oh babilonska hči. 43 Babilonski kralj je slišal poročilo
o njih in njegovi roki sta oslabeli. Tesnoba se ga je
polastila in ostre bolečine, kakor žensko v porodnih
mukah. 44 Glej, prišel bo gor kakor lev iz naraščanja
Jordana k prebivališču močnega, toda storil bom, da
bodo nenadoma pobegnili proč pred njim. In kdo je
izbran mož, da bi ga lahko določil čezenj? Kajti kdo je
podoben meni? In kdo mi bo določil čas? In kdo je
tisti pastir, ki bo stal pred menoj? 45 Zato prisluhnite
Gospodovemu nasvetu, ki ga je sprejel zoper Babilon;
in njegovim namenom, ki jih je namenil zoper deželo
Kaldejcev: ›Zagotovo bodo najmanjše izmed tropa
potegnili ven. Zagotovo bo njihovo prebivališče naredil
zapuščeno. 46 Ob hrupu zajetja Babilona je zemlja
stresena in krik je slišati med narodi.‹«

51 Tako govori Gospod: »Glej, vzdignil se bom
zoper Babilon in zoper tiste, ki prebivajo v njihovi
sredi, ki se vzdigujejo zoper mene, rušilni veter. 2 V
Babilon bom poslal prepihovalce, ki ga bodo prevejáli
in izpraznili bodo njegovo deželo, kajti v dnevu stiske

bodo zoper njega naokoli. 3 Zoper tistega, ki napenja,
naj lokostrelec napne svoj lok in zoper tistega, ki se
dviguje v svojem oklepu in ne prizanašajte njegovim
mladeničem. Popolnoma uničite vso njegovo vojsko. 4
Tako bodo umorjeni padli v deželi Kaldejcev in tisti,
ki so prebodeni, na njegovih ulicah. 5 Kajti Izrael ni
bil pozabljen niti Juda od svojega Boga, od Gospoda
nad bojevniki; čeprav je bila njihova dežela napolnjena
z grehom zoper Svetega Izraelovega. 6 Bežite iz
srede Babilona in osvobodite vsakdo svojo dušo. Ne
bodite odrezani v njegovi krivičnosti, kajti to je čas
Gospodovega maščevanja; on mu bo povrnil povračilo.
7 Babilon je bil zlata čaša v Gospodovi roki, ki je vso
zemljo opijanil. Narodi so pili od njegovega vina; zato
so narodi besni. 8 Babilon je nenadoma padel in bil
uničen. Tulite za njim; vzemite balzam za njegovo
bolečino, če bo tako, da bi bil lahko ozdravljen. 9
Ozdravili bi Babilon, toda ta ni ozdravljen. Zapustite
ga in naj gremo vsak v svojo lastno deželo, kajti
njegova sodba sega do nebes in povzdignjen je gor,
celó do neba. 10 Gospod je privedel našo pravičnost.
Pridite, razglasimo na Sionu delo Gospoda, našega
Boga. 11 Puščice naredi svetle; zberi ščite. Gospod je
vzdignil duha medijskih kraljev, kajti njegov naklep je
zoper Babilon, da ga uniči, kajti to je to maščevanje
od Gospoda, maščevanje od njegovega templja. 12
Postavi prapor na zidove Babilona, okrepi stražo,
postavi stražarje, pripravi zasede, kajti Gospod je tako
zasnoval in storil to, kar je govoril, zoper prebivalce
Babilona. 13 Oh ti, ki prebivaš nad mnogimi vodami,
obilen v zakladih, tvoj konec je prišel in mera tvoje
pohlepnosti. 14 Gospod nad bojevniki je prisegel pri
samem sebi, rekoč: »Zagotovo te bom napolnil z
ljudmi kakor z gosenicami; in vzdignili bodo krik zoper
tebe. 15 Zemljo je naredil s svojo močjo, zemeljski
[krog] je utrdil s svojo modrostjo in nebesa razprostrl s
svojo razumnostjo. 16 Kadar on izusti svoj glas, je na
nebu množica vodá; in on povzroča meglicam, da se
vzdignejo od koncev zemlje. On dela bliske z dežjem
in prinaša veter iz svojih zakladnic. 17 Vsak mož je s
svojim spoznanjem brutalen, vsak livar je osramočen z
rezano podobo, kajti njegova ulita podoba je neresnica
in ni diha v njih. 18 Te so ničevosti, delo zmot. V času
njihovega obiskanja bodo izginile. 19 Jakobov delež ni
enak njihovemu; kajti on je tvorec vseh stvari, in Izrael
je palica njegove dediščine. Gospod nad bojevniki
je njegovo ime. 20 Ti si moja bojna sekira in bojna
orožja, kajti s teboj bom narode razbil na koščke in s
teboj bom uničil kraljestva; 21 in s teboj bom razbil na
koščke konja in njegovega jezdeca; in s teboj bom
razbil na koščke bojni voz in njegovega voznika; 22 s
teboj bom razbil na koščke moškega in žensko; in s
teboj bom razbil na koščke starega in mladega; in s
teboj bom razbil na koščke mladeniča in deklo; 23 prav
tako bom s teboj razbil na koščke pastirja in njegov
trop; in s teboj bom razbil na koščke poljedelca in
njegov jarem volov; in s teboj bom razbil na koščke
poveljnike in vladarje. 24 In povrnil bom Babilonu in
vsem prebivalcem Kaldeje vse njihovo zlo, ki so ga
storili na Sionu v vašem pogledu, ‹ govori Gospod. 25
›Glej, jaz sem zoper tebe, oh uničujoča gora, ‹ govori
Gospod, ›ki uničuješ vso zemljo. Svojo roko bom
iztegnil nadte in te zvalil dol iz skal in te naredil požgano
goro. 26 In ne bodo vzeli od tebe kamna za temeljni
kamen niti kamna za temelje; temveč boš zapuščena
na veke, ‹ govori Gospod. 27 Postavite prapor v
deželi, zatrobite na šofar med narodi, pripravite narode
zoper njega, skličite skupaj zoper njega kraljestva
Ararát, Miní in Aškenáz; določite poveljnika zoper
njega; naredite konjem, da pridejo gor kakor dlakave
gosenice. 28 Pripravite zoper njega narode s kralji
iz Medije, njihove poveljnike, vse njihove vladarje in
vso deželo njegovega gospostva. 29 In dežela bo
trepetala in tarnala, kajti vsak Gospodov namen zoper
Babilon se bo izpolnil, da stori babilonsko deželo
opustošenje brez prebivalca. 30 Mogočni babilonski
možje so se prenehali bojevati, ostali so v svojih
utrdbah. Njihova moč je odpovedala; postali so kakor
ženske. Požgali so njegova bivališča; njegovi zapahi so
zlomljeni. 31 En tekač bo tekel, da sreča drugega in en
poslanec, da sreča drugega, da pokaže babilonskemu
kralju, da je njegovo mesto zavzeto na enem koncu
32 in da so prehodi osvojeni in trstje so požgali z
ognjem in bojevniki so zgroženi.‹ 33 Kajti tako govori
Gospod nad bojevniki, Izraelov Bog: ›Babilonska hči
je podobna mlatišču, čas je, da jo mlatijo, vendar
še malo in čas njene žetve bo prišel. 34 Babilonski
kralj Nebukadnezar me je požrl, zdrobil me je, naredil
me je za prazno posodo, požrl me je kakor zmaj,
svoj trebuh je napolnil z mojimi posladki, vrgel me
je ven. 35 ›Nasilje, storjeno meni in mojemu mesu,
naj bo nad Babilonom; ‹ bo rekel prebivalec Siona in
moja kri nad prebivalci Kaldeje, bo rekla [prestolnica]
Jeruzalem. 36 Zato tako govori Gospod: ›Glej, jaz bom
zagovarjal tvojo pravdo in se zate maščeval; posušil
bom njegovo morje in posušil njegove izvire. 37 In
Babilon bo spremenjen v razvaline, bivališče za zmaje,
osuplost in posmeh, brez prebivalca. 38 Skupaj bodo
rjoveli kakor levi. Kričali bodo kakor levji mladiči. 39
V njihovi vročini bom naredil njihove praznike in jaz
jih bom opijanil, da se bodo lahko veselili in zaspali
nenehno spanje in se ne bodo zbudili, ‹ govori Gospod.
40 ›Privedel jih bom dol kakor jagnjeta h klanju, kakor
ovne s kozli. 41 Kako je Šešáh zajet! In kako je hvala

celotne zemlje presenečena! Kako je Babilon postal
osuplost med narodi! 42 Morje se je vzdignilo nad
Babilon. Pokrit je z množico njegovih valov. 43 Njegova
mesta so opustošenje, suha dežela in divjina, dežela,
v kateri noben človek ne prebiva niti katerikoli človeški
sin tam ne gre skozi. 44 V Babilonu bom kaznoval
Bela in iz njegovih ust bom osvobodil to, kar je požrl.
Narodi se ne bodo več stekali k njemu. Da, babilonsko
obzidje bo padlo. 45 Moje ljudstvo, pojdite ven iz
njegove srede in osvobodite vsak človek svojo dušo
pred kruto Gospodovo jezo. 46 In da ne bi vaše srce
oslabelo in se boste bali zaradi govorice, ki jo bo
slišati v deželi; govorica, bo tako prišla v enem letu in
potem bo v drugem letu prišla govorica in nasilje v
deželi, vladar zoper vladarja. 47 Zatorej glejte, prihajajo
dnevi, ko bom naredil sodbo nad rezanimi podobami
Babilona in njegova celotna dežela bo zbegana in vsi
njegovi umorjeni bodo padli v njegovi sredi. 48 Potem
bodo nebo in zemlja in vse, kar je na njej, peli zaradi
Babilona, kajti plenilci bodo prišli k njemu iz severa, ‹
govori Gospod. 49 ›Kakor je Babilon storil umorjenim
iz Izraela, da padejo, tako bodo pri Babilonu padli
umorjeni iz vse zemlje. 50 Vi, ki ste pobegnili meču,
pojdite proč, ne stojte pri miru. Spomnite se Gospoda
od daleč in Jeruzalem naj pride v vaše misli. 51 Zbegani
smo, ker smo slišali grajo. Sramota je pokrila naše
obraze, kajti tujci so prišli v svetišča Gospodove hiše.
52 Zato, glejte, prihajajo dnevi, ‹ govori Gospod, da
bom naredil sodbo nad njegovimi rezanimi podobami,
in po vsej njegovi deželi bodo ranjeni stokali. 53
Čeprav bi se Babilon povzpel do neba in četudi bi
utrdil višino svoje moči, vendar bodo od mene prišli k
njemu plenitelji, ‹ govori Gospod. 54 Zvok krika prihaja
iz Babilona in velika poguba od dežele Kaldejcev, 55
ker je Gospod oplenil Babilon in iz njega uničil močan
glas; ko njegovi valovi rjovijo kakor velike vode, je
izusten hrup njihovega glasu, 56 ker je plenilec prišel
nadenj, celó nad Babilon in so njegovi mogočni možje
zajeti, vsak izmed njihovih lokov je zlomljen, kajti
Gospod Bog povračil bo zagotovo poplačal. 57 Opijanil
bom njegove prince, njegove modre može, njegove
poveljnike, njegove vladarje ter njegove mogočne
može in spali bodo neprestano spanje in ne bodo se
zbudili, ‹ govori kralj, katerega ime je Gospod nad
bojevniki. 58 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Široki
zidovi Babilona bodo popolnoma porušeni in njegova
visoka velika vrata bodo sežgana z ognjem; in ljudstvo
se bo zaman trudilo in narod v ognju in izmučeni
bodo.‹« 59 Beseda, ki jo je prerok Jeremija zapovedal
Serajáju, Nerijájevemu sinu, Maasejájevemu sinu, ko
je s Sedekíjem, Judovim kraljem, odšel v Babilon, v
četrtem letu njegovega kraljevanja. In ta Serajá je bil
tih princ. 60 Tako je Jeremija zapisal v knjigo vse zlo,
ki naj bi prišlo nad Babilon, celó vse te besede, ki so
zapisane zoper Babilon. 61 Jeremija je rekel Serajáju:
»Ko prideš v Babilon in boš videl in boš bral vse te
besede; 62 potem boš rekel: »Oh Gospod, ti si govoril
zoper ta kraj, da ga odrežeš, da nihče ne bo ostal v
njem niti človek niti žival, temveč da bo ta zapuščen
na veke. 63 In zgodilo se bo, ko narediš konec branju
te knjige, da boš k njej privezal kamen in jo vrgel v
sredo Evfrata 64 in rekel boš: ›Tako bo Babilon potonil
in ne bo se vzdignil od zla, ki ga bom privedel nadenj
in izmučeni bodo.‹« Do tu so Jeremijeve besede.

52 Sedekíja je bil star enaindvajset let, ko je začel
kraljevati in v Jeruzalemu je kraljeval enajst let.
Ime njegove matere je bilo Hamutála, hči Jeremija
iz Libne. 2 Počel je to, kar je bilo zlo v Gospodovih
očeh, glede na vse, kar je storil Jojakím. 3 Kajti zaradi
Gospodove jeze se je to zgodilo v Jeruzalemu in v
Judu, dokler jih ni zavrgel izpred svoje prisotnosti,
da se je Sedekíja uprl zoper babilonskega kralja. 4
Pripetilo se je v devetem letu njegovega kraljevanja,
v desetem mesecu, na deseti dan meseca, da je
prišel babilonski kralj Nebukadnezar, on in vsa njegova
vojska, zoper [prestolnico] Jeruzalem in se utaboril
zoper njo in zoper njo naokoli zgradil trdnjave. 5 Tako je
bilo mesto oblegano do enajstega leta kralja Sedekíja.
6 In v četrtem mesecu, na deveti dan meseca, je bila
huda lakota v mestu, tako da ni bilo kruha za ljudstvo
dežele. 7 Potem je bilo mesto predrto in vsi bojevniki
so pobegnili in ponoči odšli ven iz mesta, po poti velikih
vrat med dvema zidovoma, kar je bilo poleg kraljevega
vrta; (torej Kaldejci so bili pri mestu naokoli) in odšli so
po poti ravnine. 8 Toda vojska Kaldejcev je zasledovala
kralja in Sedekíja dohitela na ravninah Jerihe; in vsa
njegova vojska je bila razkropljena od njega. 9 Potem
so prijeli kralja in ga odvedli gor k babilonskemu kralju
v Riblo, v deželo Hamát; kjer je izrekel sodbo nad njim.
10 Babilonski kralj je Sedekíjeve sinove usmrtil pred
njegovimi očmi. Usmrtil je tudi vse Judove prince v
Ribli. 11 Potem je iztaknil Sedekíjeve oči; in babilonski
kralj ga je zvezal v verige in ga odvedel v Babilon
in ga vtaknil v ječo do dneva njegove smrti. 12 Torej
v petem mesecu, na deseti dan meseca, kar je bilo
devetnajsto leto babilonskega kralja Nebukadnezarja
je prišel Nebuzaradán, poveljnik straže, ki je služil
babilonskemu kralju, v Jeruzalem. 13 Požgal je
Gospodovo hišo, kraljevo hišo, vse jeruzalemske hiše
in vse hiše velikih mož je požgal z ognjem. 14 Vsa
vojska Kaldejcev, ki je bila s poveljnikom straže, je
porušila vse zidove naokoli Jeruzalema. 15 Potem je
Nebuzaradán, poveljnik straže, odvedel proč ujetništvo,
nekatere izmed revnega ljudstva in preostanek ljudstva,

ki je ostalo v mestu in tiste, ki so pobegnili proč,
ki so pobegnili k babilonskemu kralju in preostanek
množice. **16** Toda Nebuzaradán, poveljnik straže, je
pustil nekatere izmed revnih dežele za obrezovalce
trte in za poljedelce. **17** Tudi stebre iz brona, ki so bili v
Gospodovi hiši in podnožja in bronasto morje, ki je
bilo v Gospodovi hiši, so Kaldejci zlomili in ves bron
od tega odnesli v Babilon. **18** Tudi kotle in lopate in
utrinjala in skledice in žlice in vse posode iz brona,
s katerimi so služili, so vzeli proč. **19** In umivalnike
in ponve za žerjavico in skledice in kotle in svečnike
in žlice in čaše; to, kar je bilo iz zlata, v zlatu in to,
kar je bilo iz srebra, v srebru, je vzel proč poveljnik
straže. **20** Dva stebra, eno morje in dvanajst bronastih
bikov, ki so bili pod podnožji, ki jih je kralj Salomon
naredil v Gospodovi hiši: brona vseh teh posod je bilo
brez teže. **21** In glede stebrov, višina enega stebra
je bila osemnajst komolcev; in obdajal ga je okrasni
trak dvanajstih komolcev; in njegova debelina je bila
štiri prste; bil je votel. **22** Na njem je bil kapitel iz
brona; in višina enega kapitela je bila pet komolcev, z
mrežo in granatnimi jabolki naokoli na kapitelih, vsi
iz brona. Tudi drugi steber in granatna jabolka so
bili podobni tem. **23** In tam je bilo šestindevetdeset
granatnih jabolk na eni strani; in vseh granatnih jabolk
na mreži je bilo sto naokoli. **24** In poveljnik straže je
vzel vélikega duhovnika Serajája in drugega duhovnika
Cefanjája in tri čuvaje vrat. **25** Iz mesta je vzel tudi
evnuha, ki je bil zadolžen za bojevnike in sedem
mož izmed njih, ki so bili blizu kraljevi osebi, ki so
bili najdeni v mestu; in glavnega pisarja vojske, ki
je nabiral ljudstvo dežele; in šestdeset mož izmed
ljudstva dežele, ki so bili najdeni v sredi mesta. **26** Tako
jih je Nebuzaradán, poveljnik straže, vzel in jih privedel
k babilonskemu kralju v Riblo. **27** Babilonski kralj jih
je udaril in jih usmrtil v Ribli, v deželi Hamát. Tako je
bil Juda ujet odveden proč iz svoje lastne dežele. **28**
To je ljudstvo, ki ga je Nebukadnezar odvedel proč
ujete: v sedmem letu tri tisoč triindvajset Judov; **29** v
osemnajstem letu Nebukadnezarja je iz Jeruzalema
odvedel zajetih osemsto dvaintrideset oseb; **30** v
triindvajsetem letu Nebukadnezarja je Nebuzaradán,
poveljnik straže, odvedel proč judovske ujetnike,
sedemsto petinštirideset oseb. Vseh oseb je bilo štiri
tisoč šeststo. **31** Pripetilo se je v sedemintridesetem
letu ujetništva Judovega kralja Jojahína, v dvanajstem
mesecu, na petindvajseti dan meseca, da je babilonski
kralj Evíl Merodáh v prvem letu svojega kraljevanja
povzdignil glavo Judovega kralja Jojahína in ga privedel
iz ječe. **32** Prijazno je govoril z njim in njegov prestol
postavil nad prestole kraljev, ki so bili z njim v Babilonu.
33 Spremenil je njegove jetniške obleke in nenehno
je jedel kruh pred njim, vse dni svojega življenja. **34**
Glede njegove prehrane mu je bil od babilonskega
kralja dan nenehen delež hrane, vsak dan obrok do
dneva njegove smrti, vse dni njegovega življenja.

Žalostinke

1 Kako mesto sedi osamljeno, ki je bilo polno ljudstva!
Kako je ona postala kakor vdova! Ona, ki je bila
velika med narodi in princesa med provincami, kako
je postala podvržena davku! **2** Bridko joka ponoči
in njene solze so na njenih licih. Med vsemi svojimi
ljubimci nima nikogar, da jo potolaži. Vsi njeni prijatelji
so zahrbtno postopali z njo, postali so njeni sovražniki.
3 Juda je odšel v ujetništvo zaradi stiske in zaradi
velikega hlapčevstva. Prebiva med pogani, ne najde
nobenega počitka. Vsi njegovi preganjalci so ga dohiteli
med ožinami. **4** Poti [na] Sion žalujejo, ker ni nihče
prišel k slovesnim praznikom. Vsa njena velika vrata so
zapuščena. Njeni duhovniki vzdihujejo, njene device so
užaloščene in sama je v grenkobi. **5** Njeni nasprotniki
so vodilni, njeni sovražniki uspevajo; kajti Gospod jo je
prizadel zaradi množice njenih prestopkov. Njeni otroci
so odšli v ujetništvo pred sovražnikom. **6** Od sionske
hčere je odšla vsa njena lepota. Njeni princi so postali
podobni jelenom, ki ne najdejo pašnika in odšli so brez
moči pred zasledovalcem. **7** V dneh svoje stiske in
svojih bed se je [prestolnica] Jeruzalem spomnila vseh
svojih prijetnih stvari, ki jih je imela v dneh davnine, ko
je njeno ljudstvo padlo v roko sovražnika in ji nihče ni
pomagal. Nasprotniki so jo videli in jo zasmehovali
pri njenih šabatih. **8** [Prestolnica] Jeruzalem je bridko
grešila, zato je odstranjena. Vsi, ki so jo častili, jo
prezirajo, ker so videli njeno nagoto. Da, ona vzdihuje
in se obrača nazaj. **9** Njena umazanost je v krajcih
njenih oblačil; ne spominja se svojega zadnjega konca,
zato se je čudovito spustila. Nobenega tolažnika ni
imela. Oh Gospod, glej mojo stisko, kajti sovražnik
se je poveličal. **10** Nasprotnik je svojo roko razprostrl
nad vse njene prijetne stvari, kajti videla je, da so
pogani vstopili v njeno svetišče, katerim si zapovedal,
da naj ne vstopijo v tvojo skupnost. **11** Vse njeno
ljudstvo vzdihuje, iščejo kruh; svoje prijetne stvari so
dali za hrano, da podprejo dušo. Glej, oh Gospod in
preudari, kajti postala sem ničvredna. **12** Ali vam ni to
nič, vsi vi, ki greste mimo? Glejte in vidite, če je tam
kakršnakoli bridkost podobna moji bridkosti, ki mi je
storjena, s katero me je Gospod prizadel na dan svoje
krute jeze. **13** Od zgoraj je poslal ogenj v moje kosti in
ta je prevladal zoper njih. Razprostrl je mrežo za moja
stopala, obrnil me je nazaj. Naredil me je zapuščeno
in ves dan slabim. **14** Jarem mojih prestopkov je
zvezan z njegovo roko. Oviti so in prišli so gor nad
moj vrat. Moji moči je storil, da odpove, Gospod me je
izročil v njihove roke, pred katerimi se nisem zmožen
dvigniti. **15** Gospod je pod stopalom pomendral vse
moje mogočne može v moji sredi. Zoper mene je sklical
zbor, da zdrobi moje mladeniče. Gospod je pomendral
devico, Judovo hčer, kakor v vinski stiskalnici. **16**
Zaradi teh stvari jokam. Moje oko, moje oko teče dol
z vodo, ker je tolažnik, ki naj bi razbremenil mojo
dušo, daleč od mene. Moji otroci so zapuščeni, ker je
sovražnik prevladal. **17** Sion razširja svoje roke in tam
ni nikogar, da jo potolaži. Gospod je zapovedal glede
Jakoba, da naj bi bili njegovi nasprotniki naokoli njega.
[Prestolnica] Jeruzalem je med njimi kakor ženska, ki
ima menstruacijo. **18** Gospod je pravičen, kajti uprla
sem se zoper njegovo zapoved. Poslušajte, prosim
vas, vsa ljudstva in glejte mojo bridkost. Moje device in
moji mladeniči so odšli v ujetništvo. **19** Poklicala sem
svoje ljubimce, toda oni so me zavedli. Moji duhovniki
in moje starešine so v mestu izročili duha, medtem
ko so iskali svojo hrano, da podprejo svoje duše. **20**
Glej, oh Gospod, kajti v tegobi sem. Moja notranjost
je nemirna; moje srce je obrnjeno znotraj mene; kajti
neposlušno sem se uprla. Zunaj ropa meč, doma je
kakor smrt. **21** Slišali so, da sem zavzdihnila. Tam ni
nikogar, da me potolaži. Vsi moji sovražniki so slišali o
moji stiski; veseli so, da si to storil. Privedel boš dan, ki
si ga poklical in oni bodo podobni meni. **22** Naj vsa
njihova zlobnost pride predte, in stori jim, kakor si storil
meni, zaradi vseh mojih prestopkov, kajti mojih vzdihov
je mnogo in moje srce je oslabelo.

2 Kako je Gospod v svoji jezi pokril sionsko hčer z
oblakom in vrgel dol z neba na zemljo Izraelovo
lepoto in se ni spominjal svoje pručke na dan svoje
jeze! **2** Gospod je požrl vsa Jakobova prebivališča
in se ni usmilil. V svojem besu je zrušil oporišča
Judove hčere; privedel jih je dol do tal. Oskrunil je
kraljestvo in njegove prince. **3** V svoji kruti jezi je
odrezal ves Izraelov rog. Svojo desnico je umaknil
izpred sovražnika in zoper Jakoba je gorel plameneč
ogenj, ki požira vsenaokrog. **4** Svoj lok je upognil kakor
sovražnik. S svojo desnico je stal kakor nasprotnik
in usmrtil vse, ki so bili prijetni za oko v šotorskem
svetišču sionske hčere. Svojo razjarjenost je izlil kakor
ogenj. **5** Gospod je bil kakor sovražnik. Požrl je
Izraela, požrl je vse njegove palače. Uničil je vsa
njegova oporišča in v Judovi hčeri je povečal žalovanje
in objokovanje. **6** Nasilno je odvzel svoje šotorsko
svetišče, kakor če bi bil ta od vrta. Uničil je njegove
kraje zborovanja. Gospod je storil, da se slovesni
prazniki in šabate pozabijo v Sionu in v ogorčenju
svoje jeze je preziral kralja in duhovnika. **7** Gospod je
zavrgel svoj oltar, preziral svoje svetišče, zidove svoje
palače je predal v roko sovražnika; v Gospodovi hiši
so vzdignili hrup kakor na dan slovesnega praznika.
8 Gospod se je namenil, da uniči obzidje sionske

hčere. Iztegnil je vrvico, svoje roke ni umaknil pred
uničevanjem. Zato je naredil obrambni zid in obzidje
za žalovanje; skupaj so slabeli. 9 Njena velika vrata
so se pogreznila v tla; uničeni in zlomljeni so njeni
zapahi. Njen kralj in njeni princi so med pogani.
Postave ni več, tudi njeni preroki ne najdejo videnja od
Gospoda. 10 Starešine hčere sionske sedijo na tleh
in molčijo. Na svoje glave so metali prah. Opasali so
se z vrečevino. Device [prestolnice] Jeruzalem svoje
glave povešajo k tlom. 11 Moje oči pešajo s solzami,
moja notranjost je vznemirjena, moja jetra so izlita
na zemljo zaradi uničenja hčere mojega ljudstva; ker
so otroci in dojenčki omedlevali na ulicah mesta. 12
Svojim materam pravijo: »Kje sta žito in vino?« ko so
omedlevali kakor ranjeni na ulicah mesta, ko so bile
njihove duše izlite v naročje njihovih mater. 13 Kakšno
stvar bom vzel, da pričuje zate? S kakšno stvarjo te
bom primerjal, oh hči [prestolnice] Jeruzalem? Kaj
bom enačil s teboj, da bi te lahko potolažil, oh devica,
hči sionska, kajti tvoja vrzel je velika kakor morje.
Kdo te lahko ozdravi? 14 Tvoji preroki so zate videli
prazne in bedaste stvari in niso odkrili tvoje krivičnosti,
da odvrnejo tvoje ujetništvo, temveč so zate videli
napačna bremena in razloge izgnanstva. 15 Vsi, ki
gredo mimo, s svojimi rokami ploskajo nad teboj, sikajo
in s svojimi glavami zmajujejo ob jeruzalemski hčeri,
rekoč: »Ali je to mesto, ki ga ljudje imenujejo Popolnost
lepote, Radost celotne zemlje?« 16 Vsi tvoji sovražniki
so odprli svoja usta zoper tebe. Sikajo in škripajo z
zobmi. Pravijo: »Požrli smo jo. Zagotovo, to je dan, ki
smo se ga veselili; našli smo, videli smo to. 17 Gospod
je storil to, kar je načrtoval. Izpolnil je svojo besedo,
ki jo je zapovedal od dni davnine. Zrušil je in se ni
usmilil in tvojemu sovražniku je dal, da se veseli nad
teboj, vzdignil je rog tvojih nasprotnikov. 18 Njihovo
srce je klicalo h Gospodu, oh obzidje hčere sionske,
naj solze tečejo kakor reka, podnevi in ponoči. Ne
daj si počitka, naj punčica tvojega očesa ne preneha.
19 Vstani, zavpij ponoči. Ob začetku straž izlij svoje
srce kakor vodo pred Gospodovim obrazom. Dvigni
svoje roke k njemu zaradi življenja svojih mladih otrok,
ki slabijo zaradi lakote na vrhu vsake ulice. 20 Glej,
oh Gospod in preudari, komu si to storil. Mar bodo
ženske jedle svoj sad, otroke pedenj dolge? Mar bosta
duhovnik in prerok umorjena v Gospodovem svetišču?
21 Mladi in stari ležijo po tleh na ulicah. Moje device in
moji mladeniči so padli pod mečem; umoril si jih na dan
svoje jeze, pobil si jih in se nisi usmilil. 22 Poklical si
kakor na slovesen dan moje strahote naokoli, tako da
na dan Gospodove jeze nihče ni pobegnil niti preostal.
Tiste, ki sem jih povil in vzgojil, je použil moj sovražnik.

3 Jaz sem človek, ki je videl stisko s palico njegovega
besa. 2 Vodil me je in me privedel v temo, toda
ne v svetlobo. 3 Zagotovo je obrnjen zoper mene;
svojo roko je obračal zoper mene ves dan. 4 Postaral
je moje meso in mojo kožo, zlomil je moje kosti. 5
Zidal je zoper mene in me obdal z žolčem in muko. 6
Postavil me je v temne kraje, kakor tiste, ki so mrtvi od
davnine. 7 Ogradil me je naokoli, da ne morem priti
ven. Mojo verigo je naredil težko. 8 Tudi ko jokam in
vpijem, on ustavlja mojo molitev. 9 Moje steze je obdal
s klesanim kamnom, moje poti je storil sprijene. 10
Bil mi je kakor medved, ki preži v zasedi in kakor lev
na skrivnih krajih. 11 Moje poti je obrnil vstran in me
raztrgal. Naredil me je zapuščenega. 12 Upognil je svoj
lok in me postavil kakor tarčo za puščico. 13 Puščicam
svojega tula je storil, da vstopijo v mojo notranjost.
14 Bil sem v posmeh vsemu svojemu ljudstvu in ves
dan njihova pesem. 15 Nasičeval me je z grenkobo,
opijanjal me je s pelinom. 16 Prav tako je moje zobe
zlomil z ostrimi kamni, pokril me je s pepelom. 17 Mojo
dušo si odstranil daleč stran od miru. Pozabil sem
uspevanje. 18 Rekel sem: »Moja moč in moje upanje
je izginilo od Gospoda, 19 spominjajoč se moje stiske
in moje bede, pelina in žolča. 20 Moja duša jih ima
še vedno v spominu in je ponižana v meni. 21 To si
ponovno kličem v svoj um, zato imam upanje. 22 To je
od Gospodovih milosti, da nismo použiti, ker njegova
sočutja ne odnehajo. 23 Ta so nova vsako jutro. Velika
je tvoja zvestoba. 24 Gospod je moj delež, pravi moja
duša, zato bom upal vanj. 25 Gospod je dober vsem
tistim, ki čakajo nanj; duši, ki ga išče. 26 Dobro je, da
bi človek upal in tiho čakal na Gospodovo rešitev duše.
27 Dobro je za človeka, da nosi jarem v svoji mladosti.
28 Sedi sam in molči, ker ga je nosil na sebi. 29 Svoja
usta polaga v prah, morda bi bilo lahko še upanje.
30 Svoje lice daje tistemu, ki ga udarja, napolnjen je
z grajo. 31 Kajti Gospod ne bo zavrgel na veke, 32
toda čeprav je povzročil žalost, bo vendar imel sočutje
glede na množico svojih usmiljenj. 33 Kajti on ni voljan
prizadeti niti užalostiti človeških otrok. 34 Da bi pod
svojimi stopali zdrobil vse jetnike zemlje, 35 da bi
odvrnil človekovo pravico pred obrazom Najvišjega, 36
da človeka spodkoplje v njegovi pravdi, [tega] Gospod
ne odobrava. 37 Kdo je tisti, ki pravi in se to zgodi,
ko Gospod tega ne zapove? 38 Iz ust Najvišjega ne
izhaja zlo in dobro? 39 Zakaj se živeči človek pritožuje,
človek zaradi kaznovanja svojih grehov? 40 Preiščimo
in preizkusimo svoje poti in se ponovno obrnimo h
Gospodu. 41 Vzdignimo svoja srca s svojimi rokami
k Bogu v nebesih. 42 Pregrešili smo se in uprli. Ti
nisi oprostil. 43 Pokril si [nas] s svojo jezo in nas
preganjal. Umoril si, nisi se usmilil. 44 Pokril si se z

oblakom, da naša molitev ne bi šla skozi. 45 Naredil
si nas kakor izvržek in zavrnitev v sredi ljudstev. 46
Vsi naši sovražniki so odprli svoja usta zoper nas.
47 Strah in zanka sta prišla nad nas, opustošenje in
uničenje. 48 Moje oko teče navzdol z rekami voda,
zaradi uničenja hčere mojega ljudstva. 49 Moje oko
se izliva in ne preneha, brez kakršnegakoli predaha,
50 dokler Gospod ne pogleda dol in ne pogleda iz
nebes. 51 Moje oko prizadeva moje srce, zaradi vseh
hčera mojega mesta. 52 Moji sovražniki so me boleče
preganjali kakor ptico, brez vzroka. 53 Moje življenje so
odsekali v grajski ječi in name vrgli kamen. 54 Vode so
mi tekle čez glavo; potem sem rekel: »Odsekan sem.«
55 Klical sem k tvojemu imenu, oh Gospod, iz globine
grajske ječe. 56 Slišal si moj glas. Ne skrivaj svojega
ušesa ob mojem dihanju, ob mojem klicu. 57 Priteguješ
me na dan, ko sem klical k tebi. Ti praviš: »Ne boj
se.« 58 Oh Gospod, zagovarjal si pravde moje duše,
odkupil si moje življenje. 59 Oh Gospod, videl si mojo
krivico. Ti sodi mojo pravdo. 60 Videl si vse njihovo
maščevanje in vse njihove zamisli zoper mene. 61
Slišal si njihovo grajo, oh Gospod in vse njihove zamisli
zoper mene; 62 ustnice tistih, ki se vzdigujejo zoper
mene in njihovo premišljevanje zoper mene ves dan.
63 Glej, njihovo usedanje in njihovo vzdigovanje; jaz
sem njihova glasba. 64 Vrni jim povračilo, oh Gospod,
glede na delo njihovih rok. 65 Daj jim bridkost srca,
svoje prekletstvo nad njimi. 66 Preganjaj jih in jih uniči
v jezi izpod Gospodovih nebes.

4 Kako je zlato postalo zatemnjeno! Kako se je
najbolj čisto zlato spremenilo! Kamni svetišča so
izliti na vrhu vsake ulice. 2 Dragoceni sionski sinovi,
primerljivi čistemu zlatu, kako so cenjeni, kakor lončeni
vrči, delo lončarjevih rok! 3 Celo morske pošasti
iztegnejo prsi, dajejo piti svojim mladičem. Hči mojega
ljudstva je postala kruta, podobna nojem v divjini. 4
Jezik doječega otroka se zaradi žeje lepi na nebo
njegovih ust. Mladi otroci prosijo kruha, pa jim ga
noben človek ne nalomi. 5 Tisti, ki so se prefinjeno
hranili, so zapuščeni na ulicah. Tisti, ki so bili vzgojeni
v škrlatu, objemajo gnojišča. 6 Kajti kazen krivičnosti
hčere mojega ljudstva je večja kakor kazen za greh
Sódome, ki je bila v hipu zrušena in nobene roke se
je niso dotaknile. 7 Njeni nazirci so bili čistejši od
snega, bolj so bili beli kakor mleko, po telesu so bili
bolj rdečkasti kakor rubini, njihova gladkost je bila
[podobna] safirju. 8 Njihov videz je bolj črn kakor oglje;
na ulicah niso prepoznavni. Njihova koža se lepi na
njihove kosti; izsušena je, postala je kakor palica. 9
Tisti, ki so umorjeni z mečem, so boljši kakor tisti,
ki so umorjeni z lakoto, kajti ti hirajo, zadeti zaradi
potrebe po poljskem sadu. 10 Roke sočutnih žensk
so kuhale svoje lastne otroke. Bili so njihova hrana v
uničenju hčere mojega ljudstva. 11 Gospod je dovršil
svojo razjarjenost; izlil je svojo kruto jezo in prižgal
ogenj na Sionu in ta je požrl njegove temelje. 12
Kralji zemlje in vsi prebivalci zemeljskega [kroga] niso
hoteli verjeti, da bosta nasprotnik in sovražnik vstopila
v velika vrata Jeruzalema. 13 Zaradi grehov njenih
prerokov in krivičnosti njenih duhovnikov, ki so prelivali
kri pravičnih v njeni sredi, 14 klatili so se kakor slepi
možje po ulicah, oskrunili so se s krvjo, tako da se
možje niso mogli dotakniti njihovih oblek. 15 Klicali
so jim: »Odidite; to je nečisto; odidite, odidite, ne
dotikajte se.« Ko so pobegnili in se potikali so med
pogani govorili: »Nič več ne bodo začasno prebivali
tam. 16 Gospodova jeza jih je razdelila; ne bo se
več oziral nanje. Niso spoštovali oseb duhovnikov,
niso bili naklonjeni starešinam. 17 Kar se tiče nas,
so naše oči doslej odpovedovale zaradi naše prazne
pomoči. V svojem oprezanju smo oprezali za narodom,
ki nas ni mogel rešiti. 18 Lovijo naše korake, da ne
moremo iti na svoje ulice. Naš konec je blizu, naši
dnevi so izpolnjeni, kajti naš konec je prišel. 19 Naši
preganjalci so hitrejši kakor orli neba. Zasledovali so
nas po gorah, na nas so prežali v divjini. 20 Dih naših
nosnic, Gospodov maziljenec, je bil odveden v njihove
jame, o katerem smo rekli: »Pod njegovo senco bomo
živeli med pogani.« 21 Razveseljuj se in bodi vesela,
oh edómska hči, ki prebivaš v deželi Uc; prav tako bo
čaša prešla k tebi. Opijanjena boš in razgalila se boš.
22 Kazen tvoje krivičnosti je dovršena, oh hči sionska;
nič več te ne bo odvedel v ujetništvo. Obiskal bo tvojo
krivičnost, oh hči edómska; odkril bo tvoje grehe.

5 Spomni se, oh Gospod, kaj je prišlo nad nas.
Preudari in poglej našo grajo. 2 Naša dediščina je
obrnjena k tujcem, naše hiše k neznancem. 3 Sirote
smo in brez očeta, naše matere so kakor vdove. 4
Svojo vodo smo pili za denar; naš les nam je prodan.
5 Naši vratovi so pod preganjanjem. Trudimo se, pa
nimamo počitka. 6 Roko smo izročili k Egipčanom
in k Asircem, da bi bili nasičeni s kruhom. 7 Naši
očetje so grešili in jih ni in mi smo nosili njihove
krivičnosti. 8 Služabniki so vladali nad nami. Nikogar
ni, da bi nas osvobodil iz njihove roke. 9 Svoj kruh smo
prinašali z nevarnostjo za svoja življenja, zaradi meča
iz divjine. 10 Naša koža je bila črna kakor peč zaradi
strašne lakote. 11 Posiljevali so ženske na Sionu in
device v Judovih mestih. 12 Z njihovo roko so obesili
prince. Obrazi starešin niso bili spoštovani. 13 Zajeli so
mladeniče, da meljejo in otroci so padali pod lesom.
14 Starešine so odšli od velikih vrat, mladeniči od svoje
glasbe. 15 Veselje našega srca je prenehalo, naš ples
je obrnjen v žalovanje. 16 Krona je padla iz naše

glave. Gorje nam, da smo grešili! **17** Zaradi tega peša
naše srce, zaradi teh stvari so zatemnjene naše oči.
18 Zaradi gore Sion, ki je zapuščena, lisice hodijo po
njej. **19** Ti, oh Gospod, ostajaš na veke, tvoj prestol
od roda do roda. **20** Zakaj nas pozabljaš na veke in
nas zapuščaš za tako dolgo? **21** Obrni nas k sebi, oh
Gospod in mi bomo obrnjeni; obnovi naše dni kakor od
davnine. **22** Toda popolnoma si nas zavrgel. Zelo si
ogorčen zoper nas.

Ezekiel

1 Pripetilo se je torej v tridesetem letu, v četrtem
mesecu, na peti dan meseca, ko sem bil med
ujetniki pri reki Kebár, da so se odprla nebesa in
zagledal sem Božja videnja. 2 Na peti dan meseca, kar
je bilo peto leto ujetništva kralja Jojahína, 3 je prišla
Gospodova beseda izrecno k duhovniku Ezekielu,
Buzijevemu sinu, v deželi Kaldejcev, pri reki Kebár
in tam je bila nad njim Gospodova roka. 4 Pogledal
sem in glej, vrtinčast veter je prišel iz severa, velik
oblak in ogenj ga je obsegal in okoli njega je bil sijaj in
iz njegove srede kakor jantarjeva barva ven iz srede
ognja. 5 Prav tako je iz njegove srede prišla podobnost
štirih živih ustvarjenih bitij. In to je bil njihov videz;
imela so podobnost človeka. 6 Vsako je imelo štiri
obraze in vsako je imelo štiri peruti. 7 Njihova stopala
so bila ravna stopala in podplat njihovih stopal je bil
podoben telečjemu kopitu, in lesketala so se podobno
barvi zloščenega brona. 8 Pod svojimi perutmi, na
svojih štirih straneh, so imela človeške roke in ta štiri
so imela svoje obraze in svoje peruti. 9 Njihove peruti
so bile pridružene druga k drugi; niso se obračala,
ko so hodila; šla so vsaka naravnost naprej. 10 Kar
zadeva podobnost njihovih obrazov, ta štiri so imela
človeški obraz in obraz leva na desni strani in ta štiri
so imela obraz vola na levi strani; ta štiri so imela tudi
obraz orla. 11 Takšni so bili njihovi obrazi. Njihove
peruti so bile iztegnjene navzgor; dve peruti vsakega
sta bili pridruženi druga k drugi, dve pa sta pokrivali
njihova telesa. 12 Hodila so vsako naravnost naprej.
Kamor naj bi šel duh, [tja] so šla, in niso se obračala,
ko so hodila. 13 Kar se tiče podobnosti živih ustvarjenih
bitij, je bil njihov videz podoben gorečemu ognjenemu
oglju in podoben videzu svetilk. Ta je šel gor in dol
med živimi ustvarjenimi bitji in ogenj je bil svetel in iz
ognja se je dvigovalo bliskanje. 14 Živa ustvarjena bitja
so tekala in se vračala kakor videz bliska strele. 15
Medtem ko sem gledal živa ustvarjena bitja, sem na
zemlji zagledal eno kolo poleg živih ustvarjenih bitij,
z njegovimi štirimi obrazi. 16 Videz koles in njihovo
delo je bilo podobno barvi berila. Ta štiri so imela
eno podobnost, in njihov videz in njihovo delo je bilo,
kakor bi bilo kolo v sredi kolesa. 17 Ko so hodila, so
hodila na svoje štiri strani, in ko so hodila, se niso
obračala. 18 Kar se tiče njihovih platišč, so bila tako
visoka, da so bila grozna, in njihova platišča so bila
polna oči naokoli teh štirih. 19 Ko so živa ustvarjena
bitja hodila, so poleg njih šla kolesa. In ko so bila živa
ustvarjena bitja dvignjena z zemlje, so bila dvignjena
kolesa. 20 Kamor naj bi šel duh, so šla, tja naj bi šel
njihov duh, in kolesa so bila dvignjena nasproti njih,
kajti v kolesih je bil duh živega ustvarjenega bitja.
21 Ko so tista šla, so šla ta; in ko so tista stala, so
stala ta; in ko so bila tista dvignjena z zemlje, so bila
kolesa dvignjena nasproti njih, kajti v kolesih je bil duh
živega ustvarjenega bitja. 22 Podobnost nebesnega
svoda nad glavami živega ustvarjenega bitja je bila
kakor barva strašnega kristala, razprostrtega zgoraj,
nad njihovimi glavami. 23 Pod nebesnim svodom so
bile njihove peruti ravne druga proti drugi. Vsako je
imelo dve, ki sta pokrili na tej strani in vsako je imelo
dve, ki sta pokrili na oni strani njihovih teles. 24 In
ko so hodila, sem slišal šum njihovih peruti, podoben
hrumenju velikih vodá, kakor glas Vsemogočnega,
glas govora kakor hrup vojske. Ko so stala, so svoje
peruti povesila. 25 Bil je glas izpod nebesnega svoda,
ki je bil nad njihovimi glavami, ko so stala in spustila
svoje peruti. 26 Nad nebesnim svodom, ki je bil nad
njihovimi glavami, je bila podobnost prestola, kakor
videz kamna safira. Na podobnosti prestola je bila
podobnost kakor videz človeka nad njim. 27 Videl sem
kakor barvo jantarja, kakor videz ognja okrog in okrog
znotraj njega, od videza njegovih ledij navzgor in celo
od videza njegovih ledij navzdol sem videl, kakor bi bil
videz ognja in ta je imel sijaj vsenaokrog. 28 Kakor
videz mavrice, ki je na oblaku na deževen dan, takšen
je bil videz sijaja naokoli. To je bil videz podobnosti
Gospodove slave. Ko sem to zagledal, sem padel na
svoj obraz in slišal glas nekoga, ki je spregovoril.

2 Rekel mi je: »Človeški sin, vstani na svoja stopala
in spregovoril ti bom.« 2 Ko mi je spregovoril, je
vame vstopil duh in me postavil na moja stopala, da
sem slišal tistega, ki mi je spregovoril. 3 Rekel mi
je: »Človeški sin, pošiljam te k Izraelovim otrokom, k
upornemu narodu, ki se je uprl zoper mene. Oni in
njihovi očetje so se pregrešili zoper mene, celó do
točno tega dne. 4 Kajti predrzni otroci so in trdega
srca in jaz te pošljem k njim, ti pa jim boš rekel: ›Tako
govori Gospod Bog.‹ 5 In oni, bodisi bodo slišali, bodisi
se bodo zadržali (kajti uporna hiša so), bodo vendar
vedeli, da je bil med njimi prerok. 6 Ti pa, človeški
sin, se jih ne boj niti se ne boj njihovih besed, čeprav
bodo s teboj osat in trnje in prebivaš med škorpijoni.
Ne boj se njihovih besed niti ne bodi zaprepaden ob
njihovih pogledih, čeprav so uporna hiša. 7 Govoril
jim boš moje besede, bodisi bodo slišali, bodisi se
bodo zadržali, kajti najbolj uporni so. 8 Toda ti, človeški
sin, poslušaj, kaj ti povem: ›Ne bodi uporen kakor ta
uporna hiša. Odpri svoja usta in pojej, kar ti dajem.‹«
9 Ko sem pogledal, glej, je bila k meni poslana roka, in
glej, zvitek knjige je bil v njej 10 in razprostrl ga je pred
menoj. Popisan je bil znotraj in zunaj in na njem so
bile zapisane žalostinke, žalovanja in gorje.

3 Poleg tega mi je rekel: »Človeški sin, jej, kar najdeš.
Pojej ta zvitek in pojdi, govori Izraelovi hiši.« **2** Tako
sem odprl svoja usta in dal mi je, da sem pojedel ta
zvitek. **3** Rekel mi je: »Človeški sin, stôri svojemu
trebuhu, da jé in svojo notranjost napolni s tem zvitkom,
ki ti ga dajem.« Potem sem to pojedel in v mojih
ustih je bil zaradi sladkosti kakor med. **4** Rekel mi je:
»Človeški sin, pojdi, stopi k Izraelovi hiši in jim govori z
mojimi besedami. **5** Kajti nisi poslan k ljudstvu tujega
govora in trdega jezika, temveč k Izraelovi hiši, **6** ne
k mnogim ljudstvom tujega govora in trdega jezika,
katerih besed ne moreš razumeti. Zagotovo, če bi te
poslal k njim, bi ti prisluhnili. **7** Toda Izraelova hiša
ti ne bo hotela prisluhniti, kajti nočejo mi prisluhniti,
kajti vsa Izraelova hiša je predrzna in trdosrčna. **8**
Glej, tvoj obraz sem otrdil zoper njihove obraze in tvoje
čelo zoper njihova čela. **9** Kakor je diamant trši kakor
kremen, [tako] sem naredil tvoje čelo. Ne boj se jih niti
ne bodi zaprepaden ob njihovih pogledih, kajti uporna
hiša so.« **10** Poleg tega mi je rekel: »Človeški sin, vse
moje besede, ki ti jih bom govoril, sprejmi v svoje srce
in poslušaj s svojimi ušesi. **11** Pojdi, stopi k tistim iz
ujetništva, k otrokom svojega ljudstva in jim govori
ter jim povej: ›Tako govori Gospod Bog, bodisi bodo
poslušali ali bodisi se bodo zadržali.‹« **12** Potem me je
duh vzel gor in za seboj sem zaslišal glas velikega
hitenja, rekoč: »Blagoslovljena bodi Gospodova slava
iz njegovega kraja.« **13** Slišal sem tudi šum peruti živih
ustvarjenih bitij, ki so se dotikala druga druge in hrup
koles nasproti njih in šum velikega hitenja. **14** Tako me
je duh dvignil in me odnesel in šel sem v grenkobi,
v vročici svojega duha, toda Gospodova roka je bila
močna nad menoj. **15** Potem sem prišel k tistim iz
ujetništva pri Tel Abíbu, ki prebivajo pri reki Kebár in
se usedel, kjer so sedeli in osupel ostal tam med njimi
sedem dni. **16** Pripetilo se je ob koncu sedmih dni, da je
k meni prišla Gospodova beseda, rekoč: **17** »Človeški
sin, naredil sem te stražarja Izraelovi hiši, zato poslušaj
besedo pri mojih ustih in jim daj svarilo od mene. **18**
Ko rečem zlobnemu: ›Gotovo boš umrl, ‹ pa mu ne
daješ svarila niti ne govoriš, da zlobnega posvariš pred
njegovo zlobno potjo, da bi rešil njegovo življenje, bo ta
isti zlobni človek umrl v svoji krivičnosti, toda njegovo
kri bom zahteval iz tvoje roke. **19** Vendar če posvariš
zlobnega, pa se ta ne odvrne od svoje zlobnosti niti
od svoje zlobne poti, bo umrl v svoji krivičnosti, toda
ti si osvobodil svojo dušo.« **20** Ponovno: »Kadar se
pravičen človek odvrne od svoje pravičnosti in zagreši
krivičnost in predenj položim kamen spotike, bo umrl;
ker mu nisi dal svarila, bo umrl v svojem grehu in
njegove pravičnosti, ki jo je storil, se ne bo spominjalo,
temveč bom njegovo kri zahteval iz tvoje roke. **21**
Vendar če posvariš pravičnega človeka, da pravični ne
greši in ta ne greši, bo zagotovo živel, ker je posvarjen;
tudi ti si osvobodil svojo dušo.« **22** Tam je bila nad
menoj Gospodova roka in rekel mi je: »Vstani, pojdi
naprej na ravnino in tam bom govoril s teboj.« **23**
Potem sem vstal in odšel naprej na ravnino. Glej, tam
je stala Gospodova slava kakor slava, ki sem jo videl
pri reki Kebár, in padel sem na svoj obraz. **24** Potem
je vame vstopil duh in me postavil na moja stopala
in spregovoril z menoj ter mi rekel: »Pojdi, zapri se
znotraj svoje hiše. **25** Toda ti, oh človeški sin, glej,
nate bodo dali vezi in te zvezali z njimi in ne boš šel
ven mednje, **26** jaz pa bom tvoj jezik prilepil k nebu
tvojih ust, da boš nem in jim ne boš grajavec, kajti
uporna hiša so. **27** Toda ko jaz spregovorim s teboj,
bom odprl tvoja usta in ti jim boš rekel: ›Tako govori
Gospod Bog: ›Kdor posluša, naj sliši, in kdor se zadrži,
naj se zadržuje, kajti uporna hiša so.‹«

4 »Tudi ti, človeški sin, si vzemi opeko in jo položi pred
seboj in na njej upodobi mesto, celó [prestolnico]
Jeruzalem, **2** in postavi obleganje zoper njo in zgradi
utrdbo zoper njo in nasuj nasip zoper njo. Postavi
tudi tabor zoper njo in naokoli zoper njo razpostavi
oblegovalne ovne. **3** Poleg tega si vzemi železno ponev
in jo postavi za železen zid med seboj in mestom, in
naravnaj svoj obraz zoper njo in ta bo oblegana, ti pa
boš postavil oblegovanje zoper njo. To bo znamenje
Izraelovi hiši. **4** Lezi tudi na svojo levo stran in nanjo
položi krivičnost Izraelove hiše. Glede na število dni, ko
boš ležal na tej, boš nosil njihovo krivičnost. **5** Kajti nate
sem položil leta njihove krivičnosti, glede na število
dni, tristo devetdeset dni. Tako boš nosil krivičnost
Izraelove hiše. **6** Ko jih dopolniš, ponovno lezi na svojo
desno stran in štirideset dni boš nosil krivičnost Judove
hiše. Določil sem ti vsak dan za leto. **7** Zato boš svoj
obraz naravnal proti obleganju [prestolnice] Jeruzalem
in tvoj laket bo odkrit in prerokoval boš zoper njo.
8 Glej, nate bom položil vezi in ne boš se obrnil iz
ene strani na drugo, dokler ne dokončaš dni svojega
obleganja. **9** K sebi vzemi tudi pšenico, ječmen, fižol,
lečo, proso in piro ter jih stresi v eno posodo in iz tega
zamesi kruh; glede na število dni, ki jih boš preležal na
svoji strani, tristo devetdeset dni boš jedel od tega.
10 Tvoja hrana, ki jo boš jedel, bo po teži, dvajset
šeklov na dan. Od časa do časa jo boš jedel. **11** Tudi
vodo boš pil po meri, šesti del vrča. Od časa do časa
[jo] boš pil. **12** To boš jedel kakor ječmenove kolače
in to boš spekel z iztrebkom, ki prihaja iz človeka, v
njihovem pogledu.« **13** Gospod je rekel: »Celo tako
bodo Izraelovi otroci jedli svoj omadeževani kruh med
pogani, kamor jih bom pognal.« **14** Potem sem rekel:
»Ah, Gospod Bog! Glej, moja duša ni bila oskrunjena,

kajti od svoje mladosti, celo do sedaj, nisem jedel
od tega, kar samo umre ali je raztrgano na koščke;
niti v moja usta ni prišlo gnusno meso.« 15 Potem
mi je rekel: »Glej! Dajem ti kravji iztrebek za človeški
iztrebek in svoj kruh boš pripravil s tem.« 16 Poleg
tega mi je rekel: »Človeški sin, glej, zlomil bom oporo
kruha v [prestolnici] Jeruzalem. Kruh bodo jedli po teži
in s skrbnostjo in vodo bodo pili po meri in z osuplostjo,
17 da jim bo lahko primanjkovalo kruha in vode in bodo
osupli eden z drugim in shirali zaradi svoje krivičnosti.«

5 »Ti pa, človeški sin, si vzemi oster nož, vzemi si
brivčevo britev in ji povzroči, da gre čez tvojo glavo
in po tvoji bradi. Potem si vzemi tehtnico, da stehtaš
in razdeliš lase. 2 Z ognjem boš sežgal tretjino v
sredi mesta, ko se dopolnijo dnevi obleganja. Vzel
boš tretjino in okoli nje udarjal z nožem. Tretjino boš
raztrosil v vetru, jaz pa bom za njimi izvlekel meč. 3
Od teh boš vzel malo po številu in jih povezal v krajce
svojega oblačila. 4 Potem ponovno vzemi od teh in
jih vrzi v sredo ognja in jih sežgi v ognju, kajti od teh
bo prišel ogenj v vso Izraelovo hišo.« 5 Tako govori
Gospod Bog: »To je [prestolnica] Jeruzalem. Postavil
sem jo v sredo narodov in dežel, ki so naokoli nje. 6
Moje sodbe je spremenila v zlobnost bolj kakor narodi
in moje zakone bolj kakor dežele, ki so okoli nje, kajti
zavrnili so moje sodbe in moje zakone; niso hodili v
njih.« 7 Zato tako govori Gospod Bog: »Ker ste se
pomnožili bolj kakor narodi, ki so okoli vas in niste
hodili po mojih zakonih niti se niste držali mojih sodb
niti niste delali glede na sodbe narodov, ki so naokoli
vas, « 8 zato tako govori Gospod Bog: »Glej jaz, celo
jaz, sem zoper tebe in v tvoji sredi bom izvršil sodbe
pred očmi narodov. 9 V tebi bom storil to, česar nisem
storil in ne bom več storil temu podobnega, zaradi
vseh tvojih ogabnosti. 10 Zato bodo v tvoji sredi očetje
jedli sinove in sinovi bodo jedli svoje očete. Izvršil bom
sodbe v tebi in tvoj celotni preostanek bom razkropil na
vse vetrove. 11 Zato, kakor jaz živim, « govori Gospod
Bog, »zagotovo, ker si moje svetišče omadeževala
z vsemi svojimi ostudnimi stvarmi in z vsemi svojimi
ogabnostmi, zato bom tudi jaz tebe zmanjšal; niti moje
oko ne bo prizaneslo, niti ne bom imel nobenega
usmiljenja. 12 Tvoja tretjina bo umrla s kužno boleznijo
in z lakoto bodo použiti v tvoji sredi. Tretjina bo padla
pod mečem naokoli tebe, tretjino pa bom razkropil na
vse vetrove in za njimi bom izvlekel meč. 13 Tako bo
moja jeza dovršena in svoji razjarjenosti bom povzročil,
da počiva nad njimi, jaz pa bom potolažen. Oni pa
bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, to govoril v svoji
gorečnosti, ko sem svojo razjarjenost dovršil v njih. 14
Poleg tega te bom naredil opustošenje in grajo med
narodi, ki so naokoli tebe, pred očmi vseh, ki hodijo
mimo. 15 Tako bo to graja in zbadljivka, poučevanje in
osuplost narodom, ki so naokoli tebe, ko bom v tebi
izvršil sodbe v jezi, v razjarjenosti in v besnih ukorih.
Jaz, Gospod, sem to govoril. 16 Ko bom nanje poslal
zle puščice lakote, ki bodo za njihovo uničenje in ki jih
bom poslal, da vas uničijo; in jaz bom razširil lakoto
nad vami in zlomil vašo oporo kruha. 17 Tako bom nad
vas poslal lakoto in zle živali in te te bodo oropale in
kužna bolezen in kri bosta šla skozte in nadte bom
privedel meč. Jaz, Gospod, sem to govoril.«

6 K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2
»Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti Izraelovim
goram in prerokuj zoper njih 3 in reci: ›Ve Izraelove
gore, poslušajte besedo Gospoda Boga: ›Tako govori
Gospod Bog goram in hribom, rekam in dolinam: ›Glejte
jaz, celó jaz, bom nad vas privedel meč in uničil bom
vaše visoke kraje. 4 Vaši oltarji bodo zapuščeni in vaši
kipi bodo razbiti, in jaz bom vrgel dol vaše umorjene
ljudi pred vaše malike. 5 Mrtva trupla Izraelovih otrok
bom položil pred njihove malike in vaše kosti bom
raztrosil okoli vaših oltarjev. 6 V vseh vaših bivališčih
bodo mesta opustošena in visoki kraji bodo zapuščeni,
da bodo vaši oltarji lahko opustošeni in zapuščeni in
bodo vaši maliki lahko razbiti in prenehali [obstajati] in
bodo vaše podobe lahko posekane in bodo vaša dela
lahko odpravljena. 7 Umorjeni bodo padli v vaši sredi
in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 8 Vendar bom
pustil ostanek, da boste lahko imeli nekatere, ki bodo
pobegnili meču med narodi, ko boste razkropljeni po
deželah. 9 Tisti izmed vas, ki pobegnejo, se me bodo
spomnili med narodi, kamor bodo odvedeni ujetniki,
kajti zlomljen sem z njihovim vlačugarskim srcem, ki je
odšlo od mene in z njihovimi očmi, ki se gredo vlačugat
za njihovimi maliki in gnusili se bodo samim sebi zaradi
zla, ki so ga zagrešili pri vseh svojih ogabnostih. 10 In
spoznali bodo, da jaz sem Gospod in da nisem zaman
rekel, da jim bom storil to zlo.«« 11 Tako govori Gospod
Bog: »Udari s svojo roko in zatopotaj s svojim stopalom
ob tla ter reci: ›Ojoj za vse zle ogabnosti Izraelove
hiše! Kajti padli bodo pod mečem, od lakote in kužne
bolezni. 12 Kdor je daleč, bo umrl od kužne bolezni, in
kdor je blizu, bo padel pod mečem, in kdor preostaja
in je oblegan, bo umrl od lakote. Tako bom nad njimi
dovršil svojo razjarjenost. 13 Potem boste vedeli, da jaz
sem Gospod, ko bodo njihovi pobiti ljudje [ležali] med
njihovimi maliki, naokoli njihovih oltarjev, na vsakem
visokem hribu, po vseh vrhovih gora in pod vsakim
zelenim drevesom in pod vsakim debelim hrastom, [na]
kraju, kjer so vsem svojim malikom darovali prijetno
dišavo. 14 Tako bom svojo roko iztegnil nadnje in
njihovo deželo naredil zapuščeno, da, bolj zapuščeno

kakor divjino proti Dibli, v vseh njihovih prebivališčih, in
spoznali bodo, da jaz sem Gospod.«

7 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: **2** »Tudi ti, človeški sin, tako govori Gospod
Bog Izraelovi deželi: ›Konec, konec je prišel nad štiri
vogale dežele. **3** Sedaj je nadte prišel konec in nadte
bom poslal svojo jezo in sodil te bom glede na tvoje poti
in na tebi bom poplačal vse tvoje ogabnosti. **4** Moje oko
ti ne bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja, temveč
bom na tebi poplačal tvoje poti in tvoje ogabnosti bodo
v tvoji sredi in spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹
5 Tako govori Gospod Bog: ›Zlo, samo zlo, glej, je
prišlo. **6** Konec je prišel, prišel je konec. Ta opreza
za teboj, glej, ta je prišel. **7** Jutro je prišlo k tebi, oh
ti, ki prebivaš v deželi. Čas je prišel, dan stiske je
blizu, ne pa ponovno oglašanje gora. **8** Nate bom
sedaj v kratkem izlil svojo razjarjenost in dovršil svojo
jezo nad teboj. Sodil te bom glede na tvoje poti in
poplačal ti bom za vse tvoje ogabnosti. **9** Moje oko ne
bo prizaneslo niti ne bom imel usmiljenja. Poplačal ti
bom glede na tvoje poti in tvoje ogabnosti, ki so sredi
tebe in spoznali boste, da jaz sem Gospod, ki udarja.
10 Glej dan, glej, prišel je. Jutro je prešlo, palica je
zacvetela, ponos je vzbrstel. **11** Nasilje se vzdiguje v
palico zlobnosti. Nihče izmed njih ne bo preostal, niti
od njihove množice, niti od ničesar, kar je njihovega;
niti za njimi ne bo tarnanja. **12** Čas je prišel, dan se
približuje. Naj se kupec ne veseli niti naj prodajalec
ne žaluje, kajti bes je nad vso njegovo množico. **13**
Kajti prodajalec se ne bo vrnil k temu, kar je prodano,
čeprav bi bili še živi, kajti videnje je glede vse njegove
množice, ki se ne bo vrnila; niti se ne bo kdorkoli
okrepil v krivičnosti svojega življenja. **14** Zatrobili so na
trobento, celo da bi se vsi pripravili, toda nihče ne gre v
bitko, kajti moj bes je nad vso njihovo množico. **15** Meč
je zunaj, znotraj pa kužna bolezen in lakota. Kdor je na
polju, bo umrl z mečem, kdor pa je v mestu, ga bosta
požrla lakota in kužna bolezen. **16** Toda tisti izmed njih,
ki pobegnejo, bodo pobegnili in bodo na gorah kakor
dolinske golobice, vsi izmed njih žalujoči, vsakdo zaradi
svoje krivičnosti. **17** Vse roke bodo slabotne in vsa
kolena bodo šibka kakor voda. **18** Prav tako se bodo
opasali z vrečevino in groza jih bo pokrila. Sramota bo
na vseh obrazih in plešavost na vseh njihovih glavah.
19 Svoje srebro bodo vrgli na ulice in njihovo zlato
bo odstranjeno. Njihovo srebro in njihovo zlato jih ne
bo moglo rešiti na dan Gospodovega besa. Ne bodo
zadovoljili svojih duš niti napolnili svojih notranjosti,
ker je le-to kamen spotike njihovi krivičnosti. **20** Kar
se tiče lepote njegovega ornamenta, ga je postavil v
veličanstvu, toda v njem so oni naredili podobe svojih
ogabnosti in svojih ostudnih stvari, zatorej sem ga
postavil daleč od njih. **21** In dal sem ga v roke tujcem
za plen in zlobnežem zemlje za ukradeno blago in oni
ga bodo oskrunili. **22** Tudi svoj obraz bom obrnil proč
od njih in oskrunili bodo moj skrivni kraj, kajti roparji
bodo vstopili vanj in ga omadeževali. **23** Naredi verigo,
kajti dežela je polna krvoločnih zločinov in mesto je
polno nasilja. **24** Zatorej bom privedel najslabše izmed
poganov in njihove hiše bodo vzeli v last. Prav tako
bom storil, da bo pomp močnega prenehal in njihovi
sveti kraji bodo omadeževani. **25** Prihaja uničenje in
iskali bodo miru, pa ga ne bo. **26** Vragolija bo prišla
na vragolijo in govorica na govorico, potem bodo
iskali videnje od preroka, toda postava bo izginila od
duhovnika in nasvet od starcev. **27** Kralj bo žaloval
in princ bo oblečen z opustošenjem in roke ljudstva
dežele bodo trepetale. Jaz jim bom storil po njihovi poti
in glede na njihove zasluge jih bom sodil, in spoznali
bodo, da jaz sem Gospod.«

8 Pripetilo se je v šestem letu, v šestem mesecu, na
peti dan meseca, ko sem sedèl v svoji hiši in so
starešine Juda sedeli pred menoj, da je tam name
padla roka Gospoda Boga. **2** Potem sem pogledal in
glej, podoba kakor videz ognja. Od videza njenih ledij,
celó navzdol, ogenj; in od njenih ledij, celó navzgor,
kakor videz sijaja, kot barva jantarja. **3** Iztegnil je
obliko roke in me prijel za koder moje glave, in duh
me je dvignil med zemljo in nebo in me v Božjih
videnjih privedel k Jeruzalemu, k durim notranjih velikih
vrat, ki gledajo proti severu, kjer je bil sedež podobe
ljubosumnosti, ki izziva k ljubosumnosti. **4** Glej, tam je
bila slava Izraelovega Boga, glede na videnje, ki sem
ga videl na ravnini. **5** Potem mi je rekel: »Človeški
sin, povzdigni sedaj svoje oči proti severu.« Tako sem
povzdignil svoje oči proti severu in glej proti severu,
pri velikih vratih oltarja, ta podoba ljubosumnosti na
vhodu. **6** Nadalje mi je rekel: »Človeški sin, ali vidiš,
kaj počno? Celó velike ogabnosti, ki jih Izraelova hiša
grešno počenja tukaj, da bi jaz moral oditi daleč proč
od svojega svetišča? Toda ponovno se obrni in videl
boš večje ogabnosti.« **7** Privedel me je k dvornim
vratom in ko sem pogledal, glej, luknja v zidu. **8** Potem
mi je rekel: »Človeški sin, koplji sedaj v steno.« In
ko sem kopál v steno, sem zagledal vrata. **9** In rekel
mi je: »Vstopi in poglej zlobne ogabnosti, ki jih tukaj
počno.« **10** Tako sem vstopil in videl; in glej, vsakršne
oblike plazečih stvari in gnusnih zveri in vseh malikov
Izraelove hiše, upodobljenih po steni naokoli. **11** In tam
je pred njimi stalo sedemdeset mož, izmed starcev
Izraelove hiše in v njihovi sredi je stal Jaazanjá, sin
Šafána. Z vsakim moškim je bila v njegovi roki njegova
kadilnica; in gost oblak kadila se je dvigal. **12** Potem mi
je rekel: »Človeški sin, ali si videl kaj starci Izraelove

hiše počno v temi, vsak mož v sobah svojih podob?
Kajti pravijo: › Gospod nas ne vidi; Gospod je zapustil
zemljo.«« 13 Prav tako mi je rekel: »Ponovno se obrni
in videl boš večje ogabnosti, ki jih počno.« 14 Potem
me je privedel k durim velikih vrat Gospodove hiše,
ki so bila proti severu; in glej, tam so sedele ženske,
jokajoče za Tamúzom. 15 Potem mi je rekel: »Ali si
videl to, oh človeški sin? Ponovno se obrni in videl
boš večje ogabnosti, kot so te.« 16 In privedel me
je na notranji dvor Gospodove hiše in glej, pri vratih
Gospodovega templja, med preddverjem in oltarjem,
je bilo okoli petindvajset mož, s svojimi hrbti proti
Gospodovemu templju in svojimi obrazi proti vzhodu;
in oboževali so sonce proti vzhodu. 17 Potem mi je
rekel: »Si videl to, oh človeški sin? Ali je lahka stvar
za Judovo hišo, da zagrešijo ogabnosti, ki jih tukaj
zagrešujejo? Kajti deželo so napolnili z nasiljem in
vrnili so se, da me izzivajo k jezi. In glej, vejico dajejo
pod svoj nos. 18 Zatorej bom tudi jaz postopal v
razjarjenosti. Moje oko ne bo prizanašalo niti ne bom
imel usmiljenja, in četudi jokajo z močnim glasom v
moja ušesa, jih vendar ne bom slišal.«

9 Zaklical je tudi z močnim glasom v moja ušesa,
rekoč: »Povzročite tistim, ki imajo zadolžitev nad
mestom, da se približajo, celo vsak človek s svojim
uničevalnim orožjem v svoji roki.« 2 In glej, šest mož
je prišlo po poti višjih velikih vrat, ki ležijo proti severu
in vsak mož s pokončevalnim orožjem v svoji roki; in
en mož izmed njih je bil oblečen z lanenim platnom, s
pisarskim rogom, s črnilom ob njegovi strani in vstopili
so in obstali poleg bronastega oltarja. 3 In slava
Izraelovega Boga je odšla gor od keruba, nad katerim je
bila, k hišnemu pragu. In zaklical je k možu, oblečenim
z lanenim platnom, ki je imel pisarski rog s črnilom ob
njegovi strani; 4 in Gospod mu je rekel: »Pojdi skozi
sredino mesta, skozi sredo [prestolnice] Jeruzalem in
postavi znamenje na čela ljudi, ki vzdihujejo in ki jokajo
zaradi vseh ogabnosti, ki se počno v njeni sredi.« 5
Drugim pa je rekel v mojem slišanju: »Pojdite za njim
skozi mesto in udarite. Naj vaše oko ne prizanaša niti
ne imejte usmiljenja. 6 Popolnoma pobijte stare in
mlade, tako device kakor majhne otroke in ženske,
toda ne pridite blizu nobenemu človeku, na katerem
je znamenje; in začnite pri mojem svetišču.« Potem
so začeli pri starodavnih možeh, ki so bili pred hišo.
7 Rekel jim je: »Omadežujte hišo in napolnite dvore
z umorjenimi. Pojdite naprej.« In odšli so naprej in
morili v mestu. 8 In pripetilo se je, medtem ko so
jih pobijali in sem ostal sam, da sem padel na svoj
obraz in jokal ter rekel: »Ah, Gospod Bog! Ali boš ves
Izraelov preostanek uničil v izlivanju svoje razjarjenosti
nad [prestolnico] Jeruzalem?« 9 Potem mi je rekel:
»Krivičnost Izraelove in Judove hiše je silno velika in
dežela je polna krvi in mesto polno perverznosti, kajti
pravijo: › Gospod je zapustil zemljo in Gospod ne vidi.‹
10 In tudi kar se mene tiče, moje oko ne bo prizaneslo
niti ne bom imel usmiljenja, temveč bom njihovo pot
poplačal na njihovi glavi.« 11 In glej, mož, oblečen z
lanenim platnom, ki je imel ob svoji strani pisarski rog
s črnilom, je poročal zadevo, rekoč: »Storil sem, kakor
si mi zapovedal.«

10 Potem sem pogledal in glej, na nebesnem svodu,
ki je bil nad glavo kerubov, tam se je nad njimi
prikazal kakor kamen safir, kakor videz podobnosti
prestola. 2 In spregovoril je človeku, oblečenemu
z lanenim platnom in rekel: »Vstopi med kolesa,
celó pod keruba in svojo roko napolni z ognjenim
ogljem izmed kerubov in jih raztresi nad mestom.«
In vstopil je pred mojim pogledom. 3 Torej kerubi so
stali na desni strani hiše, ko je mož vstopil; in oblak
je napolnil notranji dvor. 4 Potem se je Gospodova
slava vzdignila od keruba in stala nad hišnim pragom
hiše; in hiša je bila napolnjena z oblakom in dvor je
bil poln sijaja Gospodove slave. 5 In zvok kerubovih
peruti je bilo slišati celó k zunanjemu dvoru, kakor glas
Vsemogočnega Boga, ko spregovori. 6 In pripetilo se
je, da ko je zapovedal možu, oblečenemu z lanenim
platnom, rekoč: »Vzemi ogenj izmed koles, izmed
kerubov; « potem je ta vstopil in stal poleg koles. 7 In
en kerub je svojo roko iztegnil izmed kerubov k ognju,
ki je bil med kerubi in vzel od njega in to položil v
roke tistega, ki je bil oblečen z lanenim platnom; ki je
to vzel in odšel ven. 8 In pri kerubih se je prikazala
oblika človeške roke pod njihovimi perutmi. 9 In ko
sem pogledal, glej, štiri kolesa ob kerubih, eno kolo
pri enem kerubu in drugo kolo pri drugem kerubu in
videz koles je bil kakor barva kamna berila. 10 In glede
njihovih videzov, so ti štirje imeli eno podobnost, kakor
če bi bilo kolo v sredi kolesa. 11 Ko so odšla, so odšla
na svoje štiri strani; ko so odšla, se niso obračala, toda
sledila so h kraju, kamor je pogledala glava; ko so
odšla, se niso obračala. 12 In njihovo celotno telo in
njihovi hrbti in njihove roke in njihove peruti in kolesa
so bili naokoli polni oči, celó kolesa, ki so jih ta štiri
imela. 13 Glede koles, jim je bilo klicano v mojem
slišanju: »Oh kolo.« 14 In vsako je imelo štiri obraze:
prvi obraz je bil obraz keruba, drugi obraz je bil obraz
človeka, tretji obraz leva in četrti obraz orla. 15 In
kerubi so bili dvignjeni. To je živo ustvarjeno bitje, ki
sem ga videl pri reki Kebár. 16 In ko so hodili kerubi,
so ob njih šla kolesa, in ko so kerubi dvignili svoje
peruti, da se povzpnejo z zemlje, se tudi ista kolesa
niso odvrnila od njihove bližine. 17 Ko so se ustavili,

so se ta ustavila; in ko so se dvignili, so se tudi ta
sama dvignila, kajti duh živega ustvarjenega bitja je bil
v njih. 18 Potem je Gospodova slava odšla od hišnega
praga in obstala nad kerubi. 19 In kerubi so dvignili
svoje peruti in se v mojem pogledu vzpeli z zemlje;
ko so odšli, so bila tudi kolesa poleg njih in vsako je
stalo pri vratih vzhodnih velikih vrat Gospodove hiše in
slava Izraelovega Boga je bila zgoraj nad njimi. 20 To
je živo ustvarjeno bitje, ki sem ga videl pod Izraelovim
Bogom, poleg reke Kebár; in vedel sem, da so bili to
kerubi. 21 Vsak je imel po štiri obraze in vsak štiri
peruti; in podobnost človeških rok je bila pod njihovimi
perutmi. 22 In podobnost njihovih obrazov so bili isti
obrazi, ki sem jih videl poleg reke Kebár, njihovi videzi
in oni sami. Vsak je hodil naravnost naprej.

11 Poleg tega me je duh dvignil navzgor in me
privedel k vzhodnim velikim vratom Gospodove
hiše, ki so gledala proti vzhodu. Glej, pri vratih velikih
vrat sem zagledal petindvajset mož; med njimi sem videl
Jaazanjá, Azúrjevega sina in Pelatjája, Benajájevega
sina, princa ljudstva. 2 Potem mi je rekel: »Človeški
sin, to so možje, ki snujejo vragolijo in dajejo zloben
nasvet v tem mestu, 3 ki pravijo: › To ni blizu; dajmo,
gradimo hiše; to mesto je kotel in mi smo meso.‹ 4
Zato prerokuj zoper njih, prerokuj, oh človeški sin.« 5
In Gospodov Duh je padel name ter mi rekel: »Govori:
›Tako govori Gospod: ›Tako ste rekli, oh Izraelova hiša;
kajti poznam besede, ki pridejo v vaš um, vsako izmed
njih. 6 Pomnožili ste svoje umorjene v tem mestu in
njegove ulice ste napolnili z umorjenimi.‹ 7 Zato tako
govori Gospod Bog: ›Vaši umorjeni, ki ste jih položili v
njegovi sredi, oni so meso in to mesto je kotel, toda
jaz vas bom privedel iz njegove srede. 8 Bali ste se
meča; pa bom nad vas privedel meč, ‹ govori Gospod
Bog. 9 ›Privedel vas bom iz njegove srede in vas
izročil v roke tujcem in med vami bom izvršil sodbe. 10
Pod mečem boste padli; sodil vas bom na Izraelovi
meji, in spoznali boste, da jaz sem Gospod. 11 To
mesto ne bo vaš kotel niti ne boste meso v njegovi
sredi; temveč vas bom jaz sodil na Izraelovi meji 12 in
spoznali boste, da jaz sem Gospod, kajti niste živeli po
mojih zakonih niti izvrševali mojih sodb, temveč ste
počeli po navadah poganov, ki so naokoli vas.‹« 13
In pripetilo se je, ko sem prerokoval, da je Benajájev
sin Pelatjája umrl. Potem sem padel na svoj obraz in
jokal z močnim glasom ter rekel: »Ah, Gospod Bog! Ali
hočeš narediti popoln konec Izraelovemu preostanku?«
14 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč:
15 »Človeški sin, tvoji bratje, celó tvoji bratje, možje
tvojega sorodstva in vsa celotna Izraelova hiša, ali so
oni tisti, ki so jim prebivalci [prestolnice] Jeruzalem
rekli: ›Spravite se daleč od Gospoda. Nam je dana ta
dežela v posest.‹ 16 Zato reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Čeprav sem jih vrgel daleč proč med pogane in
čeprav sem jih razkropil med dežele, vendar jim bom
kakor majhno svetišče v deželah, v katere bodo prišli.‹
17 Zato reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Jaz vas bom
celo zbral izmed ljudstev in vas zbral izmed dežel,
kamor ste bili razkropljeni in jaz vam bom dal Izraelovo
deželo. 18 In prišli bodo tja in od tam bodo odvzeli vse
njene ostudne stvari in vse njene ogabnosti. 19 Dal
jim bom eno srce in znotraj vas bom položil novega
duha; in odvzel bom kamnito srce iz njihovega mesa in
jim dal meseno srce, 20 da se bodo lahko ravnali po
mojih zakonih in se držali mojih odredb in jih izvajali in
bodo moje ljudstvo in jaz bom njihov Bog. 21 Toda
glede tistih, čigar srce hodi za srcem njihovih ostudnih
stvari in njihovih ogabnosti, bom njihovo pot poplačal
na njihovih lastnih glavah, ‹ govori Gospod Bog.« 22
Potem so kerubi dvignili svoje peruti in kolesa poleg
njih; in slava Izraelovega Boga je bila zgoraj nad njimi.
23 In Gospodova slava se je vzdignila iz srede mesta in
se ustavila nad goro, ki je na vzhodni strani mesta. 24
Potem me je duh vzel gor in me v videnju, po Božjem
Duhu, privedel v Kaldejo, k tem iz ujetništva. Tako se
je videnje, ki sem ga videl, dvignilo od mene. 25 Potem
sem tistim iz ujetništva, spregovoril vse stvari, ki mi jih
je Gospod pokazal.

12 Prav tako je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, prebivaš v sredi uporne
hiše, ki imajo oči, da vidijo, pa ne vidijo; imajo ušesa,
da slišijo, pa ne slišijo, kajti uporna hiša so. 3 Zato,
človeški sin, si pripravi stvari za selitev in se preseli
podnevi, v njihovem pogledu; in preselil se boš iz
svojega kraja na drug kraj, v njihovem pogledu. Morda
bodo to preudarili, kajti uporna hiša so. 4 Potem boš
podnevi prinesel svoje stvari, v njihovem pogledu, kakor
stvari za selitev, in zvečer boš šel naprej, v njihovem
pogledu, kakor tisti, ki gredo naprej v ujetništvo. 5
Prekoplji se skozi steno, v njihovem pogledu in tam
odnesi ven. 6 V njihovem pogledu boš to nosil na svojih
ramenih in to boš prenašal naprej v mraku. Pokril si
boš svoj obraz, da ne vidiš tal, kajti postavil sem te za
znamenje Izraelovi hiši.« 7 In storil sem tako, kakor mi
je bilo zapovedano. Podnevi sem prinesel svoje stvari,
kakor stvari za v ujetništvo, zvečer pa sem se s svojo
roko prekopál skozi zid; to sem prinesel naprej v mraku
in to sem nosil na svojem ramenu, v njihovem pogledu.
8 In zjutraj mi je prišla beseda od Gospoda, rekoč: 9
»Človeški sin, ali ti ni Izraelova hiša, uporna hiša, rekla:
›Kaj delaš?‹ 10 Povej jim: ›Tako govori Gospod Bog:
›To breme zadeva princa v [prestolnici] Jeruzalem in
vso Izraelovo hišo, ki so med njimi.‹ 11 Reci: ›Jaz sem

vaše znamenje. Kakor sem jaz storil, tako bo storjeno
njim. Odselili se bodo in odšli v ujetništvo. 12 In princ,
ki je med njimi, bo v mraku nosil na svojem ramenu in
bo šel naprej. Prekopali bodo skozi zid, da bi tamkaj
nosili ven skozi steno. Pokril si bo svoj obraz, da s
svojimi očmi ne bo videl tal. 13 Tudi svojo mrežo bom
razširil nad njim in zajet bo v mojo zanko, in privedel
ga bom v Babilon, v deželo Kaldejcev; vendar je ne
bo videl, čeprav bo tam umrl. 14 In vse, ki so okoli
njega, da mu pomagajo, bom razkropil proti vsakemu
vetru in vse njegove čete; in za njimi bom izvlekel meč.
15 In spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko jih bom
razkropil med narode in jih razpršil v dežele. 16 Toda
izločil bom peščico ljudi izmed njih pred mečem, pred
lakoto in kužno boleznijo; da bodo med pogani, kamor
pridejo, lahko razglasili vse svoje ogabnosti; in spoznali
bodo, da jaz sem Gospod.‹« 17 Poleg tega je prišla k
meni Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, svoj
kruh jej z drgetanjem in svojo vodo pij s trepetanjem in
previdnostjo; 19 in povej ljudstvu dežele: ›Tako govori
Gospod Bog o prebivalcih [prestolnice] Jeruzalem in o
Izraelovi deželi: ›Svoj kruh bodo jedli s previdnostjo in
svojo vodo pili z osuplostjo, da bo njihova dežela lahko
zapuščena od vseh, ki so v njej, zaradi nasilja vseh
tistih, ki prebivajo v njej. 20 In mesta, ki so naseljena,
bodo opustošena in dežela bo zapuščena; in spoznali
boste, da jaz sem Gospod.‹« 21 In k meni je prišla
Gospodova beseda, rekoč: 22 »Človeški sin, kakšen je
ta pregovor, ki ga imate v Izraelovi deželi, rekoč: ›Dnevi
so podaljšani in vsako videnje odpove?‹ 23 Povej jim
torej: ›Tako govori Gospod Bog: ›Temu pregovoru bom
storil, da preneha in ne bodo ga več uporabljali kot
pregovor v Izraelu; temveč jim reci: ›Blizu so dnevi in
učinek vsakega videnja. 24 Kajti nobenih praznih videnj
ne bo več niti laskajočih vedeževanj znotraj Izraelove
hiše. 25 Kajti jaz sem Gospod. Jaz bom govoril in
beseda, ki jo bom govoril, se bo izpolnila; ta se ne bo
več odlagala, kajti v vaših dneh, oh uporna hiša, bom
rekel besedo in jo izpolnil, govori Gospod Bog.‹« 26
Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč:
27 »Človeški sin, glej, tisti iz Izraelove hiše pravijo:
›Videnje, ki ga on vidi, je za mnoge dni, ki pridejo in
prerokuje o časih, ki so še daleč.‹ 28 Zato jim reci:
›Tako govori Gospod Bog: ›Nobena izmed mojih besed
se ne bo več odlagala, temveč se bo beseda, ki sem
jo govoril, izpolnila, ‹ govori Gospod Bog.«

13 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2
»Človeški sin, prerokuj zoper Izraelove preroke,
ki prerokujejo in reci tem, ki prerokujejo iz svojih lastnih
src: ›Poslušajte Gospodovo besedo: 3 ›Tako govori
Gospod Bog: ›Gorje nespametnim prerokom, ki sledijo
svojemu lastnemu duhu in ničesar niso videli!‹ 4 Oh
Izrael, tvoji preroki so podobni lisicam v puščavah. 5 Vi
niste odšli gor v razpoke niti niste postavili ograje za
Izraelovo hišo, da obstane v bitki na Gospodov dan.
6 Videli so ničnost in lažniva vedeževanja, rekoč: ›
Gospod govori, ‹ pa jih Gospod ni poslal. In druge so
pripravili, da upajo, da bi potrdili besedo. 7 Mar niste
videli praznega videnja in ali niste govorili lažnivega
vedeževanja, medtem ko govorite: › To govori Gospod;
‹ čeprav nisem govoril?‹ 8 Zato tako govori Gospod
Bog: ›Ker ste govorili prazne reči in videli laži, zato,
glejte, jaz sem zoper vas, ‹ govori Gospod Bog. 9 ›In
moja roka bo na prerokih, ki vidijo prazne reči in ki
vedežujejo laži. Ne bodo v zboru mojega ljudstva niti
ne bodo zapisani v zapisu Izraelove hiše niti ne bodo
vstopili v Izraelovo deželo, in spoznali boste, da jaz
sem Gospod Bog. 10 Zato, celo zato so zapeljali moje
ljudstvo, rekoč: ›Mir; ‹ pa tam ni bilo miru; in nekdo
je zgradil zid in glej, drugi so ga ometali z neutrjeno
malto. 11 Recite tistim, ki ga ometujejo z neutrjeno
malto, da bo ta padel. Preplavljajoč naliv bo; oh, velika
zrna toče bodo padala; in viharni veter ga bo razklal.
12 Glejte, ko pade zid, ali vam ne bo rečeno: ›Kje je
zmazek, s katerim ste ga namazali?‹ 13 Zato tako
govori Gospod Bog: ›V svoji razjarjenosti ga bom celo
razklal z viharnim vetrom; in tam bo preplavljajoč naliv
v moji jezi in velika zrna toče v moji razjarjenosti,
da ga použijejo. 14 Tako bom porušil zid, ki ste ga
ometali z neutrjeno malto in ga porušim do tal, tako da
bodo odkriti njegovi temelji in ta bo padel, vi pa boste
použiti v njegovi sredi in spoznali boste, da jaz sem
Gospod. 15 Tako bom dovršil svoj bes nad zidom in
nad temi, ki so ga ometali z neutrjeno malto in vam
bom rekel: ›Zidu ni več niti tistih, ki so ga ometali;
16 namreč Izraelovih prerokov, ki prerokujejo glede
[prestolnice] Jeruzalem in ki zanjo vidijo videnja miru,
pa tam ni miru, ‹ govori Gospod Bog. 17 ›Prav tako ti,
človeški sin, naravnaj svoj obraz zoper hčere svojega
ljudstva, ki prerokujejo iz svojih lastnih src; in prerokuj
zoper njih 18 ter reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Gorje
ženskam, ki šivajo blazine k vsem odprtinam za rokave
in izdelujejo naglavne rute na glavi vsake postave,
da bi lovile duše! Hočete loviti duše mojega ljudstva
in ali boste duše, ki prihajajo k vam, rešile žive? 19
In ali me hočete oskruniti med mojim ljudstvom za
prgišča ječmena in za koščke kruha, da ubijate duše,
ki naj ne bi umrle in da rešujete duše žive, ki naj ne bi
živele, z vašim laganjem mojemu ljudstvu, ki posluša
vaše laži?‹ 20 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glejte,
jaz sem zoper vaše blazine, s katerimi ste tam lovile
duše, da jih pripravite leteti in iztrgal jih bom iz vaših
rok in jaz bom pustil dušam oditi, celó dušam, ki jih
vi lovite, da jih pripravite leteti. 21 Tudi vse naglavne

rute bom raztrgal in osvobodil svoje ljudstvo iz vaše
roke in nič več ne bodo v vaši roki, da bi jih lovile; in
spoznale boste, da jaz sem Gospod. 22 Ker ste z lažmi
užalostile srce pravičnega, ki ga nisem užalostil; in
okrepile roke zlobnega, da se ta ne bi vrnil iz svoje
zlobne poti, [s tem] da ste mu obljubljale življenje, 23
zato ne boste več videle praznih reči niti božanskih
vedeževanj, kajti jaz bom osvobodil svoje ljudstvo iz
vaše roke, in spoznale boste, da jaz sem Gospod.«

14 Potem so prišli k meni nekateri izmed Izraelovih
starešin in se usedli pred menoj. 2 In k meni je
prišla Gospodova beseda, rekoč: 3 »Človeški sin, ti
možje so si v srcih postavljali malike in so si pred svoj
obraz postavljali kamen spotike svoje krivičnosti; ali
naj bi me oni potem sploh spraševali?« 4 Zato jim
govori in jim povej: »Tako govori Gospod Bog: ›Vsak
mož iz Izraelove hiše, ki si v svojem srcu postavlja
malike in pred svoj obraz polaga kamen spotike svoje
krivičnosti in prihaja k preroku; jaz, Gospod, bom
odgovoril tistemu, ki prihaja, glede na množico njegovih
malikov, 5 da bi Izraelovo hišo lahko ujel v njihovem
lastnem srcu, ker so se zaradi svojih malikov vsi
odtujili od mene.‹ 6 Zato reci Izraelovi hiši: ›Tako
govori Gospod Bog: ›Pokesajte se in odvrnite se od
svojih malikov; odvrnite svoje obraze od vseh svojih
ogabnosti.‹ 7 Kajti vsakomur izmed Izraelove hiše,
ali izmed tujca, ki začasno biva v Izraelu, ki se ločuje
od mene in si v svojem srcu postavlja svoje malike
in polaga kamen spotike svoje krivičnosti pred svoj
obraz in prihaja k preroku, da bi od njega povprašal
glede mene, mu bom jaz, Gospod, sam odgovoril. 8
Svoj obraz bom naravnal zoper tega moža in naredil
ga bom za znamenje in pregovor in odrezal ga bom
iz srede svojega ljudstva; in spoznali boste, da jaz
sem Gospod. 9 Če pa je prerok zaveden, ko je govoril
besedo, sem jaz, Gospod, zavedel tega preroka in
jaz bom iztegnil svojo roko nanj in ga uničim iz srede
svojega ljudstva Izraela. 10 Nosila bosta kazen svoje
krivičnosti. Kazen preroka bo celo kakor kazen tistega,
ki poizveduje k njemu; 11 da Izraelova hiša ne bo
več zašla od mene niti ne bo več oskrunjena z vsemi
svojimi prestopki; temveč da bodo lahko moje ljudstvo
in bom jaz lahko njihov Bog, govori Gospod Bog.‹« 12
Gospodova beseda je prišla ponovno k meni, rekoč:
13 »Človeški sin, kadar dežela greši zoper mene z
mučnimi prekršitvami, takrat bom nadnjo iztegnil svojo
roko in zlomil bom njeno oporo kruha in nadnjo bom
poslal lakoto in iz nje bom iztrebil človeka in žival.
14 Čeprav bi bili v njej ti trije možje: Noe, Daniel in
Job, bi s svojo pravičnostjo rešili zgolj svoje lastne
duše, ‹ govori Gospod Bog. 15 ›Če povzročim ogabnim
živalim, da gredo skozi deželo, jo oplenijo tako, da je ta
zapuščena, da zaradi živali noben človek ne bo mogel
iti skoznjo; 16 čeprav bi bili ti trije možje v njej, kakor
jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›ne bodo osvobodili
niti sinov niti hčera; samo oni sami bodo osvobojeni,
toda dežela bo zapuščena. 17 Ali če privedem meč
nad to deželo in rečem: ›Meč, pojdi skozi to deželo;
‹ tako, da iz nje iztrebim ljudi in živali; 18 čeprav
bi bili ti trije možje v njej, kakor jaz živim, ‹ govori
Gospod Bog, ›ne bi osvobodili niti sinov niti hčera;
samo oni sami bi bili osvobojeni. 19 Ali če pošljem
v to deželo kužno bolezen in če nanjo v krvi izlijem
svojo razjarjenost, da iztrebim iz nje človeka in žival;
20 čeprav bi bili v njej Noe, Daniel in Job, kakor jaz
živim, ‹ govori Gospod Bog, ›ne bi osvobodili niti sinov
niti hčera, temveč bodo po svoji pravičnosti osvobodili
zgolj svoje lastne duše.‹ 21 Kajti tako govori Gospod
Bog: ›Koliko bolj, ko pošljem svoje štiri boleče sodbe
nad Jeruzalem: meč, lakoto in ogabno zver in kužno
bolezen, da iztrebim iz nje ljudi in živali? 22 In vendar,
glejte, bo tam ostal ostanek, ki bo izpeljan, tako sinov
kakor hčera. Glejte, prišli bodo k vam in videli boste
njihovo pot in njihova dejanja in potolaženi boste glede
zla, ki sem ga privedel nad Jeruzalem, celó glede
vsega, kar sem privedel nadenj. 23 In potolažili vas
bodo, ko boste videli njihove poti in njihova dejanja, in
spoznali boste, da nisem brez vzroka storil vsega, kar
sem storil v njem, ‹ govori Gospod Bog.‹«

15 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2
»Človeški sin: ›Kaj je trta boljša kakor katerokoli
drevo ali kakor mladika, ki je med gozdnimi drevesi? 3
Mar bo vzet njen les, da bi opravljal katerokoli delo?
Ali bodo možje od nje vzeli klin, da bi nanj obesili
katerokoli posodo? 4 Glej, vržena je v ogenj za gorivo.
Ogenj pogoltne oba njena konca in njena sreda je
ožgana. Ali je primerna za kakršnokoli delo? 5 Glej,
ko je bila cela, ni bila primerna za nobeno delo. Kako
veliko manj bo vendar ta primerna za kakršnokoli delo,
ko jo je požrl ogenj in je ožgana?‹ 6 Zato tako govori
Gospod Bog: ›Kakor je trta med gozdnimi drevesi,
ki sem jo izročil ognju za gorivo, tako bom izročil
prebivalce Jeruzalema. 7 Svoj obraz bom naravnal
zoper njih. Šli bodo iz enega ognja, pa jih bo pogoltnil
drug ogenj. In spoznali boste, da jaz sem Gospod, ko
svoj obraz naravnam zoper njih. 8 Deželo bom naredil
zapuščeno, ker so zagrešili prekršek, ‹ govori Gospod
Bog.«

16 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, povzroči [prestolnici]
Jeruzalem, da spozna svoje ogabnosti 3 in reci: ›Tako
govori Gospod Bog [prestolnici] Jeruzalem: ›Tvoj rod

in tvoje rojstvo je iz kánaanske dežele; tvoj oče je
bil Amoréjec, tvoja mati pa Hetejka. 4 Glede tvojega
rojstva, na dan, ko si bila rojena, tvoj popek ni bil
odrezan niti nisi bila umita v vodi, da ti omehča [kožo];
sploh nisi bila odrgnjena s soljo niti povita. 5 Niti se te
nobeno oko ni usmililo, da bi ti storilo karkoli od tega,
da bi imelo do tebe sočutje; temveč si bila vržena na
odprto polje, do gnusenja glede tvoje osebe, na dan,
ko si bila rojena. 6 In ko sem šel mimo tebe in te videl
oskrunjeno v svoji krvi, sem ti rekel, ko si bila v svoji
krvi: ›Živi; ‹ da, rekel sem ti, ko si bila v svoji krvi: ›Živi.‹
7 Dal sem ti, da si se namnožila kakor brstje polja in
povečala si se in postala velika in prišla k odličnim
ornamentom. Tvoje prsi so se oblikovale in tvoji lasje
so zrasli, medtem ko si bila naga in gola. 8 Torej, ko
sem šel mimo tebe in pogledal nate, glej, tvoj čas je bil
čas ljubezni. Razširil sem krajec svojega oblačila nad
teboj in pokril tvojo nagoto. Da, prisegel sem ti in vstopil
v zavezo s teboj, ‹ govori Gospod Bog ›in postala si
moja. 9 Potem sem te umil z vodo; da, temeljito sem
izmil tvojo kri iz tebe in te mazilil z oljem. 10 Oblekel
sem te tudi z izvezenim delom in ti obul jazbečevo
kožo in te naokoli opasal s tankim lanenim platnom in
te ogrnil s svilo. 11 Odel sem te tudi z ornamenti in na
tvoje roke sem nataknil zapestnice in verižico na tvoj
vrat. 12 Položil sem dragulj na tvoje čelo in uhane v
tvoja ušesa in krasno krono na tvojo glavo. 13 Tako si
bila odeta z zlatom in srebrom, in tvoje oblačilo je bilo
iz tankega lanenega platna, svile in izvezenega dela.
Jedla si fino moko, med in olje. Bila si silno krasna in
uspevala si v kraljestvu. 14 Tvoj ugled je zaradi tvoje
lepote odšel naprej med pogane, kajti ta je bila popolna
zaradi moje ljubkosti, ki sem jo položil nadte, ‹ govori
Gospod Bog. 15 ›Toda zaupala si v svojo lastno lepoto
in igrala pocestnico zaradi svojega ugleda in svoje
prešuštvovanje si izlila na vsakega, ki je šel mimo;
njegovo je bilo. 16 Vzela si od svojih oblek in svoje
visoke kraje si odela s številnimi barvami in na njih
igrala pocestnico. Podobne stvari ne bodo prišle niti to
ne bo tako. 17 Vzela si tudi svoje lepe dragocenosti
od mojega zlata in od mojega srebra, ki sem ti jih dal
in si si naredila moške podobe in z njimi zagrešila
vlačugarstvo 18 in jemala si svoje izvezene obleke in
jih pokrivala in prednje si postavljala moje olje in moje
kadilo. 19 Tudi moja hrana, ki sem ti jo dal, fina moka,
olje in med, s katero sem te hranil, celo to si postavljala
prednje v prijeten vonj. In tako je to bilo, ‹ govori
Gospod Bog. 20 ›Poleg tega si jemala svoje sinove in
svoje hčere, ki si mi jih rodila in te si jim žrtvovala, da
bi bili požrti. Je to izmed tvojih vlačugarstev majhna
zadeva, 21 da si morila moje otroke in jim jih izročala,
da gredo zanje skozi ogenj? 22 In v vseh svojih
ogabnostih in svojih vlačugarstvih se nisi spomnila
dni svoje mladosti, ko si bila naga in gola in si bila
oskrunjena v svoji krvi.‹ 23 In pripetilo se je po vseh
tvojih zlobnostih (gorje, gorje tebi!‹ govori Gospod Bog
), 24 da si si zgradila tudi eminenten kraj in si si naredila
visok kraj na vsaki ulici. 25 Visok kraj si si zgradila
na vsakem začetku poti in storila si, da je bila tvoja
lepota prezirana in svoja stopala si razprla vsakemu,
ki je šel mimo in pomnožila si svoja vlačugarstva.
26 Prav tako si zagrešila prešuštvovanje z Egipčani,
svojimi sosedi velikega uda in svoja vlačugarstva si
povečala, da bi me dražila do jeze. 27 Glej, zato
sem nad teboj iztegnil svojo roko in zmanjšal tvojo
vsakdanjo hrano in te izročil volji tistih, ki te sovražijo,
hčeram Filistejcev, ki se sramujejo tvojih nespodobnih
poti. 28 Vlačugo si igrala tudi z Asirci, ker si bila
nenasitna; da, z njimi si igrala pocestnico, pa vendar
nisi mogla biti potešena. 29 Poleg tega si pomnožila
svoje prešuštvovanje v kánaanski deželi do Kaldeje; in
vendar nisi bila potešena s tem. 30 Kako šibko je tvoje
srce, ‹ govori Gospod Bog, ›glede na to, da počneš
vse te stvari, delo gospodovalne vlačugarske ženske;
31 v tem, da si gradiš svoje eminentne kraje na začetku
vsake poti in si delaš svoje visoke kraje na vsaki ulici;
in nisi bila kot pocestnica, v tem, da preziraš plačilo, 32
temveč kakor žena, ki zagreši zakonolomstvo, ki jemlje
tujce namesto svojega soproga! 33 Oni dajejo darila
vsem vlačugam, toda ti daješ svoja darila vsem svojim
ljubimcem in jih najemaš, da lahko pridejo k tebi na
vsaki strani zaradi tvojega vlačugarstva. 34 In v tvojem
vlačugarstvu je v tebi nasprotje od drugih žensk, da
zagrešiš vlačugarstva, medtem ko ti nihče ne sledi,
in pri tem ti daješ nagrado, tebi pa ni dana nobena
nagrada, zato si nasprotje.‹ 35 Zatorej, oh pocestnica,
poslušaj besedo od Gospoda: 36 ›Tako govori Gospod
Bog: ›Ker je bila tvoja umazanost izlita in tvoja nagota
odkrita zaradi tvojega vlačugarstva s tvojimi ljubimci in
z vsemi maliki tvojih ogabnosti in s krvjo tvojih otrok,
ki si jim jih dala; 37 glej, zato bom zbral vse tvoje
ljubimce, s katerimi si uživala in vse tiste, ki si jih
ljubila, z vsemi tistimi, ki si jih sovražila; jaz jih bom
celo zbral naokoli tebe zoper tebe in jim odkril tvojo
nagoto, da bodo lahko videli vso tvojo nagoto. 38 Sodil
te bom, kakor so sojene ženske, ki prelomijo zakonsko
zvezo in prelijejo kri; in dal ti bom kri v razjarjenosti in
ljubosumnosti. 39 Prav tako te bom izročil v njihovo
roko in zrušili bodo tvoj eminenten kraj in zlomili tvoje
visoke kraje. Slekli te bodo tudi iz tvojih oblačil in vzeli
tvoje lepe dragocenosti in te pustili nago in golo. 40
Prav tako bodo zoper tebe privedli skupino in te bodo
kamnali s kamni in te prebodli s svojimi meči. 41 Tvoje
hiše bodo požgali z ognjem in izvršili sodbe nad teboj

v očeh mnogih žensk. Povzročil ti bom, da prenehaš z
igranjem pocestnice in tudi nobenega plačila ne boš
več dajala. 42 Tako bom svoji razjarjenosti zoper tebe
naredil, da počiva in moja ljubosumnost bo odšla od
tebe in bom miren in ne bom več jezen. 43 Ker se nisi
spomnila dni svoje mladosti, temveč si me razburjala
v vseh teh stvareh; glej, zato bom tudi jaz poplačal
tvojo pot na tvoji glavi, ‹ govori Gospod Bog: ›in ne
boš zagrešila te nespodobnosti nad vsemi svojimi
ogabnostmi. 44 Glej, vsak, kdor uporablja pregovore,
bo ta pregovor uporabil zoper tebe, govoreč: ›Kakršna
je mati, takšna je njena hči.‹ 45 Ti si hči svoje matere,
ki prezira svojega soproga in svoje otroke; in ti si
sestra svojih sestrá, ki so prezirale svoje soproge in
svoje otroke. Tvoja mati je bila Hetejka in tvoj oče
Amoréjec. 46 Tvoja starejša sestra je Samarija, ona in
njene hčere, ki prebivajo na tvoji levici. Tvoja mlajša
sestra, ki prebiva pri tvoji desnici, je Sódoma in njene
hčere. 47 Vendar nisi hodila po njihovih poteh niti
storila po njihovih ogabnostih. Temveč kot bi bila to
malenkost, si bila bolj izprijena kakor one na vseh
svojih poteh. 48 Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod
Bog, ›niti tvoja sestra Sódoma niti njene hčere niso
počele, kakor si storila ti in tvoje hčere. 49 Glej, to je
bila krivičnost tvoje sestre Sódome, ponos, polnost
kruha, obilje brezdelja v njej in v njenih hčerah niti ni
krepila roke ubogega in pomoči potrebnega. 50 Bile
so ošabne in zagrešile ogabnost pred menoj, zato
sem jih vzel proč, kakor se mi je videlo dobro. 51 Niti
ni Samarija zagrešila polovice tvojih grehov, temveč
si pomnožila svoje ogabnosti bolj kakor oni [dve] in
opravičila si svoji sestri v vseh svojih ogabnostih, ki
si jih storila. 52 Tudi ti, ki si sodila svoji sestri, nosi
svojo lastno sramoto za svoje grehe, ki si jih zagrešila
bolj gnusno kakor oni [dve]. Oni sta pravičnejši kakor
ti. Da, tudi ti bodi zbegana in nosi svojo sramoto v
tem, da si opravičila svoji sestri. 53 Ko bom ponovno
privedel njihovo ujetništvo, ujetništvo Sódome in njenih
hčera in ujetništvo Samarije in njenih hčera, takrat bom
ponovno privedel ujetništvo tvojih ujetnikov v njihovi
sredi, 54 da boš lahko nosila svojo lastno sramoto in
boš lahko zbegana v vsem, kar si storila, v tem, da
si jima tolažba. 55 Ko se bodo tvoje sestre, Sódoma
in njene hčere, vrnile k svojemu prejšnjemu stanju
in se bodo Samarija in njene hčere vrnile k svojemu
prejšnjemu stanju, takrat se boste ti in tvoje hčere
vrnile k svojemu prejšnjemu stanju. 56 Kajti tvoja sestra
Sódoma ni bila omenjena s tvojimi usti na dan tvojega
ponosa, 57 preden je bila odkrita tvoja zlobnost, kakor
ob času, ko so te grajale sirske hčere in vsi tisti, ki so
okrog nje, hčere Filistejcev, ki te prezirajo vsenaokrog.
58 Nosila si svojo nespodobnost in svoje ogabnosti,
‹ govori Gospod. 59 Kajti tako govori Gospod Bog:
›S teboj bom postopal celo kakor si ti storila, ki si
prezirala prisego v prelamljanju zaveze. 60 Kljub temu
se bom spomnil svoje zaveze s teboj v dneh tvoje
mladosti in osnoval ti bom večno zavezo. 61 Potem se
boš spomnila svojih poti in boš osramočena, ko boš
sprejela svoje sestre, svoje starejše in svoje mlajše, in
dal ti jih bom za hčere, toda ne s tvojo zavezo. 62 S
teboj bom utrdil svojo zavezo in vedela boš, da jaz
sem Gospod, 63 da se lahko spomniš in boš zbegana
in zaradi svoje sramote nikoli več ne boš odprla svojih
ust, ko bom pomirjen proti tebi za vse, kar si storila, ‹
govori Gospod Bog.‹«

17 K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2
»Človeški sin, zastavi uganko in Izraelovi hiši
spregovori prispodobo 3 in reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Velik orel, z velikimi perutmi, z dolgimi krili,
polnimi peres, ki ima različne barve, je prišel k Libanonu
in vzel najvišjo cedrovo mladiko. 4 Odstrigel je vrh
njenih mladih vej in ga prenesel v deželo preprodajanja;
postavil ga je v mestu trgovcev. 5 Prav tako je vzel
od semena dežele in ga zasadil na rodovitno polje.
Namestil ga je ob velikih vodah in ga postavil kakor
drevo vrbe. 6 To je raslo in postalo razraščajoča se trta
nizke rasti, čigar mladike so se obrnile proti njemu in
njene korenine so bile pod njim. Tako je postala trta in
obrodila mladike in poganjala vejice. 7 Tam je bil tudi
drug velik orel, z velikimi perutmi in mnogimi peresi.
In glej, ta trta je svoje korenine upognila proti njemu
in svoje mladike poganjala proti njemu, da bi jo ta
lahko zalival pri brazdah njenega nasada. 8 Zasajena
je bila v dobri zemlji, ob velikih vodah, da bi lahko
pognala mladike in da bi lahko obrodila sad, da bi
bila lahko čedna trta.‹ 9 Reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Ali bo ta uspevala? Ali ji ne bo izruval njenih
korenin in odrezal njen sad, da ovene? Ovenela bo
pri vseh listih njenega izvira, celo brez velike moči ali
mnogih ljudstev, da bi jo izruvali pri njenih koreninah.
10 Da, glej, ko je vsajena, ali bo uspevala? Ali ne
bo popolnoma ovenela, ko se je dotakne vzhodnik?
Ovenela bo na brazdah, kjer je zrasla.‹« 11 Poleg
tega je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 12
»Reci torej uporni hiši: ›Mar ne veste kaj pomenijo te
stvari?‹ Povej jim: ›Glejte, babilonski kralj je prišel v
[prestolnico] Jeruzalem in zajel njenega kralja in njene
prince in jih s seboj odvedel v Babilon 13 in zajel od
kraljevega semena in z njim sklenil zavezo in od njega
vzel prisego. Prav tako je zajel mogočneže dežele,
14 da bi bilo kraljestvo lahko ponižano, da se ne bi
povzdigovalo, temveč da bi z ohranjanjem njegove
zaveze lahko obstalo. 15 Toda ta se je uprl zoper njega
s pošiljanjem svojih predstavnikov v Egipt, da bi mu

lahko dali konje in veliko ljudstva. Ali bo uspel? Ali
bo pobegnil ta, ki dela takšne stvari? Mar bo prelomil
zavezo in bo osvobojen? 16 Kakor jaz živim, ‹ govori
Gospod Bog, ›zagotovo bo na kraju, kjer prebiva kralj,
ki ga je postavil [za] kralja, čigar prisego je preziral
in čigar zavezo je prelomil, celó pri njem bo umrl v
sredi Babilona. 17 Niti ne bo faraon s svojo mogočno
vojsko in svojim velikim spremstvom delal zanj v vojni,
s postavljanjem okopov in gradnjo trdnjav, da iztrebi
mnogo oseb, 18 ker je preziral prisego s prelamljanjem
zaveze, ko je, glej, dal svojo roko in [vendar] storil
vse te stvari; ne bo pobegnil.‹ 19 Zato tako govori
Gospod Bog: › Kakor jaz živim, zagotovo bo meni
dano prisego, ki jo je preziral in mojo zavezo, ki jo je
prelomil, celo to bom poplačal na njegovi lastni glavi.
20 Svojo mrežo bom razširil nad njim in ujet bo v mojo
zanko in privedel ga bom v Babilon in tam se bom
z njim pravdal zaradi njegovega prekrška, ki ga je
prekršil zoper mene. 21 Vsi njegovi ubežniki, z vsemi
njegovimi četami, bodo padli pod mečem, tisti pa, ki
preostanejo, bodo razkropljeni proti vsem vetrovom.
In vedeli boste, da sem jaz, Gospod, to govoril.‹ 22
Tako govori Gospod Bog: ›Prav tako bom vzel od
najvišje mladike na visoki cedri in jo bom posadil; od
vrha njenih mladih vejic bom odstrigel eno nežno in jo
zasadil na visoki in eminentni gori. 23 Na gori Izraelove
višine jo bom zasadil in pognala bo veje in obrodila
sad in postane čedna cedra. Pod njo bo prebivala vsa
perjad od vsakega krila; v senci njenih mladik bodo
prebivale. 24 Vsa drevesa polja bodo vedela, da sem
jaz, Gospod, ponižal visoko drevo, povišal nizko drevo,
posušil zeleno drevo in suhemu drevesu storil, da
cveti. Jaz, Gospod, sem govoril in sem to storil.‹«

18 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Kaj mislite, da uporabljate ta pregovor
glede Izraelove dežele, rekoč: ›Očetje so jedli kislo
grozdje, zobje otrok pa so skominasti?‹ 3 Kakor
jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nič več ne boste
imeli priložnosti, da v Izraelu uporabljate ta pregovor.
4 Glejte, vse duše so moje; kakor očetova duša,
tako je tudi sinova duša moja. Duša, ki greši, ta bo
umrla. 5 Toda če je človek pravičen in dela to, kar
je zakonito in pravilno 6 in ni jedel po gorah, niti ni
svojih oči povzdigoval k malikom Izraelove hiše, niti ni
omadeževal žene svojega soseda, niti ni prišel blizu
ženski, ki ima menstruacijo, 7 in ni nikogar zatiral,
temveč je dolžniku povrnil njegovo jamstvo, ni nikogar
oplenil z nasiljem, svoj kruh dajal lačnemu in nagega
pokrival z obleko; 8 ta, ki ni dajal za obresti, niti ni
jemal nobenega dobička, ki je svojo roko umikal pred
krivičnostjo, izvrševal pošteno sodbo med možem in
možem, 9 hodil po mojih zakonih in se držal mojih
sodb, da pravilno postopa; ta je pravičen, zagotovo bo
živel, ‹ govori Gospod Bog. 10 ›Če zaplodi sina ta, ki
je ropar, prelivalec krvi in ki dela podobno katerikoli
izmed teh stvari 11 in ki ne dela katerokoli izmed teh
dolžnosti, temveč je celo jedel po gorah in omadeževal
ženo svojega soseda, 12 zatiral revnega in pomoči
potrebnega, plenil z nasiljem, ni povračal jamstva in
svoje oči povzdigoval k malikom, zagrešil ogabnost, 13
dajal za obresti in jemal donos. Ali bo potem živel? Ta
ne bo živel. Počenjal je vse te ogabnosti; zagotovo
bo umrl; njegova kri bo na njem. 14 Torej glej, če
zaplodi sina, ki vidi vse grehe svojega očeta, ki jih je
storil in preudarja in ne dela temu podobno, 15 da ni
jedel po gorah niti svojih oči ni povzdigoval k malikom
Izraelove hiše, ni omadeževal žene svojega soseda 16
niti nobenega ni zatiral, ni zadrževal jamstva niti ni
plenil z nasiljem, temveč je svoj kruh dajal lačnemu in
nagega pokrival z obleko, 17 ki je zadrževal svoje roke
pred [zatiranjem] revnega, ki ni prejemal obresti niti
donosa, [ki je] izvrševal moje sodbe, hodil po mojih
zakonih; ta ne bo umrl zaradi krivičnosti svojega očeta;
zagotovo bo živel. 18 Kar se tiče njegovega očeta, ker
je kruto zatiral, svojega brata plenil z nasiljem in med
svojim ljudstvom počel to kar ni dobro, glej, celo ta bo
umrl v svoji krivičnosti. 19 Vendar vi pravite: ›Zakaj? Ali
sin ne nosi očetove krivičnosti? Kadar je sin storil, kar
je zakonito in pravilno in se je držal vseh mojih zakonov
in jih izvršil, bo zagotovo živel. 20 Duša, ki greši, ta bo
umrla. Sin ne bo nosil očetove krivičnosti niti ne bo
oče nosil sinove krivičnosti. Pravičnost pravičnega bo
na njem in zlobnost zlobnega bo na njem. 21 Toda
če se bo zlobni obrnil od vseh svojih grehov, ki jih je
zagrešil in se držal vseh mojih zakonov in storil to, kar
je zakonito in pravilno, bo zagotovo živel, ne bo umrl.
22 Vsi njegovi prestopki, ki jih je zagrešil, mu ne bodo
omenjeni. V svoji pravičnosti, ki jo je storil, bo živel. 23
Ali imam sploh kakšno zadovoljstvo, da bi zlobni umrl?‹
govori Gospod Bog: › in ne, da bi se vrnil iz svojih poti
in živel? 24 Toda ko se pravični obrne proč od svoje
pravičnosti in zagreši krivičnost in počne glede na vse
ogabnosti, ki jih počne zloben človek, ali bo živel? Vsa
njegova pravičnost, ki jo je storil, ne bo omenjena. V
svojem prekršku, ki ga je prekršil in v svojem grehu, ki
ga je zagrešil, v njima bo umrl. 25 Vendar vi pravite:
›Gospodova pot ni primerna.‹ Poslušaj sedaj, oh
Izraelova hiša; mar moja pot ni primerna? Ali niso vaše
poti neprimerne? 26 Ko se pravičen človek obrne proč
od svoje pravičnosti in zagreši krivičnost in umira v
njiju; zaradi svoje krivičnosti, ki jo je storil, bo umrl. 27
Ponovno, kadar se zloben človek obrne proč od svoje
zlobnosti, ki jo je zagrešil in dela to, kar je zakonito in
pravilno, bo svojo dušo rešil živo. 28 Ker preudarja

in se odvrača proč od vseh svojih prestopkov, ki jih
je zagrešil, bo zagotovo živel, ne bo umrl. 29 Vendar
Izraelova hiša pravi: ›Gospodova pot ni primerna.‹ Oh
Izraelova hiša, mar moje poti niso primerne? Ali niso
vaše poti neprimerne? 30 Zatorej vas bom sodil, oh
Izraelova hiša, vsakogar glede na njegove poti, ‹ govori
Gospod Bog. Pokesajte se in se obrnite od vseh svojih
prestopkov; tako krivičnost ne bo vaš propad. 31 Od
sebe odvrzite vse svoje prestopke, s katerimi ste se
pregrešili in si naredite novo srce in novega duha, kajti
zakaj hočete umreti, oh hiša Izraelova? 32 Kajti jaz
nimam nobenega zadovoljstva v smrti tistega, ki umira,
‹ govori Gospod Bog: ›zatorej se obrnite in živite.‹

19 ›Poleg tega vzdigni žalostinko za Izraelovimi
princi 2 in reci: ›Kaj je tvoja mati? Levinja. Ulegla
se je med levi, svoje mladiče je hranila med mladimi
levi. 3 Vzgojila je enega izmed svojih mladičev. Ta je
postal mlad lev in se naučil loviti plen; ta je žrl ljudi.
4 Tudi narodi so slišali o njem; ujel se je v njihovo
jamo in z verigami so ga odvedli v egiptovsko deželo.
5 Torej ko je videla, da je čakala in je bilo njeno
upanje izgubljeno, potem je vzela še enega izmed
svojih mladičev in ga naredila za mladega leva. 6 In
hodil je gor in dol med levi in postal mlad lev in se
naučil loviti plen in žreti ljudi. 7 In poznal je njihove
zapuščene palače in pustošil njihova mesta; in dežela
je bila zapuščena in njena polnost s hrupom njegovega
rjovenja. 8 Potem so se narodi od provinc na vsaki
strani naravnali zoper njega in nad njim razprostrli
svojo mrežo. Ujet je bil v njihovo jamo. 9 In dali so
ga pod stražo, v verige in ga privedli k babilonskemu
kralju. Privedli so ga v utrdbe, da njegovega glasu ne
bi bilo več slišati na Izraelovih gorah. 10 Tvoja mati
je podobna trti v tvoji krvi, zasajena pri vodah. Bila
je rodovitna in polna mladik zaradi razloga mnogih
vodá. 11 Imela je močne palice za žezla tistih, ki so
vladali in njena postava je bila povišana med debelimi
mladikami in v svoji višini se je pojavila z množico
svojih mladik. 12 Toda izruvana je bila v razjarjenosti,
vržena je bila na tla in vzhodnik je posušil njen sad.
Njene močne palice so bile polomljene in so ovenele,
ogenj jih je použil. 13 In sedaj je zasajena v divjini,
v suhih in žejnih tleh. 14 In ogenj je izšel iz palice
njenih mladik, ki je požrl njen sad, tako da ni imela
nobene močne palice, ki bi bila žezlo za vladanje. To
je žalostinka in bo za žalostinko.‹«

20 In pripetilo se je v sedmem letu, v petem
mesecu, deseti dan meseca, da so določeni
izmed Izraelovih starešin prišli, da bi povpraševali od
Gospoda in se usedli pred menoj. 2 Potem je prišla
k meni Gospodova beseda, rekoč: 3 »Človeški sin,
govori Izraelovim starešinam in jim reci: ›Tako govori
Gospod Bog: ›Ali ste prišli, da povprašujete od mene?
Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nočem biti
povpraševan od vas. 4 Ali jih hočeš soditi, človeški
sin, ali jih hočeš soditi? Povzroči jim, da spoznajo
ogabnosti njihovih očetov 5 in jim reci: ›Tako govori
Gospod Bog: ›Na dan, ko sem izbral Izraela in dvignil
svojo roko k semenu Jakobove hiše in se jim dal
spoznati v egiptovski deželi, ko sem vzdignil svojo
roko k njim, rekoč: ›Jaz sem Gospod, vaš Bog; ‹ 6
na dan, ko sem vzdignil svojo roko k njim, da jih
privedem iz egiptovske dežele v deželo, ki sem jo odkril
zanje, tekočo z mlekom in medom, ki je slava vseh
dežel. 7 Potem sem jim rekel: ›Vsak mož naj odvrže
ogabnosti svojih oči in ne omadežujte se z egiptovskimi
maliki.‹ Jaz sem Gospod, vaš Bog.‹ 8 ›Toda uprli so
se zoper mene in me niso hoteli poslušati. Noben
mož ni odvrgel ogabnosti svojih oči niti niso zapustili
egiptovskih malikov. Tedaj sem rekel: ›Nanje bom
izlil svojo razjarjenost, da dovršim svojo jezo zoper
njih v sredi egiptovske dežele. 9 Toda ravnal sem
zaradi svojega imena, da to ne bi bilo oskrunjeno
pred pogani, med katerimi so bili, v čigar pogledu
sem se jim dal spoznati v tem, da sem jih privedel iz
egiptovske dežele. 10 Zatorej sem jim velel, da gredo
iz egiptovske dežele in jih privedel v divjino. 11 In
dal sem jim svoje zakone in jim pokazal svoje sodbe,
katere, če jih človek izpolnjuje, bo torej živel v njih.
12 Poleg tega sem jim dal tudi svoje šabate, da bodo
znamenje med menoj in njimi, da bodo lahko vedeli, da
jaz sem Gospod, ki jih posvečujem. 13 Toda Izraelova
hiša se je uprla zoper mene v divjini. Niso hodili po
mojih zakonih in prezirali so moje sodbe, katere, če jih
človek izpolnjuje, bo torej živel v njih; in moje šabate
so silno oskrunili. Potem sem rekel: ›V divjini bom
nadnje izlil svojo razjarjenost, da jih použije. 14 Toda
ravnal sem zaradi svojega imena, da le-to ne bi bilo
oskrunjeno pred pogani, v katerem pogledu sem jih
privedel ven. 15 Vendar sem prav tako vzdignil svojo
roko k njim v divjini, da jih ne bom privedel v deželo, ki
sem jim jo dal, tekočo z mlekom in medom, katera je
slava vseh dežel; 16 zato ker so prezirali moje sodbe
in niso hodili po mojih zakonih, temveč so oskrunili
moje šabate, kajti njihovo srce je šlo za njihovimi
maliki. 17 Kljub temu jim je moje oko prizaneslo pred
tem, da bi jih uničil niti jim v divjini nisem storil konca.
18 Temveč sem njihovim otrokom v divjini rekel: ›Ne
hodite po zakonih svojih očetov niti ne obeležujte
njihovih sodb niti se ne omadežujte z njihovimi maliki.
19 Jaz sem Gospod, vaš Bog; ravnajte se po mojih
zakonih in držite se mojih sodb in jih izvršujte; 20 in
posvečujte moje šabate; in te bodo znamenje med

menoj in vami, da boste lahko vedeli, da jaz sem
Gospod, vaš Bog.‹ 21 Vendar so se otroci uprli zoper
mene. Niso se ravnali po mojih zakonih niti se niso
ravnali po mojih sodbah, da bi jih izpolnjevali, katere,
če človek izpolnjuje, bo torej živel po njih; oskrunjali
so moje šabate. Potem sem rekel: ›Nadnje bom izlil
svojo razjarjenost, da dovršim svojo jezo zoper njih v
divjini.‹ 22 Kljub temu sem umaknil svojo roko in zaradi
svojega imena storil, da le-to ne bi bilo oskrunjeno
pred očmi poganov, v čigar očeh sem jih izpeljal. 23 V
divjini sem prav tako svojo roko vzdignil k njim, da bi
jih razkropil med pogane in jih razpršil skozi dežele; 24
ker niso izvrševali mojih sodb, temveč so prezirali moje
zakone in skrunili moje šabate in njihove oči so bile za
maliki njihovih očetov. 25 Zatorej sem jim prav tako
izročil zakone, ki niso bili dobri in sodbe, po katerih naj
ne bi živeli; 26 in oskrunil sem jih v njihovih lastnih
darovih, s tem, da so počeli, da gre skozi ogenj vse,
kar odpre maternico, da bi jih lahko naredil zapuščene,
z namenom, da bi lahko vedeli, da jaz sem Gospod.‹
27 Zatorej, človeški sin, govori Izraelovi hiši in jim reci:
›Tako govori Gospod Bog: ›Vendar so vaši očetje proti
meni izrekali bogokletje v tem, da so zagrešili prekršek
zoper mene. 28 Kajti ko sem jih privedel v deželo, za
katero sem vzdignil svojo roko, da jim jo dam, takrat
so videli vsak visok hrib in vsa debela drevesa in tam
so darovali svoje klavne daritve in tam so predstavljali
izzivanje svojega daru. Tam so tudi naredili svoje
prijetne dišave in tam so izlivali svoje pitne daritve.‹ 29
Potem sem jim rekel: ›Kaj je visok kraj, kamor greste?‹
In njegovo ime je imenovano Bama do današnjega
dne. 30 Zato reci Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Ali ste oskrunjeni po načinu svojih očetov? In
grešite vlačugarstvo po njihovih ogabnostih? 31 Kajti ko
darujete svoje darove, ko svojim sinovom povzročate,
da gredo skozi ogenj, same sebe oskrunjate z vsemi
svojimi maliki, celo do današnjega dne. In ali naj bom
povpraševan od vas, oh Izraelova hiša? Kakor jaz
živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nočem biti povpraševan
od vas. 32 In to, kar prihaja v vaše misli, sploh ne
bo, da pravite: ›Mi bomo kakor pogani, kakor družine
dežel, da služimo lesu in kamnu.‹ 33 › Kakor jaz živim,
‹ govori Gospod Bog, ›zagotovo bom z mogočno roko
in z iztegnjenim laktom in z izlito razjarjenostjo vladal
nad vami 34 in vas izpeljem izmed ljudstva in vas
zberem iz dežel, po katerih ste razkropljeni, z mogočno
roko, z iztegnjenim laktom in z izlito razjarjenostjo. 35
In jaz vas bom privedel v divjino ljudstev in tam se
bom pravdal z vami iz obličja v obličje. 36 Podobno
kakor sem se pravdal z vašimi očeti v divjini egiptovske
dežele, tako se bom pravdal z vami, ‹ govori Gospod
Bog. 37 ›In povzročil vam bom, da boste šli pod palico
in privedel vas bom v vez zaveze 38 in izmed vas
bom očistil upornike in tiste, ki so odpadli zoper mene.
Izpeljal jih bom iz dežele, kjer začasno prebivajo in ne
bodo vstopili v Izraelovo deželo in spoznali boste, da
jaz sem Gospod. 39 Glede vas, oh Izraelova hiša, ‹
tako govori Gospod Bog: ›Pojdite, služite vsak svojim
malikom in tudi v prihodnje, če mi nočete prisluhniti.
Toda ne skrunite več mojega svetega imena s svojimi
darovi in svojimi maliki. 40 Kajti na moji sveti gori, na
gori Izraelove višine, ‹ govori Gospod Bog, ›tam mi bo
[služila] vsa Izraelova hiša, vsi izmed njih v deželi mi
[bodo] služili. Tam jih bom sprejel in tam bom zahteval
vaše daritve in prve sadove vaših daritev, z vsemi
vašimi svetimi stvarmi. 41 Sprejel vas bom z vašim
prijetnim vonjem, ko vas odvedem izmed ljudstev in
vas zberem iz dežel, kamor ste bili razkropljeni; in jaz
bom posvečen v vas pred pogani. 42 In vedeli boste,
da jaz sem Gospod, ko vas bom privedel v Izraelovo
deželo, v deželo, za katero sem vzdignil svojo roko, da
jo dam vašim očetom. 43 In tam se boste spomnili
svojih poti in vseh svojih dejanj, s katerimi ste bili
omadeževani; in gnusili se boste samim sebi, v svojem
lastnem pogledu, zaradi vseh svojih hudobij, ki ste
jih storili. 44 In spoznali boste, da jaz sem Gospod,
ko z vami postopam zaradi svojega imena, ne glede
na vaše zlobne poti niti ne glede na vaša izprijena
početja, oh vi, hiša Izraelova, ‹ govori Gospod Bog.‹«
45 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 46 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti jugu
in svojo besedo spusti proti jugu in prerokuj zoper gozd
južnega polja; 47 in reci južnemu gozdu: ›Poslušaj
Gospodovo besedo: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, v
tebi bom zanetil ogenj in ta bo v tebi pogoltnil vsako
zeleno drevo in vsako suho drevo. Plameneč ogenj ne
bo pogašen in vsi obrazi, od juga do severa, bodo v
njem ožgani. 48 In vse meso bo videlo, da sem ga
zanetil jaz, Gospod. Ta ne bo pogašen.‹« 49 Potem
sem rekel: »Ah, Gospod Bog! O meni pravijo: ›Mar on
ne govori prispodob?‹«

21 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč:
2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti
Jeruzalemu in spusti svojo besedo proti svetim krajem
in prerokuj zoper Izraelovo deželo 3 in reci Izraelovi
deželi: ›Tako govori Gospod: ›Glej, jaz sem zoper tebe
in izvlekel bom svoj meč iz nožnice in iz tebe bom
iztrebil pravičnega in zlobnega. 4 Ker bom iz tebe
iztrebil pravičnega in zlobnega, bo zato moj meč šel iz
nožnice zoper vse meso od juga do severa, 5 da bo
lahko vse meso vedelo, da sem jaz, Gospod, izvlekel
svoj meč iz nožnice. Ta se ne bo več vrnil. 6 Zdihuj
torej, ti, človeški sin, s trganjem svojih ledij; in z grenkim

vzdihom pred njihovimi očmi. 7 In zgodilo se bo, ko ti
bodo rekli: ›Zakaj vzdihuješ?‹ da boš odgovoril: ›Zaradi
novic, ker le-te prihajajo.‹ In vsako srce se bo stopilo
in vse roke bodo slabotne in vsak duh bo medlel in vsa
kolena bodo šibka kakor voda. Glej, to prihaja in se bo
zgodilo, ‹ govori Gospod Bog.« 8 Ponovno je prišla
k meni Gospodova beseda, rekoč: 9 »Človeški sin,
prerokuj in reci: ›Tako govori Gospod: ›Reci: ›Meč,
meč je nabrušen in tudi zglajen. 10 Nabrušen je, da
naredi boleč pokol; zglajen je, da se lahko lesketa.
Naj bi se mi potem razveseljevali? Ta zaničuje palico
mojega sina kakor vsako drevo. 11 In on ga je dal
zgladiti, da bi lahko z njim rokoval. Ta meč je nabrušen
in zglajen, da ga da v roko ubijalca. 12 Jokaj in tuli,
človeški sin, kajti ta bo nad mojim ljudstvom, ta bo
nad Izraelovimi princi. Strahote zaradi meča bodo nad
mojim ljudstvom. Udari torej na svoje stegno. 13 Ker je
to preizkušnja in kaj če meč zaničuje celo palico? To
ne bo več, ‹ govori Gospod Bog. 14 ›Ti torej, človeški
sin, prerokuj in zaploskaj s svojima rokama in naj bo
meč tretjič podvojen, meč umorjenih. To je meč velikih
ljudi, ki so umorjeni, ki vstopa v njihove skrivne sobe.
15 Konico meča sem naravnal zoper vsa njihova velika
vrata, da bo njihovo srce lahko slabelo in [bodo] njihovi
propadi pomnoženi. Ah! Narejen je [da se] lesketa,
zavit je za pokol. 16 Pojdi eno pot ali drugo, ali na
desno ali na levo, kamor je naravnan tvoj obraz. 17
Tudi jaz bom plosknil s svojima rokama in bom umiril
svojo razjarjenost. Jaz, Gospod, sem to govoril.«« 18
Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda, rekoč:
19 »Tudi ti, človeški sin, si določi dve poti, da bo lahko
prišel meč babilonskega kralja. Obe bosta izšli iz ene
dežele in izberi kraj, izberi ga ob začetku poti v mesto.
20 Določi pot, da lahko pride meč v Rabo Amóncev in
v Juda in zaščiteno [prestolnico] Jeruzalem. 21 Kajti
babilonski kralj je stal pri razpotju poti, ob začetku
dveh poti, da uporabi vedeževanje. Svoje puščice je
posvetlil, posvetoval se je z družinskimi maliki, gledal je
v jetra. 22 Pri njegovi desni roki je bilo vedeževanje za
[prestolnico] Jeruzalem, da določi častnike, da odpre
usta v pokol, da povzdigne glas s kričanjem, da določi
oblegovalne ovne proti velikim vratom, da nasuje nasip
in da zgradi utrdbo. 23 In to jim bo kakor napačno
vedeževanje v njihovem pogledu, tistim, ki so prisegli
prisege, toda v spomin bo priklical krivičnost, da bodo
lahko zajeti.‹ 24 Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker
ste storili, da se bo spominjalo vaše krivičnosti v tem,
da so vaši prestopki odkriti, tako da se pri vseh vaših
dejanjih pojavijo vaši grehi; ker jaz pravim, da ste prišli
v spomin, boste zajeti z roko. 25 In ti, oskrunjen, zloben
Izraelov princ, katerega dan je prišel, ko se krivičnosti
naredi konec, ‹ 26 tako govori Gospod Bog: ›Odstrani
diadem in snemi krono. To ne bo [več] isto. Povišaj
tistega, ki je nizek in ponižaj tistega, ki je visok. 27 Jaz
bom to preobrnil, preobrnil, preobrnil in tega ne bo
nič več, dokler ne pride tisti, katerega pravica je to in
njemu jo bom izročil.‹ 28 Ti pa, človeški sin, prerokuj
in reci: ›Tako govori Gospod Bog glede Amóncev in
glede njihove graje; celo reci: ›Meč, meč je izvlečen.
Za pokol je zglajen, da používa zaradi lesketanja. 29
Medtem ko zate vidijo ničnost, medtem ko ti vedežujejo
laž, da te privedejo nad vratove tistih, ki so umorjeni
izmed zlobnih, katerih dan je prišel, ko bo njihova
krivičnost končana. 30 Ali mu bom povzročil, da se
vrne v svojo nožnico? Sodil te bom na kraju, kjer si
bil ustvarjen, v deželi tvojega rojstva. 31 In nate bom
izlil svoje ogorčenje in zoper tebe bom pihal v ognju
svojega besa in te izročil v roko brutalnežev in veščih,
da uničujejo. 32 Ti boš za gorivo ognju; tvoja kri bo
v sredi dežele; ne bo se te več spominjalo, kajti jaz,
Gospod, sem to govoril.««

22 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Torej, človeški sin, ali boš sodil, ali
boš sodil krvoločno mesto? Da, pokazal mu boš
vse njegove ogabnosti. 3 Potem reci: ›Tako govori
Gospod Bog: ›Mesto v svoji sredi preliva kri, da lahko
pride njegov čas in zoper sebe izdeluje malike, da
se omadežuje. 4 Postalo si krivo v svoji krvi, ki si jo
prelilo; in omadeževalo si se s svojimi maliki, ki si jih
naredilo; in svojim dnevom si povzročilo, da so se
približali in prišlo si celó k svojim letom. Zato sem te
naredil za grajo poganom in zasmeh vsem deželam. 5
Tisti, ki so blizu in tisti, ki so daleč od tebe, te bodo
zasmehovali, ki so neslavni in precej nadležni. 6 Glej,
Izraelovi princi, vsak je bil v tebi k njihovi moči, da
preliva kri. 7 V tebi so prezirali očeta in mater. V tvoji
sredi so z zatiranjem postopali s tujcem. V tebi so
nadlegovali osirotelega in vdovo. 8 Preziralo si moje
svete stvari in oskrunilo moje šabate. 9 V tebi so ljudje,
ki prenašajo govorice, da prelijejo kri; in v tebi jedo po
gorah. V tvoji sredi zagrešujejo nespodobnost. 10 V
tebi so odkrili nagoto svojih očetov. V tebi so ponižali
tisto, ki je bila oddvojena zaradi oskrunitve. 11 In nekdo
je zagrešil ogabnost z ženo svojega soseda; in drugi je
opolzko omadeževal svojo snaho; in drugi je v tebi
ponižal svojo sestro, hčer svojega očeta. 12 V tebi
so jemali darila, da prelijejo kri. Jemalo si obresti in
donos in z izsiljevanjem si lakomno pridobivalo od
svojih sosedov in si me pozabilo, ‹ govori Gospod Bog.
13 ›Glej, zato sem udaril svojo roko ob tvoj nepošten
dobiček, ki si ga naredilo in pri tvoji krvi, ki je bila v
tvoji sredi. 14 Ali tvoje srce lahko prenese, ali so tvoje
roke lahko močne v dneh, ko bom obračunal s teboj?
Jaz, Gospod sem to govoril in bom to storil. 15 In

razkropil te bom med pogane in te razpršil v dežele in
iz tebe použil tvojo umazanost. 16 In vzelo boš svojo
dediščino v sebi, pred očmi poganov in vedelo boš, da
jaz sem Gospod.«« 17 In k meni je prišla Gospodova
beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, Izraelova hiša mi je
postala žlindra. Vsi so bron, kositer, železo in svinec v
sredi talilne peči; so celó srebrova žlindra. 19 Zato tako
govori Gospod Bog: ›Ker ste vsi postali žlindra, glejte,
zato vas bom zbral v sredi [prestolnice] Jeruzalem. 20
Kakor oni zbirajo srebro in bron in železo in svinec in
kositer v sredi talilne peči, da nanjo pihajo ogenj, da to
raztalijo; tako vas bom jaz zbral v svoji jezi in svoji
razjarjenosti in vas bom pustil tam in vas raztalil. 21
Da, zbral vas bom in pihal nad vas v ognju svojega
besa in vi boste raztaljeni v njeni sredi. 22 Kakor
je srebro raztaljeno v sredi talilne peči, tako boste
raztaljeni v njeni sredi in spoznali boste, da sem jaz,
Gospod, nad vas izlil svojo razjarjenost.«« 23 In k
meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 24 »Človeški
sin, reci ji: ›Ti si dežela, ki ni očiščena niti ni nanjo
deževalo na dan ogorčenja. 25 Tam je zarota njenih
prerokov v njeni sredi, podobna rjovenju leva, željnega
plena. Požrli so duše, vzeli so zaklad in dragocene
stvari; v njeni sredi so naredili mnogo vdov. 26 Njeni
duhovniki so prekršili mojo postavo in oskrunili moje
svete stvari. Niso pokazali nobene razlike med svetim
in oskrunjenim niti niso pokazali razlike med nečistim
in čistim in svoje oči so skrili pred mojimi šabati in
jaz sem med njimi oskrunjen. 27 Njeni princi v njeni
sredi so podobni volkovom, željnim plena, da prelijejo
kri in da uničijo duše, da pridobijo nepošten dobiček.
28 In njeni preroki so jih ometali z neutrjeno malto,
gledoč ničnost in vedeževali so jim laži, rekoč: ›Tako
govori Gospod Bog, ‹ ko Gospod ni govoril. 29 Ljudstvo
dežele je uporabljalo zatiranje in izvajalo rop in jezilo
revne in pomoči potrebne; da, krivično so zatirali tujca.
30 In iskal sem človeka med njimi, ki bi naredil ograjo in
stal v razpoki pred menoj za deželo, da je ne bi uničil,
toda nikogar nisem našel. 31 Zato sem nadnje izlil
svoje ogorčenje; použil sem jih z ognjem svojega besa.
Njihovo lastno pot sem poplačal na njihovih glavah, ‹
govori Gospod Bog.««

23 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni,
rekoč: 2 »Človeški sin, bili sta dve ženski, hčeri
ene matere. 3 Zagrešili sta vlačugarstva v Egiptu,
v svoji mladosti sta zagrešili vlačugarstva. Tam so
bile njune prsi stiskane, tam so poškodovali seske
njunega devištva. 4 Njuni imeni sta bili: Ohóla, starejša
in njena sestra Oholíba. Bili sta moji in rodili sta sinove
in hčere. Taki sta bili njuni imeni: Samarija je Ohóla,
[prestolnica] Jeruzalem pa Oholíba. 5 Ohóla je igrala
pocestnico, ko je bila moja in nora je bila na svoje
ljubimce, na Asirce, svoje sosede, 6 ki so bili oblečeni
z modro, častnike in vladarje, vse izmed njih privlačne
mladeniče, konjenike, jahajoče na konjih. 7 Tako je
z njimi zagrešila svoja vlačugarstva, z vsemi tistimi,
ki so bili izbrani možje Asirije in z vsemi, na katere
je bila nora, z vsemi njihovimi maliki, s katerimi se je
omadeževala. 8 Niti ni zapustila svojih vlačugarstev,
prinesenih iz Egipta, kajti v njeni mladosti so ležali
z njo in poškodovali prsi njenega devištva in nanjo
izlili svoja vlačugarstva. 9 Zatorej sem jo izročil v
roko njenih ljubimcev, v roko Asircev, na katere je bila
nora. 10 Ti so odkrili njeno nagoto. Vzeli so njene
sinove in njene hčere in jo usmrtili z mečem in postala
je slavna med ženskami, kajti izvršili so sodbo nad
njo. 11 In ko je njena sestra Oholíba to videla, je
bila bolj izprijena v svoji neobrzdani ljubezni kakor
ona in v svojih vlačugarstvih bolj kakor njena sestra
v njenih vlačugarstvih. 12 Nora je bila na Asirce,
svoje sosede, častnike in vladarje, najbolj krasno
oblečene, konjenike, jahajoče na konjih, vse izmed njih
privlačne mladeniče. 13 Potem sem videl, da je bila
omadeževana, da sta obe šli eno pot. 14 In povečala
je svoja vlačugarstva, kajti ko je zagledala može,
upodobljene na zidu, podobe Kaldejcev, upodobljene z
živo rdečo, 15 opasane s pasovi na svojih ledjih, z
izjemnim okrasom na svojih glavah, vse izmed njih na
pogled prince, po načinu Babiloncev iz Kaldeje, dežele
njihovega rojstva; 16 takoj ko jih je s svojimi očmi
zagledala, je bila nora nanje in k njim poslala poslance
v Kaldejo. 17 In Babilonci so prišli k njej v posteljo
ljubezni in jo omadeževali s svojim vlačugarstvom in
bila je onesnažena z njimi in njen um se je odtujil
od njih. 18 Tako je odkrila svoja vlačugarstva in
odkrila svojo nagoto. Potem se je moj um odtujil od
nje, podobno kakor je bil moj um odtujen od njene
sestre. 19 Vendar je svoja vlačugarstva pomnožila
s spominjanjem na dni svoje mladosti, v katerih je
igrala pocestnico v egiptovski deželi. 20 Kajti nora
je bila na svoje nezakonite ljubimce, katerih meso
je kakor meso oslov in katerih izliv je podoben izlivu
konjev. 21 Tako si klicala v spomin nespodobnost
svoje mladosti, v poškodovanju tvojih seskov s strani
Egipčanov, zaradi tvojih mladostnih prsi. 22 Zato, oh
Oholíba, ‹ tako govori Gospod Bog: ›Glej, zoper tebe
bom obudil tvoje ljubimce, od katerih se je odtujil tvoj
um in na vsaki strani jih bom privedel zoper tebe; 23
Babilonce in vse Kaldejce, Pekód in Šoo in Koo in vse
Asirce z njimi, vse izmed njih privlačne mladeniče,
častnike in vladarje, velike gospode in ugledne, vse
izmed njih jahajoče na konjih. 24 In prišli bodo zoper
tebe z bojnimi vozovi, vozovi in kolesi in z zborom
ljudstva, ki bo naokoli nastavilo zoper tebe majhen ščit

in ščit in čelado. Prednje bom postavil sodbo in sodili
te bodo glede na svoje sodbe. 25 In zoper tebe bom
naravnal svojo ljubosumnost in besno bodo postopali s
teboj. Odvzeli ti bodo tvoj nos in tvoja ušesa; in tvoj
preostanek bo padel pod mečem. Odvzeli bodo tvoje
sinove in tvoje hčere; in tvoj preostanek bo požrt z
ognjem. 26 Tudi slekli te bodo iz tvojih oblačil in ti
odvzeli tvoje lepe dragocenosti. 27 Tako bom tvoji
nespodobnosti storil, da izgine od tebe in tvojemu
vlačugarstvu, privedenemu iz egiptovske dežele, da
svojih oči ne boš dvignila k njim niti se ne boš več
spominjala Egipta.‹ 28 Kajti tako govori Gospod Bog:
›Glej, izročil te bom v roko tistih, ki jih sovražiš, v
roko tistih, od katerih se je tvoj um odtujil. 29 S teboj
bodo postopali sovražno in ves tvoj trud bodo odvedli
in pustili te bodo nago in boso. Odkrita bo nagota
tvojih vlačugarstev, tako tvoja nespodobnost kot tvoja
vlačugarstva. 30 Jaz ti bom storil te stvari, ker si
vlačugarsko odšla za pogani in ker si oskrunjena z
njihovimi maliki. 31 Hodila si po poti svoje sestre;
zato bom njeno čašo dal v tvojo roko.‹ 32 Tako govori
Gospod Bog: ›Pila boš iz čaše svoje sestre, globoke in
velike. Zasmehovana boš do norčevanja in v posmeh;
ta mnogo drži. 33 Napolnjena boš s pijanostjo in
bridkostjo, s čašo osuplosti in opustošenja, s čašo
tvoje sestre Samarije. 34 To boš celo pila in to izsesala
in zlomila boš njene črepinje in iztrgala svoje lastne
prsi, kajti jaz sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog. 35
Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker si me pozabila
in me vrgla za svoj hrbet, zatorej tudi ti nosi svoje
nespodobnosti in svoja vlačugarstva.‹ 36 Gospod mi je
poleg tega rekel: »Človeški sin, hočeš soditi Ohólo
in Oholíbo? Da, razglasi jima njune ogabnosti; 37 da
sta zagrešili zakonolomstvo in je kri na njunih rokah
in s svojimi maliki sta zagrešili zakonolomstvo in tudi
svojim sinovom, ki sta mi jih rodili, sta storili, da so
zanju prešli skozi ogenj, da jih je požrl. 38 Poleg tega
sta mi storili še to: v istem dnevu sta omadeževali moje
svetišče in oskrunili moje šabate. 39 Kajti ko sta svoje
otroke morili svojim malikom, potem sta istega dne
prišli v moje svetišče, da ga oskrunita; in glej, tako sta
počeli v sredi moje hiše. 40 In nadalje, da sta poslali
po može, da pridejo od daleč, h katerim je bil poslan
poslanec; in glej, prišli so, za katere si se umivala in
ličila svoje oči in se odevala z ornamenti. 41 Sedela si
na imenitni postelji in miza je pripravljena pred njo, na
katero si postavljala moje kadilo in moje olje. 42 In glas
brezskrbne množice je bil z njo, in z običajnimi možmi
so bili privedeni Sabejci iz divjine, ki si na svoje roke
natikajo zapestnice in krasne krone na svoje glave. 43
Potem sem rekel njej, ki je bila stara v zakonolomstvih:
›Ali bodo sedaj zagrešili vlačugarstva z njo in ona z
njimi?‹ 44 Vendar so odšli noter k njej, kakor gredo v
žensko, ki igra pocestnico, tako so šli noter v Ohólo in
v Oholíbo, nespodobni ženski. 45 Pravični možje pa ju
bodo sodili po načinu zakonolomk in po načinu žensk,
ki prelivajo kri, ker sta zakonolomki in je kri na njunih
rokah.‹ 46 Kajti tako govori Gospod Bog: ›Nadnju bom
privedel skupino in izročil ju bom, da bosta odstranjeni
in oplenjeni. 47 In skupina ju bo kamnala s kamni in
razmesarila s svojimi meči; ubili bodo njune sinove in
njune hčere, njune hiše pa bodo požgali z ognjem. 48
Tako bom nespodobnosti storil, da izgine iz dežele, da
bodo lahko vse ženske poučene, da ne počnejo po
vajini nespodobnosti. 49 In vajino nespodobnost bodo
poplačali na vama in nosili bosta grehe svojih malikov,
in spoznali bosta, da jaz sem Gospod Bog.««

24 V devetem letu, v desetem mesecu, na deseti
dan meseca je ponovno prišla k meni Gospodova
beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, zapiši si ime dneva,
celó tega istega dne. Babilonski kralj se je ta isti
dan nameril zoper [prestolnico] Jeruzalem. 3 In izreci
prispodobo uporni hiši ter jim reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Pristavi lonec, pristavi ga in prav tako vanj
nalij vodo. 4 Zberi vanj kose, celó vsak dober kos,
stegno in pleče; napolni ga z izbranimi kostmi. 5 Vzemi
izbrano od tropa in pod njim prav tako sežgi kosti
in naredi, da bo dobro vrelo in v njem naj prevrejo
njegove kosti.‹ 6 Zato tako govori Gospod Bog: ›Gorje
krvoločnemu mestu, loncu, čigar plast umazanije je v
njem in katerega plast umazanije ni odšla od njega!
Prinesi to ven, kos za kosom; naj noben žreb ne pade
na to. 7 Kajti njena kri je v njeni sredi; postavljala
jo je na vrh skale; ni je izlivala na tla, da jo pokrije
s prahom; 8 da bi lahko povzročila razjarjenosti, da
pride gor, da se maščuje; njeno kri sem postavil na
vrh skale, da ne bi bila pokrita.‹ 9 Zato tako govori
Gospod Bog: ›Gorje krvoločnemu mestu! Naredil bom
celo grmado za velik ogenj. 10 Nakopičite les, zanetite
ogenj, použijte meso in ga dobro začinite in naj bodo
kosti sežgane. 11 Potem ga praznega postavite na
ognjeno oglje, da njegov bron lahko razbeli in lahko
zagori in da bo njegova umazanost lahko v njem
stopljena, da bo plast umazanije v njem lahko použita.
12 Samo sebe je izmučila z lažmi in njena velika plast
umazanije ni šla ven iz nje. Njena plast umazanije
bo v ognju. 13 V tvoji umazanosti je nespodobnost.
Ker sem te očistil, ti pa nisi bila očiščena, ne boš več
očiščena svoje umazanosti, dokler svoji razjarjenosti
ne storim, da počiva na tebi. 14 Jaz, Gospod, sem
to govoril. To se bo zgodilo in jaz bom to storil; ne
bom šel nazaj niti ne bom prizanašal niti se ne bom
kesal; glede na tvoje poti in glede na tvoja početja te
bodo sodili, ‹ govori Gospod Bog.« 15 Prav tako je

prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 16 »Človeški
sin, glej, z udarcem vzamem od tebe željo tvojih oči.
Vendar ne boš žaloval niti jokal niti tvoje solze ne bodo
tekle. 17 Zadrži se jokanja, nobenega žalovanja za
mrtvimi ne opravljaj, nad svojo glavo si zaveži ruto in
nadeni si svoje čevlje na svoja stopala in ne pokrivaj
svojih ustnic in ne jej kruha od ljudi.« 18 Tako sem
ljudstvu govoril zjutraj, zvečer pa je moja žena umrla;
in zjutraj sem storil, kakor mi je bilo ukazano. 19 In
ljudstvo mi je reklo: »Ali nam ne boš povedal kaj so
nam te stvari, da jih tako počneš?« 20 Potem sem jim
odgovoril: »K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč:
21 ›Govori Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog:
›Glejte, oskrunil bom svoje svetišče, odličnost vaše
moči, željo vaših oči in to, kar vaša duša pomiluje; in
vaši sinovi in vaše hčere, ki ste jih pustili, bodo padli
pod mečem. 22 In storili boste, kakor sem jaz storil: ne
boste pokrili svojih ustnic niti jedli kruha od ljudi. 23 In
vaše rute bodo na vaših glavah in vaši čevlji na vaših
stopalih. Ne boste niti žalovali niti jokali; temveč boste
hirali zaradi svojih krivičnosti in žalovali drug proti
drugemu. 24 Tako vam je Ezekiel znamenje: glede na
vse, kar je storil, boste vi storili. In ko to pride, boste
spoznali, da jaz sem Gospod Bog. 25 Tudi ti, človeški
sin, ali ne bo to na dan, ko jim odvzamem njihovo moč,
radost njihove slave, željo njihovih oči in to, na kar so
naravnali svoje ume, njihove sinove in njihove hčere,
26 da bo tisti, ki pobegne na ta dan, prišel k tebi, da
ti povzroči, da to slišiš s svojimi lastnimi ušesi? 27
Na tisti dan se bodo tvoja usta odprla k tistemu, ki je
pobegnil in govoril boš in ne boš več nem. Ti jim boš
znamenje. In spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹«

25 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni,
rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz
proti Amóncem in prerokuj zoper njih; 3 in reci
Amóncem: ›Poslušajte besedo Gospoda Boga. Tako
govori Gospod Bog, ker praviš: ›Aha, zoper moje
svetišče, ko je bilo oskrunjeno; in zoper Izraelovo
deželo, ko je bila zapuščena; in zoper Judovo hišo, ko
so odšli v ujetništvo; ‹ 4 glej, zatorej te bom izročil
možem vzhoda za posest in v tebi si bodo postavili
svoje palače in svoja prebivališča bodo naredili v tebi.
Jedli bodo tvoj sad in pili bodo tvoje mleko. 5 In jaz bom
Rabo naredil hlev za kamele in Amónce kraj ležišča
za trope, in spoznali boste, da jaz sem Gospod.‹ 6
Kajti tako govori Gospod Bog: ›Ker si ploskal s svojima
rokama in topotal s stopali in se razveseljeval v srcu z
vsem svojim prezirom zoper Izraelovo deželo; 7 glej,
zato bom nadte iztegnil svojo roko in te izročil v plen
poganom; in jaz te bom odrezal izmed ljudstev in ti
povzročil, da izgineš iz dežel. Uničil te bom, in vedel
boš, da jaz sem Gospod.‹ 8 Tako govori Gospod Bog:
›Zato ker Moáb in Seír govorita: ›Glej, Judova hiša
je podobna vsem poganom; ‹ 9 zatorej, glej, odprl
bom Moábov bok od mest, od njegovih mest, ki so
na njegovih mejah, slavo dežele: Bet Ješimót, Báal
Meón in Kirjatájim, 10 do mož vzhoda z Amónci [vred]
in jih dal v posest, da se Amóncev ne bo spominjalo
med narodi. 11 In izvršil bom sodbe nad Moábom; in
spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹ 12 Tako govori
Gospod Bog: ›Zato ker je Edóm zoper Judovo hišo
ravnal z maščevanjem in [jih] silno užalil in se maščeval
nad njimi; ‹ 13 zato tako govori Gospod Bog: ›Tudi
jaz bom svojo roko iztegnil nad Edóm in iz njega
bom iztrebil moža in žival; in opustošil ga bom od
Temána; in tisti iz Dedána bodo padli pod mečem.
14 In svoje maščevanje bom položil nad Edóm po
roki svojega ljudstva Izraela, in v Edómu bodo storili
glede na mojo jezo in glede na mojo razjarjenost;
in spoznali bodo moje maščevanje, ‹ govori Gospod
Bog. 15 Tako govori Gospod Bog: ›Ker so Filistejci
postopali z maščevanjem in so se maščevali s krutim
srcem, da ga uničijo zaradi starega sovraštva; ‹ 16
zato tako govori Gospod Bog: ›Glej, svojo roko bom
iztegnil nad Filistejce in iztrebil bom Keretéjce in uničil
bom preostanek morske obale. 17 In nad njimi bom
izvršil veliko maščevanje z besnimi grajami; in spoznali
bodo, da jaz sem Gospod, ko bom nanje položil svoje
maščevanje.‹«

26 In pripetilo se je v enajstem letu, na prvi dan
meseca, da je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, zato ker je Tir zoper [prestolnico]
Jeruzalem rekel: ›Aha, zlomljena je tista, ki je bila
velika vrata ljudstvom, obrnjena je k meni: ›Na novo
bom napolnjena, ‹ sedaj je opustošena.‹ 3 Zato tako
govori Gospod Bog: ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh Tir
in povzročil bom, da bodo zoper tebe prišli številni
narodi, kakor morje povzroči svojim valovom, da se
vzdignejo gor. 4 In uničili bodo zidove Tira in porušili
njegove stolpe. Prav tako bom iz njega postrgal prah
in ga naredil podobnega vrhu skale. 5 To bo kraj za
razprostiranje mrež sredi morja, kajti jaz sem to govoril,
‹ govori Gospod Bog: ›in bo postal plen narodom. 6
In njegove hčere, ki so na polju, bodo umorjene z
mečem; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹ 7 Kajti
tako govori Gospod Bog: ›Poglej, nad Tir bom privedel
babilonskega kralja Nebukadnezarja, kralja kraljev,
iz severa, s konji in bojnimi vozovi in s konjeniki in
skupinami in mnogo ljudstva. 8 Na polju bo z mečem
ubil tvoje hčere in naredil bo utrdbo zoper tebe in zoper
tebe nasul nasip in zoper tebe vzdignil majhen ščit.
9 Svoje vojne stroje bo uperil zoper tvoje zidove in
s svojimi sekirami bo porušil tvoje stolpe. 10 Zaradi
obilja njegovih konj te bo pokril njihov prah. Tvoji zidovi

se bodo tresli ob hrupu konjenikov, koles in bojnih
vozov, ko bo vstopil v tvoja velika vrata, kakor možje
vstopijo v mesto, v katerem je narejena vrzel. 11 S
kopiti svojih konj bo pomendral vse tvoje ulice. Tvoje
ljudstvo bo pobil z mečem in tvoje močne posadke
bodo popadale na tla. 12 Iz tvojih bogastev bodo
naredili plen in zaplenili bodo tvoje trgovanje in porušili
bodo tvoje zidove in uničili tvoje prijetne hiše in tvoje
kamne, tvoj les in tvoj prah bodo pometali v sredo
voda. 13 In povzročil bom, da bo hrup tvojih pesmi
prenehal, in zvoka tvojih harf ne bo več slišati. 14 In
naredil te bom kakor vrh skale. Ti boš kraj, na katerem
se razprostirajo mreže; ne boš več pozidan, kajti jaz,
Gospod, sem to govoril, ‹ govori Gospod Bog. 15 Tako
govori Gospod Bog Tiru: ›Mar se ne bodo otoki stresli
ob zvoku tvojega padca, ko bodo ranjeni jokali, ko
bo v tvoji sredi narejen pokol? 16 Potem bodo vsi
morski princi stopili dol iz svojih prestolov in odložili
svoja svečana oblačila in slekli svoje izvezene obleke.
Oblekli se bodo s trepetanjem. Sedeli bodo na tleh in
trepetali bodo vsak trenutek in osupli bodo nad teboj.
17 In zate bodo povzdignili žalostinko in ti rekli: ›Kako si
uničen, ki si bil naseljen s pomorščaki, ugledno mesto,
ki je bilo močno na morju, ono in njegovi prebivalci, ki
so svoji strahoti povzročili, da je bila na vseh, ki so ga
strašili! 18 Sedaj bodo otoki trepetali na dan tvojega
padca; da, otoki, ki so na morju, bodo vznemirjeni ob
tvojem odhodu.‹ 19 Kajti tako govori Gospod Bog:
›Ko te bom naredil [za] zapuščeno mesto, podobno
mestom, ki niso naseljena; ko bom nadte privedel
globino in te bodo pokrile velike vode, 20 ko te bom
privedel dol s tistimi, ki se spuščajo v jamo, z ljudstvom
iz starih časov in te bodo postavili v spodnje kraje
zemlje, na kraje, ki so zapuščeni od davnine, s tistimi,
ki gredo dol do jame, da ne boš naseljen, in jaz bom
postavil slavo v deželi živih; 21 naredil te bom strahoto
in tebe ne bo več. Čeprav te bodo iskali, vendar nikoli
več ne boš najden, ‹ govori Gospod Bog.‹«

27 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni,
rekoč: 2 »Torej ti, človeški sin, vzdigni žalostinko
za Tirom; 3 in reci Tiru: ›Oh ti, ki si postavljen na
vhodu morja, ki si trgovec ljudstvom na številnih otokih:
›Tako govori Gospod Bog: ›O Tir, rekel si: ›Jaz sem
popolne lepote.‹‹ 4 Tvoje meje so v sredi morij, tvoji
graditelji so dovršili tvojo lepoto. 5 Vse tvoje ladijske
deske so naredili iz cipresovega lesa iz Senírja. Vzeli
so libanonske cedre, da bi zate naredili jambore. 6
Iz bašánskih hrastov so naredili tvoja vesla; skupina
Ašhúrcev je naredila tvoje klopi iz slonovine, pripeljane
iz kitéjskih otokov. 7 Tanko laneno platno z izvezenim
delom iz Egipta je bilo to, kar si razširjala, da bi bilo
tvoje jadro; modro in vijolično z otokov Elišája, je bilo
to, kar te je pokrivalo. 8 Prebivalci Sidóna in Arváda
so bili tvoji mornarji. Tvoji modri možje, oh Tir, ki so
bili v tebi, so bili tvoji krmarji. 9 Gebálski starci in
njegovi modri možje so bili v tebi tvoji popravljavci
razpok. Vse morske ladje s svojimi mornarji so bile
v tebi, da so prekupčevali tvoje trgovsko blago. 10
Tisti iz Perzije in iz Luda in iz Puta so bili v tvoji vojski,
tvoji bojevniki. V tebi so obešali ščit in čelado; oni
kažejo tvojo ljubkost. 11 Možje Arváda, s tvojo vojsko,
so bili na tvojih zidovih naokoli in Gamádci so bili v
tvojih stolpih. Svoje ščite so obešali naokoli po tvojih
zidovih; tvojo lepoto so naredili popolno. 12 Taršíš
je bil tvoj trgovec zaradi razloga množice vseh vrst
bogastev; s srebrom, železom, kositrom in svincem so
trgovali na tvojih sejmih. 13 Javán, Tubál in Mešeh
so bili tvoji trgovci. Trgovali so s človeškimi osebami
in posodami iz brona na tvojem trgu. 14 Tisti iz hiše
Togarmá so na tvojih sejmih trgovali s konji, konjeniki in
mulami. 15 Možje iz Dedána so bili tvoji trgovci, številni
otoki so bili trgovsko blago tvoje roke, za darilo so ti
prinašali rogove iz slonovine in ebenovino. 16 Sirija je
bila tvoj trgovski partner zaradi razloga množičnosti
stvari tvoje izdelave. Na tvojih sejmih so se zaposlovali
s smaragdi, vijoličnim in izvezenim delom in tankim
lanenim platnom in koraldo in ahatom. 17 Juda in
Izraelova dežela so bili tvoji trgovci. Trgovali so na
tvojem trgu s pšenico iz Miníta in Pannago in medom,
oljem in balzamom. 18 Damask je bil tvoj trgovski
partner v množici stvari tvoje izdelave zaradi množice
vseh bogastev; z vinom iz Helbóna in belo volno.
19 Tudi Dán in Javán, ki sta šla sem ter tja, sta se
zaposlovala na tvojih sejmih. Svetlo železo, kasija in
kolmež so bili na tvojem trgu. 20 Dedán je bil tvoj
trgovec v dragocenih oblačilih za bojne vozove. 21
Arabija in vsi princi Kedárja so se zaposlovali s teboj
z jagnjeti, ovni in kozli; v teh so bili oni tvoji trgovci.
22 Trgovci iz Sabe in Ramája, oni so bili tvoji trgovci.
Zaposlovali so se na tvojih sejmih z glavnino izmed
vseh dišav in z vsemi dragocenimi kamni in z zlatom.
23 Harán in Kané in Eden, trgovci iz Sabe, Asúrja in
Kilmáda so bili tvoji trgovci. 24 To so bili tvoji trgovci v
vseh vrstah stvari, v modrih oblačilih in izvezenem delu
in v skrinjah bogatega videza, povezanih z vrvicami in
narejenimi iz cedre, med tvojim trgovanjem. 25 Ladje
iz Taršíša so pele o tebi na tvojem trgu in ti si bil na
novo napolnjen in zelo veličastno narejen v sredi morij.
26 Tvoji veslači so te privedli v velike vode. Vzhodni
veter te je zlomil v sredi morij. 27 Tvoja bogastva, tvoji
sejmi, tvoji trgovci, tvoji mornarji in tvoji krmarji, tvoji
popravljavci razpok, zaposlovalci tvojega trgovanja in
vsi tvoji bojevniki, ki so v tebi in v vsej tvoji skupini, ki
je v tvoji sredi, bodo padli v sredo morij na dan tvojega

propada. 28 Predmestja se bodo tresla ob zvoku krika
tvojih krmarjev. 29 In vsi, ki prijemajo veslo, mornarji
in vsi krmarji morja bodo prišli dol iz svojih ladij, stali
bodo na kopnem; 30 in svojemu glasu bodo povzročili,
da bo slišan zoper tebe in grenko bodo jokali in metali
prah na svoje glave in se valjali v pepelu, 31 in zate se
bodo naredili popolnoma plešaste in se prepasali z
vrečevino in jokali bodo zaradi tebe s srčno grenkobo
in grenko tarnali. 32 In v svojem tarnanju bodo vzdignili
žalostinko za teboj in žalovali nad teboj, rekoč: ›Katero
mesto je podobno Tiru, podobno uničenemu v sredi
morja? 33 Ko so tvoje stvari šle naprej iz morij, si sitil
mnoga ljudstva, kralje zemlje si obogatil z množico
svojih bogastev in od svojega trgovanja. 34 V času,
ko boš zlomljen z morji, v globinah voda, bo tvoje
trgovsko blago in vsa tvoja druščina padla v tvoji sredi.
35 Vsi prebivalci otokov bodo osupli nad teboj in njihovi
kralji bodo boleče prestrašeni, vznemirjeni bodo na
svojem obličju. 36 Trgovci med ljudstvom bodo sikali
nad teboj; strahota boš in nikoli več te ne bo.‹«

28 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni,
rekoč: 2 »Človeški sin, povej princu Tira: ›Tako
govori Gospod Bog: ›Ker je tvoje srce povzdignjeno
in si rekel: ›Jaz sem Bog, sedim na Božjem sedežu
v sredi morij; ‹ vendar si človek in ne Bog, čeprav si
svoje srce postavljal kakor srce Boga. 3 Glej, modrejši
si kakor Daniel; ni skrivnosti, ki jo lahko skrijejo pred
teboj. 4 S svojo modrostjo in s svojim razumevanjem si
si pridobil bogastva in v svojih zakladnicah si si pridobil
zlato in srebro. 5 S svojo veliko modrostjo in s svojim
preprodajanjem si povečal svoja bogastva in tvoje
srce je povzdignjeno zaradi tvojih bogastev.‹ 6 Zato
tako govori Gospod Bog: ›Ker si svoje srce postavil
kakor srce Boga; 7 glej, zato bom nadte privedel tujce,
strašne izmed narodov. Svoje meče bodo izvlekli zoper
lepoto tvoje modrosti in omadeževali bodo tvoj sijaj. 8
Privedli te bodo dol do jame in umrl boš [s] smrtmi
tistih, ki so umorjeni v sredi morij. 9 Ali boš še govoril
pred tistim, ki te ubija: ›Jaz sem Bog?‹ Toda ti boš mož
in ne Bog, v roki tistega, ki te ubija. 10 Umrl boš s
smrtmi neobrezancev, po roki tujcev, kajti jaz sem to
govoril, ‹ govori Gospod Bog.« 11 Poleg tega je prišla
k meni Gospodova beseda, rekoč: 12 »Človeški sin,
vzdigni žalostinko nad kraljem Tira in mu reci: ›Tako
govori Gospod Bog: ›Ti pečatiš vsoto, poln si modrosti
in popoln v lepoti. 13 Bil si v Raju, Božjem vrtu; vsak
dragocen kamen je bil tvoje pokrivalo: sardij, topaz in
diamant, beril, oniks in jaspis, safir, smaragd, granat
in zlato. Izdelava tvojih bobničev in tvojih piščali je
bila pripravljena v tebi na dan, ko si bil ustvarjen. 14
Ti si maziljen kerub, ki zaslanja; in jaz sem te tako
postavil. Bil si na sveti gori Boga; hodil si gor in dol
v sredi ognjenih kamnov. 15 Bil si popoln na svojih
poteh, od dneva, ko si bil ustvarjen, dokler ni bila v
tebi najdena krivičnost. 16 Z množico tvojih trgovanj
so tvojo sredo napolnili z nasiljem in si grešil, zato te
bom pahnil, kot oskrunjenega iz Božje gore in te bom
uničil, oh zaslanjajoči kerub, iz srede ognjenih kamnov.
17 Tvoje srce se je povzdignilo zaradi tvoje lepote,
svojo modrost si izpridil zaradi svojega sijaja. Jaz te
bom vrgel na tla, jaz te bom položil pred kralje, da te
bodo lahko gledali. 18 Svoja svetišča si omadeževal
z množico svojih krivičnosti, s krivičnostjo svojega
preprodajanja; zato bom privedel ogenj iz tvoje srede;
ta te bo požrl, jaz pa te bom spremenil v pepel na
zemlji, pred očmi vseh tistih, ki te gledajo. 19 In tisti,
ki te med ljudstvom poznajo, bodo osupli nad teboj.
Strahota boš in nikoli te ne bo več.‹« 20 Ponovno je
prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 21 »Človeški
sin, naravnaj svoj obraz proti Sidónu in prerokuj zoper
njega 22 ter reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej,
zoper tebe sem, oh Sidón; in proslavljen bom v tvoji
sredi in vedeli bodo, da jaz sem Gospod, ko bom izvršil
sodbe v njem in bom posvečen v njem. 23 Kajti vanj
bom poslal kužno bolezen in kri na njegove ulice; in
ranjeni bodo sojeni v njegovi sredi z mečem na njem,
na vsaki strani; in spoznali bodo, da jaz sem Gospod.
24 In ne bo več bodečega osata nad Izraelovo hišo
niti kakršnegakoli bolečega trna od vseh, ki so okoli
njih, ki so jih prezirali; in spoznali bodo, da jaz sem
Gospod Bog.‹ 25 Tako govori Gospod Bog: ›Ko bom
Izraelovo hišo zbral izmed ljudstev, med katere so
razkropljeni in bom posvečen v njih v očeh poganov,
potem bodo prebivali v svoji deželi, ki sem jo dal
svojemu služabniku Jakobu. 26 In v njej bodo varno
prebivali in gradili bodo hiše in sadili vinograde; da,
prebivali bodo z zaupanjem, ko izvršim sodbe nad
vsemi tistimi, ki jih prezirajo naokoli njih; in spoznali
bodo, da jaz sem Gospod, njihov Bog.‹«

29 V desetem letu, v desetem mesecu, na dvanajsti
dan meseca je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti
faraonu, egiptovskemu kralju in prerokuj zoper njega in
zoper ves Egipt. 3 Govori in reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Glej, jaz sem zoper tebe, faraon, egiptovski kralj,
veliki zmaj, ki ležiš v sredi svojih rek, ki praviš: ›Moja
reka je moja lastna in naredil sem jo zase.‹ 4 Toda
dal ti bom kavlje v čeljusti in ribam tvojih rek bom
povzročil, da se prilepijo na tvoje luskine in izvlekel
te bom iz srede tvojih rek in vse ribe tvojih rek se
bodo prilepile na tvoje luskine. 5 In pustil te bom
vreči v divjino, tebe in vse ribe tvojih rek. Padel boš
na odprta polja; ne boš zbližan niti ne zbran. Dal

sem te za hrano poljskim živalim in perjadi neba. 6
In vsi prebivalci Egipta bodo spoznali, da jaz sem
Gospod, ker so bili trstična palica za Izraelovo hišo.‹
7 Kadar so te prijeli za tvojo roko, si se zlomil in
raztrgal vso njihovo ramo, in ko so se oprli nate, si
se zlomil in storil, da vsa njihova ledja odrevenijo.‹
8 Zato tako govori Gospod Bog: ›Glej, nadte bom
privedel meč in iz tebe iztrebil človeka in žival. 9
In egiptovska dežela bo zapuščena in opustošena;
in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ker je rekel:
›Reka je moja in jaz sem jo naredil.‹ 10 Glej, zato sem
zoper tebe in zoper tvoje reke in egiptovsko deželo
bom naredil popolnoma opustošeno in zapuščeno od
Siénskega stolpa celó do meje Etiopije. 11 Skoznjo ne
bo šlo nobeno človeško stopalo niti ne bo šlo skozi
živalsko stopalo niti štirideset let ne bo naseljena. 12
In egiptovsko deželo bom naredil zapuščeno v sredi
pokrajin, ki so zapuščene in njena mesta, med mesti,
ki so opustošena, bodo zapuščena štirideset let in
Egipčane bom razkropil med narode in jih razpodil
po pokrajinah.‹ 13 Vendar tako govori Gospod Bog:
›Ob koncu štiridesetih let bom zbral Egipčane izmed
ljudstev, kamor so bili razkropljeni, 14 in ponovno bom
privedel ujetništvo Egipta in povzročil jim bom, da se
vrnejo v deželo Patrós, v deželo svojega prebivališča;
in tam bodo nizko kraljestvo. 15 To bo najnižje izmed
kraljestev niti se ne bo več povzdigovalo nad narodi,
kajti jaz jih bom zmanjšal, da ne bodo več vladali nad
narodi. 16 In le-to ne bo več zaupanje Izraelove hiše, ki
v spomin prinaša njihovo krivičnost, ko bodo gledali za
njimi, toda spoznali bodo, da jaz sem Gospod Bog.‹«
17 Pripetilo se je v sedemindvajsetem letu, v prvem
mesecu, na prvi dan meseca, [da] je prišla k meni
Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, babilonski
kralj Nebukadnezar je svoji vojski storil, da služi sijajno
službo zoper Tir. Vsaka glava je bila narejena plešasto
in vsaka rama je bila oluščena, vendar ni imel nobenih
plačil niti njegova vojska za Tir, za službo, ki jo je
opravil zoper njega. 19 Zato tako govori Gospod Bog:
›Glej, egiptovsko deželo bom dal Nebukadnezarju,
babilonskemu kralju; in on bo zajel njeno množico in
vzel njeno ukradeno blago in vzel njen plen; in to bodo
plačila za njegovo vojsko. 20 Izročil sem mu egiptovsko
deželo za njegov trud, s katerim je služil zoper njo, ker
so delali zame, ‹ govori Gospod Bog. 21 ›Na tisti dan
bom rogu Izraelove hiše povzročil, da vzbrsti in jaz ti
bom dal odprtje ust v njihovi sredi, in spoznali bodo,
da jaz sem Gospod.‹«

30 Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni,
rekoč: 2 »Človeški sin, prerokuj in reci: ›Tako
govori Gospod Bog: ›Tulite: ›Dan, vreden gorja!‹« 3
Kajti dan je blizu, celo Gospodov dan je blizu, oblačen
dan; to bo čas poganov. 4 Meč bo prišel nad Egipt in
velika bolečina bo v Etiopiji, ko bodo umorjeni padli
v Egiptu in bodo proč odpeljali njegovo množico in
njegovi temelji bodo zrušeni. 5 Etiopija, Libija in Ludéja
in vsa pomešana ljudstva in Kub in možje dežele,
ki je v zavezi, bodo z njimi padli pod mečem.‹ 6
Tako govori Gospod: ›Tudi tisti, ki podpirajo Egipt,
bodo padli; in ponos njegove oblasti se bo zrušil. Od
siénskega stolpa bodo v njem padli pod mečem, ‹
govori Gospod Bog. 7 ›In opustošeni bodo v sredi
dežel, ki so opustošene in njegova mesta bodo v sredi
mest, ki so opustošena. 8 In spoznali bodo, da jaz
sem Gospod, ko sem dal ogenj v Egipt in ko bodo vsi
njegovi pomočniki uničeni. 9 Na tisti dan bodo poslanci
šli pred menoj na ladjah, da prestrašijo brezskrbne
Etiopijce in velika bolečina bo prišla nadnje kakor
na dan Egipta, kajti, glej, ta prihaja.‹ 10 Tako govori
Gospod Bog: ›Tudi egiptovski množici bom storil, da
odneha po roki babilonskega kralja Nebukadnezarja.
11 On in njegovo ljudstvo z njim, strašni izmed narodov,
bodo privedeni, da uničijo deželo in svoje meče bodo
izvlekli zoper Egipt in deželo napolnili z umorjenimi. 12
Posušil bom reke in deželo prodal v roko zlobnega, in
deželo in vse, kar je v njej, bom naredil opustošenje
po roki tujcev. Jaz, Gospod sem to govoril.‹ 13 Tako
govori Gospod Bog: ›Prav tako bom uničil malike in
njihovim podobam bom povzročil, da bodo izginile
iz Nofa; in tam ne bo nič več princa iz egiptovske
dežele, in na egiptovsko deželo bom položil strah. 14
Patrós bom naredil zapuščen in prižgal bom ogenj
na Coanu in izvršil bom sodbe v Noju. 15 In svojo
razjarjenost bom izlil nad Sin, moč Egipta; in iztrebil
bom množico iz Noja. 16 Zanetil bom ogenj v Egiptu.
Sin bo imel veliko bolečino in No bo raztrgan in Nof bo
imel dnevne tegobe. 17 Mladeniči iz Avena in iz Pi
Beseta bodo padli pod mečem, in ta mesta bodo šla v
ujetništvo. 18 Tudi v Tahpanhésu bo dan otemnel, ko
bom tam zlomil egiptovske jarme, in pomp njegove
moči bo prenehal v njem. Kar se tiče njega, oblak ga
bo pokril in njegove hčere bodo šle v ujetništvo. 19
Tako bom izvršil sodbe v Egiptu, in spoznali bodo, da
jaz sem Gospod.‹« 20 In pripetilo se je v enajstem
letu, v prvem mesecu, na sedmi dan meseca, da je
prišla k meni Gospodova beseda, rekoč: 21 »Človeški
sin zlomil sem laket faraonu, egiptovskemu kralju;
in glej, ta ne bo obvezan, da bi bil ozdravljen, da
položi povoj, da ga poveže, da ga naredi močnega
za držanje meča. 22 Zato tako govori Gospod Bog:
›Glej jaz sem zoper faraona, egiptovskega kralja in
zlomil bom njegova lakta, zdravega in tistega, ki je bil
zlomljen; in storil bom, da iz njegove roke pade meč. 23
Egipčane bom razkropil med narode in jih razpodil po

deželah. 24 Okrepil pa bom lakte babilonskega kralja
in v njegovo roko položim svoj meč. Toda faraonova
lakta bom zlomil in pred njim bo stokal s stokanjem
smrtno ranjenega moža. 25 Toda okrepil bom lakta
babilonskega kralja, faraonova lakta pa bosta upadla
in spoznali bodo, da jaz sem Gospod, ko bom svoj
meč položil v roko babilonskega kralja in iztegnil ga bo
nad egiptovsko deželo. 26 In Egipčane bom razkropil
med narode in jih razpodil med dežele; in spoznali
bodo, da jaz sem Gospod.‹«

31 In pripetilo se je v enajstem letu, v tretjem
mesecu, na prvi dan meseca, da je prišla k
meni Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin,
spregovori faraonu, egiptovskemu kralju in njegovi
množici: ›Komu si podoben v svoji veličini? 3 Glej,
Asirec je bil cedra na Libanonu, z lepimi mladikami in s
senčnato kopreno in visoke rasti; in njegov vrh je bil
med debelimi vejami. 4 Vode so ga naredile velikega,
globina ga je s svojimi rekami, ki tečejo naokoli njegovih
rastlin, postavila gor na višavo in pošiljala ven svoje
majhne reke do vseh poljskih dreves. 5 Zatorej je bila
njegova višina povišana nad vsa poljska drevesa in
njegove veje so bile pomnožene in njegove mladike so
postale dolge zaradi obilice voda, ko je poganjal. 6
Vsa perjad neba je naredila svoja gnezda v njegovih
vejah in pod njegovimi mladikami so vse živali polja
kotile svoje mlade in pod njegovo senco so prebivali
vsi veliki narodi. 7 Tako je bil lep v svoji veličini, v
dolžini svojih mladik, kajti njegova korenina je bila
ob velikih vodah. 8 Cedre v Božjem vrtu ga niso
mogle skriti. Ciprese niso bile podobne njegovim vejam
in kostanjeva drevesa niso bila podobna njegovim
mladikam; niti katerokoli drevo v Božjem vrtu ni bilo
podobno njemu v njegovi lepoti. 9 Naredil sem ga
lepega z množico njegovih mladik, tako da so mu vsa
edenska drevesa, ki so bila v Božjem vrtu, zavidala.‹
10 Zato tako govori Gospod Bog: ›Ker si se povzdigoval
na višino in je svoj vrh poganjal med debelimi vejami
in je njegovo srce povzdignjeno na njegovo višino; 11
zato sem ga izročil v roko mogočnega izmed poganov;
zagotovo bo obračunal z njim. Ven sem ga izgnal
zaradi njegove zlobnosti. 12 In tujci, strašni izmed
narodov, so ga odrezali in ga zapustili. Po gorah in po
vseh dolinah so padle njegove mladike in njegove veje
so zlomljene ob vseh rekah dežele; in vsa ljudstva
zemlje so šla dol iz njegove sence in ga zapustila.
13 Na njegovem uničenju bo ostala vsa perjad neba
in vse živali polja bodo na njegovih mladikah, 14 z
namenom, da se nobeno izmed vseh dreves ob vodah
ne bo povzdigovalo zaradi svoje višine niti svojega
vrha poganjalo med debele veje niti ne bodo njihova
drevesa stala na njihovi višini, vsa, ki pijejo vodo, kajti
vsa so izročena smrti, k spodnjim delom zemlje, v
sredo človeških otrok, s tistimi, ki gredo dol k jami.‹
15 Tako govori Gospod Bog: ›Na dan, ko je šel dol
do groba, sem povzročil žalovanje. Zanj sem pokril
globino in omejil njegove tokove in velike vode so bile
ustavljene. Libanonu sem storil, da je žaloval za njim
in vsa poljska drevesa so medlela zaradi njega. **(Sheol
h7585)** 16 Narodom sem storil, da se tresejo ob zvoku
njegovega padca, ko sem ga vrgel dol do pekla, s
tistimi, ki se spuščajo v jamo in vsa edenska drevesa,
izbrana in najboljša iz Libanona, vsa, ki pijejo vodo,
bodo potolažena v spodnjih delih zemlje. **(Sheol h7585)**
17 Tudi oni so z njim odšli dol v pekel, k tistim, ki so
umorjeni z mečem; in tisti, ki so bili njegov laket, ki so
prebivali pod njegovo senco v sredi narodov. **(Sheol
h7585)** 18 Komu si ti tako podoben v slavi in v veličini
med edenskimi drevesi? Vendar boš z edenskimi
drevesi priveden dol v spodnje dele zemlje. Ležal boš v
sredi neobrezancev, s tistimi, ki so umorjeni z mečem.
To je faraon in vsa njegova množica, ‹ govori Gospod
Bog.‹«

32 In pripetilo se je v dvanajstem letu, v dvanajstem
mesecu, na prvi dan meseca, da je prišla k meni
Gospodova beseda, rekoč: 2 »Človeški sin, vzdigni
žalostinko za faraonom, egiptovskim kraljem in mu
reci: ›Podoben si mlademu levu izmed narodov in ti si
kakor kit v morjih in prihajaš naprej s svojimi rekami in
s svojimi stopali burkaš vode in usmrajuješ njihove
reke.‹ 3 Tako govori Gospod Bog: ›Zato bom nad teboj
razprostrl svojo mrežo s spremstvom mnogih ljudstev;
in privedli te bodo gor v mojo mrežo. 4 Potem te bom
pustil na deželi, vrgel te bom naprej na odprto polje in
vsej perjadi neba bom povzročil, da ostanejo na tebi
in s teboj bom nasitil živali celotne zemlje. 5 In tvoje
meso bom položil na gore in s tvojo višino napolnil
doline. 6 Tudi s tvojo krvjo bom namočil deželo, v
kateri plavaš, celó do gora; in reke te bodo polne. 7 Ko
te bom ugasnil, bom pokril nebo in zatemnil zvezde;
sonce bom pokril z oblakom in luna ne bo dajala svoje
svetlobe. 8 Vse svetle luči neba nad teboj bom otemnil
in postavil temo nad tvojo deželo, ‹ govori Gospod
Bog. 9 Prav tako bom dražil srca mnogih ljudi, ko
bom med narode privedel tvoje uničenje, v dežele, ki
jih nisi poznal. 10 Da, naredil bom, da bodo mnoga
ljudstva osupla nad teboj in njihovi kralji bodo strašno
prestrašeni zaradi tebe, ko bom pred njimi vihtel svoj
meč; in trepetali bodo ob vsakem trenutku, vsak človek
za svoje lastno življenje, na dan tvojega padca.‹ 11
Kajti tako govori Gospod Bog: ›Meč babilonskega
kralja bo prišel nadte. 12 Z meči mogočnega bom tvoji
množici povzročil, da pade, strašni izmed narodov,
vsi izmed njih, in oplenili bodo pomp Egipta in vsa

njegova množica bo uničena. 13 Prav tako bom uničil
tudi vse njegove živali, ki so poleg velikih vodá. Niti jih
ne bo več vznemirjalo človeško stopalo niti jih ne bodo
vznemirjala kopita živine. 14 Potem bom njihove vode
naredil globoke in njihovim rekam povzročil, da tečejo
kakor olje, ‹ govori Gospod Bog. 15 ›Ko bom egiptovsko
deželo naredil zapuščeno in bo dežela oropana tega,
česar je bila polna, ko bom udaril vse tiste, ki prebivajo
tam, takrat bodo vedeli, da jaz sem Gospod. 16 To je
žalostinka, s katero ga bodo objokovali. Hčere narodov
ga bodo objokovale. Žalovali bodo za njim, celó za
Egiptom in za vso njegovo množico, ‹ govori Gospod
Bog.‹« 17 In prav tako se je pripetilo v dvanajstem
letu, na petnajsti dan meseca, da je k meni prišla
Gospodova beseda, rekoč: 18 »Človeški sin, tarnaj za
egiptovsko množico in vrzi jo dol, celó njo in hčere
slavnih narodov, v spodnje dele zemlje, s tistimi, ki
gredo dol v jamo. 19 Koga prekašaš v lepoti? Pojdi
dol in bodi položen z neobrezanimi. 20 Padli bodo v
sredo tistih, ki so umorjeni z mečem. Izročen je meču.
Potegni njega in vse njegove množice. 21 Močni izmed
mogočnih mu bodo govorili iz srede pekla s tistimi, ki
mu pomagajo. Odšli so dol, ležijo neobrezani, umorjeni
z mečem. (Sheol h7585) 22 Tam je Asúr in vse njegovo
spremstvo. Njegovi grobovi so okoli njega, vsi izmed
njih umorjeni, padli pod mečem, 23 katerih grobovi so
postavljeni ob straneh jame in njegovo spremstvo je
naokoli njegovega groba; vsi izmed njih umorjeni, padli
pod mečem, ki so povzročili strahoto v deželi živih. 24
Tam je Elám in vsa njegova množica naokoli njegovega
groba, vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki
so neobrezani odšli dol, v spodnje dele zemlje, ki so
povzročili njihovo strahoto v deželi živih; vendar so
nosili svojo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo.
25 Pripravili so mu posteljo v sredi umorjenih, z vso
njegovo množico. Njegovi grobovi so okoli njega; vsi
izmed njih neobrezani, umorjeni z mečem. Čeprav je
bila njihova strahota storjena v deželi živih, so vendar
nosili svojo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo.
Položen je v sredo tistih, ki so umorjeni. 26 Tam je
Mešeh, Tubál in vsa njegova množica. Njegovi grobovi
so okoli njega; vsi izmed njih neobrezani, umorjeni z
mečem, četudi so svojo strahoto povzročali v deželi
živih. 27 Ne bodo ležali z mogočnimi, ki so padli od
neobrezancev, ki so odšli dol k peklu z njihovimi bojnimi
orožji. Njihove meče so položili pod njihove glave, toda
njihove krivičnosti bodo na njihovih kosteh, čeprav so
bili strahota mogočnih v deželi živih. (Sheol h7585) 28
Da, zlomljen boš v sredi neobrezancev in ležal boš
s tistimi, ki so umorjeni z mečem. 29 Tam je Edóm,
njegovi kralji in vsi njegovi princi, ki so s svojo močjo
položeni od tistih, ki so bili umorjeni z mečem. Ležali
bodo z neobrezanimi in s tistimi, ki gredo dol v jamo.
30 Tam bodo princi iz severa, vsi izmed njih in vsi
Sidónci, ki so odšli dol z umorjenimi; s svojo strahoto
se sramujejo svoje moči; in ležijo neobrezani, s tistimi,
ki so umorjeni z mečem in svojo sramoto nosijo s
tistimi, ki gredo dol v jamo. 31 Faraon jih bo videl
in potolažen bo nad vso svojo množico, celó faraon
in vsa njegova vojska, umorjena z mečem, ‹ govori
Gospod Bog. 32 ›Kajti povzročil sem svojo strahoto
v deželi živih in položen bo v sredo neobrezancev,
s tistimi, ki so umorjeni z mečem, celó faraon in vsa
njegova množica, ‹ govori Gospod Bog.‹«

33 Ponovno je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, spregovori otrokom
svojega ljudstva in jim reci: ›Ko privedem meč nad
deželo, če ljudstvo dežele vzame človeka iz svojih
obal in ga postavi za svojega stražarja. 3 Če ta zatrobi
na šofar in posvari ljudstvo, kadar vidi nad deželo
prihajati meč; 4 potem kdorkoli sliši zvok šofarja in
ne sprejme svarila; če pride meč in ga vzame, bo
njegova kri na njegovi lastni glavi. 5 Slišal je zvok
šofarja in ni sprejel svarila; njegova kri bo nad njim.
Toda kdor sprejme svarilo, bo rešil svojo dušo. 6
Toda če stražar vidi prihajati meč, pa ne zatrobi na
šofar in ljudstvo ni posvarjeno, če pride meč in vzame
kateregakoli človeka izmed njih, je ta odvzet v svoji
krivičnosti; toda njegovo kri bom zahteval iz stražarjeve
roke. 7 Tako sem tebe, oh človeški sin, postavil [za]
stražarja Izraelovi hiši; zato boš slišal besedo pri mojih
ustih in jih posvaril v mojem imenu. 8 Ko rečem
zlobnemu: ›Oh zlobni človek, zagotovo boš umrl; ‹ če
ne spregovoriš, da zlobnega posvariš pred njegovo
potjo, bo ta zloben človek umrl v svoji krivičnosti, toda
njegovo kri bom zahteval pri tvoji roki. 9 Vendar če
posvariš zlobnega o njegovi poti, da se odvrne od
nje; če se ta ne odvrne iz svoje poti, bo umrl v svoji
krivičnosti; toda ti si rešil svojo dušo. 10 Zato, oh ti,
človeški sin, spregovori Izraelovi hiši: ›Tako govorite,
rekoč: ›Če so naši prestopki in naši grehi nad nami
in v njih hiramo, kako bi potem živeli?‹ 11 Reci jim:
› Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›nobenega
zadovoljstva nimam v smrti zlobnega; temveč, da se
zlobni odvrne od svoje poti in živi. Obrnite se, obrnite
se od svojih zlih poti; kajti zakaj hočete umreti, oh
hiša Izraelova?‹ 12 Zato ti, človeški sin, reci otrokom
svojega ljudstva: ›Pravičnost pravičnega ga ne bo
rešila na dan njegovega prestopka. Glede zlobnosti
zlobnega, on s tem ne bo padel na dan, ko se obrne
od svoje zlobnosti; niti pravični ne bo zmožen živeti
po svoji pravičnosti na dan, ko greši. 13 Ko bom
rekel pravičnemu, da bo zagotovo živel; če ta zaupa
svoji lastni pravičnosti in zagreši krivičnost, se vse

njegove pravičnosti ne bo spominjalo; toda zaradi
svoje krivičnosti, ki jo je zagrešil, bo zaradi nje umrl.‹
14 Ponovno, kadar rečem zlobnemu: ›Ti boš zagotovo
umrl; ‹ če se ta obrne od svojega greha in dela to, kar
je zakonito in pravilno; 15 če zlobni povrne jamstvo,
ponovno da, kar je naropal, se ravna po zakonih
življenja, ne da bi zagrešil krivičnost; zagotovo bo živel,
ne bo umrl. 16 Nobeden izmed njegovih grehov, ki jih je
zagrešil, mu ne bo omenjen. Storil je to, kar je zakonito
in pravilno; zagotovo bo živel.‹ 17 Vendar otroci tvojega
ljudstva pravijo: ›Gospodova pot ni enakovredna.‹
Toda kar se tiče njih, njihova pot ni enakovredna. 18
Ko se pravični obrne od svoje pravičnosti in grešno
zagreši krivičnost, bo s tem torej umrl. 19 Toda če
se zlobni odvrne od svoje zlobnosti in počne to, kar
je zakonito in pravilno, bo s tem živel. 20 Vendar vi
pravite: ›Gospodova pot ni enakovredna.‹ Oh vi, hiša
Izraelova, vsakogar bom sodil po njegovih poteh.«« 21
In pripetilo se je v dvanajstem letu našega ujetništva, v
desetem mesecu, na peti dan meseca, da je tisti, ki
je pobegnil iz [prestolnice] Jeruzalem, prišel k meni,
rekoč: »Mesto je udarjeno.« 22 Torej Gospodova roka
je bila nad menoj zvečer, prej, preden je prišel ta, ki
je pobegnil. Odprl je moja usta, dokler ni oni zjutraj
prišel k meni; in moja usta so bila odprta in nisem
bil več nem. 23 Potem je prišla k meni Gospodova
beseda, rekoč: 24 »Človeški sin, tisti, ki poseljujejo
opustošenosti dežele Izrael, govorijo, rekoč: ›Abraham
je bil en in je podedoval deželo, toda nas je mnogo.
Dežela nam je dana v dediščino.‹ 25 Zato jim reci:
›Tako govori Gospod Bog: ›Vi jeste s krvjo in svoje
oči povzdigujete k svojim malikom in prelivate kri; in
ali boste vzeli v last deželo? 26 Stojite na svojem
meču, počnete ogabnost in omadežujete, vsak ženo
svojega soseda; in ali boste vzeli v last deželo?‹ 27
Tako jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: › Kakor jaz
živim, zagotovo bodo tisti, ki so v opustošenostih,
padli pod mečem in kdor je na odprtem polju, ga bom
izročil živalim, da bo požrt in tisti, ki so v utrdbah in
votlinah, bodo umrli od kužne bolezni. 28 Kajti jaz bom
deželo naredil najbolj zapuščeno in pomp njene moči
bo prenehal; in gore Izraelove bodo zapuščene, da
nihče ne bo šel čeznje. 29 Potem bodo vedeli, da jaz
sem Gospod, ko sem deželo naredil najbolj zapuščeno
zaradi vseh njihovih ogabnosti, ki so jih zagrešili. 30
Tudi ti, človeški sin, otroci tvojega ljudstva še vedno
govorijo zoper tebe pri zidovih in v vratih hiš in drug
drugemu govorijo, vsak svojemu bratu, rekoč: ›Pridi,
prosim te in poslušaj, kakšna je beseda, ki prihaja od
Gospoda.‹ 31 In k tebi pridejo kakor prihajajo ljudje in
sedijo pred teboj kakor moje ljudstvo in slišijo tvoje
besede, toda nočejo jih izpolnjevati, kajti s svojimi usti
so pokazali mnogo ljubezni, toda njihovo srce gre za
njihovo pohlepnostjo. 32 In glej, ti si jim kakor zelo
očarljiva pesem nekoga, ki ima prijeten glas in lahko
dobro igra na glasbilo, kajti slišijo tvoje besede, toda
po njih se ne ravnajo. 33 In ko se to zgodi (glej, to bo
prišlo), potem bodo vedeli, da je bil med njimi prerok.««

34 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč: 2
»Človeški sin prerokuj proti Izraelovim pastirjem,
prerokuj in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog pastirjem:
›Gorje bodi Izraelovim pastirjem, ki pasejo same sebe!
Ali naj ne bi pastirji pasli tropov? 3 Jeste tolščo in
se oblačite z volno, koljete tiste, ki so rejeni, toda
tropa ne pasete. 4 Bolnih niste krepili, niti niste zdravili
tega, kar je bilo bolno, niti niste povezali tega, kar
je bilo zlomljeno, niti niste ponovno privedli tega,
kar je bilo odpeljano, niti niste iskali tega, kar je bilo
izgubljeno; temveč ste jim vladali s silo in s krutostjo.
5 In bili so razkropljeni, ker tam ni pastirja. In ko so
bili razkropljeni, so postali hrana vsem živalim polja.
6 Moje ovce so tavale po vseh gorah in na vsakem
visokem hribu; da, moj trop je bil razkropljen po vsem
obličju zemlje in nihče ni preiskoval ali iskal za njimi.‹
7 Zato, vi pastirji, poslušajte Gospodovo besedo: 8
› Kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›zagotovo,
ker je moj trop postal plen in je moj trop postal hrana
vsaki divji živali polja, ker tam ni bilo pastirja niti moji
pastirji niso iskali za mojim tropom, temveč so pastirji
pasli same sebe in niso pasli mojega tropa; 9 zato,
oh vi pastirji, poslušajte Gospodovo besedo. 10 Tako
govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz sem proti pastirjem; in
svoj trop bom zahteval iz njihove roke in jim povzročil,
da prenehajo pasti trop; niti pastirji ne bodo več pasli
same sebe; kajti svoj trop bom osvobodil iz njihovih
ust, da ne bodo več hrana zanje.‹ 11 Kajti tako govori
Gospod Bog: ›Glejte, jaz, celó jaz, bom tako iskal svoje
ovce kot jih poiskal. 12 Kakor pastir išče svoj trop na
dan, ko je med svojimi ovcami, ki so razkropljene;
tako bom poiskal svoje ovce in osvobodil jih bom iz
vseh krajev, kamor so bile razkropljene na oblačen in
temačen dan. 13 In jaz jih bom privedel izmed ljudstva
in jih zbral izmed dežel in jih privedel k njihovi lastni
deželi in jih pasel na Izraelovih gorah, poleg rek in
po vseh naseljenih krajih dežele. 14 Pasel jih bom
na dobrem pašniku in na visokih Izraelovih gorah bo
njihova staja. Tam bodo ležale v dobri staji in pasle
se bodo na obilnem pašniku na Izraelovih gorah. 15
Jaz bom pasel svoj trop in povzročil jim bom, da se
uležejo, ‹ govori Gospod Bog. 16 ›Iskal bom tisto, kar
je bilo izgubljeno in ponovno privedel to, kar je bilo
odvedeno stran in povezal bom to, kar je bilo zlomljeno
in okrepil to, kar je bilo bolno. Toda uničil bom debelo
in močno; jaz jih bom pasel s sodbo. 17 Glede vas pa,

oh moj trop, ‹ tako govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz
sodim med živino in živino, med ovni in kozli. 18 Ali
se vam zdi majhna stvar, da ste pojedli dobro pašo,
toda s svojimi stopali morate pomendrati preostanek
svojih pašnikov? In da ste pili od globokih vodá, toda
preostanek morate zapacati s svojimi stopali? 19 In
glede mojega tropa, jedo to, kar ste poteptali s svojimi
stopali, in pijejo to, kar ste zapacali s svojimi stopali.‹
20 Zato jim tako govori Gospod Bog: ›Glejte, jaz, celó
jaz, bom sodil med debelo živino in med suho živino.
21 Ker ste odrivali s stranjo in z ramo in vse bolne
porivali s svojimi rogovi, dokler jih niste razkropili na
tuje; 22 zatorej bom rešil svoj trop in nič več ne bodo
plen; in sodil bom med živino in živino. 23 In nadnje
bom postavil enega pastirja in ta jih bo pasel, celó
svojega služabnika Davida; pasel jih bo in on bo njihov
pastir. 24 In jaz, Gospod, bom njihov Bog in moj
služabnik David princ med njimi; ‹ jaz, Gospod, sem
to govoril. 25 ›In z njimi bom sklenil zavezo miru in
zlim živalim bom povzročil, da izginejo iz dežele; in
tam bodo varno prebivali v divjini in spali v gozdovih.
26 In jaz bom naredil njih in kraje naokoli svojega
hriba blagoslov; in nalivu bom povzročil, da pride dol
v svojem obdobju; tam bodo nalivi blagoslova. 27 In
drevo polja bo obrodilo svoj sad in zemlja bo obrodila
svoj donos in oni bodo varni v svoji deželi in spoznali
bodo, da jaz sem Gospod, ko zlomim vezi njihovega
jarma in jih osvobodim iz roke tistih, ki so si od njih
dali streči. 28 In nič več ne bodo plen poganom niti jih
ne bodo požrle kopenske živali; temveč bodo varno
prebivali in nihče jih ne bo prestrašil. 29 In jaz bom
zanje vzdignil ugleden nasad in ne bodo več použiti z
lakoto v deželi niti ne bodo več nosili sramote poganov.
30 Tako bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, njihov Bog,
z njimi in da so oni, celó Izraelova hiša, moje ljudstvo,
‹ govori Gospod Bog. 31 ›Vi pa, moj trop, trop mojega
pašnika, ste ljudje in jaz sem vaš Bog, ‹ govori Gospod
Bog.‹«

35 Poleg tega je prišla k meni Gospodova beseda,
rekoč: 2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz proti
gori Seír in prerokuj zoper njo 3 ter ji reci: ›Tako govori
Gospod Bog: ›Glej, oh gora Seír, jaz sem zoper tebe
in zoper tebe bom iztegnil svojo roko in naredil te bom
najbolj zapuščeno. 4 Tvoja mesta bom opustošil in
zapuščena boš in vedela boš, da jaz sem Gospod. 5
Ker si imela neprestano sovraštvo in si s silo meča
prelila kri Izraelovih otrok v času njihove katastrofe,
v času, ko je njihova krivičnost imela konec. 6 Zato
kakor jaz živim, ‹ govori Gospod Bog, ›te bom pripravil
za kri in kri te bo zasledovala. Ker nisi sovražila krvi, te
bo celo kri zasledovala. 7 Tako bom goro Seír naredil
najbolj zapuščeno in iz nje iztrebil tistega, ki gre skozi
in tistega, ki se vrača. 8 Njene gore bom napolnil z
njenimi umorjenimi možmi. Na tvojih hribih in v tvojih
dolinah in v vseh tvojih rekah bodo padli, ki so umorjeni
z mečem. 9 Naredil te bom za neprestana opustošenja
in tvoja mesta se ne bodo vrnila. In spoznali boste,
da jaz sem Gospod.‹ 10 Ker si rekla: ›Ta dva naroda
in ti dve deželi bosta moji in mi bomo to vzeli v last;
medtem ko je bil tam Gospod. 11 Zatorej, kakor jaz
živim, ‹ govori Gospod Bog, ›storil bom celo glede na
tvojo jezo in glede na tvojo zavist, ki si jo uporabila iz
svojega sovraštva zoper njih; in jaz se bom med njimi
dal spoznati, ko sem te sodil. 12 Vedela boš, da jaz
sem Gospod in da sem slišal vsa tvoja bogokletja, ki si
jih govorila zoper Izraelove gore, rekoč: ›Zapuščene
so, dane so nam, da jih použijemo.‹ 13 Tako ste se
s svojimi usti bahali zoper mene in pomnožili svoje
besede zoper mene. Jaz sem jih slišal. ‹ 14 Tako govori
Gospod Bog: ›Ko se vsa zemlja razveseljuje, bom jaz
tebe naredil zapuščeno. 15 Kakor si se ti razveseljeval
ob dediščini Izraelove hiše, ker je bila zapuščena, tako
bom jaz storil tebi. Zapuščena boš, oh gora Seír in
ves Edóm, celó ves. In spoznali bodo, da jaz sem
Gospod.‹«

36 »Tudi ti, človeški sin, prerokuj Izraelovim goram
in reci: ›Ve Izraelove gore, poslušajte Gospodovo
besedo: 2 ›Tako govori Gospod Bog: ›Ker je sovražnik
rekel proti vam: ›Aha, celo starodavni visoki kraji so naša
posest; ‹ 3 zato prerokuj in reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Ker so vas naredili opustošene in vas požrli na
vsaki strani, da bi lahko bile posest preostanku poganov
in ste vzete na ustnice jezičnikov in ste razvpitost
ljudstva. 4 Zato ve gore Izraelove, poslušajte besedo
Gospoda Boga: ›Tako govori Gospod Bog goram in
hribom, rekam in dolinam, pustim opustošenostim in
mestom, ki so zapuščena, ki so postala plen in posmeh
preostanku poganov, ki so naokoli; ‹ 5 zato tako govori
Gospod Bog: ›Zagotovo sem govoril v ognju svoje
ljubosumnosti zoper preostanek poganov in zoper ves
Edóm, ki so mojo deželo določili v svojo posest z
radostjo vsega svojega srca, s krutimi umi, da bi ga
vrgli ven za plen.‹ 6 Zato prerokuj glede dežele Izrael
in reci goram in gričem, rekam in dolinam: ›Tako govori
Gospod Bog: ›Glejte, govoril sem v svoji ljubosumnosti
in v svoji razjarjenosti, ker ste nosili sramoto poganov.‹
7 Zato tako govori Gospod Bog: ›Povzdignil sem svojo
roko: ›Zagotovo bodo pogani, ki so okoli vas, nosili
svojo sramoto.‹ 8 Toda ve, oh Izraelove gore, boste
pognale svoje mladike in obrodile svoj sad mojemu
ljudstvu Izraelu; kajti pri roki so, da pridejo. 9 Kajti,
glejte, jaz sem za vas in obrnil se bom k vam in ve
boste preorane in posejane, 10 in jaz bom pomnožil
ljudi na vas, vso Izraelovo hišo, celó vse izmed njih, in

mesta bodo naseljena in opustošenosti bodo pozidane,
11 in jaz bom na vas pomnožil človeka in žival; in
narasli bodo in prinašali sad. In jaz vas bom naselil
po vaših prejšnjih posestvih in vam bom storil boljše
kakor ob vaših začetkih: in spoznale boste, da jaz sem
Gospod. 12 Da, ljudem bom povzročil, da hodijo po
vas, celó moje ljudstvo Izrael; in vzeli te bodo v last in
boš njihova dediščina in odslej jih ne boš več oropala
ljudi.‹ 13 Tako govori Gospod Bog: ›Ker ti pravijo: ›Ti
dežela, požiraš ljudi in si oropala svoje narode; ‹ 14
zatorej ne boš več požirala ljudi niti ne boš več oropala
svojih narodov, ‹ govori Gospod Bog. 15 ›Niti ne bom
več povzročal ljudem, da v tebi slišijo sramoto poganov
niti ne boš več nosila graje ljudstev niti ne boš več
povzročala padca svojim narodom, ‹ govori Gospod
Bog.‹« 16 Poleg tega je prišla k meni Gospodova
beseda, rekoč: 17 »Človeški sin, ko je Izraelova hiša
prebivala v svoji lastni deželi, so jo omadeževali s
svojo lastno potjo in svojimi lastnimi početji. Njihova
pot je bila pred menoj kakor nečistost odstranjene
ženske. 18 Zatorej sem nanje izlil svojo razjarjenost
zaradi krvi, ki so jo prelili nad deželo in zaradi njihovih
malikov, s katerimi so jo oskrunili 19 in razgnal sem jih
med pogane in razpršeni so bili med dežele; glede
na njihovo pot in glede na njihova dejanja sem jih
sodil. 20 In ko so vstopili k poganom, kamorkoli so
odšli, so oskrunili moje sveto ime, ko so jim rekli: ›Ti
so Gospodovo ljudstvo, pa so odšli ven iz njegove
dežele.‹ 21 Toda imel sem usmiljenje zaradi svojega
svetega imena, ki ga je Izraelova hiša oskrunila med
pogani, kamor so odšli.‹ 22 Zato reci Izraelovi hiši:
›Tako govori Gospod Bog: › Tega ne delam zaradi
tebe, oh hiša Izraelova, temveč zaradi svojega svetega
imena, ki ste ga oskrunili med pogani, kamor ste odšli.
23 In jaz bom svoje veliko ime, ki je bilo oskrunjeno
med pogani, ki ste ga oskrunili v njihovi sredi, posvetil;
in pogani bodo spoznali, da jaz sem Gospod ‹, govori
Gospod Bog, ›ko bom v vas posvečen, pred njihovimi
očmi. 24 Kajti jaz vas bom vzel izmed poganov in
vas zbral iz vseh dežel in vas privedel v vašo lastno
deželo. 25 Potem bom na vas poškropil čisto vodo in
boste čisti. Pred vso vašo umazanostjo in pred vsemi
vašimi maliki vas bom očistil. 26 Prav tako vam bom
dal novo srce in novega duha bom položil znotraj
vas in iz vašega mesa bom odvzel kamnito srce in
vam dal meseno srce. 27 Svojega duha bom položil
znotraj vas in povzročim vam, da se boste ravnali
po mojih zakonih in boste ohranjali moje sodbe in jih
izvajali. 28 In prebivali boste v deželi, ki sem jo dal
vašim očetom; in vi boste moje ljudstvo in jaz bom vaš
Bog. 29 Prav tako vas bom rešil pred vašo nečistostjo,
in jaz bom poklical žito in ga povečal, na vas pa ne
bom položil nobene lakote. 30 In pomnožil bom sad
od drevesa in donos od polja, da ne boste več prejeli
graje zaradi lakote med pogani. 31 Potem se boste
spomnili svojih lastnih zlih poti in svojih početij, ki niso
bila dobra in gnusili se boste v svojih lastnih očeh
zaradi svojih krivičnosti in zaradi svojih ogabnosti. 32
Tega ne storim zaradi vas, ‹ govori Gospod Bog, ›to naj
vam bo znano: bodite osramočeni in zbegani zaradi
svojih lastnih poti, oh hiša Izraelova.‹ 33 Tako govori
Gospod Bog: ›Na dan, ko vas bom očistil pred vsemi
vašimi krivičnostmi, vam bom prav tako povzročil, da
prebivate v mestih in opustošenosti bodo pozidane.
34 In zapuščena dežela bo preorana, kakor ta leži
zapuščena pred očmi vseh, ki so hodili mimo. 35 In
rekli bodo: ›Ta dežela, ki je bila zapuščena, je postala
podobna edenskemu vrtu; in opustošena in zapuščena
in porušena mesta so postala ograjena in naseljena.‹
36 Potem bodo pogani, ki so ostali okoli vas, vedeli, da
sem jaz, Gospod, zgradil porušene kraje in zasadil to,
kar je bilo zapuščeno. Jaz, Gospod, sem to govoril in
jaz bom to storil.‹ 37 Tako govori Gospod Bog: ›Vendar
bom zaradi tega povpraševan od Izraelove hiše, da
to storim zanje; povečal jih bom z možmi kakor trop.
38 Kakor svet trop, kakor trop [prestolnice] Jeruzalem
ob njenih slovesnih praznikih, tako bodo opustošena
mesta napolnjena s tropi ljudi, in spoznali bodo, da jaz
sem Gospod.‹«

37 Gospodova roka je bila nad menoj in me odvedla
ven v Gospodovem duhu in me postavila dol v
sredo doline, ki je bila polna kosti 2 in dal mi je, da
sem šel okoli njih. In glej, tam jih je bilo zelo veliko
v odprti dolini. In glej, bile so zelo suhe. 3 Rekel mi
je: »Človeški sin, ali lahko te kosti živijo?« Odgovoril
sem: »Oh Gospod Bog, ti veš.« 4 Ponovno mi je rekel:
»Prerokuj nad temi kostmi in jim reci: ›Oh ve, suhe
kosti, poslušajte Gospodovo besedo. 5 Tako govori
Gospod Bog tem kostem: ›Glejte, povzročil bom, da v
vas vstopi dih in boste živele. 6 Na vas bom položil kite
in privedel meso na vas in vas pokril s kožo in položil
dih v vas in ve boste živele in spoznale boste, da jaz
sem Gospod.‹« 7 Tako sem prerokoval, kakor mi je
bilo zapovedano. Ko sem prerokoval, je bil tam hrup in
glej tresenje in kosti so prišle skupaj, kost k svoji kosti.
8 In ko sem gledal, glej, kite in meso so prišli nanje in
zgoraj jih je pokrila koža, toda v njih ni bilo diha. 9
Potem mi je rekel: »Prerokuj vetru, prerokuj, človeški
sin in reci vetru: ›Tako govori Gospod Bog: ›Pridi iz
štirih vetrov, oh dih in dihni na te umorjene, da bodo
lahko živeli.‹« 10 Tako sem prerokoval, kakor mi je
zapovedal in dih je prišel vanje in oživeli so in vstali
na svoja stopala, silno velika vojska. 11 Potem mi je
rekel: »Človeški sin, te kosti so celotna Izraelova hiša.

Glej, govorijo: ›Naše kosti so suhe in naše upanje je
izgubljeno. Odrezani smo iz svoje dežele.‹ 12 Zato
prerokuj in jim reci: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, oh
moje ljudstvo, odprl bom vaše grobove in povzročim
vam, da pridete iz svojih grobov in vas privedem v
Izraelovo deželo. 13 In vi boste spoznali, da jaz sem
Gospod, ko odprem vaše grobove, oh moje ljudstvo in
vas privedel gor, ven iz vaših grobov. 14 Svojega duha
bom položil v vas in boste živeli in namestil vas bom v
vašo lastno deželo. Potem boste vedeli, da sem jaz,
Gospod, to govoril in to izvêdel, govori Gospod.‹« 15
Beseda Gospodova je ponovno prišla k meni, rekoč:
16 »Poleg tega si ti, človeški sin, vzemi eno palico in
nanjo napiši: ›Za Juda in za Izraelove otroke, njegove
družabnike.‹ Potem vzemi drugo palico in nanjo napiši:
›Za Jožefa, Efrájimovo palico in za vso Izraelovo hišo
njegovih družabnikov.‹ 17 Pridruži ju eno k drugi, v
eno palico; in postali bosta eno v tvoji roki. 18 In ko ti
bodo otroci tvojega ljudstva govorili, rekoč: ›Ali nam
ne boš pokazal, kaj misliš s tem?‹ 19 jim reci: ›Tako
govori Gospod Bog: ›Glejte, vzel bom Jožefovo palico,
ki je v Efrájimovi roki in Izraelove rodove, njegove
rojake in jih položil z njim, celó z Judovo palico in jih
naredil eno palico in oni bodo eno v moji roki. 20 In
palici, na kateri pišeš, bosta v tvoji roki pred njihovimi
očmi.‹ 21 In reci jim: ›Tako govori Gospod Bog: ›Glej
vzel bom Izraelove otroke izmed poganov, kamor so
odšli in zbral jih bom na vsaki strani in jih privedel v
njihovo lastno deželo. 22 In naredil jih bom en narod v
deželi, na Izraelovih gorah; in en kralj bo kralj nad njimi
vsemi, in ne bodo več dva naroda niti sploh ne bodo
več razdeljeni v dve kraljestvi. 23 Niti se ne bodo več
omadeževali s svojimi maliki niti s svojimi ostudnimi
stvarmi niti s katerimikoli izmed njihovih prestopkov,
temveč jih bom rešil iz vseh njihovih bivališč, v katerih
so grešili in jih bom očistil. Tako bodo moje ljudstvo in
jaz bom njihov Bog. 24 Moj služabnik David bo kralj
nad njimi; in vsi bodo imeli enega pastirja. Prav tako
se bodo ravnali po mojih sodbah in obeleževali moje
zakone in jih izvajali. 25 In prebivali bodo v deželi, ki
sem jo dal Jakobu, svojemu služabniku, v kateri so
prebivali vaši očetje; in prebivali bodo tam, celó oni,
njihovi otroci in otroci njihovih otrok na veke, in moj
služabnik David bo njihov princ na veke. 26 Poleg tega
bom z njimi sklenil zavezo miru. To bo večna zaveza z
njimi in jaz jih bom namestil in jih pomnožil in svoje
svetišče bom postavil v njihovi sredi na vékomaj. 27
Prav tako bo z njimi moje šotorsko svetišče. Da, jaz
bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo. 28 In pogani
bodo spoznali, da jaz, Gospod, posvečujem Izraela, ko
bo moje svetišče v njihovi sredi na vékomaj.‹«

38 In k meni je prišla Gospodova beseda, rekoč:
2 »Človeški sin, naravnaj svoj obraz zoper Gog,
deželo Magóg, glavnega princa Mešeha in Tubála in
prerokuj zoper njega 3 in reci: ›Tako govori Gospod
Bog: ›Glej, jaz sem zoper tebe, oh Gog, glavni princ
Mešeha in Tubála. 4 Obrnil te bom nazaj in vtaknil
kavlje v tvoje čeljusti in te privedel naprej in vso tvojo
vojsko, konje in konjenike, vse izmed njih oblečene
z vsemi vrstami bojne opreme, celo veliko družbo z
majhnimi ščiti in ščiti; vsi izmed njih rokujejo z meči. 5
Perzija, Etiopija in Libija z njimi; vsi izmed njih s ščitom
in čelado: 6 Gomer in vse njegove čete; hiša Togarmá
od severnih četrti in vse njegove čete in mnogo ljudstva
s teboj. 7 Bodi pripravljen in pripravi zase, ti in vsa
tvoja skupina, ki so zbrani k tebi in ti jim bodi stražar.
8 Po mnogih dneh boš obiskan. V zadnjih letih boš
prišel v deželo, ki je privedena nazaj pred mečem
in je zbrana izmed številnih ljudstev zoper Izraelove
gore, ki so bile vedno opustošene, toda ta je privedena
izmed narodov in vsi izmed njih bodo varno prebivali.
9 Povzpel se boš in prišel kakor vihar, podoben boš
oblaku, da pokriješ deželo, ti in vse tvoje čete in mnogo
ljudstev s teboj.‹ 10 Tako govori Gospod Bog: ›Zgodilo
se bo tudi to, da bodo ob istem času v tvoj um prišle
stvari, ti pa boš mislil zlo misel.‹ 11 Rekel boš: ›Šel
bom gor k deželi neobzidanih vasi; šel bom k tem, ki
so v miru, ki varno prebivajo, vsi izmed njih prebivajo
zunaj zidov in nimajo niti zapahov niti velikih vrat, 12
da vzamem ukradeno blago in da vzamem plen; da
svojo roko obrnem nad zapuščene kraje, ki so sedaj
naseljeni in nad ljudstva, ki so zbrana izmed narodov,
ki so pridobili živino in dobrine, ki prebivajo v sredi
dežele.‹ 13 Saba in Dedán in trgovci iz Taršíša, z vsemi
njihovimi mladimi levi, ti bodo govorili: ›Ali si prišel, da
vzameš plen? Ali si zbral svojo družbo, da vzameš
plen? Da odneseš srebro in zlato, da odneseš govedo
in dobrine, da vzameš velik plen?‹ 14 Zatorej, človeški
sin, prerokuj in reci Gogu: ›Tako govori Gospod Bog:
›Na tisti dan, ko bo moje ljudstvo Izrael varno prebivalo,
mar tega ne boš vedel? 15 In prišel boš iz svojega
kraja, iz severnih delov, ti in številna ljudstva s teboj,
vsi izmed njih bodo jahali na konjih, velika družba
in mogočna vojska 16 in prišel boš gor zoper moje
ljudstvo Izraela kakor oblak, da pokriješ deželo; to bo v
zadnjih dneh in privedel te bom zoper mojo deželo,
da me bodo pogani lahko spoznali, ko bom posvečen
v tebi, oh Gog, pred njihovimi očmi.‹ 17 Tako govori
Gospod Bog: › Ali si ti tisti, o katerem sem govoril v
starih časih po svojih služabnikih, Izraelovih prerokih,
ki so prerokovali v tistih dneh mnoga leta, da te bom
privedel zoper njih? 18 In zgodilo se bo ob istem času,
ko bo proti Izraelovi deželi prišel Gog, ‹ govori Gospod

Bog, › da bo na moj obraz prišla moja razjarjenost. 19
Kajti v svojem ljubosumju in v ognju svojega besa sem
govoril: ›Zagotovo bo na ta dan v Izraelovi deželi veliko
tresenje; 20 tako da bodo ribe morja in perjad neba
in poljske živali in vse plazeče stvari, ki se plazijo po
zemlji in vsi ljudje, ki so na obličju zemlje, trepetali ob
moji prisotnosti in gore bodo zrušene in strmi kraji bodo
padli in vsak zid bo padel na tla.‹ 21 In proti njemu bom
prek vseh svojih gora poklical meč, ‹ govori Gospod
Bog. ›Vsakogar meč bo zoper svojega brata. 22 In jaz
bom navajal dokaze zoper njega s kužno boleznijo in s
krvjo, in deževal bom nanj in na njegove čete in na
mnoga ljudstva, ki so z njim, preplavljajoč dež in velika
zrna toče, ogenj in žveplo. 23 Tako se bom poveličal in
se posvetil; in znan bom v očeh mnogih narodov in
spoznali bodo, da jaz sem Gospod.‹

39 ›Zato, ti, človeški sin, prerokuj zoper Gog in reci:
›Tako govori Gospod Bog: ›Glej, jaz sem zoper
tebe, oh Gog, glavni princ Mešeha in Tubála, 2 in obrnil
te bom nazaj in pustil samo šesti del tebe in ti povzročil,
da prideš gor iz severnih krajev in privedel te bom na
Izraelove gore 3 in izbil ti bom lok iz tvoje leve roke in
tvojim puščicam povzročil, da izpadejo iz tvoje desnice.
4 Padel boš na Izraelovih gorah, ti in vse tvoje čete in
ljudstvo, ki je s teboj. Izročil te bom pticam roparicam
vsake vrste in k živalim polja, da boš požrt. 5 Padel
boš na odprtem polju, kajti jaz sem to govoril, ‹ govori
Gospod Bog. 6 ›In poslal bom ogenj na Magóg in med
tiste, ki brezskrbno prebivajo na otokih. In spoznali
bodo, da jaz sem Gospod. 7 Tako bom svoje sveto
ime naredil znano v sredi svojega ljudstva Izraela;
in ne bom jim več dopustil, da oskrunijo moje sveto
ime. In pogani bodo spoznali, da jaz sem Gospod,
Sveti v Izraelu. 8 Glej, prišel je in narejeno je, ‹ govori
Gospod Bog; ›to je dan, o katerem sem govoril. 9
Tisti, ki prebivajo v Izraelovih mestih, bodo šli naprej in
bodo zakurili ogenj, sežgali orožje, tako ščite in majhne
ščite, loke, puščice, krepelca ter sulice in sedem
let jih bodo sežigali z ognjem, 10 tako da ne bodo
vzeli nobenega lesa iz polja niti posekali nobenega iz
gozdov; kajti orožje bodo sežigali z ognjem in plenili
bodo tiste, ki so jih plenili in ropali bodo tiste, ki so jih
ropali, ‹ govori Gospod Bog. 11 ›In na tisti dan se bo
zgodilo, da bom Gogu dal kraj za grobove v Izraelu,
dolino popotnikov na vzhodu morja, in ta bo zamašila
nosove popotnikom, in tam bodo sežgali Goga in vso
njegovo množico in imenovali jo bodo Dolina Gogove
množice. 12 In sedem mesecev jih bo Izraelova hiša
pokopavala, da bodo lahko očistili deželo. 13 Da, vse
ljudstvo dežele jih bo pokopavalo; in to jim bo ugled na
dan, ko bom proslavljen, ‹ govori Gospod Bog. 14 ›In
oddvojili bodo može z nenehno zaposlitvijo, ki bodo
hodili skozi deželo, da bi s potniki pokopavali tiste,
ki ostajajo na obličju zemlje, da jo očistijo; po koncu
sedmih mesecev bodo iskali. 15 In potniki, ki gredo
skozi deželo, ko kdorkoli zagleda človeško kost, potem
bo ob njej postavil znamenje, dokler je grobarji ne
pokopljejo v dolini Gogove množice. 16 In ime mesta
bo prav tako Hamóna. Tako bodo očistili deželo. 17
In ti, človeški sin, ‹ tako govori Gospod Bog: ›Govori
vsaki operjeni perjadi in vsaki živali polja: ›Zberite
se in pridite; zberite se na vsaki strani k moji klavni
daritvi, ki jo darujem za vas, torej veliki klavni daritvi na
Izraelovih gorah, da boste lahko jedle meso in pile kri.
18 Jedle boste meso mogočnih in pile kri zemeljskih
princev, ovnov, jagnjet in koz, bikcev, vsi izmed njih
bašánski pitanci. 19 In jedle boste tolščo, dokler ne
boste nasičene in pile kri, dokler ne boste pijane od
moje klavne daritve, ki sem jo žrtvoval za vas. 20
Tako boste nasičene pri moji mizi s konji in bojnimi
vozovi in z mogočnimi možmi in z vsemi bojevniki, ‹
govori Gospod Bog. 21 ›In svojo slavo bom postavil
med pogane in vsi pogani bodo videli mojo sodbo, ki
sem jo izvršil in mojo roko, ki sem jo položil nanje. 22
Tako bo Izraelova hiša spoznala, da jaz sem Gospod,
njihov Bog, od tega dne naprej. 23 In pogani bodo
vedeli, da je hiša Izraelova odšla v ujetništvo zaradi
svojih krivičnosti, ker so kršili zoper mene, zato sem
svoj obraz skril pred njimi in jih izročil v roko njihovih
sovražnikov; tako so vsi padli pod mečem. 24 Glede
na njihovo nečistost in glede na njihove prestopke
sem jim storil in svoj obraz sem skril pred njimi.‹ 25
Zato tako govori Gospod Bog: ›Sedaj bom ponovno
privedel Jakobovo ujetništvo in usmiljenje bom imel
nad celotno Izraelovo hišo in ljubosumen bom zaradi
svojega svetega imena; 26 po tem, ko so nosili svojo
sramoto in vse svoje prestopke, s katerimi so kršili
zoper mene, ko so varno prebivali v svoji deželi in jih
nihče ni strašil. 27 Ko sem jih ponovno privedel izmed
ljudstva in jih zbral iz dežel njihovih sovražnikov in sem
posvečen v njih pred očmi mnogih narodov; 28 potem
bodo spoznali, da jaz sem Gospod, njihov Bog, ki jim
je storil, da so bili odvedeni v ujetništvo med pogane,
toda zbral sem jih k njihovi lastni deželi in nikogar
izmed njih nisem več pustil tam. 29 Niti svojega obraza
ne bom več skrival pred njimi, kajti svojega duha sem
izlil na Izraelovo hišo, ‹ govori Gospod Bog.‹«

40 V petindvajsetem letu našega ujetništva, v
začetku leta, na deseti dan meseca, v štirinajstem
letu, potem ko je bilo mesto udarjeno, na prav isti dan,
je bila nad menoj Gospodova roka in me privedla tja. 2
V Božjih videnjih me je privedel v deželo Izrael in me
postavil na zelo visoko goro, pri kateri je bil kakor okvir
mesta na jugu. 3 In privedel me je tja in glej, tam je bil

mož, katerega videz je bil podoben videzu brona, z
laneno vrvico v svoji roki in merilno trstiko; in stal je
v velikih vratih. 4 In mož mi je rekel: »Človeški sin,
glej s svojimi očmi in poslušaj s svojimi ušesi in svoje
srce naravnaj na vse to, kar ti bom pokazal; kajti z
namenom, da ti jih lahko pokažem, si bil priveden sèm.
Vse to, kar vidiš, oznani Izraelovi hiši.« 5 Glej obzidje
zunaj, naokoli hiše in v človeški roki merilna trstika,
šest komolcev dolga, po komolec in širino roke, tako je
izmeril širino zgradbe, ena trstika; in višino, ena trstika.
6 Potem je prišel k velikim vratom, ki gledajo proti
vzhodu in odšel gor po njegovih stopnicah in izmeril
prag velikih vrat, ki je bil širok eno trstiko; in drugi prag
velikih vrat, ki je bil širok eno trstiko. 7 In vsaka majhna
soba je bila eno trstiko dolga in eno trstiko široka; in
med majhnimi sobami je bilo pet komolcev; in prag
velikih vrat, znotraj, pri preddverju velikih vrat, je bil
eno trstiko [širok]. 8 Izmeril je tudi preddverje znotraj
velikih vrat, ena trstika. 9 Potem je izmeril preddverje
velikih vrat, osem komolcev; in njegovi podboji, dva
komolca; in preddverje velikih vrat je bilo znotraj. 10 In
majhne sobe velikih vrat proti vzhodu so bile tri na
tej strani in tri na oni strani; te tri so bile ene mere;
in podboji so imeli eno mero na tej strani in na oni
strani. 11 In izmeril je širino vhoda velikih vrat, deset
komolcev; in dolžino velikih vrat, trinajst komolcev. 12
Tudi prostora pred majhnimi sobami je bilo en komolec
na tej strani in en komolec prostora je bilo na oni
strani; in majhne sobe so bile šest komolcev na tej
strani in šest komolcev na oni strani. 13 Potem je
izmeril velika vrata od strehe ene majhne sobe do
strehe druge: širina je bila petindvajset komolcev, vrata
nasproti vratom. 14 Naredil je tudi podboje šestdesetih
komolcev, celo podboj dvora naokoli velikih vrat. 15 In
od pročelja velikih vrat vhoda do pročelja preddverja
notranjih velikih vrat je bilo petdeset komolcev. 16 In
tam so bila ozka okna k majhnim sobam in k njihovim
podbojem znotraj, naokoli velikih vrat in podobno k
obokom, in okna so bila naokoli navznoter sobe, in na
vsakem podboju so bila palmova drevesa. 17 Potem
me je privedel na zunanji dvor in glej, tam so bile
sobe in tlak, narejen za dvor naokoli. Trideset sob je
bilo na tlaku. 18 In tlak, ki je bil pri strani velikih vrat,
nasproti dolžine velikih vrat, je bil nižji tlak. 19 Potem
je izmeril širino od sprednjega dela spodnjih velikih
vrat do sprednjega dela notranjega dvora zunaj; sto
komolcev proti vzhodu in proti severu. 20 In velika
vrata zunanjega dvora, ki so gledala proti severu,
izmeril je njihovo dolžino in njihovo širino. 21 In njihove
majhne sobe so bile tri na tej strani in tri na oni strani;
in njihovi podboji in njihovi oboki so bili po meri prvih
vrat. Njihova dolžina je bila petdeset komolcev in širina
petindvajset komolcev. 22 In njihova okna in njihovi
oboki in njihova palmova drevesa so bila po meri velikih
vrat, ki gledajo proti vzhodu; in k tem so se vzpeli po
sedmih stopnicah; in njihovi oboki so bili pred njimi. 23
In velika vrata notranjega dvora so bila nasproti velikih
vrat proti severu in proti vzhodu; in od velikih vrat do
velikih vrat je izmeril sto komolcev. 24 Po tem me je
privedel proti jugu in glej, velika vrata proti jugu. Izmeril
je njihove podboje in njihove oboke, glede na te mere.
25 In tam so bila okna in njihovi oboki naokoli, podobni
tistim oknom. Dolžina je bila petdeset komolcev in
širina petindvajset komolcev. 26 In tam je bilo sedem
stopnic, da se gre gor do njih in njihovi oboki so bili
pred njimi. Ta so imela palmovi drevesi, eno na tej
strani in drugo na oni strani, na njihovih podbojih. 27 In
na notranjem dvoru, proti jugu, so bila velika vrata,
in od velikih vrat do velikih vrat je proti jugu izmeril
sto komolcev. 28 In privedel me je na notranji dvor
pri južnih velikih vratih: in južna velika vrata je izmeril
glede na te mere; 29 in njihove majhne sobe in njihovi
podboji in njihovi oboki, glede na te mere: in tam so
bila okna v njej in njihovi oboki naokoli: in ta so bila
petdeset komolcev dolga in petindvajset komolcev
široka. 30 Oboki naokoli so bili petindvajset komolcev
dolgi in pet komolcev široki. 31 Njihovi oboki so bili
proti skrajnemu dvoru; palmova drevesa so bila na
njihovih podbojih. Gor do njih je vodilo osem stopnic.
32 Privedel me je na notranji dvor proti vzhodu in izmeril
velika vrata glede na te mere. 33 Njihove majhne sobe,
njihovi podboji in njihovi oboki so bili glede na te mere.
Tam so bila okna v njihovih obokih naokoli. To je bilo
petdeset komolcev dolgo in petindvajset komolcev
široko. 34 Njihovi oboki so bili proti zunanjemu dvoru;
in palmova drevesa so bila na njihovih podbojih, na
tej strani in na oni strani in gor do njih je vodilo osem
stopnic. 35 Privedel me je k severnim velikim vratom in
jih izmeril glede na te mere; 36 njihove majhne sobe,
njihove podboje in njihove oboke in okna k tem naokoli;
dolžina je bila petdeset komolcev in širina petindvajset
komolcev. 37 Njihovi podboji so bili proti skrajnemu
dvoru; in palmova drevesa so bila na njihovih podbojih,
na tej strani in na oni strani in gor do njih je vodilo osem
stopnic. 38 Sobe in njihovi vhodi so bili ob podbojih
velikih vrat, kjer so prali žgalno daritev. 39 V preddverju
velikih vrat sta bili dve mizi na tej strani in dve mizi na
oni strani, da na njih zakoljejo žgalno daritev in daritev
za greh in daritev za prestopek. 40 Zunaj ob strani,
kakor gre kdo gor k vhodu severnih velikih vrat, sta bili
dve mizi; in na drugi strani, ki je bila pri preddverju
velikih vrat, sta bili dve mizi. 41 Štiri mize so bile na tej
strani in štiri mize na oni strani, pri straneh velikih vrat;
osem miz, na katerih so klali svoje daritve. 42 Štiri mize

so bile iz klesanega kamna za žgalno daritev, komolec
in pol dolge in komolec in pol široke in en komolec
visoke, na katere so prav tako položili orodje, s katerim
so zaklali žgalno daritev in klavno daritev. 43 Znotraj
so bili kavlji, dlan široki, pritrjeni naokoli in na mizah je
bilo meso daritve. 44 Zunaj notranjih velikih vrat so
bile sobe pevcev notranjega dvora, ki je bil ob strani
severnih velikih vrat in njihova pročelja so bila proti
jugu. Ena je bila ob strani vzhodnih velikih vrat in imela
pročelje proti severu. 45 In rekel mi je: »Ta soba, katere
pročelje je proti jugu, je za duhovnike, čuvaje oskrbe
hiše. 46 Soba, katere pročelje je proti severu, je za
duhovnike, čuvaje oskrbe oltarja: to so Cadókovi sinovi
med Lévijevimi sinovi, ki so prišli blizu h Gospodu, da
mu služijo. 47 Tako je izmeril dvor, sto komolcev dolg
in sto komolcev širok, štirioglat; in oltar, ki je bil pred
hišo. 48 Privedel me je k preddverju hiše in izmeril
vsak podboj preddverja, pet komolcev na tej strani in
pet komolcev na oni strani in širina velikih vrat je bila
tri komolce na tej strani in tri komolce na oni strani. 49
Dolžina preddverja je bila dvajset komolcev in širina
enajst komolcev; in privedel me je poleg stopnic, po
katerih so se dvignili do njega. Tam so bili stebri ob
podbojih, eden na tej strani, drugi pa na oni strani.

41 Potem me je privedel k templju in izmeril
podboje, šest komolcev široke na eni strani
in šest komolcev široke na drugi strani, kar je bila
širina šotorskega svetišča. 2 Širina vrat je bila deset
komolcev; in strani vrat na eni strani je bilo pet
komolcev in pet komolcev na drugi strani: in izmeril je
njihovo dolžino, štirideset komolcev; in širino: dvajset
komolcev. 3 Potem je odšel noter in izmeril podboj vrat:
dva komolca; in vrata: šest komolcev; in širino vrat:
sedem komolcev. 4 Tako je izmeril njegovo dolžino:
dvajset komolcev; in širino: dvajset komolcev, pred
templjem. Rekel mi je: »To je najsvetejši prostor.«
5 Potem je izmeril zid hiše: šest komolcev; in širino
vsake stranske sobe: štiri komolce naokoli hiše na
vsaki strani. 6 Stranske sobe so bile tri, ena nad drugo
in trideset v vrsti; in vstopale so v zid, ki je bil iz hiše
za stranske sobe naokoli, da bi lahko imele oporo,
toda te se niso držale v zidu hiše. 7 In tam je bila
razširitev in okljuke naokrog strmo navzgor k stranskim
sobam, kajti okljuke naokrog hiše so šle strmo navzgor
naokrog hiše. Zato je bila širina hiše strmo navzgor in
se tako povečevala od najnižjih sob do najvišjih ob
sredini. 8 Prav tako sem videl višino hiše naokrog.
Temelji stranskih sob so bili cela trstika iz šestih velikih
komolcev. 9 Debelina zidu, ki je bil znotraj, za stransko
sobo, je bila pet komolcev. In to, kar je preostalo, je bil
prostor stranskih sob, ki so bile znotraj. 10 Med sobami
je bila širina dvajsetih komolcev naokoli hiše na vsaki
strani. 11 Vrata stranskih sob so bila proti kraju, ki je
preostal, ena vrata proti severu in druga vrata proti
jugu. Širina prostora, ki je preostal, je bila pet komolcev
naokoli. 12 Torej zgradba, ki je bila pred ločenim
krajem na koncu proti zahodu, je bila sedemdeset
komolcev široka; in zid zgradbe je bil naokoli debel pet
komolcev in njegova dolžina devetdeset komolcev. 13
Tako je izmeril hišo, sto komolcev dolga; in ločen kraj
in zgradbo, z njenimi zidovi, sto komolcev dolgo; 14
tudi širino pročelja hiše in ločenega kraja proti vzhodu:
sto komolcev. 15 Izmeril je dolžino zgradbe nasproti
ločenemu kraju, ki je bil za njo in njene galerije na
eni strani in na drugi strani: sto komolcev, z notranjim
templjem in preddverji dvora; 16 podboje vrat in ozka
okna in galerije naokoli na svojih treh nadstropjih,
nasproti vratom, naokrog obloženi z lesom in od tal
gor do oken in okna so bila pokrita; 17 k tem nad
vrati, celo do notranje hiše in zunaj in pri vsem zidu
naokoli, znotraj in zunaj, po meri. 18 To je bilo narejeno
s kerubi in palmovimi drevesi, tako da je bilo palmovo
drevo med kerubom in kerubom; in vsak kerub je imel
dva obraza; 19 tako da je bilo obličje človeka proti
palmovemu drevesu na tej strani in obličje mladega
leva proti palmovemu drevesu na oni strani. To je
bilo narejeno po vsej hiši naokoli. 20 Od tal do nad
vrati so bili narejeni kerubi in palmova drevesa in na
zidu templja. 21 Podboji templja so bili pravokotni in
pročelje svetišča; videz enega kakor videz drugega. 22
Oltar iz lesa je bil tri komolce visok in njegova dolžina
dva komolca; in njegovi vogali in njegova dolžina in
njegove stene so bile iz lesa. Rekel mi je: »To je miza,
ki je pred Gospodom.« 23 Tempelj in svetišče sta imela
dvoje vrat. 24 Vsaka vrata so imela dvoje kril, dvoje
obračajočih se kril; dve krili za ena vrata in dve krili
za druga vrata. 25 Na njih so bili narejeni, na vratih
templja, kerubi in palmova drevesa, podobna, kakor so
bila narejena na stenah; in tam so bile debele deske
na pročelju zunaj preddverja. 26 In bila so ozka okna
in palmova drevesa na eni strani in na drugi strani,
na straneh preddverja in na stranskih sobah hiše na
debelih deskah.

42 Potem me je odvedel naprej na skrajni dvor, ob
poti proti severu in me privedel v sobo, ki je bila
nasproti ločenemu kraju in ki je bila pred zgradbo
proti severu. 2 Pred dolžino stotih komolcev so bila
severna vrata in širina je bila petdeset komolcev. 3
Nasproti dvajsetim komolcem, ki so bili za notranji
dvor in nasproti tlaku, ki je bil za skrajni dvor, je bila
galerija nasproti galeriji, v treh nadstropjih. 4 Pred
sobami je bil hodnik desetih komolcev širine znotraj,
pot enega komolca; in njihova vrata proti severu. 5

Torej zgornje sobe so bile krajše, kajti galerije so bile
višje kakor te, kakor spodnje in kakor tiste, ki so bile
v sredini zgradbe. 6 Kajti bile so v treh nadstropjih,
toda niso imele stebrov kakor stebri dvora, zato je
bila zgradba ožja, bolj kakor nižje in srednje od tal. 7
Zid, ki je bil zunaj, nasproti sobam, proti skrajnemu
dvoru, na sprednjem delu sob, njegova dolžina je bila
petdeset komolcev. 8 Kajti dolžina sob, ki so bile na
skrajnem dvoru, je bila petdeset komolcev, in glej,
pred templjem je bilo sto komolcev. 9 Izpod teh sob
je bil vhod na vzhodni strani, kakor gre nekdo vanje
od skrajnega dvora. 10 Sobe so bile v debelini zidu
dvora proti vzhodu, nasproti ločenemu kraju in nasproti
zgradbi. 11 Pot pred njimi je bila podobna videzu sob,
ki so bile proti severu, tako dolga kakor one in tako
široka kakor one, in vsi njihovi izhodi so bili tako glede
na njihove oblike kakor glede na njihova vrata. 12
Glede na vrata sob, ki so bila proti jugu, so bila vrata
na začetku poti, celó na poti neposredno pred zidom
proti vzhodu, kakor nekdo vstopa vanje. 13 Potem
mi je rekel: »Severne sobe in južne sobe, ki so pred
ločenim krajem, te so svete sobe, kjer bodo duhovniki,
ki pristopajo h Gospodu, jedli najsvetejše stvari. Tam
bodo polagali najsvetejše stvari in jedilno daritev in
daritev za greh in daritev za prestopke; kajti kraj je
svet. 14 Ko duhovniki vstopijo vanj, potem ne bodo
šli ven iz svetega kraja na skrajni dvor, temveč bodo
tam odložili oblačila, v katerih so služili, kajti ta so
sveta in nadeli si bodo druga oblačila in pristopili bodo
k tistim stvarem, ki so za ljudstvo.« 15 Torej ko je
končal merjenje notranje hiše, me je privedel naprej
proti velikim vratom, katerih pročelje je proti vzhodu
in ga izmeril naokrog. 16 Izmeril je vzhodno stran z
merilno trstiko, petsto trstik, z merilno trstiko naokrog.
17 Izmeril je severno stran, petsto trstik, z merilno
trstiko naokrog. 18 Izmeril je južno stran, petsto trstik,
z merilno trstiko. 19 Obrnil se je k zahodni strani in
izmeril petsto trstik z merilno trstiko. 20 Izmeril jo je ob
štirih straneh. Naokrog je imela obzidje, petsto trstik
dolgo in petsto široko, da bi naredil oddvojitev med
svetiščem in oskrunjenim krajem.

43 Zatem me je privedel k velikim vratom, celó
velikim vratom, ki gledajo proti vzhodu. 2 In glej,
slava Izraelovega Boga je prišla po poti od vzhoda,
in njegov glas je bil podoben hrupu mnogih vodá, in
zemlja je zasijala z njegovo slavo. 3 In to je bilo glede
na videz videnja, ki sem ga videl, celó glede na videnje,
ki sem ga videl, ko sem prišel, da uničim mesto; in
videnja so bila podobna videnju, ki sem ga videl pri reki
Kebár; in padel sem na svoj obraz. 4 Gospodova slava
je prišla v hišo po poti velikih vrat, katerih pročelje
je proti vzhodu. 5 Tako me je duh vzel gor in me
privedel na notranji dvor; in, glej, Gospodova slava je
napolnila hišo. 6 Slišal sem ga, kako mi govori iz hiše;
in poleg mene je stal mož. 7 Rekel mi je: »Človeški
sin, prostor mojega prestola in kraj za podplate mojih
stopal, kjer bom na veke prebival v sredi Izraelovih
otrok in mojega svetega imena Izraelova hiša ne bo
več omadeževala, niti oni, niti njihovi kralji s svojim
vlačugarstvom, niti s trupli svojih kraljev na svojih
visokih krajih. 8 V njihovi postavitvi njihovega praga ob
mojih pragovih in njihovega podboja ob mojih podbojih
in zidom med menoj in njimi, so celo omadeževali moje
sveto ime s svojimi ogabnostmi, ki so jih zagrešili.
Zatorej sem jih použil v svoji jezi. 9 Torej naj odstranijo
svoje vlačugarstvo in trupla svojih kraljev daleč od
mene in jaz bom prebival v njihovi sredi na veke. 10
Ti, človeški sin, pokaži Izraelovi hiši, da jih bo lahko
sram njihovih krivičnosti in naj izmerijo vzorec. 11 Če
se bodo sramovali vsega, kar so storili, jim pokaži
obliko hiše, njen slog, njene izhode, njene vhode, vse
njene oblike, vse njene odredbe, vse njene oblike in
vse njene postave, in zapiši jih v njihovem pogledu,
da se bodo lahko držali njene celotne oblike in vseh
njenih odredb in jih izpolnjevali.« 12 To je postava
hiše: ›Na vrhu gore bo njena celotna meja naokrog
najsvetejšega.‹ Glej, to je postava hiše.« 13 In to so
mere oltarja po komolcih: ›Komolec je komolec in širina
roke; celo dno bo komolec in širina komolca in njena
meja ob njenem robu naokrog bo pedenj in to bo višji
kraj oltarja. 14 Od dna na tleh, celó do spodnjega
podzidka, bo dva komolca in širina en komolec; in
od manjšega podzidka celó do večjega podzidka,
bo štiri komolce in širina en komolec. 15 Tako bo
oltar štiri komolce; in od oltarja in navzgor bodo štirje
rogovi. 16 Oltar bo dvanajst komolcev dolg, dvanajst
širok, kvadraten v svojih štirih oglih. 17 Podzidek bo
štirinajst komolcev dolg in štirinajst širok v svojih štirih
oglih; in rob okoli njega bo pol komolca; in njegovo
dno bo komolec naokrog; in njegove stopnice bodo
gledale proti vzhodu. 18 Rekel mi je: »Človeški sin,
tako govori Gospod Bog: ›To so odredbe oltarja na
dan, ko ga bodo naredili, da bodo na njem darovali
žgalne daritve in da bodo na njem škropili kri. 19
Duhovnikom Lévijevcem, ki bodo od Cadókovega
semena, ki pristopajo k meni, da bi mi služili, ‹ govori
Gospod Bog, ›boš dal mladega bikca za daritev za
greh. 20 Vzel boš od njegove krvi in jo nanesel na štiri
njegove rogove in na štiri vogle podzidka in na rob
naokoli. Tako ga boš očistil in prečistil. 21 Vzel boš tudi
bikca daritve za greh in zažgal ga bo na določenem
prostoru hiše, zunaj svetišča. 22 Na drugi dan boš
daroval kozlička od koz, brez pomanjkljivosti, za daritev

za greh; in očistili bodo oltar, kakor so ga očistili z
bikcem. 23 Ko narediš konec njegovemu očiščevanju,
boš daroval mladega bikca, brez pomanjkljivosti in
ovna iz tropa, brez pomanjkljivosti. 24 Daroval ju boš
pred Gospodom in duhovniki bodo nanje vrgli sol in
darovali jih bodo za žgalno daritev Gospodu. 25 Sedem
dni boš vsak dan pripravljal kozla za daritev za greh.
Pripravljali bodo tudi mladega bikca in ovna iz tropa,
brez pomanjkljivosti. 26 Sedem dni bodo očiščevali
oltar in ga prečiščevali in se uméščali. 27 Ko se ti
dnevi iztečejo, bo tako, da bodo na osmi dan in tako
naprej, duhovniki pripravljali vaše žgalne daritve na
oltarju in vaše mirovne daritve; in jaz vas bom sprejel,
‹ govori Gospod Bog.«

44 Potem me je privedel nazaj po poti velikih vrat
zunanjega svetišča, ki gledajo proti vzhodu; in ta
so bila zaprta. 2 Potem mi je Gospod rekel: »Ta velika
vrata bodo zaprta, ne bodo odprta in noben človek ne
bo vstopil skoznje; ker je Gospod, Izraelov Bog, vstopil
skoznje, zato bodo zaprta. 3 Ta so za princa; princ
bo sedel v njih, da jé kruh pred Gospodom; vstopil
bo po poti preddverja teh velikih vrat in ven bo šel po
isti poti.« 4 Potem me je privedel po poti severnih
velikih vrat pred hišo. Pogledal sem in glej, Gospodova
slava je napolnila Gospodovo hišo in padel sem na
svoj obraz. 5 Gospod mi je rekel: »Človeški sin, dobro
zaznamuj in glej s svojimi očmi in poslušaj s svojimi
ušesi vse, kar ti rečem glede vseh odredb Gospodove
hiše in vse njegove postave; in dobro zaznamuj vhod
hiše, z vsakim vstopanjem v svetišče. 6 Upornim boš
rekel, celó Izraelovi hiši: ›Tako govori Gospod Bog:
›Oh vi, Izraelova hiša, naj vam bo dovolj vseh vaših
ogabnosti 7 v tem, da ste v moje svetišče privedli
tujce, neobrezane v srcu in neobrezane v mesu, da bi
bili v mojem svetišču, da ga oskrunijo, celó mojo hišo,
ko darujete moj kruh, tolščo in kri in zaradi vseh vaših
ogabnosti so prelamljali mojo zavezo. 8 Vi niste skrbeli
za moje svete stvari, temveč ste si zase postavili
čuvaje moje zadolžitve v mojem svetišču.‹ 9 Tako
govori Gospod Bog: ›Noben tujec, neobrezan v srcu
niti neobrezan v mesu, izmed kateregakoli tujca, ki je
med Izraelovimi otroki, ne bo vstopil v moje svetišče.
10 Lévijevci, ki so šli daleč proč od mene, ko je Izrael
zašel, ki so zašli proč od mene, za svojimi maliki;
oni bodo torej nosili svojo krivdo. 11 Vendar bodo
služabniki v mojem svetišču in imeli bodo zadolžitev
pri velikih vratih hiše in služili bodo hiši. Klali bodo
žgalno daritev in klavno daritev za ljudstvo in stali bodo
pred njimi, da jim služijo. 12 Ker so jim služili pred
njihovimi maliki in Izraelovi hiši povzročili, da pade v
krivičnost; zatorej sem proti njim vzdignil svojo roko, ‹
govori Gospod Bog ›in nosili bodo svojo krivičnost. 13
In ne bodo mi prišli blizu, da bi mi opravljali duhovniško
službo niti da bi se približali katerikoli izmed mojih
svetih stvari na najsvetejšem kraju, temveč bodo nosili
svojo sramoto in svoje ogabnosti, ki so jih zagrešili.
14 Toda naredil jih bom čuvaje oskrbe hiše, za vso
njeno službo in za vse, kar bo v njej storjeno. 15
Toda duhovniki Lévijevcev, Cadókovi sinovi, ki so
skrbeli za moje svetišče, ko so Izraelovi otroci zašli
od mene, mi bodo prišli blizu, da bi mi služili in stali
bodo pred menoj, da mi darujejo tolščo in kri, ‹ govori
Gospod Bog: 16 ›Vstopali bodo v moje svetišče in se
približali moji mizi, da bi mi služili in skrbeli za mojo
zadolžitev. 17 In zgodilo se bo, ko vstopajo pri velikih
vratih notranjega dvora, da bodo oblečeni s platnenimi
oblačili; in nobena volna ne bo prišla nanje, medtem
ko služijo pri velikih vratih notranjega dvora in znotraj.
18 Na svojih glavah bodo imeli platnene klobučke in
na svojih ledjih bodo imeli kratke platnene hlače; ne
bodo se opasovali s čimerkoli, kar povzroča znojenje.
19 Ko gredo naprej, na skrajni dvor, celó na skrajni
dvor ljudstva, bodo odložili svoja oblačila, v katerih so
služili in jih položili v svete sobe in nadeli si bodo druga
oblačila in ljudstva ne bodo posvetili s svojimi oblačili.
20 Niti si ne bodo brili svojih glav niti ne bodo pustili
pramenom, da zrastejo dolgi. Svoje glave si bodo zgolj
strigli. 21 Niti ne bo katerikoli duhovnik pil vina, ko
vstopa na notranji dvor. 22 Niti si za svoje žene ne
bodo jemali vdove, niti tiste, ki je odslovljena, temveč si
bodo jemali device od semena Izraelove hiše ali vdovo,
ki je imela poprej duhovnika. 23 Moje ljudstvo bodo
učili razliko med svetim in oskrunjenim in jim povzročili,
da razpoznavajo med nečistim in čistim. 24 V polemiki
bodo razsojali in sodili jo bodo glede na moje sodbe in
držali se bodo mojih postav in mojih zakonov in vseh
mojih pravil, v vseh mojih zborih; in posvečevali bodo
moje šabate. 25 Ne bodo prišli k nobeni mrtvi osebi,
da se omadežujejo, razen za očeta ali za mater ali za
sina, ali za hčer, za brata ali za sestro, ki nima soproga,
se lahko omadežujejo. 26 Potem ko je očiščen, mu
bodo prišteli sedem dni. 27 Na dan, ko gre v svetišče,
na notranji dvor, da služi v svetišču, bo daroval svojo
daritev za greh, ‹ govori Gospod Bog. 28 ›To jim bo
za dediščino: jaz sem njihova dediščina. Ne boste
jim dali posesti v Izraelu. Jaz sem njihova posest. 29
Jedli bodo jedilno daritev in daritev za greh in daritev
za prestopek in vsaka posvečena stvar v Izraelu bo
njihova. 30 Prvo izmed vseh prvih sadov od vseh
stvari in vsaka daritev od vsega, od vsake vrste izmed
vaših daritev, bo duhovnikova. Prav tako boste dali
duhovniku prvo od svojega testa, da bo lahko povzročil,
da v tvoji hiši počiva blagoslov. 31 Duhovniki ne bodo

jedli od česarkoli, kar je umrlo samo od sebe ali je bilo
raztrgano, naj bo to perjad ali žival.

45 Poleg tega, ko boste deželo z žrebom razdeljevali
v dediščino, boste darovali daritev Gospodu,
sveti delež dežele: dolžina bo petindvajset tisoč trstik in
širina bo deset tisoč trstik. To bo sveto na vseh njihovih
mejah naokoli. **2** Od tega bo tam za svetišče petsto v
dolžino, s petsto v širino, kvadratno naokoli; in petdeset
komolcev naokoli za njegova predmestja. **3** Od te mere
boš izmeril dolžino petindvajset tisoč in širino deset
tisoč, in na njem bo svetišče in najsvetejši prostor.
4 Sveti delež dežele bo za duhovnike, službabnike
svetišča, ki se bodo približali, da bi služili Gospodu in to
bo prostor za njihove hiše in sveti prostor za svetišče.
5 Petindvajset tisoč dolžine in deset tisoč širine bodo
prav tako imeli Lévijevci, službabniki hiše, zase, za
posest, za dvajset sob. **6** Določili boste posest mesta,
pet tisoč široko in petindvajset tisoč dolgo, nasproti
daritve svetega deleža. Ta bo za celotno Izraelovo
hišo. **7** Delež bo za princa na eni strani in na drugi
strani daritve svetega deleža in od mestne posesti,
pred daritvijo svetega deleža in pred mestno posestjo
od zahodne strani proti zahodu in od vzhodne strani
proti vzhodu, in dolžina bo nasproti enemu izmed
deležev od zahodne meje do vzhodne meje. **8** V deželi
bo njegova posest v Izraelu in moji princi ne bodo več
zatirali mojega ljudstva in preostanek dežele bodo dali
Izraelovi hiši, glede na njihove rodove.‹ **9** Tako govori
Gospod Bog: ›Naj vam to zadostuje, oh Izraelovi princi:
odstranite nasilje in rop, izvršujte sodbo in pravico,
odstranite svoje razlastitve od mojega ljudstva, ‹ govori
Gospod Bog. **10** ›Imeli boste pravične tehtnice in
pravičen škaf in pravičen čeber. **11** Škaf in čeber
bosta ene mere, da bo čeber lahko vseboval deseti
del tovora in škaf deseti del tovora; njegova mera bo
po tovoru. **12** Šekel bo dvajset ger. Dvajset šeklov,
petindvajset šeklov, petnajst šeklov bo vaša mina. **13**
To je daritev, ki jo boste darovali: šesti del škafa od
tovora pšenice in dali boste šesti del škafa od tovora
ječmena. **14** Glede odredbe olja, čeber olja; darovali
boste deseti del čebra iz kadi, kar je tovor desetih
čebrov, kajti deset čebrov je tovor. **15** Eno jagnje iz
tropa, izmed dvesto, iz obilnih Izraelovih pašnikov;
za jedilno daritev in za žgalno daritev in za mirovne
daritve, da zanje opravijo pobotanje, ‹ govori Gospod
Bog. **16** ›Vse ljudstvo dežele bo dalo to daritev za
princa v Izraelu. **17** To bo delež princa, da da žgalne
daritve in jedilne daritve in pitne daritve ob praznikih,
ob mlajih, ob šabatih, ob vseh slovesnostih Izraelove
hiše. Pripravil bo daritev za greh, jedilno daritev, žgalno
daritev in mirovne daritve, da opravi pobotanje za
Izraelovo hišo.‹ **18** Tako govori Gospod Bog: ›V prvem
mesecu, na prvi dan meseca, boš vzel mladega bikca
brez pomanjkljivosti in očistil svetišče. **19** Duhovnik
bo vzel od krvi daritve za greh in jo pomazal na
podboje hiše in na štiri vogale oltarnega podzidka in
na podboje velikih vrat notranjega dvora. **20** Tako boš
delal sedmi dan meseca, za vsakega, ki se moti in
za tistega, ki je preprost. Tako boš pobotal hišo. **21** V
prvem mesecu, na štirinajsti dan meseca, boste imeli
pasho, sedemdnevni praznik; jedel se bo nekvašeni
kruh. **22** Na tisti dan bo princ zase in za vse ljudstvo
dežele pripravil bikca za daritev za greh. **23** Sedem dni
praznika bo pripravljal žgalno daritev Gospodu, sedem
bikcev in sedem ovnov brez pomanjkljivosti, vsak dan,
sedem dni; in vsak dan kozlička od koz za daritev za
greh. **24** Pripravil bo jedilno daritev: škaf za bikca, škaf
za ovna in vrč olja za škaf. **25** V sedmem mesecu, na
petnajsti dan meseca, bo podobno storil ob prazniku
sedmih dni, glede na daritev za greh, glede na žgalno
daritev in glede na jedilno daritev in glede na olje.‹

46 Tako govori Gospod Bog: ›Velika vrata notranjega
dvora, ki gledajo proti vzhodu, bodo zaprta šest
delovnih dni; toda na šabat bodo ta odprta in na mlaj
bodo ta odprta. **2** Princ bo vstopil po poti preddverja
teh velikih vrat od zunaj in stal bo pri podboju velikih
vrat in duhovniki bodo pripravili njegovo žgalno daritev
in njegove mirovne daritve in oboževal bo na pragu
velikih vrat in potem bo šel naprej; toda velika vrata ne
bodo zaprta do večera. **3** Podobno bo ljudstvo dežele
oboževalo ob vratih teh velikih vrat pred Gospodom na
šabate in na mlaje. **4** Žgalna daritev, ki jo bo princ
daroval Gospodu na šabatni dan, bo šest jagnjet brez
pomanjkljivosti in oven brez pomanjkljivosti. **5** Jedilna
daritev bo škaf za ovna in jedilna daritev za jagnjeta,
kakor bo ta zmožen dati in vrč olja k škafu. **6** Na dan
mlaja bo mlad bikec brez pomanjkljivosti in šest jagnjet
in oven; ti bodo brez pomanjkljivosti. **7** Pripravil bo
jedilno daritev, škaf za bikca, škaf za ovna, za jagnjeta
pa glede na to, kolikor bo njegova roka dosegla in vrč
olja k škafu. **8** Ko bo princ vstopil, bo vstopil po poti
preddverja tistih velikih vrat in naprej bo šel po tisti poti.
9 Toda ko bo ljudstvo dežele ob slovesnih praznikih
prišlo pred Gospoda, bo tisti, ki vstopa po poti severnih
velikih vrat, da bi oboževal, šel ven po poti južnih
velikih vrat; in tisti, ki vstopa po poti južnih velikih vrat,
bo šel naprej po poti severnih velikih vrat. Ne bo se
vrnil po poti velikih vrat, pri katerih je vstopil, temveč bo
šel naprej proti nasprotnim. **10** Princ v njihovi sredi bo
vstopil, ko bodo oni vstopili; in ko bodo šli naprej, bo šel
naprej. **11** Ob praznikih in ob slovesnostih bo jedilna
daritev škaf k bikcu in škaf k ovnu, za jagnjeta pa
kolikor je zmožen dati in vrč olja k škafu. **12** Torej ko bo
princ pripravil prostovoljno žgalno daritev ali mirovne

daritve prostovoljno Gospodu, mu bo takrat nekdo
odprl velika vrata, ki gledajo proti vzhodu in pripravil bo
svojo žgalno daritev in svoje mirovne daritve, kot je to
storil na šabatni dan. Takrat bo šel naprej in potem ko
bo šel naprej, bo nekdo zaprl vrata. 13 Dnevno boš
pripravljal žgalno daritev Gospodu od jagnjeta prvega
leta brez pomanjkljivosti. To boš pripravljal vsako jutro.
14 Zanj boš vsako jutro pripravil jedilno daritev, šesti del
škafa in tretji del vrča olja, da to umešaš s fino moko;
nenehna jedilna daritev po večni odredbi Gospodu. 15
Tako bodo pripravili jagnje in jedilno daritev in olje,
vsako jutro za nenehno žgalno daritev.‹ 16 Tako govori
Gospod Bog: ›Če da princ darilo kateremukoli izmed
svojih sinov, bo ta dediščina od njegovih sinov; to bo
njihova posest po dediščini. 17 Toda če da darilo svoje
dediščine enemu izmed svojih služabnikov, potem bo
to njegovo do leta osvoboditve; po tem se bo vrnilo
princu, toda njegova dediščina bo za njegove sinove.
18 Še več, princ ne bo vzel od dediščine ljudstva z
zatiranjem, da bi jih sunil iz njihove posesti, temveč bo
dal dediščino svojim sinovom od svoje lastne posesti,
da moje ljudstvo ne bo razpršeno, vsak mož iz svoje
posesti.‹« 19 Potem me je privedel skozi vhod, ki je bil
ob strani velikih vrat, v svete sobe duhovnikov, ki so
gledale proti severu, in glej, tam je bil kraj, na dveh
straneh proti zahodu. 20 Potem mi je rekel: »To je kraj,
kjer bodo duhovniki vreli daritev za prestopek in daritev
za greh in kjer bodo pekli jedilno daritev; da jih ne bodo
nosili ven na skrajni dvor, da bi posvetili ljudstvo.« 21
Potem me je privedel na skrajni dvor in mi storil, da
grem mimo štirih vogalov dvora; in glej, na vsakem
vogalu dvora je bil dvor. 22 Na štirih vogalih dvora so
bili dvori združeni iz štiridesetih komolcev dolžine in
tridesetih širine. Ti štirje vogali so bili ene mere. 23
Tam je bila okoli njih vrsta zgradb, okrog vseh štirih in
narejena je bila s kraji za vretje pod vrstami naokrog.
24 Potem mi je rekel: »To so kraji tistih, ki vrejo, kjer
bodo služabniki hiše vreli klavno daritev ljudstva.«

47 Potem me je ponovno privedel k vratom hiše; in
glej, vode so izhajale ven izpod praga hiše proti
vzhodu, kajti pročelje hiše je stalo proti vzhodu in vode
so prihajale dol izpod desne strani hiše pri južni strani
oltarja. 2 Potem me je privedel ven, po poti velikih
vrat proti severu in me vodil naokrog po zunanji poti, k
skrajnim velikim vratom, po poti, ki gleda proti vzhodu
in glej, tam so vode iztekale na desni strani. 3 Ko je
človek, ki je imel v svoji roki vrvico, šel proti vzhodu, je
izmeril tisoč komolcev in me privedel skozi vode; vode
so bile do gležnjev. 4 Ponovno je izmeril tisoč in me
privedel skozi vode; vode so bile do kolen. Ponovno
je izmeril tisoč in me privedel skozi; vode so bile do
ledij. 5 Potem je izmeril tisoč; in to je bila reka, ki je
nisem mogel prebresti, kajti vode so narasle, vode za
plavanje v njih, reka, ki ne more biti prebredena. 6
Rekel mi je: »Človeški sin, ali si videl tole?« Potem me
je privedel in mi storil, da se vrnem k bregu reke. 7
Torej, ko sem se vrnil, glej, na bregu reke je bilo zelo
veliko dreves na tej strani in na drugi. 8 Potem mi je
rekel: »Te vode iztekajo proti vzhodni deželi in gredo
dol v puščavo in gredo v morje; katerega vode, ko bodo
privedene v morje, bodo ozdravljene. 9 In zgodilo se
bo, da vsaka stvar, ki živi, ki se giblje, kamor koli bodo
prišle reke, bo živela, in tam bo zelo velika množica
rib, ker bodo te vode prišle tja, kajti ozdravljene bodo;
in vsaka stvar bo živela, kamor prihaja reka. 10 In
zgodilo se bo, da bodo na njej stali ribiči, od En Gedija
celo do En Eglájima; one bodo kraj za razširjanje
mrež; njihovih rib bo glede na njihove vrste, kakor rib
vélikega morja, izjemno veliko. 11 Toda njeni blatni
kraji in njena močvirja ne bodo ozdravljena; izročena
bodo soli. 12 Ob reki, na njenem bregu, na tej strani
in na tisti strani, bodo rasla vsa drevesa za hrano,
katerih listje ne bo ovenelo niti njihov sad ne bo použit.
Rodila bodo nov sad, glede na njegove mesece, ker
so njihove vode izvirale iz svetišča in njihov sad bo za
hrano in njihovo listje bo za zdravilo.« 13 Tako govori
Gospod Bog: »To bo meja, po kateri boste podedovali
deželo glede na dvanajst Izraelovih rodov. Jožef bo
imel dva deleža. 14 To boste podedovali, tako eden
kakor drugi; glede katere sem dvignil svojo roko, da jo
izročim vašim očetom, in ta dežela bo padla vam v
dediščino. 15 To bo meja dežele proti severni strani,
od vélikega morja, pot Hetlóna, kakor gredo ljudje v
Cedád; 16 Hamát, Beróte, Sibrájim, ki je med mejo
Damaska in mejo Hamáta; Hacár Atikon, ki je ob obali
Havrána. 17 Meja od morja bo Hacár Enán, meja
Damaska in severno proti severu in meja Hamáta.
To je severna stran. 18 Vzhodno stran boš meril od
Havrána in od Damaska in od Gileáda in od dežele
Izrael ob Jordanu, od meje k vzhodnemu morju. To je
vzhodna stran. 19 Južna stran proti jugu, od Tamára
celó k vodam prepira v Kadešu, reka k vélikemu morju.
To je južna stran proti jugu. 20 Tudi zahodna stran bo
véliko morje od meje, dokler človek ne pride nasproti
Hamátu. To je zahodna stran. 21 Tako si boste razdelili
to deželo glede na Izraelove rodove. 22 Zgodilo se
bo, da jo boste razdelili z žrebom v dediščino sebi in
tujcem, ki začasno prebivajo med vami, ki bodo med
vami zaplodili otroke in oni vam bodo kakor rojeni v
deželi med Izraelovimi otroki; imeli bodo dediščino z
vami med Izraelovimi rodovi. 23 In zgodilo se bo, da pri
rodu, v katerem začasno prebiva tujec, tam mu boste
dali njegovo dediščino, « govori Gospod Bog.

48 Torej to so imena rodov. Od severnega konca
do obale, po poti v Hetlón, kot gre nekdo do
Hamáta, Hacár Enána, meje Damaska proti severu, do
obale Hamáta; kajti to so njegove strani vzhodno in
zahodno; delež za Dan. **2** Ob meji Dana, od vzhodne
strani do zahodne strani, delež za Aserja. **3** Ob meji
Aserja, od vzhodne strani, celo do zahodne strani,
delež za Neftálija. **4** Ob meji Neftálija, od vzhodne
strani do zahodne strani, delež za Manáseja. **5** Ob meji
Manáseja, od vzhodne strani do zahodne strani, delež
za Efrájim. **6** Ob meji Efrájima, od vzhodne strani,
celo do zahodne strani, delež za Rubena. **7** Ob meji
Rubena, od vzhodne strani do zahodne strani, delež za
Juda. **8** Ob meji Juda, od vzhodne strani do zahodne
strani, bo daritev, ki jo boste darovali petindvajset
tisoč trstik po širini in po dolžini kakor enega izmed
drugih deležev, od vzhodne strani do zahodne strani,
in svetišče bo v njegovi sredi. **9** Daritev, ki jo boste
darovali Gospodu, bo petindvajset tisoč po dolžini in
deset tisoč po širini. **10** Zanje, celó za duhovnike, bo to
sveta daritev; proti severu petindvajset tisoč po dolžini
in proti zahodu deset tisoč po širini in proti vzhodu
deset tisoč po širini in proti jugu petindvajset tisoč po
dolžini; in Gospodovo svetišče bo v njegovi sredi. **11**
To bo za duhovnike, ki so posvečeni izmed Cadókovih
sinov; ki so se držali moje zadolžitve, ki niso zašli, ko
so Izraelovi otroci zašli, kakor so zašli Lévijevci. **12**
Ta daritev dežele, ki je darovana, jim bo najsvetejša
stvar ob meji Lévijevcev. **13** Nasproti meji duhovnikov
bodo Lévijevci imeli petindvajset tisoč po dolžini in
deset tisoč po širini; vsa dolžina bo petindvajset tisoč
in širina deset tisoč. **14** In od tega ne bodo prodali
niti zamenjali niti odtujili prvih sadov dežele, kajti to je
sveto Gospodu. **15** Pet tisoč, ki preostanejo po širini,
nasproti petindvajset tisočem, bo oskrunjen kraj za
mesto, za prebivanje in za predmestja; in mesto bo
v njegovi sredi. **16** To bodo njegove mere: severna
stran štiri tisoč petsto, južna stran štiri tisoč petsto,
na vzhodni strani štiri tisoč petsto in zahodna stran
štiri tisoč petsto. **17** Predmestja mesta bodo proti
severu dvesto petdeset, proti jugu dvesto petdeset,
proti vzhodu dvesto petdeset in proti zahodu dvesto
petdeset. **18** Preostanek v dolžini nasproti daritve
svetega deleža bo deset tisoč proti vzhodu in deset
tisoč proti zahodu, in to bo nasproti daritve svetega
deleža; njegov donos bo za hrano tistim, ki služijo
mestu. **19** Tisti, ki služijo mestu, mu bodo služili izmed
vseh Izraelovih rodov. **20** Vseh daritev bo petindvajset
tisoč krat petindvajset tisoč. Darovali boste štirioglato
sveto daritev z mestno posestjo. **21** Preostanek pa bo
za princa na eni strani in na drugi od svete daritve in od
mestne posesti nasproti petindvajset tisočim od daritve
proti vzhodni meji in zahodno, nasproti petindvajset
tisočim proti zahodni meji, nasproti deležem za princa.
To bo sveta daritev in svetišče hiše bo v njegovi sredi.
22 Poleg tega bo za princa od posesti Lévijevcev in od
mestne posesti, ki je v sredi tega, kar pripada princu,
med Judovo mejo in Benjaminovo mejo. **23** Glede
preostanka rodov od vzhodne strani do zahodne strani
bo imel delež Benjamin. **24** Ob Benjaminovi meji,
od vzhodne strani do zahodne strani, bo imel delež
Simeon. **25** Ob Simeonovi meji, od vzhodne strani
do zahodne strani, Isahárjev delež. **26** Ob Isahárjevi
meji, od vzhodne strani do zahodne strani, Zábulonov
delež. **27** Ob Zábulonovi meji, od vzhodne strani do
zahodne strani, Gadov delež. **28** Ob Gadovi meji, pri
južni strani proti jugu, bo meja celo od Tamára do vodá
prepira v Kadešu in do reke proti vélikemu morju. **29**
To je dežela, ki jo boste razdelili z žrebom Izraelovim
rodovom za dediščino in to so njihovi deleži, « govori
Gospod Bog. **30** To so izhodi iz mesta na severni
strani, štiri tisoč petsto mer. **31** Velika vrata mesta
bodo po imenih Izraelovih rodov; troje velikih vrat
proti severu: ena Rubenova velika vrata, ena Judova
velika vrata, ena Lévijeva velika vrata. **32** Pri vzhodni
strani štiri tisoč petsto; in troje velikih vrat: in ena
Jožefova velika vrata, ena Benjaminova velika vrata,
ena Danova velika vrata. **33** Pri južni strani štiri tisoč
petsto mer; in troje velikih vrat: ena Simeonova velika
vrata, ena Isahárjeva velika vrata, ena Zábulonova
velika vrata. **34** Pri zahodni strani štiri tisoč petsto, z
njihovimi tremi velikimi vrati: ena Gadova velika vrata,
ena Aserjeva velika vrata, ena Neftálijeva velika vrata.
35 Naokoli je bilo osemnajst tisoč mer. Ime mesta bo
od tega dne: Gospod je tam.

Daniel

1 V tretjem letu kraljevanja Judovega kralja Jojakíma
je prišel babilonski kralj Nebukadnezar iz Babilona
do Jeruzalema in ga oblegal. **2** Gospod je Judovega
kralja Jojakíma izročil v njegovo roko, z delom posod
iz Božje hiše, ki jih je odnesel v deželo Šinár, k
hiši svojega Boga in posode je prinesel v zakladno
hišo svojega boga. **3** Kralj je spregovoril Ašpenázu,
gospodarju svojih evnuhov, da naj privede nekatere
izmed Izraelovih otrok, izmed kraljevega potomstva in
izmed princev, **4** otroke, na katerih ni bilo madeža,
temveč lepega videza in spretne v vsej modrosti in
bistroumne v spoznanju in razumevanju znanosti in
takšne, ki imajo v sebi zmožnost stati v kraljevi palači
in ki bi jih lahko učili znanja in jezika Kaldejcev. **5** Kralj
jim je določil dnevno preskrbo kraljeve hrane in od vina,
ki ga je pil. Tako jih je hranil tri leta, da bi ob njihovem
izteku lahko stali pred kraljem. **6** Torej med temi so bili
od Judovih otrok Daniel, Hananjá, Mišaél in Azarjá, **7**
ki jim je princ evnuhov dal imena, kajti Danielu je dal
ime Beltšacár, Hananjáju Šadráh, Mišaélu Mešáh in
Azarjáju Abéd Negó. **8** Toda Daniel se je v svojem srcu
namenil, da se ne bi omadeževal z deležem kraljeve
hrane niti z vinom, ki ga je ta pil, zatorej je od princa
evnuhov prosil, da se mu ne bi bilo treba omadeževati.
9 Torej Bog je Daniela privedel v naklonjenost in nežno
prijaznost s princem evnuhov. **10** Princ evnuhov je
Danielu rekel: »Bojim se svojega gospoda kralja, ki
vam je določil vašo hrano in vašo pijačo, kajti zakaj bi
videl vaša obličja videti slabša kakor od otrok, ki so
iz vaše vrste? Potem bi mene prisilili ogrožati mojo
glavo kralju.« **11** Potem je Daniel rekel Melzarju, ki
ga je princ evnuhov postavil nad Daniela, Hananjája,
Mišaéla in Azarjája: **12** »Potrdi svojim služabnikom,
rotim te, deset dni, in naj nam dajo za jesti rastlinsko
hrano in vodo za pitje. **13** Potem naj bodo naša obličja
ogledana pred teboj in obličje otrok, ki jedo od deleža
kraljeve hrane, in kakor vidiš [tako] postopaj s svojimi
služabniki.« **14** Tako se je ta strinjal z njimi v tej zadevi
in jim potrdil deset dni. **15** Ob koncu desetih dni so
bila njihova obličja videti svetlejša in obilnejša v mesu
kakor od vseh otrok, ki so jedli od deleža kraljeve
hrane. **16** Potem je Melzar odvzel delež njihove hrane
in vino, ki naj bi ga pili in jim dajal rastlinsko hrano. **17**
Glede teh štirih otrok, jim je Bog dal znanje in spretnost
v vsem učenju in modrosti. Daniel je imel razumevanje
o vseh videnjih in sanjah. **18** Torej ob koncu dni, o
katerih je kralj rekel, da naj jih privede, jih je potem
princ evnuhov privedel pred Nebukadnezarja. **19** Kralj
se je z njimi pogovarjal in med njimi vsemi ni našel
nikogar podobnega Danielu, Hananjáju, Mišaélu in
Azarjáju. Zato so stali pred kraljem. **20** V vseh vrstah
modrosti in razumevanja, ki jih je kralj poizvedel od
njih, jih je našel desetkrat boljše od vseh čarovnikov in
astrologov, ki so bili v vsem njegovem območju. **21**
Daniel je ostal celó do prvega leta kralja Kira.

2 V drugem letu kraljevanja Nebukadnezarja je
Nebukadnezar sanjal sanje, s čimer je bil njegov
duh vznemirjen in njegovo spanje se je ločilo od njega.
2 Potem je kralj zapovedal, da pokličejo čarovnike,
astrologe, čarodeje in Kaldejce, da kralju razodenejo
njegove sanje. Tako so prišli in stali pred kraljem. **3**
Kralj jim je rekel: »Sanjal sem sanje in moj duh je bil
vznemirjen, da bi razumel sanje.« **4** Potem so Kaldejci
spregovorili kralju po sirsko: »Oh kralj, živi na veke.
Povej svojim služabnikom sanje, mi pa bomo pokazali
pomen.« **5** Kralj je odgovoril in Kaldejcem rekel: »Ta
stvar je odšla od mene. Če mi ne boste razložili sanj, z
njihovo razlago, boste razrezani na koščke, vaše hiše
pa bodo narejene za gnojišče. **6** Toda če mi boste
pokazali sanje in njihov pomen, boste od mene prejeli
darila in nagrade in veliko čast. Zatorej mi razodenite
sanje in njihov pomen.« **7** Ponovno so odgovorili in
rekli: »Naj kralj pove svojim služabnikom sanje, mi pa
bomo pokazali njihov pomen.« **8** Kralj je odgovoril in
rekel: »Zagotovo vem, da hočete pridobiti čas, ker ste
videli, da je stvar odšla od mene. **9** Toda če mi ne
boste pokazali sanj, je za vas samo en odlok, kajti
pripravili ste lažnive in izprijene besede, da jih govorite
pred menoj, dokler čas ne bo spremenjen. Zato mi
povejte sanje in vedel bom, da mi lahko pokažete
njihovo razlago.« **10** Kaldejci so pred kraljem odgovorili
in rekli: »Na zemlji ni človeka, ki lahko pokaže kraljevo
zadevo. Zato tam ni kralja, gospodarja niti vladarja, ki
bi zahteval takšne besede pri kateremkoli čarovniku ali
astrologu ali Kaldejcu. **11** To je redka stvar, ki jo kralj
zahteva in nikogar drugega ni, ki lahko to razodene
pred kraljem, razen bogov, katerih prebivališče ni z
mesom.« **12** Zaradi tega razloga je bil kralj jezen in
zelo besen in ukazal, da uničijo vse modre babilonske
može. **13** Odlok je odšel naprej, da bodo modri možje
umorjeni, in iskali so Daniela in njegove tovariše, da
bi bili umorjeni. **14** Potem je Daniel z nasvetom in
preudarnostjo odgovoril Arjóhu, poveljniku kraljeve
straže, ki je odšel, da umori modre babilonske može.
15 Odgovoril je in kraljevemu poveljniku Arjóhu rekel:
»Zakaj je kraljevi odlok tako nagel?« Potem je Arjóh
stvar razložil Danielu. **16** Potem je Daniel vstopil in
želel od kralja, da naj mu da čas in da bo on kralju
pokazal razlago. **17** Potem je Daniel odšel k svoji hiši
in dal stvar spoznati Hananjáju, Mišaélu in Azarjáju,
svojim družabnikom, **18** da bi glede te skrivnosti želeli
milosti od Boga nebes; da se Daniel in njegovi tovariši

ne bi pogubili z ostalimi modrimi babilonskimi možmi.
19 Potem je bila Danielu skrivnost razodeta v nočnem
videnju. Potem je Daniel blagoslovil Boga nebes. 20
Daniel je odgovoril in rekel: »Blagoslovljeno bodi ime
Boga na veke vekov, kajti modrost in moč sta njegovi
21 in on spreminja čase ter obdobja. Odstranja kralje in
postavlja kralje. Daje modrost modrim in spoznanje
tistim, ki poznajo razumevanje. 22 Razodeva globoke
in skrite stvari. Ve kaj je v temi in razsvetljenje prebiva
z njim. 23 Zahvaljujem se ti in te hvalim, oh ti Bog
mojih očetov, ki si mi dal modrost in moč in si mi sedaj
razodel, kar smo želeli od tebe, kajti sedaj si nam
pokazal kraljevo zadevo.« 24 Zato je Daniel vstopil k
Arjóhu, ki mu je kralj odredil, da uniči modre babilonske
može. Odšel je in mu takole rekel: »Ne uniči modrih
babilonskih mož, privedi me pred kralja in kralju bom
pokazal razlago.« 25 Potem je Arjóh Daniela v naglici
privedel pred kralja in mu takole rekel: »Našel sem
moža izmed Judovih ujetnikov, ki bo kralju dal spoznati
razlago.« 26 Kralj je odgovoril in rekel Danielu, čigar
ime je bilo Beltšacár: »Ali si mi zmožen pokazati sanje,
ki sem jih videl in njihovo razlago?« 27 Daniel je v
prisotnosti kralja odgovoril in rekel: »Skrivnosti, ki jo
je kralj zahteval, modri možje, astrologi, čarovniki [in]
napovedovalci usode kralju ne morejo pokazati, 28
toda Bog je v nebesih, ki razodeva skrivnosti in daje
spoznati kralju Nebukadnezarju, kaj bo v zadnjih dneh.
Tvoje sanje in videnja tvoje glave na tvoji postelji so
ta. 29 Kar se tebe tiče, oh kralj, tvoje misli so prišle
v tvoj um na tvoji postelji, kaj se bo odslej zgodilo in
on, ki razodeva skrivnosti, ti daje spoznati, kaj se bo
zgodilo. 30 Toda kar se mene tiče, mi ta skrivnost
ni bila razodeta zaradi kakršnekoli modrosti, ki bi jo
imel več kakor katerikoli živeči, temveč zaradi tistih,
ki bodo dali spoznati razlago kralju in da boš lahko
poznal misli svojega srca. 31 Ti, oh kralj, si videl in
ogledoval veliko podobo. Ta velika podoba, katere sijaj
je bil odličen, je stala pred teboj in njena oblika je bila
strašna. 32 Glava te podobe je bila iz čistega zlata,
njene prsi in njeni lakti iz srebra, njen trebuh in njena
stegna iz brona, 33 njene noge iz železa, njena stopala
deloma iz železa, deloma pa iz ila. 34 Gledal si, dokler
ni bil brez rok izklesan kamen, ki je zadel podobo v
njena stopala, ki so bila iz železa in ila in jih zlomil
na koščke. 35 Potem so bili železo, il, bron, srebro
in zlato skupaj zlomljeni na koščke in postali kakor
pleve na poletnem mlatišču, in veter jih je odnesel,
da zanje ni bilo najti nobenega prostora. Kamen, ki
je zadel podobo, pa je postal velika gora in napolnil
celotno zemljo. 36 To so sanje in njihovo razlago bomo
povedali pred kraljem. 37 Ti, oh kralj, si kralj kraljev,
kajti Bog nebes ti je dal kraljestvo, oblast, moč in slavo.
38 Kjerkoli prebivajo človeški otroci, je v tvojo roko dal
živali polja in perjad neba in te naredil vladarja nad
njimi vsemi. Ti si ta glava iz zlata. 39 Za teboj pa bo
vstalo drugo kraljestvo, slabše od tvojega in še eno,
tretje kraljestvo iz brona, ki bo vladalo nad celotno
zemljo. 40 Četrto kraljestvo bo čvrsto kakor železo.
Kakor železo zlomi na koščke in podjarmi vse stvari, in
kakor železo, ki zlomi vse te, [tako] bo to razbilo na
koščke in poškodovalo. 41 Kakor si videl stopala in
prste, delno iz lončarjevega ila in delno iz železa, bo
kraljestvo razdeljeno, toda v njem bo moč železa, ker
si videl železo pomešano z blatnim ilom. 42 In kakor
so bili prsti stopal deloma iz železa in deloma iz ila,
tako bo kraljestvo delno močno in delno zlomljeno. 43
Kakor si videl železo, pomešano z blatnim ilom, tako
se bodo mešali med seboj s človeškim semenom, toda
ne bodo se držali drug drugega, celó kakor železo
ni pomešano z ilom. 44 V dneh teh kraljev bo Bog
nebes vzpostavil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno. In
kraljestvo ne bo ostalo drugemu ljudstvu, temveč bo
zlomilo na koščke in požrlo vsa ta kraljestva, sámo pa
bo obstalo na veke. 45 Ker si videl, da je bil kamen
brez rok izklesan iz gore in da je ta zlomil na koščke
železo, bron, ilo, srebro in zlato; véliki Bog je dal
spoznati kralju, kaj se bo odslej zgodilo. Sanje so
zanesljive in njihova razlaga nedvoumna.« 46 Potem
je kralj Nebukadnezar padel na svoj obraz, oboževal
Daniela in zapovedal, da mu morajo darovati daritev
in prijetne dišave. 47 Kralj je Danielu odgovoril in
rekel: »Resnično je to, da je vaš Bog Bog bogov in
gospod kraljev in [ta], ki razodeva skrivnosti, glede
na to, da si lahko razodel to skrivnost.« 48 Potem
je kralj Daniela naredil za velikega moža in mu dal
mnoga sijajna darila in ga naredil vladarja nad celotno
provinco Babilon in glavnega izmed voditeljev nad
vsemi modrimi možmi Babilona. 49 Potem je Daniel
prosil kralja in ta je postavil Šadráha, Mešáha in Abéd
Negója nad zadeve babilonske province, toda Daniel
je sedel pri kraljevih velikih vratih.

3 Kralj Nebukadnezar je naredil podobo iz zlata,
katere višina je bila šestdeset komolcev, njena
širina pa šest komolcev. Postavil jo je na ravnini Dura
v provinci Babilon. 2 Potem je kralj Nebukadnezar
poslal, da zbere skupaj prince, voditelje in poveljnike,
sodnike, zakladnike, svetovalce, šerife in vse vladarje
provinc, da pridejo k posvetitvi podobe, ki jo je postavil
kralj Nebukadnezar. 3 Potem so bili princi, voditelji
in poveljniki, sodniki, zakladniki, svetovalci, šerifi in
vsi vladarji provinc zbrani skupaj k posvetitvi podobe,
ki jo je postavil kralj Nebukadnezar in stali so pred
podobo, ki jo je postavil Nebukadnezar. 4 Potem je

glasnik naglas zavpil: »Vam je to zapovedano, oh
ljudstvo, narodi in jeziki, 5 da kadar zaslišite zvok
kornéta, flavte, harfe, pozavne, plunke, citer in vseh
vrst glasbe, padite dol in obožujte zlato podobo, ki jo
je postavil kralj Nebukadnezar. 6 Kdorkoli ne pade
dol in ne obožuje, bo isto uro vržen v sredo goreče
ognjene talilne peči.« 7 Zatorej ob tistem času, ko
je vse ljudstvo zaslišalo zvok kornéta, flavte, harfe,
pozavne, plunke in vseh vrst glasbe, so vsa ljudstva,
narodi in jeziki padli dol in oboževali zlato podobo, ki jo
je postavil kralj Nebukadnezar. 8 Zaradi česar so se
ob tistem času približali neki Kaldejci in obtožili Jude.
9 Spregovorili so in rekli kralju Nebukadnezarju: »Oh
kralj, živi na veke. 10 Ti, oh kralj, si izdal odlok, da naj
vsak človek, ki bo zaslišal glas kornéta, flavte, harfe,
pozavne, plunke in citer in vseh vrst glasbe, pade dol
in obožuje zlato podobo. 11 Kdorkoli pa ne pade dol in
je ne obožuje, ta bo vržen v sredo goreče ognjene
talilne peči. 12 Tam so nekateri Judje, ki si jih postavil
nad zadeve babilonske province: Šadráh, Mešáh in
Abéd Negó. Ti možje, oh kralj, te niso upoštevali. Ne
služijo tvojim bogovom niti ne obožujejo zlate podobe,
ki si jo ti postavil.« 13 Potem je Nebukadnezar v
svoji besnosti in razjarjenosti zapovedal, da privedejo
Šadráha, Mešáha in Abéd Negója. Potem so te može
privedli pred kralja. 14 Nebukadnezar je spregovoril
in jim rekel: » Je to res, oh Šadráh, Mešáh in Abéd
Negój, [da] ne služite mojim bogovom niti ne obožujete
zlate podobe, ki sem jo postavil? 15 Torej če ste
pripravljeni, da kadar zaslišite zvok kornéta, flavte,
harfe, pozavne, plunke in citer in vse vrste glasbe,
padete dol in obožujete podobo, ki sem jo naredil;
dobro. Toda če je ne obožujete, boste isto uro vrženi
v sredo goreče ognjene talilne peči, in kdo je tisti
Bog, ki vas bo osvobodil iz mojih rok?« 16 Šadráh,
Mešáh in Abéd Negó so odgovorili in kralju rekli: »Oh
Nebukadnezar, mi nismo zaskrbljeni, da ti odgovorimo
v tej zadevi. 17 Če bo temu tako, naš Bog, ki mu
služimo, nas je zmožen osvoboditi pred gorečo ognjeno
talilno pečjo in on nas bo osvobodil iz tvoje roke, oh
kralj. 18 Toda če ne, bodi to znano tebi, oh kralj, da
ne bomo služili tvojim bogovom niti oboževali zlate
podobe, ki si jo postavil.« 19 Potem je bil Nebukadnezar
poln razjarjenosti in videz njegovega obličja je bil
spremenjen napram Šadráhu, Mešáhu in Abéd Negóju.
Zatorej je spregovoril in zapovedal, da naj talilno peč
sedemkrat bolj segrejejo, kot je bila običajno segreta.
20 Zapovedal je najmočnejšim možem, ki so bili v
njegovi vojski, da zvežejo Šadráha, Mešáha in Abéd
Negója in da jih vržejo v gorečo ognjeno talilno peč.
21 Potem so bili ti možje zvezani v njihovih plaščih,
njihovih hlačah in njihovih klobukih in drugih njihovih
oblačilih in vrženi so bili v sredo goreče ognjene talilne
peči. 22 Torej, ker je bila kraljeva zapoved nujna in
talilna peč izjemno vroča, je plamen ognja usmrtil
tiste može, ki so vzdignili Šadráha, Mešáha in Abéd
Negója. 23 Ti trije možje, Šadráh, Mešáh in Abéd Negó
so zvezani padli dol v sredo goreče ognjene talilne
peči. 24 Potem je bil kralj Nebukadnezar osupel, v
naglici vstal in spregovoril ter svojim svetovalcem rekel:
»Mar nismo v sredo ognja vrgli treh zvezanih mož?«
Odgovorili so in rekli kralju: »Resnica, oh kralj.« 25 Ta je
odgovoril in rekel: »Glejte, vidim štiri razvezane može,
ki hodijo v sredi ognja in nimajo nobene poškodbe,
oblika četrtega pa je podobna Božjemu Sinu.« 26
Potem se je Nebukadnezar približal odprtini goreče
ognjene talilne peči in spregovoril ter rekel: »Šadráh,
Mešáh in Abéd Negó, vi služabniki najvišjega Boga,
pojdite ven in pridite sem.« Potem so Šadráh, Mešáh
in Abéd Negó prišli naprej iz srede ognja. 27 Princi,
voditelji, poveljniki in kraljevi svetovalci, ki so bili zbrani
skupaj, so videli te može, nad čigar telesi ogenj ni imel
nobene oblasti, niti las njihove glave ni bil osmojen, niti
njihovi plašči niso bili spremenjeni, niti nanje ni prešel
vonj ognja. 28 Potem je Nebukadnezar spregovoril in
rekel: »Blagoslovljen bodi Bog Šadráha, Mešáha in
Abéd Negója, ki je poslal svojega angela in rešil svoje
služabnike, ki so zaupali vanj in spremenili kraljevo
besedo in predali svoja telesa, da ne bi služili niti
oboževali kateregakoli boga, razen svojega lastnega
Boga. 29 Zato izdajam odlok: ›Da bo vsako ljudstvo,
narod in jezik, ki spregovori karkoli neprimernega zoper
Boga Šadráha, Mešáha in Abéd Negója, razrezano
na koščke in njihove hiše bodo narejene za gnojišče,
zato ker ni drugega Boga, ki lahko reši na ta način.‹«
30 Potem je kralj povišal Šadráha, Mešáha in Abéd
Negója v provinci Babilon.

4 Kralj Nebukadnezar vsem ljudstvom, narodom in
jezikom, ki prebivajo po vsej zemlji: »Mir naj se vam
pomnoži. 2 Zdelo se mi je dobro pokazati [preroška]
znamenja in čudeže, ki jih je vzvišeni Bog izvršil
napram meni. 3 Kako velika so njegova [preroška]
znamenja! In kako mogočni so njegovi čudeži! Njegovo
kraljestvo je večno kraljestvo in njegovo gospostvo je
od roda do roda. 4 Jaz, Nebukadnezar, sem bil pri
počitku v svoji hiši in uspešen v svoji palači. 5 Videl
sem sanje, ki so me prestrašile in misli na moji postelji
in videnja moje glave so me vznemirila. 6 Zatorej sem
izdal odlok, da privedejo predme vse modre može
Babilona, da bi mi lahko dali spoznati razlago sanj.
7 Potem so vstopili čarovniki, astrologi, Kaldejci in
napovedovalci usode, in pred njimi sem jim povedal
sanje, toda niso mi dali spoznati njihove razlage. 8
Toda na koncu je prišel predme Daniel, katerega ime je

bilo Beltšacár, glede na ime mojega boga in v katerem
je duh svetih bogov. Pred njim sem povedal sanje,
rekoč: 9 ›Oh Beltšacár, gospodar čarovnikov, ker vem,
da je v tebi duh svetih bogov in da te nobena skrivnost
ne vznemirja, mi povej videnja mojih sanj, ki sem jih
videl in njihovo razlago.‹ 10 Takšna so bila videnja
moje glave na moji postelji. Videl sem in glej drevo [je
bilo] sredi zemlje in njegova višina je bila velika. 11
Drevo je raslo in bilo močno in njegova višina je segala
do neba in njegovo vidno polje do konca vse zemlje. 12
Njegovo listje je bilo lepo in njegovega sadu obilo in na
njem je bilo hrane za vse. Živali polja so pod njim imele
senco in perjad neba je prebivala v njegovih vejah in
vse meso je bilo od njega nahranjeno. 13 Videl sem v
videnjih svoje glave na svoji postelji in glej, stražar
in sveti je prišel dol z neba. 14 Glasno je zavpil in
rekel takole: ›Posekajte drevo in odrežite njegove veje,
otresite listje in raztresite njegov sad. Naj gredo živali
proč izpod njega in perjad od njegovih mladik, 15 kljub
temu pa pustite štor njegovih korenin v zemlji, celo v
okovu iz železa in brona, v nežni travi polja in ta naj bo
omočen z roso neba in njegov delež naj bo z živalmi
na zemeljski travi. 16 Naj bo njegovo srce spremenjeno
od človeškega in naj mu bo dano živalsko srce, in nad
njim naj mine sedem dob. 17 Ta stvar je po odloku
stražarjev in zahteva po besedi svetih, z namenom, da
bodo živi lahko spoznali, da Najvišji vlada v kraljestvu
ljudi in ga daje komur hoče in postavi nadenj najnižjega
izmed ljudi. 18 Te sanje sem jaz, kralj Nebukadnezar,
videl. Torej ti, oh Beltšacár, razglasi njihovo razlago,
ker vsi modri ljudje mojega kraljestva niso zmožni, da
bi mi dali spoznati razlago, toda ti si zmožen, kajti
duh svetih bogov je v tebi.‹« 19 Potem je bil Daniel,
katerega ime je bilo Beltšacár, za eno uro osupel in
njegove misli so ga vznemirile. Kralj je spregovoril in
rekel: »Beltšacár, ne pusti, da bi te sanje ali njihova
razlaga vznemirile.« Beltšacár je odgovoril in rekel:
»Moj gospod, sanje naj bodo njim, ki te sovražijo in
njihova razlaga tvojim sovražnikom. 20 Drevo, ki si
ga videl, ki je raslo in je bilo močno, katerega višina
je segla do neba in katerega vidno polje je po vsej
zemlji, 21 katerega listje je bilo lepo in njegov sad
obilen in je bilo na njem hrane za vse, pod katerim so
prebivale živali polja in na čigar vejah je imela perjad
neba svoje prebivališče. 22 To si ti, oh kralj, ki si zrasel
in postal močan, kajti tvoja veličina je zrasla in sega do
neba in tvoje gospostvo do konca zemlje. 23 Medtem
ko je kralj videl stražarja in svetega prihajati dol z
neba in reči: ›Posekajte drevo in ga uničite, vendar
od njega pustite v zemlji štor s koreninami, celo z
okovom iz železa in brona, v nežni travi polja; in naj
bo ta omočen z roso neba in njegov delež naj bo z
živalmi polja, dokler nad njim ne mine sedem dob.‹
24 To je razlaga, oh kralj in to je odlok Najvišjega, ki
je prišel nad mojega gospoda kralja, 25 da te bodo
pregnali od ljudi in tvoje prebivališče bo z živalmi polja
in pripravili te bodo, da boš jedel travo kakor voli in
močili te bodo z roso neba in sedem dob bo prešlo nad
teboj, dokler ne spoznaš, da Najvišji vlada v kraljestvu
ljudi in ga daje komurkoli on hoče. 26 Zapovedali so,
da pustijo štor od drevesnih korenin; tvoje kraljestvo
bo zagotovo pripadlo tebi, potem ko boš spoznal, da
nebesa vladajo. 27 Zatorej, oh kralj, naj ti bo moj
nasvet sprejemljiv in svoje grehe zlomi s pravičnostjo in
svoje krivičnosti z izkazovanjem usmiljenja revnim; če
bi to lahko bilo podaljšanje tvoje umirjenosti.‹« 28 Vse
to je prišlo nad kralja Nebukadnezarja. 29 Ob koncu
dvanajstih mesecev je hodil v palači babilonskega
kraljestva. 30 Kralj je spregovoril in rekel: »Ali ni to
veliki Babilon, ki sem ga jaz zgradil za hišo kraljestva
po moči svoje oblasti in za čast svojega veličanstva?«
31 Medtem ko je bila beseda v kraljevih ustih, je padel
glas z neba, rekoč: »Oh kralj Nebukadnezar, tebi je
govorjeno: ›Kraljestvo je odšlo od tebe. 32 Pregnali te
bodo od ljudi in tvoje prebivališče bo z živalmi polja.
Prisilili te bodo, da boš jedel travo kakor voli in sedem
dob bo prešlo nad teboj, dokler ne spoznaš, da Najvišji
vlada v kraljestvu ljudi in ga daje komurkoli on hoče.‹«
33 To isto uro je bila stvar nad Nebukadnezarjem
izpolnjena. Pregnan je bil od ljudi, jedel travo kakor
voli in njegovo telo je bilo omočeno z roso z neba,
dokler njegovi lasje niso zrasli kakor orlovo perje in
njegovi nohti kakor ptičji kremplji. 34 »In ob koncu dni
sem jaz, Nebukadnezar, povzdignil svoje oči k nebu in
moje razumevanje se je vrnilo k meni in blagoslovil
sem Najvišjega in hvalil in častil njega, ki živi na veke,
katerega gospostvo je večno gospostvo in njegovo
kraljestvo je od roda do roda. 35 Vsi prebivalci zemlje
so šteti kakor nič in on dela glede na svojo voljo v
vojski nebes in med prebivalci zemlje, in nihče ne more
zadržati njegove roke ali mu reči: ›Kaj počneš?‹ 36
Ob istem času se je moj razum vrnil k meni in zaradi
slave mojega kraljestva sta se moja čast in moj sijaj
vrnila k meni in moji svetovalci in moji velikaši so
me poiskali, jaz pa sem bil utrjen v svojem kraljestvu
in dodano mi je bilo odlično veličanstvo. 37 Sedaj
jaz, Nebukadnezar, hvalim, povzdigujem in častim
Kralja nebes. Vsa njegova dela so resnica in njegove
poti sodba, tiste pa, ki hodijo v ponosu, je zmožen
ponižati.‹«

5 Kralj Belšacár je priredil veliko zabavo svojim tisoč
velikašem in pil vino pred tisočimi. 2 Medtem ko je
Belšacár okušal vino, je zapovedal, da prinesejo zlate
in srebrne posode, ki jih je njegov oče Nebukadnezar

odnesel iz templja, ki je bil v Jeruzalemu, da bi kralj
in njegovi princi, njegove žene in njegove priležnice
lahko pili iz njih. 3 Potem so prinesli zlate posode,
ki so bile odnesene iz templja Božje hiše, ki je bila
v Jeruzalemu; in kralj, njegovi princi, njegove žene
in njegove priležnice so pili iz njih. 4 Pili so vino in
hvalili bogove iz zlata in iz srebra, iz brona, iz železa,
iz lesa in iz kamna. 5 V isti uri so prišli prsti človeške
roke in pisali nasproti svečniku na zidnem ometu
kraljeve palače, in kralj je zagledal del roke, ki je
pisala. 6 Potem je bilo kraljevo obličje spremenjeno in
njegove misli so ga vznemirile, tako da so bili sklepi
njegovih ledij mlahavi in njegova kolena so udarjala
druga ob drugo. 7 Kralj je glasno zaklical, da pripeljejo
astrologe, Kaldejce in napovedovalce usode. In kralj
je spregovoril in rekel modrim možem iz Babilona:
»Kdorkoli bo prebral to pisanje in mi pokazal njegovo
razlago, bo oblečen v škrlat in okoli svojega vratu bo
imel verižico iz zlata in bo tretji vladar v kraljestvu.« 8
Potem so vstopili vsi kraljevi modri možje, toda niso
mogli prebrati pisanja niti kralju razglasiti njegove
razlage. 9 Potem je bil kralj Belšacár silno vznemirjen
in njegovo obličje na njem je bilo spremenjeno in
njegovi velikaši so bili osupli. 10 Torej kraljica je zaradi
razloga besed kralja in njegovih velikašev prišla v
hišo gostije in kraljica je spregovorila ter rekla: »Oh
kralj, živi na veke. Naj te tvoje misli ne vznemirjajo
niti naj tvoje obličje ne bo spremenjeno. 11 V tvojem
kraljestvu je mož, v katerem je duh svetih bogov in v
dneh tvojega očeta je bilo v njem najti razsvetljenje,
razumevanje in modrost, podobno modrosti bogov; ki
ga je kralj Nebukadnezar, tvoj oče, kralj, pravim, tvoj
oče, postavil za gospodarja čarovnikov, astrologov,
Kaldejcev in napovedovalcev usode; 12 ker se je v tem
istem Danielu, ki ga je kralj poimenoval Beltšacár, našel
odličen duh, spoznanje, razumevanje sanj, naznanjanje
težkih razsodb in razreševanje dvomov. Naj bo torej
Daniel poklican in pokazal bo razlago.« 13 Potem je bil
Daniel priveden pred kralja. In kralj je spregovoril ter
Danielu rekel: » Ali si ti tisti Daniel, ki si izmed otrok
Judovega ujetništva, ki jih je kralj, moj oče, privedel
iz Judeje? 14 O tebi sem slišal celo, da je v tebi duh
bogov in da je v tebi najti razsvetljenje, razumevanje in
odlično modrost. 15 Sedaj so bili predme privedeni
modri možje, astrologi, da bi prebrali to pisanje in mi
dali spoznati njegovo razlago, toda niso mogli pokazati
razlage stvari. 16 O tebi pa sem slišal, da lahko daješ
razlage in razrešuješ dvome. Torej če lahko prebereš
pisanje in mi razglasiš njegov pomen, potem boš
oblečen s škrlatom in okoli svojega vratu boš imel zlato
verižico in boš tretji vladar v kraljestvu.« 17 Potem je
Daniel odgovoril in pred kraljem rekel: »Naj tvoja darila
[ostanejo] tebi in svoje nagrade daj drugemu; kljub
temu bom kralju prebral pisanje in mu dal spoznati
razlago. 18 Ti, oh kralj. Najvišji Bog je dal tvojemu
očetu Nebukadnezarju kraljestvo, veličanstvo, slavo in
čast. 19 Zaradi veličanstva, ki mu ga je on dal, so vsa
ljudstva, narodi in jeziki trepetali in se bali pred njim.
Kogar je želel, je usmrtil; in kogar je želel, je ohranil
živega; in kogar je želel, je povišal; in kogar je želel,
je odstavil. 20 Toda ko je bilo njegovo srce povišano
in je njegov um zakrknil v ponosu, je bil odstavljen
od svojega kraljevskega prestola in njegovo slavo so
odvzeli od njega. 21 Pregnan je bil izmed človeških
sinov in njegovo srce je bilo narejeno kakor živalsko in
njegovo prebivališče je bilo z divjimi osli. Hranili so
ga s travo kakor vole in njegovo telo je bilo omočeno
z roso neba, dokler ni vedel, da najvišji Bog vlada
v kraljestvu ljudi in da on postavlja čezenj kogarkoli
on želi. 22 Ti, njegov sin, oh Belšacár, nisi ponižal
svojega srca, čeprav si vse to vedel, 23 temveč si se
povzdignil zoper Gospoda nebes in predte so privedli
posode njegove hiše in ti in tvoji velikaši, tvoje žene in
tvoje priležnice so iz njih pili vino, in hvalil si bogove
iz srebra, zlata, brona, železa, lesa in kamna, ki ne
vidijo niti ne slišijo niti ne vedo. Boga pa, v čigar roki je
tvoj dih in katerega so vse tvoje poti, ti nisi slavil. 24
Torej je bil od njega poslan del roke, in zapisano je
bilo to pisanje. 25 To je pisanje, ki je bilo zapisano:
MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. 26 To je razlaga
stvari: MENE: ›Bog je preštel tvoje kraljestvo in ga
končal.‹ 27 TEKEL: ›Stehtan si bil na tehtnici in si
najden pomanjkljiv.‹ 28 PERES: ›Tvoje kraljestvo je
razdeljeno in dano Medijcem in Perzijcem.‹« 29 Potem
je Belšacár zapovedal in Daniela so oblekli s škrlatom
in okoli njegovega vratu obesili verižico iz zlata in
glede njega naredili razglas, da naj bi bil tretji vladar v
kraljestvu. 30 V tej noči je bil Belšacár, kralj Kaldejcev,
umorjen. 31 Medijec Darej je dobil kraljestvo; bil je star
okoli dvainšestdeset let.

6 Dareju je ugajalo, da postavi nad kraljestvo sto
dvajset princev, ki naj bi bili nad celotnim kraljestvom,
2 in nad temi tri predstojnike, od katerih je bil Daniel
prvi, da bi jim princi lahko dajali obračun in kralj ne bi
trpel nobene škode. 3 Potem je bil ta Daniel povišan
nad predstojnike in prince, ker je bil v njem odličen
duh, in kralj ga je mislil postaviti nad celotno območje.
4 Potem so predstojniki in princi iskali, da najdejo
povod zoper Daniela glede kraljestva, toda niso mogli
najti nobenega povoda niti krivde, ker je bil zvest niti ni
bilo na njem najti nobene napake ali krivde. 5 Potem
so ti možje rekli: »Nobenega razloga ne bomo našli
zoper tega Daniela, razen če zoper njega najdemo
to, kar se tiče postave njegovega Boga.« 6 Potem

so se ti predstojniki in princi zbrali skupaj h kralju
in mu rekli takole: »Kralj Darej, živi na veke. 7 Vsi
predstojniki kraljestva, voditelji in princi, svetovalci in
poveljniki, smo se skupaj posvetovali, da bi osnovali
kraljevo pravilo in da bi naredili trden odlok, da kdorkoli
bi prosil prošnjo od kateregakoli Boga ali človeka v
tridesetih dneh, razen od tebe, oh kralj, bo vržen v
levji brlog. 8 Torej, oh kralj, uveljavi odlok in podpiši
pisanje, da to ne more biti spremenjeno, glede na
postavo Medijcev in Perzijcev, ki se ne predrugači.« 9
Zatorej je kralj Darej podpisal pisanje in odlok. 10 Torej
ko je Daniel izvedel, da je bilo pisanje podpisano, je
odšel v svojo hišo. Pri svojih oknih v svoji sobi, odprtih
proti Jeruzalemu, je trikrat na dan pokleknil na svoja
kolena in molil ter se zahvaljeval pred svojim Bogom,
kot je to delal poprej. 11 Potem so se ti možje zbrali in
našli Daniela, kako moli in dela ponižne prošnje pred
svojim Bogom. 12 Potem so prišli blizu in pred kraljem
spregovorili glede kraljevega odloka: »Mar nisi podpisal
odloka, da katerikoli človek, ki bo prosil prošnjo od
kateregakoli Boga ali človeka, znotraj tridesetih dni,
razen od tebe, oh kralj, bo vržen v levji brlog?« Kralj je
odgovoril in rekel: »Stvar je resnična glede na postavo
Medijcev in Perzijcev, ki se ne predrugači.« 13 Potem
so odgovorili in pred kraljem rekli: »Tisti Daniel, ki je od
otrok Judovega ujetništva, te ne upošteva, oh kralj niti
odloka, ki si ga podpisal, temveč trikrat na dan opravlja
svojo prošnjo.« 14 Potem je bil kralj, ko je slišal te
besede, sam pri sebi boleče nejevoljen in je svoje srce
naravnal na Daniela, da ga osvobodi, in do sončnega
zahoda se je trudil, da ga osvobodi. 15 Potem so
se tisti možje zbrali h kralju in kralju rekli: »Vedi, oh
kralj, da je postava Medijcev in Perzijcev: ›Da noben
odlok niti nobeno pravilo, ki ga je osnoval kralj, ne
more biti spremenjeno.‹« 16 Potem je kralj ukazal in
privedli so Daniela ter ga vrgli v levji brlog. Kralj je torej
spregovoril in Danielu rekel: »Tvoj Bog, ki mu nenehno
služiš, on te bo osvobodil.« 17 Prinesen je bil kamen in
položen na odprtino brloga in kralj ga je zapečatil s
svojim lastnim pečatom in s pečati svojih gospodov, da
se namen glede Daniela ne bi mogel spremeniti. 18
Potem je kralj odšel v svojo palačo in noč prebil v postu
niti predenj niso bili prineseni glasbeni instrumenti in
njegovo spanje je odšlo od njega. 19 Potem je kralj zelo
zgodaj zjutraj vstal in v naglici odšel k levjemu brlogu.
20 Ko je prišel k brlogu, je z žalostnim glasom zaklical
k Danielu, in kralj je spregovoril ter Danielu rekel: »Oh
Daniel, služabnik živega Boga, ali te je tvoj Bog, ki
mu nenehno služiš, mogel osvoboditi pred levi?« 21
Potem je Daniel rekel kralju: »Oh kralj, živi na veke. 22
Moj Bog je poslal svojega angela in zaprl levom usta,
da me niso poškodovali, ker je bila v meni najdena
nedolžnost pred njim in tudi pred teboj, oh kralj, nisem
storil nobene škode.« 23 Potem je bil kralj zaradi njega
silno vesel in zapovedal, da naj Daniela izvlečejo iz
brloga. Tako je bil Daniel vzet gor iz brloga in nobena
vrsta poškodbe ni bila najdena na njem, ker je veroval
v svojega Boga. 24 In kralj je zapovedal in privedli so
tiste može, ki so Daniela obtožili in jih vrgli v levji brlog,
njih, njihove otroke in njihove žene. Levi so imeli oblast
nad njimi in vse njihove kosti so zlomili na koščke, še
preden so prileteli na dno brloga. 25 Potem je kralj
Darej napisal vsemu ljudstvu, narodom in jezikom, ki
prebivajo na vsej zemlji: »Mir naj se vam pomnoži.
26 Naredim odlok: ›Da v vsakem gospostvu mojega
kraljestva ljudje trepetajo in se bojijo pred Danielovim
Bogom, kajti on je živi Bog in neomajen na veke in
njegovo kraljestvo tisto, ki ne bo uničeno in njegovo
gospostvo bo celo do konca. 27 On osvobaja in rešuje,
dela [preroška] znamenja in čudeže v nebesih in na
zemlji, ki je Daniela osvobodil pred oblastjo levov.‹«
28 Tako je ta Daniel uspeval v Darejevem kraljevanju in v
kraljevanju Perzijca Kira.

7 V prvem letu babilonskega kralja Belšacárja je imel
Daniel sanje in videnja svoje glave na svoji postelji.
Potem je sanje zapisal in povedal povzetek stvari. 2
Daniel je spregovoril in rekel: »Videl sem v svojem
videnju ponoči in glej, štirje vetrovi neba so se borili
nad velikim morjem. 3 Štirje veliki zverniki so prišli iz
morja, različni drug od drugega. 4 Prvi je bil podoben
levu in imel je orlove peruti. Gledal sem, dokler niso
bile njegove peruti izpuljene in dvignjen je bil z zemlje
in primoran stati na stopalih kakor človek, in temu je
bilo dano človeško srce. 5 Glej še en zvernik, drug,
podoben medvedu in ta se je dvignil na eno stran in v
ustih, med svojimi zobmi, je imel tri rebra. Rekli so
mu takole: ›Vzdigni se, požri veliko mesa.‹ 6 Potem
sem zagledal in glej drug, podoben leopardu, ki je
imel na svojem hrbtu štiri krila perjadi. Zvernik je
imel tudi štiri glave in dano mu je bilo gospostvo. 7
Potem sem v nočnih videnjih zagledal in glej četrtega
zvernika, groznega, strašnega in silno močnega. Ta
je imel velike železne zobe. Požiral je in lomil na
koščke in preostanek poteptal s svojimi stopali. Ta
je bil različen od vseh zvernikov, ki so bili pred njim,
in ta je imel deset rogov. 8 Opazoval sem rogove in
glej, tam se je med njimi vzdignil drug, majhen rog,
pred katerim so bili trije izmed prvih rogov izruvani s
koreninami. Glej na tem rogu so bile oči, podobne
očem človeka in usta, ki so govorila velike stvari. 9
Gledal sem, dokler niso bili prestoli zrušeni in se je
Starodavni usedel, katerega obleka je bila bela kakor
sneg in lasje njegove glave podobni čisti volni. Njegov
prestol je bil podoben ognjenemu plamenu in njegova

kolesa kakor goreč ogenj. 10 Goreč tok je izviral in
prihajal izpred njega. Tisoči tisočev so mu služili in
desettisočkrat deset tisoči so stali pred njim. Sodba
je bila odrejena in knjige so bile odprte. 11 Takrat
sem gledal zaradi glasu velikih besed, ki jih je rog
spregovoril. Gledal sem, dokler ni bil zvernik pokončan,
njegovo telo uničeno in izročeno gorečemu plamenu.
12 Glede ostalih zvernikov, njihovo gospostvo jim je bilo
odvzeto. Vendar so bila njihova življenja podaljšana
za obdobje in čas. 13 Videl sem v nočnih videnjih
in glej, nekdo, podoben Sinu človekovemu, je prišel
z oblaki neba in prišel k Starodavnemu in privedli
so ga blizu predenj. 14 Dano mu je bilo gospostvo,
slava in kraljestvo, da bi mu služila vsa ljudstva, narodi
in jeziki. Njegovo gospostvo je večno gospostvo, ki
ne bo preminilo in njegovo kraljestvo tisto, ki ne bo
uničeno. 15 Jaz, Daniel, sem bil užaloščen v svojem
duhu v sredi svojega telesa in videnja moje glave so
me vznemirila. 16 Približal sem se k tistemu izmed njih,
ki je stal poleg in ga vprašal resnico o vsem tem. Tako
mi je povedal in mi dal spoznati razlago o stvareh.
17 Ti veliki zverniki, ki so štirje, so štirje kralji, ki se
bodo vzdignili iz zemlje. 18 Toda Sveti Najvišjega bodo
prejeli kraljestvo in kraljestvo bodo obdržali v lasti na
veke, celo na veke vekov. 19 Potem sem želel vedeti
resnico o četrtem zverniku, ki je bil različen od vseh
ostalih, silno grozen, katerega zobje so bili iz železa in
njegovi kremplji iz brona, ki je žrl, lomil na koščke in
preostanek poteptal s svojimi stopali 20 in o desetih
rogovih, ki so bili na njegovi glavi in o drugem, ki se je
dvignil in pred katerim so trije padli. Celo o tistem rogu,
ki je imel oči in usta, ki so govorila zelo velike stvari,
katerega pogled je bil arogantnejši kakor od njegovih
tovarišev. 21 Pogledal sem in isti rog je začel vojno
s svetimi in prevladal zoper njih, 22 dokler ni prišel
Starodavni in je bila sodba dana svetim Najvišjega
in je prišel čas, da so sveti vzeli v last kraljestvo.
23 Tako je rekel: ›Četrti zvernik bo četrto kraljestvo
na zemlji, ki bo različno od vseh kraljestev in požrlo
bo celotno zemljo in jo pomendralo ter jo zlomilo na
koščke. 24 Deset rogov iz tega kraljestva je deset
kraljev, ki bodo vstali in drug bo vstal za njimi. Ta bo
različen od prvega in podvrgel bo tri kralje. 25 Govoril
bo velike besede zoper Najvišjega in izmučil bo svete
Najvišjega in mislil, da spremeni čase in postave, oni
pa bodo dani v njegovo roko do časa in [dveh] časov
in polovice časa. 26 F Toda sodba se bo usedla in
odvzeli bodo njegovo gospostvo, da použije in da ga
uniči do konca. 27 Kraljestvo, gospostvo in veličina
kraljestva pod celotnim nebom bo dano ljudstvu svetih
Najvišjega, katerega kraljestvo je večno kraljestvo in
vsa njegova gospostva mu bodo služila in ga ubogala.‹
28 Do zdaj je konec zadeve. Kar se tiče mene, Daniela,
me je moje poglobljeno razmišljanje zelo vznemirilo in
moje obličje na meni je bilo spremenjeno, toda zadevo
sem obdržal v svojem srcu.««

8 V tretjem letu kraljevanja kralja Belšacárja se mi je
prikazalo videnje, celo meni, Danielu, po tistem, ki
se mi je prikazalo najprej. 2 Videl sem v videnju in
pripetilo se je, ko sem gledal, da sem bil v [mestu]
Suze, v palači, ki je v provinci Elám, in videl sem v
videnju in bil sem pri reki Uláj. 3 Potem sem povzdignil
svoje oči, videl in glej, tam pred reko je stal oven, ki je
imel dva rogova in dva rogova sta bila visoka. Toda
eden je bil višji kakor drug in višji je prišel zadnji. 4
Videl sem ovna bosti proti zahodu in proti severu in
proti jugu, tako, da noben zvernik ni mogel stati pred
njim niti tam ni bilo nikogar, ki bi ga lahko osvobodil iz
njegove roke, temveč je počel glede na svojo voljo in
postal velik. 5 Ko sem preudarjal, glej, je od zahoda
prišel kozel na obličje celotne zemlje, tal pa se ni
dotaknil, in kozel je imel med svojimi očmi opazen
rog. 6 Ta je prišel k ovnu, ki je imel dva rogova,
ki sem ga videl stati pred reko in stekel k njemu v
razjarjenosti svoje moči. 7 Videl sem ga približevati
se ovnu in prevzet je bil z gnevom zoper njega in
udaril ovna ter zlomil dva njegova rogova. V ovnu pa
ni bilo moči, da stoji pred njim, temveč ga je vrgel dol
k tlom in ga poteptal, in nikogar ni bilo, ki bi mogel
ovna osvoboditi iz njegove roke. 8 Zato je kozel postal
zelo velik, in ko je bil močan, je bil veliki rog zlomljen
in za tem so prišli gor štirje opazni, [razdeljeni] proti
štirim vetrovom neba. 9 Iz enega izmed njih je prišel
majhen rog, ki je postal silno velik, proti jugu in proti
vzhodu in proti prijetni deželi. 10 Ta je postal velik, celó
do nebeške vojske, in ta je vrgel dol nekatere izmed
vojske in od zvezd k tlom in poteptal nad njimi. 11 Da,
poveličeval je samega sebe, celo do princa vojske in
z njim je bilo odvzeto dnevno žrtvovanje in prostor
njegovega svetišča je bil vržen dol. 12 In dana mu je
bila vojska zoper dnevno žrtvovanje zaradi razloga
prestopka in ta je vrgel resnico dol k tlom in to izvedel in
uspel. 13 Potem sem zaslišal nekega svetega govoriti
in drugi sveti je rekel temu nekemu svetemu, ki je
govoril: »Doklej bo videnje glede dnevnega žrtvovanja
in prestopka zapuščenosti, da bosta tako svetišče
kakor vojska pogažena pod stopalom?« 14 Rekel mi je:
»Do dva tisoč tristo dni, potem bo svetišče očiščeno.«
15 Pripetilo se je, ko sem jaz, celó jaz, Daniel, videl
videnje in si prizadeval najti pomen, potem, glej, je
tam pred menoj stal kakor videz moža. 16 Zaslišal
sem človeški glas med bregovoma Ulája, ki je zaklical
in rekel: »Gabriel, stôri temu človeku, da razume
videnje.« 17 Tako se je približal, kjer sem stal. Ko je

prišel, sem bil prestrašen in padel na svoj obraz, toda
rekel mi je: »Razumi, oh človeški sin, kajti videnje bo
ob času konca.« 18 Torej, ko je govoril z menoj, sem
bil v globokem spanju, s svojim obrazom proti tlom,
toda dotaknil se me je in me postavil pokonci. 19 Rekel
je: »Glej, dal ti bom spoznati kaj bo v zadnjem koncu
ogorčenja, kajti ob določenem času bo konec. 20
Oven, ki si ga videl, ki je imel dva rogova, sta kraljestvi
Medije in Perzije. 21 Razmršen kozel je kralj Grčije,
in velik rog, ki je med njegovimi očmi, je prvi kralj.
22 Torej ta je bil zlomljen, medtem ko so štirje vstali
namesto tega; štiri kraljestva bodo vstala iz naroda,
toda ne v njegovi moči. 23 V zadnjem času njihovega
kraljestva, ko pridejo prestopniki v polni meri, bo vstal
kralj krutega obličja in razumevanja temnih razsodb.
24 Njegova moč bo mogočna, toda ne z njegovo lastno
močjo. Ta bo izvrstno uničeval in uspeval bo in izvedel
in uničil bo mogočnega in sveto ljudstvo. 25 Zaradi
svoje strategije bo tudi povzročil, da bo prebrisanost
uspevala v njegovi roki, in poveličeval se bo v svojem
srcu in z mirom bo uničil mnoge. Stal bo tudi zoper
Princa princev, toda zlomljen bo brez roke. 26 Videnje
večera in jutra, ki je bilo povedano, je resnično. Zato
zastri videnje, kajti to bo za mnoge dni. 27 Jaz, Daniel,
sem bil nekaj dni slaboten in bolan. Potem sem se
dvignil in opravljal kraljeva opravila, bil pa sem osupel
nad videnjem, toda nihče ga ni razumel.

9 V prvem letu Dareja, sina Ahasvérja, iz rodu
Medijcev, ki je bil postavljen za kralja nad območjem
Kaldejcev, 2 v prvem letu njegovega kraljevanja sem
jaz, Daniel, po knjigah razumel število let, o čemer
je Gospodova beseda prišla preroku Jeremiju, da bo
dovršil sedemdeset let v opustošenjih Jeruzalema.
3 Svoj obraz sem naravnal h Gospodu Bogu, da
[ga] iščem z molitvijo, ponižnimi prošnjami, postom,
vrečevino in pepelom. 4 Molil sem h Gospodu,
svojemu Bogu in naredil svoje priznanje ter rekel:
»Oh Gospod, velik in grozen Bog, ki ohranja zavezo
in usmiljenje tistim, ki ga ljubijo in tistim, ki se držijo
njegovih zapovedi. 5 Grešili smo in zagrešili krivičnost,
počeli zlobno in se uprli, celo z odhajanjem od tvojih
predpisov in od tvojih sodb. 6 Niti nismo prisluhnili
tvojim služabnikom prerokom, ki so v tvojem imenu
govorili našim kraljem, našim princem in našim očetom
in vsemu ljudstvu dežele. 7 Oh Gospod, pravičnost
pripada tebi, toda nam zmešnjava obrazov, kakor na
ta dan; možem iz Juda in prebivalcem Jeruzalema
in vsemu Izraelu, ki so blizu in ki so daleč, po vseh
deželah, kamor si jih pognal zaradi njihovega prekrška,
ki so ga zagrešili zoper tebe. 8 Oh Gospod, nam
pripada osramotitev obrazov, našim kraljem, našim
princem in našim očetom, ker smo grešili zoper tebe.
9 Gospodu, našemu Bogu, pripadajo usmiljenja in
odpuščanja, čeprav smo grešili zoper njega, 10 niti se
nismo pokoravali glasu Gospoda, svojega Boga, da se
ravnamo po njegovih postavah, ki jih je postavil pred
nami po svojih služabnikih prerokih. 11 Da, ves Izrael
je prekršil pravila tvoje postave, celo z odhajanjem,
da ne bi ubogali tvojega glasu. Zato je nad nas izlito
prekletstvo in prisega, ki je zapisana v postavi Božjega
služabnika Mojzesa, ker smo grešili zoper njega. 12 In
on je potrdil svoje besede, ki jih je govoril zoper nas in
zoper naše sodnike, ki so nas sodili, s tem, da je nad
nas privedel veliko zlo, kajti pod celotnim nebom se
ni zgodilo, kakor se je zgodilo nad Jeruzalemom. 13
Kakor je to zapisano v Mojzesovi postavi, je vse to zlo
prišlo nad nas, vendar nismo opravili svoje molitve
pred Gospodom, svojim Bogom, da bi se lahko obrnili
od svojih krivičnosti in razumeli tvojo resnico. 14 Zato
je Gospod bedel nad zlom in ga privedel nad nas, kajti
Gospod, naš Bog, je pravičen v vseh svojih delih, ki jih
počne, kajti nismo ubogali njegovega glasu. 15 Sedaj,
oh Gospod, naš Bog, ki si svoje ljudstvo z mogočno
roko privedel iz egiptovske dežele in si si pridobil ugled
kakor na ta dan; grešili smo, počeli smo zlobno. 16 Oh
Gospod, glede na vso tvojo pravičnost te rotim, naj
bo tvoja jeza in tvoja razjarjenost obrnjena proč od
tvojega mesta, Jeruzalema, tvoje svete gore, ker so
zaradi naših grehov in zaradi krivičnosti naših očetov
Jeruzalem in tvoje ljudstvo postali graja vsem, ki so
okoli nas. 17 Zdaj torej, oh naš Bog, prisluhni molitvi
svojega služabnika in njegovim ponižnim prošnjam
in povzroči svojemu obrazu, da zasije nad tvojim
svetiščem, ki je zapuščeno zaradi Gospoda. 18 Oh
moj Bog, nagni svoje uho in prisluhni. Odpri svoje oči
in glej naša opustošenja in mesto, ki je imenovano s
tvojim imenom, kajti ne predstavljamo svojih ponižnih
prošenj pred teboj zaradi svoje pravičnosti, temveč
zaradi tvojih velikih usmiljenj. 19 Oh Gospod, prisluhni;
oh Gospod, odpusti; oh Gospod, prisluhni in stôri. Ne
odlašaj zaradi sebe, oh moj Bog, kajti tvoje mesto
in tvoje ljudstvo se imenujeta po tvojem imenu.« 20
Medtem ko sem govoril in molil ter priznaval svoj greh
in greh svojega ljudstva Izraela in predstavljal svojo
ponižno prošnjo pred Gospodom, svojim Bogom, za
sveto goro svojega Boga; 21 da, medtem ko sem
govoril v molitvi, je celo mož Gabriel, ki sem ga videl v
videnju na začetku, naglo priletel in se me dotaknil
ob času večerne daritve. 22 Poučil me je, govoril
z menoj in rekel: »Oh Daniel, sedaj sem prišel, da
ti dam znanje in razumevanje. 23 Na začetku tvoje
ponižne prošnje je prišla zapoved in prišel sem, da se ti
pokažem, kajti ti si silno ljubljen, zato razumi zadevo in
preudari videnje. 24 Sedemdeset tednov je določenih

nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da
preneha prestopek in se naredi konec grehom in se
naredi pobotanje za krivičnost in da se vpelje večna
pravičnost in se zapečatita videnje in prerokovanje in
da se mazili Najsvetejše. 25 Vedi torej in razumi, da bo
od izida zapovedi, da se obnovi in zgradi Jeruzalem,
do Mesija, Princa, sedem tednov in dvainšestdeset
tednov. Ulica bo ponovno zgrajena in obzidje, celo v
težkih časih. 26 Po dvainšestdesetih tednih bo Mesija
usmrčen, toda ne zaradi sebe; in ljudstvo princa, ki bo
prišlo, bo uničilo mesto in svetišče. Njegov konec bo s
poplavo in do konca so določena vojna opustošenja.
27 Potrdil bo to zavezo z mnogimi za en teden. In v
sredi tedna bo povzročil, da bo klavna daritev in jedilna
daritev prenehala in zaradi razširjanja ogabnosti bo on
to opustošil, celo do použitja in to določeno bo izlito na
opustošenje.«

10 V tretjem letu perzijskega kralja Kira je bila stvar
razodeta Danielu, katerega ime je bilo imenovano
Beltšacár. Stvar je bila resnična, toda določeni čas
je bil dolg, in razumel je stvar in imel je razumevanje
videnja. 2 V tistih dneh sem jaz, Daniel, žaloval
tri polne tedne. 3 Nisem jedel nobenega prijetnega
kruha, niti ni prišlo v moja usta meso, niti vino, niti se
sploh nisem mazilil, dokler niso bili izpolnjeni dnevi
treh tednov. 4 Na štiriindvajseti dan prvega meseca,
medtem ko sem bil ob bregu velike reke, ki je Hidekel,
5 takrat sem povzdignil svoje oči in pogledal in glej,
neki mož, oblečen v platno, čigar ledja so bila opasana
s finim zlatom iz Ufaza. 6 Tudi njegovo telo je bilo
podobno berilu in njegov obraz kakor videz bliskanja
in njegove oči kakor ognjene svetilke in njegovi lakti
in njegova stopala podobna barvi zloščenega brona
in glas njegovih besed podoben glasu množice. 7
Samo jaz, Daniel, sem videl videnje, kajti ljudje, ki so
bili z menoj, videnja niso videli, toda nanje je padlo
veliko drgetanje, tako da so zbežali, da se poskrijejo.
8 Torej sem ostal sam in gledal to veliko videnje in v
meni ni ostalo nobene moči, kajti moja ljubkost je bila
v meni spremenjena v pokvarjenost in nobene moči
nisem ohranil. 9 Vendar sem zaslišal glas njegovih
besed. Ko sem poslušal glas njegovih besed, sem bil
potem v globokem spanju na svojem obrazu in s svojim
obrazom proti tlom. 10 Glej, dotaknila se me je roka,
ki me je postavila na moja kolena in na dlani mojih
rok. 11 Rekel mi je: »Oh Daniel, silno ljubljen mož,
razumi besede, ki ti jih govorim in stoj pokončno, kajti
sedaj sem poslan k tebi.« In ko mi je govoril to besedo,
sem trepetajoč stal. 12 Potem mi je rekel: »Ne boj se,
Daniel, kajti od prvega dne, ko si pripravil svoje srce k
razumevanju in da se ponižaš pred svojim Bogom, so
bile tvoje besede uslišane in prišel sem zaradi tvojih
besed. 13 Toda princ perzijskega kraljestva se mi
je zoperstavljal enaindvajset dni. Toda glej, prišel je
Mihael, eden izmed glavnih princev, da mi pomaga, in
ostal sem tam s perzijskimi kralji. 14 Sedaj sem prišel,
da ti dam razumevanje, kaj bo doletelo tvoje ljudstvo
v zadnjih dneh, kajti videnje je še za mnoge dni.«
15 Ko mi je govoril takšne besede, sem pobesil svoj
obraz proti tlom in postal nem. 16 Glej, nekdo podoben
človeškim sinovom, se je dotaknil mojih ustnic. Potem
sem odprl svoja usta in spregovoril ter rekel temu, ki je
stal pred menoj: »Oh moj gospod, po videnju so se
moje bridkosti obrnile k meni in nisem ohranil nobene
moči. 17 Kajti kako lahko služabnik tega mojega
gospoda govori s tem mojim gospodom? Kajti kar se
mene tiče, nemudoma v meni ni ostalo nobene moči
niti v meni ni ostalo diha.« 18 Potem je ponovno prišel
in se me dotaknil nekdo, podoben videzu človeka,
me okrepil 19 in rekel: »Oh silno ljubljeni mož, ne boj
se. Mir ti bodi, bodi močan, da, bodi močan.« Ko mi
je govoril, sem bil okrepljen in rekel [sem]: »Naj moj
gospod govori, kajti okrepil si me.« 20 Potem je rekel:
»Ali veš zakaj sem prišel k tebi? Sedaj se bom vrnil,
da se borim s princem Perzije. Ko odidem, glej, bo
prišel princ Grčije. 21 Toda pokazal ti bom to, kar je
zabeleženo v pismu resnice, in tam ni nikogar, ki drži z
menoj v teh stvareh, razen Mihaela, vašega princa.«

11 Tudi jaz sem v prvem letu Medijca Dareja, celó
jaz, stal, da ga potrdim in okrepim. 2 Sedaj ti
bom pokazal resnico: »Glej, v Perziji bodo vstali še
trije kralji, četrti pa bo mnogo bogatejši kakor oni vsi.
S svojo močjo bo po svojih bogastvih vse razvnel
zoper področje Grčije. 3 Vstal bo mogočen kralj, ki bo
vladal z velikim gospostvom in počel glede na svojo
voljo. 4 Ko bo vstal, bo njegovo kraljestvo zlomljeno
in razdeljeno bo proti štirim vetrovom neba, in ne k
njegovemu potomstvu niti glede na njegovo gospostvo,
ki mu je vladal, kajti njegovo kraljestvo bo izpuljeno,
celo za druge poleg teh. 5 Južni kralj bo močan in
eden izmed njegovih princev in on bo močan nad njim
in imel bo gospostvo; njegovo gospostvo bo veliko
gospostvo. 6 Ob koncu let se bosta združila skupaj,
kajti kraljeva hči iz juga bo prišla k severnemu kralju,
da sklene dogovor. Toda ona ne bo obdržala moči
lakta niti on ne bo obstal niti njegov laket, temveč bo
izdana in tisti, ki so jo privedli in tisti, ki jo je zaplodil in
kdor jo je okrepil v teh časih. 7 Toda iz mladike njenih
korenin bo vstal nekdo v svoji lastnini, ki bo prišel z
vojsko in vstopil v trdnjavo severnega kralja in se bo
spoprijel zoper njih in bo prevladal. 8 Prav tako bo
ujete odvedel v Egipt njihove bogove z njihovimi princi
in z njihovimi dragocenimi posodami iz srebra in zlata,

in nadaljeval bo več let kakor kralj iz severa. **9** Tako
bo južni kralj prišel v svoje kraljestvo in se bo vrnil v
svojo lastno deželo. **10** Toda njegova sinova bosta
razvneta in bosta zbrala množico velikih sil, in nekdo
bo zagotovo prišel, preplavil in šel skozi. Potem se bo
vrnil in bo razvnet, celó do svoje trdnjave. **11** Južni
kralj bo prevzet z gnevom in prišel bo in se boril z
njim, celó s severnim kraljem, in postavil bo veliko
množico, toda množica bo dana v njegovo roko. **12** In
ko bo odvedel množico, bo njegovo srce povzdignjeno
in podrl bo mnogo deset tisočev, toda s tem ne bo
okrepljen. **13** Kajti severni kralj se bo vrnil in vzpostavil
množico, večjo kakor prejšnja in zagotovo bo prišel čez
določena leta z veliko vojsko in z mnogimi bogastvi.
14 V tistih časih bodo mnogi vstali zoper južnega
kralja. Tudi roparji tvojega ljudstva se bodo povišali,
da vzpostavijo videnje; vendar bodo padli. **15** Tako
bo prišel severni kralj in nasul nasip in zavzel najbolj
utrjena mesta, in orožje iz juga se ne bo zoperstavilo
niti njegovo izvoljeno ljudstvo niti ne bo nobene moči,
da se zoperstavi. **16** Toda tisti, ki prihaja zoper njega,
bo storil glede na svojo lastno voljo in nihče ne bo
obstal pred njim. Ta pa bo stal v veličastni deželi, ki bo
z njegovo roko použita. **17** Svoj obraz bo tudi naravnal,
da vstopi z močjo svojega celotnega kraljestva in
pokončni z njim. Tako bo storil. Dal mu bo hčer izmed
žensk, kvareč jo, toda ona ne bo obstala na njegovi
strani niti ne bo zanj. **18** Potem bo svoj obraz obrnil k
otokom in bo mnoge zavzel, toda princ bo zaradi svoje
koristi povzročil, da bo zasramovanje, ki ga je ta dajal,
prenehalo. Brez njegovega lastnega zasramovanja
mu bo povzročil, da se to obrne nadenj. **19** Potem bo
svoj obraz obrnil proti utrdbi svoje lastne dežele, toda
spotaknil se bo, padel in ne bo najden. **20** Potem bo v
svoji lastnini vstal prenašalec davkov v slavi kraljestva,
toda v nekaj dneh bo uničen, niti z jezo, niti v bitki.
21 V njegovi lastnini bo vstala podla oseba, ki ji ne
bodo dali časti kraljestva, toda vstopil bo miroljubno in
kraljestvo dosegel z laskanji. **22** S silami poplave bodo
odplavljeni izpred njega in bodo zlomljeni; da, tudi
princ zaveze. **23** Potem ko z njim sklene sodelovanje,
bo postopal varljivo, kajti prišel bo gor in postal močan
z majhnim ljudstvom. **24** Vstopil bo miroljubno, celo
na najrodovitnejše kraje province. Počel bo to, kar
njegovi očetje niso storili niti očetje njihovih očetov.
Mednje bo razkropil plen, oplenjeno in bogastva. Da,
napovedal bo svoje naklepe zoper oporišča, celo za
nekaj časa. **25** Z veliko vojsko bo razvnel svojo moč
in svoj pogum zoper južnega kralja, in južni kralj bo
razvnet v bitko z veliko in mogočno vojsko, toda ne
bo obstal, kajti zoper njega bodo napovedali naklepe.
26 Da, tisti, ki se hranijo od deleža njegove hrane,
ga bodo uničili in njegova vojska se bo razkropila.
Mnogi bodo popadali umorjeni. **27** Srci obeh teh kraljev
bosta počeli vragolijo in pri eni mizi bosta govorila
laži. Toda to ne bo uspelo, kajti vendar bo konec ob
določenem času. **28** Potem se bo vrnil v svojo deželo
z velikimi bogastvi, in njegovo srce bo zoper sveto
zavezo. Počel bo junaška dejanja in se vrnil v svojo
lastno deželo. **29** Ob določenem času se bo vrnil in
prišel proti jugu, toda ta ne bo kakor prejšnji ali kakor
zadnji. **30** Kajti ladje Kitéjcev bodo prišle zoper njega.
Zato bo užaloščen, se vrnil in bo ogorčen zoper sveto
zavezo. Tako bo storil; torej vrnil se bo in imel posvet
s tistimi, ki so zapustili sveto zavezo. **31** Sile bodo
stopile na njegovo stran in oskrunili bodo svetišče moči
in odpravili bodo dnevno daritev in postavili ogabnost,
ki dela opustošenje. **32** Tiste, ki zlobno ravnajo zoper
zavezo, bo pokvaril z laskanji, toda ljudstvo, ki pozna
svojega Boga, bo močno in delalo bo junaška dela.
33 Tisti med ljudstvom, ki razumejo, bodo poučevali
mnoge, vendar bodo padali pod mečem in v plamenu,
v ujetništvu in po plenjenju, mnogo dni. **34** Torej ko
bodo padali, jim bo pomagano z majhno pomočjo, toda
mnogi se jih bodo oklenili z laskanji. **35** Nekateri izmed
tistih z razumevanjem bodo padli, da se jih preizkusi in
prečisti in se jih naredi bele, celó do časa konca, ker je
to še za določeni čas. **36** Kralj pa bo počel glede na
svojo voljo in poviševal se bo in se poveličeval nad
vsakega boga in govoril bo osupljive stvari zoper Boga
bogov in uspeval bo, dokler ne bo dovršeno ogorčenje,
kajti to, kar je določeno, bo storjeno. **37** Niti se ne bo
oziral na Boga svojih očetov, niti na željo žensk, niti na
kateregakoli boga, kajti poveličeval se bo nad vse. **38**
Toda v svoji lastnini bo spoštoval boga sil, in boga,
ki ga njegovi očetje niso poznali, bo častil z zlatom,
srebrom, dragocenimi kamni in prijetnimi stvarmi. **39**
Tako bo storil v najmočnejših oporiščih s tujim bogom,
ki ga bo priznal in narastel s slavo. Povzročil jim bo,
da vladajo nad mnogimi in deželo bo razdelil zaradi
dobička. **40** Ob času konca bo južni kralj pritisnil nanj
in severni kralj bo prišel proti njemu kot vrtinčast veter,
z bojnimi vozovi in s konjeniki in z mnogimi ladjami in
vstopil bo v dežele, jih preplavil in prešel. **41** Vstopil
bo tudi v veličastno deželo in mnoge dežele bodo
premagane, toda te bodo pobegnile iz njegove roke,
celó Edóm, Moáb in vodja Amónovih sinov. **42** Svojo
roko bo iztegnil tudi nad dežele in egiptovska dežela ne
bo ubežala. **43** Toda imel bo oblast nad zakladi iz zlata,
srebra in nad vsemi dragocenimi egiptovskimi stvarmi
in Libijci in Etiopijci bodo pri njegovih korakih. **44** Toda
novice iz vzhoda in iz severa ga bodo vznemirile,
zato bo šel naprej z veliko razjarjenostjo, da uniči in
popolnoma odpravi mnoge. **45** Zasadil bo šotorska

svetišča svoje palače med morjem in veličastno sveto
goro, vendar bo prišel do svojega konca in nihče mu
ne bo pomagal.

12 Ob tistem času bo vstal Mihael, veliki princ, ki
stoji za otroke tvojega ljudstva in tam bo čas
stiske, tak, kakršnega ni bilo, odkar je bil tam narod,
celó do tega istega časa. In ob tistem času bo tvoje
ljudstvo osvobojeno, vsak, kdor bo najden zapisan v
knjigi. **2** Mnogi izmed teh, ki spijo v prahu zemlje, se
bodo zbudili, nekateri za večno življenje, nekateri pa za
sramoto in večno zaničevanje. **3** Tisti, ki so modri, bodo
svetili kakor sijaj nebesnega svoda in tisti, ki mnoge
obračajo k pravičnosti, [bodo] kakor zvezde na veke
vekov. **4** Toda ti, oh Daniel, zakleni besede in zapečati
knjigo, celó do časa konca. Mnogi bodo tekali sem ter
tja in spoznanje se bo povečalo.« **5** Potem sem jaz,
Daniel, pogledal in glej tam sta stala druga dva, eden
na tej strani rečnega brega, drugi pa na drugi strani
rečnega brega. **6** In eden je rekel možu, oblečenemu v
lan, ki je bil na vodah reke: »Doklej bo to do konca teh
čudežev?« **7** Slišal sem moža, oblečenega v lan, ki
je bil na vodah reke, ko je držal svojo desno roko in
svojo levo roko k nebu in prisegel pri njem, ki živi na
veke, da bo to za čas, [dva] časa in polovico, in ko bo
dovršil, da razkropi moč svetega ljudstva, se bodo vse
te stvari končale. **8** Slišal sem, toda nisem razumel.
Potem sem rekel: »Oh moj Gospod, kakšen bo konec
teh stvari?« **9** Rekel je: »Pojdi svojo pot, Daniel, kajti
besede so zaklenjene in zapečatene do časa konca.
10 Mnogi bodo očiščeni, pobeljeni in preizkušeni, toda
zlobni bodo delali zlobno in nihče izmed zlobnih ne bo
razumel, toda modri bodo razumeli. **11** Od časa, ko bo
dnevno žrtvovanje odvzeto in postavljena ogabnost,
ki dela opustošenje, bo tisoč dvesto devetdeset dni.
12 Blagoslovljen je kdor čaka in prihaja k tisoč tristo
petintridesetim dnem. **13** Toda ti pojdi svojo pot, dokler
ne bo konec, kajti počival boš in stal v svojem deležu
ob koncu dni.«

Ozej

1 Gospodova beseda, ki je prišla Beeríjevemu sinu
Ozeju v dneh Uzíjaha, Jotáma, Aháza in Ezekíja,
Judovih kraljev in v dneh Joáševega sina Jerobeáma,
Izraelovega kralja. **2** Začetek Gospodove besede po
Ozeju. Gospod je Ozeju rekel: »Pojdi, vzemi si ženo
vlačugarstev in otroke vlačugarstev, kajti dežela je
zagrešila veliko vlačugarstvo, odhajajoč od Gospoda.«
3 Torej je odšel in vzel Diblájimovo hčer Gómero, ki
je spočela in mu rodila sina. **4** Gospod mu je rekel:
»Njegovo ime kliči Jezreél, kajti le še malo in jaz bom
maščeval kri Jezreéla na Jehújevi hiši in povzročil
bom, da bo prenehalo kraljestvo Izraelove hiše. **5** Na
ta dan se bo zgodilo, da bom Izraelov lok zlomil v dolini
Jezreél.« **6** Ponovno je spočela in rodila hčer. Bog mu
je rekel: »Njeno ime kliči Nepomiloščena, kajti ne bom
več imel milosti nad Izraelovo hišo, temveč jih bom
popolnoma odvedel stran. **7** Toda imel bom usmiljenje
nad Judovo hišo in rešil jih bom po Gospodu, njihovem
Bogu in ne bom jih rešil z lokom, niti z mečem, niti
z bitko, [niti] s konji, niti s konjeniki.« **8** Torej, ko je
odstavila Nepomiloščeno, je spočela in rodila sina.
9 Potem je Bog rekel: »Njegovo ime kliči Ne-moje-
ljudstvo, kajti vi niste moje ljudstvo in jaz ne bom vaš
Bog.« **10** Vendar bo število Izraelovih otrok kakor
morskega peska, ki ne more biti izmerjen niti preštet
in zgodilo se bo, da jim bo na kraju, kjer jim je bilo
rečeno: ›Vi niste moje ljudstvo, ‹ tam jim bo rečeno:
› Vi ste sinovi živega Boga.‹ **11** Potem bodo Judovi
otroci in Izraelovi otroci zbrani skupaj in določili si bodo
eno glavo in prišli bodo gor iz dežele, kajti velik bo
Jezreélov dan.‹

2 Svojim bratom recite: ›Moje ljudstvo‹ in svojim
sestram: ›Pomiloščena.‹ **2** Pravdajte se s svojo
materjo, pravdajte, kajti ona ni moja žena niti jaz nisem
njen soprog. Naj torej odloži svoja vlačugarstva iz
svojega pogleda in svoja zakonolomstva izmed svojih
prsi, **3** da je ne bom slekel do golega in jo postavil
kakor na dan, ko je bila rojena in jo naredil kakor
divjino in jo postavil kakor suho deželo in jo pogubil
z žejo. **4** Ne bom se usmilil njenih otrok, kajti oni
so otroci vlačugarstev. **5** Kajti njihova mati je igrala
pocestnico. Ta, ki jih je spočela, je storila sramotno,
kajti rekla je: ›Hodila bom za svojimi ljubimci, ki mi
dajejo moj kruh in mojo vodo, mojo volno in moj lan,
moje olje in mojo pijačo.‹ **6** Zatorej glej, tvojo pot bom
ogradil s trnjem in naredil zid, da ne bo našla svojih
steza. **7** Sledila bo za svojimi ljubimci, toda ne bo jih
dohitela in iskala jih bo, toda ne bo jih našla. Tedaj
bo rekla: ›Šla bom in se vrnila k svojemu prvemu
soprogu, kajti takrat je bilo z menoj bolje kakor sedaj.‹
8 Kajti ni vedela, da sem ji jaz dajal njeno žito, vino,
olje in množil njeno srebro in zlato, ki so ga pripravili
za Báala. **9** Zatorej se bom vrnil in odvzel svoje žito
ob njegovem času in svoje vino v njegovem obdobju
in nazaj bom dobil svojo volno in svoj lan, izročen,
da pokrije njeno nagoto. **10** Sedaj bom odkril njeno
nespodobnost pred očmi njenih ljubimcev in nihče je
ne bo rešil iz moje roke. **11** Prav tako bom vsemu
njenemu veselju povzročil, da bo prenehalo, njenim
prazničnim dnevom, njenim mlajem, njenim šabatom
in vsem njenim slovesnim praznikom. **12** Uničil bom
njene trte in njena figova drevesa, o katerih je rekla:
›To so moje nagrade, ki so mi jih dajali moji ljubimci.‹
Jaz pa jih bom naredil za gozd in živali polja jih bodo
jedle. **13** Na njej bom obiskal dneve Báalov, na katere
jim je zažigala kadilo in se krasila s svojimi uhani in
svojimi dragocenostmi in hodila za svojimi ljubimci,
mene pa pozabila, « govori Gospod. **14** »Zatorej glej,
jaz jo bom privabil in jo pripeljal v divjino in ji tolažilno
prigovarjal. **15** Jaz ji bom od tam dal njene vinograde
in dolino Ahór za vrata upanja in ona bo tam prepevala
kakor v dneh svoje mladosti in kakor na dan, ko je
prišla gor iz egiptovske dežele. **16** In zgodilo se bo tisti
dan, « govori Gospod, » da me boš klicala: ›Ishi‹ in
ne boš me več klicala: ›Báali.‹ **17** Kajti odstranil bom
imena Báalov iz njenih ust in po njihovem imenu se
jih ne bodo več spominjali. **18** Na ta dan bom zanje
sklenil zavezo s poljskimi živalmi, s perjadjo neba in s
plazečimi stvarmi zemlje. Prelomil bom lok, meč in
bitko z zemlje in storil jim bom, da se varno zleknejo.
19 In zaročil te bom k sebi za vedno. Da, zaročil te
bom k sebi v pravičnosti, v sodbi, v ljubeči skrbnosti in
v milostih. **20** Zaročil te bom k sebi, celo v zvestobi in
spoznala boš Gospoda. **21** Zgodilo se bo na tisti dan;
uslišal bom, « govori Gospod, »uslišal bom nebo in to
bo uslišalo zemljo **22** in zemlja bo uslišala žito in vino
in olje in ti bodo uslišali Jezreéla. **23** Posejal si jo bom
na zemlji in usmilil se bom nje, ki ni dosegla usmiljenja
in rekel bom tistim, ki niso bili moje ljudstvo: ›Vi ste
moje ljudstvo.‹ In oni bodo rekli: › Ti si moj Bog.‹«

3 Potem mi je Gospod rekel: »Pojdi že, ljubi žensko,
ljubljeno od njenega prijatelja, vendar zakonolomko,
glede na Gospodovo ljubezen do Izraelovih otrok, ki
gledajo k drugim bogovom in ljubijo flaškone vina.«
2 Tako sem si jo kupil za petnajst koščkov srebra
in za tovor ječmena in pol tovora ječmena. **3** Rekel
sem ji: »Mnogo dni boš čakala name. Ne boš igrala
pocestnice in ne boš za drugega moškega; tako bom
tudi jaz nate.« **4** Kajti Izraelovi otroci bodo mnogo dni
ostali brez kralja, brez princa, brez klavne daritve, brez

podobe, brez efóda in brez družinskega malika. 5
Potem se bodo Izraelovi otroci vrnili in iskali Gospoda,
svojega Boga in Davida, svojega kralja in bali se bodo
Gospoda in njegove dobrote v zadnjih dneh.

4 Poslušajte Gospodovo besedo, vi Izraelovi otroci,
kajti Gospod ima polemiko s prebivalci dežele,
zato ker tam ni resnice niti usmiljenja niti spoznanja
Boga v deželi. 2 S priseganjem, laganjem, ubijanjem,
krajo in zagrešitvami zakonolomstva so izbruhnili in
kri se dotika krvi. 3 Zato bo dežela žalovala in kdor v
njej prebiva bo opešal, z živalmi polja in s perjadjo
neba. Da, tudi ribe morja bodo odvzete. 4 Vendarle
naj se noben človek ne prepira niti naj ne graja
drugega, kajti tvoje ljudstvo je kakor tisti, ki se prepirajo
z duhovnikom. 5 »Zato boš padel podnevi in tudi
prerok bo padel s teboj ponoči in jaz bom uničil tvojo
mater. 6 Moje ljudstvo je uničeno zaradi pomanjkanja
spoznanja. Ker si zavrnil spoznanje, bom tudi jaz
zavrnil tebe, da mi ne boš duhovnik. Ker si pozabil
postavo svojega Boga, bom tudi jaz pozabil tvoje
otroke. 7 Kakor so bili pomnoženi, tako so grešili zoper
mene, zato bom njihovo slavo spremenil v sramoto. 8
Jedo greh mojega ljudstva in svoja srca naravnavajo
na svojo krivičnost. 9 In tam bo, kakršno ljudstvo,
takšen duhovnik, in jaz jih bom kaznoval za njihove
poti in jim nagradil njihova početja. 10 Kajti jedli bodo,
pa ne bodo imeli dovolj, zagrešili bodo vlačugarstvo,
pa se ne bodo pomnožili, ker so opustili, da bi bili
pozorni na Gospoda. 11 Vlačugarstvo, vino in novo
vino jemljejo srce. 12 Moje ljudstvo sprašuje za nasvet
pri svojih kladah in njihova palica jim napoveduje,
kajti duh vlačugarstev jim je povzročil, da blodijo in
odšli so se vlačugat proč izpred svojega Boga. 13
Žrtvujejo na vrhovih gora in kadilo zažigajo na hribih,
pod hrasti, topoli in bresti, ker je njihova senca dobra.
Zatorej bodo vaše hčere zagrešile vlačugarstvo in
vaše snahe bodo zagrešile zakonolomstvo. 14 Ne bom
kaznoval vaših hčera, ko bodo zagrešile vlačuganje
niti vaših snah, kadar bodo zagrešile zakonolomstvo,
kajti oni sami so oddvojeni z vlačugami in žrtvujejo s
pocestnicami. Zatorej bo ljudstvo, ki ne razume, padlo.
15 Čeprav ti, Izrael, igraš pocestnico, naj vendar Juda
ne greši. Ne prihajajte v Gilgál, niti ne hodite gor v Bet
Aven, niti ne prisegajte: › Gospod živi.‹ 16 Kajti Izrael
drsi nazaj kakor nazaj zdrknjena telica. Sedaj jih bo
Gospod pasel kakor jagnje na velikem kraju. 17 Efrájim
je pridružen malikom, pusti ga samega. 18 Njihova
pijača je kisla. Spet in spet zagrešujejo vlačugarstvo.
Njegovi vladarji ljubijo s sramoto: ›Dajajte.‹ 19 Veter
je [Izraela] zvezal v svoje peruti in osramočeni bodo
zaradi svojih [klavnih] daritev.

5 Poslušajte to, oh duhovniki in pazljivo prisluhnite,
vi, Izraelova hiša in nagnite uho, oh kraljeva hiša,
kajti sodba je zoper vas, ker ste bili zanka na Micpi in
mreža, razpeta na [gori] Tabor. 2 Puntarji so prodorni,
da naredijo pokol, čeprav sem bil jaz oštevalec njih
vseh. 3 Poznam Efrájima in Izrael ni skrit pred menoj,
kajti sedaj, oh Efrájim, zagrešuješ vlačugarstvo in Izrael
je omadeževan.« 4 Svojih ravnanj ne bodo snovali, da
bi se obrnili k svojemu Bogu, kajti duh vlačugarstev je
v njihovi sredi in niso spoznali Gospoda. 5 Izraelov
ponos pričuje v njegov obraz, zatorej bosta Izrael in
Efrájim padla v svoji krivičnosti. Tudi Juda bo padel z
njima. 6 Šli bodo s svojimi tropi in s svojimi čredami,
da bi iskali Gospoda, toda ne bodo ga našli. On se je
oddaljil od njih. 7 Zahrbtno so ravnali zoper Gospoda,
kajti zaplodili so tuje otroke. Sedaj jih bo požrl mesec
z njihovimi deleži. 8 Zatrobite na kornét v Gíbei in
na trobento v Rami, kričite glasno pri Bet Avenu, za
teboj, oh Benjamin. 9 Efrájim bo zapuščen na dan
oštevanja. Med Izraelovimi rodovi sem dal spoznati
tisto, kar zagotovo bo. 10 Judovi princi so bili kakor
tisti, ki odstranjujejo mejo, zatorej bom nanje izlil svoj
bes kakor vodo. 11 Efrájim je zatiran in razklan na
sodbi, zato ker je voljan hodil za [človeško] zapovedjo.
12 »Zato bom Efrájimu kakor molj, Judovi hiši pa kakor
gniloba. 13 Ko je Efrájim videl svojo slabost in Juda
videl svojo rano, takrat je šel Efrájim k Asircu in poslal
h kralju Jarebu in vendar vas on ni mogel ozdraviti niti
ozdraviti vaše rane. 14 Kajti jaz bom Efrájimu kakor
lev in kakor mlad lev Judovi hiši. Jaz, celó jaz, bom
raztrgal in odšel proč, jaz bom odnesel in nihče ga
ne bo rešil. 15 Šel bom in se vrnil na svoj kraj, dokler
ne bodo priznali svojega prestopka in iskali mojega
obraza. V svoji stiski me bodo zgodaj iskali.«

6 Pridite in vrnimo se h Gospodu, kajti on je raztrgal
in on nas bo ozdravil. Udaril je in nas bo obvezal. 2
Po dveh dneh nas bo oživil, v tretjem dnevu nas bo
dvignil in živeli bomo v njegovem pogledu. 3 Takrat
bomo vedeli ali še naprej sledimo, da bi spoznali
Gospoda; njegov izhod je pripravljen kakor jutro in
prišel bo k nam kakor dež, kakor pozni in prvi dež
na zemljo. 4 »Oh Efrájim, kaj naj ti storim? Oh Juda,
kaj naj ti storim? Kajti vaša dobrota je kakor jutranji
oblak in kakor zgodnja rosa odide proč. 5 Zatorej sem
jih obtesaval po prerokih, moril sem jih z besedami
iz svojih ust. Tvoje sodbe so kakor svetloba, ki gre
naprej. 6 Kajti želel sem usmiljenja in ne klavne
daritve, in spoznanja Boga bolj kakor žgalne daritve.
7 Toda podobni so ljudem, ki so prestopili zavezo.
Tam so zoper mene ravnali zahrbtno. 8 Gileád je
mesto tistih, ki počno krivičnost in je oskrunjeno s
krvjo. 9 Kakor krdela roparjev prežijo na človeka, tako

skupina duhovnikov mori po poti z odobravanjem, kajti
zagrešujejo nespodobnost. 10 Videl sem strašno stvar
v Izraelovi hiši. Tam je vlačugarstvo Efrájima, Izrael
je omadeževan. 11 Prav tako, oh Juda, on je zate
pripravil žetev, ko vrnem ujetništvo svojega ljudstva.

7 Ko sem hotel ozdraviti Izraela, takrat je bila
odkrita krivičnost Efrájima in zlobnost Samarije,
kajti zagrešili so neresnico. In tat vstopa in krdelo
roparjev pleni zunaj. 2 V svojih srcih pa ne preudarijo,
da se spominjam vse njihove zlobnosti. Sedaj so jih
njihova lastna dejanja obkrožila; pred mojim obrazom
so. 3 Kralja razveseljujejo s svojo zlobnostjo in prince
s svojimi lažmi. 4 Vsi so zakonolomci, kakor peč, ki jo
segreje pek, ki preneha kuriti, potem ko je pregnetel
testo, dokler to ni vzhajano. 5 Na dan našega kralja so
ga princi naredili bolnega z vinskimi mehovi; svojo roko
podaja s posmehljivci. 6 Kajti svoje srce so pripravili
kakor peč, medtem ko prežijo v zasedi. Njihov pek
spi vso noč; zjutraj ta gori kakor plameneč ogenj. 7
Vsi so vroči kakor peč in požrli so svoje sodnike; vsi
njihovi kralji so padli; tam ni nobenega izmed njih, ki
kliče k meni. 8 Efrájim se je pomešal med ljudstvo,
Efrájim je neobrnjen kolač. 9 Tujci so požrli njegovo
moč, on pa tega ne spoznava. Da, sivi lasje so tu in
tam na njem, vendar ne spoznava. 10 Izraelov ponos
pričuje v njegov obraz, oni pa se ne vrnejo h Gospodu,
svojemu Bogu niti ga zaradi vsega tega ne iščejo. 11
Tudi Efrájim je podoben neumni golobici brez srca;
kličejo k Egiptu, hodijo v Asirijo. 12 Ko bodo šli, bom
nadnje razširil svojo mrežo. Sklatil jih bom dol kakor
perjad neba, kaznoval jih bom, kakor je slišala njihova
skupnost. 13 Gorje jim! Kajti zbežali so od mene. Naj
jim bo namenjeno uničenje! Ker so se prekršili zoper
mene. Čeprav sem jih odkupil, so oni kljub temu zoper
mene govorili laži. 14 In niso klicali k meni s svojim
srcem, ko so tulili na svojih posteljah; zbrali so se
zaradi žita in vina in se uprli zoper mene. 15 Čeprav
sem utrdil in okrepil njihove lakte, so zoper mene še
vedno domišljali vragolijo. 16 Vračajo se, toda ne k
Najvišjemu; so kot varljiv lok; njihovi princi bodo padli
pod mečem zaradi besa njihovega jezika. To bo v
njihov posmeh v egiptovski deželi.

8 Nastavi šofar k svojim ustom. Prišel bo kakor orel
zoper Gospodovo hišo, zato ker so prekršili mojo
zavezo in se prekršili zoper mojo postavo. 2 Izrael bo
klical k meni: ›Moj Bog, mi te poznamo.‹ 3 Izrael je
zavrgel stvar, ki je dobra; sovražnik ga bo zasledoval.
4 Nastavljali so si kralje, toda ne po meni. Nameščali
so si prince, jaz pa tega nisem vedel. Iz svojega srebra
in svojega zlata so si delali malike, da bi bili lahko
iztrebljeni. 5 Tvoje tele, oh Samarija, te je zavrglo. Moja
jeza se je vnela zoper njih. Kako dolgo bo, preden se
bodo dokopali do nedolžnosti? 6 Kajti tudi to je bilo iz
Izraela; delavec ga je naredil, zato to ni Bog, temveč
bo tele iz Samarije zlomljeno na koščke. 7 Kajti sejali
so veter, želi bodo pa vihar. Ta nima stebla, brst ne
obrodi moke. Če bo tako, da obrodi, ga bodo pogoltnili
tujci. 8 Izrael je požrt; sedaj bodo med pogani kakor
posoda, v kateri ni zadovoljstva. 9 Kajti šli so gor v
Asirijo, osamljen divji osel sam zase. Efrájim si je najel
ljubimce. 10 Da, čeprav so najemali med narodi, jih
bom sedaj zbral in bodo malce žalovali zaradi bremena
kralja princev. 11 Ker je Efrájim naredil mnogo oltarjev
za greh, bodo oltarji njemu v greh. 12 Njemu sem
napisal velike stvari iz svoje postave, vendar so bile
štete kakor čudna stvar.« 13 Žrtvujejo meso za klavno
daritev mojih daritev in ga jedo, toda Gospod jih ne
sprejema. Sedaj se bo spomnil njihove krivičnosti in
obiskal njihove grehe; vrnili se bodo v Egipt. 14 »Kajti
Izrael je pozabil svojega Stvarnika in zgradil templje
in Juda je pomnožil utrjena mesta, toda na njegova
mesta bom poslal ogenj in ta bo požrl njegove palače.

9 Ne veseli se, oh Izrael, zaradi radosti kakor drugo
ljudstvo, kajti šel si vlačugarsko od svojega Boga,
ljubil si nagrado na vsakem žitnem mlatišču. 2 Mlatišče
in vinska stiskalnica jih ne bosta hranila in novo vino se
bo pokvarilo v njej. 3 Ne bodo prebivali v Gospodovi
deželi, temveč se bo Efrájim vrnil v Egipt in v Asiriji
bodo jedli nečiste stvari. 4 Ne bodo več darovali vinskih
daritev Gospodu niti mu ne bodo ugajale. Njihove
klavne daritve jim bodo kakor kruh žalovalcev. Vsi, ki
bodo jedli od njih, bodo oskrunjeni, kajti njihov kruh, za
njihovo dušo, ne bo prišel v Gospodovo hišo. 5 Kaj
boste storili na slovesen dan in na dan Gospodovega
praznika? 6 Kajti glej, odšli so zaradi uničenja. Egipt
jih bo zbral, Memfis jih bo pokopal. Prijetne kraje za
njihovo srebro bodo imele koprive v lasti, trnje bo v
njihovih šotorskih svetiščih. 7 Prišli so dnevi obiskanja,
prišli so dnevi povračila, Izrael bo to vedel. Prerok je
bedak, duhoven človek je zmešan zaradi množice tvoje
krivičnosti in velikega sovraštva. 8 Efrájimov stražar je
bil z mojim Bogom, toda prerok je ptičarjeva zanka
na vseh njegovih poteh in sovraštvo v hiši njegovega
Boga. 9 Globoko so se izpridili, kakor v dneh Gíbee,
zato se bo spomnil njihove krivičnosti, obiskal bo
njihove grehe. 10 »Izraela sem našel podobnega trtam
v divjini. Vaše očete sem videl kakor prvi sad na
figovem drevesu ob njegovem prvem času, toda odšli
so k Báal Peórju in se oddvojili v to sramoto in njihove
ogabnosti so bile glede na to, kar so ljubili. 11 Glede
Efrájima, njihova slava bo odletela proč kakor ptica,
od poroda in od maternice in od spočetja. 12 Čeprav
bodo vzredili svoje otroke, jih bom vendar oropal, da

tam noben človek ne bo ostal. Da, gorje tudi tistim,
ko odidem od njih! 13 Efrájim je, kakor sem videl
Tir, zasajen na prijetnem kraju, toda Efrájim bo svoje
otroke privedel k morilcu.« 14 Daj jim, oh Gospod.
Kaj hočeš dati? Daj jim maternico, ki splavlja in suhe
prsi. 15 »Vsa njihova zlobnost je v Gilgálu, kajti tam
sem jih zasovražil. Zaradi zlobnosti njihovih početij
jih bom pognal iz svoje hiše. Ne bom jih več ljubil.
Vsi njihovi princi so puntarji. 16 Efrájim je udarjen,
njihova korenina je posušena, nobenega sadu ne bodo
obrodili. Da, čeprav bodo obrodili, bom vendar ubil
celó ljubljeni sad njihove maternice.« 17 Moj Bog jih bo
zavrgel, ker mu niso prisluhnili in oni bodo postopači
med narodi.

10 Izrael je prazna trta, sebi prinaša sad. Glede na
množico svojega sadu je množil oltarje. Glede
na dobroto njegove dežele so naredili čedne podobe.
2 Njihovo srce je razdeljeno, sedaj bodo najdeni
pomanjkljivi. Zrušil bo njihove oltarje, oplenil njihove
podobe. 3 Kajti sedaj bodo rekli: ›Nimamo kralja, ker se
nismo bali Gospoda. Kaj naj bi nam torej storil kralj?‹
4 Govorili so besede, lažno prisegali pri sklepanju
zaveze. Tako sodba poganja kakor pikasti mišjak na
brazdah polja. 5 Prebivalci Samarije bodo trepetali
zaradi telet Bet Avena, kajti ljudstvo le-teh bo nad tem
žalovalo in duhovniki le-teh, ki so se ob tem veselili,
[bodo trepetali] zaradi slave [bogov zlatih telet], zato
ker je ta odšla od njih. 6 Prav tako bo le-to odneseno v
Asirijo za darilo kralju Jarebu. Efrájim bo prejel sramoto
in Izrael se bo sramoval svojega lastnega nasveta.
7 Glede Samarije, njen kralj je odsekan kakor pena
na vodi. 8 Prav tako bodo uničeni visoki kraji Avena,
Izraelov greh. Trnje in osat bosta pognala na njihovih
oltarjih in goram bodo rekli: »Pokrijte nas« in hribom:
»Padite na nas.« 9 Oh Izrael, grešil si od dni Gíbee.
Tam so stali, bitka v Gíbei zoper otroke krivičnosti jih ni
dosegla. 10 Po moji želji je, da naj jih kaznujem, in
ljudstvo se bo zbralo zoper njih, ko se bodo zvezali v
svojih dveh brazdah. 11 Efrájim je kakor telica, ki je
poučena in rada mendra žito, toda jaz sem šel čez
njen lepi vrat. Efrájima bom pripravil, da jaha, Juda
bo oral, Jakob pa bo branal. 12 Sejte si v pravičnosti,
žanjite v usmiljenju, pobranajte svoja neposejana tla,
kajti čas je, da iščete Gospoda, dokler ne pride in na
vas dežuje pravičnost. 13 Orali ste zlobnost, želi ste
krivičnost, jedli ste sad laži, ker ste zaupali v svojo
pot in v množico svojih mogočnih mož. 14 Zato bo
med tvojim ljudstvom vstal nemir in vse tvoje trdnjave
bodo oplenjene, kakor je na dan bitke Šalmán oplenil
Bet Arbeél. Mati je bila raztreščena na koščke na
svojih otrocih. 15 Tako vam bo storil Betel zaradi vaše
velike zlobnosti. Zjutraj bo Izraelov kralj popolnoma
iztrebljen.

11 Ko je bil Izrael otrok, takrat sem ga ljubil in
svojega sina poklical iz Egipta. 2 Kakor so jih
[preroki] klicali, tako so odhajali od njih. Žrtvovali so
Báalom in rezanim podobam zažigali kadilo. 3 Tudi
Efrájima sem učil hoditi in jih držal za njihove lakte,
toda niso spoznali, da sem jih jaz ozdravil. 4 Pritegoval
sem jih s človeškimi vrvicami, z vezmi ljubezni in
bil sem jim kakor tisti, ki snamejo jarem z njihovih
čeljusti in jaz sem jim dajal hrano. 5 Ne bo se vrnil v
egiptovsko deželo, temveč bo Asirec njegov kralj, ker
so zavrnili, da bi se vrnili. 6 Meč bo ostajal na njegovih
mestih in použije njegove mladike in jih požre zaradi
njihovih lastnih nasvetov. 7 Moje ljudstvo je nagnjeno k
odpadu od mene. Čeprav so jih klicali k Najvišjemu,
ga sploh nihče ni hotel povišati. 8 Kako naj bi se ti
odrekel, Efrájim? Kako naj bi te izročil, Izrael? Kako naj
bi te naredil kakor Admo? Kako naj bi te postavil kakor
Cebojím? Moje srce je spremenjeno znotraj mene,
poleg tega so se moja kesanja razvnela. 9 Ne bom
izvršil okrutnosti svoje jeze, ne bom se vrnil, da uničim
Efrájima, kajti jaz sem Bog in ne človek, Sveti v tvoji
sredi in ne bom vstopil v mesto.« 10 Hodili bodo za
Gospodom, rjovel bo kakor lev. Ko bo zarjovel, potem
bodo otroci pritrepetali od zahoda. 11 Pritrepetali bodo
kakor ptica iz Egipta in kakor golobica iz asirske dežele
in postavil jih bom v njihove hiše, « govori Gospod. 12
»Efrájim me obdaja z lažmi in Izraelova hiša s prevaro,
toda Juda še vlada z Bogom in je zvest s svetimi.

12 Efrájim se hrani z vetrom in sledi vzhodnemu
vetru, dnevno povečuje laži in opustošenje,
sklepa zavezo z Asirci in olje nosi v Egipt. 2 Prav
tako ima Gospod polemiko z Judom in kaznoval bo
Jakoba glede na njegove poti; poplačal mu bo glede
na njegova dejanja. 3 V maternici je svojega brata
prijel za peto in s svojo močjo je imel moč z Bogom. 4
Da, imel je moč nad angelom in je prevladal. Jokal
je in ponižno prosil k njemu. Našel ga je v Betelu in
tam je [Bog] govoril z nami; 5 celo Gospod Bog nad
bojevniki; Gospod je njegov spomenik. 6 Zatorej se
obrni k svojemu Bogu, ohranjaj usmiljenje in sodbo in
nenehno čakaj na svojega Boga. 7 On je trgovec, v
njegovi roki so tehtnice prevare, rad zatira. 8 Efrájim
je rekel: »Vendar sem postal bogat, pridobil sem si
imetje, v vseh mojih naporih ne bodo našli v meni
nobene krivičnosti, da bi bila greh.« 9 »Jaz pa, ki
sem Gospod, tvoj Bog, od egiptovske dežele, te bom
vendarle prisilil, da prebivaš v šotorih kakor v dneh
slovesnega praznika. 10 Prav tako sem govoril po
prerokih in množil videnja ter po služenju prerokov

uporabljal prilike. 11 Ali je v Gileádu krivičnost? Oni so
zagotovo ničevost. V Gilgálu žrtvujejo bikce. Da, njihovi
oltarji so kakor kupi na brazdah polj. 12 Jakob je zbežal
v sirsko deželo in Izrael je služil za ženo in za ženo
je varoval ovce. 13 In po preroku je Gospod Izraela
privedel iz Egipta in po preroku je bil obvarovan. 14
Efrájim ga je silno grenko izzival k jezi, zatorej bo
njegovo kri pustil nad njim in njegovo grajo bo njegov
Gospod povrnil k njemu.

13 Ko je Efrájim trepetajoč govoril, se je povišal
v Izraelu, toda ko se je pohujšal z Báalom, je
umrl. 2 In sedaj bolj in bolj grešijo in iz svojega srebra
so si naredili ulite podobe in malike, glede na svoje
lastno razumevanje. Vsi ti so delo rokodelcev, o njih
pravijo: ›Naj možje, ki žrtvujejo, poljubijo teleta.‹ 3
Zatorej bodo kakor jutranji oblak in kakor zgodnja
rosa, ki izginja, kakor pleve, ki je z vrtinčastim vetrom
odpihnjeno iz mlatišča in kakor dim iz dimnika. 4
In vendar jaz sem Gospod, tvoj Bog, od egiptovske
dežele in razen mene ne boš poznal nobenega boga,
kajti poleg mene ni rešitelja. 5 Poznal sem te v divjini,
v deželi velike suše. 6 Glede na njihov pašnik, tako
so bili nasičeni; nasičeni so bili in njihovo srce je bilo
povzdignjeno, zato so me pozabili. 7 Zatorej jim bom
kakor lev, kakor leopard ob poti jih bom opazoval. 8
Srečal jih bom kakor medvedka, ki je oropana svojih
mladičev in raztrgal bom opno njihovega srca in tam
jih bom požrl kakor lev. Divja žival jih bo trgala. 9 Oh
Izrael, uničeval si samega sebe, toda v meni je tvoja
pomoč. 10 Jaz bom tvoj kralj. Kje je katerikoli drug,
ki te lahko reši v vseh tvojih mestih? In tvoji sodniki,
o katerih praviš: ›Daj mi kralja in prince?‹ 11 V svoji
jezi sem ti dal kralja in v svojem besu sem ga vzel
proč. 12 Krivičnost Efrájima je zvezana, njegov greh
je skrit. 13 Bridkosti ženske v porodnih mukah bodo
prišle nadenj. On je nespameten sin, kajti ne bi smel
dolgo ostati v odprtini rojevanja otrok. 14 Odkupil jih
bom pred oblastjo groba; odkupil jih bom pred smrtjo.
›Oh smrt, jaz bom tvoje kuge; ‹ ›Oh grob, jaz bom
tvoje uničenje.‹ Kesanje bo skrito mojim očem. **(Sheol
h7585)** 15 Čeprav bi bil rodoviten med svojimi brati, bo
prišel vzhodni veter, veter od Gospoda bo prišel gor iz
divjine in njegov izvir se bo posušil in njegov studenec
bo osušen. Oplenil bo zaklad vseh prijetnih posod.
16 Samarija bo postala zapuščena, kajti uprla se je
zoper svojega Boga. Padli bodo pod mečem, njihovi
otročiči bodo razbiti na koščke in njihove nosečnice
bodo razparane.

14 Oh Izrael, vrni se h Gospodu, svojemu Bogu,
kajti padel si zaradi svoje krivičnosti. 2 S seboj
vzemite besede in se obrnite h Gospodu. Recite mu:
›Odvzemi proč vso krivičnost in nas milostljivo sprejmi,
tako bomo povrnili teleta svojih ustnic.‹ 3 Asúr nas ne
bo rešil, ne bomo jahali na konjih niti delu naših rok
ne bomo več rekli: › Vi ste naši bogovi, ‹ kajti v tebi
osiroteli najde usmiljenje. 4 Jaz bom ozdravil njihov
odpad, velikodušno jih bom ljubil, kajti moja jeza se je
odvrnila od njega. 5 Izraelu bom kakor rosa. Rasel bo
kakor lilija in svoje korenine poganjal kakor Libanon. 6
Njegove mladike se bodo razširile in njegova lepota bo
kakor oljka in njegov vonj kakor Libanon. 7 Tisti, ki
prebivajo pod njegovo senco, se bodo vrnili; oživeli
bodo kakor žito in rastli kakor trta. Njegova vonjava bo
kakor libanonsko vino. 8 Efrájim bo rekel: ›Kaj imam še
opraviti z maliki?‹ Slišal sem ga in ga opazil. Podoben
sem zeleni cipresi. Od mene je najti tvoj sad. 9 Kdo
je moder in bo razumel te stvari? Razsoden in jih bo
spoznal? Kajti Gospodove poti so pravilne in pravični
se bo ravnal po njih. Toda prestopniki bodo padli na
njih.«

Joel

1 Gospodova beseda, ki je prišla Joélu, Petuélovemu
sinu. 2 Poslušajte to, vi starci in pazljivo prisluhnite,
vsi vi prebivalci dežele. Ali je bilo to v vaših dneh
ali celo v dneh vaših očetov? 3 Pripovedujte svojim
otrokom o tem in naj vaši otroci pripovedujejo svojim
otrokom in njihovi otroci naslednjemu rodu. 4 To, kar je
kosmata gosenica pustila, je pojedla leteča kobilica; in
to, kar je leteča kobilica pustila, je pojedla škodljiva
gosenica; in to, kar je pustila škodljiva gosenica, je
pojedla gosenica. 5 Prebudite se, vi pijanci in jokajte,
tulite vsi vi vinski pivci zaradi novega vina, kajti odrezan
je od vaših ust. 6 Kajti narod je prišel nad mojo deželo,
močan in brezštevilen, katerih zobje so zobje leva in
ima kočnike velikega leva. 7 Opustošil je mojo trto in
olupil moje figovo drevo. Naredil ga je razgaljenega in
ga vrgel proč; njegove mladike so pobeljene. 8 Žalujte
kakor devica, opasana z vrečevino za soprogom svoje
mladosti. 9 Jedilna daritev in pitna daritev je odrezana
od Gospodove hiše. Duhovniki, Gospodovi služabniki,
žalujejo. 10 Polje je opustošeno, zemlja žaluje, kajti
žito je opustošeno. Novo vino je posušeno, olje peša.
11 Bodite osramočeni, oh vi poljedelci. Tulite, oh vi
obrezovalci trte, zaradi pšenice in zaradi ječmena,
ker je žetev polja propadla. 12 Trta je posušena in
figovo drevo peša. Granatovec, tudi palmovo drevo in
jablana, celó vsa poljska drevesa so ovenela, ker je
veselje zamrlo pred človeškimi sinovi. 13 Opašite se in
objokujte, vi duhovniki; tulite, služabniki oltarja, pridite,
vso noč ležite v vrečevini, vi služabniki mojega Boga,
kajti jedilna daritev in pitna daritev je zadržana pred
hišo vašega Boga. 14 Posvetite post, skličite slovesen
zbor, zberite starešine in vse prebivalce dežele v
hišo Gospoda, svojega Boga in kličite h Gospodu: 15
»Gorje zaradi dneva!« Kajti dan Gospodov je pri roki
in to bo prišlo kakor uničenje od Vsemogočnega. 16
Mar ni hrana odrezana izpred naših oči, da, radost in
veselje od hiše našega Boga? 17 Seme je razpadlo
pod njihovimi grudami, kašče ležijo zapuščene, skednji
so razpadli, kajti žito je ovenelo. 18 Kako stokajo živali!
Živine črede so zmedene, ker nimajo pašnika; da, tropi
ovac so zapuščeni. 19 Oh Gospod, k tebi bom klical,
kajti ogenj je požrl pašnike divjine in plamen je požgal
vsa poljska drevesa. 20 Tudi poljske živali kličejo k
tebi, kajti reke vodá so posušene in ogenj je pogoltnil
pašnike divjine.

2 Zatrobite na šofar na Sionu in razglasite alarm na
moji sveti gori. Naj vsi prebivalci dežele trepetajo,
kajti dan Gospodov prihaja, kajti ta je blizu, pri roki;
2 dan teme in mračnosti, dan oblakov in goste teme
se kot jutro razširjajo nad gorami. Veliko ljudstvo in
močno, nikoli ni bilo podobnega niti ga ne bo več za
tem, celó do let mnogih rodov. 3 Ogenj požira pred
njimi in za njimi gori plamen. Dežela je pred njimi kakor
edenski vrt in za njimi zapuščena divjina; da, in nič jim
ne bo pobegnilo. 4 Njihov videz je kakor videz konjev
in kakor konjeniki, tako bodo tekli. 5 Poskakovali
bodo kakor hrup bojnih vozov na vrhovih gora, kakor
hrup ognjenega plamena, ki požira strnišče, kakor
močno ljudstvo, postavljeno v bojno razvrstitev. 6
Pred njihovim obrazom bo ljudstvo močno zaskrbljeno.
Vsi obrazi bodo zbirali črnino. 7 Tekli bodo kakor
mogočni možje, obzidje bodo preplezali kakor bojevniki
in korakali bodo vsak po svojih poteh in svojih vrst ne
bodo pretrgali. 8 Niti eden ne bo sunil drugega. Hodili
bodo vsak po svoji stezi in ko padejo na meč, ne bodo
ranjeni. 9 Tekali bodo sem ter tja po mestu, tekli bodo
na obzidje, splezali bodo na hiše, vstopili bodo pri
oknih kakor tat. 10 Zemlja se bo tresla pred njimi, nebo
bo trepetalo, sonce in luna bosta otemnela in zvezde
bodo umaknile svoje svetlikanje. 11 Gospod bo izustil
svoj glas pred svojo vojsko, kajti njegov tabor je zelo
velik, kajti on je močan, ki izvršuje svojo besedo, kajti
dan Gospodov je velik in zelo strašen in kdo ga lahko
prenese? 12 »Zato se tudi sedaj, « govori Gospod,
»obrnite celó k meni z vsem svojim srcem in s postom
in z jokom in z žalovanjem 13 in pretrgajte svoje srce,
ne pa svojih oblačil in obrnite se h Gospodu, svojemu
Bogu, kajti on je milostljiv in usmiljen, počasen za jezo
in velike prijaznosti in se kesa zla.« 14 Kdo ve, če se bo
vrnil in pokesal in pustil blagoslov za seboj, celó jedilno
daritev in pitno daritev Gospodu, svojemu Bogu? 15
Zatrobite na šofar na Sionu, posvetite post, skličite
slovesen zbor, 16 zberite ljudstvo, posvetite skupnost,
zberite starešine, naberite otroke in tiste, ki sesajo pri
prsih. Naj pride ženin iz svoje sobe in nevesta iz svoje
sobice. 17 Naj duhovniki, Gospodovi služabniki, jokajo
med preddverjem in oltarjem in naj govorijo: »Prizanesi
svojemu ljudstvu, oh Gospod in svoje dediščine ne
izroči v zasmeh, da bi nad njimi vladali pogani. Zakaj
bi med ljudstvom rekli: ›Kje je njihov Bog?‹« 18 Potem
bo Gospod ljubosumen nad svojo deželo in se usmilil
svojega ljudstva. 19 Da, Gospod bo odgovoril in rekel
svojemu ljudstvu: »Glejte, poslal vam bom žito, vino in
olje in nasičeni boste s tem in ne bom vas več naredil
v zasmeh med pogani, 20 toda daleč od vas bom
odstranil severno vojsko in pregnal jih bom v jalovo in
zapuščeno deželo, s svojim obrazom proti vzhodnemu
morju in s svojim zadnjim delom proti skrajnemu morju
in njegov smrad se bo vzdignil in njegovo zaudarjanje
se bo vzdignilo, ker je storil velike stvari.« 21 Ne boj
se, oh dežela, bodi vesela in se raduj, kajti Gospod

bo storil velike stvari. 22 Ne bodite prestrašene, ve
poljske živali, kajti pašniki divjine poganjajo, kajti drevo
rodi svoj sad, figovo drevo in trta predajata svojo moč.
23 Bodite torej veseli, vi sionski otroci in veselite se v
Gospodu, svojem Bogu, kajti dal vam je zmerno prvi
dež in povzročil bo, da vam bo prišel dež, prvi dež in
pozni dež v prvem mesecu. 24 Tla bodo polna pšenice
in kadi bodo prekipevale od vina in olja. 25 »Povrnil
vam bom leta, ki jih je požrla leteča kobilica, škodljiva
gosenica, gosenica in kosmata gosenica, moja velika
vojska, ki sem jo poslal med vas. 26 Jedli boste v
obilju in boste nasičeni in slavili ime Gospoda, svojega
Boga, ki je z vami čudovito ravnal in moje ljudstvo
nikoli ne bo osramočeno. 27 Vedeli boste, da sem jaz v
Izraelovi sredi in da sem jaz Gospod, vaš Bog in nihče
drug, in moje ljudstvo nikoli ne bo osramočeno. 28
Potem se bo zgodilo, da bom svojega duha izlil na vse
meso. Vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali, vaši
starci bodo sanjali sanje, vaši mladeniči bodo videli
videnja. 29 Tudi na služabnike in na pomočnice bom v
tistih dneh izlil svojega Duha. 30 Pokazal bom čudeže
na nebu in na zemlji, kri in ogenj in stebre dima. 31
Sonce se bo spremenilo v temo in luna v kri pred
velikim in strašnim dnevom Gospodovega prihoda.« 32
In zgodilo se bo, da kdorkoli bo klical h Gospodovemu
imenu, bo osvobojen, kajti osvoboditev bo na gori Sion
in v Jeruzalemu, kakor je rekel Gospod in v ostanku, ki
ga bo Gospod poklical.

3 »Kajti glej, v tistih dneh in v tistem času, ko bom
ponovno privedel ujetništvo Juda in Jeruzalema, 2
bom prav tako zbral vse narode in jih privedel dol v
dolino Józafat in tam se bom pravdal z njimi zaradi
svojega ljudstva in zaradi svoje dediščine Izraela, ki
so jih razkropili med narode in razdelili mojo deželo.
3 Za moje ljudstvo so metali žrebe in dajali fanta za
pocestnico in punco prodajali za vino, da bi lahko
pili. 4 Da, in kaj imate vi z menoj, oh Tir in Sidón
in vse obale Palestine? Ali mi boste vrnili povračilo?
In če mi povrnete, bom brez odlašanja in hitro vaše
povračilo povrnil na vašo lastno glavo, 5 zato ker ste
jemali moje srebro in moje zlato in ste v svoje templje
odnesli čudovite, prijetne stvari. 6 Prav tako ste Grkom
prodajali Judove otroke in jeruzalemske otroke, da bi
jih lahko spravili daleč proč od njihove meje. 7 Glej,
dvignil jih bom iz kraja, kamor ste jih prodali in povrnil
vam bom vaše povračilo na vašo lastno glavo. 8 Vaše
sinove in vaše hčere bom prodal v roko Judovih otrok in
prodali jih bodo Sabejcem, ljudstvu, ki je daleč proč, «
kajti Gospod je to govoril. 9 Razglasite to med pogani:
»Pripravite vojno, prebudite mogočne može, naj se
vsi bojevniki približajo, naj pridejo gor. 10 Prekujte
svoje lemeže v meče in svoje obrezovalne kavlje v
sulice. Naj slabotni reče: ›Močan sem.‹« 11 Zberite se
in pridite vsi vi pogani in zberite se skupaj naokrog.
Tamkaj primoraj svoje mogočne, da pridejo dol, oh
Gospod. 12 Naj bodo pogani prebujeni in pridejo gor v
dolino Józafat, kajti tam bom sedel, da sodim vsem
poganom naokoli. 13 Nastavite srp, kajti žetev je zrela.
Pridite, spustite se, kajti stiskalnica je polna, maščoba
preplavlja, kajti njihova zlobnost je velika. 14 Množice,
množice v dolini odločitve; kajti dan Gospodov je blizu
v dolini odločitve. 15 Sonce in luna bosta otemnela in
zvezde bodo umaknile svoje svetlikanje. 16 Gospod bo
tudi rjovel iz Siona in izustil svoj glas iz Jeruzalema, in
nebo in zemlja se bosta tresla, toda Gospod bo upanje
svojemu ljudstvu in moč Izraelovim otrokom. 17 Tako
boste vedeli, da jaz sem Gospod, vaš Bog, ki prebivam
na Sionu, moji sveti gori. Potem bo Jeruzalem svet in
nikakršni tujci ne bodo več hodili skozenj. 18 Na tisti
dan se bo zgodilo, da bodo gore kapljale novo vino in
z gričev se bo cedilo mleko in v vseh Judovih rekah
bodo tekle vode in studenec bo izviral iz Gospodove
hiše in namakal dolino Šitím. 19 Egipt bo opustošenje
in Edóm bo zapuščena divjina zaradi nasilja zoper
Judove otroke, ker so v njihovi deželi prelivali nedolžno
kri. 20 Toda Juda bo prebival na veke in Jeruzalem od
roda do roda. 21 Kajti jaz bom očistil njihovo kri, ki je
nisem očistil, kajti Gospod prebiva na Sionu.

Amos

1 Besede Amosa, ki je bil med čredniki iz Tekóe, ki
jih je videl glede Izraela v dneh Uzíjaha, Judovega
kralja in v dneh Jerobeáma, Jehoáševega sina,
Izraelovega kralja, dve leti pred potresom. **2** Rekel
je: » Gospod bo rjovel iz Siona in izustil svoj glas iz
Jeruzalema in prebivališča pastirjev bodo žalovala in
vrh Karmela se bo posušil.« **3** Tako govori Gospod:
»Zaradi treh prestopkov Damaska in zaradi štirih ne
bom odvrnil njegove kazni, ker so Gileád mlatili z
mlatilnimi orodji iz železa. **4** Temveč bom poslal ogenj
v Hazaélovo hišo, ki bo použil Ben Hadádove palače.
5 Zlomil bom tudi zapah Damaska in iztrebil prebivalca
iz ravnine Aven in tistega, ki drži žezlo, iz edenske
hiše in ljudstvo iz Sirije bo šlo v ujetništvo v Kir, «
govori Gospod. **6** Tako govori Gospod: »Zaradi treh
prestopkov Gaze in zaradi štirih ne bom odvrnil njene
kazni, ker so odvedli proč ujete, celotno ujetništvo,
da jih izročijo Edómu; **7** toda poslal bom ogenj na
obzidje Gaze, ki bo pogoltnil njene palače **8** in iztrebil
bom prebivalca iz Ašdóda in tistega, ki drži žezlo
iz Aškelóna. Svojo roko bom obrnil zoper Ekrón in
preostanek Filistejcev bo izginil, « govori Gospod Bog.
9 Tako govori Gospod: »Zaradi treh prestopkov Tira
in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove kazni, ker so
celotno ujetništvo izročili Edómu in se niso spomnili
bratske zaveze. **10** Toda jaz bom na obzidje Tira poslal
ogenj, ki bo požrl njegove palače.« **11** Tako govori
Gospod: »Zaradi treh prestopkov Edóma in zaradi štirih
ne bom odvrnil njegove kazni, ker je svojega brata
zasledoval z mečem in zavrgel vse usmiljenje in je
njegova jeza neprestano trgala in je svoj bes ohranjal
na veke; **12** toda poslal bom ogenj nad Temán, ki bo
požrl palače v Bocri.« **13** Tako govori Gospod: »Zaradi
treh prestopkov Amónovih otrok in zaradi štirih ne
bom odvrnil njegove kazni, ker so razparali nosečnice
iz Gileáda, da bi lahko razširili svojo mejo. **14** Toda
jaz bom zanetil ogenj na obzidju Rabe in ta bo požrl
njene palače z vpitjem na dan bitke, z viharjem na dan
vrtinčastega vetra. **15** Njihov kralj bo šel v ujetništvo,
on in njegovi princi skupaj, « govori Gospod.

2 Tako govori Gospod: »Zaradi treh prestopkov
Moába in zaradi štirih ne bom odvrnil njegove
kazni, ker je kosti edómskega kralja sežgal v žganem
apnu. **2** Toda jaz bom poslal ogenj nad Moáb in ta bo
požrl palače Kerijóta, in Moáb bo umrl s hrupom, z
vpitjem in z zvokom šofarja. **3** Iztrebil bom sodnika iz
njegove srede in z njim bom ubil vse njegove prince,
« govori Gospod. **4** Tako govori Gospod: »Zaradi
treh prestopkov Juda in zaradi štirih ne bom odvrnil
njegove kazni; ker so prezirali Gospodovo postavo in
se niso držali njegovih zapovedi in njihove laži so jim
povzročile, da se motijo, za katerimi so hodili njihovi
očetje. **5** Toda jaz bom poslal ogenj nad Juda in ta bo
požrl jeruzalemske palače.« **6** Tako govori Gospod:
»Zaradi treh prestopkov Izraela in zaradi štirih ne bom
odvrnil njegove kazni, ker so pravičnega prodajali za
srebro in revnega za par čevljev, **7** ki koprnijo po
zemeljskem prahu na glavi revnega in zavijajo pot
krotkega. Moški in njegov oče bosta šla noter k isti
deklici, da oskrunita moje sveto ime. **8** Ob vsakem
oltarju legajo na oblačila, položena za jamstvo in pijejo
vino obsojenih v hiši svojega boga. **9** Čeprav sem pred
njimi uničil Amoréjca, katerega višina je bila podobna
višini ceder in je bil močan kakor hrasti, vendar sem
uničil njegov sad od zgoraj in njegove korenine od
spodaj. **10** Privedel sem vas tudi iz egiptovske dežele
in vas štirideset let vodil skozi divjino, da vzamete
v last deželo Amoréjca. **11** Izmed vaših sinov sem
dvignil preroke in izmed vaših mladeničev nazirce.
Mar ni to celo tako, oh vi Izraelovi otroci?« govori
Gospod. **12** »Toda nazircem ste dajali piti vino in
prerokom zapovedovali, rekoč: ›Ne prerokujte.‹ **13**
Glejte, stlačen sem pod vami, kakor je stlačen voz, ki
je poln snopov. **14** Zato bo pred naglim izginil umik in
močni ne bo okrepil svoje moči niti mogočni sebe ne bo
osvobodil **15** niti ne bo stal tisti, ki prijema lok in kdor je
naglih stopal sebe ne bo osvobodil niti kdor jaha konja
sebe ne bo osvobodil. **16** In kdor je pogumen med
mogočnimi, bo na ta dan nag pobegnil proč, « govori
Gospod.

3 Poslušajte to besedo, ki jo je Gospod govoril zoper
vas, oh Izraelovi otroci, zoper celotno družino, ki
sem jo privedel iz egiptovske dežele, rekoč: **2** »Samo
vas sem poznal izmed vseh zemeljskih družin, zato
vas bom kaznoval zaradi vseh vaših krivičnosti. **3** Mar
lahko dva hodita skupaj, razen če se strinjata? **4** Ali
bo lev rjovel v gozdu, kadar nima plena? Ali bo mlad
lev vpil iz svojega brloga, če ni ničesar dobil? **5** Ali
lahko ptica pade v zanko na tla, kjer zanjo ni nobene
pasti? Mar nekdo pobere zanko s tal in ni sploh ničesar
ujel? **6** Mar bo šofar zatrobil v mestu in ljudstvo ne bo
prestrašeno? Mar bo zlo v mestu in Gospod tega ni
storil? **7** Zagotovo Gospod Bog ne bo storil ničesar, da
ne bi svojo skrivnost razodeval svojim služabnikom
prerokom. **8** Lev je zarjovel, kdo se ne bo bal? Gospod
Bog je spregovoril, kdo ne bi prerokoval? **9** Razglasi v
palačah pri Ašdódu in v palačah egiptovske dežele
in reci: ›Zberite se na gorah Samarije in glejte velike
nemire v njeni sredi in zatirane v njeni sredi.‹ **10** Kajti ne
znajo delati pravilno, « govori Gospod, »tisti, ki kopičijo
nasilje in rop v svojih palačah.« **11** Zato tako govori

Gospod Bog: »Nasprotnik bo celo naokoli dežele in
tvojo moč bo privedel dol od tebe in tvoje palače bodo
oplenjene.« 12 Tako govori Gospod: »Kakor pastir iz
levjih ust izvleče dve nogi ali košček ušesa, tako bodo
izvlečeni Izraelovi otroci, ki prebivajo v Samariji, v kotu
postelje in na ležišču v Damasku. 13 Prisluhnite in
pričujte v Jakobovi hiši, « govori Gospod Bog, Bog
nad bojevniki, 14 »da na dan, ko bom na njem obiskal
Izraelove prestopke, bom obiskal tudi oltarje Betela in
oltarni rogovi bodo odsekani in padli na tla. 15 Zimsko
hišo bom udaril s poletno hišo [vred] in slonokoščene
hiše bodo izginile in velike hiše bodo uničene, « govori
Gospod.

4 »Poslušajte to besedo, ve bašánske krave, ki ste na
samarijski gori, ki stiskate uboge, ki drobite pomoči
potrebne, ki svojim gospodarjem pravite: ›Prinesite in
naj pijemo.‹ 2 Gospod Bog je prisegel pri svoji svetosti,
da, glejte, nad vas bodo prišli dnevi, ko vas bo odvedel
proč s kavlji in vaše potomstvo s trnki. 3 Šle boste ven
pri vrzelih, vsaka krava pri tisti, ki je pred njo, in vrgle
jih boste v palačo, « govori Gospod. 4 »Prihajate v
Betel in grešite, pri Gilgálu množite prestopek in vsako
jutro prinašajte svoje klavne daritve in svoje desetine
po treh letih 5 in darujte žrtev zahvaljevanja s kvasom
in razglašajte in objavljajte prostovoljne daritve, kajti to
vam je všeč, oh vi, Izraelovi otroci, « govori Gospod
Bog. 6 »In tudi jaz sem vam dal čistost zob po vseh
vaših mestih in pomanjkanje kruha po vseh vaših
krajih. Vendar se niste vrnili k meni, « govori Gospod.
7 »In tudi jaz sem zadržal dež pred vami, ko je bilo še
tri mesece do žetve in mu dal, da dežuje nad enim
mestom in dal, da ne dežuje nad drugim mestom. Na
en kos je deževalo, kos pa, na katerega ni deževalo, se
je posušil. 8 Tako so dva ali tri mesta tavala k enemu
mestu, da pijejo vodo, toda niso bila nasičena. Vendar
se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 9 »Udaril
sem vas s kvarjenjem in plesnijo. Ko so se množili
vaši vrtovi in vaši vinogradi in vaša figova drevesa in
vaše oljke, jih je požrla kosmata gosenica. Vendar
se niste vrnili k meni, « govori Gospod. 10 »Med vas
sem poslal kužno bolezen po načinu iz Egipta. Vaše
mladeniče sem umoril z mečem in vaše konje odvedel
proč in storil sem, da se smrad vaših taborov vzdigne
do vaših nosnic, vendar se niste vrnili k meni, « govori
Gospod. 11 »Uničil sem nekatere izmed vas, kakor je
Bog razdejal Sódomo in Gomóro in ste bili kakor kos
tlečega lesa, izvlečenega iz gorenja, vendar se niste
vrnili k meni, « govori Gospod. 12 »Zato ti bom tako
storil, oh Izrael in ker ti bom to storil, se pripravi, da
srečaš svojega Boga, oh Izrael. 13 Kajti glej, tisti ki
oblikuje gore in ustvarja veter in razglaša človeku, kaj
je njegova misel, ki dela jutranjo temo in mendra na
visokih krajih zemlje. Gospod, Bog nad bojevniki, je
njegovo ime.«

5 Poslušajte to besedo, ki jo vzdigujem zoper vas,
celó žalostinko, oh Izraelova hiša. 2 Devica Izrael
je padla, ne bo več vstala, zapuščena je na svoji
zemlji, tam ni nikogar, ki bi jo vzdignil. 3 Kajti tako
govori Gospod Bog: »Mestu, ki je šlo ven po tisoč, jih
preostane sto in tistemu, ki je šlo naprej po sto, jih
preostane deset, Izraelovi hiši.« 4 Kajti tako govori
Gospod Izraelovi hiši: »Iščite me in boste živeli, 5 toda
ne iščite Betela niti ne vstopajte v Gilgál in ne prečkajte
v Beeršébo, kajti Gilgál bo zagotovo šel v ujetništvo in
Betel bo prišel v nič. 6 Iščite Gospoda in boste živeli,
da ne izbruhne kakor ogenj v Jožefovi hiši in jo použije
in tam ne bo nikogar, da bi jo gasil v Betelu. 7 Vi, ki
prevračate sodbo v grenkobo in opuščate pravičnost
na zemlji, 8 iščite njega, ki določa sedem zvezd in
Orion in obrača senco smrti v jutro in dan mrači z
nočjo, ki kliče po vodah morja in jih izliva na obličje
zemlje, Gospod je njegovo ime, 9 ki jača oplenjenega
zoper močnega, tako da bo oplenjeni prišel zoper
trdnjavo. 10 Sovražijo tistega, ki graja v velikih vratih
in prezirajo tistega, ki govori iskreno. 11 Ker kakor
je torej vaše mendranje nad revnim in vi od njega
jemljete bremena žita; zgradili ste hiše iz klesanega
kamna, toda ne boste prebivali v njih; sadili ste prijetne
vinograde, toda ne boste pili vina od njih. 12 Kajti jaz
poznam vaše mnogotere prestopke in vaše mogočne
grehe; stiskajo pravičnega, jemljejo podkupnino in
v velikih vratih revne odvračajo od njihove pravice.
13 Zato bo v tem času razsoden molčal, kajti to je
hud čas. 14 Iščite dobro in ne zla, da boste lahko
živeli in tako bo Gospod, Bog nad bojevniki, z vami,
kakor ste govorili. 15 Sovražite zlo in ljubite dobro in
vzpostavite sodbo v velikih vratih. Morda bo Gospod,
Bog nad bojevniki, milostljiv Jožefovemu preostanku.«
16 Zato Gospod, Bog nad bojevniki, Gospod, tako
govori: »Tarnanje bo na vseh ulicah in na vseh glavnih
cestah bodo govorili: ›Ojoj! Ojoj!‹ in poklicali bodo
poljedelca, da žaluje in tiste, ki so vešči objokovanja,
da tarnajo. 17 In v vseh vinogradih bo tarnanje, kajti
jaz pojdem skozte, « govori Gospod. 18 »Gorje vam,
ki si želite Gospodovega dneva! Čemu vam bo to?
Dan Gospodov je tema in ne svetloba. 19 Kakor če je
človek pobegnil pred levom in ga je srečal medved;
ali odšel v hišo in svojo roko naslonil na zid in ga je
pičila kača. 20 Mar ne bo Gospodov dan tema in ne
svetloba? Celo zelo temen in nobenega svetlikanja v
njem? 21 Sovražim, preziram vaše praznične dni in
nočem povonjati vaših slovesnih zborov. 22 Čeprav
mi darujete žgalne daritve in jedilne daritve, jih ne
bom sprejel niti se ne bom oziral na mirovne daritve

vaših debelih živali. 23 Šum svojih pesmi vzemi proč
od mene, kajti ne bom poslušal melodije tvojih lir. 24
Temveč naj sodba teče dol kakor vode in pravičnost
kakor mogočen vodotok. 25 Mar ste mi darovali klavne
daritve in jedilne daritve štirideset let v divjini, oh hiša
Izraelova? 26 Toda nosili ste šotor svojega Moloha in
Kijúna, svojih podob, zvezdo svojega boga, kar ste si
naredili zase. 27 Zatorej vam bom povzročil, da greste
v ujetništvo onkraj Damaska, « govori Gospod, čigar
ime je Bog nad bojevniki.

6 »Gorje tistim, ki so v udobju na Sionu in zaupajo
v samarijsko goro, ki se imenujejo vodje narodov, h
katerim je prihajala Izraelova hiša! 2 Prečkajte v Kalne
in poglejte in od tam pojdite v veliki Hamát. Potem
pojdite dol v Gat Filistejcev. Mar so boljši kakor ta
kraljestva? Je njihova meja večja kakor vaša meja? 3
Vi, ki zli dan polagate daleč stran in sedežu nasilja
naredite, da pride blizu, 4 ki ležite na posteljah iz
slonovine in se iztegujete na svojih ležiščih in jeste
jagnjeta iz tropa in teleta iz srede hleva, 5 ki monotono
pojete na zvok lire in si izmišljate glasbene instrumente,
podobno kakor David; 6 ki pijete vino v skledicah in
se mazilite z vodilnimi mazili. Toda niso užaloščeni
zaradi Jožefove stiske. 7 Zato bodo sedaj šli ujeti s
prvimi, ki gredo ujeti in gostija tistih, ki so se iztegovali,
bo odstranjena. 8 Gospod Bog je prisegel pri samem
sebi, « govori Gospod, Bog nad bojevniki, »preziram
odličnost Jakoba in sovražim njegove palače, zato
bom izročil mesto, z vsem, kar je v njem. 9 In zgodilo
se bo, če tam ostane deset ljudi v eni hiši, da bodo
umrli. 10 In njegov stric ga bo vzdignil in tisti, ki ga
sežiga, da odnese kosti iz hiše in rekel bo tistemu, ki
je pri straneh hiše: › Je tam še kdo s teboj?‹ Ta pa bo
rekel: ›Ne.‹ Potem bo rekel: ›Molči, kajti ne smemo
omenjati Gospodovega imena.‹ 11 Kajti glej, Gospod
zapoveduje in veliko hišo bo udaril z vrzelmi in majhno
hišo z razpokami. 12 Mar bodo konji tekli po skali? Ali
bo tam kdo oral z voli? Kajti sodbo ste obrnili v žolč in
sad pravičnosti v pikasti mišjak. 13 Vi, ki se veselite
v ničevi stvari, ki pravite: ›Mar nismo s svojo lastno
močjo k sebi vzeli rogov?‹ 14 Toda glejte, zoper vas
bom dvignil narod, oh Izraelova hiša, « govori Gospod,
Bog nad bojevniki, »in stiskali vas bodo od vstopanja v
Hamát, do reke iz divjine.«

7 Tako mi je Gospod Bog pokazal in glej, oblikoval
je kobilice v začetku poganjanja otave in glej, to
je bila otava po kraljevih košnjah. 2 Pripetilo se je,
ko so končale z objedanjem trave dežele, da sem
nato rekel: »Oh Gospod Bog, odpusti, rotim te. Po
kom bo Jakob vstal? Kajti majhen je.« 3 Gospod se
je zaradi tega pokesal. »To ne bo, « govori Gospod.
4 Tako mi je Gospod Bog pokazal in glej, Gospod
Bog je klical k pričkanju z ognjem in ta je požrl veliko
globino in pojedel del. 5 Potem sem rekel: »Oh Gospod
Bog, odnehaj, rotim te. Po kom bo Jakob vstal? Kajti
majhen je.« 6 Gospod se je zaradi tega pokesal:
»Tudi to se ne bo zgodilo, « govori Gospod Bog. 7
Zato mi je pokazal in glej, Gospod je stal na zidu,
narejenem s svinčnico, s svinčnico v svoji roki. 8
Gospod mi je rekel: »Amos, kaj vidiš?« Rekel sem:
»Svinčnico.« Potem je Gospod rekel: »Glej, postavil
bom svinčnico v sredo svojega ljudstva Izraela. Ne bom
več ponovno šel mimo njega 9 in Izakovi visoki kraji
bodo zapuščeni in Izraelova svetišča bodo opustošena
in z mečem se bom dvignil zoper Jerobeámovo hišo.«
10 Potem je Amacjá, duhovnik iz Betela, poslal k
Jerobeámu, Izraelovemu kralju, rekoč: »Amos se
je zarotil zoper tebe v sredi Izraelove hiše. Dežela
ni zmožna prenesti vseh njegovih besed. 11 Kajti
tako govori Amos: ›Jerobeám bo umrl pod mečem in
Izrael bo zagotovo iz svoje lastne dežele odveden
v ujetništvo.‹« 12 Amacjá je prav tako rekel Amosu:
»Oh ti videc, pojdi, pobegni proč v Judovo deželo
in tam jej kruh in tam prerokuj, 13 toda ne prerokuj
ponovno pri Betelu, kajti to je kraljeva kapela in to je
kraljevi dvor.« 14 Potem je Amos odgovoril in rekel
Amacjáju: »Jaz nisem bil nikakršen prerok niti nisem
bil prerokov sin, temveč sem bil črednik in obiralec
sadu egiptovske smokve 15 in Gospod me je vzel,
medtem ko sem sledil tropu in Gospod mi je rekel:
›Pojdi, prerokuj mojemu ljudstvu Izraelu. 16 Zdaj torej
poslušaj Gospodovo besedo: ›Praviš: ›Ne prerokuj
zoper Izrael in ne kapljaj svoje besede zoper Izakovo
hišo.‹ 17 Zato tako govori Gospod: ›Tvoja žena bo
pocestnica v mestu in tvoji sinovi in tvoje hčere bodo
padli pod mečem in tvoja dežela bo razdeljena z vrvico,
ti pa boš umrl v oskrunjeni deželi, in Izrael bo zagotovo
odšel v ujetništvo, iz svoje dežele.‹«

8 Tako mi je pokazal Gospod Bog in glej, košara
poletnega sadja. 2 Rekel je: »Amos, kaj vidiš?«
Rekel sem: »Košaro poletnega sadja.« Potem mi je
Gospod rekel: »Konec je prišel nad moje ljudstvo
Izrael; ne bom ponovno šel mimo njih. 3 Tempeljske
pesmi bodo vpitje na ta dan, « govori Gospod Bog. »Na
vsakem kraju bo mnogo trupel; metali jih bodo v tišini.
4 Poslušajte to, oh vi, ki pogoltnete pomoči potrebnega,
celo da revnemu v deželi storite, da propade, 5 rekoč:
›Kdaj bo minil mlaj, da bomo lahko prodajali žito? In
šabat, da bomo lahko odpremili pšenico, naredili škaf
majhen in šekel velik in s prevaro izkrivili tehtnice? 6 Da
lahko ubogega kupimo za srebro in pomoči potrebnega
za par čevljev, da, in prodamo pleve od pšenice?‹« 7

Gospod je prisegel pri Jakobovi odličnosti: »Zagotovo
ne bom nikoli pozabil nobenega izmed njihovih del.
8 Mar ne bo zemlja zaradi tega trepetala in vsak
človek žaloval, ki prebiva na njej? Vstala bo v celoti
kakor poplava, vržena bo ven in potopljena, kakor
z egiptovsko poplavo. 9 Na tisti dan se bo zgodilo,
« govori Gospod Bog, »da bom soncu povzročil, da
zaide opoldan in na jasen dan bom zatemnil zemljo.
10 Vaše praznike bom obrnil v žalovanje in vse vaše
pesmi v žalostinko in privedel bom vrečevino na vsa
ledja in plešavost na vsako glavo in naredil jo bom
kakor žalovanje za edinim sinom in njen konec kakor
grenek dan. 11 Glejte, pridejo dnevi, « govori Gospod
Bog, »da bom v deželo poslal lakoto, ne lakote po
kruhu niti žeje po vodi, temveč [lakoto] po poslušanju
Gospodovih besed. 12 Tavali bodo od morja do morja
in od severa, celo do vzhoda, tekali bodo sem ter tja,
da iščejo besedo od Gospoda, pa je ne bodo našli.
13 Na tisti dan bodo lepe device in mladeniči slabeli
zaradi žeje. 14 Tisti, ki prisegajo pri grehu Samarije in
pravijo: ›Tvoj bog, oh Dan, živi; ‹ in: ›Način Beeršébe
živi; ‹ celo padli bodo in nikoli več ne bodo ponovno
vstali.«

9 Videl sem Gospoda stati na oltarju in rekel je:
»Udari vratno preklado, da se bodo podboji lahko
tresli, in ureži jih na glavi, vse izmed njih in jaz bom
zadnje izmed njih ubil z mečem in kdor izmed njih beži,
ne bo pobegnil proč in kdor se izmed njih umika, ne bo
osvobojen. 2 Čeprav kopljejo v pekel, jih bo moja roka
vzela od tam. Čeprav plezajo gor do nebes, jih bom od
tam privedel dol. (Sheol h7585) 3 Čeprav se skrijejo na
vrhu Karmela, jih poiščem in vzamem od tam. Čeprav
so skriti pred mojim pogledom na dnu morja, bom tam
zapovedal kači in ta jih bo pičila. 4 Čeprav gredo v
ujetništvo pred svojimi sovražniki, bom tja poslal meč
in ta jih bo ubil in svoje oči bom naravnal nanje za zlo
in ne za dobro.« 5 Gospod Bog nad bojevniki je tisti, ki
se dotika dežele in ta se bo stopila in vsi, ki prebivajo
v njej, bodo žalovali. In ta se bo vzdignila v celoti
kakor poplava in potopljena bo kakor z egiptovsko
poplavo. 6 On je tisti, ki gradi svoja nadstropja v
nebesih in je utemeljil svoje krdelo na zemlji. On, ki
kliče za morskimi vodami in jih izliva na obličje zemlje.
Gospod je njegovo ime. 7 » Ali mi niste kakor otroci
Etiopijcev, oh Izraelovi otroci?« govori Gospod: »Mar
nisem jaz Izraela privedel gor iz egiptovske dežele?
In Filistejce iz Kaftorja in Sirce iz Kira? 8 Glejte, oči
Gospoda Boga so nad grešnim kraljestvom in uničil ga
bom izpred obličja zemlje; le, da ne bom popolnoma
uničil Jakobove hiše, « govori Gospod. 9 »Kajti glejte,
zapovedal bom in Izraelovo hišo bom presejal med
vse narode, kakor je žito presejano na situ, vendar niti
najmanjše zrno ne bo padlo na zemljo. 10 Vsi grešniki
mojega ljudstva bodo umrli pod mečem, ki pravijo: ›Zlo
nas ne bo dohitelo niti nas ne bo srečalo.‹ 11 Na tisti
dan bom vzdignil Davidovo šotorsko svetišče, ki je
padlo in zaprl njegove vrzeli. In vzdignil bom njegove
ruševine in zgradil ga bom kakor v dneh davnine,
12 da bodo lahko vzeli v last preostanek Edóma in
vseh poganov, ki so imenovani z mojim imenom, «
govori Gospod, ki to dela. 13 »Glejte, pridejo dnevi, «
govori Gospod, »ko bo orač prehitel žanjca in tlačitelj
grozdja tistega, ki seje seme, in gore bodo kapljale
sladko vino in vsi hribi se bodo topili. 14 Ponovno bom
privedel ujetništvo svojega ljudstva Izraela in zgradili
bodo opustošena mesta in jih poselili, in sadili bodo
vinograde in pili njihovo vino; prav tako bodo naredili
vrtove in jedli njihov sad. 15 Jaz jih bom zasadil na
njihovi deželi in ne bodo več potegnjeni iz svoje dežele,
ki sem jim jo dal, « govori Gospod, tvoj Bog.

Abdija

1 Abdíjevo videnje. Tako govori Gospod Bog glede
Edóma: »Slišali smo govorico od Gospoda in
predstavnik je poslan med pogane: ›Vstanite in
vzdignimo se v bitki zoper njega.‹ 2 Glej, naredil sem
te majhnega med pogani, silno si preziran. 3 Ponos
tvojega srca te je zavedel, ti, ki prebivaš v skalnih
razpokah, katerega prebivališče je visoko, ki v svojem
srcu praviš: ›Kdo me bo privedel dol na tla?‹ 4 Čeprav
se povišuješ kakor orel in čeprav si svoje gnezdo
postavil med zvezde, te bom od tam privedel dol, ‹
govori Gospod. 5 ›Če pridejo k tebi tatovi, če roparji
ponoči (kako si iztrebljen!), mar ne bodo kradli, dokler
nimajo dovolj? Če pridejo k tebi obiralci grozdja, mar ne
bodo pustili nekaj grozdov? 6 Kako so Ezavove stvari
preiskane! Kako so njegove skrite stvari poiskane!
7 Vsi možje tvoje zaveze so te privedli, celó k meji.
Možje, ki so bili v miru s teboj, so te zavedli in prevladali
zoper tebe. Tisti, ki jedo tvoj kruh, so položili rano pod
teboj. Nobenega razumevanja ni v njem. 8 Mar ne
bom na ta dan, ‹ govori Gospod, ›celo uničil modre
može iz Edóma in razumevanje z Ezavove gore? 9
In tvoji mogočni ljudje, oh Temán, bodo zaprepadeni
do konca, z namenom, da bo vsakdo z Ezavove gore
iztrebljen s pokolom. 10 Zaradi tvojega nasilja zoper
tvojega brata Jakoba te bo pokrila sramota in iztrebljen
boš na veke. 11 Na dan, ko stojiš na drugi strani, na
dan, ko tujci odvedejo njegove sile ujete in tuji ljudje
vstopijo v njegova velika vrata in mečejo žrebe nad
Jeruzalemom, si bil celo ti kakor eden izmed njih. 12
Toda ne bi smel gledati na dan svojega brata, na dan,
ko je postal tujec, niti ne bi smel imeti veselja nad
Judovimi otroki na dan njihovega uničenja, niti ne bi
smel ponosno govoriti na dan tegobe. 13 Ne bi smel
vstopiti v velika vrata mojega ljudstva na dan njihove
katastrofe. Da, ne bi smel gledati na njihovo stisko
na dan njihove katastrofe niti rok položiti na njihovo
imetje na dan njihove katastrofe; 14 niti ne bi smel stati
na razpotju, da bi iztrebil tiste izmed njegovih, ki so
pobegnili; niti ne bi smel izročiti tistih izmed njegovih,
ki so pobegnili na dan stiske. 15 Kajti dan Gospodov
je blizu nad vsemi pogani. Kakor si ti storil, tako bo
storjeno tebi. Tvoja nagrada se bo povrnila na tvojo
lastno glavo. 16 Kajti kakor ste pili na moji sveti gori,
tako bodo vsi pogani nenehno pili, da, pili bodo in
bodo požirali in bodo, kot da jih ni bilo. 17 Toda na gori
Sion bo osvoboditev in tam bo svetost, in Jakobova
hiša bo v last vzela njihove posesti. 18 Jakobova hiša
bo ogenj in Jožefova hiša plamen, Ezavova hiša pa
strnišče in v njih se bodo vneli in jih požrli, in tam
ne bo nobenega ostanka Ezavove hiše, kajti Gospod
je to govoril. 19 Tisti iz juga bodo vzeli v last goro
Ezav, in tisti iz ravnine Filistejce in vzeli bodo v last
Efrájimova polja in polja Samarije, Benjamin pa bo
posedel Gileád. 20 Ujetništvo te vojske Izraelovih otrok
bo vzelo v last to od Kánaancev, celó do Zarepte; in
ujetništvo Jeruzalema, ki je v Sefarádu, bo posedlo
južna mesta. 21 Rešitelji bodo prišli na goro Sion, da
sodijo Ezavovo goro, in kraljestvo bo Gospodovo.««

Jona

1 Torej Gospodova beseda je prišla k Jonu,
Amitájevemu sinu, rekoč: **2** »Vstani, pojdi v Ninive,
to veliko mesto in kliči zoper njega, kajti njihova
zlobnost je prišla predme.« **3** Toda Jona se je dvignil,
da pred Gospodovo prisotnostjo zbeži v Taršíš in je
odšel dol v Jopo in našel ladjo, ki je šla v Taršíš.
Tako je plačal njeno voznino in odšel dol vanjo, da
gre z njimi v Taršíš, proč od Gospodove prisotnosti. **4**
Toda Gospod je na morje odposlal velik veter in tam
na morju je bil mogočen vihar, tako da je ladjo hotel
zlomiti. **5** Potem so bili mornarji prestrašeni in vsak je
klical k svojemu bogu in odvrgli [so] blago, ki je bilo
na ladji, v morje, da jo olajšajo. Jona pa je odšel dol
med ladijske boke in legel ter trdno zaspal. **6** Tako je
kapitan prišel k njemu in mu rekel: »Kaj ti misliš, oh
zaspanec? Vstani, kliči k svojemu Bogu, če je tako,
da bo Bog mislil na nas, da se ne pogubimo.« **7** In
rekli so vsak svojemu tovarišu: »Pridimo in mečimo
žrebe, da bomo lahko izvedeli zaradi čigavega vzroka
je nad nami to zlo.« Tako so metali žrebe in žreb je
padel na Jona. **8** Potem so mu rekli: »Povej nam,
prosimo te, zaradi čigavega vzroka je nad nami to zlo.
Kakšen je tvoj poklic? In od kod prihajaš? Katera je
tvoja dežela? In iz katerega ljudstva si?« **9** Rekel jim
je: »Jaz sem Hebrejec in se bojim Gospoda, Boga
nebes, ki je naredil morje in kopno zemljo.« **10** Potem
so bili ljudje silno prestrašeni in mu rekli: »Zakaj si
to storil?« Kajti ljudje so vedeli, da je pobegnil izpred
Gospodovega obličja, ker jim je povedal. **11** Potem so
mu rekli: »Kaj naj ti storimo, da se nam morje lahko
umiri?« Kajti morje se je maščevalo in bilo viharno.
12 Rekel jim je: »Vzemite me in me vrzite v morje.
Tako se vam bo morje umirilo, kajti vem, da je zaradi
mene ta veliki vihar nad vami.« **13** Kljub temu so možje
trdo veslali, da jo privedejo k obali, toda niso mogli,
kajti morje se je maščevalo in bilo viharno proti njim.
14 Zato so klicali h Gospodu in rekli: »Rotimo te, oh
Gospod, rotimo te, naj se ne pogubimo zaradi življenja
tega moža in ne položi na nas nedolžne krvi, kajti ti,
oh Gospod, si storil, kakor ti je ugajalo.« **15** Tako so
vzeli Jona in ga vrgli v morje in morje je odnehalo od
svojega besnenja. **16** Potem so se možje silno zbali
Gospoda in Gospodu darovali klavno daritev in naredili
zaobljube. **17** Torej Gospod je pripravil veliko ribo, da
je pogoltnila Jona. In Jona je bil v ribjem trebuhu tri dni
in tri noči.

2 Potem je Jona iz ribjega trebuha molil h Gospodu,
svojemu Bogu **2** in rekel: »Zaradi razloga svoje
stiske sem klical h Gospodu in me je slišal. Ven iz
trebuha pekla sem klical in ti si slišal moj glas. **(Sheol
h7585)** **3** Kajti vrgel si me v globino, v sredo morij, in
poplave so me obkrožile. Vsi tvoji veliki valovi in tvoji
valovi so me preleteli.« **4** Potem sem rekel: »Vržen
sem iz tvojega pogleda, vendar bom ponovno gledal k
tvojemu svetemu templju. **5** Vode so me obkrožile,
celó do duše, globine so me zaprle naokoli, plevel
je bil zavit okoli moje glave. **6** Odšel sem navzdol, k
vznožjem gora. Zemlja, s svojimi zapahi, je bila okoli
mene na veke, vendar si ti moje življenje privedel
gor iz trohnenja, oh Gospod, moj Bog. **7** Ko je moja
duša slabela znotraj mene, sem se spomnil Gospoda.
Moja molitev je vstopila k tebi, v tvoj sveti tempelj.
8 Tisti, ki obeležujejo lažnive ničevosti, zapuščajo
svoje lastno usmiljenje. **9** Toda jaz ti bom žrtvoval
z glasom zahvaljevanja; plačal bom to, kar sem se
zaobljubil. Rešitev duš je od Gospoda.« **10** In Gospod
je spregovoril ribi in izbljuvala je Jona na kopno zemljo.

3 Gospodova beseda je drugič prišla Jonu, rekoč: **2**
»Vstani, pojdi v Ninive, to veliko mesto in mu oznani
pridigo, ki sem ti jo zapovedal.« **3** Tako je Jona vstal in
odšel v Ninive, glede na Gospodovo besedo. Torej
Ninive so bile silno veliko mesto treh dni potovanja. **4**
Jona je začel vstopati v mesto [prvi] dan potovanja
ter vpil in govoril: »Še štirideset dni in Ninive bodo
uničene.« **5** Tako je ljudstvo v Ninivah verovalo Bogu
in razglasilo post in si nadelo vrečevino, od največjih
izmed njih, celo do najmanjših izmed njih. **6** Kajti
beseda je prišla h kralju Niniv in vstal je s svojega
prestola in iz sebe odložil svoje svečano oblačilo in se
pokril z vrečevino in sédel na pepel. **7** In storil je to,
da se je razglasilo in oznanilo skozi Ninive, po odloku
kralja in njegovih plemičev, rekoč: »Naj niti človek niti
žival, [niti] trop niti čreda ničesar ne pokusijo, naj se ne
pasejo niti ne pijejo vode, **8** temveč naj bosta človek in
žival pokrita z vrečevino in mogočno kličeta k Bogu, da
naj se oni, vsakdo izmed njih, obrnejo od svoje zle poti
in od nasilja, ki je v njihovih rokah. **9** Kdo lahko pove,
če se bo Bog obrnil, pokesal in odvrnil proč od svoje
krute jeze, da se ne pogubimo?« **10** In Bog je videl
njihova dela, da so se odvrnili od svoje zle poti in Bog
se je pokesal od zla, ki ga je rekel, da jim bo storil in
tega ni storil.

4 Toda to je Jona silno razžalilo in bil je zelo jezen.
2 Molil je h Gospodu ter rekel: »Prosim te, oh
Gospod, ali ni bila to moja beseda, ko sem bil še v svoji
deželi? Zatorej sem prej pobegnil v Taršíš, kajti vedel
sem, da si milostljiv Bog in usmiljen, počasen za jezo
in zelo prijazen in se kesaš zlega. **3** Zatorej sedaj, oh
Gospod, vzemi, rotim te, moje življenje od mene, kajti
zame je bolje, da umrem, kakor da živim.« **4** Potem je

Gospod rekel: »Delaš pravilno, da si jezen?« **5** Tako je
Jona odšel ven iz mesta in se usedel na vzhodni strani
mesta in si tam postavil šotor in sedèl pod njim v senco,
toliko časa, da lahko vidi kaj bo iz mesta nastalo. **6**
Gospod Bog pa je pripravil bučo in ji storil, da vzklije
nad Jona, da bi bila ta lahko senca nad njegovo glavo,
da ga osvobodi pred njegovo žalostjo. Tako je bil Jona
buče silno vesel. **7** Toda ko je naslednjega dne vstalo
jutro, je Bog pripravil ličinko in ta je napadla bučo, da
je ovenela. **8** Ko je sonce vstalo, se je pripetilo, da
je Bog pripravil silovit vzhodnik. Sonce je udarjalo na
Jonovo glavo, da je slabel in si v sebi želel, da umre
ter rekel: »Zame je boljše, da umrem, kakor da živim.«
9 Bog je Jonu rekel: »Delaš pravilno, da si jezen zaradi
buče?« Ta je rekel: »Pravilno delam, da sem jezen,
celó do smrti.« **10** Potem je Gospod rekel: »Usmiljenje
imaš za bučo, za katero nisi delal niti ji storil, da zraste,
ki je v [eni] noči vzklila in v [eni] noči propadla, **11**
jaz pa naj ne bi prizanesel Ninivam, temu velikemu
mestu, v katerem je več kot sto dvajset tisoč oseb, ki
ne morejo razlikovati med svojo desnico in svojo levico
in tudi veliko živine?«

Mihej

1 Beseda Gospodova, ki je prišla Miheju Moréšečanu
v dneh Jotáma, Aháza in Ezekíja, Judovih kraljev, ki
jo je videl glede Samarije in Jeruzalema. **2** »Poslušajte,
vsa ve ljudstva, prisluhni, oh zemlja in vsi, ki so na
njej, in naj bo Gospod Bog priča zoper vas, Gospod
od svojega svetega templja. **3** Kajti glejte, Gospod
prihaja iz svojega kraja in bo prišel dol in stopil na
visoke kraje zemlje. **4** Gore bodo stopljene pod njim in
doline bodo razklane kakor vosek pred ognjem in kakor
vode, ki so izlite dol po strmini. **5** Zaradi Jakobovega
prestopka je vse to in zaradi grehov Izraelove hiše.
Kaj je Jakobov prestopek? Mar ni Samarija? In kaj so
visoki Judovi kraji? Ali niso oni Jeruzalem? **6** Zato bom
Samarijo naredil kakor kup polja in kakor zasajanje
vinograda in njene kamne bom izlil dol v dolino in
odkril bom njene temelje. **7** Vse njene rezane podobe
bodo stolčene na koščke in vsa njena plačila bodo
požgana z ognjem in vse njene malike bom pustil
zapuščene, kajti to je zbirala od plačila pocestnice in
vrnili se bodo k plačilu pocestnice. **8** Zato bom tarnal
in tulil, šel bom slečen in nag. Naredil bom tarnanje
kakor zmaji in žalovanje kakor sove. **9** Kajti njena rana
je nezaceljiva, kajti ta je prišla v Juda; prišla je v velika
vrata mojega ljudstva, celó do Jeruzalema. **10** Tega ne
razglasite pri Gatu, sploh ne jokajte. V Bet Leáfri se
valjajte v prahu. **11** Odidi proč, ti prebivalec Šafírja, ki
imaš svojo sramoto golo. Prebivalec Caanána ne pridi
naprej v žalovanju Bet Ecela; ta bo od vas prejel svojo
postojanko. **12** Kajti prebivalec Maróta je skrbno čakal
na dobro, toda zlo je prišlo dol od Gospoda k velikim
vratom Jeruzalema. **13** Oh ti prebivalec Lahíša, naprezi
bojni voz k hitri živali. Ta je začetek greha sionski
hčeri, kajti prestopke Izraela je bilo najti v tebi. **14**
Zato boš dal darila Moréšet Gatu. Ahzíbove hiše bodo
laž Izraelovim kraljem. **15** Vendar bom k tebi privedel
dediča, oh prebivalec Marešá. Prišel bo k Adulámu,
Izraelovi slavi. **16** Naredi se plešast in ostriži se zaradi
svojih prefinjenih otrok. Svojo plešavost povečaj kakor
orel, kajti od tebe so odšli v ujetništvo.«

2 »Gorje tistim, ki snujejo krivičnost in na svojih
posteljah počnejo zlo! Ko je jutro svetlo, to izvajajo,
ker je to v moči njihove roke. **2** Poželijo si polja in
jih zavzamejo z nasiljem, hiše in si jih vzamejo. Tako
zatirajo moža, njegovo hišo in njegovo dediščino,
celo moža in njegovo dediščino.« **3** Zato tako govori
Gospod: »Glej, zoper to družino snujem zlo, od
katerega svojih vratov ne boste odstranili niti ne
boste hodili ošabno, kajti ta čas je hud. **4** Na tisti
dan bo nekdo vzel prispodobo zoper vas in žaloval
z otožnim žalovanjem in rekel: ›Popolnoma bomo
oplenjeni. Spremenil je delež mojega ljudstva. Kako je
to odstranjeno od mene! Obračajoč se stran je razdelil
naša polja.‹ **5** Zato ne boš imel nobenega, ki bi z
žrebom vrgel vrvico v Gospodovi skupnosti. **6** »Ne
prerokujte, « pravijo tistim, ki prerokujejo. Naj jim ne
prerokujejo, da oni ne bi odvrnili sramote. **7** Oh ti, ki
si poimenovan Jakobova hiša, mar je Gospodov duh
omejen? Mar so to njegova dejanja? Ali moje besede
ne delajo dobro tistemu, ki hodi pošteno? **8** Celo
od davnine je moje ljudstvo vstalo kakor sovražnik.
Ogrinjalo z oblačilom vlečete s tistih, ki varno hodijo
mimo, kakor ljudje, ki so nasprotni vojni. **9** Ženske
mojega ljudstva ste metali iz njihovih prijetnih hiš;
njihovim otrokom ste mojo slavo vzeli na veke. **10**
Vstanite in odidite, kajti to ni vaš počitek. Ker je ta
[dežela] omadeževana, vas bo uničila, celo z bolečim
uničenjem. **11** Če človek, ki hodi v duhu in neresnici,
laže, rekoč: ›Prerokoval ti bom o vinu in o močni pijači,
‹ bo ta torej prerok temu ljudstvu. **12** Zagotovo te bom
vsega združil, oh Jakob, zagotovo bom zbral Izraelov
preostanek. Skupaj jih bom postavil kakor ovce iz
Bocre, kakor trop v sredi njihove staje. Naredili bodo
velik hrup zaradi razloga množice ljudi. **13** Lomilec je
prišel gor prednje. Vlomili so in prešli skozi velika vrata
in pri njih odšli ven, in njihov kralj bo šel pred njimi in
Gospod jim bo na čelu.«

3 Rekel sem: »Poslušajte, prosim vas, oh Jakobovi
poglavarji in vi princi Izraelove hiše: › Mar ni to za
vas, da poznate sodbo?‹ **2** Ki sovražite dobro in ljubite
zlo, ki njihovo kožo trgate iz njih in njihovo meso iz
njihovih kosti, **3** ki tudi jeste meso mojega ljudstva in
odirate njihovo kožo iz njih; in lomijo njihove kosti in jih
sekajo na koščke, kakor za lonec in kakor meso znotraj
kotla. **4** Potem bodo klicali h Gospodu, toda ne bo jih
slišal. Ob tistem času bo celo svoj obraz skril pred njimi,
kakor so se oni slabo obnašali v svojih ravnanjih. **5**
Tako govori Gospod glede prerokov, ki mojemu ljudstvu
povzročajo, da se moti, ki grizejo s svojimi zobmi in
kličejo: ›Mir; ‹ in kdor ne daje v njihova usta, pripravljajo
celo vojno zoper njega. **6** Zato bo nad vami noč, da ne
boste imeli videnja; in ta vam bo temna, da ne boste
vedeževali; in sonce bo zašlo nad preroki in dan bo
otemnel nad njimi. **7** Takrat bodo vidci osramočeni
in vedeževalci zbegani. Da, vsi bodo pokrivali svoje
ustnice, kajti tam ni odgovora od Boga. **8** Toda resnično,
jaz sem po Gospodovem duhu poln oblasti, sodbe in
moči, da Jakobu razglasim njegov prestopek in Izraelu
njegov greh. **9** Poslušajte to, prosim vas, vi poglavarji
Jakobove hiše in princi Izraelove hiše, ki se vam gnusi
sodba in izkrivljate vso pravico. **10** Sion gradijo s krvjo
in Jeruzalem s krivičnostjo. **11** Njihovi poglavarji sodijo

zaradi nagrade in njihovi duhovniki učijo zaradi plačila
in preroki vedežujejo zaradi denarja. Vendar ali se
bodo naslonili na Gospoda in rekli: › Mar ni Gospod
med nami? Nobeno zlo ne more priti nad nas.‹ 12 Zato
bo zaradi vas Sion preoran kakor polje in Jeruzalem
bo spremenjen v razvaline in gore [te] hiše kakor visoki
kraji gozda.«

4 Toda v poslednjih dneh se bo zgodilo, da bo gora
hiše Gospodove utrjena na vrhu gora in ta bo
povišana nad hribe, in ljudstvo se bo stekalo k njej. 2 In
številni narodi bodo prišli ter rekli: »Pridite, pojdimo gor
do Gospodove gore in do hiše Jakobovega Boga in učil
nas bo svojih poti in hodili bomo po njegovih stezah,
kajti postava bo izšla iz Siona in Gospodova beseda iz
Jeruzalema.« 3 Sodil bo med mnogimi ljudstvi in oštel
oddaljene močne narode in svoje meče bodo prekovali
v lemeže in svoje sulice v obrezovalne kavlje. Narod ne
bo vzdignil meča zoper narod niti se ne bodo več učili
vojskovanja. 4 Temveč bodo sedeli, vsak pod svojo
trto in pod svojim figovim drevesom in nihče jih ne bo
strašil, kajti usta Gospoda nad bojevniki so to govorila.
5 Kajti vsa ljudstva bodo hodila, vsako v imenu svojega
boga, mi pa bomo hodili v imenu Gospoda, svojega
Boga, na veke vekov. 6 Na ta dan, « govori Gospod,
»bom zbral tisto, kar šepa in zbral tisto, kar je izgnano
in tisto, kar sem prizadel. 7 Tisto, kar šepa, bom naredil
ostanek in tisto, ki je bilo vrženo daleč proč, močan
narod, in Gospod bo kraljeval nad njimi na gori Sion
od zdaj naprej, celo na veke. 8 Ti pa, oh stolp tropa,
oporišče hčere sionske, k tebi bo prišlo, celo prvo
gospostvo, kraljestvo bo prišlo k jeruzalemski hčeri. 9
Zakaj torej kričiš na glas? Mar ni kralja v tebi? Je tvoj
svetovalec izginil? Kajti ostre bolečine so te zgrabile
kakor žensko v porodnih mukah. 10 Bodi v bolečini
in trudi se, da rodiš, oh hči sionska, kakor ženska v
porodnih mukah, kajti sedaj boš šla naprej iz mesta in
prebivala boš na polju in šla boš celo do Babilona. Tam
boš osvobojena, tam te bo Gospod odkupil iz roke
tvojih sovražnikov. 11 Sedaj je tudi mnogo narodov
zbranih zoper tebe, ki pravijo: ›Naj bo omadeževana in
naj naše oko gleda na Sion. 12 Toda oni ne poznajo
Gospodovih misli niti ne razumejo njegovega nasveta,
kajti zbral jih bo kakor snope na mlatišču. 13 Vzdigni
se in mlati, oh hči sionska, kajti tvoj rog bom naredil
železo in tvoja kopita bom naredil bron. Na koščke boš
zdrobila številna ljudstva in njihov dobiček bom posvetil
Gospodu in njihovo imetje Gospodu celotne zemlje.«

5 Sedaj se zberi v krdela, oh hči krdel. Zoper nas je
položil obleganje. Izraelovega sodnika bodo s palico
udarjali na lice. 2 Toda ti, Betlehem Efráta, čeprav si
majhen med Judovimi tisočimi, vendar bo iz tebe prišel
k meni tisti, ki bo vladar v Izraelu, katerega izhodi so bili
od davnine, od večnosti. 3 Zato jih bo predal do časa,
ko tista, ki je imela porodne muke, rodi. Potem se bo
preostanek njegovih bratov vrnil k Izraelovim otrokom.
4 In stal bo in pasel v Gospodovi moči, v veličastvu
imena Gospoda, svojega Boga; in oni bodo prebivali,
kajti sedaj bo velik do koncev zemlje. 5 In ta mož bo
mir, ko bo Asirec prišel v našo deželo, in ko bo teptal
v naših palačah, takrat bomo zoper njega vzdignili
sedem pastirjev in osem glavnih mož. 6 In z mečem
bodo opustošili deželo Asirije in Nimródovo deželo na
njenih vhodih. Tako nas bo osvobodil pred Asirci, ko
pride v našo deželo in ko mendra znotraj naših meja.
7 Jakobov preostanek bo v sredi številnih ljudstev,
kakor rosa od Gospoda, kakor nalivi na travo, ki ne
čakajo na človeka niti ne čakajo na človeške sinove. 8
Jakobov preostanek bo med pogani v sredi številnega
ljudstva kakor lev med gozdnimi živalmi, kakor mlad
lev med tropi ovc. Če gre ta skozi, tako pomendra
kakor raztrga na koščke in nihče ne more osvoboditi.
9 Tvoja roka bo vzdignjena nad tvoje nasprotnike in
vsi tvoji sovražniki bodo iztrebljeni. 10 In zgodilo se
bo na tisti dan, « govori Gospod, »da bom iz tvoje
srede iztrebil tvoje konje in uničil tvoje bojne vozove 11
in iztrebil bom mesta tvoje dežele in zrušil vsa tvoja
oporišča 12 in iztrebil bom čaranja iz tvoje roke in ne
boš več imel napovedovalcev usode. 13 Tudi tvoje
rezane podobe bom iztrebil in tvoje stoječe podobe iz
tvoje srede in ne boš več oboževal dela svojih rok. 14
Izruval bom tvoje ašere iz tvoje srede. Tako bom uničil
tvoja mesta. 15 Nad pogani bom izvršil maščevanje v
jezi in razjarjenosti, takšno, o kakršnem niso slišali.«

6 Poslušajte sedaj, kar govori Gospod: »Vstani,
poteguj se pred gorami in naj hribi slišijo tvoj glas.
2 Prisluhnite, oh gore, Gospodovo polemiko in vi močni
temelji zemlje, kajti Gospod ima polemiko s svojim
ljudstvom in pravdal se bo z Izraelom. 3 Oh moje
ljudstvo, kaj sem ti storil? In v čem sem te izmučil?
Pričaj zoper mene. 4 Kajti privedel sem te gor iz
egiptovske dežele in te odkupil iz hiše služabnikov in
pred teboj sem poslal Mojzesa, Arona in Mirjam. 5
Oh moje ljudstvo, spomnite se sedaj kaj je svetoval
moábski kralj Balák, in kaj mu je Beórjev sin Bileám
odgovoril iz Šitíma do Gilgála, da boste lahko spoznali
Gospodovo pravičnost. 6 S čim bom prišel pred
Gospoda in se priklonil pred vzvišenim Bogom? Naj
pridem predenj z žgalnimi daritvami, z enoletnimi teleti?
7 Mar bo Gospod zadovoljen s tisoči ovnov ali z deset
tisočimi rekami olja? Naj dam svojega prvorojenca za
svoj prestopek, sad mojega telesa za greh moje duše?
8 Pokazal ti je, oh človek, kaj je dobro. Kaj zahteva
Gospod od tebe, razen da ravnaš pravično, da ljubiš

usmiljenje in da ponižno hodiš s svojim Bogom? 9
Gospodov glas kliče v mesto in človek modrosti bo
videl tvoje ime. Poslušaj palico in tistega, ki jo je določil.
10 Ali so še zakladi zlobnosti v hiši zlobnega in skopa
mera, kar je gnusno? 11 Mar jih bom štel za čiste z
zlobnimi tehtnicami in s torbo varljivih uteži? 12 Kajti
njegovi bogataši so polni nasilja in njegovi prebivalci
so govorili laži in njihov jezik je varljiv v njihovih ustih.
13 Zato te bom tudi jaz naredil bolnega, ko te bom
udarjal, ko te bom pustošil zaradi tvojih grehov. 14
Jedel boš, toda ne boš nasičen in tvoja sestradanost
bo v tvoji sredi in prijel boš, toda ne boš rešil in to, kar
rešiš, bom izročil meču. 15 Sejal boš, toda ne boš žel;
tlačil olive, toda z oljem se ne boš mazilil; in sladko
vino, toda vina ne boš pil. 16 Kajti držijo se Omrijevih
zakonov in vseh del Ahábove hiše in vi se ravnate po
njihovih nasvetih, da bi te naredil za opustošenje in
njegove prebivalce za posmeh. Zatorej boste nosili
grajo mojega ljudstva.

7 Gorje meni! Kajti sem kakor, ko so zbrali poletne
sadove, kakor paberkovanje grozdne trgatve. Tam
ni nobenega grozda, da bi ga jedel; moja duša si je
želela prvi sad. 2 Dober človek je izginil z zemlje in
nobenega poštenega ni med ljudmi. Vsi v zasedi prežijo
na kri, vsak svojega brata z mrežo lovi. 3 Da lahko
počnejo zlo, iskreno, z obema rokama. Princ zahteva in
sodnik povprašuje po nagradi. In velik človek, on izreka
svojo pogubno željo. Tako to sprevračajo. 4 Najboljši
izmed njih je kakor osat. Najpokončnejši je ostrejši,
kakor trnova ograja. Dan tvojih stražarjev in tvojega
obiskanja prihaja; sedaj bo [to] njihova zmedenost.
5 Ne zaupaj prijatelju, ne položi zaupanja v vodiča,
varuj vrata svojih ust pred njo, ki leži v tvojem naročju.
6 Kajti sin ne spoštuje očeta, hči se vzdiguje zoper
svojo mater, snaha zoper svojo taščo. Človeku so
sovražniki ljudje iz njegove lastne hiše. 7 Zatorej bom
gledal h Gospodu, čakal bom na Boga rešitve moje
duše. Moj Bog me bo slišal. 8 Ne razveseljuj se zoper
mene, oh moja sovražnica. Ko padem, bom vstal; ko
sedim v temi, mi bo Gospod svetloba. 9 Prenašal bom
Gospodovo ogorčenje, ker sem grešil zoper njega,
dokler ne brani mojega primera in ne izvrši sodbe
zame. Privedel me bo k svetlobi in gledal bom njegovo
pravičnost. 10 Potem bo tista, ki je moja sovražnica, to
videla in sramota bo pokrila tisto, ki mi je rekla; ›Kje je
Gospod, tvoj Bog?‹ Moje oči jo bodo gledale. Sedaj bo
pomendrana kakor ulično blato. 11 Na dan, ko naj bi
bili zgrajeni tvoji zidovi, na tisti dan bo odlok odstranjen
daleč. 12 Na ta dan bo tudi on prišel k tebi, celo iz
Asirije in od utrjenih mest in od trdnjave, celo do reke
in od morja do morja in od gore do gore. 13 Vendar
bo dežela zapuščena zaradi tistih, ki prebivajo v njej,
zaradi sadov njihovih početij. 14 Pasi svoje ljudstvo s
svojo palico, trop svoje dediščine, ki prebiva osamljeno
v goščavi, v sredi Karmela. Naj se pasejo v Bašánu
in Gileádu, kakor v dneh davnine. 15 Kakor v dneh
tvojega prihoda iz egiptovske dežele mu bom pokazal
čudovite stvari. 16 Narodi bodo videli in bodo zbegani
ob vsej njihovi moči. Svojo roko bodo položili na svoja
usta, njihova ušesa bodo gluha. 17 Prah bodo lizali
kakor kača, iz svojih lukenj bodo prilezli kakor črvi
zemlje. Bali se bodo Gospoda, našega Boga in bali
se bodo zaradi tebe. 18 Kdo je Bog, podoben tebi, ki
oprošča krivičnost in gre mimo prestopka, preostanka
svoje dediščine? Svoje jeze ne ohranja na veke, ker
se razveseljuje v usmiljenju. 19 Ponovno se bo obrnil,
nad nami bo imel sočutje, podjarmil bo naše krivičnosti
in vse njihove grehe boš vrgel v globine morja. 20
Jakobu boš izvršil resnico in Abrahamu usmiljenje, ki
si ga od dni davnine prisegel našim očetom.

Nahum

1 Breme Niniv. Knjiga videnja Nahuma Elkošána. **2** Bog je ljubosumen in Gospod maščuje; Gospod
maščuje in je razjarjen; Gospod se bo maščeval
na svojih nasprotnikih in on prihranja bes za svoje
sovražnike. **3** Gospod je počasen za jezo in silen v
moči in sploh ne bo oprostil tožbe zlobnih. Gospod ima
svojo pot v vrtinčastem vetru in v viharju in oblaki so
prah njegovih stopal. **4** Ošteva morje in ga osušuje in
suši vse reke. Bašán peša in Karmel in cvet Libanona
peša. **5** Gore se tresejo ob njem in hribi se topijo in
zemlja je sežgana ob njegovi prisotnosti, da, zemeljski
[krog] in vsi, ki prebivajo na njem. **6** Kdo lahko obstane
pred njegovim ogorčenjem? In kdo lahko prebiva v
okrutnosti njegove jeze? Njegova razjarjenost je izlita
kakor ogenj in skale so vržene dol po njem. **7** Gospod
je dober, oporišče v dnevu stiske in pozna tiste, ki
zaupajo vanj. **8** Toda s preplavljajočo povodnjijo bo
naredil popoln konec njihovemu kraju in tema bo
zasledovala njegove sovražnike. **9** Kaj si domišljate
zoper Gospoda? On bo naredil popoln konec. Stiska
se drugič ne bo vzdignila. **10** Kajti medtem ko so
zviti skupaj kakor trnje in medtem ko so pijani kakor
pijanci, bodo požrti kakor popolnoma suho strnišče. **11**
Nekdo je izšel iz tebe, ki si je zoper Gospoda domišljal
hudobijo, zloben svetovalec. **12** Tako govori Gospod:
»Čeprav so tihi in prav tako številni, vendar bodo tako
posekani, ko bo šel skozi. Čeprav sem te prizadel,
te ne bom več prizadel.« **13** Kajti sedaj bom zlomil
njegov jarem iznad tebe in tvoje vezi razpočil narazen.
14 Gospod je glede tebe dal zapoved, da se ne bo
več sejalo iz tvojega imena. Iz hiše tvojih bogov bom
iztrebil izrezljano podobo in ulito podobo. Pripravil ti
bom grob; kajti hudoben si. **15** Poglej na gorah stopala
tistega, ki prinaša dobre novice, ki razglaša mir! Oh
Juda, ohranjaj svoje slovesne praznike, izpolni svoje
zaobljube, kajti zlobni ne bo šel več skozte; popolnoma
je uničen.

2 Kdor razbija na koščke je prišel gor, pred tvoj
obraz. Varuj oporišče, pazi na pot, naredi svoja
ledja močna, mogočno utrdi svojo moč. **2** Kajti Gospod
je odvrnil Jakobovo odličnost kakor odličnost Izraela,
kajti izpraznjevalci so jih izpraznili in skazili njihove
trtne mladike. **3** Ščit njegovih mogočnih mož je
pordečel, hrabri možje so v škrlatu. Bojni vozovi bodo
s plamenečimi baklami na dan njegove priprave in
ciprese bodo strašno stresene. **4** Bojni vozovi bodo
besneli po ulicah, zadevali se bodo drug ob drugega
na širokih poteh, zdeli se bodo kakor bakle, tekli bodo
kakor bliski. **5** Spomnil se bo svojih vrlih. Spotaknili
se bodo v svoji hoji, podvizali se bodo k njegovemu
obzidju in obramba bo pripravljena. **6** Velika vrata
rek bodo odprta in palača se bo raztopila. **7** Huzzab
bo odvedena v ujetništvo, privedena bo gor in njene
služabnice jo bodo vodile kakor z glasom golobic, ki se
bijejo po svojih prsih. **8** Toda Ninive so od davnine
podobne vodnemu zbiralniku, vendar bodo pobegnile.
»Stojte, stojte; « bodo kričali toda, nihče ne bo pogledal
nazaj. **9** Vzemite plen srebra, vzemite plen zlata, kajti
ni konca zaloge in slave vseh dragocenih stvari. **10**
Prazna je, izpraznjena in opustošena. Srce se topi in
kolena udarjajo skupaj in precej bolečine je v vseh
ledjih in vsi njihovi obrazi zbirajo črnino. **11** Kje je
prebivališče levov in kraj za hranjenje mladih levov,
kjer je hodil lev, celó star lev in levji mladič in nihče ju
ni prestrašil? **12** Lev je raztrgal na koščke dovolj za
svoje mladiče in zadavil za svoje levinje in svoje jame
napolnil s plenom in svoje brloge z ropom. **13** »Glej,
jaz sem zoper tebe, « govori Gospod nad bojevniki,
»in jaz bom sežgal njene bojne vozove v dimu in meč
bo použil tvoje mlade leve in iztrebil bom tvoj plen z
zemlje in glasu tvojih poslancev ne bo več slišati.«

3 Gorje krvoločnemu mestu! To je polno laži in ropa,
plen ga ne zapusti. **2** Tlesk biča in hrup ropotanja
koles in drvečih konj in poskakujočih bojnih vozov. **3**
Konjenik dviguje tako bleščeč meč kakor lesketajočo
sulico in tam je množica umorjenih in veliko število
trupel in tam ni konca njihovih trupel; spotikajo se na
njihovih truplih. **4** Zaradi številnih vlačugarstev dobro
favorizirane pocestnice, gospodarice čaranj, ki prodaja
narode preko svojih vlačugarstev in družine preko
svojih čaranj. **5** »Glej, jaz sem zoper tebe, « govori
Gospod nad bojevniki, »in odkril bom krajce tvojega
oblačila nad tvojim obrazom in narodom bom pokazal
tvojo nagoto in kraljestvom tvojo sramoto. **6** Nate bom
vrgel gnusno umazanijo in te naredil ogabno in te
postavil kakor predmet zaničevanja. **7** In zgodilo se bo,
da bodo vsi, ki gledajo nate, pobegnili od tebe in rekli:
›Ninive so opustošene, kdo jih bo objokoval? Od kod
bom iskal tolažnike zate?‹ **8** Mar si boljša kakor gosto
naseljen No, ki je bil umeščen med reke, ki je imel
okoli sebe vode, katerega obrambni zid je bilo morje in
je bil njegov zid od morja? **9** Etiopija in Egipt sta bila
njegova moč in ta je bila neskončna; Put in Libija sta
bila tvoja pomočnika. **10** Vendar je bil odveden proč,
odšel je v ujetništvo. Tudi njegovi mladi otroci so bili
raztreščeni na koščke na vrhu vseh ulic in metali so
žrebe za njegove častitljive može in vsi njegovi veliki
možje so bili zvezani v verigah. **11** Tudi ti boš pijana.
Skrita boš, tudi ti boš iskala moč zaradi sovražnika. **12**
Vsa tvoja oporišča bodo podobna figovemu drevesu s

sadom prvih fig. Če bodo potresena, bodo torej padla
v usta jedca. **13** Glej, tvoje ljudstvo v tvoji sredi so
ženske. Velika vrata tvoje dežele bodo na široko odprta
tvojim sovražnikom. Ogenj bo pogoltnil tvoje zapahe.
14 Zajemi vode zaradi obleganja, utrdi svoja oporišča.
Pojdi v ilo in tlači malto, ojačaj opekarsko peč. **15**
Tam te bo požrl ogenj, odsekal te bo meč, pojedel te
bo kakor škodljiva gosenica. Naredi se tako številna
kakor škodljiva gosenica, naredi se tako številna kakor
leteče kobilice. **16** Pomnožila si svoje trgovce nad
[številom] zvezd neba. Škodljiva gosenica uničuje in
odleti proč. **17** Tvoji kronani so kakor leteče kobilice
in tvoji poveljniki kakor velike kobilice, ki taborijo na
ograjah na mrzel dan, toda ko vstane sonce, odletijo
proč in nihče ne ve za prostor, kjer so. **18** Tvoji pastirji
dremajo, oh asirski kralj, tvoji plemiči bodo prebivali v
prahu, tvoje ljudstvo je razkropljeno po gorah in nihče
jih ne zbira. **19** Ni ozdravljenja tvojega zloma, tvoja
rana je boleča. Vsi, ki slišijo objavo o tebi, bodo z
rokami ploskali nad teboj, kajti nad kom tvoja zlobnost
ni nenehno besnela?«

Habakuk

1 Breme, ki ga je videl prerok Habakúk. **2** Oh Gospod,
doklej bom klical in ne boš slišal! Celó klical k tebi
o nasilju in ne boš rešil! **3** Zakaj mi kažeš krivičnost
in mi povzročaš, da gledam gorje? Kajti plenjenje in
nasilje sta pred menoj in tam so takšni, ki vzdigujejo
spor in prepir. **4** Zatorej je postava ohlapna in sodba
nikoli ne gre naprej, kajti zlobni obdaja pravičnega,
zato izhaja napačna sodba. **5** Poglejte med pogane
in preudarite in se silno čudite, kajti jaz bom naredil
delo, delo v vaših dneh, ki ga ne boste verjeli, čeprav
bi vam bilo povedano. **6** Kajti glejte, vzdignil bom
Kaldejce, ki so zagrenjen in nagel narod, ki bo korakal
skozi širino dežele, da vzame v last prebivališča, ki
niso njihova. **7** Strašni so in grozni. Njihova sodba
in njihovo dostojanstvo bo izšlo iz njih samih. **8** Tudi
njihovi konji so hitrejši kakor leopardi in bolj kruti kakor
večerni volkovi. Njihovi konjeniki se bodo razprostrli
in njihovi konjeniki bodo prišli od daleč. Leteli bodo
kakor orel, ki hiti, da žre. **9** Vsi bodo prišli zaradi
nasilja. Njihovi obrazi bodo izpiti kakor vzhodnik in
ujetništva bodo zbrali kakor peska. **10** Norčevali se
bodo iz kraljev in princi jim bodo prezir. Zasmehovali
bodo vsako oporišče, kajti nagrmadili bodo prah in
ga zavzeli. **11** Potem se bo njegov um spremenil,
šel bo mimo in se pohujšal, prištevajoč to svojo moč
svojemu bogu. **12** Mar nisi ti od večnosti, oh Gospod,
moj Bog, moj Sveti? Ne bomo umrli. Oh Gospod, za
sodbo si jih odredil. Oh mogočni Bog, utrdil si jih za
grajanje. **13** Tvoje oči so preveč čiste, da bi gledal zlo
in ne moreš gledati na krivičnost. Zakaj torej gledaš na
tiste, ki postopajo zahrbtno in zadržuješ svoj jezik, ko
zlobni požira človeka, ki je pravičnejši kakor on? **14** In
ljudi delaš kakor ribe morja, kakor plazeče stvari, ki
nimajo nobenega vladarja nad seboj? **15** Vse izmed
njih privlečejo s trnkom, lovijo jih v svojo mrežo in jih
zbirajo v svojo vlako; zato se veselijo in so veseli. **16**
Zato darujejo svoji mreži in svoji vrši zažigajo kadilo,
ker po njima je njihov delež obilen in njihova hrana
obilna. **17** Ali bodo zato praznili svojo mrežo in ne
bodo nenehno prizanašali pobijanju narodov?

2 Stal bom na svoji straži in se postavil na stolp in
stražil bom, da vidim kaj mi bo rekel in kaj bom
odgovoril, ko bom pograjan. **2** Gospod mi je odgovoril
in rekel: »Zapiši videnje in ga naredi razločnega na
ploščah, da bo lahko tekel, kdor ga bo bral. **3** Kajti še
je videnje za določeni čas, toda ob koncu bo govorilo in
ne bo lagalo. Čeprav odlaša, čakaj nanj, kajti zagotovo
bo prišlo, ne bo odlašalo. **4** Glej, njegova duša, ki je
povzdignjena, ni iskrena v njem, toda pravični bo živel
po svoji veri. **5** Da, prav tako, ker greši z vinom, je
ponosen človek niti se ne drži doma, ki svojo željo
povečuje kakor pekel in je kakor smrt in ne more biti
nasičen, temveč k sebi zbira vse narode in k sebi
kopiči vsa ljudstva. **(Sheol h7585)** **6** Mar ne bodo vsi ti
vzdignili prispodobe zoper njega in zbadljiv pregovor
zoper njega in rekli: »Gorje tistemu, ki povečuje to,
kar ni njegovo!« Doklej? In tistemu, ki se oblaga z
zastavljenimi dobrinami! **7** Mar se ne bodo nenadoma
dvignili tisti, ki te bodo grizli in se prebudili tisti, ki te
bodo mučili, ti pa jim boš v plen? **8** Ker si oplenil mnoge
narode, bo ves preostanek ljudstva oplenil tebe zaradi
človeške krvi in zaradi nasilja deželi, mestu in vsem, ki
prebivajo v njem. **9** Gorje tistemu, ki hlepi s hudobno
pohlepnostjo za svojo hišo, da bi lahko postavil svoje
gnezdo na visoko, da bi bil lahko osvobojen pred
močjo zla! **10** Svetoval si sramoto svoji hiši, s tem,
da si uničil mnoga ljudstva in si grešil zoper svojo
dušo. **11** Kajti kamen bo vpil iz zidu in bruno iz lesa
mu bo odgovarjalo. **12** Gorje tistemu, ki gradi mesto s
krvjo in mesto utrjuje s krivičnostjo! **13** Glej, mar ni to
od Gospoda nad bojevniki, da se bo ljudstvo trudilo
v samem ognju in se bo ljudstvo izmučilo za samo
ničnost? **14** Kajti zemlja bo napolnjena s spoznanjem
Gospodove slave, kakor vode pokrivajo morje. **15**
Gorje mu, ki daje svojemu bližnjemu piti, ki svoje
mehove polaga k njemu in ga dela tudi pijanega, da
bi lahko gledal na njihovo nagoto! **16** Napolnjen si s
sramoto namesto s slavo. Pij tudi ti in naj bo tvoja
prednja kožica odkrita. Čaša Gospodove desnice bo
obrnjena k tebi in sramotno pljuvanje bo na tvoji slavi.
17 Kajti nasilje Libanona te bo pokrilo in plen živali, ki
si jih prestrašil zaradi človeške krvi in zaradi nasilja
dežele, mesta in vseh, ki prebivajo v njem. **18** Kaj
koristi rezana podoba, ki jo je njen izdelovalec izrezal;
ulita podoba in učiteljica laži, da izdelovalec svojega
dela zaupa vanjo, da izdeluje neme malike? **19** Gorje
tistemu, ki govori lesu: »Zbudi se.« Nememu kamnu:
»Vstani, ta bo učil!« Glej, ta je prevlečen z zlatom in
srebrom in tam, v njegovi sredi, sploh ni nobenega
diha. **20** Toda Gospod je v svojem svetem templju. Naj
vsa zemlja ohrani molk pred njim.

3 Molitev preroka Habakúka na Šiginot. **2** Oh Gospod,
slišal sem tvoj govor in bil sem prestrašen. Oh
Gospod, oživi svoje delo v sredi let, v sredi let ga daj
spoznati, v besu se spomni usmiljenja. **3** Bog je prišel
iz Temána in Sveti z gore Parán. (Sela) Njegova slava
je pokrila nebo in zemlja je bila polna njegove hvale.
4 Njegov sijaj je bil kakor svetloba; imel je rogove,
izhajajoče iz njegove roke in tam je bilo skrivališče
njegove moči. **5** Pred njim je odšla kužna bolezen in
goreče oglje je šlo naprej ob njegovih stopalih. **6** Stal

je in izmeril zemljo. Pogledal je in razgnal narode in
večne gore so bile razkropljene, starodavni hribi so se
upognili. Njegove poti so večne. 7 Videl sem kušánske
šotore v stiski in zavese midjánske dežele so trepetale.
8 Mar je bil Gospod nezadovoljen zoper reke? Je bila
tvoja jeza zoper reke? Je bil tvoj bes zoper morje, da
si jahal na svojih konjih in svojih bojnih vozovih rešitve
duš? 9 Tvoj lok je bil razgaljen, glede na prisege rodov,
celo tvojo besedo. (Sela) Zemljo si oklenil z rekami. 10
Gore so te videle in so trepetale, preplavljanje vodá je
šlo mimo, globina je izustila svoj glas in svoje roke
vzdignila na visoko. 11 Sonce in luna sta mirno stala v
svojem prebivališču. Ob svetlobi tvojih puščic sta šla
in ob siju tvoje lesketajoče sulice. 12 V ogorčenju si
korakal skozi deželo, pogane si mlatil v jezi. 13 Šel si
naprej zaradi rešitve duš svojega ljudstva, celó zaradi
rešitve duš s svojim maziljenim. Ti raniš poglavarja
hiše zlobnih z razkritjem temelja do vratu. (Sela) 14 Z
njegovimi kopji si prebodel poglavarja njegovih vasi.
Ven so prišli kakor vrtinčast veter, da me razkropijo.
Njihovo razveseljevanje je bilo kakor, da bi na skrivaj
požrli ubogega. 15 Skozi morje si hodil s svojimi konji,
skozi kup velikih vodá. 16 Ko sem slišal, je moj trebuh
trepetal, moje ustnice so drgetale ob glasu. Gniloba je
vstopila v moje kosti in v sebi sem trepetal, da bi lahko
počival na dan stiske. Ko prihaja gor k ljudstvu, jih bo
preplavil s svojimi krdeli. 17 Čeprav figovo drevo ne bo
cvetelo niti ne bo sadu na trtah, [čeprav] bo trud oljke
odpovedal in polja ne bodo obrodila nobene hrane;
[čeprav] bo trop odrezan od staje in v hlevih ne bo
črede, 18 se bom vendar veselil v Gospodu, užival
bom v Bogu rešitve moje duše. 19 Gospod Bog je moja
moč in on bo moja stopala naredil podobna košutinim
stopalom in dal mi bo, da hodim na svojih visokih
krajih. Vodilnemu pevcu na moja glasbila na strune.

Sofonija

1 Gospodova beseda, ki je prišla Sofoniju, sinu
Kušíja, sinú Gedaljája, sinú Amarjá, sinú Hezekija,
v dneh Jošíja, Amónovega sina, Judovega kralja. **2**
»Popolnoma bom použil vse stvari iz dežele, « govori
Gospod. **3** »Použil bom človeka in žival. Z zlobnimi
bom použil perjad neba in ribe morja in kamne spotike
in človeka bom iztrebil iz dežele, « govori Gospod. **4**
»Prav tako bom svojo roko iztegnil nad Juda in nad vse
prebivalce Jeruzalema in iztrebil bom preostanek Báala
iz tega mesta in ime Kemarimov z duhovniki; **5** in tiste,
ki obožujejo vojsko neba na hišnih strehah; in tiste, ki
obožujejo in ki prisegajo pri Gospodu in prisegajo pri
Milkómu; **6** in tiste, ki so obrnjeni nazaj od Gospoda;
in tiste, ki niso iskali Gospoda niti poizvedovali za
njim.« **7** Mirujte ob prisotnosti Gospoda Boga, kajti dan
Gospodov je pri roki, kajti Gospod je pripravil klavno
daritev, povabil je svoje goste. **8** »In zgodilo se bo,
na dan Gospodove klavne daritve, da bom kaznoval
prince in kraljeve otroke in vse tiste, ki so oblečeni
s tujo obleko. **9** V istem dnevu bom kaznoval tudi
vse tiste, ki poskakujejo na pragu, ki napolnjujejo hiše
svojih gospodarjev z nasiljem in prevaro. **10** Na tisti
dan se bo zgodilo, « govori Gospod, » da bo glas vpitja
od Ribjih velikih vrat in tuljenja od drugih in veliko
lomljenje s hribov. **11** Tulite, vi prebivalci Maltarke, kajti
vse trgovsko ljudstvo je posekano. Vsi tisti, ki nosijo
srebro, so iztrebljeni. **12** Ob tistem času se bo zgodilo,
da bom Jeruzalem preiskal s svetilkami in kaznoval
ljudi, ki so naseljeni na svojih usedlinah, ki v svojem
srcu pravijo: › Gospod ne bo storil dobrega niti ne bo
storil zlega.‹ **13** Zato bodo njihove dobrine postale plen
in njihove hiše opustošenje. Prav tako bodo gradili
hiše, toda ne bodo jih poselili in sadili bodo vinograde,
toda od njihovega vina ne bodo pili.« **14** Gospodov
véliki dan je blizu, ta je blizu in silno hiti, celó glas
Gospodovega dneva. Mogočen človek bo tam grenko
jokal. **15** Tisti dan je dan besa, dan stiske in tegobe,
dan pustote in opustošenja in dan teme in mračnosti,
dan oblakov in goste teme, **16** dan šofarja in alarma
zoper utrjena mesta in zoper visoke stolpe. **17** »Na
ljudi bom privedel tegobo, da bodo hodili kakor slepi
ljudje, ker so grešili zoper Gospoda in njihova kri bo
izlita kakor prah in njihovo meso kakor gnoj.« **18** Niti jih
njihovo srebro niti njihovo zlato ne bo moglo osvoboditi
na dan Gospodovega besa, temveč bo celotna dežela
použita z ognjem njegove ljubosumnosti, kajti celo zelo
hitro se bo znebil vseh tistih, ki prebivajo v deželi.«

2 Zberite se skupaj, da, zberite se skupaj, oh narod,
ki ni zaželen. **2** Preden se rodi odlok, preden
dan mine kakor pleve, preden pride nad vas kruta
Gospodova jeza, preden pride nad vas dan Gospodove
jeze. **3** Iščite Gospoda, vsi vi krotki na zemlji, ki ste
vršili njegovo sodbo, iščite pravičnost, iščite krotkost.
Morda bo, da boste skriti na dan Gospodove jeze.
4 Kajti Gaza bo zapuščena in Aškelón opustošenje.
Ašdód bodo izgnali opoldan in Ekrón bo izkoreninjen.
5 Gorje prebivalcem morske obale, narodu Keretéjcev!
Gospodova beseda je zoper tebe, oh Kánaan, dežela
Filistejcev, celo uničil te bom, da tam ne bo nobenega
prebivalca. **6** Morska obala bodo pašniki in koče za
pastirje in staje za trope. **7** Obala bo za preostanek
Judove hiše. Pasli se bodo na njej. V aškelónskih
hišah bodo zvečer legli, kajti Gospod, njihov Bog,
jih bo obiskal in odvrnil njihovo ujetništvo. **8** »Slišal
sem grajo Moába in zasramovanja Amónovih otrok, s
katerimi so grajali moje ljudstvo in se poveličevali zoper
njihovo mejo. **9** Zato kakor jaz živim, « govori Gospod
nad bojevniki, Izraelov Bog: »Zagotovo bo Moáb
kakor Sódoma in Amónovi otroci kakor Gomóra, celó
gojenje kopriv in solne jame in nenehno opustošenje.
Preostanek mojega ljudstva jih bo oplenil in preostanek
mojega ljudstva jih bo vzel v last.« **10** To bodo imeli
zaradi svojega ponosa, ker so grajali in se poveličevali
zoper ljudstvo Gospoda nad bojevniki. **11** Gospod jim
bo strašen, kajti izstradal bo vse bogove zemlje in
ljudje ga bodo oboževali, vsak iz svojega kraja, celó
vsi otoki poganov. **12** »Tudi vi Etiopijci boste umorjeni z
mojim mečem.« **13** Svojo roko bo iztegnil zoper sever
in uničil Asirijo in Ninive bo naredil opustošenje in suho
kakor divjina. **14** Tropi se bodo ulegli v njegovi sredi,
vse živali narodov, tako kormoran kot bobnarica bosta
prenočevala v njegovih zgornjih prekladah. Njihov glas
bo prepeval na oknih, opustošenje bo na pragih, kajti
odkril bo cedrovo oblogo. **15** To je veseleče se mesto,
ki je brezskrbno prebivalo, ki je v svojem srcu govorilo:
›Jaz sem in poleg mene ni nikogar.‹ Kako je postalo
opustošenje, kraj za živali, da se uležejo v njem! Vsak,
kdor gre mimo njega, ga bo izžvižgal in zamahnil s
svojo roko.«

3 Gorje njej, ki je umazana in oskrunjena, zatiralskemu
mestu, [prestolnici Jeruzalem]! **2** Ni ubogala glasu,
ni sprejela grajanja, ni zaupala v Gospoda, ni se
približala k svojemu Bogu. **3** Njeni princi znotraj nje
so rjoveči levi; njeni sodniki so večerni volkovi; kosti
ne zgrizejo do naslednjega dne. **4** Njeni preroki so
nepomembni in zahrbtne osebe, njeni duhovniki so
oskrunili svetišče, postavi so storili nasilje. **5** Pravičen
Gospod je v njeni sredi. Ne bo storil krivičnosti, vsako
jutro svojo sodbo prinaša na svetlo, ne odpove. Toda
krivičnik ne pozna sramu. **6** »Iztrebil sem narode;
njihovi stolpi so zapuščeni, njihove ulice sem naredil

opustošene, da nihče ne hodi mimo. Njihova mesta so
uničena, tako da tam ni nobenega človeka, da tam
ni nobenega prebivalca. 7 Rekel sem: ›Zagotovo se
me boš bala, prejela boš poučevanje.‹ Tako njihova
prebivališča ne bi smela biti iztrebljena, vendar sem jih
kaznoval; vendar so vstali zgodaj in izpridili vsa svoja
početja. 8 Zatorej čakajte name, « govori Gospod, »do
dneva, ko se dvignem k plenu, kajti moja odločitev
je, da zberem narode, da lahko zberem kraljestva, da
nanje izlijem svoje ogorčenje, celó vso svojo kruto jezo,
kajti vsa zemlja bo požrta z ognjem moje ljubosumnosti.
9 Kajti takrat se bom obrnil k ljudstvu čistega jezika, da
bodo lahko vsi klicali h Gospodovemu imenu, da mu
soglasno služijo. 10 Iz druge strani reke Etiopije mi
bodo slavilci, celó hči mojih razkropljencev, prinesli
mojo daritev. 11 Na tisti dan ne boš osramočena zaradi
vseh svojih početij, s katerimi si se prekršila zoper
mene, kajti takrat bom iz tvoje srede odvedel vse
tiste, ki se veselijo v tvojem ponosu in ne boš več
ošabna zaradi moje svete gore. 12 Prav tako bom v
tvoji sredi pustil trpeče in ubogo ljudstvo in ti bodo
zaupali v Gospodovo ime. 13 Izraelov preostanek ne
bo počel krivičnosti niti govoril laži niti v njihovih ustih
ne bo najden varljiv jezik, kajti pasli se bodo in se
zleknili in nihče jih ne bo strašil. 14 Prepevaj, oh hči
sionska; vzklikaj, oh Izrael; bodi vesela in razveseljuj
se z vsem srcem, oh hči jeruzalemska. 15 Gospod
je odvzel tvoje obsodbe, pregnal tvojega sovražnika.
Izraelov kralj, celó Gospod, je v tvoji sredi. Nobenega
zla ne boš več videla. 16 Na tisti dan bo [prestolnici]
Jeruzalem rečeno: ›Ne boj se.‹ in Sionu: ›Ne dopusti,
da bi bile tvoje roke mlahave.‹ 17 Gospod, tvoj Bog,
v tvoji sredi je mogočen. Rešil bo, z radostjo se bo
veselil nad teboj, počival bo v svoji ljubezni, nad teboj
se bo veselil s prepevanjem. 18 Zbral bom tiste, ki
žalujejo po slovesnem zboru, ki so iz tebe, ki jim je
bila ta sramota breme. 19 Glej, ob tistem času bom
odstranil vse tiste, ki te stiskajo in rešil bom tisto, kar
šepa in zbral tisto, kar je bilo izgnano in dal jim bom
hvalo in sloves v vsaki deželi, kjer so bili osramočeni.
20 Ob tistem času vas bom ponovno privedel, celo v
času, ko vas zberem, kajti naredil vas bom za ime in
hvalo med vsemi narodi zemlje, ko pred vašimi očmi
obrnem vaše ujetništvo nazaj, ‹ govori Gospod.«

Agej

1 V drugem letu kralja Dareja, v šestem mesecu,
na prvi dan meseca, je prišla Gospodova beseda
po preroku Ageju k Zerubabélu, Šealtiélovemu sinu,
voditelju Juda in k Ješúu, Jocadákovemu sinu, vélikemu
duhovniku, rekoč: **2** »Tako govori Gospod nad bojevniki,
rekoč: ›To ljudstvo pravi: ‹Čas ni prišel, čas, da bi
bila zgrajena Gospodova hiša.‹ **3** Potem je prišla
Gospodova beseda po preroku Ageju, rekoč: **4** ›
Ali je čas za vas, oh vi, da prebivate v svojih obitih
hišah, ta hiša pa leži zapuščena?‹ **5** Zdaj torej tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Preudarite svoje poti.‹
6 Mnogo ste sejali, prinesli pa malo; jedli ste, toda
nimate dovolj; pijete, toda niste nasičeni s pijačo;
oblačite se, toda nihče ni ogret; in tisti, ki zasluži
plačila, zasluži plačila, da jih daje v torbo z luknjami.‹
7 Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Preudarite svoje
poti. **8** Pojdite gor na goro, pripeljite les, zgradite hišo
in razveseljeval se bom v njej in jaz bom proslavljen, ‹
govori Gospod. **9** Precej ste iskali in glejte, postalo je
malo; in ko ste to prinesli domov, sem pihnil na to.
Zakaj?‹ govori Gospod nad bojevniki. ›Zaradi moje
hiše, ki je opustošena, vi pa tečete vsakdo za svojo
lastno hišo. **10** Zatorej je nebo nad vami zadržano pred
roso in zemlja je zadržana pred njenim sadom. **11** In
jaz sem poklical sušo na deželo, na gore, na žito, na
novo vino, na olje in na to, kar prinašajo tla, na ljudi,
na živino in na ves trud rok.‹« **12** Potem sta Zerubabél,
Šealtiélov sin in Ješúa, Jocadákov sin, véliki duhovnik,
z vsem preostankom ljudstva, ubogala glas Gospoda,
svojega Boga in besede preroka Ageja, kakor mu jih je
poslal Gospod, njihov Bog in ljudstvo se je balo pred
Gospodom. **13** Potem je spregovoril Agej, Gospodov
poslanec v Gospodovi poslanici ljudstvu, rekoč: ›Jaz
sem z vami, ‹ govori Gospod. **14** In Gospod je razvnel
duha Zerubabéla, Šealtiélovega sina, voditelja Judeje
in duha Ješúa, Jocadákovega sina, vélikega duhovnika
in duha vsega preostanka ljudstva in prišli so in delali
v hiši Gospoda nad bojevniki, svojega Boga, **15** v
štiriindvajsetem dnevu šestega meseca, v drugem letu
kralja Dareja.

2 V sedmem mesecu, na enaindvajseti dan meseca,
je prišla Gospodova beseda po preroku Ageju,
rekoč: **2** »Govori sedaj Zerubabélu, Šealtiélovemu
sinu, voditelju Judeje in Ješúu, Jocadákovemu sinu,
vélikemu duhovniku in preostanku ljudstva, rekoč: **3**
›Kdo je preostal med vami, ki je to hišo videl v njeni
prvi slavi? In kakšno jo vidite sedaj? Mar ni to v vaših
očeh v primerjavi z njo kakor nič? **4** Vendar bodi
sedaj močan, oh Zerubabél, ‹ govori Gospod ›in bodi
močan, oh Ješúa, Jocadákov sin, véliki duhovnik in
bodi močno, vse ljudstvo dežele, ‹ govori Gospod ›in
delajte, kajti jaz sem z vami, ‹ govori Gospod nad
bojevniki. **5** Glede na besedo, s katero sem se zavezal
z vami, ko ste prišli iz Egipta, tako moj duh ostaja med
vami. Ne bojte se.‹ **6** Kajti tako govori Gospod nad
bojevniki: ›Še enkrat, to je kratek čas in stresel bom
nebo, zemljo, morje in kopno zemljo **7** in stresel bom
vse narode in želja vseh narodov bo prišla in to hišo
bom napolnil s slavo, ‹ govori Gospod nad bojevniki. **8**
›Moje je srebro in moje je zlato, ‹ govori Gospod nad
bojevniki. **9** ›Slava te poslednje hiše bo večja kakor
prejšnje, ‹ govori Gospod nad bojevniki, ›in na tem
kraju bom dal mir, ‹ govori Gospod nad bojevniki.« **10**
Na štiriindvajseti dan devetega meseca, v drugem letu
Dareja, je prišla Gospodova beseda po preroku Ageju,
rekoč: **11** »Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Vprašaj
torej duhovnike glede postave, rekoč: **12** ›Če nekdo
nosi sveto meso v krajcu svoje obleke in se s krajcem
svojega oblačila dotakne kruha ali juhe ali vina ali olja
ali katerekoli hrane, ali bo ta postala sveta?‹« Duhovniki
so odgovorili in rekli: »Ne.« **13** Potem je Agej rekel:
»Če se nekdo, ki je nečist s truplom, dotakne karkoli
od tega ali bo to nečisto?« Duhovniki so odgovorili
in rekli: »To bo nečisto.« **14** Potem je Agej odgovoril
in rekel: »Takšno je to ljudstvo in takšen je ta narod
pred menoj, « govori Gospod, »in takšno je vsako delo
njihovih rok; in to, kar tam darujejo, je nečisto. **15** In
sedaj vas prosim, preudarite od tega dne in naprej, od
preden je bil kamen položen na kamen v Gospodovem
templju. **16** Odkar so bili tisti dnevi, ko je nekdo prišel
h kupu dvajsetih mer, jih je bilo tam samo deset. Ko
je nekdo prišel, da iz stiskalnice zajame petdeset
posod, jih je bilo tam samo dvajset. **17** Udaril sem vas
s kvarjenjem in s plesnijo in s točo v vseh naporih
vaših rok, vendar se niste obrnili k meni, « govori
Gospod. **18** Preudarite torej od tega dne in naprej,
od štiriindvajsetega dne devetega meseca, celo od
dneva, ko je bil položen temelj Gospodovega templja,
preudarite to. **19** Je seme še v skednju? Da, do tega
trenutka trta, figovo drevo, granatno jabolko in oljka
še niso obrodili. Od tega dne vas bom blagoslavljal.«
20 Ponovno je prišla Gospodova beseda k Ageju, v
štiriindvajsetem dnevu meseca, rekoč: **21** »Govori
Zerubabélu, voditelju Juda, rekoč: ›Stresel bom nebo
in zemljo **22** in prevrnil bom prestol kraljestev in uničil
bom moč poganskih kraljestev in prevrnil bom bojne
vozove in tiste, ki se peljejo na njih, in konji in njihovi
jezdeci bodo padli, vsak pod mečem svojega brata. **23**
Na tisti dan, « govori Gospod nad bojevniki, »te bom
vzel, oh Zerubabél, moj služabnik, Šealtiélov sin, «

govori Gospod »in te naredil kakor pečat, kajti tebe
sem izbral, « govori Gospod nad bojevniki.

Zaharija

1 V osmem mesecu, v drugem letu Dareja, je prišla
Gospodova beseda Zahariju, Berehjájevemu sinu,
Idójevemu sinu, preroku, rekoč: **2** » Gospod je bil
ogorčeno nezadovoljen z vašimi očeti. **3** Zato jim reci:
›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Obrnite se k meni,
‹ govori Gospod nad bojevniki ›in jaz se bom obrnil
k vam, ‹ govori Gospod nad bojevniki. **4** ›Ne bodite
kakor vaši očetje, h katerim so klicali prejšnji preroki,
rekoč: ›Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Obrnite
se sedaj iz svojih zlih poti in od svojih zlih početij,
‹ toda niso poslušali niti mi niso prisluhnili, ‹ govori
Gospod. **5** ›Vaši očetje, kje so? In preroki, mar večno
živijo? **6** Toda mar se moje besede in moji zakoni, ki
sem jih zapovedal svojim služabnikom prerokom niso
prijeli vaših očetov? In pokesali so se ter rekli: ›Kakor
nam je Gospod nad bojevniki mislil storiti, glede na
naše poti in glede na naša početja, tako je postopal z
nami.‹« **7** Na štiriindvajseti dan enajstega meseca, ki
je mesec šebát, v drugem letu kralja Dareja, je prišla
Gospodova beseda Zahariju, Berehjájevemu sinu,
Idójevemu sinu, preroku, rekoč: **8** »Videl sem ponoči
in glej moža, jahajočega na rdečem konju in stal je
med mirtinimi drevesi, ki so bila na dnu in za njimi so
bili rdeči konji, lisasti in beli.« **9** Potem sem rekel: »Oh
moj gospod, kdo so ti?« Angel, ki je govoril z menoj,
mi je rekel: »Pokazal ti bom kdo so ti.« **10** Mož, ki je
stal med mirtinimi drevesi, je odgovoril in rekel: »To so
tisti, ki jih je Gospod poslal, da hodijo sem ter tja po
zemlji.« **11** Odgovorili so Gospodovemu angelu, ki je
stal med mirtinimi drevesi in rekli: »Hodili smo sem
ter tja po zemlji in glej, vsa zemlja mirno sedi in je pri
počitku.« **12** Potem je Gospodov angel odgovoril in
rekel: »Oh Gospod nad bojevniki, doklej ne boš imel
usmiljenja nad Jeruzalemom in nad Judovimi mesti,
zoper katere si imel ogorčenje teh sedemdeset let?«
13 Gospod je odgovoril angelu, ki je govoril z menoj, z
dobrimi besedami in tolažilnimi besedami. **14** Tako mi
je angel, ki je govoril z menoj, rekel: »Kliči, rekoč: ›Tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Ljubosumen sem zaradi
Jeruzalema in zaradi Siona z velikim ljubosumjem.
15 Silno sem ogorčeno nezadovoljen s pogani, ki so
oholi, kajti bil sem le malo nezadovoljen, oni pa so
pomagali, da je stiska napredovala.‹« **16** Zato tako
govori Gospod: »Z usmiljenji sem se vrnil k Jeruzalemu.
Moja hiša bo zgrajena v njem, « govori Gospod
nad bojevniki »in [merilna] vrvica bo raztegnjena nad
Jeruzalemom. **17** Še kliči, rekoč: ›Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Moja mesta bodo prek blaginje še
razširjena naokoli, in Gospod bo še potolažil Sion in bo
še izbral Jeruzalem.‹« **18** Potem sem povzdignil svoje
oči in videl in glej, štirje rogovi. **19** Rekel sem angelu,
ki je govoril z menoj: »Kaj so tile?« Odgovoril mi je: »Ti
so rogovi, ki so razkropili Juda, Izraela in Jeruzalem.
20 Gospod mi je pokazal štiri tesarje. **21** Potem sem
rekel: »Kaj so ti prišli delat?« Spregovoril je, rekoč: »Ti
so rogovi, ki so razkropili Juda, tako da noben človek ni
vzdignil svoje glave, toda prišli so, da jih prestrašijo, da
odbijejo rogove poganov, ki so svoje rogove povzdignili
nad Judovo deželo, da jo razkropijo.«

2 Ponovno sem povzdignil svoje oči in pogledal in
glej, mož z merilno vrvico v svoji roki. **2** Potem
sem rekel: »Kam greš?« Rekel mi je: »Da izmerim
Jeruzalem, da vidim kakšna je njegova širina in kakšna
je njegova dolžina.« **3** Glej, angel, ki je govoril z menoj,
je šel naprej in drug angel je odšel ven, da ga sreča **4**
ter mu rekel: »Teci, govori temu mladeniču, rekoč: ›
[Prestolnica] Jeruzalem bo naseljena kakor mesta brez
zidov, zaradi množice ljudi in živine v njej.‹ **5** Kajti jaz, «
govori Gospod, »ji bom ognjen zid vsenaokrog in bom
slava v njeni sredi. **6** Hej, hej, pridite in pobegnite iz
severne dežele, « govori Gospod, »kajti razkropil sem
vas naokrog kakor štiri vetrove neba, « govori Gospod.
7 »Osvobodi se, oh Sion, ki prebivaš z babilonsko
hčerjo.« **8** Kajti tako govori Gospod nad bojevniki: »Za
slavo me je poslal k narodom, ki so vas plenili. Kajti
kdor se dotakne vas, se dotakne punčice njegovega
očesa. **9** Kajti glej, svojo roko bom stresel nad njimi in
postali bodo plen svojim služabnikom in vedeli boste,
da me je poslal Gospod nad bojevniki. **10** Prepevaj in
razveseljuj se, oh hči sionska, kajti glej, prihajam in
prebival bom v tvoji sredi, « govori Gospod. **11** »Na
tisti dan bodo številni narodi pridruženi h Gospodu in
bodo moje ljudstvo in jaz bom prebival v tvoji sredi in
vedela boš, da me je Gospod nad bojevniki poslal k
tebi. **12** Gospod bo podedoval Juda in njegov delež v
sveti deželi in ponovno bo izbral Jeruzalem. **13** Molči,
oh vse meso, pred Gospodom, kajti vzdignjen je iz
svojega svetega prebivališča.«

3 Pokazal mi je Ješúa, vélikega duhovnika, stati
pred Gospodovim angelom in Satana, stoječega na
njegovi desnici, da se mu upira. **2** Gospod je rekel
Satanu: » Gospod te oštej, oh Satan. Celó Gospod, ki
je izbral Jeruzalem, naj te ošteje. Mar ni to ogorek,
potegnjen iz ognja?« **3** Torej Ješúa je bil oblečen v
umazane obleke in stal pred angelom. **4** Odgovoril
je in spregovoril tistim, ki so stali pred njim, rekoč:
»Odvzemite umazane obleke z njega.« Rekel mu je:
»Glej, tvoji krivičnosti sem velel, da gre od tebe in
oblekel te bom z zamenjavo oblačil.« **5** Rekel sem:
»Naj na njegovo glavo postavijo lep turban.« Tako so
na njegovo glavo postavili lep turban in ga oblekli z

oblekami. In Gospodov angel je stal poleg. 6 Gospodov
angel je izpričal Ješúu, rekoč: 7 »Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Če se boš ravnal po mojih poteh in
če se boš držal moje zadolžitve, potem boš sodil tudi
mojo hišo in se boš držal mojih dvorov in dal ti bom
prostore za hojo med tistimi, ki stojijo poleg. 8 Poslušaj
sedaj, oh Ješúa, véliki duhovnik, ti in tvoji tovariši, ki
sedijo pred teboj, kajti oni so ljudje čudenja. Kajti, glej,
privedel bom svojega služabnika MLADIKO. 9 Kajti
poglej, kamen, ki sem ga položil pred Ješúa. Na enem
kamnu bo sedem oči. Glej, vrezal bom graviranje le-
tega, « govori Gospod nad bojevniki »in krivičnost te
dežele bom odstranil v enem dnevu. 10 Na ta dan,
« govori Gospod nad bojevniki, »boste vabili vsakdo
svojega soseda pod trto in pod figovo drevo.«

4 Angel, ki je govoril z menoj, je ponovno prišel
in me prebudil, kakor človeka, ki je prebujen iz
svojega spanja 2 ter mi rekel: »Kaj vidiš?« Rekel
sem: »Pogledal sem in glej, svečnik, ves iz zlata, s
skledico na njegovem vrhu in njegovih sedem svetilk
na njem in sedem cevk k sedmim svetilkam, ki so
na njegovem vrhu. 3 In ob njem dve oljki, eno na
desni strani skledice in drugo na njeni levi strani.« 4
Tako sem odgovoril in spregovoril angelu, ki je govoril
z menoj, rekoč: »Kaj so ti, moj gospod?« 5 Potem
je angel, ki je govoril z menoj, odgovoril in mi rekel:
»Ali ne veš kaj so ti?« Rekel sem: »Ne, moj gospod.«
6 Potem je odgovoril in mi spregovoril, rekoč: »To
je beseda od Gospoda Zerubabélu, rekoč: ›Ne z
močjo niti ne z oblastjo, temveč z mojim duhom, ‹«
govori Gospod nad bojevniki. 7 ›Kdo si ti, oh velika
gora? Pred Zerubabélom boš postala ravnina in on
bo privedel njen zaključni kamen z vriskanji, kličoč:
›Milost, milost njemu.‹« 8 Poleg tega je prišla k meni
Gospodova beseda, rekoč: 9 »Zerubabélove roke
so položile temelj tej hiši. Njegove roke jo bodo tudi
dokončale in vedel boš, da me je k vam poslal Gospod
nad bojevniki. 10 Kajti kdo je preziral dan majhnih
stvari? Kajti razveseljevali se bodo in videli grezilo v
roki Zerubabéla s tistimi sedmimi. Te so Gospodove
oči, ki tečejo sem ter tja po celotni zemlji.« 11 Potem
sem odgovoril in mu rekel: »Kaj sta ti dve oljki na
desni strani svečnika in na njegovi levi strani?« 12
Ponovno sem odgovoril in mu rekel: »Kaj sta ti dve
oljkovi mladiki, ki skozi dve zlati cevki praznita zlato
olje iz njiju.« 13 Odgovoril mi je in rekel: »Ne veš kaj
sta le-ti? Rekel sem: »Ne, moj gospod.« 14 Potem je
rekel: »To sta dva maziljenca, ki stojita pri Gospodu
celotne zemlje.«

5 Potem sem se obrnil, povzdignil svoje oči, pogledal
in zagledal leteči zvitek. 2 Rekel mi je: »Kaj vidiš?«
Odgovoril sem: »Vidim leteči zvitek. Njegova dolžina je
dvajset komolcev in njegova širina deset komolcev.« 3
Potem mi je rekel: »To je prekletstvo, ki gre naprej
preko obličja celotne zemlje, kajti vsak, kdor krade, bo
pokončan kakor na tej strani, glede na to; in vsak, kdor
prisega, bo pokončan kakor na tisti strani, glede na
to.« 4 »Privedel ga bom naprej, « govori Gospod nad
bojevniki »in ta bo vstopil v hišo tatu in v hišo tistega,
ki krivo prisega pri mojem imenu. In ta bo ostal v sredi
njegove hiše in použil jo bo z njenim lesom in njenimi
kamni.« 5 Potem je angel, ki je govoril z menoj, odšel
naprej in mi rekel: »Dvigni sedaj svoje oči in poglej
kaj je to, kar gre naprej.« 6 Rekel sem: »Kaj je to?«
Rekel je: »To je škaf, ki gre naprej.« Poleg tega je
rekel: »To je njihov videz po vsej zemlji.« 7 Glej, tam je
bil dvignjen talent iz svinca in to je ženska, ki sedi na
sredi škafa. 8 Rekel je: »To je zlobnost.« In vrgel jo je
na sredo škafa in svinčeno utež je vrgel na njegovo
odprtino. 9 Potem sem povzdignil svoje oči in pogledal
in glej, tam sta prišli ven dve ženski in veter je bil v
njunih perutih, kajti peruti sta imeli podobni perutim
štorklje in škaf sta dvignili med zemljo in nebo. 10
Potem sem rekel angelu, ki je govoril z menoj: »Kam ti
[dve] nosita škaf?« 11 Rekel mi je: »Da mu zgradijo
hišo v deželi Šinár. In ta bo utrjena in tam ga postavita
na njegov lastni temelj.«

6 Obrnil sem se, povzdignil svoje oči, pogledal in glej,
prišli so štirje vozovi izmed dveh gora in gori sta bili
gori iz brona. 2 Pri prvem vozu so bili rdeči konji, pri
drugem vozu črni konji, 3 pri tretjem vozu beli konji in
pri četrtem vozu osiveli in rjavi konji. 4 Potem sem
odgovoril in rekel angelu, ki je govoril z menoj: »Kaj so
ti, moj gospod?« 5 Angel je odgovoril in mi rekel: »To
so štirje nebeški duhovi, ki gredo naprej, [potem ko so
stali] pred Gospodom vse zemlje.« 6 Črni konji, ki so
pri njem, gredo v severno deželo. Beli gredo za njimi
in osiveli gredo proti južni deželi. 7 Rjavci pa so šli
naprej in iskali, da bi lahko hodili sem ter tja po zemlji.
Rekel je: »Pojdite od tod, hodite sem ter tja po zemlji.«
Tako so hodili sem ter tja po zemlji. 8 Potem mi je
zaklical in mi spregovoril, rekoč: »Poglej, ti, ki gredo
proti severni deželi, so utišali mojega duha v severni
deželi.« 9 K meni je prišla Gospodova beseda, rekoč:
10 »Vzemi od teh iz ujetništva, torej od Heldája, od
Tobija in od Jedajája, ki so prišli iz Babilona in pridi isti
dan in pojdi v hišo Cefanjájevega sina Jošíja. 11 Potem
vzemi srebro in zlato in naredi krone in jih postavi na
glavo Ješúa, Jocadákovega sina, vélikega duhovnika
12 in mu spregovori, rekoč: ›Tako govori Gospod nad
bojevniki, rekoč: ›Glej, mož, katerega ime je MLADIKA;
in rastel bo iz svojega kraja in zgradil bo Gospodov

tempelj. 13 Celo on bo zgradil Gospodov tempelj in
nosil bo slavo in sedel bo in vladal na svojem prestolu
in bo duhovnik na svojem prestolu in namera miru bo
med obema.«« 14 Krone bodo Helému, Tobiju, Jedajáju
in Cefanjájevemu sinu Henu v spomin, v Gospodovem
templju. 15 Tisti, ki so daleč proč, bodo prišli in gradili v
Gospodovem templju in vedeli boste, da me je Gospod
nad bojevniki poslal k vam. In to se bo zgodilo, če
boste marljivo ubogali glas Gospoda, svojega Boga.

7 Pripetilo se je v četrtem letu kralja Dareja, da je
Gospodova beseda prišla Zahariju na četrti dan
devetega meseca, torej v kislévu, 2 ko so poslali
v Božjo hišo Sarécerja in Regem Meleha in njune
može, da molijo pred Gospodom 3 in da govorijo
duhovnikom, ki so bili v hiši Gospoda nad bojevniki
in prerokom, rekoč: »Ali naj bi jokal v petem mesecu
in se zadrževal, kot sem to počel ta mnoga leta?« 4
Potem je prišla k meni beseda Gospoda nad bojevniki,
rekoč: 5 »Govori vsemu ljudstvu dežele in duhovnikom,
rekoč: ›Ko ste se postili in žalovali v petem in sedmem
mesecu, celo teh sedemdeset let, ali ste se sploh
postili meni, celó zame? 6 In ko ste jedli in ko ste
pili, mar niste jedli zase in pili zase? 7 Mar naj ne
bi slišali besed, ki jih je Gospod klical po prejšnjih
prerokih, ko je bil Jeruzalem naseljen in v uspevanju in
njegova mesta okoli njega, ko so ljudje naseljevali jug
in ravnino?‹« 8 Gospodova beseda je prišla Zahariju,
rekoč: 9 »Tako govori Gospod nad bojevniki, rekoč:
›Izvajajte resnično sodbo in izkazujte usmiljenje in
sočutja vsakdo svojemu bratu, 10 in ne stiskajte vdove,
niti osirotelega, niti tujca, niti revnega, in naj si nihče
izmed vas v svojem srcu ne domišlja zla zoper svojega
brata. 11 Toda zavrnili so, da bi prisluhnili in odmaknili
so ramo in si zamašili svoja ušesa, da ne bi slišali. 12
Da, svoja srca so naredili kakor diamantni kamen, da
ne bi slišali postave in besed, ki jih je Gospod nad
bojevniki poslal po svojem duhu po prejšnjih prerokih,
zato je prišel velik bes od Gospoda nad bojevniki.
13 Zato se je zgodilo, da kakor je on klical in niso
hoteli slišati, tako so klicali in nisem hotel slišati, «
govori Gospod nad bojevniki, 14 »temveč sem jih z
vrtinčastim vetrom razkropil med vse narode, ki jih niso
poznali. Tako je bila dežela za njimi zapuščena, da
noben človek ni šel skoznjo niti se ni vrnil, kajti prijetno
deželo so spremenili v opustošeno.«

8 Ponovno je prišla k meni beseda Gospoda nad
bojevniki, rekoč: 2 »Tako govori Gospod nad
bojevniki: ›Z velikim ljubosumjem sem bil ljubosumen
zaradi Siona in zaradi njega sem bil ljubosumen s silno
razjarjenostjo.‹ 3 Tako govori Gospod: ›Vrnem se k
Sionu in prebival bom v sredi Jeruzalema in Jeruzalem
bo imenovan mesto resnice in gora Gospoda nad
bojevniki sveta gora.‹ 4 Tako govori Gospod nad
bojevniki: ›Še bodo starci in starke prebivali na ulicah
Jeruzalema in vsak mož s svojo palico v svoji roki
zaradi visoke starosti. 5 Ulice mesta bodo polne fantov
in deklet, ki se bodo igrali na ulicah le-tega.‹ 6 Tako
govori Gospod nad bojevniki: ›Če je to čudovito v
očeh preostanka tega ljudstva v tistih dneh, mar ne
bi bilo čudovito tudi v mojih očeh?‹ govori Gospod
nad bojevniki. 7 Tako govori Gospod nad bojevniki:
›Glej, rešil bom svoje ljudstvo iz vzhodne dežele in
iz zahodne dežele 8 in privedel jih bom in prebivali
bodo v sredi Jeruzalema. In oni bodo moje ljudstvo
in jaz bom njihov Bog v resnici in v pravičnosti.‹ 9
Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Naj bodo vaše
roke močne, vi, ki v teh dneh slišite te besede po ustih
prerokov, ki so bili na dan, ko je bil položen temelj
hiše Gospoda nad bojevniki, da bi bil tempelj lahko
zgrajen. 10 Kajti pred temi dnevi ni bilo plačila za moža
niti kateregakoli plačila za žival; niti zaradi stiske ni
bilo nobenega miru tistemu, ki je odhajal ali prihajal,
kajti vse ljudi sem naravnal, vsakega zoper svojega
soseda. 11 Toda sedaj preostanku tega ljudstva ne
bom kakor v prejšnjih dneh, ‹ govori Gospod nad
bojevniki. 12 ›Kajti seme bo uspešno; trta bo dajala
svoj sad in tla bodo dajala svoj prirastek in nebo bo
dajalo svojo roso. In preostanku tega ljudstva bom
povzročil, da vzamejo v last vse te stvari. 13 In zgodilo
se bo, da kakor ste bili prekletstvo med pogani, oh hiša
Judova in hiša Izraelova, tako vas bom rešil in boste
blagoslov. Ne bojte se, temveč naj bodo vaše roke
močne. 14 Kajti tako govori Gospod nad bojevniki:
›Kakor sem vas mislil kaznovati, ko so me vaši očetje
dražili do besa, ‹ govori Gospod nad bojevniki in se
nisem pokesal, 15 tako sem v teh dneh ponovno mislil,
da storim dobro Jeruzalemu in Judovi hiši. Ne bojte se.
16 To so stvari, ki jih boste storili: ›Govorite vsak človek
resnico svojemu sosedu; izvršujte sodbo resnice in
miru v svojih velikih vratih 17 in naj si nihče izmed vas
v svojih srcih ne domišlja zla zoper svojega soseda
in ne ljubite krive prisege, kajti vse to so stvari, ki jih
sovražim, ‹ govori Gospod.« 18 Prišla mi je beseda
Gospoda nad bojevniki, rekoč: 19 »Tako govori Gospod
nad bojevniki: ›Post četrtega meseca, post petega,
post sedmega in post desetega bo Judovi hiši radost in
veselje in vedre gostije, zato ljubite resnico in mir.‹ 20
Tako govori Gospod nad bojevniki: ›Še se bo zgodilo,
da bodo prihajala ljudstva in prebivalci mnogih mest 21
in prebivalci enega mesta bodo šli k drugemu, rekoč:
›Pojdimo naglo, da molimo pred Gospodom in da
iščemo Gospoda nad bojevniki.‹ ›Tudi jaz bom šel.‹«
22 Da, številna ljudstva in močni narodi bodo prišli,

da iščejo Gospoda nad bojevniki v Jeruzalemu in da
molijo pred Gospodom. 23 Tako govori Gospod nad
bojevniki: »V tistih dneh se bo zgodilo, da bo deset
mož iz vseh jezikov narodov prijelo tistega, ki je Jud in
celo prijelo krajec njegovega oblačila, rekoč: ›Šli bomo
s teboj, kajti slišali smo, da je z vami Bog.«

9 »Breme Gospodove besede v deželi Hadráh in
Damask bo njegov počitek, ko bodo oči človeka
kakor od vseh Izraelovih rodov, [usmerjene] proti
Gospodu. 2 Tudi Hamát bo njegova meja, Tir in Sidón,
čeprav je ta zelo moder. 3 [Naselbina] Tir si je zgradila
oporišče in nakopičila srebra kakor prahu in čistega
zlata kakor uličnega blata. 4 Glej, Gospod jo bo vrgel
ven in udaril bo njeno oblast na morju in použita bo z
ognjem. 5 Aškelón bo to videl in se bo bal. Tudi Gaza
bo to videla in bo zelo žalostna in Ekrón, kajti njegovo
pričakovanje bo osramočeno in kralj bo odtaval iz Gaze
in Aškelón ne bo naseljen. 6 Mešanec bo prebival v
Ašdódu in jaz bom iztrebil ponos Filistejcev. 7 Njegovo
kri bom odvzel iz njegovih ust in njegove ogabnosti
izmed njegovih zob. Toda kdor ostaja, celo on, bo za
našega Boga in bo kakor voditelj v Judu in Ekrón bo
kakor Jebusejec. 8 Utaboril se bom okrog svoje hiše
zaradi vojske, zaradi tistega, ki gre mimo in zaradi
tistega, ki se vrača. Noben zatiralec ne bo več šel
skoznje, kajti sedaj sem videl s svojimi očmi. 9 Silno
se veseli, oh sionska hči. Vriskaj, oh jeruzalemska
hči. Glej, tvoj Kralj prihaja k tebi; pravičen je in ima
rešitev duše; ponižen in jahajoč na oslu in žrebetu,
osličjem žrebetu. 10 Iztrebil bom voz iz Efrájima, konja
iz Jeruzalema in bojni lok bo odrezan in govoril bo mir
poganom. Njegovo gospostvo bo od morja celó do
morja in od reke celó do koncev zemlje. 11 Tudi kar se
tebe tiče, s krvjo tvoje zaveze sem tvoje jetnike poslal
iz jame, v kateri ni vode. 12 Obrnite se k oporišču,
vi jetniki upanja. Celo danes razglašam, da ti bom
povrnil dvojno; 13 ko sem si ukrivil Juda, lok napolnil z
Efrájimom in vzdignil tvoje sinove, oh Sion, zoper tvoje
sinove, oh Grčija in te naredil kakor meč mogočnega
človeka.« 14 Gospod bo viden nad njimi in njegova
puščica bo šla naprej kakor bliskanje in Gospod Bog bo
zatrobil na šofar in pojde z južnimi vrtinčastimi vetrovi.
15 Gospod nad bojevniki jih bo branil in požrli bodo in
podjarmili s kamni [iz] prače, in pili bodo in naredili
hrup kakor od vina; in napolnjeni bodo kakor skledice
in kakor oltarni vogali. 16 Gospod, njihov Bog, jih bo na
tisti dan rešil, kakor trop svojega ljudstva, kajti oni bodo
kakor kamni krone, povzdignjeni kakor zastava nad
njegovo deželo. 17 Kajti kako velika je njegova dobrota
in kako velika je njegova lepota! Žito bo mladeniče
naredilo radostne in novo vino mladenke.

10 Zahtevajte od Gospoda dež v času poznejšega
dežja. Tako bo Gospod naredil svetle oblake
in jim dal nalive dežja, vsaki travi na polju. 2 Kajti
maliki so govorili ničevost, vedeževalci so videli laž in
povedali napačne sanje. Zaman tolažijo. Zatorej so
odšli po svoji poti kakor trop, zaskrbljeni so bili, ker ni
bilo pastirja. 3 Moja jeza je bila vžgana zoper pastirje
in kaznoval sem kozle, kajti Gospod nad bojevniki
je obiskal svoj trop, Judovo hišo in jih naredil kakor
odličnega konja v bitki. 4 Iz njega bo prišel vogal,
iz njega klin, iz njega bojni lok, iz njega tudi vsak
zatiralec. 5 Oni bodo kakor mogočni ljudje, ki v bitki
pomendrajo svoje sovražnike v uličnem blatu in borili
se bodo, ker je Gospod z njimi in jezdeci na konjih bodo
zbegani. 6 Okrepil bom Judovo hišo in rešil Jožefovo
hišo in ponovno jih bom privedel, da jih namestim, kajti
usmiljenje imam nad njimi in oni bodo, kakor jih ne bi
zavrgel, kajti jaz sem Gospod, njihov Bog in uslišal jih
bom. 7 Tisti iz Efrájima bodo podobni mogočnemu
človeku in njihovo srce se bo veselilo kakor zaradi
vina. Da, njihovi otroci bodo to videli in bodo veseli;
njihovo srce se bo veselilo v Gospodu. 8 »Požvižgal
jim bom in jih zbral, ker sem jih odkupil in narasli bodo,
kakor so oni narasli. 9 Sejal jih bom med ljudstvom in
spomnili se me bodo v daljnih deželah in živeli bodo s
svojimi otroki in se ponovno vrnili. 10 Ponovno jih bom
privedel tudi iz egiptovske dežele in jih zbral iz Asirije.
Privedel jih bom v deželo Gileád in Libanon in ne bo
najti prostora zanje. 11 S stisko bo prešel skozi morje
in udaril bo valove v morju in vse globine reke se bodo
posušile. Ponos Asirije bo ponižan in egiptovsko žezlo
bo odšlo proč. 12 Okrepil jih bom v Gospodu in hodili
bodo gor in dol v njegovem imenu, « govori Gospod.

11 Odpri svoja vrata, oh Libanon, da bo ogenj lahko
pogoltnil tvoje cedre. 2 Tuli cipresa, kajti cedra je
padla, ker so mogočni oplenjeni. Tulite, oh vi, bašánski
hrasti, kajti neprehoden gozd je posekan. 3 Tam je
glas tuljenja pastirjev, kajti njihova slava je oplenjena.
Glas rjovenja mladih levov, kajti ponos Jordana je
oplenjen. 4 Tako govori Gospod, moj Bog: »Hrani trop
za zakol, 5 katerih lastniki jih ubijajo in se nimajo za
krive; in tisti, ki jih prodajajo, pravijo: ›Blagoslovljen
bodi Gospod, kajti bogat sem, ‹ in njihovi lastni pastirji
jim ne prizanašajo. 6 Kajti ne bom več prizanašal
prebivalcem dežele, ‹ govori Gospod, ›temveč glej,
izročil bom ljudi, vsakega v roko njegovega soseda
in v roko njegovega kralja in udarili bodo deželo in iz
njihove roke jih ne bom osvobodil. 7 Jaz bom pasel
trop za zakol, celó vas, oh ubogi izmed tropa. Vzel sem
si dve palici. Eno sem imenoval Lepota, drugo pa sem
imenoval Vezi; in jaz sem pasel trop. 8 Tudi tri pastirje
uničim v enem mesecu in moji duši so se gnusili in

tudi njihova duša je zaničevala mene. 9 Potem sem
rekel: ›Ne bom vas pasel. Tisti, ki umira, naj umre in
tisti, ki naj bi bil uničen, naj bo ta uničen, preostali pa
naj jedo vsakdo meso drugega. 10 Vzel sem svojo
palico, celó Lepoto in jo zlomil, da bi lahko prelomil
svojo zavezo, ki sem jo sklenil z vsem ljudstvom.
11 Ta je bila prelomljena na tisti dan.‹« In tako so
ubogi iz tropa, ki so čakali name, vedeli, da je bila to
Gospodova beseda. 12 Rekel sem jim: »Če mislite
dobro, mi dajte moje plačilo, in če ne, opustite.« Tako
so odtehtali za moje plačilo trideset koščkov srebra. 13
Gospod mi je rekel: »Vrzi to lončarju. Lepo plačilo, za
katero so me ovrednotili.« Vzel sem trideset koščkov
srebra in jih vrgel v Gospodovo hišo, k lončarju. 14
Potem sem zlomil svojo drugo palico, celó Vezi, da
bi lahko prelomil bratstvo med Judom in Izraelom.
15 Gospod mi je rekel: »K sebi vzemi še priprave
nespametnega pastirja. 16 Kajti glej, vzdignil bom
pastirja v deželi, ki ne bo obiskoval tistih, ki so uničeni
niti ne bo iskal mladih niti zdravil tega, kar je zlomljeno
niti pasel tega, kar stoji mirno, temveč bo jedel meso
rejenega in njihove parklje trgal na koščke. 17 Gorje
malikovalskemu pastirju, ki zapušča čredo! Meč bo
nad njegovim laktom in nad njegovim desnim očesom.
Njegov laket bo popolnoma osušen in njegovo desno
oko bo skrajno otemnelo.«

12 »Breme o Gospodovi besedi za Izrael, « govori
Gospod, ki razprostira nebo in polaga temelj
zemlji in oblikuje človeškega duha znotraj njega. 2
»Glej, Jeruzalem bom naredil čašo trepetanja vsemu
ljudstvu naokoli, ko bodo v obleganju tako zoper
Juda in zoper Jeruzalem. 3 Na tisti dan bom naredil
[prestolnico] Jeruzalem obremenilni kamen za vse
ljudstvo. Vsi, ki se bremenijo s tem, bodo razsekani
na koščke, čeprav bo vse ljudstvo zemlje zbrano
zoper njo. 4 Na tisti dan, « govori Gospod, »bom
vsakega konja udaril z osuplostjo in njegovega jezdeca
z norostjo in svoje oči bom odprl nad Judovo hišo in
vsakega konja ljudstva bom udaril s slepoto. 5 Voditelji
Juda bodo v svojem srcu rekli: ›Prebivalci Jeruzalema
bodo moja moč v Gospodu nad bojevniki, njihovem
Bogu.‹ 6 Na tisti dan bom naredil voditelje Juda kakor
ognjeno ognjišče med lesom in ognjeno baklo v snopu
in použili bodo vse ljudstvo naokoli, na desni roki in
na levi in Jeruzalem bo ponovno naseljen na svojem
lastnem kraju, celó v Jeruzalemu. 7 Gospod bo tudi
najprej rešil Judove šotore, da se slava Davidove hiše
in slava prebivalcev Jeruzalema ne bo poveličevala
zoper Juda. 8 Na tisti dan bo Gospod branil prebivalce
Jeruzalema. Kdor bo na tisti dan med njimi slaboten,
bo kakor David in Davidova hiša bo kakor Bog, kakor
Gospodov angel pred njimi. 9 In zgodilo se bo na
tisti dan, da si bom prizadeval uničiti vse narode,
ki pridejo zoper Jeruzalem. 10 Na Davidovo hišo
in na prebivalce Jeruzalema bom izlil duha milosti
in ponižnih prošenj in gledali bodo name, ki so ga
prebodli in žalovali bodo za njim, kakor nekdo žaluje za
svojim edinim sinom in v grenkobi bodo za njim, kakor
nekdo, ki je v grenkobi zaradi svojega prvorojenca. 11
Na tisti dan bo v Jeruzalemu veliko žalovanje, kakor
žalovanje za Hadád Rimónom v dolini Megído. 12
Dežela bo žalovala, vsaka družina posebej; družina
Davidove hiše posebej in njihove žene posebej, družina
Natánove hiše posebej in njihove žene posebej, 13
družina Lévijeve hiše posebej in njihove žene posebej,
Šimíjeva družina posebej in njihove žene posebej. 14
Vse družine, ki preostanejo, vsaka družina posebej in
njihove žene posebej.«

13 »Na tisti dan bo studenec odprt Davidovi hiši in
prebivalcem Jeruzalema zaradi greha in zaradi
nečistosti. 2 In zgodilo se bo na tisti dan, « govori
Gospod nad bojevniki, » da bom iz dežele iztrebil
imena malikov in ne bodo se jih več spominjali, in prav
tako bom prerokom in nečistemu duhu povzročil, da
zapustijo deželo. 3 In zgodilo se bo, da kdorkoli bo še
prerokoval, potem mu bosta njegov oče in njegova
mati, ki sta ga zaplodila, rekla: ›Ne boš živel, kajti
v Gospodovem imenu govoriš laži.‹ Njegov oče in
njegova mati, ki sta ga zaplodila, ga bosta prebodla, ko
prerokuje. 4 Na tisti dan se bo zgodilo, da bodo preroki
osramočeni, vsak zaradi svoje vizije, ko je prerokoval.
Niti ne bodo nosili grobe obleke, da bi zavajali, 5
temveč bo rekel: ›Jaz nisem prerok, poljedelec sem.
Kajti mož me je od moje mladosti naučil, da varujem
živino.‹ 6 In nekdo mu bo rekel: ›Kaj so te rane na
tvojih rokah?‹ Potem bo odgovoril: › Tiste, s katerimi
sem bil ranjen v hiši svojih prijateljev.‹ 7 Prebudi se,
oh meč, zoper mojega pastirja in zoper človeka, ki je
moj družabnik, « govori Gospod nad bojevniki, »udari
pastirja in ovce bodo razkropljene in svojo roko bom
[ponovno] obrnil nad malčke. 8 In zgodilo se bo, da
bosta v vsej tej deželi, « govori Gospod, »dva njena
dela odsekana in bosta umrla, toda tretji bo ostal v
njej. 9 In tretji del bom popeljal skozi ogenj in prečistil
jih bom, kakor se prečiščuje srebro in preizkusil jih
bom, kakor se preizkuša zlato. Klicali bodo k mojemu
imenu in jaz jih bom slišal: ›Rekel bom: ›To je moje
ljudstvo‹ in rekli bodo: » Gospod je moj Bog.‹«

14 »Poglej, dan Gospodov prihaja in tvoj plen bo
razdeljen v tvoji sredi. 2 Kajti vse narode bom
zbral, da se borijo zoper Jeruzalem. Mesto bo zavzeto,
hiše oplenjene in ženske posiljene. Polovica mesta

bo odšla v ujetništvo, preostanek ljudstva pa ne bo
iztrebljen iz mesta.« 3 Takrat bo prišel Gospod in se
boril zoper te narode, kakor ko se je boril na dan bitke.
4 Na tisti dan bodo njegova stopala stopila na Oljsko
goro, ki je na vzhodu, pred Jeruzalemom in Oljska gora
se bo razklala po sredi proti vzhodu in proti zahodu in
tam bo zelo velika dolina. Polovica gore bo odstranjena
proti severu, polovica pa proti jugu. 5 Bežali boste
k dolini [med] gorama, kajti dolina [med] gorama bo
segala do Azela. Da, bežali boste, podobno kakor ste
bežali pred potresom v dneh Judovega kralja Uzíjaha.
In Gospod, moj Bog, bo prišel in vsi sveti [bodo] s
teboj. 6 In zgodilo se bo na tisti dan, da svetloba ne bo
razločna, niti tema, 7 temveč bo en dan, ki bo poznan
Gospodu, niti dan, niti noč, temveč se bo zgodilo, da
bo ob večernem času svetloba. 8 In to bo na tisti dan,
da bodo žive vode izšle iz Jeruzalema. Polovica izmed
njih proti prvemu morju in polovica proti zadnjemu
morju. To bo poleti in pozimi. 9 In Gospod bo kralj nad
vso zemljo. Na tisti dan bo en Gospod in njegovo ime
eno. 10 Vsa dežela bo narejena kakor ravnina od Gebe
do Rimóna, južno od Jeruzalema, in ta bo dvignjen
in naseljen na svojem kraju, od Benjaminovih velikih
vrat, do mesta prvih velikih vrat, do Vogalnih velikih
vrat in od Hananélovega stolpa do kraljevih vinskih
stiskalnic. 11 V njem bodo prebivali ljudje in tam ne bo
več skrajnega uničenja, temveč bo Jeruzalem varno
naseljen. 12 To pa bo kuga, s katero bo Gospod udaril
vsa ljudstva, ki so se borila zoper Jeruzalem. Njihovo
meso bo zgnilo, medtem ko stojijo na svojih stopalih in
njihove oči bodo zgnile v njihovih jamicah in njihov jezik
bo zgnil v njihovih ustih. 13 Na tisti dan se bo zgodilo,
da bo med njimi velika zmešnjava od Gospoda, in
vsakdo bo zgrabil roko svojega soseda in svojo roko bo
vzdignil zoper roko svojega soseda. 14 Tudi Juda se
bo bojeval v Jeruzalemu in premoženje vseh poganov
naokoli se bo zbralo skupaj, zlata, srebra in oblačil
v velikem obilju. 15 Kakor ta kuga, takšna bo kuga
konja, mule, kamele, osla in vseh živali, ki bodo v teh
šotoriščih. 16 Zgodilo se bo, da kdor preostane izmed
vseh narodov, ki so prišli zoper Jeruzalem, bo torej
hodil gor iz leta v leto, da obožuje kralja, Gospoda nad
bojevniki in da praznuje šotorski praznik. 17 In zgodilo
se bo, da kdorkoli, izmed vseh družin zemlje, ne bo
prišel gor v Jeruzalem, da obožuje Kralja, Gospoda
nad bojevniki, celo nad njim ne bo dežja. 18 In če
družina iz Egipta ne gre gor in ne pride, da tam ni
dežja, bo tam kuga, s katero bo Gospod udaril pogane,
ki ne pridejo gor, da praznujejo šotorski praznik. 19 To
bo kazen Egiptu in kazen vsem narodom, ki ne pridejo
gor, da praznujejo šotorski praznik. 20 Na tisti dan
bo na konjskih zvončkih SVETO Gospodu in lonci v
Gospodovi hiši bodo podobni skledicam pred oltarjem.
21 Da, vsak lonec v Jeruzalemu in v Judeji bo svetost
Gospodu nad bojevniki. Vsi tisti, ki žrtvujejo, bodo prišli
in jemali iz njih in kuhali v njih. Na tisti dan ne bo več
Kánaancev v hiši Gospoda nad bojevniki.

Malahija

1 Breme Gospodove besede Izraelu, po Malahiju.
2 »Ljubil sem vas, « govori Gospod. Vendar pravite:
»V čem si nas ljubil?« » Mar ni bil Ezav Jakobov brat?«
govori Gospod, »vendar sem ljubil Jakoba, **3** Ezava pa
sovražil ter opustošil njegove gore in njegovo dediščino
za zmaje divjine.« **4** Kakor govori Edóm: »Obubožani
smo, toda vrnili se bomo in pozidali zapuščene kraje,
« tako govori Gospod nad bojevniki: »Gradili bodo,
toda jaz bom rušil. Imenovali jih bodo: ›Meja zlobnosti‹
in ›Ljudstvo, zoper katero ima Gospod ogorčenje na
veke.‹« **5** Vaše oči bodo videle in rekli boste: » Gospod
bo poveličan prek Izraelove meje.« **6** »Sin časti svojega
očeta in služabnik svojega gospodarja. Če sem jaz
potem oče, kje je moja čast? In če sem jaz gospodar,
kje je moj strah?« govori Gospod nad bojevniki, »vam,
oh duhovniki, ki prezirate moje ime. Vi pa pravite: ›V
čem smo prezirali tvoje ime?‹ **7** Na mojem oltarju ste
darovali oskrunjen kruh, vi pa pravite: ›V čem smo te
oskrunili?‹ V tem, da pravite: › Gospodova miza je
zaničevanja vredna.‹ **8** In če darujete slepo za žrtev,
mar ni to zlo? In če darujete hromo in bolno, mar ni to
zlo? Daruj to sedaj svojemu voditelju; ali bo zadovoljen
s teboj, ali sprejme tvojo osebo?« govori Gospod nad
bojevniki. **9** »In sedaj vas prosim, rotite Boga, da nam
bo milostljiv. To je bilo z vašimi sredstvi. Mar bo cenil
vaše osebe?« govori Gospod nad bojevniki. **10** »Kdo
je tam, celo med vami, da bi zaman zaprl vrata? Niti
na mojem oltarju ognja ne netite zaman. Nobenega
zadovoljstva nimam z vami, « govori Gospod nad
bojevniki, »niti ne bom sprejel daritve iz vaše roke. **11**
Kajti od sončnega vzhoda, celo do zahajanja istega
bo moje ime veliko med pogani in na vsakem kraju
bo mojemu imenu darovano kadilo in čista daritev,
kajti moje ime bo veliko med pogani, « govori Gospod
nad bojevniki. **12** »Toda vi ste to oskrunili v tem, ko
pravite: › Gospodova miza je oskrunjena; in njen sad,
celó njegova jed, je zaničevanja vredna.‹ **13** Pravite
tudi: ›Glej, kakšna težava je to!‹ In vi ste nad tem vihali
nos, « govori Gospod nad bojevniki, »in privedli to, kar
je bilo raztrgano in hromo in bolno. Tako daritev ste
privedli. Mar naj bi to sprejel iz vaše roke?« govori
Gospod. **14** Toda preklet bodi slepar, ki ima v svojem
tropu samca, pa prisega in žrtvuje Gospodu pokvarjeno
stvar, kajti jaz sem velik Kralj, « govori Gospod nad
bojevniki, »in moje ime je grozno med pogani.«

2 »In sedaj, oh vi duhovniki, ta zapoved je za vas.
2 Če ne boste poslušali in če si tega ne boste
položili k srcu, da izročite slavo mojemu imenu, «
govori Gospod nad bojevniki, »bom nad vas poslal
celo prekletstvo in bom preklel vaše blagoslove. Da, že
sem jih preklel, ker si tega niste vzeli k srcu. **3** Glejte,
pokvaril bom vaše seme in razmazal gnoj na vaše
obraze, celó gnoj vaših slovesnih praznikov in nekdo
vas bo odvedel z njim. **4** In vedeli boste, da sem to
zapoved poslal k vam, da bi bila moja zaveza lahko
z Levijem, « govori Gospod nad bojevniki. **5** »Moja
zaveza z njim je bila o življenju in miru in dal sem mu jih
za strah, s katerim se me je bal in je bil prestrašen pred
mojim imenom. **6** Postava resnice je bila v njegovih
ustih in krivičnosti ni bilo najti na njegovih ustnicah.
Z menoj je hodil v miru in nepristranskosti in mnoge
je odvrnil proč od krivičnosti. **7** Kajti duhovnikove
ustnice naj bi ohranile spoznanje in pri njegovih ustih
naj bi iskali postavo, kajti on je poslanec od Gospoda
nad bojevniki. **8** Toda odšli ste iz poti, mnogim ste
povzročili, da se spotaknejo ob postavi, pokvarili ste
Lévijevo zavezo, « govori Gospod nad bojevniki. **9**
»Zato sem vas tudi naredil zaničevanja vredne in vas
ponižal pred vsem ljudstvom, glede na to, da se niste
držali mojih poti, temveč ste bili delni v postavi.« **10**
Mar nimamo vsi istega očeta? Mar nas ni ustvaril en
Bog? Zakaj zahrbtno postopamo vsak človek zoper
svojega brata z oskrunitvijo zaveze naših očetov? **11**
Juda je postopal zahrbtno in ogabnost je zagrešena v
Izraelu in v Jeruzalemu, kajti Juda je oskrunil svetost
Gospoda, ki ga je ljubil in poročil hčer tujega boga. **12**
Gospod bo iztrebil človeka, ki to počne, gospodarja
in učenca, iz Jakobovih šotorov in tistega, ki daruje
daritev Gospodu nad bojevniki. **13** In to ste ponovno
storili, pokrivajoč Gospodov oltar s solzami, z jokanjem
in z vzklikanjem, do take mere, da se ni več oziral na
daritev ali to z dobro voljo sprejemal iz vaše roke. **14**
Vendar pravite: ›Zakaj?‹ Ker je bil Gospod priča med
teboj in ženo tvoje mladosti, proti kateri si zahrbtno
ravnal, čeprav je ona tvoja družabnica in žena tvoje
zaveze. **15** Mar ni on naredil eno? Vendar je imel
preostanek duha. In zakaj eno? Da bi lahko iskal
bogaboječe seme. Zato pazite na svojega duha in naj
nihče ne postopa zahrbtno zoper ženo svoje mladosti.
16 Kajti Gospod, Izraelov Bog, pravi, da sovraži ločitev,
kajti nekdo zakriva nasilje s svojo obleko, ‹ govori
Gospod nad bojevniki. ›Zato pazite na svojega duha,
da ne ravnate zahrbtno. **17** S svojimi besedami ste
izmučili Gospoda. Vendar pravite: ›V čem smo ga
izmučili?‹ Ko pravite: ›Vsak, kdor počenja zlo, je dober
v Gospodovih očeh in on se razveseljuje v njih‹ ali:
›Kje je Bog sodbe?‹«

3 »Glejte, poslal bom svojega poslanca in pripravil
bo pot pred menoj in Gospod, ki ga iščete, bo
nenadoma prišel k svojemu templju, celo poslanec
zaveze, v katerem se razveseljujete. Glejte, prišel bo,

« govori Gospod nad bojevniki. 2 Toda kdo lahko
prenese dan njegovega prihoda? In kdo bo obstal,
ko se pojavi? Kajti podoben je prečiščevalčevemu
ognju in podoben pralčevemu milu. 3 Sédel bo kakor
prečiščevalec in čistilec srebra in očistil bo Lévijeve
sinove in jih presejal kakor zlato in srebro, da bodo
lahko Gospodu darovali daritev v pravičnosti. 4 Potem
bo daritev Juda in Jeruzalema prijetna Gospodu,
kakor v dneh iz davnine in kakor v prejšnjih letih.
5 In prišel bom bliže k vam, da sodim in bom hitra
priča zoper čarodeje in zoper zakonolomce in zoper
krivoprisežnike in zoper tiste, ki zatirajo najemnika pri
njegovih plačilih, vdovo in osirotelega in ki odvračajo
tujca pred njegovo pravico, mene pa se ne bojijo, «
govori Gospod nad bojevniki. 6 »Kajti jaz sem Gospod,
jaz se ne spreminjam; zatorej vi, Jakobovi sinovi, niste
uničeni. 7 Celo od dni svojih očetov ste odstopali od
mojih odredb in se jih niste držali. Vrnite se k meni in
jaz se bom vrnil k vam, « govori Gospod nad bojevniki.
»Toda rekli ste: ›V čem se bomo vrnili?‹ 8 Ali bo človek
oropal Boga? Vendar ste me oropali. Toda vi pravite:
›V čem smo te oropali?‹ V desetinah in daritvah. 9
Prekleti ste s prekletstvom, kajti oropali ste me, celó
ves ta narod. 10 Prinesite vse desetine v skladišče,
da bo lahko hrana v moji hiši in preizkusite me sedaj
s tem, « govori Gospod nad bojevniki, »če vam ne
bom odprl oken neba in vam izlil blagoslova, tako da
ne bo dovolj prostora, da bi ga sprejeli.« 11 Zaradi
vas bom oštel požiralca in ne bo uničil sadov vaše
zemlje niti vaša trta na polju svojega sadu ne bo
odvrgla pred časom, « govori Gospod nad bojevniki.
12 »In vsi narodi vas bodo klicali blagoslovljeni, kajti vi
boste krasna dežela, « govori Gospod nad bojevniki.
13 »Vaše besede so bile arogantne zoper mene, «
govori Gospod. »Vendar pravite: ›Kaj smo tako zelo
govorili zoper tebe?‹ 14 Rekli ste: ›Prazno je služiti
Bogu in kakšna korist je to, da smo se držali njegove
odredbe in da smo žalujoč hodili pred Gospodom nad
bojevniki? 15 In sedaj ponosnega imenujemo srečen.
Da, tisti, ki počnejo zlobnost, so povzdignjeni; da,
tisti, ki skušajo Boga, so celo osvobojeni.‹« 16 Potem
so tisti, ki so se bali Gospoda, pogosto govorili drug
drugemu. Gospod je prisluhnil in to slišal in knjiga
spominov je bila napisana pred njim za tiste, ki so se
bali Gospoda in tiste, ki mislijo na njegovo ime. 17
»Oni bodo moji, « govori Gospod nad bojevniki, »na
tisti dan, ko bom pripravil svoje dragocenosti; in jim
prizanesel, kakor mož prizanese svojemu lastnemu
sinu, ki mu služi. 18 Potem se boste vrnili in razločevali
med pravičnim in zlobnim, med tistim, ki služi Bogu in
tistim, ki mu ne služi.«

4 »Kajti glejte, prihaja dan, ki bo gorel kakor peč in vsi
ponosni, da in vsi, ki počno zlobno, bodo strnišče.
In dan, ki prihaja, jih bo požgal, « govori Gospod
nad bojevniki, »da jim ne preostane niti korenina niti
mladika. 2 Toda vam, ki se bojite mojega imena, bo
vzšlo Sonce pravičnosti, z ozdravljenjem v njegovih
perutih, in šli boste naprej in rastli kakor teleta iz hleva.
3 Pomendrali boste zlobne, kajti oni bodo pepel pod
podplati vaših stopal, na dan, ko bom to storil, « govori
Gospod nad bojevniki. 4 »Spominjajte se postave
Mojzesa, mojega služabnika, ki sem mu jo zapovedal
na Horebu, z zakoni in sodbami za ves Izrael. 5 Glejte,
poslal vam bom Elija, preroka, pred prihodom velikega
in groznega dneva Gospodovega. 6 Obrnil bo srca
očetov k otrokom in srca otrok k njihovim očetom, da
ne pridem in udarim zemlje s prekletstvom.«

NOVA ZAVEZA

Potem je Jezus rekel: »Oče, odpusti jim, kajti ne vedo, kaj delajo.«
Oni pa so si razdelili njegova oblačila ter metali žrebe.
Luka 23:34

Matej

1 Knjiga rodu Jezusa Kristusa, Davidovega sina,
Abrahamovega sina. **2** Abraham je zaplodil Izaka,
in Izak je zaplodil Jakoba in Jakob je zaplodil Juda in
njegove brate, **3** in Juda je s Tamaro zaplodil Pereca
in Zeraha, in Perec je zaplodil Hecróna in Hecrón je
zaplodil Rama, **4** in Ram je zaplodil Aminadába, in
Aminadáb je zaplodil Nahšóna, in Nahšón je zaplodil
Salmóna, **5** in Salmón je z Rahábo zaplodil Boaza, in
Boaz je z Ruto zaplodil Obéda, in Obéd je zaplodil
Jeseja, **6** in Jese je zaplodil Davida, kralja, in kralj David
je zaplodil Salomona z njo, ki je bila žena Urijájeva, **7**
in Salomon je zaplodil Roboáma, in Roboám je zaplodil
Abíja, in Abíja je zaplodil Asá, **8** in Asá je zaplodil
Józafata, in Józafat je zaplodil Joráma, in Jorám je
zaplodil Uzíja, **9** in Uzíja je zaplodil Jotáma, in Jotám
je zaplodil Aháza, in Aház je zaplodil Ezekíja, **10** in
Ezekíja je zaplodil Manáseja, in Manáse je zaplodil
Amóna, in Amón je zaplodil Jošíja, **11** in Jošíja je
zaplodil Jojahína in njegove brate, približno ob času,
ko so bili odpeljani v Babilon, **12** in potem ko so
bili pripeljani v Babilon, je Jojahín zaplodil Šaltiéla,
in Šaltiél je zaplodil Zerubabéla, **13** in Zerubabél
je zaplodil Abihúda, in Abihúd je zaplodil Eljakíma,
in Eljakím je zaplodil Azórja, **14** in Azór je zaplodil
Cadóka, in Cadók je zaplodil Ahíma, in Ahím je zaplodil
Eliúda, **15** in Eliúd je zaplodil Eleazarja, in Eleazar
je zaplodil Matána, in Matán je zaplodil Jakoba, **16**
in Jakob je zaplodil Jožefa, Marijinega soproga, iz
katere je bil rojen Jezus, ki je bil imenovan Kristus. **17**
Vseh rodov torej, od Abrahama do Davida, je štirinajst
rodov, in od Davida do preselitve v Babilon je štirinajst
rodov, in od preselitve v Babilon do Kristusa je štirinajst
rodov. **18** Rojstvo Jezusa Kristusa je bilo torej na ta
način: ravno ko je bila njegova mati Marija zaročena z
Jožefom, preden sta prišla skupaj, je bila najdena z
otrokom od Svetega Duha. **19** Takrat je njen soprog
Jožef, ki je bil pravičen človek in ne voljan narediti jo
za javen zgled, razmišljal, da jo na skrivaj odslovi. **20**
Toda medtem ko je premišljeval o teh stvareh, glej,
se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč:
»Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi svoje žene
Marije, kajti to, kar je spočeto v njej, je od Svetega
Duha. **21** In rodila bo sina in njegovo ime boš imenoval
JEZUS, kajti svoje ljudi bo rešil pred njihovimi grehi. **22**
Vse to je bilo torej storjeno, da bi se lahko izpolnilo, kar
je Gospod govoril po preroku, rekoč: **23** ›Glej, devica
bo z otrokom in rodila bo sina in njegovo ime bodo
imenovali Emanuel, kar je prevedeno: ›Bog z nami.‹«
24 Tedaj je Jožef, dvignjen iz spanja, storil, kakor mu je
Gospodov angel zaukazal in svojo ženo vzel k sebi **25**
in ni je spoznal, dokler ni rodila svojega prvorojenega
sina in njegovo ime je imenoval JEZUS.

2 Ko je bil torej Jezus rojen v Betlehemu, v Judeji, v
dneh kralja Heroda, glej, so od vzhoda v Jeruzalem
prišli modri možje, **2** rekoč: »Kje je tisti judovski Kralj, ki
je rojen? Kajti njegovo zvezdo smo videli na vzhodu in
prišli smo, da ga obožujemo.« **3** Ko je kralj Herod slišal
te besede, je bil zaskrbljen in z njim ves Jeruzalem. **4**
In ko je zbral skupaj vse visoke duhovnike in pisarje
izmed ljudstva, jih je povprašal, kje naj bi bil Kristus
rojen. **5** Rekli so mu: »V judejskem Betlehemu, kajti
tako je napisano po preroku: **6** ›In ti Betlehem, v deželi
Judovi, nisi najmanjši med Judovimi princi, kajti iz
tebe bo prišel Voditelj, ki bo vladal mojemu ljudstvu
Izraelu.‹« **7** Tedaj je Herod, ko je na skrivnem poklical
modre može, od njih marljivo poizvedel, kdaj se je
zvezda prikazala. **8** In poslal jih je v Betlehem ter rekel:
»Pojdite in marljivo iščite za mladim otrokom in ko ga
boste našli, mi ponovno prinesite sporočilo, da lahko
tudi jaz pridem in ga obožujem.« **9** Ko so slišali kralja,
so odšli. In glej, zvezda, ki so jo videli na vzhodu, je
šla pred njimi, dokler ni prišla in obstala zgoraj, kjer
je bil mladi otrok. **10** Ko so zagledali zvezdo, so se
razveselili s silno veliko radostjo. **11** In ko so prišli v
hišo, so zagledali mladega otroka z Marijo, njegovo
materjo in padli dol ter ga oboževali. In ko so odprli
svoje zaklade, so mu izročili darila: zlato in kadilo in
miro. **12** In od Boga v sanjah posvarjeni, da naj se
ne bi vrnili k Herodu, so po drugi poti odšli v svojo
lastno deželo. **13** In ko so odšli, glej, se je Jožefu v
sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: »Vstani in
vzemi mladega otroka in njegovo mater ter beži v Egipt
in bodi tam, dokler ti ne prinesem besede, kajti Herod
bo mladega otroka iskal, da ga pokonča.« **14** Ko je
vstal, je ponoči vzel mladega otroka in njegovo mater
ter odšel v Egipt **15** in tam je bil do Herodove smrti, da
bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno od Gospoda
po preroku, rekoč: »Iz Egipta sem poklical svojega
sina.« **16** Potem je bil Herod, ko je videl, da je bil
zasmehovan od modrih mož, silno ogorčen in poslal
ter usmrtil vse otroke, ki so bili v Betlehemu in v vseh
teh krajih, od dveh let starosti in mlajše, glede na čas,
ki ga je marljivo poizvedel od modrih mož. **17** Tedaj
je bilo izpolnjeno to, kar je bilo rečeno po preroku
Jeremiju, rekoč: **18** ›Tam v Rami je bilo slišati glas,
objokovanje in jokanje ter veliko žalovanje. Rahela je
jokala za svojimi otroki, pa ne bo potolažena, ker jih ni
več.‹ **19** Toda ko je bil Herod mrtev, glej, se Gospodov
angel prikaže Jožefu v sanjah v Egiptu, **20** rekoč:
»Vstani in vzemi mladega otroka in njegovo mater
ter pojdi v Izraelovo deželo, kajti tisti, ki so mlademu
otroku stregli po življenju, so mrtvi.« **21** In vstal je

in vzel mladega otroka in njegovo mater ter prišel v
Izraelovo deželo. 22 Toda ko je slišal, da je Arhelaj
vladal v Judeji namesto svojega očeta Heroda, se je
bal iti tja; in v sanjah od Boga posvarjen, se je obrnil
proč, v galilejske kraje. 23 In prišel ter bival v mestu,
imenovanem Nazaret, da se je lahko izpolnilo, kar je
bilo rečeno po prerokih: »Imenoval se bo Nazarečan.«

3 V tistih dneh je prišel Janez Krstnik, ki je v divjini
Judeje pridigal 2 in govoril: »Pokesajte se, kajti
nebeško kraljestvo je blizu. 3 Kajti to je tisti, o katerem
je govoril prerok Izaija, rekoč: ›Glas vpijočega v divjini:
›Pripravite Gospodovo pot, izravnajte njegove steze.«
4 In isti Janez je imel svoja oblačila iz kamelje dlake
in usnjen pas okoli svojih ledij, njegova hrana pa so
bile kobilice in divji med. 5 Tedaj so hodili k njemu
Jeruzalem in vsa Judeja in vsa področja okoli Jordana
6 in v Jordanu so bili krščeni po njem, priznavajoč
svoje grehe. 7 Toda ko je mnoge izmed farizejev in
saducejev videl priti k njegovemu krstu, jim je rekel:
»Oh gadji rod, kdo vas je opozoril, da pobegnete pred
besom, ki pride? 8 Obrodite torej sadove, primerne
kesanju 9 in ne mislite, da v sebi rečete: ›Mi imamo
Abrahama za svojega očeta, ‹ kajti povem vam, da je
Bog iz teh kamnov zmožen Abrahamu obuditi otroke.
10 In sedaj je poleg tega na korenino dreves položena
sekira; zatorej bo vsako drevo, ki ne prinaša dobrega
sadu, posekano in vrženo v ogenj. 11 Zares vas
krščujem z vodo v kesanje, toda kdor prihaja za menoj,
je veličastnejši kakor jaz, čigar čevljev nisem vreden
prenašati; on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem;
12 katerega vejálnik je v njegovi roki in svoja tla bo
temeljito očistil in svojo pšenico zbral v kaščo, toda
pleve bo sežgal z nepogasljivim ognjem.« 13 Tedaj
pride Jezus iz Galileje k Jordanu, do Janeza, da bi se
mu dal krstiti. 14 Toda Janez mu je prepovedal, rekoč:
»Jaz imam potrebo biti krščen od tebe, pa ti prihajaš
k meni?« 15 Jezus mu odgovori in reče: »Dopusti,
da je to sedaj tako, kajti tako se nama spodobi, da
izpolniva vso pravičnost.« Tedaj mu je pustil. 16 Ko je
bil Jezus krščen, je nemudoma stopil iz vode, in glej,
pred njim so se odprla nebesa in zagledal je Božjega
Duha spuščati se kakor golobico in blesketanje nad
njim; 17 in glej, glas iz nebes, rekoč: »Ta je moj ljubljeni
Sin, s katerim sem zelo zadovoljen.«

4 Tedaj je bil Jezus po Duhu voden v divjino, da
bi bil skušan od hudiča. 2 Ko se je štirideset dni
in štirideset noči postil, je bil potem lačen. 3 In ko
je prišel k njemu skušnjavec, je rekel: »Če si Božji
Sin, ukaži, da ti kamni postanejo kruh.« 4 On pa je
odgovoril in rekel: »Pisano je: ›Človek ne bo živel zgolj
od kruha, temveč od vsake besede, ki izvira iz Božjih
ust.‹« 5 Tedaj ga hudič vzame gor v sveto mesto in
ga postavi na vrh templja 6 ter mu reče: »Če si Božji
Sin, se vrzi dol, kajti pisano je: ›Svojim angelom bo
dodelil zapoved glede tebe, in na svojih rokah te bodo
nosili, da ne bi kadarkoli svojega stopala treščil ob
kamen.‹« 7 Jezus mu je rekel: »Prav tako je pisano:
›Ti ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.‹« 8 Hudič
ga ponovno vzame na izjemno visoko goro in mu
razkazuje vsa kraljestva sveta in njihovo slavo 9 in
mu reče: »Vse te stvari ti bom dal, če boš padel dol
in me oboževal.« 10 Tedaj mu Jezus reče: »Pojdi
stran, Satan, kajti pisano je: ›Oboževal boš Gospoda,
svojega Boga in njemu samemu boš služil.‹« 11 Tedaj
ga hudič pusti in glej, prišli so angeli ter mu služili. 12
Ko je torej Jezus slišal, da je bil Janez vržen v ječo,
je odšel v Galilejo. 13 In ko je zapustil Nazaret, je
prišel in prebival v Kafarnáumu, ki je ob morski obali,
na mejah Zábulona in Neftálija, 14 da bi se lahko
izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: 15
›Dežela Zábulonova in dežela Neftálijeva, ob poti k
morju, onstran Jordana, poganska Galileja; 16 ljudje,
ki so sedeli v temi, so zagledali veliko svetlobo; in
tem, ki so sedeli v področju in senci smrti, je zasvetila
svetloba.‹ 17 Od tedaj je Jezus začel oznanjati in
govoriti: »Pokesajte se, kajti nebeško kraljestvo je
blizu.« 18 In Jezus, ko je hodil ob Galilejskem morju,
je zagledal dva brata: Simona, imenovanega Peter
ter njegovega brata Andreja, ki sta v morje metala
mrežo, kajti bila sta ribiča. 19 In jima reče: »Sledita mi
in naredil vaju bom za ribiča ljudi.« 20 In nemudoma
sta zapustila svoje mreže ter mu sledila. 21 Ko je šel
naprej od tam, je na ladji, z njunim očetom Zebedejem,
zagledal dva druga brata, Jakoba, Zebedejevega sina
ter njegovega brata Janeza, ki sta popravljala svoje
mreže; in ju poklical. 22 In takoj sta zapustila ladjo in
svojega očeta ter mu sledila. 23 In Jezus je obkrožil
vso Galilejo in učil v njihovih sinagogah in med ljudmi
oznanjal evangelij kraljestva in ozdravljal vse vrste
slabosti in vse vrste bolezni. 24 In njegov slôves je
šel po vsej celotni Siriji in k njemu so prinašali vse
bolne ljudi, ki so bili prevzeti z različnimi boleznimi ter
mukami in te, ki so bili obsedeni s hudiči in te, ki so
bili blazni in te, ki so imeli paralizo in jih je ozdravljal.
25 In sledile so mu velike množice ljudi iz Galileje in
iz Deseteromestja in iz Jeruzalema in iz Judeje in iz
druge strani Jordana.

5 In ko je zagledal množice, se je povzpel na goro, in
ko se je usedel, so k njemu prišli njegovi učenci 2 in
odprl je svoja usta ter jih učil, rekoč: 3 »Blagoslovljeni
so ubogi v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. 4
Blagoslovljeni so tisti, ki žalujejo, kajti potolaženi bodo.
5 Blagoslovljeni so krotki, kajti podedovali bodo zemljo.

6 Blagoslovljeni so tisti, ki so lačni in žejni pravičnosti,
kajti nasičeni bodo. 7 Blagoslovljeni so usmiljeni, kajti
dosegli bodo usmiljenje. 8 Blagoslovljeni so čisti v
srcu, kajti videli bodo Boga. 9 Blagoslovljeni so miritelji,
kajti imenovani bodo Božji otroci. 10 Blagoslovljeni so
tisti, ki so preganjani zaradi pravičnosti, kajti njihovo
je nebeško kraljestvo. 11 Blagoslovljeni ste vi, ko
vas bodo ljudje zasramovali in vas preganjali in bodo
zaradi mene proti vam lažno govorili vse vrste zla. 12
Veselite se in bodite silno veseli, kajti velika je vaša
nagrada v nebesih, kajti tako so preganjali preroke,
ki so bili pred vami. 13 Vi ste sol zemlje, toda če je
sol izgubila svoj okus, s čim bo osoljena? Odslej ni
dobra za nič, razen da je vržena proč in da jo ljudje
pomendrajo. 14 Vi ste svetloba svetu. Mesto, ki je
postavljeno na hribu, ne more biti skrito. 15 Niti ljudje
ne prižgejo sveče in je ne postavijo pod mernik, temveč
na svečnik in ta daje svetlobo vsem, ki so v hiši. 16
Naj vaša svetloba takó sveti pred ljudmi, da bodo
lahko videli vaša dobra dela in proslavljali vašega
Očeta, ki je v nebesih. 17 Ne mislite, da sem prišel
uničit postavo ali preroke; nisem prišel uničit, temveč
izpolnit. 18 Kajti resnično, povem vam: ›Dokler nebo in
zemlja ne preideta, ena pika ali en delček nikakor ne
bosta izpuščena iz postave, dokler se vsa ne izpolni.‹
19 Kdorkoli bo torej prekršil eno od teh najmanjših
zapovedi in bo tako učil ljudi, bo v nebeškem kraljestvu
imenovan najmanjši, toda kdorkoli jih bo izpolnjeval in
jih učil, isti bo v nebeškem kraljestvu imenovan velik.
20 Kajti povem vam: ›Razen če vaša pravičnost ne bo
presegla pravičnosti pisarjev in farizejev, v nobenem
primeru ne boste vstopili v nebeško kraljestvo.‹ 21
Slišali ste, da je bilo rečeno po teh iz starih časov: ›Ne
boš ubil. Kdorkoli pa ubije, bo v nevarnosti sodbe.‹ 22
Toda povem vam: ›Da kdorkoli je brez razloga jezen
na svojega brata, bo v nevarnosti sodbe, ‹ in kdorkoli
bo svojemu bratu rekel: ›Raka, ‹ bo v nevarnosti pred
vélikim zborom. Toda kdorkoli bo rekel: ›Ti bedak,
‹ bo v nevarnosti peklenskega ognja. **(Geenna g1067)**
23 Zatorej, če prineseš svoj dar k oltarju in se tam
spomniš, da ima tvoj brat zoper tebe dolg, 24 pusti
svoj dar tam pred oltarjem in pojdi svojo pot; najprej
se pobotaj s svojim bratom in potem pridi ter daruj
svoj dar. 25 Hitro se dogovori s svojim nasprotnikom,
medtem ko si z njim na poti, da te ne bi kadarkoli
nasprotnik izročil sodniku, sodnik pa te izroči častniku
in boš vržen v ječo. 26 Resnično, povem ti: ›Nikakor ne
prideš od tam, dokler ne odplačaš zadnjega novčiča.‹
27 Slišali ste, da je bilo rečeno po teh iz starih časov:
›Ne boš zagrešil zakonolomstva.‹ 28 Toda povem
vam: ›Da kdorkoli s poželenjem pogleda na žensko,
je v svojem srcu z njo že zagrešil zakonolomstvo.‹
29 In če te tvoje desno oko pohujšuje, ga iztakni in
ga vrzi od sebe; kajti zate je koristno, da bi eden
izmed tvojih udov propadel in ne, da bi tvoje celó telo
moralo biti vrženo v pekel. **(Geenna g1067)** 30 In če te
tvoja desnica pohujšuje, jo odsekaj in jo vrzi od sebe;
kajti zate je koristno, da bi eden izmed tvojih udov
propadel, ne pa da bi tvoje celó telo moralo biti vrženo
v pekel. **(Geenna g1067)** 31 Rečeno je bilo: ›Kdorkoli
bo odslovil svojo ženo, naj ji dá pisanje o ločitvi.‹ 32
Toda povem vam: ›Da kdorkoli bo odslovil svojo ženo,
razen zaradi razloga prešuštva, ji povzroči, da ona
zagreši zakonolomstvo; in kdorkoli bo poročil tisto, ki je
ločena, zagreši zakonolomstvo.‹ 33 Ponovno, slišali
ste, da je bilo rečeno po teh iz starih časov: ›Sebi
ne boš prisegal krivo, temveč svoje prisege izpolni
Gospodu.‹ 34 Toda povem vam: ›Sploh ne prisegajte;
niti pri nebesih, kajti to je Božji prestol, 35 niti pri zemlji,
kajti ta je njegova pručka, niti pri Jeruzalemu, kajti to je
mesto vélikega Kralja. 36 Niti ne prisegaj pri svoji glavi,
ker niti enega lasu ne moreš narediti belega ali črnega.
37 Toda vaš govor naj bo: ›Da, da; ‹ ›Ne, ne.‹ Kajti
karkoli je več kakor to, prihaja od zla. 38 Slišali ste, da
je bilo rečeno: ›Oko za oko in zob za zob.‹ 39 Toda
povem vam: ›Da se ne upirajte zlu, temveč kdorkoli te
bo udaril na tvoje desno lice, obrni k njemu tudi drugo.
40 In če se hoče katerikoli človek pravdati s teboj
na sodišču in ti odvzeti tvoj plašč, naj ima tudi tvoje
ogrinjalo. 41 In kdorkoli te prisili, da greš miljo, pojdi z
njim dve. 42 Daj tistemu, ki te prosi in pred tistim, ki bi
si izposodil od tebe, se ne obrni proč.‹ 43 Slišali ste, da
je bilo rečeno: ›Ljubil boš svojega bližnjega in sovražil
svojega sovražnika.‹ 44 Toda jaz vam povem: ›Ljubíte
svoje sovražnike, blagoslavljajte te, ki vas preklinjajo,
delajte dobro tem, ki vas sovražijo in molíte za tiste, ki
vas kruto izkoriščajo in vas preganjajo, ‹ 45 da boste
lahko otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kajti on
daje svojemu soncu, da vzhaja na zle in na dobre, ter
pošilja dež na pravične in na nepravične. 46 Kajti če
ljubite te, ki vas ljubijo, kakšno nagrado imate? Ne
delajo celó davkarji tako? 47 In če pozdravljate samo
svoje brate, kaj delate več kakor drugi? Ne delajo celó
davkarji tako? 48 Bodite zato popolni, prav tako, kakor
je popoln vaš Oče, ki je v nebesih.«

6 »Pazite se, da svoje miloščine ne izkazujete pred
ljudmi, da bi jo le-ti videli, sicer nimate nobene
nagrade od svojega Očeta, ki je v nebesih. 2 Zato
kadar daješ svojo miloščino, ne trobi pred seboj, kakor
počno hinavci v sinagogah in na ulicah, da bi lahko
imeli slavo od ljudi. Resnično, povem vam: ›Imajo
svojo nagrado.‹ 3 Toda kadar ti daješ miloščino, naj
tvoja levica ne ve kaj počne tvoja desnica, 4 da bo
tvoja miloščina lahko na skrivnem in tvoj Oče, ki sam

vidi na skrivnem, te bo javno nagradil. 5 In kadar moliš, ne bodi kakor so hinavci, kajti ti radi molijo,
stoječ v sinagogah in na vogalih ulic, da jih ljudje lahko
vidijo. Resnično, povem vam: ›Imajo svojo nagrado.‹
6 Toda ti, kadar ti moliš, vstopi v svojo sobico in
ko si zaprl svoja vrata, moli k svojemu Očetu, ki je
na skrivnem; in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, te bo
nagradil javno. 7 Toda ko molite, ne uporabljajte jalovih
ponavljanj, kakor to počno pogani, kajti mislijo, da
bodo uslišani zaradi svojega mnogega govorjenja. 8
Ne bodite jim zato podobni, kajti vaš Oče ve, katere
stvari potrebujete, preden ga prosite. 9 Zatorej molíte
na ta način: ›Oče naš, ki si v nebesih: ›Posvečuje
naj se tvoje ime. 10 Pridi tvoje kraljestvo. Zgôdi se
tvoja volja na zemlji, kakor je v nebesih. 11 Daj nam
danes naš vsakdanji kruh. 12 In odpusti nam naše
dolge, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom. 13 In
ne vôdi nas v skušnjavo, temveč nas osvobodi pred
zlom, kajti tvoje je kraljestvo in moč in slava, na veke.
Amen.‹ 14 Kajti če ljudem odpustite njihove prekrške,
bo prav tako vaš nebeški Oče odpustil vam. 15 Toda
če ljudem ne odpustite njihovih prekrškov, tudi vaš
Oče ne bo odpustil vaših prekrškov. 16 Poleg tega,
kadar se postite, ne bodite kakor hinavci, potrtega
obličja; kajti kazijo svoje obraze, da bi bilo ljudem
videti, da se postijo. Resnično, povem vam: ›Imajo
svojo nagrado.‹ 17 Toda kadar se ti postiš, mazili svojo
glavo in umij svoj obraz, 18 da ne bo videti ljudem, da
se postiš, temveč tvojemu Očetu, ki je na skrivnem,
in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, te bo nagradil javno.
19 Ne shranjujte si zakladov na zemlji, kjer molj in rja
delata razkroj in kjer tatovi vlamljajo in kradejo, 20
temveč si zase shranjujte zaklade v nebesih, kjer niti
molj niti rja ne delata razkroja in kjer tatovi ne vlamljajo
niti ne kradejo, 21 kajti kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi
tvoje srce. 22 Svetloba telesa je oko; če je torej tvoje
oko enovito, bo tvoje celotno telo polno svetlobe. 23
Toda če bo tvoje oko hudobno, bo tvoje celotno telo
polno teme. Če bo torej svetloba, ki je v tebi, tema,
kako velika je ta tema! 24 Nihče ne more služiti dvema
gospodarjema; kajti ali bo enega sovražil in drugega
ljubil, ali pa se bo držal k enemu in preziral drugega.
Ne morete služiti Bogu in mamonu. 25 Zatorej vam
pravim: ›Ne vznemirjajte se in ne skrbite glede svojega
življenja, kaj boste jedli ali kaj boste pili niti za svoje
telo, kaj boste oblekli. Kaj ni življenje več kot hrana in
telo več kot oblačilo? 26 Poglejte perjad neba, kajti ne
seje niti ne žanje niti ne zbira v skednje, vendar jih
vaš nebeški Oče hrani. Ali niste mnogo boljši kakor
one? 27 Kdo izmed vas lahko z vznemirjanjem in
skrbmi svoji postavi doda en komolec? 28 In zakaj se
vznemirjate in skrbite za oblačilo? Preudarite o lilijah
travnika, kako rastejo; ne garajo niti ne predejo.‹ 29 In
vendar vam povem: ›Da celó Salomon, v vsej svoji
slavi, ni bil oblečen tako kakor ena izmed teh.‹ 30
Zatorej, če Bog tako oblači travo polja, ki danes je, jutri
pa je vržena v peč, ali ne bo mnogo bolj oblačil vas, oh
vi, maloverni? 31 Zato se ne vznemirjate in ne skrbite,
rekoč: ›Kaj bomo jedli?‹ ali: ›Kaj bomo pili?‹ ali: ›S
čim bomo oblečeni?‹ 32 (Kajti za vsemi temi stvarmi
povprašujejo pogani), kajti vaš nebeški Oče ve, da
potrebujete vse te stvari. 33 Toda iščite najprej Božje
kraljestvo in njegovo pravičnost in vse te stvari vam
bodo dodane. 34 Zato se ne vznemirjate in ne skrbite
za jutrišnji dan, kajti jutrišnji dan bo sam poskrbel za
stvari. Zadostno je dnevu le tega zlo.«

7 »Ne sodite, da ne boste sojeni. 2 Kajti s kakršno
sodbo vi sodite, boste sojeni in s kakršno mero
merite, vam bo ponovno odmerjeno. 3 In zakaj gledaš
drobec, ki je v očesu tvojega brata, toda ne preudarjaš
o brunu, ki je v tvojem lastnem očesu? 4 Ali kako lahko
rečeš svojemu bratu: ›Dovoli mi iz tvojega očesa izvleči
drobec, ‹ in glej, bruno je v tvojem lastnem očesu?
5 Ti hinavec, najprej vrzi bruno iz svojega lastnega
očesa in tedaj boš razločno videl vreči ven drobec iz
očesa svojega brata. 6 Ne dajajte tega, kar je sveto,
psom niti ne mečite svojih biserov pred svinje, da jih
ne bi pomendrale pod svojimi stopali in se obrnile proti
vam in vas raztrgale. 7 Prosite in to vam bo dano;
iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo, 8
kajti vsak, kdor prosi, prejema; in kdor išče, najde; in
tistemu, ki trka, se bo odprlo. 9 Ali kakšen človek je
tam izmed vas, če ga njegov sin prosi kruha, ali mu bo
dal kamen? 10 Ali če prosi ribe ali mu bo dal kačo? 11
Če potem vi, ki ste hudobni, veste kako dajati dobra
darila svojim otrokom, kako mnogo bolj bo vaš Oče, ki
je v nebesih, dajal dobre stvari tistim, ki ga prosijo?
12 Zatorej vse stvari, katerekoli si želite, da bi ljudje
storili vam, storite vi njim popolnoma tako, kajti to je
postava in preroki. 13 Vstopite pri ozkih vratih, kajti
široka so vrata in prostrana je pot, ki vodi k uničenju
in mnogo jih bo tam, ki gredo tja, 14 zato ker ozka
so vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje in tam jih
bo malo, ki jo najdejo. 15 Varujte se lažnih prerokov,
ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, toda navznoter
so požrešni volkovi. 16 Spoznali jih boste po njihovih
sadovih. Mar ljudje obirajo grozdje iz trnja ali fige iz
osata? 17 Točno takó vsako dobro drevo prinaša dober
sad, toda slabo drevo prinaša hudoben sad. 18 Dobro
drevo ne more obroditi hudobnega sadu niti slabo
drevo ne more obroditi dobrega sadu. 19 Vsako drevo,
ki ne prinaša dobrega sadu, je posekano in vrženo v
ogenj. 20 Zatorej jih boste spoznali po njihovih sadovih.
21 Ne bo vsak, kdor mi pravi: ›Gospod, Gospod, ‹

vstopil v nebeško kraljestvo, temveč kdor izvršuje voljo
mojega Očeta, ki je v nebesih. 22 Mnogi mi bodo na
tisti dan rekli: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem
imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali hudičev
in v tvojem imenu storili mnogo čudovitih del?‹ 23 In
tedaj jim bom zatrdil: ›Nikoli vas nisem poznal. Odidite
od mene, vi, ki počnete krivičnost.‹ 24 Zatorej kdorkoli
sliši te moje besede in jih izvršuje, ga bom primerjal z
modrim človekom, ki je svojo hišo zgradil na skali; 25 in
padal je dež in prišle so poplave in pihali so vetrovi in
udarili na to hišo; in ni padla, kajti bila je utemeljena na
skali. 26 In vsak, kdor posluša te moje besede in jih ne
izvršuje, bo primerjan z nespametnim človekom, ki je
svojo hišo zgradil na pesku; 27 in padal je dež in prišle
so poplave in pihali so vetrovi ter udarili na to hišo; in
je padla in njen padec je bil velik.« 28 In pripetilo se je,
ko je Jezus končal te govore, da je bila množica nad
njegovim naukom osupla, 29 kajti poučeval jih je kakor
nekdo, ki ima oblast in ne tako kakor pisarji.

8 Ko je prišel z gore, so mu sledile velike množice.
2 In glej, prišel je gobavec ter ga oboževal, rekoč:
»Gospod, če hočeš, me lahko očistiš.« 3 Jezus je
iztegnil svojo roko in se ga dotaknil, rekoč: »Hočem;
bodi čist.« In njegova gobavost je bila takoj očiščena. 4
In Jezus mu reče: »Glej, da nikomur ne poveš, ampak
pojdi svojo pot, pokaži se duhovniku in ponudi dar, ki
ga je Mojzes zapovedal, njim v pričevanje.« 5 In ko je
Jezus vstopil v Kafarnáum, je prišel k njemu stotnik,
ki ga je rotil 6 in govoril: »Gospod, moj služabnik
leži doma bolan zaradi paralize, boleče mučen.« 7
In Jezus mu reče: »Prišel bom in ga ozdravil.« 8
Stotnik je odgovoril in rekel: »Gospod, nisem vreden,
da bi prišel pod mojo streho, ampak spregovori samo
besedo in moj služabnik bo ozdravljen. 9 Kajti človek
sem pod oblastjo, pod seboj imam vojake in temu
možu rečem: ›Pojdi, ‹ in gre; in drugemu: ›Pridi, ‹ in
pride; in svojemu služabniku: ›Naredi to‹ in to stori.«
10 Ko je Jezus to slišal, se je čudil in rekel tem, ki
so mu sledili: »Resnično, povem vam: ›Nisem našel
tako velike vere, ne, niti v Izraelu ne.‹ 11 In pravim
vam: ›Da bodo mnogi prišli od vzhoda in zahoda in se
bodo usedli z Abrahamom in Izakom in Jakobom v
nebeškem kraljestvu. 12 Toda otroci kraljestva bodo
vrženi ven v zunanjo temo; tam bo jokanje in škripanje
z zobmi.‹« 13 In Jezus je rekel stotniku: »Pojdi svojo
pot in kakor si veroval, tako naj ti bo storjeno.« In
njegov služabnik je bil prav isto uro ozdravljen. 14
In ko je Jezus prišel v Petrovo hišo, je videl njegovo
taščo ležati in bolno zaradi vročice. 15 In dotaknil se je
njene roke in vročica jo je zapustila; in vstala je ter
jim stregla. 16 Ko je prišel večer, so k njemu privedli
mnoge, ki so bili obsedeni s hudiči; in s svojo besedo
je izgnal duhove in ozdravil vse, ki so bili bolni, 17 da bi
se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju,
rekoč: ›On sam je vzel naše slabotnosti in nosil naše
bolezni.‹ 18 Potem ko je Jezus okoli sebe videl velike
množice, je dal zapoved, da odidejo na drugo stran.
19 Prišel pa je nek pisar in mu rekel: »Učitelj, sledil ti
bom, kamorkoli greš.« 20 Jezus mu reče: »Lisice imajo
luknje in ptice neba imajo gnezda, toda Sin človekov
nima kam nasloniti svoje glave.« 21 In še eden izmed
njegovih učencev mu je rekel: »Gospod, dovoli mi
najprej, da grem in pokopljem svojega očeta.« 22 Toda
Jezus mu je rekel: »Sledi mi, mrtvi pa naj pokopljejo
svoje mrtve.« 23 In ko je stopil na ladjo, so mu njegovi
učenci sledili. 24 In glej, na morju se je vzdignil velik
vihar, do take mere, da je bila ladja pokrita z valovi.
Toda on je spal. 25 In njegovi učenci so prišli k njemu
ter ga zbudili, rekoč: »Gospod reši nas, mi umiramo.«
26 In reče jim: »Zakaj ste boječi, oh vi maloverni?«
Tedaj je vstal in oštel vetrove in morje in bil je velik mir.
27 Toda možje so se čudili, rekoč: »Kakšne vrste človek
je ta, da so mu pokorni celó vetrovi in morje!« 28 In ko
je prišel na drugo stran, v Gadársko deželo, sta ga
tam srečala dva obsedena s hudiči, ki sta prihajala iz
grobnic, silno kruta, tako da noben človek ni mogel iti
mimo po tej poti. 29 In glej, zakričala sta, rekoč: »Kaj
imava midva opraviti s teboj, Jezus, ti Božji Sin? Ali si
prišel sèm, da nas pred časom mučiš?« 30 Daleč proč
od njih pa je bila čreda mnogih svinj, ki so se pasle. 31
Hudiči so ga torej rotili, rekoč: »Če nas izženeš, nam
pusti, da gremo proč, v čredo svinj.« 32 In rekel jim je:
»Pojdite.« In ko so prišli ven, so odšli v čredo svinj.
In glej, cela čreda svinj je silovito stekla po strmini
navzdol v morje ter poginila v vodah. 33 In tisti, ki so
jih čuvali, so pobegnili in po svojih poteh odšli v mesto
in povedali vsako stvar in kaj je doletelo obsedena od
hudičev. 34 In glej, celó mesto je prišlo ven, da sreča
Jezusa; in ko so ga zagledali, so ga rotili, da odide iz
njihovih krajev.

9 In vstopil je na ladjo in se peljal čez ter prišel v
svoje lastno mesto. 2 In glej, k njemu so prinesli
moža, bolnega zaradi paralize, ki je ležal na postelji.
Ko pa je Jezus videl njihovo vero, je rekel bolnemu
zaradi paralize: »Sin, bodi dobre volje, tvoji grehi so
ti odpuščeni.« 3 In glej, nekateri izmed pisarjev so v
sebi govorili: »Ta človek preklinja.« 4 Ker pa je Jezus
poznal njihove misli, je rekel: »Zakaj v svojih srcih
razmišljate hudobno? 5 Kajti ali je lažje reči: ›Tvoji
grehi so ti odpuščeni‹ ali reči: ›Vstani in hôdi?‹ 6 Toda
da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemlji
oblast odpuščati grehe, « (tedaj reče bolnemu zaradi
paralize), »vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi v svojo
hišo.« 7 In ta je vstal in odšel v svojo hišo. 8 Toda

ko so množice to videle, so se čudile in slavile Boga,
ki je ljudem dal takšno oblast. 9 In ko je Jezus šel
naprej od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej,
ki je sedel pri kraju plačevanja davkov in mu rekel:
»Sledi mi.« In ta je vstal ter mu sledil. 10 In pripetilo
se je, da ko je Jezus v hiši sedel pri obedu, glej, je
prišlo mnogo davkarjev in grešnikov ter sédlo z njim
in njegovimi učenci. 11 In ko so farizeji to videli, so
njegovim učencem rekli: »Zakaj vaš Učitelj jé z davkarji
in grešniki?« 12 Toda ko je Jezus to zaslišal, jim je
rekel: »Tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravnika,
temveč tisti, ki so bolni. 13 Toda pojdite in se naučite,
kaj pomeni to: ›Usmiljenje hočem imeti, ne pa žrtve,
kajti nisem prišel, da kličem pravične, temveč grešnike
h kesanju.‹« 14 Tedaj so k njemu prišli Janezovi učenci,
rekoč: »Zakaj se mi in farizeji često postimo, tvoji
učenci pa se ne postijo?« 15 Jezus jim je rekel: »Ali
lahko otroci svatovske sobe žalujejo, dokler je z njimi
ženin? Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin odvzet
od njih in tedaj se bodo postili. 16 Nihče ne polaga
koščka novega oblačila na staro obleko, kajti to, kar
je vstavljeno, da jo zapolni, trga iz obleke in nastane
hujša raztrganina. 17 Niti ljudje novega vina ne dajejo
v stare mehove. Sicer mehovi počijo in vino izteče
ven in mehovi propadejo; temveč novo vino vlivajo v
nove mehove in je oboje ohranjeno.« 18 Medtem ko
jim je govoril vse te besede, glej, je prišel nek vladar
in ga oboževal, rekoč: »Moja hči je pravkar umrla,
toda pridi in položi nanjo svojo roko in bo živela.«
19 In Jezus je vstal in mu sledil in tako so storili tudi
njegovi učenci. 20 In glej, ženska, ki je bila dvanajst let
bolna s težavo krvi, je prišla za njim ter se dotaknila
obšiva njegove obleke, 21 kajti v sebi je rekla: »Če se
lahko samo dotaknem njegove obleke, bom postala
zdrava.« 22 Toda Jezus se je obrnil in ko jo je zagledal,
je rekel: »Hči, bodi dobro potolažena, tvoja vera te je
naredila zdravo.« In ženska je bila od te ure zdrava.
23 Ko je Jezus prišel v vladarjevo hišo in videl flavtiste
in množico, ki je delala hrup, 24 jim je rekel: »Dajte
prostor, kajti deklica ni mrtva, temveč spi.« Oni pa
so se mu smejali do norčevanja. 25 Toda ko je bila
množica porinjena ven, je vstopil ter jo prijel za roko in
deklica je vstala. 26 In slôves o tem je šel daleč po
vsej tej deželi. 27 In ko je Jezus odšel od tam, sta mu
sledila dva slepa človeka, ki sta vpila in govorila: »
Ti, Davidov Sin, usmili se naju.« 28 In ko je prišel v
hišo, sta k njemu prišla slepa človeka in Jezus jima
reče: »Ali verujeta, da sem zmožen to storiti?« Rekla
sta mu: »Da, Gospod.« 29 Tedaj se je dotaknil njunih
oči, rekoč: »Naj se vama zgodi glede na vajino vero.«
30 In njune oči so bile odprte in Jezus jima je strogo
naročil, rekoč: »Glejta, da tega nihče ne izve.« 31
Toda ko sta onadva odšla, sta v vsej tej deželi povsod
razširila njegov slôves. 32 Ko sta odšla ven, glej, so k
njemu prinesli nemega moža, obsedenega s hudičem.
33 In ko je bil hudič izgnan, je nemi spregovoril in
množice so se čudile, rekoč: »Nikoli ni bilo tega videti
v Izraelu.« 34 Toda farizeji so rekli: »Hudiče izganja s
pomočjo princa hudičev.« 35 In Jezus je hodil naokrog
po vseh mestih in vaseh in učil v njihovih sinagogah ter
oznanjal evangelij kraljestva in med ljudmi ozdravljal
vsako slabost in vsako bolezen. 36 Toda ko je videl
množice, je bil prevzet s sočutjem do njih, ker so
oslabeli in so bili razkropljeni naokoli kakor ovce brez
pastirja. 37 Tedaj reče svojim učencem: »Žetev je
resnično obilna, toda delavcev je malo. 38 Prosite torej
Gospoda žetve, da bo poslal delavce na svojo žetev.«

10 In ko je k sebi poklical svojih dvanajst učencev,
jim je dal oblast zoper nečiste duhove, da jih
izženejo in da ozdravijo vse vrste slabosti in vse vrste
bolezni. 2 Imena dvanajsterih apostolov so torej ta:
prvi Simon, ki so ga imenovali Peter in njegov brat
Andrej; Jakob, Zebedejev sin in njegov brat Janez;
3 Filip in Bartolomej; Tomaž in Matej davkar; Jakob,
Alfejev sin in Lebej, katerega vzdevek je bil Tadej; 4
Simon Kananej in Juda Iškarijot, ki ga je tudi izdal. 5
Teh dvanajst je Jezus poslal in jim zapovedal, rekoč:
»Ne pojdite na pot poganov in ne vstopite v nobeno
samarijsko mesto, 6 temveč pojdite raje k izgubljenim
ovcam Izraelove hiše. 7 In ko greste, oznanjujte, rekoč:
›Nebeško kraljestvo je blizu.‹ 8 Ozdravljajte bolne,
očiščujte gobave, obujajte mrtve, izganjajte hudiče.
Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. 9 Ne priskrbite si
ne zlata ne srebra ne brona v svojih mošnjah 10 ne
malhe za svojo pot niti dveh plaščev niti čevljev in tudi
ne palic, kajti delavec je vreden svoje hrane. 11 In v
katerokoli mesto ali vas boste vstopili, povprašajte kdo
v njej je vreden in tam ostanite, dokler ne greste od
tam. 12 In ko vstopite v hišo, jo pozdravite. 13 In če je
hiša vredna, naj pride nanjo vaš mir, toda če tega ni
vredna, naj se vaš mir povrne k vam. 14 Kdorkoli pa
vas ne bo sprejel niti ne bo poslušal vaših besed, ko
odidete iz te hiše ali mesta, si iz svojih stopal otresite
prah. 15 Resnično, povem vam: ›Bolj znosno bo na
dan sodbe za deželo Sódome in Gomóre, kakor za to
mesto.‹ 16 Glejte, pošiljam vas kakor ovce v sredo
volkov. Bodite torej modri kakor kače in neškodljivi
kakor golobice. 17 Toda varujte se ljudi, kajti izročali
vas bodo sodiščem in vas bičali v njihovih sinagogah
18 in zaradi mene boste privedeni pred voditelje in
kralje, v pričevanje proti njim in poganom. 19 Toda ko
vas izročijo, se ne vznemirjate in ne skrbite kako ali
kaj boste govorili, kajti v tej isti uri vam bo dano, kar
boste govorili. 20 Kajti niste vi, ki govorite, temveč Duh

vašega Očeta je, ki govori v vas. 21 In brat bo brata
izročil v smrt in oče otroka in otroci se bodo dvignili
zoper svoje starše in jim povzročili, da bodo usmrčeni.
22 In vsi ljudje vas bodo sovražili zaradi mojega imena,
toda kdor vztraja do konca, bo rešen. 23 Toda ko vas
preganjajo v tem mestu, bežite v drugo, kajti resnično,
povem vam: ›Ne boste šli skozi Izraelova mesta,
dokler ne pride Sin človekov.‹ 24 Učenec ni nad svojim
učiteljem niti ni službenik nad svojim gospodarjem. 25
Dovolj je za učenca, da postane kakor njegov učitelj
in služabnik kakor njegov gospodar. Če so hišnega
učitelja imenovali Bélcebub, koliko bolj bodo imenovali
te iz njegove družine? 26 Ne bojte se jih torej, kajti nič
ni prikrito, kar ne bo razkrito in skrito, kar se ne bo
izvedelo. 27 Kar vam povem v temi, to govorite na
svetlobi in kar slišite na uho, to oznanjujte na hišnih
strehah. 28 In ne bojte se tistih, ki ubijejo telo, toda
niso zmožni ubiti duše, temveč se raje bojte njega,
ki je zmožen uničiti tako dušo kakor telo v peklu.
(Geenna g1067) 29 Ali nista dva vrabca prodajana za
novčič? In nobeden izmed njiju ne bo padel na tla brez
vašega Očeta. 30 Toda celó lasje vaše glave so vsi
prešteti. 31 Ne bojte se torej, vredni ste več kakor
mnogo vrabcev. 32 Kdorkoli bo torej mene priznal pred
ljudmi, bom prav tako jaz njega priznal pred svojim
Očetom, ki je v nebesih. 33 Toda kdorkoli me bo zatajil
pred ljudmi, bom prav tako jaz njega zatajil pred svojim
Očetom, ki je v nebesih. 34 Ne mislite, da sem prišel,
da pošljem mir na zemljo; nisem prišel, da pošljem
mir, temveč meč. 35 Kajti prišel sem, da postavim
človeka v nestrinjanje proti svojemu očetu in hčer proti
njeni materi in snaho proti njeni tašči. 36 In človekovi
sovražniki bodo tisti iz njegove lastne družine. 37 Kdor
ima rajši očeta ali mater bolj kakor mene, me ni vreden;
in kdor ima rajši sina ali hčer bolj kakor mene, me ni
vreden. 38 In kdor ne vzame svojega križa in mi ne
sledi, me ni vreden. 39 Kdor najde svoje življenje, ga
bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene,
ga bo našel. 40 Kdor sprejema vas, sprejema mene
in kdor sprejema mene, sprejema tistega, ki me je
poslal. 41 Kdor sprejema preroka v imenu preroka, bo
prejel nagrado preroka; in kdor sprejema pravičnega
človeka v imenu pravičnega človeka, bo prejel nagrado
pravičnega človeka. 42 In kdorkoli bo dal piti enemu od
teh malčkov samo čašo mrzle vode v imenu učenca,
resnično, povem vam, nikakor ne bo izgubil svoje
nagrade.«

11 In pripetilo se je, ko je Jezus končal z naročanjem
svojim dvanajsterim učencem, [da] je odšel od
tam, da uči in oznanja v njihovih mestih. 2 Potem ko je
Janez v ječi slišal Kristusova dela, je poslal dva izmed
svojih učencev 3 in [ta dva] sta mu rekla: »Ali si ti
tisti, ki naj bi prišel ali naj pričakujemo drugega?« 4
Jezus je odgovoril in jima rekel: »Pojdita in Janezu
ponovno izpričajta te stvari, ki jih slišita in vidita: 5
›Slepi prejemajo svoj vid in hromi hodijo, gobavi so
očiščeni in gluhi slišijo, mrtvi so obujeni in revnim se
oznanja evangelij. 6 In blagoslovljen je tisti, ki v meni
ne bo pohujšan.‹« 7 Ko sta odšla, je Jezus začel
množicam govoriti glede Janeza: »Kaj ste odšli gledat
ven v divjino? Trst, ki se maje z vetrom?« 8 Toda kaj
ste šli ven, da bi videli? Mož, oblečenega v mehka
oblačila? Glejte, tisti, ki nosijo mehka oblačila, so v
kraljevih hišah. 9 Toda kaj ste šli ven, da bi videli?
Preroka? Da, povem vam in več kakor preroka. 10 Kajti
ta je tisti, o katerem je pisano: ›Glejte, pošljem svojega
poslanca pred tvojim obrazom, ki bo pripravil tvojo pot
pred teboj.‹ 11 Resnično, povem vam: ›Med temi, ki so
rojeni iz žensk, ni bil obujen večji kakor Janez Krstnik,
vendar kdor je v nebeškem kraljestvu najmanjši, je
večji kakor on.‹ 12 In od dni Janeza Krstnika do sedaj
nebeško kraljestvo trpi nasilje in nasilni ga zavzemajo
s silo. 13 Kajti vsi preroki in postava so prerokovali do
Janeza. 14 In če boste to sprejeli, to je Elija, ki je moral
priti. 15 Kdor ima ušesa, da sliši, naj posluša. 16 Toda
s kom bom primerjal ta rod? Podoben je otrokom, ki
sedijo po trgih in kličejo svojim rojakom 17 ter govorijo:
›Piskali smo vam, pa niste plesali; objokovali smo vam,
pa niste žalovali.‹ 18 Kajti Janez je prišel, niti ni jedel,
niti ni pil, pa pravijo: ›Hudiča ima.‹ 19 Sin človekov
je prišel in jé in pije, pa pravijo: ›Glejte, požrešen
človek in vinski bratec, prijatelj davkarjev in grešnikov.‹
Toda modrost je opravičena po svojih otrocih.« 20
Tedaj je začel oštevati mesta, v katerih je bila storjena
večina njegovih mogočnih del, ker se nista pokesala:
21 »›Gorje ti, Horazín! Gorje ti, Betsajda! Kajti če bi
se mogočna dela, ki so bila storjena v vama, storila v
Tiru in Sidónu, bi se že davno pokesala v vrečevini
in pepelu.‹ 22 Toda povem vam: ›Bolj znosno bo
na dan sodbe za Tir in Sidón, kakor vama. 23 In ti,
Kafarnáum, ki si bil vzvišen do neba, boš priveden
navzdol do pekla; kajti če bi se mogočna dela, ki so
bila storjena v tebi, zgodila v Sódomi, bi preostala do
današnjega dne.‹ (Hadēs g86) 24 Toda povem ti: ›Da
bo na dan sodbe bolj znosno za sódomsko deželo
kakor zate.‹« 25 Ob tistem času je Jezus odgovoril
in rekel: »Zahvaljujem se tebi, oh Oče, Gospodar
neba in zemlje, ker si te stvari skril pred modrimi in
razsodnimi, razodel pa si jih otročičem. 26 Točno tako,
Oče, kajti tako se je zdelo dobro v tvojih očeh. 27
Vse stvari so mi izročene od mojega Očeta in noben
človek ne pozna Sina, razen Očeta, niti noben človek
ne pozna Očeta, razen Sina in tega komurkoli ga bo
Sin razodel. 28 Pridite k meni vsi vi, ki se trudite in ste

težko obremenjeni in dal vam bom počitek. 29 Vzemite
nase moj jarem in se učite od mene, ker sem krotak in
ponižen v srcu, in našli boste počitek svojim dušam.
30 Kajti moj jarem je udoben in moje breme je lahko.«

12 Ob tistem času je šel Jezus na šabatni dan skozi
žitna polja, njegovi učenci pa so bili lačni in začeli
smukati žitno klasje ter jesti. 2 Toda ko so to videli
farizeji, so mu rekli: »Glej, tvoji učenci delajo to, česar
ni zakonito početi na šabatni dan.« 3 Toda rekel jim je:
»Ali niste brali, kaj je storil David, ko je bil lačen in
tisti, ki so bili z njim, 4 kako je vstopil v Božjo hišo in
jedel hlebe navzočnosti, ki jih ni bilo dovoljeno jesti
njemu niti ne tistim, ki so bili z njim, temveč samo
duhovnikom? 5 Ali niste brali v postavi, kako to, da
ob šabatnih dneh duhovniki v templju skrunijo šabat
in so brez krivde? 6 Toda povem vam: ›Da je na
tem kraju nekdo večji kakor tempelj.‹ 7 Toda če bi
vedeli, kaj to pomeni: ›Usmiljenje hočem imeti in ne
žrtve, ‹ ne bi obsojali nedolžnih. 8 Kajti Sin človekov je
Gospod celó šabatnemu dnevu.« 9 In ko je odšel od
tam, je šel v njihovo sinagogo. 10 In glej, tam je bil
človek, ki je imel svojo roko izsušeno. In da bi ga lahko
obdolžili, so ga vprašali, rekoč: »Ali je zakonito zdraviti
na šabatne dneve?« 11 In rekel jim je: »Kateri človek
bi bil tukaj med vami, ki bi imel eno ovco in če bi ta
na šabatni dan padla v jamo ali je ne bi prijel ter je
dvignil ven? 12 Koliko bolj je potem človek boljši kakor
ovca? Zaradi tega je na šabatne dneve zakonito delati
dobro.« 13 Tedaj reče človeku: »Iztegni svojo roko.« In
ta jo je iztegnil in bila je v celoti ozdravljena, podobno
kakor druga. 14 Potem so farizeji odšli ven in imeli
zborovanje proti njemu, kako bi ga lahko pokončali. 15
Toda ko je Jezus to izvedel, se je umaknil od tam in
sledile so mu velike množice in vse je ozdravil 16 ter
jim naročil, da naj ga ne razglašajo, 17 da bi se lahko
izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju, rekoč: 18
›Glej moj služabnik, ki sem ga izbral, moj ljubljeni, v
katerem je moja duša zelo zadovoljna. Svojega duha
bom položil nadenj in oznanil bo sodbo poganom. 19
Ne bo se ne prepiral niti ne vpil niti na ulicah nihče ne
bo slišal njegovega glasu. 20 Poškodovanega trsta ne
bo zlomil in kadečega stenja ne bo pogasil, dokler ne
privede sodbe do zmage. 21 In v njegovo ime bodo
zaupali pogani.‹ 22 Tedaj je bil k njemu priveden nekdo
obseden s hudičem, slep in nem in ga je ozdravil,
do take mere, da je slepi in nemi tako govoril kakor
videl. 23 In vsa množica je bila osupla ter rekla: »Ali ni
ta Davidov sin?« 24 Toda ko so farizeji to slišali, so
rekli: »Ta ne izganja hudičev, razen z Bélcebubom,
princem hudičev.« 25 Jezus pa je poznal njihove
misli in jim rekel: »Vsako kraljestvo, razdeljeno zoper
sebe, je privedeno v opustošenje in nobeno mesto
ali hiša, razdeljena zoper sebe, ne bosta obstala. 26
In če Satan izganja Satana, je razdeljen zoper sebe;
kako bo potem obstalo njegovo kraljestvo? 27 In če z
Bélcebubom izganjam hudiče, s kom jih izganjajo vaši
otroci? Zatorej bodo oni vaši sodniki. 28 Toda če z
Božjim Duhom izganjam hudiče, potem je k vam prišlo
Božje kraljestvo. 29 Kako lahko sicer nekdo vstopi
v hišo močnega in opleni njegove dobrine, razen če
najprej ne zveže močnega? In tedaj bo oplenil njegovo
hišo. 30 Kdor ni z menoj, je proti meni; in kdor ne zbira
z menoj, razsipa na široko. 31 Zatorej vam pravim:
›Vsake vrste greh in bogokletje bo ljudem odpuščeno,
toda bogokletje zoper Svetega Duha ljudem ne bo
odpuščeno. 32 In kdorkoli govori besedo zoper Sina
človekovega, mu bo to odpuščeno; toda kdorkoli govori
zoper Svetega Duha, mu ne bo odpuščeno ne na tem
svetu ne v svetu, ki pride.‹ (aiōn g165) 33 Ali drevo
dobro obrodi in je njegov sad dober, ali pa drevo
slabo obrodi in je njegov sad slab; kajti drevo se
spozna po njegovem sadu. 34 Oh gadji rod, kako
lahko vi, ki ste hudobni, govorite dobre besede? Kajti
iz obilja srca usta govoré. 35 Dober človek iz dobrega
zaklada srca prinaša dobre stvari, hudobnež pa iz
zlega zaklada prinaša zle stvari. 36 Toda povem vam:
›Za vsako prazno besedo, ki jo bodo ljudje izgovorili,
bodo na dan sodbe o tem dajali obračun.‹ 37 Kajti po
svojih besedah boš opravičen in po svojih besedah
boš obsojen.« 38 Tedaj so nekateri izmed pisarjev in
farizejev odgovorili, rekoč: »Učitelj, od tebe želimo
videti znamenje.« 39 Toda odgovoril jim je in rekel:
»Hudoben in zakonolomen rod išče znamenje, pa mu
ne bo dano nobeno drugo znamenje, razen znamenja
preroka Jona. 40 Kajti tako, kakor je bil Jona tri dni
in tri noči v kitovem trebuhu, tako bo Sin človekov tri
dni in tri noči v osrčju zemlje. 41 Ljudje iz Niniv bodo
ob sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili, ker so se
ob Jonovem oznanjevanju pokesali; in glejte, tukaj je
večji kakor Jona. 42 Kraljica z juga bo ob sodbi vstala
s tem rodom in ga obsodila, kajti prišla je iz najbolj
oddaljenih krajev zemlje, da sliši Salomonovo modrost;
in glejte, tukaj je večji kakor Salomon. 43 Kadar je
nečisti duh odšel iz človeka, hodi po suhih krajih, iščoč
počitka, in ga ne najde. 44 Potem reče: ›Vrnil se bom v
svojo hišo, od koder sem izšel.‹ In ko pride, jo najde
prazno, pometeno in okrašeno. 45 Tedaj gre in s seboj
vzame sedem drugih duhov, zlobnejših kakor on sam
in vstopijo ter prebivajo tam in končno stanje tega
človeka je slabše kakor prvo. Točno tako bo tudi temu
zlobnemu rodu.« 46 Medtem ko je še govoril množici,
glej, so stali zunaj njegova mati in njegovi bratje, želeč
govoriti z njim. 47 Potem mu je nekdo rekel: »Glej,
tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in želijo govoriti s

teboj.« 48 Toda odgovoril je in rekel tistemu, ki mu je
povedal: »Kdo je moja mati? In kdo so moji bratje?«
49 In svojo roko je iztegnil proti svojim učencem ter
rekel: »Glejte, moja mati in moji bratje! 50 Kajti kdorkoli
bo izvrševal voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je
moj brat in sestra in mati.«

13 Isti dan je Jezus odšel iz hiše in se usedel ob
morski obali. 2 In k njemu so bile zbrane skupaj
velike množice, tako da je odšel na ladjo in se usedel,
vsa množica pa je stala na bregu. 3 In v prispodobah
jim je govoril mnoge besede, rekoč: »Glejte, sejalec je
odšel sejat 4 in ko je sejal, je nekaj semen padlo poleg
poti in prišla je perjad ter jih požrla. 5 Nekaj jih je padlo
na kamnita mesta, kjer niso imela veliko zemlje in so
nemudoma pognala, ker niso imela globine zemlje 6 in
ko je bilo sonce zgoraj, so bila ožgana in ker niso imela
korenine, so ovenela. 7 In nekaj jih je padlo med trnje in
trnje je pognalo ter jih zadušilo. 8 Toda druga so padla
v dobro zemljo in obrodila sad, nekatera stoternega,
nekatera šestdeseternega, nekatera trideseternega. 9
Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.« 10 In prišli so
učenci ter mu rekli: »Zakaj jim govoriš v prispodobah?«
11 Odgovoril je in jim rekel: »Ker je vam dano spoznati
skrivnosti nebeškega kraljestva, toda njim to ni dano.
12 Kajti kdorkoli ima, njemu bo dano in imel bo večje
obilje; toda kdorkoli nima, bo od njega vzeto proč celó
to, kar ima. 13 Zatorej jim govorim v prispodobah, ker
gledajo, a ne vidijo in poslušajo, a ne slišijo niti ne
razumejo. 14 In v njih se je izpolnila Izaijeva prerokba,
ki pravi: ›S poslušanjem boste slišali, pa ne boste
razumeli; in gledali boste ter videli, pa ne boste zaznali;
15 kajti srce teh ljudi je otopelo in njihova ušesa so
naglušna in svoje oči so zaprli, da ne bi lahko kadarkoli
s svojimi očmi videli in s svojimi ušesi slišali in bi s
svojim srcem razumeli ter bi bili spreobrnjeni in bi jih
jaz ozdravil. 16 Toda blagoslovljene so vaše oči, ker
vidijo, in vaša ušesa, ker slišijo. 17 Kajti resnično,
povem vam: ›Da je veliko prerokov in pravičnih ljudi
želelo videti te stvari, ki jih vi vidite, pa jih niso videli; in
slišati te besede, ki jih vi slišite, pa jih niso slišali.‹ 18
Poslušajte torej prispodobo o sejalcu. 19 Kadar kdorkoli
sliši besedo o kraljestvu, pa je ne razume, potem pride
ta zlobni in izdere to, kar je bilo posejano v njegovo
srce. To je tisti, ki je seme sprejel poleg poti. 20 Toda
kdor je seme sprejel na kamnita mesta, je isti kakor
kdor sliši besedo in jo takoj z radostjo sprejme, 21
vendar v sebi nima korenine, toda nekaj časa vztraja.
Ko pa zaradi besede nastane stiska ali preganjanje,
on v kratkem greši. 22 Tudi tisti, ki je seme sprejel
med trnje, je tisti, ki sliši besedo. Skrb tega sveta in
zapeljivost bogastev pa zadušita besedo in on postaja
brez sadu. (aiōn g165) 23 Toda kdor je seme sprejel
v dobro zemljo, je tisti, ki sliši besedo in jo razume,
ki prav tako prinaša sad in obrodi, eden stoternega,
drugi šestdeseternega, [spet] drugi trideseternega.«
24 Podal jim je drugo prispodobo, rekoč: »Nebeško
kraljestvo je podobno človeku, ki je na svojo njivo
posejal dobro seme. 25 Toda medtem ko so ljudje
spali, je prišel njegov sovražnik in med pšenico posejal
plevel ter odšel svojo pot. 26 Toda ko je bilka pognala
in obrodila sad, potem se je prikazal tudi plevel. 27
Služabniki hišnega gospodarja so torej prišli in mu
rekli: ›Gospod, ali nisi v svojo njivo posejal dobrega
semena? Od kod ima potem le-ta plevel?‹ 28 Rekel
jim je: ›To je storil sovražnik.‹ Služabniki so mu rekli:
›Hočeš potem, da gremo in ga poberemo?‹ 29 Toda
rekel je: ›Ne, da ne bi, medtem ko pobirate plevel, z
njim izruvali tudi pšenice. 30 Naj oboje skupaj raste do
žetve, in ob času žetve bom rekel žanjcem: ›Zberite
skupaj najprej plevel in ga povežite v svežnje za sežig,
toda pšenico zberite v moj skedenj.‹« 31 Podal jim
je drugo prispodobo, rekoč: »Nebeško kraljestvo je
podobno zrnu gorčičnega semena, ki ga je človek
vzel in posejal na svoji njivi; 32 ki je zares najmanjše
od vseh semen, toda ko to zraste, je največje med
zelišči in postane drevo, tako da pridejo ptice neba
in prenočujejo na njegovih vejah.« 33 Povedal jim je
drugo prispodobo: »Nebeško kraljestvo je podobno
kvasu, ki ga je ženska vzela in skrila v treh merah
moke, dokler ni bilo vse prekvašeno.« 34 Vse te
besede je Jezus množici govoril v prispodobah; brez
prispodobe pa jim ni govoril, 35 da bi se lahko izpolnilo,
kar je bilo rečeno po preroku, rekoč: »Svoja usta
bom odprl v prispodobah, izrekel bom besede, ki so
bile od ustanovitve sveta hranjene na skrivnem.« 36
Tedaj je Jezus množico poslal proč in odšel v hišo, in
njegovi učenci so prišli k njemu, rekoč: »Pojasni nam
prispodobo o poljskem plevelu.« 37 Odgovoril je in jim
rekel: »Kdor seje dobro seme, je Sin človekov. 38 Njiva
je svet. Dobro seme so otroci kraljestva, toda plevel
so otroci zlobnega. 39 Sovražnik, ki jih je posejal,
je hudič. Žetev je konec sveta, žanjci pa so angeli.
(aiōn g165) 40 Kakor je torej plevel pobran in v ognju
sežgan, tako bo ob koncu tega sveta. (aiōn g165) 41
Sin človekov bo poslal svoje angele in iz njegovega
kraljestva bodo pobrali vse stvari, ki so padle v greh in
tiste, ki počno krivičnost; 42 in vrgli jih bodo v ognjeno
talilno peč. Tam bo tarnanje in škripanje z zobmi. 43
Potem bodo pravični zasijali kakor sonce v kraljestvu
svojega Očeta. Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.
44 Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno zakladu,
skritemu na njivi. Ko ga je človek našel, ga skrije in
zaradi radosti gre in proda vse, kar ima in to polje kupi.
45 Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno trgovcu, ki

išče lepe bisere, 46 ki je, ko je našel en biser velike
vrednosti, šel in prodal vse, kar je imel ter ga kupil.
47 Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno mreži, ki
je bila vržena v morje in je zajela od vseh vrst, 48 ki
so jo, ko je bila polna, odvlekli do obale in se usedli
ter dobre zbrali v posode, toda slabe so vrgli proč.
49 Tako bo torej ob koncu sveta. Prišli bodo angeli in
zlobne bodo oddvojili od pravičnih, (aiōn g165) 50 in jih
vrgli v ognjeno talilno peč. Tam bo tarnanje in škripanje
z zobmi.« 51 Jezus jim reče: »Ste razumeli vse te
besede?« Rečejo mu: »Da, Gospod.« 52 Tedaj jim je
rekel: »Zato je vsak pisar, ki je poučen o nebeškem
kraljestvu, podoben človeku, ki je hišni gospodar, ki
prinaša iz svojega zaklada nove in stare stvari.« 53
In pripetilo se je, ko je Jezus zaključil te prispodobe,
da je odšel od tam. 54 In ko je prišel v svojo lastno
deželo, jih je v njihovi sinagogi učil, do take mere,
da so bili osupli in govorili: »Od kod ima ta človek to
modrost in ta mogočna dela? 55 Ali ni to tesarjev sin?
Ali ni njegova mati imenovana Marija? In njegovi bratje
Jakob in Jožef in Simon in Juda? 56 In njegove sestre
ali niso vse z nami? Od kod ima potem ta človek vse te
stvari?« 57 In pohujševali so se nad njim. Toda Jezus
jim je rekel: »Prerok ni brez spoštovanja, razen v svoji
lastni deželi in v svoji lastni hiši.« 58 In tam zaradi
njihove nevere ni storil veliko mogočnih del.

14 Ob tistem času je Herod, vladar četrtinskega dela
province, slišal o Jezusovem slôvesu 2 in rekel
svojim služabnikom: »To je Janez Krstnik. Obujen je od
mrtvih in zato so se v njem naznanila mogočna dela.«
3 Kajti Herod je prijel Janeza in ga zvezal ter ga posadil
v ječo zaradi Herodiade, žene svojega brata Filipa. 4
Kajti Janez mu je rekel: »Zate ni zakonito, da jo imaš.«
5 Ko pa ga je skušal usmrtiti, se je zbal množice,
ker so ga šteli za preroka. 6 Toda ko je bil Herodov
rojstni dan, je Herodiadina hči plesala pred njimi in
se dopadla Herodu. 7 Nakar ji je ta s prisego obljubil
dati, karkoli bi prosila. 8 In ona je, prej poučena od
svoje matere, rekla: »Daj mi tukaj, na velikem pladnju,
glavo Janeza Krstnika.« 9 In kralju je bilo žal. Kljub
temu je zaradi prisege in teh, ki so z njim sedeli pri
obedu, velel, da naj ji bo dana. 10 In poslal je ter v ječi
obglavil Janeza. 11 In njegova glava je bila prinesena
na velikem pladnju ter dana gospodični in ona jo je
odnesla svoji materi. 12 In prišli so njegovi učenci in
vzeli telo ter ga pokopali in odšli ter povedali Jezusu.
13 Ko je Jezus slišal o tem, je od tam z ladjo ločeno
odplul v zapuščen kraj. In ko je množica slišala o tem,
mu je peš sledila iz mest. 14 In Jezus je odšel naprej
in zagledal veliko množico in bil prevzet s sočutjem do
njih in ozdravil njihove bolne. 15 In ko je bil večer, so k
njemu prišli njegovi učenci, rekoč: »To je zapuščen
kraj in čas je sedaj potekel. Pošlji množico proč, da
bodo lahko šli v vasi in si kupili živeža.« 16 Toda Jezus
jim je rekel: »Ni jim treba oditi proč, vi jim dajte jesti.«
17 In rekli so mu: »Mi imamo tukaj samo pet hlebov in
dve ribi.« 18 Rekel je: »Prinesite jih sèm k meni.« 19 In
velel je množici, naj séde na travo in vzel je pet hlebov
ter dve ribi in zroč k nebu, je blagoslovil in razlomil ter
hlebe dal svojim učencem, učenci pa množici. 20 In vsi
so jedli in bili nasičeni in od odlomkov, ki so ostali, so
pobrali dvanajst polnih košar. 21 In teh, ki so jedli, je
bilo okoli pet tisoč mož, poleg žensk in otrok. 22 In
Jezus je svoje učence nemudoma primoral, naj stopijo
na ladjo in da gredo pred njim na drugo stran, sam
pa je medtem odpustil množice. 23 In ko je odpustil
množice, je sam posebej odšel na goro, da moli. In ko
je prišel večer, je bil tam sam. 24 Toda ladja je bila
sedaj na sredi morja, premetavana z valovi, kajti bil je
nasproten veter. 25 In ob četrti nočni straži je Jezus
šel proti njim, hodeč po morju. 26 In ko so ga učenci
zagledali hoditi po morju, so bili prestrašeni, rekoč: »To
je duh.« In od strahu so zakričali. 27 Toda Jezus jim je
nemudoma spregovoril, rekoč: »Bodite dobre volje,
jaz sem, ne bojte se.« 28 In Peter mu je odgovoril ter
rekel: »Gospod, če si ti, mi zaukaži po vodi priti k tebi.«
29 In on je rekel: »Pridi.« In ko je Peter prišel dol iz
ladje, da pride k Jezusu, je hodil po vodi. 30 Toda ko
je videl silovitost vetra, je bil prestrašen. In ko se je
začel utapljati, je zavpil, rekoč: »Gospod, reši me.«
31 In Jezus je takoj iztegnil svojo roko ter ga prijel in
mu rekel: »Oh ti maloveren, zakaj si podvomil?« 32
In ko sta prišla na ladjo, je veter ponehal. 33 Potem
so prišli oni, ki so bili na ladji in ga oboževali, rekoč:
»Resnično, ti si Božji Sin.« 34 In ko so se prepeljali,
so prišli v deželo Genezaret. 35 In ko so ljudje tega
kraja dobili spoznanje o njem, so razposlali v vso to
pokrajino naokoli in privedli k njemu vse, ki so bili bolni,
36 in rotili so ga, da bi se lahko samo dotaknili obšiva
njegove obleke in prav vsi, ki so se ga dotaknili, so
postali popolnoma zdravi.

15 Tedaj so k Jezusu prišli pisarji in farizeji, ki so
bili iz Jeruzalema, rekoč: 2 »Zakaj tvoji učenci
prestopajo izročila starešin? Kajti kadar jedo kruh, si
ne umijejo svojih rok.« 3 Toda odgovoril jim je in rekel:
»Zakaj vi prav tako s svojim izročilom prestopate Božjo
zapoved? 4 Kajti Bog je zapovedal, rekoč: ›Spoštuj
svojega očeta in mater‹ in: ›Kdor preklinja očeta ali
mater, naj življenje konča s smrtjo.‹ 5 Toda vi pravite:
›Kdorkoli bo rekel svojemu očetu ali svoji materi: ›To je
dar, s čimerkoli bi ti mogoče imel korist od mene, ‹ 6 in
ne spoštuje svojega očeta ali svoje matere, bo prost.
Tako ste s svojim izročilom naredili Božjo zapoved

brez učinka. 7 Vi hinavci, Izaija je dobro prerokoval o
vas, rekoč: 8 ›Ti ljudje se s svojimi usti bližajo k meni
in me spoštujejo s svojimi ustnicami, toda njihovo srce
je daleč od mene.‹ 9 Toda zaman me obožujejo, učeč
nauke človeških zapovedi.« 10 In poklical je množico
ter jim rekel: »Poslušajte in razumite: 11 ›Ni to, kar gre
v usta, [kar] omadežuje človeka, temveč to, kar prihaja
iz ust, to omadežuje človeka.‹« 12 Tedaj so prišli
njegovi učenci in mu rekli: »Ali veš, da so bili farizeji,
potem ko so slišali to govorjenje, užaljeni?« 13 Toda
odgovoril je in rekel: »Vsaka rastlina, ki je ni vsadil
moj nebeški Oče, bo izkoreninjena. 14 Pustite jih pri
miru. Slepi voditelji slepih so. Če pa slepi vodi slepega,
bosta oba padla v jarek.« 15 Potem je odgovoril Peter
in mu rekel: »Pojasni nam to prispodobo.« 16 Jezus pa
je rekel: »Ali ste tudi vi še vedno brez razumevanja?
17 Ali še vedno ne razumete, da karkoli vstopi pri ustih,
gre v trebuh in je vrženo ven, v zunanje stranišče? 18
Toda te besede, ki izvirajo iz ust, prihajajo iz srca in
te omadežujejo človeka. 19 Kajti iz srca izvirajo zle
misli, umori, zakonolomstva, prešuštva, tatvine, kriva
pričevanja, bogokletja. 20 To so stvari, ki omadežujejo
človeka, toda jesti z neumitimi rokami človeka ne
omadežuje.« 21 Potem je Jezus odšel od tam in odšel
v tirske in sidónske kraje. 22 In glej, ženska iz Kánaana
je prišla iz teh istih krajev ter vpila k njemu, rekoč:
»Usmili se me, oh Gospod, ti Davidov Sin. Moja hči
je boleče nadlegovana od hudiča.« 23 Toda on ji ni
odgovoril niti besede. In prišli so njegovi učenci ter ga
rotili, rekoč: »Pošlji jo proč, ker vpije za nami.« 24 Toda
odgovoril je in rekel: »Nisem poslan [k nikomur], razen
k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.« 25 Potem je
prišla in ga oboževala, rekoč: »Gospod, pomagaj mi.«
26 Toda odgovoril je in rekel: »Ni primerno vzeti kruha
otrokom in ga vreči psom.« 27 Ona pa je rekla: »Res je,
Gospod, vendar psi jedo od drobtinic, ki padajo z mize
njihovih gospodarjev.« 28 Tedaj je Jezus odgovoril in ji
rekel: »Oh žena, velika je tvoja vera, zgodi naj se ti,
kakor hočeš.« In njena hči je bila ozdravljena od točno
tiste ure. 29 In Jezus je odšel od tam ter prišel v bližino
Galilejskega morja in odšel na goro ter se tam usedel.
30 In k njemu so prišle velike množice, ki so imele s
seboj tiste, ki so bili hromi, slepi, nemi, pohabljeni ter
mnoge druge in polagali so jih k Jezusovim stopalom
in jih je ozdravil, 31 do take mere, da se je množica
čudila, ko so videli nemega spregovoriti, pohabljenega
biti zdravega, hromega hoditi in slepega videti. In slavili
so Izraelovega Boga. 32 Potem je Jezus svoje učence
poklical k sebi in rekel: »Sočutje imam do množice, ker
že tri dni vztrajajo z menoj in nimajo nič za jesti; in ne
bom jih poslal proč tešče, da na poti ne oslabijo.« 33 In
njegovi učenci so mu rekli: »Od kod naj imamo v divjini
tako veliko kruha, za nasičenje tako velike množice?«
34 In Jezus jim reče: »Koliko hlebov imate?« Rekli so:
»Sedem in nekaj majhnih rib.« 35 In velel je množici,
naj séde na tla. 36 In vzel je sedem hlebov in ribe
ter se zahvalil in jih razlomil ter dal svojim učencem,
učenci pa množici. 37 In vsi so jedli ter bili nasičeni in
pobrali so od ostankov obeda, kar je ostalo, sedem
polnih košar. 38 In teh, ki so jedli, je bilo štiri tisoč mož,
poleg žensk in otrok. 39 In odpustil je množico ter
stopil na ladjo in prišel v magadánske kraje.

16 Tudi farizeji so prišli skupaj s saduceji in ga
skušali ter zahtevali, da bi jim pokazal znamenje
z neba. 2 Odgovoril je in jim rekel: »Ko je večer, pravite:
›Lepo vreme bo, kajti nebo je rdeče.‹ 3 Zjutraj pa:
›Danes bo grdo vreme, kajti nebo je rdeče in mračno.‹
O vi hinavci, lahko razpoznavate obličje neba, toda
ne morete razpoznati znamenj časov? 4 Zlobni in
zakonolomni rod išče znamenje, pa mu ne bo dano
nobeno znamenje, razen znamenja preroka Jona.« In
zapustil jih je ter odšel. 5 Ko so njegovi učenci prišli
na drugo stran, so pozabili vzeti kruh. 6 Potem jim
je Jezus rekel: »Pazite in varujte se kvasa farizejev
in saducejev.« 7 In med seboj so razpravljali, rekoč:
» To je zato, ker nismo vzeli kruha.« 8 Ko je Jezus
to zaznal, jim je rekel: »Oh vi maloverni, zakaj med
seboj razmišljate, ker niste prinesli nobenega kruha? 9
Ali še vedno ne razumete niti se ne spominjate petih
hlebov pet tisočim in koliko košar ste pobrali? 10 Niti
sedmih hlebov štiri tisočim in koliko košar ste pobrali?
11 Kako to, da ne razumete, da vam tega nisem govoril
v zvezi s kruhom, da bi se varovali kvasa farizejev in
saducejev?« 12 Potem so razumeli, da jim je zaukazal,
naj se ne varujejo kruhovega kvasa, temveč nauka
farizejev in saducejev. 13 Ko je Jezus prišel v kraje
Cezareje Filipove, je vprašal svoje učence, rekoč: »Kdo
ljudje pravijo, da jaz, Sin človekov, sem?« 14 Rekli
so: »Nekateri pravijo, da si Janez Krstnik, nekateri
Elija in drugi Jeremija ali eden izmed prerokov.« 15
Reče jim: »Toda kdo vi pravite, da sem jaz?« 16
In Simon Peter je odgovoril ter rekel: »Ti si Kristus,
Sin živega Boga.« 17 In Jezus je odgovoril ter mu
rekel: »Blagoslovljen si, Simon, Jonov sin, kajti meso
in kri ti tega nista razodela, temveč moj Oče, ki je v
nebesih. 18 In jaz ti prav tako pravim: ›Da si ti Peter in
na tej skali bom zgradil svojo cerkev in velika vrata
pekla ne bodo prevladala proti njej. **(Hadēs g86)** 19 In
dal ti bom ključe nebeškega kraljestva; in karkoli boš
zvezal na zemlji, bo zvezano v nebesih; in karkoli boš
razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.‹« 20 Tedaj
je svojim učencem naročil, da naj nobenemu človeku
ne povedo, da je bil on Jezus, Kristus. 21 Od tedaj
naprej je Jezus svojim učencem začel kazati, da mora

oditi v Jeruzalem in od starešin in visokih duhovnikov
in pisarjev pretrpeti mnoge stvari in biti umorjen in tretji
dan obujen. 22 Potem ga je Peter prijel in ga začel
oštevati, rekoč: »To naj bo daleč od tebe, Gospod. To
naj se ti ne zgodi.« 23 Toda on se je obrnil in Petru
rekel: »Spravi se za menoj, Satan. V spotiko si mi,
kajti ne posvečaš se stvarem, ki so od Boga, temveč
tem, ki so od ljudi.« 24 Tedaj je Jezus rekel svojim
učencem: »Če hoče katerikoli človek slediti meni, naj
se odpove samemu sebi in vzame svoj križ ter hodi za
menoj. 25 Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga
bo izgubil, kdorkoli pa bo izgubil svoje življenje zaradi
mene, ga bo našel. 26 Kajti kaj človeku koristi, če si
bo pridobil ves svet, izgubil pa svojo lastno dušo? Ali
kaj bo človek dal v zameno za svojo dušo? 27 Kajti
Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta s svojimi
angeli in tedaj bo vsakega človeka nagradil glede na
njegova dela. 28 Resnično, povem vam: ›Tam bo nekaj
tukaj navzočih, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo
Sina človekovega prihajati v svojem kraljestvu.‹«

17 In po šestih dneh Jezus vzame Petra, Jakoba in
njegovega brata Janeza ter jih posebej privede
na visoko goro 2 in pred njimi je bil preobražen; in
njegov obraz je sijal kakor sonce in njegovo oblačilo je
bilo belo kakor svetloba. 3 In glej, prikazala sta se
jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. 4 Potem
je Peter odgovoril in Jezusu rekel: »Gospod, dobro
je za nas, da smo tukaj. Če želiš, naredimo tukaj tri
šotore; enega zate, enega za Mojzesa in enega za
Elija.« 5 Medtem ko je še govoril, glej, jih je obsenčil
svetel oblak, in glej, glas iz oblaka, ki je rekel: »Ta je
moj ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen; njega
poslušajte.« 6 Ko so učenci to slišali, so padli na svoj
obraz in bili boleče prestrašeni. 7 Prišel je Jezus in
se jih dotaknil ter rekel: »Vstanite in ne bojte se.« 8
In ko so povzdignili svoje oči, niso videli nobenega
človeka, razen samo Jezusa. 9 In ko so prišli dol z
gore, jim je Jezus naročil, rekoč: »Tega videnja ne
povejte nikomur, dokler ne bo Sin človekov vstal od
mrtvih.« 10 In njegovi učenci so ga vprašali, rekoč:
»Zakaj potem pisarji pravijo, da mora prej priti Elija?«
11 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Elija bo resnično
prišel prej in obnovil vse stvari. 12 Toda povem vam:
›Da je Elija že prišel, pa ga niso spoznali, temveč so
mu storili, karkoli so želeli.‹ Tako bo tudi Sin človekov
trpel od njih.« 13 Tedaj so učenci razumeli, da jim je
govoril o Janezu Krstniku. 14 In ko so prišli k množici,
je prišel k njemu nek človek, ki je pokleknil navzdol k
njemu ter rekel: 15 »Gospod, usmili se mojega sina,
kajti blazen je in boleče nadlegovan, kajti pogosto
pada v ogenj in često v vodo. 16 In pripeljal sem ga k
tvojim učencem, pa ga niso mogli ozdraviti.« 17 Potem
je Jezus odgovoril in rekel: »Oh neveren in sprevržen
rod, kako dolgo bom še z vami? Doklej vas bom še
prenašal? Privedite mi ga sèm.« 18 In Jezus je oštel
hudiča in ta je odšel iz njega; in otrok je bil ozdravljen
od točno tiste ure. 19 Tedaj so prišli učenci ločeno k
Jezusu in rekli: »Zakaj ga mi nismo mogli izgnati iz
njega?« 20 Jezus pa jim je rekel: »Zaradi vaše nevere,
kajti resnično, povem vam: ›Če imate vero kakor zrno
gorčičnega semena, boste tej gori rekli: ›Odstrani se od
tod na tamkajšnji kraj; ‹‹ in bo premeščena in nič vam
ne bo nemogoče. 21 Vendar ta vrsta ne gre ven, razen
z molitvijo in postom.« 22 In medtem ko so prebivali v
Galileji, jim je Jezus rekel: »Sin človekov bo izdan v
roke ljudem 23 in ubili ga bodo in tretji dan bo znova
obujen.« In bili so silno žalostni. 24 Ko pa so prišli v
Kafarnáum, so ti, ki so prejeli davčni denar, prišli k
Petru in rekli: »Ali vaš učitelj ne plačuje davka?« 25
Rekel je: »Da.« Ko pa je prišel v hišo, ga je Jezus
prehitel, rekoč: »Kaj misliš Simon? Od koga zemeljski
kralji jemljejo carino ali davek? Od svojih lastnih otrok
ali od tujcev?« 26 Peter mu reče: »Od tujcev.« Jezus
mu reče: »Potem so otroci prosti. 27 Vendar pa, da jih
ne bi pohujšala, pojdi k morju, vrzi trnek in dvigni ribo,
ki prva pride gor. In ko ji boš odprl usta, boš našel kos
denarja. Vzemi ga ter jim ga daj zame in zase.«

18 Ob istem času so prišli k Jezusu učenci, rekoč:
»Kdo je največji v nebeškem kraljestvu?« 2 In
Jezus je k sebi poklical majhnega otroka in ga postavil
v sredo mednje 3 ter rekel: »Resnično, povem vam:
›Razen, če se ne spreobrnete in ne postanete kakor
majhni otroci, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo.‹ 4
Kdorkoli bo torej samega sebe ponižal kakor ta majhen
otrok, ta je največji v nebeškem kraljestvu. 5 In kdorkoli
bo sprejel enega takšnega majhnega otroka v mojem
imenu, sprejema mene. 6 Toda kdorkoli bo pohujšal
enega od teh malčkov, ki verujejo vame, bi bilo bolje
zanj, da bi bil mlinski kamen obešen okoli njegovega
vratu in da bi bil potopljen v globino morja. 7 Gorje
svetu zaradi prestopkov! Kajti nujno se mora zgoditi,
da prestopki pridejo, toda gorje tistemu človeku, po
katerem prestopki prihajajo! 8 Zatorej, če te tvoja roka
ali tvoje stopalo pohujšuje, ju odsekaj proč in ju vrzi
od sebe. Bolje je zate, da v življenje vstopiš šepav ali
pohabljen, raje kakor imeti dve roki ali dve stopali in biti
vržen v večni ogenj. **(aiōnios g166)** 9 In če te tvoje oko
pohujšuje, ga iztakni in ga vrzi od sebe. Bolje je zate,
da vstopiš v življenje z enim očesom, raje kakor imeti
dve očesi in biti vržen v peklenski ogenj. **(Geenna g1067)**
10 Pazite, da ne prezirate niti enega od teh malčkov,
kajti povem vam: ›Da njihovi angeli v nebesih vedno
zrejo obraz mojega Očeta, ki je v nebesih.‹ 11 Kajti Sin
človekov je prišel rešit to, kar je bilo izgubljeno. 12 Kaj

mislite? Če ima človek sto ovac in bi ena od njih zašla
ali ne bo pustil devetindevetdesetih in šel v gore in
iskal tiste, ki je zašla? 13 In če se zgodi, da jo najde,
resnično, povem vam, se bolj veseli te ovce kakor
devetindevetdesetih, ki niso zašle. 14 Točno tako ni
volja vašega Očeta, ki je v nebesih, da bi propadel
eden izmed teh malčkov. 15 Poleg tega, če se bo tvoj
brat prekršil zoper tebe, pojdi in mu na samem povej
njegovo krivdo med seboj in njim. Če te bo poslušal, si
pridobil svojega brata. 16 Toda če te ne bo poslušal,
potem vzemi s seboj dodatno še enega ali dva, da je
vsaka beseda lahko potrjena po ustih dveh ali treh
prič. 17 Če pa jih bo zanemarjal poslušati, povej to
cerkvi. Toda če zanemarja poslušati cerkev, naj ti bo
kakor pogan in davkar. 18 Resnično, povem vam:
›Karkoli boste zvezali na zemlji, bo zvezano v nebesih,
in karkoli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v
nebesih.‹ 19 Ponovno vam pravim: ›Da če se bosta
dva izmed vas na zemlji strinjala glede katerekoli
stvari, za katero bosta prosila, bo to storjeno zanju od
mojega Očeta, ki je v nebesih.‹ 20 Kajti kjer sta dva
ali trije zbrani skupaj v mojem imenu, tam sem jaz v
sredi med njimi.« 21 Tedaj je prišel k njemu Peter in
rekel: »Gospod, kako pogosto lahko moj brat greši
zoper mene in mu jaz odpustim? Do sedemkrat?«
22 Jezus mu reče: »Ne pravim ti: ›Do sedemkrat, ‹
temveč: ›do sedemdesetkrat sedemkrat.‹ 23 Zato je
nebeško kraljestvo podobno nekemu kralju, ki je hotel
narediti obračun s svojimi služabniki. 24 In ko je začel
z obračunom, so k njemu privedli nekoga, ki mu je
bil dolžan deset tisoč talentov. 25 Toda ker ni mogel
toliko odplačati, mu je njegov gospodar ukazal, naj
bo prodan on in njegova žena in otroci ter vse, kar je
imel in se pripravi plačilo. 26 Služabnik je torej padel
dol in ga oboževal, rekoč: ›Gospod, imej potrpljenje z
menoj in vse ti bom plačal.‹ 27 Potem je bil gospodar
tega služabnika prevzet s sočutjem in ga izpustil ter
mu odpustil dolg. 28 Toda ta isti služabnik je odšel
ven in našel enega izmed svojih soslužabnikov, ki mu
je bil dolžan sto denarjev in nanj položil roki ter [ga]
prijel za vrat, rekoč: ›Plačaj mi to, kar dolguješ.‹ 29 In
njegov soslužabnik je padel dol ob njegovih stopalih
in ga rotil, rekoč: ›Imej potrpljenje z menoj in vse ti
bom plačal.‹ 30 Ta pa ni hotel, temveč je šel in ga
vrgel v ječo, dokler ne bi odplačal dolga. 31 Ko so
torej njegovi soslužabniki videli, kaj se je zgodilo, so
bili zelo žalostni in so prišli ter svojemu gospodarju
povedali vse, kar se je zgodilo. 32 Tedaj mu je njegov
gospodar, potem ko ga je poklical, rekel: ›Oh ti zlobni
služabnik, ker si me prosil, sem ti ves ta dolg odpustil;
33 ali naj ne bi tudi ti prav tako imel sočutje do svojega
soslužabnika, prav tako kakor sem jaz imel usmiljenje
do tebe?‹ 34 In njegov gospodar je bil ogorčen in ga
izročil mučiteljem, dokler ne bi odplačal vsega tega,
kar mu je bil dolžan. 35 Prav tako bo moj nebeški
Oče storil tudi vam, če iz svojih src ne odpustite vsak
svojemu bratu njihove prekrške.«

19 In pripetilo se je, ko je Jezus zaključil te govore,
da je odšel iz Galileje in prišel v judejske kraje
onstran Jordana; 2 in sledile so mu velike množice in
jih je tam ozdravil. 3 Prav tako so k njemu prišli farizeji,
ki so ga skušali in mu rekli: »Ali je za moža zakonito,
da zaradi kateregakoli vzroka odslovi svojo ženo?« 4
In odgovoril je ter jim rekel: »Mar niste brali, da je tisti,
ki ju je ustvaril na začetku, ustvaril moškega in žensko
5 ter rekel: ›Zaradi tega razloga bo mož zapustil očeta
in mater in se bo trdno pridružil k svoji ženi, in oba
skupaj bosta eno meso?‹ 6 Zatorej nista več dva,
temveč eno meso. Kar je torej Bog združil skupaj,
naj človek ne daje narazen.« 7 Rekli so mu: »Zakaj
je potem Mojzes zapovedal dati pismo o ločitvi in jo
odsloviti?« 8 Reče jim: »Mojzes vam je zaradi trdote
vaših src dovolil odsloviti vaše žene, toda od začetka
to ni bilo tako. 9 In pravim vam: ›Kdorkoli bo odslovil
svojo ženo, razen če je to zaradi prešuštva in poročil
drugo, zagreši zakonolomstvo; in kdorkoli poroči tisto,
ki je odslovljena, zagreši zakonolomstvo.‹« 10 Njegovi
učenci so mu rekli: »Če je zadeva moža z njegovo
ženo takšna, se ni dobro poročiti.« 11 Toda rekel
jim je: »Vsi ljudje ne morejo sprejeti tega govorjenja,
razen teh, ki jim je to dano. 12 Kajti nekaj evnuhov je,
ki so bili takšni rojeni iz maternice svoje matere, in
nekaj evnuhov je, ki so jih ljudje naredili za evnuhe, in
so evnuhi, ki so sami sebe naredili evnuhe zavoljo
nebeškega kraljestva. Kdor je zmožen to sprejeti, naj
to sprejme.« 13 Tedaj so k njemu privedli majhne
otroke, da bi nanje položil svoji roki in molil, učenci
pa so jih ošteli. 14 Toda Jezus je rekel: »Dovolite
majhnim otrokom in ne prepovejte jim priti k meni, kajti
takšnih je nebeško kraljestvo.« 15 In nanje je položil
svoji roki in odšel od tam. 16 In glej, nekdo je prišel
ter mu rekel: »Dobri Učitelj, katero dobro stvar naj
storim, da bom lahko imel večno življenje?« (aiōnios
g166) 17 Rekel mu je: »Zakaj me imenuješ dober?
Nihče ni dober razen enega, to je Boga; toda če želiš
vstopiti v življenje, se drži zapovedi.« 18 Reče mu:
»Katerih?« Jezus je odgovoril: »Ne stôri umora. Ne
zagreši zakonolomstva. Ne kradi. Ne pričaj po krivem.
19 Spoštuj svojega očeta in svojo mater. In ljubi svojega
bližnjega kakor samega sebe.« 20 Mladenič mu reče:
»Vseh teh stvari sem se držal od svoje mladosti dalje.
Kaj mi še manjka?« 21 Jezus mu je rekel: »Če želiš
biti popoln, pojdi in prodaj, kar imaš ter daj revnim in
imel boš zaklad v nebesih, in pridi ter mi sledi.« 22

Toda ko je mladenič slišal to govorjenje, je žalosten
odšel proč, kajti imel je veliko posesti. 23 Potem je
Jezus rekel svojim učencem: »Resnično, povem vam:
›Da bo bogataš komajda vstopil v nebeško kraljestvo.‹
24 In ponovno vam pravim: ›Lažje je za kamelo iti
skozi šivankino oko, kakor za bogataša vstopit v Božje
kraljestvo.‹« 25 Ko so njegovi učenci to slišali, so bili
silno osupli, rekoč: »Kdo je potem lahko rešen?« 26
Toda Jezus jih je pogledal in jim rekel: »Pri ljudeh je to
nemogoče, toda z Bogom so vse stvari mogoče.« 27
Tedaj je Peter odgovoril in mu rekel: »Glej, vse smo
zapustili in ti sledili. Kaj bomo torej prejeli?« 28 Jezus
jim je rekel: »Resnično, povem vam: ›Da boste vi, ki
ste mi sledili, v obnovi, ko se bo Sin človekov usedel
na prestol svoje slave, tudi vi sedeli na dvanajstih
prestolih in sodili dvanajstere Izraelove rodove.‹ 29 In
vsak, kdor je zaradi mojega imena zapustil hiše ali
brate ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali
zemljišča, bo prejel stokratno in bo podedoval večno
življenje. (aiōnios g166) 30 Toda mnogi, ki so prvi, bodo
zadnji; in zadnji bodo prvi.«

20 »Kajti nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki
je hišni gospodar in je zgodaj zjutraj odšel ven,
da najame delavce v svoj vinograd. 2 In ko se je z
delavci dogovoril za en kovanec na dan, jih je poslal v
svoj vinograd. 3 In odšel je ven okoli tretje ure in videl
druge stati brez dela na trgu 4 in jim rekel: ›Pojdite tudi
vi v vinograd in karkoli je prav, vam bom dal.‹ In odšli
so svojo pot. 5 Ponovno je odšel ven okoli šeste ure in
devete ure in storil prav tako. 6 In okoli enajste ure je
odšel ven in našel druge stati brez dela in jim reče:
›Zakaj stojite tukaj ves dan brez dela?‹ 7 Rekli so mu:
›Ker nas nihče ni najel.‹ Reče jim: ›Pojdite tudi vi v
vinograd; in karkoli je prav, to boste prejeli.‹ 8 Ko je
torej prišel večer, gospodar vinograda reče svojemu
oskrbniku: ›Pokliči delavce in jim daj njihovo plačilo
ter začni od zadnjih do prvih.‹ 9 In ko so prišli tisti, ki
so bili najeti okoli enajste ure, so prejeli vsak [po] en
kovanec. 10 Toda ko so prišli prvi, so domnevali, da bi
morali prejeti več; pa so prav tako prejeli vsak [po]
en kovanec. 11 In ko so to prejeli, so godrnjali zoper
hišnega očeta, 12 rekoč: ›Ti zadnji so delali samo
eno uro in si jih naredil enake nam, ki smo prenašali
breme in vročino dneva.‹ 13 Toda enemu izmed njih je
odgovoril in rekel: ›Prijatelj, ne delam ti nobene krivice;
ali se nisi z menoj dogovoril za en kovanec?‹ 14 Vzemi
to, kar je tvoje in pojdi svojo pot. Temu zadnjemu bom
dal enako kakor tebi. 15 Ali mi ni dovoljeno, da s svojo
lastnino storim kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno,
ker sem jaz dober?‹ 16 Tako bodo zadnji prvi in prvi
zadnji, kajti veliko je poklicanih, toda malo izbranih.«
17 In ko je šel gor v Jeruzalem, je Jezus na poti vzel
dvanajst učencev na stran ter jim rekel: 18 »Glejte,
mi gremo gor v Jeruzalem in Sin človekov bo izdan
visokim duhovnikom in pisarjem in obsodili ga bodo
na smrt 19 in izročili ga bodo poganom v zasmeh in
bičanje in da ga križajo in tretji dan bo ponovno vstal.«
20 Tedaj je prišla k njemu mati Zebedejevih otrok s
svojima sinovoma, ga oboževala in od njega želela
neko stvar. 21 In rekel ji je: »Kaj želiš?« Ona mu reče:
»Zagotovi, da bosta lahko ta dva moja sinova, v tvojem
kraljestvu, sedela eden na tvoji desni roki, drugi pa
na levi.« 22 Toda Jezus je odgovoril in rekel: »Ne
veste, kaj prosite. Ali zmoreta piti iz čaše, iz katere
bom jaz pil in biti krščena s krstom, s katerim sem jaz
krščen?« Rekla sta mu: »Midva zmoreva.« 23 In jima
reče: »Zares bosta pila iz moje čaše in krščena bosta
s krstom, s katerim sem jaz krščen. Toda sedeti na
moji desni roki in na moji levi, ni moje da dam, temveč
bo dano tem, za katere je to pripravljeno od mojega
Očeta.« 24 Ko so deseteri to slišali, so bili prevzeti z
ogorčenjem zoper ta dva brata. 25 Toda Jezus jih je
poklical k sebi in rekel: »Vi veste, da princi poganov
izvajajo gospostvo nad njimi in oni, ki so veliki, izvajajo
oblast nad njimi. 26 Toda med vami naj ne bo tako,
temveč kdorkoli hoče biti med vami velik, naj bo vaš
sluga, 27 in kdorkoli hoče biti med vami vodja, naj bo
vaš služabnik; 28 prav tako tudi Sin človekov ni prišel,
da bi mu služili, temveč da služi in da svoje življenje
dá v odkupnino za mnoge.« 29 In ko so odšli iz Jerihe,
mu je sledila velika množica. 30 In glej, dva slepa
človeka sta sedela ob poti. Ko sta zaslišala, da je šel
mimo Jezus, sta zakričala, rekoč: »Usmili se naju, oh
Gospod, ti Davidov Sin.« 31 Množica pa ju je oštela,
ker bi morala molčati. Toda onadva sta še bolj vpila,
rekoč: »Usmili se naju, oh Gospod, ti Davidov Sin.«
32 In Jezus se je ustavil in ju poklical ter rekel: »Kaj
želita, da vama storim?« 33 Rekla sta mu: »Gospod,
da bi se najine oči lahko odprle.« 34 Jezus je imel torej
do njiju sočutje in se dotaknil njunih oči. In njune oči so
takoj prejele vid in sta mu sledila.

21 In ko so se bližali Jeruzalemu in so prišli do
Bétfage pri Oljski gori, je Jezus torej poslal dva
učenca, 2 rekoč jima: »Pojdita v vas tam pred vama in
nemudoma bosta našla privezano oslico in žrebe z
njo. Odvežita ju in ju privedita k meni. 3 In če vama bo
katerikoli človek karkoli rekel, mu bosta rekla: ›Gospod
ju potrebuje; ‹ in nemudoma ju bo poslal.« 4 Vse to je
bilo storjeno, da bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno
po preroku, rekoč: 5 »Povejte sionski hčeri: ›Glej, tvoj
Kralj prihaja k tebi, krotak in sedeč na oslici in žrebetu,
osličjem žrebetu.‹« 6 In učenca sta odšla ter storila,
kakor jima je Jezus zapovedal 7 in pripeljala sta oslico

ter žrebe in nanju položila svoja oblačila in posadili
so ga nanju. 8 Zelo velika množica je svoje obleke
razgrnila na pot; drugi pa so odsekali veje iz dreves in
jih nastlali po poti. 9 In množice, ki so šle spredaj in te,
ki so sledile, so vzklikale, rekoč: »Hozana Davidovemu
Sinu: ›Blagoslovljen je, kdor prihaja v Gospodovem
imenu. Hozana na višavah.‹« 10 In ko je prišel v
Jeruzalem, je bilo vse mesto razdraženo, govoreč:
»Kdo je to?« 11 Množica je rekla: »To je Jezus, prerok
iz Nazareta v Galileji.« 12 In Jezus je odšel v Božji
tempelj in izgnal vse tiste, ki so v templju prodajali in
kupovali in prevrnil mize menjalcem denarja in stole
tem, ki so prodajali golobice 13 ter jim rekel: »Pisano
je: ›Moja hiša naj se imenuje hiša molitve, ‹ toda vi ste
jo naredili za brlog razbojnikov.« 14 V templju so prišli
k njemu slepi in hromi in jih je ozdravil. 15 Ko so visoki
duhovniki in pisarji videli čudovita dela, ki jih je storil in
otroke, ki so v templju vzklikali ter govorili: »Hozana
Davidovemu Sinu, « so bili hudo nezadovoljni 16 in
so mu rekli: »Slišiš, kaj tile govorijo?« Jezus pa jim
reče: »Seveda. Mar niste nikoli brali: ›Iz ust otročičev
in dojenčkov si izpopolnil hvalo?‹« 17 In zapustil jih
je ter odšel iz mesta v Betanijo in tam prenočil. 18
Torej zjutraj, ko se je vrnil v mesto, je postal lačen.
19 In ko je na poti zagledal figovo drevo, je prišel k
njemu, pa na njem ni našel nič, razen listja samega
in mu rekel: »Naj odslej na tebi nikoli več ne zraste
noben sad.« In figovo drevo je takoj ovenelo. **(aiōn
g165)** 20 Ko so učenci to videli, so se čudili, rekoč:
»Kako hitro je figovo drevo ovenelo!« 21 Jezus jim je
odgovoril in rekel: »Resnično, povem vam: ›Če imate
vero in ne dvomite, ne boste delali samo tega, kar je
bilo storjeno figovemu drevesu, temveč tudi, če boste
rekli tej gori: ›Bodi odstranjena in vržena v morje, ‹
se bo to zgodilo.‹ 22 In vse stvari, katerekoli boste
verujoč prosili v molitvi, boste prejeli.« 23 In ko je prišel
v tempelj, so k njemu, medtem ko je učil, prišli visoki
duhovniki in starešine izmed ljudi ter rekli: »S kakšno
oblastjo delaš te stvari? In kdo ti je dal to oblast?«
24 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Tudi jaz vas bom
vprašal eno besedo in če mi jo poveste, vam bom
tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo delam te stvari. 25
Janezov krst, od kod je bil? Iz nebes ali od ljudi?« In
med seboj so razpravljali, rekoč: »Če bomo rekli: ›Iz
nebes; ‹ nam bo rekel: ›Zakaj mu potem niste verjeli?‹
26 Toda če bomo rekli: ›Od ljudi, ‹ se bojimo množice,
kajti Janeza so vsi imeli za preroka.« 27 In odgovorili
so Jezusu ter rekli: »Ne moremo povedati.« In rekel
jim je: »Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo
delam te stvari. 28 Toda kaj vi mislite? Neki človek je
imel dva sinova. In prišel je k prvemu ter rekel: ›Sin,
pojdi danes delat v moj vinograd.‹ 29 Ta je odgovoril
in rekel: ›Nočem, ‹ toda kasneje se je pokesal in
odšel. 30 In prišel je k drugemu ter rekel enako. Ta je
odgovoril in rekel: › Grem, gospod, ‹ pa ni odšel. 31
Kateri izmed njiju dveh je izvršil voljo svojega očeta?«
Povedo mu: »Prvi.« Jezus jim reče: »Resnično, povem
vam: ›Da pojdejo davkarji in vlačuge pred vami v
Božje kraljestvo. 32 Kajti Janez je prišel k vam po
poti pravičnosti, pa mu niste verjeli, toda davkarji in
vlačuge so mu verjeli. Vi pa, ko ste to videli, se potem
niste pokesali, da bi mu lahko verjeli.‹ 33 Poslušajte še
eno prispodobo: ›Bil je nek hišni gospodar, ki je zasadil
vinograd in ga ogradil naokoli in v njem izkopal vinsko
stiskalnico in zgradil stolp in ga prepustil poljedelcem
ter odšel v daljno deželo. 34 In ko se je približal čas
sadu, je k poljedelcem poslal svoje služabnike, da
bi lahko prejeli njegove sadove. 35 Poljedelci pa so
njegove služabnike prijeli in enega pretepli in drugega
ubili in še enega kamnali. 36 Ponovno pošlje druge
služabnike, več kakor prvič, pa so jim storili enako. 37
Toda zadnjega od vseh je poslal k njim svojega sina,
rekoč: ›Mojega sina bodo spoštovali.‹ 38 Toda ko so
poljedelci zagledali sina, so si med seboj rekli: ›Ta
je dedič. Pridite, ubijmo ga in se polastimo njegove
dediščine.‹ 39 In zgrabili so ga in ga vrgli iz vinograda
in ga usmrtili. 40 Kadar torej pride gospodar vinograda,
kaj bo storil tem poljedelcem?«« 41 Rekli so mu: »Te
zlobneže bo bedno uničil, svoj vinograd pa bo prepustil
drugim poljedelcem, ki mu bodo povrnili sadove ob
svojih pravih obdobjih.« 42 Jezus jim reče: »Mar niste
nikoli brali v pismih: ›Kamen, ki so ga graditelji zavrgli,
ta isti je postal glava vogalu. To je Gospodovo delo in
to je čudovito v naših očeh?‹ 43 Zatorej vam pravim:
›Božje kraljestvo vam bo vzeto in dano narodu, ki
prinaša njegove sadove. 44 In kdorkoli bo padel na
ta kamen, bo razbit. Toda na kogarkoli bo ta padel,
tega bo zmlel v prah.‹« 45 In ko so visoki duhovniki in
farizeji slišali njegove prispodobe, so zaznali, da je
govoril o njih. 46 Toda ko so si prizadevali položiti roke
nanj, so se zbali množice, ker so ga imeli za preroka.

22 Jezus pa je odgovoril in jim ponovno govoril v
prispodobah ter rekel: 2 »Nebeško kraljestvo je
podobno nekemu kralju, ki je pripravil svatbo svojemu
sinu 3 in poslal je svoje služabnike, da pokličejo na
poroko te, ki so bili povabljeni, pa oni niso hoteli priti. 4
Ponovno pošlje druge služabnike, rekoč: ›Povejte tem,
ki so povabljeni: ›Glejte, pripravil sem svojo večerjo.
Moji voli in moji pitanci so zaklani in vse stvari so
pripravljene. Pridite na svatbo.‹« 5 Toda to so jemali na
lahko in odšli [po] svojih poteh, en k svoji kmetiji, drugi
k svojemu trgovanju, 6 preostali pa so prijeli njegove
služabnike in [z njimi] hudobno ravnali ter jih usmrtili. 7

Toda ko je kralj slišal o tem, je bil ogorčen. In poslal
je svoje vojske in uničil te morilce ter požgal njihovo
mesto. 8 Potem reče svojim služabnikom: ›Poroka
je pripravljena, toda tisti, ki so bili povabljeni, niso
bili vredni.‹ 9 Pojdite torej na glavne ceste in toliko,
kolikor jih najdete, jih povabite na svatbo. 10 Tako so ti
služabniki odšli ven na glavne ceste in zbrali skupaj
vse, tako veliko, kot so jih našli, tako hudobne kakor
dobre, in poroka je bila napolnjena z gosti. 11 In ko je
kralj vstopil, da vidi goste, je zagledal tam človeka, ki
ni imel nadete poročne obleke 12 in mu reče: ›Prijatelj,
kako si prišel sèm, ne da bi imel poročno obleko?‹ Ta
pa je bil brez besed. 13 Tedaj je kralj rekel služabnikom:
›Zvežite mu roko in stopalo ter ga odvedite proč in
ga vrzite v zunanjo temo. Tam bo jokanje in škripanje
z zobmi.‹ 14 Kajti mnogo je poklicanih, toda malo je
izbranih.« 15 Tedaj so farizeji odšli in se posvetovali,
kako bi ga lahko ujeli v njegovem govorjenju. 16 In
k njemu so poslali svoje učence s herodovci, rekoč:
»›Učitelj, vemo, da si pošten in v resnici učiš Božjo pot
niti se ne oziraš na nobenega človeka, kajti ne oziraš
se na zunanjost ljudi.‹ 17 Povej nam torej: ›Kaj misliš?
Ali je zakonito dajati cesarju davek ali ne?‹« 18 Toda
Jezus je zaznal njihovo zlobnost in rekel: »Zakaj me
skušate, vi hinavci? 19 Pokažite mi davčni denar.« In
prinesli so mu denar. 20 In reče jim: »Čigava sta ta
podoba in napis?« 21 Rečejo mu: »Cesarjeva.« Tedaj
jim reče: »Povrnite torej cesarju stvari, ki so cesarjeve,
in Bogu stvari, ki so Božje.« 22 Ko so slišali te besede,
so se čudili in ga pustili ter odšli svojo pot. 23 Isti dan
so prišli k njemu saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja in
ga vprašali, 24 rekoč: »Učitelj, Mojzes je rekel: ›Če
mož umre brez otrok, naj njegov brat poroči njegovo
ženo in svojemu bratu obudi seme.‹ 25 Torej z nami je
bilo sedem bratov in ko je prvi poročil ženo, je umrl
in ker ni imel otrok, je svojo ženo zapustil svojemu
bratu. 26 Podobno tudi drugi in tretji, do sedmega. 27
In zadnja od vseh je umrla tudi ženska. 28 Čigava
žena, od teh sedmih, bo torej ob vstajenju? Kajti vsi so
jo imeli.« 29 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Motite se,
ker ne poznate ne pisem niti ne Božje moči. 30 Kajti
ob vstajenju se niti ne poročajo niti niso dane v zakon,
temveč so kakor Božji angeli v nebesih. 31 Toda kar se
tiče vstajenja mrtvih, kaj niste brali tega, kar vam je bilo
rečeno od Boga, rekoč: 32 ›Jaz sem Bog Abrahamov
in Bog Izakov in Bog Jakobov‹? Bog ni Bog mrtvih,
temveč živih.« 33 In ko je množica to slišala, je bila
osupla nad tem naukom. 34 Toda ko so farizeji slišali,
da je utišal saduceje, so se zbrali skupaj. 35 Potem
mu je eden izmed njih, ki je bil izvedenec v postavi,
zastavil vprašanje, ter ga skušal in rekel: 36 »Učitelj,
katera je največja zapoved v postavi?« 37 Jezus mu je
rekel: »›Ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z vsem
svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem svojim
mišljenjem.‹ 38 To je prva in velika zapoved. 39 Druga
pa ji je podobna: ›Svojega bližnjega boš ljubil kakor
samega sebe.‹ 40 Na teh dveh zapovedih visita vsa
postava in preroki.« 41 Medtem ko so bili farizeji zbrani
skupaj, jih je Jezus vprašal, 42 rekoč: »Kaj mislite o
Kristusu? Čigav sin je?« Rečejo mu: ›Davidov Sin.‹ 43
Reče jim: »Kako mu torej David v duhu reče Gospod,
rekoč: 44 › Gospod je rekel mojemu Gospodu: ›Sédi na
mojo desnico, dokler ne storim tvojih sovražnikov za
tvojo pručko?‹‹ 45 Če ga torej David imenuje Gospod,
kako je njegov sin?« 46 In noben človek mu ni bil
zmožen odgovoriti besede niti se mu noben človek od
tega dne dalje ni drznil zastaviti še več vprašanj.

23 Tedaj je Jezus spregovoril množici in svojim
učencem, 2 rekoč: »Pisarji in farizeji sedijo na
Mojzesovem stolu. 3 Torej vse, karkoli vam ukažejo,
obeležujte, to obeležujte in storite; toda ne delajte po
njihovih delih, kajti oni govorijo, pa ne delajo. 4 Kajti
vežejo težka bremena in bridka za prenašanje in jih
polagajo ljudem na ramena, toda [sami] jih niti z enim
izmed svojih prstov nočejo premakniti. 5 Toda vsa
svoja dela počnejo zato, da bi jih ljudje videli. Širijo
svoje molitvene jermene in povečujejo robove svojih
oblek 6 in radi imajo najpomembnejše prostore na
zabavah ter vodilne sedeže v sinagogah 7 in pozdrave
na trgih ter da bi jih ljudje klicali: ›Rabi, Rabi.‹ 8 Toda ne
dajte se imenovati Rabi, kajti eden je vaš Učitelj, celó
Kristus, vi vsi pa ste bratje. 9 In na zemlji nobenega
moža ne kličite vaš oče, kajti eden je vaš Oče, ki je v
nebesih. 10 Niti se ne dajte imenovati učitelji, kajti eden
je vaš Učitelj, celó Kristus. 11 Temveč kdor je med
vami največji, naj bo vaš služabnik. 12 In kdorkoli se
bo poviševal, bo ponižan; in kdor bo sebe ponižal, bo
povišan. 13 Toda gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci!
Kajti nebeško kraljestvo ste zaprli pred ljudmi, kajti
sami ne greste noter niti tem, ki vstopajo, ne dovolite,
da bi šli noter. 14 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci!
Kajti vdovam goltate hiše in za pretvezo opravljate
dolgo molitev; zatorej boste prejeli večjo obsodbo.
15 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Kajti obidete
morje in zemljo, da naredite enega spreobrnjenca in ko
je narejen, ga naredite dvakrat bolj otroka pekla, kakor
ste sami. (Geenna g1067) 16 Gorje vam, vi slepi vodniki, ki
pravite: ›Kdorkoli bo prisegel pri templju, ni to nič; toda
kdorkoli bo prisegel pri tempeljskem zlatu, je dolžnik!‹
17 Vi bedaki in slepci. Kajti kaj je večje, zlato ali tempelj,
ki posvečuje zlato? 18 In: ›Kdorkoli bo prisegel pri
oltarju, ni to nič; toda kdorkoli prisega pri daru, ki je na
njem, je kriv.‹ 19 Vi bedaki in slepci. Kajti kaj je večje,
dar ali oltar, ki posvečuje dar? 20 Kdorkoli bo torej

prisegel pri oltarju, prisega pri njem in pri vseh stvareh
na njem. 21 In kdorkoli bo prisegel pri templju, prisega
pri njem in pri tistem, ki prebiva v njem. 22 In kdor
bo prisegel pri nebesih, prisega pri Božjem prestolu
in pri tistem, ki sedi na njem. 23 Gorje vam, pisarji
in farizeji, hinavci! Kajti plačujete desetino od mete
in janeža in kumine, zanemarili pa ste pomembnejše
zadeve iz postave, sodbo, usmiljenje in vero. Te bi
morali storiti in ne pustiti drugih nenarejenih. 24 Vi
slepi vodniki, ki precejate komarja in požirate kamelo.
25 Gorje vam, pisarji in farizeji, hinavci! Ker naredite
zunanjost čaše in pladnja čisto, toda znotraj ste polni
izsiljevanja in izgreda. 26 Ti slepi farizej, očisti najprej
to, kar je znotraj čaše in pladnja, da bo tudi njuna
zunanjost lahko čista. 27 Gorje vam, pisarji in farizeji,
hinavci! Kajti podobni ste pobeljenim mavzolejem, ki
so na zunaj videti zares krasni, toda znotraj so polni
kosti mrtvih ljudi in vse nečistosti. 28 Točno tako se
tudi vi navzven kažete ljudem pravične, toda znotraj
ste polni hinavščine in krivičnosti. 29 Gorje vam, pisarji
in farizeji, hinavci! Kajti prerokom gradite grobnice in
okrašujete mavzoleje pravičnih, 30 in pravite: ›Če bi bili
mi v dneh svojih očetov, ne bi bili z njimi soudeleženi
pri prelivanju krvi prerokov.‹ 31 Zatorej ste priče vam
samim, da ste otroci teh, ki so morili preroke. 32
Napolnite torej mero svojih očetov. 33 Vi kače, vi gadji
rod, kako lahko pobegnete obsodbi na pekel? **(Geenna g1067)** 34 Zatorej glejte, k vam pošiljam preroke in
modre može ter pisarje. In nekatere izmed njih boste
ubili in križali; in nekatere izmed njih boste bičali v
svojih sinagogah in jih preganjali od mesta do mesta,
35 da lahko pride nad vas vsa pravična kri, prelita
na zemlji, od krvi pravičnega Abela, do krvi Zaharija,
Berehjájevega sina, ki ste ga umorili med templjem in
oltarjem. 36 Resnično, povem vam: ›Vse te stvari bodo
prišle nad ta rod.‹ 37 Oh Jeruzalem, Jeruzalem, ti, ki
ubijaš preroke in kamnaš tiste, ki so poslani k tebi,
kako pogosto sem hotel zbrati skupaj tvoje otroke, prav
tako kakor koklja zbira svoje piščance pod svoje peruti,
pa niste hoteli! 38 Glejte, vaša hiša je zapuščena,
prepuščena vam. 39 Kajti povem vam: ›Odslej me ne
boste več videli, dokler ne boste rekli: ›Blagoslovljen
je, kdor prihaja v Gospodovem imenu.‹«

24 In Jezus je šel ven in odšel od templja, in
njegovi učenci so prišli k njemu, da mu pokažejo
tempeljske stavbe. 2 Jezus jim je rekel: »Ali ne vidite
vseh teh stvari? Resnično, jaz vam povem: ›Tukaj ne
bo ostal en kamen na drugem, ki ne bo zrušen.‹« 3 In
ko je sedèl na Oljski gori, so k njemu zaupno prišli
učenci, rekoč: »Povej nam, kdaj bodo te stvari? In
kakšno bo znamenje tvojega prihoda in konca sveta?«
(aiōn g165) 4 In Jezus jim je odgovoril ter rekel: »Pazite,
da vas nihče ne prevara. 5 Kajti mnogo jih bo prišlo
v mojem imenu, rekoč: ›Jaz sem Kristus, ‹ in bodo
mnoge prevarali. 6 In slišali boste o vojnah in govorice
o vojnah; glejte, da ne boste zaskrbljeni, kajti vse te
stvari se morajo pripetiti, toda ni še konec. 7 Kajti
narod se bo dvignil zoper narod in kraljestvo zoper
kraljestvo in lakote, kužne bolezni in potresi bodo na
raznih krajih. 8 Vse to so začetki bridkosti. 9 Takrat vas
bodo izročali, da boste trpeli in vas ubijali, in vsi narodi
vas bodo sovražili zaradi mojega imena. 10 In tedaj se
bodo mnogi pohujšali in izdajali bodo drug drugega
in drug drugega bodo sovražili. 11 In mnogo lažnih
prerokov bo vstalo in bodo mnoge prevarali. 12 In ker
bo krivičnost obilna, se bo ljubezen pri mnogih ohladila.
13 Toda kdor bo vztrajal do konca, ta isti, bo rešen. 14
In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v
pričevanje vsem narodom, in tedaj bo prišel konec.
15 Kadar boste torej videli ogabnost opustošenja, o
kateri govori prerok Daniel, stati na svetem prostoru
(kdorkoli bere, naj razume), 16 takrat naj tisti, ki bodo v
Judeji, bežijo v gore. 17 Tisti, ki je na hišni strehi, naj
ne pride dol, da bi iz svoje hiše karkoli vzel, 18 niti naj
se tisti, ki je na njivi, ne vrača nazaj, da vzame svoja
oblačila. 19 In gorje tem, ki so z otrokom in tem, ki v
tistih dneh dojijo! 20 Toda molíte, da vaš pobeg ne bo
pozimi niti ne na šabatni dan, 21 kajti takrat bo velika
stiska, takšna, kakršne ni bilo od začetka sveta do tega
časa niti je nikoli več ne bo. 22 In razen če ti dnevi
ne bi bili skrajšani, ne bi bilo rešeno nobeno meso;
toda zaradi izvoljenih bodo ti dnevi skrajšani. 23 Če
vam bo takrat katerikoli človek rekel: ›Glejte! Tukaj je
Kristus ali tam; tega ne verjemite.‹ 24 Kajti vstali bodo
lažni Kristusi in lažni preroki in prikazovali bodo velika
znamenja in čudeže; do take mere, da bodo, če bi bilo
mogoče, prevarali tudi izvoljene. 25 Glejte, vnaprej
sem vam povedal. 26 Zatorej, če vam bodo rekli:
›Glejte, v puščavi je; ‹ ne pojdite tja: ›Glejte, v skrivnih
sobah je; ‹ tega ne verjemite. 27 Kajti kakor bliskanje
prihaja od vzhoda in sveti celó do zahoda, takšen bo
tudi prihod Sina človekovega. 28 Kajti kjerkoli je truplo,
tam bodo orli zbrani skupaj. 29 Takoj po stiski tistih dni
bo sonce otemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe
in zvezde bodo padale iz neba in moči neba se bodo
tresle, 30 in tedaj se bo na nebu prikazalo znamenje
Sina človekovega, in tedaj bodo žalovali vsi zemeljski
rodovi in videli bodo Sina človekovega prihajati na
oblakih neba z močjo in veliko slavo. 31 In z močnim
donenjem trobente bo poslal svoje angele in zbrali
bodo skupaj njegove izvoljene iz štirih vetrov, od enega
konca neba do drugega. 32 Od figovega drevesa se
torej naučite prispodobo: ›Kadar je njegova mladika
še nežna in poganja liste, veste, da je poletje blizu.‹

33 Tako tudi vi, ko boste videli vse te stvari, védite,
da je to blizu, celó pri vratih. 34 Resnično, povem
vam: ›Ta rod ne bo prešel, dokler vse te stvari ne
bodo izpolnjene.‹ 35 Nebo in zemlja bosta prešla, toda
moje besede ne bodo prešle. 36 Toda o tem dnevu
in uri ne ve noben človek, ne, niti nebeški angeli ne,
temveč samo moj Oče. 37 Toda kakršni so bili Noetovi
dnevi, takšen bo tudi prihod Sina človekovega. 38 Kajti
kakor so v dneh, ki so bili pred poplavo, jedli in pili,
se poročali ter dajali v zakon, do dneva, ko je Noe
vstopil v barko, 39 in niso spoznali, dokler ni prišla
poplava in jih vse odnesla; takšen bo tudi prihod Sina
človekovega. 40 Takrat bosta dva na njivi; eden bo
vzet, drugi pa puščen. 41 Dve ženski bosta mleli pri
mlinu; ena bo vzeta, druga pa puščena. 42 Stražite
torej, kajti ne veste, katero uro pride vaš Gospod. 43
Toda vedite to, da če bi hišni oče vedel, ob kateri uri bi
tat prišel, bi stražil in ne bi dopustil, da bi bila njegova
hiša vlomljena. 44 Zatorej bodite tudi vi pripravljeni,
kajti Sin človekov prihaja ob taki uri, za katero ne
mislite. 45 Kdo je torej zvesti in modri služabnik, ki ga
je njegov gospodar določil nad njegovo družino, da jim
daje obed ob pravšnjem obdobju? 46 Blagoslovljen
je ta služabnik, ki ga bo njegov gospodar, ko pride,
našel tako delati. 47 Resnično, povem vam: ›Da ga bo
naredil za gospodarja nad vsemi svojimi dobrinami.‹ 48
Toda če bo ta hudobni služabnik v svojem srcu rekel:
›Moj gospodar odlaša svoj prihod, ‹ 49 in bo začel
udarjati svoje soslužabnike ter jesti in piti s pijanimi, 50
bo gospodar tega služabnika prišel na dan, ko ga ne
pričakuje in ob uri, ki se je ne zaveda 51 in presekal ga
bo narazen ter mu določil njegov delež s hinavci; tam
bo jokanje in škripanje z zobmi.«

25 »Takrat bo nebeško kraljestvo podobno desetim
devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle, da
srečajo ženina. 2 In pet izmed njih je bilo modrih, pet
pa je bilo nespametnih. 3 Te, ki so bile nespametne, so
vzele svoje svetilke, niso pa z njimi vzele olja, 4 toda
modre so s svojimi svetilkami v svojih posodah vzele
olje. 5 Medtem ko se je ženin mudil, so vse podremale
in zaspale. 6 Ob polnoči pa je nastalo vpitje: ›Glejte,
ženin prihaja. Pojdite ven, da ga srečate.‹ 7 Tedaj
so vse te device vstale in očistile svoje svetilke. 8 In
nespametne so rekle modrim: ›Dajte nam od svojega
olja, kajti naše svetilke so ugasnile.‹ 9 Toda modre so
odgovorile, rekoč: ›Ne tako, da ne bi bilo premalo za
nas in vas, toda pojdite raje k tem, ki prodajajo in si
kupite zase.‹ 10 Medtem ko so odšle kupovat, pa je
prišel ženin, in tiste, ki so bile pripravljene, so vstopile
z njim v zakon in vrata so se zaprla. 11 Kasneje so
prišle tudi druge device, rekoč: ›Gospod, Gospod, odpri
nam.‹ 12 Toda odgovoril je in rekel: ›Resnično, povem
vam: ›Ne poznam vas.‹‹ 13 Stražite torej, kajti ne veste
niti dneva niti ure, v kateri prihaja Sin človekov. 14 Kajti
nebeško kraljestvo je kakor človek, ki potuje v daljno
deželo, ki je sklical svoje lastne služabnike ter jim
izročil svoje dobrine. 15 In enemu je dal pet talentov,
drugemu dva in naslednjemu enega; vsakemu človeku
glede na njegove razne sposobnosti; in nemudoma
je odšel na svojo pot. 16 Potem je tisti, ki je prejel
pet talentov, šel in s temi trgoval in tem prislužil še
pet drugih talentov. 17 In podobno je tisti, ki je prejel
dva, prav tako pridobil še dva druga. 18 Toda tisti,
ki je prejel enega, je šel in kopál v zemljo in skril
denar svojega gospodarja. 19 Po dolgem času pride
gospodar teh služabnikov in z njimi poračuna. 20 In
tako je tisti, ki je prejel pet talentov, prišel in prinesel
pet drugih talentov, rekoč: ›Gospodar, izročil si mi pet
talentov. Glej, poleg teh sem pridobil še pet talentov.‹
21 Njegov gospodar mu je rekel: ›Dobro narejeno, ti
dobri in zvesti služabnik. Zvest si bil nad malo stvarmi,
naredil te bom za vladarja nad mnogimi stvarmi; vstopi
v radost svojega gospodarja.‹ 22 Tudi tisti, ki je prejel
dva talenta, je prišel in rekel: ›Gospodar, izročil si
mi dva talenta; glej, poleg teh sem pridobil še dva
druga talenta.‹ 23 Njegov gospodar mu je rekel: ›Dobro
narejeno, dobri in zvesti služabnik. Zvest si bil nad
malo stvarmi, naredil te bom za vladarja nad mnogimi
stvarmi; vstopi v radost svojega gospodarja.‹ 24 Potem
je prišel tisti, ki je prejel en talent in rekel: ›Gospodar,
poznal sem te, da si trd človek, žanješ, kjer nisi sejal
in zbiraš, kjer nisi nastlal, 25 in sem se bal in sem
šel ter tvoj talent skril v zemljo. Glej tukaj imaš, kar
je tvojega.‹ 26 Njegov gospodar je odgovoril in mu
rekel: ›Ti zlobni in leni služabnik, vedel si, da žanjem,
kjer nisem sejal in zbiram tam, kjer nisem nastlal; 27
dolžan si bil torej dati moj denar menjalcem in tedaj, ob
mojem prihodu, bi jaz svojo lastnino prejel z obrestmi.‹
28 Vzemite mu torej talent in ga dajte temu, ki ima
deset talentov. 29 Kajti vsak, kdor ima, mu bo dano
in bo imel obilje, toda od tistega, ki nima, bo vzeto
proč celó to, kar ima. 30 Nekoristnega služabnika pa
vrzite v zunanjo temo; tam bo jokanje in škripanje
z zobmi.‹ 31 Ko bo prišel Sin človekov v svoji slavi
in vsi sveti angeli z njim, potem bo sédel na prestol
svoje slave, 32 in pred njim bodo zbrani vsi narodi, in
oddvojil jih bo ene od drugih, kakor pastir ločuje svoje
ovce od koz; 33 in ovce bo postavil na svojo desno
roko, toda koze na levo. 34 Tedaj bo Kralj rekel tistim
na svoji desnici: ›Pridite, blagoslovljeni od mojega
Očeta, podedujte kraljestvo, za vas pripravljeno od
ustanovitve sveta, ‹ 35 kajti bil sem lačen in ste mi dali
obrok; bil sem žejen in ste mi dali piti; bil sem tujec
in ste me sprejeli; 36 nag in ste me oblekli; bil sem

bolan in ste me obiskali; bil sem v ječi in ste prišli k
meni.‹ 37 Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekoč:
›Gospodar, kdaj smo te videli lačnega in te nahranili ali
žejnega in [ti] dali piti? 38 Kdaj smo te videli tujca in
te sprejeli? Ali nagega in te oblekli? 39 Ali kdaj smo
te videli bolnega ali v ječi in prišli k tebi?‹ 40 In kralj
jim bo odgovoril in rekel: ›Resnično, povem vam: ›V
kolikor ste to storili enemu najmanjšemu izmed teh
mojih bratov, ste to storili meni.‹‹ 41 Tedaj bo prav tako
rekel tem na levici: ›Odidite od mene, vi prekleti, v
večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove angele;
(aiōnios g166) 42 kajti lačen sem bil, pa mi niste dali
obroka; žejen sem bil, pa mi niste dali piti; 43 tujec
sem bil, pa me niste sprejeli; nag in me niste oblekli;
bolan in v ječi, pa me niste obiskali.‹ 44 Tedaj mu
bodo tudi oni odgovorili, rekoč: ›Gospodar, kdaj smo
te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali
bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?‹ 45 Tedaj jim bo
odgovoril, rekoč: ›Resnično, povem vam: ›V kolikor
tega niste storili enemu izmed teh najmanjših, tega
niste storili meni.‹‹ 46 In ti bodo šli proč v večno kazen,
toda pravični v večno življenje.« (aiōnios g166)

26 In pripetilo se je, ko je Jezus končal vse te
govore, da je rekel svojim učencem: 2 »Veste,
da je čez dva dni praznik pashe in Sin človekov je
izdan, da bi bil križan.« 3 Tedaj so se skupaj zbrali
visoki duhovniki in pisarji ter starešine izmed ljudstva,
k palači vélikega duhovnika, ki mu je bilo ime Kajfa 4
in se posvetovali, da bi lahko Jezusa s premetenostjo
prijeli ter ga ubili. 5 Toda rekli so: »Ne na prazničen
dan, da med ljudmi ne bi bilo vstaje.« 6 Torej ko je bil
Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobavca, 7 je prišla
k njemu ženska, ki je imela alabastrno škatlo zelo
dragocenega mazila in ko je sedel pri mizi, ga je izlila
na njegovo glavo. 8 Toda ko so njegovi učenci to videli,
so bili ogorčeni, rekoč: »S kakšnim namenom je ta
potrata? 9 Kajti to mazilo bi bilo lahko drago prodano
in dano revnim.« 10 Ko je Jezus to spoznal, jim je
rekel: »Zakaj nadlegujete žensko? Kajti na meni je
storila dobro delo. 11 Kajti revne imate vedno s seboj,
toda mene nimate vedno. 12 Ker je to mazilo izlila na
moje telo, je to storila za moj pokop. 13 Resnično,
povem vam: ›Kjerkoli se bo ta evangelij oznanjal po
vsem svetu, tam se bo tudi to, kar je ta ženska storila,
pripovedovalo v spomin nanjo.‹« 14 Tedaj je eden
izmed dvanajsterih, imenovan Juda Iškarijot, odšel k
visokim duhovnikom 15 in jim rekel: »Kaj mi boste dali
in vam ga bom izročil?« In z njim so se sporazumeli
za trideset koščkov srebra. 16 In od tedaj je iskal
priložnost, da ga izda. 17 Učenci so torej prvi dan
[praznika] nekvašenega kruha prišli k Jezusu in mu
rekli: »Kje želiš, da ti pripravimo, da boš jedel pashalno
jagnje?« 18 In rekel je: »Pojdite v mesto k temu in
temu človeku ter mu recite: ›Učitelj pravi: ›Moj čas
je blizu; s svojimi učenci bom v tvoji hiši praznoval
pasho.‹« 19 In učenci so storili, kakor jim je Jezus
določil; in pripravili so pashalno jagnje. 20 Torej, ko je
prišel večer, se je z dvanajsterimi usedel. 21 In ko so
jedli, je rekel: »Resnično, povem vam, da me bo eden
izmed vas izdal.« 22 Bili so silno žalostni in začeli so
mu vsak izmed njih govoriti: »Gospod, ali sem jaz?«
23 In odgovoril je ter rekel: »Kdor pomaka svojo roko z
menoj v skledo, ta isti me bo izdal. 24 Sin človekov
gre, kakor je pisano o njem, toda gorje temu človeku,
po katerem je Sin človekov izdan! Dobro bi bilo za tega
človeka, če se ne bi rodil.« 25 Potem je Juda, ki ga je
izdal, odgovoril in rekel: »Učitelj, ali sem jaz?« Rekel
mu je: »Ti si rekel.« 26 In medtem ko so jedli je Jezus
vzel kruh in ga blagoslovil in ga razlomil ter ga dal
učencem in rekel: »Vzemite, jejte; to je moje telo.« 27
In vzel je čašo in se zahvalil ter jim jo dal, rekoč: »Pijte
iz nje vsi, 28 kajti to je moja kri nove zaveze, ki je
prelita za mnoge v odpuščanje grehov. 29 Toda povem
vam: ›Odslej ne bom pil od tega sadu vinske trte do
tistega dne, ko bom z vami pil novega v kraljestvu
svojega Očeta.‹« 30 In ko so odpeli hvalnico, so odšli
ven na Oljsko goro. 31 Tedaj jim Jezus reče: »Vsi se
boste to noč pohujšali zaradi mene, kajti pisano je:
›Udaril bom pastirja in ovce tropa bodo razkropljene
naokoli.‹ 32 Toda potem, ko bom obujen, bom pred
vami šel v Galilejo.« 33 Peter je odgovoril in mu rekel:
»Čeprav se bodo vsi ljudje pohujšali zaradi tebe, se
vendarle jaz nikoli ne bom pohujšal.« 34 Jezus mu je
rekel: »Resnično, povem ti: ›Da me boš to noč, preden
petelin zapoje, trikrat zatajil.‹« 35 Peter mu je rekel:
»Čeprav bi moral umreti s teboj, te vendarle ne bom
zatajil.« Tudi vsi učenci so enako govorili. 36 Tedaj
pride Jezus z njimi na kraj, imenovan Getsemani in
reče učencem: »Sédite tukaj, medtem ko grem in tamle
molim.« 37 In s seboj je vzel Petra ter dva Zebedejeva
sinova in postajal je žalosten ter zelo potrt. 38 Tedaj
jim reče: »Moja duša je silno žalostna, celó do smrti;
zadržujte se tukaj in bedite z menoj.« 39 In odšel je še
malce dlje ter padel na svoj obraz in molil, rekoč: »Oh
moj Oče, če je to mogoče, naj gre ta čaša mimo mene,
vendar ne kakor jaz hočem, temveč kakor hočeš ti.«
40 In pride k učencem in jih najde speče ter reče Petru:
»Kaj, eno uro niste zmogli bedeti z menoj? 41 Bedite in
molíte, da ne pridete v skušnjavo. Duh je zares voljan,
toda meso je šibko.« 42 Zopet je, drugič, odšel proč in
molil, rekoč: »Oh moj Oče, če ta čaša ne more iti mimo
mene, ne da jo izpijem, zgôdi se tvoja volja.« 43 In
prišel je ter jih ponovno našel speče, kajti njihove oči so

bile težke. 44 In zapustil jih je ter ponovno odšel proč
in tretjič molil, govoreč iste besede. 45 Potem pride k
svojim učencem in jim reče: »Spite torej in vzemite si
[svoj] počitek; glejte, ura je blizu, in Sin človekov je
izdan v roke grešnikov. 46 Vstanite, pojdimo. Glejte,
tisti, ki me izdaja, je blizu.« 47 In medtem ko je še
govoril, glej, je prišel Juda, eden izmed dvanajsterih in
z njim velika množica z meči in palicami, od visokih
duhovnikov in starešin izmed ljudstva. 48 Torej tisti, ki
ga je izdal, jim je dal znamenje, rekoč: »Kogarkoli bom
poljubil, ta isti je on; trdno ga primite.« 49 In nemudoma
je prišel k Jezusu in rekel: »Pozdravljen, učitelj, « ter
ga poljubil. 50 Jezus pa mu je rekel: »Prijatelj, zakaj
si prišel?« Tedaj so prišli in na Jezusa položili roke
ter ga prijeli. 51 In glej, eden izmed njih, ki je bil z
Jezusom, je iztegnil svojo roko ter dvignil svoj meč in
udaril služabnika vélikega duhovnika in odbil njegovo
uho. 52 Tedaj mu je Jezus rekel: »Vtakni svoj meč
ponovno na njegovo mesto, kajti vsi tisti, ki primejo za
meč, bodo z mečem pokončani. 53 Ali mislite, da ne
morem sedaj moliti k svojemu Očetu in bi mi takoj dal
več kot dvanajst legij angelov? 54 Toda kako naj se
potem izpolnijo pisma, da mora biti tako?« 55 In v tej
isti uri je Jezus rekel množicam: »Ali ste prišli ven kot
proti razbojniku, z meči in palicami, da me primete?
Dnevno sem sedel z vami ter učil v templju, pa me
niste prijeli. 56 Toda vse to je bilo storjeno, da se
lahko izpolnijo pisma prerokov.« Tedaj so ga vsi učenci
zapustili in pobegnili. 57 Tisti pa, ki so Jezusa zgrabili,
so ga odpeljali proč h Kajfu, vélikemu duhovniku, kjer
so bili zbrani pisarji in starešine. 58 Toda Peter mu
je od daleč sledil do palače vélikega duhovnika in
vstopil ter sédel s služabniki, da vidi konec. 59 Visoki
duhovniki in starešine in ves véliki zbor so torej iskali
krivih prič zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, 60 toda niso
našli nobene; da, čeprav je prišlo mnogo krivih prič,
vendar niso našli nobene. Na koncu sta prišli dve krivi
priči 61 in rekli sta: »Ta je rekel: ›Zmožen sem uničiti
Božji tempelj in ga v treh dneh zgraditi.‹« 62 In véliki
duhovnik je vstal ter mu rekel: »Nič ne odgovarjaš?
Kaj je to, kar ti priči pričujeta zoper tebe?« 63 Toda
Jezus je ohranil svoj mir. In véliki duhovnik je odgovoril
ter mu rekel: »Zaklinjam te pri živem Bogu, da nam
poveš, ali si ti Kristus, Božji Sin.« 64 Jezus mu reče:
»Ti si rekel, vendar ti jaz pravim: ›Odslej boste videli
Sina človekovega sedeti na desnici moči in prihajati na
oblakih neba.‹« 65 Tedaj je véliki duhovnik raztrgal
svoja oblačila, rekoč: »Govoril je bogokletje; imamo
kakšno dodatno potrebo po pričah? Glejte, sedaj ste
slišali njegovo bogokletje. 66 Kaj vi mislite?« Oni pa
so odgovorili in rekli: »Kriv je smrti.« 67 Tedaj so mu
pljuvali v njegov obraz in ga klofutali; in drugi so ga
udarjali z dlanmi svojih rok, 68 rekoč: »Prerokuj nam, ti
Kristus: ›Kdo je tisti, ki te je udaril?‹« 69 Peter je torej
sedèl zunaj v palači; in k njemu je prišla gospodična,
rekoč: »Tudi ti si bil z Jezusom iz Galileje.« 70 Toda
on je pred vsemi njimi zanikal, rekoč: »Ne vem, kaj
govoriš.« 71 In ko je odšel ven v preddverje, ga je
videla druga služabnica in rekla tem, ki so bili tam:
»Ta je bil prav tako z Jezusom Nazarečanom.« 72
In ponovno je s prisego zanikal: »Ne poznam tega
človeka.« 73 In čez nekaj časa so prišli k njemu tisti, ki
so stali ob strani ter rekli Petru: »Zagotovo si ti eden
izmed njih, kajti tvoje narečje te izdaja.« 74 Tedaj je
začel preklinjati in prisegati, rekoč: »Ne poznam [tega]
človeka.« In petelin je takoj zapel. 75 In Peter se je
spomnil Jezusove besede, ki mu jo je rekel: »Preden
petelin zapoje, me boš trikrat zatajil.« In odšel je ven
ter se bridko zjokal.

27 Ko je prišlo jutro, so se vsi visoki duhovniki
in starešine izmed ljudstva posvetovali zoper
Jezusa, da ga usmrtijo. 2 In ko so ga zvezali, so ga
odvedli proč ter ga izročili voditelju Ponciju Pilatu. 3
Potem se je Juda, ki ga je izdal, ko je videl, da je bil
obsojen, pokesal in trideset koščkov srebra prinesel
nazaj k visokim duhovnikom in starešinam, 4 rekoč:
»Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri.« Oni pa so
rekli: »Kaj je to nam? Ti glej na to.« 5 In srebrne koščke
je vrgel v tempelj in odšel ter samega sebe obesil.
6 Visoki duhovniki pa so vzeli koščke srebra in rekli:
»Ni zakonito, da jih damo v zakladnico, ker so cena
krvi.« 7 In posvetovali so se ter z njimi kupili lončarjevo
njivo, da bi v njej pokopavali tujce. 8 Zatorej je bilo to
polje do današnjega dne imenovano Njiva krvi. 9 Tedaj
je bilo izpolnjeno to, kar je bilo rečeno po preroku
Jeremiju, rekoč: ›In vzeli so trideset koščkov srebra,
ceno tistega, ki je bil ocenjen, ki so ga Izraelovi otroci
ocenili, 10 in dali so jih za lončarjevo njivo, kakor mi je
določil Gospod.‹ 11 In Jezus je stal pred voditeljem in
voditelj ga je vprašal, rekoč: »Ali si ti judovski Kralj?«
Jezus mu je rekel: »Ti praviš.« 12 In ko je bil obtožen
od visokih duhovnikov in starešin, ni ničesar odgovoril.
13 Tedaj mu je Pilat rekel: »Ali ne slišiš, koliko besed
pričajo zoper tebe?« 14 Pa mu ni odgovoril niti na eno
besedo, tako, da se je voditelj silno čudil. 15 Torej, na ta
praznik je imel voditelj navado množici izpustiti jetnika,
ki bi ga hotela. 16 In takrat so imeli opaznega jetnika,
imenovanega Baraba. 17 Ko so bili torej zbrani skupaj,
jim je Pilat rekel: »Katerega hočete, da vam izpustim?
Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?« 18 Kajti
vedel je, da so mu ga izročili zaradi zavisti. 19 Ko se je
usedel na sodni stol, je njegova žena poslala k njemu,
rekoč: »Nič ne imej s tem pravičnim človekom, kajti
danes sem v sanjah zaradi njega trpela mnoge stvari.«

20 Toda visoki duhovniki in starešine so pregovorili
množico, da bi zahtevali Baraba in uničili Jezusa. 21
Voditelj je odgovoril in jim rekel: »Katerega od teh dveh
hočete, da vam izpustim?« Rekli so: »Baraba.« 22
Pilat jim reče: »Kaj naj potem storim z Jezusom, ki se
imenuje Kristus?« Vsi so mu rekli: »Križan naj bo.« 23
In voditelj jim je rekel: »Zakaj, kakšno zlo je storil?«
Vendar so še bolj kričali, rekoč: »Križan naj bo.« 24 Ko
je Pilat videl, da niti malo ne more prevladati, temveč
da je bil toliko bolj storjen nemir, je vzel vodo in svoje
roke umil pred množico, rekoč: »Nedolžen sem pri krvi
te pravične osebe; vi glejte na to.« 25 Potem so vsi
ljudje odgovorili in rekli: »Njegova kri bodi na nas in
na naših otrocih.« 26 Tedaj jim je izpustil Baraba in
ko je Jezusa prebičal, ga je izročil, da bi bil križan.
27 Tedaj so voditeljevi vojaki Jezusa vzeli v skupno
dvorano in k njemu zbrali vso četo vojakov. 28 In ga
slekli ter mu oblekli škrlatno svečano oblačilo. 29 In ko
so spletli krono iz trnja, so jo dali na njegovo glavo in
trst v njegovo desnico; in poklekovali so pred njim ter
ga zasmehovali, rekoč: »Pozdravljen, judovski Kralj!«
30 In pljuvali so vanj in vzeli trst ter ga udarjali po
glavi. 31 Potem pa, ko so ga zasmehovali, so z njega
slekli svečano oblačilo in nanj nadeli njegova lastna
oblačila ter ga odpeljali proč, da ga križajo. 32 In ko
so prišli ven, so našli človeka iz Cirene, Simona po
imenu; njega so prisilili, da je nesel njegov križ. 33 In
ko so prišli na kraj, imenovan Golgota, ki se mu reče
›kraj lobanje, ‹ 34 so mu dali piti kisa, pomešanega z
žolčem; in ko je le-tega pokusil, ni hotel piti. 35 Oni pa
so ga križali in metaje žreb razdelili njegove obleke, da
bi se lahko izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku:
›Moje obleke so si delili med seboj in za mojo suknjo
so metali žrebe.‹ 36 In sedeli so ter ga tam stražili; 37
in nad njegovo glavo so namestili njegovo napisano
obtožbo: TA JE JEZUS, JUDOVSKI KRALJ. 38 Takrat
sta bila tam z njim križana dva tatova, eden na desni
roki, drugi pa na levi. 39 Tisti pa, ki so hodili mimo,
so ga zasramovali in zmajevali s svojimi glavami 40
ter govorili: »Ti, ki podiraš tempelj in ga zgradiš v
treh dneh, reši samega sebe. Če si Božji Sin, pridi s
križa dol.« 41 Podobno so ga zasmehovali tudi visoki
duhovniki s pisarji in starešinami ter govorili: 42 »Rešil
je druge; samega sebe ne more rešiti. Če je on Izraelov
Kralj, naj sedaj pride dol s križa in mu bomo verjeli. 43
Zaupal je v Boga; naj ga sedaj osvobodi, če ga hoče
imeti, kajti rekel je: ›Jaz sem Božji Sin.‹« 44 Prav tako
sta ga sramotila tudi tatova, ki sta bila križana z njim.
45 Od šeste ure je bila torej tema po vsej deželi do
devete ure. 46 Okoli devete ure pa je Jezus z močnim
glasom zaklical, rekoč: »Elí, Elí, láma sabahtáni?« kar
se reče: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« 47
Ko so nekateri izmed teh, ki so tam stali, to slišali, so
rekli: »Ta človek kliče Elija.« 48 In eden izmed njih je
nemudoma stekel in vzel gobo ter jo napojil s kisom in
jo nataknil na trst ter mu dal piti. 49 Ostali so rekli:
»Pústi, naj vidimo, če bo prišel Elija, da ga reši.« 50 Ko
je Jezus z močnim glasom ponovno zavpil, je odposlal
duha. 51 In glej, tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo
na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla in skale
so se razklale; 52 in grobovi so se odprli; in mnogo
teles svetih, ki so spali, je vstalo 53 in po njegovem
vstajenju so prišli iz grobov in odšli v sveto mesto in se
mnogim prikazali. 54 Torej, ko so stotnik in ti, ki so bili
z njim, ki so stražili Jezusa, videli potres in te stvari, ki
so se zgodile, so se silno bali, rekoč: »Resnično, ta je
bil Božji Sin.« 55 Tam je bilo mnogo žensk, ki so zrle
od daleč, ki so Jezusu sledile iz Galileje ter mu stregle,
56 med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija,
Jakobova in Jožefova mati ter mati Zebedejevih otrok.
57 Ko je prišel večer, je tja prišel bogataš iz Arimateje,
imenovan Jožef, ki je bil tudi sam Jezusov učenec. 58
Odšel je k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. Tedaj je
Pilat ukazal, naj bo telo izročeno. 59 Ko je Jožef vzel
telo, ga je ovil v čisto laneno oblačilo 60 in ga položil
v svojo novo grobnico, ki jo je izklesal v skalo, in k
vratom mavzoleja zavalil velik kamen ter odšel. 61 In
tam sta bili Marija Magdalena in druga Marija, ki sta
sedeli nasproti mavzoleju. 62 Torej naslednji dan, ki je
sledil dnevu priprave, so visoki duhovniki in farizeji
skupaj prišli k Pilatu, 63 rekoč: »Gospod, spominjamo
se, da je ta slepar, medtem ko je bil še živ, rekel: ›Po
treh dneh bom ponovno vstal.‹ 64 Ukaži torej, da bo
mavzolej zavarovan do tretjega dne, da ne pridejo
ponoči njegovi učenci ter ga skrivaj odnesejo in rečejo
ljudem: ›Obujen je od mrtvih; ‹ tako bo zadnja prevara
hujša kakor prva.« 65 Pilat jim je rekel: »Imate stražo;
pojdite svojo pot, naredite to tako varno kakor lahko.«
66 Tako so šli in zapečatili kamen ter postavili stražo in
mavzolej naredili varen.

28 Ob koncu šabata, ko se je začelo svitati k prvemu
dnevu tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga
Marija, da pogledata mavzolej. 2 In glej, bil je velik
potres, kajti Gospodov angel se je spustil iz nebes in
prišel ter odvalil kamen od vrat in sédel nanj. 3 Njegovo
obličje je bilo kakor bliskanje in njegovo oblačilo belo
kakor sneg, 4 in zaradi strahu pred njim so se čuvaji
tresli ter postali kakor mrtvi možje. 5 In angel je
odgovoril ter ženskama rekel: »Ne bojta se, kajti vem,
da iščeta Jezusa, ki je bil križan. 6 Ni ga tukaj, kajti
vstal je, kakor je rekel. Pridita, poglejta prostor, kjer je
ležal Gospod. 7 In pojdita hitro ter povejta njegovim
učencem, da je obujen od mrtvih. In glejta, pred vami
gre v Galilejo, tam ga boste videli. Glejta, povedal sem

vama.« **8** Hitro sta s strahom in veliko radostjo odšli
od mavzoleja, in tekli, da prineseta sporočilo njegovim
učencem. **9** Ko sta šli, da povesta njegovim učencem,
glej, ju sreča Jezus, rekoč: »Pozdravljeni.« In prišli
sta ter mu objeli stopala in ga oboževali. **10** Tedaj
jima je Jezus rekel: »Ne bojta se. Pojdita, povejta
mojim bratom, naj gredo v Galilejo in tam me bodo
videli.« **11** Ko sta torej odhajali, glej, je prišlo v mesto
nekaj stražarjev in visokim duhovnikom so naznanili
vse stvari, ki so se zgodile. **12** In ko so bili zbrani s
starešinami in imeli posvet, so vojakom dali veliko
denarja, **13** rekoč: »Recite: ›Njegovi učenci so prišli
ponoči in ga kradoma odnesli proč, medtem ko smo
spali.‹ **14** In če pride to do voditeljevih ušes, ga bomo
mi pregovorili in vas obvarovali.« **15** Tako so vzeli
denar in storili, kakor so bili poučeni. In to govorjenje
je pogosto pripovedovano med Judi do tega dne. **16**
Potem je enajstero učencev odšlo proč v Galilejo,
na goro, kamor jim je Jezus določil. **17** In ko so ga
zagledali, so ga oboževali, toda nekateri so dvomili. **18**
In Jezus je pristopil in jim spregovoril, rekoč: »Meni je
dana vsa oblast, v nebesih in na zemlji. **19** Pojdite torej
in učite vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in
Svetega Duha, **20** učeč jih obeleževati vse besede,
katerekoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z
vami vedno, celó do konca sveta. Amen.« **(aiōn g165)**

Marko

1 Začetek evangelija Jezusa Kristusa, Božjega Sina,
2 kakor je zapisano v prerokih: »Glej, pošiljam
svojega poslanca pred tvojim obličjem, ki bo pripravil
tvojo pot pred teboj. **3** Glas nekoga, ki kliče v divjini:
›Pripravite Gospodovo pot, izravnajte njegove steze.‹«
4 Janez je krščeval v divjini in oznanjal krst kesanja v
odpuščanje grehov. **5** In k njemu je prišla vsa judejska
dežela in tisti iz Jeruzalema in vsi so bili po njem
krščeni v reki Jordan ter priznavali svoje grehe. **6** In
Janez je bil odet s kameljo dlako in s pasom iz usnja
okoli svojih ledij; in jedel je kobilice in divji med, **7** in
oznanjal, rekoč: »Za menoj prihaja nekdo, močnejši
kakor jaz, čigar čevljev jermena nisem vreden, da bi se
sklonil in ju odvezal. **8** Zares sem vas krstil z vodo,
toda on vas bo krstil s Svetim Duhom.« **9** In pripetilo
se je v tistih dneh, da je prišel Jezus iz Nazareta v
Galileji in je bil po Janezu krščen v Jordanu. **10** In
nemudoma, ko se je vzpenjal iz vode, je zagledal
odprta nebesa in Duha, podobnega golobici, spuščati
se nadenj, **11** in prišel je glas z neba, rekoč: »Ti si moj
ljubljeni Sin, s katerim sem zelo zadovoljen.« **12** In
Duh ga je takoj gnal v divjino. **13** In tam, v divjini, je
bil štirideset dni skušan od Satana in bil je z divjimi
živalmi in angeli so mu stregli. **14** Potem ko je bil torej
Janez vtaknjen v ječo, je Jezus prišel v Galilejo in
oznanjal evangelij Božjega kraljestva **15** ter govoril:
»Čas je dopolnjen in Božje kraljestvo se je približalo.
Pokesajte se in verjemite evangeliju.« **16** Ko je torej
hodil ob Galilejskem morju, je zagledal Simona in
njegovega brata Andreja metati mrežo v morje, kajti
bila sta ribiča. **17** Jezus jima je rekel: »Pridita za menoj
in storil vama bom, da postaneta ribiča ljudi.« **18** In
nemudoma sta zapustila svoje mreže ter mu sledila. **19**
In ko je odšel malce naprej od tam, je zagledal Jakoba,
Zebedejevega sina in njegovega brata Janeza, ki sta
bila prav tako na ladji in popravljala svoje mreže. **20**
In nemudoma ju je poklical; in zapustila sta svojega
očeta Zebedeja z najetimi služabniki na ladji ter odšla
za njim. **21** In odšli so v Kafarnáum in nemudoma,
na šabatni dan, je vstopil v sinagogo ter učil. **22** In
nad njegovim naukom so bili osupli, kajti učil jih je
kakor nekdo, ki ima oblast in ne kakor pisarji. **23** In v
njihovi sinagogi je bil človek z nečistim duhom, in ta je
zakričal, **24** rekoč: »Daj nam mir; kaj imamo opraviti s
teboj, ti, Jezus Nazarečan? Ali si prišel, da nas uničiš?
Vem, kdo si, Sveti od Boga.« **25** In Jezus ga je oštel,
rekoč: »Umolkni in pojdi iz njega.« **26** In ko ga je nečisti
duh trgal in zavpil z močnim glasom, je prišel iz njega.
27 In vsi so bili osupli, tako zelo, da so se med seboj
spraševali, rekoč: »Kakšna beseda je to? Kakšen
novi nauk je to? Kajti z oblastjo ukazuje celó nečistim
duhovom in oni ga ubogajo.« **28** In njegov slôves se je
takoj razširil po vsem celotnem področju okoli Galileje.
29 In ko so prišli iz sinagoge, so z Jakobom in Janezom
nemudoma vstopili v Simonovo in Andrejevo hišo. **30**
Toda Simonova tašča je ležala bolna zaradi vročice in
takoj so mu povedali o njej. **31** In prišel je ter jo prijel
za roko in jo dvignil; in vročica jo je takoj zapustila in
jim je stregla. **32** In zvečer, ko je sonce zašlo, so k
njemu privedli vse tiste, ki so bili bolni in tiste, ki so
bili obsedeni s hudiči. **33** In vse mesto je bilo skupaj
zbrano pri vratih. **34** In ozdravil je mnoge, ki so bili
bolni zaradi različnih bolezni in izgnal mnogo hudičev;
hudičem pa ni dovolil govoriti, ker so ga poznali. **35** In
zjutraj, ko je vstal veliko pred dnevom, je odšel ven ter
se odpravil na samoten kraj in tam molil. **36** Simon in
tisti, ki so bili z njim, pa so sledili za njim. **37** In ko so ga
našli, so mu rekli: »Vsi ljudje te iščejo.« **38** Rekel jim
je: »Pojdimo v naslednja mesta, da bom lahko tudi tam
oznanjal, kajti zato sem prišel.« **39** In po vsej celotni
Galileji je oznanjal v njihovih sinagogah ter izganjal
hudiče. **40** In k njemu je prišel gobavec, ga rotil in
pokleknil navzdol k njemu ter mu rekel: »Če hočeš,
me moreš narediti čistega.« **41** In Jezus, prevzet s
sočutjem, je iztegnil svojo roko in se ga dotaknil in mu
reče: »Hočem; bodi čist.« **42** In brž, ko je izgovoril, je
gobavost takoj odšla od njega in bil je očiščen. **43** In
strogo mu je zabičal ter ga nemudoma poslal proč, **44**
ter mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, temveč
pojdi svojo pot, pokaži se duhovniku in daruj za svoje
očiščenje te stvari, ki jih je Mojzes zapovedal, njim v
pričevanje.« **45** Toda ta je odšel ven in začel to zelo
naznanjati in besedo na široko razglašati, tako da
Jezus ni mogel več javno vstopiti v mesto, temveč je
bil zunaj na zapuščenih krajih, in k njemu so prihajali iz
vsake četrti.

2 Po nekaj dneh je ponovno vstopil v Kafarnáum,
in razglasilo se je, da je v hiši. **2** In nemudoma so
bili zbrani mnogi, toliko, da tam ni bilo več prostora,
da jih sprejme, ne, niti pred vrati ne; in oznanjal jim
je besedo. **3** In prišli so k njemu in prinesli nekoga,
bolnega zaradi paralize, ki je bil prenašan od štirih. **4**
Ko pa zaradi gneče niso mogli priti bliže k njemu, so
odkrili streho, kjer je bil. In ko so jo predrli, so spustili
posteljo, na kateri je ležal bolni zaradi paralize. **5** Ko
je Jezus videl njihovo vero, je rekel bolnemu zaradi
paralize: »Sin, tvoji grehi so ti odpuščeni.« **6** Toda
bili so nekateri izmed pisarjev, ki so tam sedeli ter
v svojih srcih razmišljali: **7** »Zakaj ta človek govori
takšna bogokletja? Kdo lahko odpušča grehe razen
Boga samega?« **8** In takoj, ko je Jezus v svojem duhu
zaznal, da so v sebi tako modrovali, jim je rekel: »Zakaj

v svojih srcih razmišljate te besede? 9 Ali je bolnemu
zaradi paralize lažje reči: ›Tvoji grehi so ti odpuščeni‹
ali reči: ›Vstani in vzemi svojo posteljo ter hôdi?‹ 10
Toda da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na
zemlji oblast odpuščati grehe, (reče bolnemu zaradi
paralize) 11 pravim ti: ›Vstani in vzemi svojo posteljo
ter pojdi svojo pot v svojo hišo.‹« 12 In ta je takoj vstal,
vzel posteljo ter pred njimi vsemi odšel, tako da so bili
vsi osupli in slavili Boga, rekoč: »Nikoli tega nismo
videli na tak način.« 13 In ponovno je odšel naprej
ob morski obali, in vsa množica je krenila k njemu in
jih je učil. 14 In ko je hodil mimo, je zagledal Levija,
Alfejevega sina, ki je sedel pri kraju plačevanja davkov
ter mu rekel: »Sledi mi.« In ta je vstal ter mu sledil. 15
In pripetilo se je, ko je Jezus v njegovi hiši sedel pri
obedu, da je tudi mnogo davkarjev in grešnikov sedelo
skupaj z Jezusom in njegovimi učenci, kajti bilo jih je
mnogo in so mu sledili. 16 In ko so ga pisarji in farizeji
videli jesti z davkarji in grešniki, so njegovim učencem
rekli: »Kako to, da jé in pije z davkarji in grešniki?«
17 Ko je Jezus to slišal, jim reče: »Tisti, ki so zdravi,
nimajo nobene potrebe po zdravniku, temveč tisti, ki
so bolni; nisem prišel klicat pravičnih, temveč grešnike
h kesanju.« 18 Janezovi učenci in učenci farizejev so
se postili; in prišli so ter mu rekli: »Zakaj se Janezovi
učenci in učenci farizejev postijo, tvoji učenci pa se ne
postijo?« 19 Jezus jim je rekel: »Ali se lahko otroci
svatovske sobe postijo, dokler je z njimi ženin? Kolikor
dolgo imajo s seboj ženina, se ne morejo postiti. 20
Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin vzet proč od njih in
tedaj, v tistih dneh, se bodo postili. 21 Tudi nihče ne
prišije koščka novega oblačila na staro obleko; sicer bo
nov košček, ki jo je zapolnil, odvzel iz stare in nastane
hujša raztrganina. 22 In novega vina nihče ne vliva v
stare mehove, sicer novo vino mehove razžene, vino
pa se izlije in mehovi bodo poškodovani; temveč mora
biti novo vino vlito v nove mehove.« 23 In pripetilo
se je, da je na šabatni dan šel skozi žitna polja; in
njegovi učenci so med hojo začeli smukati žitno klasje.
24 Farizeji so mu rekli: »Glej, zakaj delajo na šabatni
dan to, kar ni zakonito?« 25 Rekel jim je: »Ali niste
nikoli brali, kaj je storil David, ko je imel potrebo in
je bil lačen on in tisti, ki so bili z njim? 26 Kako je
v dneh vélikega duhovnika Abjatárja odšel v Božjo
hišo in jedel hlebe navzočnosti, kar ni zakonito jesti
[nikomur] razen duhovnikom in je dal tudi tem, ki so bili
z njim?« 27 In rekel jim je: »Šabat je bila narejena
zaradi človeka, ne pa človek zaradi šabate, 28 zato je
Sin človekov Gospod tudi [čez] šabat.«

3 Ponovno je vstopil v sinagogo; in tam je bil človek,
ki je imel izsušeno roko. 2 In opazovali so ga, ali ga
bo ozdravil na šabatni dan; da bi ga lahko obtožili. 3 In
človeku, ki je imel izsušeno roko, reče: »Stopi naprej.«
4 In jim reče: »Ali je na šabatne dneve zakonito delati
dobro ali delati zlo? Rešiti življenje ali ubiti?« Toda
molčali so. 5 Ko je z jezo pogledal na te naokoli,
užaloščen zaradi trdote njihovih src, reče človeku:
»Iztegni svojo roko.« In iztegnil jo je; in njegova roka je
bila v celoti ozdravljena, tako kot druga. 6 In farizeji so
odšli ter se s herodovci nemudoma posvetovali zoper
njega, kako bi ga lahko pokončali. 7 Toda Jezus se je
s svojimi učenci umaknil k morju, in sledila mu je velika
množica iz Galileje in iz Judeje 8 in iz Jeruzalema in
iz Idumeje in iz onstran Jordana; in tisti okoli Tira in
Sidóna, velika množica je prišla k njemu, ko so slišali,
kakšna velika dela je storil. 9 In svojim učencem je
rekel, da naj ga zaradi množice pričakuje majhna ladja,
da ne bi pritiskali nanj. 10 Kajti mnoge je ozdravil; tako
da so pritiskali nanj, da bi se ga dotaknili, kateri so imeli
nadloge. 11 In kadar so ga zagledali nečisti duhovi, so
pred njim padali dol in vpili, rekoč: »Ti si Božji Sin.« 12
In strogo jim je zapovedoval, da naj ga ne razglašajo.
13 In povzpne se na goro ter pokliče k sebi katere je
hotel, in prišli so k njemu. 14 In določil jih je dvanajst,
da bi bili z njim in da bi jih lahko poslal naprej oznanjat
15 ter bi imeli oblast, da ozdravljajo bolezni ter da
izganjajo hudiče. 16 In Simonu je dal vzdevek Peter; 17
in Jakoba, Zebedejevega sina in Janeza, Jakobovega
brata; in dal jima je vzdevek Boanergés, to je: ›Sinova
groma, ‹ 18 in Andreja in Filipa in Bartolomeja in
Mateja in Tomaža in Jakoba, Alfejevega sina in Tadeja
in Simona Kananeja 19 in Juda Iškarijota, ki ga je
tudi izdal, in odšli so v hišo. 20 In množica ponovno
pride skupaj, tako da so komaj jedli kruh. 21 In ko
so njegovi prijatelji slišali o tem, so odšli ven, da ga
primejo, kajti rekli so: »Brez pameti je.« 22 In pisarji, ki
so prišli dol iz Jeruzalema, so rekli: »Bélcebuba ima in
s princem hudičev izganja hudiče.« 23 In poklical jih je
k sebi ter jim govoril v prispodobah: »Kako lahko Satan
izžene Satana? 24 In če se kraljestvo razdvoji zoper
sebe, takšno kraljestvo ne more obstati. 25 In če se
hiša razdvoji zoper sebe, takšna hiša ne more obstati.
26 In če se Satan dvigne zoper samega sebe in se
razdvoji, ne more obstati, temveč ima konec. 27 Nihče
ne more vstopiti v hišo močnega in opleniti njegove
dobrine, razen če ne bo najprej zvezal močnega; in
tedaj bo oplenil njegovo hišo. 28 Resnično, povem
vam: ›Vsi grehi bodo človeškim sinovom oproščeni
in bogokletja, s katerimi bodo kakorkoli preklinjali, 29
toda kdor bo preklinjal zoper Svetega Duha, nima
nikoli odpuščanja, temveč je v nevarnosti večnega
prekletstva, ‹« (aiōn g165, aiōnios g166) 30 kajti govorili so:
»Nečistega duha ima.« 31 Tja so potem prišli njegovi
bratje, njegova mati in stoječ zunaj, so poslali k njemu,

[da] ga pokličejo. 32 In okoli njega je sedela množica
in rekli so mu: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje so zunaj
[in] te iščejo.« 33 In odgovoril jim je, rekoč: »Kdo je
moja mati ali moji bratje?« 34 Pogledal je naokoli na
te, ki so sedeli okoli njega ter rekel: »Glejte, moja mati
in moji bratje! 35 Kajti kdorkoli bo izvrševal Božjo voljo,
ta isti je moj brat in moja sestra in mati.«

4 In ponovno je začel učiti ob morski obali, in tam se
je k njemu zbrala velika množica, tako da je vstopil
na ladjo in [na njej] sedel na morju; celotna množica
pa je bila ob morju na kopnem. 2 In s prispodobami jih
je učil mnoge stvari in jim s svojim naukom govoril: 3
»Prisluhnite: ›Glejte, sejalec je odšel sejat, 4 in pripetilo
se je, medtem ko je sejal, da je nekaj padlo poleg poti
in prišla je perjad neba in to pozobala. 5 In nekaj je
padlo na kamnita tla, kjer ni imelo dovolj zemlje; in je
takoj pognalo, ker ni imelo nobene globine zemlje, 6
toda ko je sonce vzšlo, je bilo ožgano; in ker ni imelo
korenine, se je posušilo. 7 In nekaj je padlo med trnje
in trnje je zraslo in ga zadušilo in ni obrodilo sadu.
8 Drugo pa je padlo na dobro zemljo in rodilo sad,
ki je pognal in se povečeval; in obrodilo, nekatero
trideseterno in nekatero šestdeseterno in nekatero
stoterno.‹« 9 In rekel jim je: »Kdor ima ušesa, da
slišijo, naj posluša.« 10 Ko je bil sam, so ga ti, ki so
bili z dvanajsterimi okoli njega, vprašali o prispodobi.
11 Rekel jim je: »Vam je dano, da poznate skrivnost
Božjega kraljestva, toda tem, ki so zunaj, so vse te
stvari prikazane v prispodobah, 12 da bi z gledanjem
lahko videli, pa ne zaznali; in s poslušanjem lahko
slišali, pa ne razumeli; da se ne bi kadarkoli spreobrnili
in bi jim bili njihovi grehi odpuščeni.« 13 In rekel jim je:
»Ali ne razumete te prispodobe? In kako boste potem
razumeli vse prispodobe? 14 Sejalec seje besedo. 15
In ti so tisti ob poti, kjer je bila posejana beseda, toda
ko so jo slišali, takoj pride Satan in vzame besedo, ki
je bila posejana v njihova srca. 16 In ti so prav tako
tisti, ki so posejani na kamnita tla; ko so slišali besedo,
jo takoj z veseljem sprejmejo, 17 v sebi pa nimajo
korenine in tako zdržijo le nekaj časa. Kasneje, ko
zaradi besede nastaneta stiska ali preganjanje, pa so
takoj pohujšani. 18 In ti so tisti, ki so posejani med
trnje; tisti, ki slišijo besedo, 19 in skrbi tega sveta,
zapeljivost bogastev in poželenja po drugih stvareh
vstopijo, zadušijo besedo in ta postane brezplodna.
(aiōn g165) 20 In ti so tisti, ki so posejani na dobra tla;
takšni, ki slišijo besedo in jo sprejmejo ter obrodijo sad,
nekateri trideseternega, nekateri šestdeseternega in
nekateri stoternega.« 21 In rekel jim je: »Ali se sveča
prinese, da se postavi pod mernik ali pod posteljo? In
ali se ne postavi na svečnik? 22 Kajti nič ni skrito, kar
ne bo jasno pokazano; niti nič ni bilo obdržano tajno,
razen da bi postalo znano. 23 Če ima katerikoli človek
ušesa, da slišijo, naj posluša.« 24 Rekel jim je: »Pazite,
kaj poslušate; s kakršno mero merite, tako vam bo
odmerjeno; in vam, ki slišite, vam bo dano več. 25 Kajti
kdor ima, njemu bo dano; kdor pa nima, bo od njega
vzeto celó to, kar ima.« 26 In rekel je: »Božje kraljestvo
je takšno, kot če bi človek v zemljo vrgel seme, 27 in bi
spal in vstajal ponoči ter podnevi in seme bi pognalo in
raslo, da sam ne ve kako. 28 Kajti zemlja sama od
sebe prinaša sad; najprej bilko, potem klas in nató
polno žita v klasu. 29 Toda ko sad obrodi, takoj pošlje
srp, kajti prišla je žetev.« 30 In rekel je: »S čim naj
primerjamo Božje kraljestvo? Ali s kakšno primerjavo
naj ga primerjamo? 31 Podobno je zrnu gorčičnega
semena, ki je, ko je posejano v zemljo, manjše od vseh
semen, ki so v zemlji; 32 toda ko je posejano, zraste in
postane večje od vseh zelišč in poganja ven velike
mladike, tako da lahko pod njegovo senco prenočuje
perjad neba.« 33 In z mnogimi takšnimi prispodobami
jim je govoril besedo, kakor so jo bili zmožni slišati. 34
Toda brez prispodobe jim ni govoril. Ko pa so bili sami,
je svojim učencem pojasnil vse besede. 35 In istega
dne, ko je prišel večer, jim reče: »Prepeljimo se na
drugo stran.« 36 Ko so množico odpustili, so ga vzeli
na ladjo, tako kakor je bil. Z njim pa so bile tam tudi
druge majhne ladje. 37 In vzdignil se je velik vetroven
vihar in valovi so udarjali v ladjo, tako, da je bila v
kratkem polna. 38 On pa je bil na zadnjem delu ladje,
speč na blazini in zbudili so ga ter mu rekli: »Učitelj,
te ne skrbi, da ginemo?« 39 In vstal je, zapretil vetru
in rekel morju: »Mir, bodi mirno.« In veter je ponehal
in bil je velik mir. 40 In rekel jim je: »Zakaj ste tako
boječi? Kako to, da nimate vere?« 41 In silno so se ga
bali in drug drugemu govorili: »Kakšne vrste človek je
to, da ga ubogata celó veter in morje?«

5 In prišli so preko, na drugo stran morja, v deželo
Géračanov. 2 In ko je prišel z ladje, ga je takoj
srečal tisti iz grobnic, človek z nečistim duhom, 3 ki
je imel svoje prebivališče med grobnicami; in noben
človek ga ni mogel zvezati, ne, niti z verigami ne, 4
zato ker je bil pogosto zvezan z okovi in verigami, pa
je verige potrgal narazen in okove razbil na koščke;
niti ga noben človek ni mogel obvladati. 5 In vedno,
ponoči in podnevi, je bil po gorah ter v grobnicah in
kričal ter samega sebe rezal s kamni. 6 Toda ko je od
daleč zagledal Jezusa, je stekel in ga oboževal 7 in z
močnim glasom zakričal ter rekel: »Kaj imam opraviti s
teboj, Jezus, ti Sin najvišjega Boga? Zaklinjam te pri
Bogu, da me ne mučiš.« 8 Kajti rekel mu je: »Pridi ven
iz človeka, ti nečisti duh.« 9 In vprašal ga je: »Kakšno
je tvoje ime?« On pa je odgovoril, rekoč: »Moje ime je

Legija, ker nas je veliko.« 10 In zelo ga je rotil, da jih
ne bi poslal proč, ven iz dežele. 11 Tam je bila torej,
blizu gorá, velika čreda svinj, ki so se pasle. 12 In vsi
hudiči so ga rotili, rekoč: »Pošlji nas v svinje, da bomo
lahko vstopili vanje.« 13 Jezus jim je nemudoma dal
dovoljenje. In nečisti duhovi so odšli ven ter vstopili v
svinje, in čreda je silovito stekla navzdol po strmini v
morje (bilo jih je okoli dva tisoč) in so se zadušile v
morju. 14 In tisti, ki so pasli svinje, so pobegnili in to
povedali v mestu in na deželi. In ti so odšli, da vidijo,
kaj je bilo to, kar se je zgodilo. 15 In prišli so k Jezusu
ter zagledali tega, ki je bil obseden s hudičem in imel
legijo, kako je sedel oblečen in pri zdravi pameti; in bili
so prestrašeni. 16 Tisti, ki so to videli, so jim povedali,
kako se je pripetilo temu, ki je bil obseden s hudičem
in tudi glede svinj. 17 In začeli so ga prositi, naj odide
iz njihovih krajev. 18 Ko je prišel na ladjo, ga je ta,
ki je bil obseden s hudičem, prosil, da bi bil lahko z
njim. 19 Vendar mu Jezus ni dovolil, temveč mu reče:
»Pojdi domov k svojim prijateljem in jim povej, kako
velike stvari je Gospod storil zate in je imel sočutje do
tebe.« 20 In ta je odšel ter v Deseteromestju začel
razglašati, kako velike stvari je Jezus storil zanj, in
vsi ljudje so se čudili. 21 Ko je Jezus z ladjo ponovno
prešel na drugo stran, se je k njemu zbralo mnogo
ljudi; bil pa je blizu morja. 22 In glej, prihajal je eden
izmed predstojnikov sinagoge, Jaír po imenu; in ko ga
je ta zagledal, je padel k njegovim stopalom 23 in ga
silno rotil, rekoč: »Moja majhna hčerka leži na točki
smrti. Prosim te, pridi in nanjo položi svoje roke, da bo
lahko ozdravljena in da bo živela.« 24 In Jezus je odšel
z njim in sledilo mu je veliko ljudi ter pritiskalo nanj. 25
In neka ženska, ki je imela dvanajst let težavo s krvjo
26 in je od mnogih zdravnikov pretrpela mnoge stvari
in porabila vse, kar je imela, pa se ni nič izboljšalo,
temveč raje postalo huje, 27 je, ko je slišala o Jezusu,
prišla v gnečo za njim in se dotaknila njegove obleke.
28 Kajti rekla je: »Če se lahko samo dotaknem njegovih
oblek, bom zdrava.« 29 In studenec njene krvi je bil
nemudoma posušen; in v svojem telesu je začutila, da
je bila ozdravljena od te nadloge. 30 Jezus pa je v
sebi takoj vedel, da je iz njega odšla moč, se v gneči
obrnil in rekel: »Kdo se je dotaknil mojih oblačil?«
31 Njegovi učenci pa so mu rekli: »Množico vidiš, ki
pritiska nate, pa praviš: ›Kdo se me je dotaknil?‹« 32
Pogledal je naokoli, da bi videl tisto, ki je storila to
stvar. 33 Toda ženska, prestrašena in trepetajoča, ker
je vedela, kaj se je v njej zgodilo, je pristopila in padla
dol pred njim ter mu povedala vso resnico. 34 In rekel
ji je: »Hči, tvoja vera te je naredila zdravo; pojdi v miru
in bodi ozdravljena od svoje nadloge.« 35 Medtem ko
je še govoril, je od hiše predstojnika sinagoge prišel
nekdo, ki je rekel: »Tvoja hči je mrtva, zakaj še vedno
vznemirjaš Učitelja?« 36 Brž ko je Jezus slišal besedo,
ki je bila izgovorjena, reče predstojniku sinagoge:
»Ne boj se, samo veruj.« 37 In nobenemu človeku ni
dovolil, da mu sledi, razen Petru in Jakobu in Janezu,
Jakobovemu bratu. 38 In pride v hišo predstojnika
sinagoge in vidi hrup ter te, ki so jokali in silno tarnali.
39 In ko je vstopil, jim reče: »Zakaj delate ta trušč in
jok? Gospodična ni mrtva, temveč spi.« 40 In smejali
so se mu do norčevanja. Toda ko jih je vse postavil
ven, vzame očeta in mater od gospodične in te, ki so
bili z njim in vstopi tja, kjer je ležala gospodična. 41 In
gospodično je prijel za roko ter ji rekel: »Talíta kumi, «
kar je prevedeno: »Gospodična, « rečem ti, »vstani.«
42 In gospodična je nemudoma vstala ter hodila, kajti
bila je stara dvanajst let. Oni pa so bili osupli z veliko
osuplostjo. 43 In strogo jim je naročil, naj noben človek
ne izve za to; in velel je, da naj ji bo nekaj dano za
jesti.

6 In od tam je odšel ven ter prišel v svojo lastno
deželo, in njegovi učenci so mu sledili. 2 In ko je
prišel šabatni dan, je začel učiti v sinagogi, in mnogi, ki
so ga poslušali, so bili osupli, rekoč: »Od kod ima ta
človek te besede? In kakšna je ta modrost, ki mu je
dana, da so po njegovih rokah storjena celó takšna
mogočna dela? 3 Ali ni to tesar, Marijin sin, brat Jakoba
in Jozéja in od Juda in Simona? In ali niso njegove
sestre tukaj z nami?« In pohujševali so se nad njim. 4
Toda Jezus jim je rekel: »Prerok ni brez spoštovanja,
razen v svoji lastni deželi in med svojim lastnim rodom
in v svoji lastni hiši.« 5 In tam ni mogel storiti nobenega
mogočnega dela, razen da je svoje roke položil na
nekaj bolnih ljudi in jih ozdravil. 6 In čudil se je zaradi
njihove nevere. In odšel je naokoli po vaseh ter učil. 7
In k sebi je poklical dvanajstere ter jih začel pošiljati po
dva in dva, in dal jim je oblast nad nečistimi duhovi 8 in
jim zapovedal, da naj na svojo pot ne jemljejo ničesar
razen zgolj palice; ne malhe, ne kruha, ne denarja v
svoji mošnji, 9 temveč naj bodo obuti v sandale in
naj ne oblečejo dveh plaščev. 10 In rekel jim je: »V
kateremkoli kraju vstopite v hišo, tam ostanite, dokler
ne odidete iz tega kraja. 11 Kdorkoli pa vas ne bo
sprejel niti vas ne bo poslušal, ko odidete od tam,
otresite prah pod vašimi stopali v pričevanje proti njim.
Resnično, povem vam: ›Bolj znosno bo za Sódomo in
Gomóro na dan sodbe, kakor za to mesto.‹« 12 In odšli
so ven ter oznanjali, da naj bi se ljudje pokesali. 13 In
izgnali so mnogo hudičev in z oljem mazilili mnoge, ki
so bili bolni in jih ozdravili. 14 In kralj Herod je slišal o
njem; (kajti njegovo ime je bilo razglašeno povsod)
in rekel: »Da je bil Janez Krstnik obujen od mrtvih in
zato se v njem kažejo mogočna dela.« 15 Drugi so

rekli: »Da je Elija.« Drugi pa so rekli: »Da je prerok
ali kakor eden izmed prerokov.« 16 Toda ko je Herod
slišal o tem, je rekel: »To je Janez, ki sem ga obglavil.
Obujen je od mrtvih.« 17 Kajti sam Herod je poslal in
zgrabil Janeza ter ga zvezal v ječi zaradi Herodiade,
žene svojega brata Filipa, ker se je z njo poročil. 18
Kajti Janez je rekel Herodu: »Zate ni zakonito, da
imaš ženo svojega brata.« 19 Zato je imela Herodiada
proti njemu spor in bi ga ubila, toda ni mogla, 20 kajti
Herod se je bal Janeza, ker je vedel, da je bil pravičen
človek in svet in ga je spoštoval; in ko ga je poslušal,
je storil mnoge stvari, poslušal pa ga je rade volje.
21 Ko pa je prišel primeren dan, da je Herod na svoj
rojstni dan pripravil večerjo svojim velikašem, visokim
stotnikom in upravnikom posestev Galileje, 22 in ko je
vstopila hči od že omenjene Herodiade in plesala ter
ugajala Herodu in tem, ki so sedeli z njim, je kralj rekel
gospodični: »Prosi me, karkoli si želiš in ti bom to dal.«
23 In prisegel ji je: »Karkoli me boš prosila, ti bom
to dal, do polovice svojega kraljestva.« 24 In odšla
je in rekla svoji materi: »Kaj naj prosim?« Ta pa je
rekla: »Glavo Janeza Krstnika.« 25 In nemudoma je z
naglico vstopila h kralju ter prosila, rekoč: »Hočem, da
mi v kratkem na velikem pladnju izročiš glavo Janeza
Krstnika.« 26 In kralj je bil silno žalosten, vendar je
zaradi svoje prisege in zaradi teh, ki so sedeli z njim,
ni hotel zavrniti. 27 In kralj je takoj poslal rablja ter
ukazal, da se prinese njegova glava; in ta je odšel ter
ga v ječi obglavil 28 in na velikem pladnju prinesel
njegovo glavo ter jo dal gospodični, gospodična pa jo
je dala svoji materi. 29 Ko so njegovi učenci slišali o
tem, so prišli in vzeli njegovo truplo in ga položili v
grobnico. 30 In apostoli so se skupaj zbrali k Jezusu
ter mu povedali vse stvari, tako kaj so delali, kakor kaj
so učili. 31 In rekel jim je: »Pridite sami, ločeno, na
zapuščen kraj in nekaj časa počijte, « kajti tam so bili
mnogi, ki so prihajali in odhajali in niso imeli nobenega
prostega časa, niti toliko, da bi jedli. 32 In skrivoma so
z ladjo odpluli na zapuščen kraj. 33 Množica pa jih je
videla odhajati in mnogi so ga poznali in iz vseh mest
so peš tekli tja ter jih prehiteli in skupaj prišli k njemu.
34 Ko pa je Jezus prišel ven, je zagledal mnogo ljudi in
bil prevzet s sočutjem do njih, ker so bili kakor ovce, ki
nimajo pastirja, in začel jih je učiti mnogo stvari. 35 Ko
pa je dan davno minil, so k njemu prišli njegovi učenci
in rekli: »To je zapuščen kraj in sedaj je čas davno
potekel; 36 pošlji jih proč, da lahko gredo naokoli po
deželi in v vasi in si kupijo kruha zase, kajti nič nimajo
za jesti.« 37 Odgovoril je in jim rekel: »Dajte jim vi
jesti.« Oni pa so mu rekli: »Ali naj gremo in kupimo za
dvesto denarjev kruha ter jim damo jesti?« 38 Reče
jim: »Koliko hlebov imate? Pojdite in poglejte.« In ko
so vedeli, so rekli: »Pet in dve ribi.« 39 In ukazal jim je,
naj se vsi po skupinah posedejo na zeleno travo. 40
In posedli so se v vrstah, po sto in po petdeset. 41
Ko je vzel pet hlebov in dve ribi, je pogledal gor v
nebo in blagoslovil in razlomil hlebe in jih dal svojim
učencem, da jih postavijo prednje; in dve ribi je razdelil
med njih vse. 42 In vsi so jedli in bili nasičeni. 43 In
pobrali so dvanajst polnih košar odlomkov in od rib.
44 Teh pa, ki so jedli od hlebov, je bilo okoli pet tisoč
mož. 45 In svoje učence je nemudoma primoral, da
gredo v ladjo in da gredo naprej, na drugo stran, v
Betsajdo, medtem ko je on odpustil množico. 46 In
ko jih je odpustil, je odšel na goro molit. 47 Ko pa je
prišel večer, je bila ladja na sredi morja, on sam pa
na kopnem. 48 In videl jih je garati v veslanju, kajti
veter jim je bil nasproten. In okoli četrte nočne straže
je prihajal k njim, hodil je po morju in bi šel mimo njih.
49 Toda ko so ga videli hoditi po morju, so domnevali,
da je bil to duh in so zakričali, 50 kajti vsi so ga videli
in so bili zaskrbljeni. On pa je z njimi takoj spregovoril
in jim reče: »Bodite dobre volje; jaz sem, ne bojte se.«
51 In vzpel se je k njim na ladjo in veter je ponehal in v
sebi so bili zelo osupli, prekomerno in so se čudili.
52 Kajti niso še preudarili čudeža s hlebi, ker je bilo
njihovo srce zakrknjeno. 53 Ko pa so se prepeljali, so
prišli v deželo Genezaret in se približali obali. 54 In ko
so prišli z ladje, so ga nemudoma spoznali 55 in tekli
naokoli prek celotnega področja in začeli s seboj nositi
v posteljah te, ki so bili bolni, kjer so slišali, da se je
nahajal. 56 In kamorkoli je vstopil, v vasi ali mesta
ali deželo, so na ulice polagali bolne in ga rotili, da bi
se lahko dotaknili vsaj roba njegove obleke. In tako
veliko, kot se ga je dotaknilo, so bili ozdravljeni.

7 Potem so prišli skupaj k njemu farizeji in nekateri
izmed pisarjev, ki so prišli iz Jeruzalema. 2 In ko
so videli nekatere izmed njegovih učencev jesti kruh
z omadeževanimi, to se pravi z neumitimi rokami,
so našli krivdo. 3 Kajti farizeji in vsi Judje ne jedo,
razen če si svojih rok pogosto ne umivajo, ker se
držijo izročila starešin. 4 In ko pridejo iz trga, ne jedo,
razen če se ne umijejo. In mnogo drugih stvari je,
ki so jih sprejeli, da se jih drže, kot umivanje čaš in
vrčev, bakrenih posod in miz. 5 Potem so ga farizeji
in pisarji vprašali: »Zakaj tvoji učenci ne živijo glede
na izročilo starešin, temveč jedo kruh z neumitimi
rokami?« 6 Odgovoril je in jim rekel: »Dobro je Izaija
prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: ›Ti ljudje
me spoštujejo s svojimi ustnicami, toda njihovo srce
je daleč od mene.‹ 7 Čeprav me zaman obožujejo,
ker za nauke učijo človeške zapovedi. 8 Ker se z
odlaganjem Božje zapovedi na stran držite človeških
izročil, kakor je umivanje čaš in vrčev in počnete še

mnoge druge takšne stvari.« 9 In rekel jim je: »Prav
dobro zavračate Božjo zapoved, da bi lahko obdržali
svoje lastno izročilo. 10 Kajti Mojzes je rekel: ›Spoštuj
svojega očeta in svojo mater, ‹ in: ›Kdorkoli preklinja
očeta ali mater, naj življenje konča s smrtjo, ‹ 11
toda vi pravite: ›Če bo človek rekel svojemu očetu ali
materi: ›To je korbán, to se pravi dar, po čemerkoli
bi lahko imel korist od mene, ‹ bo prost.‹ 12 In mu
nič več ne dovolite, da bi za svojega očeta ali svojo
mater karkoli storil. 13 S svojim izročilom, ki ste ga
izročili, delate Božjo besedo brez učinka in počnete
mnogo takšnih podobnih stvari.« 14 In ko je k sebi
poklical vso množico, jim je rekel: »Vsak izmed vas
naj mi prisluhne in razume: 15 ›Nič ni zunaj človeka,
kar bi ga z vstopanjem vanj lahko omadeževalo, toda
besede, ki pridejo iz njega, te so tiste, ki omadežujejo
človeka.‹ 16 Če ima katerikoli človek ušesa, da slišijo,
naj posluša.« 17 Ko je od množice vstopil v hišo,
so ga njegovi učenci vprašali glede prispodobe. 18
In reče jim: »Ali ste tudi vi tako brez razumevanja?
Ali ne zaznate, da ga katerakoli stvar, ki od zunaj
vstopa v človeka, ta ne more omadeževati, 19 ker ta
ne vstopa v njegovo srce, temveč v trebuh in gre ven v
zunanje stranišče, očiščujoč vso hrano?« 20 In rekel
je: »To, kar prihaja iz človeka, to omadežuje človeka.
21 Kajti od znotraj, iz človekovega srca, izvirajo zle
misli, zakonolomstva, prešuštva, umori, 22 tatvine,
pohlepnost, zlobnost, prevara, pohotnost, hudoben
pogled, bogokletje, ponos, nespametnost; 23 vse te
zle stvari prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka.«
24 In vstal je od tam ter odšel v meje Tira in Sidóna
in vstopil v hišo in hotel, da tega ne bi izvedel noben
človek, toda ni mogel ostati skrit. 25 Kajti neka ženska,
katere mlada hči je imela nečistega duha, je slišala
o njem in prišla ter padla k njegovim stopalom. 26
Ženska je bila Grkinja, Sirofeničanka po rodu, in rotila
ga je, da bi iz njene hčere izgnal hudiča. 27 Toda
Jezus ji je rekel: »Naj bodo najprej nasičeni otroci, kajti
ni primerno vzeti kruha otrokom in ga vreči psom.«
28 Ona pa je odgovorila in mu rekla: »Da, Gospod,
vendar psi pod mizo jedo od otroških drobtin.« 29 In
rekel ji je: »Zaradi tega govora pojdi svojo pot; hudič
je izšel iz tvoje hčere.« 30 In ko je prišla k svoji hiši,
je spoznala, da je hudič izšel in svojo hčer [našla]
ležečo na postelji. 31 In spet, ko je odšel iz tirskih in
sidónskih pokrajin, je prišel h Galilejskemu morju, skozi
sredo krajev Deseteromestja. 32 In k njemu prinesejo
nekoga, ki je bil gluh in je imel motnjo v svojem govoru
in rotili so ga, naj nanj položi svojo roko. 33 In vzel ga
je proč od množice in svoja prsta položil v njegova
ušesa in pljunil ter se dotaknil njegovega jezika 34 in
zroč k nebu, je vzdihnil ter mu rekel: »Efatá!« to je:
»Odpri se.« 35 In njegova ušesa so se nemudoma
odprla in vez njegovega jezika se je sprostila in je
jasno govoril. 36 In naročil jim je, da naj ne povedo
nobenemu človeku, toda bolj, kot jim je naročal, toliko
bolj na veliko so to razglašali, 37 in bili so preko mere
osupli, rekoč: »Vse stvari je storil dobro; tako gluhim
daje slišati, kakor nemim govoriti.«

8 V tistih dneh, [ko] je bila množica zelo velika in
ni imela nič za jesti, je Jezus poklical k sebi svoje
učence in jim rekel: 2 »Sočutje imam do množice,
ker so z menoj sedaj že tri dni, pa nimajo ničesar
za jesti, 3 in če jih pošljem proč k njihovim lastnim
hišam tešče, bodo med potjo oslabeli, kajti številni
izmed njih so prišli od daleč.« 4 In njegovi učenci so
mu odgovorili: »Od kod lahko človek, tukaj v divjini,
te ljudi nasiti s kruhom?« 5 In vprašal jih je: »Koliko
hlebov imate?« In rekli so: »Sedem.« 6 In zapovedal
je množici, da se usede na tla, in vzel je sedem hlebov
ter se zahvalil in prelomil ter dal svojim učencem,
da jih postavijo prednje in oni so jih postavili pred
množico. 7 In imeli so nekaj majhnih rib, in blagoslovil
je ter velel, da jih prav tako postavijo pred njih. 8 Tako
so jedli in bili nasičeni; in od odlomkov hrane, ki je
ostala, so pobrali sedem košar. 9 In teh, ki so jedli,
je bilo okoli štiri tisoč; in poslal jih je proč. 10 In s
svojimi učenci je nemudoma vstopil na ladjo ter prišel v
dalmanútske kraje. 11 In prišli so farizeji, ter se začeli
pričkati z njim in ga skušali in od njega iskali znamenje
z neba. 12 In v svojem duhu je globoko vzdihnil in
rekel: »Zakaj ta rod išče znamenje? Resnično, povem
vam: ›Temu rodu ne bo dano nobeno znamenje.‹« 13
In zapustil jih je ter vstopil na ladjo in ponovno odplul
na drugo stran. 14 Učenci so torej pozabili vzeti kruh
niti s seboj na ladji niso imeli več kakor en hleb. 15 In
naročil jim je, rekoč: »Pazite, varujte se farizejskega
kvasa in Herodovega kvasa.« 16 In med seboj so
razpravljali, rekoč: » To je zato, ker nimamo kruha.« 17
Ko je Jezus to spoznal, jim reče: »Zakaj razmišljate,
ker nimate kruha? Še niste zaznali niti razumeli? Ali
imate svoje srce še vedno zakrknjeno? 18 Imate oči,
pa ne vidite? Imate ušesa, pa ne slišite? In ali se
ne spominjate? 19 Ko sem prelomil pet hlebov med
pet tisoč, koliko košar, polnih odlomkov, ste pobrali?«
Rekli so mu: »Dvanajst.« 20 »In ko sedem med štiri
tisoč, koliko košar, polnih odlomkov, ste pobrali?« In
rekli so: »Sedem.« 21 In rekel jim je: »Kako to, da ne
razumete?« 22 In pride v Betsajdo, in k njemu privedejo
slepega moža in rotili so ga, da se ga dotakne. 23 In z
roko je prijel slepega moža in ga odvedel iz mesta in
ko je pljunil na njegove oči in svoji roki položil nanj,
ga je vprašal, ali karkoli vidi. 24 In ta je pogledal gor

ter rekel: »Vidim ljudi kakor drevesa, hodijo.« 25 Nató
je svoje roke ponovno položil na njegove oči in ga
pripravil, da pogleda gor, in bil je ozdravljen in razločno
videl vsakega človeka. 26 In poslal ga je proč k njegovi
hiši, rekoč: »Niti ne pojdi v mesto niti tega ne povej
nikomur v mestu.« 27 In Jezus je odšel ven ter njegovi
učenci, v mesta Cezareje Filipove. Med potjo pa je
svoje učence vprašal, rekoč jim: »Kdo ljudje pravijo,
da sem jaz?« 28 Odgovorili so: »Janez Krstnik, «
toda nekateri pravijo »Elija, « drugi pa: »Eden izmed
prerokov.« 29 In reče jim: »Toda kdo vi pravite, da sem
jaz?« In Peter odgovori ter mu reče: »Ti si Kristus.« 30
In naročil jim je, da naj nobenemu človeku ne povedo
o njem. 31 In začel jih je učiti, da mora Sin človekov
pretrpeti mnoge stvari in biti zavrnjen od starešin in
od visokih duhovnikov in pisarjev in biti ubit ter po
treh dneh ponovno vstati. 32 In ta govor je govoril
javno. Peter pa ga je prijel in ga začel oštevati. 33
Toda ko se je obrnil okoli in pogledal na svoje učence,
je Petra oštel, rekoč: »Spravi se za menoj, Satan, kajti
ne posvečaš se stvarem, ki so Božje, temveč stvarem,
ki so od ljudi.« 34 In ko je k sebi poklical množico,
skupaj s svojimi učenci, jim je rekel: »Kdorkoli hoče
priti za menoj, naj se odpove samemu sebi in vzame
svoj križ in mi sledi. 35 Kajti kdorkoli hoče rešiti svoje
življenje, ga bo izgubil, toda kdorkoli bo izgubil svoje
življenje zaradi mene in evangelija, ta isti ga bo rešil.
36 Kajti kaj bo koristilo človeku, če bo pridobil ves svet,
izgubil pa svojo lastno dušo? 37 Ali kaj bo dal človek v
zamenjavo za svojo dušo? 38 Kdorkoli se bo torej v
tem zakonolomnem in grešnem rodu sramoval mene
in mojih besed, tega se bo sramoval tudi Sin človekov,
ko pride v slavi svojega Očeta s svetimi angeli.«

9 In rekel jim je: »Resnično, povem vam: ›Da bo
nekaj od teh, ki stojijo tukaj, ki ne bodo okusili smrti,
dokler ne bodo videli Božjega kraljestva priti z močjo.‹«
2 In po šestih dneh Jezus vzame s seboj Petra in
Jakoba in Janeza in jih posebej vodi na visoko goro; in
pred njimi je bil preobražen. 3 In njegova oblačila so
postala sijoča, silno bela kakor sneg, tako kot jih noben
belivec na zemlji ne more pobeliti. 4 In prikazal se
jim je Elija z Mojzesom; in onadva sta se pogovarjala
z Jezusom. 5 In Peter je odgovoril ter Jezusu rekel:
»Učitelj, dobro je za nas, da smo tukaj; in naredimo tri
šotore, enega zate in enega za Mojzesa in enega za
Elija.« 6 Kajti ni vedel, kaj bi rekel, ker so bili boleče
prestrašeni. 7 In tam je bil oblak, ki jih je obsenčil in iz
oblaka je prišel glas, rekoč: »Ta je moj ljubljeni Sin,
njega poslušajte.« 8 Nenadoma pa, ko so pogledali
naokoli, niso videli nobenega človeka več, razen samo
Jezusa, ki je bil z njimi. 9 In ko so prišli dol z gore, jim
je naročil, naj nobenemu človeku ne povedo, kakšne
stvari so videli, dokler ne bo Sin človekov vstal od
mrtvih. 10 In ta govor so zadržali med njimi samimi
in drug drugega spraševali, kaj naj bi pomenilo vstati
od mrtvih. 11 In vprašali so ga, rekoč: »Zakaj pravijo
pisarji, da mora najprej priti Elija?« 12 Odgovoril je in
jim rekel: »Elija resnično prihaja prvi in obnavlja vse
stvari in kako je pisano o Sinu človekovemu, da mora
trpeti mnoge stvari ter biti zaničevan. 13 Toda povem
vam: ›Da je Elija zares prišel in storili so mu, karkoli so
si zahoteli, kakor je pisano o njem.‹« 14 In ko je prišel
k svojim učencem, je okoli njih zagledal veliko množico
in pisarje pričkati se z njimi. 15 In nemudoma, ko so ga
zagledali, je bila vsa množica silno osupla ter stekla
k njemu, da ga pozdravijo. 16 In pisarje je vprašal:
»Kaj se pričkate z njimi?« 17 Nekdo iz množice pa je
odgovoril in rekel: »Učitelj, k tebi sem privedel svojega
sina, ki ima nemega duha, 18 in kjerkoli ga zgrabi,
ga trga in se peni in škripa s svojimi zobmi in hira; in
rekel sem tvojim učencem, da naj ga izženejo ven, pa
niso mogli.« 19 Odgovarja mu in reče: »Oh neverni
rod, kako dolgo bom z vami? Doklej vas bom trpel?
Pripeljite ga k meni.« 20 In pripeljali so ga k njemu; in
ko ga je zagledal, ga je duh nemudoma trgal, in padel
je na tla ter se penast valjal. 21 In njegovega očeta je
vprašal: »Kako dolgo je že, odkar je ta prišel vanj?« In
odgovoril je: »Od otroštva. 22 In da ga pokonča, ga je
pogosto vrgel v ogenj in v vode, toda če lahko karkoli
storiš, imej sočutje do nas in nam pomagaj.« 23 Jezus
mu je rekel: »Če lahko veruješ, so vse stvari mogoče
tistemu, ki veruje.« 24 In otrokov oče je nemudoma
zavpil in s solzami rekel: »Gospod, verujem, pomagaj
moji neveri.« 25 Ko je Jezus videl, da je množica tekla
skupaj, je oštel nečistega duha, rekoč mu: » Ti, nemi
in gluhi duh, ukazujem ti, pridi iz njega in ne vstopi več
vanj.« 26 In duh je zavpil ter ga hudo zgrabil in prišel iz
njega; in bil je kakor nekdo, [ki je] mrtev, tako da so
mnogi rekli: »Mrtev je.« 27 Toda Jezus ga je prijel za
roko in ga dvignil in ta je vstal. 28 Ko pa je prišel v hišo,
so ga njegovi učenci na samem vprašali: »Zakaj ga mi
nismo mogli izgnati ven?« 29 In rekel jim je: »Ta vrsta
ne pride ven z ničimer, razen z molitvijo in postom.«
30 In odšli so od tam ter šli skozi Galilejo, in ni želel, da
bi katerikoli človek to izvedel. 31 Kajti svoje učence je
učil in jim govoril: »Sin človekov je izročen v človeške
roke, in ubili ga bodo. In potem, ko bo umorjen, bo
tretji dan vstal.« 32 Tega govora pa niso razumeli in
bali so se ga vprašati. 33 In prišel je v Kafarnáum. In
ko so bili v hiši, jih je vprašal: »Kaj je bilo to, da ste se
po poti prerekali med seboj?« 34 Vendar so molčali,
kajti med potjo so se med seboj prerekali, kdo naj bi bil
največji. 35 In usedel se je, poklical dvanajstere in jim
spregovoril: »Če želi katerikoli človek biti prvi, ta isti naj

bo zadnji izmed vseh in služabnik vsem.« 36 In vzel je
otroka ter ga posadil v sredo mednje, in ko ga je vzel
v svoje naročje, jim je rekel: 37 »Kdorkoli bo sprejel
enega od takšnih otrok v mojem imenu, sprejema
mene; in kdorkoli bo sprejel mene, ne sprejema mene,
temveč tistega, ki me je poslal.« 38 In Janez mu je
odgovoril, rekoč: »Učitelj, videli smo nekoga v tvojem
imenu izganjati hudiče, pa nam ta ne sledi, in smo mu
prepovedali, ker nam ne sledi.« 39 Vendar je Jezus
rekel: »Ne prepovejte mu, kajti nobenega človeka ni, ki
bi v mojem imenu storil čudež, da bi lahko brž hudobno
govoril o meni. 40 Kajti kdor ni proti nam, je na naši
strani. 41 Kajti kdorkoli vam bo za pitje ponudil čašo
vode v mojem imenu, ker pripadate Kristusu, resnično
vam povem, ne bo izgubil svoje nagrade. 42 In kdorkoli
bo pohujšal enega od teh malčkov, ki verujejo vame,
je bolje zanj, da bi bil okoli njegovega vratu obešen
mlinski kamen in bi bil vržen v morje. 43 In če te
tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj proč; bolje je zate, da
vstopiš v življenje pohabljen, kakor imeti dve roki in iti
v pekel, v ogenj, ki ne bo nikoli pogašen, **(Geenna g1067)**
44 kjer njihov črv ne umre in ogenj ni pogašen. 45 In
če te tvoje stopalo pohujšuje, ga odsekaj proč; bolje
je zate, da vstopiš v življenje šepav, kakor imeti dve
stopali in biti vržen v pekel, v ogenj, ki ne bo nikoli
pogašen, **(Geenna g1067)** 46 kjer njihov črv ne umre in
ogenj ni pogašen. 47 In če te tvoje oko pohujšuje, ga
iztakni ven; bolje je zate, da vstopiš v Božje kraljestvo
z enim očesom, kakor biti z dvema očesoma vržen v
peklenski ogenj, **(Geenna g1067)** 48 kjer njihov črv ne
umre in ogenj ni pogašen. 49 Kajti vsakdo bo osoljen z
ognjem in vsaka žrtev bo osoljena s soljo. 50 Sol je
dobra, toda če je sol izgubila svojo slanost, s čim jo
boste začinili? Imejte sol v sebi in imejte mir drug z
drugim.«

10 In vzdignil se je od tam ter po drugi strani Jordana
prihajal v judejske kraje; in množica je ponovno
krenila k njemu, in kakor je bil navajen, jih je ponovno
učil. 2 In k njemu so prišli farizeji ter ga vprašali: »Ali
je možu zakonito odsloviti svojo ženo?« ker so ga
skušali. 3 In odgovoril jim je ter rekel: »Kaj vam je
zapovedal Mojzes?« 4 Rekli so: »Mojzes je dopustil
napisati ločitveni list in [jo] odsloviti.« 5 Jezus pa je
odgovoril in jim rekel: »Zaradi trdote vašega srca vam
je napisal ta predpis. 6 Toda od začetka stvarstva ju je
Bog ustvaril moškega in žensko. 7 Zaradi tega razloga
bo mož zapustil svojega očeta in mater ter se trdno
pridružil k svoji ženi 8 in ta dva bosta eno meso. Tako
potem nista nič več dva, temveč eno meso. 9 Kar je
torej Bog združil skupaj, naj človek ne loči narazen.«
10 In v hiši so ga njegovi učenci ponovno vprašali o isti
zadevi. 11 Rekel jim je: »Kdorkoli bo odslovil svojo
ženo in poročil drugo, proti njej zagreši zakonolomstvo.
12 In če bo ženska odslovila svojega soproga in bo
poročena k drugemu, zagreši zakonolomstvo.« 13 In k
njemu so prinašali mlajše otroke, da bi se jih dotaknil;
njegovi učenci pa so ošteli te, ki so jih prinašali. 14
Vendar ko je Jezus to videl, je bil zelo nezadovoljen
in jim rekel: »Dovolite majhnim otrokom, da pridejo
k meni in ne prepovejte jim, kajti takšnih je Božje
kraljestvo. 15 Resnično, povem vam: ›Kdorkoli Božjega
kraljestva ne bo sprejel kakor majhen otrok, ne bo
vstopil vanj.‹« 16 In dvignil jih je v svoje naročje, nanje
položil svoji roki in jih blagoslovil. 17 In ko je odšel
naprej po poti, je nekdo pritekel in pokleknil k njemu
ter ga prosil: »Dobri Učitelj, kaj naj storim, da bom
lahko podedoval večno življenje?« **(aiōnios g166)** 18
Jezus mu je rekel: »Čemu me kličeš dober? Nihče ni
dober razen enega, to je Boga. 19 Zapovedi poznaš:
›Ne zagreši zakonolomstva, ‹ ›Ne ubijaj, ‹ ›Ne kradi, ‹
›Ne pričaj po krivem, ‹ ›Ne goljufaj, ‹ ›Spoštuj svojega
očeta in mater.‹« 20 Odgovoril je in mu rekel: »Učitelj,
vse to sem obeleževal od svoje mladosti.« 21 Potem
ga je Jezus pogledal, ga ljubil, ter mu rekel: »Ena
stvar ti manjka, pojdi svojo pot, prodaj karkoli imaš
in daj revnim in imel boš zaklad v nebesih in pridi,
vzemi križ ter hodi za menoj.« 22 In ob tej besedi
je bil žalosten ter užaloščen odšel proč, kajti imel je
veliko posesti. 23 Jezus pa je pogledal naokoli in
rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo
bogastva, vstopili v Božje kraljestvo!« 24 In učenci so
bili ob njegovih besedah osupli. Vendar Jezus ponovno
odgovarja in jim reče: »Otroci, kako težko je tem, ki
zaupajo v bogastva, vstopiti v Božje kraljestvo! 25
Lažje je za kamelo, da gre skozi šivankino uho, kakor
bogatašu vstopiti v Božje kraljestvo.« 26 In bili so
prekomerno osupli ter med seboj govorili: »Kdo je
potem lahko rešen?« 27 In Jezus, ko pogleda nanje,
reče: »Pri ljudeh je to nemogoče, toda ne z Bogom,
kajti z Bogom so vse stvari mogoče.« 28 Potem mu
je Peter začel govoriti: »Glej, vse smo zapustili in ti
sledili.« 29 Jezus pa je odgovoril in rekel: »Resnično,
povem vam: ›Nikogar ni, ki je zapustil hišo ali brate
ali sestre ali očeta ali mater ali ženo ali otroke ali
zemljišča zaradi mene in evangelija, 30 toda prejel bo
stokratno, sedaj, v tem času, hiš in bratov in sester
in mater in otrok in zemljišč s preganjanji; in večno
življenje v svetu, ki pride. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 31
Toda mnogi, ki so prvi, bodo zadnji, in zadnji prvi.‹«
32 In bili so na poti, ki gre gor v Jeruzalem in Jezus
je šel pred njimi in bili so osupli in medtem ko so
ga spremljali, so bili prestrašeni. In ponovno je vzel
dvanajstere ter jim začel pripovedovati, kakšne stvari
naj bi se mu pripetile, 33 rekoč: »Glejte, mi gremo

gor v Jeruzalem in Sin človekov bo izročen visokim
duhovnikom in pisarjem in oni ga bodo obsodili na
smrt ter ga izročili poganom 34 in zasmehovali ga
bodo in ga bičali in pljuvali nanj ter ga umorili, toda
tretji dan bo ponovno vstal.« 35 In Jakob in Janez,
Zebedejeva sinova, sta prišla k njemu, rekoč: »Učitelj,
midva hočeva, da nama storiš, karkoli bova prosila.«
36 In rekel jima je: »Kaj hočeta, da bi vama storil?« 37
Rekla sta mu: »Usliši naju, da bova lahko sedela v tvoji
slavi, eden na tvoji desnici, drugi pa na tvoji levici.«
38 Toda Jezus jima je rekel: »Vidva ne vesta, česa
prosita. Ali moreta piti iz čaše, iz katere jaz pijem?
In biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?«
39 In odgovorila sta mu: »Moreva.« Jezus pa jima je
rekel: »Vidva bosta zares pila iz čaše, iz katere jaz
pijem; in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta tudi
vidva krščena, 40 toda sedeti na moji desnici in na
moji levici, ni moje, da dam, temveč bo dano tistim, ki
jim je to pripravljeno.« 41 In ko so deseteri to slišali, so
postali zelo nezadovoljni z Jakobom in Janezom. 42
Toda Jezus jih je poklical k sebi in jim reče: »Vi veste,
da tisti, ki se štejejo, da vladajo nad pogani, izvajajo
gospostvo nad njimi, in njihovi velikaši izvajajo oblast
nad njimi. 43 Toda med vami naj ne bo tako, temveč
kdorkoli hoče biti med vami velik, naj bo vaš sluga; 44
in kdorkoli izmed vas hoče biti glavni, naj bo sluga
vsem. 45 Kajti celo Sin človekov ni prišel, da bi mu
služili, temveč, da služi in da svoje življenje daruje v
odkupnino za mnoge.« 46 In prišli so v Jeriho, in ko je
s svojimi učenci in velikim številom ljudi odšel iz Jerihe,
je slepi Bartimáj, Timájev sin, sedel ob glavni cesti in
beračil. 47 In ko je slišal, da je bil to Jezus Nazarečan,
je začel vzklikati ter govoriti: »Jezus, ti Davidov Sin,
usmili se me.« 48 In mnogi so ga opozarjali, naj molči,
toda še veliko glasneje je vpil: » Ti, Davidov Sin, usmili
se me.« 49 Jezus je obstal in velel, naj ga pokličejo. In
poklicali so slepega moža ter mu rekli: »Bodi dobro
potolažen, vstani, kliče te.« 50 In ta, ko je odvrgel svojo
obleko proč, je vstal in prišel k Jezusu. 51 In Jezus je
odgovoril ter mu rekel: »Kaj hočeš, da naj ti storim?«
Slepi mož mu je rekel: »Gospod, da bi lahko prejel
svoj vid.« 52 In Jezus mu je rekel: »Pojdi svojo pot;
tvoja vera te je naredila zdravega.« In takoj je prejel
svoj vid ter sledil Jezusu po poti.

11 In ko so prišli blizu Jeruzalema, k Bétfagi in
Betaniji, ob Oljski gori, pošlje naprej dva izmed
svojih učencev 2 in jima reče: »Pojdita svojo pot v
vas pred vama in brž ko bosta vstopila vanjo, bosta
našla privezano žrebe, na katerem človek nikoli ni
sedel; odvežita ga in ga pripeljita. 3 Če pa bi vama
katerikoli človek rekel: ›Čemu to počneta?‹ recita, da
ima Gospod potrebo po njem; in on ga bo nemudoma
poslal sèm.« 4 In odšla sta svojo pot ter našla zunaj
pri vratih privezano žrebe, na kraju, kjer sta se srečali
dve poti in sta ga odvezala. 5 Nekateri izmed tistih,
ki so stali tam, pa so jima rekli: »Kaj počneta, da
odvezujeta žrebe?« 6 In rekla sta jim torej kot je naročil
Jezus in pustili so ju oditi. 7 In žrebe sta privedla
k Jezusu in svoje obleke vrgla nanj in on je sédel
nanj. 8 In mnogi so svoje obleke razgrnili na pot, drugi
pa so z dreves odsekali mladike ter z njimi nastlali
pot. 9 In tisti, ki so šli spredaj in tisti, ki so sledili,
so vzklikali, rekoč: »›Hozana; ‹ blagoslovljen je ta, ki
prihaja v imenu Gospodovem; 10 blagoslovljeno bodi
kraljestvo našega očeta Davida, ki prihaja v imenu
Gospodovem: ›Hozana na višavah.‹« 11 In Jezus je
vstopil v Jeruzalem in v tempelj. In ko se je razgledal
naokoli po vseh stvareh in je torej prihajal večer, je
z dvanajsterimi odšel ven v Betanijo. 12 In naslednji
dan, ko so prišli iz Betanije, je bil lačen. 13 In ko je
daleč stran zagledal figovo drevo, ki je imelo listje, je
prišel, če bi morda lahko karkoli našel na njem. In
ko je prišel k njemu, ni našel nič razen listov, kajti
ni bil še čas za fige. 14 In Jezus je odgovoril ter
mu rekel: »Nihče naj od tebe odslej nikoli več ne jé
sadu.« In njegovi učenci so to slišali. (aiōn g165) 15 In
prišli so v Jeruzalem in Jezus je odšel v tempelj ter
začel izganjati te, ki so v templju prodajali in kupovali,
menjalcem denarja pa je prevrnil mize in sedeže teh,
ki so prodajali golobice 16 in ni dovolil, da bi katerikoli
človek skozi tempelj nosil kakršnokoli posodo. 17 In
učil jih je, rekoč: »Ali ni pisano: ›Moja hiša se bo
od vseh narodov imenovala hiša molitve?‹ Vi pa ste
jo naredili za brlog razbojnikov.« 18 Pisarji in visoki
duhovniki pa so to slišali ter iskali, kako bi ga lahko
pokončali, kajti bali so se ga, ker je bila vsa množica
osupla nad njegovim naukom. 19 In ko je prišel večer,
je odšel iz mesta. 20 In zjutraj, ko so šli mimo, so
videli figovo drevo posušeno iz korenin. 21 Peter pa
se spomni in mu reče: »Učitelj, glej, figovo drevo, ki
si ga preklel, je ovenelo.« 22 In Jezus jim odgovarja,
rekoč: »Imejte vero v Boga. 23 Kajti resnično, povem
vam: ›Da kdorkoli bo rekel tej gori: ›Prestavi se in bodi
vržena v morje‹ in v svojem srcu ne bo dvomil, temveč
bo veroval, da se te besede, ki jih reče, pripetijo, bo
imel, karkoli reče.‹ 24 Zatorej vam pravim: ›Katerekoli
stvari si želite, ko molite, verujte, da jih prejemate in
imeli jih boste. 25 In ko vstanete k molitvi, odpustite,
če imate kaj proti komu, da vam tudi vaš Oče, ki je
v nebesih, lahko odpusti vaše prekrške. 26 Toda če
vi ne odpustite, tudi vaš Oče, ki je v nebesih, ne bo
odpustil vaših prekrškov.‹« 27 In ponovno so prišli v
Jeruzalem in ko je hodil po templju, so prišli k njemu
visoki duhovniki in pisarji in starešine 28 ter mu rekli:

»S kakšno oblastjo delaš te stvari? In kdo ti je dal to
oblast, da delaš te stvari?« 29 Jezus je odgovoril in jim
rekel: »Tudi jaz vas bom vprašal neko vprašanje in
odgovorite mi in povedal vam bom, s kakšno oblastjo
delam te stvari. 30 Janezov krst, ali je bil ta iz nebes
ali od ljudi? Odgovorite mi.« 31 In med seboj so
razpravljali, rekoč: »Če bomo rekli: ›Iz nebes, ‹ bo
rekel: ›Zakaj mu potem niste verovali?‹ 32 Toda če
bomo rekli: ›Od ljudi, ‹ so se bali ljudstva, kajti vsi ljudje
so šteli Janeza, da je bil zares prerok.« 33 In odgovorili
so ter rekli Jezusu: »Ne moremo povedati.« Jezus
pa jim odgovarja, rekoč: »Niti vam jaz ne povem, s
kakšno oblastjo delam te stvari.«

12 In začel jim je govoriti s prispodobami. » Neki
človek je zasadil vinograd in okoli njega postavil
ograjo ter izkopal prostor za vinsko kad in zgradil
stolp ter to prepustil poljedelcem in odšel v daljno
deželo. 2 In ob primernem času je k poljedelcem
poslal služabnika, da bi od poljedelcev lahko prejel
sad od vinograda. 3 Oni pa so ga zgrabili in ga
pretepli ter ga odgnali praznega. 4 In ponovno je
poslal k njim drugega služabnika; in nanj so metali
kamne in ga ranili na glavi ter ga spodili nespodobno
obravnavanega. 5 In ponovno je poslal drugega; in so
ga ubili in mnoge druge; nekatere so pretepli, druge
pa ubili. 6 Imel je torej še enega sina, svojega srčno
ljubljenega, tudi njega je zadnjega poslal k njim, rekoč:
›Mojega sina bodo spoštovali.‹ 7 Toda tisti poljedelci
so med seboj govorili: ›Ta je dedič; pridite, ubijmo ga
in dediščina bo naša.‹ 8 In vzeli so ga in ga ubili ter
ga vrgli iz vinograda. 9 Kaj naj torej stori gospodar
vinograda? Prišel bo in uničil poljedelce in vinograd
dal drugim. 10 In ali niste brali tega pisma: »Kamen,
ki so ga graditelji zavrnili, je postal glava vogalu; 11
to je bilo Gospodovo delo in to je čudovito v naših
očeh?«« 12 In prizadevali so si, da ga primejo, toda
bali so se množice, kajti vedeli so, da je prispodobo
govoril zoper njih; in pustili so ga ter odšli svojo pot.
13 In k njemu so poslali nekatere izmed farizejev in
herodovcev, da ga ujamejo v njegovih besedah. 14 In
ko so prišli, mu rečejo: »Učitelj, vemo, da si pošten in
se ne oziraš na človeka, kajti ne oziraš se na zunanjost
ljudi, temveč v resnici učiš Božjo pot: ›Ali je zakonito
dajati cesarju davek ali ne? 15 Ali naj dajemo ali naj
ne dajemo?«« Ker pa je vedel za njihovo hinavščino,
jim je rekel: »Kaj me skušate? Prinesite mi kovanec,
da ga lahko pogledam.« 16 In prinesli so ga. On pa
jim reče: »Čigava je ta podoba in napis?« In rekli so
mu: »Cesarjeva.« 17 Jezus jim je odgovoril, rekoč:
»Povrnite cesarju stvari, ki so cesarjeve, Bogu pa
stvari, ki so Božje.« In so se mu čudili. 18 Potem
so k njemu prišli saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja;
in vprašali so ga, rekoč: 19 »Učitelj, Mojzes nam je
zapisal: ›Če komu umre brat in za seboj zapusti svojo
ženo, pa ne zapusti otrok, da naj njegov brat vzame
njegovo ženo in svojemu bratu obudi seme.‹ 20 Bilo je
torej sedem bratov; in prvi je vzel ženo in umirajoč ni
zapustil semena. 21 In vzel jo je drugi ter umrl [in] niti
on ni zapustil semena in tretji prav tako. 22 In sedem
jo je imelo, pa niso zapustili semena. Zadnja od vseh
je umrla tudi ženska. 23 Ob vstajenju torej, ko bodo
vstali, čigava žena bo od teh? Kajti sedem jo je imelo
za ženo.« 24 Jezus jim je odgovoril, rekoč: »Ali se
ne motite zato, ker ne poznate [ne] pisem niti Božje
moči? 25 Kajti ko bodo vstali od mrtvih, se ne bodo niti
poročali niti ne bodo dane v zakon; temveč so kakor
angeli, ki so v nebesih. 26 In glede mrtvih, da bodo
obujeni; kaj niste brali v Mojzesovi knjigi, kako mu je
Bog govoril v grmu, rekoč: ›Jaz sem Bog Abrahamov
in Bog Izakov in Bog Jakobov?‹ 27 On ni Bog mrtvih,
temveč Bog živih. Torej delate veliko napako.« 28
In prišel je eden izmed pisarjev in jih slišal skupaj
razmišljati in ker je dojel, da jim je dobro odgovoril, ga
je vprašal: »Katera je prva izmed vseh zapovedi?« 29
Jezus mu je odgovoril: »Prva izmed vseh zapovedi
je: ›Poslušaj, oh Izrael: ›Gospod, naš Bog, je edini
Gospod. 30 In ljubil boš Gospoda, svojega Boga, z
vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vsem
svojim mišljenjem in z vso svojo močjo; ‹‹ to je prva
zapoved. 31 Druga pa je podobna, namreč ta: ›Ljubi
svojega bližnjega kakor samega sebe.‹ Nobena druga
zapoved ni večja kakor ti [dve].« 32 In pisar mu je
rekel: »Dobro, Učitelj, povedal si resnico, kajti samo en
Bog je; in ni drugega razen njega. 33 In ljubiti njega z
vsem srcem in z vsem razumevanjem in z vso dušo in
z vso močjo in ljubiti svojega bližnjega kakor samega
sebe, je več kakor vse žgalne daritve in žrtvovanja.«
34 Ko je Jezus videl, da je razumno odgovoril, mu je
rekel: »Nisi daleč od Božjega kraljestva.« In nató se
mu nihče ni drznil zastaviti kakršnegakoli vprašanja.
35 In Jezus je, medtem ko je učil v templju, odgovoril in
rekel: »Kako pravijo pisarji, da je Kristus Davidov Sin?
36 Kajti sam David je po Svetem Duhu rekel: › Gospod
je rekel mojemu Gospodu: ›Sédi na mojo desnico,
dokler ne naredim tvojih sovražnikov za tvojo pručko.‹‹
37 David mu torej sam reče Gospod in od kod je on
potem njegov sin?« In preprosto ljudstvo ga je rade
volje poslušalo. 38 In v svojem nauku jim je rekel:
»Pazite se pisarjev, ki radi hodijo v dolgih oblačilih in
imajo radi pozdrave na trgih 39 in vodilne sedeže v
sinagogah in najpomembnejša mesta na praznovanjih,
40 ki vdovam požirajo hiše in za pretvezo delajo dolge
molitve; ti bodo prejeli večjo obsodbo.« 41 In Jezus je
sedel nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče

denar v zakladnico; in mnogi, ki so bili bogati, so veliko
vrgli vanjo. 42 Prišla pa je neka siromašna vdova in
vanjo vrgla dva kovanca, kar je en novčič. 43 K sebi je
poklical svoje učence in jim reče: »Resnično, povem
vam: ›Da je ta siromašna vdova vrgla vanjo več kakor
vsi, ki so metali v zakladnico, 44 kajti vsi ti so metali od
svojega obilja, toda ona je od svojega siromaštva vrgla
vanjo vse, kar je imela, celó ves svoj dohodek.‹«

13 In ko je odšel iz templja, mu eden izmed njegovih
učencev reče: »Učitelj, glej kakšne vrste kamnov
in kakšne zgradbe so tukaj!« 2 In Jezus mu odgovori
ter reče: »Te velike stavbe gledaš? Tam ne bo ostal en
kamen na drugem, ki ne bi bil zrušen.« 3 In ko je sedèl
na Oljski gori, nasproti templju, so ga Peter in Jakob in
Janez ter Andrej na samem vprašali: 4 »Povej nam,
kdaj bodo te stvari? In kakšno bo znamenje, ko se bodo
vse te besede dopolnile?« 5 In Jezus jim je odgovoril
ter začel govoriti: »Pazite, da vas katerikoli človek ne
prevara, 6 kajti mnogi bodo prišli v mojem imenu,
rekoč: ›Jaz sem Kristus ‹ in bodo mnoge prevarali.
7 Ko pa boste slišali o vojnah in govorice o vojnah,
ne bodite zaskrbljeni, kajti takšne stvari brezpogojno
bodo, toda ne bo še konec. 8 Kajti narod se bo dvignil
proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu in potresi
bodo na raznih krajih in lakote bodo ter nevšečnosti; te
so začetek bridkosti. 9 Toda pazite se, kajti izročali
vas bodo sodiščem in v sinagogah boste pretepeni in
zaradi mene boste privedeni pred vladarje in kralje, v
pričevanje proti njim. 10 Najprej pa se mora evangelij
razglasiti med vsemi narodi. 11 Toda ko vas bodo vodili
in izročali, ne premišljujte vnaprej kaj boste govorili niti
ne delajte naklepov, temveč karkoli vam bo v tej uri
dano, to govorite, kajti to niste vi, ki govorite, temveč
Sveti Duh. 12 Brat bo torej brata izdajal v smrt in oče
sina; in otroci bodo vstajali zoper svoje starše ter jim
povzročali, da bodo usmrčeni. 13 In zaradi mojega
imena boste osovraženi od vseh ljudi, toda kdor bo
vztrajal do konca, ta isti bo rešen. 14 Toda ko boste
videli ogabnost opustošenja, o kateri govori prerok
Daniel, stati, kjer ne bi smela, (naj tisti, ki bere, razume)
takrat naj tisti, ki so v Judeji, bežijo v gore; 15 in naj
tisti, ki je na hišni strehi, ne gre dol v hišo niti ne vstopi
vanjo, da iz svoje hiše karkoli vzame; 16 in naj se tisti,
ki je na polju, ne obrne ponovno nazaj, da vzame svojo
obleko. 17 Toda gorje tem, ki so z otrokom in tem, ki v
tistih dneh dojijo! 18 In molíte, da vaš pobeg ne bo
pozimi. 19 Kajti v teh dneh bo stiska, kakršne ni bilo
od začetka stvarstva, ki ga je Bog ustvaril, do tega
časa niti je ne bo. 20 In razen če Gospod ne bi skrajšal
teh dni, ne bi bilo rešeno nobeno meso, toda zaradi
izvoljenih, ki jih je izbral, je dneve skrajšal. 21 In če
vam katerikoli človek tedaj reče: ›Glej! Tukaj je Kristus'
ali: ›Glej, tam je, ‹ mu ne verjemite. 22 Kajti vstali
bodo lažni Kristusi in lažni preroki in prikazovali bodo
znamenja in čudeže, da zapeljejo, če bi bilo mogoče,
celó izvoljene. 23 Toda pazite se, glejte, napovedal
sem vam vse stvari. 24 Toda v tistih dneh, po tisti
stiski, bo sonce otemnelo in luna ne bo dajala svoje
svetlobe 25 in zvezde neba bodo padale in moči, ki
so na nebu, se bodo tresle. 26 In tedaj bodo videli
Sina človekovega prihajati na oblakih z veliko močjo in
slavo. 27 In potem bo poslal svoje angele in bo zbral
skupaj svoje izvoljene iz štirih vetrov, od skrajnega dela
zemlje do skrajnega dela neba. 28 Naučite se torej
prispodobe o figovem drevesu: ›Kadar je njegova veja
še mlada in poganja liste, veste, da je poletje blizu.‹ 29
Tudi vi na podoben način, ko boste videli, da se te
stvari dogajajo, védite, da je to blizu, celó pri vratih. 30
Resnično, povem vam, da ta rod ne bo prešel, dokler
se vse te stvari ne zgodijo. 31 Nebo in zemlja bosta
minila, toda moje besede ne bodo minile. 32 Toda za
tisti dan in tisto uro ne ve nihče, niti angeli ne vedo, ki
so na nebu, niti ne Sin, temveč Oče. 33 Pazite se,
bedite in molíte, kajti ne veste, kdaj je čas. 34 Kajti Sin
človekov je kakor človek, ki je šel na dolgo pot, ki je
zapustil svojo hišo in svojim služabnikom dal oblast in
vsakemu človeku svoje delo, vratarju pa je naročil, naj
bedi. 35 Čujte torej, kajti ne veste, kdaj prihaja hišni
gospodar, zvečer ali opolnoči ali ob petelinjem petju
ali zjutraj, 36 da vas ob nenadnem prihodu ne najde
spečih. 37 In kar pravim vam, pravim vsem: ›Čujte.‹«

14 Dva dni kasneje je bil praznik pashe in
nekvašenega kruha. In visoki duhovniki in pisarji
so si prizadevali, kako bi ga lahko s prebrisanostjo
prijeli in ga usmrtili. 2 Vendar so rekli: »Ne na prazničen
dan, da ne bi bilo vstaje med ljudmi.« 3 In ko je bil v
Betaniji, v hiši Simona gobavca, medtem ko je sedel pri
obedu, je prišla ženska, ki je imela alabastrno škatlo
zelo dragocenega mazila iz narde; in strla škatlo ter jo
izlila na njegovo glavo. 4 In tam so bili nekateri, ki so
imeli v sebi ogorčenje in rekli: »Čemu je bila narejena
ta potrata mazila? 5 Kajti lahko bi bilo prodano za več
kakor tristo denarjev in dano revnim.« In godrnjali so
zoper njo. 6 Jezus pa je rekel: »Pustite jo pri miru.
Zakaj jo nadlegujete? Na meni je storila dobro delo. 7
Kajti uboge imate vedno med seboj in kadarkoli želite,
jim lahko storite dobro, toda mene nimate vedno. 8
Naredila je, kar je lahko; prišla je vnaprej, da moje telo
mazili za pokop. 9 Resnično, povem vam: ›Kjerkoli se
bo ta evangelij oznanjal po vsem svetu, se bo tudi to,
kar je ona storila, govorilo njej v spomin.‹« 10 Juda
Iškarijot, eden izmed dvanajsterih, pa je odšel k visokim
duhovnikom, da bi jim ga izdal. 11 Ko so oni to slišali,
so bili veseli in so mu obljubili, da mu dajo denar. In

iskal je, kako bi ga lahko ob priložnosti izdal. 12 In prvi
dan nekvašenega kruha, ko so zaklali pashalno jagnje,
so mu njegovi učenci rekli: »Kam hočeš, da gremo in
pripravimo, da boš lahko jedel pashalno jagnje?« 13 In
pošlje dva izmed svojih učencev ter jima reče: »Pojdita
v mesto in tam vaju bo srečal mož, ki nese lončen
vrč vode. Sledita mu. 14 In kjerkoli bo vstopil, recita
hišnemu očetu: ›Učitelj pravi: ›Kje je soba za goste,
kjer bom s svojimi učenci jedel pashalno jagnje?‹‹ 15
In pokazal vama bo veliko zgornjo sobo, opremljeno
in pripravljeno; tam pripravita za nas.« 16 In njegova
učenca sta odšla naprej ter prišla v mesto in našla,
kakor jima je rekel; in pripravila sta pashalno jagnje. 17
In zvečer je prišel z dvanajsterimi. 18 In ko so se usedli
ter jedli, je Jezus rekel: »Resnično, povem vam: ›Eden
izmed vas, ki jé z menoj, me bo izdal.‹« 19 Postajali
pa so žalostni in mu drug za drugim govorili: ›Ali sem
jaz?‹ in drugi je rekel: ›Ali sem jaz?‹ 20 Odgovoril je
in jim rekel: »Eden izmed dvanajsterih je, ki z menoj
pomaka v skledo. 21 Sin človekov zares gre, kakor je
pisano o njem, toda gorje tistemu človeku, po katerem
je bil Sin človekov izdan! Dobro bi bilo za tega človeka,
če se nikoli ne bi rodil.« 22 In ko so pojedli, je Jezus
vzel kruh in blagoslovil in ga razlomil in jim dal ter
rekel: »Vzemite, jejte, to je moje telo.« 23 In vzel je
čašo in ko se je zahvalil, jim jo je dal in vsi so pili iz nje.
24 In rekel jim je: »To je moja kri nove zaveze, ki se
preliva za mnoge. 25 Resnično, povem vam: ›Nič več
ne bom pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom
pil novega v Božjem kraljestvu.‹« 26 In ko so odpeli
hvalnico, so odšli ven na Oljsko goro. 27 In Jezus
jim reče: »Vsi se boste to noč pohujšali zaradi mene,
kajti pisano je: ›Udaril bom pastirja in ovce se bodo
razkropile.‹ 28 Toda potem, ko bom obujen, bom pred
vami šel v Galilejo.« 29 Toda Peter mu je rekel: »Četudi
se bodo vsi pohujšali, se vendarle jaz ne bom.« 30
Jezus pa mu reče: »Resnično, povem ti: ›Da me boš
ta dan, celó v tej noči, preden petelin dvakrat zapoje,
trikrat zatajil.‹« 31 Toda on je še bolj silovito govoril:
»Če naj bi umrl s teboj, te na noben način ne bom
zatajil.« Prav tako so govorili tudi vsi drugi. 32 In prišli
so na kraj, ki je bil imenovan Getsemani. In svojim
učencem reče: »Sedíte tukaj, dokler bom molil.« 33 In
s seboj vzame Petra in Jakoba in Janeza in postajal je
boleče prepaden in zelo potrt 34 in jim reče: »Moja
duša je silno žalostna do smrti. Zadržujte se tukaj in
bedite.« 35 In odšel je malce naprej ter padel na tla in
molil, če bi bilo mogoče, da gre ta ura mimo njega.
36 In rekel je: »Aba, Oče, tebi so vse stvari mogoče.
To čašo odvzemi od mene, vendar ne kar jaz hočem,
temveč kar ti hočeš.« 37 In pride ter jih najde speče in
reče Petru: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro bedeti?
38 Bedite in molíte, da ne bi vstopili v skušnjavo. Duh
je resnično voljan, toda meso je šibko.« 39 In ponovno
je odšel proč ter molil in govoril iste besede. 40 In ko
se je vrnil, jih je ponovno našel speče (kajti njihove oči
so bile težke) niti niso vedeli, kaj naj mu odgovorijo. 41
In pride tretjič ter jim reče: »Spite torej in vzemite si
svoj počitek; dovolj je, ura je prišla; glejte, Sin človekov
je izdan v roke grešnikov. 42 Vstanite, pojdimo; glejte,
tisti, ki me izdaja, je blizu.« 43 Medtem pa, ko je še
govoril, takoj pride Juda, eden izmed dvanajsterih in
z njim velika množica z meči in palicami od vélikih
duhovnikov in pisarjev in starešin. 44 In tisti, ki ga je
izdal, jim je dal znak, rekoč: »Kogarkoli bom poljubil, ta
isti je on; primite ga in ga varno odvedite proč.« 45 In
brž, ko je prišel, je nemudoma šel k njemu in reče:
»Učitelj, učitelj; « in ga poljubil. 46 Oni pa so svoje
roke položili nanj ter ga prijeli. 47 Eden izmed tistih, ki
je stal poleg, pa je izvlekel meč in udaril služabnika
vélikega duhovnika ter mu odsekal uho. 48 In Jezus
je odgovoril ter jim rekel: »Ali ste prišli ven, da me
primete kakor zoper tatu, z meči in s palicami? 49
Dnevno sem bil z vami v templju in poučeval, pa me
niste prijeli, toda pisma morajo biti izpolnjena.« 50 In
vsi so ga zapustili ter pobegnili. 51 Sledil pa mu je
nek mladenič, ki je imel okoli svojega nagega telesa
ogrnjeno laneno oblačilo; in mladeniča so zgrabili, 52
ta pa je pustil laneno oblačilo in nag pobegnil od njih.
53 In Jezusa so odvedli k vélikemu duhovniku; in z
njim so bili zbrani vsi visoki duhovniki in starešine in
pisarji. 54 In Peter mu je sledil od daleč, celó v palačo
vélikega duhovnika; in sedèl je s služabniki ter se grel
pri ognju. 55 In visoki duhovniki in ves véliki zbor so
iskali pričevanje zoper Jezusa, da ga usmrté, pa niso
našli nobenega. 56 Kajti mnogo jih je krivo pričalo proti
njemu, toda njihova pričevanja se niso ujemala. 57
In tam so vstali nekateri in krivo pričali proti njemu,
rekoč: 58 »Slišali smo ga reči: ›Uničil bom ta tempelj,
ki je narejen z rokami in v treh dneh bom zgradil
novega, narejenega brez rok.‹« 59 Toda niti tako se
njihova pričevanja niso ujemala. 60 Véliki duhovnik
pa je vstal, [stopil] v sredo in vprašal Jezusa, rekoč:
»Nič ne odgovarjaš? Kaj je to, kar ti pričajo zoper
tebe?« 61 Vendar je ohranil svoj mir in ni nič odgovoril.
Véliki duhovnik ga je ponovno vprašal in mu rekel:
»Ali si ti Kristus, Sin Blagoslovljenega?« 62 In Jezus
je rekel: »Jaz sem, in videli boste Sina človekovega
sedeti na desnici moči in prihajati na oblakih neba.«
63 Tedaj je véliki duhovnik raztrgal svoja oblačila in
reče: »Kaj nam je treba nadaljnjih prič? 64 Slišali ste
bogokletje, kaj mislite?« In vsi so ga obsodili, da je kriv
smrti. 65 Nekateri pa so začeli pljuvati nanj in zakrivati
njegov obraz ter ga klofutati in mu govoriti: »Prerokuj.«

Službniki pa so ga udarjali z dlanmi svojih rok. **66** In ko je bil Peter spodaj v palači, pride ena izmed službnic vélikega duhovnika. **67** In ko je videla Petra, kako se greje, ga je pogledala in rekla: »In tudi ti si bil z Jezusom Nazarečanom.« **68** Vendar je zanikal, rekoč: »Ne vem niti ne razumem kaj praviš.« In odšel je ven v preddverje, petelin pa je zakikirikal. **69** In služkinja ga je ponovno videla in začela govoriti tem, ki so stali poleg: »Ta je eden izmed njih.« **70** On pa je ponovno zanikal. In malce kasneje so tisti, ki so stali poleg, ponovno rekli Petru: »Zagotovo si eden izmed njih, kajti Galilejec si in tvoje narečje se ujema k temu.« **71** Vendar je začel preklinjati in prisegati, rekoč: »Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.« **72** In petelin je drugič zapel. Peter pa se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus: »Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« Ko pa je o tem premišljeval, je zajokal.

15 In takoj zjutraj so imeli visoki duhovniki posvet s starešinami in pisarji ter celotnim vélikim zborom in zvezali Jezusa in ga odvedli proč ter ga izročili Pilatu. **2** In Pilat ga je vprašal: »Ali si ti Kralj Judov?« In odgovoril je ter mu rekel: »Ti praviš to.« **3** In visoki duhovniki so ga obtožili mnogih stvari. Toda nič ni odgovoril. **4** In Pilat ga je ponovno vprašal, rekoč: »Nič ne odgovarjaš? Glej, koliko stvari pričujejo zoper tebe.« **5** Vendar Jezus še vedno ni nič odgovoril, tako da se je Pilat čudil. **6** Torej na ta praznik jim je izpustil enega jetnika, kateregakoli so želeli. **7** Tam pa je bil nekdo, imenovan Baraba, ki je ležal zvezan s temi, ki so z njim storili upor in ki je v uporu zagrešil umor. **8** In množica je na glas kričala in začela zahtevati, da stori, kakor jim je vedno storil. **9** Toda Pilat jim je odgovoril, rekoč: »Hočete, da vam izpustim Kralja Judov?« **10** Kajti vedel je, da so mu ga visoki duhovniki izročili iz zavisti. **11** Toda visoki duhovniki so napeljali množico, da naj jim raje izpusti Baraba. **12** Pilat pa je odgovoril in jim ponovno rekel: »Kaj potem hočete, da naj storim tistemu, ki ga imenujete Kralj Judov?« **13** In ponovno so zavpili: »Križaj ga.« **14** Potem jim je Pilat rekel: »Zakaj, kakšno zlo je storil?« Oni pa so še bolj silno vpili: »Križaj ga.« **15** In tako jim je Pilat, voljan ustreči množici, izpustil Baraba in ko je prebičal Jezusa, ga je izročil, da bi bil križan. **16** In vojaki so ga odvedli proč v dvorano, imenovano Praetorium in sklicali vso četo. **17** In oblekli so ga s škrlatom in spletli krono iz trnja ter jo nadeli na njegovo glavo **18** in ga začeli pozdravljati: »Pozdravljen, Kralj Judov!« **19** In s trstom so ga udarjali po glavi in pljuvali nanj in ko so upogibali svoja kolena, so ga oboževali. **20** In ko so ga zasmehovali, so z njega sneli škrlat in nanj nadeli njegova lastna oblačila ter ga odvedli ven, da ga križajo. **21** Prisilili pa so nekega Simona Cirenca, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki je šel mimo in prihajal iz dežele, da nese njegov križ. **22** In privedli so ga na kraj Golgota, kar je prevedeno: ›Kraj lobanje.‹ **23** In dali so mu za piti vina, pomešanega z miro, toda ni ga sprejel. **24** In ko so ga križali, so razdelili njegove obleke in zanje metali žreb, kaj naj bi vsak mož vzel. **25** In bila je tretja ura, oni pa so ga križali. **26** In napis njegove obtožbe je bil napisan nad njim: KRALJ JUDOV. **27** In z njim so križali dva tatova; enega na njegovi desni roki, drugega pa na njegovi levi. **28** In pismo je bilo izpolnjeno, ki pravi: »In bil je prištet skupaj s prestopniki.« **29** Tisti pa, ki so hodili mimo, so se mu posmehovali in zmajevali s svojimi glavami ter govorili: »Ah, ti, ki uničiš tempelj in ga v treh dneh zgradiš, **30** reši samega sebe in pridi dol s križa.« **31** Podobno so ga zasmehovali tudi visoki duhovniki in s pisarji med seboj govorili: »Druge je rešil; sebe ne more rešiti. **32** Naj se Kristus, Izraelov Kralj, torej spusti s križa, da bomo lahko videli in verovali.« Ta dva, ki sta bila križana z njim, pa sta ga zasramovala. **33** In ko je prišla šesta ura, je bila tema čez vso deželo do devete ure. **34** Ob deveti uri pa je Jezus z močnim glasom zavpil, rekoč: »Eloí, Eloí, lemá sabahtáni?« kar je prevedeno: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« **35** Nekateri izmed teh, ki so stali poleg, pa so, ko so to slišali, rekli: »Glejte, Elija kliče.« **36** In nekdo je stekel ter celotno gobo napojil s kisom in jo nataknil na trst in mu dal piti, rekoč: »Pustite pri miru; poglejmo, ali bo prišel Elija, da ga sname dol.« **37** In Jezus je z močnim glasom zavpil in izročil duha. **38** In tempeljsko zagrinjalo se je raztrgalo na dvoje od vrha do tal. **39** Ko je stotnik, ki je stal poleg, njemu nasproti, videl, da je tako zavpil in izročil duha, je rekel: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.« **40** Tam so bile tudi ženske, ki so gledale od daleč; med katerimi je bila Marija Magdalena in Marija, mater Jakoba mlajšega in od Jozéja in Salóma **41** (ki so mu, ko je bil v Galileji, tudi sledile in mu služile) in mnoge druge ženske, ki so z njim prišle gor v Jeruzalem. **42** In sedaj, ko je prišel večer, ker je bila priprava, to je dan pred šabat, **43** je Jožef iz Arimateje, častitljiv svetovalec, ki je prav tako pričakoval Božje kraljestvo, prišel in pogumno stopil k Pilatu ter prosil za Jezusovo telo. **44** In Pilat se je začudil, da je bil že mrtev; in ko je k sebi poklical stotnika, ga je vprašal ali je bil že nekaj časa mrtev. **45** In ko je od stotnika to izvedel, je telo poklonil Jožefu. **46** In ta je kupil tanko laneno platno in ga snel ter zavil v laneno platno in ga položil v mavzolej, ki je bil izklesan iz skale in k vratom mavzoleja zavalil kamen. **47** Marija Magdalena in Marija, Jozéjeva mati, pa sta opazovali, kam je bil položen.

16 Ko je šabat minil, so Marija Magdalena in Marija,
Jakobova mati in Salóma kupile prijetne dišave,
da bi lahko prišle ter ga pomazilile. **2** In zelo zgodaj
zjutraj, prvega dne v tednu, so ob sončnem vzhodu
prišle k mavzoleju. **3** In med seboj so govorile: »Kdo
nam bo odvalil kamen proč izpred vrat mavzoleja?«
4 Ko pa so pogledale, so videle, da je bil kamen
odvaljen proč, kajti bil je zelo velik. **5** In vstopajoč
v mavzolej, so zagledale mladeniča, ki je sedel na
desni strani, oblečenega v dolgo belo obleko; in bile
so zgrožene. **6** On pa jim reče: »Ne bodite zgrožene.
Ve iščete Jezusa Nazarečana, ki je bil križan. Obujen
je, ni ga tukaj. Poglejte prostor, kamor so ga položili.
7 Toda pojdite svojo pot, povejte njegovim učencem
in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga boste
videli, kakor vam je rekel.« **8** In hitro so odšle ven
in pobegnile od mavzoleja, kajti trepetale so in bile
osuple niti niso ničesar povedale nobenemu človeku,
kajti bile so prestrašene. **9** **(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** Ko je torej
Jezus zgodaj prvega dne v tednu vstal, se je najprej
prikazal Mariji Magdaleni, iz katere je izgnal sedem
hudičev. **10** In odšla je ter povedala tem, ki so bili
z njim, ki so žalovali in jokali. **11** In ko so slišali, da
je bil živ in da ga je videla, niso verovali. **12** Nató
se je v drugi obliki prikazal dvema izmed njih, ki sta
hodila in šla na deželo. **13** In odšla sta ter to povedala
preostalim. Niti njima niso verovali. **14** Potem se je
prikazal enajsterim, ko so sedeli pri obedu in jih oštel
zaradi njihove nevere in trdote srca, ker niso verjeli
tem, ki so ga videli potem, ko je bil obujen. **15** In rekel
jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij
vsakemu ustvarjenemu bitju. **16** Kdor veruje in je
krščen, bo rešen; toda kdor ne veruje, bo obsojen.
17 In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo:
›V mojem imenu bodo izganjali hudiče, govorili bodo
z novimi jeziki, **18** dvigali bodo kače in če popijejo
kakršnokoli smrtonosno stvar, jim ta ne bo škodila;
polagali bodo roke na bolne in ti bodo ozdraveli.‹« **19**
Tako je bil potem, ko jim je Gospod govoril, sprejet gor
v nebo in je sédel na Božjo desnico. **20** Oni pa so šli
naprej ter povsod oznanjali in Gospod je delal z njimi
in besedo potrjeval s spremljajočimi znamenji. Amen.

Luka

1 Ker so že mnogi vzeli v roko, da po vrsti uredijo
izjavo o teh stvareh, ki se najbolj gotovo verjamejo
med nami, 2 celo kakor so nam jih izročili [tisti], ki
so bili od začetka priče in služabniki besede, 3 se
je tudi meni zdelo dobro, od samega začetka imeti
popolno razumevanje o vseh stvareh, da tebi, nadvse
odlični Teófil, napišem po vrsti, 4 da lahko spoznaš
zanesljivost o teh besedah, o katerih si bil poučen. 5 V
dneh Heroda, judejskega kralja, je bil nek duhovnik,
imenovan Zaharija, iz Abíjeve skupine, in njegova
žena je bila izmed Aronovih hčera in njeno ime je bilo
Elizabeta. 6 Oba sta bila pravična pred Bogom in sta
brez krivde živela po vseh Gospodovih zapovedih in
odredbah. 7 Ker je bila Elizabeta jalova nista imela
nobenega otroka in oba sta bila zelo zvrhana v letih. 8
In pripetilo se je, medtem ko je pred Bogom opravljal
duhovniško službo, po vrstnem redu svoje skupine, 9
glede na navado duhovniške službe, je bil na njem
žreb, da zažge kadilo, ko je odšel v Gospodov tempelj.
10 Celotna množica ljudi pa je ob času zažiganja kadila
zunaj molila. 11 In prikazal se mu je Gospodov angel,
stoječ na desni strani kadilnega oltarja. 12 Ko pa
ga je Zaharija zagledal, se je vznemiril in strah ga
je spreletel. 13 Toda angel mu je rekel: »Ne boj se,
Zaharija, kajti tvoja molitev je uslišana in tvoja žena
Elizabeta ti bo rodila sina in ti boš klical njegovo ime
Janez. 14 Imel boš radost in veselje in mnogi se
bodo veselili ob njegovem rojstvu. 15 Kajti velik bo
v Gospodovih očeh in ne bo pil niti vina niti močne
pijače in celó od maternice svoje matere bo izpolnjen s
Svetim Duhom. 16 In mnoge izmed Izraelovih otrok bo
obrnil h Gospodu, njihovemu Bogu. 17 Pred njim bo
šel z Elijevim duhom in močjo, da obrne srca očetov k
otrokom in neposlušne k modrosti pravičnih; da pripravi
ljudstvo, pripravljeno za Gospoda.« 18 Zaharija je
angelu rekel: »Po čem bom to spoznal? Kajti starec
sem in moja žena je zelo zvrhana v letih.« 19 Angel
mu odgovori in reče: »Jaz sem Gabriel, ki stojim v
prisotnosti Boga in poslan sem, da ti govorim in da
ti pokažem te vesele novice. 20 Glej, ker nisi verjel
mojim besedam, ki se bodo uresničile ob njihovem
pravem času, boš postal nem in ne boš mogel govoriti
do dne, ko se bodo te besede izpolnile.« 21 In ljudje
so čakali na Zaharija in se čudili, da se je tako dolgo
mudil v templju. 22 Ko pa je prišel ven, jim ni mogel
spregovoriti, in zaznali so, da je videl v templju videnje,
kajti dajal jim je znamenja, ostal pa je brez besed.
23 Pripetilo se je, kakor hitro so bili dnevi njegovega
služenja dovršeni, da se je odpravil k svoji lastni hiši.
24 Po teh dneh je njegova žena Elizabeta spočela in
se pet mesecev skrivala, rekoč: 25 »Tako je Gospod
ravnal z menoj v dneh, v katerih je pogledal name, da
odvzame mojo grajo izmed ljudi.« 26 V šestem mesecu
pa je bil od Boga poslan angel Gabriel v galilejsko
mesto, imenovano Nazaret, 27 k devici, zaročeni z
možem, katerega ime je bilo Jožef, iz Davidove hiše;
in devici je bilo ime Marija. 28 Angel je vstopil k njej in
rekel: »Pozdravljena, ti, ki si zelo spoštovana, Gospod
je s teboj, blagoslovljena si med ženskami.« 29 Ko pa
ga je zagledala, je bila ob njegovem govoru zaskrbljena
in v svojih mislih preudarjala, kakšne vrste pozdrav naj
bi to bil. 30 Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti pri
Bogu si našla naklonjenost. 31 Glej, v svoji maternici
boš spočela in rodila sina in njegovo ime boš klicala
JEZUS. 32 Velik bo in imenovan bo Sin Najvišjega; in
Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida
33 in nad Jakobovo hišo bo vladal večno in njegovemu
kraljestvu ne bo konca.« (aiōn g165) 34 Potem je Marija
rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, glede na to,
da ne poznam moškega?« 35 Angel je odgovoril in ji
rekel: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te
bo obsenčila, zato bo tudi ta sveta oseba, ki bo rojena
od tebe, imenovana Božji Sin. 36 Glej, tvoja sestrična
Elizabeta je prav tako v svoji visoki starosti spočela
sina, in to je šesti mesec z njo, ki je bila imenovana
jalova. 37 Kajti z Bogom nič ne bo nemogoče.« 38
Marija je rekla: »Glej, Gospodova pomočnica; naj se
mi zgodi glede na tvojo besedo.« In angel je odšel od
nje. 39 Marija je v tistih dneh vstala in z naglico odšla
v hribovito deželo, v Judovo mesto 40 in vstopila v
Zaharijevo hišo ter pozdravila Elizabeto. 41 In pripetilo
se je, ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, da je
dete poskočilo v njeni maternici in Elizabeta je bila
izpolnjena s Svetim Duhom 42 in zaklicala z močnim
glasom ter rekla: »Blagoslovljena si ti med ženskami in
blagoslovljen je sad tvoje maternice. 43 Od kod je meni
to, da bi prišla k meni mati mojega Gospoda? 44 Kajti
glej, brž ko je glas tvojega pozdrava zazvenel v mojih
ušesih, je dete v moji maternici od radosti poskočilo. 45
Blagoslovljena je tista, ki je verovala, kajti izpolnile se
bodo te besede, ki so ji bile povedane od Gospoda.«
46 Marija je rekla: »Moja duša poveličuje Gospoda 47 in
moj duh se veseli v Bogu, mojem Odrešeniku. 48 Kajti
ozrl se je na nizek stan svoje pomočnice, kajti glej,
odslej me bodo vsi rodovi imenovali blagoslovljeno.
49 Kajti tisti, ki je mogočen, mi je storil velike stvari
in sveto je njegovo ime. 50 In njegovo usmiljenje je
od roda do roda nad tistimi, ki se ga bojijo. 51 S
svojim laktom je pokazal moč, ponosne je razgnal
v domišljiji njihovih src. 52 Mogočne je odstranil z
njihovih prestolov in povišal te z nizkim položajem. 53
Lačne je napolnil z dobrinami, bogate pa je odpustil

prazne. 54 Pomagal je svojemu služabniku Izraelu,
v spomin na svoje usmiljenje, 55 kakor je govoril
našim očetom, Abrahamu in njegovemu semenu na
veke.« (aiōn g165) 56 Marija je z njo ostala približno
tri mesece in se vrnila v svojo lastno hišo. 57 Torej
prišel je Elizabetin polni čas, ko naj bi rodila; in rodila
je sina. 58 Njeni sosedje in njeni sorodniki so slišali,
kako je Gospod nad njo izkazal veliko usmiljenje in
veselili so se z njo. 59 Pripetilo pa se je, da so na
osmi dan prišli, da obrežejo otroka in poimenovali so
ga Zaharija, po imenu njegovega očeta. 60 Njegova
mati pa je odgovorila in rekla: »Ne tako, temveč se
bo imenoval Janez.« 61 Oni pa so ji rekli: »Nikogar v
tvojem sorodstvu ni, ki je poimenovan s tem imenom.«
62 In naredili so znamenja njegovemu očetu, kako bi
ga on imenoval. 63 In prosil je za pisalno deščico ter
napisal, rekoč: »Njegovo ime je Janez.« In vsi so se
čudili. 64 In njegova usta so se takoj odprla in njegov
jezik se je sprostil in spregovoril je ter hvalil Boga.
65 In strah je prišel na vse, ki so prebivali naokoli
njih; in vse te besede so se razglasile naokoli po vsej
judejski hriboviti deželi. 66 In vsi, ki so jih slišali, so si
jih položili v svoja srca, rekoč: »Kakšne vrste otrok bo
to!« In Gospodova roka je bila z njim. 67 In njegov oče
Zaharija je bil izpolnjen s Svetim Duhom in prerokoval,
rekoč: 68 »Blagoslovljen bodi Gospod, Izraelov Bog;
kajti obiskal je in odkupil svoje ljudi 69 in za nas je
dvignil rog rešitve duš v hiši svojega služabnika Davida,
70 kakor je govoril po ustih svojih svetih prerokov, ki so
bili, odkar je svet nastal, (aiōn g165) 71 da bi bili mi lahko
rešeni pred našimi sovražniki in iz roke vseh, ki nas
sovražijo, 72 da opravi usmiljenje, obljubljeno našim
očetom in se spomni svoje svete zaveze, 73 prisege, s
katero je prisegel našemu očetu Abrahamu, 74 da nam
bo zagotovil, da mu bomo osvobojeni iz roke svojih
sovražnikov, lahko služili brez strahu, 75 v svetosti
in pravičnosti pred njim, vse dni našega življenja. 76
Ti pa, otrok, boš imenovan prerok Najvišjega, kajti
šel boš pred Gospodov obraz, da pripraviš njegove
poti, 77 da daš njegovim ljudem spoznanje o rešitvi
duš z odpuščanjem njihovih grehov, 78 po nežnem
usmiljenju našega Boga; po katerem nas je obiskalo
svitanje od zgoraj, 79 da da svetlobo tem, ki sedijo v
temi in v smrtni senci, da vodi naša stopala na pot
miru.« 80 Otrok pa je rasel in se krepil v duhu in bil je
v puščavah do dneva njegove pojavitve Izraelu.

2 In pripetilo se je v tistih dneh, da je od cesarja
Avgusta izšel odlok, naj se obdavči ves svet. 2 (In
to obdavčenje je bilo prvič narejeno, ko je bil Kvirinij
voditelj Sirije.) 3 In vsi so odšli, da bi se obdavčili,
vsakdo v svoje lastno mesto. 4 In tudi Jožef je odšel iz
Galileje, iz mesta Nazaret, gor v Judejo, v Davidovo
mesto, ki se imenuje Betlehem, (ker je bil iz Davidove
hiše in rodovine) 5 da bi bil obdavčen z Marijo, svojo
zaročeno ženo, ki je bila noseča. 6 In bilo je tako,
medtem ko sta bila tam, da so se ji dovršili dnevi,
ko naj bi rodila. 7 In rodila je svojega prvorojenega
sina ter ga zavila v plenice in ga položila v jasli, kajti
v gostišču zanje ni bilo prostora. 8 In v isti deželi so
bili pastirji, ki so se zadrževali na polju in so ponoči
stražili nad svojim tropom. 9 In glej, Gospodov angel je
prišel nadnje in Gospodova slava je zasijala naokoli
njih in bili so boleče prestrašeni. 10 Angel pa jim je
rekel: »Ne bojte se, kajti glejte, prinašam vam dobre
novice o veliki radosti, ki bo za vse ljudi. 11 Kajti ta
dan se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik,
ki je Kristus Gospod. 12 In to vam bo znamenje:
›Našli boste dojenčka, zavitega v plenice, ležečega v
jaslih.‹« 13 In nenadoma je bila pri angelu množica
nebeške vojske, ki je slavila Boga in govorila: 14
»Slava Bogu na višavah in na zemlji mir, dobro voljo
napram ljudem.« 15 In pripetilo se je, ko so angeli odšli
proč od njih v nebesa, da so pastirji drug drugemu
rekli: »Pojdimo sedaj celó v Betlehem in poglejmo
to reč, ki se je pripetila, ki nam jo je dal spoznati
Gospod.« 16 Prišli so v naglici ter našli Marijo in Jožefa
ter dojenčka, ležečega v jaslih. 17 In ko so to videli,
so povsod razglasili govor, ki jim je bil povedan glede
tega otroka. 18 In vsi, ki so to slišali, so se čudili ob
teh besedah, ki so jim jih povedali pastirji. 19 Toda
Marija je vse te besede ohranila in jih preudarjala v
svojem srcu. 20 In pastirji so se vrnili, slavili in hvalili
Boga za vse stvari, ki so jih slišali in videli, tako,
kakor jim je bilo povedano. 21 In ko je bilo dovršenih
osem dni za otrokovo obrezovanje, je bilo njegovo
ime imenovano JEZUS, tako, kakor je bil poimenovan
po angelu, preden je bil spočet v maternici. 22 In ko
so se dovršili dnevi njenega očiščevanja, glede na
Mojzesovo postavo, so ga prinesli v Jeruzalem, da ga
darujejo Gospodu, 23 (kakor je pisano v Gospodovi
postavi: ›Vsak moški, ki odpre maternico, bo imenovan
svet Gospodu; ‹) 24 in da darujejo žrtvovanje glede
na to, kar je rečeno v Gospodovi postavi: ›Par grlic
ali dva mlada goloba.‹ 25 In glej, v Jeruzalemu je bil
mož, katerega ime je bilo Simeon; in isti mož je bil
pravičen ter predan, [in je] pričakoval Izraelovo tolažbo
in Sveti Duh je bil nad njim. 26 In po Svetem Duhu
mu je bilo razodeto, da naj ne bi videl smrti, dokler
ne bo videl Gospodovega Kristusa. 27 In po Duhu je
prišel v tempelj, in ko so starši prinesli otroka Jezusa,
da bi zanj storili po običaju postave, 28 ga je nató
vzel v svoje naročje in blagoslovil Boga ter rekel: 29
»Gospod, sedaj odpuščaš svojega služabnika umreti v
miru, glede na svojo besedo, 30 kajti moje oči so videle

tvojo rešitev duš, 31 ki si jo pripravil pred obličjem vseh
ljudi; 32 svetlobo, da razsvetli pogane in slavo tvojega
ljudstva Izraela.« 33 In Jožef in njegova mati sta se
čudila ob vseh teh besedah, ki so se govorile o njem.
34 In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi
materi: »Glej, ta otrok je v Izraelu postavljen za padec
in ponovno vstajenje mnogih in za znamenje, ki se mu
bo ugovarjalo, 35 (da, meč bo presunil tudi tvojo lastno
dušo), da se bodo lahko razodele misli mnogih src.«
36 In tam je bila neka Ana, prerokinja, Fanuélova hči, iz
Aserjevega rodu. Bila je visoke starosti in od svojega
devištva je sedem let preživela s soprogom 37 in bila
je vdova, stara okoli štiriinosemdeset let, ki ni odhajala
iz templja, temveč je noč in dan s posti in molitvami
služila Bogu. 38 In ko je vstopila, je tisto uro na isti
način dala zahvalo Gospodu in o njem spregovorila
vsem, ki so v Jeruzalemu pričakovali odkupitev. 39 In
ko so opravili vse stvari, glede na Gospodovo postavo,
so se vrnili v Galilejo, v svoje lastno mesto Nazaret.
40 In otrok je rasel in se krepil v duhu, napolnjen z
modrostjo in Božja milost je bila nad njim. 41 Njegovi
starši so torej ob prazniku pashe vsako leto hodili
v Jeruzalem. 42 In ko je bil star dvanajst let, so po
praznični navadi odšli gor v Jeruzalem. 43 In ko so
dovršili dneve, medtem ko so se vračali, je otrok Jezus
ostal zadaj v Jeruzalemu; Jožef in njegova mati pa
nista nič vedela o tem. 44 Toda onadva, ker sta mislila,
da je v skupini, sta šla pot enega dne in ga iskala med
svojo žlahto in znanci. 45 In ko ga nista našla, sta se,
iščoč ga, ponovno obrnila nazaj v Jeruzalem. 46 In
pripetilo se je, da sta ga po treh dneh našla v templju,
sedečega v sredi med učenimi možmi in on jih je tako
poslušal kakor jim zastavljal vprašanja. 47 In vsi, ki so
ga slišali, so bili osupli nad njegovim razumevanjem in
odgovori. 48 In ko sta ga zagledala, sta bila osupla in
njegova mati mu je rekla: »Sin, zakaj si tako ravnal z
nama? Glej, tvoj oče in jaz sva te zaskrbljena iskala.«
49 Rekel jima je: »Kako to, da sta me iskala? Mar nista
vedela, da moram biti pri opravilu svojega Očeta?« 50
Onadva pa nista razumela besed, ki jima jih je govoril.
51 In z njima je odšel dol in prišel v Nazaret ter jima bil
pokoren, toda njegova mati je vse te besede ohranila v
svojem srcu. 52 Jezus pa je rasel v modrosti in postavi
in naklonjenosti pri Bogu in ljudeh.

3 Torej v petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija,
ko je bil Poncij Pilat voditelj Judeje in Herod
vladar četrtinskega dela province Galileje in njegov
brat Filip vladar četrtinskega dela province Itureje in
področja Trahonítide ter Lizanija vladar četrtinskega
dela province Abilene, 2 Hana in Kajfa pa vélika
duhovnika, je v divjini prišla Božja beseda k Janezu,
Zaharijevemu sinu. 3 In ta je prišel v vso deželo
okoli Jordana ter pridigal krst kesanja v odpuščanje
grehov, 4 kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaija,
rekoč: »Glas nekoga vpijočega v divjini: ›Pripravite
Gospodovo pot, izravnajte njegove steze. 5 Vsaka
dolina naj bo napolnjena in vsaka gora in hrib naj
bosta znižana in skrivljeno naj bo izravnano in neravne
poti naj bodo izglajene 6 in vse meso bo videlo Božjo
rešitev duš.‹« 7 Potem je rekel množici, ki je prihajala,
da bi jih krstil: »Oh gadji rod, kdo vas je opozoril, da
pobegnete pred besom, ki pride? 8 Obrodite torej
sadove, vredne kesanja in ne začnite v sebi govoriti:
›Abrahama imamo za svojega očeta, ‹ kajti povem vam:
›Da je Bog iz teh kamnov zmožen Abrahamu obuditi
otroke.‹ 9 In sedaj je prav tako sekira nastavljena
drevesom na korenino; vsako drevo, ki torej ne prinaša
dobrega sadu, je posekano in vrženo v ogenj.« 10
In množica ga je spraševala, rekoč: »Kaj naj potem
storimo?« 11 Odgovarja in jim reče: »Kdor ima dva
plašča, naj da tistemu, ki nima nobenega; in kdor
ima hrano, naj stori enako.« 12 Potem so prišli tudi
davkarji, da bi bili krščeni in mu rekli: »Učitelj, kaj naj
storimo?« 13 Rekel jim je: »Ne terjajte nič več kakor
to, kar vam je določeno.« 14 In prav tako so od njega
zahtevali vojaki, rekoč: »In kaj naj mi storimo?« In
rekel jim je: »Nobenemu človeku ne storite nasilja niti
nikogar po krivem ne obdolžite in zadovoljni bodite
s svojimi plačami.« 15 In medtem ko so bili ljudje v
pričakovanju in so vsi ljudje v svojih srcih razglabljali
o Janezu, če je bil on Kristus ali ne, 16 je Janez
odgovoril, rekoč njim vsem: »Zares, jaz vas krščujem z
vodo, toda prihaja nekdo mogočnejši od mene, čigar
čevljev jermena nisem vreden odvezati. On vas bo
krstil s Svetim Duhom in z ognjem; 17 katerega vejálnik
je v njegovi roki in svoje mlatišče bo temeljito očistil in
pšenico bo spravil v svojo kaščo, toda pleve bo sežgal
z nepogasljivim ognjem.« 18 In mnoge druge besede je
v svojem spodbujanju oznanjal ljudem. 19 Toda Herod,
vladar četrtinskega dela province, od njega pograjan
zaradi Herodiade, žene njegovega brata Filipa in zaradi
vseh hudobij, ki jih je storil Herod, 20 je povrh vsega
dodal še to, da je Janeza zaprl v ječo. 21 Ko so bili
torej vsi ljudje krščeni, se je pripetilo, da je bil krščen
tudi Jezus, in ko je molil, se je odprlo nebo 22 in
Sveti Duh se je spustil nadenj v telesni obliki, podoben
golobici in glas je prišel z neba, ki je rekel: »Ti si moj
ljubljeni Sin; s teboj sem zelo zadovoljen.« 23 In sam
Jezus je šel v trideseto leto starosti, in (kakor se je
domnevalo) je bil sin Jožefa, ki je bil Élijev sin, 24 ki je
bil Matátov sin, ki je bil Lévijev sin, ki je bil Melhíjev
sin, ki je bil Janájev sin, ki je bil Jožefov sin, 25 ki je bil
Matitjájev sin, ki je bil Amosov sin, ki je bil Nahumov
sin, ki je bil Heslíjev sin, ki je bil Nangájev sin, 26

ki je bil Mahatov sin, ki je bil Matitjájev sin, ki je bil
Šimíjev sin, ki je bil Jozéhov sin, ki je bil Jodájev sin,
27 ki je bil Johanánov sin, ki je bil Rezájev sin, ki je bil
Zerubabélov sin, ki je bil Šaltiélov sin, ki je bil Neríjev
sin, 28 ki je bil Melhíjev sin, ki je bil Adíjev sin, ki je bil
Kosámov sin, ki je bil Elmadámov sin, ki je bil Erov sin,
29 ki je bil Jošúov sin, ki je bil Eliézerjev sin, ki je bil
Jorímov sin, ki je bil Matátov sin, ki je bil Lévijev sin,
30 ki je bil Simeonov sin, ki je bil Judov sin, ki je bil
Jožefov sin, ki je bil Jonámov sin, ki je bil Eljakímov
sin, 31 ki je bil Meleájev sin, ki je bil Menájev sin, ki je
bil Matatájev sin, ki je bil Natánov sin, ki je bil Davidov
sin, 32 ki je bil Jesejev sin, ki je bil Obédov sin, ki je bil
Boazov sin, ki je bil Salmónov sin, ki je bil Nahšónov
sin, 33 ki je bil Aminadábov sin, ki je bil Aramov sin, ki
je bil Hecrónov sin, ki je bil Perecov sin, ki je bil Judov
sin, 34 ki je bil Jakobov sin, ki je bil Izakov sin, ki je bil
Abrahamov sin, ki je bil Terahov sin, ki je bil Nahórjev
sin, 35 ki je bil Serúgov sin, ki je bil Regujev sin, ki je
bil Pelegov sin, ki je bil Eberjev sin, ki je bil Šelahov
sin, 36 ki je bil Kenánov sin, ki je bil Arpahšádov sin, ki
je bil Semov sin, ki je bil Noetov sin, ki je bil Lamehov
sin, 37 ki je bil Matuzalemov sin, ki je bil Henohov sin,
ki je bil Jeredov sin, ki je bil Mahalalélov sin, ki je bil
Kenánov sin, 38 ki je bil Enóšev sin, ki je bil Setov sin,
ki je bil Adamov sin, ki je bil Božji sin.

4 In Jezus se je poln Svetega Duha vrnil od Jordana
in po Duhu je bil voden v divjino 2 in štirideset dni
je bil skušan od hudiča. In v tistih dneh ni ničesar
jedel, in ko so se končali, je bil potem lačen. 3 In hudič
mu je rekel: »Če si Božji Sin, ukaži temu kamnu, da
naj postane kruh.« 4 In Jezus mu je odgovoril, rekoč:
»Pisano je: ›Da človek ne bo živel samo od kruha,
temveč od vsake Božje besede.‹« 5 In hudič, ki ga je
vzel gor na visoko goro, mu je v trenutku časa pokazal
vsa kraljestva sveta. 6 In hudič mu je rekel: »Vso
to oblast hočem predati tebi in njihovo slavo, kajti ta
mi je izročena in dam jo komurkoli hočem. 7 Če me
torej hočeš oboževati, bo vsa tvoja.« 8 Jezus pa je
odgovoril in mu rekel: »Spravi se za menoj, Satan, kajti
pisano je: ›Gospoda, svojega Boga, obožuj in njemu
samemu služi.‹« 9 In odvedel ga je v Jeruzalem in ga
postavil na vrh templja ter mu rekel: »Če si Božji Sin,
se vrzi od tod dol, 10 kajti pisano je: ›Svojim angelom
bo zate naročil, da te varujejo 11 in na svojih rokah
te bodo prenašali, da ne bi kadarkoli s svojo nogo
treščil ob kamen.‹« 12 Jezus pa mu odgovori in reče:
»Rečeno je: ›Ne boš skušal Gospoda, svojega Boga.‹«
13 In ko je hudič končal vse skušnjave, je za nekaj
časa odšel od njega. 14 In Jezus se je v moči Duha
vrnil v Galilejo in tam je šel slôves o njem naokoli po
vsem področju. 15 In učil je v njihovih sinagogah in od
vseh je bil proslavljen. 16 In prišel je v Nazaret, kjer
je bil vzgojen in kakor je bila njegova navada, je na
šabatni dan odšel v sinagogo in vstal, da bi bral. 17
In izročena mu je bila knjiga preroka Izaija. In ko je
odprl knjigo, je našel mesto, kjer je bilo zapisano: 18
»Gospodov Duh je nad menoj, ker me je mazilil, da
oznanim evangelij revnim. Poslal me je, da ozdravim
zlomljene v srcu, da oznanim jetnikom osvoboditev in
slepim okrevanje vida, da izpustim na prostost te, ki so
ranjeni, 19 da oznanim sprejemljivo leto Gospodovo.«
20 In zaprl je knjigo in jo dal nazaj služitelju ter se
usedel. In oči vseh, ki so bili v sinagogi, so bile uprte
vanj. 21 In začel jim je govoriti: »Ta dan se je to pismo
izpolnilo v vaših ušesih.« 22 In vsi so očitno pričevali
zanj ter se čudili ob milostnih besedah, ki so izvirale iz
njegovih ust. In rekli so: »Ali ni to Jožefov sin?« 23
Rekel jim je: »Zagotovo mi boste povedali ta pregovor:
›Zdravnik, ozdravi sebe.‹ Karkoli smo slišali, da je bilo
storjeno v Kafarnáumu, prav tako stôri tukaj, v svoji
deželi.« 24 In rekel je: »Resnično, povem vam: ›Noben
prerok ni sprejet v svoji lastni deželi.‹ 25 Toda povem
vam po resnici, mnogo vdov je bilo v Izraelu v Elijevih
dneh, ko je bilo nebo zaprto tri leta in šest mesecev,
ko je bila velika lakota po vsej celotni deželi, 26 toda k
nobeni izmed njih ni bil poslan Elija, razen v Sarepto,
mesto na Sidónskem, k ženski, ki je bila vdova. 27
In v času preroka Elizeja je bilo v Izraelu mnogo
gobavcev. In nobeden izmed njih ni bil očiščen, razen
Sirca Naamána.« 28 In ko so vsi ti v sinagogi slišali te
besede, so bili izpolnjeni z besom 29 in vstali so in
ga pahnili iz mesta in ga odvedli na skalno strmino
hriba, na katerem je bilo zgrajeno njihovo mesto, da
bi ga lahko z glavo naprej vrgli dol. 30 Toda šel je
skozi njihovo sredo in odšel svojo pot 31 in prišel dol v
Kafarnáum, mesto v Galileji ter jih na šabatne dneve
učil. 32 In nad njegovim naukom so bili osupli, kajti
njegova beseda je bila z oblastjo. 33 In v sinagogi je bil
človek, ki je imel duha nečistega hudiča in z močnim
glasom je zakričal, 34 rekoč: »Pusti nas pri miru, kaj
imamo s teboj, ti Jezus Nazarečan? Si prišel, da nas
uničiš? Poznam te, kdo si; Sveti od Boga.« 35 Jezus
pa ga je oštel, rekoč: »Umolkni in pridi ven iz njega.«
In ko ga je hudič vrgel na sredo, je prišel iz njega in ga
ni poškodoval. 36 In vsi so bili osupli in med seboj so
govorili, rekoč: »Kakšna beseda je to! Kajti z oblastjo
in močjo ukazuje nečistim duhovom in ti pridejo ven.«
37 In njegov slôves je šel naokoli v vsak kraj te dežele.
38 In vstal je iz sinagoge ter vstopil v Simonovo hišo.
Simonova tašča pa je bila prevzeta z veliko vročico in
oni so ga zaradi nje rotili. 39 In stopil je nad njo in oštel
vročico in ta jo je zapustila in takoj je vstala ter jim

služila. 40 Torej ko je sonce zahajalo, so vsi, ki so imeli
kogarkoli bolnega z raznimi boleznimi, te pripeljali k
njemu in na vsakogar izmed njih je položil svoji roki
ter jih ozdravil. 41 In tudi hudiči so izhajali iz mnogih,
kričali in govorili: »Ti si Kristus, Božji Sin.« In ko jih je
ukoril, jim ni dovolil govoriti, kajti vedeli so, da je bil on
Kristus. 42 In ko je bil dan, se je odpravil in odšel na
zapuščen kraj in množica ga je iskala in prišla k njemu
in ga zadržala, da ne bi odšel od njih. 43 Rekel jim je:
»Tudi drugim mestom moram oznaniti Božje kraljestvo,
kajti zato sem poslan.« 44 In oznanjal je po galilejskih
sinagogah.

5 In pripetilo se je, medtem ko je množica pritiskala
nanj, da sliši Božjo besedo, [da] je stal ob
Genezareškem jezeru 2 in zagledal dve ladji, pripravljeni
pri jezeru, toda ribiči so odšli iz njiju ter izpirali svoje
mreže. 3 In vstopil je v eno izmed ladij, ki je bila
Simonova in ga prosil, da bi odrinil malce proč od
kopnega. In usedel se je ter iz ladje učil množico. 4
Torej, ko je prenehal govoriti, je rekel Simonu: »Kreni
na globoko in spusti dol svoje mreže za vleko.« 5
Simon pa mu odgovori in reče: »Učitelj, celó noč smo
garali, pa nismo nič ujeli. Vendar bom na tvojo besedo
to mrežo spustil dol.« 6 In ko so to storili, so zajeli
veliko množino rib in njihova mreža se je pretrgala. 7
In dali so znamenje svojim družabnikom, ki so bili na
drugi ladji, da naj pridejo ter jim pomagajo. In prišli so
ter napolnili obe ladji, tako da sta se začeli potapljati. 8
Ko je Simon Peter to videl, je pri Jezusovih kolenih
padel dol, rekoč: »Odidi od mene, oh Gospod, kajti
grešen človek sem.« 9 Kajti nad ulovom rib, ki so
jih zajeli, je bil osupel on in vsi ti, ki so bili z njim;
10 in tako sta bila tudi Jakob in Janez, Zebedejeva
sinova, ki sta bila Simonova družabnika. In Jezus je
Simonu rekel: »Ne boj se, odslej boš lovil ljudi.« 11 In
ko so svoji ladji pripeljali do kopnega, so vse zapustili
in mu sledili. 12 In pripetilo se je, ko je bil v nekem
mestu, [da] zagleda človeka polnega gobavosti. Ko je
[le-ta] zagledal Jezusa, je padel na svoj obraz ter ga
rotil, rekoč: »Gospod, če hočeš, me lahko očistiš.«
13 In iztegnil je svojo roko ter se ga dotaknil, rekoč:
»Hočem, bodi čist.« In gobavost je takoj odšla od
njega. 14 In naročil mu je, da ne pove nobenemu
človeku: »Temveč pojdi in se pokaži duhovniku ter
daruj za svoje očiščenje glede na Mojzesovo zapoved,
njim v pričevanje.« 15 Toda beseda o njem je toliko bolj
na veliko šla naokoli in velike množice so prišle skupaj,
da poslušajo in da bi bile po njem ozdravljene svojih
slabotnosti. 16 On pa se je umaknil v divjino in molil.
17 In pripetilo se je na določeni dan, medtem ko je učil,
da so bili tam, sedeči poleg, farizeji in učeni možje
postave, ki so prišli iz vsakega mesta Galileje, Judeje
in Jeruzalema. In Gospodova moč je bila prisotna, da
jih ozdravi. 18 In glej, možje so prinesli na postelji
človeka, ki je bil prevzet s paralizo in iskali so načine,
da ga prinesejo noter in da ga položijo predenj. 19 Ko
pa zaradi množice niso mogli najti, po kateri poti bi ga
lahko prinesli noter, so odšli na hišno streho in ga z
njegovim ležiščem vred spustili navzdol skozi strešno
kritino v sredo pred Jezusa. 20 In ko je videl njihovo
vero, mu je rekel: »Človek, tvoji grehi so ti odpuščeni.«
21 In pisarji in farizeji so začeli premišljevati, rekoč:
»Kdo je ta, ki govori bogokletja? Kdo lahko odpušča
grehe razen samo Bog?« 22 Toda ko je Jezus zaznal
njihove misli, jim je odgovoril in rekel: »Kaj razmišljate
v svojih srcih? 23 Ali je lažje reči: ›Tvoji grehi naj ti
bodo odpuščeni‹ ali reči: ›Dvigni se in hôdi?‹ 24 Toda
da boste lahko vedeli, da ima Sin človekov na zemlji
oblast odpuščati grehe, « (je rekel bolnemu zaradi
paralize) »jaz ti pravim: ›Vstani in vzemi svoje ležišče
in pojdi v svojo hišo.‹« 25 In ta je pred njimi takoj vstal
ter pobral to, na čemer je ležal in odšel k svoji lastni
hiši, proslavljajoč Boga. 26 In vsi so bili osupli in slavili
Boga in izpolnjeni so bili s strahom, rekoč: »Danes smo
videli čudne stvari.« 27 Po teh stvareh pa je odšel dalje
in zagledal davkarja, imenovanega Levi, ki je sedel pri
kraju plačevanja davkov in mu rekel: »Sledi mi.« 28 In
ta je pustil vse, vstal ter mu sledil. 29 In Levi mu je
v svoji lastni hiši pripravil veliko praznovanje; in bila
je velika skupina davkarjev in drugih, ki so se z njimi
usedli. 30 Toda njihovi pisarji in farizeji so godrnjali
zoper njegove učence, rekoč: »Zakaj jeste in pijete z
davkarji in grešniki?« 31 In Jezus jim odgovori ter reče:
»Tisti, ki so zdravi, ne potrebujejo zdravnika, temveč
tisti, ki so bolni. 32 Nisem prišel klicat pravičnih, temveč
grešnike h kesanju.« 33 In rekli so mu: »Zakaj se
Janezovi učenci pogosto postijo in opravljajo molitve
in enako učenci farizejev, tvoji pa jedo in pijejo?« 34
Rekel jim je: »Ali lahko primorate otroke svatovske
sobe, da se postijo, medtem ko je z njimi ženin? 35
Toda prišli bodo dnevi, ko bo ženin odvzet od njih in
tedaj, v tistih dneh, se bodo postili.« 36 In povedal
jim je tudi prispodobo: »Nihče ne polaga koščka iz
nove obleke na staro; če drugače, potem nov dela
raztrganino in tudi koščk, ki je bil odvzet iz nove, se
ne ujema s staro. 37 In novega vina nihče ne vliva v
stare mehove, sicer bo novo vino mehove razgnalo in
bo izlito in mehovi bodo propadli. 38 Toda novo vino
mora biti vlito v nove mehove in oboje je ohranjeno. 39
Prav tako nihče, ki je pil staro vino, noče nemudoma
novega, kajti pravi: ›Staro je boljše.‹«

6 In pripetilo se je na drugi šabat za prvim, da je šel
skozi žitna polja in njegovi učenci so smukali žitno
klasje, ga méli v svojih rokah in jedli. 2 Nekateri izmed

farizejev so jim rekli: »Zakaj delate to, kar ni zakonito
delati na šabatne dneve?« 3 Jezus jim odgovori in
reče: »Mar niste brali tega, kar je storil David, ko je bil
lačen on sam in ti, ki so bili z njim; 4 kako je odšel
v Božjo hišo in vzel in jedel hlebe navzočnosti in jih
dal tudi tistim, ki so bili z njim; kar ni zakonito jésti
[nikomur], razen samo duhovnikom?« 5 Rekel jim je:
»Sin človekov je tudi Gospodar šabata.« 6 In prav tako
se je na še en šabat pripetilo, da je vstopil v sinagogo
ter učil, in tam je bil človek, čigar desna roka je bila
izsušena. 7 In pisarji in farizeji so ga opazovali ali bo
ozdravljal na šabatni dan, da bi zoper njega lahko našli
obtožbo. 8 Toda poznal je njihove misli in rekel možu,
ki je imel izsušeno roko: »Vstani in stopi na sredo.« In
ta je vstal ter stopil naprej. 9 Potem jim je Jezus rekel:
»Eno stvar vas bom vprašal: ›Ali je na šabatne dneve
zakonito delati dobro ali delati zlo? Rešiti življenje ali
ga uničiti?‹« 10 In ko je pogledal naokoli po vseh, je
rekel možu: »Iztegni svojo roko.« In ta je storil tako in
njegova roka je bila v celoti ozdravljena, tako kakor
druga. 11 In bili so izpolnjeni z besom in drug z drugim
so se posvetovali, kaj bi lahko storili Jezusu. 12 In
pripetilo se je v tistih dneh, da je odšel ven na goro,
da moli in je vso noč vztrajal v molitvi k Bogu. 13
In ko je bil dan, je k sebi poklical svoje učence in
izmed njih jih je izbral dvanajst, ki jih je imenoval tudi
apostole: 14 Simona (ki ga je imenoval tudi Peter) in
njegovega brata Andreja, Jakoba in Janeza, Filipa in
Bartolomeja, 15 Mateja in Tomaža, Jakoba, Alfejevega
sina in Simona, imenovanega Gorečnik, 16 in Juda,
Jakobovega brata in Juda Iškarijota, ki je bil tudi
izdajalec. 17 In z njimi je prišel dol ter stal na ravnem
in skupina njegovih učencev ter velika množica ljudi iz
vse Judeje in Jeruzalema in pokrajin Tira in Sidóna, ki
so prišli, da ga poslušajo in da bi bili ozdravljeni svojih
bolezni, 18 in tisti, ki so bili nadlegovani z nečistimi
duhovi in bili so ozdravljeni. 19 In celotna množica si
je prizadevala, da bi se ga dotaknila, kajti iz njega je
izhajala moč in jih vse ozdravljala. 20 In povzdignil je
svoje oči na svoje učence ter rekel: »Blagoslovljeni
bodite vi ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo. 21
Blagoslovljeni ste vi, ki ste sedaj lačni, kajti nasičeni
boste. Blagoslovljeni ste vi, ki sedaj jokate, kajti smejali
se boste. 22 Blagoslovljeni ste, ko vas bodo ljudje
sovražili in ko vas bodo oddvojili od svoje družbe in
vas bodo grajali in zaradi Sina človekovega vaše ime
zavrgli kot hudobno. 23 Veselite se na tisti dan in
poskakujte od radosti, kajti, glejte, vaša nagrada v
nebesih je velika, kajti na podoben način so njihovi
očetje delali prerokom. 24 Toda gorje vam, ki ste
bogati! Kajti prejeli ste svojo tolažbo. 25 Gorje vam,
ki ste siti! Kajti lačni boste. Gorje vam, ki se sedaj
smejete! Kajti žalovali boste in jokali. 26 Gorje vam, ko
bodo vsi ljudje o vas lepo govorili! Kajti tako so njihovi
očetje delali lažnim prerokom. 27 Toda jaz pravim vam,
ki slišite: ›Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tem,
ki vas sovražijo, 28 blagoslavljajte te, ki vas preklinjajo
in molite za tiste, ki vas kruto izkoriščajo. 29 In tistemu,
ki te udarja na eno lice, ponudi še drugo; in tistemu, ki
odvzema tvoje ogrinjalo, ne prepovej vzeti tudi svojega
plašča. 30 Vsakemu človeku daj, kar prosi od tebe in
od tistega, ki jemlje tvoje dobrine, ne prosi ponovno
zanje. 31 In kakor želite, da bi ljudje storili vam, prav
tako tudi vi storite njim. 32 Kajti če ljubite te, ki ljubijo
vas, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki ljubijo tiste,
ki ljubijo njih. 33 In če delate dobro tem, ki delajo
dobro vam, kakšno hvalo imate? Kajti tudi grešniki
celó enako delajo. 34 In če posojate tistim, od katerih
upate, da prejmete, kakšno hvalo imate? Kajti tudi
grešniki posojajo grešnikom, da prejmejo toliko nazaj.
35 Toda ljubite svoje sovražnike in delajte dobro in
posojajte ter se ničesar ne nadejajte v vrnitev in vaša
nagrada bo velika in boste otroci Najvišjega, kajti on je
prijazen do nehvaležnih in do hudobnih. 36 Bodite torej
usmiljeni, kakor je tudi vaš Oče usmiljen. 37 Ne sodite
in ne boste sojeni, ne obsojajte in ne boste obsojeni,
odpuščajte in vam bo odpuščeno, 38 dajajte in to vam
bo dano; dobro mero, potlačeno in skupaj zbrano in
čez rob polno vam bodo ljudje dali v vaše naročje. Kajti
z enako mero, s katero vi merite, bo tudi vam ponovno
odmerjeno.‹ 39 In spregovoril jim je prispodobo: ›Mar
lahko slepi vodi slepega? Ali ne bosta oba padla v
jarek? 40 Učenec ni nad svojim učiteljem, toda vsak,
kdor je popoln, bo kakor njegov učitelj. 41 In zakaj
gledaš drobec, ki je v očesu svojega brata, toda ne
zaznavaš bruna, ki je v tvojem lastnem očesu?‹ 42 Ali
kako lahko rečeš svojemu bratu: ›Brat, dovoli mi izvleči
drobec, ki je v tvojem očesu, ‹ ko sam ne zapaziš
bruna, ki je v tvojem lastnem očesu? Ti hinavec, vrzi
ven najprej bruno iz svojega lastnega očesa in tedaj
boš jasno videl izvleči drobec, ki je v očesu tvojega
brata. 43 Kajti dobro drevo ne prinaša slabega sadu niti
slabo drevo ne prinaša dobrega sadu. 44 Kajti vsako
drevo je razpoznano po svojem lastnem sadu. Kajti
ljudje fig ne nabirajo s trnja niti z robidovega grma ne
nabirajo grozdja. 45 Dober človek iz dobrega zaklada
svojega srca prinaša to, kar je dobro, hudobnež pa
iz zlega zaklada svojega srca prinaša to, kar je zlo,
kajti iz obilja srca njegova usta govoré. 46 In zakaj
me kličete: ›Gospod, Gospod, ‹ pa ne delate stvari,
ki jih govorim? 47 Kdorkoli pride k meni in posluša
moje besede ter jih izpolnjuje, vam bom pokazal, komu
je podoben. 48 Podoben je človeku, ki je gradil hišo
in globoko kopál ter položil temelj na skalo. In ko je

nastala poplava, je na to hišo silovito udaril vodni tok
in je ni mogel omajati, kajti utemeljena je bila na skali.
49 Toda kdor posluša, pa ne dela, je podoben človeku,
ki je na zemlji zgradil hišo brez temelja, proti kateri je
silovito udaril vodni tok in ta je takoj padla in ruševina
te hiše je bila velika.«

7 Ko je torej končal vse svoje govore pred občinstvom
ljudi, je vstopil v Kafarnáum. 2 Neki služabnik
stotnika, ki mu je bil dragocen, je bil bolan in pripravljen
na smrt. 3 Ko je slišal o Jezusu, je k njemu poslal
judovske starešine in ga rotil, da bi prišel in ozdravil
njegovega služabnika. 4 Ko so prišli k Jezusu, so
ga takoj iskreno rotili, rekoč: »Vreden je bil, da bi to
storil zanj, 5 kajti rad ima naš narod in sinagogo nam
je zgradil.« 6 Potem je Jezus odšel z njimi. In ko je
bil torej nedaleč od hiše, je stotnik k njemu poslal
prijatelje, rekoč mu: »Gospod, ne delaj si sitnosti, kajti
nisem vreden, da bi stopil pod mojo streho, 7 zato
se tudi nisem imel za vrednega, da bi prišel k tebi,
toda reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen. 8
Kajti tudi sam sem človek, postavljen pod oblast. Pod
seboj imam vojake in nekomu rečem: ›Pojdi, ‹ in gre,
in drugemu: ›Pridi‹ in pride, in svojemu služabniku:
›Naredi to, ‹ in to stori.« 9 Ko je Jezus slišal te besede,
se je začudil nad njim in se obrnil ter rekel množici, ki
mu je sledila: »Povem vam: ›Nisem našel tako velike
vere, ne, niti v Izraelu ne.‹« 10 In tisti, ki so bili poslani,
so se vrnili k hiši in našli služabnika, ki je bil bolan,
zdravega. 11 Pripetilo se je dan kasneje, da je odšel v
mesto, imenovano Nain in z njim so odšli mnogi izmed
njegovih učencev ter veliko ljudi. 12 Ko je torej prišel
blizu k mestnim velikim vratom, glej, je bil ven odnesen
mrtev človek, edini sin njegove matere in ta je bila
vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. 13 Ko jo je
Gospod zagledal, je imel sočutje do nje in ji je rekel:
»Ne jokaj.« 14 Prišel je in se dotaknil mrtvaškega
odra, in tisti, ki so ga nosili, so mirno stali. In rekel je:
»Mladenič, rečem ti: ›Vstani.‹« 15 In ta, ki je bil mrtev,
se je usedel in začel govoriti. In izročil ga je njegovi
materi. 16 Strah je prišel na vse in slavili so Boga,
rekoč, da je med nami vstal velik prerok in da je Bog
obiskal svoje ljudi. 17 In ta govorica o njem je šla naprej
po vsej celotni Judeji in naokoli po vsem celotnem
področju. 18 In Janezovi učenci so mu povedali o vseh
teh stvareh. 19 In Janez je k sebi poklical dva izmed
svojih učencev in ju poslal k Jezusu, rekoč: »Ali si ti
tisti, ki naj bi prišel? Ali [naj] pričakujemo drugega?«
20 Ko sta moža prišla k njemu, sta rekla: »Janez Krstnik
naju je poslal k tebi, rekoč: ›Ali si ti tisti, ki naj bi prišel?
Ali [naj] pričakujemo drugega?‹« 21 In v tej isti uri je
mnoge ozdravil njihovih slabotnosti in nadlog ter od
zlih duhov, in mnogim, ki so bili slepi, je dal vid. 22
Potem jima Jezus odgovori in reče: »Pojdita svojo pot
in povejta Janezu, kakšne stvari sta videla in slišala:
kako slepi vidijo, hromi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi
slišijo, mrtvi so obujeni, revnim je oznanjen evangelij.
23 In blagoslovljen je, kdorkoli se ne bo spotaknil ob
mene.« 24 In ko sta Janezova poslanca odšla, je
množici začel govoriti glede Janeza: »Kaj ste odšli ven
v divjino, da vidite? Trst, ki se maje z vetrom? 25 Toda
kaj ste odšli ven, da vidite? Človeka, oblečenega v
mehka oblačila? Glejte, tisti, ki so krasno oblečeni in
žive prefinjeno, so na kraljevih dvorih. 26 Toda kaj ste
odšli ven, da vidite? Preroka? Da, povem vam in veliko
več kakor preroka. 27 To je on, o katerem je pisano:
›Glej, svojega poslanca pošljem pred tvoj obraz, ki bo
pripravil tvojo pot pred teboj.‹ 28 Kajti povem vam:
›Med temi, ki so rojeni iz žensk, ni večjega preroka
kakor Janez Krstnik, toda kdor je v Božjem kraljestvu
najmanjši, je večji od njega.‹« 29 In vsi ljudje, ki so ga
slišali in davkarji, so resničnost Boga opravičili s tem,
da so se krstili z Janezovim krstom. 30 Toda farizeji in
izvedenci v postavi so zavrnili nasvet Boga, sami zoper
sebe, tako da se mu niso dali krstiti. 31 In Gospod je
rekel: »S kom naj torej primerjam ljudi tega rodu? In
čemú so podobni? 32 Podobni so otrokom, sedečim na
trgu, ki kličejo drug drugemu ter govorijo: ›Piskali smo
vam, pa niste plesali; objokovali smo vam, pa niste
jokali.‹ 33 Kajti Janez Krstnik je prišel [in] niti ni jedel
kruha niti ni pil vina; vi pa pravite: ›Hudiča ima.‹ 34 Sin
človekov je prišel in jé ter pije; vi pa pravite: ›Glejte,
požrešen človek in vinski bratec, prijatelj davkarjev in
grešnikov!‹ 35 Toda modrost je opravičena po vseh
svojih otrocih.« 36 Eden izmed farizejev pa ga je prosil,
da bi lahko jedel z njim. In odšel je v farizejevo hišo
ter se usedel k obedu. 37 In glej, ko je ženska, ki je
bila v mestu grešnica, spoznala, da je Jezus sedel v
farizejevi hiši pri obedu, je prinesla alabastrno škatlo
mazila 38 ter jokajoč od zadaj pristopila k njegovim
stopalom in njegova stopala začela umivati s solzami
in jih brisati z lasmi svoje glave in poljubljala je njegova
stopala ter jih mazilila z mazilom. 39 Ko je torej to videl
farizej, ki ga je povabil, si je rekel sam pri sebi, rekoč:
»Če bi bil ta človek prerok, bi vedel, kdo in kakšne
vrste je ta ženska, ki se ga dotika, kajti grešnica je.«
40 In Jezus mu odgovori ter reče: »Simon, nekaj ti imam
povedati.« On pa reče: »Učitelj, povej.« 41 »Bil je nek
upnik, ki je imel dva dolžnika. Eden mu je bil dolžan
petsto denarjev, drugi pa petdeset. 42 In ko nista imela
nič, s čimer bi plačala, jima je obema odkrito odpustil.
Povej mi torej, kateri izmed njiju ga bo bolj ljubil?«
43 Simon je odgovoril in rekel: »Domnevam, da tisti, ki
mu je več odpustil.« On pa mu je rekel: »Pravilno si
presodil.« 44 In obrnil se je k ženski ter rekel Simonu:

»Vidiš to žensko? V tvojo hišo sem vstopil, pa mi nisi
dal vode za moja stopala, toda ona je moja stopala
umila s solzami in jih obrisala z lasmi svoje glave. 45
Nisi mi dal poljuba, toda odkar sem vstopil, ta ženska
ni prenehala poljubljati mojih stopal. 46 Moje glave
nisi mazilil z oljem, toda ta ženska je moja stopala
mazilila z mazilom. 47 Zato ti pravim: ›Njeni grehi, ki
jih je mnogo, so odpuščeni, ‹ kajti veliko je ljubila, toda
komur je malo oproščeno, ta malo ljubi.« 48 Njej pa je
rekel: »Tvoji grehi so odpuščeni.« 49 In tisti, ki so pri
obedu sedeli z njim, so v sebi začeli govoriti: »Kdo
je ta, da tudi grehe odpušča?« 50 In ženski je rekel:
»Tvoja vera te je rešila, pojdi v miru.«

8 In pripetilo se je potem, da je šel skozi vsako mesto
in vas in oznanjal ter prikazoval vesele novice
Božjega kraljestva in z njim so bili dvanajsteri 2 in
neke ženske, ki so bile ozdravljene od zlih duhov in
slabotnosti: Marija, imenovana Magdalena, iz katere je
odšlo sedem hudičev 3 in Joana, žena Herodovega
oskrbnika Husa ter Suzana in mnoge druge, ki so mu
služile iz svojega imetja. 4 In ko je bilo skupaj zbranih
veliko ljudi in so prišli k njemu iz vsakega mesta, je
spregovoril s prispodobo: 5 »Sejalec je odšel ven sejat
svoje seme in ko je sejal, je nekaj padlo poleg poti in
to je bilo pomendrano in pozobala ga je perjad neba. 6
In nekaj je padlo na skalo in takoj, ko je pognalo, je
ovenelo, ker mu je primanjkovalo vlage. 7 In nekaj
je padlo med trnje in trnje je pognalo z njim ter ga
zadušilo. 8 Drugo pa je padlo na dobro zemljo in
pognalo ter obrodilo stoteren sad.« In ko je povedal te
besede, je zaklical: »Kdor ima ušesa, da slišijo, naj
posluša.« 9 Njegovi učenci pa so ga vprašali, rekoč:
»Kaj bi bila ta prispodoba?« 10 In rekel je: »Vam
je dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva, toda
drugim v prispodobah; da z gledanjem ne bi mogli
videti in s poslušanjem ne bi mogli razumeti. 11 Torej
prispodoba je ta: ›Seme je Božja beseda. 12 Tisti ob
poti so tisti, ki slišijo; potem pride hudič in iz njihovih
src odvzema besedo, da ne bi verjeli in ne bi bili
rešeni. 13 Tisti na skali so tisti, ki, ko slišijo, z radostjo
sprejmejo besedo; in ti nimajo korenine, ki nekaj časa
verujejo, ob času skušnjave pa padejo stran. 14 In
to, kar je padlo med trnje, so tisti, ki, ko so slišali,
gredo naprej in so zadušeni s skrbmi in bogastvi in
užitki tega življenja in nobenega sadu ne privedejo do
zrelosti. 15 Toda to, na dobri zemlji, so tisti, ki so z
iskrenim in dobrim srcem slišali besedo, jo obdržali
in s potrpežljivostjo prinašajo sad.‹ 16 ›Nihče, ko je
prižgal svetilko, je ne pokrije s posodo ali jo postavi
pod posteljo, temveč jo postavi na svečnik, da tisti, ki
vstopajo noter, lahko vidijo svetlobo. 17 Kajti nič ni
skrito, kar ne bo razodeto niti ni nobena stvar skrita,
da se ne bo izvedela in postala znana.‹ 18 Pazite torej
kako poslušate, kajti kdorkoli ima, njemu bo dano;
kdorkoli pa nima, bo od njega vzeto celó to, kar se
mu zdi, da ima.« 19 Tedaj so prišli k njemu njegova
mati in njegovi bratje, pa zaradi gneče niso mogli priti
do njega. 20 In povedano mu je bilo po nekom, ki je
rekel: »Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te želijo
videti.« 21 In odgovoril je ter jim rekel: »Moja mati in
moji bratje so tisti, ki poslušajo Božjo besedo in jo
izvršujejo.« 22 Pripetilo se je torej na nek dan, da je s
svojimi učenci odšel na ladjo in jim rekel: »Pojdimo
preko, na drugo stran jezera.« In so odrinili. 23 Toda ko
so jadrali, je zaspal. Dol na jezero pa je prišel vetroven
vihar in bili so napolnjeni z vodo in v nevarnosti. 24 In
prišli so k njemu ter ga zbudili, rekoč: »Učitelj, učitelj,
mi ginemo.« Potem je vstal, oštel veter in besnenje
vode, in ponehala sta in bil je mir. 25 Rekel jim je:
»Kje je vaša vera?« In prestrašeno začudeni so drug
drugemu govorili: »Kakšne vrste človek je to! Kajti
ukazuje celó vetrovom in vodi in so mu pokorni.« 26
In prispeli so v Géraško deželo, ki je na drugi strani,
nasproti Galileji. 27 In ko je šel naprej v deželo, ga
je tam zunaj mesta srečal nek mož, ki je imel dolgo
časa hudiče in ni nosil oblačil niti ni prebival v nobeni
hiši, temveč v grobnicah. 28 Ko je zagledal Jezusa, je
zakričal in padel dol pred njim ter z močnim glasom
rekel: »Kaj imam opraviti s teboj, Jezus, ti Sin od Boga
najvišjega? Rotim te, ne muči me.« 29 (Kajti nečistemu
duhu je ukazal, da pride iz tega človeka. Kajti ta ga
je pogosto zgrabil in bil je držan zvezan z verigami
in okovi, pa je prelomil vezi in po hudiču je bil gnan
v divjino.) 30 In Jezus ga je vprašal, rekoč: »Kako ti
je ime?« In ta je rekel: »Legija, « ker je vanj vstopilo
mnogo hudičev. 31 In rotili so ga, da jim ne bi ukazal
oditi ven, v brezno. **(Abyssos g12)** 32 Tam pa je bila
čreda mnogih svinj, ki so se pasle na gori in rotili so
ga, naj jim dovoli vstopiti vanje. In dovolil jim je. 33
Tedaj so hudiči odšli iz človeka in vstopili v svinje in
čreda je silovito stekla navzdol po strmini v jezero in
so se zadušile. 34 Ko so tisti, ki so jih hranili, videli, kaj
je bilo storjeno, so pobegnili in odšli ter to povedali v
mestu in na deželi. 35 Potem so odšli ven, da vidijo kaj
je bilo storjeno in prišli so k Jezusu in našli človeka,
iz katerega so odšli hudiči, sedečega pri Jezusovih
stopalih, oblečenega in pri zdravi pameti, in bili so
prestrašeni. 36 Tisti, ki so to videli, so jim povedali tudi
na kakšen način je bil ta, ki je bil obseden s hudiči,
ozdravljen. 37 Potem ga je celotna množica naokoli iz
Géraške dežele rotila, naj odide od njih, kajti bili so
prevzeti z velikim strahom, on pa je odšel gor na ladjo
in se ponovno vrnil nazaj. 38 Torej mož, iz katerega so
izšli hudiči, ga je rotil, da bi bil lahko z njim, toda Jezus

ga je poslal proč, rekoč: 39 »Vrni se k svoji lastni hiši in
pokaži, kako velike stvari ti je storil Bog.« In ta je odšel
svojo pot ter po vsem mestu razglašal kako velike
stvari mu je storil Jezus. 40 In pripetilo se je, ko se je
Jezus vrnil, da ga je množica veselo sprejela, kajti vsi
so ga pričakovali. 41 In glej, tja je prišel mož, po imenu
Jaír in bil je predstojnik sinagoge in ta je padel dol k
Jezusovim stopalom ter ga rotil, da bi prišel v njegovo
hišo, 42 kajti imel je eno samo hčer, staro okoli dvanajst
let in ta je umirala. Toda ko je šel, je množica pritiskala
nanj. 43 In ženska, ki je dvanajst let imela težave s
krvjo, ki je ves svoj dohodek potrošila za zdravnike niti
je nihče ni mogel ozdraviti, 44 je prišla za njim ter se
dotaknila roba njegove obleke in njena težava s krvjo
se je takoj ustavila. 45 In Jezus je rekel: »Kdo se me je
dotaknil?« Ko so vsi zanikali, so Peter in tisti, ki so bili
z njim, rekli: »Učitelj, množica te preriva in pritiska, ti
pa praviš: ›Kdo se me je dotaknil?‹« 46 Jezus je rekel:
»Nekdo se me je dotaknil, kajti zaznal sem, da je iz
mene šla moč.« 47 In ko je ženska videla, da ni bila
skrita, je trepetajoč prišla in padla dol pred njim. Pred
vsemi ljudmi mu je priznala, zaradi kakšnega razloga
se ga je dotaknila in kako je bila takoj ozdravljena.
48 In rekel ji je: »Hči, bodi dobro potolažena. Tvoja
vera te je ozdravila, pojdi v miru.« 49 Medtem ko je še
govoril, pride tja nekdo iz hiše predstojnika sinagoge in
mu reče: »Tvoja hči je mrtva, ne nadleguj Učitelja.« 50
Ko je Jezus to slišal, mu je odgovoril, rekoč: »Ne boj
se, samo veruj in ozdravela bo.« 51 In ko je prišel v
hišo, nobenemu človeku ni dovolil vstopiti noter, razen
Petru, Jakobu in Janezu ter očetu in materi deklice.
52 In vsi so jokali ter jo objokovali, toda rekel je: »Ne
jokajte. Ona ni mrtva, temveč spi.« 53 In smejali so se
mu do norčevanja, ker so vedeli, da je bila mrtva. 54 In
vse jih je postavil ven, jo prijel za roko in jo poklical,
rekoč: »Deklica, vstani.« 55 In njen duh je ponovno
prišel in nemudoma je vstala in ukazal je, naj ji dajo
jesti. 56 In njena starša sta bila osupla, toda naročil
jima je, naj nobenemu človeku ne povesta, kaj se je
zgodilo.

9 Potem je sklical skupaj svoje dvanajstere učence
in jim dal moč in oblast nad vsemi hudiči in za
ozdravljanje bolezni. 2 In poslal jih je, da oznanjajo
Božje kraljestvo in da ozdravljajo bolne. 3 Rekel jim je:
»Za svoje potovanje ne vzemite ničesar, niti palic, prav
tako ne malhe, niti kruha, niti denarja, niti ne imejte
vsak po dva plašča. 4 In v katerokoli hišo vstopite, tam
ostanite in od tam odidite. 5 Kdorkoli vas ne bo sprejel,
kadar greste iz tega mesta, si iz svojih stopal otresite
prav [ta] prah, v pričevanje proti njim.« 6 In odpravili so
se in šli skozi mesta in oznanjali evangelij in povsod
ozdravljali. 7 Torej Herod, vladar četrtinskega dela
province, je slišal o vsem, kar je bilo storjeno po njem;
in bil je zmeden, zato ker so nekateri rekli, da je bil
Janez obujen od mrtvih, 8 in od nekaterih, da se
je pojavil Elija in od drugih, da je vstal eden izmed
starih prerokov. 9 Herod pa je rekel: »Janeza sem
jaz obglavil, toda kdo je ta, o katerem slišim takšne
stvari?« In želel si je, da bi ga videl. 10 In apostoli, ko
so se vrnili, so mu povedali vse, kar so storili. In vzel
jih je in odšel stran, na samo, v zapuščen kraj, ki je
pripadal mestu z imenom Betsajda. 11 Ko je množica
to izvedela, mu je sledila in sprejel jih je ter jim govoril o
Božjem kraljestvu in ozdravil te, ki so imeli potrebo po
ozdravljenju. 12 In ko je dan začel minevati, potem so
prišli dvanajsteri ter mu rekli: »Pošlji množico proč, da
lahko gredo v mesta in naokoli po deželi ter prenočijo
in si preskrbijo živeža, kajti tukaj smo na samotnem
kraju.« 13 Toda rekel jim je: »Vi jim dajte jesti.« Oni
pa so rekli: »Nimamo več kot pet hlebov in dve ribi,
razen, če bi šli in za vse te ljudi kupili hrano.« 14
Kajti bilo jih je okoli pet tisoč mož. In svojim učencem
je rekel: »Primorajte jih, da se usedejo v skupine po
petdeset.« 15 In storili so tako in vse so primorali sesti.
16 Tedaj je vzel pet hlebov in dve ribi in jih, zroč k nebu,
blagoslovil in razlomil in dal učencem, da jih postavijo
pred množico. 17 In jedli so in vsi so bili nasičeni. In od
odlomkov, ki so jim ostali, je bilo nabranih dvanajst
košar. 18 In pripetilo se je, ko je bil sam in molil, [da] so
bili z njim njegovi učenci. In vprašal jih je, rekoč: »Kdo
pravi množica, da sem jaz?« 19 Rekli so in odgovorili:
»›Janez Krstnik, ‹ toda nekateri pravijo: ›Elija‹ in drugi
pravijo, da je vstal eden izmed starih prerokov.« 20
Rekel jim je: »Toda kdo vi pravite, da sem jaz?« Peter
mu reče in odgovori: »Kristus od Boga.« 21 In strogo
jim je naročil in jim ukazal, da te besede ne povedo
nobenemu človeku, 22 rekoč: »Sin človekov mora
pretrpeti mnoge stvari in biti zavrnjen od starešin in
visokih duhovnikov in pisarjev in umorjen bo in tretji
dan bo obujen.« 23 Njim vsem pa je rekel: »Če hoče
katerikoli človek priti za menoj, naj se odpove samemu
sebi in vsak dan vzame svoj križ ter mi sledi. 24 Kajti
kdorkoli hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil, toda
kdorkoli hoče izgubiti svoje življenje zaradi mene, ta
isti ga bo rešil. 25 Kajti kaj človeku koristi, če si pridobi
ves svet, pa izgubi samega sebe ali je zavržen? 26
Kajti kdorkoli se bo sramoval mene in mojih besed,
njega se bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svoji
lastni slavi in v [slavi] svojega Očeta in svetih angelov.
27 Toda povem vam po resnici, tam bo nekaj tukaj
navzočih, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli
Božjega kraljestva.« 28 In pripetilo se je okoli osmega
dne po teh govorih, da je vzel Petra in Janeza in
Jakoba ter odšel gor na goro, da moli. 29 In medtem ko

je molil, je bil videz njegovega obličja predrugačen in
njegova oblačila so bila bela in sijoča. 30 In glej, z njim
sta govorila dva moža, ki sta bila Mojzes in Elija. 31
Prikazala sta se v slavi in govorila o njegovem odhodu,
ki naj bi ga dovršil v Jeruzalemu. 32 Toda Peter in ta
dva, ki sta bila z njim, so bili obteženi s spanjem. Ko so
se zbudili, so videli njegovo slavo in dva moža, ki sta
stala z njim. 33 In pripetilo se je, ko sta odšla od njega,
da je Peter rekel Jezusu: »Učitelj, dobro je za nas, da
smo tukaj. Naredimo tri šotore: enega zate in enega za
Mojzesa in enega za Elija, « pa ni vedel, kaj je govoril.
34 Medtem ko je tako govoril, je prišel oblak in jih
zasenčil in ko so vstopili v oblak, so se prestrašili. 35 In
iz oblaka je prišel glas, rekoč: »Ta je moj ljubljeni Sin,
njega poslušajte.« 36 In ko je glas minil, se je Jezus
znašel sam. Oni pa so [to] obdržali zase in v tistih
dneh nobenemu človeku niso povedali o teh stvareh,
ki so jih videli. 37 In pripetilo se je, da ga je naslednji
dan, ko so prišli dol s hriba, srečalo mnogo ljudi. 38 In
glej, mož iz skupine je zavpil, rekoč: »Učitelj, rotim te,
poglej na mojega sina, kajti on je moj edini otrok. 39
In glej, duh ga napada in nenadoma vpije in trga ga,
da se ponovno peni in ko ga močno udari, odide od
njega. 40 In rotil sem tvoje učence, da ga izženejo iz
njega, pa niso mogli.« 41 Jezus pa odgovori in reče:
»O neverni in sprevrženi rod, kako dolgo bom še z
vami in vas prenašal? Privedi svojega sina sèm.« 42 In
ko je šele prihajal, ga je hudič vrgel dol ter ga trgal. In
Jezus je oštel nečistega duha in ozdravil otroka ter
ga ponovno izročil njegovemu očetu. 43 In vsi so bili
osupli nad mogočno Božjo močjo. Toda medtem ko so
se vsi čudili ob vseh stvareh, ki jih je Jezus storil, je
svojim učencem rekel: 44 »Naj te besede prodrejo v
vaša ušesa, kajti Sin človekov bo izročen v človeške
roke.« 45 Toda tega govora niso razumeli in ta je bil
skrit pred njimi, da ga niso zaznali in bali so se ga
vprašati o tem govoru. 46 Potem je med njimi nastalo
razmišljanje, kdo izmed njih naj bi bil največji. 47 In
Jezus, zaznavajoč misel njihovega srca, je vzel otroka
ter ga postavil poleg sebe 48 ter jim rekel: »Kdorkoli
bo tega otroka sprejel v mojem imenu, sprejema mene
in kdorkoli bo sprejel mene, sprejema tistega, ki me je
poslal, kajti kdor je najmanjši med vami vsemi, ta isti
bo velik.« 49 In Janez je odgovoril ter rekel: »Učitelj,
nekoga smo videli v tvojem imenu izganjati hudiče in
smo mu prepovedali, ker ne hodi skupaj z nami.« 50
Toda Jezus mu je rekel: »Ne prepovejte mu, kajti kdor
ni proti nam, je za nas.« 51 In pripetilo se je, ko je prišel
čas, da naj bi bil sprejet gor, se je on neomajno odločil,
da gre v Jeruzalem 52 in pred svojim obrazom je poslal
poslance in ti so šli ter vstopili v vas Samarijanov, da
pripravijo zanj. 53 Oni pa ga niso sprejeli, ker je bil
njegov obraz, kakor da hoče iti v Jeruzalem. 54 In ko
sta njegova učenca, Jakob in Janez, to videla, sta
rekla: »Gospod, hočeš, da ukaževa ognju, da pride dol
z neba in jih pogoltne, kakor je storil Elija?« 55 Toda
on se je obrnil in ju oštel ter rekel: »Vidva ne vesta, iz
kakšne vrste duha sta. 56 Kajti Sin človekov ni prišel,
da pokonča človeška življenja, temveč, da jih reši.« In
odšli so v drugo vas. 57 In pripetilo se je, ko so šli po
poti, da mu je nek človek rekel: »Gospod, sledil ti bom,
kamorkoli greš.« 58 In Jezus mu je rekel: »Lisice imajo
luknje in ptice neba imajo gnezda, toda Sin človekov
nima kam nasloniti svoje glave.« 59 In drugemu je
rekel: »Sledi mi.« Vendar je ta rekel: »Gospod, dovoli
mi najprej, da grem in pokopljem svojega očeta.« 60
Jezus mu je rekel: »Naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti
pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo.« 61 Prav tako
je rekel drugi: »Gospod, sledil ti bom, toda naj grem
najprej in se poslovim od teh, ki so doma v moji hiši.«
62 In Jezus mu je rekel: »Nihče, ki svojo roko položi na
plug in gleda nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.«

10 Po teh besedah je Gospod določil tudi drugih
sedemdeset in jih poslal po dva in dva pred seboj
v vsako mesto in kraj, kamor bi sam prišel. 2 Zato jim je
rekel: »Žetev je resnično velika, toda delavcev je malo.
Prosite torej Gospoda žetve, da bi poslal delavce na
svojo žetev. 3 Pojdite [po] svojih poteh. Glejte, pošiljam
vas kakor jagnjeta med volkove. 4 Ne nosite niti
mošnje niti malhe niti čevljev in po poti ne pozdravljajte
nobenega človeka. 5 In v katerokoli hišo vstopite,
najprej recite: ›Mir bodi tej hiši.‹ 6 In če bo tam sin
miru, bo vaš mir počival na njej; če ne, se bo ponovno
obrnil k vam. 7 In v isti hiši ostanite, jejte in pijte te
stvari, ki vam jih dajo, kajti delavec je vreden svojega
plačila. Ne hodite od hiše do hiše. 8 In v katerokoli
mesto vstopite in vas sprejmejo, jejte te stvari, ki so
postavljene pred vas 9 in ozdravljajte bolne, ki so v
njem in govorite jim: ›Božje kraljestvo je prišlo blizu k
vam.‹ 10 Toda v katerokoli mesto vstopite in vas ne
sprejmejo, pojdite po svojih poteh ven na ulice le-tega
in recite: 11 ›Celo prav [ta] prah iz vašega mesta, ki se
je [trdno] prilepil na nas, otresamo zoper vas. Vendar
pa bodite prepričani o tem, da je Božje kraljestvo
prišlo blizu k vam.‹ 12 Toda povem vam, da bo na tisti
dan bolj znosno za Sódomo kakor za to mesto. 13
Gorje ti, Horazín! Gorje ti, Betsajda! Kajti če bi bila ta
mogočna dela, ki so bila storjena v tebi, storjena v Tiru
in Sidónu, bi se že davno pokesala, sedeč v vrečevini
in pepelu. 14 Toda ob sodbi bo bolj znosno za Tir in
Sidón kakor za vaju. 15 In ti Kafarnáum, ki si vzvišen
do neba, boš pahnjen navzdol do pekla. (Hadēs g86) 16
Kdor posluša vas, posluša mene; kdor pa prezira vas,
prezira mene; in kdor prezira mene, prezira tistega, ki

me je poslal.« 17 In sedemdeset se jih je ponovno
vrnilo z radostjo, rekoč: »Gospod, celó hudiči so nam
pokorni v tvojem imenu.« 18 Rekel jim je: »Gledal sem
Satana kakor bliskanje pasti z neba. 19 Glejte, dajem
vam oblast, da stopate na kače in škorpijone in čez vso
sovražnikovo oblast in nič vam ne bo na kakršenkoli
način škodilo. 20 Vendar se ne veselite tega, da so
vam duhovi podrejeni, temveč se raje veselite, ker so
vaša imena zapisana v nebesih.« 21 V tej uri se je
Jezus razveselil v duhu in rekel: »Zahvaljujem se ti, oh
Oče, Gospodar neba in zemlje, da si te besede skril
pred modrimi in razsodnimi, razodel pa si jih otročičem.
Točno tako, Oče, kajti tako je bilo videti dobro v tvojih
očeh. 22 Vse stvari so mi izročene od mojega Očeta
in noben človek ne ve, kdo je Sin, razen Očeta in
kdo je Oče, razen Sina in tistega, ki mu ga bo Sin
razodel.« 23 In obrnil se je k svojim učencem in na
samem rekel: »Blagoslovljene so oči, ki vidijo stvari, ki
jih vi vidite, 24 kajti povem vam, da je mnogo prerokov
in kraljev želelo videti te stvari, ki jih vi vidite, pa jih
niso videli, in slišati te besede, ki jih vi slišite, pa jih
niso slišali.« 25 In glej, nek izvedenec v postavi je
vstal ter ga skušal, rekoč: »Učitelj, kaj naj storim, da
podedujem večno življenje?« **(aiōnios g166)** 26 Rekel
mu je: »Kaj je zapisano v postavi? Kako bereš?« 27
In ta odgovori in reče: »Gospoda svojega Boga boš
ljubil z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo in z vso
svojo močjo in z vsem svojim mišljenjem, in svojega
bližnjega kakor samega sebe.« 28 In rekel mu je:
»Prav si odgovoril. To delaj in boš živel.« 29 Toda ker
je hotel opravičiti samega sebe, je Jezusu rekel: »In
kdo je moj bližnji?« 30 In Jezus mu odgovori ter reče:
»Neki človek je šel iz Jeruzalema navzdol v Jeriho
in padel med tatove, ki so mu slekli njegova oblačila
in ga ranili in odšli ter ga pustili napol mrtvega. 31
In po naključju pride dol po tej poti nek duhovnik; in
ko ga je zagledal, je po drugi strani šel mimo. 32 In
podobno je Lévijevec, ko je bil na tem kraju, prišel ter
pogledal nanj in šel mimo po drugi strani. 33 Toda nek
Samarijan, ki je potoval, je prišel tja, kjer je bil, in ko ga
je zagledal, je imel do njega sočutje 34 in šel k njemu
ter povezal njegove rane, izlivajoč vanje olja in vina in
ga namestil na svojo lastno žival ter ga privedel do
gostišča in zanj poskrbel. 35 In naslednjega dne, ko je
odšel, je vzel ven dva denarja in ju dal gostilničarju
ter mu rekel: ›Poskrbi zanj in karkoli porabiš več, ti
bom poplačal, ko ponovno pridem.‹ 36 ›Kaj meniš,
kateri torej od teh treh je bil bližnji temu, ki je padel
med tatove?‹« 37 In ta je rekel: »Kdor mu je izkazal
usmiljenje.« Potem mu je Jezus rekel: »Pojdi in ti delaj
enako.« 38 Pripetilo se je torej, ko so šli, da je vstopil
v neko vas in neka ženska, po imenu Marta, ga je
sprejela v svojo hišo. 39 In imela je sestro, po imenu
Marija, ki je prav tako sedla k Jezusovim stopalom
in poslušala njegovo besedo. 40 Toda Marta je bila
obremenjena glede tolikšne postrežbe in je prišla k
njemu ter rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je moja
sestra pustila, da sama strežem? Ukaži ji vendar, naj
mi pomaga.« 41 Jezus pa je odgovoril ter ji rekel:
»Marta, Marta, vznemirjaš se in skrbiš glede mnogih
stvari. 42 Toda ena stvar je potrebna in Marija si je
izbrala ta dobri del, ki od nje ne bo odvzet.«

11 In pripetilo se je, medtem ko je na nekem kraju
molil, ko je prenehal, da mu je eden izmed
njegovih učencev rekel: »Gospod, nauči nas moliti,
kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« 2 Rekel jim
je: »Kadar vi molite, recite: ›Naš Oče, ki si v nebesih:
›Posvečuje naj se tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Zgôdi
se tvoja volja, kakor je v nebesih, tako na zemlji. 3 Daj
nam dan za dnem naš vsakdanji kruh. 4 In odpusti
nam naše grehe, kajti tudi mi odpuščamo vsakemu, ki
nam je dolžan. In ne vôdi nas v skušnjavo, temveč nas
osvobodi pred zlom.‹« 5 In rekel jim je: »Kateri izmed
vas bo imel prijatelja in bo šel k njemu ob polnoči ter
mu rekel: ›Prijatelj, posodi mi tri hlebe, 6 kajti moj
prijatelj je na svojem potovanju prišel k meni, pa nimam
ničesar, da postavim predenj?‹ 7 In ta od znotraj bo
odgovoril ter rekel: ›Ne moti me. Vrata so sedaj zaprta
in moji otroci so z menoj v postelji. Ne morem vstati in
ti dati.‹ 8 Povem vam: ›Čeprav ne bo vstal in mu dal,
ker je njegov prijatelj, bo vendarle vstal zaradi njegove
vsiljivosti ter mu dal toliko, kolikor potrebuje.‹ 9 In jaz
vam pravim: ›Prosite in to vam bo dano. Iščite in boste
našli. Trkajte in to se vam bo odprlo.‹ 10 Kajti vsak,
kdor prosi, prejema; in kdor išče, najde; in tistemu,
ki trka, se bo odprlo. 11 Če bo sin kogarkoli izmed
vas, ki je oče, prosil kruha ali mu bo dal kamen? Ali
če prosi ribe ali mu bo namesto ribe dal kačo? 12 Ali
če bo prosil jajce ali mu bo ponudil škorpijona? 13
Če torej vi, ki ste hudobni, veste kako dajati svojim
otrokom dobre darove, koliko bolj bo vaš nebeški Oče
dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo?« 14 In izganjal
je hudiča, ta pa je bil nem. In pripetilo se je, ko je hudič
odšel ven, [da] je nemi spregovoril in množica se je
čudila. 15 Toda nekateri izmed njih so rekli: »Hudiče
izganja preko Bélcebuba, vodilnega izmed hudičev.«
16 In drugi so ga skušali in od njega hoteli znamenje z
neba. 17 Vendar jim je on, ker je poznal njihove misli,
rekel: »Vsako kraljestvo, razdvojeno zoper sebe, je
privedeno v opustošenje; in hiša, razdvojena zoper
hišo, pade. 18 Če bi bil tudi Satan razdeljen zoper
samega sebe, kako bi obstalo njegovo kraljestvo, ker
pravite, da s pomočjo Bélcebuba izganjam hudiče? 19
In če jaz z Bélcebubom izganjam hudiče, s kom [jih]

izganjajo vaši sinovi? Zatorej bodo oni vaši sodniki.
20 Toda če jaz z Božjim prstom izganjam hudiče, je
brez dvoma nad vas prišlo Božje kraljestvo. 21 Ko
močan mož oborožen čuva svojo palačo, so njegove
dobrine v miru, 22 toda ko bo nadenj prišel močnejši
od njega in ga premagal, mu odvzame vso njegovo
bojno opremo, v katero je zaupal in razdeli njegove
plene. 23 Kdor ni z menoj, je proti meni, in kdor ne
zbira z menoj, raztresa. 24 Ko je nečisti duh odšel iz
človeka, hodi skozi suhe kraje, iščoč počitka; ker pa ga
ne najde, pravi: ›Vrnil se bom k svoji hiši, od koder
sem prišel ven.‹ 25 In ko pride, jo najde pometeno in
okrašeno. 26 Tedaj gre in vzame k sebi sedem drugih
duhov, zlobnejših kakor on sam; in vstopijo vanjo ter
tam prebivajo in zadnje stanje tega človeka je hujše
kakor prvo.« 27 In pripetilo se je, medtem ko je govoril
te besede, [da] je neka ženska iz skupine povzdignila
svoj glas in mu rekla: »Blagoslovljena je maternica te,
ki te je nosila in prsi, ki si jih sesal.« 28 Toda rekel je:
»Da, toliko bolj blagoslovljeni so tisti, ki poslušajo Božjo
besedo in se je držijo.« 29 In ko je bila množica zbrana
tesno skupaj, je začel govoriti: »To je hudoben rod.
Iščejo znamenje, pa jim ne bo dano nobeno znamenje,
razen znamenja preroka Jona. 30 Kajti kakor je bil
Jona znamenje Ninivljanom, tako bo tudi Sin človekov
temu rodu. 31 Kraljica juga bo ob sodbi vstala z ljudmi
tega rodu in jih obsodila, kajti prišla je iz skrajnih delov
zemlje, da sliši Salomonovo modrost; in glejte, večji
kakor Salomon je tukaj. 32 Ljudje iz Niniv bodo ob
sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili, kajti pokesali
so se ob Jonovem oznanjevanju; in glejte, večji kakor
Jona je tukaj. 33 Nihče, ko je prižgal svetilko, je ne
položi na skrivno mesto niti ne pod mernik, temveč na
svečnik, da tisti, ki vstopajo, lahko vidijo svetlobo. 34
Svetloba telesa je oko. Ko je torej tvoje oko enovito, je
tudi tvoje celó telo polno svetlobe, toda kadar je tvoje
oko hudobno, je tudi tvoje telo polno teme. 35 Pazite
torej potemtakem, da svetloba, ki je v tebi, ne bo tema.
36 Če je torej tvoje celotno telo polno svetlobe in nima
nobenega dela temnega, bo vse polno svetlobe, kot
kadar ti lesketajoče sijanje svečnika daje svetlobo.«
37 In medtem ko je govoril, ga je nek farizej rotil, naj
obeduje z njim. In vstopil je ter se usedel k obedu. 38
Ko je farizej to videl, se je čudil, da se pred obedom ni
najprej umil. 39 Gospod pa mu je rekel: »Torej vi farizeji
čistite zunanjost čaše in pladnja, toda vaš notranji del
je poln požrešnosti in zlobnosti. 40 Vi bedaki, mar ni
tisti, ki je naredil to, kar je zunaj, naredil tudi tega, kar
je znotraj? 41 Toda raje dajte miloščino od takih stvari,
kot jih imate, in glejte, vse stvari so vam čiste. 42 Toda
gorje vam, farizeji! Kajti desetinite meto in ruto ter vse
vrste zelišč, prezirate pa sodbo in Božjo ljubezen; te bi
morali imeti narejene in ne pustiti drugih nenarejenih.
43 Gorje vam, farizeji! Ker ljubite najvišje sedeže v
sinagogah in pozdrave na trgih. 44 Gorje vam, pisarji
in farizeji, hinavci! Kajti vi ste kakor grobovi, ki se ne
razločijo in ljudje, ki hodijo čeznje, se jih ne zavedajo.«
45 Potem je odgovoril eden izmed izvedencev v postavi
in mu rekel: »Učitelj, s takšnim govorjenjem grajaš
tudi nas.« 46 On pa je rekel: »Gorje tudi vam, vi,
izvedenci v postavi! Kajti ljudi natovarjate z bremeni,
bridkimi za prenašanje, vi sami pa se niti z enim
izmed svojih prstov ne dotaknete teh bremen. 47 Gorje
vam! Kajti prerokom gradite mavzoleje, vaši očetje pa
so jih ubili. 48 Resnično, vi pričujete, da odobravate
dejanja svojih očetov; kajti zares so jih ubili, vi pa
gradite njihove mavzoleje. 49 Zaradi tega je tudi Božja
modrost rekla: ›Poslala jim bom preroke in apostole in
nekatere izmed njih bodo ubili in preganjali, 50 da bo
od tega rodu lahko zahtevana kri vseh prerokov, ki
je bila prelita od ustanovitve sveta; 51 od krvi Abela
do krvi Zaharija, ki je umrl med oltarjem in templjem.‹
Resnično, povem vam: ›Zahtevala se bo od tega rodu.‹
52 Gorje vam, izvedenci v postavi! Kajti odvzeli ste
ključ spoznanja. Sami niste vstopili, tem, ki so vstopali,
pa ste preprečevali.« 53 In ko jim je povedal te besede,
so ga pisarji in farizeji začeli silovito nagovarjati in
ga izzivati, da bi govoril o mnogih stvareh, 54 ker so
prežali nanj in si prizadevali, da ujamejo kaj iz njegovih
ust, da bi ga lahko obtožili.

12 Medtem ko je bila tam skupaj zbrana brezštevilna
množica ljudstva, do take mere, da so stopali
drug po drugem, je najprej začel govoriti svojim
učencem: »Pazite se kvasa farizejev, ki je hinavščina.
2 Kajti nič ni prikrito, kar ne bo razkrito niti skrito, kar se
ne bo izvedelo. 3 Zatorej karkoli ste govorili v temi, bo
slišano na svetlobi; in to, kar ste govorili v sobicah na
ušesa, bo razglašeno na hišnih strehah. 4 Vam, svojim
prijateljem, pa pravim: ›Ne bojte se teh, ki ubijejo telo
in nató ne morejo nič več storiti.‹ 5 Toda posvaril vas
bom, koga se bojte: ›Bojte se njega, ki ima, potem ko
je ubil, oblast, da vrže v pekel.‹ Da, pravim vam: ›Bojte
se ga.‹ (Geenna g1067) 6 Ali ni pet vrabcev prodanih za
dva novčiča, pa niti eden izmed njih ni pozabljen pred
Bogom? 7 Toda celó vsi lasje vaše glave so prešteti.
Ne bojte se torej, vredni ste več kakor mnogo vrabcev.
8 Prav tako vam pravim: ›Kdorkoli me bo priznal pred
ljudmi, njega bo prav tako Sin človekov priznal pred
Božjimi angeli, ‹ 9 toda kdor me zanika pred ljudmi, bo
zanikan pred Božjimi angeli. 10 In kdorkoli bo govoril
besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno,
toda tistemu, ki preklinja zoper Svetega Duha, ne
bo odpuščeno. 11 In ko vas privedejo v sinagoge
in k sodnikom in oblastem, se ne vznemirjajte in ne

skrbite kakšno ali katero besedo boste odgovorili ali
kaj boste rekli, 12 kajti Sveti Duh vas bo v tej isti uri
poučil, kaj morate reči.« 13 Eden iz skupine pa mu je
rekel: »Učitelj, spregovori mojemu bratu, naj dediščino
deli z menoj.« 14 Rekel mu je: »Človek, kdo me je
naredil sodnika ali delivca nad vama?« 15 In rekel
jim je: »Pazite in čuvajte se pohlepnosti, kajti bistvo
človeškega življenja ni v obilju stvari, ki jih poseduje.«
16 In povedal jim je prispodobo, rekoč: »Zemlja nekega
bogataša je obilno obrodila 17 in mislil si je sam pri
sebi, rekoč: ›Kaj bom storil, ker nimam prostora, kamor
bi spravil svoje sadove?‹ 18 Pa je rekel: ›To bom storil,
podrl bom svoje skednje in zgradil večje in tja bom
spravil vse svoje sadove in svoje dobrine.‹ 19 Svoji duši
pa bom rekel: ›Duša, veliko dobrin imaš spravljenih za
mnogo let; vzemi si počitek, jej, pij in bodi vesela.‹ 20
Toda Bog mu je rekel: ›Ti bedak, to noč bo tvoja duša
zahtevana od tebe. Čigave bodo potem te stvari, ki si
jih priskrbel?‹ 21 Tak je, kdor zaklade shranjuje zase,
ni pa bogat pred Bogom.« 22 Svojim učencem pa je
rekel: »Zatorej vam pravim: ›Ne vznemirjajte se in ne
skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli; niti za telo, kaj
boste oblekli. 23 Življenje je več kakor hrana in telo je
več kakor oblačilo. 24 Preudarite o krokarjih, kajti niti
ne sejejo niti ne žanjejo; ki nimajo niti skladišča niti
skednja, pa jih Bog hrani. Kako silno ste vi boljši kakor
perjad? 25 In kdo izmed vas lahko z vznemirjanjem in
skrbmi svoji postavi doda en komolec? 26 Če torej
niste zmožni storiti te stvari, ki je najmanj pomembna,
zakaj se vznemirjate in skrbite za ostalo? 27 Preudarite
lilije, kako rastejo; ne garajo, ne predejo in vendar vam
jaz pravim, da Salomon v vsej svoji slavi ni bil oblečen
kakor ena izmed teh. 28 Če torej Bog tako oblači travo,
ki je danes na polju in je jutri vržena v peč; kako mnogo
bolj bo oblačil vas, oh vi maloverni? 29 In ne iščite, kaj
boste jedli ali kaj boste pili niti ne bodite dvomljivega
mišljenja. 30 Kajti za vsemi temi stvarmi povprašujejo
narodi sveta in vaš Oče ve, da imate potrebo za temi
stvarmi. 31 Toda raje iščite Božje kraljestvo in vse te
stvari vam bodo dodane. 32 Ne bojte se, mali trop, kajti
dobra volja vašega Očeta je, da vam da kraljestvo.
33 Prodajte, kar imate in dajte miloščino. Priskrbite si
mošnje, ki ne ostarijo, zaklad v nebesih, ki ne izneveri,
kjer se noben tat ne približa niti molj ne razkraja. 34
Kajti kjer je vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce. 35 Naj
bodo vaša ledja opasana in vaše svetilke prižgane,
36 vi sami pa podobni ljudem, ki čakajo na svojega
gospodarja, kdaj se bo vrnil s poroke, da kadar pride
in potrka, mu lahko takoj odprejo. 37 Blagoslovljeni
so tisti služabniki, ki jih bo gospodar, ko pride, našel
čuječe. Resnično, pravim vam, da se bo opasal in jih
primoral, da se usedejo k obedu in bo prišel naprej
ter jim stregel. 38 In če bo prišel ob drugi straži ali če
pride ob tretji straži in jih najde takó, blagoslovljeni
so tisti služabniki. 39 In vedite to, da če bi hišni oče
vedel, katero uro bi prišel tat, bi stražil in ne bi dovolil,
da bi bila njegova hiša vlomljena. 40 Bodite torej
tudi vi pripravljeni, kajti Sin človekov prihaja ob uri,
za katero ne mislite.‹« 41 Potem mu je Peter rekel:
»Gospod, govoriš to prispodobo nam ali celó vsem?«
42 Gospod pa je rekel: »Kdo je potem tisti zvesti in
modri oskrbnik, ki ga bo njegov gospodar naredil za
vladarja nad njegovo družino, da jim ob pravšnjem
obdobju da njihove deleže hrane? 43 Blagoslovljen
je tisti služabnik, ki ga bo njegov gospodar, ko pride,
našel tako početi. 44 Resnično vam povem, da ga bo
naredil za vladarja nad vsem, kar ima. 45 Toda če pa
ta služabnik v svojem srcu reče: ›Moj gospodar odlaša
svoj prihod‹ in bo začel pretepati sluge in dekle, jesti
in piti ter biti pijan, 46 bo gospodar tega služabnika
prišel na dan, ko ga ne pričakuje in ob uri, ki se je
ne zaveda in ga bo razsekal narazen ter mu določil
njegov delež z neverniki. 47 Ta služabnik pa, ki je
poznal voljo svojega gospodarja in se ni pripravil niti ni
storil glede na njegovo voljo, bo pretepen z mnogimi
udarci biča. 48 Toda kdor ni vedel, pa je zagrešil stvari,
vredne bičanja, bo pretepen z malo udarci biča. Kajti
komurkoli je mnogo dano, se bo od njega mnogo
zahtevalo, in komur so ljudje mnogo izročili, bodo od
njega terjali tem več. 49 Prišel sem, da pošljem ogenj
na zemljo in kako si želim, da bi bil ta prižgan? 50 Toda
imam krst, da bom z njim krščen in kako sem omejen,
dokler se to ne dovrši! 51 Mislite, da sem prišel, da
dam mir na zemljo? Povem vam: ›Ne, temveč prej
razkol, 52 kajti odslej jih bo v eni hiši pet razdeljenih,
trije proti dvema in dva proti trem. 53 Oče bo razdeljen
proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčeri in hči proti
materi; tašča proti snahi in snaha proti svoji tašči.‹ 54
Množici pa je rekel tudi: ›Ko vidite oblak dvigati se iz
zahoda, nemudoma pravite: ›Dež prihaja, ‹ in tako
se zgodi. 55 In ko vidite pihati južni veter, pravite:
›Vroče bo, ‹ in tako se pripeti. 56 Vi hinavci, lahko
razpoznate obličje neba in zemlje, toda kako to, da
ne razpoznate tega časa? 57 Da, in zakaj celó sami
od sebe ne sodite, kar je prav? 58 Ko greš s svojim
nasprotnikom k oblastniku, ko si še na poti, se posveti
prizadevanju, da boš lahko osvobojen pred njim; da te
ta ne bi privlekel k sodniku in sodnik te izroči častniku,
častnik pa te vrže v ječo. 59 Povem ti; ne boš odšel od
tam, dokler ne odplačaš tudi zadnjega kovanca.«

13 Ob tistem času jih je bilo tam prisotnih nekaj,
ki so mu povedali o Galilejcih, katerih kri je Pilat
pomešal z njihovimi žrtvami. 2 Jezus pa jim odgovori in
reče: »Mislite, da so bili ti Galilejci večji grešniki kakor

vsi Galilejci, ker so pretrpeli te stvari? 3 Povem vam:
›Ne. Toda razen če se ne pokesate, boste vsi enako
pokončani.‹ 4 Ali tistih osemnajst, na katere je padel
stolp v Síloi in jih usmrtil, mislite, da so bili večji grešniki
od vseh ljudi, ki prebivajo v Jeruzalemu? 5 Povem
vam: ›Ne. Toda razen če se ne pokesate, boste vsi
enako pokončani.‹« 6 Povedal je tudi to prispodobo:
»Neki človek je imel v svojem vinogradu posajeno
figovo drevo in je prišel ter na njem iskal sadeža, pa ni
našel nobenega. 7 Potem je rekel obrezovalcu trte
svojega vinograda: ›Glej, ta tri leta sem prihajal in iskal
sadu na tem figovem drevesu, pa ga nisem našel.
Posekaj ga, čemú bremeni zemljo?‹ 8 Ta pa odgovori
in mu reče: ›Gospod, pusti jo še letos, da jo okopljem
in pognojim 9 in če obrodi sad, dobro, če pa ne, jo
boš torej potem posekal.‹« 10 In na šabat je učil v eni
izmed sinagog. 11 In glej, tam je bila ženska, ki je
osemnajst let imela duha šibkosti in je bila sključena
in se nikakor ni mogla sama vzravnati. 12 In ko jo
je Jezus zagledal, jo je poklical k sebi ter ji rekel:
»Ženska, odvezana si od svoje šibkosti.« 13 In nanjo
je položil svoje roke in takoj je postala vzravnana ter
slavila Boga. 14 Predstojnik sinagoge pa je odgovoril z
ogorčenjem, zato ker je Jezus zdravil na šabatni dan
in rekel množici: »Šest dni je, v katerih morajo ljudje
delati, v teh torej pridite in bodite zdravljeni, ne pa na
šabatni dan.« 15 Potem mu je Gospod odgovoril in
rekel: » Ti hinavec ali ne odveže vsak izmed vas na
šabat svojega vola ali svojega osla od jasli in ga vodi
proč napajat? 16 In ali ne bi morala biti ta ženska,
ki je Abrahamova hči, ki jo je imel Satan zvezano,
glejte, teh osemnajst let, odvezana te vezi na šabatni
dan?« 17 Ko je povedal te stvari, so bili vsi njegovi
nasprotniki osramočeni in vsa množica se je veselila
zaradi vseh teh veličastnih stvari, ki so bile narejene
po njem. 18 Tedaj je rekel: »Čému je podobno Božje
kraljestvo? In s čim naj ga primerjam? 19 Podobno je
zrnu gorčičnega semena, ki ga je človek vzel in ga
vrgel na svoj vrt, in to je zraslo ter se razvilo v veliko
drevo in na njegovih mladikah je prenočevala perjad
neba.« 20 In ponovno je rekel: »Čému naj primerjam
Božje kraljestvo? 21 Podobno je kvasu, ki ga je ženska
vzela in skrila v treh merah moke, dokler ni bilo vse
prekvašeno.« 22 On pa je šel skozi mesta in vasi ter
učil in potoval proti Jeruzalemu. 23 Tedaj mu je nekdo
rekel: »Gospod ali je malo teh, ki bodo rešeni?« On pa
jim je rekel: 24 »Prizadevajte si, da vstopite pri ozkih
vratih, kajti povem vam, mnogi bodo poskušali vstopiti,
pa ne bodo mogli. 25 Ko enkrat hišni gospodar vstane
in zapre vrata, pričnete stati zunaj ter trkati na vrata,
rekoč: ›Gospod, Gospod, odpri nam, ‹ on pa vam bo
odgovoril in rekel: ›Ne poznam vas, od kod ste.‹ 26
Tedaj boste začeli govoriti: ›V tvoji prisotnosti smo
jedli in pili in na naših ulicah si učil.‹ 27 Toda rekel
vam bo: ›Povem vam, ne vem, od kod ste; odidite od
mene, vsi vi delavci krivičnosti.‹ 28 Tam bo jokanje in
škripanje z zobmi, ko boste videli Abrahama, Izaka in
Jakoba ter vse preroke v Božjem kraljestvu, vas same
pa pahnjene ven. 29 In prišli bodo od vzhoda in od
zahoda in od severa in od juga in usedli se bodo v
Božjem kraljestvu. 30 In glej, so zadnji, ki bodo prvi
in so prvi, ki bodo zadnji.« 31 Istega dne so prišli tja
nekateri izmed farizejev, rekoč mu: »Pojdi ven in odidi
od tod, kajti Herod te hoče ubiti.« 32 On pa jim je rekel:
»Pojdite in povejte temu lisjaku: ›Glej, izganjam hudiče
in ozdravljam danes in jutri, tretji dan pa bom dovršen.‹
33 Vendar moram danes in jutri in naslednji dan hoditi,
kajti ni mogoče, da prerok umre zunaj Jeruzalema. 34
Oh Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš preroke in kamnaš
tiste, ki so poslani k tebi; kako pogosto sem hotel
zbrati tvoje otroke skupaj, kakor koklja zbira svoj zarod
pod svoje peruti, pa niste hoteli! 35 Glejte, vaša hiša
vam ostane zapuščena in resnično vam pravim: ›Ne
boste me videli, dokler ne pride čas, ko boste rekli:
›Blagoslovljen je, kdor prihaja v Gospodovem imenu.‹«

14 In pripetilo se je, medtem ko je odšel v hišo
enega izmed vodilnih farizejev, da bi na šabatni
dan jedel kruh, da so ga ti opazovali. 2 In glej, pred
njim je bil nek človek, ki je imel vodenico. 3 In Jezus
je izvedencem v postavi in farizejem odgovarjal ter
govoril, rekoč: »Ali je zakonito zdraviti na šabatni dan?«
4 Oni pa so molčali. In prijel ga je in ozdravil ter ga
pustil oditi, 5 in odgovoril jim je, rekoč: »Komu izmed
vas pade osel ali vol v jamo in ga ne bo nemudoma,
na šabatni dan, izvlekel ven?« 6 In ponovno mu niso
mogli odgovoriti na te stvari. 7 In ko je opazil, kako
izbirajo vodilna mesta, je tem, ki so bili povabljeni,
podal prispodobo, rekoč jim: 8 »Kadar te katerikoli
človek povabi na poroko, se ne usedi na najvišje
mesto, da ne bi le-ta povabil častitljivejšega človeka,
kakor si ti, 9 in ne bi prišel ta, ki je povabil tebe in
njega in ti rekel: ›Daj prostor temu človeku, ‹ ti pa si
boš s sramoto začel jemati najnižji prostor. 10 Toda
kadar si povabljen, pojdi in se usedi na najnižji prostor,
da ti lahko reče, kdor te je povabil, ko pride k tebi:
›Prijatelj, pojdi višje, ‹ potem boš imel oboževanje v
prisotnosti teh, ki s teboj sedijo pri obedu. 11 Kajti
kdorkoli se povišuje, bo ponižan, kdor pa se ponižuje,
bo povišan.« 12 Potem je prav tako rekel tistemu, ki
ga je povabil: »Kadar pripravljaš kosilo ali večerjo, ne
pokliči svojih prijateljev, niti svojih bratov, niti svojih
sorodnikov, niti svojih bogatih sosedov, da te ne bi tudi
oni povabili in ti povrnili. 13 Toda kadar pripravljaš
pojedino, pokliči revne, pohabljene, hrome, slepe 14

in boš blagoslovljen, ker ti ne morejo poplačati, kajti
poplačano ti bo ob vstajenju pravičnih.« 15 In ko je
eden izmed teh, ki je pri obedu sedel z njim, slišal te
stvari, mu je rekel: »Blagoslovljen je, kdor bo jedel kruh
v Božjem kraljestvu.« 16 On pa mu je potem rekel:
»Neki človek je priredil veliko večerjo in povabil mnoge.
17 Ob času večerje pa je poslal svojega služabnika,
da pove tem, ki so bili povabljeni: ›Pridite, kajti sedaj
so vse stvari pripravljene.‹ 18 Vsi pa so se začeli
soglasno opravičevati. Prvi mu je rekel: ›Kupil sem
kos zemlje in nujno ga moram iti pogledat. Prosim
te, imej me za opravičenega.‹ 19 In drugi je rekel:
›Kupil sem pet jarmov volov in grem, da jih preizkusim.
Prosim te, imej me za opravičenega.‹ 20 In drugi je
rekel: ›Poročil sem ženo in zato ne morem priti.‹ 21
Tako, da je ta služabnik prišel in te stvari sporočil
svojemu gospodarju. Potem je hišni gospodar jezen
rekel svojemu služabniku: ›Pojdi hitro ven na ulice in
mestne ceste ter pripelji sèm revne in pohabljene in
šepave in slepe.‹ 22 In služabnik je rekel: ›Gospod,
narejeno je, kakor si zapovedal in še je prostor.‹ 23 In
gospodar je rekel služabniku: ›Pojdi ven na glavne
ceste ter ograje in jih prisili, da vstopijo, da se bo moja
hiša lahko napolnila.‹ 24 Kajti povem vam: ›Da nihče
izmed tistih ljudi, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje
večerje.‹« 25 In z njim so šle velike množice, on pa se
je obrnil in jim rekel: 26 »Če katerikoli človek pride k
meni in ne sovraži svojega očeta in matere in žene in
otrok in bratov in sester, da in tudi svojega lastnega
življenja, ne more biti moj učenec. 27 In kdorkoli ne
nosi svojega križa in ne sledi meni, ne more biti moj
učenec. 28 Kajti kdo izmed vas, ki hoče zgraditi stolp,
se prej ne usede in ne prešteje stroška, ali ima zadosti,
da ga dokonča? 29 Da ga ne bi morda potem, ko je
položil temelj, pa ga ne bi bil zmožen dokončati, vsi
tisti, ki so to gledali, začeli zasmehovati, 30 rekoč: ›Ta
človek je začel graditi, pa ni bil zmožen dokončati.‹ 31
Ali kateri kralj, ki pripravlja vojno proti drugemu kralju,
prej ne séde in se posvetuje, če bo zmožen z deset
tisoči srečati tistega, ki prihaja nadenj z dvajsetimi
tisoči? 32 Sicer, dokler je drugi še daleč, on pošlje
poslanstvo in prosi pogoje za mir. 33 Torej podobno,
kdorkoli izmed vas, ki ne zapusti vsega, kar ima, ne
more biti moj učenec. 34 Sol je dobra, toda če je sol
izgubila svoj okus, s čim se bo začinila? 35 Niti ni
primerna za zemljo niti za gnojišče, temveč jo ljudje
mečejo ven. Kdor ima ušesa, da sliši, naj posluša.«

15 Potem so se mu približali vsi davkarji in grešniki,
da bi ga poslušali. 2 Farizeji in pisarji pa so
godrnjali, rekoč: »Ta človek sprejema grešnike in z
njimi jé.« 3 Povedal pa jim je to prispodobo, rekoč: 4
»Kateri mož izmed vas, ki ima sto ovac, če izgubi eno
izmed njih, ali ne bo zapustil devetindevetdesetih v
divjini in šel za to, ki je izgubljena, dokler je ne najde?
5 In ko jo najde, jo vesel naprti na svoja ramena. 6
In ko pride domov, skliče skupaj svoje prijatelje ter
sosede, rekoč jim: ›Veselite se z menoj, kajti našel
sem svojo ovco, ki je bila izgubljena.‹ 7 Povem vam,
da bo na nebu podobna radost nad enim grešnikom,
ki se pokesa, bolj kakor nad devetindevetdesetimi
pravičnimi osebami, ki ne potrebujejo kesanja. 8 Ali
katera ženska, ki ima deset koščkov srebra, če izgubi
en košček ali ne prižge svetilke in ne pomete hiše in
marljivo išče, dokler ga ne najde? 9 Ko pa ga je našla,
skliče skupaj svoje prijateljice in svoje sosede, rekoč:
›Veselite se z menoj, kajti našla sem košček, ki sem ga
izgubila.‹ 10 Povem vam, enaka radost je v prisotnosti
Božjih angelov nad enim grešnikom, ki se pokesa.« 11
In rekel je: »Neki človek je imel dva sina 12 in mlajši
izmed njiju je rekel svojemu očetu: ›Oče, daj mi moj
delež dobrin, ki mi pripadajo.‹ In razdelil jima je svoja
sredstva za preživljanje. 13 Ne veliko dni kasneje pa je
mlajši sin zbral vse skupaj in šel na pot v daljno deželo
in tam z razuzdanim življenjem potrošil svoje imetje.
14 Ko pa je vse zapravil, je v tej deželi nastala silna
lakota in začel je živeti v pomanjkanju. 15 In odšel je
ter se pridružil meščanu te dežele, ta pa ga je poslal
na svoja polja, da pase svinje. 16 Svoj trebuh pa si je
želel napolniti z luščinami, ki so jih jedle svinje, pa mu
[jih] nihče ni dal. 17 Ko pa je prišel k sebi, je rekel:
›Koliko najetih služabnikov mojega očeta ima kruha
na pretek, jaz pa umiram od lakote! 18 Vstal bom ter
odšel k svojemu očetu in mu bom rekel: ›Oče, grešil
sem zoper nebo in pred teboj 19 in nisem več vreden,
da bi se imenoval tvoj sin. Naredi me kakor enega
svojih najetih služabnikov.‹« 20 In vstal je ter prišel k
svojemu očetu. Toda ko je bil še daleč, ga je njegov
oče zagledal ter imel sočutje in pritekel ter se oklenil
njegovega vratu in ga poljubil. 21 Sin pa mu je rekel:
›Oče, grešil sem zoper nebo in v tvojih očeh in nisem
več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹ 22 Toda oče je
svojim služabnikom rekel: ›Prinesite najboljše svečano
oblačilo in ga nadenite nanj in na njegovo roko dajte
prstan ter čevlje na njegova stopala 23 in privedite sèm
pitano tele in ga zakoljite in jejmo ter bodimo veseli, 24
kajti ta moj sin je bil mrtev, pa je ponovno živ; bil je
izgubljen, pa je najden.‹ In začeli so se veseliti. 25
Torej njegov starejši sin je bil na polju. Ko pa je prišel
ter se bližal hiši, je zaslišal glasbo in ples. 26 In poklical
je enega izmed služabnikov in vprašal, kaj pomenijo
te stvari. 27 In ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in
tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je prejel živega in
zdravega.‹ 28 In bil je jezen in ni hotel vstopiti, zato je
njegov oče prišel ven ter ga povabil. 29 In odgovoril je

in rekel svojemu očetu: ›Glej! Ta mnoga leta ti služim
niti nisem kadarkoli prestopil tvoje zapovedi, pa mi
vendarle še nikoli nisi dal kozlička, da bi se s svojimi
prijatelji lahko poveselil, 30 toda takoj, ko je prišel
ta tvoj sin, ki je z vlačugami požrl tvoja sredstva za
preživljanje, si zanj zaklal pitano tele.‹ 31 On pa mu
je rekel: ›Sin, ti si vedno z menoj in vse, kar imam,
je tvoje. 32 Primerno je bilo, da bi se poveselili in bili
veseli, kajti ta tvoj brat je bil mrtev, pa je ponovno živ;
in bil je izgubljen, pa je najden.‹«

16 Svojim učencem pa je prav tako rekel: »Bil je
nek bogataš, ki je imel oskrbnika in ta isti mu
je bil zatožen, da je zapravljal njegove dobrine. 2 In
poklical ga je ter mu rekel: ›Kako to, da to slišim o
tebi? Daj mi obračun svojega oskrbništva, kajti ne boš
več mogel biti oskrbnik.‹ 3 Potem je oskrbnik sam
pri sebi rekel: ›Kaj naj storim? Kajti moj gospodar od
mene jemlje oskrbništvo; kopáti ne morem, prositi me
je sram. 4 Odločil sem se kaj storiti, da me bodo lahko
sprejeli v svoje hiše, ko bom odstavljen od oskrbništva.‹
5 Tako je k sebi poklical vsakega izmed dolžnikov
svojega gospodarja in rekel prvemu: ›Koliko dolguješ
mojemu gospodarju?‹ 6 In ta je rekel: ›Sto meric olja.‹
Rekel mu je: ›Vzemi svojo zadolžnico in hitro sedi
ter zapiši petdeset.‹ 7 Potem je rekel drugemu: ›In
koliko dolguješ ti?‹ In ta je rekel: ›Sto meric pšenice.‹
In rekel mu je: ›Vzemi svojo zadolžnico in zapiši
osemdeset.‹ 8 In gospodar je pohvalil nepravičnega
oskrbnika, ker je modro ravnal, kajti otroci tega sveta
so v svojem rodu modrejši od otrok svetlobe. **(aiōn g165)**
9 In pravim vam: ›Prijatelje si pridobivajte s krivičnim
mamonom, da vas, ko padete, lahko sprejmejo v večna
prebivališča.‹ **(aiōnios g166)** 10 Kdor je zvest v tem,
kar je najmanjše, je zvest tudi v velikem; kdor pa je
nepravičen v najmanjšem, je nepravičen tudi v velikem.
11 Če torej niste bili zvesti s krivičnim mamonom, kdo
bo vašemu zaupanju poveril resnična bogastva? 12 In
če niste bili zvesti s tem, kar je od drugih ljudi, kdo vam
bo dal to, kar je vaše? 13 Noben služabnik ne more
služiti dvema gospodarjema, ker ali bo enega sovražil
in drugega ljubil, ali pa se bo držal k enemu in preziral
drugega. Ne morete služiti Bogu in mamonu.« 14 In
tudi farizeji, ki so bili lakomni, so slišali vse te stvari in
ga zasmehovali. 15 Rekel jim je: »Vi ste tisti, ki sebe
opravičujete pred ljudmi, toda Bog pozna vaša srca,
kajti to, kar je zelo cenjeno med ljudmi, je v Božjih očeh
ogabnost. 16 Postava in preroki so bili do Janeza. Od
tedaj se oznanja Božje kraljestvo in vsak pritiska vanj.
17 Lažje pa je za nebo in zemljo, da preideta, kakor
da manjka ena pičica postave. 18 Kdorkoli odslovi
svojo ženo in poroči drugo, zagreši zakonolomstvo,
in kdorkoli poroči njo, ki jo je njen soprog odslovil,
zagreši zakonolomstvo. 19 Bil je nek bogataš, ki je
bil oblečen v škrlat in tanko laneno platno in vsak
dan razkošno jedel in pil 20 in bil je nek berač, po
imenu Lazar, ki je bil poln vnetij položen pred njegova
velika vrata 21 in želel je biti nahranjen z drobtinami,
ki so padale z bogataševe mize; poleg tega so prišli
psi in lizali njegova vnetja. 22 Pripetilo pa se je, da
je berač umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo
naročje, in tudi bogataš je umrl ter bil pokopan 23
in v peklu je povzdignil svoje oči, medtem ko je bil
mučen in daleč stran zagledal Abrahama in Lazarja
v njegovem naročju. **(Hadēs g86)** 24 In zaklical je ter
rekel: ›Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja,
da bi lahko konico svojega prsta pomočil v vodo in
ohladil moj jezik, kajti mučen sem v tem plamenu.‹
25 Toda Abraham je rekel: ›Sin, spomni se, da si v
svojem življenju prejemal svoje dobre stvari in prav
tako Lazar zle stvari; toda on je sedaj potolažen, ti pa
si mučen. 26 Poleg vsega tega pa je med nami in teboj
velik, nespremenljiv prepad, tako da tisti, ki bi hoteli
prečkati od tod k vam, ne morejo niti oni ne morejo
prečkati k nam, da bi prišli od tam.‹ 27 Potem je rekel:
›Prosim te torej oče, da ga pošlješ k hiši mojega očeta,
28 kajti pet bratov imam, da jim bo lahko pričeval, da
ne bi tudi oni prišli v ta kraj mučenja.‹ 29 Abraham mu
reče: ›Imajo Mojzesa in preroke, naj njih poslušajo.‹
30 Ta pa je rekel: ›Ne, oče Abraham, toda če gre k
njim kdo od mrtvih, se bodo pokesali.‹ 31 On pa mu je
rekel: ›Če ne poslušajo ne Mojzesa in ne prerokov, ne
bodo pregovorjeni, četudi nekdo vstane od mrtvih.‹«

17 Potem je rekel učencem: »Ni mogoče, da
prestopki ne bi prišli, toda gorje tistemu, po
katerem bodo prišli! 2 Bolje bi bilo zanj, da bi bil mlinski
kamen obešen okoli njegovega vratu, on sam pa vržen
v morje, kakor da bi pohujšal enega od teh malčkov. 3
Pazite se: ›Če se tvoj brat prekrši zoper tebe, ga oštej;
če pa se pokesa, mu odpusti. 4 In če se sedemkrat
dnevno prekrši zoper tebe in se sedemkrat dnevno
ponovno obrne k tebi, rekoč: ›Kesam se, ‹ mu boš
odpustil.‹« 5 In apostoli so rekli Gospodu: »Povečaj
našo vero.« 6 Gospod pa je rekel: »Če bi imeli vero
kakor zrno gorčičnega semena, bi lahko rekli temu
drevesu črne murve: ›Bodi izruvana s korenino in bodi
posajena v morje‹ in bi vam bila pokorna. 7 Toda kdo
izmed vas, ki ima služabnika, ki orje ali pase živino,
mu bo v kratkem, ko pride iz polja, rekel: ›Pojdi in sedi
k obedu?‹ 8 In ali mu ne bo raje rekel: ›Pripravi mi
nekaj, da bom lahko večerjal in se opaši ter mi strezi,
dokler se ne najem in napijem, potem pa boš ti jedel
in pil?‹ 9 Mar se bo zahvalil temu služabniku, ker je
storil stvari, ki so mu bile ukazane? Menim, da ne. 10
Tako tudi vi, ko boste naredili vse te stvari, ki so vam

ukazane, recite: ›Nekoristni služabniki smo. Naredili
smo to, kar je bila naša dolžnost, da storimo.‹« 11 In
pripetilo se je, ko je šel v Jeruzalem, da je šel čez sredo
Samarije in Galileje. 12 In ko je vstopil v neko vas, ga
je tam srečalo deset mož, ki so bili gobavi, ki so stali
daleč stran 13 in povzdignili so svoje glasove ter rekli:
»Jezus, Učitelj, usmili se nas.« 14 In ko jih je zagledal,
jim je rekel: »Pojdite, pokažite se duhovnikom.« In
pripetilo se je, da ko so šli, so bili očiščeni. 15 In ko
je eden izmed njih videl, da je bil ozdravljen, se je
obrnil nazaj in z močnim glasom slavil Boga 16 in pri
njegovih stopalih je padel dol na svoj obraz in mu dal
zahvalo; in ta je bil Samarijan. 17 In Jezus odgovori ter
reče: »Mar ni bilo tu deset očiščenih? Toda kje je onih
devet? 18 Nikogar ni najti, ki bi se vrnil, da izroči slavo
Bogu, razen tega tujca.« 19 In rekel mu je: »Vstani,
pojdi svojo pot, tvoja vera te je naredila zdravega.« 20
In ko so ga farizeji povprašali, kdaj naj bi prišlo Božje
kraljestvo, jim je odgovoril in rekel: »Božje kraljestvo ne
prihaja z opazovanjem, 21 tudi ne bodo rekli: ›Glejte,
tukaj!‹ ali: ›Glejte tam!‹ kajti glejte, Božje kraljestvo je
znotraj vas.« 22 Učencem pa je rekel: »Prišli bodo
dnevi, ko boste želeli videti enega izmed dni Sina
človekovega, pa ga ne boste videli. 23 In govorili vam
bodo: ›Glejte tukaj‹ ali: ›Glejte tam.‹ Ne hodite za njimi
niti jim ne sledite. 24 Kajti kakor bliskanje, ki zasveti iz
enega konca pod nebom, sveti do drugega konca pod
nebom, tako bo tudi Sin človekov na svoj dan. 25 Toda
najprej mora pretrpeti mnoge stvari in biti zavržen od
tega rodu. 26 In kakor je bilo v Noetovih dneh, takó bo
tudi v dneh Sina človekovega. 27 Jedli so, pili, poročali
so žene, dane so bile v zakon, vse do dne, ko je Noe
vstopil v barko in je prišla poplava ter jih vse uničila.
28 Podobno bo, kot je bilo v Lotovih dneh; jedli so,
pili, kupovali, prodajali, sadili, zidali; 29 toda istega
dne, ko je Lot odšel iz Sódome, sta z neba deževala
ogenj in žveplo ter jih vse uničila. 30 Točno takó bo na
dan, ko se razodene Sin človekov. 31 Na tisti dan naj
tisti, ki bo na hišni strehi in njegove stvari v hiši, ne
pride dol, da jih vzame proč; in kdor je na polju, naj
se prav tako ne vrača nazaj. 32 Spomnite se Lotove
žene. 33 Kdorkoli si bo prizadeval rešiti svoje življenje,
ga bo izgubil; kdorkoli pa bo izgubil svoje življenje,
ga bo ohranil. 34 Povem vam, v tej noči bosta dva
človeka na eni postelji; eden bo vzet, drugi pa puščen.
35 Dve ženski bosta skupaj mleli; ena bo vzeta, druga
pa puščena. 36 Dva moža bosta na polju; eden bo
vzet, drugi pa puščen.« 37 In odgovorili so mu ter rekli:
»Kje, Gospod?« In on jim je rekel: »Kjerkoli je telo,
tam bodo orli zbrani skupaj.«

18 In povedal jim je priliko zato, da morajo ljudje
vedno moliti in ne izgubiti poguma, 2 rekoč:
»V mestu je bil sodnik, ki se ni bal Boga niti se ni
oziral na človeka. 3 In v tistem mestu je bila vdova
in prišla je k njemu, rekoč: ›Maščuj me pred mojim
nasprotnikom.‹ 4 On pa nekaj časa ni hotel, toda
kasneje si je sam pri sebi rekel: ›Čeprav se ne bojim
Boga niti se ne oziram na človeka, 5 vendarle, ker
me ta vdova nadleguje, ji bom izvršil pravico, da me
s svojim nenehnim prihajanjem ne bi izmučila.‹« 6
Gospod pa je rekel: »Poslušajte, kaj pravi nepravični
sodnik. 7 In ali ne bo Bog maščeval svojih lastnih
izvoljenih, ki dan in noč vpijejo k njemu, čeprav jih dolgo
prenaša? 8 Povem vam, da jih bo naglo maščeval.
Vendar ko pride Sin človekov, ali bo našel vero na
zemlji?« 9 Nekaterim pa, ki so zaupali sami vase,
da so bili pravični in so prezirali druge, je povedal to
prispodobo: 10 »Dva človeka sta šla gor v tempelj
molit: en farizej, drugi pa davkar. 11 Farizej je stal in
sam s seboj takole molil: ›Bog, zahvaljujem se ti, ker
nisem kakor so drugi ljudje, izsiljevalci, nepravični,
zakonolomci ali celó kakor ta davkar. 12 Postim se
dvakrat tedensko, desetine dajem od vsega, kar imam.
13 Davkar pa, ki je stal daleč stran, ni hotel niti svojih
oči povzdigniti k nebu, temveč se je udarjal po svojih
prsih, rekoč: ›Bog bodi usmiljen meni grešniku.‹ 14
Povem vam, ta človek je odšel dol k svoji hiši toliko bolj
opravičen kakor drugi, kajti vsak, kdor sebe povišuje,
bo ponižan; kdor pa sebe ponižuje, bo povišan.« 15 K
njemu pa so privedli tudi otročiče, da bi se jih dotaknil,
toda ko so njegovi učenci to videli, so jih ošteli. 16
Toda Jezus jih je poklical k sebi in rekel: »Dovolite
majhnim otrokom prihajati k meni in ne prepovejte
jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. 17 Resnično,
povem vam: ›Kdorkoli ne bo sprejel Božjega kraljestva
kakor majhen otrok, nikakor ne bo vstopil vanj.‹« 18 In
nek vladar ga je vprašal, rekoč: »Dobri Učitelj, kaj naj
storim, da bom podedoval večno življenje?« (aiōnios
g166) 19 Jezus pa mu je rekel: »Zakaj me kličeš dober?
Nihče ni dober, razen enega, to je Boga. 20 Zapovedi
poznaš: ›Ne zagreši zakonolomstva, ‹ ›Ne ubijaj, ‹
›Ne kradi, ‹ ›Ne pričaj po krivem, ‹ ›Spoštuj svojega
očeta in svojo mater.‹« 21 On pa je rekel: »Vsega
tega sem se držal od svoje mladosti dalje.« 22 Torej
ko je Jezus slišal te besede, mu je rekel: »Vendarle
ti manjka ena stvar. Prodaj vse, kar imaš in razdeli
revnim in imel boš zaklad v nebesih in pridi, hodi za
menoj.« 23 In ko je oni to slišal, je bil zelo žalosten,
kajti bil je zelo bogat. 24 In ko je Jezus videl, da je bil
zelo žalosten, je rekel: »Kako težko bodo tisti, ki imajo
bogastva, vstopili v Božje kraljestvo! 25 Kajti lažje
je za kamelo, da gre skozi šivankino uho, kakor za
bogataša vstopiti v Božje kraljestvo.« 26 Tisti pa, ki so
to slišali, so rekli: »Kdo je potem lahko rešen?« 27 In

rekel je: »Stvari, ki so nemogoče z ljudmi, so mogoče
z Bogom.« 28 Potem je Peter rekel: »Glej! Vse smo
zapustili in ti sledili.« 29 In rekel jim je: »Resnično,
povem vam: ›Ni človeka, ki je zapustil hišo ali starše
ali brate ali ženo ali otroke zaradi Božjega kraljestva,
30 ki ne bo prejel mnogokrat več v tem sedanjem času
in večno življenje v svetu, ki pride.‹« (aiōn g165, aiōnios
g166) 31 Potem je k sebi vzel dvanajstere in jim rekel:
»Glejte, mi gremo gor v Jeruzalem in vse besede,
ki so glede Sina človekovega napisane po prerokih,
se bodo dovršile. 32 Kajti izročen bo poganom in bo
zasmehovan in hudobno tretiran ter opljuvan, 33 pa
tudi bičali ga bodo in usmrtili in tretji dan bo ponovno
vstal.« 34 Oni pa niso razumeli nobene od teh besed in
ta govor je bil skrit pred njimi niti niso razumeli besed,
ki so bile izgovorjene. 35 In pripetilo se je, da ko je
prišel blizu Jerihe, da je ob poti sedèl nek slepi mož ter
beračil. 36 In ko je slišal iti mimo množico, je vprašal,
kaj je to pomenilo. 37 In povedali so mu, da gre mimo
Jezus Nazarečan. 38 In ta je zavpil, rekoč: »Jezus, ti
Davidov Sin, usmili se me.« 39 Tisti pa, ki so hodili
spredaj, so ga ošteli, da naj molči, toda on je bolj in
bolj vpil: » Ti, Davidov Sin, usmili se me.« 40 In Jezus
se je ustavil ter ukazal, naj bo priveden k njemu in ko
je ta prišel bliže, ga je vprašal, 41 rekoč: »Kaj hočeš,
da naj ti storim?« On pa je rekel: »Gospod, da lahko
prejmem svoj vid.« 42 Jezus mu je rekel: »Prejmi svoj
vid, tvoja vera te je rešila.« 43 In takoj je prejel svoj vid
in mu sledil ter proslavljal Boga. In ko so vsi ljudje to
videli, so dali hvalo Bogu.

19 In Jezus je vstopil [v Jeriho] in šel skozi Jeriho.
2 In glej, tam je bil mož, imenovan Zahej, ki je bil
šef med davkarji in je bil bogat. 3 In prizadeval si je, da
bi videl, kdo je bil Jezus, pa ni mogel zaradi množice,
ker je bil majhne postave. 4 In stekel je naprej ter
splezal na egiptovsko smokvo, da bi ga videl, kajti
moral bi iti mimo po tej poti. 5 Ko je Jezus prišel na ta
kraj, je pogledal gor, ga zagledal in mu rekel: »Zahej,
podvizaj se in pridi dol, kajti danes moram ostati v tvoji
hiši.« 6 In ta je pohitel in prišel dol ter ga radostno
sprejel. 7 In ko so to videli, so vsi godrnjali, rekoč: »Ta
je odšel, da bi bil gost pri človeku, ki je grešnik.« 8
Zahej pa je vstal in rekel Gospodu: »Glej, Gospod,
polovico svojih dobrin dam revnim in če sem po krivem
obtožen, da sem karkoli vzel od kateregakoli človeka,
mu štirikratno povrnem.« 9 Jezus pa mu je rekel: »Ta
dan je prišla k tej hiši rešitev duše, glede na to, da je
tudi on Abrahamov sin. 10 Kajti Sin človekov je prišel,
da poišče in da reši to, kar je bilo izgubljeno.« 11
In medtem ko so slišali te stvari, je dodal in povedal
prispodobo, kajti bil je blizu Jeruzalema in ker so
mislili, da naj bi se Božje kraljestvo prikazalo takoj. 12
Rekel je torej: »Neki visoki plemič je odšel v daljno
deželo, da prejme zase kraljestvo in da se vrne. 13
In poklical je svojih deset služabnikov ter jim razdelil
deset funtov in jim rekel: ›Zaposlite se s trgovanjem,
dokler ne pridem.‹ 14 Toda njegovi državljani so ga
sovražili in za njim poslali sporočilo, rekoč: ›Nočemo,
da bi ta človek zavladal nad nami.‹ 15 Pripetilo pa
se je, ko se je vrnil, da je prejel kraljestvo. Potem je
ukazal, naj te služabnike, ki jim je dal denar, pokličejo
k njemu, da lahko izve, koliko je vsak človek pridobil s
trgovanjem. 16 Potem je prišel prvi, rekoč: ›Gospodar,
tvoj funt je pridobil deset funtov.‹ 17 Rekel mu je: ›V
redu, ti dobri služabnik, ker si bil zvest v zelo majhnem,
imej oblast nad desetimi mesti.‹ 18 In prišel je drugi,
rekoč: ›Gospod, tvoj funt je pridobil pet funtov.‹ 19 In
tudi njemu je rekel podobno: ›Tudi ti bodi nad petimi
mesti.‹ 20 In prišel je še en, rekoč: ›Gospod, glej, tukaj
je tvoj funt, ki sem ga hranil v prtiču, 21 kajti bal sem
se te, ker si strog človek; jemlješ to, česar nisi položil
in žanješ to, česar nisi posejal.‹ 22 On pa mu reče: ›Po
tvojih lastnih ustih te bom sodil, ti zlobni služabnik.
Vedel si, da sem bil strog človek, ki jemljem to, česar
nisem položil in žanjem to, česar nisem posejal. 23
Zakaj torej mojega denarja nisi dal v banko, da bi lahko
ob svojem prihodu svojo lastnino zahteval z obrestmi?‹
24 In rekel je tem, ki so stali poleg: ›Vzemite od njega
funt in ga dajte tistemu, ki ima deset funtov.‹ 25 (Oni
pa so mu rekli: ›Gospod, ta ima deset funtov.‹) 26
Kajti povem vam: ›Da se bo vsakemu, ki ima, dalo; od
tistega, ki nima, pa se bo odvzelo celó to, kar ima.‹
27 Toda tiste moje sovražnike, ki niso hoteli, da bi
jim jaz vladal, privedite sèm in jih pokončajte pred
menoj.‹« 28 In ko je tako govoril, je šel pred njimi ter
se vzpenjal v Jeruzalem. 29 Pripetilo pa se je, ko je
prišel blizu Bétfage in Betanije, pri gori, ki se imenuje
Oljska gora, [da] je poslal dva izmed svojih učencev,
30 rekoč: »Pojdita v vas nasproti vama, v kateri bosta
ob svojem vstopu našla privezano žrebe, na katerem
človek še nikoli ni sedel. Odvežita ga in ga privedita
sèm. 31 Če pa vaju katerikoli človek vpraša: ›Zakaj
ga odvezujeta?‹ mu recita takole: ›Ker ga potrebuje
Gospod.‹« 32 In onadva, ki sta bila poslana, sta šla
svojo pot in našla tako, kakor jima je povedal. 33 In
ko sta odvezovala žrebe, so jima lastniki le-tega rekli:
»Zakaj odvezujeta žrebe?« 34 Onadva pa sta rekla:
»Gospod ga potrebuje.« 35 In privedla sta ga k Jezusu
in svoje obleke vrgla na žrebe ter nanj posadila Jezusa.
36 In ko je šel, so na pot razgrinjali svoja oblačila. 37
Ko je prišel blizu, torej celó k pobočju Oljske gore,
se je celotna množica učencev začela veseliti in z
močnim glasom hvaliti Boga za vsa mogočna dela, ki
so jih videli, 38 rekoč: »Blagoslovljen naj bo Kralj, ki

prihaja v imenu Gospodovem. V nebesih mir in slava
na višavah.« 39 Nekaj farizejev izmed množice pa mu
je reklo: »Učitelj, oštej svoje učence.« 40 In odgovoril
jim je in jim rekel: »Povem vam, da če bi ti molčali,
bodo takoj kamni zavpili.« 41 Ko pa je prišel bliže,
je zagledal mesto ter se razjokal nad njim, 42 rekoč:
»Če bi ti spoznalo, celó ti, vsaj na ta tvoj dan, stvari,
ki pripadajo tvojemu miru! Toda sedaj so skrite pred
tvojimi očmi. 43 Kajti nadte bodo prišli dnevi, ko bodo
tvoji sovražniki okoli tebe nasuli okope in te obkolili in
te stiskali na vsaki strani 44 in zravnali te bodo z zemljo
in tvoje otroke v tebi; in v tebi ne bodo pustili enega
kamna na drugem, ker nisi spoznalo časa svojega
obiskanja.« 45 In odšel je v tempelj ter začel izganjati
te, ki so v njem prodajali in te, ki so kupovali, 46 rekoč
jim: »Pisano je: ›Moja hiša je hiša molitve, ‹ toda vi
ste jo naredili za brlog razbojnikov.« 47 In vsak dan je
učil v templju. Toda visoki duhovniki in pisarji in vodje
ljudstva so si prizadevali, da ga pokončajo, 48 pa niso
mogli najti, kaj bi lahko storili, kajti vsi ljudje so ga zelo
pozorno poslušali.

20 In pripetilo se je, da so na enega izmed tistih dni,
ko je v templju učil ljudi in oznanjal evangelij,
prišli nad njega visoki duhovniki in pisarji s starešinami
2 in mu spregovorili, rekoč: »Povej nam, s kakšno
oblastjo delaš te stvari? Ali kdo je tisti, ki ti je dal
to oblast?« 3 In odgovoril je ter jim rekel: »Tudi jaz
vas bom vprašal eno besedo in odgovorite mi: 4 ›Ali
je bil Janezov krst iz nebes ali od ljudi?‹« 5 Oni pa
so razpravljali med seboj, rekoč: »Če bomo rekli: ›Iz
nebes, ‹ bo rekel: ›Zakaj mu potem niste verjeli?‹
6 Toda če rečemo: ›Od ljudi, ‹ nas bodo vsi ljudje
kamnali, kajti pregovorjeni so, da je bil Janez prerok.«
7 In odgovorili so, da ne morejo povedati, od kod je
bil. 8 In Jezus jim je rekel: »Niti vam jaz ne povem, s
kakšno oblastjo delam te stvari.« 9 Potem je začel
ljudem govoriti to prispodobo: »Neki človek je zasadil
vinograd in ga prepustil poljedelcem ter za dolgo časa
odšel v daljno deželo. 10 Ob primernem obdobju pa je
poslal k poljedelcem služabnika, da bi mu lahko dali
od sadu vinograda, toda poljedelci so ga pretepli in
ga odposlali praznega. 11 On pa je ponovno poslal
drugega služabnika in tudi njega so pretepli in sramotno
ravnali z njim ter ga odposlali praznega. 12 Pa je
ponovno poslal tretjega in tudi njega so ranili ter ga
vrgli ven. 13 Potem je gospodar vinograda rekel: ›Kaj
naj storim? Poslal bom svojega ljubljenega sina. Ko ga
bodo videli, ga bodo mogoče spoštovali.‹ 14 Toda ko
so ga poljedelci zagledali, so med seboj razpravljali,
rekoč: ›Ta je dedič. Pridite, ubijmo ga, da bo dediščina
lahko naša.‹ 15 Tako so ga vrgli iz vinograda in ga ubili.
Kaj jim bo torej storil gospodar vinograda? 16 Prišel bo
in uničil te poljedelce, vinograd pa bo dal drugim.«
Ko pa so to slišali, so rekli: »Bog ne daj.« 17 On pa
jih je pogledal in rekel: »Kaj je torej to, kar je pisano:
›Kamen, ki so ga graditelji zavrgli, ta isti je postal
glava vogalu?‹ 18 Kdorkoli bo padel na ta kamen, bo
razbit, toda na kogarkoli bo ta padel, ga bo zmlel v
prah.‹« 19 In visoki duhovniki ter pisarji so skušali to
isto uro položiti roke nanj; bali pa so se ljudi, kajti
zaznali so, da je to prispodobo govoril proti njim. 20 In
opazovali so ga ter poslali oglednike, ki naj bi se hlinili
[za] pravične može, da bi ga lahko prijeli za njegove
besede, da bi ga tako lahko izročili voditeljevi moči in
oblasti. 21 In vprašali so ga, rekoč: »Učitelj, vemo,
da prav govoriš in učiš niti ne sprejemaš zunanjega
videza kogarkoli, temveč resnično učiš Božjo pot: 22
›Ali je za nas zakonito, da dajemo cesarju davek ali
ne?‹« 23 Vendar je zaznal njihovo prebrisanost in jim
rekel: »Zakaj me skušate? 24 Pokažite mi kovanec.
Čigavo podobo in napis ima?« Odgovorili so in rekli:
»Cesarjevo.« 25 In rekel jim je: »Povrnite torej cesarju
stvari, ki so cesarjeve, Bogu pa stvari, ki so Božje.«
26 In pred ljudmi ga niso mogli prijeti zaradi njegovih
besed in čudili so se ob njegovem odgovoru in molčali.
27 Potem so prišli k njemu nekateri izmed saducejev, ki
zanikajo, da obstaja kakršnokoli vstajenje in vprašali
so ga, 28 rekoč: »Učitelj, Mojzes nam je napisal: ›Če
komu umre brat, ki ima ženo in umre brez otrok, da
naj njegov brat vzame njegovo ženo in svojemu bratu
obudi seme. 29 Bilo je torej sedem bratov in prvi je vzel
ženo ter umrl brez otrok. 30 In drugi jo je vzel za ženo
ter umrl brez otrok. 31 In vzel jo je tretji in na podoben
način tudi sedmi, pa niso zapustili otrok in so umrli. 32
Zadnja izmed vseh je umrla tudi ženska. 33 Čigava
žena od teh bo torej ob vstajenju? Kajti sedem jo je
imelo za ženo.‹« 34 Jezus jim odgovori in reče: »Otroci
tega sveta se poročajo in so dane v zakon, (aiōn g165)
35 toda tisti, ki bodo šteti za vredne, da dosežejo oni
svet in vstajenje od mrtvih, se ne bodo niti poročali, niti
ne bodo dane v zakon, (aiōn g165) 36 niti ne morejo več
umreti, kajti enaki so angelom in so Božji otroci, saj
so otroci vstajenja. 37 Torej, da so mrtvi obujeni, je
pokazal celó Mojzes pri grmu, ko je imenoval Gospoda
›Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov.‹ 38
Kajti on ni Bog mrtvih, temveč živih, kajti njemu vsi
živijo.« 39 Tedaj so nekateri izmed pisarjev odgovorili in
rekli: »Učitelj, dobro si povedal.« 40 Nató pa se ga niso
drznili vprašati nobenega vprašanja več. 41 In rekel
jim je: »Kako pravijo, da je Kristus Davidov sin? 42 In
sam David pravi v knjigi Psalmov: › Gospod je rekel
mojemu Gospodu: ›Sedi na mojo desnico, 43 dokler
ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo pručko.‹‹ 44
David mu torej reče Gospod, kako je potem on njegov

sin?« 45 Potem je pred občinstvom vseh ljudi svojim
učencem rekel: 46 »Pazite se pisarjev, ki želijo hoditi
v dolgih svečanih oblačilih in imajo radi pozdrave na
trgih in najvišje sedeže v sinagogah ter vodilna mesta
na praznovanjih, 47 ki vdovam požirajo hiše in zaradi
lepšega delajo dolge molitve; isti bodo prejeli večje
prekletstvo.«

21 In pogledal je navzgor in videl bogataše metati
svoje darove v zakladnico. 2 Videl pa je tudi neko
siromašno vdovo vreči vanjo dva kovanca. 3 In rekel
je: »Resnično, jaz vam pravim, da je ta siromašna
vdova vrgla vanjo več kot vsi, 4 kajti vsi ti so iz svojega
obilja vrgli vanjo daritve Bogu, toda ona je iz svojega
uboštva vrgla vanjo vsa sredstva za preživljanje, ki
jih je imela.« 5 In ko so nekateri govorili o templju,
kako je okrašen z lepimi kamni in darovi, je rekel: 6 »
Glede teh stvari, ki jih gledate, pa bodo prišli dnevi, v
katerih ne bo ostal en kamen na drugem, ki ne bi bil
zrušen.« 7 In vprašali so ga, rekoč: »Učitelj, toda kdaj
bodo te stvari? In kakšno znamenje se bo zgodilo, ko
se bodo te stvari pripetile?« 8 In rekel je: »Pazite, da
ne boste zavedeni, kajti mnogi bodo prišli v mojem
imenu, rekoč: ›Jaz sem Kristus in čas se je približal;
‹ ne pojdite torej za njimi. 9 Toda ko boste slišali o
vojnah in vstajah, ne bodite prestrašeni, kajti te stvari
se morajo najprej zgoditi, toda konec še ni v kratkem.«
10 Tedaj jim je rekel: »Narod bo vstal zoper narod in
kraljestvo zoper kraljestvo 11 in veliki potresi bodo
na raznih krajih in lakote ter kužne bolezni in strašni
prizori ter velika znamenja se bodo zgodila z neba. 12
Toda pred vsem tem bodo nad vas iztegovali svoje
roke in vas preganjali ter vas izročali v shodnice in ječe
[in] zaradi mojega imena boste privedeni pred kralje in
vladarje. 13 To pa se bo obrnilo k vam za pričevanje.
14 Pomirite se torej v svojih srcih, da ne boste prej
premišljevali, kaj boste odgovorili, 15 kajti jaz vam bom
dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo
mogli ugovarjati niti se ji upirati. 16 Izdajali pa vas bodo
tako starši kakor bratje, žlahta in prijatelji in nekaterim
izmed vas bodo povzročili, da boste usmrčeni. 17 In
vsi ljudje vas bodo sovražili zaradi mojega imena. 18
Toda niti las z vaše glave ne bo propadel. 19 S svojim
potrpljenjem si pridobivate svoje duše. 20 In ko boste
videli Jeruzalem obdan z vojskami, tedaj vedite, da je
blizu opustošenje le-tega. 21 Potem naj tisti, ki so v
Judeji, pobegnejo v gore; in naj tisti, ki so v njegovi
sredi, odidejo ven; in naj tisti, ki so na podeželju, ne
vstopijo vanj. 22 Kajti to so dnevi maščevanja, da se
bodo lahko izpolnile vse stvari, ki so napisane. 23 Toda
gorje v tistih dneh tem, ki so z otrokom in tem, ki dojijo!
Kajti v deželi bo velika tegoba in bes nad temi ljudmi.
24 In padali bodo pod ostrino meča in odvedeni bodo v
ujetništvo med vse narode in Jeruzalem bodo mendrali
pogani, dokler se ne dopolnijo časi poganov. 25 In
znamenja bodo na soncu in na luni in na zvezdah; in
nad zemljo tegoba narodov z zmedenostjo; morje in
valovi bodo rjoveli; 26 srca bodo ljudem odpovedovala
zaradi strahu in zaradi opazovanja za temi stvarmi, ki
prihajajo na zemljo, kajti moči neba se bodo majale.
27 In tedaj bodo videli Sina človekovega prihajati v
oblaku z močjo in veliko slavo. 28 Ko pa se bodo te
stvari začele dogajati, potem poglejte gor in dvignite
svoje glave, kajti vaša odkupitev se približuje.« 29 In
spregovoril jim je v prispodobi: »Poglejte figovo drevo
in vsa drevesa; 30 ko sedaj poganjajo, vi vidite in sami
veste, da je torej poletje blizu. 31 Tako tudi vi, ko vidite,
da se te stvari dogajajo, védite, da je Božje kraljestvo
blizu. 32 Resnično, povem vam: ›Ta rod ne bo preminil,
dokler ne bo vse izpolnjeno. 33 Nebo in zemlja bosta
minila, toda moje besede ne bodo minile. 34 Pazite pa
se, da ne bi bila vaša srca kadarkoli preobremenjena s
prenasičenostjo in pijanostjo in skrbmi tega življenja in
tako, da ta dan nad vas ne pride nepričakovano. 35
Kajti kakor zanka bo prišel na vse tiste, ki prebivajo na
obličju celotne zemlje. 36 Čujte torej in nenehno molíte,
da boste lahko šteti za vredne, da pobegnete vsem
tem stvarem, ki se bodo pripetile in stopite pred Sina
človekovega.‹« 37 In podnevi je učil v templju, ponoči
pa je odšel ven ter prebival na gori, ki se imenuje
Oljska gora. 38 In vsi ljudje so prihajali zgodaj zjutraj k
njemu v tempelj, da bi ga poslušali.

22 Torej približal se je praznik nekvašenega kruha,
ki se imenuje Pasha. 2 Visoki duhovniki in pisarji
pa so si prizadevali, kako bi ga lahko ubili, kajti bali so
se ljudi. 3 Tedaj je Satan vstopil v Juda, z vzdevkom
Iškarijot, ki je bil izmed dvanajsterih. 4 In ta je odšel
svojo pot ter se posvetoval z visokimi duhovniki in
stotniki, kako bi jim ga lahko izdal. 5 In ti so bili
veseli in se obvezali, da mu dajo denar. 6 In obljubil
je ter iskal priložnost, da jim ga izda v odsotnosti
množice. 7 Potem je prišel dan nekvašenega kruha,
ko mora biti zaklano pashalno jagnje. 8 In poslal je
Petra ter Janeza, rekoč: »Pojdita in nam pripravita
pashalno jagnje, da bomo lahko jedli.« 9 In rekla sta
mu: »Kje želiš, da ga pripraviva?« 10 Rekel jima je:
»Glejta, ko vstopita v mesto, vaju bo srečal moški,
nesoč lončen vrč vode; sledita mu v hišo, v katero
vstopa. 11 Hišnemu očetu pa bosta rekla: ›Učitelj ti
pravi: ›Kje je soba za goste, kjer bom s svojimi učenci
jedel pashalno jagnje?‹« 12 In pokazal vama bo veliko
opremljeno zgornjo sobo; tam pripravita.« 13 In onadva
sta odšla ter našla, kakor jima je rekel in pripravila
sta pashalno jagnje. 14 Ko pa je prišla ura, se je

usedel in dvanajsteri apostoli z njim. 15 Rekel jim je:
»S hrepenenjem sem si želel, da bi to pashalno jagnje
jedel z vami, še predem trpim, 16 kajti povem vam:
›Ne bom več jedel od tega, dokler to ne bo izpolnjeno
v Božjem kraljestvu.‹« 17 In vzel je čašo ter se zahvalil
in rekel: »Vzemite jo in si to razdelite med seboj, 18
kajti povem vam: ›Ne bom pil od sadu vinske trte,
dokler ne pride Božje kraljestvo.‹« 19 In vzel je kruh in
se zahvalil in ga razlomil ter jim dal, rekoč: »To je moje
telo, ki je dano za vas, to delajte v spomin name.« 20
Podobno tudi čašo po večerji, rekoč: »Ta čaša je nova
zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas. 21 Toda glejte,
roka tistega, ki me izdaja, je z menoj pri mizi. 22 In Sin
človekov resnično gre, kakor je bilo določeno, toda
gorje temu človeku, po katerem je izdan!« 23 In med
seboj so se začeli spraševati, kdo izmed njih je bil,
da bi storil to stvar. 24 Med njimi pa je bil tudi prepir,
kdo izmed njih naj bi veljal za največjega. 25 On pa
jim je rekel: »Kralji poganov izvajajo gospostvo nad
njimi, in kateri izvajajo oblast nad njimi, so imenovani
dobrotniki. 26 Toda vi ne bodite takšni, temveč kdor je
med vami največji, naj bo kakor mlajši in kdor je šef
kakor tisti, ki streže. 27 Kajti kdo je večji, kdor sedi pri
mizi ali kdor streže? Mar ni, kdor sedi pri mizi? Toda
jaz sem med vami kakor tisti, ki streže. 28 Vi ste tisti, ki
ste vztrajali z menoj v mojih skušnjavah. 29 In določam
vam kraljestvo, kakor ga je moj Oče določil meni, 30 da
boste lahko jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu
in sedeli na prestolih ter sodili dvanajst Izraelovih
rodov.« 31 In Gospod je rekel: »Simon, Simon, glej,
Satan je zahlepel, da bi te imel, da te lahko preseje
kakor pšenico, 32 toda jaz sem molil zate, da tvoja
vera ne opeša; ko pa boš spreobrnjen, okrépi svoje
brate.« 33 In ta mu je rekel: »Gospod, pripravljen sem
iti s teboj, tako v ječo, kakor v smrt.« 34 On pa je rekel:
»Povem ti, Peter, danes petelin ne bo zapel, preden
ne boš trikrat zatajil, da me poznaš.« 35 In rekel jim je:
»Ko sem vas poslal brez mošnje in malhe in čevljev
ali vam je karkoli manjkalo?« In rekli so: »Nič.« 36
Potem jim je rekel: »Toda kdor ima mošnjo, naj jo sedaj
vzame in prav tako svojo malho; in kdor nima meča,
naj proda svojo obleko in enega kupi. 37 Kajti povem
vam, da se mora na meni dovršiti še to, kar je pisano:
›In prištet je bil med prestopnike, ‹ kajti stvari glede
mene imajo konec.« 38 In rekli so: »Gospod, glej, tukaj
sta dva meča.« On pa jim je rekel: »Dovolj je.« 39 In
prišel je ven ter odšel, kakor je bil navajen, na Oljsko
goro in tudi njegovi učenci so mu sledili. 40 Ko pa
je bil na mestu, jim je rekel: »Molíte, da ne vstopite
v skušnjavo.« 41 In od njih je bil oddaljen približno
za lučaj kamna ter pokleknil in molil, 42 rekoč: »Oče,
če si voljan, odstrani to čašo od mene, vendar ne
moja volja, temveč tvoja naj se zgodi.« 43 In prikazal
se mu je angel iz nebes ter ga krepil. 44 Medtem ko
je bil v neznosni bolečini, pa je še iskrenejše molil
in njegov pot je bil, kakor bi na zemljo padale velike
kaplje krvi. 45 In ko se je dvignil od molitve in prišel k
svojim učencem, jih je zaradi bridkosti našel speče 46
in jim rekel: »Čemu spite? Vstanite in molíte, da ne
vstopite v skušnjavo.« 47 In medtem ko je še govoril,
zagleda množico in tisti, ki se je imenoval Juda, eden
izmed dvanajsterih, je šel pred njimi in se približal
Jezusu, da bi ga poljubil. 48 Toda Jezus mu je rekel:
»Juda, s poljubom izdajaš Sina človekovega?« 49 Ko
so ti, ki so bili okoli njega, videli, kaj bo sledilo, so mu
rekli: »Gospod ali naj udarimo z mečem?« 50 In eden
izmed njih je udaril služabnika vélikega duhovnika ter
mu odsekal desno uho. 51 In Jezus je odgovoril ter
rekel: »Pustite do tod.« In dotaknil se je njegovega
ušesa ter ga ozdravil. 52 Potem je Jezus rekel visokim
duhovnikom in tempeljskim stotnikom ter starešinam,
ki so prišli k njemu: »Ali ste prišli ven, kakor proti tatu,
z meči in palicami? 53 Ko sem bil vsak dan z vami
v templju, zoper mene niste iztegnili rok, toda to je
vaša ura in oblast teme.« 54 Potem so ga vzeli in
ga odvedli ter ga privedli v hišo vélikega duhovnika.
Peter pa je sledil od daleč. 55 In ko so sredi dvorane
prižgali ogenj ter skupaj sedli, je Peter sédel mednje.
56 Toda zagledala ga je neka služkinja, ko je sedel
poleg ognja in ga tehtno pogledala ter rekla: »Tudi ta
človek je bil z njim.« 57 On pa ga je zanikal, rekoč:
»Ženska, ne poznam ga.« 58 In malo za tem ga je
opazil drug ter rekel: »Tudi ti si izmed njih.« Peter pa je
rekel: »Človek, nisem.« 59 In približno eno uro kasneje
je še en prepričano potrdil, rekoč: »Resnično, tudi ta
je bil z njim, kajti Galilejec je.« 60 Peter pa je rekel:
»Človek, ne vem kaj praviš.« In takoj, medtem ko je še
govoril, je petelin zapel. 61 Gospod pa se je obrnil in
pogledal na Petra. In Peter se je spomnil Gospodove
besede, kako mu je rekel: »Preden petelin zapoje,
me boš trikrat zatajil.« 62 In Peter je odšel ven ter
se bridko zjokal. 63 Možje, ki so prijeli Jezusa, so ga
zasmehovali in ga udarjali. 64 In ko so mu zavezali oči,
so ga udarili po obrazu in ga vprašali, rekoč: »Prerokuj,
kdo je ta, ki te je udaril?« 65 In mnogo drugih stvari
so bogokletno govorili zoper njega. 66 In takoj, ko je
bil dan, so prišli skupaj starešine izmed ljudi, visoki
duhovniki ter pisarji in ga odvedli v svoj véliki zbor,
rekoč: 67 »Ali si ti Kristus? Povej nam.« On pa jim je
rekel: »Če vam povem, ne boste verjeli 68 in tudi če
vas vprašam, mi ne boste odgovorili niti mi [ne boste]
pustili oditi. 69 Odslej bo Sin človekov sedel na desnici
Božje moči.« 70 Potem so vsi rekli: »Ali si ti potem
Božji Sin?« On pa jim je rekel: »Vi pravite, da sem.«

71 Rekli so: »Kaj potrebujemo kakršnihkoli nadaljnjih
prič? Kajti sami smo slišali iz njegovih lastnih ust.«

23 In vsa množica teh je vstala ter ga odvedla k
Pilatu. 2 In začeli so ga obtoževati, rekoč: »Našli
smo tega, da izkrivlja narod in prepoveduje dajati
cesarju davek, rekoč, da je on sam Kristus Kralj.« 3 In
Pilat ga je vprašal, rekoč: »Ali si ti judovski Kralj?« On
pa mu je odgovoril in rekel: »Ti praviš to.« 4 Potem je
Pilat rekel visokim duhovnikom in množici: »Na tem
človeku ne najdem nobene krivde.« 5 Oni pa so bili
še bolj kruti, rekoč: »Razvnema ljudi, ko uči po vsej
celotni Judeji, začenši v Galileji, do tega mesta.« 6 Ko
je Pilat slišal o Galileji, je vprašal, ali je bil ta človek
Galilejec. 7 Takoj pa, ko je spoznal, da pripada pod
Herodovo pristojnost, ga je poslal k Herodu, ki je bil ob
tistem času tudi sam v Jeruzalemu. 8 Ko je Herod
zagledal Jezusa, je bil silno vesel, kajti že dlje časa si
ga je želel videti, ker je o njem slišal mnoge stvari; in
upal je, da bo videl kak čudež, ki ga bo storil. 9 Potem
ga je zasliševal z mnogimi besedami, toda nič mu ni
odgovoril. 10 Poleg pa so stali visoki duhovniki in pisarji
ter ga silovito obtoževali. 11 In Herod ga je s svojimi
bojevniki ponižal ter ga zasmehoval in ga oblekel
v krasno svečano oblačilo ter ga ponovno poslal k
Pilatu. 12 In tega istega dne sta se Pilat in Herod
spoprijateljila, kajti prej sta si bila med seboj sovražna.
13 Ko pa je Pilat sklical skupaj visoke duhovnike in
vladarje ter ljudstvo, 14 jim je rekel: »Privedli ste mi
tega človeka, kot nekoga, ki izkrivlja ljudi in glejte, pred
vami sem ga izprašal. Nobene krivde nisem našel na
tem človeku glede teh stvari, za katere ga tožite. 15
Ne, in tudi Herod ne, kajti poslal sem vas k njemu.
In glejte, nič smrti vrednega mu ni bilo storjeno. 16
Kaznoval ga bom torej in ga izpustil.« 17 (Kajti nujno
jim je moral na praznik nekoga izpustiti.) 18 In vsi
so hkrati zakričali, rekoč: »Proč s tem človekom in
izpusti nam Baraba, « 19 (ki je bil vržen v ječo zaradi
nekega upora, storjenega v mestu in zaradi umora.)
20 Pilat jim je torej, voljan izpustiti Jezusa, ponovno
spregovoril. 21 Toda oni so vpili, rekoč: »Križaj ga,
križaj ga.« 22 In tretjič jim je rekel: »Zakaj, kakšno zlo
je storil? Nobenega razloga za smrt nisem našel na
njem. Kaznoval ga bom torej in ga izpustil.« 23 Oni pa
so bili neposredni z močnimi glasovi in zahtevali, da
bi bil križan. In prevladali so glasovi teh ter visokih
duhovnikov. 24 In Pilat je razsodil, da naj bi bilo kakor
zahtevajo. 25 In izpustil jim je tega, ki so ga zahtevali,
ki je bil zaradi upora in umora vržen v ječo, toda
Jezusa je izročil njihovi volji. 26 In ko so ga odvedli
proč, so prijeli nekega Simona, Cirenčana, ki je prihajal
s podeželja in nanj položili križ, da bi ga nosil za
Jezusom. 27 In sledila mu je velika skupina ljudi ter
žensk, ki so ga tudi objokovale ter žalovale za njim. 28
Toda Jezus jim je, ko se je obrnil k njim, rekel: »Hčere
jeruzalemske, ne jokajte zaradi mene, temveč jokajte
nad seboj in nad svojimi otroki. 29 Kajti glejte, prihajajo
dnevi, v katerih bodo rekli: ›Blagoslovljene so jalove in
maternice, ki niso nikoli nosile ter prsi, ki niso nikoli
nudile sesanja.‹ 30 Potem bodo začeli govoriti goram:
›Padite na nas; ‹ in hribom: ›Pokrijte nas.‹ 31 Kajti
če te stvari počnejo z zelenim drevesom, kaj se bo
zgodilo s suhim?« 32 Z njim pa sta bila odvedena tudi
dva druga hudodelca, da bi bila usmrčena. 33 In ko so
prišli na kraj, ki se imenuje Kalvarija, so tam križali
njega in hudodelca, enega na desni roki, drugega pa
na levi. 34 Potem je Jezus rekel: »Oče, odpusti jim,
kajti ne vedo, kaj delajo.« Oni pa so si razdelili njegova
oblačila ter metali žrebe. 35 In ljudje so stoje gledali.
Prav tako pa so ga z njimi zasmehovali vladarji, rekoč:
»Rešil je druge, naj reši sebe, če je on Kristus, Božji
izvoljenec.« 36 In tudi vojaki so ga zasmehovali, ko so
prišli k njemu in mu ponujali kisa 37 ter rekli: »Če si
judovski kralj, reši samega sebe.« 38 Nad njim pa je
bil tudi nadpis, napisan v črkah grščine in latinščine ter
hebrejščine: TO JE JUDOVSKI KRALJ. 39 Eden izmed
hudodelcev, ki sta visela, pa ga je zasmehoval, rekoč:
»Če si ti Kristus, reši sebe in naju.« 40 Vendar mu je
drugi odgovoril, ga oštel in rekel: »Ali se ne bojiš Boga,
glede na to, da si ti v isti obsodbi? 41 In midva zares
po pravici, kajti prejemava nagrado, primerno svojim
dejanjem, toda ta človek ni storil nič narobe.« 42 In
Jezusu je rekel: »Gospod, spomni se me, ko prideš v
svoje kraljestvo.« 43 In Jezus mu je rekel: »Resnično,
povem ti: ›Danes boš z menoj v raju.‹« 44 In bilo je
okoli šeste ure in bila je tema po vsej zemlji do devete
ure. 45 In sonce je otemnelo in tempeljsko zagrinjalo
se je raztrgalo po sredini. 46 In ko je Jezus zavpil z
močnim glasom, je rekel: »Oče, v tvoje roke izročam
svojega duha.« In ko je to izrekel, je izročil duha. 47
Torej ko je stotnik videl, kaj se je zgodilo, je slavil Boga,
rekoč: »Zagotovo je bil to pravičen človek.« 48 In vsa
množica, ki je prišla skupaj k temu prizoru in gledala te
stvari, ki so se zgodile, se je tolkla po svojih prsih in se
vrnila. 49 Vsi njegovi znanci in ženske, ki so mu sledili
iz Galileje, pa so stali daleč stran in gledali te stvari. 50
In glej, tam je bil mož, po imenu Jožef, svetovalec.
In bil je dober mož ter pravičen 51 (isti ni soglašal z
nasvetom in njihovim dejanjem). Bil je iz Arimateje,
judovskega mesta, ki je tudi sam pričakoval Božje
kraljestvo. 52 Ta mož je odšel k Pilatu in prosil [za]
Jezusovo telo. 53 In snel ga je ter ga zavil v laneno
platno in ga položil v mavzolej, ki je bil vsekan v skalo,
v katerega človek še nikoli prej ni bil položen. 54 In ta
dan je bila priprava in približeval se je šabat. 55 In tudi

ženske, ki so prišle z njim iz Galileje, so potem sledile
ter [si] ogledale mavzolej in kako je bilo njegovo telo
položeno. 56 In vrnile so se in pripravile dišave ter
mazila in glede na zapoved počivale na šabatni dan.

24 Torej na prvi dan tedna so zelo zgodaj zjutraj
prišle k mavzoleju in nosile dišave, ki so jih
pripravile in nekatere druge z njimi. 2 Našle pa so
kamen odvaljen od mavzoleja. 3 In vstopile so vanj,
pa niso našle telesa Gospoda Jezusa. 4 In pripetilo
se je, medtem ko so bile glede tega zelo zmedene,
glej, dva moža sta stala poleg njih v sijočih oblekah 5
in medtem ko so bile prestrašene in so svoje obraze
sklonile k zemlji, sta jim rekla: »Zakaj iščete živega
med mrtvimi? 6 Njega ni tukaj, temveč je bil obujen.
Spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji,
7 rekoč: ›Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih
ljudi in biti križan ter tretji dan ponovno vstati.‹« 8
In spomnile so se njegovih besed 9 ter se vrnile od
mavzoleja in vse te stvari povedale enajsterim ter
vsem ostalim. 10 Bile so Marija Magdalena in Joana in
Marija, Jakobova mati ter druge ženske, ki so bile z
njimi, ki so te stvari povedale apostolom. 11 Njihove
besede pa so se jim zdele kakor prazno opravljanje
in jim niso verjeli. 12 Potem je vstal Peter in stekel k
mavzoleju. In sklonjen dol je zagledal lanene trakove,
položene posebej, ter odšel in se v sebi spraševal o
tem, kar se je pripetilo. 13 In glej, dva izmed njih sta
tega istega dne odšla proti vasi, z imenom Emavs, ki
je bila okoli šestdeset dolžin brazd od Jeruzalema. 14
In skupaj sta se pogovarjala o vseh teh stvareh, ki
so se zgodile. 15 In pripetilo se je, medtem ko sta se
skupaj posvetovala in razpravljala, da se je približal
sam Jezus in šel z njima. 16 Vendar so bile njune
oči zadržane, da ga ne bi spoznala. 17 On pa jima
je rekel: »Kakšne vrste pogovori so to, ki jih imata
drug z drugim, medtem ko hodita in sta žalostna?«
18 Eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, pa mu
odgovori in reče: »Ali si ti edini tujec v Jeruzalemu in
nisi izvedel stvari, ki so se v teh dneh tam zgodile?«
19 In rekel jima je: »Katere stvari?« In rekla sta mu:
»Glede Jezusa Nazarečana, ki je bil prerok, mogočen
v dejanju in besedi, pred Bogom in vsemi ljudmi 20 in
kako so ga visoki duhovniki in naši vladarji izročili, da
bi bil obsojen na smrt in ga križali. 21 Toda mi smo
zaupali, da je bil on tisti, ki naj bi odkupil Izraela; in
poleg vsega tega je danes tretji dan, odkar so se te
stvari zgodile. 22 Da, in nekatere ženske, prav tako
iz naše skupine, ki so bile zgodaj pri mavzoleju, so
nas osupnile. 23 In ko niso našle njegovega telesa, so
prišle, rekoč, da so prav tako videle videnje angelov,
ki sta rekla, da je bil živ. 24 In nekateri izmed teh,
ki so bili z nami, so odšli k mavzoleju in našli točno
takó, kakor so rekle ženske, toda njega niso videli.« 25
Potem jima je rekel: »Oh bedaka in počasnega srca za
verovanje vsega, kar so govorili preroki. 26 Ali ni moral
Kristus pretrpeti te stvari in vstopiti v svojo slavo?«
27 In začel je pri Mojzesu in vseh prerokih ter jima v
vseh pismih pojasnil besede glede njega samega. 28
In približali so se blizu k vasi, kamor sta šla, on pa
je storil, kakor da bo odšel dalje. 29 Vendar sta ga
primorala, rekoč: »Ostani z nama, kajti blizu večera je
in dan je davno minil.« In odšel je noter, da ostane
z njima. 30 In pripetilo se je, medtem ko je z njima
sedel pri hrani, [da] je vzel kruh in ga blagoslovil in
prelomil ter jima dal. 31 In njune oči so bile odprte in
sta ga spoznala, on pa je izginil iz njunega pogleda. 32
In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo
znotraj naju, medtem ko je z nama govoril po poti in
medtem ko nama je odpiral pisma?« 33 In vstala sta
še isto uro in se vrnila v Jeruzalem in našla skupaj
zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi, 34 govoreče:
»Gospod je bil resnično obujen in se prikazal Simonu.«
35 In povedala sta, kakšne stvari so se zgodile na poti
in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha. 36 In ko
sta tako govorila, je sam Jezus stal v njihovi sredi in
jim reče: »Mir vam bodi.« 37 Toda bili so prestrašeni in
zgroženi in domnevali so, da so videli duha. 38 Rekel
jim je: »Zakaj ste zaskrbljeni? In zakaj v vaših srcih
vstajajo misli? 39 Poglejte moje roke in moja stopala,
da sem to jaz sam. Potipajte me in poglejte, kajti duh
nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« 40
In ko je tako govoril, jim je pokazal svoje roke in svoja
stopala. 41 In medtem ko zaradi radosti niso verjeli
ter se čudili, jim je rekel: »Imate tukaj kaj hrane?«
42 In dali so mu kos pečene ribe in od satovja. 43
In vzel je to ter pred njimi pojedel. 44 In rekel jim je:
»To so besede, ki sem vam jih govoril, medtem ko
sem bil še z vami, da se morajo izpolniti vse stvari, ki
so bile glede mene zapisane v Mojzesovi postavi in
v prerokih in v psalmih.« 45 Tedaj jim je odprl njihov
razum, da so lahko razumeli pisma 46 in jim rekel:
»Tako je pisano in tako se je Kristusu spodobilo trpeti
in tretji dan vstati od mrtvih, 47 in da bi se kesanje
ter odpuščanje grehov oznanjalo v njegovem imenu
med vsemi narodi, začenši v Jeruzalemu. 48 In vi ste
priče teh stvari. 49 In glejte, nad vas pošiljam obljubo
svojega Očeta, toda ostanite v jeruzalemskem mestu,
dokler ne boste opremljeni z močjo od zgoraj.« 50
In odvedel jih je ven, prav do Betanije in povzdignil
svoje roke in jih blagoslovil. 51 In medtem ko jih je
blagoslavljal, se je pripetilo, [da] je bil ločen od njih in
odnesen gor v nebo. 52 In oni so ga oboževali in se z
veliko radostjo vrnili v Jeruzalem 53 in bili so nenehno
v templju in hvalili in blagoslavljali Boga. Amen.

Janez

1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila z Bogom
in Beseda je bila Bog. **2** Ista je bila v začetku z
Bogom. **3** Vse stvari so bile narejene po njem in brez
njega ni bilo narejeno nič, kar je bilo narejeno. **4** V
njem je bilo življenje in življenje je bilo svetloba ljudem.
5 In svetloba sveti v temi, tema pa je ni doumela. **6** Bil
je človek, poslan od Boga, katerega ime je bilo Janez.
7 Ta isti je prišel za pričo, da pričuje o Svetlobi, da
bodo vsi ljudje po njem lahko verovali. **8** Ni bil on ta
Svetloba, ampak je bil poslan, da pričuje o tej Svetlobi.
9 To je bila resnična Svetloba, ki razsvetljuje vsakega
človeka, ki prihaja na svet. **10** Bil je na svetu in svet je
bil narejen po njem, svet pa ga ni spoznal. **11** Prišel je
k svojim lastnim, njegovi lastni pa ga niso sprejeli. **12**
Toda tolikim, kot so ga sprejeli, njim je on dal moč, da
postanejo Božji sinovi, torej njim, ki verujejo v njegovo
ime, **13** ki so bili rojeni, ne iz krvi niti ne iz volje mesa
niti ne iz volje moža, temveč iz Boga. **14** In Beseda je
bila narejena meso in prebivala med nami (in zagledali
smo njegovo slavo, slavo kot od edinorojenega od
Očeta) polno milosti in resnice. **15** Janez je pričeval o
njem in klical, rekoč: »Ta je bil tisti, o katerem sem
govoril: ›Kdor prihaja za menoj, je obstajal pred menoj,
kajti bil je prej kakor jaz.‹« **16** In iz njegove polnosti
smo vsi prejeli in to milost za milostjo. **17** Kajti postava
je bila dana po Mojzesu, toda milost in resnica sta
prišli po Jezusu Kristusu. **18** Noben človek nikoli ni
videl Boga. Edinorojeni Sin, ki je v Očetovem naročju,
on ga je razodel. **19** In to je Janezovo pričevanje, ko so
Judje poslali iz Jeruzalema duhovnike in Lévijevce, da
ga vprašajo: »Kdo si ti?« **20** In priznal je in ni zanikal,
temveč priznal: »Jaz nisem Kristus.« **21** In vprašali so
ga: »Kaj torej? Ali si Elija?« In reče: »Nisem.« »Ali si ti
ta prerok?« In odgovoril je: »Ne.« **22** Potem so mu rekli:
»Kdo si? Da bomo lahko dali odgovor tem, ki so nas
poslali. Kaj praviš sam o sebi?« **23** Rekel je: »Jaz sem
glas nekoga, ki kliče v divjini: ›Naredite Gospodovo pot
ravno, ‹ kakor je rekel prerok Izaija.« **24** Ti pa, ki so bili
poslani, so bili izmed farizejev. **25** In vprašali so ga ter
mu rekli: »Zakaj potem krščuješ, če ti nisi ta Kristus
niti Elija niti ta prerok?« **26** Janez jim je odgovoril,
rekoč: »Jaz krščujem z vodo, toda tam, med vami, stoji
nekdo, ki ga vi ne poznate. **27** On je ta, ki prihaja za
menoj, in je pred menoj, čigar čevljev jermena nisem
vreden odvezati.« **28** Te stvari so se zgodile v Betaniji,
onstran Jordana, kjer je Janez krščeval. **29** Naslednji
dan zagleda Janez k njemu prihajati Jezusa in reče:
»Glejte, Jagnje Božje, ki odvzema greh sveta. **30** To je
on, o katerem sem rekel: ›Za menoj prihaja mož, ki je
obstajal pred menoj, kajti bil je pred menoj.‹ **31** In nisem
ga poznal, vendar sem zato prišel krščevat z vodo, da
bi se on razodel Izraelu.« **32** In Janez je izjavil, rekoč:
»Videl sem Duha spuščati se z neba, kakor golobico in
je ostal na njem. **33** In nisem ga poznal, toda kdor
me je poslal, da krščujem z vodo, isti mi je rekel: ›Na
kogar boš videl spuščati se Duha in ostajati na njem,
isti je ta, ki krščuje s Svetim Duhom.‹ **34** In videl sem
in izjavil, da je ta Božji Sin.« **35** Naslednji dan je Janez
ponovno stal in dva izmed njegovih učencev **36** in
ko je gledal na Jezusa, medtem ko je hodil, reče:
»Glej, Jagnje Božje!« **37** Dva učenca pa sta ga slišala
govoriti in šla za Jezusom. **38** Potem se je Jezus obrnil
in ju videl slediti ter jima reče: »Kaj iščeta?« Rekla
sta mu: »Rabi (kar prevedeno pomeni Učitelj), kje
prebivaš?« **39** Reče jima: »Pridita in poglejta.« Prišla
sta in videla, kje prebiva ter ta dan ostala z njim, kajti
bilo je okrog desete ure. **40** Eden izmed dveh, ki sta
slišala Janeza govoriti in sta mu sledila, je bil Andrej,
brat Simona Petra. **41** Ta je najprej našel svojega
lastnega brata Simona in mu rekel: »Našli smo Mesija,
« kar je prevedeno, Kristusa. **42** In privedel ga je k
Jezusu. In ko ga je Jezus pogledal, je rekel: »Ti si
Simon, Jonov sin. Imenoval se boš Kefa, « kar je po
razlagi: ›Kamen.‹ **43** Naslednji dan je Jezus nameraval
oditi naprej v Galilejo in najde Filipa ter mu reče: »Sledi
mi.« **44** Torej Filip pa je bil iz Betsajde, Andrejevega in
Petrovega mesta. **45** Filip najde Natánaela in mu reče:
»Našli smo tistega, o katerem so Mojzes in preroki
pisali v postavi, Jezusa iz Nazareta, Jožefovega sina.«
46 Natánael pa mu je rekel: »Ali lahko iz Nazareta
pride kakršnakoli dobra stvar?« Filip mu reče: »Pridi in
poglej.« **47** Jezus je videl k njemu prihajati Natánaela
in reče o njem: »Glejte, pravi Izraelec, v katerem ni
zvijače!« **48** Natánael mu reče: »Od kod me poznaš?«
Jezus je odgovoril in mu rekel: »Preden te je Filip
poklical, sem te videl, ko si bil pod figovim drevesom.«
49 Natánael je odgovoril in mu reče: »Rabi, ti si Božji
Sin. Ti si Izraelov Kralj.« **50** Jezus je odgovoril in mu
rekel: »Ker sem ti rekel: ›Videl sem te pod figovim
drevesom, ‹ veruješ? Videl boš večje stvari kakor
te.« **51** In reče mu: »Resnično, resnično, povem vam:
›Odslej boste videli odprta nebesa in Božje angele, ki
se vzpenjajo in spuščajo nad Sinom človekovim.‹«

2 In tretji dan je bila v galilejski Kani svatba in
Jezusova mati je bila tam. **2** Na svatbo pa so
bili povabljeni tako Jezus kakor njegovi učenci. **3** In
ko je zmanjkalo vina, mu Jezusova mati reče: »Vina
nimajo.« **4** Jezus ji reče: »Ženska, kaj imam opraviti
s teboj? Moja ura še ni prišla.« **5** Njegova mati reče
služabnikom: »Karkoli vam reče, to storite.« **6** In tam
je bilo postavljenih šest kamnitih posod za vodo, po
običaju judovskega očiščevanja, ki so vsebovale vsaka

po dva ali tri sodčke. 7 Jezus jim reče: »Napolnite
posode za vodo z vodo.« In napolnili so jih do roba. 8
In reče jim: »Zajemite torej in nesite k vodju gostije.«
In oni so to odnesli. 9 Ko je vodja gostije pokusil vodo,
ki je postala vino in ni vedel, od kod je bila (toda
služabniki, ki so zajemali vodo, so vedeli), je vodja
gostije poklical ženina 10 ter mu reče: »Vsak človek
na začetku postavi dobro vino, potem pa, ko se ljudje
temeljito napijejo, to, ki je slabše. Toda ti si dobro vino
prihranil do zdaj.« 11 Ta začetek čudežev je Jezus
storil v galilejski Kani in jasno pokazal svojo slavo in
njegovi učenci so verovali vanj. 12 Po tem je odšel
dol v Kafarnáum, on in njegova mati, njegovi bratje
ter njegovi učenci in tam so ostali ne mnogo dni. 13
In blizu je bila judovska pasha in Jezus je odšel gor
v Jeruzalem 14 in našel v templju te, ki so prodajali
vole in ovce in golobice in menjalce denarja sedeti. 15
In ko je iz majhnih vrvi naredil bič, jih je vse izgnal iz
templja in ovce in vole in iztresel denar menjalcem ter
prevrnil mize 16 in rekel tem, ki so prodajali golobice:
»Odnesite te stvari od tod. Ne delajte hiše mojega
Očeta za hišo trgovanja.« 17 In njegovi učenci so se
spomnili, da je bilo pisano: ›Gorečnost za tvojo hišo
me je použila.‹ 18 Potem so Judje odgovorili in mu
rekli: »Kakšno znamenje nam pokažeš, glede na to, da
delaš te stvari?« 19 Jezus je odgovoril in jim rekel:
»Uničite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil
pokonci.« 20 Tedaj so Judje rekli: »Ta tempelj je bil
v gradnji šestinštirideset let, ti pa ga hočeš postaviti
v treh dneh?« 21 Toda govoril je o templju svojega
telesa. 22 Ko je bil torej obujen od mrtvih, so se njegovi
učenci spomnili, da jim je to rekel in verjeli so pismu
ter besedi, ki jo je Jezus rekel. 23 Torej ko je bil za
pasho, na praznični dan, v Jeruzalemu, so mnogi, ko
so videli čudeže, ki jih je storil, verovali v njegovo ime.
24 Toda Jezus se jim ni zaupal, ker je vse ljudi poznal
25 in ni potreboval, da bi kdorkoli pričeval o človeku,
kajti vedel je, kaj je bilo v človeku.

3 Bil je človek izmed farizejev, po imenu Nikodém,
vladar Judov. 2 Ta isti je ponoči prišel k Jezusu
in mu rekel: »Rabi, vemo, da si učitelj, ki je prišel od
Boga, kajti noben človek ne more delati teh čudežev,
ki jih delaš ti, razen če ni Bog z njim.« 3 Jezus je
odgovoril in mu rekel: »Resnično, resnično, povem
ti: ›Razen če se človek ponovno ne rodi, ne more
videti Božjega kraljestva.‹« 4 Nikodém mu reče: »Kako
je lahko človek ponovno rojen, ko je star? Ali lahko
drugič vstopi v maternico svoje matere in se rodi?«
5 Jezus je odgovoril: »Resnično, resnično, povem ti:
›Razen če se človek ne rodi iz vode in iz Duha, ne
more vstopiti v Božje kraljestvo.‹ 6 To, kar je rojeno iz
mesa, je meso, in to, kar je rojeno iz Duha, je duh. 7
Ne čudi se, da sem ti rekel: ›Morate se ponovno roditi.‹
8 Veter piha, kjer želi in slišiš zvok le-tega, toda ne
moreš povedati, od kod prihaja in kam gre. Tako je z
vsakim, ki je rojen iz Duha.« 9 Nikodém je odgovoril in
mu rekel: »Kako so te stvari mogoče?« 10 Jezus je
odgovoril in mu rekel: »Ali si ti učitelj Izraelu, pa ne
veš teh stvari? 11 Resnično, resnično, povem ti: ›Mi
govorimo to, kar vemo in pričujemo to, kar smo videli,
vi pa našega pričevanja ne sprejemate. 12 Če sem
vam govoril zemeljske stvari in niste verovali, kako
boste verovali, če vam povem o nebeških stvareh? 13
In noben človek se ni dvignil v nebesa, razen tisti, ki je
prišel dol iz nebes, celó Sin človekov, ki je v nebesih.
14 In kakor je Mojzes povzdignil kačo v divjini, točno
tako mora biti povzdignjen Sin človekov, 15 da se,
kdorkoli veruje vanj, ne bo pogubil, temveč bo imel
večno življenje. (aiōnios g166) 16 Kajti Bog je tako ljubil
svet, da je dal svojega edinorojenega Sina, da kdorkoli
veruje vanj, se ne bo pogubil, temveč bo imel večno
življenje. (aiōnios g166) 17 Kajti Bog svojega Sina ni
poslal na svet, da svet obsodi, temveč, da bi bil svet
po njem lahko rešen. 18 Kdor veruje vanj, ni obsojen,
toda kdor ne veruje, je že obsojen, ker ni veroval v ime
edinorojenega Božjega Sina. 19 In to je obsodba, da je
svetloba prišla na svet, ljudje pa so raje ljubili temo
kakor svetlobo, ker so bila njihova dejanja hudobna.
20 Kajti vsak, kdor počne zlo, sovraži svetlobo niti
ne prihaja k svetlobi, da njegova dejanja ne bi bila
pograjana. 21 Toda kdor ravna po resnici, prihaja k
svetlobi, da bi se njegova dejanja lahko razodela, da
so narejena v Bogu.‹« 22 Po teh besedah so prišli
Jezus in njegovi učenci v judejsko deželo in z njimi je
ostal tam ter krščeval. 23 Pa tudi Janez je krščeval
v Enónu blizu Salíma, ker je bilo tam veliko vode; in
prihajali so in bili so krščeni. 24 Kajti Janez še ni bil
vržen v ječo. 25 Potem je med nekaterimi Janezovimi
učenci in Judi nastalo pričkanje glede očiščevanja. 26
In prišli so k Janezu ter mu rekli: »Rabi, kdor je bil s
teboj onstran Jordana, o katerem prinašaš pričevanje,
glej, isti krščuje in vsi ljudje prihajajo k njemu.« 27
Janez je odgovoril in rekel: »Človek ne more ničesar
prejeti, razen če mu ni dano iz nebes. 28 Vi sami
mi prinašate pričevanje, da sem rekel: ›Jaz nisem
Kristus, temveč, da sem poslan pred njim.‹ 29 Kdor
ima nevesto, je ženin, toda ženinov prijatelj, ki stoji in
ga posluša, se silno razveseljuje zaradi ženinovega
glasu. Ta moja radost je torej dopolnjena. 30 On mora
rasti, toda jaz se moram manjšati. 31 Kdor prihaja od
zgoraj, je nad vsem. Kdor je z zemlje, je zemeljski in
govori zemeljsko. Kdor prihaja iz nebes, je nad vsem.
32 Kar je videl in slišal, to pričuje in noben človek ne
sprejema njegovega pričevanja. 33 Kdor je sprejel

njegovo pričevanje, je pristavil k njegovemu pečatu, da
je Bog resničen. 34 Kajti tisti, ki ga je Bog poslal, govori
Božje besede, kajti Bog mu ne daje Duha na mero. 35
Oče ljubi Sina in mu je vse stvari dal v njegovo roko.
36 Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; kdor pa
ne veruje Sinu, ne bo videl življenja, temveč na njem
ostaja Božji bes.« (aiōnios g166)

4 Ko je torej Gospod izvedel, kako so farizeji slišali,
da je Jezus pridobil in krstil več učencev kakor
Janez, 2 (čeprav Jezus sam ni krščeval, temveč
njegovi učenci), 3 je zapustil Judejo in ponovno odšel v
Galilejo. 4 Brezpogojno pa je moral iti skozi Samarijo.
5 Potem je prišel v samarijsko mesto, ki se imenuje
Sihár, blizu kosa zemljišča, ki ga je Jakob dal svojemu
sinu Jožefu. 6 Torej tam [pa] je bil Jakobov vodnjak.
Jezus zatorej, opešan od svojega potovanja, tako sede
na vodnjak; bilo pa je okoli šeste ure. 7 Tja prihaja
ženska iz Samarije, da zajame vode. Jezus ji reče:
»Daj mi piti.« 8 (Kajti njegovi učenci so odšli proč
v mesto, da kupijo hrano.) 9 Potem mu ženska iz
Samarije reče: »Kako je to, da ti, ki si Jud, prosiš piti
od mene, ki sem ženska iz Samarije? Kajti Judje s
Samarijani nimajo nobenega opravka.« 10 Jezus je
odgovoril in ji rekel: »Če bi poznala Božji dar in kdo je,
ki ti govori: ›Daj mi, da pijem, ‹ bi prosila od njega in
dal bi ti žive vode.« 11 Ženska mu reče: »Gospod,
nimaš s čim zajeti, vodnjak pa je globok. Od kod imaš
potem to živo vodo? 12 Ali si ti večji kakor naš oče
Jakob, ki nam je dal vodnjak in je od tega pil on sam in
njegovi otroci in njegova živina?« 13 Jezus je odgovoril
in ji rekel: »Kdorkoli pije od te vode, bo ponovno žejen,
14 toda kdorkoli pije od vode, ki mu jo bom jaz dal,
ne bo nikoli žejen, temveč bo voda, ki mu jo bom
jaz dal, postala v njem izvir vode, ki izvira v večno
življenje.« (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Ženska mu reče:
»Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna niti ne bom
hodila sèm zajemat.« 16 Jezus ji reče: »Pojdi, pokliči
svojega soproga in pridi sèm.« 17 Ženska je odgovorila
in rekla: »Nimam soproga.« Jezus ji je rekel: »To si
dobro povedala: ›Nimam soproga, ‹ 18 kajti imela si
pet soprogov in ta, ki ga imaš sedaj, ni tvoj soprog. To
si iskreno povedala.« 19 Ženska mu reče: »Gospod,
zaznavam, da si prerok. 20 Naši očetje so oboževali
na tej gori, vi pa pravite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer
morajo ljudje oboževati.« 21 Jezus ji reče: »Ženska,
veruj mi, prihaja ura, ko ne boste oboževali Očeta ne
na tej gori niti ne v Jeruzalemu. 22 Vi obožujete, česar
ne poznate. Mi vemo kaj obožujemo, kajti rešitev duš
je od Judov. 23 Toda prihaja ura in je sedaj, ko bodo
pravi oboževalci oboževali Očeta v duhu in resnici, kajti
Oče išče takšne, da ga obožujejo. 24 Bog je Duh, tisti
pa, ki ga obožujejo, ga morajo oboževati v duhu in v
resnici.« 25 Ženska mu reče: »Vem, da prihaja Mesija,
ki se imenuje Kristus. Ko pride, nam bo povedal vse
stvari.« 26 Jezus ji reče: » Jaz, ki ti govorim, sem ta.«
27 Zatem pa so prišli njegovi učenci in se čudili, da se
je pogovarjal z žensko, vendarle noben človek ni rekel:
›Kaj iščeš?‹ ali: ›Zakaj govoriš z njo?‹ 28 Tedaj je
ženska pustila svojo posodo za vodo in odšla svojo pot
v mesto ter reče ljudem: 29 »Pridite, poglejte človeka,
ki mi je povedal vse stvari, ki sem jih kdaj storila. Ali
ni to Kristus?« 30 Potem so odšli iz mesta in prišli k
njemu. 31 Medtem pa so ga njegovi učenci prosili,
rekoč: »Učitelj, jej.« 32 Vendar jim je rekel: »Jaz imam
za jed hrano, ki je vi ne poznate.« 33 Zato so učenci
drug drugemu rekli: »Ali mu je katerikoli človek prinesel
kaj za jesti?« 34 Jezus jim reče: »Moja hrana je, da
izvršim voljo tistega, ki me je poslal in da zaključim
njegovo delo. 35 Ali ne pravite: ›Še štiri mesece in
potem prihaja žetev?‹ Glejte, povem vam: ›Povzdignite
svoje oči in poglejte na polja, kajti že so bela za žetev.‹
36 In kdor žanje, prejema plače in zbira sad za večno
življenje, da se lahko skupaj veselita oba, kdor seje
in kdor žanje. (aiōnios g166) 37 In v tem je ta beseda
resnična: ›Eden seje, drugi pa žanje.‹ 38 Pošiljam vas,
da požanjete to, za kar niste priložili nobenega truda.
Drugi ljudje so se trudili, vi pa ste vstopili v njihove
napore.« 39 In mnogi izmed Samarijanov iz tega mesta
so verovali vanj zaradi besed ženske, ki je pričevala:
»Povedal mi je vse, kar sem kdaj storila.« 40 Torej ko
so Samarijani prišli k njemu, so ga rotili, da bi ostal z
njimi. In ostal je tam dva dni. 41 In veliko več jih je
verovalo zaradi njegove lastne besede. 42 Ženski pa
so rekli: »Sedaj verjamemo, ne zaradi tvojih besed,
kajti sami smo ga slišali in vemo, da je ta zares Kristus,
Odrešenik sveta.« 43 Torej po dveh dneh je odšel od
tam in šel v Galilejo. 44 Kajti Jezus je sam izpričal,
da prerok v svoji lastni deželi nima spoštovanja. 45
Potem ko je prišel v Galilejo, so ga Galilejci sprejeli,
ker so videli vse stvari, ki jih je na praznik storil v
Jeruzalemu, kajti tudi sami so odšli na praznik. 46 Tako
je Jezus ponovno prišel v galilejsko Kano, kjer je vodo
spremenil v vino. Tam pa je bil nek visoki plemič, čigar
sin je bil bolan v Kafarnáumu. 47 Ko je slišal, da je
Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je odšel k njemu in ga
rotil, da bi prišel dol in ozdravil njegovega sina, kajti
ta je bil na točki smrti. 48 Tedaj mu je Jezus rekel:
»Razen če ne vidite znamenj in čudežev, ne boste
verovali.« 49 Visoki plemič mu reče: »Gospod, pridi
dol, preden moj otrok umre.« 50 Jezus mu reče: »Pojdi
svojo pot, tvoj sin živi.« In mož je verjel besedi, ki mu
jo je Jezus govoril in je odšel svojo pot. 51 Ko je torej
šel navzdol, so ga srečali njegovi služabniki in mu

povedali, rekoč: »Tvoj sin živi.« 52 Potem je od njih
poizvedel uro, ko je začel okrevati. In oni so mu rekli:
»Včeraj ob sedmi uri ga je vročica pustila.« 53 Tako je
oče spoznal, da je bilo to ob isti uri, ob kateri mu je
Jezus rekel: »Tvoj sin živi.« In veroval je on sam in
njegova celotna hiša. 54 To je spet drugi čudež, ki ga
je Jezus storil, ko je prišel iz Judeje v Galilejo.

5 Po tem je bil judovski praznik in Jezus je odšel gor
v Jeruzalem. 2 Torej v Jeruzalemu je pri ovčjem
trgu bazen, ki se v hebrejskem jeziku imenuje Betésda
in ima pet preddverij. 3 V teh leži velika množica
nemočnih ljudi, slepih, šepavih in oslabelih, ki čakajo
na gibanje vode. 4 Kajti angel je ob nekem času odšel
dol v bazen in vzburkal vodo. Kdorkoli je potem prvi po
vzburkanju vode stopil vanj, je bil ozdravljen, katerokoli
bolezen je imel. 5 In tam je bil nek človek, ki je
osemintrideset let imel šibkost. 6 Ko ga je Jezus videl
ležati in je vedel, da je bil torej dolgo časa v tem stanju,
mu reče: »Hočeš ozdraveti?« 7 Nemočen človek mu
je odgovoril: »Gospod, ko je voda vzburkana, nimam
nobenega človeka, da bi me dal v bazen, toda medtem
ko prihajam, drug stopi dol pred menoj.« 8 Jezus mu
reče: »Vstani, vzemi svojo posteljo in hôdi.« 9 In mož
je bil takoj ozdravljen in vzel svojo posteljo ter hodil.
Na isti dan pa je bil šabat. 10 Judje so torej rekli temu,
ki je bil ozdravljen: »Šabatni dan je. Zate ni zakonito,
da nosiš svojo posteljo.« 11 Odgovoril jim je: »Tisti, ki
me je ozdravil, isti mi je rekel: ›Vzemi svojo posteljo in
hôdi.‹« 12 Potem so ga vprašali: »Kateri človek je ta,
ki ti je rekel: ›Vzemi svojo posteljo in hôdi?‹« 13 Tisti
pa, ki je bil ozdravljen, ni vedel kdo je bil ta, ker se je
Jezus na skrivaj odstranil, [kajti] množica je bila na tem
kraju. 14 Kasneje ga Jezus najde v templju in mu reče:
»Glej, ozdravljen si. Ne greši več, da ne bi prišla k tebi
hujša stvar.« 15 Mož je odšel in Judom povedal, da
je bil Jezus ta, ki ga je ozdravil. 16 In zato so Judje
preganjali Jezusa in si prizadevali, da ga ubijejo, ker je
te stvari delal na šabatni dan. 17 Toda Jezus jim je
odgovoril: »Moj Oče dela do zdaj in jaz delam.« 18
Zato so si Judje še bolj prizadevali, da ga ubijejo, ker
ni samo prekršil šabata, temveč je tudi rekel, da je
bil njegov Oče Bog in se izenačil z Bogom. 19 Tedaj
je Jezus odgovoril in jim rekel: »Resnično, resnično,
povem vam: ›Sin ne more ničesar storiti sam od sebe,
temveč kar vidi delati Očeta, kajti katerekoli stvari dela
on, te prav tako enako dela Sin. 20 Kajti Oče ima Sina
rad in mu kaže vse stvari, ki jih dela sam in pokazal
mu bo večja dela kakor ta, da se boste lahko čudili. 21
Kajti kakor Oče obuja mrtve in jih oživlja, točno tako
Sin oživlja kogar hoče. 22 Kajti Oče ne sodi nobenega
človeka, temveč je vso sodbo izročil Sinu, 23 da bi vsi
ljudje spoštovali Sina, tako kakor spoštujejo Očeta.
Kdor ne spoštuje Sina, ne spoštuje Očeta, ki ga je
poslal.‹ 24 Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor sliši
mojo besedo in veruje vanj, ki me je poslal, ima večno
življenje in ne bo prišel v obsodbo, temveč je iz smrti
prešel v življenje.‹ (aiōnios g166) 25 Resnično, resnično,
povem vam: ›Prihaja ura in je sedaj, ko bodo mrtvi
slišali glas Božjega Sina, in tisti, ki ga zaslišijo, bodo
živeli. 26 Kajti kakor ima Oče življenje v sebi, tako je
dal Sinu, da ima življenje v sebi, 27 in dal mu je tudi
oblast, da izvrši sodbo, ker je Sin človekov.‹ 28 Ne
čudite se temu, kajti prihaja ura, v kateri bodo vsi,
ki so v grobovih, slišali njegov glas 29 in bodo prišli
naprej; tisti, ki so delali dobro, k vstajenju življenja;
tisti pa, ki so delali zlo, k vstajenju prekletstva. 30 Jaz
sam od sebe ne morem ničesar storiti. Kakor slišim,
sodim in moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje
lastne volje, temveč voljo Očeta, ki me je poslal. 31 Če
jaz pričujem o sebi, moje pričevanje ni resnično. 32
Drug je, ki prinaša pričevanje o meni in vem, da je
pričevanje, s katerim pričuje o meni, resnično. 33 Vi
ste poslali k Janezu in on pričuje za resnico. 34 Toda
jaz pričevanja ne sprejemam od človeka, toda te stvari
govorim, da bi bili vi lahko rešeni. 35 On je bil goreča in
sijoča svetloba in vi ste se bili voljni nekaj časa veseliti
v njegovi svetlobi. 36 Toda jaz imam večje pričevanje
kakor [to] od Janeza, kajti dela, ki mi jih je Oče dal, da
jih dokončam, ista dela, ki jih jaz opravljam, pričujejo o
meni, da me je poslal Oče. 37 In sam Oče, ki me je
poslal, je prinesel pričevanje o meni. Vi niste nikoli
slišali njegovega glasu, niti videli njegovega videza. 38
In vi nimate njegove besede, ki bi ostajala v vas, kajti
kogar je on poslal, njemu ne verujete. 39 Preiskujete
pisma, kajti v njih mislite, [da] imate večno življenje.
To pa so ta, ki pričujejo o meni. (aiōnios g166) 40 In vi
nočete priti k meni, da bi lahko imeli življenje. 41 Ne
sprejemam časti od ljudi. 42 Toda poznam vas, da
v sebi nimate Božje ljubezni. 43 Prišel sem v imenu
svojega Očeta in me ne sprejmete. Če bo kdo drug
prišel v svojem lastnem imenu, ga boste sprejeli. 44
Kako lahko verujete vi, ki sprejemate čast drug od
drugega, pa ne iščete časti, ki prihaja samo od Boga?
45 Ne mislite, da vas bom jaz tožil Očetu. Nekdo je, ki
vas toži, celó Mojzes, v katerega zaupate. 46 Kajti če
bi verovali Mojzesu, bi verovali meni, kajti pisal je o
meni. 47 Toda če ne verujete njegovim pisanjem, kako
boste verovali mojim besedam?«

6 Po teh besedah se je Jezus peljal preko Galilejskega
morja, kar je Tiberijsko morje. 2 Sledila mu je velika
množica, ker so videli njegove čudeže, ki jih je storil na
teh, ki so bili bolni. 3 In Jezus je odšel gor na goro ter
tam sédel s svojimi učenci. 4 In blizu je bila pasha,

judovski praznik. 5 Ko je Jezus tedaj povzdignil svoje
oči in zagledal k njemu prihajati veliko skupino, reče
Filipu: »Od kod naj kupimo kruha, da bodo ti lahko
jedli?« 6 To pa je rekel, da bi ga preizkusil, kajti sam je
vedel, kaj bo storil. 7 Filip mu je odgovoril: »Dvesto
denarjev kruha zanje ni zadosti, da bi vsak izmed njih
lahko nekaj vzel.« 8 Eden izmed njegovih učencev,
Andrej, brat Simona Petra, mu reče: 9 »Tukaj je deček,
ki ima pet ječmenovih hlebov in dve majhni ribi. Toda
kaj je to med tako mnogimi?« 10 In Jezus je dejal:
»Storite, da se ljudje usedejo.« Torej na tem kraju je
bilo mnogo trave. Tako so se ljudje usedli, po številu
okoli pet tisoč. 11 In Jezus je vzel hlebe in ko se je
zahvalil, je razdelil učencem in učenci tem, ki so se
usedli, in podobno od rib, toliko, kolikor so hoteli. 12
Ko so bili nasičeni, je svojim učencem rekel: »Zberite
odlomke, ki ostanejo, da ne bo nič izgubljeno.« 13 Zato
so jih zbrali skupaj in napolnili dvanajst košar z odlomki
od petih ječmenovih hlebov, ki so ostali vrh tega tem,
ki so jedli. 14 Tedaj so ti ljudje, ko so videli čudež, ki
ga je Jezus storil, rekli: »To je resnično ta prerok, ki naj
bi prišel na svet.« 15 Ko je torej Jezus zaznal, da bodo
prišli in ga s silo odvedli, da ga postavijo za kralja, je
ponovno sam odšel na goro. 16 In sedaj, ko je prišel
večer, so njegovi učenci odšli dol k morju 17 in vstopili
na ladjo ter se preko morja peljali proti Kafarnáumu.
Bilo pa je že temno in Jezus ni prišel k njim. 18 Zaradi
velikega vetra, ki je pihal, se je morje vzdignilo. 19 Ko
so preveslali že okoli petindvajset ali trideset dolžin
brazd, so zagledali Jezusa hoditi po morju in prihajati
bliže k ladji in bili so prestrašeni. 20 Toda on jim reče:
»Jaz sem, ne bodite prestrašeni.« 21 Potem so ga
voljno sprejeli na ladjo in ladja je bila takoj pri deželi,
kamor so šli. 22 Naslednjega dne, ko je množica, ki
je stala na drugi strani morja, videla, da tam ni bilo
nobenega drugega čolna, razen tistega, v katerega so
vstopili njegovi učenci in da Jezus s svojimi učenci ni
vstopil na čoln, temveč, da so njegovi učenci odšli sami
23 (čeprav so iz Tiberije prišli drugi čolni v bližino kraja,
kjer so jedli kruh, potem ko se je Gospod zahvalil); 24
ko je množica torej videla, da Jezusa ni bilo tam niti
njegovih učencev, so se tudi sami, ker so iskali Jezusa,
vkrcali in prišli v Kafarnáum. 25 In ko so ga našli na
drugi strani morja, so mu rekli: »Rabi, kdaj si prišel
sèm?« 26 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Resnično,
resnično, povem vam: ›Ne iščete me, ker ste videli
čudeže, temveč ker ste jedli od hlebov in bili nasičeni.‹
27 Ne trudite se za jed, ki propada, temveč za jed, ki
vzdrži v večno življenje, ki vam jo bo dal Sin človekov,
kajti njega je potrdil Oče Bog.« (aiōnios g166) 28 Tedaj
so mu rekli: »Kaj naj storimo, da bomo lahko delali
Božja dela?« 29 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Božje
delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal.« 30
Rekli so mu torej: »Kakšno znamenje torej pokažeš,
da bomo lahko videli in ti verovali? Kaj delaš? 31
Naši očetje so v puščavi jedli mano, kakor je pisano:
›Kruh iz nebes jim je dajal jesti.‹« 32 Potem jim je
Jezus rekel: »Resnično, resnično, povem vam: ›Ni vam
Mojzes dal tega kruha iz nebes, temveč vam moj Oče
daje resničen kruh iz nebes.‹ 33 Kajti Božji kruh je tisti,
ki prihaja dol iz nebes in daje svetu življenje.« 34 Tedaj
so mu rekli: »Gospod, vselej nam daj tega kruha.« 35
In Jezus jim je rekel: »Jaz sem kruh življenja. Kdor
prihaja k meni, ne bo nikoli lačen. In kdor vame veruje,
ne bo nikoli žejen. 36 Toda rekel sem vam: ›Da ste me
vi tudi videli, pa ne verujete.‹ 37 Vse, kar mi daje Oče,
bo prišlo k meni, in tistega, ki prihaja k meni, nikakor
ne bom izgnal ven. 38 Kajti prišel sem dol iz nebes, ne
da delam svojo lastno voljo, temveč voljo tistega, ki me
je poslal. 39 In to je volja Očeta, ki me je poslal, da od
vsega, kar mi je dal, ne bi ničesar izgubil, temveč bi ob
poslednjem dnevu to ponovno dvignil. 40 In to je volja
tistega, ki me je poslal, da bo vsakdo, ki vidi Sina in
veruje vanj, lahko imel večno življenje in jaz ga bom
dvignil na poslednji dan.« (aiōnios g166) 41 Judje so
tedaj godrnjali nad njim, ker je rekel: »Jaz sem kruh,
ki je prišel dol iz nebes.« 42 In govorili so: »Ali ni to
Jezus, Jožefov sin, katerega očeta in mater poznamo?
Kako to potem, da pravi: ›Prišel sem dol iz nebes?‹«
43 Jezus je torej odgovoril in jim rekel: »Ne godrnjajte
med seboj. 44 Nihče ne more priti k meni, razen če ga
ne pritegne Oče, ki me je poslal in jaz ga bom dvignil
na poslednji dan. 45 V prerokih je pisano: ›In vsi bodo
poučeni od Boga.‹ Vsak torej, ki je slišal in se naučil
od Očeta, prihaja k meni. 46 Ne da je katerikoli človek
videl Očeta, samo tisti, ki je od Boga, on je videl Očeta.
47 Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor veruje vame,
ima večno življenje.‹ (aiōnios g166) 48 Jaz sem ta kruh
življenja. 49 Vaši očetje so v divjini jedli mano in so
mrtvi. 50 To je kruh, ki prihaja dol iz nebes, da lahko
človek od tega jé in ne umre. 51 Jaz sem živi kruh,
ki je prišel dol iz nebes. Če katerikoli človek od tega
kruha jé, bo živel večno, in kruh, ki ga bom jaz dal, je
moje meso, ki ga bom dal za življenje sveta.« (aiōn
g165) 52 Judje so se torej med seboj prepirali, rekoč:
»Kako nam lahko ta človek da jesti svoje meso?« 53
Tedaj jim je Jezus rekel: »Resnično, resnično, povem
vam: ›Razen, če ne jeste mesa Sina človekovega in ne
pijete njegove krvi, v sebi nimate življenja. 54 Kdorkoli
jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz
ga bom dvignil na poslednji dan.‹ (aiōnios g166) 55 Kajti
zares je moje meso hrana in zares je moja kri pijača.
56 Kdor jé moje meso in pije mojo kri, prebiva v meni in
jaz v njem. 57 Kakor me je poslal živi Oče in jaz živim

po Očetu. Ravno tako, kdor mene jé, celó ta bo živel
po meni. 58 To je ta kruh, ki je prišel dol iz nebes. Ne
kakor vaši očetje, ki so jedli mano in so mrtvi. Kdor
jé od tega kruha, bo živel večno.« (aiōn g165) 59 Te
stvari je povedal v sinagogi, ko je učil v Kafarnáumu.
60 Zatorej so mnogi izmed njegovih učencev, ko so to
slišali, rekli: »To je trda beseda, kdo jo lahko posluša?«
61 Potem ko je Jezus v sebi vedel, da so njegovi učenci
nad tem godrnjali, jim je rekel: »Ali vas to pohujšuje?
62 Kaj pa, če boste videli Sina človekovega dvigniti
se gor, kjer je bil prej? 63 Duh je, ki oživlja, meso nič
ne koristi. Besede, ki vam jih govorim, te so duh in
te so življenje. 64 Toda tam so nekateri izmed vas,
ki ne verujejo.« Kajti Jezus je že od začetka vedel
kdo so bili ti, ki niso verovali in kdo naj bi ga izdal. 65
In rekel je: »Zato sem vam rekel, da nihče ne more
priti k meni, razen če mu ni dano od mojega Očeta.«
66 Od tega časa je mnogo izmed njegovih učencev
odšlo nazaj in niso več hodili z njim. 67 Tedaj je Jezus
dvanajsterim rekel: »Ali hočete tudi vi oditi?« 68 Potem
mu je Simon Peter odgovoril: »Gospod, h komu naj
gremo? Ti imaš besede večnega življenja. (aiōnios g166)
69 In mi verujemo in smo prepričani, da si ti ta Kristus,
Sin živega Boga.« 70 Jezus jim je odgovoril: »Ali vas
nisem izbral dvanajst in je eden izmed vas hudič?« 71
Govoril je o Judu Iškarijotu, Simonovem sinu, kajti on
je bil ta, ki naj bi ga izdal in je izmed dvanajsterice.

7 Po teh besedah je Jezus hodil po Galileji, kajti ni
želel hoditi po Judeji, ker so si Judje prizadevali,
da ga ubijejo. 2 Torej blizu je bil judovski šotorski
praznik. 3 Njegovi bratje so mu zatorej rekli: »Odidi od
tod in pojdi v Judejo, da bodo tudi tvoji učenci lahko
videli dela, ki jih delaš. 4 Kajti nobenega človeka ni, ki
karkoli dela na skrivnem in si sam prizadeva, da bi bil
javno znan. Če delaš te stvari, se pokaži svetu.« 5
Kajti niti njegovi bratje niso verovali vanj. 6 Tedaj jim
je Jezus rekel: »Moj čas še ni prišel, toda vaš čas je
vedno pripravljen. 7 Vas svet ne more sovražiti, toda
mene sovraži, ker pričujem o njem, da so le-tega dela
hudobna. 8 Pojdite gor na ta praznik. Jaz še ne grem
na ta praznik, kajti moj čas še ni dopolnjen.« 9 Ko jim
je povedal te besede, je še vedno prebival v Galileji.
10 Toda ko so njegovi bratje odšli gor, potem je tudi on
odšel gor na praznik, ne javno, temveč kakor bi bilo
na skrivnem. 11 Potem so ga Judje med praznikom
iskali in govorili: »Kje je tisti?« 12 In glede njega je bilo
med množico mnogo mrmranja, kajti nekateri so rekli:
»Dober človek je, « drugi so rekli: »Ne, temveč zavaja
množico.« 13 Vendar zaradi strahu pred Judi noben
človek o njem ni govoril javno. 14 Torej okoli srede
praznika je Jezus odšel gor v tempelj in učil. 15 In
Judje so se čudili, rekoč: »Kako ta človek pozna pisma,
saj se jih nikoli ni učil?« 16 Jezus jim je odgovoril in
rekel: »Moj nauk ni moj, temveč tistega, ki me je poslal.
17 Če hoče katerikoli človek storiti njegovo voljo, bo
iz nauka spoznal, če je to od Boga ali če govorim
sam od sebe. 18 Kdor govori o sebi, išče svojo lastno
slavo, toda kdor išče slavo tistega, ki ga je poslal, isti
je resničen in v njem ni nobene nepravičnosti. 19 Ali
vam ni Mojzes dal postave in še izmed vas se nihče ne
drži postave? Zakaj me poskušate ubiti?« 20 Množica
je odgovorila in rekla: »Hudiča imaš. Kdo se pripravlja,
da te ubije?« 21 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Eno
delo sem storil in vsi se čudite. 22 Mojzes vam je torej
dal obrezovanje (ne, ker je od Mojzesa, temveč od
očetov) in vi na šabatni dan obrežete človeka. 23 Če
človek na šabat prejme obrezovanje, da se Mojzesova
postava ne bi prekršila; ali ste jezni name, ker sem na
šabatni dan ozdravil vsak najmanjši delček človeka?
24 Ne sodite glede na videz, temveč sodite pravično
sodbo.« 25 Tedaj so nekateri izmed teh iz Jeruzalema
rekli: »Ali ni to ta, ki si ga prizadevajo ubiti? 26 Ampak
glejte, pogumno govori, pa mu ničesar ne rečejo. Ali
so vladarji zares spoznali, da je ta pravi Kristus? 27
Vendar mi vemo, od kod je ta človek; toda ko pride
Kristus, noben človek ne bo vedel, od kod je.« 28 Tedaj
je Jezus, med poučevanjem v templju, zaklical, rekoč:
»Vi me tako poznate, kakor veste od kod sem in nisem
prišel sam od sebe, temveč je tisti, ki me je poslal,
resničen, ki ga vi ne poznate. 29 Toda jaz ga poznam,
ker sem od njega in me je on poslal.« 30 Prizadevali
so si torej, da ga primejo, toda noben človek nanj ni
položil rok, ker njegova ura še ni prišla. 31 Mnogi izmed
množice pa so verovali vanj in rekli: »Ko pride Kristus
ali bo storil več čudežev, kakor jih je storil ta človek?«
32 Farizeji so slišali, da množica glede njega godrnja
takšne besede, in farizeji in visoki duhovniki so poslali
častnike, da ga primejo. 33 Potem jim je Jezus rekel:
»Še malo časa sem z vami in potem grem k tistemu, ki
me je poslal. 34 Iskali me boste, pa me ne boste našli;
in kjer sem jaz, tja vi ne morete priti.« 35 Tedaj so Judje
med seboj govorili: »Kam bo šel, da ga ne bomo našli?
Ali bo šel k razkropljenim med pogane in učil pogane?
36 Kakšne vrste govorjenje je to, da je rekel: ›Iskali me
boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, tja vi ne
morete priti?‹« 37 Na zadnji dan, veliki dan praznika, je
Jezus vstal in zaklical, rekoč: »Če je katerikoli človek
žejen, naj pride k meni in pije. 38 Kdor veruje vame,
kakor pravi pismo, bodo iz njegovega trebuha tekle
reke žive vode.« 39 (Toda to je govoril o Duhu, ki naj
bi ga prejeli tisti, ki verujejo vanj, kajti Sveti Duh še
ni bil dan, zato ker Jezus še ni bil proslavljen.) 40
Mnogi izmed množice so torej, ko so slišali te besede,
rekli: »Resnično, ta je Prerok.« 41 Drugi so rekli: »Ta

je Kristus.« Toda nekateri so rekli: »Mar bo Kristus
prišel iz Galileje? 42 Mar ni pismo reklo: ›Da prihaja
Kristus iz Davidovega semena in iz mesta Betlehem,
kjer je bil David?‹« 43 Med množico je bilo torej zaradi
njega nesoglasje. 44 In nekateri izmed njih so ga hoteli
prijeti, toda nanj noben človek ni položil rok. 45 Potem
so prišli častniki k visokim duhovnikom in farizejem in ti
so jim rekli: »Zakaj ga niste privedli?« 46 Častniki so
odgovorili: »Nikoli [noben] človek ni govoril kakor ta
človek.« 47 Tedaj so jim farizeji odgovorili: »Ali ste tudi
vi zavedeni? 48 Ali je kdo izmed vladarjev ali izmed
farizejev veroval vanj? 49 Toda ta množica, ki ne pozna
postave, je prekleta.« 50 Nikodém (tisti, ki je ponoči
prišel k Jezusu in je bil eden izmed njih) jim reče: 51
»Ali naša postava kateregakoli človeka obsodi, preden
ga ne zasliši in ne izve, kaj on dela?« 52 Odgovorili so
in mu rekli: »Ali si tudi ti iz Galileje? Preišči in poglej,
kajti iz Galileje ne vstane noben prerok.« 53 In vsak je
odšel v svojo lastno hišo.

8 Jezus je odšel k Oljski gori. 2 Zgodaj zjutraj je
ponovno prišel v tempelj in vsi ljudje so prišli k
njemu, in usedel se je ter jih učil. 3 In pisarji in farizeji
so k njemu privedli žensko, zasačeno v zakonolomstvu;
in ko so jo postavili v sredo, 4 so mu rekli: »Učitelj, ta
ženska je bila zasačena v zakonolomstvu, pri samem
dejanju. 5 Torej Mojzes nam je v postavi ukazal, da naj
bi bili taki kamnani. Toda kaj praviš ti?« 6 To so rekli,
ker so ga skušali, da bi ga lahko obtožili. Jezus pa se
je sklonil in s svojim prstom pisal po tleh, kakor da jih
ni slišal. 7 Torej, ko so ga še naprej spraševali, se je
vzravnal in jim rekel: »Kdor je med vami brez greha,
naj prvi vrže kamen vanjo.« 8 In ponovno se je sklonil
ter pisal po tleh. 9 In ti, ki so to slišali, so obsojeni po
svoji lastni vesti, drug za drugim odšli ven, s pričetkom
pri najstarejših, celó do zadnjega; in Jezus je ostal sam
ter ženska, stoječa v sredi. 10 Ko se je Jezus dvignil in
ni videl nikogar razen ženske, ji je rekel: »Ženska, kje
so ti tvoji tožniki? Ali te nihče ni obsodil?« 11 Rekla je:
»Noben človek, Gospod.« In Jezus ji je rekel: »Niti te
jaz ne obsojam. Pojdi in ne greši več.« 12 Potem jim je
Jezus ponovno spregovoril, rekoč: »Jaz sem svetloba
sveta. Kdor sledi meni, ne bo hodil v temi, temveč
bo imel svetlobo življenja.« 13 Farizeji so mu torej
rekli: »Ti prinašaš pričevanje o sebi; tvoje pričevanje ni
resnično.« 14 Jezus je odgovoril in jim rekel: »Četudi
pričujem o samem sebi, je vendarle moje pričevanje
resnično, kajti jaz vem, od kod sem prišel in kam grem,
toda vi ne morete povedati, od kod sem prišel in kam
grem. 15 Vi sodite po mesu; jaz ne sodim nobenega
človeka. 16 Če pa vendarle sodim, je moja sodba
resnična, kajti nisem sam, temveč jaz in Oče, ki me
je poslal. 17 Tudi v vaši postavi je zapisano, da je
pričevanje dveh ljudi resnično. 18 Jaz sem nekdo, ki
pričuje o samem sebi in Oče, ki me je poslal, prinaša
pričevanje o meni.« 19 Tedaj so mu rekli: »Kje je tvoj
Oče?« Jezus je odgovoril: »Vi ne poznate niti mene
niti mojega Očeta. Če bi poznali mene, bi poznali
tudi mojega Očeta.« 20 Te besede je Jezus govoril v
zakladnici, medtem ko je učil v templju. In nanj noben
človek ni položil rok, kajti njegova ura še ni prišla. 21
Potem jim je Jezus ponovno rekel: »Jaz grem svojo pot
in iskali me boste in umrli boste v svojih grehih. Kamor
grem jaz, vi ne morete priti.« 22 Tedaj so Judje rekli:
»Ali bo samega sebe ubil, ker pravi: ›Kamor grem jaz,
vi ne morete priti.‹« 23 In rekel jim je: »Vi ste od spodaj,
jaz sem od zgoraj; vi ste od tega sveta, jaz nisem od
tega sveta. 24 Povedal sem vam torej, da boste umrli
v svojih grehih; kajti če ne verujete, da jaz sem, boste
umrli v svojih grehih.« 25 Tedaj so mu rekli: »Kdo si?«
In Jezus jim reče: »Celo isti, kakor sem vam povedal
od začetka. 26 Povedati vam imam mnogo besed in
soditi o vas, toda tisti, ki me je poslal, je resničen in
svetu govorim te besede, ki sem jih slišal od njega.«
27 Niso pa razumeli, da jim je govoril o Očetu. 28
Tedaj jim je Jezus rekel: »Ko boste povzdignili Sina
človekovega, potem boste spoznali, da jaz sem in
da ničesar ne delam sam od sebe, temveč te stvari
govorim, kakor me je naučil moj Oče. 29 In tisti, ki me
je poslal, je z menoj. Oče me ni pustil samega, kajti
vedno delam te stvari, ki mu ugajajo.« 30 Ko je govoril
te besede, so mnogi verovali vanj. 31 Tem Judom, ki
so verovali vanj, je tedaj Jezus rekel: »Če ostanete
v moji besedi, potem ste zares moji učenci 32 in
spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.«
33 Odgovorili so mu: »Mi smo Abrahamovo seme
in nikoli nismo bili nobenemu človeku v suženjstvu.
Kako praviš: ›Osvobojeni boste?‹« 34 Jezus jim je
odgovoril: »Resnično, resnično, povem vam: ›Kdorkoli
zagreši greh, je služabnik greha. 35 In služabnik v
hiši ne ostaja za vedno, toda Sin ostaja večno. (aiōn
g165) 36 Če vas bo torej Sin osvobodil, boste zares
svobodni. 37 Vem, da ste Abrahamovo seme, toda
vi si prizadevate, da me ubijete, ker moja beseda v
vas nima prostora. 38 Jaz govorim to, kar sem videl
pri svojem Očetu, vi pa delate to, kar ste videli pri
svojem očetu.‹« 39 Odgovorili so in mu rekli: »Naš oče
je Abraham.« Jezus jim reče: »Če bi bili Abrahamovi
otroci, bi delali Abrahamova dela. 40 Toda sedaj si
prizadevate, da me ubijete, človeka, ki vam je povedal
resnico, ki sem jo slišal od Boga. Tega Abraham ni
storil. 41 Vi opravljate dela svojega očeta.« Tedaj so
mu rekli: »Mi nismo rojeni iz prešuštva; mi imamo
enega Očeta, celó Boga.« 42 Jezus jim je rekel: »Če bi
bil vaš Oče Bog, bi me ljubili, kajti jaz sem izšel in sem

prišel od Boga; niti nisem prišel sam od sebe, temveč
me je on poslal. 43 Zakaj ne razumete mojega govora?
Zato ker celó ne morete poslušati moje besede. 44 Vi
ste od svojega očeta, hudiča in počeli boste poželjivosti
svojega očeta. On je bil od začetka morilec in ni ostal
v resnici, ker v njem ni resnice. Ko govori laž, govori
iz svojega lastnega, kajti on je lažnivec in oče le-te.
45 In ker vam govorim resnico, mi ne verjamete. 46
Kdo izmed vas me prepričuje o grehu? Če pa govorim
resnico, zakaj mi ne verjamete? 47 Kdor je iz Boga,
posluša Božje besede. Vi jih torej ne poslušate, ker
niste iz Boga.« 48 Tedaj so Judje odgovorili in mu
rekli: »Ali ne govorimo prav, da si Samarijan in imaš
hudiča?« 49 Jezus je odgovoril: »Jaz nimam hudiča,
temveč častim svojega Očeta, vi pa me onečaščate.
50 In ne iščem svoje lastne slave; obstaja nekdo, ki
išče in sodi. 51 Resnično, resnično, povem vam: ›Če
se človek drži moje besede, nikoli ne bo videl smrti.‹«
(aiōn g165) 52 Tedaj so mu Judje rekli: »Torej, mi vemo,
da imaš hudiča. Abraham je mrtev in preroki; ti pa
praviš: ›Če se človek drži moje besede, nikoli ne bo
okusil smrti.‹ (aiōn g165) 53 Ali si ti večji kakor naš
oče Abraham, ki je mrtev? In tudi preroki so mrtvi.
Koga se ti sam delaš?« 54 Jezus je odgovoril: »Če jaz
častim samega sebe, moja čast ni nič. Moj Oče je ta,
ki me časti, o katerem vi pravite, da je on vaš Bog. 55
Vendarle ga vi niste spoznali, toda jaz ga poznam. In
če bi rekel: ›Ne poznam ga, ‹ bi bil lažnivec, podoben
vam. Toda jaz ga poznam in se držim njegove besede.
56 Vaš oče Abraham se je razveselil, da vidi moj dan.
In videl ga je in je bil vesel.« 57 Tedaj so mu Judje
rekli: »Še petdeset let nisi star in si videl Abrahama?«
58 Jezus jim je rekel: »Resnično, resnično, povem vam:
›Preden je bil Abraham, jaz sem.‹« 59 Tedaj so pobrali
kamne, da bi jih vrgli vanj, toda Jezus se je skril in
odšel iz templja, gredoč skozi njihovo sredo in tako
odšel mimo.

9 In ko je Jezus šel mimo, je zagledal človeka, ki
je bil slep od svojega rojstva. 2 In njegovi učenci
so ga vprašali, rekoč: »Učitelj, kdo je storil greh, ta
človek ali njegovi starši, da je bil rojen slep.« 3 Jezus
je odgovoril: »Niti ni ta človek grešil niti njegovi starši,
temveč, da bi se na njem razodela Božja dela. 4
Dokler je dan, moram delati dela tistega, ki me je
poslal. Prihaja noč, ko noben človek ne more delati.
5 Kolikor dolgo sem na svetu, sem svetloba sveta.«
6 Ko je to izgovoril, je pljunil na tla in iz sline naredil
blato in z blatom mazilil oči slepega človeka 7 ter
mu rekel: »Pojdi, umij se v bazenu Síloi, « (kar je
po razlagi: ›Poslani.‹) Odšel je torej svojo pot in se
umil in prišel ter videl. 8 Torej sosedje in tisti, ki so
ga prej videli, da je bil slep, so rekli: »Ali ni to tisti, ki
je sedel in beračil?« 9 Nekateri so rekli: »To je on, «
drugi so rekli: »Podoben mu je.« Toda on je rekel: »Jaz
sem.« 10 Zaradi tega so mu rekli: »Kako so bile tvoje
oči odprte?« 11 Odgovoril je in rekel: »Človek, ki se
imenuje Jezus, je naredil blato ter mazilil moje oči in
mi rekel: ›Pojdi k bazenu Síloa in umij.‹ In odšel sem
in umil ter prejel vid.« 12 Potem so mu rekli: »Kje je
tisti?« Rekel je: »Ne vem.« 13 K farizejem so privedli
tistega, ki je bil poprej slep. 14 In bil je šabatni dan, ko
je Jezus naredil blato in odprl njegove oči. 15 Tedaj so
ga tudi farizeji ponovno vprašali, kako je prejel svoj vid.
Rekel jim je: »Na moje oči je položil blato in sem umil
ter vidim.« 16 Zato so nekateri izmed farizejev rekli:
»Ta človek ni od Boga, ker se ne drži šabatnega dne.«
Drugi so rekli: »Kako lahko človek, ki je grešnik, dela
takšne čudeže?« In med njimi je bilo nesoglasje. 17
Slepemu možu so ponovno rekli: »Kaj praviš o tistem,
ki ti je odprl tvoje oči?« Rekel je: »Prerok je.« 18 Toda
Judje glede njega niso verjeli, da je bil slep in je prejel
svoj vid, dokler niso poklicali staršev tega, ki je prejel
svoj vid. 19 In vprašali so ju, rekoč: »Je to vajin sin, o
katerem pravite, da je bil rojen slep? Kako potem sedaj
vidi?« 20 Njegova starša sta jim odgovorila in rekla:
»Midva veva, da je to najin sin in da je bil rojen slep, 21
toda na kakšen način on sedaj vidi, midva ne veva; ali
kdo je odprl njegove oči, midva ne veva. Dovolj je star,
njega vprašajte, on bo govoril zase.« 22 Te besede
so njegovi starši govorili zato, ker so se bali Judov,
kajti Judje so se že sporazumeli, da če bi katerikoli
človek priznal, da je bil on Kristus, bi bil le-ta izločen iz
sinagoge. 23 Zaradi tega so njegovi starši rekli: »Dovolj
je star, njega vprašajte.« 24 Tedaj so ponovno poklicali
moža, ki je bil slep in mu rekli: »Daj Bogu hvalo. Mi
vemo, da je ta človek grešnik.« 25 Odgovoril je in
rekel: »Če je grešnik ali ne, ne vem. Eno stvar vem,
glede na to, da sem bil slep, sedaj vidim.« 26 Tedaj
so mu ponovno rekli: »Kaj ti je storil? Kako je odprl
tvoje oči?« 27 Odgovoril jim je: »Povedal sem vam že,
pa niste poslušali. Zakaj bi to radi ponovno slišali?
Hočete biti tudi vi njegovi učenci?« 28 Tedaj so ga
zasramovali in rekli: »Ti si njegov učenec, toda mi smo
Mojzesovi učenci. 29 Mi vemo, da je Mojzesu govoril
Bog; glede tega pa ne vemo, od kod je.« 30 Človek je
odgovoril in jim rekel: »Zakaj v tem je čudovita stvar,
da vi ne veste, od kod je, pa je vendar odprl moje oči.
31 Torej vemo, da Bog ne sliši grešnikov; toda če je
katerikoli človek oboževalec Boga in izvršuje njegovo
voljo, njega on sliši. 32 Odkar je svet nastal, se ni
slišalo, da bi katerikoli človek odprl oči nekoga, ki je bil
rojen slep. (aiōn g165) 33 Če ta človek ne bi bil od Boga,
ne bi mogel ničesar storiti.« 34 Odgovorili so mu in mu

rekli: »Povsem si bil rojen v grehih in nas ti učiš?« In
vrgli so ga ven. 35 Jezus je slišal, da so ga vrgli ven.
In ko ga je našel, mu je rekel: »Ali veruješ v Božjega
Sina?« 36 Odgovoril je in rekel: »Kdo je ta, Gospod, da
bi lahko veroval vanj?« 37 Jezus mu je rekel: »Ti si ga
oboje [in] videl in ta je, ki govori s teboj.« 38 In rekel je:
»Gospod, verujem.« In ga je oboževal. 39 Jezus je
rekel: »Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi tisti, ki ne
vidijo, lahko videli in da bi tisti, ki vidijo, lahko oslepeli.«
40 Nekateri izmed farizejev, ki so bili z njim, so slišali te
besede in mu rekli: »Ali smo tudi mi slepi?« 41 Jezus
jim je rekel: »Če bi bili slepi, ne bi imeli greha, toda
sedaj pravite: ›Vidimo, ‹ zato vaš greh ostaja.«

10 »Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor v ovčjo
stajo ne vstopa pri vratih, temveč se vzpenja po
neki drugi poti, ta isti je tat in razbojnik. 2 Toda kdor
vstopa pri vratih, je pastir ovc. 3 Njemu vratar odpira in
ovce slišijo njegov glas in svoje lastne ovce kliče po
imenu in jih vodi ven. 4 In ko svoje lastne ovce poganja
naprej, gre pred njimi in ovce mu sledijo, kajti njegov
glas poznajo. 5 Tujcu pa ne bodo sledile, temveč bodo
bežale pred njim, kajti glasu tujcev ne poznajo.‹« 6
Jezus jim je povedal to prispodobo, toda niso razumeli,
kaj bi bile te besede, ki jim jih je govoril. 7 Potem jim
je Jezus ponovno rekel: »Resnično, resnično, povem
vam: ›Jaz sem vrata ovcam. 8 Vsi, ki so kadarkoli prišli
pred menoj, so tatovi in razbojniki, toda ovce jih niso
poslušale. 9 Jaz sem vrata; če kdorkoli vstopi noter po
meni, bo rešen in bo hodil ven in noter ter najde pašo.
10 Tat ne prihaja, razen da krade in da ubija ter da
uničuje. Jaz sem prišel, da bi lahko imeli življenje in da
bi ga lahko imeli bolj obilno. 11 Jaz sem dobri pastir.
Dobri pastir daje svoje življenje za ovce. 12 Toda kdor
je najemnik in ni pastir, katerega ovce niso njegova
last, vidi prihajati volka in zapusti ovce ter zbeži, volk
pa ovce lovi in jih razkropi. 13 Najemnik beži, ker je
najemnik in ne skrbi za ovce. 14 Jaz sem dobri pastir
in poznam svoje ovce in moje poznajo mene. 15 Kakor
Oče pozna mene, točno tako jaz poznam Očeta in
svoje življenje dam za ovce. 16 Imam pa tudi druge
ovce, ki niso iz te staje. Tudi te moram privesti in
bodo slišale moj glas in bo ena staja in en pastir. 17
Zato me moj Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga
lahko ponovno prejmem. 18 Nihče ga ne jemlje od
mene, temveč ga dajem sam od sebe. Imam moč, da
ga dam in imam moč, da ga ponovno prejmem. To
zapoved sem prejel od svojega Očeta.‹« 19 Zaradi
teh besed je bilo med Judi ponovno nesoglasje. 20
In mnogi izmed njih so rekli: »Hudiča ima, pa tudi
nor je; zakaj ga poslušate?« 21 Drugi so rekli: »To
niso besede tistega, ki ima hudiča. Ali lahko hudič
slepemu odpre oči?« 22 V Jeruzalemu pa je bil praznik
posvetitve in bila je zima. 23 In Jezus je hodil v templju
po Salomonovem preddverju. 24 Potem so prišli Judje,
ga obkrožili in mu rekli: »Doklej nas boš še pustil, da
dvomimo? Če si ti Kristus, nam odkrito povej.« 25
Jezus jim je odgovoril: »Povedal sem vam, pa niste
verovali. Dela, ki jih delam v imenu svojega Očeta, ta
pričujejo o meni. 26 Toda vi ne verujete, ker kakor sem
vam povedal, niste izmed mojih ovc. 27 Moje ovce
slišijo moj glas in jaz jih poznam in one mi sledijo, 28
in dam jim večno življenje in nikoli ne bodo propadle
niti jih noben človek ne bo iztrgal iz moje roke. **(aiōn
g165, aiōnios g166)** 29 Moj Oče, ki jih je dal meni, je večji
od vseh in noben človek jih ne more izpuliti iz roke
mojega Očeta. 30 Jaz in moj Oče sva eno.« 31 Po tem
so Judje ponovno pobrali kamne, da ga kamnajo. 32
Jezus jim je odgovoril: »Mnogo dobrih del sem vam
pokazal od svojega Očeta; za katerega izmed teh
del me kamnate?« 33 Judje so mu odgovorili, rekoč:
»Ne kamnamo te zaradi dobrega dela; temveč zaradi
bogokletja; in zato, ker se ti, ki si človek, sebe delaš
Boga.« 34 Jezus jim je odgovoril: »Ali ni v vaši postavi
zapisano: ›Rekel sem: ›Vi ste bogovi?‹« 35 Če pa je
imenoval bogove te, ki jim je prišla Božja beseda in
pismo ne more biti prekršeno, 36 pravite o njem, ki
ga je Oče posvetil in poslal na svet: ›Ti preklinjaš, ‹
ker sem rekel, da sem Božji Sin? 37 Če ne opravljam
del svojega Očeta, mi ne verjemite. 38 Toda če jih
opravljam, čeprav mi ne verjamete, verjemite delom,
da boste lahko spoznali in verovali, da je Oče v meni in
jaz v njem.« 39 Zato so si ponovno prizadevali, da ga
primejo, toda pobegnil je iz njihove roke 40 in ponovno
odšel proč, onstran Jordana, na kraj, kjer je Janez
najprej krščeval in tam ostal. 41 In mnogi so krenili k
njemu ter rekli: »Janez ni storil nobenega čudeža, toda
vse besede, ki jih je Janez govoril o tem človeku, so
bile resnične.« 42 In tam so mnogi verovali vanj.

11 Torej nek mož je bil bolan, po imenu Lazar, iz
Betanije, mesta Marije in njene sestre Marte. 2
(Marija je bila tista, ki je Gospoda mazilila z mazilom in
je s svojimi lasmi obrisala njegova stopala, katere brat
Lazar je bil bolan.) 3 Zato sta njegovi sestri poslali k
njemu, rekoč: »Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je
bolan.« 4 Ko je Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen
ni za smrt, temveč za Božjo slavo, da bo Božji Sin s
tem lahko proslavljen.« 5 Torej Jezus je ljubil Marto in
njeno sestro ter Lazarja. 6 Ko je torej slišal, da je bil
bolan, je še dva dni ostal na istem kraju, kjer je bil. 7
Šele nato reče svojim učencem: »Ponovno pojdimo v
Judejo.« 8 Njegovi učenci mu rečejo: »Učitelj, Judje
so si nedavno prizadevali, da te kamnajo, ti pa greš
ponovno tja?« 9 Jezus je odgovoril: »Ali ni v dnevu
dvanajst ur? Če katerikoli človek hodi podnevi, se ne

spotika, ker vidi svetlobo tega sveta. 10 Toda če človek
hodi ponoči, se spotika, ker v njem ni svetlobe.« 11 Te
besede je rekel in nató jim reče: »Naš prijatelj Lazar
spi, vendar grem, da ga lahko zbudim iz spanja.« 12
Tedaj so njegovi učenci rekli: »Gospod, če spi, bo
okreval.« 13 Vendar je Jezus govoril o njegovi smrti,
toda mislili so, da je govoril o počitku v spanju. 14 Tedaj
jim je Jezus odkrito povedal: »Lazar je mrtev. 15 Zaradi
vas pa sem vesel, da nisem bil tam, z namenom, da
boste lahko verovali, vendar pojdimo k njemu.« 16
Tedaj je Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, rekel svojim
součencem: »Naj gremo tudi mi, da bomo lahko umrli
z njim.« 17 Potem ko je Jezus prišel, je odkril, da
je že štiri dni ležal v grobu. 18 Torej Betanija je bila
blizu Jeruzalema, okoli petnajst dolžin brazd proč 19
in mnogi izmed Judov so prišli k Marti in Mariji, da
ju tolažijo glede njunega brata. 20 Potem je Marta,
takoj ko je slišala, da je prihajal Jezus, odšla in ga
srečala, toda Marija je še vedno sedela v hiši. 21
Tedaj je Marta rekla Jezusu: »Gospod, če bi bil ti tukaj,
moj brat ne bi umrl. 22 Toda jaz vem, da celó sedaj,
karkoli hočeš prositi od Boga, ti bo Bog to dal.« 23
Jezus ji reče: »Tvoj brat bo ponovno vstal.« 24 Marta
mu reče: »Vem, da bo ponovno vstal na vstajenje ob
poslednjem dnevu.« 25 Jezus ji je rekel: »Jaz sem
vstajenje in življenje. Kdor vame veruje, četudi bi bil
mrtev, bo vendarle živel. 26 In kdorkoli živi in veruje
vame, ne bo nikoli umrl. Veruješ to?« (aiōn g165) 27
Ona mu reče: »Da, Gospod. Verujem, da si ti Kristus,
Božji Sin, ki naj bi prišel na svet.« 28 In ko je tako
rekla, je šla svojo pot in na skrivnem poklicala svojo
sestro Marijo, rekoč: »Učitelj je prišel in te kliče.« 29
Brž ko je ona to zaslišala, je hitro vstala in prišla k
njemu. 30 Torej Jezus še ni prišel v mesto, temveč je
bil na kraju, kjer ga je srečala Marta. 31 Ko so Judje, ki
so bili z njo v hiši in jo tolažili, videli Marijo, da je v
naglici vstala in odšla ven, so ji potem sledili, rekoč:
»H grobu gre, da bi tam jokala.« 32 Torej ko je Marija
prišla tja, kjer je bil Jezus in ga zagledala, je padla
dol k njegovim stopalom in mu rekla: »Gospod, če bi
bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.« 33 Ko jo je Jezus
torej videl jokajočo in jokajoče tudi Jude, ki so prišli z
njo, je v duhu zastokal in bil vznemirjen 34 ter rekel:
»Kam ste ga položili?« Rekli so mu: »Gospod, pridi in
poglej.« 35 Jezus se je zjokal. 36 Tedaj so Judje rekli:
»Glejte, kako ga je imel rad!« 37 Nekateri izmed njih
pa so rekli: »Mar ni mogel ta človek, ki je slepemu
odprl oči, storiti, da ta mož sploh ne bi umrl?« 38
Jezus torej, v sebi ponovno stokajoč, pride h grobu.
To je bila votlina in nanjo je bil položen kamen. 39
Jezus je rekel: »Odstranite kamen proč.« Marta, sestra
tega, ki je bil mrtev, mu reče: »Gospod, do sedaj že
zaudarja, kajti mrtev je štiri dni.« 40 Jezus ji reče: »Kaj
ti nisem rekel, da če boš verovala, boš videla Božjo
slavo?« 41 Tedaj so odstranili kamen z mesta, kamor
je bil mrtvi položen. Jezus pa je povzdignil svoje oči
in rekel: »Oče, hvala ti, da si me uslišal. 42 In vedel
sem, da me ti vedno uslišiš, toda to sem rekel zaradi
množice, ki stoji zraven, da bi lahko verovala, da si
me ti poslal.« 43 In ko je tako govoril, je z močnim
glasom zaklical: »Lazar, pridi naprej.« 44 In tisti, ki je bil
mrtev, je prišel naprej, z rokami in nogami, povezanimi
s pogrebnimi oblačili in njegov obraz je bil naokoli
povezan s prtičem. Jezus jim reče: »Odvežite ga in
ga pustite oditi.« 45 Potem so mnogi izmed Judov, ki
so prišli k Mariji in videli stvari, ki jih je Jezus storil,
verovali vanj. 46 Toda nekateri izmed njih so odšli po
svojih poteh k farizejem in jim povedali, kakšne stvari
je Jezus storil. 47 Tedaj so visoki duhovniki in farizeji
zbrali véliki zbor ter rekli: »Kaj [naj] storimo? Kajti ta
človek dela mnoge čudeže. 48 Če ga pustimo tako pri
miru, bodo vsi ljudje verovali vanj in prišli bodo Rimljani
in odvzeli tako naš prostor kakor narod.« 49 In eden
izmed njih, po imenu Kajfa, ki je bil to isto leto véliki
duhovnik, jim je rekel: »Vi čisto nič ne veste, 50 niti ne
preudarite, da je za nas koristno, da naj bi en človek
umrl za ljudi, ne pa da propade celoten narod.« 51 To
pa ni govoril [sam] od sebe, temveč ker je bil tisto leto
véliki duhovnik, je prerokoval, da naj bi Jezus umrl za
ta narod, 52 in ne samo za ta narod, temveč da naj bi
tudi Božje otroke, ki so bili razkropljeni naokoli, skupaj
zbral v enem. 53 Torej so se od tega dne dalje skupaj
posvetovali, da ga usmrtijo. 54 Jezus torej med Judi
ni več hodil javno, temveč je od tam odšel v deželo
poleg divjine, v mesto, imenovano Efrájim in tam ostal
s svojimi učenci. 55 In blizu je bila judovska pasha in
mnogi iz dežele so pred pasho odšli gor v Jeruzalem,
da se očistijo. 56 Medtem ko so stali v templju, so torej
iskali Jezusa in med seboj govorili: »Kaj mislite, da ne
bo prišel na praznik?« 57 Torej tako visoki duhovniki
kakor farizeji so izdali zapoved, da če katerikoli človek
ve, kje bi bil, naj to pokaže, da bi ga lahko prijeli.

12 Potem je Jezus, šest dni pred pasho, prišel v
Betanijo, kjer je bil Lazar, ki je bil mrtev, ki ga
je obudil od mrtvih. 2 Tam so mu pripravili večerjo in
Marta je stregla, toda Lazar je bil eden izmed teh, ki
je z njim sedel za mizo. 3 Tedaj je Marija vzela funt
zelo dragocenega mazila iz narde in mazilila Jezusova
stopala in s svojimi lasmi obrisala njegova stopala, in
hiša je bila napolnjena z vonjem mazila. 4 Potem reče
eden izmed njegovih učencev, Juda Iškarijot, Simonov
sin, ki naj bi ga izdal: 5 »Zakaj ni bilo to mazilo prodano
za tristo denarjev in dano revnim?« 6 To je rekel, ne,
ker bi skrbel za revne, temveč zato, ker je bil tat in

je imel mošnjo ter nosil, kar je bilo dano vanjo. 7
Potem je Jezus rekel: »Pusti jo pri miru. To je zadržala
za dan mojega pokopa. 8 Kajti revne imate vedno s
seboj, mene pa nimate vedno.« 9 Veliko ljudi izmed
Judov je torej vedelo, da je bil tam. Niso pa prišli samo
zaradi Jezusa, temveč, da bi lahko videli tudi Lazarja,
ki ga je obudil od mrtvih. 10 Toda visoki duhovniki so
se posvetovali, da bi mogli usmrtiti tudi Lazarja, 11
zato ker je zaradi tega razloga mnogo izmed Judov
odšlo proč in verovalo v Jezusa. 12 Naslednji dan
je mnogo ljudi, ki so prišli na praznik, ko so slišali,
da je v Jeruzalem prihajal Jezus, 13 vzelo mladike
palmovih dreves in mu odšlo naproti, da ga srečajo
ter klicali: »Hozana: ›Blagoslovljen je Izraelov Kralj, ki
prihaja v Gospodovem imenu.‹« 14 In Jezus, ko je
našel mladega osla, je sédel nanj, kakor je pisano: 15
»Ne boj se, hči sionska, glej, tvoj Kralj prihaja, sedeč
na osličjem žrebetu.« 16 Teh stvari njegovi učenci
sprva niso razumeli, toda ko je bil Jezus poveličan,
potem so se spomnili, da so bile te stvari pisane o
njem in da so mu te stvari storili. 17 Množica torej, ki je
bila z njim, ko je Lazarja poklical iz njegovega groba
in ga obudil od mrtvih, je pričevala. 18 Zaradi tega
razloga ga je množica tudi srečala, ker so slišali, da je
storil ta čudež. 19 Farizeji so torej med seboj govorili:
» [Ali] ne zaznate, kako ničesar ne prevladate? Glejte,
svet je odšel za njim.« 20 In med njimi so bili neki
Grki, ki so ob prazniku prišli gor oboževat. 21 Isti so
torej prišli k Filipu, ki je bil iz Betsajde v Galileji in ga
prosili, rekoč: »Gospod, mi bi videli Jezusa.« 22 Filip
prihaja ter pove Andreju in prav tako Andrej ter Filip
povesta Jezusu. 23 In Jezus jima je odgovoril, rekoč:
»Ura je prišla, da naj bi bil Sin človekov poveličan. 24
Resnično, resnično, povem vam: ›Razen če pšenično
zrno ne pade na tla in ne umre, ostaja sámo; toda če
umre, obrodi mnogo sadu.‹ 25 Kdor ima rad svoje
življenje, ga bo izgubil; kdor pa svoje življenje na tem
svetu sovraži, ga bo ohranil za večno življenje. (aiōnios
g166) 26 Če katerikoli človek služi meni, naj mi sledi; in
kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če katerikoli
človek služi meni, ga bo moj Oče počastil. 27 Sedaj
je moja duša vznemirjena in kaj naj rečem? ›Oče,
reši me pred to uro.‹ Toda zaradi tega razloga sem
prišel v to uro. 28 ›Oče, proslavi svoje ime.‹« Tedaj
je tja prišel glas iz nebes, rekoč: »Proslavil sem ga
in ponovno ga bom proslavil.« 29 Množica torej, ki je
stala poleg in to slišala, je rekla, da je zagrmelo; drugi
so rekli: »Angel mu je govoril.« 30 Jezus je odgovoril
in rekel: »Ta glas ni prišel zaradi mene, temveč zaradi
vas. 31 Sedaj je sodba tega sveta. Sedaj bo princ tega
sveta izgnan ven. 32 In jaz, če bom povzdignjen z
zemlje, bom k sebi pritegnil vse ljudi.« 33 To je rekel,
ker je naznanil, kakšne smrti naj bi umrl. 34 Množica
mu je odgovorila: »Iz postave smo slišali, da Kristus
ostaja večno; in kako praviš ti: ›Sin človekov mora
biti dvignjen?‹ Kdo je ta Sin človekov?« (aiōn g165) 35
Potem jim je Jezus rekel: »Še malo časa je z vami
svetloba. Hodíte, dokler imate svetlobo, da ne bi nad
vas prišla tema, kajti kdor hodi v temi, ne ve, kam gre.
36 Dokler imate svetlobo, verujte v svetlobo, da boste
lahko otroci svetlobe.« Te besede je govoril Jezus in
odšel ter se skril pred njimi. 37 Toda čeprav je pred
njimi storil toliko čudežev, kljub temu niso verovali vanj,
38 da se je lahko izpolnila beseda preroka Izaija, ki je
govoril: ›Gospod, kdo je veroval našemu poročilu in
komu se je razodel Gospodov laket?‹ 39 Torej niso
mogli verovati, zato ker je ta Izaija ponovno rekel: 40
›Oslepel je njihove oči in zakrknil njihovo srce, da ne bi
mogli videti s svojimi očmi niti razumeti s svojim srcem
in ne bi bili spreobrnjeni in bi jih jaz ne ozdravil.‹ 41
Te besede je izrekel Izaija, ko je videl njegovo slavo
in govoril o njem. 42 Vendar so tudi med visokimi
vladarji mnogi verovali vanj, toda zaradi farizejev ga
niso priznali, da ne bi bili izločeni iz sinagoge, 43 kajti
bolj so ljubili hvalo ljudi kakor Božjo hvalo. 44 Jezus je
zaklical in rekel: »Kdor veruje vame, ne veruje vame,
temveč v tistega, ki me je poslal. 45 In kdor vidi mene,
vidi tistega, ki me je poslal. 46 Prišel sem, svetloba na
svet, da kdorkoli veruje vame, ne bi ostal v temi. 47 In
če katerikoli človek sliši moje besede in ne veruje, ga
ne sodim jaz, kajti nisem prišel, da svet sodim, temveč
da svet rešim. 48 Kdor zavrača mene in ne sprejema
mojih besed, ima nekoga, ki ga sodi. Beseda, ki sem
jo govoril, ta ista ga bo sodila na poslednji dan. 49
Kajti nisem govoril sam od sebe, temveč Oče, ki me
je poslal, mi je dal zapoved, kaj naj rečem in kaj naj
govorim. 50 In jaz vem, da je njegova zapoved večno
življenje. Karkoli torej govorim, govorim tako, celó
kakor mi je rekel Oče.« (aiōnios g166)

13 Torej pred praznikom pashe, ko je Jezus spoznal,
da je prišla njegova ura, da naj bi odšel s tega
sveta k Očetu in ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu,
jih je ljubil do konca. 2 In ko se je večerja končala, je
torej hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, v srce
položil, da ga izda. 3 Ker je Jezus vedel, da je Oče
vse stvari dal v njegove roke in da je prišel od Boga in
odšel k Bogu, 4 se dvigne od večerje in odloži svoje
obleke in vzame brisačo ter se opaše. 5 Nató vlije
vodo v umivalnik in začne učencem umivati stopala ter
jih brisati z brisačo, s katero je bil opasan. 6 Potem
pride k Simonu Petru in Peter mu reče: »Gospod, ti
mi umivaš moja stopala?« 7 Jezus je odgovoril in mu
rekel: »Kar delam, ti sedaj ne veš, toda spoznal boš

pozneje.« 8 Peter mu reče: »Nikoli ne boš umival mojih
stopal.« Jezus mu je odgovoril: »Če te ne umijem,
nimaš deleža z menoj.« (aiōn g165) 9 Simon Peter mu
reče: »Gospod, ne samo mojih stopal, temveč tudi
moje roke in mojo glavo.« 10 Jezus mu reče: »Kdor je
umit, se mu razen svojih stopal ni treba umiti, ampak
je čist vsak delček; in vi ste čisti, toda ne vsi.« 11 Kajti
vedel je, kdo naj bi ga izdal, zato je rekel: »Niste vsi
čisti.« 12 Torej potem, ko jim je umil njihova stopala in
vzel svoje obleke ter se ponovno usedel, jim je rekel:
»Ali veste, kaj sem vam storil? 13 Vi me kličete Učitelj
in Gospod, in pravilno govorite, kajti to sem. 14 Če sem
vam torej jaz, vaš Gospod in Učitelj, umil vaša stopala,
morate tudi vi drug drugemu umivati stopala. 15 Kajti
dal sem vam zgled, da bi tudi vi delali tako, kakor sem
vam storil jaz. 16 Resnično, resnično, povem vam:
›Služabnik ni večji kakor njegov gospodar; niti kdor
je poslan, ni večji kakor tisti, ki ga je poslal. 17 Če
poznate te stvari, ste srečni, če jih izvršujete. 18 Ne
govorim o vas vseh. Vem, katere sem izbral, toda da
bi se lahko izpolnilo pismo: ›Kdor jé kruh z menoj, je
dvignil svojo peto zoper mene.‹ 19 Sedaj vam pravim,
preden pride, da ko se zgodi, boste lahko verovali, da
jaz sem. 20 Resnično, resnično, povem vam: ›Kdor
sprejme, kogarkoli jaz pošljem, sprejme mene; in kdor
sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal.‹« 21
Ko je Jezus tako rekel, je bil v duhu vznemirjen in
pričeval ter rekel: »Resnično, resnično, povem vam,
da me bo eden izmed vas izdal.« 22 Potem so učenci
pogledali drug na drugega, dvomeč, o kom je govoril.
23 Torej na Jezusovo naročje je bil naslonjen eden
izmed njegovih učencev, ki ga je Jezus ljubil. 24 Simon
Peter mu je torej dal znamenje, da naj vpraša, kdo bi
bil ta, o katerem je govoril. 25 On mu potem, ležeč na
Jezusovih prsih, reče: »Gospod, kdo je ta?« 26 Jezus
je odgovoril: »To je tisti, ki mu bom dal grižljaj, ko ga
bom pomočil.« In ko je grižljaj pomočil, ga je dal Judu
Iškarijotu, Simonovemu sinu. 27 In po grižljaju je vanj
vstopil Satan. Tedaj mu je Jezus rekel: »To, kar delaš,
stôri hitro.« 28 Torej noben človek pri mizi ni vedel, za
kakšen namen mu je to rekel. 29 Kajti nekateri izmed
njih so mislili, ker je imel Juda mošnjo, da mu je Jezus
rekel: »Kupi te stvari, ki jih potrebujemo za praznik, «
ali da naj bi nekaj dal ubogim. 30 Potem ko je prejel
grižljaj, je takoj odšel ven; bila pa je noč. 31 Torej ko
je odšel ven, je Jezus rekel: »Sedaj je Sin človekov
proslavljen in Bog je proslavljen v njem. 32 Če je Bog
proslavljen v njem, bo tudi Bog njega proslavil v sebi
in nemudoma ga bo proslavil. 33 Majhni otroci, še
malo časa sem z vami. Iskali me boste in kakor sem
rekel Judom: ›Kamor grem jaz, vi ne morete priti, ‹
tako sedaj pravim vam. 34 Dajem vam novo zapoved:
›Da ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil, da
tudi vi ljubite drug drugega. 35 Po tem bodo vsi ljudje
spoznali, da ste moji učenci, če imate drug do drugega
ljubezen.‹« 36 Simon Peter mu je rekel: »Gospod, kam
greš?« Jezus mu je odgovoril: »Kamor jaz grem, mi
sedaj ne moreš slediti, toda sledil mi boš pozneje.« 37
Peter mu je rekel: »Gospod, zakaj ti ne morem slediti
sedaj? Svoje življenje hočem dati zaradi tebe.« 38
Jezus mu je odgovoril: »Življenje hočeš dati zaradi
mene? Resnično, resnično, povem ti: ›Petelin ne bo
zapel, dokler me trikrat ne zanikaš.‹«

14 »Ne dopustite, da bi bilo vaše srce vznemirjeno.
Verujte v Boga, tudi vame verujte. 2 V hiši mojega
Očeta je mnogo graščin. Če ne bi bilo tako, bi vam
povedal. Grem, da pripravim prostor za vas. 3 Če pa
grem in pripravim prostor za vas, bom ponovno prišel
in vas sprejel k sebi, da kjer sem jaz, boste tam lahko
tudi vi. 4 In kamor jaz grem, veste in pot poznate.«
5 Tomaž mu reče: »Gospod, ne vemo, kam greš in
kako moremo poznati pot?« 6 Jezus mu reče: »Jaz
sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu,
razen po meni. 7 Če bi spoznali mene, bi spoznali tudi
mojega Očeta in odslej ga poznate in ste ga videli.« 8
Filip mu reče: »Gospod, pokaži nam Očeta in to nam
zadošča.« 9 Jezus mu reče: »Filip, toliko časa sem bil
z vami, pa me vendar nisi spoznal? Kdor je videl mene,
je videl Očeta, in kako potem praviš: ›Pokaži nam
Očeta?‹ 10 Ne verjameš, da sem jaz v Očetu in Oče v
meni? Besede, ki vam jih govorim, ne govorim sam od
sebe, temveč Oče, ki prebiva v meni, on opravlja dela.
11 Verjemite mi, da sem v Očetu in Oče v meni; če
pa ne, mi verjemite zaradi del samih. 12 Resnično,
resnično, povem vam: ›Kdor veruje vame, bo dela,
ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal; in opravljal
bo večja dela kakor ta, ker grem k svojemu Očetu.
13 In karkoli boste zahtevali v mojem imenu, bom to
storil, da bo Oče lahko proslavljen v Sinu. 14 Če boste
karkoli zahtevali v mojem imenu, bom jaz to storil.‹
15 Če ljubite mene, se držite mojih zapovedi. 16 In
prosil bom Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da
bo lahko večno ostal z vami, (aiōn g165) 17 celó Duha
resnice, ki ga svet ne more prejeti zato, ker ga ne vidi
niti ga ne pozna. Toda vi ga poznate, kajti on prebiva z
vami in bo v vas. 18 Ne bom vas zapustil brez tolažbe.
Prišel bom k vam. 19 Še malo časa in svet me ne vidi
več, toda vi me vidite. Ker jaz živim, boste živeli tudi
vi. 20 Na tisti dan boste vedeli, da jaz sem v svojem
Očetu in vi v meni in jaz v vas. 21 In kdor ima moje
zapovedi in se jih drži, je tisti, ki me ljubi. In kdor ljubi
mene, bo ljubljen od mojega Očeta in jaz ga bom ljubil
in se mu bom razodel.« 22 Juda, ne Iškarijot, mu reče:

»Gospod, kako to, da se hočeš razodeti nam, ne pa
svetu?« 23 Jezus je odgovoril in mu rekel: »Če me
človek ljubi, se bo držal mojih besed in moj Oče ga bo
ljubil in prišla bova k njemu in naredila prebivališče z
njim. 24 In kdor me ne ljubi, se ne drži mojih izjav. In
beseda, ki jo slišite, ni moja, temveč od Očeta, ki me
je poslal. 25 Te stvari sem vam govoril, ko sem bil še
prisoten z vami. 26 Toda Tolažnik, ki je Sveti Duh, ki
ga bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vseh
stvari in vam bo v vaš spomin privedel vse besede,
karkoli sem vam povedal. 27 Mir zapustim z vami, svoj
mir vam dam. Ne kakor daje svet, vam ga jaz dam. Ne
dopustite, da bi bila vaša srca vznemirjena niti naj ne
bodo prestrašena. 28 Slišali ste, kako sem vam rekel:
›Jaz grem proč in ponovno pridem k vam.‹ Če ste
ljubili mene, bi se razveselili, ker sem rekel: ›Jaz grem
k Očetu, ‹ kajti moj Oče je večji od mene. 29 In sedaj
sem vam povedal, preden se zgodi, da boste lahko
verovali, ko se zgodi. 30 Odslej ne bom več veliko
govoril z vami, kajti princ tega sveta prihaja, toda v
meni nima ničesar. 31 Toda, da bo svet lahko spoznal,
da ljubim Očeta in kakor mi je Oče dal zapoved, točno
tako delam jaz. Vstanite, pojdimo od tod.«

15 »Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je
poljedelec. 2 Vsako mladiko na meni, ki ne
prinaša sadu, on odstranja in vsako vejo, ki prinaša
sad, očiščuje, da bo lahko obrodila več sadu. 3 Torej vi
ste čisti po besedi, ki sem vam jo govoril. 4 Ostanite v
meni in jaz v vas. Kakor mladika sama od sebe ne
more obroditi sadu, razen če ne ostane na vinski trti,
nič bolj ne morete vi, razen če ne ostanete v meni.
5 Jaz sem trta, vi ste mladike. Kdor ostaja v meni in
jaz v njem, ta isti prinaša obilo sadu, kajti brez mene
ne morete storiti ničesar. 6 Če človek ne ostane v
meni, je odvržen kakor mladika in se posuši; in ljudje
jih zberejo ter jih vržejo v ogenj in so sežgane. 7
Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas,
boste prosili, kar hočete in se vam bo to zgodilo. 8 V
tem je moj Oče proslavljen, da obrodite obilo sadu;
tako boste postali moji učenci. 9 Kakor je Oče mene
ljubil, tako sem jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni.
10 Če se držite mojih zapovedi, boste ostali v moji
ljubezni; kakor sem se jaz držal Očetovih zapovedi in
ostajam v njegovi ljubezni. 11 Te besede sem vam
govoril, da moja radost lahko ostane v vas in da bo
vaša radost lahko popolna. 12 To je moja zapoved:
›Da ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil.‹
13 Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da človek
svoje življenje žrtvuje za svoje prijatelje. 14 Vi ste moji
prijatelji, če storite, karkoli vam zapovem. 15 Odslej
vas ne imenujem služabnike, kajti služabnik ne ve,
kaj dela njegov gospodar; toda vas sem imenoval
prijatelje, kajti dal sem vam spoznati vse stvari, ki sem
jih slišal od svojega Očeta. 16 Niste vi mene izbrali,
ampak sem jaz izbral vas in vam odredil, da bi šli in
obrodili sad in da bi vaš sad ostal, da karkoli boste
zahtevali od mojega Očeta v mojem imenu, vam bo
on to lahko dal. 17 Te besede vam zapovedujem, da
ljubite drug drugega. 18 Če vas svet sovraži, vedite,
da je mene sovražil, preden je sovražil vas. 19 Če
bi bili od sveta, bi svet svoje imel rad, toda ker niste
od sveta, temveč sem vas izbral od sveta, vas torej
svet sovraži. 20 Spomnite se besede, ki sem vam jo
rekel: ›Služabnik ni večji kot njegov gospodar.‹ Če so
preganjali mene, bodo prav tako preganjali vas; če so
se držali mojih izjav, se bodo držali tudi vaših. 21 Toda
vse te stvari vam bodo storili zaradi mojega imena, ker
ne poznajo tistega, ki me je poslal. 22 Če ne bi prišel
in jim ne bi govoril, ne bi imeli greha, toda sedaj za
svoj greh nimajo nobene pretveze. 23 Kdor sovraži
mene, sovraži tudi mojega Očeta. 24 Če med njimi ne
bi storil del, ki jih noben drug človek ni storil, ne bi imeli
greha, toda sedaj so tako videli kakor sovražili, tako
mene kakor mojega Očeta. 25 Toda to se dogaja, da
se bo lahko izpolnila beseda, ki je zapisana v njihovi
postavi: ›Sovražili so me brez razloga.‹ 26 Toda ko
pride Tolažnik, ki ga bom poslal k vam od Očeta, celó
Duh resnice, ki izvira od Očeta, bo on pričeval o meni;
27 in tudi vi boste pričevali, ker ste bili od začetka z
menoj.«

16 »Te besede sem vam govoril, da se ne bi
pohujšali. 2 Izločali vas bodo iz sinagog; da,
prihaja čas, da bo, kdorkoli vas ubija, mislil, da opravlja
službo Bogu. 3 In te stvari vam bodo počeli, ker niso
spoznali niti Očeta niti mene. 4 Toda te stvari sem
vam povedal, da se boste lahko spomnili, ko bo prišel
čas, da sem vam povedal o njih. Teh stvari pa vam
na začetku nisem povedal, ker sem bil z vami. 5
Toda sedaj grem svojo pot k njemu, ki me je poslal,
pa me nihče izmed vas ne vpraša: ›Kam greš?‹ 6
Toda ker sem vam povedal te stvari, je vaše srce
napolnila bridkost. 7 Vendar vam govorim resnico. Za
vas je koristno, da odidem, kajti če ne odidem, potem
Tolažnik ne bo prišel k vam, toda če odidem, vam ga
bom poslal. 8 In ko on pride, bo grajal svet o grehu in
o pravičnosti in o sodbi: 9 o grehu, ker ne verujejo
vame; 10 o pravičnosti, ker grem k svojemu Očetu in
me ne boste več videli; 11 o sodbi, ker je princ tega
sveta obsojen. 12 Imam vam povedati še mnogo stvari,
toda sedaj jih ne morete nositi. 13 Vendar ko pride
on, Duh resnice, vas bo usmerjal v vso resnico, kajti
ne bo govoril iz sebe, temveč karkoli bo slišal, to bo
govoril in pokazal vam bo stvari, ki pridejo. 14 On me
bo proslavil, kajti prejel bo od mojega in vam bo to

pokazal. 15 Vse stvari, ki jih ima Oče, so moje. Torej
sem rekel, da bo vzel od mojega in vam bo to pokazal.
16 Malo časa in me ne boste videli in ponovno, malo
časa in me boste videli, ker grem k Očetu.« 17 Tedaj
so nekateri izmed njegovih učencev med seboj govorili:
»Kaj je to, da nam pravi: ›Malo časa in me ne boste
videli, in ponovno, malo časa in me boste videli‹ in:
›Ker grem k Očetu?‹« 18 Rekli so torej: »Kaj je to, kar
pravi: ›Malo časa?‹ Ne moremo povedati, kaj pravi.«
19 Torej Jezus je vedel, da so ga bili željni vprašati
in jim je rekel: »Ali med seboj povprašujete, ker sem
rekel: ›Malo časa in me ne boste videli, in ponovno,
malo časa in me boste videli?‹ 20 Resnično, resnično,
povem vam: ›Da boste jokali in žalovali, toda svet
se bo veselil; vi pa boste žalostni, toda vaša žalost
bo obrnjena v radost.‹ 21 Ženska, ko je v porodnih
mukah, ima bridkost, ker je prišla njena ura; toda takoj,
ko je razbremenjena otroka, se zaradi radosti, da je
človek rojen na svet, ne spominja več tesnobe. 22
In zato imate sedaj bridkost. Toda ponovno vas bom
videl in vaše srce se bo veselilo in vaše radosti vam
nihče ne bo odvzel. 23 In na tisti dan me ne boste
ničesar vprašali. Resnično, resnično, povem vam:
›Karkoli boste zahtevali od Očeta v mojem imenu,
vam bo to dal.‹ 24 Doslej niste ničesar zahtevali v
mojem imenu. Zahtevajte in boste prejeli, da bo vaša
radost lahko popolna. 25 Te stvari sem vam govoril
v pregovorih, toda prihaja čas, ko vam ne bom več
govoril v pregovorih, temveč vam bom o Očetu odkrito
pokazal. 26 Na tisti dan boste prosili v mojem imenu,
in ne pravim vam, da bom jaz prosil Očeta za vas, 27
kajti sam Oče vas ima rad, ker ste me imeli radi in
ste verovali, da sem prišel od Boga. 28 Prišel sem od
Očeta in prišel sem na svet; zopet zapustim svet in
grem k Očetu.« 29 Njegovi učenci so mu rekli: »Glej,
sedaj govoriš odkrito in ne govoriš pregovora. 30 Sedaj
smo prepričani, da veš vse stvari in ne potrebuješ, da
bi te katerikoli človek vprašal. Po tem verujemo, da
si prišel od Boga.« 31 Jezus jim je odgovoril: »Sedaj
verujete? 32 Glejte, prihaja ura, da, pravkar je prišla,
da boste razkropljeni, vsak k svojemu lastnemu, mene
pa boste pustili samega; in vendar nisem sam, ker je
Oče z menoj. 33 Te stvari sem vam govoril, da boste
lahko imeli mir v meni. Na svetu boste imeli stisko,
toda bodite dobre volje, jaz sem svet premagal.«

17 Te besede je govoril Jezus in svoje oči povzdignil
k nebu ter rekel: »Oče, prišla je ura; proslavi
svojega Sina, da bo lahko tudi tvoj Sin proslavil tebe,
2 kakor si mu izročil oblast nad vsem mesom, da bi on
lahko dal večno življenje tolikim, kolikor si mu jih dal.
(aiōnios g166) 3 In to je večno življenje, da bi oni lahko
spoznali tebe, edinega resničnega Boga in Jezusa
Kristusa, ki si ga poslal. (aiōnios g166) 4 Jaz sem te
proslavil na zemlji. Končal sem delo, ki si mi ga dal,
da ga opravim. 5 In sedaj, oh Oče, me proslavi pri
samem sebi s slavo, ki sem jo imel s teboj, preden je
bil svet. 6 Jasno sem pokazal tvoje ime ljudem, ki mi
jih daješ ven iz sveta. Bili so tvoji in ti jih daješ meni
in ohranili so tvojo besedo. 7 Sedaj so spoznali, da
so vse stvari, katerekoli si mi dal, od tebe. 8 Kajti dal
sem jim besede, ki jih ti daješ meni in sprejeli so jih in
zagotovo so spoznali, da sem prišel od tebe in verovali
so, da si me ti poslal. 9 Jaz prosim zanje. Ne prosim
za svet, temveč za tiste, ki si mi jih ti dal, kajti tvoji so.
10 In vse moje je tvoje in tvoje je moje in proslavljen
sem v njih. 11 In sedaj nisem več na svetu, toda ti so
na svetu, jaz pa prihajam k tebi. Sveti Oče, po svojem
lastnem imenu ohrani te, ki si mi jih dal, da bodo lahko
eno, kakor sva midva. 12 Dokler sem bil z njimi na
svetu, sem jih varoval v tvojem imenu. Te, ki mi jih
daješ, sem obvaroval in nihče izmed njih ni izgubljen,
razen sina pogube, da se lahko izpolni pismo. 13 In
sedaj prihajam k tebi in te stvari govorim na svetu, da
bodo mojo radost lahko imeli v sebi izpolnjeno. 14 Dal
sem jim tvojo besedo, svet pa jih je sovražil, ker niso
od sveta, celó kakor jaz nisem od sveta. 15 Ne prosim,
da bi jih vzel iz sveta, temveč, da bi jih varoval pred
zlom. 16 Niso od sveta, celó kakor jaz nisem od sveta.
17 Posvetí jih po svoji resnici. Tvoja beseda je resnica.
18 Kakor si me ti poslal v svet, točno tako sem jih tudi
jaz poslal v svet. 19 In zaradi njih se posvečujem, da
bodo tudi oni lahko posvečeni preko resnice. 20 Niti ne
prosim samo za té, temveč tudi za tiste, ki bodo po
njihovi besedi verovali vame, 21 da bi bili lahko vsi
eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili
lahko tudi oni eno v nas [treh], da bi svet lahko veroval,
da si me ti poslal. 22 In slavo, ki mi jo daješ, sem dal
njim, da bodo lahko eno, tako kakor smo mi [trije] eno;
23 jaz v njih in ti v meni, da bodo lahko izpopolnjeni v
enem in da bo svet lahko spoznal, da si me ti poslal in
da si jih ljubil, kakor si ljubil mene. 24 Oče, hočem, da
bodo tudi tisti, ki si mi jih dal, z menoj, kjer sem jaz, da
bodo lahko gledali mojo slavo, ki si mi jo dal, kajti ljubil
si me pred ustanovitvijo sveta. 25 Oh pravični Oče,
svet te ni spoznal, toda jaz sem te spoznal in ti so
spoznali, da si me ti poslal. 26 In razglasil sem jim
tvoje ime in ga bom razglašal, da bo ljubezen, s katero
si me ljubil, lahko v njih in jaz v njih.«

18 Ko je Jezus povedal te besede, je s svojimi
učenci odšel čez potok Cedron, kjer je bil vrt,
v katerega je vstopil on in njegovi učenci. 2 In tudi
Juda, ki ga je izdal, je poznal kraj, kajti Jezus se je s
svojimi učenci pogosto napotil tja. 3 Juda je potem, ko
je od visokih duhovnikov in farizejev prejel četo mož in

častnikov, prihajal tja s svetilkami, baklami in orožjem.
4 Jezus je torej, vedoč vse stvari, ki naj bi prišle nadenj,
šel naprej in jim rekel: »Koga iščete?« 5 Odgovorili
so mu: »Jezusa Nazarečana.« Jezus jim reče: »Jaz
sem.« In tudi Juda, ki ga je izdal, je stal z njimi. 6 Takoj
potem, ko jim je rekel: »Jaz sem, « so stopili nazaj in
padli na tla. 7 Potem jih je ponovno vprašal: »Koga
iščete?« In rekli so: »Jezusa Nazarečana.« 8 Jezus je
odgovoril: »Povedal sem vam, da jaz sem. Če torej
iščete mene, pustite te oditi svojo pot, « 9 da bi se
lahko izpolnila beseda, ki jo je govoril: »Izmed teh,
ki mi jih daješ, nisem izgubil nobenega.« 10 Takrat
je Simon Peter, ki je imel meč, tega izvlekel in udaril
služabnika vélikega duhovnika in odsekal njegovo
desno uho. Služabnikovo ime je bilo Malh. 11 Tedaj je
Jezus rekel Petru: »Spravi svoj meč v nožnico. Ali naj
ne izpijem čaše, ki mi jo je dal moj Oče?« 12 Tedaj so
četa in stotnik in judovski častniki vzeli Jezusa ter ga
zvezali 13 in ga odvedli najprej k Hanu, kajti bil je tast
Kajfu, ki je bil to isto leto véliki duhovnik. 14 Torej Kajfa
je bil tisti, ki je Judom dal nasvet, da je bilo koristno, da
bi en človek umrl za ljudi. 15 Simon Peter pa je sledil
Jezusu in tako je storil [tudi] drug učenec. Ta učenec je
bil poznan vélikemu duhovniku in je z Jezusom vstopil
v palačo vélikega duhovnika. 16 Toda Peter je stal
zunaj pri vratih. Potem je odšel ven ta drugi učenec, ki
je bil poznan vélikemu duhovniku in spregovoril njej,
ki je stražila vrata in Petra privedel noter. 17 Tedaj
reče Petru gospodična, ki je stražila vrata: »Ali nisi
tudi ti eden izmed učencev tega človeka?« Reče ji:
»Nisem.« 18 In tam so stali služabniki in častniki, ki so
pripravili žerjavico, kajti bilo je hladno in so se greli, in
Peter je stal z njimi ter se grel. 19 Véliki duhovnik je
tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in o njegovem
nauku. 20 Jezus mu je odgovoril: »Javno sem govoril
svetu, vselej sem učil v sinagogi in v templju, kamor
Judje vedno zahajajo in ničesar nisem povedal na
skrivnem. 21 Zakaj sprašuješ mene? Vprašaj tiste, ki
so me slišali, kaj sem jim povedal. Glej, vedo, kaj sem
rekel.« 22 In ko je tako govoril, je eden izmed častnikov,
ki je stal poleg, z dlanjo svoje roke udaril Jezusa,
rekoč: »Tako odgovarjaš vélikemu duhovniku?« 23
Jezus mu je odgovoril: »Če sem govoril zlo, pričuj o
zlu; toda če dobro, zakaj me tolčeš?« 24 Torej ga je
Hana zvezanega poslal k vélikemu duhovniku Kajfu.
25 Simon Peter pa je stal in se grel. Torej so mu rekli:
»Mar nisi tudi ti eden izmed njegovih učencev?« To je
zanikal in rekel: »Nisem.« 26 Eden izmed služabnikov
vélikega duhovnika, sorodnik tistega, čigar uho je Peter
odsekal, reče: »Ali te nisem videl z njim na vrtu?«
27 Tedaj je Peter ponovno zanikal in petelin je takoj
zapel. 28 Potem so od Kajfa Jezusa odvedli v sodno
dvorano; in bilo je zgodaj, oni sami pa niso odšli v
sodno dvorano, da ne bi bili omadeževani, temveč
da bi smeli jesti pashalno jagnje. 29 Pilat je potem
odšel ven k njim in rekel: »Kakšno obtožbo ste prinesli
zoper tega človeka?« 30 Odgovorili so mu in mu rekli:
»Če bi ne bil hudodelec, bi ti ga ne izročili.« 31 Tedaj
jim je Pilat rekel: »Vzemite ga in ga sodite glede na
svojo postavo.« Judje so mu torej rekli: »Za nas ni
zakonito, da usmrtimo kateregakoli človeka, « 32 da bi
se lahko izpolnila Jezusova beseda, ki jo je govoril, ko
je naznanil, kakšne smrti naj bi umrl. 33 Tedaj je Pilat
ponovno vstopil v sodno dvorano in poklical Jezusa
ter mu rekel: »Ali si ti judovski Kralj?« 34 Jezus mu
je odgovoril: »Praviš to besedo sam od sebe ali so
ti to drugi povedali o meni?« 35 Pilat je odgovoril:
»Sem mar Jud? Tvoj narod in visoki duhovniki so te
izročili meni. Kaj si storil?« 36 Jezus je odgovoril:
»Moje kraljestvo ni od tega sveta. Če bi bilo moje
kraljestvo od tega sveta, potem bi se moji služabniki
bojevali, da ne bi bil izročen Judom, toda sedaj moje
kraljestvo ni od tod.« 37 Pilat mu je torej rekel: »Ali
si ti potem kralj?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš, da
sem kralj. Za ta namen sem bil rojen in zaradi tega
razloga sem prišel na svet, da naj bi pričeval k resnici.
Vsak, kdor je iz resnice, posluša moj glas.« 38 Pilat mu
reče: »Kaj je resnica?« In ko je to rekel, je ponovno
odšel k Judom in jim reče: »Na njem sploh ne najdem
nobene krivde. 39 Ampak vi imate navado, da naj bi
vam za pasho enega izpustil. Hočete torej, da vam
izpustim judovskega Kralja?« 40 Potem so vsi ponovno
zavpili, rekoč: »Ne tega človeka, temveč Baraba.«
Torej Baraba je bil razbojnik.

19 Tedaj je torej Pilat vzel Jezusa in ga prebičal.
2 In vojaki so iz trnja spletli krono in jo položili na
njegovo glavo in nanj nadeli škrlatno svečano oblačilo
3 ter rekli: »Pozdravljen, judovski Kralj!« in ga udarjali s
svojimi rokami. 4 Pilat je torej ponovno odšel naprej,
rekoč jim: »Glejte, privedem ga k vam, da boste lahko
spoznali, da ne najdem krivde na njem.« 5 Potem je
prišel Jezus naprej, noseč trnovo krono in škrlatno
svečano oblačilo. In Pilat jim reče: »Glejte, človek!« 6
Ko so ga torej visoki duhovniki in častniki zagledali,
so zavpili, rekoč: »Križaj ga, križaj ga.« Pilat jim reče:
»Vzemite ga in ga križajte, kajti jaz ne najdem krivde na
njem.« 7 Judje so mu odgovorili: »Mi imamo postavo in
po naši postavi bi moral umreti, ker se je delal Božjega
Sina.« 8 Ko je torej Pilat slišal to besedo, se je še
bolj zbal 9 in ponovno odšel v sodno dvorano in reče
Jezusu: »Od kod si?« Toda Jezus mu ni dal odgovora.
10 Tedaj mu Pilat reče: »Meni ne odgovoriš? Ne veš,
da imam oblast, da te križam in imam oblast, da te
izpustim?« 11 Jezus je odgovoril: »Zoper mene sploh

ne bi mogel imeti nobene oblasti, razen če ti ne bi bila
dana od zgoraj. Zato ima večji greh tisti, ki me je izročil
tebi.« 12 In odslej si je Pilat prizadeval, da ga izpusti.
Toda Judje so zavpili, rekoč: »Če tega človeka izpustiš,
nisi cesarjev prijatelj; kdorkoli sebe dela kralja, govori
zoper cesarja.« 13 Ko je torej Pilat slišal to besedo, je
privedel Jezusa naprej in sedel na sodni stol na kraju,
ki se imenuje Tlak, toda v hebrejščini Gabatá. 14 Bila
pa je priprava na pasho in okoli šeste ure; in Judom
reče: »Glejte, vaš Kralj!« 15 Toda oni so zakričali:
»Proč z njim, proč z njim, križaj ga.« Pilat jim reče:
»Ali naj križam vašega Kralja?« Visoki duhovniki so
odgovorili: »Nimamo kralja razen cesarja.« 16 Tedaj
jim ga je torej izročil, da bi bil križan. In vzeli so Jezusa
ter ga odvedli proč. 17 In ko je nesel svoj križ, je
odšel naprej na kraj, imenovan kraj lobanje, ki se v
hebrejščini imenuje Golgota, 18 kjer so ga križali in
z njim dva druga, na vsaki strani enega in Jezusa v
sredi. 19 In Pilat je napisal napis ter ga postavil na križ.
In pisanje je bilo: JEZUS NAZAREČAN, JUDOVSKI
KRALJ. 20 Ta napis so potem brali mnogi izmed Judov,
kajti kraj, kjer je bil Jezus križan, je bil blizu mesta, in
to je bilo napisano v hebrejščini in grščini ter latinščini.
21 Tedaj so visoki judovski duhovniki Pilatu rekli: »Ne
napiši: ›Judovski Kralj, ‹ temveč, da je on rekel: ›Jaz
sem Kralj Judov.‹« 22 Pilat je odgovoril: »Kar sem
napisal, sem napisal.« 23 Potem so vojaki, ko so
Jezusa križali, vzeli njegove obleke in naredili štiri dele,
za vsakega vojaka del in prav tako njegov plašč. Torej
plašč [pa] je bil brez šiva, ves spleten od vrha. 24 Med
seboj so torej govorili: »Ne razparajmo ga, temveč
mečimo žrebe zanj, čigav bo, « da bi se lahko izpolnilo
pismo, ki pravi: ›Moja oblačila so si razdelili med seboj
in za mojo suknjo so metali žrebe.‹ Te stvari so torej
storili vojaki. 25 Torej tam, ob Jezusovem križu, so
stale njegova mati in sestra njegove matere, Klopájeva
žena Marija in Marija Magdalena. 26 Ko je torej Jezus
videl svojo mater in učenca, ki je stal poleg, ki ga je
ljubil, reče svoji materi: »Ženska, glej tvoj sin!« 27
Potem reče učencu: »Glej, tvoja mati!« In od te ure jo
je ta učenec vzel v svoj lastni dom. 28 Po tem, ker
je Jezus vedel, da so bile vse stvari sedaj dovršene,
da bi se lahko izpolnilo pismo, reče: »Žejen sem.« 29
Torej, tam je bila postavljena posoda, polna kisa; in
gobo so napolnili s kisom in jo nataknili na izop ter jo
pristavili k njegovim ustom. 30 Ko je torej Jezus prejel
kis, je rekel: »Dovršeno je« in nagnil svojo glavo ter
izročil duha. 31 Judje so torej zato, ker je bila priprava,
da na šabatni dan telesa ne bi ostala na križu (kajti
ta šabatni dan je bil na prazničen dan), prosili Pilata,
da bi bile lahko njihove noge zlomljene in da bi bili
lahko odstranjeni. 32 Potem so prišli vojaki in zlomili
noge prvega in drugega, ki sta bila križana z njim. 33
Toda ko so prišli k Jezusu in videli, da je bil že mrtev,
njegovih nog niso zlomili, 34 toda eden izmed vojakov
je s sulico prebodel njegovo stran in nemudoma sta
od tam pritekli kri in voda. 35 In tisti, ki je to videl, je
izjavil in njegova izjava je resnična; in on ve, da govori
resnico, da bi vi lahko verovali. 36 Kajti te stvari so bile
storjene, da bi bilo izpolnjeno pismo: ›Nobena njegova
kost ne bo zlomljena.‹ 37 In ponovno drugo pismo
pravi: ›Gledali bodo nanj, ki so ga prebodli.‹ 38 In po
tem je Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec,
toda zaradi strahu pred Judi skrivaj, prosil Pilata, da
bi lahko odnesel Jezusovo telo; in Pilat mu je dal
dovoljenje. Prišel je torej in vzel Jezusovo telo. 39 In
prav tako je prišel Nikodém, ki je najprej ponoči prišel
k Jezusu in prinesel mešanico mire in aloje, težko okoli
sto funtov. 40 Potem sta snela Jezusovo telo in ga z
dišavami ovila v lanene trakove, kakršen je judovski
običaj pokopa. 41 Torej na kraju, kjer je bil križan, je bil
vrt in na vrtu nov mavzolej, v katerega človek še nikoli
ni bil položen. 42 Zaradi judovskega dneva priprave
sta torej Jezusa položila tja, kajti mavzolej je bil blizu.

20 Prvi dan tedna pride Marija Magdalena zgodaj,
ko je bilo še temno, k mavzoleju in vidi kamen
odvzet stran od mavzoleja. 2 Tedaj steče in pride k
Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus
rad in jima reče: »Gospoda so odnesli iz mavzoleja
in ne vemo, kam so ga položili.« 3 Peter in ta drugi
učenec sta torej odšla naprej in prišla k mavzoleju. 4
Tako sta oba skupaj tekla; drugi učenec pa je Petra
prehitel in prvi prišel k mavzoleju. 5 In ko se je sklonil
navzdol in pogledal noter, je videl ležati lanene trakove,
vendar ni vstopil vanj. 6 Tedaj pride Simon Peter, ki mu
je sledil in gre v mavzolej ter vidi ležati lanene trakove;
7 prtič pa, ki je bil okoli njegove glave, ni ležal z
lanenimi trakovi, temveč je bil sam zase skupaj zvit na
kraju. 8 Tedaj je vstopil tudi ta drugi učenec, ki je prvi
prišel k mavzoleju in videl je in veroval. 9 Kajti doslej
še nista poznala pisma, da mora vstati od mrtvih. 10
Potem sta učenca ponovno odšla na njun lastni dom.
11 Toda Marija je jokajoč stala zunaj mavzoleja in med
jokom se je sklonila navzdol ter pogledala v mavzolej
12 in vidi sedeti dva angela v belem, enega pri glavi,
drugega pa pri stopalih, kjer je ležalo Jezusovo telo.
13 In onadva sta ji rekla: »Ženska, zakaj jokaš?« Reče
jima: »Ker so odnesli mojega Gospoda, pa ne vem,
kam so ga položili.« 14 In ko je to rekla, se je obrnila
nazaj ter zagledala Jezusa, kako stoji, pa ni vedela,
da je bil to Jezus. 15 Jezus ji reče: »Ženska, zakaj
jokaš? Koga iščeš?« Ker je mislila, da je vrtnar, mu
reče: »Gospod, če si ga odnesel od tod, mi povej, kam

si ga položil in odnesla ga bom proč.« 16 Jezus ji reče:
»Marija.« Obrnila se je in mu reče: »Rabuni, « kar
pomeni: »Učitelj.« 17 Jezus ji reče: »Ne dotakni se me,
kajti nisem se še dvignil k svojemu Očetu, toda pojdi k
mojim bratom in jim povej: ›Dvignem se k svojemu
Očetu in vašemu Očetu in k svojemu Bogu in vašemu
Bogu.‹« 18 Marija Magdalena je prišla ter učencem
povedala, da je videla Gospoda in da ji je govoril te
stvari. 19 Potem je istega dne zvečer, ko je bil prvi dan
tedna, ko so bila vrata, kjer so bili učenci zbrani, zaradi
strahu pred Judi zaprta, prišel Jezus ter stopil na sredo
in jim reče: »Mir vam bodi.« 20 In ko je tako rekel, jim
je pokazal svoji roki in svojo stran. Potem ko so videli
Gospoda, so bili učenci veseli. 21 Tedaj jim je Jezus
ponovno rekel: »Mir vam bodi. Kakor me je moj Oče
poslal, točno tako jaz vas pošiljam.« 22 In ko je to rekel,
je dihnil nanje in jim reče: »Prejmite Svetega Duha.
23 Katerimkoli grehe odpustite, so jim odpuščeni; in
katerimkoli grehe zadržite, so jim zadržani.« 24 Toda
ko je prišel Jezus, Tomaža, enega izmed dvanajsterih,
ki se je imenoval Dvojček, ni bilo z njimi. 25 Drugi
učenci so mu torej rekli: »Videli smo Gospoda.« On
pa jim je rekel: »Razen če ne bom videl na njegovih
rokah odtisa žebljev in svojega prsta položil v odtis
žebljev in svoje roke porinil v njegovo stran, ne bom
veroval.« 26 In po osmih dneh so bili njegovi učenci
ponovno znotraj in Tomaž z njimi. Potem je pri zaprtih
vratih prišel Jezus in stal na sredi ter rekel: »Mir vam
bodi.« 27 Potem reče Tomažu: »Sezi s svojim prstom
sèm in poglej moji roki in sezi s svojo roko tja ter jo
porini v mojo stran in ne bodi neveren, temveč veren.«
28 In Tomaž je odgovoril ter mu rekel: »Moj Gospod
in moj Bog.« 29 Jezus mu reče: »Tomaž, ker si me
videl, si veroval; blagoslovljeni so tisti, ki niso videli, pa
so vendarle verovali.« 30 In resnično je v prisotnosti
svojih učencev Jezus storil mnoga druga znamenja, ki
niso zapisana v tej knjigi, 31 toda ta so zapisana, da bi
vi lahko verovali, da Jezus je Kristus, Božji Sin in da bi
verujoč, lahko imeli življenje v njegovem imenu.

21 Po teh stvareh je Jezus sebe učencem ponovno
prikazal pri Tiberijskem morju in sebe je prikazal
na ta način. 2 Tam so bili skupaj Simon Peter in Tomaž,
imenovan Dvojček in Natánael iz galilejske Kane
in Zebedejeva sinova ter dva druga izmed njegovih
učencev. 3 Simon Peter jim reče: »Grem na ribolov.«
Dejali so mu: »Tudi mi gremo s teboj.« Odšli so in takoj
vstopili na ladjo, pa tisto noč niso ničesar ujeli. 4 Toda
sedaj, ko je torej prišlo jutro, je na obali stal Jezus,
toda učenci niso vedeli, da je bil Jezus. 5 Potem jim
Jezus reče: »Otroci, imate kaj hrane?« Odgovorili so
mu: »Ne.« 6 In rekel jim je: »Vrzite mrežo na desno
stran ladje in boste našli.« Zato so jo vrgli, pa je torej
niso mogli izvleči zaradi množice rib. 7 Ta učenec,
ki ga je Jezus ljubil, reče torej Petru: »Gospod je.«
Takoj ko je Simon Peter slišal, da je bil to Gospod,
si je k sebi opasal svoj ribiški plašč (kajti bil je nag)
in se vrgel v morje. 8 Ostali učenci pa so prišli na
majhni ladji; (kajti niso bili daleč od kopnega, temveč
kot bi bilo dvesto komolcev) ter vlekli mrežo z ribami. 9
Takoj ko so prišli h kopnini, so tam zagledali žerjavico
in na njej položeno ribo ter kruh. 10 Jezus jim reče:
»Prinesite od rib, ki ste jih pravkar ujeli.« 11 Simon
Peter se je povzpel in potegnil mrežo, polno velikih rib,
sto triinpetdeset, na kopno; in četudi jih je bilo vseh
tako mnogo, se mreža vendarle ni strgala. 12 Jezus
jim reče: »Pridite in obedujte.« Nihče izmed učencev
pa si ga ni drznil vprašati: »Kdo si?« ker so vedeli, da
je bil Gospod. 13 Jezus potem pride in vzame kruh in
jim ga daje ter prav tako ribo. 14 To je sedaj tretjič,
da se je Jezus prikazal svojim učencem, potem ko je
bil obujen od mrtvih. 15 Torej ko so obedovali, reče
Jezus Simonu Petru: »Simon, Jonov sin, me ljubiš
bolj kakor tile?« On mu reče: »Da Gospod, ti veš, da
te imam rad.« Rekel mu je: »Hrani moja jagnjeta.«
16 Ponovno mu drugič reče: »Simon, Jonov sin, me
ljubiš?« Rekel mu je: »Da Gospod, ti veš, da te imam
rad.« Rekel mu je: »Pasi moje ovce.« 17 Reče mu
tretjič: »Simon, Jonov sin, me imaš rad?« Peter je bil
užaloščen, ker mu je tretjič rekel: »Ali me imaš rad?«
In rekel mu je: »Gospod, ti veš vse stvari; ti veš, da
te imam rad.« Jezus mu reče: »Hrani moje ovce. 18
Resnično, resnično, povem ti: ›Ko si bil mlad, si se
opasoval in hodil, kamor si hotel, toda ko boš star, boš
iztegnil svoji roki in drug te bo opasal in te vodil, kamor
nočeš.‹« 19 To je govoril in s tem naznanil s kakšno
smrtjo naj bi proslavil Boga. In ko je to povedal, mu
reče: »Sledi mi.« 20 Potem je Peter, ko se je obrnil
okoli, videl slediti učenca, ki ga je Jezus ljubil, ki je
prav tako pri večerji slonel na njegovih prsih in rekel:
»Gospod, kdo je tisti, ki te izdaja?« 21 Medtem ko
ga je Peter gledal, reče Jezusu: »Gospod in kaj bo
ta človek storil?« 22 Jezus mu reče: »Če hočem, da
ostane, dokler ne pridem, kaj ti je to mar? Ti hodi za
menoj.« 23 Potem je šla ta beseda naokoli med brati,
da naj ta učenec ne bi umrl, čeprav mu Jezus ni rekel:
»Ne bo umrl, « temveč: »Če jaz hočem, da ostane,
dokler ne pridem, kaj ti je to mar?« 24 To je učenec, ki
pričuje o teh stvareh in je napisal te stvari in mi vemo,
da je njegovo pričevanje resnično. 25 In obstaja tudi
mnogo drugih stvari, ki jih je Jezus storil, katere, če bi
jih vse zapisali, mislim, da celó sam svet ne bi mogel
vsebovati knjig, ki bi bile napisane. Amen.

Apostolska dela

1 Prejšnje poročilo sem naredil, oh Teófil, o vsem, kar
je Jezus začel, tako delati kakor učiti, **2** do dne, v
katerem je bil vzet gor, potem ko je po Svetem Duhu
dal zapovedi apostolom, ki jih je izbral; **3** katerim se je,
po svojem trpljenju, tudi pokazal živega, z mnogimi
nezmotljivimi dokazi, ki so jih gledali štirideset dni in
govorili o stvareh, ki se nanašajo na Božje kraljestvo;
4 in ko je bil zbran skupaj z njimi, jim je zapovedal,
da naj ne odidejo iz Jeruzalema, temveč čakajo na
Očetovo obljubo: »Katero, « on pravi, »ste slišali od
mene. **5** Kajti Janez je resnično krščeval z vodo,
toda vi boste krščeni s Svetim Duhom, čez ne mnogo
dni.« **6** Ko so torej prišli skupaj, so ga vprašali, rekoč:
»Gospod, ali boš v tem času Izraelu ponovno obnovil
kraljestvo?« **7** In rekel jim je: »Ni za vas, da bi vedeli
čase ali obdobja, ki jih je Oče postavil v svoji lastni
oblasti. **8** Toda prejeli boste moč, po tem, ko Sveti Duh
pride nad vas, in vi mi boste priče, tako v Jeruzalemu
kakor po vsej Judeji in v Samariji ter do skrajnega
dela zemlje.« **9** In ko je govoril te besede, medtem
ko so ga gledali, je bil vzet gor, in oblak ga je sprejel
iz njihovega pogleda. **10** In medtem ko so neomajno
gledali proti nebu, ko je šel gor, glej, sta poleg njih
stala dva moža v belih oblekah, **11** ki sta prav tako
rekla: »Vi, možje iz Galileje, zakaj stojite strmeč v
nebo? Ta isti Jezus, ki je bil od vas vzet gor v nebesa,
bo prišel tako, na podoben način, kakor ste ga videli iti
v nebo.« **12** Tedaj so se z gore, imenovane Oljska, ki
je šabatni dan poti od Jeruzalema, vrnili v Jeruzalem.
13 In ko so prišli vanj, so odšli gor v gornjo sobo,
kjer so prebivali Peter in Jakob in Janez in Andrej,
Filip in Tomaž, Bartolomej in Matej, Alfejev sin Jakob
in Simon Gorečnik ter Jakobov brat Juda. **14** Vsi
ti so soglasno vztrajali v molitvi in ponižni prošnji z
ženskami in Marijo, Jezusovo materjo ter z njegovimi
brati. **15** In v tistih dneh je sredi učencev vstal Peter ter
rekel (skupno število imen je bilo okoli sto dvajset): **16**
»Možje in bratje, to pismo se je brezpogojno moralo
izpolniti, ki ga je Sveti Duh po Davidovih ustih prej
govoril glede Juda, ki je bil vodnik tem, ki so prijeli
Jezusa. **17** Kajti bil je štet z nami in je dosegel delež
te službe. **18** Torej ta človek je s krivično nagrado
kupil polje in ko je padel z glavo naprej, se je po sredi
razpočil in vsa njegova notranjost se je izlila ven. **19**
In to je bilo znano vsem jeruzalemskim prebivalcem,
tako zelo, da se to polje v njihovem pravem jeziku
imenuje Hakéldama, to se pravi: ›Njiva krvi.‹ **20** Kajti
pisano je v knjigi Psalmov: ›Naj bo njegovo prebivališče
zapuščeno in naj noben človek ne prebiva v njem in
njegovo duhovno nadzorništvo naj prevzame nekdo
drug.‹ **21** Zatorej izmed teh ljudi, ki so se z nami
družili ves čas, ko je Gospod Jezus hodil med nami
noter in ven, **22** začenši od Janezovega krsta do tega
istega dne, ko je bil od nas vzet gor, mora biti nekdo
odrejen, da bo z nami priča njegovega vstajenja.«
23 In določili so dva, Jožefa, imenovanega Bársaba,
ki je bil imenovan z vzdevkom Just ter Matija. **24** In
molili so ter rekli: »Ti, Gospod, ki poznaš srca vseh
ljudi, pokaži, katerega izmed teh dveh si izbral, **25**
da lahko prevzame del te službe in apostolstva, od
katerega je Juda s prestopkom odpadel, da bi lahko
šel na svoj lasten kraj.« **26** In naznanili so svoje žrebe
in žreb je padel na Matija in ta je bil prištet enajsterim
apostolom.

2 In ko je popolnoma prišel Binkoštni dan, so bili vsi
soglasni na enem kraju. **2** In nenadoma je prišel z
neba šum kakor besneč mogočen veter ter napolnil vso
hišo, kjer so sedeli. **3** In prikazali so se jim razcepljeni
jeziki, podobni ognjenim ter sedli na vsakogar izmed
njih. **4** In vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in
začeli so govoriti z drugimi jeziki, kakor jim je Duh
dajal izgovarjati. **5** V Jeruzalemu pa so prebivali Judje,
predani možje, iz vsakega naroda pod nebom. **6** Torej,
ko se je to razglasilo naokoli, so prišle skupaj množice
in bili so zbegani, zato ker jih je vsakdo slišal govoriti v
svojem lastnem jeziku. **7** In vsi so bili osupli ter se
čudili in drug drugemu govorili: »Glejte, ali niso vsi ti,
ki govorijo, Galilejci? **8** In kako mi vsakega človeka
slišimo v svojem lastnem jeziku, kjer smo bili rojeni? **9**
Parti in Medijci in Elámci in prebivalci v Mezopotamiji
in v Judeji in Kapadokiji, v Pontu in Aziji, **10** Frigiji in
Pamfiliji, v Egiptu in v libijskih krajih okoli Cirene in
tujci iz Rima, Judje in spreobrnjenci, **11** Krečani in
Arabci, mi jih v svojih jezikih slišimo govoriti čudovita
Božja dela.« **12** In vsi so bili osupli in bili so v dvomu,
govoreč drug drugemu: »Kaj to pomeni?« **13** Drugi
so zasmehljivo rekli: »Ti ljudje so polni novega vina.«
14 Vendar je Peter, ko je javno nastopil z enajsterimi,
povzdignil svoj glas in jim rekel: »Vi ljudje iz Judeje in
vsi vi, ki prebivate v Jeruzalemu, to vam bodi znano
in prisluhnite mojim besedam, **15** kajti ti niso pijani,
kakor vi mislite, glede na to, da je šele tretja dnevna
ura. **16** Ampak to je to, kar je bilo rečeno po preroku
Joélu: **17** ›In zgodilo se bo v poslednjih dneh, govori
Bog: ›Izlil bom od svojega Duha na vse meso, in vaši
sinovi in vaše hčere bodo prerokovali in vaši mladeniči
bodo videli videnja in vaši starci bodo sanjali sanje; **18**
in na svoje služabnike in na svoje pomočnice bom v
tistih dneh izlil od svojega Duha in bodo prerokovali;
19 in pokazal bom čudeže zgoraj na nebu in znamenja
spodaj na zemlji: kri in ogenj in dimne meglice; **20**
sonce se bo spremenilo v temo in luna v kri, preden

pride ta veliki in opazni dan Gospodovega prihoda.
21 In zgodilo se bo, da kdorkoli se bo skliceval na
Gospodovo ime, bo rešen.‹‹ 22 Vi, možje Izraelci,
prisluhnite tem besedam. Jezus Nazarečan, mož med
vami, po čudežnih močeh, čudežih in znamenjih potrjen
od Boga, ki jih je Bog po njem storil v sredi med vami,
kakor tudi vi sami veste; 23 njega, ki je bil izročen
po določeni nameri in vnaprejšnjem védenju Boga,
ste vi prijeli in po zlobnih rokah križali ter umorili,
24 ki ga je Bog dvignil in odvezal bolečin smrti; ker
ni bilo mogoče, da bi ga ta zadržala. 25 Kajti David
glede njega govori: ›Vedno sem slutil Gospoda pred
svojim obrazom, kajti on je na moji desnici, da ne bi bil
omajan. 26 Zato se je moje srce veselilo in moj jezik
je bil vesel; poleg tega bo tudi moje meso počivalo
v upanju, 27 ker moje duše nočeš pustiti v peklu niti
nočeš trpeti, da bi tvoj Sveti videl trohnenje. **(Hadēs g86)**
28 Spoznati si mi dal poti življenja; s svojim obličjem
me boš napravil polnega radosti.‹ 29 Možje in bratje,
naj vam odkrito spregovorim o očaku Davidu, da je
tako mrtev kakor pokopan in njegov mavzolej je med
nami do današnjega dne. 30 Ker je bil torej prerok in
je vedel, da mu je Bog prisegel s prisego, da bo od
sadu njegovih ledij, glede na meso, vzdignil Kristusa,
da sedi na njegovem prestolu; 31 in ker je to videl
vnaprej, je govoril o Kristusovem vstajenju, da njegova
duša ni ostala v peklu niti njegovo meso ni videlo
trohnenja. **(Hadēs g86)** 32 Tega Jezusa je Bog vzdignil,
o čemer smo mi vsi priče. 33 Torej je bil z Božjo
desnico povišan in je od Očeta prejel obljubo Svetega
Duha, ki ga je razlil, kakor sedaj vidite in slišite. 34
Kajti David ni dvignjen v nebesa, toda on sam pravi:
› Gospod je rekel mojemu Gospodu: ›Sedi na mojo
desnico, 35 dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za]
tvojo pručko.‹‹ 36 Zato naj vsa Izraelova hiša brez
dvoma ve, da je Bog tega istega Jezusa, ki ste ga vi
križali, naredil tako Gospoda kakor Kristusa.« 37 Torej
ko so to slišali, so bili v svojem srcu spodbujeni ter
rekli Petru in ostalim apostolom: »Možje in bratje, kaj
naj storimo?« 38 Potem jim je Peter rekel: »Pokesajte
se in vsak izmed vas naj bo krščen v imenu Jezusa
Kristusa v odpuščanje grehov in prejeli boste dar
Svetega Duha. 39 Kajti obljuba je dana vam in vašim
otrokom in vsem, ki so daleč stran, celó tolikim, kolikor
jih bo poklical Gospod, naš Bog.« 40 In z mnogimi
drugimi besedami je pričeval ter spodbujal, rekoč:
»Rešite se iz tega sprijenega rodu.« 41 Potem so bili
tisti, ki so z veseljem sprejeli njegovo besedo, krščeni
in istega dne se jim je dodalo okoli tri tisoč duš. 42
In neomajno so nadaljevali v apostolskem nauku in
družbi in v lomljenju kruha ter v molitvah. 43 In strah je
prišel nad vsako dušo; in po apostolih je bilo storjenih
mnogo čudežev in znamenj. 44 In vsi, ki so verovali, so
bili skupaj in vse stvari so imeli skupne; 45 in prodajali
so svoje posesti ter dobrine in jih delili vsem ljudem,
kolikor je vsak potreboval. 46 In vsak dan so soglasno
nadaljevali v templju in od hiše do hiše lomili kruh [in]
z veseljem in iskrenim srcem jedli svojo hrano, 47
ter slavili Boga in imeli naklonjenost pri vseh ljudeh.
Gospod pa je k cerkvi dnevno dodajal takšne, ki naj bi
bili rešeni.

3 Torej Peter in Janez sta ob uri molitve skupaj odšla
gor v tempelj; bila je deveta ura. 2 Nekega moža,
hromega od maternice njegove matere, pa so nosili
in ga dnevno polagali pri tempeljskih velikih vratih,
ki se imenujejo Lepa, da prosi miloščine od teh, ki
so vstopali v tempelj, 3 ki je, ko je videl Petra in
Janeza namenjena v tempelj, prosil miloščine. 4 In ko
se je Peter z Janezom zazrl v njegove oči, je rekel:
»Poglej naju.« 5 In ta jima je posvetil pozornost, ker je
pričakoval, da bo od njiju kaj prejel. 6 Potem je Peter
rekel: »Srebra in zlata nimam, toda to, kar imam, ti
dam: ›V imenu Jezusa Kristusa iz Nazareta vstani in
hôdi.‹‹ 7 In prijel ga je za desnico ter ga dvignil in
takoj so njegova stopala ter kosti gležnja prejeli moč.
8 In poskočil je pokonci ter hodil in z njima vstopil v
tempelj, kjer je hodil in poskakoval ter slavil Boga. 9
In vsi ljudje so ga videli hoditi in slaviti Boga 10 in
vedeli so, da je bil to ta, ki je zaradi miloščine sedel
pri tempeljskih Lepih velikih vratih. In izpolnjeni so
bili s čudenjem ter osuplostjo nad tem, kar se mu je
zgodilo. 11 In medtem ko se je hromi mož, ki je bil
ozdravljen, držal Petra in Janeza, so vsi ljudje, ker so
se silno čudili, skupaj stekli k njima v preddverje, ki se
je imenovalo Salomonovo. 12 In ko je Peter to videl,
je ljudem odgovoril: »Vi, možje iz Izraela, zakaj se
čudite nad tem? Ali zakaj tako iskreno gledate na naju,
kakor da bi z najino lastno močjo ali svetostjo tega
moža pripravila hoditi? 13 Bog Abrahama in Izaka in
Jakoba, Bog naših očetov, je proslavil svojega Sina
Jezusa, ki ste ga vi izročili in ga zatajili v Pilatovi
prisotnosti, ko je bil ta odločen, da ga izpusti. 14 Toda
zatajili ste Svetega in Pravičnega ter prosili, da se vam
zagotovi morilec; 15 ubili pa ste Princa življenja, ki ga
je Bog obudil od mrtvih; o čemer smo mi priče. 16
In njegovo ime je po veri v njegovo ime tega moža
naredilo močnega, ki ga vidite in poznate. Da, vera, ki
je po njem, mu je dala to popolno zdravje v prisotnosti
vas vseh. 17 In sedaj, bratje, vem, da ste to storili
po nevednosti, kakor so storili tudi vaši vladarji. 18
Toda te besede, ki jih je Bog prej oznanil po ustih
vseh svojih prerokov, da naj bi Kristus trpel, je on tako
izpolnil. 19 Pokesajte se torej in bodite spreobrnjeni, da

bodo vaši grehi lahko izbrisani, ko bodo od Gospodove
prisotnosti prišli časi osvežitve; 20 in poslal bo Jezusa
Kristusa, ki vam je bil prej oznanjen, 21 ki ga morajo
sprejeti nebesa do časov obnovitve vseh stvari, ki jih
je Bog govoril po ustih vseh svojih svetih prerokov,
odkar je svet nastal. (aiōn g165) 22 Kajti Mojzes je
očetom resnično rekel: ›Preroka vam bo Gospod, vaš
Bog, vzdignil izmed vaših bratov, podobnega meni;
njega boste poslušali v vseh stvareh, karkoli vam bo
govoril. 23 In zgodilo se bo, da bo vsaka duša, ki ne bo
poslušala tega preroka, uničena izmed ljudi.‹ 24 Da,
in vsi preroki od Samuela in tisti, ki so sledili, kolikor
jih je govorilo, so enako napovedali o teh dneh. 25
Vi ste otroci prerokov in zaveze, ki jo je Bog sklenil z
našimi očeti, rekoč Abrahamu: ›In v tvojem semenu
bodo blagoslovljena vsa sorodstva zemlje.‹ 26 K vam
je najprej Bog, ki je vzdignil svojega Sina Jezusa,
njega poslal, da vas blagoslovi z odvračanjem vsakega
izmed vas od njegovih krivičnosti.«

4 In medtem ko sta govorila ljudem, so nadnju prišli
duhovniki in tempeljski stotnik ter saduceji, 2 ki so
bili užaloščeni, da sta učila ljudi in oznanjala vstajenje
od mrtvih po Jezusu. 3 In nanju so položili roke ter ju
zadržali do naslednjega dne, kajti sedaj je bil večer.
4 Vendar so mnogi izmed teh, ki so slišali besedo,
verovali; in število ljudi je bilo okoli pet tisoč. 5 In
pripetilo se je naslednji dan, da so se njihovi vladarji in
starešine in pisarji 6 in Hana, véliki duhovnik in Kajfa
in Janez in Aleksander in kolikor jih je bilo iz sorodstva
vélikega duhovnika, skupaj zbrali v Jeruzalemu. 7 In
ko so ju postavili medse, so vprašali: »S kakšno močjo
ali s čigavim imenom sta to naredila?« 8 Tedaj jim je
Peter, izpolnjen s Svetim Duhom, rekel: »Vi vladarji
ljudi in starešine v Izraelu, 9 če sva ta dan zasliševana
o dobrem delu, storjenem nemočnemu človeku, na
kakšen način je bil on ozdravljen; 10 bodi znano vam
vsem in vsem ljudem v Izraelu, da v imenu Jezusa
Kristusa iz Nazareta, ki ste ga križali, ki ga je Bog obudil
od mrtvih, celó po njem ta človek sedaj tukaj pred vami
stoji ozdravljen. 11 To je kamen, ki je bil zaničevan
od vas graditeljev, ki je postal glava vogalu. 12 Niti ni
rešitve duš v nikomer drugem, kajti pod nebom med
ljudmi ni dano drugega imena, s katerim moremo biti
rešeni.« 13 Torej ko so videli Petrov in Janezov pogum
ter zaznali, da sta bila neizobražena in nepoučena
človeka, so se čudili; in o njiju so spoznali, da sta bila z
Jezusom. 14 In ko so gledali moža, ki je bil ozdravljen,
stati z njimi, proti temu niso mogli reči ničesar. 15 Toda
ko so jima zapovedali, da se odstranita od vélikega
zbora, so se med seboj posvetovali, 16 rekoč: »Kaj naj
storimo tema možema? Kajti ta zares opazen čudež,
storjen po njima, je očiten vsem tistim, ki prebivajo v
Jeruzalemu; in tega ne moremo zanikati. 17 Toda da se
to ne razširi naprej med ljudmi, jima strogo zagrozimo,
da odslej nobenemu človeku ne govorita v tem imenu.«
18 In poklicali so ju ter jima zapovedali sploh ne govoriti
niti učiti v Jezusovem imenu. 19 Toda Peter in Janez
sta odgovorila in jim rekla: »Sami presodite, ali je v
Božjih očeh bolj pravilno poslušati vas kakor Boga.
20 Kajti midva ne moreva, da ne bi govorila stvari, ki
sva jih videla in slišala.« 21 Torej ko so jima še naprej
grozili, so ju izpustili zaradi ljudi, ker niso našli ničesar,
da bi ju lahko kaznovali, kajti vsi ljudje so slavili Boga
za to, kar je bilo storjeno. 22 Kajti mož, na katerem se
je prikazal ta čudež ozdravljenja, je bil star več kot
štirideset let. 23 In ko sta bila izpuščena, sta odšla k
svoji lastni druščini ter poročala o vsem, kar so jima
visoki duhovniki in starešine rekli. 24 In ko so oni to
slišali, so svoje glasove soglasno povzdignili k Bogu
ter rekli: »Gospod, ti si Bog, ki je naredil nebo in zemljo
in morje ter vse, kar je v njih, 25 ki si po ustih svojega
služabnika Davida rekel: ›Zakaj besnijo pogani in si
ljudje domišljajo prazne stvari? 26 Kralji zemlje so
vstali in vladarji so bili skupaj zbrani zoper Gospoda
in zoper njegovega Kristusa.‹ 27 Kajti resnično so
se proti tvojemu svetemu otroku Jezusu, ki si ga ti
mazilil, skupaj zbrali tako Herod kakor Poncij Pilat s
pogani in Izraelovi ljudje, 28 da storijo, karkoli je tvoja
roka in tvoja namera poprej določila, da se stori. 29 In
sedaj, Gospod, glej njihove grožnje in zagotovi svojim
služabnikom, da bodo lahko z vsem pogumom govorili
tvojo besedo, 30 z iztegnitvijo svoje roke, da ozdravlja;
in da bodo znamenja in čudeži lahko storjeni z imenom
tvojega svetega otroka Jezusa.« 31 In ko so molili,
se je zatresel kraj, kjer so bili skupaj zbrani; in vsi
so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in s pogumom so
govorili Božjo besedo. 32 Množica teh, ki so verovali,
pa je bila enega srca in ene duše; niti nobeden izmed
njih ni rekel, da je bilo karkoli od stvari, ki jih je imel v
lasti, njegovo, temveč so vse stvari imeli skupne. 33
Apostoli pa so z veliko močjo podajali pričevanje o
vstajenju Gospoda Jezusa, in nad njimi vsemi je bila
velika milost. 34 Niti ni bilo med njimi nikogar, ki bi trpel
pomanjkanje, kajti kolikor jih je bilo lastnikov zemljišč
ali hiš, so jih prodali in prinesli vrednost stvari, ki so
bile prodane 35 in jih polagali k stopalom apostolov in
narejena je bila porazdelitev vsakemu človeku glede
na njegovo potrebo. 36 In Jožef, ki je bil po apostolih
imenovan z vzdevkom Barnaba (kar je prevedeno:
›Sin tolažbe‹), Lévijevec in iz dežele Cipra, 37 je imel
zemljo, jo prodal in prinesel denar ter ga položil k
stopalom apostolov.

5 Toda nek človek, po imenu Hananija, je s Safíro,
svojo ženo, prodal posestvo 2 in zadržal del denarne

vsote in tudi njegova žena je bila seznanjena s tem
in prinesel je določen del ter ga položil k stopalom
apostolov. 3 Toda Peter je rekel: »Hananija, zakaj je
Satan napolnil tvoje srce, da lažeš Svetemu Duhu in
da zadržiš del vsote od zemljišča? 4 Dokler je ostajalo
ali ni bilo tvoje lastno? In potem, ko je bilo prodano
ali ni bilo v tvoji lastni oblasti? Zakaj si v svojem srcu
spočel to stvar? Nisi lagal ljudem, temveč Bogu.« 5 In
ko je Hananija slišal te besede, je padel dol ter izročil
duha. In velik strah je prišel na vse tiste, ki so slišali te
stvari. 6 Mladeniči pa so vstali, ga ovili in ga odnesli
ven ter ga pokopali. 7 In bilo je približno tri ure kasneje,
ko je vstopila njegova žena, ki ni vedela, kaj se je bilo
zgodilo. 8 In Peter jo je ogovoril: »Povej mi ali sta za
toliko prodala zemljišče?« In ona je rekla: »Da, za
toliko.« 9 Tedaj ji je Peter rekel: »Kako je to, da sta se
skupaj strinjala, da skušata Gospodovega Duha? Glej,
stopala teh, ki so pokopala tvojega soproga, so pri
vratih in odnesli te bodo ven.« 10 Potem je nemudoma
padla ob njegovih stopalih in izročila duha. In vstopili
so mladeniči ter jo našli mrtvo in ko so jo odnesli, so jo
pokopali poleg njenega soproga. 11 In velik strah je
prišel nad vso cerkev in nad vse, ki so slišali te stvari.
12 Po rokah apostolov pa se je med ljudmi zgodilo
mnogo znamenj in čudežev; (in vsi so bili s soglasjem
v Salomonovem preddverju. 13 Od preostalih pa se
jim noben človek ni drznil pridružiti, toda ljudje so jih
poveličevali. 14 In še več vernikov je bilo dodanih
h Gospodu, množice tako moških kakor žensk.) 15
Toliko, da so na ulice prinašali bolne in jih polagali na
postelje ter ležišča, da bi lahko vsaj Petrova senca, ko
je šel mimo, zasenčila nekatere izmed njih. 16 Tudi
ven iz mest naokoli Jeruzalema je prišla množica, ki
je prinašala bolne ljudi in te, ki so bili nadlegovani z
nečistimi duhovi; in vsi so bili ozdravljeni. 17 Tedaj je
vstal véliki duhovnik in vsi tisti, ki so bili z njim (kar je
saducejska ločina) in izpolnjeni so bili z ogorčenjem 18
in svoje roke so položili na apostole ter jih vtaknili v
skupno ječo. 19 Toda Gospodov angel je ponoči odprl
vrata ječe in jih privedel naprej ter rekel: 20 »Pojdite,
stopíte in govorite ljudem v templju vse besede tega
življenja.« 21 In ko so to slišali, so zgodaj zjutraj vstopili
v tempelj ter učili. Toda prišel je véliki duhovnik in tisti,
ki so bili z njim in so sklicali skupaj véliki zbor in ves
senat Izraelovih otrok in poslali k ječi, da bi jih privedli.
22 Toda ko so prišli častniki in jih niso našli v ječi, so se
vrnili ter povedali, 23 rekoč: »Ječo smo resnično našli
zaprto z vso varnostjo in čuvaje, ki so stali zunaj pred
vrati, toda ko smo odprli, v njej nismo našli nobenega
človeka.« 24 Torej ko so véliki duhovnik in tempeljski
stotnik ter visoki duhovniki slišali te besede, so se bali
k čemu se bo to razvilo. 25 Tedaj je nekdo prišel ter jim
povedal, rekoč: »Glejte, možje, ki ste jih vtaknili v ječo,
stojijo v templju in učijo ljudi.« 26 Tedaj je stotnik s
častniki odšel in jih privedel brez nasilja, kajti bali so
se ljudi, da jih ne bi kamnali. 27 In ko so jih privedli,
so jih postavili pred véliki zbor in véliki duhovnik jih je
vprašal, 28 rekoč: »Ali vam nismo strogo zapovedali,
da naj ne bi učili v tem imenu? In glejte, Jeruzalem
ste napolnili s svojim naukom in nad nas nameravate
privesti kri tega človeka.« 29 Potem so Peter in drugi
apostoli odgovorili ter rekli: »Mi moramo bolj ubogati
Boga kakor ljudi. 30 Bog naših očetov je obudil Jezusa,
ki ste ga vi usmrtili in obesili na les. 31 Njega je Bog s
svojo desnico povišal, da postane Princ in Odrešenik,
da bi Izraelu dal kesanje in odpuščanje grehov. 32 In
mi smo njegove priče o teh stvareh; in tako je tudi Sveti
Duh, ki ga je Bog dal tistim, ki ga ubogajo.« 33 Ko so
to slišali, so bili do srca zbodeni in se posvetovali, da
jih ubijejo. 34 Potem je nekdo v vélikem zboru vstal,
farizej, po imenu Gamáliel, učen mož postave, ugleden
med vsemi ljudmi in velel, da jih za nekaj časa vržejo
ven; 35 in jim rekel: »Vi, možje v Izraelu, pazite se, kaj
nameravate storiti glede teh ljudi. 36 Kajti pred temi
dnevi je vstal Tevdá, ki se je bahal, da je pomemben;
kateremu so se pridružili številni ljudje, okoli štiristo; ki
je bil umorjen, in vsi, kolikor se mu jih je pokoravalo, so
bili razkropljeni in uničeni. 37 Po tem možu je, v dneh
obdavčenja, vstal Juda iz Galileje in za seboj potegnil
mnogo ljudi; tudi on je umrl in vsi so bili razkropljeni,
celó tako mnogi, kot so ga ubogali. 38 In sedaj vam
povem: ›Zadržite se pred temi ljudmi in pustite jih pri
miru. Kajti če je ta namera ali to delo od ljudi, se bo
izjalovilo; 39 toda če je to od Boga, tega ne morete
premagati, da ne bi bili morda najdeni celo, da se
borite zoper Boga.‹« 40 In strinjali so se z njim. Ko pa
so poklicali apostole ter jih pretepli, so jim zapovedali,
da naj ne govorijo v Jezusovem imenu in jih izpustili.
41 In odšli so izpred prisotnosti vélikega zbora, veseli,
da so bili spoznani za vredne trpeti sramoto zaradi
njegovega imena. 42 In niso prenehali v templju in v
vsaki hiši vsak dan učiti ter oznanjati Jezusa Kristusa.

6 In v tistih dneh, ko je bilo število učencev
pomnoženo, je nastalo mrmranje Grkov zoper
Hebrejce, ker so bile njihove vdove zapostavljene pri
vsakodnevni oskrbi. 2 Potem je dvanajsterica k sebi
poklicala množico učencev in rekla: »To ni razlog,
da bi opuščali Božjo besedo in stregli [pri] mizah. 3
Zatorej bratje, poiščite med seboj sedem mož, na
dobrem glasu, polnih Svetega Duha in modrosti, ki
jim lahko določimo to opravilo. 4 Toda mi se bomo
predali v nenehno molitev in službo besede.« 5
In ta beseda je ugajala vsej množici. In izbrali so
Štefana, moža, polnega vere in Svetega Duha in

Filipa in Prohorja in Nikánorja in Timona in Parmenája
ter Nikolaja, spreobrnjenca iz Antiohije, 6 ki jih so
postavili pred apostole. In ko so molili, so nanje položili
svoje roke. 7 In Božja beseda je rasla in število
učencev v Jeruzalemu se je silno pomnožilo in velika
skupina duhovnikov je bila pokorna veri. 8 In Štefan je,
poln vere in moči, delal med ljudmi velike čudeže in
čudežne moči. 9 Potem so vstali nekateri iz sinagoge,
ki se je imenovala sinagoga Libertincev in Cirencev
in Aleksandríncev in teh iz Kilikije ter iz Azije in so
razpravljali s Štefanom. 10 Niso pa se mogli upirati
modrosti in duhu, po katerem je govoril. 11 Tedaj so
podkupili može, ki so rekli: »Slišali smo ga govoriti
bogokletne besede zoper Mojzesa in zoper Boga.« 12
In razvneli so ljudi in starešine ter pisarje in prišli nad
njega in ga zgrabili ter ga privedli k vélikemu zboru
13 in postavili krive priče, ki so rekle: »Ta človek ne
preneha govoriti bogokletnih besed proti temu svetemu
prostoru in postavi, 14 kajti slišali smo ga govoriti,
da bo ta Jezus Nazarečan uničil ta kraj in spremenil
običaje, ki nam jih je izročil Mojzes.« 15 In vsi, ki so
sedeli v vélikem zboru, so neomajno zrli vanj in videli
njegov obraz, kot bi bil obraz angela.

7 Potem je véliki duhovnik rekel: »Ali so te stvari
take?« 2 In rekel je: »Možje, bratje in očetje,
prisluhnite: ›Bog slave se je prikazal našemu očetu
Abrahamu, ko je bil v Mezopotamiji, preden je prebival
v Haránu 3 in mu rekel: ›Pojdi ven iz svoje dežele in
iz svojega sorodstva ter pridi v deželo, ki ti jo bom
pokazal.‹‹ 4 Tedaj je prišel iz kaldejske dežele in
prebival v Haránu; ko pa je bil njegov oče mrtev, se je
od tam odpravil v to deželo, v kateri vi sedaj prebivate.
5 V njej pa mu ni dal nobene dediščine niti toliko ne, da
nanjo postavi svoje stopalo, vendar je obljubil, da mu
jo bo dal v posest in njegovemu semenu za njim, ko
takrat še ni imel otroka. 6 In Bog je govoril na ta način:
›Da naj bi njegovo seme začasno bivalo v tuji deželi
in da naj bi jih privedli v suženjstvo ter štiristo let z
njimi hudobno ravnali. 7 Narodu pa, pri katerem bodo
suženjevali, bom sodil jaz, ‹ je rekel Bog: ›in potem
bodo prišli ter mi služili na tem kraju.‹ 8 In dal mu je
zavezo obrezovanja. In tako je Abraham zaplodil Izaka
in ga osmi dan obrezal; in Izak je zaplodil Jakoba; in
Jakob je zaplodil dvanajstere očake. 9 In očaki so,
prevzeti z zavistjo, Jožefa prodali v Egipt. Toda Bog
je bil z njim 10 in ga osvobodil iz vseh njegovih stisk
in mu dal naklonjenost ter modrost v očeh faraona,
egiptovskega kralja in ga naredil za voditelja nad
Egiptom ter vso svojo hišo. 11 Torej nad vso egiptovsko
deželo in Kánaan je prišlo pomanjkanje in velika stiska
in naši očetje niso našli hrane. 12 Toda ko je Jakob
slišal, da je bilo v Egiptu žito, je najprej odposlal
naše očete. 13 In ob drugi priložnosti se je Jožef dal
spoznati svojim bratom; in Jožefovo sorodstvo je bilo
predstavljeno faraonu. 14 Potem je Jožef odposlal in
k sebi poklical svojega očeta Jakoba in vse njegovo
sorodstvo, petinsedemdeset duš. 15 Tako je Jakob
odšel dol v Egipt ter umrl, on in naši očetje 16 in bili
so preneseni preko v Sihem in položeni v mavzolej,
ki ga je Abraham kupil za vsoto denarja od sinov
Hemórja, očeta iz Sihema. 17 Toda ko se je približal
obljubljeni čas, ki ga je Bog prisegel Abrahamu, so
ljudje v Egiptu rasli in se množili, 18 dokler ni vstal
drug kralj, ki ni poznal Jožefa. 19 Ta isti je z našim
sorodstvom premeteno ravnal in hudobno tretiral naše
očete, tako da so izpostavili svoje majhne otroke, z
namenom, da ne bi živeli. 20 V tem času je bil rojen
Mojzes, bil pa je silno lep in tri mesece so ga vzgajali v
hiši njegovega očeta. 21 Ko pa je bil izpostavljen, ga je
vzela faraonova hči in ga vzgojila za svojega lastnega
sina. 22 In Mojzes je bil izučen v vsej egipčanski
modrosti in mogočen je bil v besedah in dejanjih. 23
Ko je bil star polnih štirideset let, je prišlo v njegovo
srce, da obišče svoje brate, Izraelove otroke. 24 In ko
je videl enega izmed njih krivično trpeti, ga je branil
in maščeval tega, ki je bil zatiran ter ubil Egipčana,
25 kajti domneval je, da bodo njegovi bratje razumeli,
kako jih hoče Bog po njegovi roki osvoboditi. Toda niso
razumeli. 26 In medtem ko so se prepirali, se jim je
naslednji dan pokazal ter jih ponovno skušal pomiriti,
rekoč: ›Možje, vi ste bratje; zakaj drug drugemu delate
krivico?‹ 27 Toda tisti, ki je svojemu bližnjemu storil
krivico, ga je odrinil proč, rekoč: ›Kdo te je naredil za
vladarja in sodnika nad nami? 28 Ali me hočeš ubiti,
kakor si včeraj storil Egipčanu?‹ 29 Ob tej besedi je
Mojzes pobegnil in bil tujec v midjánski deželi, kjer je
zaplodil dva sinova. 30 Ko pa je preteklo štirideset let,
se mu je v divjini Sinajske gore prikazal Gospodov
angel v plamenu gorečega grma. 31 Ko je Mojzes to
videl, se je čudil prizoru. Ko pa se je približal, da bi to
pogledal, je prišel do njega Gospodov glas, 32 rekoč:
›Jaz sem Bog tvojih očetov, Bog Abrahamov in Bog
Izakov in Bog Jakobov.‹ Potem je Mojzes trepetal in
si ni drznil pogledati. 33 Nato mu je Gospod rekel:
›Sezuj si svoje čevlje s svojih stopal, kajti kraj, kjer
stojiš, je sveta zemlja. 34 Videl sem, videl sem stisko
svojih ljudi, ki so v Egiptu in slišal sem njihovo stokanje
in sem prišel dol, da jih osvobodim. In sedaj pridi,
poslal te bom v Egipt.‹ 35 Tega Mojzesa, ki so ga
zavrnili, rekoč: ›Kdo te je naredil vladarja in sodnika?‹
istega je Bog poslal, da bi bil vladar in osvoboditelj po
roki angela, ki se mu je prikazal v grmu. 36 Potem
ko je v egiptovski deželi in v Rdečem morju ter v
divjini štirideset let prikazoval čudeže in znamenja, jih

je privedel ven. 37 To je ta Mojzes, ki je Izraelovim
otrokom rekel: ›Preroka vam bo Gospod, vaš Bog,
obudil izmed vaših bratov, podobnega meni; njega
boste poslušali.‹ 38 To je tisti, ki je bil v cerkvi v divjini z
angelom, ki je govoril z njim na Sinajski gori in z našimi
očeti; ki je prejel žive prerokbe, da jih izroči nam; 39
katerega naši očetje niso hoteli ubogati, temveč so ga
pahnili od sebe in se v svojih srcih ponovno obrnili
nazaj v Egipt, 40 rekoč Aronu: ›Naredi nam bogove, da
gredo pred nami, kajti glede tega Mojzesa, ki nas je
privedel iz egiptovske dežele, ne vemo, kaj je nastalo
iz njega.‹ 41 In v tistih dneh so naredili tele in maliku
darovali žrtev ter se veselili v delih svojih lastnih rok.
42 Potem se je Bog obrnil in jih predal, da obožujejo
vojsko neba; kakor je pisano v knjigi prerokov: ›Oh
hiša Izraelova ali ste meni darovali zaklane živali in
žrtve v obdobju štiridesetih let v divjini? 43 Da, vzeli ste
Molohov šotor in zvezdo svojega boga Rajfána, kipe,
ki ste jih naredili, da bi jih oboževali; jaz pa vas bom
odvedel onstran Babilona.‹ 44 Naši očetje so imeli v
divjini šotorsko svetišče pričevanja, kakor je določil on,
govoreč Mojzesu, da naj ga naredi glede na videz,
ki ga je videl. 45 Katerega so tudi naši očetje, ki so
prišli kasneje, vnesli z Jezusom na posest poganov,
ki jih je Bog pregnal izpred obličja naših očetov do
Davidovih dni; 46 ki je našel naklonjenost pred Bogom
in si želel najti šotorsko svetišče za Jakobovega Boga.
47 Toda Salomon mu je zgradil hišo. 48 Vendar Najvišji
ne prebiva v templjih, zgrajenimi z rokami; kakor
pravi prerok: 49 ›Nebesa so moj prestol in zemlja je
moja pručka. Kakšno hišo mi hočete zgraditi?‹ govori
Gospod: ›Ali kaj je prostor mojega počitka? 50 Ali
ni vse te stvari naredila moja roka?‹ 51 Vi trdovratni
in neobrezani v srcu in ušesih, vi se vedno upirate
Svetemu Duhu. Kakor so počeli vaši očetje, tako
počnete vi. 52 Katerega izmed prerokov vaši očetje
niso preganjali? In umorili so te, ki so vnaprej kazali na
prihod Pravičnega, katerega izdajalci in morilci ste bili
sedaj vi, 53 ki ste po uredbi angelov prejeli postavo, pa
se je niste držali.« 54 Ko so slišali te besede, so bili
zarezani do srca in s svojimi zobmi so škripali proti
njemu. 55 Toda on je, poln Svetega Duha, neomajno
gledal gor v nebesa in videl Božjo slavo ter Jezusa
stati na Božji desnici. 56 In rekel: »Glejte, nebesa vidim
odprta in Sina človekovega stati na Božji desnici.« 57
Tedaj so z močnim glasom zakričali in zamašili svoja
ušesa ter soglasno stekli nadenj 58 in ga vrgli iz mesta
ter ga kamnali. Priče pa so svoja oblačila položile k
stopalom mladeniča, katerega ime je bilo Savel. 59
In kamnali so Štefana, ki je klical k Bogu ter govoril:
»Gospod Jezus, sprejmi mojega duha.« 60 In pokleknil
je ter z močnim glasom zaklical: »Gospod, tega greha
jim ne položi na njihovo obtožnico.« In ko je to rekel, je
zaspal.

8 In Savel je privolil v njegovo smrt. In ob tistem času
je bilo tam veliko preganjanje zoper cerkev, ki je bila
v Jeruzalemu; in vsi, razen apostolov, so bili razkropljeni
povsod po vseh področjih Judeje in Samarije. 2 In
predani možje so Štefana odnesli k njegovemu pokopu
ter za njim pripravili veliko objokovanje. 3 Toda Savel
je napravil veliko opustošenje cerkve, ko je vstopal v
vsako hišo in vlačil [ven] moške in ženske ter jih zapiral
v ječo. 4 Zaradi tega so tisti, ki so bili razkropljeni
naokoli, odšli povsod in oznanjali besedo. 5 Potem
je Filip odšel dol v samarijsko mesto in jim oznanil
Kristusa. 6 In množica je soglasno dala pozornost tem
stvarem, ki jih je Filip govoril in poslušala ter gledala
čudeže, ki jih je delal. 7 Kajti nečisti duhovi so kričê, z
močnim glasom prihajali iz mnogih, ki so bili z njimi
obsedeni. In mnogi prevzeti s paralizo ter tisti, ki so bili
hromi, so bili ozdravljeni. 8 In v tistem mestu je bila
velika radost. 9 Vendar je bil tam nek mož, imenovan
Simon, ki je poprej v istem mestu uporabljal čaranje in
privlačil pogane iz Samarije ter objavljal, da je bil on
sam nekaj velikega, 10 ki so mu vsi posvetili pozornost,
od najmanjših do največjih, rekoč: »Ta mož je velika
Božja moč.« 11 In ozirali so se nanj, zato ker jih je že
dolgo časa privlačil s svojimi čarodejstvi. 12 Toda ko
so verovali Filipu, ki je oznanjal besede glede Božjega
kraljestva in ime Jezusa Kristusa, so bili krščeni, tako
moški kakor ženske. 13 Potem je tudi sam Simon
veroval; in ko je bil krščen, je ostal s Filipom in se čudil
ter gledal čudeže in znamenja, ki so bila storjena. 14
Ko so torej apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, slišali, da
je Samarija sprejela Božjo besedo, so jim poslali Petra
in Janeza, 15 ki sta, ko sta prišla dol, molila zanje, da
bi mogli prejeti Svetega Duha 16 (kajti do takrat še ni
padel na nobenega izmed njih. Bili so samo krščeni v
imenu Gospoda Jezusa.) 17 Tedaj sta nanje polagala
svoje roke in prejemali so Svetega Duha. 18 In ko je
Simon videl, da je bil Sveti Duh dan po polaganju rok
apostolov, jima je ponudil denar, 19 rekoč: »Dajta tudi
meni to moč, da na kogarkoli položim roke, bo lahko
prejel Svetega Duha.« 20 Vendar mu je Peter rekel:
»Tvoj denar naj propade s teboj, ker si pomislil, da se
Božji dar lahko kupi z denarjem. 21 Ti nimaš niti vloge
niti deleža v tej stvari, kajti tvoje srce ni iskreno v Božjih
očeh. 22 Pokesaj se torej od te svoje zlobnosti in prosi
Boga, če ti bo mogoče lahko odpuščena misel tvojega
srca. 23 Kajti zaznavam, da si v žolču grenkobe in
v vezi krivičnosti.« 24 Potem je Simon odgovoril in
rekel: »Prosita zame h Gospodu, da nobena izmed
teh stvari, ki sta jih govorila, ne pride nadme.« 25
In onadva, ko sta pričevala in oznanila Gospodovo

besedo, sta se vrnila v Jeruzalem ter v mnogih vaseh
Samarije oznanila evangelij. 26 Gospodov angel pa je
spregovoril Filipu, rekoč: »Vstani in pojdi proti jugu, na
pot, ki gre dol iz Jeruzalema v Gazo, ki je zapuščena.«
27 In vstal je ter odšel. In glej, človek iz Etiopije, evnuh
z veliko oblastjo pod Kandáko, kraljico Etiopijcev, ki
je imel skrb za vso njeno zakladnico in je prišel v
Jeruzalem, da bi oboževal, 28 se je vračal in sedé na
svoji kočiji bral preroka Izaija. 29 Potem je Duh rekel
Filipu: »Pojdi poleg in se pridruži tej kočiji.« 30 In Filip
je stekel tja k njemu in ga slišal brati preroka Izaija ter
rekel: »Razumeš, kaj bereš?« 31 In rekel je: »Kako bi
lahko, razen če me ne bi vodil nek človek?« In prosil je
Filipa, da pride gor in se usede z njim. 32 Mesto iz
pisma, ki ga je bral, je bilo to: ›Odveden je bil kakor
ovca h klanju; in kakor je jagnje pred svojim strižcem
nemo, tako on ni odprl svojih ust. 33 V njegovem
ponižanju je bila njegova sodba odstranjena in kdo bo
razglašal njegov rod? Kajti njegovo življenje je vzeto
z zemlje.‹ 34 In evnuh je odgovoril Filipu ter rekel:
»Prosim te, o kom govori to prerok? O sebi ali nekem
drugem človeku?« 35 Potem je Filip odprl svoja usta
in začel pri istem pismu in mu oznanil Jezusa. 36 In
medtem ko sta nadaljevala po njuni poti, sta prišla do
neke vode, in evnuh je rekel: »Poglej, tukaj je voda,
kaj mi preprečuje biti krščen?« 37 In Filip je rekel: »Če
veruješ z vsem svojim srcem, smeš.« In ta je odgovoril
ter rekel: »Verujem, da je Jezus Kristus Božji Sin.« 38
In velel je kočiji, da se ustavi. In skupaj sta odšla dol v
vodo, tako Filip kakor evnuh; in ga je krstil. 39 In ko
sta se povzpela iz vode, je Gospodov Duh Filipa vzel,
da ga evnuh ni več videl in ta je radosten odšel na
svojo pot. 40 Toda Filip se je znašel pri Ašdódu. In ko
je potoval skozi, je v vseh mestih oznanjal, dokler ni
prišel do Cezareje.

9 Savel pa, ki je še vedno izdihoval grožnje in poboj
zoper Gospodove učence, je odšel k vélikemu
duhovniku 2 in si od njega izprosil pisem za shodnice
v Damasku, da če najde kogarkoli od te poti, bodisi
moške ali ženske, bi jih lahko zvezane privedel v
Jeruzalem. 3 Medtem ko je potoval, se je približal
Damasku in nenadoma je naokoli njega zasvetila
svetloba iz nebes 4 in padel je na tla ter zaslišal glas,
ki mu je rekel: »Savel, Savel, zakaj me preganjaš?«
5 On pa je rekel: »Kdo si ti, Gospod?« In Gospod je
rekel: »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš. Zate je to
težko, da se upiraš bodicam.« 6 In ta je trepetajoč
in osupel rekel: »Gospod, kaj hočeš, da storim?«
In Gospod mu je rekel: »Vstani in pojdi v mesto in
povedano ti bo, kaj moraš storiti.« 7 Možje, ki so
potovali z njim, pa so stali brez besed, ker so poslušali
glas, vendar niso videli nobenega človeka. 8 In Savel
se je dvignil s tal in ko so bile njegove oči odprte, ni
videl nobenega človeka, ampak so ga vodili za roko in
ga privedli v Damask. 9 In tri dni je bil brez vida in ni
ne jedel, ne pil. 10 V Damasku pa je bil nek učenec,
po imenu Hananija in njemu je Gospod v videnju rekel:
»Hananija.« In ta je rekel: »Glej, jaz sem tu, Gospod.«
11 In Gospod mu je rekel: »Vstani in pojdi v ulico, ki se
imenuje Ravna in v Judovi hiši povprašaj za nekoga, ki
se imenuje Savel iz Tarza; kajti glej, on moli 12 in v
videnju je videl moža, imenovanega Hananija, ki je
vstopil in nanj položil svojo roko, da bi lahko prejel svoj
vid.« 13 Potem je Hananija odgovoril: »Gospod, od
mnogih sem slišal o tem človeku, koliko zla je storil
tvojim svetim v Jeruzalemu 14 in tukaj ima od visokih
duhovnikov oblast, da zveže vse, ki kličejo tvoje ime.«
15 Toda Gospod mu je rekel: »Odpravi se, kajti on mi
je izbrana posoda, da ponese moje ime pred pogane
in kralje in Izraelove otroke, 16 kajti pokazal mu bom,
kako velike stvari mora trpeti zaradi mojega imena.«
17 In Hananija je odšel svojo pot ter vstopil v hišo in
ko je svoje roke položil nanj, je rekel: »Brat Savel,
Gospod, celó Jezus, ki se ti je prikazal na poti, ko
si prihajal, me je poslal, da lahko prejmeš svoj vid
in izpolnjen boš s Svetim Duhom.« 18 In takoj so z
njegovih oči padle, kot bi bile luskine, in nemudoma
je prejel vid in vstal ter bil krščen. 19 In ko je prejel
hrano, je bil okrepljen. Potem je bil Savel nekaj dni z
učenci, ki so bili v Damasku. 20 In nemudoma je v
sinagogah oznanjal Kristusa, da je on Božji Sin. 21
Toda vsi, ki so ga slišali, so bili osupli in rekli: »Ali ni to
tisti, ki je uničil tiste, ki so se v Jeruzalemu sklicevali
na to ime in je prišel sèm zaradi tega namena, da bi jih
lahko zvezane privedel k visokim duhovnikom?« 22
Toda Savel je še bolj narasel v moči in zbegal Jude, ki
so prebivali v Damasku ter dokazoval, da je ta pravi
Kristus. 23 In potem, ko so bili izpolnjeni mnogi dnevi,
so se Judje posvetovali, da ga ubijejo, 24 toda njihovo
prežanje v zasedi je bilo sporočeno Savlu. In noč in
dan so stražili velika vrata, da ga ubijejo. 25 Potem so
ga učenci ponoči vzeli in ga v košari spustili dol ob
obzidju. 26 In ko je Savel prišel v Jeruzalem, se je
poskusil pridružiti učencem, toda vsi so se ga bali in
niso verjeli, da je bil učenec. 27 Vendar ga je Barnaba
vzel in ga privedel k apostolom ter jim razodel, kako je
na poti videl Gospoda in da mu je govoril ter kako je v
Damasku pogumno oznanjal v Jezusovem imenu. 28
In bil je z njimi in prihajal in odhajal iz Jeruzalema. 29
In pogumno je govoril v imenu Gospoda Jezusa ter se
prerekal proti Grkom, toda oni so ga poskušali umoriti.
30 Nakar, ko so bratje [to] izvedeli, so ga odvedli dol
v Cezarejo in ga poslali v Tarz. 31 Potem so imele
cerkve po vsej celotni Judeji in Galileji ter Samariji mir

in se izgrajevale, in ker so živele v strahu Gospodovem
ter v tolažbi Svetega Duha, so bile pomnožene. 32 In
pripetilo se je, ko je Peter potoval po vseh celotnih
okoliših, [da] je prišel tudi dol k svetim, ki so prebivali v
Lidi. 33 In tam je našel nekega moža, po imenu Enéj, ki
se je osem let držal svoje postelje in je bil bolan zaradi
paralize. 34 In Peter mu je rekel: »Enéj, Jezus Kristus
te celostno ozdravlja. Vstani in postelji svojo posteljo.«
In ta je takoj vstal. 35 In vsi tisti, ki so prebivali v Lidi in
Šarónu, so ga videli ter se obrnili h Gospodu. 36 Torej
v Jopi je bila neka učenka, po imenu Tabíta, kar se po
razlagi imenuje Gazela. Ta ženska je bila polna dobrih
del in dejanj miloščine, ki jih je storila. 37 In pripetilo se
je v tistih dneh, da je bila bolna in je umrla. Ko so jo
umili, so jo položili v zgornjo sobo. 38 Ker pa je bila
Lida blizu Jope in so učenci slišali, da je bil tam Peter,
so k njemu poslali dva moža, ki sta ga prosila, da ne bi
odlašal priti k njim. 39 Potem je Peter vstal in odšel z
njima. Ko je prišel, so ga odvedli v zgornjo sobo, in
vse vdove so jokaje stale poleg njega in kazale plašče
ter obleke, ki jih je naredila Gazela, dokler je bila z
njimi. 40 Vendar jih je Peter vse vrgel ven ter pokleknil
in molil, in ko se je obrnil k telesu, je rekel: »Tabíta,
vstani.« In odprla je svoje oči, in ko je zagledala Petra,
se je usedla. 41 In dal ji je svojo roko ter jo dvignil.
In ko je poklical svete ter vdove, jo je izročil živo. 42
In to se je razvedelo po vsej celotni Jopi in mnogi so
verovali v Gospoda. 43 In pripetilo se je, da je mnogo
dni ostal v Jopi pri nekem strojarju Simonu.

10 V Cezareji je bil nek mož, imenovan Kornelij,
stotnik čete, imenovana itálska četa, 2 predan
mož in nekdo, ki se je z vso svojo hišo bal Boga,
ki je ljudem dajal veliko miloščine in vedno molil k
Bogu. 3 Okoli devete dnevne ure je v videnju jasno
videl Božjega angela prihajati k njemu, rekoč mu:
»Kornelij.« 4 In ko je pogledal nanj, je bil prestrašen in
rekel: »Kaj je, Gospod?« On pa mu je rekel: »Tvoje
molitve in tvoje miloščine so prišle gor v spomin pred
Boga. 5 In sedaj pošlji može v Jopo in pokliči nekega
Simona, katerega vzdevek je Peter. 6 Ta prenočuje
pri nekem strojarju Simonu, čigar hiša je ob morski
obali. On ti bo povedal, kaj moraš storiti.« 7 In ko je
angel, ki je govoril Korneliju, odšel, je ta poklical dva
izmed svojih hišnih služabnikov in predanega vojaka
izmed teh, ki so nenehno čakali nanj 8 in ko jim je
razglasil vse te stvari, jih je poslal v Jopo. 9 Naslednji
dan, ko so odšli na svoje potovanje in se približali
mestu, se je Peter okoli šeste ure povzpel na hišno
streho, da bi molil. 10 Postal pa je zelo lačen in bi
želel jesti, toda medtem ko so pripravljali, je padel
v zamaknjenje 11 in videl odprto nebo ter nekakšno
posodo spuščati se k njemu, kot bi bil to velik pleten
prt s štirimi vogali in se spuščal k zemlji, 12 v katerem
so bile vse vrste štirinožnih zemeljskih živali in divjih
zveri in plazečih stvari ter perjad neba. 13 In do njega
je prišel glas: »Vstani, Peter, zakolji in jej.« 14 Vendar
je Peter rekel: »Ne tako, Gospod, kajti še nikoli nisem
jedel česarkoli, kar je oskrunjeno ali nečisto.« 15 Glas
pa mu je ponovno, drugič, rekel: »Kar je Bog očistil,
tega ne imenuj oskrunjeno.« 16 To se je zgodilo trikrat
in posoda je bila ponovno sprejeta gor v nebo. 17
Torej medtem ko je bil Peter v sebi zaskrbljen, kaj bi to
videnje, ki ga je videl, lahko pomenilo, glej, so možje,
ki so bili poslani od Kornelija, povprašali po Simonovi
hiši in stali pred velikimi vrati 18 in zaklicali ter vprašali,
ali je tam prenočeval Simon, ki je bil imenovan z
vzdevkom Peter. 19 Medtem ko je Peter premišljeval o
videnju, mu je Duh rekel: »Glej, trije možje te iščejo. 20
Vstani torej in se spusti ter pojdi z njimi in nič ne dvomi,
kajti jaz sem jih poslal.« 21 Potem je Peter odšel dol k
možem, ki so bili k njemu poslani od Kornelija in rekel:
»Glejte, jaz sem ta, ki ga iščete. Kakšen je razlog,
zaradi česar ste prišli?« 22 In rekli so: »Stotnik Kornelij,
pravičen mož in nekdo, ki se boji Boga ter je na dobrem
glasu med vsem judovskim narodom, je bil po svetem
angelu od Boga obveščen, da pošlje v to hišo pote in
da od tebe sliši besede.« 23 Potem jih je poklical noter
in jih prenočil. In naslednji dan je Peter z njimi odšel,
spremljali pa so ga neki bratje iz Jope. 24 In naslednji
dan so vstopili v Cezarejo. In Kornelij jih je pričakoval
ter sklical skupaj svoje sorodnike in bližnje prijatelje.
25 In ko je Peter vstopil, ga je srečal Kornelij in padel
dol k njegovim stopalom ter ga oboževal. 26 Vendar ga
je Peter dvignil, rekoč: »Vstani, tudi jaz sem človek.«
27 In medtem ko se je pogovarjal z njim, je vstopil ter
našel mnoge, ki so bili zbrani skupaj. 28 In rekel jim
je: »Vi veste, da je to nezakonita stvar za človeka,
ki je Jud, da se druži ali pride k nekomu iz drugega
naroda. Toda Bog mi je pokazal, da naj nobenega
človeka ne imenujem oskrunjenega ali nečistega. 29
Zato sem brez ugovarjanja prišel k vam takoj, ko sem
bil poklican. Sprašujem torej, zaradi kakšnega namena
ste poslali pome?« 30 In Kornelij je rekel: »Pred štirimi
dnevi sem se postil do te ure. In ob deveti uri sem v
svoji hiši molil in glej, pred menoj je stal mož v svetlem
oblačilu. 31 In rekel: ›Kornelij, tvoja molitev je uslišana
in tvoje miloščine so v spominu v Božjih očeh. 32 Pošlji
torej v Jopo in pokliči sèm Simona, katerega vzdevek
je Peter. Nastanjen je ob morski obali, v hiši nekega
strojarja Simona. Ko ta pride, ti bo spregovoril.‹ 33
Takoj sem torej poslal pote in dobro si storil, da si
prišel. Sedaj smo torej mi vsi tukaj zbrani pred Bogom,
da slišimo vse stvari, ki so ti zapovedane od Boga.«
34 Tedaj je Peter odprl svoja usta in rekel: »Resnično

zaznavam, da se Bog ne ozira na osebe, 35 temveč je
v vsakem narodu pri njem sprejet, kdor se ga boji in
dela pravično. 36 Besedo, ki jo je Bog poslal Izraelovim
otrokom, ko je oznanjal mir po Jezusu Kristusu; (on je
Gospod vsega), 37 to besedo, pravim, vi poznate, ki je
bila razglašena po vsej celotni Judeji in se začela iz
Galileje, po krstu, ki ga je oznanjal Janez. 38 Kako
je Bog s Svetim Duhom in z močjo mazilil Jezusa iz
Nazareta, ki je hodil okoli, delal dobro in ozdravljal
vse, ki so bili zatirani od hudiča, kajti Bog je bil z njim.
39 In mi smo priče vseh stvari, ki jih je storil, tako v
judovski deželi kakor v Jeruzalemu, ki so ga umorili
in obesili na križ. 40 Njega je Bog tretji dan obudil
in ga javno prikazal, 41 ne vsem ljudem, temveč od
Boga vnaprej izbranim pričam, celó nam, ki smo z njim
jedli in pili potem, ko je vstal od mrtvih. 42 In naročil
nam je, naj oznanjamo ljudem in naj pričujemo, da je
on tisti, ki je bil od Boga odrejen, da bo Sodnik živih
in mrtvih. 43 Njemu vsi preroki dajejo pričevanje, da
bo po njegovem imenu, kdorkoli veruje vanj, prejel
odpuščanje grehov.« 44 Medtem ko je Peter še govoril
te besede, je Sveti Duh padel na vse te, ki so slišali
besedo. 45 In tisti iz obreze, ki so verovali, so bili
osupli, kolikor jih je prišlo s Petrom, zato ker je bil dar
Svetega Duha izlit tudi na pogane. 46 Kajti slišali so jih
govoriti z jeziki in poveličevati Boga. Potem je Peter
odgovoril: 47 »Ali more kdorkoli prepovedati vodo,
da ti, ki so enako kakor mi, prejeli Svetega Duha, ne
bi bili krščeni?« 48 In naročil jim je, naj jih krstijo v
Gospodovem imenu. Potem so ga prosili, naj ostane
nekaj dni.

11 Apostoli in bratje, ki so bili v Judeji, pa so slišali,
da so tudi pogani sprejeli Božjo besedo. 2 In
ko je Peter prišel gor v Jeruzalem, so se tisti, ki so
bili iz obreze, pričkali z njim, 3 rekoč: »Odšel si k
neobrezanim ljudem in jedel z njimi.« 4 Toda Peter
jim je zadevo ponovil od začetka in jim jo po vrsti
pojasnil, rekoč: 5 »Bil sem v mestu Jopa in molil in v
zamaknjenju sem videl videnje: ›Neka posoda se je
spuščala, kot bi bil to velik prt, s štirimi vogali spuščan
dol iz neba in ta je prišel celó do mene. 6 Na katerem
sem, ko sem [vanj] uprl svoje oči, opazoval in zagledal
štirinožne zemeljske živali in divje zveri in plazeče
stvari ter perjad neba. 7 In zaslišal sem glas, ki mi
je rekel: ›Vstani, Peter, zakolji in jej.‹‹ 8 Vendar sem
rekel: ›Ne tako, Gospod, kajti v moja usta nikoli ni
vstopilo nič oskrunjenega ali nečistega.‹ 9 Toda glas
iz neba mi je ponovno odgovoril: ›Kar je Bog očistil,
tega ne imenuj oskrunjeno.‹ 10 To pa se je zgodilo
trikrat in vse je bilo ponovno dvignjeno v nebo. 11 In
glej, takoj so bili tam trije možje, poslani k meni iz
Cezareje, [ki so] že prišli k hiši, kjer sem bil. 12 In Duh
mi je zaukazal, naj grem z njimi, ne da bi kaj dvomil.
Poleg tega me je spremljalo teh šest bratov in vstopili
smo v moževo hišo 13 in razložil nam je, kako je v
svoji hiši videl angela, ki je stal ter mu rekel: ›Pošlji
može v Jopo in pokliči Simona, katerega vzdevek je
Peter, 14 ki ti bo povedal besede, po katerih boš rešen
ti in vsa tvoja hiša.‹ 15 In ko sem začel govoriti, je
nanje padel Sveti Duh, kakor v začetku na nas. 16
Potem sem se spomnil Gospodove besede, kako je
rekel: ›Janez je zares krščeval z vodo, toda vi boste
krščeni s Svetim Duhom.‹ 17 Torej jim je tedaj Bog dal
podoben dar, kakor ga je dal nam, ki smo verovali v
Gospoda Jezusa Kristusa. Kaj sem bil jaz, da bi se
mogel zoperstaviti Bogu?« 18 Ko so slišali te stvari,
so molčali in slavili Boga, rekoč: »Torej je Bog tudi
poganom zagotovil kesanje v življenje.« 19 Torej tisti,
ki so bili razkropljeni naokoli zaradi preganjanja, ki je
nastalo okoli Štefana, so potovali prav do Fenikije in
Cipra in Antiohije in nikomur niso oznanjali besede,
razen samo Judom. 20 Nekateri izmed teh pa so bili
možje s Cipra in Cirene, ki so, ko so prišli v Antiohijo,
govorili Grkom ter oznanjali Gospoda Jezusa. 21 In
Gospodova roka je bila z njimi, in veliko število [jih]
je verovalo ter se spreobrnilo h Gospodu. 22 Potem
so besede o teh stvareh prišle do ušes cerkve, ki je
bila v Jeruzalemu, in poslali so naprej Barnaba, da bi
šel prav do Antiohije. 23 Kateri, ko je prišel in videl
Božjo milost, je bil vesel in vse spodbujal, da bi se s
srčnim namenom trdno držali Gospoda. 24 Kajti bil
je dober človek ter poln Svetega Duha in vere. In
mnogo ljudi je bilo dodanih h Gospodu. 25 Potem se
je Barnaba odpravil v Tarz, da poišče Savla, 26 in
ko ga je našel, ga je privedel v Antiohijo. In pripetilo
se je, da sta se celo leto zbirala s cerkvijo ter učila
mnogo ljudi. In učenci so bili v Antiohiji prvič imenovani
kristjani. 27 In v teh dneh so prišli preroki iz Jeruzalema
v Antiohijo. 28 In vstal je nekdo, po imenu Agab ter
po Duhu kazal, da naj bi bilo veliko pomanjkanje po
vsem celotnem svetu, ki se je zgodilo v dneh cesarja
Klavdija. 29 Potem so bili učenci, vsak mož glede na
svojo zmožnost, odločeni, da pošljejo pomoč bratom,
ki prebivajo v Judeji, 30 kar so tudi storili in to po
Barnabovih ter Savlovih rokah poslali starešinam.

12 Torej okoli tega časa je kralj Herod iztegnil svoje
roke, da nadleguje nekatere iz cerkve. 2 In z
mečem je ubil Jakoba, Janezovega brata. 3 Ker pa je
videl, [da] je Judom to ugajalo, je še bolj nadaljeval, da
zgrabi tudi Petra. (Takrat so bili dnevi nekvašenega
kruha.) 4 In ko ga je zgrabil, ga je vtaknil v ječo ter ga
izročil štirim četvericam vojakov, da ga varujejo, ker
ga je mislil po Veliki noči privesti k ljudem. 5 Peter
je bil torej zadržan v ječi, toda cerkev je zanj brez

prenehanja molila k Bogu. 6 In ko naj bi ga Herod
privedel, je isto noč Peter spal med dvema vojakoma,
privezan z dvema verigama, čuvaji pred vrati pa so
stražili ječo. 7 In glej, Gospodov angel je prišel nad
njega in svetloba je zasijala v ječi in Petra je udaril v
stran ter ga dvignil, rekoč: »Hitro vstani.« In njegove
verige so odpadle z njegovih rok. 8 In angel mu je
rekel: »Opaši se in si poveži svoje sandale.« In tako je
storil. In mu reče: »Ogrni svojo obleko okoli sebe in
mi sledi.« 9 In odšel je ven ter mu sledil in ni vedel,
da je bilo res, kar se je zgodilo po angelu, temveč je
mislil, da je videl videnje. 10 Ko sta bila mimo prve in
druge straže, sta prišla k velikim železnim vratom, ki
vodijo v mesto, ki so se jima sama od sebe odprla
in odšla sta ven ter šla skozi neko ulico in angel je
nemudoma odšel od njega. 11 Ko je Peter prišel k sebi,
je rekel: »Sedaj zagotovo vem, da je Gospod poslal
svojega angela in me osvobodil iz Herodove roke ter
pred vsem pričakovanjem ljudi izmed Judov.« 12 Ko
pa je stvar preudaril, je prišel k hiši Marije, Janezove
matere, katerega vzdevek je bil Marko, kjer so bili
mnogi skupaj zbrani ter molili. 13 In ko je Peter potrkal
na velika vhodna vrata, je prišla prisluhnit gospodična,
po imenu Roda. 14 In ko je spoznala Petrov glas,
zaradi veselja ni odprla velikih vrat, temveč je stekla
noter ter povedala, kako pred velikimi vrati stoji Peter.
15 Oni pa so ji rekli: »Nora si.« Toda nenehno je
zatrjevala, da je bilo točno tako. Tedaj so ji rekli: »To je
njegov angel.« 16 Toda Peter je nenehno trkal in ko so
odprli vrata ter ga zagledali, so bili osupli. 17 Vendar ko
jim je z roko namignil, naj molčijo, jim je razodel, kako
ga je Gospod privedel iz ječe. In rekel je: »Pojdite,
oznanite te stvari Jakobu in bratom.« In odšel je in šel
v drug kraj. 18 Torej brž, ko je bil dan, med vojaki ni
bila majhna razvnetost, kaj je nastalo s Petrom. 19 In
ko ga je Herod iskal in ga ni našel, je zaslišal čuvaje
ter ukazal, da naj bi bili le-ti usmrčeni. In iz Judeje je
odšel dol v Cezarejo ter ostal tam. 20 Herod pa je bil
zelo jezen na te iz Tira in Sidóna, toda oni so soglasno
prišli k njemu in ker so naredili Blasta, kraljevega
glavnega dvornega upravitelja, za svojega prijatelja,
so želeli mir, kajti njihova dežela je bila hranjena s
pomočjo kraljeve dežele. 21 Na določen dan pa se
je Herod oblekel v kraljevsko obleko, se usedel na
svoj prestol ter jim naredil slovesen govor. 22 Ljudstvo
[dežele] pa je vzklikalo, rekoč: »To je božji glas, ne
pa od človeka.« 23 In takoj ga je udaril Gospodov
angel, ker ni dal slave Bogu in pojeden je bil od črvov
ter izročil duha. 24 Toda Božja beseda je rasla in se
množila. 25 In ko sta izpolnila svojo službo, sta se
Barnaba in Savel vrnila iz Jeruzalema ter s seboj vzela
Janeza, katerega vzdevek je bil Marko.

13 Torej v cerkvi, ki je bila v Antiohiji, so bili določeni
preroki in učitelji, kot Barnaba in Simeon, ki so
ga imenovali Niger in Lukij iz Cirene in Manaén, ki je
bil vzgojen s Herodom, vladarjem četrtinskega dela
province ter Savel. 2 Medtem ko so služili Gospodu in
se postili, je Sveti Duh rekel: »Oddvojite mi Barnaba
in Savla za delo, kamor sem ju poklical.« 3 In ko so
se postili ter molili in svoje roke položili nanju, so ju
odposlali. 4 Tako sta, odposlana po Svetem Duhu,
odšla v Selevkíjo in od tam sta odjadrala na Ciper. 5
In ko sta bila v Salamini, sta v judovskih sinagogah
oznanjala Božjo besedo in za svojo službo sta imela
tudi Janeza. 6 In ko sta šla prek otoka do Pafosa,
sta našla nekega čarodeja, lažnega preroka, Juda,
katerega ime je bilo Barjezus, 7 ki je bil z namestnikom
dežele, Sergijem Pavlom, razsodnim človekom, ki je
dal poklicati Barnaba in Savla ter želel slišati Božjo
besedo. 8 Toda čarodej Elíma (kajti takšno je po razlagi
njegovo ime), se jima je zoperstavil ter si prizadeval
namestnika odvrniti od vere. 9 Potem je Savel (ki se
imenuje tudi Pavel), izpolnjen s Svetim Duhom, svoje
oči uprl vanj 10 in rekel: »Oh poln vseh premetenosti
in vseh vragolij, ti hudičev otrok, ti sovražnik vse
pravičnosti, ali ne boš prenehal izkrivljati Gospodovih
ravnih poti? 11 In sedaj glej, Gospodova roka je nad
teboj in oslepel boš ter za nekaj časa ne boš videl
sonca.« In takoj sta padla nanj zamegljenost in tema in
krožil je ter iskal nekoga, da ga vodi za roko. 12 Potem
je namestnik, ko je videl, kaj se je zgodilo, veroval in
bil osupel nad Gospodovim naukom. 13 Torej ko so
Pavel in njegova skupina odpluli iz Pafosa, so prišli v
Pergo v Pamfiliji. Janez pa se je ločil od njiju in se vrnil
v Jeruzalem. 14 Toda ko sta se odpravila iz Perge,
sta prišla v Antiohijo v Pizidiji in na šabatni dan odšla
v sinagogo ter se usedla. 15 Po branju postave in
prerokov pa so predstojniki sinagoge poslali ponju,
rekoč: » Vidva moža in brata, če imata kako spodbudno
besedo za ljudi, povejta.« 16 Tedaj je Pavel vstal in s
svojo roko dal znamenje ter rekel: »Možje Izraelci in
vi, ki se bojite Boga, poslušajte. 17 Bog teh ljudi iz
Izraela je izbral naše očete in povišal ljudi, ko so kot
tujci prebivali v egiptovski deželi in jih s povzdignjenim
laktom privedel ven iz nje. 18 In približno okoli štirideset
let je prenašal njihovo obnašanje v divjini. 19 In ko je v
kánaanski deželi uničil sedem narodov, jim je njihovo
deželo razdelil z žrebom. 20 Nató pa jim je dajal
sodnike za približno štiristo petdeset let, do preroka
Samuela. 21 In zatem so zahtevali kralja in Bog jim je
dal Savla, Kiševega sina, moža iz Benjaminovega rodu,
za približno štirideset let. 22 In ko ga je odstranil, jim je
dvignil Davida, da bi bil njihov kralj, ki mu je dal tudi
pričevanje ter rekel: ›Našel sem Davida, Jesejevega

sina, moža po svojem lastnem srcu, ki bo izpolnil vso
mojo voljo.‹ 23 Iz semena tega človeka je Bog, glede
na svojo obljubo, Izraelu obudil Odrešenika, Jezusa,
24 ko je pred njegovim prihodom Janez oznanjal krst
kesanja vsem ljudem iz Izraela. 25 In ko je Janez
izpolnil svoj tek, je rekel: ›Kdo mislite, da sem jaz? Jaz
nisem on. Toda glejte, za menoj prihaja nekdo, čigar
čevljev z njegovih stopal nisem vreden odvezati.‹ 26
Možje in bratje, otroci Abrahamove rase ter kdorkoli se
med vami boji Boga, vam je poslana beseda te rešitve
duš. 27 Kajti tisti, ki prebivajo v Jeruzalemu in njihovi
vladarji, ker niso spoznali njega niti glasov prerokov, ki
se berejo vsak šabatni dan, so jih izpolnili z njegovo
obsodbo. 28 In čeprav na njem niso našli nobenega
razloga za smrt, so od Pilata zahtevali, da naj bi bil
umorjen. 29 In ko so izpolnili vse, kar je bilo pisano o
njem, so ga sneli z lesa ter ga položili v mavzolej. 30
Toda Bog ga je obudil od mrtvih, 31 in mnogo dni so
ga videli tisti, ki so prišli z njim iz Galileje v Jeruzalem,
ki so njegove priče ljudem. 32 In mi vam razodevamo
vesele novice, kako je to obljubo, ki je bila narejena
očetom, 33 Bog izpolnil nam, njihovim otrokom, v tem,
da je ponovno dvignil Jezusa, kakor je tudi pisano v
drugem psalmu: ›Ti si moj Sin, danes sem te rodil.‹ 34
In glede na to, da ga je obudil od mrtvih, sedaj ni več
vrnitve k trohnenju, je rekel na ta način: ›Dal vam bom
zanesljive Davidove milosti.‹ 35 Zato tudi pravi v še
enem psalmu: ›Svojemu Svetemu ne boš dal videti
trohnenja.‹ 36 Kajti David je, potem ko je po Božji volji
služil svojemu lastnemu rodu, zaspal in bil položen k
svojim očetom ter videl trohnenje, 37 toda ta, ki ga je
Bog ponovno obudil, ni videl trohnenja. 38 Naj bo torej
znano vam, možje in bratje, da se vam po tem človeku
oznanjuje odpuščanje grehov, 39 in po njem ste vsi, ki
verujete, opravičeni vseh stvari, od katerih niste mogli
biti opravičeni po Mojzesovi postavi. 40 Pazite se torej,
da ne pride nad vas to, o čemer je govora v prerokih:
41 ›Glejte, vi prezirljivci in čudite se ter izginite, kajti
v vaših dneh delam delo, delo katerega nikakor ne
boste verovali, četudi vam ga človek razodene.‹« 42
In ko so Judje odšli iz sinagoge, so pogani prosili,
da bi jim bile te besede lahko oznanjene naslednjo
šabat. 43 Torej ko je bila skupnost razpuščena, so
mnogi izmed Judov in religioznih spreobrnjencev sledili
Pavlu in Barnabu, ki sta jim govorila in jih prepričevala
naj nadaljujejo v Božji milosti. 44 Naslednji šabatni
dan pa je prišlo skupaj skoraj celotno mesto, da sliši
Božjo besedo. 45 Toda ko so Judje videli množice,
so bili izpolnjeni z zavistjo in ugovarjali ter preklinjali
in govorili proti tem stvarem, ki jih je govoril Pavel.
46 Tedaj sta Pavel in Barnaba postala pogumna in
rekla: »Potrebno je bilo, da bi se Božja beseda najprej
spregovorila vam, toda ker ste jo postavili proč od
sebe in sebe sodite nevredne večnega življenja, glejte,
se obračava k poganom. **(aiōnios g166)** 47 Kajti tako
nam je ukazal Gospod, rekoč: ›Postavil sem te, da
bi bil svetloba poganom, da naj bi bil za rešitev duš
do koncev zemlje.‹« 48 In ko so pogani to slišali, so
bili veseli in slavili Gospodovo besedo; in kolikor jih je
bilo odrejenih za večno življenje, je verovalo. **(aiōnios g166)** 49 In Gospodova beseda je bila razglašena po
vsem celotnem področju. 50 Toda Judje so razvneli
predane in častitljive ženske ter vodilne može mesta
ter dvignili preganjanje zoper Pavla in Barnaba ter ju
izgnali iz svojih krajev. 51 Vendar sta proti njim otresla
prah s svojih stopal in prišla v Ikónij. 52 Učenci pa so
bili izpolnjeni z radostjo in s Svetim Duhom.

14 Pripetilo pa se je v Ikóniju, da sta oba skupaj
odšla v judovsko sinagogo in tako govorila, da je
velika množica, tako Judov kakor tudi Grkov, verovala.
2 Toda neverni Judje so razvneli pogane in hudobno
vplivali na njihovo mišljenje proti bratom. 3 Ostala sta
torej dolgo časa in pogumno govorila v Gospodu, ki je
dal pričevanje k besedi svoje milosti in zagotovil, da so
se po njunih rokah dogajala znamenja in čudeži. 4
Vendar je bila množica iz mesta razdeljena; del je držal
z Judi, del pa z apostoli. 5 In ko je bil storjen napad, ki
so ga sprožili tako pogani kakor tudi Judje s svojimi
vladarji, da z njima kruto ravnajo in da ju kamnajo,
6 sta bila o tem obveščena in pobegnila v Listro in
Derbo, mesti v Likaoniji in k področju, ki leži naokoli
7 in tam oznanjala evangelij. 8 In v Listri je sedel
nek mož, nemočen v svojih stopalih, pohabljen že od
maternice svoje matere, ki nikoli ni hodil. 9 Isti je slišal
Pavla govoriti. Ta je neomajno zrl vanj in zaznavajoč,
da je imel vero, da bi bil ozdravljen, 10 je z močnim
glasom rekel: »Stopi pokonci na svoja stopala.« In
poskočil je in hodil. 11 In ko je množica videla, kaj
je Pavel storil, so povzdignili svoje glasove, rekoč v
likaonskem jeziku: »K nam dol sta prišla bogova v
človeški podobi.« 12 In Barnaba so imenovali Jupitra,
Pavla pa Merkurja, ker je bil glavni govornik. 13 Potem
je Jupitrov svečenik, ki je bil pred njihovim mestom, k
velikim vratom privedel vola in vence in z množico želel
opraviti žrtvovanje. 14 Nakar, ko sta apostola Barnaba
in Pavel to slišala, sta razparala svoja oblačila in stekla
med množico, vzklikajoč 15 in govoreč: »Možje, zakaj
počnete te stvari? Tudi midva sva z vami človeka
podobnih strasti in oznanjava vam, da naj bi se od teh
ničevosti obrnili k živemu Bogu, ki je naredil nebo in
zemljo in morje ter vse stvari, ki so v njih, 16 ki je v
prejšnjih časih prenašal vse narode, da hodijo po svojih
lastnih poteh. 17 Vendar sebe ni pustil brez pričevanja,
ker je delal dobro in nam dajal dež z neba ter rodovitna

obdobja in naša srca napolnjeval s hrano in veseljem.«
18 In s temi besedami sta komaj zadržala množico,
da jima ni opravila žrtvovanja. 19 In tja so prišli neki
Judje iz Antiohije in Ikónija, ki so pregovorili množico in
ko so kamnali Pavla, so ga izvlekli iz mesta, ker so
mislili, da je bil mrtev. 20 Vendar ko so ga obkrožili
učenci, je vstal ter prišel v mesto in naslednji dan z
Barnabom odšel v Derbo. 21 In ko sta temu mestu
oznanila evangelij ter mnoge učila, sta se ponovno
vrnila v Listro in v Ikónij in Antiohijo 22 ter krepila duše
učencev in jih spodbujala, naj nadaljujejo v veri in da
moramo skozi veliko stisko vstopiti v Božje kraljestvo.
23 In ko sta jim v vsaki cerkvi odredila starešine ter
molila s postom, sta jih priporočila Gospodu, ki so mu
verovali. 24 In potem, ko sta prepotovala skozi vso
Pizidijo, sta prišla v Pamfilijo. 25 In ko sta besedo
oznanila v Pergi, sta odšla dol v Atálejo 26 in od tam
sta odjadrala v Antiohijo, od koder sta bila priporočena
Božji milosti za delo, ki sta ga izvršila. 27 In ko sta
prišla in so skupaj zbrali cerkev, sta jim ponovila vse,
kar je Bog z njima storil in kako je odprl vrata vere k
poganom. 28 In tam sta z učenci ostala dolgo časa.

15 Neki ljudje, ki so prišli dol iz Judeje, pa so učili
brate in govorili: »Razen če ne boste obrezani
po Mojzesovem običaju, ne morete biti rešeni.« 2 Ko
sta imela torej Pavel in Barnaba z njimi ne majhno
razhajanje mnenj ter se z njimi pričkala, so odločili,
da naj bi glede tega vprašanja Pavel in Barnaba
ter nekateri drugi izmed njih šli gor v Jeruzalem, k
apostolom in starešinam. 3 In na njihovo pot spremljani
s cerkvijo, so šli skozi Fenikijo in Samarijo in razglašali
spreobrnitev poganov in vsem bratom so napravili
veliko radost. 4 In ko so prišli v Jeruzalem, so bili
sprejeti od cerkve in od apostolov ter starešin in
razglasili so vse stvari, ki jih je Bog z njimi storil. 5
Toda vstali so nekateri iz ločine farizejev, ki so verovali,
rekoč: »Da jih je treba obrezati in jim naročiti, naj se
držijo Mojzesove postave.« 6 In apostoli in starešine so
prišli skupaj, da preudarijo o tej besedi. 7 In ko je bilo
mnogo razpravljanja, je vstal Peter ter jim rekel: »Možje
in bratje, vi veste, kako to, da je Bog pred davnim
časom naredil med nami izbiro, da naj bi pogani po
mojih ustih slišali besedo evangelija in verovali. 8 In
Bog, ki pozna srca, jim pričuje, ker jim daje Svetega
Duha, prav tako kakor je storil nam 9 in ni naredil
nobene razlike med nami ter njimi, ko je po veri očistil
njihova srca. 10 Zakaj torej zdaj skušate Boga, da
nadenete na vrat učencev jarem, ki ga niti naši očetje
niti mi nismo mogli nositi? 11 Ampak mi verujemo, da
bomo rešeni po milosti Gospoda Jezusa Kristusa, prav
tako kakor oni.« 12 Potem je vsa množica molčala in
poslušala Barnaba in Pavla, ki sta razglašala, kakšne
čudežne moči in čudeže je po njiju Bog storil med
pogani. 13 In potem, ko so molčali, je Jakob odgovoril,
rekoč: »Možje in bratje, prisluhnite mi. 14 Simeon je
povedal, kako je Bog najprej obiskal pogane, da vzame
izmed njih ljudi za svoje ime. 15 In k temu se ujemajo
besede prerokov, kakor je pisano: 16 ›Po tem se bom
vrnil in ponovno zgradil Davidovo šotorsko svetišče, ki
je padlo in ruševine le-tega bom ponovno zgradil in jaz
ga bom ponovno postavil, 17 da bi lahko preostanek
ljudi iskal Gospoda in vsi pogani, nad katere je klicano
moje ime, govori Gospod, ki dela vse te stvari.‹ 18 Bogu
so vsa njegova dela znana od začetka sveta. **(aiōn
g165)** 19 Zatorej je moja razsodba, da ne vznemirjamo
teh, ki so se iz poganstva obrnili k Bogu, 20 temveč,
da jim napišemo, da se vzdržijo pred oskrunitvijo
od malikov in pred prešuštvom in pred zadavljenimi
stvarmi in pred krvjo. 21 Kajti Mojzes ima od starih
časov v vsakem mestu tiste, ki ga oznanjajo, beroč
vsak šabatni dan v sinagogah.« 22 Tedaj je apostolom
in starešinam s celotno cerkvijo to ugajalo, da s Pavlom
in Barnabom pošljejo v Antiohijo izbrana moža iz
svoje lastne skupine; namreč Juda, imenovanega z
vzdevkom Bársaba in Sila, vodilna moža med brati. 23
In po njiju so napisali pisma na ta način: ›Apostoli,
starešine in bratje pošiljamo pozdrave bratom, ki so
izmed poganov v Antiohiji in Siriji ter Kilikiji, 24 ker
smo slišali, da so vas nekateri, ki so odšli izmed nas,
vznemirjali z besedami in spodkopavali vaše duše,
rekoč: ›Vi morate biti obrezani in se držati postave, ‹
katerim nismo dali nobene takšne zapovedi. 25 Nam,
ki smo soglasno zbrani, se zdi dobro, da z našima
ljubljenima Barnabom in Pavlom pošljemo k vam
izbrana moža, 26 moža, ki sta svoja življenja tvegala
zaradi imena našega Gospoda Jezusa Kristusa. 27
Poslali smo torej Juda in Sila, ki vam bosta iste stvari
povedala ustno. 28 Kajti Svetemu Duhu in nam se zdi
dobro, da vam ne nalagamo večjega bremena kakor te
potrebne stvari: 29 da se vzdržite pred hrano, darovano
malikom in pred krvjo in pred zadavljenimi stvarmi
ter pred prešuštvom. Če sebe obvarujete pred njimi,
boste storili v redu. Mnogo uspeha.‹ 30 Torej ko so bili
odposlani, so prišli v Antiohijo in ko so skupaj zbrali
množico, so izročili poslanico, 31 katere so se, zaradi
tolažbe, ko so jo brali, razveselili. 32 Juda in Sila, ki
sta bila tudi sama preroka, pa sta brate z mnogimi
besedami spodbujala in jih krepila. 33 In potem, ko sta
se kratek čas mudila tam, sta od bratov v miru odšla k
apostolom. 34 Vendar je Sili ugajalo, da še ostane tam.
35 Tudi Pavel in Barnaba sta prav tako nadaljevala
z mnogimi drugimi v Antiohiji in učila ter oznanjala
Gospodovo besedo. 36 Nekaj dni kasneje je Pavel

rekel Barnabu: »Pojdiva ponovno in obiščiva naše
brate v vsakem mestu, kjer sva oznanjala Gospodovo
besedo in poglejva, kako so.« 37 In Barnaba se je
odločil, da s seboj vzameta Janeza, katerega vzdevek
je bil Marko. 38 Toda Pavlu se ni zdelo dobro z njima
vzeti tistega, ki je iz Pamfilije odšel od njiju in z njima ni
odšel na delo. 39 Spor med njima pa je bil tako oster,
da sta se ločila narazen drug od drugega. In tako je
Barnaba vzel Marka ter odjadral na Ciper, 40 Pavel
pa je izbral Sila in odšel, od bratov priporočen Božji
milosti. 41 In odšel je skozi Sirijo in Kilikijo in krepil
cerkve.

16 Potem je prišel v Derbe in Listro. In glej, tam
je bil nek učenec, po imenu Timótej, sin neke
ženske, ki je bila Judinja in je verovala, toda njegov
oče je bil Grk, 2 ki je bil pri bratih, ki so bili v Listri in
Ikóniju, na dobrem glasu. 3 Njega je Pavel hotel vzeti
s seboj in vzel ga je ter ga obrezal zaradi Judov, ki so
bili v teh četrtih, kajti vsi so vedeli, da je bil njegov
oče Grk. 4 In ko so šli skozi mesta, so jim izročali
odloke, da se jih držijo, ki so bili odrejeni od apostolov
in starešin, ki so bili v Jeruzalemu. 5 In tako so bile
cerkve utrjene v veri in so številčno dnevno naraščale.
6 Torej ko so šli skozi Frigijo in področje Galacije in jim
je Sveti Duh prepovedal oznanjati besedo v Aziji, 7 so
potem, ko so prišli do Mízije, poskušali iti v Bitinijo,
toda Duh jim ni dovolil. 8 In šli so mimo Mízije in se
spustili do Troáde. 9 Ponoči pa se je Pavlu prikazalo
videnje: »Tam je stal Makedonec in ga prosil, rekoč:
›Pridi sem v Makedonijo in nam pomagaj.‹« 10 In po
tem, ko je imel videnje, smo si takoj prizadevali iti v
Makedonijo, ker smo brez dvoma sklepali, da nas je
poklical Gospod, da jim oznanimo evangelij. 11 Zato
smo, ko smo dvignili sidro iz Troáde, prispeli z ravno
smerjo v Samotrake in naslednjega dne v Neápolo
12 in od tam v Filípe, ki je glavno mesto tega dela
Makedonije ter [rimska] kolonija. In v tem mestu smo
prebivali nekaj dni. 13 In na šabat smo odšli iz mesta k
bregu reke, kjer je bila običajno molitev in se usedli ter
govorili ženskam, ki so tja zahajale. 14 In neka ženska,
po imenu Lidija, prodajalka škrlata, iz mesta Tiatira, ki
je oboževala Boga, nas je poslušala, katere srce je
Gospod odprl, da je prisluhnila besedam, ki jih je govoril
Pavel. 15 In ko je bila krščena ona in njena družina,
nas je rotila, rekoč: »Če ste me presodili, da sem
zvesta Gospodu, pridite v mojo hišo in ostanite tam.«
In primorala nas je. 16 In pripetilo se je, ko smo šli k
molitvi, da nas je srečala neka gospodična, obsedena
z duhom vedeževanja, ki je z napovedovanjem usode
prinašala veliko dobička svojim gospodarjem. 17 Ta
je sledila Pavlu in nam ter vpila, rekoč: »Ti ljudje so
služabniki Boga najvišjega, ki nam kažejo pot rešitve
duš.« 18 In to je počela mnogo dni. Toda Pavel se
je užaloščen obrnil in duhu rekel: »Zapovedujem ti v
imenu Jezusa Kristusa, da prideš iz nje.« In še isto uro
je prišel ven. 19 In ko so njeni gospodarji videli, da
je izginilo upanje na njihov dobiček, so ujeli Pavla in
Sila ter ju zvlekli na trg k vladarjem 20 in ju privedli
k oblastnikom, rekoč: »Ta moža, ki sta Juda, delata
našemu mestu silne težave 21 ter učita običaje, ki za
nas, ki smo Rimljani, niso zakoniti za sprejetje niti za
obeleževanje.« 22 In množica je skupaj vstala proti
njima in oblastniki so jima raztrgali njuna oblačila ter
ukazali naj ju pretepejo. 23 In ko so nanju položili
mnogo udarcev z bičem, so ju vrgli v ječo ter ječarju
ukazali, naj ju varno straži. 24 Ta ju je, ker je prejel tak
ukaz, pahnil v notranjo ječo in njuna stopala pričvrstil
v kladi. 25 Ob polnoči pa sta Pavel in Sila molila ter
pela hvalnice Bogu, jetniki pa so ju poslušali. 26 In
nenadoma je bil močan potres, tako da so bili zamajani
temelji ječe in takoj so se vsa vrata odprla in vezi vseh
so bile odvezane. 27 In čuvaj ječe, ki se je prebudil iz
svojega spanja in videl vrata ječe odprta, je izvlekel
svoj meč in se hotel ubiti, ker je mislil, da so jetniki
pobegnili. 28 Toda Pavel je z močnim glasom zaklical,
rekoč: »Ne stôri si ničesar hudega, kajti vsi smo tukaj.«
29 Ta je potem zahteval luč in skočil noter in drhteč
prišel ter padel dol pred Pavla in Sila 30 in ju privedel
ven ter rekel: »Gospoda, kaj moram storiti, da bom
rešen?« 31 In onadva sta rekla: »Veruj v Gospoda
Jezusa Kristusa in rešen boš ti in tvoja hiša.« 32 In
Gospodovo besedo sta govorila njemu in vsem, ki so
bili v njegovi hiši. 33 In še isto uro noči ju je vzel ter
umil njune udarce in nemudoma je bil krščen on in vsi
njegovi. 34 In ko ju je privedel v svojo hišo, je pred
njiju postavil jed ter se veselil, ker je z vso svojo hišo
veroval v Boga. 35 In ko je bil dan, so oblastniki poslali
narednike, rekoč: »Izpusti tista človeka.« 36 In čuvaj
ječe je te besede povedal Pavlu: »Oblastniki so poslali,
naj vaju izpustim. Sedaj torej odidita in pojdita v miru.«
37 Vendar jim je Pavel rekel: »Naju, ki sva Rimljana, so
neobsojena javno pretepli in naju vrgli v ječo. In sedaj
naju mečejo ven na skrivaj? Ne, resnično, temveč naj
sami pridejo in naju spravijo ven.« 38 In narednikí so
te besede povedali oblastnikom in ko so slišali, da sta
bila Rimljana, so se zbali. 39 In prišli so ter ju rotili in ju
privedli ven ter od njiju želeli, da odideta iz mesta. 40
In odšla sta iz ječe ter vstopila v Lidijino hišo; in ko sta
videla brate, sta jih potolažila ter odšla.

17 Torej ko sta šla skozi Amfípolo in Apolonijo
sta prišla do Tesaloníke, kjer je bila judovska
sinagoga. 2 In kakor je bila njegova navada, je Pavel
vstopil k njim in tri šabatne dneve z njimi razpravljal iz
pisem, 3 razkrival in trdil, da je Kristus brezpogojno

moral trpeti in ponovno vstati od mrtvih in da je ta
Jezus, ki vam ga oznanjam, Kristus. 4 In nekateri
izmed njih so verovali in se družili s Pavlom in Silom,
in velika množica izmed predanih Grkov ter ne malo
izmed vodilnih žensk. 5 Toda Judje, ki niso verovali,
so prevzeti z zavistjo, vzeli k sebi neke ničvredne
pajdaše iz prostaške sorte in zbrali skupino in po vsem
mestu zanetili vstajo ter napadli Jazonovo hišo in si
prizadevali, da ju privedejo k ljudstvu [dežele]. 6 Ko
pa ju niso našli, so Jazona in neke brate odvlekli k
vladarjem mesta ter kričali: »Tile, ki so obrnili svet
na glavo, so prišli tudi sèm, 7 ki jih je sprejel Jazon,
in vsi ti delajo nasprotno cesarjevim odlokom, rekoč,
da obstaja drug kralj, nek Jezus.« 8 In vznemirili so
množico in mestne vladarje, ko so slišali te stvari. 9
In ko so od Jazona in od drugih prejeli varščino, so
jih izpustili. 10 In bratje so Pavla ter Sila takoj ponoči
odposlali v Berójo. Ko sta prispela tja, sta odšla v
judovsko sinagogo. 11 Ti so bili plemenitejši, kakor
tisti v Tesaloníki, ker so z vso prisebnostjo sprejeli
besedo in dnevno preiskovali pisma, če so bile te
stvari take. 12 Zato so mnogi izmed njih verovali, tudi
častitljive ženske, ki so bile Grkinje in izmed mož ne
malo. 13 Toda ko so Judje iz Tesaloníke spoznali,
da je Pavel Božjo besedo oznanjal v Beróji, so prišli
tudi tja in razvneli množico. 14 In potem so bratje
Pavla takoj odposlali, da gre, kot bi bilo k morju, toda
Sila in Timótej sta še vedno ostala tam. 15 In ti, ki
so spremljali Pavla, so ga privedli v Atene in ko so
prejeli zapoved za Sila in Timóteja, naj z vso naglico
prideta k njemu, so odšli. 16 Torej medtem ko je Pavel
v Atenah čakal nanju, je bil njegov duh v njem razvnet,
ko je videl mesto v celoti predano malikovanju. 17
Zato se je v sinagogi prerekal z Judi in s predanimi
osebami in vsakodnevno na trgu s temi, ki so se
srečevali z njim. 18 Potem so mu ugovarjali neki filozofi
izmed epikurejcev in izmed stoikov. In nekateri so rekli:
»Kaj hoče povedati ta blebetavec?« Drugi nekako:
»Zdi se, da je oznanjevalec tujih bogov, « ker jim je
oznanjal Jezusa in vstajenje. 19 In prijeli so ga ter ga
privedli na Areopag, rekoč: »Ali lahko izvemo, kakšen
je ta novi nauk, o katerem govoriš?« 20 Kajti v naša
ušesa prinašaš nekatere čudne besede. Hočemo torej
izvedeti, kaj te stvari pomenijo. 21 (Kajti vsi Atenci in
tujci, ki so bili tam, svojega časa niso porabljali za nič
drugega, razen da so ali govorili ali poslušali kako
novo stvar.) 22 Tedaj je Pavel na sredi Marsovega
hriba vstal in rekel: » Vi atenski možje, zaznavam,
da ste v vseh stvareh preveč vraževerni. 23 Kajti ko
sem šel mimo in gledal vaše predmete čaščenja, sem
našel oltar s tem napisom: NEPOZNANEMU BOGU.
Katerega torej vi nevedno obožujete, tega vam jaz
razglašam. 24 Bog, ki je naredil svet in vse stvari na
njem, glede na to, da je on Gospodar neba in zemlje,
ne prebiva v templjih, narejenimi z rokami, 25 tudi
ni oboževan s človeškimi rokami, kakor da karkoli
potrebuje, glede na to, da vsem daje življenje in dihanje
in vse stvari 26 in je iz ene krvi naredil vse narode
ljudi, da prebivajo na vsem obličju zemlje in je vnaprej
določil določene čase in meje njihovega prebivanja, 27
da bi iskali Gospoda, če bi ga morda dotipali in ga
našli, čeprav ni daleč od vsakega izmed nas. 28 Kajti v
njem živimo in se gibljemo in obstajamo, kakor so rekli
celó nekateri izmed vaših lastnih pesnikov: ›Kajti tudi
mi smo njegovo potomstvo.‹ 29 Kot smo torej zagotovo
potomstvo Boga, ne bi smeli misliti, da je Božanstvo
podobno zlatu ali srebru ali kamnu, vrezanemu od
umetnika in [s] človeško pripravo. 30 In nad časi te
nevednosti je Bog zamižal, toda sedaj povsod vsem
ljudem zapoveduje, da se pokesajo, 31 kajti določil je
dan, na katerega bo sodil svet v pravičnosti, po tem
možu, ki ga je določil. O tem je dal zagotovilo vsem
ljudem, ker ga je obudil od mrtvih.« 32 Ko pa so slišali
o vstajenju mrtvih, so se nekateri posmehovali, drugi
pa so rekli: »Oh tej zadevi te bomo ponovno poslušali.«
33 Tako je Pavel odšel izmed njih. 34 Vendar so se mu
določeni možje trdno pridružili in verovali, med katerimi
je bil Dionizij Areopagít in ženska, po imenu Dámaris
in drugi z njima.

18 Po teh stvareh je Pavel odšel iz Aten in prišel
v Korint 2 in našel nekega Juda po imenu Ákvila,
rojenega v Pontu, [ki je] s svojo ženo Prískilo nedavno
prišel iz Italije; (zato ker je Klavdij vsem Judom ukazal
oditi iz Rima) in prišel k njima. 3 In ker je bil iste obrti,
je ostal z njima in delal, kajti po njunem poklicu sta bila
izdelovalca šotorov. 4 In vsak šabat je razpravljal v
sinagogi in pregovarjal Jude ter Grke. 5 In ko sta iz
Makedonije prišla Sila in Timótej, je bil Pavel v duhu
gnan in Judom pričeval, da Jezus je bil Kristus. 6 In
ko so nasprotovali samim sebi in izrekali bogokletje,
je otresel svoje oblačilo ter jim rekel: »Vaša kri naj
bo na vaših lastnih glavah. Jaz sem čist. Odslej bom
šel k poganom.« 7 In odšel je od tam ter vstopil
v hišo nekega moža, po imenu Just, nekoga, ki je
oboževal Boga, čigar hiša je bila tik poleg shodnice. 8
In Krisp, glavni predstojnik sinagoge, je z vso svojo
hišo veroval v Gospoda in mnogi izmed Korinčanov so
ob poslušanju verovali in bili so krščeni. 9 Potem je
ponoči v videnju Pavlu govoril Gospod: »Ne boj se,
temveč govori in ne molči, 10 kajti jaz sem s teboj in
nihče se ne bo spravil nadte, da te poškoduje, kajti v
tem mestu imam veliko ljudi.« 11 In tam je nadaljeval
leto in šest mesecev ter med njimi učil Božjo besedo.
12 In ko je bil namestnik Ahaje Galíon, so Judje proti

Pavlu soglasno naredili upor in ga privedli k sodnemu
stolu, 13 rekoč: »Ta pregovarja ljudi, da obožujejo
Boga v nasprotju s postavo.« 14 In ko je Pavel že
skoraj odprl svoja usta, je Galíon rekel Judom: »Če bi
bil razlog krivična zadeva ali zlobna nespodobnost, oh
vi Judje, bi vas bil voljan prenašati. 15 Toda če je to
vprašanje besed in imen in vaše postave, vi glejte na
to, kajti v teh zadevah ne bom sodnik.« 16 In spodil
jih je od sodnega stola. 17 Tedaj so vsi Grki prijeli
Sosténa, glavnega predstojnika sinagoge in ga pretepli
pred sodnim stolom. Galíon pa se ni zmenil za nobeno
od teh stvari. 18 In Pavel je po tem ostal tam še dolgo
časa in se nató poslovil od bratov ter od tam odjadral
v Sirijo in z njim Prískila in Ákvila, ko je v Kenhrejah
ostrigel svojo glavo, kajti imel je zaobljubo. 19 In prišel
je v Efez ter ju pustil tam, toda on sam je vstopil v
sinagogo in razpravljal z Judi. 20 Ko so ga prosili, da
ostane z njimi dlje časa, ni privolil, 21 temveč se je
poslovil, rekoč: »Vsekakor moram ta praznik, ki prihaja,
praznovati v Jeruzalemu. Toda ponovno se bom vrnil k
vam, če Bog hoče.« In odjadral je iz Efeza. 22 In ko
je pristal v Cezareji in šel gor ter pozdravil cerkev, je
odšel dol v Antiohijo. 23 In potem, ko je tam preživel
nekaj časa, je odšel in se po vrsti odpravil preko vse
dežele Galačanov in Frigije ter krepil vse učence. 24
In v Efez je prišel nek Jud, po imenu Apolo, rojen v
Aleksandriji, zgovoren človek in mogočen v pismih. 25
Ta človek je bil poučen o Gospodovi poti. Ker pa je bil v
duhu goreč, je govoril in marljivo učil stvari o Gospodu,
poznavajoč samo Janezov krst. 26 In v sinagogi je
začel pogumno govoriti. Ko sta ga Prískila in Ákvila
slišala, sta ga vzela k sebi in mu podrobneje pojasnila
Božjo pot. 27 In ko je bil pripravljen, da odide v Ahajo,
so bratje pisali in spodbudili učence, da ga sprejmejo.
Ko je prišel, je mnogo pomagal tem, ki so po milosti
verovali, 28 kajti mogočno je prepričeval Jude in to
javno in s pismi dokazoval, da je Jezus bil Kristus.

19 In pripetilo se je, medtem ko je bil Apolo v
Korintu, da je Pavel, ko je šel skozi gornje kraje,
prišel v Efez. In ko je našel nekatere učence, 2 jim
je rekel: »Ali ste, odkar ste verovali, prejeli Svetega
Duha?« Oni pa so mu rekli: »Mi smo komaj slišali, ali
obstaja nek Sveti Duh.« 3 In rekel jim je: »V kaj ste
bili tedaj krščeni?« In rekli so: »Z Janezovim krstom.«
4 Potem je Pavel rekel: »Janez je resnično krščeval
s krstom kesanja, govoreč ljudem, da naj verujejo v
tistega, ki naj bi prišel za njim, to je v Kristusa Jezusa.«
5 Ko so to slišali, so bili krščeni v imenu Gospoda
Jezusa. 6 In ko je Pavel nanje položil svoje roke,
je prišel nadnje Sveti Duh, in govorili so z jeziki ter
prerokovali. 7 In vseh mož je bilo okoli dvanajst. 8 In
odšel je v sinagogo in približno tri mesece pogumno
govoril, razpravljal in prepričeval [o] stvareh glede
Božjega kraljestva. 9 Toda ko so bili številni zakrknjeni
in niso verovali, temveč so pred množico o tej poti
govorili hudobno, je odšel od njih in oddvojil učence
in dnevno razpravljal v šoli nekega Tirána. 10 In to
se je nadaljevalo približno dve leti, tako da so vsi, ki
so prebivali v Aziji, slišali besedo Gospoda Jezusa,
tako Judje kakor Grki. 11 In Bog je po Pavlovih rokah
delal posebne čudeže, 12 tako da so od njegovega
telesa bolnim nosili robce ali predpasnike, in bolezni
so odhajale od njih in zli duhovi so izhajali iz njih. 13
Takrat so se tudi nekateri potepuški Judje, izganjalci
duhov, lotili klicati ime Gospoda Jezusa nad temi, ki so
imeli zle duhove, rekoč: »Mi vas zaklinjamo pri Jezusu,
ki ga oznanja Pavel.« 14 In bilo je sedem sinov nekega
Skevá, Juda in vodilnega izmed duhovnikov, ki so to
delali. 15 Zli duh pa je odgovoril in rekel: »Jezusa
poznam in Pavla poznam, toda kdo ste vi?« 16 In
človek, v katerem je bil zli duh, je skočil nanje ter jih
premagal in prevladal proti njim, tako da so iz te hiše
pobegnili nagi in ranjeni. 17 In to je postalo znano
vsem Judom in Grkom, ki so prav tako prebivali v
Efezu in strah se je spustil na vse [izmed] njih in ime
Gospoda Jezusa je bilo poveličano. 18 In mnogi, ki so
verovali, so prišli in priznali ter razodeli svoja dejanja.
19 Tudi mnogi izmed teh, ki so uporabljali magijo, so
svoje knjige prinesli skupaj in jih sežgali pred vsemi
ljudmi, in izračunali so njihovo vrednost ter ugotovili,
[da] je petdeset tisoč koščkov srebra. 20 Tako je Božja
beseda mogočno rasla in prevladala. 21 Ko so bile
te stvari končane, se je Pavel v duhu namenil, ko je
šel skozi Makedonijo in Ahajo, da gre do Jeruzalema,
rekoč: »Potem ko sem bil tukaj, moram videti tudi
Rim.« 22 Tako je v Makedonijo poslal dva izmed teh, ki
so mu služili, Timóteja in Erásta, toda on sam je nekaj
časa ostal v Aziji. 23 In hkrati je tam nastala ne majhna
razvnetost glede te poti. 24 Kajti nek človek, po imenu
Demetrij, srebrar, ki je izdeloval srebrne svetinje za
Diano, ki so prinašale rokodelcem ne malo dobička, 25
ki jih je skupaj z delavci podobnega poklica sklical in
rekel: »Gospodje, vi veste, da imamo od te obrti svoje
premoženje. 26 Poleg tega vidite in slišite, da je, ne
samo v Efezu, temveč skoraj po vsej celotni Aziji, ta
Pavel prepričal in odvrnil mnogo ljudi, govoreč, da niso
nikakršni bogovi, ki so narejeni z rokami, 27 tako da
ni samo naša obrt v nevarnosti, da bo zaničevana,
temveč, da naj bi bil preziran tudi tempelj velike boginje
Diane in uničena naj bi bila njena veličastnost, ki
jo obožuje vsa Azija in svet.« 28 In ko so slišali te
besede, so bili polni besa in vpili, rekoč: »Velika je
Diana Efeška.« 29 In celotno mesto je bilo napolnjeno

z zmešnjavo. In ko so ujeli Gaja in Aristarha, moža
iz Makedonije, Pavlova družabnika na potovanju, so
z njima soglasno zdrveli v gledališče. 30 Ko pa je
Pavel hotel vstopiti k ljudstvu [dežele], mu učenci niso
dovolili. 31 Nekateri izmed azijskih voditeljev, ki so bili
njegovi prijatelji, pa so poslali k njemu ter ga prosili, da
sebe v gledališču ne bi izpostavljal. 32 Nekateri so
torej vpili eno stvar, nekateri pa drugo, kajti zbor je bil
zmeden in večji del ni vedel, zakaj so prišli skupaj. 33
In iz množice so potegnili Aleksandra, ki so ga Judje
porivali naprej. In Aleksander je z roko dal znamenje in
želel narediti svoj zagovor pred ljudstvom [dežele]. 34
Vendar ko so spoznali, da je bil Jud, so vsi soglasno
približno dve uri vpili: »Velika je Diana Efeška.« 35 In
ko je mestni uradnik pomiril množico, je rekel: » Vi
efeški možje, kateri človek tukaj ne ve, kako je mesto
Efežanov oboževalec velike boginje Diane in podobe,
ki je padla dol iz Jupitra? 36 Ker pa se torej zoper te
stvari ne more govoriti, morate biti mirni in ne storite
ničesar prenagljenega. 37 Kajti sèm ste privedli ta
moža, ki nista niti roparja cerkvá niti nista bogokletnika
vaše boginje. 38 Zatorej, če imajo Demetrij in rokodelci,
ki so z njim, besedo proti kateremukoli človeku, je
sodišče odprto in tam so namestniki; naj drug drugega
tožijo. 39 Toda če karkoli povprašujete glede drugih
zadev, bo to odločeno na zakonitem zboru. 40 Kajti v
nevarnosti smo, da bi bili klicani na zagovor zaradi
vstaje tega dne, kajti nobenega razloga ni, s čimer
lahko damo obračun tega vrveža.« 41 In ko je to rekel,
je razpustil zbor.

20 In potem, ko je vstaja prenehala, je Pavel k sebi
poklical učence ter jih objel in odšel, češ da gre
v Makedonijo. 2 In ko je odšel preko teh krajev in
jim dal mnogo spodbude, je prišel v Grčijo 3 in tam
je ostal tri mesece. In ko so Judje prežali nanj, ko
je že skoraj odplul v Sirijo, se je namenil vrniti preko
Makedonije. 4 In v Azijo so ga spremljali Sópater iz
Beróje; in iz Tesaloníke Aristarh in Sekúndus; in Gaj iz
Derbe in Timótej; in iz Azije Tihik in Trofim. 5 Ti, ki
so šli pred nami, so nas pričakali v Troádi. 6 In po
dneh nekvašenega kruha smo odjadrali iz Filípov in v
petih dneh prišli k tem v Troádo, kjer smo ostali sedem
dni. 7 In na prvi dan tedna, ko so učenci prišli skupaj k
lomljenju kruha, jim je Pavel oznanjal, pripravljen, da
jutri odide; in svoj govor nadaljeval do polnoči. 8 V
zgornji sobi, kjer so bili skupaj zbrani, pa je bilo mnogo
svetilk. 9 In na oknu je sedel nek mladenič, po imenu
Evtih, ki je padel v globoko spanje. In medtem ko je
Pavel dolgo pridigal, se je pogreznil v spanje in padel
dol z [najvišjega], tretjega nadstropja in pobran je bil
mrtev. 10 In Pavel je odšel dol, se zgrudil nanj, ga objel
ter rekel: »Ne vznemirjajte se, kajti njegovo življenje je
v njem.« 11 Ko je torej ponovno prišel gor in prelomil
kruh in jedel ter še dolgo časa govoril, celó do svita,
je tako odšel. 12 In mladeniča so privedli živega in
bili so ne malo potolaženi. 13 In šli smo naprej k ladji
in odjadrali do Asosa. Tam smo nameravali sprejeti
Pavla, kajti tako je določil, ker je nameraval iti peš. 14
In ko se je z nami srečal pri Asosu, smo ga sprejeli in
prišli v Mitiléno. 15 In od tam smo odjadrali in naslednji
dan prišli nasproti Hiosu. In naslednji dan smo prispeli
v Samos in ostali v Trogilu. In naslednji dan smo prišli v
Milet. 16 Kajti Pavel se je odločil, da jadra mimo Efeza,
ker v Aziji ni želel porabiti časa, kajti hitel je, če bi mu
bilo mogoče, da bo na binkoštni dan v Jeruzalemu. 17
In iz Mileta je poslal v Efez in poklical starešine cerkve.
18 In ko so prišli k njemu, jim je rekel: »Od prvega
dne, ko sem prišel v Azijo, veste, na kakšen način
sem bil z vami v vseh obdobjih 19 in služil Gospodu
z vso ponižnostjo mišljenja ter z mnogimi solzami in
preizkušnjami, ki so me doletele med prežanjem Judov,
20 in kako nisem ničesar zamolčal, kar vam je bilo
koristno, temveč sem vam pokazal in vas javno učil ter
od hiše do hiše 21 pričeval obojim, tako Judom kakor
tudi Grkom, kesanje pred Bogom in vero v našega
Gospoda Jezusa Kristusa. 22 In sedaj glejte, grem v
Jeruzalem, zvezan v duhu in ne poznam stvari, ki me
bodo tam doletele, 23 razen da Sveti Duh v vsakem
mestu pričuje, rekoč, da me čakajo vezi in stiske. 24
Toda nobena od teh besed me ne gane niti ne cenim
svojega življenja dragocenega sebi, tako da bom lahko
dokončal svoj tek z radostjo in službo, ki sem jo prejel
od Gospoda Jezusa, da pričujem evangelij o Božji
milosti. 25 In sedaj glejte, vem, da vi vsi, med katere
sem odšel in oznanjal Božje kraljestvo, ne boste več
videli mojega obraza. 26 Zaradi tega vam danes dajem
izjavo, da sem čist pred krvjo vseh ljudi. 27 Kajti nisem
se izogibal, da vam oznanim vso Božjo namero. 28
Zatorej pazite nase in na ves trop, nad katerim vas je
Sveti Duh naredil nadzornike, da pasete Božjo cerkev,
ki jo je pridobil s svojo lastno krvjo. 29 Kajti vem to,
da bodo po mojem odhodu vstopili med vas nadležni
volkovi, ki ne bodo prizanašali tropu. 30 Prav tako bodo
izmed vas vstali možje, ki bodo govorili sprevržene
besede, da učence odtegnejo za seboj. 31 Torej čujte in
se spomnite, da v obdobju treh let, ponoči in podnevi,
nisem prenehal s solzami vsakogar svariti. 32 In sedaj,
bratje, vas priporočam Bogu in besedi njegove milosti,
ki je zmožna, da vas izgradi in da vam da dediščino
med vsemi temi, ki so posvečeni. 33 Nisem hlepel po
nikogaršnjem srebru ali zlatu ali obleki. 34 Da, tudi vi
sami veste, da so te roke služile mojim potrebam in
tem, ki so bili z menoj. 35 Pokazal sem vam vse stvari,
da moramo s takšnim trudom podpirati slabotne in se

spominjati besed Gospoda Jezusa, kako je rekel: ›Bolj
blagoslovljeno je dajati kakor prejemati.‹ « 36 In ko je
tako govoril, je pokleknil in z njimi vsemi molil. 37 In vsi
so bridko jokali in se oklenili Pavlovega vratu ter ga
poljubljali 38 in žalovali predvsem zaradi vseh besed, ki
jih je govoril, da naj ne bi več videli njegovega obraza.
In pospremili so ga k ladji.

21 In pripetilo se je, da potem, ko smo odšli od njih
in odrinili, smo z ravno smerjo prispeli na Kos in
naslednji dan na Rodos in od tam v Pátaro, 2 in ko
smo našli ladjo, ki je jadrala preko do Fenikije, smo se
vkrcali in odpotovali. 3 Torej ko smo odkrili Ciper, smo
ga pustili na levi roki in odjadrali v Sirijo ter pristali v
Tiru, kajti tam je ladja iztovorila svoj tovor. 4 In ko smo
našli učence, smo tam ostali sedem dni. Ti so Pavlu po
Duhu povedali, da naj ne bi šel gor v Jeruzalem. 5 In
ko smo te dneve dovršili, smo se odpravili in odšli [po]
naši poti. In na našo pot so nas vsi pospremili z ženami
in otroki, dokler nismo bili izven mesta, in pokleknili
smo na obali ter molili. 6 In ko smo se poslovili drug
od drugega, smo se odpeljali z ladjo, oni pa so se
ponovno vrnili domov. 7 In ko smo dokončali naše
potovanje iz Tira, smo prišli v Ptolemáido in pozdravili
brate in en dan ostali z njimi. 8 In naslednji dan smo
mi, ki smo bili iz Pavlove skupine, odšli ter prišli v
Cezarejo in vstopili v hišo evangelista Filipa, ki je bil
eden izmed sedmih; in ostali z njim. 9 In isti mož je
imel štiri hčere, device, ki so prerokovale. 10 In ko
smo se tam mudili mnogo dni, je prišel dol iz Judeje
nek prerok, po imenu Agab. 11 In ko je prišel k nam,
je vzel Pavlov pas ter si zvezal svoje lastne roke in
stopala ter rekel: »Tako govori Sveti Duh: ›Tako bodo
Judje v Jeruzalemu zvezali moža, ki ima v lasti ta pas
in ga izročili v roke poganom.‹« 12 In ko smo slišali
te stvari, smo ga rotili, tako mi kakor tudi tisti iz tega
kraja, naj ne hodi gor v Jeruzalem. 13 Potem je Pavel
odgovoril: »Kaj mislite, da jokate in da mi lomite moje
srce? Pripravljen sem ne samo biti zvezan, temveč v
Jeruzalemu tudi umreti za ime Gospoda Jezusa.« 14
In ko ni želel biti pregovorjen, smo prenehali, rekoč:
»Zgôdi se Gospodova volja.« 15 In po teh dneh smo
vzeli svojo prtljago in odšli gor v Jeruzalem. 16 Z
nami so šli tja tudi nekateri učenci iz Cezareje in s
seboj so privedli nekega Mnazona iz Cipra, starega
učenca, pri katerem naj bi prenočili. 17 In ko smo
prišli v Jeruzalem, so nas bratje veselo sprejeli. 18
In naslednji dan je Pavel z nami odšel k Jakobu in
prisotne so bile vse starešine. 19 In ko jih je pozdravil,
je podrobno pojasnil, kakšne stvari je Bog po njegovi
službi storil med pogani. 20 In ko so to slišali, so slavili
Gospoda in mu rekli: »Vidiš, brat, kako mnogo tisočev
Judov je tukaj, ki verujejo, in vsi so goreči za postavo,
21 o tebi pa so obveščeni, da vse Jude, ki so med
pogani, učiš, da zapustijo Mojzesa, rekoč, da jim ni
treba obrezati njihovih otrok niti živeti po običajih. 22
Kaj je to torej? Množica mora brezpogojno priti skupaj,
kajti slišali bodo, da si prišel. 23 Pravimo ti, stôri torej
tole: ›Imamo štiri može, ki imajo na sebi zaobljubo; 24
vzemi jih in se z njimi očisti in naj bodo tvoji stroški,
da si bodo lahko obrili svoje glave, in vsi bodo lahko
spoznali, da te stvari, o katerih so bili glede tebe
obveščeni, niso nič, temveč da tudi sam živiš redno in
se držiš postave.‹ 25 Kar zadeva pogane, ki verujejo,
smo pisali in sklenili, da [naj] ne obeležujejo nobene
takšne stvari, razen samo, da se varujejo pred stvarmi
darovanim malikom in pred krvjo in pred zadavljenim
in pred prešuštvom.« 26 Tedaj je Pavel vzel može
in naslednji dan, ko se je očistil, je z njimi vstopil v
tempelj, da naznani dovršitev dni očiščevanja, dokler
se ne bi za vsakega izmed njih darovala daritev. 27 In
ko se je sedem dni skoraj dokončalo, so Judje, ki so
bili iz Azije, ko so ga zagledali v templju, razvneli vso
množico in nanj položili roke 28 ter vzklikali: »Možje
Izraelci, pomagajte: ›To je človek, ki povsod vse može
uči proti ljudem in postavi ter temu kraju, in razen
tega je tudi Grke privedel v tempelj in oskrunil ta
sveti prostor.‹« 29 (Kajti prej so v mestu videli z njim
Efežana Trofima, za katerega so domnevali, da ga
je Pavel privedel v tempelj.) 30 In vse mesto je bilo
razdraženo in ljudje so tekli skupaj in prijeli so Pavla
ter ga odvlekli iz templja in nemudoma so bila vrata
zaprta. 31 In medtem ko so ga poskušali ubiti, so
prišle k vrhovnemu poveljniku čete novice, da je bil ves
Jeruzalem v vstaji. 32 Ki je takoj vzel vojake in stotnike
ter stekel dol k njim. In ko so zagledali vrhovnega
poveljnika in vojake, so Pavla prenehali pretepati. 33
Tedaj se je približal vrhovni poveljnik in ga prijel ter mu
ukazal, naj bo zvezan z dvema verigama in zahteval je
kdo je bil in kaj je storil. 34 In nekateri so med množico
vpili eno stvar, nekateri drugo in ko ni mogel zanesljivo
izvedeti gotovosti za hrup, je ukazal, da ga s seboj
vzamejo v grad. 35 In ko je prišel na stopnice, je bilo
tako, da so ga zaradi nasilja množice nesli vojaki. 36
Kajti množica ljudi je sledila za njimi in kričala: »Proč
z njim.« 37 In ko naj bi bil Pavel odveden v grad, je
vrhovnemu poveljniku rekel: »Ti smem spregovoriti?«
Ki je rekel: »Znaš govoriti grško? 38 Ali nisi ti tisti
Egipčan, ki je pred temi dnevi naredil vstajo in v divjino
odvedel štiri tisoč mož, ki so bili morilci?« 39 Vendar je
Pavel rekel: »Jaz sem človek, ki sem Jud iz Tarza,
mesta v Kilikiji, meščan ne nepomembnega mesta,
in rotim te, dovoli mi, da spregovorim ljudem.« 40 In
ko mu je dal dovoljenje, je Pavel stal na stopnicah in

z roko dal znamenje ljudem. In ko je nastala velika
tišina, jim je spregovoril v hebrejskem jeziku, rekoč:

22 »Možje, bratje in očetje, poslušajte moj zagovor,
ki vam ga sedaj delam.« 2 (In ko so slišali, da jim
je spregovoril v hebrejskem jeziku, so ohranili še večjo
tišino, in on reče): 3 »Jaz sem resnično človek, ki sem
Jud, rojen v Tarzu, mestu v Kilikiji, vendar vzgojen v
tem mestu pri Gamálielovih stopalih in poučevan glede
na popolne običaje postave očetov in bil sem goreč za
Boga, kakor ste danes vi vsi. 4 In to pot sem preganjal
do smrti ter zvezoval in izročal v ječe tako moške kakor
ženske. 5 Kakor tudi véliki duhovnik pričuje o meni in
vse visoke starešine, od katerih sem prav tako prejel
pisma za brate in odšel v Damask, da privedem te, ki
so bili tam, zvezane v Jeruzalem, da bi bili kaznovani.
6 In pripetilo se je, da ko sem bil na potovanju in sem
okoli poldneva prišel blizu Damaska, je nenadoma
okoli mene z neba zasijala močna svetloba. 7 In padel
sem na tla ter zaslišal glas, ki mi je rekel: ›Savel,
Savel, zakaj me preganjaš?‹ 8 In odgovoril sem: ›Kdo
si ti, Gospod?‹ On pa mi je rekel: ›Jaz sem Jezus
Nazarečan, ki ga ti preganjaš.‹ 9 In tisti, ki so bili z
menoj, so zares videli svetlobo in so bili prestrašeni,
toda niso slišali glasu tistega, ki mi je govoril. 10 In
rekel sem: ›Kaj naj storim, Gospod.‹ In Gospod mi je
rekel: ›Vstani in pojdi v Damask in tam ti bo povedano
o vseh stvareh, ki so ti določene, da jih storiš.‹ 11
In ko zaradi slave te svetlobe nisem mogel videti,
sem voden za roko teh, ki so bili z menoj, prišel v
Damask. 12 In nek Hananija, glede na postavo predan
mož, na dobrem glasu od vseh Judov, ki so prebivali
tam, 13 je prišel k meni in se ustavil ter mi rekel: ›Brat
Savel, prejmi svoj vid.‹ In isto uro sem pogledal nanj.
14 In rekel je: ›Bog naših očetov te je izbral, da bi
spoznal njegovo voljo in vidiš tega Pravičnega in da
bi slišal glas iz njegovih ust. 15 Kajti ti boš njegova
priča vsem ljudem o tem, kar si videl in slišal. 16 In
sedaj, zakaj se mudiš? Vstani in bodi krščen in izperi
svoje grehe ter kliči Gospodovo ime.‹ 17 In pripetilo
se je, ko sem ponovno prišel v Jeruzalem, medtem
ko sem molil v templju, da sem bil v zamaknjenju;
18 in videl sem njega, ki mi je rekel: ›Podvizaj se in
pojdi hitro iz Jeruzalema, kajti ne bodo sprejeli tvojega
pričevanja glede mene.‹ 19 In rekel sem: ›Gospod, oni
vedo, da sem v vsaki sinagogi zapiral in pretepal te,
ki so verovali vate, 20 in ko je bila prelita kri tvojega
mučenca Štefana, sem tudi sam stal poleg in soglašal
k njegovi smrti in varoval obleko teh, ki so ga usmrtili.‹
21 In rekel mi je: ›Pojdi, kajti od tod te bom poslal daleč
k poganom.‹ « 22 In poslušali so ga do te besede
in nato so povzdignili svoje glasove ter rekli: »Proč
z zemlje z njim, kajti ne spodobi se, da bi živel.« 23
In ko so zakričali in odvrgli svoja oblačila ter v zrak
metali prah, 24 mu je vrhovni poveljnik velel, naj bo
priveden v grad in zaukazal, da naj bi bil zaslišan
z bičanjem, da bi lahko izvedel, zakaj so tako vpili
zoper njega. 25 In ko so ga zvezali z jermeni, je Pavel
rekel stotniku, ki je stal poleg: »Ali je za vas zakonito,
da bičate človeka, ki je Rimljan in neobsojen?« 26
Ko je stotnik to slišal, je odšel in povedal vrhovnemu
poveljniku, rekoč: »Pazi, kaj delaš, kajti ta človek je
Rimljan.« 27 Potem je prišel vrhovni poveljnik in mu
rekel: »Povej mi, ali si Rimljan?« Rekel je: »Da.« 28
In vrhovni poveljnik je odgovoril: »Z velikim zneskom
sem dosegel to svobodo.« Pavel pa je rekel: »Toda jaz
sem bil rojen svoboden.« 29 Potem so nemudoma
odstopili od njega ti, ki naj bi ga zaslišali. In tudi vrhovni
poveljnik je bil prestrašen, potem ko je izvedel, da
je bil Rimljan in ker ga je zvezal. 30 Naslednji dan,
ker je hotel zagotovo izvedeti, zakaj je bil obtožen
od Judov, ga je odvezal od njegovih jermenov ter
visokim duhovnikom in vsemu njihovemu vélikemu
zboru ukazal, da se prikažejo in Pavla privedel dol ter
ga postavil prednje.

23 In ko je Pavel iskreno gledal véliki zbor, je rekel:
»Možje in bratje, do danes sem živel po vsej
dobri vesti pred Bogom.« 2 Véliki duhovnik Hananija
pa je ukazal tem, ki so stali poleg, da ga udarijo po
ustih. 3 Potem mu je Pavel rekel: »Bog bo udaril tebe,
ti pobeljeni zid, kajti sediš, da mi sodiš po postavi,
velevaš pa, da sem udarjen v nasprotju s postavo?« 4
In ti, ki so stali poleg, so rekli: »Ti zasramuješ Božjega
vélikega duhovnika?« 5 Potem je Pavel rekel: »Nisem
vedel, bratje, da je véliki duhovnik, kajti pisano je: ›O
vladarju svojih ljudi ne boš govoril hudobno.‹« 6 Toda
ko je Pavel zaznal, da jih je bilo v vélikem zboru en
del saducejev, drugi pa farizeji, je v zboru vzkliknil:
»Možje in bratje, jaz sem farizej, sin farizeja; zaradi
upanja in vstajenja mrtvih sem poklican na zaslišanje.«
7 In ko je tako rekel, je med farizeji in saduceji nastalo
nesoglasje, in množica je bila razdeljena. 8 Kajti
saduceji pravijo, da ni vstajenja niti angela niti duha,
toda farizeji oboje priznavajo. 9 In nastalo je veliko
vpitje. In pisarji, ki so bili iz farizejskega dela, so vstali
ter se prepirali, rekoč: »Na tem človeku ne najdemo
nobenega zla, temveč če mu je govoril duh ali angel,
se ne bojujmo proti Bogu.« 10 In ko je nastalo veliko
nesoglasje, je vrhovni poveljnik, ker se je bal, da ne bi
Pavla raztrgali na koščke, ukazal vojakom, da gredo
dol in ga na silo vzamejo izmed njih ter ga privedejo v
grad. 11 In naslednjo noč je poleg njega stal Gospod ter
rekel: »Bodi dobre volje, Pavel, kajti kakor si pričeval o
meni v Jeruzalemu, tako moraš pričevati tudi v Rimu.«

12 In ko je bil dan, so se nekateri izmed Judov zbrali
skupaj ter se pod prekletstvom zavezali, rekoč, da ne
bodo niti jedli niti pili, dokler Pavla ne ubijejo. 13 In
bilo jih je več kot štirideset, ki so sklenili to zaroto. 14
In prišli so k visokim duhovnikom in starešinam ter
rekli: »Mi smo se pod velikim prekletstvom zavezali,
da ne bomo ničesar jedli, dokler Pavla ne umorimo.«
15 Zdaj torej z vélikim zborom naznanite vrhovnemu
poveljniku, da ga naslednji dan privede dol k vam, kot
da glede njega zahtevate nekaj bolj podrobnega, mi pa
smo pripravljeni, da ga ubijemo, preden pride blizu. 16
In ko je sin Pavlove sestre slišal o njihovem prežanju,
je odšel in vstopil v grad ter povedal Pavlu. 17 Potem
je Pavel k sebi poklical enega izmed stotnikov in rekel:
»Spremite tega mladeniča k vrhovnemu poveljniku,
kajti povedati mu ima neko stvar.« 18 Tedaj ga je ta
vzel in ga spremil k vrhovnemu poveljniku in rekel:
»Jetnik Pavel me je poklical k sebi in me prosil, da tega
mladeniča spremim k tebi, ki ti ima nekaj povedati.« 19
Potem ga je vrhovni poveljnik prijel za roko in odšel z
njim stran na samo ter ga vprašal: »Kaj je to, kar mi
imaš povedati?« 20 In rekel je: »Judje so se strinjali, da
od tebe zahtevajo, da jim naslednji dan privedeš Pavla
dol v véliki zbor, kakor da bodo od njega zahtevali
nekaj bolj podrobnega. 21 Ampak ne ukloni se jim,
kajti nanj preži izmed njih več kot štirideset mož, ki
so se s prisego zavezali, da ne bodo niti jedli niti pili,
dokler ga ne ubijejo. In sedaj so pripravljeni, ker od
tebe pričakujejo obljubo.« 22 Tako je potem vrhovni
poveljnik pustil mladeniču oditi in mu naročil: » Glej,
da nobenemu človeku ne poveš, da si mi razodel te
besede.« 23 In k sebi je poklical dva stotnika, rekoč:
»Pripravita dvesto vojakov in sedemdeset konjenikov
in dvesto suličarjev, da gredo ob tretji nočni uri v
Cezarejo, 24 in priskrbite jim živali, da bodo lahko Pavla
posadili nanje in ga varno privedite k voditelju Feliksu.«
25 In napisal je pismo na ta način: 26 ›Klavdij Lizija
pošilja pozdrav nadvse odličnemu voditelju Feliksu. 27
Tega moža so Judje prijeli in bi ga bili ubili. Potem sem
prišel z vojsko in ko sem izvedel, da je bil Rimljan,
sem ga rešil. 28 In ko sem hotel izvedel razlog, zakaj
so ga obtožili, sem ga privedel v njihov véliki zbor.
29 O njem sem zaznal, da je obtožen vprašanj iz
svoje postave, toda k njegovi obtožbi ni položenega
ničesar vrednega smrti ali ujetništva. 30 In ko mi je bilo
povedano, kako Judje prežijo na tega človeka, sem
ga nemudoma poslal k tebi in tudi njegovim tožnikom
sem dal zapoved, da pred teboj povedo, kar so imeli
zoper njega. Zbogom.‹ 31 Potem so vojaki, kakor jim
je bilo ukazano, vzeli Pavla in ga ponoči privedli do
Antipatríde. 32 Naslednji dan so konjenike pustili, da
gredo z njim in se vrnili h gradu. 33 Ki so, ko so prišli v
Cezarejo in poslanico izročili voditelju, predenj izročili
tudi Pavla. 34 In ko je voditelj pismo prebral, je vprašal,
iz katere province je. In ko je razumel, da je bil iz
Kilikije, 35 je rekel: »Poslušal te bom, ko pridejo tudi
tvoji tožniki.« In ukazal ga je zadržati v Herodovi sodni
dvorani.

24 Po petih dneh pa je prišel dol Hananija, véliki
duhovnik, s starešinami in z nekim govornikom po
imenu Tertúl, ki je voditelja poučil zoper Pavla. 2 In ko
je bil le-ta poklican, ga je Tertúl začel obtoževati, rekoč:
»Glede na to, da po tebi uživamo veliko spokojnost in
da so po tvoji previdnosti temu narodu storjena zelo
plemenita dejanja, 3 to priznavamo vedno in na vseh
krajih, najplemenitejši Feliks, z vso hvaležnostjo. 4
Vendar da te ne bom še bolj zadrževal, te prosim, da
nam po svoji dobrotljivosti prisluhneš nekaj besed.
5 Kajti tega človeka smo spoznali [za] kužnega in
povzročitelja upora med vsemi Judi po vsem svetu
in kolovodja ločine Nazarečanov, 6 ki je poskušal
oskruniti tudi tempelj; ki smo prijeli in hoteli soditi glede
na našo postavo. 7 Vendar je nad nas prišel vrhovni
poveljnik Lizija in ga z veliko silo odvedel iz naših rok
8 in njegovim tožnikom velel, da pridejo k tebi; s čigar
zaslišavanjem si boš lahko pridobil spoznanje o vseh
teh stvareh, česar ga obtožujemo.« 9 In tudi Judje so
soglašali, rekoč, da so bile te stvari takšne. 10 Nató je
Pavel, potem ko mu je voditelj dal znamenje, da govori,
odgovoril: »Ker vem, da si bil že mnogo let sodnik
temu narodu, se še bolj vedro zagovarjam, 11 zato, da
boš lahko razumel, da je šele dvanajst dni, odkar sem
odšel gor v Jeruzalem, da bi oboževal. 12 In niti me
niso našli v templju razpravljati s katerimkoli človekom
niti podpihovati množice, ne v sinagogah ne v mestu.
13 Niti ne morejo dokazati besed, s katerimi me sedaj
obtožujejo. 14 Toda to ti priznam, da po poti, ki ji
pravijo kriva vera, na ta način obožujem Boga svojih
očetov in verujem vse stvari, ki so zapisane v postavi
in prerokih, 15 in upanje imam v Boga, ki ga tudi sami
dopuščajo, da bo vstajenje mrtvih, tako pravičnih kakor
nepravičnih. 16 In v tem sebe vežbam, da imam vest
nenehno povsem brez prestopka pred Bogom in pred
ljudmi. 17 Torej po mnogih letih sem prišel, da svojemu
narodu prinesem miloščine in daritve. 18 Nakar so
me neki Judje iz Azije našli v templju očiščenega, niti
skupaj z množico niti s hrupom. 19 Ki bi morali biti
tukaj pred teboj in ugovarjati, če bi imeli karkoli zoper
mene. 20 Sicer naj ti isti tukaj povedo, če so našli
na meni kakršnokoli zlo dejanje, medtem ko sem stal
pred vélikim zborom, 21 razen, če je to zaradi tistega
enega glasu, ko sem med njimi stal in vzkliknil: ›Gledé
vstajenja mrtvih ste me danes poklicali na zaslišanje.‹«
22 In ko je Feliks, ki je imel popolnejše spoznanje o tej

poti, slišal te besede, jih je preložil ter rekel: »Ko bo
prišel dol vrhovni poveljnik Lizija, bom spoznal vse
o vaši zadevi.« 23 In stotniku je ukazal, da varuje
Pavla in mu pusti imeti prostost in da naj nikomur od
njegovih znancev ne bi prepovedal streči ali priti k
njemu. 24 In po nekaj dneh, ko je prišel Feliks s svojo
ženo Druzílo, ki je bila Judinja, je poklical Pavla in ga
poslušal glede vere v Kristusa. 25 In ko je razpravljal
o pravičnosti, zmernosti in sodbi, ki pride, je Feliks
zatrepetal in odgovoril: »Za sedaj pojdi svojo pot. Ko
bom imel primeren čas, te bom poklical.« 26 Upal je
tudi, da bi mu bil od Pavla dan denar, da bi ga lahko
osvobodil, zaradi česar ga je pogosteje poklical in
se posvetoval z njim. 27 Toda po dveh letih pa je na
Feliksovo mesto prišel Porkij Fest. Feliks pa, voljan
ustreči Judom, je Pavla pustil zvezanega.

25 Torej ko je Fest prišel v provinco, se je po treh
dneh povzpel iz Cezareje v Jeruzalem. 2 Potem
sta ga véliki duhovnik in judovski voditelj poučila zoper
Pavla in ga rotila 3 ter zoper njega želela naklonjenosti,
da bi ga dal poslati v Jeruzalem, prežeč na poti, da
ga ubijejo. 4 Toda Fest je odgovoril, da naj bo Pavel
čuvan v Cezareji in da bo sam v kratkem odšel tja. 5
»Naj torej tisti, « je rekel, »ki so med vami zmožni,
odidejo z menoj dol in tega moža obtožijo, če je v njem
kakršnakoli zlobnost.« 6 In ko se je med njimi mudil
več kot deset dni, je odšel dol v Cezarejo; in naslednji
dan je sedeč na sodnem stolu zapovedal, naj pripeljejo
Pavla. 7 In ko je ta prišel, so naokoli stali Judje, ki so
prišli dol iz Jeruzalema in zoper Pavla vložili mnoge in
boleče ovadbe, ki jih niso mogli dokazati. 8 Medtem se
je zagovarjal: »Niti zoper judovsko postavo, niti zoper
tempelj, niti zoper cesarja nisem čisto nič zagrešil.« 9
Toda Fest je, voljan ustreči Judom, Pavlu odgovoril
in rekel: »Hočeš iti gor v Jeruzalem in biti tam, pred
menoj, sojen o teh stvareh?« 10 Potem je Pavel
rekel: »Pred cesarskim sodnim stolom stojim, kjer
moram biti sojen. Judom nisem storil nobene krivice,
kakor ti zelo dobro veš. 11 Kajti če sem prestopnik
ali sem zagrešil karkoli vrednega smrti, se ne branim
umreti, toda če ni nobene od teh stvari, za katere
me ti tožijo, me noben človek ne more izročiti njim.
Na cesarja se sklicujem.« 12 Tedaj je Fest, ko se je
posvetoval z zborom, odgovoril: »Na cesarja si se
skliceval? K cesarju pojdeš.« 13 In po nekaj dneh sta v
Cezarejo prišla kralj Agripa in Bereníka, da pozdravita
Festa. 14 In ko sta bila tam mnogo dni, je Fest kralju
razodel Pavlovo zadevo, rekoč: »Tukaj je nek mož,
ki ga je Feliks pustil v vezeh, 15 o katerem so me,
ko sem bil v Jeruzalemu, visoki duhovniki in judovski
starešine obvestili, ker so proti njemu želeli imeti sodbo.
16 Katerim sem odgovoril: ›Rimljani nimajo navade
kateregakoli človeka izročiti, da umre, preden se ta, ki
je obtožen, ne sooči s tožniki in ima dovoljenje, da se
brani glede zločina, vloženega zoper njega.‹ 17 Torej
ko so prišli sèm, sem brez kakršnegakoli odlašanja
naslednji dan sédel na sodni stol in ukazal, da moža
privedejo. 18 Proti kateremu, ko so tožniki vstali, niso
prinesli nobene obtožbe o takšnih stvareh, kakor sem
predpostavljal, 19 temveč so imeli zoper njega neka
vprašanja o njihovem lastnem praznoverju in o nekem
Jezusu, ki je bil mrtev, o katerem je Pavel trdil, da
živi. 20 In ker sem dvomil o takšnem načinu zaslišanj,
sem ga vprašal, ali bi odšel v Jeruzalem in bi bil tam
sojen o teh stvareh. 21 Toda ko se je Pavel skliceval,
da se zadrži za Avgustovo zaslišanje, sem ukazal,
da ga stražijo, dokler ga ne pošljem k cesarju.« 22
Potem je Agripa rekel Festu: »Tudi sam bi rad slišal
tega človeka.« »Naslednji dan, « je rekel, »ga boš
slišal.« 23 In naslednji dan, ko sta z velikim pompom
prišla Agripa in Bereníka in vstopila na kraj zaslišanja z
vrhovnimi poveljniki ter glavnimi možmi mesta, je bil na
Festovo zapoved priveden Pavel. 24 In Fest je rekel:
»Kralj Agripa in vsi ljudje, ki ste z nami tukaj prisotni,
vidite tega človeka, glede katerega se je vsa množica
Judov pogajala z menoj, tako v Jeruzalemu kakor tudi
tukaj in kričala, da ne bi smel več živeti. 25 Toda ko
sem spoznal, da ni zagrešil ničesar vrednega smrti in
da se je on sam skliceval na Avgusta, sem določil, da
ga pošljem. 26 O katerem ne vem nobene zanesljive
stvari, da napišem svojemu gospodu. In zato sem ga
privedel pred vas in zlasti predte, oh kralj Agripa, da bi
po zaslišanju lahko imel kaj napisati. 27 Kajti zdi se mi
nerazumno poslati jetnika in istočasno ne naznaniti
zločinov, vloženih zoper njega.«

26 Potem je Agripa rekel Pavlu: »Dovoljeno ti je,
da se zagovarjaš.« Nató je Pavel iztegnil svojo
roko in se zagovarjal: 2 »Imam se za srečnega, kralj
Agripa, ker se bom danes pred teboj zagovarjal gledé
vseh stvari, katere me Judje obtožujejo, 3 še posebej,
ker te poznam, da si poznavalec vseh običajev in
vprašanj, ki so med Judi, te zaradi tega rotim, da me
potrpežljivo poslušaš. 4 Moj življenjski slog od moje
mladosti, ki je bila najprej med mojim lastnim narodom
v Jeruzalemu, poznajo vsi Judje, 5 ki so me poznali od
začetka, če bi [le] želeli pričevati, da sem po najstrožji
ločini našega bogoslužja živel kot farizej. 6 In sedaj
stojim in sem sojen zaradi upanja o od Boga dani
obljubi našim očetom. 7 K tej obljubi se naši dvanajsteri
rodovi, ki dan in noč iskreno služijo Bogu, nadejajo,
da se uresniči. Zaradi tega upanja, kralj Agripa, sem
obtožen od Judov. 8 Zakaj bi vam bila neverjetna
misel, da bi Bog obujal mrtve? 9 Jaz sem sam pri
sebi resnično mislil, da moram mnoge stvari narediti

nasprotno imenu Jezusa Nazarečana. 10 Kar sem tudi
počel v Jeruzalemu. In mnoge izmed svetih sem zapiral
v ječo, ker sem prejel oblast od visokih duhovnikov.
In ko so jih morili, sem dajal svoj glas zoper nje. 11
In pogosto sem jih v vsaki sinagogi kaznoval ter jih
silil k bogokletju in zoper njih sem bil silno besen.
Preganjal sem jih celó v tujih mestih. 12 Nakar, ko
sem odšel v Damask, z oblastjo in pooblastilom od
visokih duhovnikov, 13 sem sredi dneva, oh kralj, na
poti videl svetlobo z neba, nad sijajem sonca, ki je
svetilo naokoli mene in teh, ki so potovali z menoj. 14
In ko smo vsi popadali na zemljo, sem zaslišal glas, ki
mi je spregovoril in v hebrejskem jeziku rekel: ›Savel,
Savel, zakaj me preganjaš? Zate je to težko, da se
upiraš bodicam.‹ 15 In rekel sem: ›Kdo si ti, Gospod?‹
In rekel je: ›Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš. 16 Toda
vstani in stopi na svoja stopala, kajti prikazal sem se
ti zaradi tega namena, da te naredim za služabnika
in pričo tako o teh stvareh, ki si jih videl, kakor o
teh stvareh, v katerih se ti bom prikazal, 17 in te
reševal pred ljudmi ter pred pogani, h katerim te sedaj
pošiljam, 18 da odpreš njihove oči in da jih obrneš od
teme k svetlobi in od Satanove oblasti k Bogu, da bi
lahko prejeli odpuščanje grehov in dediščino med temi,
ki so posvečeni po veri, ki je v meni.‹ 19 Nakar, oh
kralj Agripa, nisem bil neposlušen nebeškemu videnju,
20 temveč sem se najprej pokazal tem iz Damaska
in v Jeruzalemu in po vseh celotnih krajih Judeje in
potem poganom, da bi se pokesali in se obrnili k Bogu
in opravljali dela, primerna kesanju. 21 Zaradi teh
razlogov so me v templju Judje zgrabili in me poskušali
ubiti. 22 Ker sem torej dobil pomoč od Boga, sem
nadaljeval do današnjega dne in pričeval tako malim
kakor velikim in nisem govoril nobenih drugih besed
kakor te, ki so jih govorili preroki in Mojzes, da naj bi
se zgodile, 23 da naj bi Kristus trpel in da naj bi bil
on prvi, ki bi vstal od mrtvih in bi naznanil svetlobo
ljudem ter poganom.« 24 In ko se je tako zagovarjal, je
Fest z močnim glasom rekel: »Pavel, izgubil si pamet.
Mnogo učenja te je naredilo norega.« 25 Vendar je ta
odvrnil: »Nisem zmešan, najplemenitejši Fest, temveč
govorim besede resnice in treznosti. 26 Kajti kralj, pred
katerim tudi sam pogumno govorim, ve o teh stvareh,
kajti prepričan sem, da nobena teh stvari pred njim ni
skrita, kajti ta stvar se ni zgodila v zakotju. 27 Kralj
Agripa, verjameš prerokom? Vem, da verjameš.« 28
Potem je Agripa rekel Pavlu: »Skoraj me pregovoriš,
da postanem kristjan.« 29 In Pavel je rekel: »Bog daj,
da ne bi bil samo ti, temveč tudi vsi, ki so me danes
slišali, tako skoraj, kakor povsem tako kakor jaz, toda
brez teh vezi.« 30 In ko je tako govoril, so vstali kralj in
voditelj in Bereníka in vsi, ki so sedeli z njimi. 31 In ko
so odšli proč, so se med seboj pogovarjali, rekoč: »Ta
človek ne dela nič vrednega smrti ali ujetništva.« 32
Potem je Agripa rekel Festu: »Tega človeka bi lahko
izpustili na prostost, če se ne bi skliceval na cesarja.«

27 In ko je bilo določeno, da naj bi odpluli v Italijo, so
Pavla in nekatere druge jetnike izročili nekomu,
po imenu Julij, stotniku Avgustove čete. 2 In ko smo
vstopili na ladjo iz Adramítija, smo odrinili ter mislili pluti
ob obalah Azije. Z nami je bil neki Aristarh, Makedonec
iz Tesaloníke. 3 In naslednjega dne smo pristali v
Sidónu. In Julij je s Pavlom človekoljubno ravnal ter mu
dal dovoljenje za odhod na kopno k svojim prijateljem,
da se okrepi. 4 In ko smo od tam odpluli, smo jadrali
pod Ciprom, ker so bili vetrovi nasprotni. 5 In ko smo
jadrali prek morja Kilikije in Pamfilije, smo prišli v
Miro, mesto v Likiji. 6 In tam je stotnik našel ladjo iz
Aleksandrije, ki je plula v Italijo, in nas vkrcal nanjo.
7 In ko smo mnogo dni počasi jadrali in smo komaj
prišli nasproti Knidosa in ker nam veter ni dovoljeval,
smo jadrali pod Kreto, nasproti Salmone, 8 in ko smo
jo komaj prešli, smo prišli v kraj, ki se imenuje Dobri
pristani; blizu katerega je bilo mesto Lasája. 9 Torej
potem ko je bilo porabljenega mnogo časa in ko je bilo
torej jadranje nevarno, ker je post sedaj že minil, jih je
Pavel opomnil 10 in jim rekel: »Možje, zaznavam, da
bo to potovanje z bolečino in veliko škodo, ne samo za
tovor in ladjo, temveč tudi za naša življenja.« 11 Vendar
je stotnik bolj zaupal gospodarju in lastniku ladje kakor
tem besedam, ki so bile spregovorjene po Pavlu. 12 In
ker pristanišče ni bilo primerno za prezimovanje, je
večina svetovala, da tudi od tam odplujejo, če bi na
kakršenkoli način lahko dosegli Fojniks in tam prezimili;
ki je pristanišče na Kreti in leži proti jugozahodu in
severozahodu. 13 In ko je nežno pihal južni veter, ker
so mislili, da so dosegli svoj namen, so od tam dvignili
sidro ter jadrali blizu Krete. 14 Toda ne dolgo potem se
proti njej dvigne viharen veter, imenovan evrakílon. 15
In ko je bila ladja ujeta in ni mogla jadrati proti vetru,
smo jo pustili peljati. 16 In ko je drvela pod nekim
otokom, ki je bil imenovan Kavda, smo imeli mnogo
dela, da zavarujemo čoln. 17 Ko so ga dvignili, so
uporabili pripomočke ter opasali ladjo in ker so se bali,
da ne bi nepričakovano nasedli na sipine, so spustili
jadra in tako smo bili gnani. 18 In ker nas je vihar silno
premetaval, so naslednji dan razbremenili ladjo, 19 in
tretji dan smo z svojimi lastnimi rokami odvrgli ladijsko
opremo. 20 In ko se mnogo dni ni pokazalo niti sonce
niti zvezde in je na nas pritiskal ne majhen vihar, je
bilo odvzeto vsako upanje, da bi bili rešeni. 21 Toda po
dolgi vzdržnosti je Pavel stopil v sredo mednje in rekel:
»Možje, morali bi mi prisluhniti in ne odpluti od Krete
ter tako ne pridobiti te škode in izgube. 22 In sedaj vas

spodbujam, da bodite dobre volje, kajti med vami ne
bo nobene izgube kateregakoli človeškega življenja,
razen ladje. 23 Kajti to noč je poleg mene stal angel
Boga, čigar sem in ki mu služim, 24 rekoč: ›Ne boj se,
Pavel. Priveden moraš biti pred cesarja in glej, Bog ti
je podaril vse te, ki jadrajo s teboj.‹ 25 In zato, možje,
bodite dobre volje, kajti verjamem Bogu, da bo tako,
kakor mi je bilo rečeno. 26 Vendar moramo biti vrženi
na nek otok.« 27 Toda ko je prišla štirinajsta noč, ko
smo bili gnani gor in dol po Adriji, se je okoli polnoči
mornarjem zdelo, da so se približali neki deželi. 28 In
izmerili so globino in jo namerili dvajset sežnjev, in ko
so se pomaknili malo naprej, so ponovno izmerili in
jo namerili petnajst sežnjev. 29 Potem so, ker so se
bali, da ne bi padli na skale, s krme vrgli štiri sidra
in hrepeneli po dnevu. 30 In medtem ko so mornarji
nameravali pobegniti z ladje, ko so hoteli čoln spustiti
v morje, pod krinko, kot da bodo vrgli sidra tudi iz
premca, 31 je Pavel rekel stotniku in vojakom: »Razen
če ti ne ostanejo na ladji, vi ne morete biti rešeni.« 32
Potem so vojaki presekali vrvi čolna in ga pustili pasti.
33 In medtem ko je prihajal dan, jih je Pavel vse rotil,
naj vzamejo hrano, rekoč: »Danes je štirinajsti dan, ko
ste čakali in vztrajali ter se postili, ne da bi kaj vzeli. 34
Zato vas prosim, da vzamete nekaj hrane, kajti to je za
vaše zdravje, kajti nikomur od vas niti las ne bo padel
z glave.« 35 In ko je tako govoril, je vzel kruh in se v
prisotnosti vseh zahvalil Bogu; in ko ga je prelomil, je
začel jesti. 36 Potem so bili vsi dobre volje in so tudi
sami vzeli nekaj hrane. 37 Vseh skupaj pa nas je bilo
na ladji dvesto šestinsedemdeset duš. 38 In ko so se
dovolj najedli, so razbremenili ladjo in v morje vrgli
pšenico. 39 In ko je bil dan, niso poznali kopnine, toda
odkrili so nek zaliv z obalo, v katerega bi radi, če bi
bilo mogoče, vrinili ladjo. 40 In ko so dvignili sidra, so
se predali morju ter odvezali krmilne vrvi in dvignili
veliko jadro k vetru ter se usmerili proti obali. 41 In ko
je nepričakovano prišla na kraj, kjer sta se stikali dve
morji, je ladja nasedla, in sprednji del je trdno obtičal
in ostal nepremičen, toda zadnji del je bil zaradi sile
valov razbit. 42 In nasvet vojakov je bil, da pobijejo
jetnike, da ne bi kateri od njih odplaval in pobegnil.
43 Toda stotnik, voljan rešiti Pavla, je preprečil njihov
namen in ukazal, naj se tisti, ki lahko plavajo, najprej
vržejo v morje in dosežejo kopno, 44 ostali pa, nekateri
na deskah in nekateri na ladijskih razbitinah. In tako se
je zgodilo, da so se vsi varno rešili na kopno.

28 In ko so bili rešeni, so potem izvedeli, da se otok
imenuje Malta. 2 In barbarsko ljudstvo nam je
pokazalo ne malo prijaznosti, kajti prižgali so ogenj
in nas zaradi navzočega dežja in zaradi mraza, vse
sprejeli. 3 In ko je Pavel nabral sveženj vej in jih položil
na ogenj, je zaradi vročine ven prišel gad in se oprijel
njegove roke. 4 In ko so barbari videli strupeno žival
viseti na njegovi roki, so med seboj govorili: »Brez
dvoma je ta človek morilec, čeprav je ušel morju, ki
mu maščevanje vendar ne pusti živeti.« 5 On pa je
žival otresel v ogenj in ni čutil nobene škode. 6 Vendar
so gledali, ko naj bi imel oteklino ali nenadoma padel
mrtev. Toda potem, ko so dolgo časa gledali in so
videli, da se mu ni zgodilo nič hudega, so spremenili
svoja mišljenja in rekli, da je bil bog. 7 V istih četrtih
so bile posesti vodilnega moža otoka, katerega ime
je bilo Publij, ki nas je sprejel in nas tri dni prijazno
prenočeval. 8 Pripetilo pa se je, da je Publijev oče ležal
bolan zaradi vročice in zaradi krvave griže; h kateremu
je vstopil Pavel in molil ter položil svoji roki nanj in ga
ozdravil. 9 Torej ko se je to zgodilo, so prišli tudi drugi,
ki so na otoku imeli bolezni in so bili ozdravljeni, 10
ki so nas prav tako počastili z mnogimi častmi. In ko
smo odšli, so nas obložili s takšnimi stvarmi, kot je
bilo potrebno. 11 In po treh mesecih smo se vkrcali na
ladjo iz Aleksandrije, ki je prezimila na otoku, katere
znamenje sta bila Kastor in Poluks. 12 In ko smo se
izkrcali v Sirakuzi, smo se tam mudili tri dni. 13 In
od tam smo šli po ovinkih ter prišli v Région. In po
enem dnevu je zapihal južni veter in naslednji dan
smo prišli v Putéole, 14 kjer smo našli brate in želeli
so, da ostanemo z njimi sedem dni; in tako smo odšli
proti Rimu. 15 In ko so bratje slišali o nas, so prišli
od tam, da nas srečajo, prav do Apijevega trga in
Treh Tavern. Ko jih je Pavel zagledal, se je zahvalil
Bogu in se opogumil. 16 In ko smo prišli v Rim, je
stotnik jetnike izročil poveljniku straže, toda Pavlu je
bilo dovoljeno, da prebiva sam zase z vojakom, ki ga
je varoval. 17 In pripetilo se je, da je po treh dneh
Pavel sklical skupaj judovske voditelje in ko so prišli
skupaj, jim je rekel: »Možje in bratje, čeprav nisem
ničesar zagrešil proti ljudem ali običajem naših očetov,
sem bil vendarle jetnik, iz Jeruzalema izročen v roke
Rimljanom. 18 Ki so me po zaslišanju hoteli izpustiti,
ker na meni ni bilo razloga za smrt. 19 Toda ko so
Judje temu ugovarjali, sem se bil primoran sklicevati
na cesarja, ne da bi moral obtoževati svoj narod. 20
Zaradi tega razloga sem vas torej dal poklicati, da vas
vidim in spregovorim z vami, zato ker sem s to verigo
zvezan zaradi Izraelovega upanja.« 21 In rekli so mu:
»Glede tebe nismo prejeli niti pisem iz Judeje niti
nobeden izmed bratov, ki je prišel, [te] ni naznanil ali
škodljivo govoril o tebi. 22 Toda od tebe želimo slišati,
kaj misliš; kajti glede te ločine vemo, da ji povsod
ugovarjajo.« 23 In ko so mu določili dan, so mnogi
prišli k njemu v njegovo stanovanje; katerim je od jutra
do večera pojasnjeval in dokazoval Božje kraljestvo, jih

prepričeval glede Jezusa, tako iz Mojzesove postave
kakor iz prerokov. **24** In nekateri so verjeli besedam, ki
so bile govorjene, nekateri pa niso verjeli. **25** In ko se
med seboj niso strinjali, so odšli, po tem, ko je Pavel
spregovoril eno besedo: »Dobro je Sveti Duh govoril
našim očetom po preroku Izaiju, **26** rekoč: ›Pojdi k
tem ljudem in reci: ›S poslušanjem boste slišali, pa
ne boste razumeli; in z gledanjem boste videli, pa ne
zaznali; **27** kajti srce teh ljudi je otopelo in njihova
ušesa so naglušna in svoje oči so zaprli, da ne bi videli
s svojimi očmi in [da ne bi] slišali s svojimi ušesi in
[da ne bi] razumeli s svojim srcem in [da ne bi] bili
spreobrnjeni in [bi] jih jaz ozdravil.‹‹ **28** Bodi vam torej
znano, da je Božja rešitev duš poslana k poganom
in da jo bodo poslušali.« **29** In ko je rekel te besede,
so Judje odšli in med seboj imeli veliko razpravljanja.
30 In Pavel je celi dve leti prebival v lastni najeti hiši
in sprejemal vse, ki so prihajali k njemu **31** ter z vso
samozavestjo oznanjal Božje kraljestvo in učil te stvari,
ki se tičejo Gospoda Jezusa Kristusa in noben človek
mu ni branil.

Rimljanom

1 Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican, da bi
bil apostol, odbran za evangelij Boga, 2 (ki ga je
vnaprej obljubil po svojih prerokih v svetih pismih), 3
glede svojega Sina Jezusa Kristusa, našega Gospoda,
ki je glede na meso zrasel iz Davidovega potomca; 4
in z vstajenjem od mrtvih je, glede na duha svetosti,
razglasil, da je Božji Sin z močjo; 5 po katerem smo
zaradi njegovega imena prejeli milost in apostolstvo,
za poslušnost veri med vsemi narodi; 6 med katere ste
po Jezusu Kristusu poklicani tudi vi. 7 Vsem, ki ste v
Rimu, Božji ljubljenci, poklicani, da ste sveti: ›Milost
vam in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa
Kristusa.‹ 8 Najprej se po Jezusu Kristusu zahvaljujem
svojemu Bogu za vas vse, da se o vaši veri govori
po vsem celotnem svetu. 9 Kajti Bog je moja priča,
ki mu služim s svojim duhom v evangeliju njegovega
Sina, da vas brez prenehanja vedno omenjam v svojih
molitvah, 10 ker prosim, če bi na kakršenkoli način
torej končno lahko imel uspešno potovanje, da po
Božji volji pridem k vam. 11 Kajti hrepenim, da vas
vidim, da bi vam lahko posredoval kak duhoven dar, z
namenom, da boste lahko utrjeni; 12 to je, da bom
lahko skupaj z vami potolažen po vzajemni veri, tako
vaši kakor moji. 13 Torej, nočem, da bi bili nepoučeni,
bratje, da sem se pogosto namenil priti k vam (toda
doslej sem bil zadržan), da bi lahko imel, kakor med
drugimi pogani, nekaj sadu tudi med vami. 14 Dolžnik
sem, tako Grkom kakor barbarom, tako modrim, kakor
ne modrim. 15 Torej, kar se mene tiče, sem pripravljen
evangelij oznaniti tudi vam, ki ste v Rimu. 16 Kajti
ne sramujem se Kristusovega evangelija, kajti ta je
Božja moč za rešitev duš vsakemu, ki veruje; najprej
Judu in tudi Grku. 17 Kajti v njem se razodeva Božja
pravičnost, iz vere v vero, kakor je pisano: ›Pravični
bo živel iz vere.‹ 18 Kajti Božji bes je razodet iz
nebes zoper vso brezbožnost in nepravičnost ljudi,
ki resnico zadržujejo v nepravičnosti; 19 zato ker je
to, kar je lahko spoznano od Boga, očitno v njih;
kajti Bog jim je to pokazal. 20 Kajti od stvarjenja
sveta so nevidne stvari o njem jasno vidne, ker so
razumljene po stvareh, ki so narejene; celó njegova
večna moč in Božanstvo, tako da so brez opravičila.
(aïdios g126) 21 Zato ker ko so spoznali Boga, ga niso
slavili kakor Boga niti niso bili hvaležni, temveč so v
svojih zamislih postali prazni in njihovo nespametno
srce je otemnelo. 22 Ker so o sebi izpovedovali, da so
modri, so postali bedaki 23 in slavo netrohljivega Boga
spremenili v podobo, podobno trohljivemu človeku in
pticam in štirinožnim živalim in plazečim stvarem. 24
Zato jih je tudi Bog, zaradi poželenj njihovih lastnih
src, prepustil nečistosti, da med seboj onečaščajo
svoja lastna telesa. 25 Ki so Božjo resnico zamenjali
v laž in so bolj oboževali in služili stvarstvu kakor
Stvarniku, ki je blagoslovljen na veke. Amen. (aiōn g165)
26 Zaradi tega razloga jih je Bog prepustil ogabnim
strastem; kajti celó njihove ženske so spremenile
naravno uporabo v to, kar je protinaravno. 27 In prav
tako so tudi moški, ki so opustili naravno uporabo
ženske, v svojem poželenju goreli eden k drugemu;
moški so z moškimi počenjali to, kar je nespodobno in
na sebi prejemali to povračilo svoje zablode, ki je bilo
primerno. 28 In celó kot v svojem spoznanju niso želeli
obdržati Boga, jih je Bog izročil pokvarjenemu umu,
da počenjajo te stvari, ki niso primerne. 29 Izpolnjeni
so z vso nepravičnostjo, prešuštvom, zlobnostjo,
pohlepnostjo, zlonamernostjo; polni zavisti, umora,
razpravljanja, prevar, pogubnosti; opravljivci, 30
obrekovalci, sovražniki Boga, kruti, ponosni, bahači,
izmišljevalci hudobnih stvari, neposlušni staršem,
31 brez razumevanja, lomilci zavez, brez naravne
naklonjenosti, nespravljivi, neusmiljeni. 32 Ki poznajo
Božje sodbe, da so tisti, ki zagrešijo takšne stvari,
vredni smrti, ne samo, da to počenjajo, temveč imajo
zadovoljstvo v tistih, ki jih počno.

2 Torej si neopravičljiv, oh človek, kdorkoli si, ki sodiš;
kajti v čemer sodiš drugega, obsojaš sebe; kajti ti, ki
sodiš, počneš iste stvari. 2 Toda mi smo prepričani, da
je Božja sodba, glede na resnico, zoper te, ki izvajajo
takšne stvari. 3 In mar misliš ti, oh človek, ki sodiš
tiste, ki takšne stvari počno in delaš isto, da boš ubežal
Božji sodbi? 4 Ali preziraš bogastva njegove dobrote
in prizanašanja in potrpežljivosti, ne vedoč, da te Božja
dobrota vodi h kesanju? 5 Toda po svojem brezčutnem
in zakrknjenem srcu si nabiraš bes za dan besa in
razodetja pravične Božje sodbe; 6 ki bo vsakemu
človeku povrnil glede na njegova dejanja. 7 Večno
življenje tem, ki si s potrpežljivim vztrajanjem v dobrem
ravnanju prizadevajo za slavo in čast in nesmrtnost;
(aiōnios g166) 8 toda tistim, ki so prepirljivi in ne ubogajo
resnice, temveč ubogajo nepravičnost, ogorčenost in
bes. 9 Stiska in tesnoba nad vsako dušo človeka, ki
počne zlo, najprej judovsko in prav tako pogansko;
10 toda slava, čast in mir vsakemu človeku, ki dela
dobro, najprej Judu in tudi poganu, 11 kajti pri Bogu ni
oziranja na osebe. 12 Kajti kolikor jih je grešilo brez
postave, bodo tudi propadli brez postave; in kolikor jih
je grešilo v postavi, bodo sojeni po postavi. 13 (Kajti
pred Bogom niso pravični poslušalci postave, temveč
bodo opravičeni uresničevalci postave. 14 Kajti kadar
pogani, ki nimajo postave, po naravi delajo stvari, ki so
vsebovane v postavi, so tisti, ki nimajo postave, samim

sebi postava; 15 ki kažejo delo postave, zapisano v
njihovih srcih in tudi njihova vest pričuje in njihove misli
se medtem obtožujejo ali pa opravičujejo druga drugo),
16 na dan, ko bo Bog po Jezusu Kristusu sodil skrivnosti
ljudi, glede na moj evangelij. 17 Glej, imenuješ se
Jud in počivaš na postavi in se bahaš z Bogom 18
in poznaš njegovo voljo in ker si poučen iz postave,
odobravaš stvari, ki so odličnejše; 19 in si prepričan,
da si ti sam vodnik slepim, svetloba tem, ki so v temi,
20 inštruktor nespametnih, učitelj otročičev, ki imaš
v postavi obrazec spoznanja in resnice. 21 Ti torej,
ki poučuješ drugega, samega sebe [pa] ne poučiš?
Ti, ki oznanjaš naj človek ne krade, [pa] kradeš?
22 Ti, ki praviš, naj človek ne stori zakonolomstva,
[pa] storiš zakonolomstvo? Ti, ki preziraš malike, [pa]
storiš svetoskrunstvo? 23 Ti, ki se bahaš s postavo,
[pa] zaradi prelamljanja postave onečaščaš Boga?
24 Kajti zaradi vas se med pogani izreka bogokletje
proti Božjemu imenu, kakor je pisano. 25 Kajti obreza
resnično koristi, če se držiš postave; toda če si lomilec
postave, je tvoja obreza postala neobreza. 26 Torej,
če se neobrezani drži pravičnosti postave, mar ne
bo njegova neobreza šteta za obrezo? 27 In ali ne
bo neobrezani, ki je po naravi, če izpolnjuje postavo,
sodil tebe, ki po črki in obrezi prestopaš postavo? 28
Kajti ni Jud tisti, ki je tak na zunaj; niti ni obreza ta,
ki je zunanja, v mesu; 29 toda Jud je tisti, ki je tak
navznoter; in obreza je ta od srca, v duhu in ne po
črki; katerega hvala ni od ljudi, temveč od Boga.

3 Kakšno prednost ima potem Jud? Ali kakšna korist
je od obreze? 2 Velika, [v] vsakem pogledu,
predvsem, ker so bili Božji izreki zaupani njim. 3
Kajti kaj, če nekateri niso verovali? Mar bo njihova
nevera naredila Božjo vero brez učinka? 4 Bog ne daj;
da, naj bo Bog resničen, toda vsak človek lažnivec,
kakor je pisano: ›Da boš lahko opravičen po svojih
besedah in lahko zmagaš, kadar si sojen.‹ 5 Toda
če naša nepravičnost razkriva Božjo pravičnost, kaj
bomo rekli? Ali je Bog, ki se maščuje, nepravičen?
(Govorim kakor človek), 6 Bog ne daj; kajti kako bo
potem Bog sodil svet? 7 Kajti če je Božja resnica
zaradi moje laži v njegovo slavo bolj obilna; zakaj sem
tudi jaz še vedno sojen kakor grešnik? 8 In ne raje (kot
smo obrekljivo prikazani in kot nekateri zatrjujejo, da
pravimo): ›Delajmo zlo, da lahko pride dobro?‹ katerih
obsodba je pravična. 9 Kaj torej? Ali smo mi boljši
kakor oni? Ne, nikakor ne, kajti prej smo tako Judom
kakor poganom dokazali, da so vsi pod grehom; 10
kakor je pisano: ›Nobenega pravičnega ni, ne, niti
enega ni. 11 Nobenega ni, ki razume, nobenega ni, ki
išče Boga. 12 Vsi so odšli proč s poti, skupaj so postali
nekoristni; nobenega ni, ki dela dobro, ne, niti enega
ni. 13 Njihovo grlo je odprt mavzolej; s svojimi jeziki
so uporabljali prevaro; strup kober je pod njihovimi
ustnicami; 14 katerih usta so polna preklinjanja in
grenkobe; 15 njihova stopala so hitra, da prelijejo kri;
16 uničenje in beda sta na njihovih poteh; 17 in poti
miru niso spoznali; 18 pred njihovimi očmi ni strahu
Božjega.‹ 19 Torej mi vemo, da katerekoli besede
govori postava, govori tistim, ki so pod postavo, da se
vsaka usta lahko zamaše in ves svet lahko postane
kriv pred Bogom. 20 Torej po dejanjih postave v
njegovem pogledu ne bo opravičeno nobeno meso,
kajti spoznanje greha je po postavi. 21 Toda sedaj
je jasno pokazana Božja pravičnost brez postave,
ker je izpričana po postavi in prerokih; 22 celó Božja
pravičnost, ki je po veri Jezusa Kristusa vsem in nad
vsemi temi, ki verujejo; kajti nobene razlike ni, 23 kajti
vsi so grešili in niso dosegli Božje slave; 24 opravičeni
pa so zastonj, po njegovi milosti prek odkupitve, ki je v
Kristusu Jezusu; 25 ki ga je Bog postavil, da postane
spravna daritev po veri v njegovo kri, da po Božji
prizanesljivosti oznani svojo pravičnost za odpuščanje
grehov, ki so minuli; 26 da oznani, pravim, ob tem
času svojo pravičnost; da je lahko sam pravičen in
opravičevalec tistega, ki veruje v Jezusa. 27 Kje je
torej bahanje? Izključeno je. Po kakšni postavi? Po
delih? Ne, temveč po postavi vere. 28 Torej sklenemo,
da je človek opravičen po veri, brez del postave. 29
Ali je on samo Bog Judov? Ali ne tudi poganov? Da,
tudi poganov. 30 Ker je resnično en Bog, ki bo obrezo
opravičil po veri in neobrezo preko vere. 31 Ali mi
potem preko vere postavo razveljavljamo? Bog ne daj;
da, mi utrjujemo postavo.

4 Kaj bomo torej rekli, da je našel Abraham, naš oče,
kar se nanaša na meso? 2 Kajti če bi bil Abraham
opravičen po delih, bi se imel s čim ponašati; toda
ne pred Bogom. 3 Kajti kaj pravi pismo? Abraham je
verjel Bogu in to mu je bilo šteto za pravičnost. 4 Torej
tistemu, ki dela, nagrada ni šteta po milosti, temveč
po dolgu. 5 Toda tistemu, ki ne dela, temveč veruje v
tistega, ki opravičuje brezbožnega, je njegova vera
šteta za pravičnost. 6 Celo kakor tudi David opisuje
blaženost človeka, ki mu Bog pripisuje pravičnost brez
del, 7 rekoč: ›Blagoslovljeni so tisti, katerih krivičnosti
so odpuščene in katerih grehi so pokriti. 8 Blagoslovljen
je človek, ki mu Gospod ne bo pripisal greha.‹ 9
Prihaja potem ta blaženost samo na obrezo ali tudi na
neobrezo? Kajti pravimo, da je bila vera Abrahamu
šteta za pravičnost. 10 Kako je bila potem šteta? Ko
je bil v obrezi ali v neobrezi? Ne v obrezi, temveč
[ko je bil] v neobrezi. 11 In ko je bil še neobrezan, je
prejel znamenje obreze, pečat pravičnosti vere, ki jo je
imel, da bi bil lahko oče vseh teh, ki verujejo, čeprav

niso obrezani, da bi bila lahko tudi njim pripisana
pravičnost; 12 in oče obrezanih, teh, ki niso samo iz
obreze, temveč ki tudi hodijo po stopinjah tiste vere
našega očeta Abrahama, ki jo je imel, ko je bil še
neobrezan. 13 Kajti obljuba, da naj bi bil dedič sveta,
ni bila [dana] Abrahamu ali njegovemu semenu preko
postave, temveč preko pravičnosti iz vere. 14 Kajti če
bodo dediči tisti, ki so iz postave, je vera ničeva in
obljuba brez učinka; 15 zato ker postava povzroča bes;
kajti kjer ni nobene postave, tam ni prestopka. 16 Torej
je to iz vere, da bi bilo lahko po milosti; z namenom,
da bi bila obljuba lahko zanesljiva vsemu semenu; ne
samo temu, ki je iz postave, temveč tudi temu, ki je iz
Abrahamove vere, ki je oče nas vseh, 17 (kakor je
pisano: ›Naredil sem te za očeta mnogih narodov‹)
pred njim, ki mu je veroval, celó [pred] Bogom, ki
oživlja mrtve in kliče te stvari, ki niso, kakor da bi bile.
18 Ki je proti upanju veroval v upanje, da bi lahko
postal oče mnogih narodov; glede na to, kar je bilo
spregovorjeno: ›Takšno bo tvoje seme.‹ 19 In ker ni
bil slaboten v veri, ko je bil star okoli sto let, svojega
lastnega telesa torej ni imel za mrtvega niti ne še
omrtvelost Sarine maternice. 20 Ob Božji obljubi ni
okleval zaradi nevere, temveč je bil močan v veri in dal
slavo Bogu; 21 in je bil popolnoma prepričan, da kar je
on obljubil, je zmožen tudi izpolniti. 22 Zato mu je bilo
to šteto za pravičnost. 23 Torej, da mu je bilo šteto, to
ni bilo napisano samo zaradi njega, 24 temveč tudi
zaradi nas, ki nam bo šteto, če verujemo v tistega, ki
je obudil našega Gospoda Jezusa od mrtvih; 25 ki je
bil izročen zaradi naših prestopkov in je bil ponovno
obujen zaradi našega opravičenja.

5 Torej, ker smo opravičeni iz vere, imamo po našem
Gospodu Jezusu Kristusu z Bogom mir. 2 Po
njem imamo tudi po veri dostop v to milost, v kateri
stojimo in se veselimo v upanju Božje slave. 3 In ne
samo to, temveč se ponašamo tudi s stiskami, ker
vemo, da stiska dela potrpežljivost, 4 in potrpežljivost
preizkušenost, in preizkušenost upanje; 5 upanje pa
ne sramotí, ker je Božja ljubezen prelita v naša srca
po Svetem Duhu, ki nam je dan. 6 Kajti ko smo bili
še brez moči, je Kristus ob primernem času umrl za
brezbožne. 7 Kajti komaj bi nekdo umrl za pravičnega
človeka, čeprav bi si morda nekdo celó upal umreti za
dobrega človeka. 8 Toda Bog izkazuje svojo ljubezen
do nas v tem, da je Kristus umrl za nas, medtem ko
smo bili še grešniki. 9 Toliko bolj bomo potem po
njem rešeni pred besom, ker smo sedaj opravičeni po
njegovi krvi. 10 Kajti če smo bili s smrtjo njegovega
Sina pobotani k Bogu, ko smo bili sovražniki, bomo
toliko bolj, ker smo pobotani, po njegovem življenju
rešeni. 11 In ne samo tako, temveč se tudi veselimo v
Bogu po svojem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem
smo sedaj prejeli spravo. 12 Zatorej, kakor je po enem
človeku na svet vstopil greh in po grehu smrt; in je
tako smrt prešla na vse ljudi, ker so vsi grešili; 13 (kajti
do postave je bil na svetu greh, toda greh ni pripisan
v času, ko ni postave. 14 Vendar je od Adama do
Mojzesa kraljevala smrt, celó nad temi, ki niso grešili
po podobnosti Adamovega prestopka, ki je podoba
tega, ki je imel priti. 15 Toda z zastonjskim darom ni
tako kakor s pregreho. Kajti če so po prestopku enega
mnogi mrtvi, sta toliko bolj Božja milost in darilo po
milosti, ki je po enem človeku, Jezusu Kristusu, mnoge
obogatila. 16 In z darom ni tako kakor je bilo s tistim, ki
je grešil. Kajti sodba je bila po enem v obsodbo, toda
zastonjski dar je od mnogih prestopkov k opravičenju.
17 Kajti če je po prestopku enega človeka zakraljevala
smrt, bodo toliko bolj tisti, ki prejemajo obilje milosti
in od daru pravičnosti, v življenju kraljevali po enem,
Jezusu Kristusu.) 18 Torej kakor je prišla po prestopku
enega sodba nad vse ljudi v obsodbo, točno tako je
prišel po pravičnosti enega zastonjski dar nad vse
ljudi v opravičenje življenja. 19 Kajti kakor so po
neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki,
tako bodo po poslušnosti enega mnogi postali pravični.
20 Poleg tega je postava vstopila, da bi bil prestopek
lahko obilen. Toda kjer je greh obilen, je milost storila
veliko več obilja, 21 da kakor je greh kraljeval za smrt,
točno tako lahko milost kraljuje po pravičnosti za večno
življenje po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. **(aiōnios g166)**

6 Kaj bomo potem rekli? Ali bomo nadaljevali v grehu,
da bo milost lahko obilna? 2 Bog ne daj. Kako bomo
mi, ki smo mrtvi grehu, še živeli v njem? 3 Ali ne veste,
da tako mnogi izmed nas, ki smo bili krščeni v Jezusa
Kristusa, smo bili krščeni v njegovo smrt? 4 Torej smo
s krstom z njim pokopani v smrt, da naj bi podobno
kakor je bil Kristus obujen od mrtvih po Očetovi slavi,
točno tako tudi mi hodili v novosti življenja. 5 Kajti če
smo bili skupaj posajeni v podobnost njegove smrti,
bomo tudi v podobnost njegovega vstajenja, 6 ker
vemo to, da je naš stari človek križan z njim, da bi
bilo telo greha lahko uničeno, da naj odslej ne bi več
služili grehu. 7 Kajti kdor je mrtev, je osvobojen pred
grehom. 8 Torej, če smo s Kristusom mrtvi, verujemo,
da bomo z njim tudi živeli, 9 vedoč, da Kristus, ko je bil
obujen od mrtvih, nič več ne umira; nad njim smrt nima
več gospostva. 10 Kajti kdor je umrl, je enkrat umrl
grehu, toda kdor živi, živi Bogu. 11 Prav tako tudi sebe
štejte za zares mrtve grehu, toda žive za Boga, po
Jezusu Kristusu, našem Gospodu. 12 Ne dopustite, da
torej greh kraljuje v vašem umrljivem telesu, da bi ga
morali ubogati v njegovih poželenjih. 13 Niti ne dajajte

svojih udov grehu, kot orodja krivičnosti, temveč dajte
sebe Bogu, kakor tisti, ki so od mrtvih živi in svoje
ude kot orodja pravičnosti Bogu. 14 Kajti greh nad
vami ne bo imel gospostva; kajti niste pod postavo,
temveč pod milostjo. 15 Kaj torej? Mar bomo grešili,
ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo? Bog ne
daj. 16 Ali ne veste, da komur same sebe dajete [za]
službnike v pokorščino, ste njegovi službniki, komur
se pokoravate; bodisi grehu v smrt ali poslušnosti v
pravičnost? 17 Toda hvala Bogu, da ste bili službniki
grehu, vendar ste iz srca ubogali to obliko nauka, ki
vam je bil izročen. 18 Ko ste bili torej osvobojeni greha,
ste postali službniki pravičnosti. 19 Zaradi šibkosti
vašega mesa govorim po običaju ljudi; kajti kakor ste
svoje službniške ude dali nečistosti in krivičnosti za
krivičnost; točno tako dajte sedaj svoje službniške
ude pravičnosti za svetost. 20 Kajti ko ste bili službniki
grehu, ste bili svobodni, [prosti] pred pravičnostjo. 21
Kakšen sad ste takrat imeli v tistih stvareh, ki se jih
sedaj sramujete? Kajti konec tistih stvari je smrt. 22
Toda sedaj, ko ste osvobojeni greha in ste postali
službniki Bogu, imate svoj sad v svetost in konec
večno življenje. (aiōnios g166) 23 Kajti plačila za greh
so smrt; toda Božji dar je večno življenje po Jezusu
Kristusu, našem Gospodu. (aiōnios g166)

7 Ali ne veste, bratje (kajti govorim tem, ki poznajo
postavo), da ima postava gospostvo nad človekom,
dokler on živi? 2 Kajti ženska, ki ima soproga, je
po postavi vezana k svojemu soprogu, dokler ta
živi; toda če soprog umre, je odvezana od postave
svojega soproga. 3 Torej če bo poročena k drugemu
moškemu, medtem ko njen soprog živi, bo zaradi tega
imenovana zakonolomka; toda če je njen soprog mrtev,
je osvobojena te postave, tako da ni zakonolomka,
čeprav je poročena k drugemu moškemu. 4 Tako,
moji bratje, ste tudi vi po Kristusovem telesu postali
mrtvi postavi, da bi bili poročeni k drugemu, celó k
njemu, ki je obujen od mrtvih, da naj bi obrodili sad
za Boga. 5 Kajti ko smo bili v mesu, so v naših udih
delovale spodbude grehov, ki so bili po postavi, da
obrodijo sad za smrt. 6 Toda sedaj smo osvobojeni
postave, da bi mrtvi [postavi], pod katero smo bili
držani, služili v novosti duha, ne pa v starosti črke. 7
Kaj bomo torej rekli? Ali je postava greh? Bog ne daj.
Ne, nisem spoznal greha, razen po postavi; kajti ne bi
spoznal poželenja, razen če postava ne bi rekla: ›Ne
boš požêlel.‹ 8 Toda greh, ki [si] po zapovedi jemlje
priložnost, je v meni oblikoval vse vrste poželjivosti.
Kajti brez postave je bil greh mrtev. 9 Kajti nekoč
sem bil živ brez postave; toda ko je prišla zapoved,
je greh oživel, jaz pa sem umrl. 10 In zapoved, ki je
bila odrejena za življenje, sem spoznal, da je za smrt.
11 Kajti greh, ki [si] jemlje priložnost po zapovedi, me
je zavedel in me po njej usmrtil. 12 Torej je postava
svéta in zapoved svéta in pravična ter dobra. 13 Mi
je potem to, kar je dobro, storilo smrt? Bog ne daj.
Toda greh, da bi se lahko pokazal greh, dela s tem,
kar je dobro, v meni smrt; ta greh utegne postati prek
zapovedi silno grešen. 14 Kajti vemo, da je postava
duhovna, toda jaz sem mesen, prodan pod greh. 15
Kajti tega, kar delam, ne dopuščam; kajti kar bi želel,
tega ne delam, temveč počenjam to, kar sovražim.
16 Če torej počenjam to, česar nočem, soglašam k
postavi, da je ta dobra. 17 Torej potem nisem več jaz,
ki to počnem, temveč greh, ki prebiva v meni. 18 Kajti
vem, da v meni (to je, v mojem mesu) ne prebiva
nobena dobra stvar; kajti hoteti je z menoj pri roki,
toda ne najdem tega, kako izvesti to, kar je dobro. 19
Kajti dobrega, ki ga hočem, ne delam, temveč zlo, ki
ga nočem, to počnem. 20 Torej če delam to, česar
nočem, to nisem več jaz, ki to počnem, temveč greh,
ki prebiva v meni. 21 Odkril sem torej postavo, da ko
sem hotel delati dobro, je z menoj prisotno zlo. 22 Kajti
po notranjem človeku se veselim v Božji postavi, 23
toda v svojih udih vidim drugo postavo, ki se bori proti
postavi mojega uma in me prinaša v sužnost postavi
greha, ki je v mojih udih. 24 Oh pomilovanja vreden
človek sem! Kdo me bo osvobodil iz telesa te smrti?
25 Zahvaljujem se Bogu po Jezusu Kristusu, našem
Gospodu. Tako potem z umom služim Božji postavi,
toda z mesom postavi greha.

8 Torej sedaj ni nobene obsodbe tem, ki so v Kristusu
Jezusu, ki ne živijo po mesu, temveč po Duhu. 2
Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu me
je osvobodila postave greha in smrti. 3 Kajti česar
postava ni mogla storiti, ker je bila slabotna po mesu,
je [storil] Bog, ki je poslal svojega lastnega Sina v
podobnosti grešnega mesa in za greh [in] obsodil greh
v mesu, 4 da bi se lahko dopolnila pravičnost postave
v nas, ki ne živimo po mesu, temveč po Duhu. 5 Kajti
tisti, ki so po mesu, razmišljajo mesene stvari; toda tisti,
ki so po Duhu, stvari od Duha. 6 Kajti biti mesenega
mišljenja je smrt; toda biti duhovnega mišljenja je
življenje in mir. 7 Ker je meseno mišljenje sovraštvo
zoper Boga; kajti to ni podrejeno Božji postavi niti
zares ne more biti. 8 Zaradi tega tisti, ki so v mesu, ne
morejo ugajati Bogu. 9 Toda vi niste v mesu, temveč v
Duhu, če je tako, da v vas prebiva Božji Duh. Torej, če
katerikoli človek nima Kristusovega Duha, ni njegov.
10 In če je Kristus v vas, je telo mrtvo zaradi greha;
toda Duh je življenje zaradi pravičnosti. 11 Toda če v
vas prebiva Duh tistega, ki je Jezusa obudil od mrtvih,
bo tisti, ki je po svojem Duhu, ki prebiva v vas, obudil
Kristusa od mrtvih, tudi oživil vaša umrljiva telesa. 12

Torej bratje, mi smo dolžniki, [vendar] ne mesu, da bi
živeli po mesu. 13 Kajti če živite po mesu, boste umrli,
toda če po Duhu morite dejanja telesa, boste živeli. 14
Kajti kolikor jih je vodeno po Božjem Duhu, so Božji
sinovi. 15 Kajti niste ponovno prejeli duha suženjstva
za strah, temveč ste prejeli Duha posvojitve, s katerim
kličemo: »Aba, Oče.« 16 Sam Duh z našim duhom
prinaša pričevanje, da smo Božji otroci. 17 In če smo
otroci, potem smo dediči; Božji dediči in sodediči s
Kristusom, če je tako, da z njim trpimo, da bomo lahko
tudi skupaj proslavljeni. 18 Kajti menim, da trpljenja
tega sedanjega časa niso vredna, da se primerjajo
s slavo, ki se bo razodela v nas. 19 Kajti iskreno
pričakovanje stvarstva pričakuje manifestacijo Božjih
sinov. 20 Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti,
ne voljno, temveč zaradi njega, ki si je le-to podvrgel
v upanju, 21 ker bo tudi stvarstvo samo rešeno iz
suženjstva trohnenja v veličastno svobodo Božjih otrok.
22 Kajti vemo, da celotno stvarstvo do zdaj skupaj
stoka in se muči v bolečini. 23 Pa ne samo oni, temveč
tudi mi, ki imamo prve sadove Duha, celo mi sami v
sebi stokamo in čakamo na posvojitev, to je, odkupitev
našega telesa. 24 Kajti rešeni smo po upanju; toda
upanje, ki je videno, ni upanje; kajti kar človek vidi,
čemu potem še upa? 25 Toda če upamo na to, česar
ne vidimo, potem to pričakujemo s potrpežljivostjo. 26
Prav tako tudi Duh pomaga našim slabotnostim; kajti
ne vemo, za kaj naj bi molili, kot bi morali, toda sam
Duh posreduje za nas s stoki, ki ne morejo biti izrečeni.
27 In tisti, ki preiskuje srca, ve, kakšno je mišljenje
Duha, ker on posreduje za svete glede na Božjo voljo.
28 In mi vemo, da vse stvari skupaj delajo v dobro tem,
ki ljubijo Boga, tem, ki so poklicani glede na njegov
namen. 29 Kajti katere je vnaprej poznal, je prav tako
vnaprej določil, da bodo skladni podobi njegovega
Sina, da bi bil ta lahko prvorojenec med mnogimi
brati. 30 Poleg tega, katere je vnaprej določil, jih je
tudi poklical; in katere je poklical, te je tudi opravičil; in
katere je opravičil, te je tudi proslavil. 31 Kaj bomo
potem rekli k tem stvarem? Če je Bog za nas, kdo
je lahko zoper nas? 32 On, ki ni prizanesel svojemu
lastnemu sinu, temveč ga je izročil za nas vse, kako
nam ne bo z njim velikodušno dal tudi vseh stvari? 33
Kdo bo karkoli položil k obtožbi Božjih izvoljencev?
Bog je, ki opravičuje. 34 Kdo je, kdor obsoja? To je
Kristus, ki je umrl, da, bolje rečeno, ki je bil obujen,
ki je celó na Božji desnici, ki prav tako posreduje za
nas. 35 Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Nas
bo tegoba ali nesreča ali preganjanje ali lakota ali
nagota ali nevarnost ali meč? 36 Kakor je pisano: ›Kajti
zaradi tebe smo ves dan pobijani, imajo nas kakor
ovce za klanje.‹ 37 Ne, v vseh teh stvareh smo več
kot zmagovalci po njem, ki nas je vzljubil. 38 Kajti
prepričan sem, da nas niti smrt, niti življenje, niti angeli,
niti kneževine, niti moči, niti sedanje stvari, niti stvari, ki
pridejo, 39 niti višina, niti globina, niti katerokoli drugo
ustvarjeno bitje ne bo zmožno ločiti od Božje ljubezni,
ki je v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

9 Govorim resnico v Kristusu, ne lažem, prav tako
mi moja vest pričuje v Svetem Duhu, 2 da imam
v svojem srcu veliko potrtost in nenehno bridkost. 3
Kajti lahko bi si želel, da bi bil jaz sam preklet pred
Kristusom za svoje brate, moje sorodnike glede na
meso; 4 ki so Izraelci, ki jim pripada posvojitev in slava
in zaveze in dajanje postave in bogoslužje in obljube;
5 katerih so očetje in iz katerih je, glede na meso,
prišel Kristus, ki je čez vse, Bog, blagoslovljen na
veke. Amen. (aiōn g165) 6 Ne, kakor da Božja beseda
ne učinkuje. Kajti niso vsi Izraelci, ki so iz Izraela; 7
niti zato, ker so Abrahamovi potomci, niso vsi otroci,
temveč: ›Po Izaku se bo imenovalo tvoje seme.‹ 8
To se pravi: »Tisti, ki so meseni otroci, tisti niso Božji
otroci, temveč so za potomstvo šteti otroci obljube.« 9
Kajti to je beseda obljube: ›Ob tem času bom prišel
in Sara bo imela sina.‹ 10 Pa ne samo to; temveč,
ko je tudi Rebeka spočela po enem, celó po našem
očetu Izaku 11 (kajti otroka se še nista rodila niti nista
naredila ničesar dobrega ali zlega, da lahko ostane
Božji namen glede na izvolitev, ne iz del, temveč iz
njega, ki kliče), 12 ji je bilo rečeno: ›Starejši bo služil
mlajšemu.‹ 13 Kakor je pisano: ›Jakoba sem ljubil,
toda Ezava sem sovražil.‹ 14 Kaj bomo torej rekli? Ali
je pri Bogu nepravičnost? Bog ne daj. 15 Kajti Mojzesu
je rekel: ›Usmilil se bom, kogar se hočem usmiliti in
sočutje bom imel, do kogar hočem imeti sočutje.‹ 16
Torej potem to ni od tistega, ki hoče niti od tistega, ki
teče, temveč od Boga, ki izkazuje usmiljenje. 17 Kajti
pismo pravi faraonu: ›Celo za ta isti namen sem te
dvignil, da lahko na tebi pokažem svojo moč in da se
bo moje ime lahko razglasilo po vsej celotni zemlji.‹ 18
Torej se usmili, kogar se hoče usmiliti in kogar hoče,
tega zakrkne. 19 Torej mi boš rekel: »Zakaj še najde
krivdo? Kajti kdo se je uprl njegovi volji?« 20 Ne,
vendar, oh človek, kdo si ti, ki nasprotuješ Bogu? Ali bo
oblikovana stvar rekla tistemu, ki jo je ustvaril: »Zakaj
si me naredil takšno?« 21 Mar nima lončar moči nad
ilom, da iz iste grude naredi eno posodo v čast, drugo
pa v nečast? 22 Kaj pa, če je Bog, voljan pokazati
svoj bes in pokazati svojo moč, z veliko potrpežljivosti
prenašal posode besa, primerne za uničenje, 23 in da
bi lahko dal spoznati bogastva svoje slave na posodah
usmiljenja, ki jih je vnaprej pripravil za slavo, 24 celó
nas, ki nas je poklical, ne samo izmed Judov, temveč
tudi izmed poganov? 25 Kakor tudi pravi v Ozeju:

›Ljudi, ki niso bili moji, bom imenoval moji ljudje; in njo,
ki ni bila ljubljena, ljubljeno.‹ 26 In zgodilo se bo, da na
kraju, kjer jim je bilo rečeno: ›Vi niste moji ljudje, ‹ tam
bodo imenovani otroci živega Boga. 27 Tudi Izaija kliče
glede Izraela: ›Četudi bo število Izraelovih otrok kakor
morskega peska, bo rešen ostanek; ‹ 28 kajti dokončal
bo delo in ga nenadoma prekinil v pravičnosti; ker
bo Gospod na zemlji hitro opravil svoje delo. 29 In
kakor je prej rekel Izaija: ›Razen če nam Gospod nad
vojskami ne bi pustil semena, bi bili kakor Sódoma in bi
posnemali Gomóro.‹ 30 Kaj bomo potem rekli? Da so
se pogani, ki si niso prizadevali za pravičnost, dokopali
do pravičnosti, celó pravičnosti, ki je iz vere. 31 Toda
Izrael, ki si je prizadeval za postavo pravičnosti, se ni
dokopal do postave pravičnosti. 32 Zakaj? Ker tega
niso iskali po veri, temveč kakor bi bilo to po delih
postave. Kajti spotaknili so se ob tisti kamen spotike,
33 kakor je pisano: ›Glej, na Sionu položim kamen
spotike in skalo pohujšanja; in kdorkoli veruje vanj, ne
bo osramočen.‹

10 Bratje, moja srčna želja in prošnja k Bogu za Izrael
je, da bi bili oni lahko rešeni. 2 Kajti prinašam
jim pričevanje, da imajo gorečnost za Boga, toda ne
glede spoznanja. 3 Kajti ker so bili nevedni glede
Božje pravičnosti in so nameravali vzpostaviti svojo
lastno pravičnost, se niso podvrgli Božji pravičnosti. 4
Kajti Kristus je konec postave za pravičnost vsakemu,
ki veruje. 5 Kajti Mojzes opisuje pravičnost, ki je iz
postave: ›Da bi človek, ki dela te stvari, živel po njih.‹
6 Toda pravičnost, ki je iz vere, govori na ta način: »Ne
reci v svojem srcu: ›Kdo se bo povzpel v nebo?‹ (to
je, Kristusa privedel dol od zgoraj); 7 ali: ›Kdo se bo
spustil v brezno?‹ (to je, da Kristusa ponovno privede
gor od mrtvih).« **(Abyssos g12)** 8 Toda kaj ta pravi?
Beseda je blizu tebe, celó v tvojih ustih in v tvojem
srcu; to je, beseda vere, ki jo oznanjamo; 9 da če boš
s svojimi usti priznal Gospoda Jezusa in boš v svojem
srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen.
10 Kajti s srcem človek veruje v pravičnost, z usti pa je
narejeno priznanje v rešitev duše. 11 Kajti pismo pravi:
›Kdorkoli veruje vanj, ne bo osramočen.‹ 12 Kajti ni
razlike med Judom in Grkom, kajti isti Gospod nad
vsemi je bogat do vseh, ki kličejo k njemu. 13 Kajti
kdorkoli bo klical h Gospodovemu imenu, bo rešen. 14
Kako bodo torej klicali njega, v katerega niso verovali?
In kako bodo verovali vanj, o katerem niso slišali? In
kako bodo slišali brez oznanjevalca? 15 In kako bodo
oznanjali, razen če niso poslani? Kakor je pisano:
›Kako krasna so stopala teh, ki oznanjajo evangelij
miru in prinašajo vesele novice o dobrih stvareh!‹ 16
Toda evangeliju niso bili vsi poslušni. Kajti Izaija pravi:
›Gospod, kdo je verjel našemu poročilu?‹ 17 Tako
potem vera prihaja po poslušanju in poslušanje po
Božji besedi. 18 Vendar pravim: »Mar niso slišali?« Da,
resnično, njihov glas je šel po vsej zemlji in njihove
besede do koncev sveta. 19 Toda pravim: »Mar Izrael
ni spoznal?« Mojzes najprej pravi: ›Izzval te bom k
ljubosumju s tistimi, ki niso ljudstvo in z nespametnim
narodom te bom jezil.‹ 20 Toda Izaija je zelo pogumen
in pravi: ›Našli so me tisti, ki me niso iskali; razodet
sem bil tem, ki po meni niso spraševali.‹ 21 Toda
Izraelu reče: ›Cel ljubi dan sem svoje roke iztegoval k
neposlušnim in upornim ljudem.‹

11 Potem pravim: ›Mar je Bog zavrgel svoje ljudi?‹
Bog ne daj. Kajti tudi sam sem Izraelec, iz
Abrahamovega semena, iz Benjaminovega rodu. 2
Bog svojih ljudi, ki jih je vnaprej poznal, ni zavrgel. Mar
ne veste, kaj pravi pismo o Eliju? Kako je posredoval k
Bogu zoper Izraela, rekoč: 3 ›Gospod, pobili so tvoje
preroke in spodkopali tvoje oltarje; in jaz sam sem
ostal in strežejo mi po življenju.‹ 4 Toda kaj mu pravi
Božji odgovor? ›Prihranil sem si sedem tisoč mož, ki
niso upognili kolena k Báalovi podobi.‹ 5 Celó tako je
tudi v tem sedanjem času ostanek glede na milosten
izbor. 6 In če je po milosti, potem to ni več iz del,
drugače milost ni več milost. Toda če je iz del, potem
to ni več milost, drugače delo ni več delo. 7 Kaj torej?
Izrael ni dosegel tega, za kar si je prizadeval, temveč
so to dosegli izvoljeni, ostali pa so bili zaslepljeni 8
(glede na to, kakor je pisano: ›Bog jim je dal duha
omrtvelosti, oči, da ne bi videli, ušesa, da ne bi slišali‹)
do današnjega dne. 9 In David pravi: ›Naj jim njihova
miza postane zanka in past in kamen spotike in njihovo
povračilo; 10 naj njihove oči postanejo zatemnjene, da
ne bodo mogli videti in vedno upogni njihov hrbet.‹ 11
Potem pravim: ›Ali so se spotaknili, da bi padli?‹ Bog
ne daj; temveč je po njihovem padcu rešitev duš toliko
bolj prišla k poganom, da jih draži do ljubosumja. 12
Če so torej njihov padec bogastva sveta in njihovo
zmanjševanje bogastva poganov; koliko bolj njihova
polnost? 13 Kajti govorim vam, poganom, v kolikor
sem apostol poganom, poveličujem svojo službo, 14
če lahko na kakršenkoli način izzovem kosanje teh,
ki so moje meso in lahko rešim nekatere izmed njih.
15 Kajti če je odvračanje teh pobotanje sveta, kaj bo
sprejemanje teh, če ne življenje iz mrtvih? 16 Kajti če
je prvi sad svét, je svéta tudi gruda; in če je korenina
svéta, so tudi veje. 17 In če so bile nekatere izmed vej
odlomljene in si bil ti, ki si divja oljka, vcepljen v sredo
mednje in si z njimi udeležen korenine in mastnosti
oljke, 18 se ne bahaj zoper veje. Toda če se bahaš, ne
nosiš korenine ti, temveč korenina tebe. 19 Rekel boš
torej: ›Veje so bile odlomljene, da sem bil jaz lahko

vcepljen.‹ 20 Pravilno, ker so bile odlomljene zaradi
nevere, ti pa stojiš po veri. Ne bodi vzvišen, temveč
se boj. 21 Kajti če Bog ni prizanesel naravnim vejam,
pazi, sicer tudi tebi ne prizanese. 22 Glej torej Božjo
dobroto in strogost; na teh, ki so padli, strogost; toda
do tebe dobroto, če nadaljuješ v njegovi dobroti; sicer
boš tudi ti odsekan. 23 In tudi oni bodo vcepljeni, če
ne bodo nenehno ostajali v neveri, kajti Bog jih je
zmožen ponovno vcepiti. 24 Kajti če si bil odsekan z
oljke, ki je po naravi divja in si bil vcepljen nasprotno
naravi, na dobro oljko; koliko mnogo bolj bodo tisti, ki
so naravne veje, vcepljeni na svojo lastno oljko? 25
Kajti nočem bratje, da bi bili nevedni o tej skrivnosti,
da ne bi bili modri v svojih lastnih domišljavostih;
ta delna slepota se je zgodila Izraelu, dokler ne bo
vstopila polnost poganov. 26 In tako bo rešen ves
Izrael, kakor je pisano: ›S Siona bo izšel Osvoboditelj
in brezbožnost bo odvrnil od Jakoba; 27 kajti to je
moja zaveza njim, ko jim bom odvzel njihove grehe.‹
28 Kar zadeva evangelij, so zaradi vas sovražniki; toda
kar se tiče izbire, so ljubljeni zaradi očetov. 29 Kajti
darovi in Božja poklicanost so brez kesanja. 30 Kajti
kakor v preteklih časih niste verjeli Bogu, ste sedaj po
njihovi neveri vendarle dosegli usmiljenje. 31 Točno
tako tudi ti sedaj niso verjeli, da po vašem usmiljenju
tudi sami lahko dosežejo usmiljenje. 32 Kajti Bog jih
je vse zaprl v nevero, da bi se lahko vseh usmilil.
(eleēsē g1653) 33 Oh globina bogastev, tako Božje
modrosti kakor Božjega spoznanja! Kako nedoumljive
so njegove sodbe in njegove poti neodkrite! 34 Kajti
kdo je spoznal Gospodovo mišljenje? Ali kdo je bil
njegov svetovalec? 35 Ali kdo mu je prvi dal in mu
bo to ponovno poplačano? 36 Kajti iz njega in preko
njega in njemu so vse stvari; ki mu bodi slava na veke.
Amen. (aiōn g165)

12 Po Božjih milostih vas torej rotim, bratje, da
ponudite svoja telesa v živo žrtev, sveto, Bogu
sprejemljivo, kar je vaše smiselno bogoslužje. 2
In ne bodite prilagojeni temu svetu, temveč bodite
preobraženi s prenavljanjem svojega mišljenja, da
boste lahko razločili, kaj je tista dobra, sprejemljiva in
popolna Božja volja. (aiōn g165) 3 Kajti po meni dani
milosti pravim vsakemu človeku, ki je med vami, naj
ne misli o samem sebi višje, kakor bi moral misliti;
temveč naj misli trezno, glede na to, kakor je Bog
vsakemu človeku podelil mero vere. 4 Kajti kakor
imamo v enem telesu mnogo udov in vsi udje nimajo
iste službe, 5 tako smo mi, ki nas je mnogo, eno
telo v Kristusu in vsakdo udje drug drugemu. 6 Ker
imamo torej darove, ki se razlikujejo glede na milost, ki
nam je dana, če prerokba, prerokujmo glede na mero
vere; 7 če služenje, počakajmo na naše služenje; ali
kdor poučuje, na poučevanje; 8 ali kdor spodbuja,
na spodbudo; kdor daje, naj to dela s preprostostjo;
kdor vlada, z marljivostjo; kdor izkazuje usmiljenje,
z vedrostjo. 9 Naj bo ljubezen brez pretvarjanja.
Sovražite to, kar je zlo; trdno se držite tega, kar je
dobro. 10 Bodite drug drugemu prijazno naklonjeni
z bratoljúbjem; v spoštovanju dajajte prednost drug
drugemu; 11 ne leni v poslu, [temveč] goreči v duhu;
služeč Gospodu; 12 veseleč se v upanju; potrpežljivi
v stiski; neprenehoma [neprenehoma: gr. iskreno,
vztrajno, marljivo] nadaljujte v molitvi; 13 razdeljujte
nujnim potrebam svetih, predani gostoljubnosti. 14
Blagoslavljajte te, ki vas preganjajo, blagoslavljajte in
ne preklinjajte. 15 Veselite se s temi, ki se veselijo in
jokajte s temi, ki jokajo. 16 Drug do drugega bodite
istega mišljenja. Ne mislite visokih stvari, temveč se
ponižajte k ljudem nizkega stanu. V svojih lastnih
domišljavostih ne bodite modri. 17 Nobenemu človeku
ne poplačajte zla za zlo. Pred očmi vseh ljudi skrbite za
poštene stvari. 18 Če je mogoče, kolikor je v vaši moči,
živite miroljubno z vsemi ljudmi. 19 Srčno ljubljeni,
sami se ne maščujte, temveč raje dajte prostor besu,
kajti pisano je: ›Moje je maščevanje, jaz bom povrnil,
govori Gospod.‹ 20 Torej če je tvoj sovražnik lačen,
ga nahrani; če je žejen, mu daj piti, kajti s takšnim
početjem boš kopičil ognjeno oglje na njegovo glavo.
21 Ne bodite premagani od zla, temveč zlo premagajte
z dobrim.

13 Naj bo vsaka duša podrejena višjim oblastem.
Kajti ni oblasti, razen od Boga; oblasti, ki so, so
odrejene od Boga. 2 Kdorkoli se torej upira oblasti,
se upira Božji odredbi in tisti, ki se upirajo, bodo sebi
prejeli obsodbo. 3 Kajti vladarji niso strahota dobrim
delom, temveč zlim. Se torej ne boš bal oblasti? Delaj
to, kar je dobro in imel boš pohvalo od nje; 4 kajti ona
je Božja služabnica, tebi v dobro. Toda če počneš to,
kar je zlo, se boj, ker meča ne nosi zaman; kajti Božja
služabnica je, maščevalka, da izvrši bes nad tistim, ki
počenja zlo. 5 Zatorej morate biti nujno podrejeni, ne
samo zaradi besa, temveč tudi zaradi vesti. 6 Kajti
zaradi tega razloga tudi plačujete davek, kajti oni so
Božji služabniki, ki nenehno skrbijo prav za to stvar. 7
Povrnite torej vsem njihove dolgove: davek, komur
gre davek, carino, komur carino, strah, komur strah,
spoštovanje, komur spoštovanje. 8 Nobenemu človeku
ničesar ne dolgujte, razen da ljubite drug drugega;
kajti kdor ljubi drugega, je izpolnil postavo. 9 Zaradi
tega: ›Ne boš zagrešil zakonolomstva, ‹ ›Ne boš ubil, ‹
›Ne boš kradel, ‹ ›Ne boš pričal po krivem, ‹ ›Ne boš
požêlel; ‹ in če obstaja katera druga zapoved, je le-ta
na kratko obsežena v tej besedi, namreč: ›Ljubil boš
svojega bližnjega kakor samega sebe.‹ 10 Ljubezen

svojemu bližnjemu ne dela škode; torej je ljubezen
izpolnitev postave. 11 In ker poznamo čas, da je sedaj
skrajni čas, da se prebudimo iz spanja, kajti sedaj je
naša rešitev duš bližje, kakor ko smo [začeli] verovati.
12 Noč je davno minila, dan je blizu. Odvrzimo torej
dela teme in si nadenimo bojno opremo svetlobe.
13 Živimo pošteno, kakor podnevi; ne v upornosti in
pijanosti, ne v nespodobnosti in razuzdanosti, ne v
prepiru in zavisti. 14 Temveč si nadenite Gospoda
Jezusa Kristusa in ne delajte si preskrbe za meso, da
[bi] izpolnili poželenja le-tega.

14 Tistega, ki je v veri slaboten, sprejmite, toda ne
k dvomljivim pričkanjem. 2 Kajti nekdo veruje, da
lahko jé vse stvari; drug, ki je šibek, jé zelišča. 3 Naj
tisti, ki jé, ne prezira tistega, ki ne jé; in kdor ne jé, naj
ne sodi tistega, ki jé; kajti Bog ga je sprejel. 4 Kdo si ti,
da sodiš služabnika drugega moža? Svojemu lastnemu
gospodarju stoji ali pade. Da, obdržan bo pokonci; kajti
Bog ga je zmožen postaviti pokonci. 5 Nek človek čisla
en dan nad drugim, drugi čisla vsak dan enako. Naj bo
vsak v svojem lastnem mišljenju popolnoma prepričan.
6 Kdor upošteva dan, ga upošteva za Gospoda; kdor
pa dneva ne upošteva, ga ne upošteva Gospodu. Kdor
jé, jé za Gospoda, kajti zahvale daje Bogu; kdor pa
ne jé, ne jé Gospodu in zahvalo daje Bogu. 7 Kajti
nihče izmed nas ne živi zase in noben človek ne umira
zase. 8 Kajti če živimo, živimo za Gospoda; in če
umremo, umremo za Gospoda. Če torej živimo ali
umremo, smo Gospodovi. 9 Kajti zato je Kristus tako
umrl kakor vstal in oživel, da bi bil lahko Gospod tako
mrtvih kakor živih. 10 Toda zakaj sodiš svojega brata?
Ali zakaj zasmehuješ svojega brata? Kajti vsi bomo
stali pred Kristusovim sodnim stolom. 11 Kajti pisano
je: ›Kakor jaz živim, govori Gospod, bo vsako koleno
pokleknilo k meni in vsak jezik bo priznal Boga.‹ 12
Tako bo potem vsak izmed nas Bogu dal obračun o
sebi. 13 Torej ne sodimo več drug drugega, temveč
raje sodimo to, da noben človek ne postavi kamna
spotike ali priložnosti, da pade, na pot svojega brata.
14 Vem in po Gospodu Jezusu sem prepričan, da ni
nič sámo po sebi nečisto; toda temu, ki mêni, da je
karkoli nečisto, je to zanj nečisto. 15 Toda če je tvoj
brat užaloščen s tvojo jedjo, torej ne živiš v ljubezni. S
svojo jedjo ne uničuj tega, za kogar je Kristus umrl. 16
Naj se potem o vašem dobrem ne govori zlo, 17 kajti
Božje kraljestvo ni hrana in pijača, temveč pravičnost
in mir in radost v Svetem Duhu. 18 Kajti kdor v teh
stvareh služi Kristusu, je sprejemljiv za Boga in potrjen
od ljudi. 19 Prizadevajmo si torej za stvari, ki delajo
za mir in za stvari, s katerimi lahko eden izgrajuje
drugega. 20 Zaradi hrane ne uničuj Božjega dela. Vse
stvari so zares čiste; toda zlo je za tistega človeka, ki
jé s spotiko. 21 Dobro je ne jesti mesa niti piti vina
niti katerekoli stvari, s čimer se tvoj brat spotika ali je
užaljen ali je postal slaboten. 22 Imaš vero? Imej jo
zase pred Bogom. Srečen je, kdor sebe ne obsoja v tej
stvari, ki jo on dopušča. 23 Kdor pa dvomi, je obsojen
če jé, ker ne jé iz vere; kajti karkoli ni iz vere, je greh.

15 Torej moramo mi, ki smo močni, prenašati
slabotnosti šibkih, ne pa da ugajamo sebi. 2 Naj
vsak izmed nas ugaja svojemu bližnjemu v njegovo
dobro, za izgrajevanje. 3 Kajti celó Kristus ni ugajal
sebi; temveč, kakor je pisano: ›Graje teh, ki so te
grajali, so padle name.‹ 4 Kajti katerekoli stvari so bile
vnaprej napisane, so bile napisane za naše učenje, da
bi lahko preko potrpežljivosti in tolažbe iz pisem imeli
upanje. 5 Naj vam torej Bog potrpežljivosti in tolažbe
zagotovi, da boste istih misli drug do drugega glede na
Kristusa Jezusa; 6 da boste lahko z enim umom in
enimi usti slavili Boga, celó Očeta našega Gospoda
Jezusa Kristusa. 7 Zatorej sprejemajte drug drugega,
kakor je tudi Kristus nas sprejel v Božjo slavo. 8 Torej
pravim, da je bil Jezus Kristus služabnik obreze za
Božjo resnico, da potrdi obljube, narejene očetom, 9 in
da lahko pogani zaradi njegovega usmiljenja slavijo
Boga; kakor je pisano: ›Zaradi tega razloga te bom
priznal med pogani in prepeval tvojemu imenu.‹ 10
In ponovno pravi: ›Veselite se, vi pogani, z njegovimi
ljudmi.‹ 11 In ponovno: ›Hvalíte Gospoda, vsi pogani;
in povzdigujte ga vsi ljudje.‹ 12 In ponovno Izaija pravi:
›Jesejeva korenina bo in tisti, ki se bo dvignil, da
kraljuje nad pogani; vanj bodo zaupali pogani.‹ 13 Torej
Bog upanja naj vas napolni z velikim veseljem in mirom
v verovanju, da boste, po môči Svetega Duha, obilni v
upanju. 14 In tudi jaz sam sem prepričan o vas, moji
bratje, da ste tudi vi polni dobrote, izpolnjeni z vsem
spoznanjem, zmožni tudi drug drugega opominjati. 15
Vendar, bratje, zaradi milosti, ki mi je dana od Boga,
sem vam napisal na nek način pogumneje, kakor da
vas spomnim, 16 da naj bi bil jaz služabnik Jezusa
Kristusa za pogane, ko služim Božjemu evangeliju, da
bi bila daritev poganov, posvečena po Svetem Duhu,
lahko sprejemljiva. 17 Torej imam nekaj, s čimer se
lahko po Jezusu Kristusu ponašam v teh stvareh, ki se
nanašajo na Boga. 18 Kajti ne bom si drznil govoriti
o katerikoli izmed tistih stvari, ki jih Kristus ni naredil
po meni, da bi naredil pogane poslušne v besedi in
dejanju, 19 preko mogočnih znamenj in čudežev, po
moči Božjega Duha; tako da sem od Jeruzalema in
naokoli do Ilirika obširno oznanil Kristusov evangelij. 20
Da, tako sem si prizadeval, da ne oznanim evangelija,
kjer je bil Kristus imenovan, da ne bi gradil na temelju

drugega človeka, 21 temveč kakor je pisano: ›Katerim
ni bilo govorjeno, bodo videli; in tisti, ki niso slišali,
bodo razumeli.‹ 22 Zaradi tega razloga sem bil tudi
sam zelo oviran, da pridem k vam. 23 Toda sedaj, ko
v teh krajih nimam več prostora in imam ta mnoga
leta veliko željo, da pridem k vam; 24 kadarkoli se
odpravim na svoje potovanje v Španijo, bom prišel k
vam, kajti zaupam, da vas na svojem potovanju vidim
in da bom na svoji poti tja priveden mimo vas, da bi bil
najprej nekoliko izpolnjen z vašo druščino. 25 Toda
sedaj grem v Jeruzalem, da služim svetim. 26 Kajti
tem iz Makedonije in Ahaje je ugajalo, da zberejo nek
prispevek za revne svete, ki so v Jeruzalemu. 27 To jih
je resnično veselilo; in njihovi dolžniki so. Kajti če so
pogani postali soudeleženi njihovih duhovnih stvari, je
tudi njihova dolžnost, da jim služijo v mesenih stvareh.
28 Ko bom torej to opravil in jim zapečatil ta sad, bom
mimo vas prišel v Španijo. 29 In prepričan sem, ko
pridem k vam, da bom prišel v polnosti blagoslova
Kristusovega evangelija. 30 Sedaj vas rotim, bratje,
zaradi Gospoda Jezusa Kristusa in zaradi ljubezni
Duha, da se skupaj z menoj borite v svojih molitvah
zame k Bogu; 31 da bom lahko rešen pred temi, ki v
Judeji ne verujejo; in da bodo mojo službo, ki jo imam
za Jeruzalem, sveti lahko sprejeli; 32 da bom lahko po
Božji volji z veseljem prišel k vam in bom lahko skupaj
z vami okrepčan. 33 Torej Bog miru bodi z vami vsemi.
Amen.

16 Priporočam vam našo sestro Fojbo, ki je
služabnica cerkve, ki je v Kenhrejah, 2 da jo
sprejmete v Gospodu, kakor se spodobi svetim in da ji
pomagate v kateremkoli opravilu vas potrebuje. Kajti
bila je pomočnica mnogim in tudi meni. 3 Pozdravite
Prisko in Ákvila, moja pomočnika v Kristusu Jezusu, 4
ki sta za moje življenje tvegala svoja lastna vratova;
ki se jima ne zahvaljujem samo jaz, temveč tudi vse
cerkve poganov. 5 Prav tako pozdravite cerkev, ki je v
njuni hiši. Pozdrav mojemu srčno ljubljenemu Epájnetu,
ki je prvenec Ahaje Kristusu. 6 Pozdravite Marijo, ki
je trdo delala z mnogim trudom za nas. 7 Pozdrav
Andróniki in Juniju, mojima sorodnikoma in mojima
sojetnikoma, ki sta pomembna med apostoli, ki sta
bila tudi pred menoj v Kristusu. 8 Pozdravite Ampliáta,
mojega ljubljenega v Gospodu. 9 Pozdrav Urbanu,
našemu pomočniku v Kristusu in Stahiju, mojemu
ljubljenemu. 10 Pozdrav Apélu, potrjenemu v Kristusu.
Pozdrav tem, ki so iz Aristóbulove družine. 11 Pozdrav
Heródionu, mojemu sorodniku. Pozdravite te, ki so iz
Narcísove družine, ki so v Gospodu. 12 Pozdrav Trífajni
in Trifózi, ki se trudita v Gospodu. Pozdrav ljubljeni
Pêrsidi, ki se je veliko trudila v Gospodu. 13 Pozdravite
Rufa, izbranca v Gospodu in njegovo mater in mojo
[mater]. 14 Pozdrav Asínkritu, Flegonu, Hermesu,
Patrobáju, Hermáju in bratom, ki so z njimi. 15 Pozdrav
Filológu in Juliji, Neréju in njegovi sestri ter Olimpáju in
vsem svetim, ki so z njimi. 16 Pozdravite drug drugega
s svetim poljubom. Pozdravljajo vas Kristusove cerkve.
17 Torej, rotim vas, bratje, zapomnite si te, ki povzročajo
nesoglasja in prestopke, nasprotne nauku, ki ste se
ga naučili; in izogibajte se jih. 18 Kajti ti, ki so takšni,
ne služijo našemu Gospodu Jezusu Kristusu, temveč
svojemu lastnemu trebuhu; in z lepimi besedami ter
vljudnimi govori zavajajo srca preprostih. 19 Kajti vaša
poslušnost je šla naokoli k vsem ljudem. Zaradi vas
sem torej vesel; toda kljub temu bi vas želel imeti
modre do tega, kar je dobro in nepokvarjene glede
zla. 20 In Bog miru bo v kratkem zmečkal Satana
pod vašimi stopali. Milost našega Gospoda Jezusa
Kristusa naj bo z vami. Amen. 21 Pozdravljajo vas
Timótej, moj delovni družabnik in moji sorodniki Lukij
in Jazon in Sozípater. 22 Jaz, Tertij, ki sem napisal to
poslanico, vas pozdravljam v Gospodu. 23 Pozdravlja
vas Gaj, gostitelj mene in celotne cerkve. Pozdravlja
vas Erást, glavni upravitelj mesta in brat Kvart. 24
Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vami
vsemi. Amen. 25 Torej njemu, ki je sposoben, da vas
utrdi v skladu z mojim evangelijem in oznanjevanjem
Jezusa Kristusa, glede na razodetje skrivnosti, ki je
bila tajno čuvana od nastanka sveta, (aiōnios g166) 26
toda sedaj je razodeta in po pismih prerokov, glede na
zapoved večnega Boga, razglašena vsem narodom
zaradi poslušnosti veri; (aiōnios g166) 27 Bogu, edinemu
modremu, bodi slava po Jezusu Kristusu na veke.
Amen. [Napisano Rimljanom iz Korinta in poslano po
služabnici Fojbi iz kenhrejske cerkve.] (aiōn g165)

1 Korinčanom

1 Pavel, poklican, da je po Božji volji apostol Jezusa
Kristusa in naš brat Sostén, **2** Božji cerkvi, ki je
v Korintu, tem, ki so posvečeni v Kristusu Jezusu,
poklicani, da so sveti, z vsemi, ki na vsakem kraju, tako
njihovem kakor našem, kličejo ime Jezusa Kristusa,
našega Gospoda: **3** ›Milost bodi vam in mir od Boga,
našega Očeta in od Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **4**
Vedno se vam v prid zahvaljujem svojemu Bogu za
Božjo milost, ki vam je dana po Jezusu Kristusu,
5 da ste v vsaki stvari obogateni po njem, v vsej
izgovarjavi in v vsem spoznanju; **6** celó kakor je
bilo Kristusovo pričevanje potrjeno v vas, **7** tako da
vam, ki pričakujete prihod našega Gospoda Jezusa
Kristusa, ne primanjkuje nobenega daru; **8** ki vas
bo tudi do konca potrdil, da boste lahko brez krivde
na dan našega Gospoda Jezusa Kristusa. **9** Bog je
zvest, po katerem ste bili poklicani v družbo njegovega
Sina Jezusa Kristusa, našega Gospoda. **10** Torej
vas rotim, bratje, v imenu našega Gospoda Jezusa
Kristusa, da vsi govorite isto stvar in da med vami ne
bo nobenih nesoglasij; temveč da boste popolnoma
združeni skupaj, v istem mišljenju in v isti sodbi. **11**
Kajti razodeto mi je bilo o vas, moji bratje, po teh, ki
so iz Hloine hiše, da so med vami prepiri. **12** Pravim
torej to, da vsak izmed vas govori: »Jaz sem Pavlov,
jaz Apolov, jaz Kefov, jaz pa Kristusov.« **13** Ali je
Kristus razdeljen? Ali je bil Pavel križan za vas? Ali
ste bili krščeni v Pavlovo ime? **14** Zahvaljujem se
Bogu, da nisem krstil nobenega izmed vas razen
Krispa in Gaja, **15** da ne bi kdorkoli lahko rekel, da
sem krščeval v svojem lastnem imenu. **16** In krstil
sem tudi Stefanájevo družino; razen tega ne vem,
če sem krstil kogarkoli drugega. **17** Kajti Kristus me
ni poslal krščevat, temveč oznanjat evangelij; ne z
modrostjo besed, da ne bi bil Kristusov križ storjen brez
učinka. **18** Kajti oznanjevanje križa je tem, ki propadajo,
nespametnost; toda nam, ki smo rešeni, je Božja
moč. **19** Kajti pisano je: ›Uničil bom modrost modrih
in zavrgel bom razum razsodnih.‹ **20** Kje je modri?
Kje je pisar? Kje je razpravljavec tega sveta? Mar ni
modrosti tega sveta Bog naredil za nespametnost?
(aiōn g165) **21** Kajti potem, ko v Božji modrosti svet
po modrosti ni spoznal Boga, je Bogu ugajalo, da po
nespametnosti oznanjevanja reši te, ki verujejo. **22** Kajti
Judje zahtevajo znamenje in Grki iščejo modrost, **23**
toda mi oznanjamo križanega Kristusa, Judom kamen
spotike in Grkom nespametnost; **24** toda tem, ki so
poklicani, tako Judom kakor Grkom, [je] Kristus Božja
moč in Božja modrost. **25** Kajti Božja nespametnost
je modrejša od ljudi in Božja slabost močnejša od
ljudi. **26** Kajti vidite svoj klic, bratje, da ni poklicanih
veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko
plemenitih; **27** toda Bog je izbral nespametne stvari
sveta, da zbega modre; in Bog je izbral slabotne stvari
sveta, da zbega stvari, ki so mogočne; **28** in nizke
stvari sveta in stvari, ki so prezirane, je Bog izbral, da,
in stvari, ki niso, da završe stvari, ki so, **29** da se v
njegovi prisotnosti ne bi poveličevalo nobeno meso. **30**
Toda vi ste iz njega v Kristusu Jezusu, ki je za nas
postal modrost od Boga in pravičnost in posvečenje in
odkupitev; **31** da, kakor je pisano: ›Kdor se ponaša,
naj se ponaša v Gospodu.‹

2 In jaz, bratje, ko sem prišel k vam, razglašajoč
Božje pričevanje, nisem prišel z odličnostjo govora
ali z modrostjo. **2** Kajti odločil sem ne vedeti med
vami nobene stvari, razen Jezusa Kristusa in njega
križanega. **3** In z vami sem bil v slabosti in v strahu
ter v mnogem trepetanju. **4** In moj govor in moje
oznanjevanje nista bila s prepričevalnimi besedami
človeške modrosti, temveč v prikazu Duha in moči, **5**
da vaša vera ne bi stala na človeški modrosti, temveč
na Božji moči. **6** Vendar govorimo modrost med temi, ki
so popolni; vendar ne modrosti tega sveta niti princev
tega sveta, ki se izjalovi; **(aiōn g165)** **7** temveč govorimo
Božjo modrost v skrivnosti, celó prikrito modrost, ki jo
je Bog pred svetom odredil v našo slavo; **(aiōn g165)** **8**
ki je nobeden izmed princev tega sveta ni spoznal.
Kajti če bi jo spoznali, ne bi križali Gospoda slave.
(aiōn g165) **9** Toda kakor je pisano: ›Oko ni videlo niti
uho slišalo niti ni vstopilo v človekovo srce, stvari, ki jih
je Bog pripravil za tiste, ki ga ljubijo.‹ **10** Toda Bog
nam jih je razodel po svojem Duhu, kajti Duh preiskuje
vse stvari, da, globoke Božje stvari. **11** Kajti kateri
človek ve stvari o človeku razen človekovega duha, ki
je v njem? Točno tako Božje stvari ne pozna noben
človek, razen Božjega Duha. **12** Torej nismo prejeli
duha sveta, temveč duha, ki je od Boga; da bi lahko
spoznali stvari, ki so nam velikodušno dane od Boga.
13 O katerih stvareh tudi govorimo, ne z besedami,
ki jih uči človeška modrost, temveč ki jih uči Sveti
Duh; [in] duhovne stvari primerjamo z duhovnimi. **14**
Toda naraven človek ne sprejema stvari od Božjega
Duha, kajti te so mu nespametnost; niti jih ne more
razpoznati, ker se spoznavajo duhovno. **15** Toda kdor
je duhoven, presoja vse stvari, čeprav on sam ni
sojen od nobenega človeka. **16** Kajti kdo je spoznal
Gospodov um, da bi ga lahko poučil? Toda mi imamo
Kristusov um.

3 In jaz, bratje, vam nisem mogel govoriti kot
duhovnim, temveč kot mesenim, celó kot otročičem
v Kristusu. **2** Hranil sem vas z mlekom in ne z jedjo,

kajti doslej je niste bili zmožni prenesti niti še sedaj ne
zmorete. 3 Kajti še vedno ste meseni; kajti glede na
to, da so med vami zavist in prepir in nesoglasja, mar
niste meseni in živite kot ljudje? 4 Kajti dokler nekdo
govori: »Jaz sem Pavlov, « drugi pa: »Jaz sem Apolov;
« mar niste še meseni? 5 Kdo je potem Pavel in kdo
je Apolo, če ne služabnika, po katerih verujete, prav
kakor je Gospod dal vsakemu človeku? 6 Jaz sem
zasadil, Apolo zalil, toda Bog je dal rast. 7 Torej potem
ni nič, kdor sadi niti kdor zaliva, temveč Bog, ki daje
rast. 8 Torej kdor sadi in kdor zaliva, sta eno; in vsak
bo svojo lastno nagrado prejel glede na svoj lastni
trud. 9 Kajti midva sva delavca skupaj z Bogom. Vi ste
Božje poljedelstvo, vi ste Božja zgradba. 10 Glede na
milost od Boga, ki mi je dana kot modremu stavbeniku,
sem položil temelj in drug gradi na njem. Toda vsak
naj pazi, kako gradi na njem. 11 Kajti drugega temelja,
kot je položen, ki je Jezus Kristus, noben človek ne
more položiti. 12 Torej če katerikoli človek na tem
temelju gradi zlato, srebro, dragocene kamne, les,
seno, strnišče; 13 delo vsakega bo razodeto, kajti
razkril ga bo dan, ker bo razodet z ognjem; in ogenj bo
preizkusil delo vsakega, kakšne vrste je. 14 Če delo
kateregakoli človeka, ki je gradil na njem, ostane, bo
prejel nagrado. 15 Če bo delo kateregakoli človeka
zgorelo, bo trpel izgubo, toda on sam bo rešen; vendar
tako kakor z ognjem. 16 Ali ne veste, da ste Božji
tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? 17 Če katerikoli
človek omadežuje Božji tempelj, bo Bog uničil njega;
kajti Božji tempelj je svét, čigar tempelj ste vi. 18 Naj
se noben človek ne vara. Če se komurkoli med vami
zdi, da je v tem svetu moder, naj postane bedak, da bo
lahko moder. **(aiōn g165)** 19 Kajti modrost tega sveta je
pri Bogu norost. Kajti pisano je: ›Modre zasači v njihovi
lastni prebrisanosti.‹ 20 In ponovno: ›Gospod pozna
misli modrih, da so prazne.‹ 21 Torej naj se noben
človek ne ponaša z ljudmi. Kajti vse stvari so vaše:
22 bodisi Pavel ali Apolo ali Kefa ali svet ali življenje
ali smrt ali sedanje stvari ali stvari, ki pridejo; vse so
vaše; 23 vi ste Kristusovi, Kristus pa je Božji.

4 Naj človek tako misli o nas kakor o Kristusovih
služabnikih in oskrbnikih Božjih skrivnosti. 2 Poleg
tega je pri oskrbnikih zahtevano, da je človek najden
zvest. 3 Toda kar se mene tiče je to zelo majhna
stvar, da bi bil sojen od vas ali od človeške sodbe.
Da, jaz samega sebe ne sodim. 4 Kajti sam od sebe
ne vem nič, čeprav s tem nisem opravičen; toda kdor
sodi mene, je Gospod. 5 Torej ničesar ne sodite pred
časom, dokler ne pride Gospod, ki bo na svetlobo
privedel tako skrite stvari teme, kakor bo razodel
namene src; in tedaj bo vsak prejel pohvalo od Boga.
6 In te stvari, bratje, sem zaradi vas v podobi prenesel
nase in na Apola, da bi se lahko na nama naučili ne
misliti o ljudeh preko tega, kar je pisano, da se nobeden
izmed vas ne bi napihoval drug proti drugemu. 7
Kajti kdo te dela, da se razlikuješ od drugega? In kaj
imaš, česar nisi prejel? Torej, če si to prejel, zakaj se
ponašaš, kakor če tega nisi prejel? 8 Sedaj ste siti,
sedaj ste bogati, brez nas ste zakraljevali kakor kralji;
in Bog daj, da ste zakraljevali, da bomo lahko tudi mi
kraljevali z vami. 9 Kajti mislim, da je Bog nas apostole
postavil zadnje, kakor bi bili določeni za smrt; kajti
postali smo prizor svetu, angelom in ljudem. 10 Mi smo
bedaki za Kristusa, toda vi ste modri v Kristusu; mi smo
slabotni, toda vi ste močni; vi ste častitljivi, toda mi smo
prezirani. 11 Celó do sedanje ure smo tako lačni kakor
žejni, nagi, oklofutani in nimamo zanesljivega bivališča;
12 in trudimo se ter delamo s svojimi lastnimi rokami; ko
smo zasramovani, blagoslavljamo; ko smo preganjani,
to potrpimo; 13 ko smo psovani, milo prosimo. Postali
smo kakor umazanija sveta in do današnjega dne smo
izvržki vseh stvari. 14 Teh stvari vam ne pišem, da vas
sramotim, temveč vas kot svoje ljubljene sinove svarim.
15 Kajti čeprav imate deset tisoč učiteljev v Kristusu,
vendarle nimate mnogo očetov; kajti v Kristusu Jezusu
sem vas po evangeliju rodil jaz. 16 Zatorej vas rotim,
bodite moji posnemovalci. 17 Zaradi tega razloga sem
k vam poslal Timóteja, ki je moj ljubljeni sin in zvest v
Gospodu, ki vam bo priklical v spomin moje poti, ki so
v Kristusu, kakor povsod v vsaki cerkvi učim. 18 Torej
nekateri so napihnjeni, kot da ne bom prišel k vam. 19
Toda k vam bom prišel v kratkem, če Gospod hoče in
ne bom spoznal govora teh, ki se napihujejo, temveč
moč. 20 Kajti Božje kraljestvo ni v besedi, temveč v
moči. 21 Kaj hočete? Naj pridem k vam s palico ali v
ljubezni in v duhu krotkosti?

5 Pogosto se sporoča, da je med vami prešuštvo
in to prešuštvo, kakršno je komaj imenovano med
pogani, da naj bi nekdo imel ženo svojega očeta. 2 In vi
ste napihnjeni in niste raje žalovali, da bi bil tisti, ki je to
dejanje storil, lahko odvzet izmed vas. 3 Kajti resnično,
čeprav telesno odsoten, toda prisoten v duhu, sem že
sodil, kakor da sem bil prisoten, glede tistega, ki je
storil to dejanje, 4 v imenu našega Gospoda Jezusa
Kristusa, ko ste z močjo našega Gospoda Jezusa
Kristusa skupaj zbrani vi in moj duh, 5 da se takšnega
izroči Satanu v uničenje mesa, da bi bil duh lahko
rešen na dan Gospoda Jezusa. 6 Vaše ponašanje ni
dobro. Mar ne veste, da malo kvasa prekvasi celotno
gmoto? 7 Počistite torej stari kvas, da boste lahko
nova gmota, ker ste nekvašeni. Kajti celó Kristus, naše
pashalno jagnje, je žrtvovan za nas. 8 Torej praznujmo
praznik, ne s starim kvasom niti s kvasom hudobije
in zlobnosti, temveč z nekvašenim kruhom iskrenosti

in resnice. 9 V poslanici sem vam napisal, da se
ne družite s prešuštvovalci, 10 čeprav ne skupaj s
prešuštvovalci tega sveta ali z lakomniki ali izsiljevalci
ali z malikovalci; kajti potem morate brezpogojno
oditi s sveta. 11 Toda sedaj sem vam napisal, da
se ne družite, če je katerikoli človek, ki se imenuje
brat, prešuštvovalec ali lakomnik ali malikovalec ali
obrekljivec ali pijanec ali izsiljevalec; s takšnim niti ne
jejte. 12 Kajti kaj moram storiti, da sodim tudi tiste,
ki so zunaj? Mar ne sodite vi tistih, ki so znotraj? 13
Toda tiste, ki so zunaj, sodi Bog. Torej to zlobno osebo
odslovite izmed sebe.

6 Ali si drzne kdo izmed vas, ki ima zadevo zoper
drugega, tožiti pred nepravičnimi, ne pa pred
svetimi? 2 Mar ne veste, da bodo sveti sodili svet? In
če bo svet sojen po vas ali ste nevredni, da sodite
najmanjšim zadevam? 3 Mar ne veste, da bomo sodili
angelom? Koliko bolj stvarem, ki se nanašajo na to
življenje? 4 Če imate torej sodbe o stvareh, ki se
nanašajo na to življenje, postavljate za sodnike tiste,
ki so v cerkvi najmanj spoštovani. 5 Govorim v vašo
sramoto. Ali je tako, da med vami ni modrega? Ni
niti enega, ki bi bil sposoben razsoditi med svojimi
brati? 6 Vendar se brat toži z bratom in to pred
neverniki. 7 Torej je zato med vami skrajna krivica,
ker se tožite drug z drugim. Zakaj raje ne sprejmete
krivice? Zakaj raje ne dopustite, da ste ogoljufani? 8
Ne, vi delate krivico in goljufate, in to svoje brate. 9 Mar
ne veste, da nepravični ne bodo podedovali Božjega
kraljestva? Ne bodite zavedeni; niti prešuštvovalci, niti
malikovalci, niti zakonolomci, niti poženščeni, niti tisti,
ki sami sebe zlorabljajo z možmi, 10 niti tatovi, niti
lakomniki, niti pijanci, niti zasramovalci, niti izsiljevalci
ne bodo podedovali Božjega kraljestva. 11 In takšni ste
bili nekateri izmed vas; toda vi ste umiti, toda vi ste
posvečeni, toda vi ste opravičeni v imenu Gospoda
Jezusa in z Duhom našega Boga. 12 Dovoljene so
mi vse stvari, toda vse stvari niso koristne. Dovoljene
so mi vse stvari, toda podvržen ne bom pod oblast
nobene. 13 Jedi [so] za trebuh in trebuh za jedi,
toda Bog bo uničil tako to kakor te. Telo torej ni za
prešuštvovanje, temveč za Gospoda; in Gospod za
telo. 14 In Bog je obudil tako Gospoda, kakor bo po
svoji lastni moči obudil tudi nas. 15 Mar ne veste, da
so vaša telesa Kristusovi udje? Mar naj torej vzamem
Kristusove ude in jih naredim za ude pocestnice? Bog
ne daj. 16 Kaj? Mar ne veste, da kar je združeno s
pocestnico, je eno telo? ›Kajti dva, ‹ pravi on, ›bosta
eno meso.‹ 17 Toda kdor je pridružen h Gospodu, je en
duh. 18 Bežite pred prešuštvom. Vsak greh, ki ga stori
človek, je zunaj telesa; toda kdor zagreši prešuštvo,
greši zoper svoje lastno telo. 19 Kaj? Mar ne veste, da
je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas, ki ga
imate od Boga in niste sami svoji? 20 Kajti odkupljeni
ste s ceno; zato proslavite Boga v vašem telesu in v
vašem duhu, ki sta Božja.

7 Torej glede stvari, o katerih ste mi pisali: ›Dobro
je za moškega ne dotikati se ženske.‹ 2 Kljub
temu naj ima, v izogib prešuštvovanju, vsak mož svojo
lastno ženo in vsaka ženska naj ima svojega lastnega
soproga. 3 Naj soprog ženi vrača dolžno dobrohotnost
in prav tako žena soprogu. 4 Žena nima oblasti nad
svojim lastnim telesom, temveč soprog. In prav tako
tudi soprog nima oblasti nad svojim lastnim telesom,
temveč žena. 5 Ne prikrajšujta se drug drugemu, razen
če je to s soglasjem za nekaj časa, da se lahko predata
postu in molitvi; in ponovno pridita skupaj, da vaju
zaradi vajinega pomanjkanja samoobvladovanja ne
skuša Satan. 6 Toda to govorim z dovoljenjem in ne po
zapovedi. 7 Kajti želim, da bi bili vsi ljudje kakor jaz.
Toda vsak človek ima svoj primeren dar od Boga, eden
na ta način, drugi pa na drug. 8 Torej neporočenim in
vdovam pravim: »Zanje je dobro, če ostanejo kakor
jaz.« 9 Toda če se ne morejo brzdati, naj se poročé;
kajti bolje se je poročiti kakor plameneti. 10 Poročenim
pa naročam, čeprav ne jaz, temveč Gospod: »Naj
žena ne odide od svojega soproga. 11 Toda če odide,
naj ostane neomožena ali naj se pobota k svojemu
soprogu, in soprog naj svoje žene ne odslovi.« 12 Toda
drugim govorim jaz, ne Gospod: »Če ima katerikoli
brat ženo, ki ne veruje in je zadovoljna, da prebiva z
njim, naj je ne odslovi. 13 In ženska, ki ima soproga, ki
ne veruje in če je zadovoljen, da prebiva z njo, naj ga
ona ne zapusti. 14 Kajti neverni soprog je posvečen
po ženi in neverna žena je posvečena po soprogu;
sicer bi bili vaši otroci nečisti, toda sedaj so sveti. 15
Toda če neverni odide, naj odide. Brat ali sestra v
teh primerih nista pod suženjstvom; toda Bog nas je
poklical k miru. 16 Kajti kaj veš ti, oh žena, če boš
rešila svojega soproga? Ali kako veš ti, oh mož, če
boš rešil svojo ženo?« 17 Toda kakor je Bog vsakemu
človeku razdelil, kakor je Gospod vsakogar poklical,
tako naj hodi. In tako določam v vseh cerkvah. 18
Ali je poklican katerikoli mož, ki je obrezan? Naj ne
postane neobrezan. Ali je kateri poklican neobrezan?
Naj ne bo obrezan. 19 Obreza ni nič in neobreza ni
nič, temveč izpolnjevanje Božjih zapovedi. 20 Naj vsak
ostane v isti poklicanosti, v katero je bil poklican. 21
Ali si bil poklican kot služabnik? Ne skrbi za to. Toda
če lahko postaneš svoboden, to vsekakor izkoristi.
22 Kajti kdor je poklican v Gospodu kot služabnik, je
Gospodov osvobojenec; prav tako tudi kdor je poklican
kot svoboden, je Kristusov služabnik. 23 Odkupljeni
ste za ceno; ne bodite služabniki ljudem. 24 Bratje, naj

vsak ostane z Bogom v tem, v čemer je bil poklican.
25 Torej glede devic nimam zapovedi od Gospoda;
čeprav dam svoje mnenje kakor nekdo, ki je dosegel
usmiljenje od Gospoda, da je zvest. 26 Domnevam
torej, da je to dobro zaradi sedanje stiske; pravim, da
je to dobro za človeka, da je tako. 27 Ali si vezan k
ženi? Ne skušaj biti razvezan. Ali si razvezan od žene?
Ne išči žene. 28 Toda če pa se poročiš, nisi grešil;
in če se devica poroči, ni grešila. Vendar bodo taki
imeli stisko v mesu; toda prizanašam vam. 29 Toda
pravim to, bratje, čas je kratek. Preostaja to, da so
tisti, ki imajo žene, kakor da jih ne bi imeli; 30 in tisti, ki
jokajo, kakor ne bi jokali; in tisti, ki se veselijo, kakor
da se ne bi veselili; in tisti, ki kupujejo, kakor ne bi
imeli v lasti; 31 in tisti, ki uporabljajo ta svet, kakor
ga ne bi zlorabljali; kajti videz tega sveta mineva. 32
Toda hočem, da ste brez skrbi. Kdor je neporočen,
skrbi za stvari, ki pripadajo Gospodu, kako bi lahko
ugajal Gospodu; 33 toda kdor je poročen, skrbi za
stvari, ki so od sveta, kako bi lahko ugajal svoji ženi.
34 Razlika je tudi med ženo in devico. Neporočena
ženska skrbi za Gospodove stvari, da bi bila lahko
sveta, tako v telesu kakor v duhu; toda tista, ki je
poročena, skrbi za svetne stvari, kako bi lahko ugodila
svojemu soprogu. 35 In to govorim v vašo lastno korist;
ne da bi na vas lahko vrgel zanko, temveč k temu kar
je ljubko in da bi lahko nemoteno služili Gospodu. 36
Toda če kateri človek misli, da se do svoje device vede
nespodobno, če je minil cvet njenih let in potreba tako
zahteva, naj stôri, kar hoče, ne greši; naj se poročita.
37 Vendar kdor v svojem srcu neomajno stoji in nima
nujne potrebe, temveč ima oblast nad svojo lastno
voljo in je v svojem srcu tako določil, da bo ohranil
svojo devico, stori pravilno. 38 Tako torej kdor jo daje v
zakon, stori pravilno; toda kdor je ne daje v zakon,
stori bolje. 39 Žena je vezana s postavo, dokler njen
soprog živi; toda če njen soprog umre, je prosta, da se
poroči s komer hoče; le v Gospodu. 40 Toda po moji
sodbi je srečnejša, če ostane tako; in mislim, da imam
tudi jaz Božjega Duha.

8 Torej glede stvari, darovanih malikom, vemo, da
imamo vsi spoznanje. Spoznanje napihuje, toda
ljubezen izgrajuje. 2 In če katerikoli človek misli, da
karkoli pozna, še nič ne pozna, kakor bi moral poznati.
3 Toda če katerikoli človek ljubi Boga, isti je spoznan
od njega. 4 Kar torej zadeva uživanje tistih stvari, ki
so darovane v žrtvovanje malikom, vemo, da v svetu
malik ni nič in da ne obstaja drug Bog razen enega. 5
Kajti čeprav obstajajo ti, ki se imenujejo bogovi, bodisi
na nebu ali na zemlji (kakor obstaja mnogo bogov in
mnogo gospodov), 6 toda za nas ni drugega razen
enega Boga, Očeta, od katerega so vse stvari in mi v
njem; in en Gospod Jezus Kristus, po katerem so vse
stvari in mi po njem. 7 Vendar to spoznanje ne obstaja
v vsakem človeku; kajti nekateri z vestjo malikov do
te ure to jedo kot stvar, darovano maliku; in njihova
slabotna vest je omadeževana. 8 Toda jed nas ne
približa Bogu; kajti niti če jemo, nismo boljši; niti če
ne jemo, nismo slabši. 9 Toda pazite, da ne bi na
kakršenkoli način ta vaša svoboda postala kamen
spotike tem, ki so slabotni. 10 Kajti če te katerikoli
človek, ki ima spoznanje, vidi v templju malikov sedeti
pri jedi, ali ne bo njegova vest, ki je slabotna, postala
ohrabrena, da jé te stvari, ki so darovane malikom;
11 in zaradi tvojega spoznanja bo propadel slaboten
brat, za katerega je Kristus umrl? 12 Toda kadar tako
grešite proti bratom in prizadenete njihovo slabotno
vest, grešite zoper Kristusa. 13 Zatorej, če jed stori, da
se moj brat pohujša, dokler stoji svet ne bom jedel
mesa, da ne bi svojega brata primoral grešiti. **(aiōn g165)**

9 Mar nisem apostol? Ali nisem svoboden? Mar nisem
videl Jezusa Kristusa, našega Gospoda? Mar niste
vi moje delo v Gospodu? 2 Če nisem apostol drugim,
sem pa nedvomno vam; kajti vi ste pečat mojega
apostolstva v Gospodu. 3 Moj odgovor tem, ki me
zaslišujejo, je ta: 4 ›Ali nimamo pravice jesti in piti? 5
Ali nimamo pravice okrog voditi sestro, ženo, prav tako
kakor drugi apostoli in kakor Gospodovi bratje ter Kefa?
6 Ali se samo jaz in Barnaba nimava pravice zadržati
pred delom? 7 Kdo se kadarkoli gre vojskovanje na
svoje lastne stroške? Kdo zasaja vinograd, pa ne jé od
sadov le-tega? Ali kdo pase trop, pa ne jé mleka od
tropa? 8 Ali govorim te besede kakor človek? Ali ne
govori istega tudi postava? 9 Kajti v Mojzesovi postavi
je pisano: ›Ne boš zavezal gobca volu, ki mane žito.‹
Ali Bog skrbi za vole? 10 Ali govori to predvsem zaradi
nas? Zaradi nas, brez dvoma, tako je pisano; da naj bi
tisti, ki orje, oral v upanju; in da bi bil tisti, ki mlati v
upanju soudeleženec njegovega upanja. 11 Če smo
vam sejali duhovne stvari, ali je velika stvar, če bomo
želi vaše mesene stvari? 12 Če so drugi udeleženci te
pravice nad vami, ali nismo tem bolj mi? Pa vendar te
pravice nismo uporabili, temveč vse stvari prenašamo,
da ne bi ovirali Kristusovega evangelija. 13 Ali ne
veste, da tisti, ki služijo pri svetih stvareh, živijo od
tempeljskih stvari? In da so tisti, ki prisostvujejo pri
oltarju, udeleženci z oltarjem? 14 Točno tako je Gospod
odredil, da naj tisti, ki oznanjajo evangelij, živijo od
evangelija. 15 Toda sam nisem uporabil nobene od
teh stvari niti nisem napisal teh stvari, da naj bi se mi
tako zgodilo. Kajti zame bi bilo bolje, da umrem, kakor
da bi katerikoli človek onemogočil moje ponašanje.
16 Kajti čeprav oznanjam evangelij, se nimam s čim
ponašati, ker je name položena nuja; da, gorje meni,

če ne oznanjam evangelija! 17 Kajti če to stvar počnem
voljno, imam nagrado. Toda če proti svoji volji, mi je bilo
zaupano razdeljevanje evangelija. 18 Kaj je potem moja
nagrada? Resnično, da kadar oznanjam evangelij,
smem narediti Kristusov evangelij brezplačen, da ne bi
izkoriščal svoje pravice v evangeliju. 19 Kajti čeprav
sem osvobojen vseh ljudi, sem vendar sebe naredil
služabnika vsem, da bi jih lahko več pridobil. 20 In
Judom sem postal kakor Jud, da bi lahko pridobil
Jude; tem, ki so pod postavo, kakor pod postavo, da
bi lahko pridobil te, ki so pod postavo; 21 tem, ki so
brez postave, kakor brez postave (ne brez postave
Bogu, temveč pod Kristusovo postavo), da bi lahko
pridobil te, ki so brez postave. 22 Slabotnim sem postal
kakor slaboten, da lahko pridobim slabotne. Storil sem
vse stvari vsem ljudem, da bi jih vsekakor nekaj rešil.
23 In to počnem zaradi evangelija, da bom lahko z
vami udeleženec le-tega. 24 Mar ne veste, da tisti, ki
tečejo na tekmi, vsi tečejo, toda eden prejme nagrado?
Tako tecite, da jo lahko dosežete. 25 Vsak pa, ki
si prizadeva za nagrado, je zmeren v vseh stvareh.
Torej oni to počno, da dosežejo ovenljiv venec; toda
mi neovenljivega. 26 Zatorej tako tečem, ne kakor
negotovo; tako se borim, ne kakor nekdo, ki tolče
zrak; 27 temveč potlačim svoje telo in ga privedem v
podložnost, da ne bi bil na kakršenkoli način, ko sem
oznanjal drugim, sam bil završen.‹

10 Poleg tega bratje nočem, da vi ne bi premislili,
da so bili vsi naši očetje pod oblakom in so vsi šli
skozi morje 2 in vsi so bili krščeni v Mojzesa, v oblaku
in v morju, 3 in vsi so jedli isto duhovno jed, 4 in vsi
so pili isto duhovno pijačo. Kajti pili so iz te duhovne
Skale, ki jih je spremljala. In ta Skala je bil Kristus. 5
Toda z mnogimi izmed njih Bog ni bil zelo zadovoljen;
zato so bili zrušeni v divjini. 6 Torej te stvari so bile
naši zgledi, z namenom, da mi ne bi hlepeli po zlih
stvareh, prav tako kakor so oni poželeli. 7 Niti ne bodite
malikovalci, kakor so bili nekateri izmed njih; kakor je
pisano: ›Ljudje so se usedli, da bi jedli in pili in vstali,
da bi se zabavali.‹ 8 Niti ne zagrešimo prešuštvovanja,
kakor so storili nekateri izmed njih in [jih] je v enem
dnevu padlo triindvajset tisoč. 9 Niti ne skušajmo
Kristusa, kakor so skušali tudi nekateri izmed njih in so
bili pokončani od kač. 10 Niti ne godrnjajte, kakor so
tudi nekateri izmed njih godrnjali in so bili pokončani
od uničevalca. 11 Torej vse te stvari so se jim zgodile
za zglede. Napisane pa so v svarilo nam, nad katere
so prišli konci sveta. (aiōn g165) 12 Zato naj tisti, ki misli,
da stoji, pazi, da ne pade. 13 Nobene preizkušnje niste
prestali razen takšne, ki je človeku običajna. Toda Bog
je zvest, ki ne bo dovolil, da bi bili skušani nad tem, kar
ste zmožni; toda s preizkušnjo bo prav tako pripravil
pot za pobeg, da jo boste lahko prestali. 14 Moji srčno
ljubljeni, bežite torej od malikovanja. 15 Govorim kot
modrim možem; presodite, kaj govorim. 16 Mar ni
čaša blagoslova, ki jo blagoslavljamo, udeležba pri
Kristusovi krvi? Mar ni kruh, ki ga lomimo, udeležba
pri Kristusovem telesu? 17 Kajti mi, ki nas je mnogo,
smo en kruh in eno telo; ker smo vsi udeleženci tega
enega kruha. 18 Glejte Izrael po mesu. Mar niso
tisti, ki jedo od žrtev, udeleženci oltarja? 19 Kaj torej
pravim? Da je malik kaj, ali je to, kar je darovano v
žrtvovanje malikom kaj? 20 Temveč pravim, da stvari,
ki jih pogani žrtvujejo, žrtvujejo hudičem, ne pa Bogu;
in ne želim, da bi vi imeli družbo s hudiči. 21 Ne morete
piti Gospodove čaše in čaše hudičev. Ne morete biti
udeleženci Gospodove mize in mize hudičev. 22 Ali
Gospoda dražimo do ljubosumnosti? Ali smo močnejši
od njega? 23 Dovoljene so mi vse stvari, toda vse
stvari niso koristne. Dovoljene so mi vse stvari, toda
vse stvari ne izgrajujejo. 24 Naj noben človek ne išče
svojega lastnega, temveč vsak srečo drugega. 25
Karkoli se prodaja v mesnicah, to jejte, ne postavljajoč
nobenih vprašanj glede vesti; 26 kajti Gospodova je
zemlja in njena polnost. 27 Če vas kdorkoli od teh,
ki ne veruje, povabi na pojedino in ste pripravljeni,
da greste; jejte karkoli je postavljeno pred vas in ne
sprašujte se nobenih vprašanj glede vesti. 28 Toda če
vam katerikoli človek reče: »To je darovano v žrtev
malikom, « ne jejte zaradi tistega, ki je to pokazal in
zaradi vesti; kajti zemlja je Gospodova in njena polnost.
29 Vesti pravim, ne tvoje lastne, temveč od drugega;
kajti zakaj je moja svoboda sojena od vesti drugega
človeka? 30 Kajti če sem udeleženec po milosti, zakaj
sem obrekovan zaradi tega, za kar se zahvaljujem? 31
Če torej jeste ali pijete ali delate karkoli, vse to delajte
v Božjo slavo. 32 Ne dajajte nobenega povoda, niti
Judom, niti poganom, niti Božji cerkvi; 33 tako kakor
jaz v vseh stvareh ugajam vsem ljudem in ne iščem
svoje lastne koristi, temveč korist mnogih, da bodo oni
lahko rešeni.

11 Bodite moji posnemovalci, celó kakor sem tudi
jaz Kristusov. 2 Hvalim vas torej, bratje, da se
me spominjate v vseh stvareh in se držite odredb,
kakor sem vam jih izročil. 3 Toda želel bi, da veste,
da je glava vsakemu možu Kristus; in glava ženski je
mož; in glava Kristusu je Bog. 4 Vsak mož, ki moli ali
prerokuje in ima svojo glavo pokrito, onečašča svojo
glavo. 5 Toda vsaka ženska, ki moli ali prerokuje s
svojo nepokrito glavo, onečašča svojo glavo; ker je to
celó isto, kakor če bi bila ostrižena na kratko. 6 Kajti če
se ženska ne pokriva, naj bo tudi ostrižena; toda če je
za žensko sramotno, da bi bila ostrižena ali ostrižena

na kratko, naj bo pokrita. 7 Kajti mož zares ne bi smel
pokrivati svoje glave, ker je podoba in slava Boga; toda
ženska je slava moškega. 8 Kajti moški ni iz ženske,
temveč ženska iz moškega. 9 Niti ni bil moški ustvarjen
zaradi ženske, temveč ženska zaradi moškega. 10
Zaradi tega razloga mora ženska na svoji glavi imeti
oblast, zaradi angelov. 11 Pa vendar v Gospodu ni niti
moškega brez ženske niti ženske brez moškega. 12
Kajti kakor je ženska iz moškega, točno tako je tudi
moški po ženski; toda vse stvari od Boga. 13 Presodite
v sebi; ali je primerno, da ženska nepokrita moli k
Bogu? 14 Ali vas ne uči celó sama narava, če ima
moški dolge lase, da je to njemu sramota? 15 Toda če
ima ženska dolge lase, je njej to slava, kajti lasje so ji
dani za pokrivalo. 16 Toda če je katerikoli človek videti
prepirljiv, mi take navade nimamo niti Božje cerkve ne.
17 Torej s tem, kar vam navajam, vas ne hvalim, ker
se ne shajate na boljše, temveč na slabše. 18 Kajti
predvsem, ko se shajate v cerkvi, slišim, da so med
vami nesoglasja; in deloma temu verjamem. 19 Kajti
med vami morajo biti tudi krivoverci, da se med vami
lahko razodenejo tisti, ki so preizkušeni. 20 Ko torej
pridete skupaj na en kraj, to ni, da jeste Gospodovo
večerjo. 21 Ker pri jedi vsakdo poprej vzame svojo
lastno večerjo; in je eden lačen, drugi pa pijan. 22 Kaj?
Mar nimate hiš, da bi v njih jedli in pili? Ali prezirate
Božjo cerkev in sramotite te, ki nimajo? Kaj naj vam
rečem? Naj vas hvalim v tem? Ne hvalim vas. 23 Kajti
od Gospoda sem prejel to, kar sem vam tudi izročil:
»Da je Gospod Jezus isto noč, v kateri je bil izdan,
vzel kruh 24 in ko se je zahvalil, ga je razlomil in rekel:
›Vzemite, jejte. To je moje telo, ki je zlomljeno za vas.
To delajte v moj spomin.‹ 25 Na isti način je vzel tudi
čašo, ko je srknil, rekoč: ›Ta čaša je nova zaveza v
moji krvi. To delajte tako pogosto, kot to pijete, v moj
spomin.‹« 26 Kajti tako pogosto, kot jeste ta kruh in
pijete to čašo, razodevate Gospodovo smrt, dokler ne
pride. 27 Zato kdorkoli bo nevredno jedel ta kruh in pil
to Gospodovo čašo, bo kriv Gospodovega telesa in
krvi. 28 Toda vsak človek naj izpraša samega sebe in
naj tako jé od tega kruha in pije od te čaše. 29 Kajti
kdor jé in pije nevredno, jé in pije obsodbo samemu
sebi in ne razpoznava Gospodovega telesa. 30 Zaradi
tega razloga so mnogi med vami slabotni in bolehni
in mnogi spijo. 31 Kajti če bi sodili sami sebe, bi ne
bili sojeni. 32 Toda ko smo sojeni, smo okarani od
Gospoda, da ne bi bili obsojeni s svetom. 33 Zatorej,
moji bratje, kadar pridete skupaj, da jeste, počakajte
drug na drugega. 34 In če je katerikoli človek lačen,
naj jé doma, da se ne shajate v obsodbo. Ostalo pa
bom uredil, ko pridem.

12 Torej glede duhovnih darov, bratje, vas ne bi
hotel imeti nevedne. 2 Vi veste, da ste bili pogani,
zapeljani k tem nemim malikom, celó kakor ste bili
vodeni. 3 Zatorej vam dajem razumeti, da nihče, ki
govori po Božjem Duhu, ne imenuje Jezusa preklet; in
da noben človek ne more reči, da Jezus je Gospod,
razen po Svetem Duhu. 4 Torej obstaja raznolikost
darov, toda isti Duh. 5 In obstaja drugačnost služenj,
toda isti Gospod. 6 In obstaja raznolikost del, toda to je
isti Bog, ki dela vse v vseh. 7 Toda manifestacija Duha
je dana vsakemu človeku, da s tem koristi. 8 Kajti
enemu je po Duhu dana beseda modrosti; drugemu
po istem Duhu beseda spoznanja; 9 drugemu vera
po istem Duhu; še drugemu po istem Duhu darovi
ozdravljanja; 10 drugemu delanje čudežev; drugemu
prerokba; drugemu razpoznavanje duhov; drugemu
številne vrste jezikov; drugemu razlaga jezikov. 11
Toda vse to počne ta en in točno isti Duh, ki vsakemu
človeku razdeljuje posamično, kakor on hoče. 12 Kajti
kakor je telo eno in ima mnogo udov in so vsi udi od
tega enega telesa, čeprav mnogi, so eno telo; tako je
tudi Kristus. 13 Kajti po enem Duhu smo vsi krščeni
v eno telo, bodisi smo Judje ali pogani, bodisi smo
vezani ali svobodni; vsi pa smo bili napojeni v enem
Duhu. 14 Kajti telo ni en ud, temveč mnogo. 15 Če bo
stopalo reklo: »Ker nisem roka, nisem od telesa; « ali
potemtakem ni od telesa? 16 In če bo uho reklo: »Ker
nisem oko, nisem od telesa; « ali potemtakem ni od
telesa? 17 Če bi bilo celotno telo oko, kje bi bil sluh?
Če bi bilo celotno sluh, kje bi bil vonj? 18 Toda sedaj je
Bog vsakega od teh udov razporedil po telesu, kakor
mu je ugajalo. 19 In če bi bili vsi en ud, kje bi bilo telo?
20 Vendar so sedaj oni številni udje, vendar samo eno
telo. 21 In oko ne more reči roki: »Ne potrebujem te,
« prav tako tudi ne glava stopalu: »Ne potrebujem
te.« 22 Ne, potrebnih je veliko več teh telesnih udov, ki
so videti slabotnejši. 23 In ti telesni udje, za katere
mislimo, da so manj častitljivi, na te podelimo obilnejšo
čast; in naši neprivlačni deli imajo obilnejšo ljubkost.
24 Kajti naši ljubki deli nimajo potrebe; toda Bog je
pripravil skupaj telo in dal obilnejšo čast temu delu, ki
trpi pomanjkanje, 25 da v telesu ne bi bilo razkola;
temveč, da bi imeli udje enako skrb drug za drugega.
26 In če en ud trpi, vsi udje trpijo z njim; ali [če] je
en ud spoštovan, se vsi udje veselijo z njim. 27 Torej
vi ste Kristusovo telo in predvsem udje. 28 In Bog
je postavil nekatere v cerkvi, najprej apostole, drugič
preroke, tretjič učitelje, nató čudeže, potem darove
ozdravljanj, pomoči, upravljanj, raznolikost jezikov. 29
So vsi apostoli? So vsi preroki? So vsi učitelji? So vsi
delavci čudežev? 30 Imajo vsi darove ozdravljanja?
Ali vsi govorijo z jeziki? Ali vsi razlagajo? 31 Toda

iskreno hrepenite po najboljših darovih; in vendar vam
pokažem še odličnejšo pot.

13 Čeprav govorim s človeškimi in angelskimi jeziki,
pa nimam ljubezni, sem postal kakor brneč bron
ali zveneča cimbala. 2 In čeprav imam dar preroštva in
razumem vse skrivnosti in vsa spoznanja; in čeprav
imam vso vero, tako da lahko premikam gore, pa
nimam ljubezni, nisem nič. 3 In čeprav podelim vse
svoje dobrine, da nahranim revne in čeprav izročim
svoje telo, da bi izgorelo, nimam pa ljubezni, mi to nič
ne koristi. 4 Ljubezen dolgo prenaša in je prijazna;
ljubezen ni nevoščljiva; ljubezen sebe ne povzdiguje,
ni napihnjena, 5 se ne ponaša nespodobno, ne išče
svojega lastnega, ni lahko izzvana, ne misli zlega; 6
ne razveseljuje se v krivičnosti, temveč se razveseljuje
v resnici; 7 prenese vse stvari, veruje vsem stvarem,
upa [v] vse stvari, vzdrži vse stvari. 8 Ljubezen nikoli
ne izneveri. Toda če bodo preroštva, bodo prenehala;
če bodo jeziki, bodo prenehali; če bo spoznanje,
bo to izginilo proč. 9 Kajti spoznavamo deloma in
prerokujemo deloma. 10 Toda ko pride to, kar je
popolno, takrat bo to, kar je deloma, odpravljeno. 11
Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, razumel
kakor otrok, mislil kakor otrok. Toda ko sem postal
mož, sem otročje stvari dal stran. 12 Kajti sedaj vidimo
skozi steklo, temno; toda takrat iz obličja v obličje;
sedaj spoznavam deloma, toda takrat bom spoznal
enako, kakor sem bil tudi spoznan. 13 In sedaj ostajajo
vera, upanje, ljubezen, to troje; toda največja od teh je
ljubezen.

14 Prizadevajte si za ljubezen in želite si duhovne
darove, toda rajši, da boste lahko prerokovali. 2
Kajti kdor govori v neznanem jeziku, ne govori ljudem,
temveč Bogu, kajti noben človek ga ne razume, čeprav
v duhu govori skrivnosti. 3 Toda kdor prerokuje, govori
ljudem v izgrajevanje, spodbudo in tolažbo. 4 Kdor
govori v neznanem jeziku, izgrajuje sebe; toda kdor
prerokuje, izgrajuje cerkev. 5 Hočem, da vi vsi govorite
z jeziki, toda rajši, da prerokujete. Kajti večji je, kdor
prerokuje, kakor kdor govori z jeziki, razen če razlaga,
da lahko cerkev prejme izgrajevanje. 6 Torej bratje, če
pridem k vam, govoreč z jeziki, kaj vam bom koristil,
razen če vam ne bom govoril ali po razodetju ali po
spoznanju ali po prerokovanju ali po nauku? 7 In
celó stvari brez življenja dajejo zvok, bodisi piščal
ali harfa [in] razen če ne dajo razlike v zvokih, kako
bo razpoznano kaj je piskano ali harfano? 8 Kajti če
trobenta da nerazločen zvok, kdo se bo pripravil za
boj? 9 Tako tudi vi, razen če ne boste z jezikom izrekli
lahko razumljivih besed, kako se bo izvedelo, kar je
rečeno? Kajti v zrak boste govorili. 10 Obstaja, kakor
se vé, tako veliko vrst glasov in nobeden od njih ni
brez pomena. 11 Zatorej, če ne vem pomena glasu,
bom temu, ki govori, tujec in kdor govori, bo zame
tujec. 12 Tako si tudi vi, ker ste vneti za duhovne
darove, prizadevajte, da se boste lahko izkazali pri
izgrajevanju cerkve. 13 Zatorej naj tisti, ki govori v
neznanem jeziku, moli, da bo lahko razlagal. 14 Kajti
če molim v neznanem jeziku, moli moj duh, toda moje
razumevanje je brez sadu. 15 Kaj je to torej? Molil
bom z duhom in molil bom tudi z razumom; pel bom
z duhom in pel bom tudi z razumom. 16 Sicer, ko
boš blagoslavljal z duhom, kako bo, kdor zavzema
prostor nepoučenega, ob tvojem zahvaljevanju rekel:
»Amen, « glede na to, da ne razume, kar praviš?
17 Kajti ti resnično daješ prisrčno zahvalo, toda drug
ni izgrajen. 18 Zahvaljujem se svojemu Bogu, bolj
kakor vi vsi govorim z jeziki. 19 Vendar v cerkvi raje
spregovorim pet besed s svojim razumom, da bi lahko
s svojim glasom poučil tudi druge, kakor deset tisoč
besed v neznanem jeziku. 20 Bratje, ne bodite otroci v
razumevanju. Čeprav ste v zlobnosti otroci, vendar v
razumevanju bodite možje. 21 V postavi je pisano:
›Z ljudmi drugih jezikov in drugih ustnic bom govoril
tem ljudem; in vendar me kljub vsemu temu ne bodo
slišali, ‹ govori Gospod. 22 Zato so jeziki za znamenje,
ne tem, ki verujejo, temveč tem, ki ne verujejo. Toda
prerokovanje ne služi tem, ki ne verujejo, temveč tem,
ki verujejo. 23 Če bi torej celotna cerkev prišla skupaj
na en kraj in bi vsi govorili z jeziki in vstopijo tisti, ki so
nepoučeni ali neverniki, ali ne bodo rekli, da ste blazni?
24 Toda če vsi prerokujejo in vstopi nekdo, ki ne veruje
ali nekdo nepoučen, je prepričan od vseh, je sojen
od vseh. 25 In tako so razodete skrivnosti njegovega
srca; in tako pade na svoj obraz in bo oboževal Boga
ter naznanil, da je Bog resnično v vas. 26 Kako je
to potem, bratje? Ko pridete skupaj, ima vsak izmed
vas psalm, ima nauk, ima jezik, ima razodetje, ima
razlago. Naj bodo vse stvari storjene k izgrajevanju.
27 Če katerikoli človek govori v neznanem jeziku, naj
bosta po dva ali največ po trije in to po vrsti; eden pa
naj razlaga. 28 Toda če tam ni razlagalca, naj v cerkvi
molči; govori pa naj sebi in Bogu. 29 Naj spregovorijo
dva ali trije preroki, drugi pa naj sodijo. 30 Če je
katerakoli stvar razodeta drugemu, ki sedi v bližini,
naj prvi molči. 31 Kajti vsi lahko prerokujete eden za
drugim, da se vsi lahko učijo in ste vsi lahko potolaženi.
32 In duhovi prerokov so podrejeni prerokom. 33 Kajti
Bog ni povzročitelj zmešnjave, temveč miru, kakor v
vseh cerkvah svetih. 34 Naj vaše ženske v cerkvah
molčijo, kajti ni jim dovoljeno govoriti; temveč jim
je naročeno biti pod poslušnostjo, kakor pravi tudi
postava. 35 In če se hočejo karkoli naučiti, naj doma

vprašajo svoje soproge, kajti za ženske je sramotno,
da v cerkvi govorijo. 36 Kaj? Ali je Božja beseda prišla
od vas? Je dospela samo k vam? 37 Če katerikoli
človek misli o sebi, da je prerok ali duhoven, naj
prizna, da so besede, ki vam jih pišem, zapovedi od
Boga. 38 Toda če je katerikoli človek neveden, naj bo
neveden. 39 Zato bratje, hrepenite da prerokujete in
ne prepovejte govoriti z jeziki. 40 Naj bodo vse stvari
storjene spodobno in urejeno.

15 Poleg tega, bratje, vam razglašam evangelij, ki
sem vam ga oznanil, ki ste ga tudi sprejeli in
v katerem stojite; 2 po katerem ste tudi rešeni, če
obdržite v spominu, kar sem vam oznanil, razen če ste
zaman verovali. 3 Kajti predvsem sem vam izročil to,
kar sem tudi sam prejel, kako je ta Kristus umrl za
naše grehe, glede na pisma; 4 in da je bil pokopan in
da je bil tretji dan obujen, glede na pisma; 5 in da ga je
videl Kefa, nató dvanajsteri. 6 Potem ga je hkrati videlo
več kot petsto bratov; od katerih jih je večji del ostal
do sedaj, toda nekateri so zaspali. 7 Nató ga je videl
Jakob, potem vsi apostoli. 8 In zadnji od vseh sem ga
videl tudi jaz, kakor nekdo rojen izven pravšnjega časa.
9 Kajti jaz sem najmanjši izmed apostolov, ki nisem
primeren, da sem imenovan apostol, ker sem preganjal
Božjo cerkev. 10 Toda po Božji milosti sem, kar sem, in
njegova milost, ki mi je bila podeljena, ni bila zaman;
temveč sem se trudil bolj obilno kakor vsi oni. Vendar
ne jaz, temveč Božja milost, ki je bila z menoj. 11
Torej bodisi sem bil jaz ali oni, takó oznanjamo in takó
ste verovali. 12 Torej če se oznanja Kristusa, ki je
obujen od mrtvih, kako nekateri izmed vas pravite, da
ni vstajenja mrtvih? 13 Toda če ni bilo vstajenja mrtvih,
potem Kristus ni obujen. 14 Če pa Kristus ni bil obujen,
potem je naše oznanjevanje prazno in je tudi vaša
vera prazna. 15 Da, spoznani smo [za] krive Božje
priče, ker smo pričevali o Bogu, ki je obudil Kristusa; ki
ga ni obudil, če je tako, da mrtvi ne vstajajo. 16 Kajti
če mrtvi ne vstajajo, potem Kristus ni obujen. 17 Če pa
Kristus ni bil obujen, je vaša vera prazna; še vedno ste
v svojih grehih. 18 Tedaj so propadli tudi tisti, ki so
zaspali v Kristusu. 19 Če imamo samo v tem življenju
upanje v Kristusa, smo od vseh ljudi najbolj bedni.
20 Toda sedaj je Kristus obujen od mrtvih in postal
prvenec teh, ki so zaspali. 21 Kajti odkar je po človeku
prišla smrt, je po človeku prišlo tudi vstajenje mrtvih.
22 Kajti kakor v Adamu vsi umrejo, bodo točno tako v
Kristusu vsi oživljeni. 23 Toda vsak po svojem lastnem
redu; prvenec Kristus, zatem tisti, ki so Kristusovi,
ob njegovem prihodu. 24 Potem pride konec, ko bo
kraljestvo izročil Bogu, celó Očetu; ko bo odstranil
vsako vladavino in vsako oblast ter moč. 25 Kajti on
mora kraljevati, dokler ne položi vseh sovražnikov pod
njegova stopala. 26 Zadnji sovražnik, ki bo uničen, je
smrt. 27 Kajti vse stvari je položil pod njegova stopala.
Toda ko pravi, vse stvari so položene pod njega, je
očitno, da je tisti, ki je vse stvari položil pod njega,
izvzet. 28 In ko mu bodo vse stvari podjarmljene, potem
bo tudi Sin sebe podvrgel njemu, ki je vse stvari položil
pod njega, da bo lahko Bog vse v vsem. 29 Sicer kaj
bodo storili tisti, ki se krščujejo za mrtve, če mrtvi sploh
niso obujeni? Zakaj so bili potem krščeni za mrtve?
30 In čemu mi vsako uro stojimo v nevarnosti? 31 Pri
svojem veselju, ki ga imam v Kristusu Jezusu, našem
Gospodu, izjavljam: »Vsak dan umiram.« 32 Če sem
se v Efezu po človeško boril z zvermi, kaj mi koristi, če
mrtvi niso obujeni? Jejmo in pijmo, kajti jutri umremo.
33 Ne bodite zavedeni. Zli pogovori pokvarijo dobre
manire. 34 Zbudite se k pravičnosti in ne grešite, kajti
nekateri nimajo Božjega spoznanja. To vam govorim v
vašo sramoto. 35 Toda nekateri ljudje bodo rekli: »Kako
so mrtvi obujeni? In s kakšnim telesom pridejo?« 36 Ti
bedak, to kar ti seješ, ne oživi, razen če ne umre. 37 In
to, kar ti seješ, ne seješ tega telesa, ki bo, temveč golo
zrno, to je lahko pšenica ali neko drugo zrno; 38 toda
Bog mu daje telo, kakor mu ugaja in vsakemu semenu
svoje lastno telo. 39 Ni vse meso isto meso, ampak
je ena vrsta mesa od ljudi, drugo meso od živali,
drugo od rib in drugo od ptic. 40 Tam so tudi nebesna
telesa in zemeljska telesa; toda slava nebesnih je
ena, slava zemeljskih pa je druga. 41 Ena je slava
sonca, druga slava lune in druga slava zvezd, kajti
ena zvezda se od druge zvezde razlikuje po slavi. 42
Tako je tudi vstajenje mrtvih. Sejano je v trohljivosti,
obujeno je v netrohljivosti. 43 Sejano je v nečast,
dvignjeno je v slavo. Sejano je v slabosti, dvignjeno
je v moči. 44 Sejano je v naravno telo, dvignjeno je
duhovno telo. Obstaja naravno telo in obstaja duhovno
telo. 45 In tako je pisano: ›Prvi človek Adam je postal
živa duša; ‹ zadnji Adam je postal oživljajoč duh. 46
Vendar ni bilo najprej to, kar je duhovno, temveč to,
kar je naravno, in potem to, kar je duhovno. 47 Prvi
človek je iz tal, zemeljski; drugi človek je Gospod iz
nebes. 48 Kakršen je zemeljski, takšni so tudi tisti, ki so
zemeljski; in kakršen je nebeški, takšni so tudi tisti, ki
so nebeški. 49 In kakor smo nosili zemeljsko podobo,
bomo nosili tudi nebeško podobo. 50 Torej povem to,
bratje, da meso in kri ne moreta podedovati Božjega
kraljestva; niti trohnenje ne podeduje netrohnenja. 51
Glejte, pokažem vam skrivnost: ›Ne bomo vsi zaspali,
toda vsi bomo spremenjeni, 52 v trenutku, kot bi
trenil z očesom, ob zadnji trobenti, kajti trobenta bo
zadonela in mrtvi bodo vstali netrohneči in mi bomo
spremenjeni.‹ 53 Kajti ta trohljivost si mora nadeti

netrohljivost in to umrljivo si mora nadeti nesmrtnost.
54 Torej ko si bo ta trohljivost nadela netrohljivost in si
bo to umrljivo nadelo nesmrtnost, tedaj se bo izpolnila
beseda, ki je zapisana: ›Smrt je požrta v zmagi. 55 Oh
smrt, kje je tvoje želo? Oh grob, kje je tvoja zmaga?‹
(Hadēs g86) 56 Želo smrti je greh, moč greha pa je
postava. 57 Toda zahvaljen bodi Bog, ki nam daje
zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu. 58 Torej,
moji ljubljeni bratje, bodite neomajni, nepremakljivi,
vedno obilni v Gospodovem delu, ker veste, da vaš
trud v Gospodu ni zaman.

16 Torej glede nabirke za svete, kakor sem dal
naročilo cerkvam v Galatiji, točno tako storite. 2
Na prvi dan tedna naj vsak izmed vas položi poleg
sebe v shrambo, kakor ga je Bog osrečil, da ne bo
zbiranj, ko pridem. 3 In ko pridem, katerekoli boste z
vašimi pismi priporočili, te bom poslal, da prinesejo
vašo velikodušnost v Jeruzalem. 4 Če pa bo primerno,
da grem tudi jaz, bodo šli z menoj. 5 Torej, ko bom šel
skozi Makedonijo, bom prišel k vam; kajti pojdem skozi
Makedonijo. 6 In lahko bo, da bom ostal, da in prezimil
z vami, da me boste lahko spremili na moje potovanje,
kamorkoli pojdem. 7 Kajti ne bom vas torej videl
mimogrede; temveč zaupam, da ostanem nekaj časa z
vami, če Gospod dovoli. 8 Toda v Efezu bom ostal
do binkošti. 9 Kajti velika in uspešna vrata so se mi
odprla in tam je mnogo nasprotnikov. 10 Torej če pride
Timótej, glejte, da bo lahko z vami brez strahu, kajti
opravlja Gospodovo delo, kakor ga opravljam tudi jaz.
11 Naj ga torej nihče ne prezira, temveč ga spremite
v miru, da bo lahko prišel k meni, ker ga pričakujem
z brati. 12 Glede našega brata Apola, sem ga silno
prosil, da pride z brati k vam, toda njegova volja sploh
ni bila, da pride ob tem času; toda prišel bo, ko bo imel
primeren čas. 13 Čujte, trdno stojte v veri, obnašajte se
kakor možje, bodite močni. 14 Naj bodo vse vaše stvari
narejene z ljubeznijo. 15 Rotim vas, bratje (vi poznate
Stefanájevo hišo, da je ta prvenec Ahaje in da so sebe
posvetili službi svetim), 16 da se takšnim podredite in
vsakemu, ki pomaga z nami in se trudi. 17 Vesel sem
Stefanájevega, Fortunatovega in Aháikovega prihoda,
kajti preskrbeli so to, kar je manjkalo na vaši strani.
18 Kajti okrepčali so mojega in vašega duha; zatorej
jim priznajte, da so takšni. 19 Pozdravljajo vas cerkve
iz Azije. V Gospodu vas zelo pozdravljata Ákvila in
Priska, s cerkvijo, ki je v njuni hiši. 20 Pozdravljajo vas
vsi bratje. Drug drugega pozdravite s svetim poljubom.
21 Pozdrav od mene, Pavla, z mojo lastno roko. 22 Če
kateri človek nima rad Gospoda Jezusa Kristusa, naj
bo Anathema Maranatha. 23 Milost našega Gospoda
Jezusa Kristusa bodi z vami. 24 Moja ljubezen bodi z
vami vsemi v Kristusu Jezusu. Amen. [Prva poslanica
Korinčanom je bila napisana iz Filipov po Stefanáju in
Fortunatu in Aháiku in Timóteju.]

2 Korinčanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, in naš
brat Timótej Božji cerkvi, ki je v Korintu, z vsemi
svetimi, ki so po vsej Ahaji: **2** ›Milost bodi vam in
mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda Jezusa
Kristusa.‹ **3** Blagoslovljen bodi Bog, celó Oče našega
Gospoda Jezusa Kristusa, Oče usmiljenj in Bog vse
tolažbe, **4** ki nas tolaži v vsaki naši stiski, da bomo
sposobni tolažiti te, ki so v kakršnikoli težavi, s tolažbo,
s katero smo mi sami potolaženi od Boga. **5** Kajti kakor
so Kristusova trpljenja obilna v nas, tako je obilna tudi
naša tolažba po Kristusu. **6** Če pa smo stiskani, je
to za vašo tolažbo in rešitev duš, ki je učinkovita v
prestajanju istih trpljenj, ki jih tudi mi prenašamo; ali če
smo potolaženi, je to zaradi vaše tolažbe in rešitve
duš. **7** In naše upanje o vas je neomajno, vedoč, da
kakor ste udeleženci trpljenj, tako boste postali tudi
tolažbe. **8** Kajti nočemo, bratje, da bi bili vi nevedni
o naši težavi, ki je k nam prišla v Aziji, da smo bili
stiskani preko mere, nad močjo, tako zelo, da smo
obupali celó nad življenjem. **9** Toda v sebi smo imeli
smrtno obsodbo, da ne bi zaupali vase, temveč v Boga,
ki obuja mrtve; **10** ki nas je osvobodil iz tako velike
smrti in še osvobaja; v katerega zaupamo, da nas bo
še osvobajal. **11** Tudi vi skupaj pomagate z molitvijo
za nas, da bi bila lahko zaradi daru, podarjenega
nam, s pomočjo mnogih oseb, dana zahvala z naše
strani. **12** Kajti naše veselje je to, pričevanje naše vesti,
da smo se v svetu vedli s preprostostjo in pobožno
iskrenostjo, ne z meseno modrostjo, temveč z Božjo
milostjo in bolj obilno posebej do vas. **13** Kajti ne
pišemo vam nobenih drugih stvari, kakor kar berete
ali spoznavate; in zaupam, da boste spoznali celó do
konca; **14** kakor ste nas tudi vi deloma spoznali, da
smo mi vaše veselje, celó kakor ste tudi vi naše na dan
Gospoda Jezusa. **15** V tem zaupanju sem bil voljan
prej priti k vam, da bi vi lahko imeli dvojno korist; **16** in
mimo vas iti v Makedonijo in iz Makedonije ponovno
priti k vam in bi bil od vas pospremljen na svoji poti
proti Judeji. **17** Ko sem bil torej takih misli, ali sem
uporabil lahkomiselnost? Ali stvari, ki jih nameravam,
nameravam storiti glede na meso, da bo z menoj »da,
« »da« in »ne, « »ne«? **18** Toda kakor je Bog resničen,
naša beseda do vas ni bila »da« in »ne.« **19** Kajti Božji
Sin, Jezus Kristus, ki je bil med vami oznanjen po nas,
celó po meni in Silvánu ter Timóteju, ni bil »da« in »ne,
« temveč je bil v njem »da.« **20** Kajti vse Božje obljube
so v njem »da« in v njem »Amen« v Božjo slavo po
nas. **21** Torej tisti, ki nas z vami utrjuje v Kristusu in
nas je mazilil, je Bog; **22** ki nas je tudi zapečatil in v
naša srca dal poroštvo Duha. **23** Poleg tega kličem
Boga za pričo nad svojo dušo, da doslej še nisem
prišel k vam v Korint, da bi vam prizanesel. **24** Ne,
ker bi imeli gospostvo nad vašo vero, temveč smo
pomočniki vaše radosti; kajti stojite po veri.

2 Toda sam pri sebi sem sklenil, da k vam ne bom
ponovno prišel s potrtostjo. **2** Kajti če vas užalostim,
kdo je torej tisti, ki me razveseljuje, razen istega, ki je
po meni užaloščen? **3** In to isto sem napisal vam, da
ne bi, ko pridem, imel bridkost od teh, od katerih bi se
moral veseliti; ker imam zaupanje v vas vse, da je moje
veselje veselje vas vseh. **4** Kajti iz precejšnje stiske in
tesnobe srca sem vam pisal z mnogimi solzami; ne
da bi bili vi užaloščeni, temveč da bi lahko spoznali
ljubezen, ki jo imam bolj obilno do vas. **5** Toda če je
kdorkoli povzročil žalost, ni užalostil mene, temveč
deloma, da vas ne bom vse preobremenil. **6** Takšnemu
človeku je primerna ta kazen, katera [mu] je bila
naložena od večine. **7** Tako da mu morate nasprotno
vi raje odpustiti in ga potolažiti, da ne bi bil mogoče tak
požrt s preveliko bridkostjo. **8** Zatorej vas rotim, da
boste potrdili svojo ljubezen do njega. **9** Kajti zato sem
vam tudi pisal, da bi lahko spoznal dokaz o vas, če
ste v vseh stvareh poslušni. **10** Komur kaj odpustite,
odpuščam tudi jaz. Kajti če sem kaj odpustil, komur
sem zaradi vas to odpustil, sem to odpustil v Kristusovi
osebi; **11** da Satan ne bi pridobil prednosti pred nami;
kajti o njegovih naklepih nismo nevedni. **12** Nadalje, ko
sem prišel v Troádo, da oznanim Kristusov evangelij in
so mi bila odprta vrata v Gospodu, **13** v svojem duhu
nisem imel počitka, ker nisem našel svojega brata Tita.
Toda ko sem se od njih poslovil, sem od tam odšel v
Makedonijo. **14** Torej hvala bodi Bogu, ki nam vedno
povzroča, da slavimo zmago v Kristusu in po nas na
vsakem kraju razodeva vonj njegovega spoznanja. **15**
Kajti Bogu smo prijeten Kristusov vonj med temi, ki so
rešeni in med temi, ki se pogubljajo. **16** Nekomu smo
vonj po smrti za smrt, drugemu pa vonj po življenju
za življenje. In kdo je primeren za te stvari? **17** Kajti
nismo kakor mnogi, ki kvarijo Božjo besedo; temveč
kot iz iskrenosti, vendar kot od Boga, v Božjih očeh
govorimo v Kristusu.

3 Ali ponovno začenjamo priporočati sami sebe? Ali
potrebujemo, kot nekateri drugi, za vas priporočilne
poslanice ali priporočilna pisma od vas? **2** Vi ste
naša poslanica, napisana v naših srcih, od vseh ljudi
poznana in brana, **3** ker ste vidno oznanili, da ste
Kristusova poslanica, dana po nas, ne napisana s
črnilom, temveč z Duhom živega Boga; ne na kamnite
plošče, temveč na mesene plošče srca. **4** In tako
zaupanje imamo po Kristusu usmerjeno k Bogu; **5** ne
da smo sami zadostni, da mislimo karkoli kakor od

nas samih, temveč je naša zadostnost od Boga; 6
ki nas je tudi storil zmožne služabnike nove zaveze;
ne po črki, temveč po duhu; kajti črka ubija, toda duh
daje življenje. 7 Toda če je bilo veličastno služenje
smrti, zapisano in vrezano v kamne, tako da Izraelovi
otroci, zaradi slave njegove zunanjosti, niso mogli
neomajno gledati Mojzesovega obraza, katerega slava
je bila odpravljena, 8 kako ne bo služba duha precej
veličastnejša? 9 Kajti če je služba obsodbi slava, [jo]
služba pravičnosti veliko bolj prekaša v slavi. 10 Kajti
celó to, kar je postalo slavno, v tem oziru ni imelo
slave, zaradi slave, ki prekaša. 11 Kajti če je bilo slavno
to, kar je bilo odpravljeno, je veliko bolj slavno to, kar
ostaja. 12 Ker imamo torej tolikšno upanje, uporabljamo
veliko razumljivost govora, 13 in ne kakor Mojzes, ki si
je prek svojega obraza nadel zagrinjalo, da Izraelovi
otroci niso mogli neomajno gledati konca tega, kar je
odpravljeno. 14 Toda njihovi umi so bili zaslepljeni.
Kajti do danes ostaja pri branju Stare zaveze isto
zagrinjalo neodgrnjeno; katere zagrinjalo je odpravljeno
v Kristusu. 15 Toda celó do današnjega dne, kadar se
bere Mojzes, je na njihovem srcu zagrinjalo. 16 Pa
vendar, ko se bodo obrnili h Gospodu, bo zagrinjalo
odvzeto. 17 Torej Gospod je ta Duh, in kjer je Gospodov
Duh, tam je svoboda. 18 Toda mi vsi, ki z odgrnjenim
obrazom gledamo kakor v steklu Gospodovo slavo,
smo iz slave v slavo preobraženi v isto podobo, celó
kakor po Gospodovem Duhu.

4 Ker imamo to službo, kakor smo prejeli usmiljenje,
ne omahujemo, 2 temveč smo se odrekli skritim
stvarem nepoštenosti in ne hodimo v prebrisanosti
niti z Božjo besedo ne ravnamo varljivo, temveč se z
manifestacijo resnice v Božjih očeh priporočamo vesti
vsakega človeka. 3 Toda če je naš evangelij skrit, je
skrit tistim, ki so izgubljeni, 4 v katerih je bog tega
sveta zaslepil misli tistih, ki ne verujejo, da jim ne bi
zasijala svetloba veličastnega Kristusovega evangelija,
ki je podoba Boga. **(aiōn g165)** 5 Kajti ne oznanjamo
sebe, temveč Kristusa Jezusa, Gospoda; in sebe, vaše
služabnike, zaradi Jezusa. 6 Kajti Bog, ki je zapovedal
svetlobi, da zasije iz teme, je zasijal v naših srcih, da
nudi svetlobo spoznanja Božje slave na obrazu Jezusa
Kristusa. 7 Toda ta zaklad imamo v lončenih posodah,
da bi bila odličnost moči lahko od Boga in ne od nas. 8
Na vsaki strani smo vznemirjeni, vendar ne v tegobi;
zmedeni smo, vendar ne v obupu; 9 preganjani, toda
ne zapuščeni; mêtani [ob tla], toda ne uničeni; 10
vedno v telesu naokrog prenašamo umiranje Gospoda
Jezusa, da bi se lahko tudi v našem telesu razodelo
Jezusovo življenje. 11 Kajti mi, ki živimo, smo zaradi
Jezusa nenehno izročani v smrt, da bi se tudi Jezusovo
življenje lahko razodelo v našem umrljivem mesu. 12
Tako potem v nas deluje smrt, toda v vas življenje.
13 Ker imamo istega duha vere, glede na to, kakor je
pisano: ›Veroval sem in zato sem govoril; ‹ tudi mi
verujemo in zato govorimo; 14 vedoč, da tisti, ki je
obudil Gospoda Jezusa, bo po Jezusu obudil tudi nas
in nas postavil z vami. 15 Kajti vse stvari so zaradi vas,
da bi lahko obilna milost zaradi zahvaljevanja mnogih
prekipevala v Božjo slavo. 16 Zaradi tega razloga ne
omagujemo; kajti kljub temu, da naš zunanji človek
umira, je vendarle naš notranji človek iz dneva v dan
obnovljen. 17 Kajti naša lahka stiska, ki je samo za
trenutek, opravlja za nas veliko večjo, presegajočo
in večno težo slave; **(aiōnios g166)** 18 medtem ko ne
gledamo na stvari, ki so vidne, temveč na stvari, ki
so nevidne. Kajti stvari, ki so vidne, so začasne, toda
stvari, ki so nevidne, so večne. **(aiōnios g166)**

5 Kajti vemo, da če bi naša zemeljska hiša tega
šotorskega svetišča razpadla, imamo v nebesih
večno Božjo stavbo, hišo ne narejeno z rokami. **(aiōnios
g166)** 2 Kajti v tem stokamo in iskreno želimo, da bi se
povrh odeli z našo hišo, ki je iz nebes; 3 če je tako, da
ko bomo oblečeni, ne bi bili najdeni goli. 4 Kajti mi,
ki smo v tem šotoru, obteženi stokamo. Ne zato, ker
hočemo biti neoblečeni, temveč oblečeni povrh, da bi
bila umrljivost lahko požrta z življenjem. 5 Torej kdor
nas je naredil za točno isto stvar, je Bog, ki nam je
dal tudi poroštvo Duha. 6 Torej smo vedno zaupljivi,
ker vemo, da medtem ko smo doma v telesu, smo
odsotni od Gospoda 7 (kajti hodimo po veri, ne po
pogledu). 8 Zaupljivi smo, pravim in voljni rajši biti
odsotni iz telesa in biti prisotni z Gospodom. 9 Zatorej
se trudimo, da bomo bodisi prisotni ali odsotni, lahko
pri njem sprejeti. 10 Kajti vsi se moramo prikazati
pred Kristusovim sodnim stolom, da bo vsakdo lahko
prejel stvari, storjene v svojem telesu, glede na to,
kar je storil, bodisi je to dobro ali slabo. 11 Ker torej
poznamo Gospodov strah, pregovarjamo ljudi; toda
Bogu smo postali očitni; in zaupam tudi, [da] smo
postali očitni v svojih vesteh. 12 Kajti ne priporočamo
se vam ponovno, temveč vam dajemo priložnost, da
ste zavoljo nas ponosni, da boste imeli nekaj, da
odgovorite tem, ki se ponašajo na zunaj, ne pa v srcu.
13 Kajti če smo brez pameti, je to za Boga, ali če smo
zdravega mišljenja, je to zaradi vaše stvari. 14 Kajti sili
nas Kristusova ljubezen; ker tako sodimo, da če je
eden umrl za vse, potem so bili mrtvi vsi. 15 In da je
umrl za vse, da tisti, ki živijo, odslej ne bi živeli več
zase, temveč za tistega, ki je zanje umrl in ponovno
vstal. 16 Zatorej odslej nobenega človeka ne poznamo
po mesu. Da, četudi smo Kristusa poznali po mesu, ga
vendarle sedaj ne poznamo več [po mesu]. 17 Torej,
če je katerikoli človek v Kristusu, je novo ustvarjeno

bitje. Stare stvari so minile; glejte, vse stvari so postale
nove. 18 In vse stvari so od Boga, ki nas je po Jezusu
Kristusu spravil s seboj in nam dal službo pobotanja;
19 namreč, da je bil Bog v Kristusu, ko je svet pobotal
s seboj, ker jim ni pripisal njihovih prekrškov, nam pa
predal besedo sprave. 20 Torej smo potem predstavniki
za Kristusa, kakor da vas je po nas rotil Bog. Namesto
Kristusa vas prosimo, bodite spravljeni z Bogom. 21
Kajti njega, ki ni poznal greha, je zaradi nas storil, da
postane greh, da bi mi lahko postali Božja pravičnost v
njem.

6 Mi vas potem kot delavci skupaj z njim tudi rotimo,
da Božje milosti niste prejeli zaman. 2 (Kajti pravi:
»Uslišal sem te v sprejemljivem času in na dan rešitve
duše sem ti pomagal; glej, sedaj je odobren čas; glej,
sedaj je dan rešitve duše.«) 3 Ne dajemo nobene
spotike v nobeni stvari, da služba ne bo ošteta. 4
Toda v vseh stvareh se priporočamo kakor Božji
služabniki, v veliki potrpežljivosti, v stiskah, v potrebah,
v tegobah, 5 v bičanjih, v ječah, pri uporih, v naporih,
v bedenjih, v postih, 6 s čistostjo, s spoznanjem, s
potrpežljivostjo, s prijaznostjo, s Svetim Duhom, z
nehlinjeno ljubeznijo, 7 z besedo resnice, z Božjo
močjo, z bojno opremo pravičnosti na desni roki in na
levi, 8 s spoštovanjem in nespoštovanjem, na slabem
in dobrem glasu; kakor sleparji, pa vendar iskreni; 9
kakor neznani, pa vendar dobro znani; kakor umirajoči
in glej, živimo; kakor kaznovani, pa ne ubiti; 10 kakor
žalostni, vendar vedno veseli; kakor ubogi, vendar
mnoge bogatimo; kakor ne bi imeli nič, pa vendar
posedujemo vse stvari. 11 Oh vi Korinčani, naša usta
so vam odprta, naše srce je širokosrčno. 12 Vi niste
omejeni v nas, temveč ste omejeni v svojih lastnih
notranjostih. 13 Torej za povračilo v enakem (govorim
vam kakor svojim otrokom), bodite tudi vi širokosrčni.
14 Ne bodite neenako vpreženi skupaj z neverniki, kajti
kakšno družbo ima pravičnost z nepravičnostjo? Ali
kakšno udeležbo ima svetloba s temo? 15 In kakšno
soglasje ima Kristus z Beliálom? Ali kakšen delež ima,
kdor veruje, z neverniki? 16 In kakšno strinjanje ima
Božji tempelj z maliki? Kajti vi ste tempelj živega Boga;
kakor je rekel Bog: »Prebival bom v njih in hodil v
njih in jaz bom njihov Bog in oni bodo moji ljudje. 17
Zatorej pridite ven izmed njih in bodite oddvojeni, «
govori Gospod »in nečiste stvari se ne dotikajte; in jaz
vas bom sprejel 18 in vam bom Oče in vi boste moji
sinovi in hčere, « govori Gospod Vsemogočni.

7 Ker imamo torej te obljube, srčno ljubljeni, se
očistimo pred vso umazanijo mesa in duha ter v
strahu Božjem dovršujmo svetost. 2 Sprejmite nas;
nikomur nismo storili krivice, nobenega človeka nismo
pokvarili, nobenega človeka nismo ogoljufali. 3 Tega
ne govorim, da vas obsodim, kajti prej sem rekel, da
ste v naših srcih, da z vami umremo in živimo. 4
Velika je moja drznost govora do vas, veliko je moje
ponašanje glede vas. Napolnjen sem s tolažbo, silno
radosten v vsej naši stiski. 5 Kajti ko smo prišli v
Makedonijo, naše meso ni imelo počitka, temveč smo
bili stiskani na vsaki strani; zunaj so bili boji, znotraj so
bili strahovi. 6 Kljub temu nas je Bog, ki tolaži te, ki
so potrti, potolažil s Titovim prihodom; 7 pa ne samo
z njegovim prihodom, temveč s tolažbo, s katero je
bil potolažen med vami, ko nam je pripovedoval vašo
iskreno željo, vaše žalovanje, vaše goreče mišljenje do
mene; tako, da sem se tem bolj veselil. 8 Kajti čeprav
sem vas s pismom užalostil, se ne kesam, čeprav
sem se kesal; kajti zaznavam, da vas je ista poslanica
užalostila, čeprav je bilo to samo za nekaj časa. 9
Sedaj se veselim, ne da ste bili užaloščeni, temveč da
ste [bili] užaloščeni do kesanja. Kajti užaloščeni ste bili
na bogaboječ način, da od nas v ničemer ne bi prejeli
škode. 10 Kajti bogaboječa žalost opravlja kesanje
v rešitev duše, ki se je ne bomo kesali, toda svetna
žalost ustvarja smrt. 11 Kajti glejte to točno isto stvar,
da ste bili užaloščeni na bogaboječ način, kakšno
skrbnost je to storilo v vas, da, kakšno čiščenje vas
samih, da, kakšno ogorčenost, da, kakšen strah, da,
kakšno silovito hrepenenje, da, kakšno gorečnost, da,
kakšno maščevanje! V vseh stvareh ste sebe potrdili,
da ste v tej zadevi čisti. 12 Zatorej čeprav sem vam
pisal, sem to storil ne zaradi razloga tistega, ki je storil
krivico niti zaradi razloga tistega, ki je trpel krivico,
temveč, da se vam lahko pokaže naša skrb za vas v
Božjih očeh. 13 Torej smo bili potolaženi v vaši tolažbi.
Da in silno bolj smo se veselili zaradi Titovega veselja,
ker je bil po vas vseh njegov duh okrepčan. 14 Kajti če
sem se mu kakorkoli bahal z vami, nisem osramočen;
temveč kakor smo vam govorili vse stvari v resnici,
se je celó tako naše bahanje, ki sem ga storil pred
Titom, izkazalo [za] resnično. 15 In njegova notranja
strast je do vas obilnejša, medtem ko se spominja
poslušnosti vas vseh, kako ste ga sprejeli s strahom
in trepetanjem. 16 Veselim se torej, da imam v vas
zaupanje v vseh stvareh.

8 Poleg tega, bratje, vam storimo, da veste o Božji
milosti, podeljeni makedonskim cerkvam, 2 da je
bila v veliki preizkušnji stiske obilica njihovega veselja
in njihova globoka revščina obilna v bogastvih njihove
velikodušnosti. 3 Kajti po svoji moči, pričujem, da
in preko svojih moči so bili sami voljni 4 in [so] nas
z mnogimi prošnjami prosili, da bi mi sprejeli dar in
[oni] nase vzeli družbo služenja svetim. 5 In to so
storili, ne kakor smo upali, temveč so najprej sebe

izročili Gospodu in po Božji volji nam. 6 Tako, da smo
prosili Tita, da kakor je začel, tako naj isto milost v vas
tudi konča. 7 Torej kakor ste obilni v vsaki stvari, v
veri, izgovarjavi, spoznanju, v vsej marljivosti in v vaši
ljubezni do nas, glejte, da ste obilni tudi v tej milosti. 8
Ne govorim po zapovedi, temveč z razlogom gorečnosti
drugih in da dokažem iskrenost vaše ljubezni. 9 Kajti
poznate milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, da
čeprav je bil bogat, je vendar zaradi vas postal ubog,
da bi po njegovi revščini vi lahko obogateli. 10 In v tem
dajem svoj nasvet, kajti to je koristno za vas, ki ste prej
začeli, ne samo delati, temveč ste bili prizadevni tudi
pred enim letom. 11 Zdaj torej izvršite to delo; da kakor
je bila pripravljenost hoteti, tako bo lahko tudi izvršitev
iz tega, kar imate. 12 Kajti če je bil najprej voljan um,
je sprejet glede na to, kar človek ima, in ne glede na
to, česar nima. 13 Kajti ne mislim, da bi bili drugi ljudje
olajšani, vi pa obteženi, 14 temveč prek enakosti, da
lahko sedaj, ob tem času, vaše obilje postane oskrba
za njihovo siromaštvo, da bo njihovo obilje lahko tudi
oskrba za vaše siromaštvo, da bo lahko enakost, 15
kakor je pisano: ›Kdor je nabral veliko, ni imel ničesar
preveč, in kdor je nabral malo, ni imel pomanjkanja.‹
16 Toda zahvala bodi Bogu, ki je na Titovo srce položil
isto iskreno skrb za vas. 17 Kajti zares je sprejel
spodbudo; toda ker je bil bolj prizadeven, je k vam
odšel iz svojega lastnega nagiba. 18 In z njim smo
poslali brata, katerega hvala v evangeliju je po vseh
celotnih cerkvah; 19 in ne samo to, temveč ki je bil tudi
od cerkvá izbran, da potuje z nami s to milostjo, ki je
po nas preskrbljena v slavo istega Gospoda in izjavi
vašega pripravljenega mišljenja; 20 izogibajoč se temu,
da nas noben človek ne bi mogel oštevati v tem obilju,
ki je preskrbljeno po nas; 21 ko skrbimo za poštene
stvari, ne samo v Gospodovih očeh, temveč tudi v
očeh ljudi. 22 In z njima smo poslali našega brata, ki se
nam je pogosto v mnogih stvareh izkazal marljivega,
toda sedaj mnogo bolj marljivega na veliko zaupanje,
ki ga imam v vas. 23 Če kdorkoli poizveduje o Titu, je
glede vas moj družabnik in sopomočnik, ali če bodo
poizvedovali o [dveh] naših bratih, sta odposlanca
cerkvá in Kristusova slava. 24 Zatorej pokažite njim in
pred cerkvami dokaz svoje ljubezni in našega bahanja
vam v prid.

9 Kajti glede služenja svetim, je zame odveč, da
vam pišem, 2 kajti poznam pripravljenost vašega
mišljenja, zaradi katerega se o vas baham tem iz
Makedonije, da je bila Ahaja pripravljena pred enim
letom; in vaša gorečnost je spodbudila zelo mnoge. 3
Vendar sem poslal brate, da ne bi bilo naše bahanje o
vas, vam v prid, zaman; da boste, kakor sem rekel, vi
lahko pripravljeni, 4 da ne bi bili morda, če pridejo z
menoj tisti iz Makedonije in vas najdejo nepripravljene,
mi (da ne rečem vi) osramočeni v tem istem zaupljivem
bahanju. 5 Zatorej sem mislil, da je treba spodbuditi
brate, da bi prej šli k vam in vnaprej pripravili vaš dar,
o katerem ste prej imeli obvestilo, da bo isti lahko
pripravljen kot resnična radodarnost in ne kakor od
pohlepnosti. 6 Toda rečem to: »Kdor varčno seje,
bo tudi varčno žel; in kdor radodarno seje, bo tudi
radodarno žel.« 7 Vsak naj tako da, glede na to,
kakor se je nameril v svojem srcu; ne nejevoljno ali
iz nuje, kajti Bog ljubi vedrega darovalca. 8 In Bog
je zmožen storiti, da bo vsa milost obilna do vas, da
boste vedno imeli vso zadostnost v vseh stvareh [in
boste] lahko bogati za vsako dobro delo 9 (kakor je
pisano: ›Razdelil je povsod, dal je revnim. Njegova
pravičnost ostaja na veke.‹ (aiōn g165) 10 Torej kdor
daje seme sejalcu, daje tako kruh za vašo hrano,
kakor množi vaše posejano seme in povečuje sadove
vaše pravičnosti) 11 obogateli ste v vsaki stvari za
vso radodarnost, ki po nas povzroča zahvaljevanje
k Bogu. 12 Kajti služenje tej službi ni samo oskrba
potreb svetih, temveč je po mnogih zahvaljevanjih tudi
obilna Bogu; 13 čeprav s poskusom tega služenja
proslavljajo Boga zaradi vaše izražene podložnosti
Kristusovemu evangeliju in zaradi vaše velikodušne
razdelitve njim in vsem ljudem; 14 in z njihovo molitvijo
za vas, kateri zaradi silne Božje milost v vas hrepenijo
po vas. 15 Hvala bodi Bogu za njegov neizrekljivi dar.

10 Torej jaz sam, Pavel, ki sem v navzočnosti med
vami pohleven, toda odsoten sem drzen do vas,
vas pri Kristusovi krotkosti in blagosti rotim. 2 Toda
rotim vas, da ne bi bil drzen, ko sem prisoten s tem
zaupanjem, s katerim mislim biti do nekaterih drzen, ki
mislijo o nas, kakor da smo živeli glede na meso. 3
Kajti čeprav živimo v mesu, se ne borimo po mesu 4
(kajti orožja našega vojskovanja niso mesena, temveč
mogočna po Bogu, da podirajo trdnjave); 5 podiramo
zamisli in vsako visoko stvar, ki sebe povzdiguje proti
spoznanju Boga ter vsako misel prinašamo v ujetništvo,
v poslušnost Kristusu; 6 in v pripravljenosti smo, da
maščujemo vso neposlušnost, ko se vaša poslušnost
dopolni. 7 Ali gledate na stvari po zunanjem videzu? Če
katerikoli človek zaupa sebi, da je Kristusov, naj sam
v sebi to ponovno razmisli, da kakor je on Kristusov,
točno tako smo mi Kristusovi. 8 Kajti čeprav bi se
malce bolj bahal z našo oblastjo, ki nam jo je Gospod
dal za izgrajevanje in ne za vaše uničenje, ne bi bil
osramočen; 9 da ne bom videti, kakor če vas hočem
strašiti s pismi. 10 Kajti [za] njegova pisma, pravijo, [da]
so tehtna in vplivna, toda njegova telesna prisotnost
je šibka in njegov govor zaničevanja vreden. 11 Naj
takšni mislijo to, da takšni, kakor smo mi z besedo po

črkah, ko smo odsotni, bomo takšni tudi v dejanju, ko
smo prisotni. 12 Kajti ne drznemo se meriti ali primerjati
z nekaterimi, ki priporočajo sami sebe. Toda tisti, ki
sebe merijo s seboj in se primerjajo med seboj, niso
modri. 13 Toda mi se ne bomo bahali o stvareh zunaj
naše mere, temveč glede na mero oblasti, ki nam jo
je Bog razdelil, mero, da smo segli celó do vas. 14
Kajti ne iztezamo se preko naše mere, kakor da nismo
prispeli do vas, kajti z oznanjevanjem Kristusovega
evangelija smo prišli tudi prav do vas. 15 O stvareh se
ne bahamo prek naše mere, to je z napori drugih ljudi,
temveč imamo upanje, ko se vaša vera okrepi, da
bomo obilno povečani po vas glede na naše območje,
16 da oznanimo evangelij v pokrajinah onstran vas
in ne da se bahamo na področju drugega človeka o
stvareh, ki so bile pripravljene k naši roki. 17 Toda
kdor se ponaša, naj se ponaša v Gospodu. 18 Kajti ni
potrjen kdor priporoča sebe, temveč kogar priporoča
Gospod.

11 Bog daj, da bi lahko z menoj malo zdržali v moji
neumnosti, in zares potrpite z menoj. 2 Kajti nad
vami sem ljubosumen z bogaboječo ljubosumnostjo,
kajti zaročil sem vas z enim soprogom, da vas lahko
kakor čiste device predstavim Kristusu. 3 Toda bojim
se, da ne bi bila na kakršenkoli način, kakor je kača s
svojo premetenostjo preslepila Evo, tudi vaša mišljenja
pokvarjena proč od preprostosti, ki je v Kristusu. 4
Kajti če tisti, ki prihaja, oznanja drugega Jezusa, ki ga
nismo oznanili ali če sprejmete drugega duha, ki ga
niste prejeli ali drug evangelij, ki ga niste sprejeli, bi
bili mogoče z njim prizanesljivi. 5 Kajti domnevam, da
nisem bil niti malo za zelo vodilnimi apostoli. 6 Toda
čeprav sem grob v govoru, pa nisem v spoznanju; toda
med vami smo se temeljito razodeli v vseh stvareh. 7
Ali sem zagrešil prestopek s poniževanjem samega
sebe, da bi bili vi lahko povišani, ker sem vam brez
plačila oznanil Božji evangelij? 8 Odvzel sem drugim
cerkvam in od njih jemal plačila, da vam storim uslugo.
9 In ko sem bil prisoten z vami in trpel pomanjkanje,
nisem bil v breme nobenemu človeku, kajti to, kar mi
je primanjkovalo, so preskrbeli bratje, ki so prišli iz
Makedonije. In v vseh stvareh sem se varoval pred tem,
da bi vam bil v breme in tako se bom varoval. 10 Kakor
je Kristusova resnica v meni, me v področjih Ahaje
noben človek ne bo ustavil v tem bahanju. 11 Zakaj?
Ker vas ne ljubim? Bog ve. 12 Toda kar delam, to bom
delal, da bom lahko odsekal priložnost pred temi, ki
želijo priložnost; da bodo, v čemer se ponašajo, lahko
najdeni kakor mi. 13 Kajti takšni so lažni apostoli, varljivi
delavci, ki se prenarejajo v Kristusove apostole. 14 In
nič čudnega; kajti sam Satan se prenareja v angela
svetlobe. 15 Torej ni nič posebnega, če so tudi njegovi
služabniki prenarejeni kakor služabniki pravičnosti,
katerih konec bo glede na njihova dela. 16 Ponovno
pravim: ›Naj me noben človek nima za bedaka; če
drugače, me vendar sprejmite kakor bedaka, da se
bom lahko malce bahal. 17 To, kar govorim, tega ne
govorim po Gospodu, temveč kakor bi bilo nespametno
v tem zaupanju bahanja. 18 Ker pa se mnogi ponašajo
po mesu, se bom tudi jaz ponašal. 19 Kajti z veseljem
trpite bedake, ker ste vi sami modri. 20 Kajti trpite, če
vas človek privleče v suženjstvo, če vas človek požira,
če od vas človek jemlje, če človek sebe povišuje, če
vas človek udari po obrazu. 21 Govorim glede graje,
kakor bi bili šibki. Čeprav v čemer je kdorkoli drzen
(govorim nespametno), sem tudi sam drzen. 22 Ali
so Hebrejci? Tudi jaz sem. Ali so Izraelci? Tudi jaz
sem. Ali so Abrahamovo seme? Tudi jaz sem. 23 Ali
so Kristusovi služabniki? (Govorim kakor bedak.) Jaz
sem bolj; obilnejši v naporih, nad mero pri bičanjih,
pogosteje v ječah, često v smrtnih nevarnostih. 24 Od
Judov sem petkrat prejel štirideset udarcev z bičem,
izvzemši enega. 25 Trikrat sem bil pretepen s šibami,
enkrat sem bil kamnan, trikrat sem pretrpel brodolom,
noč in dan sem bil na globokem morju; 26 pogosto
na potovanjih, v nevarnostih od vodá, v nevarnostih
od roparjev, v nevarnostih od svojih lastnih rojakov,
v nevarnostih od poganov, v nevarnostih v mestu,
v nevarnostih v divjini, v nevarnostih na morju, v
nevarnostih med lažnivimi brati; 27 v utrujenostih in
bolestih, v pogostih bedenjih, v lakoti in žeji, v pogostih
postih, v mrazu in nagoti. 28 Poleg teh stvari, ki so
zunanje, to, kar dnevno prihaja nadme, [še] skrb za
vse cerkve. 29 Kdo je slaboten in jaz nisem slaboten?
Kdo je užaljen in jaz ne gorim? 30 Če se moram nujno
ponašati, se bom ponašal s stvarmi, ki se tičejo mojih
slabotnosti. 31 Bog in Oče našega Gospoda Jezusa
Kristusa, ki je blagoslovljen na vékomaj, ve, da ne
lažem. (aiōn g165) 32 V Damasku je voditelj pod kraljem
Arétom z garnizijo zastražil mesto Damaščanov, željan,
da me zgrabi, 33 pa sem bil skozi okno v košu spuščen
dol ob zidu in pobegnil njegovim rokam.‹

12 Zame ni primerno, da bi se sedaj poveličeval.
Prišel bom k videnjem in razodetjem od Gospoda.
2 Pred okoli štirinajstimi leti sem spoznal človeka v
Kristusu (bodisi v telesu, ne morem reči; ali izven
telesa, ne morem povedati; Bog ve), nekoga vzetega
gor do tretjih nebes. 3 In poznal sem takšnega človeka
(bodisi v telesu ali izven telesa, ne morem povedati;
Bog ve), 4 kako je bil vzet gor v raj in je slišal
neizgovorljive besede, ki jih človeku ni zakonito izreči.
5 S takšnim se bom ponašal. Vendar se ne bom
ponašal sam s seboj, temveč s svojimi slabotnostmi. 6
Kajti kljub temu da bi se želel ponašati, ne bom bedak;

kajti povedal bom resnico. Toda sedaj potrpim, da ne
bi katerikoli človek mislil o meni več, kakor me vidi, da
sem ali kar sliši o meni. 7 In da se ne bi zaradi obilja
razodetij, prek mere povišal, mi je bil dan v meso trn,
Satanov poslanec, da me udari, da ne bi bil prek mere
vzvišen. 8 Za to stvar sem trikrat rotil Gospoda, da bi
jo odstranil od mene. 9 In mi je rekel: »Dovolj ti je moja
milost, kajti moja moč je izpopolnjena v slabotnosti.«
Torej se bom z največjim veseljem raje ponašal s
svojimi slabotnostmi, da bo na meni lahko počivala
Kristusova moč. 10 Torej bom zaradi Kristusa užival v
slabotnostih, v grajah, v potrebah, v preganjanjih, v
tegobah; kajti kadar sem slaboten, tedaj sem močan.
11 Postal sem bedak v ponašanju. Prisilili ste me, kajti
od vas bi moral biti priporočen. Kajti v ničemer ne
zaostajam za vašimi najvodilnejšimi apostoli, čeprav
nisem nič. 12 Resnično, znamenja apostola so bila
med vami storjena v vsej potrpežljivosti, z znamenji in
čudeži ter mogočnimi dejanji. 13 Kajti kaj je to, v čemer
ste bili slabši do drugih cerkvá, razen tega, da vam jaz
nisem bil v breme? Odpustite mi to krivico. 14 Glejte,
tretjič sem pripravljen priti k vam, in vam ne bom v
breme, kajti ne iščem vašega, temveč vas. Kajti ne bi
smeli biti otroci obvezani varčevati za starše, temveč
starši za otroke. 15 In zelo rad se hočem razdati in biti
razdan za vas; četudi vas obilneje ljubim, sem manj
ljubljen. 16 Toda naj bo tako, nisem vas bremenil; kljub
temu sem vas, ker sem prebrisan, ujel z zvijačo. 17 Ali
sem vas izkoristil po kom od teh, ki sem jih poslal k
vam? 18 Naprosil sem Tita in z njim sem poslal brata.
Ali vas je izkoristil Tit? Ali nisva hodila v istem duhu? Ali
nisva hodila po istih stopinjah? 19 Ponovno, ali mislite,
da se vam opravičujemo? Govorimo pred Bogom v
Kristusu. Toda, srčno ljubljeni, vse stvari počenjamo v
vaše izgrajevanje. 20 Kajti bojim se, da ko pridem,
vas ne bom našel takšnih, kakor vas želim in da me
boste vi našli takšnega, kakor si ne želite; da ne bi
bilo razpravljanj, zavisti, jeze, prepirov, obrekovanj,
šepetanj, napihovanj, uporov. 21 In da me ne bi, ko
ponovno pridem, moj Bog med vami ponižal in da bom
objokoval mnoge, ki so že grešili in se niso pokesali
od nečistosti in prešuštvovanja in pohotnosti, ki so jih
zagrešili.

13 To je tretjič, [da] prihajam k vam. Po ustih dveh ali
treh prič bo ugotovljena vsaka beseda. 2 Povedal
sem vam že nekoč in vam drugič napovedujem, kakor
če bi bil prisoten; in sedaj odsoten pišem tem, ki so
poprej grešili in vsem drugim, da če ponovno pridem,
ne bom prizanašal. 3 Ker iščete dokaz, da Kristus
govori v meni, ki posebej do vas ni slaboten, temveč
je v vas mogočen. 4 Kajti čeprav je bil križan zaradi
slabosti, vendarle živi z Božjo močjo. Kajti tudi mi smo
šibki v njem, toda z Božjo močjo bomo živeli z njim
za vas. 5 Izprašajte se, ali ste v veri. Preizkusite se.
Ali se ne poznate, da je Jezus Kristus v vas, razen
če ste zavrženi? 6 Toda zaupam, da boste spoznali,
da mi nismo zavrženi. 7 Sedaj molim k Bogu, da ne
storite nobenega zla; ne da bi se mi izkazali potrjene,
temveč da bi vi storili to, kar je pošteno, čeprav smo mi
kakor zavrženi. 8 Kajti ničesar ne moremo storiti proti
resnici, temveč za resnico. 9 Kajti veseli smo, ko smo
mi slabotni, vi pa močni; in to tudi želimo, celó vašo
popolnost. 10 Zatorej pišem te stvari v odsotnosti, da
ne bi navzoč uporabil ostrine, glede na oblast, ki mi jo
je Gospod dal za izgrajevanje in ne za uničenje. 11
Končno, bratje, zbogom. Bodite popolni, bodite dobro
potolaženi, bodite enega mišljenja, živite v miru; in
z vami bo Bog ljubezni in miru. 12 Pozdravite drug
drugega s svetim poljubom. 13 Pozdravljajo vas vsi
sveti. 14 Milost Gospoda Jezusa Kristusa in Božja
ljubezen in soudeležba Svetega Duha bodi z vami
vsemi. Amen. [Druga poslanica Korinčanom je bila
napisana iz Filipov, mesta v Makedoniji, po Titu in
Luku.]

Galačanom

1 Pavel, apostol (ne od ljudi niti ne po človeku, temveč
po Jezusu Kristusu in Bogu Očetu, ki ga je obudil
od mrtvih) **2** in vsi bratje, ki so z menoj, cerkvam v
Galatiji: **3** ›Milost bodi vam in mir od Boga Očeta in
od našega Gospoda Jezusa Kristusa, **4** ki je samega
sebe dal za naše grehe, da nas lahko osvobodi iz tega
sedanjega hudobnega sveta, glede na voljo Boga in
našega Očeta, **(aiōn g165)** **5** ki mu bodi slava na veke
vekov. Amen.‹ **(aiōn g165)** **6** Čudim se, da ste se tako
hitro oddaljili od tistega, ki vas je poklical v Kristusovo
milost, k drugemu evangeliju, **7** ki ni drug, temveč
so tam nekateri, ki vas vznemirjajo in hočejo izkriviti
Kristusov evangelij. **8** Toda čeprav vam mi ali angel iz
nebes oznanja kak drug evangelij, kakor tega, ki smo
vam ga oznanili, naj bo ta preklet. **9** Kakor smo rekli
prej, tako ponovno govorim sedaj: »Če vam katerikoli
človek oznani kak drug evangelij, kakor ta, ki ste ga
prejeli, naj bo preklet.« **10** Kajti ali sedaj pregovarjam
ljudi ali Boga? Ali poskušam ugajati ljudem? Kajti če bi
še ugajal ljudem, ne bi bil Kristusov služabnik. **11** Toda
potrjujem vam, bratje, da evangelij, ki je bil oznanjen
po meni, ni po človeku. **12** Kajti niti ga nisem prejel od
človeka niti se ga nisem naučil, temveč po razodetju
Jezusa Kristusa. **13** Kajti slišali ste o mojem vedênju, v
preteklem času v judovski religiji, da sem preko mere
preganjal Božjo cerkev in jo pustošil, **14** in v judovski
religiji napredoval nad mnoge svoje vrstnike v svojem
lastnem narodu in bil še silno vnet za izročila svojih
očetov. **15** Toda ko je Bogu, ki me je od maternice
moje matere odbral in me poklical po svoji milosti,
ugajalo, **16** da v meni razodene svojega Sina, da bi ga
lahko oznanjal med pogani, se nisem takoj posvetoval
z mesom in krvjo, **17** niti nisem odšel gor v Jeruzalem
k tem, ki so bili apostoli pred menoj, temveč sem odšel
v Arabijo in se ponovno vrnil v Damask. **18** Potem sem
po treh letih odšel gor v Jeruzalem, da vidim Petra in z
njim ostal petnajst dni. **19** Toda izmed apostolov nisem
videl nobenega drugega, razen Jakoba, Gospodovega
brata. **20** Torej stvari, ki vam jih pišem, glejte, pred
Bogom, ne lažem. **21** Kasneje sem prišel v področja
Sirije in Kilikije; **22** in po obrazu sem bil nepoznan
cerkvam v Judeji, ki so bile v Kristusu, **23** toda samo
slišali so: »Da tisti, ki nas je v preteklih časih preganjal,
sedaj oznanja vero, ki jo je nekoč uničeval.« **24** In
slavili so Boga v meni.

2 Potem sem po štirinajstih letih ponovno z Barnabom
odšel gor v Jeruzalem in s seboj vzel tudi Tita. **2**
In gor sem odšel po razodetju in jim posredoval ta
evangelij, ki ga oznanjam med pogani, toda skrivaj
tem, ki so bili ugledni, da ne bi na kakršenkoli način
tekel ali sem tekel zaman. **3** Toda niti Tit, ki je bil z
menoj, ki je bil Grk, ni bil prisiljen, da se obreže. **4** In
to zaradi nepričakovano privedenih lažnih bratov, ki
so prišli na skrivnem, da zalezujejo našo svobodo, ki
jo imamo v Kristusu Jezusu, da bi nas lahko privedli
v suženjstvo; **5** katerim nismo niti za eno uro dali
prostora s podložnostjo, da bi se evangelijska resnica
lahko nadaljevala z vami. **6** Toda izmed teh, ki so se
zdeli, da so nekaj (karkoli so bili, mi ni važno; Bog
ne sprejema človeške zunanjosti), kajti tisti, ki so se
zdeli, da so nekaj, mi na posvetovanju niso ničesar
dodali, **7** temveč nasprotno, ko so videli, da je bil
evangelij neobreze zaupan meni, kakor je bil evangelij
obreze Petru **8** (kajti, kdor je učinkovito deloval v Petru
k apostolstvu obrezanih, isti je bil mogočen v meni
za pogane). **9** In ko so Jakob, Kefa in Janez, ki se
zdijo, da so stebri, zaznali milost, ki mi je bila dana,
so meni in Barnabu podali desnice družabništva, da
bi midva šla k poganom, oni pa k obrezanim. **10** Le
želeli so, da bi se spominjala revnih; isto kar sem si
tudi sam prizadeval storiti. **11** Toda ko je Peter prišel v
Antiohijo, sem se mu v obraz uprl, ker je bil za ošteti.
12 Kajti preden so prišli nekateri od Jakoba, je jedel s
pogani. Toda ko so prišli, se je umaknil in se oddvojil,
ker se je bal teh, ki so bili iz obreze. **13** In prav tako so
se z njim pretvarjali drugi Judje; do te mere, da je bil
tudi Barnaba zapeljan z njihovim pretvarjanjem. **14**
Toda ko sem videl, da niso živeli pošteno, glede na
resnico evangelija, sem pred vsemi temi rekel Petru:
»Če ti, ki si Jud, živiš po načinu poganov, ne pa, kakor
počno Judje, zakaj siliš pogane, da živijo, kakor počno
Judje?« **15** Mi, ki smo Judje po naravi, ne pa poganski
grešniki, **16** vemo, da človek ni opravičen po delih
postave, temveč po veri v Jezusa Kristusa, celó mi smo
verovali v Jezusa Kristusa, da bi bili lahko opravičeni
po veri v Kristusa, ne pa po delih postave, kajti po
delih postave ne bo opravičeno nobeno meso. **17** Toda
če smo, medtem ko si prizadevamo biti opravičeni
po Kristusu, tudi mi sami spoznani [za] grešnike, je
potemtakem Kristus služabnik greha? Bog ne daj.
18 Kajti če ponovno gradim stvari, ki sem jih uničil,
samega sebe delam prestopnika. **19** Kajti po postavi
sem mrtev postavi, da bi lahko živel Bogu. **20** Križan
sem s Kristusom, pa vendar živim; vendar ne jaz,
temveč Kristus živi v meni. In življenje, ki ga sedaj
živim v mesu, živim po veri v Božjega Sina, ki me je
ljubil in dal zame samega sebe. **21** Ne onemogočam
Božje milosti; kajti če je pravičnost prišla po postavi,
potem je Kristus umrl zaman.

3 O nespametni Galačani, kdo vas je uročil, da ne
bi ubogali resnice, pred čigar očmi je bil očitno

postavljen Jezus Kristus, križan med vami? 2 Samo
to hočem izvedeti od vas: »Ali ste prejeli Duha z
deli postave ali s poslušnostjo veri?« 3 Ali ste tako
nespametni? Ali ste, začenši z Duhom, sedaj popolni v
mesu? 4 Ali ste toliko stvari pretrpeli zaman? Če bi
bile vendarle zaman. 5 On torej, ki vam daje Duha in
med vami dela čudeže, ali jih dela po delih postave ali
po poslušnosti veri? 6 Celó kakor je Abraham veroval
Bogu in mu je bilo to šteto za pravičnost. 7 Spoznajte
torej, da so Abrahamovi otroci tisti, ki so iz vere. 8 In
ker je pismo slutilo, da bo Bog pogane opravičil po veri,
je poprej oznanjalo evangelij Abrahamu, rekoč: ›V tebi
bodo blagoslovljeni vsi narodi.‹ 9 Tako so torej tisti, ki
so iz vere, blagoslovljeni z zvestim Abrahamom. 10
Kajti kolikor jih je iz del postave, so pod prekletstvom,
kajti pisano je: ›Preklet je vsak, kdor ne vztraja v
vseh stvareh, ki so pisane v knjigi postave, da jih
izvrši.‹ 11 Toda očitno je to, da v Božjih očeh noben
človek ni opravičen s postavo, kajti: ›Pravični bo živel
iz vere.‹ 12 Postava pa ni iz vere, temveč: ›Človek,
ki jih izvršuje, bo živel po njih.‹ 13 Kristus nas je
odkupil od prekletstva postave, ko je za nas postal
prekletstvo, kajti pisano je: ›Preklet je vsak, kdor visi
na drevesu.‹ 14 Da bi Abrahamov blagoslov lahko
po Jezusu Kristusu prešel na pogane, da bi mi po
veri lahko prejeli obljubo Duha. 15 Bratje, govorim
po človeških običajih: »Čeprav je to samo človeška
zaveza, vendar če je potrjena, je noben človek ne
razveljavlja ali dodaja k njej.« 16 Torej obljube so bile
izrečene Abrahamu in njegovemu semenu. Ni rekel:
›In semenom, ‹ kakor mnogim; temveč kakor enemu:
›In tvojemu semenu, ‹ ki je Kristus. 17 In pravim to, da
zaveze, ki je bila prej potrjena od Boga v Kristusu,
postava, ki je bila štiristo trideset let kasneje, ne more
razveljaviti, da bi obljubo storila brez učinka. 18 Kajti
če je dediščina po postavi, le-ta ni več po obljubi; toda
Bog jo je Abrahamu dal po obljubi. 19 Čemu potem
služi postava? Dodana je bila zaradi prestopkov, dokler
ne bi prišel potomec, ki mu je bila dana obljuba; in ta
je bila odrejena po angelih v roko posrednika. 20 Torej
posrednik ni posrednik enega, toda Bog je eden. 21 Ali
je potem postava zoper Božje obljube? Bog ne daj,
kajti če bi bila dana postava, ki bi lahko dala življenje,
bi bila pravičnost resnično po postavi. 22 Toda pismo
je vse zaprlo pod greh, da bi bila lahko tem, ki verujejo,
dana obljuba po veri Jezusa Kristusa. 23 Toda preden
je prišla vera, smo bili držani pod postavo, zaprti veri,
ki naj bi se razodela kasneje. 24 Zatorej je bila postava
naša vzgojiteljica, da nas privede h Kristusu, da bi bili
mi lahko opravičeni iz vere. 25 Toda potem, ko je prišla
vera, nismo več pod vzgojiteljico. 26 Kajti vi vsi ste
Božji otroci po veri v Kristusa Jezusa. 27 Kajti tako
veliko, kot vas je bilo krščenih v Kristusa, ste oblekli
Kristusa. 28 Ni niti Juda niti Grka, ni niti sužnja niti
svobodnega, ni niti moškega niti ženske; kajti vsi vi ste
eno v Kristusu Jezusu. 29 Če pa ste Kristusovi, potem
ste Abrahamovo seme in dediči glede na obljubo.

4 Pravim torej: » Da se dedič, dokler je še otrok,
nič ne razlikuje od služabnika, čeprav je gospodar
vsega, 2 temveč je pod varuhi in vzgojitelji do časa,
določenega od očeta.« 3 Točno tako smo bili mi, ko
smo bili otroci, v suženjstvu pod prvinami sveta. 4
Toda ko je prišla polnost časa, je Bog poslal svojega
Sina, rojenega iz ženske, postavljenega pod postavo,
5 da odkupi te, ki so bili pod postavo, da bi mi lahko
prejeli posinovljenje. 6 In ker ste sinovi, je Bog v vaša
srca poslal Duha svojega Sina, ki kliče: »Aba, Oče.«
7 Zatorej nisi več služabnik, temveč sin; če pa [si]
sin, [si] potem po Kristusu Božji dedič. 8 Vendar ste
tedaj, ko niste poznali Boga, služili tem, ki po naravi
niso bogovi. 9 Toda sedaj, potem ko ste spoznali
Boga, ali bolje rečeno ste spoznani od Boga, kako se
ponovno obračate k slabotnim in bednim prvinam, ki
jim želite biti ponovno v suženjstvu? 10 Obeležujete
dneve in mesece in čase in leta. 11 Bojim se za vas,
da nisem na vas zaman priložil truda. 12 Bratje, rotim
vas, bodite kakor sem jaz; kajti jaz sem kakor ste vi;
sploh me niste prizadeli. 13 Vi veste, kako sem vam
na začetku oznanjal evangelij iz šibkosti mesa. 14 In
moje preizkušnje, ki je bila v mojem mesu, niste niti
prezirali niti zavrgli, temveč ste me sprejeli kot Božjega
angela, celó kot Kristusa Jezusa. 15 Kje je potem
blagoslovljenost, o kateri ste govorili? Kajti pričujem
vam, da če bi bilo mogoče, bi si iztaknili lastne oči in
mi jih dali. 16 Sem torej postal vaš sovražnik, ker vam
govorim resnico? 17 Oni so vam goreče naklonjeni,
toda ne pravilno; da, izključili bi vas, da bi jim vi bili
goreče naklonjeni. 18 Toda dobro je biti nenehno
goreče naklonjen v dobri stvari in ne samo, kadar sem
prisoten z vami. 19 Moji majhni otroki, zaradi katerih
se mučim v ponovnem rojevanju, dokler ne bo v vas
oblikovan Kristus, 20 sedaj želim biti prisoten z vami in
spremeniti svoj glas; kajti stojim s pomislekom o vas.
21 Povejte mi vi, ki želite biti pod postavo, ali ne slišite
postave? 22 Kajti pisano je, da je imel Abraham dva
sinova, enega s sužnjico, drugega pa s svobodno. 23
Toda ta, ki je bil iz sužnje, je bil rojen po mesu; toda
tisti iz svobodne, je bil po obljubi. 24 Katere stvari so
prispodoba, kajti to sta dve zavezi; ena z gore Sinaj, ki
povzroča suženjstvo, ki je Hagára. 25 Kajti ta Hagára je
gora Sinaj v Arabiji in ustreza [prestolnici] Jeruzalem,
ki je sedaj in je v suženjstvu s svojimi otroki. 26 Toda
[prestolnica] Jeruzalem, ki je zgoraj, je svobodna, ki je
mati nas vseh. 27 Kajti pisano je: ›Veseli se, ti jalova,

ki ne rojevaš; izbruhni in zavpij, ti, ki nisi v porodnih
mukah; kajti zapuščena ima mnogo več otrok kakor
tista, ki ima soproga.‹ 28 Torej smo mi, bratje, kot je
bil Izak, otroci obljube. 29 Toda kakor je takrat, kdor
je bil rojen po mesu, preganjal tistega, ki je bil rojen
po Duhu, točno tako je to sedaj. 30 Vendar kaj pravi
pismo? ›Spôdi sužnjo in njenega sina, kajti sin sužnje
ne bo dedič s sinom svobodne.‹ 31 Zaradi tega, bratje,
nismo otroci sužnje, temveč svobodne.

5 Stojte torej trdno v svobodi, s katero nas je Kristus
osvobodil in ne bodite ponovno vpleteni z jarmom
sužnosti. 2 Glejte, jaz, Pavel, vam povem, da če
boste obrezani, vam Kristus ne bo nič koristil. 3 Kajti
ponovno pričujem vsakemu človeku, ki je obrezan, da
je dolžnik izpolnjevanja celotne postave. 4 Katerikoli
izmed vas ste opravičeni po postavi, vam je Kristus
postal nekoristen; odpadli ste od milosti. 5 Kajti mi po
Duhu čakamo na upanje pravičnosti iz vere. 6 Kajti v
Jezusu Kristusu niti obreza ne koristi nič niti neobreza,
temveč vera, ki deluje po ljubezni. 7 Dobro ste tekli;
kdo vas je oviral, da ne bi ubogali resnice? 8 To
prepričevanje ne prihaja od tistega, ki vas kliče. 9 Malo
kvasa prekvasi celotno gmoto. 10 Po Gospodu imam
zaupanje v vas, da ne boste drugače misleči; toda kdor
vas nadleguje, bo nosil svojo obsodbo, kdorkoli bo.
11 In jaz, bratje, če vendarle oznanjam obrezo, zakaj
še vedno trpim preganjanje? Potem je pohujšanje
križa prenehalo. 12 Kateri pa vas begajo, želim, da bi
bili celó odrezani. 13 Kajti bratje, poklicani ste bili v
svobodo; samo svobode ne uporabite za priložnost
mesu, temveč v ljubezni služite drug drugemu. 14
Kajti vsa postava je izpolnjena v eni besedi, celó v
tej: ›Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega sebe.‹
15 Toda če drug drugega grizete in hrustate, pazite,
da ne boste požrti eden od drugega. 16 Pravim torej
to: »Hodite v Duhu in ne boste uresničili poželenja
mesa.« 17 Kajti meso hrepeni zoper Duha, Duh pa
zoper meso; in ta dva sta drug drugemu nasprotna,
tako da ne morete delati stvari, ki bi jih želeli. 18
Toda če ste vodeni od Duha, niste pod postavo. 19
Torej dela mesa so očitna, ki so ta: zakonolomstvo,
prešuštvovanje, nečistost, pohotnost, 20 malikovanje,
čaranje, sovraštvo, prerekanje, tekmovanja, bes,
prepir, upori, krivoverstva, 21 zavisti, umori, pijanost,
veseljačenja in podobno; o katerih vam vnaprej povem,
kakor sem vam tudi povedal v preteklem času, da
tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali
Božjega kraljestva. 22 Toda sad Duha je ljubezen,
radost, mir, potrpežljivost, blagost, dobrota, vera, 23
krotkost, zmernost; zoper te ni postave. 24 In tisti, ki
so Kristusovi, so meso križali s strastmi in poželenji.
25 Če živimo po Duhu, tudi hodimo v Duhu. 26 Ne
bodimo željni prazne slave z izzivanjem drug drugega
in zavidanjem drug drugemu.

6 Bratje, če je človek zasačen v krivdi, vi, ki ste
duhovni, obnovite takšnega v duhu krotkosti; in
se opazujte, da ne bi bili tudi vi skušani. 2 Nosite
bremena drug drugemu in tako izpolnite Kristusovo
postavo. 3 Kajti če človek misli, da je on sam kaj, ko ni
nič, samega sebe zavaja. 4 Toda vsakdo naj preizkusi
svoje lastno delo in potem bo imel veselje le v sebi in
ne v drugem. 5 Kajti vsak človek bo nosil svoje lastno
breme. 6 Kdor je poučevan v besedi, naj vse dobrine
deli s tistim, ki poučuje. 7 Ne bodite zavedeni; Bog se
ne [pusti] zasmehovati; kajti karkoli človek seje, to bo
tudi žel. 8 Kajti kdor seje v svoje meso, bo od mesa
požel trohljivost; toda kdor seje v Duha, bo od Duha
požel večno življenje. **(aiōnios g166)** 9 In ne bodimo
naveličani v izvrševanju dobrega, kajti če ne izgubimo
poguma, bomo v pravšnjem obdobju želi. 10 Medtem
ko imamo torej priložnost, delajmo dobro vsem ljudem,
še posebej tem, ki so iz verne družine. 11 Poglejte
kako veliko pismo sem vam napisal s svojo lastno roko.
12 Kolikor jih želi storiti dober prikaz v mesu, vas silijo,
da bi bili obrezani; samo da oni ne bi trpeli preganjanja
zaradi Kristusovega križa. 13 Kajti niti oni sami, ki so
obrezani, se ne držijo postave; temveč vas želijo imeti
obrezane, da bi se lahko ponašali z vašim mesom. 14
Toda Bog ne daj, da bi se jaz ponašal, razen s križem
našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je svet
križan meni, jaz pa svetu. 15 Kajti v Kristusu Jezusu
niti obreza ne koristi nič niti neobreza, temveč novo
ustvarjeno bitje. 16 In kateri živijo glede na to pravilo,
mir bodi nad njimi in usmiljenje in nad Božjim Izraelom.
17 Odslej naj me noben človek ne vznemirja, kajti na
svojem telesu nosim znamenja Gospoda Jezusa. 18
Bratje, milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi z
vašim duhom. Amen. [Galačanom, napisano iz Rima.]

Efežanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, svetim,
ki so v Efezu in zvestim v Kristusu Jezusu: **2** ›Milost
bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda
Jezusa Kristusa.‹ **3** Blagoslovljen bodi Bog in Oče
našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je blagoslovil
z vsemi duhovnimi blagoslovi v nebeških prostorih v
Kristusu. **4** Kakor nas je pred ustanovitvijo sveta izbral
v njem, da bi bili pred njim sveti in brez graje, v ljubezni,
5 nas je glede na dobro voljo svojega hotenja zase
vnaprej določil za posvojitev otrok po Jezusu Kristusu,
6 v hvalo slave njegove milosti, v kateri nas je naredil
sprejete v ljubljenem. **7** V katerem imamo po njegovi
krvi odkupitev, odpuščanje grehov glede na bogastva
njegove milosti; **8** v čemer je imel do nas obilje v
vsej modrosti in razumnosti, **9** ko nam je dal spoznati
skrivnost svoje volje, po svojem zadovoljstvu, ki ga je
namenil v sebi; **10** da v razdeljevanju polnosti časov
lahko zbere skupaj v eno vse stvari v Kristusu, tako te,
ki so na nebu, kakor te, ki so na zemlji; celó v njem; **11**
v katerem smo dosegli tudi dediščino, vnaprej določeni
glede na namen njega, ki vse stvari dela po sklepu
svoje lastne volje; **12** da bi bili mi, ki smo prvi zaupali
v Kristusa, v hvalo njegove slave. **13** V katerega ste
tudi vi zaupali, potem ko ste slišali besedo resnice,
evangelij rešitve svojih duš. V katerem ste bili potem,
ko ste verovali, tudi zapečateni s tem Svetim Duhom
obljube, **14** ki je poroštvo naše dediščine do odkupitve
kupljene lastnine, v hvalo njegove slave. **15** Zato se
tudi jaz, potem ko sem slišal o vaši veri v Gospoda
Jezusa in ljubezni do vseh svetih, **16** ne preneham
zahvaljevati za vas in vas omenjati v svojih molitvah;
17 da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa,
Oče slave, lahko dal duha modrosti in razodetja v
spoznanju njega. **18** Da bi bile oči vašega razumevanja
razsvetljene, da boste lahko vedeli kakšno je upanje
njegovega klicanja in kakšna bogastva slave njegove
dediščine v svetih **19** in kakšna je silna veličina njegove
moči do nas, ki verujemo, glede na delovanje njegove
mogočne moči, **20** ki jo je učinkovito prikazal v Kristusu,
ko ga je obudil od mrtvih in ga postavil na svojo lastno
desnico v nebeških prostorih, **21** daleč nad vsako
kneževino in oblast in moč in gospostvo ter [nad] vsako
ime, ki je poimenovano ne samo na tem svetu, temveč
tudi na tem, ki prihaja. **(aiōn g165)** **22** In vse stvari je
položil pod njegova stopala in mu dal, da je nad vsemi
stvarmi, glava cerkvi, **23** ki je njegovo telo, polnost
njega, ki izpolnjuje vse v vsem.

2 In oživil je vas, ki ste bili mrtvi v prestopkih in
grehih, **2** v katerih ste v preteklem času živeli glede
na način tega sveta, glede na princa oblasti zraka,
duha, ki sedaj deluje v otrocih neposlušnosti; **(aiōn
g165)** **3** med katerimi smo tudi mi vsi imeli v preteklih
časih svoje vedênje v poželenjih našega mesa in
uresničevali smo želje mesa in mišljenja in smo bili po
naravi otroci besa, tako kakor drugi. **4** Toda Bog, ki je
bogat v usmiljenju, nas je zaradi svoje velike ljubezni, s
katero nas je vzljubil, **5** celó ko smo bili mrtvi v grehih,
skupaj s Kristusom oživil (po milosti ste rešeni) **6** in
nas skupaj dvignil in nas skupaj posadil v nebeške
prostore v Kristusu Jezusu, **7** da bi v prihajajočih časih
lahko pokazal izjemna bogastva svoje milosti v svoji
prijaznosti do nas po Kristusu Jezusu. **(aiōn g165)** **8**
Kajti z milostjo ste rešeni po veri; in to ni od vas, to je
Božji dar; **9** ne [pa] iz del, da se ne bi katerikoli človek
bahal. **10** Kajti mi smo njegova izdelava, ustvarjeni v
Kristusu Jezusu za dobra dela, ki jih je Bog poprej
odredil, da bi v njih hodili. **11** Zatorej se spomnite,
da ste bili v preteklem času pogani v mesu, ki ste
imenovani Neobreza po tistih, ki [sebe] imenujejo
Obreza v mesu, storjena z rokami; **12** da ste bili v
tistem času brez Kristusa, neznanci pred Izraelovo
republiko in tujci pred zavezami obljube in niste imeli
upanja in ste bili brez Boga na svetu. **13** Toda sedaj
ste v Kristusu Jezusu vi, ki ste bili včasih daleč proč,
približani po Kristusovi krvi. **14** Kajti on je naš mir,
ki je oba napravil eno in je med nami zlomil srednji
zid pregrade **15** in v svojem mesu odpravil sovraštvo,
celó zakon zapovedi, vsebovan v odredbah; zato da
naredi v sebi iz dveh enega novega človeka in tako
sklene mir; **16** in da lahko oba v enem telesu po križu
spravi k Bogu ter s tem umori sovraštvo. **17** In prišel je
ter oznanil mir vam, ki ste bili daleč stran in tem, ki
so bili blizu. **18** Kajti po njem imamo oboji po enem
Duhu dostop k Očetu. **19** Zdaj torej niste več tujci in tuji
ljudje, temveč sodržavljani s svetimi in iz Božje družine
20 in zgrajeni ste na temelju apostolov ter prerokov,
sam Jezus Kristus pa je glavni vogalni kamen; **21** v
katerem vsa zgradba, primerno zasnovana skupaj,
raste v svet tempelj v Gospodu, **22** v katerem ste tudi
vi po Duhu skupaj sezidani za Božje prebivališče.

3 Zaradi tega razloga jaz, Pavel, jetnik Jezusa Kristusa
za vas pogane, **2** če ste slišali o razdeljevanju Božje
milosti, katera mi je dana posebej do vas, **3** kako, da
mi je po razodetju dal spoznati skrivnost (kakor sem
prej napisal z nekaj besedami, **4** s čimer, ko berete,
lahko razumete moj vpogled v Kristusovo skrivnost); **5**
ki v drugih časih ni bila razglašena človeškim sinovom,
kakor je sedaj po Duhu razodeta njegovim svetim
apostolom in prerokom, **6** da naj bi bili pogani sodediči
in iz istega telesa ter po evangeliju udeleženci njegove

obljube v Kristusu, 7 katerega služabnik sem postal,
glede na Božji dar milosti, dane meni, po dejavnem
delovanju njegove moči. 8 Meni, ki sem manj, kakor
najmanjši izmed vseh svetih, je dana ta milost, da
naj bi med pogani oznanjal nedoumljiva Kristusova
bogastva 9 in storil, da vsi ljudje vidijo, kakšna je
družba skrivnosti, ki je bila od začetka sveta skrita v
Bogu, ki je po Jezusu Kristusu ustvaril vse stvari; (aiōn
g165) 10 z namenom, da se lahko zdaj kneževinam
in oblastem v nebeških prostorih prek cerkve da
spoznati mnogovrstna Božja modrost, 11 glede na
večen namen, ki ga je nameraval v Kristusu Jezusu,
našem Gospodu, (aiōn g165) 12 v katerem imamo pogum
in dostop z zaupanjem po njegovi veri. 13 Zatorej
želim, da ob mojih stiskah za vas, kar je vaša slava,
ne opešate. 14 Zaradi tega razloga upogibam svoja
kolena k Očetu našega Gospoda Jezusa Kristusa, 15
po katerem je imenovana celotna družina na nebu in
zemlji, 16 da vam bo zagotovil, glede na bogastva
svoje slave, da boste v notranjem človeku okrepljeni z
močjo njegovega Duha; 17 da lahko Kristus po veri
prebiva v vaših srcih, da bi ukoreninjeni in utemeljeni
v ljubezni, 18 lahko z vsemi svetimi zmogli doumeti,
kolikšna je širina in dolžina in globina in višina 19 ter da
spoznate Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje,
da bi bili lahko izpolnjeni z vso Božjo polnostjo. 20
Torej njemu, ki je zmožen, glede na moč, ki deluje
v nas, narediti presegajoče obilno povrh vsega, kar
prosimo ali mislimo, 21 njemu bodi slava v cerkvi po
Kristusu Jezusu skozi vsa obdobja, od veka do veka.
Amen. (aiōn g165)

4 Jaz torej, Gospodov jetnik, vas rotim, da živite
vredno Božjemu pozivu, s katerim ste poklicani,
2 z vso ponižnostjo in krotkostjo, s potrpežljivostjo
prenašajte drug drugega v ljubezni 3 in prizadevajte si
ohraniti enotnost Duha z vezjo miru. 4 Obstaja eno
telo in en Duh, točno tako kot ste poklicani v enem
upanju vaše poklicanosti; 5 en Gospod, ena vera, en
krst, 6 en Bog in Oče vseh, ki je nad vsemi in po vseh
in v vas vseh. 7 Toda vsakomur izmed nas je dana
milost glede na mero Kristusovega daru. 8 Zatorej
pravi: ›Ko se je povzpel gor na višavo, je odpeljal
ujeto ujetništvo in dal darove ljudem.‹ 9 (Torej, da
se je povzpel, kaj je to razen, da se je tudi najprej
spustil v nižje dele zemlje? 10 On, ki se je spustil,
je tudi isti, ki se je povzpel daleč nad vsa nebesa,
da bi lahko izvršil vse stvari.) 11 In dal je nekatere
apostole in nekatere preroke in nekatere evangeliste
in nekatere pastirje in učitelje; 12 za izpopolnjevanje
svetih, za delo služenja, za izgrajevanje Kristusovega
telesa; 13 dokler mi vsi ne pridemo k enotnosti vere in
spoznanja Božjega Sina, do popolnega človeka, do
mere postave Kristusove polnosti. 14 Tako odslej ne
bomo več otroci, premetavani sem ter tja in prenašani
okoli z vsakim vetrom nauka, s človeško pretkanostjo
in spretno prekanjenostjo, s čimer oni prežijo, da bi
zavedli; 15 temveč, ker govorimo resnico v ljubezni,
lahko v vseh stvareh rastemo vanj, ki je glava, celó
Kristus, 16 iz katerega celotno telo, primerno združeno
skupaj in strnjeno s tem, kar vsak sklep oskrbuje,
glede na dejavno delovanje po meri vsakega dela,
omogoča rast telesa v izgrajevanje sebe v ljubezni. 17
To torej pravim in pričujem v Gospodu, da odslej ne
živite, kakor živijo drugi pogani, v ničevosti svojega
uma, 18 ki imajo zatemnjeno razumevanje, odtujeni
so od Božjega življenja preko nevednosti, ki je v
njih, zaradi slepote njihovega srca; 19 ki so se prek
svojega občutka predali v pohotnost, da s pohlepom
počenjajo vso nečistost. 20 Toda vi se niste tako učili
Kristusa, 21 če je tako, da ste ga slišali in ste bili
po njem poučeni, kakor je resnica v Jezusu; 22 da
glede na prejšnje vedênje odložite starega človeka,
ki je pokvarjen glede varljivih poželenj; 23 in bodite
obnovljeni v duhu svojega uma; 24 in da si oblečete
novega človeka, ki je po Bogu ustvarjen v pravičnosti
in resnični svetosti. 25 Zatorej zavračajte laganje in
vsak [naj] govori resnico s svojim bližnjim, kajti mi
smo udje drug drugega. 26 Bodite jezni in ne grešite;
sonce naj ne zaide nad vašim besom 27 niti ne dajajte
prostora hudiču. 28 Kdor je kradel, naj ne krade več,
temveč naj se raje trudi in s svojimi rokami dela stvar,
ki je dobra, da bo imel [kaj] dati tistemu, ki potrebuje.
29 Nobenemu umazanemu govoru ne dopustite iziti iz
svojih ust, temveč to, kar je dobro, v prid izgrajevanju,
da lahko nudi milost poslušalcem. 30 In ne žalostite
Božjega Svetega Duha, s katerim ste zapečateni za
dan odkupitve. 31 Naj bo vsa grenkoba in bes in jeza
in razgrajanje ter zlo govorjenje vzdignjeno od vas
z vso zlobnostjo [vred]; 32 in bodite prijazni drug do
drugega, nežnega srca, odpuščajoč drug drugemu,
celó kakor je Bog zaradi Kristusa odpustil vam.

5 Bodite torej Božji posnemovalci, kakor ljubljeni
otroci 2 in živite v ljubezni, kakor nas je tudi Kristus
ljubil in dal samega sebe za nas kot daritev in žrtev
Bogu v blagodišeč vonj. 3 Toda prešuštvovanje in
vse nečistosti ali pohlepnosti naj ne bodo niti enkrat
omenjene med vami, kakor se spodobi svetim; 4 niti
umazanost, niti nespametno govorjenje, niti šaljiva
vulgarnost, ki niso primerne, temveč rajši zahvaljevanje.
5 Kajti to veste, da ne vlačugar ne nečista oseba niti
pohlepnež, ki je malikovalec, nima nobene dediščine v
Kristusovem in Božjem kraljestvu. 6 Naj vas noben
človek ne vara s praznimi besedami, kajti zaradi teh

stvari prihaja Božji bes na otroke neposlušnosti. 7
Ne bodite torej udeleženci z njimi. 8 Kajti včasih
ste bili tema, toda sedaj ste svetloba v Gospodu.
Živite kot otroci svetlobe, 9 (kajti sad Duha je v vsej
dobroti in pravičnosti ter resnici) 10 in preizkušajte,
kaj je sprejemljivo Gospodu. 11 In ne imejte družbe
z brezplodnimi deli teme, temveč jih raje grajajte.
12 Kajti sramota je celó govoriti o teh stvareh, ki so
po njih storjene na skrivnem. 13 Toda vse stvari, ki
so pograjane, so razodete po svetlobi; kajti karkoli
razodeva je svetloba. 14 Zatorej on pravi: ›Prebúdi
se ti, ki spiš in vstani od mrtvih in Kristus ti bo dal
svetlobo.‹ 15 Glejte torej, da živite preudarno, ne
kakor bedaki, temveč kakor modri. 16 Izkoristite čas,
kajti dnevi so hudi. 17 Zatorej ne bodite nemodri,
temveč razumevajte, kaj je Gospodova volja. 18 In ne
bodite opiti z vinom, v čemer je izgred, temveč bodite
napolnjeni z Duhom. 19 Nagovarjajte se s psalmi in
hvalnicami ter duhovnimi pesmimi, prepevajte in v
svojem srcu skladajte napeve Gospodu. 20 Vedno se
zahvaljujte Bogu in Očetu v imenu našega Gospoda
Jezusa Kristusa za vse stvari. 21 Drug drugemu se
podrejajte v strahu Božjem. 22 Žene, podredite se
svojim lastnim soprogom kakor Gospodu. 23 Kajti
soprog je glava ženi, kakor je tudi Kristus glava
cerkvi; in on je rešitelj telesa. 24 Torej kakor je cerkev
podrejena Kristusu, tako naj bodo v vsaki stvari žene
svojim lastnim soprogom. 25 Soprogi, ljubite svoje
žene, prav tako kakor je tudi Kristus ljubil cerkev in
dal zanjo samega sebe, 26 da bi jo lahko posvetil in
očistil z vodnim izpiranjem po besedi, 27 da bi lahko
sebi predstavil krasno cerkev, ki nima madeža ali gube
ali katerekoli takšne stvari, temveč da bi bila sveta in
brez pomanjkljivosti. 28 Tako so možje dolžni ljubiti
svoje žene kakor svoja lastna telesa. Kdor ljubi svojo
ženo, ljubi sebe. 29 Kajti še nikoli ni noben človek
sovražil svojega lastnega mesa, temveč ga hrani in
neguje, kakor Gospod cerkev; 30 kajti mi smo udje
njegovega telesa, iz njegovega mesa in iz njegovih
kosti. 31 Zaradi tega razloga bo mož zapustil svojega
očeta in mater in bo pridružen k svoji ženi in ona dva
bosta eno meso. 32 To je velika skrivnost, vendar jaz
govorim glede Kristusa in cerkve. 33 Vseeno naj vsak
izmed vas še posebej ljubi svojo ženo, celo kakor
samega sebe; in žena [naj] gleda, da spoštuje svojega
soproga.

6 Otroci, ubogajte svoje starše v Gospodu, kajti to
je prav. 2 Spoštuj svojega očeta in mater (kar je
prva zapoved z obljubo), 3 da bo lahko dobro s teboj
in boš lahko dolgo živel na zemlji. 4 In vi očetje, ne
provocirajte svojih otrok do besa, temveč jih vzgajajte
v Gospodovem poučevanju in svarilu. 5 Služabniki,
bodite poslušni tem, ki so vaši gospodarji glede na
meso, s strahom in trepetom, v iskrenosti svojega
srca kakor Kristusu; 6 ne z navidezno vdanostjo,
kakor bi raje ugajali ljudem, temveč kot Kristusovi
služabniki iz srca izpolnjujte Božjo voljo; 7 z dobro
voljo izvršujte službo kakor Gospodu in ne ljudem, 8
ker veste, da katerokoli dobro stvar kdorkoli stori, isto
bo prejel od Gospoda, bodisi je suženj ali svoboden. 9
In vi, gospodarji, jim storite iste stvari in prizanašajte
grožnjam, ker veste, da je tudi vaš Gospodar v nebesih;
niti pri njem ni oziranja na osebe. 10 Končno, moji
bratje, bodite močni v Gospodu in v sili njegove moči.
11 Nadenite si vso Božjo bojno opremo, da boste
zmožni obstati proti hudičevim zvijačam. 12 Kajti ne
borimo se proti mesu in krvi, temveč proti kneževinam,
proti oblastem, proti vladarjem teme tega sveta, proti
duhovni zlobnosti na visokih položajih. **(aiōn g165)** 13
Zato vzemite nase celotno Božjo bojno opremo, da se
boste zmožni na hudoben dan zoperstaviti in vse storiti
ter obstati. 14 Stojte torej in imejte svoja ledja opasana
z resnico in na sebi imejte prsni oklep pravičnosti 15
in svoja stopala, obuta s pripravljenostjo evangelija
miru; 16 predvsem vzemite ščit vere, s katerim boste
zmožni pogasiti vse ognjene puščice zlobnega. 17 In
vzemite čelado rešitve duše in meč Duha, kar je Božja
beseda; 18 in vedno molíte z vso molitvijo in ponižno
prošnjo v Duhu in k temu bedite z vso vztrajnostjo
in ponižno prošnjo za vse svete; 19 in zame, da mi
bo lahko dana izgovarjava, da bom lahko pogumno
odpiral svoja usta, da se razglasi skrivnost evangelija,
20 za katerega sem predstavnik v vezeh, da bom v
tem lahko pogumno govoril, kakor bi moral govoriti.
21 Toda, da boste lahko poznali tudi moje zadeve in
kako delam, vam bo Tihik, moj ljubljeni brat in zvesti
služabnik v Gospodu, oznanil vse stvari; 22 katerega
sem poslal k vam zaradi istega namena, da bi vi lahko
spoznali naše zadeve in da bi on lahko potolažil vaša
srca. 23 Mir bodi bratom in ljubezen z vero od Boga
Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa. 24 Milost bodi z
vsemi tistimi, ki z iskrenostjo ljubijo našega Gospoda
Jezusa Kristusa. Amen. [Napisano iz Rima Efežanom
po Tihiku.]

Filipljanom

1 Pavel in Timótej, služabnika Jezusa Kristusa, vsem
svetim v Kristusu Jezusu, ki so v Filípih, z duhovnimi
nadzorniki in pomočniki [Božjih] služabnikov: 2 ›Milost
bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in od Gospoda
Jezusa Kristusa.‹ 3 Svojemu Bogu se zahvaljujem
vsakič, ko se vas spominjam, 4 vedno v vsaki svoji
molitvi z radostjo prosim za vas vse, 5 zaradi vaše
družbe v evangeliju, od prvega dne do sedaj; 6 ker
sem prepričan o tej sami stvari, da on, ki je v vas začel
dobro delo, ga bo opravil do dneva Jezusa Kristusa.
7 Prav tako je zame primerno, da tako mislim o vas
vseh, ker vas imam v svojem srcu; glede na to, da ste
vi vsi udeleženci moje milosti, tako v mojih verigah
kakor v obrambi in potrjevanju evangelija. 8 Kajti Bog
je moja priča, kako silno hrepenim po vas vseh v
notranjostih Jezusa Kristusa. 9 In molim to, da bo vaša
ljubezen lahko še bolj in bolj obilna v spoznanju in v
vsaki razsodbi; 10 da boste lahko presojali stvari, ki so
odlične; da boste lahko iskreni in brez pohujšanja do
Kristusovega dne; 11 izpolnjeni s sadovi pravičnosti,
ki so po Jezusu Kristusu, v slavo in hvalo Božjo. 12
Toda, [da] bi razumeli, bratje, da so stvari, ki so se mi
zgodile, toliko bolj izpadle v pospeševanje evangelija;
13 tako da so moje vezi v Kristusu razpoznavne po
vsej palači in po vseh drugih krajih; 14 in mnogi
izmed bratov v Gospodu so z mojimi vezmi povečali
samozavest, da so mnogo pogumneje, brez strahu,
govorili besedo. 15 Nekateri zares oznanjajo Kristusa
celó iz zavisti in prepira, nekateri pa tudi iz dobre
volje; 16 nekdo oznanja Kristusa iz spora, ne iskreno,
ker misli, da mojim vezem dodaja stisko, 17 toda
drug iz ljubezni, vedoč, da sem določen za obrambo
evangelija. 18 Kaj torej? Vseeno, vsak način, bodisi s
pretvezo ali z resnico, Kristus se oznanja; in v tem
se veselim, da in veselil se bom. 19 Kajti vem, da
se bo to, po vaših molitvah in oskrbi Duha Jezusa
Kristusa, obrnilo k rešitvi moje duše, 20 glede na moje
iskreno pričakovanje in moje upanje, da v ničemer
ne bom osramočen, temveč, da bo z vso srčnostjo,
kot vedno, tako tudi sedaj, Kristus poveličan v mojem
telesu, bodisi bo to z življenjem ali s smrtjo. 21 Kajti
zame je živeti Kristus in umreti je dobiček. 22 Toda če
živim v mesu, je to sad mojega truda; vendar ne vem,
kaj bi izbral. 23 Kajti v škripcu sem med dvema, ker
hrepenim oditi in biti s Kristusom; kar je veliko bolje, 24
pa vendar je zaradi vas bolj potrebno ostati v mesu. 25
In ker imam to zaupanje, vem, da bom zaradi vašega
napredovanja in veselja vere ostal in nadaljeval z vami
vsemi; 26 da bo vaše veselje v Jezusu Kristusu lahko
bolj obilno zaradi mene, z mojim ponovnim prihodom
k vam. 27 Samo vaše vedênje naj bo, kakor se to
spodobi Kristusovemu evangeliju, da bom bodisi prišel
in vas videl, bodisi [da] bom odsoten, lahko slišal o
vaših zadevah, da trdno stojite v enem duhu, enega
mišljenja in si skupaj prizadevate za vero evangelija;
28 in v ničemer prestrašeni od svojih nasprotnikov, kar
je njim očiten simbol pogube, toda vam rešitev duš in
to od Boga. 29 Kajti zaradi Kristusa vam je dano, da
ne samo verujete vanj, ampak da zaradi njega tudi
trpite; 30 in imate isti boj, ki ste ga videli v meni in
sedaj slišite, da je v meni.

2 Če obstaja torej kakršnakoli tolažba v Kristusu, če
kakršnakoli tolažba ljubezni, če kakršnakoli družba
Duha, če kakršnakoli čustva in usmiljenja, 2 izpolnite
moje veselje, da ste istih misli in imate isto ljubezen,
da ste soglasni, enega mišljenja. 3 Naj se nič ne
stori zaradi prepira ali ošabnosti, temveč naj vsak v
skromnosti mišljenja bolj upošteva drugega kakor sebe.
4 Ne glejte vsakdo na svoje stvari, temveč vsakdo
tudi na stvari drugih. 5 V vas naj bo to mišljenje, ki
je bilo tudi v Kristusu Jezusu, 6 ki je, četudi v Božji
podobi, mislil, da ni rop, da bi bil enak z Bogom; 7
temveč je samega sebe naredil brez slôvesa in si
privzel obliko služabnika in bil narejen po človeški
podobnosti; 8 in po videzu zaznan kakor moški, je
samega sebe ponižal in postal pokoren do smrti, celó
smrti na križu. 9 Zatorej ga je Bog tudi visoko povišal
in mu dal ime, ki je nad vsakim imenom, 10 da naj bi
ob imenu Jezus pokleknilo vsako koleno, od stvari na
nebu in stvari na zemlji ter stvari pod zemljo; 11 ter
da bi vsak jezik priznal, da je Jezus Kristus Gospod,
v slavo Boga Očeta. 12 Zatorej, moji ljubljeni, kakor
ste vedno ubogali, ne kakor samo v moji prisotnosti,
temveč veliko bolj zdaj, v moji odsotnosti, s strahom in
trepetom uresničite svojo lastno rešitev duše. 13 Kajti
Bog je, ki deluje v vas oboje, da hočete in da delate iz
njegovega dobrega zadovoljstva. 14 Vse stvari delajte
brez mrmranj in razpravljanj, 15 da boste lahko brez
krivde in neškodljivi Božji sinovi, brez oštevanja v sredi
sprijenega in sprevrženega naroda, med katerim sijete
kakor luči na svetu; 16 držeč se besede življenja,
da se bom na Kristusov dan lahko veselil, da nisem
zaman tekel niti [se nisem] zaman trudil. 17 Da, in
če bi bil darovan na žrtev in službo vaše vere, se
radostim in se z vami vsemi veselim. 18 Zaradi istega
razloga se tudi vi veselite in razveseljujte z menoj.
19 Toda zaupam v Gospoda Jezusa, da v kratkem
pošljem k vam Timóteja, da bom tudi jaz, ko izvem
vaše stanje, lahko dobro potolažen. 20 Kajti nimam
nobenega človeka istih misli, ki bo naravno skrbel za
vaše stanje. 21 Kajti vsi iščejo svoje lastno, ne [pa]

stvari, ki so Jezusa Kristusa. 22 Vendar poznate dokaz
o njem, da je z menoj služil v evangeliju kakor sin z
očetom. 23 Njega se torej nadejam poslati tako kmalu,
kot bom videl, kako bo z menoj. 24 Toda zaupam v
Gospoda, da bom kmalu prišel tudi sam. 25 Vendar se
mi je zdelo potrebno poslati k vam Epafrodita, mojega
brata in družabnika v trudu in soborca, toda vašega
odposlanca in tega, ki je služil mojim potrebam. 26
Kajti hrepenel je po vas vseh in bil poln potrtosti; zato
ker ste slišali, da je bil bolan. 27 Kajti zares je bil
bolan, blizu smrti, toda Bog se ga je usmilil; in ne samo
njega, ampak tudi mene, da ne bi imel bridkost na
bridkost. 28 Poslal sem ga torej bolj hitro, da ko ga
boste ponovno videli, se boste lahko razveselili in da
bom jaz lahko manj žalosten. 29 Sprejmite ga torej
v Gospodu z vsem veseljem; in take imejte v časti;
30 ker je bil zaradi Kristusovega dela blizu smrti, ne
oziraje se na svoje življenje, da dopolni pomanjkanje
vašega služenja do mene.

3 Končno, moji bratje, veselite se v Gospodu. Da
vam pišem iste stvari, meni zares ni nadležno, toda
za vas je to varno. 2 Pazite se psov, pazite se zlih
delavcev, pazite se razkola. 3 Kajti mi smo obreza,
ki obožujemo Boga v duhu in se veselimo v Kristusu
Jezusu in nimamo zaupanja v meso. 4 Čeprav bi tudi
jaz lahko imel zaupanje v meso. Če katerikoli drug
človek misli, da ima [kaj], glede česar bi lahko zaupal v
meso, jaz bolj: 5 obrezan osmi dan, iz Izraelove rase,
iz Benjaminovega rodu, Hebrejec izmed Hebrejcev,
glede postave farizej, 6 glede gorečnosti sem preganjal
cerkev, glede pravičnosti, ki je po postavi, brez krivde.
7 Toda te stvari, ki so bile zame dobiček, te sem štel
izgubo za Kristusa. 8 Da, nedvomno in vse stvari
štejem le za izgubo zaradi odličnosti spoznanja Kristusa
Jezusa, svojega Gospoda, za katerega sem pretrpel
izgubo vseh stvari in jih štejem le za iztrebek, da lahko
pridobim Kristusa, 9 in najden bom v njem, ne ker bi
imel svojo lastno pravičnost, ki je iz postave, temveč
to, ki je po Kristusovi veri, pravičnost, ki je od Boga, po
veri; 10 da bi lahko spoznal njega in moč njegovega
vstajenja in udeležbo njegovih trpljenj in postal podoben
njegovi smrti; 11 če na kakršenkoli način lahko dospem
do vstajenja mrtvih. 12 Ne da bi že dospel ali bi bil
že popoln; vendar si prizadevam za tem, če bi lahko
željno vzel to, zaradi česar sem tudi jaz željno vzet
od Kristusa Jezusa. 13 Bratje, ne štejem se, da sem
željno vzet, toda delam to eno stvar in pozabljam te
stvari, ki so zadaj in se iztegujem k tem stvarem, ki so
spredaj; 14 pritiskam proti cilju zaradi nagrade visoke
poklicanosti od Boga v Kristusu Jezusu. 15 Bodimo
torej, kolikor nas je popolnih, takega mišljenja; in če
ste v katerikoli stvari drugače misleči, vam bo Bog
razodel še to. 16 Pa vendar, kateri smo že dospeli,
živimo po istem načelu, mislimo isto stvar. 17 Bratje,
bodite skupaj moji posnemovalci in zapomnite si tiste,
ki živijo tako, kakor imate nas za zgled. 18 (Kajti mnogi
živijo, o katerih sem vam pogosto povedal in vam sedaj
govorim jokaje, da so sovražniki Kristusovega križa; 19
katerih konec je uničenje, katerih Bog je njihov trebuh
in katerih slava je v njihovi sramoti, ki mislijo zemeljske
stvari.) 20 Kajti naše državljanstvo je v nebesih, od
koder tudi pričakujemo Odrešenika, Gospoda Jezusa
Kristusa, 21 ki bo, glede na delovanje, s katerim si je
zmožen k sebi podjarmiti celó vse stvari, spremenil
naša nizkotna telesa, da bodo oblikovana podobno
njegovemu veličastnemu telesu.

4 Zato, moji bratje, srčno ljubljeni in zaželeni, moja
radost in krona, tako stojte trdno v Gospodu, moji
srčno ljubljeni. 2 Rotim Evodíjo in rotim Sintího, da
bosta istega mišljenja v Gospodu. 3 In prosim tudi
tebe, resnični soborec, pomagaj tema ženskama, ki
sta se z menoj trudili v evangeliju; tudi s Klemnom
in z drugimi mojimi sodelavci, katerih imena so v
knjigi življenja. 4 Nenehno se veselite v Gospodu. In
ponovno pravim: ›Veselite se.‹ 5 Naj bo vaša zmernost
znana vsem ljudem. Gospod je blizu. 6 Ne vznemirjate
se in ne skrbite glede ničesar, temveč naj bodo v vsaki
stvari vaše želje razglašene Bogu z molitvijo in ponižno
prošnjo, z zahvaljevanjem. 7 In Božji mir, ki presega
vse razumevanje, bo varoval vaša srca in mišljenja po
Kristusu Jezusu. 8 Končno, bratje, katerekoli stvari so
resnične, katerekoli stvari so iskrene, katerekoli stvari
so pravične, katerekoli stvari so čiste, katerekoli stvari
so očarljive, katerekoli stvari so na dobrem glasu;
če obstaja kakršnakoli moč in če obstaja kakršnakoli
hvala, mislite na te stvari. 9 Stvari, ki ste se jih tako
naučili, kakor sprejeli in slišali ter videli na meni, te
izvršujte; in z vami bo Bog miru. 10 Toda silno sem se
razveselil v Gospodu, da je vaša skrbnost do mene
sedaj končno ponovno vzcvetela; v čemer ste tudi
bili skrbni, toda manjkala vam je priložnost. 11 Ne
da govorim glede na pomanjkanje, kajti naučil sem
se, v kakršnemkoli stanju sem, biti s tem zadovoljen.
12 Vem oboje, kako je biti ponižen in vem, kako je
biti bogat; povsod in v vseh stvareh sem poučen,
tako biti sit kakor biti lačen, tako biti bogat kakor
prenašati pomanjkanje. 13 Vse stvari lahko storim v
Kristusu, ki me krepi. 14 Vendar ste dobro storili, da
ste soudeleženi pri moji stiski. 15 Torej vi Filipljani
veste tudi, da na začetku evangelija, ko sem odšel
iz Makedonije, nobena cerkev ni sodelovala z menoj
glede dajanja in sprejemanja, razen vas samih. 16
Kajti celó v Tesaloníko ste večkrat poslali za mojo
nujno potrebo. 17 Ne, ker [bi si] želel daru, temveč

si želim sad, da bo obilen na vaš račun. **18** Toda
imam vse in obilo; sem poln, ker sem od Epafrodita
prejel stvari, ki so bile poslane od vas, dišavo sladkega
vonja, sprejemljivo žrtvovanje, všečno Bogu. **19** Toda
moj Bog bo preskrbel vse vaše potrebe, glede na
svoja bogastva, v slavi, po Jezusu Kristusu. **20** Torej
Bogu in našemu Očetu bodi slava na veke vekov.
Amen. **(aiōn g165)** **21** Pozdravite vsakega svetega v
Kristusu Jezusu. Pozdravljajo vas bratje, ki so z menoj.
22 Pozdravljajo vas vsi sveti, predvsem tisti, ki so iz
cesarjeve družine. **23** Milost našega Gospoda Jezusa
Kristusa bodi z vami vsemi. Amen. [To je bilo napisano
Filipljanom iz Rima po Epafroditu.]

Kološanom

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa in
naš brat Timótej, **2** svetim in zvestim bratom v
Kristusu, ki ste v Kolósah: ›Milost bodi vam in mir od
Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.‹
3 Zahvaljujemo se Bogu in Očetu našega Gospoda
Jezusa Kristusa, ko nenehno molimo za vas, **4** odkar
smo slišali o vaši veri v Kristusa Jezusa in o ljubezni,
ki jo imate do vseh svetih; **5** zaradi upanja, ki je za
vas prihranjeno v nebesih, o katerem ste prej slišali v
besedi resnice evangelija, **6** ki je prišel k vam tako,
kakor je po vsem svetu; in prinaša sad, kakor tudi v vas,
od dneva, ko ste slišali o njem in spoznali Božjo milost
v resnici; **7** kakor ste se tudi naučili od Epafrá, našega
dragega soslužabnika, ki je za vas zvest Kristusov
služabnik, **8** ki nam je tudi pojasnil vašo ljubezen v
Duhu. **9** Zaradi tega razloga tudi mi od dneva, ko
smo to slišali, ne prenehamo moliti za vas in želimo,
da bi bili vi lahko izpolnjeni s spoznanjem njegove
volje, v vsej modrosti in duhovnem razumevanju, **10** da
bi lahko hodili vredno Gospoda v vsej všečnosti, bili
rodovitni v vsakem dobrem delu in rastli v spoznanju
Boga; **11** okrepljeni z vso močjo, glede na njegovo
veličastno moč, v vsej vztrajnosti in potrpežljivosti, z
veseljem; **12** in se zahvaljevali Očetu, ki nas je naredil
primerne za udeležence dediščine svetih v svetlobi, **13**
ki nas je osvobodil pred oblastjo teme in nas prenesel
v kraljestvo svojega ljubljenega Sina; **14** v katerem
imamo po njegovi krvi odkupitev, torej odpuščanje
grehov; **15** ki je podoba nevidnega Boga, prvorojenec
vsakega ustvarjenega bitja, **16** kajti po njem so bile
ustvarjene vse stvari, ki so na nebu in ki so na zemlji,
vidne in nevidne, bodisi so to prestoli ali gospostva
ali kneževine ali oblasti; vse stvari so bile ustvarjene
po njem in zanj; **17** in on je pred vsemi stvarmi in
po njem vse stvari stojijo skupaj. **18** In on je glava
telesa, cerkve; ki ji je začetek, prvorojenec od mrtvih;
da bi lahko v vseh stvareh imel prvenstvo. **19** Kajti
Očetu je ugajalo, da bi v njem prebivala vsa polnost;
20 in je sklenil mir po krvi njegovega križa, da po njem
pobota k sebi vse stvari; po njem, pravim, bodisi, da
so stvari na zemlji ali stvari v nebesih. **21** In vas, ki ste
bili nekoč odtujeni in v svojem mišljenju po zlobnih
delih sovražniki, je vendar sedaj pobotal **22** v telesu
njegovega mesa skozi smrt, da vas predstavi svete in
neoporečne in brezgrajne v svojem pogledu, **23** če
utemeljeni in ustaljeni nadaljujete v veri in se ne boste
oddaljili od upanja evangelija, ki ste ga slišali in ki je
bil oznanjen vsakemu ustvarjenemu bitju, ki je pod
nebom; katerega sem jaz, Pavel, postal služabnik;
24 ki se sedaj veselim v svojih trpljenjih za vas in v
svojem mesu dopolnjujem to, kar je zaradi njegovega
telesa, ki je cerkev, primanjkovalo Kristusovim stiskam;
25 katerega služabnik sem postal, glede na Božjo
razdelitev, ki mi je bila dana za vas, da izpolnim Božjo
besedo; **26** celó skrivnost, ki je bila skrita pred veki in
pred rodovi, toda sedaj je razodeta njegovim svetim,
(aiōn g165) **27** katerim je Bog hotel razodeti kakšna
so bogastva slave te skrivnosti med pogani; ki je
Kristus v vas, upanje slave, **28** katerega oznanjamo in
vsakega človeka svarimo in vsakega človeka učimo v
vsej modrosti; da lahko vsakega človeka prikažemo
popolnega v Kristusu Jezusu; **29** zato se tudi trudim
in se borim, glede na njegovo delovanje, ki v meni
mogočno deluje.

2 Kajti hočem, da bi vedeli, kako velik boj imam
za vas in za te iz Laodikeje in za mnoge, četudi
niso videli mojega obraza v mesu, **2** da bodo njihova
srca lahko potolažena, stkana skupaj v ljubezni in v
vseh bogastvih polnega zagotovila razumevanja, k
spoznanju Božje skrivnosti in Očetove in Kristusove; **3**
v katerem so skriti vsi zakladi modrosti in spoznanja. **4**
In to pravim, da vas ne bi katerikoli človek preslepil s
prepričevalnimi besedami. **5** Kajti čeprav sem odsoten
v mesu, sem vendar z vami v duhu in se veselim
ter zrem vašo urejenost in neomajnost vaše vere v
Kristusa. **6** Tako kakor ste torej sprejeli Gospoda
Kristusa Jezusa, tako živite v njem. **7** Ukoreninjeni in
zgrajeni v njem ter potrjeni v veri, kakor ste bili poučeni
in v tem obilni z zahvaljevanjem. **8** Pazite, da vas ne bi
katerikoli človek oplenil s filozofijo in prazno prevaro po
človeškem izročilu, po temeljnih principih sveta, ne pa
po Kristusu. **9** Kajti v njem telesno prebiva vsa polnost
Božanstva. **10** In vi ste popolni v njem, ki je glava vseh
kneževin in oblasti; **11** v katerem ste tudi obrezani
z obrezo, narejeno brez rok, s slačenjem grešnega
mesenega telesa, s Kristusovo obrezo; **12** s krstom
pokopani z njim, v katerem ste tudi vi z njim vstali, po
veri Božjega delovanja, ki ga je obudil od mrtvih. **13**
In vas, mrtve v vaših grehih in neobrezanosti vašega
mesa, je on oživil skupaj z njim ter vam odpustil vse
grehe **14** in izbrisal rokopis odredb, ki so bile zoper
nas, ki nam je bil nasproten in ga odstranil s poti ter
ga pribil na svoj križ; **15** in ker imamo pokvarjene
kneževine in oblasti, je naredil iz njih javni prikaz,
slaveč v tem zmago nad njimi. **16** Ne pustite torej
nobenemu človeku, da vas sodi v jedi ali v pijači ali pri
spoštovanju svetega dne ali mlaja ali šabatnih dni; **17**
ki so senca stvari, ki pridejo; toda telo je Kristusovo.
18 Ne pustite nobenemu človeku, da vas preslepi glede
vaše nagrade, [tako da je] prostovoljno ponižen in
obožuje angele in se vsiljuje v te stvari, ki jih ni videl,
prazno napihnjen s svojim mesenim umom, **19** ne

drži pa se Glave, od katere ima vse telo po sklepih in
vezeh nudeno hrano in stkano skupaj raste z rastjo od
Boga. 20 Zatorej, če ste s Kristusom mrtvi temeljnim
principom sveta, zakaj ste podrejeni odredbam, kakor
da živite v svetu 21 (ne dotikaj, ne okušaj, ne prijemaj,
22 ki bodo z uporabo vsi odmrli) po človeških zapovedih
in naukih? 23 Katere stvari imajo resnično navidezen
prikaz modrosti v pobožnem oboževanju in ponižnosti
in zapostavljanju telesa; v zadovoljevanje mesa, ne pa
v kakršnokoli vrednost.

3 Če ste bili torej obujeni s Kristusom, iščite te stvari,
ki so zgoraj, kjer Kristus sedi na Božji desnici. 2
Naravnajte svojo naklonjenost na stvari zgoraj, ne
na stvari na zemlji. 3 Kajti umrli ste in vaše življenje
je s Kristusom skrito v Bogu. 4 Ko se bo prikazal
Kristus, ki je naše življenje, tedaj se boste tudi vi
prikazali z njim v slavi. 5 Mrtvite torej svoje ude, ki
so na zemlji: prešuštvovanje, nečistost, nebrzdano
strast, zlo poželjivost in pohlepnost, kar je malikovanje;
6 kajti zaradi teh stvari prihaja Božji bes na otroke
neposlušnosti; 7 v katerih ste tudi vi nekaj časa hodili,
ko ste živeli v njih. 8 Toda sedaj tudi vse to odložite:
jezo, bes, zlobnost, bogokletje, umazan govor iz vaših
ust. 9 Ne lažite drug drugemu, ker ste slekli starega
človeka z njegovimi dejanji 10 in si nadeli novega
človeka, ki je obnovljen v spoznanju, po podobi njega,
ki ga je ustvaril; 11 kjer ni niti Grka, niti Juda, obreze,
niti neobreze, tujca, Skita, sužnja, niti svobodnega,
temveč je Kristus vse in v vseh. 12 Nadenite si torej,
kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, čustva usmiljenja,
prijaznost, ponižnost mišljenja, krotkost, potrpežljivost;
13 prizanašajte drug drugemu in odpuščajte drug
drugemu, če ima katerikoli človek spor proti komurkoli.
Torej kakor je Kristus odpustil vam, tako tudi vi počnite.
14 In nad vsemi temi stvarmi si oblecite ljubezen, ki
je vez popolnosti. 15 In Božji mir naj vlada v vaših
srcih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telesu;
in bodite hvaležni. 16 Naj Kristusova beseda bogato
prebiva v vas v vsej modrosti; drug drugega učite
in opominjajte s psalmi in hvalnicami ter duhovnimi
pesmimi in prepevajte Gospodu z milostjo v svojih
srcih. 17 In karkoli delate v besedi ali dejanju, vse
delajte v imenu Gospoda Jezusa in po njem dajajte
zahvalo Bogu in Očetu. 18 Žene, podredite se svojim
lastnim soprogom, kakor se to spodobi v Gospodu.
19 Soprogi, ljubíte svoje žene in ne bodite osorni
proti njim. 20 Otroci, ubogajte svoje starše v vseh
stvareh, kajti to je zelo prijetno Gospodu. 21 Očetje,
ne provocirajte svojih otrok k jezi, da ne bi izgubili
poguma. 22 Služabniki, v vseh stvareh ubogajte svoje
gospodarje po mesu; ne z navidezno vdanostjo, kakor
da bi raje ugajali ljudem; temveč v iskrenosti srca,
boječ se Boga. 23 In karkoli delate, delajte to iz srca,
kakor Gospodu in ne ljudem; 24 vedoč, da boste od
Gospoda prejeli nagrado dediščine; kajti vi služite
Gospodu Kristusu. 25 Toda kdor dela krivico, bo za
krivico prejel, kar je storil; in ni oziranja na osebe.

4 Gospodarji, dajajte svojim služabnikom to, kar
je pravično in primerno; vedoč, da imate tudi vi
Gospodarja v nebesih. 2 Vztrajajte v molitvi in bedite
v njej z zahvaljevanjem; 3 poleg tega molíte tudi za
nas, da bi nam Bog odprl vrata izgovarjave, da bomo
govorili Kristusovo skrivnost, zaradi katere sem tudi v
vezeh; 4 da jo bom lahko prikazal, kakor sem dolžan
govoriti. 5 Živite v modrosti do teh, ki so zunaj in
izkoristite čas. 6 Naj bo vaš govor vedno z milostjo,
začinjen s soljo, da boste lahko vedeli, kako bi morali
odgovarjati vsakemu človeku. 7 Ves moj položaj vam
bo razglasil Tihik, ki je ljubljeni brat in zvest služabnik
ter soslužabnik v Gospodu; 8 ki sem ga k vam poslal z
istim namenom, da bi lahko spoznal vaš položaj in
potolažil vaša srca; 9 z Onézimom, zvestim in ljubljenim
bratom, ki je eden izmed vas. Dala vam bosta spoznati
vse stvari, ki so storjene tukaj. 10 Pozdravljajo vas
Aristarh, moj sojetnik in Marko, sin Barnabove sestre
(glede katerega ste prejeli zapovedi; če pride k vam,
ga sprejmite) 11 in Jezus, ki se imenuje Just, ki so iz
obreze. Samo ti so moji sodelavci za Božje kraljestvo,
ki so mi bili v tolažbo. 12 Pozdravlja vas Epafrá, ki
je eden izmed vas, Kristusov služabnik, ki se vedno
goreče bori za vas v molitvah, da bi lahko stali popolni
in dovršeni, v vsej Božji volji. 13 Kajti prinašam mu
pričevanje, da ima veliko gorečnost za vas in za tiste,
ki so v Laodikeji in za one v Hierápoli. 14 Pozdravljata
vas Luka, ljubljeni zdravnik in Demá. 15 Pozdravite
brate, ki so v Laodikeji in Nimfása ter cerkev, ki je v
njegovi hiši. 16 In ko preberete to poslanico med vami,
poskrbite, da se bo brala tudi v cerkvi Laodikejcev; in
da tudi vi preberete poslanico iz Laodikeje. 17 In Arhipu
recite: »Pazi na službo, ki si jo prejel v Gospodu, da
jo izpolnjuješ.« 18 Pozdrav z mojo, Pavlovo roko.
Spominjajte se mojih vezi. Milost bodi z vami. Amen.
[Napisano iz Rima Kološanom, po Tihiku in Onézimu.]

1 Tesaloničanom

1 Pavel in Silván ter Timótej cerkvi Tesaloníčanov,
ki je v Bogu Očetu in v Gospodu Jezusu Kristusu:
›Milost bodi vam in mir od Boga, našega Očeta in
Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **2** Vedno se za vas vse
zahvaljujemo Bogu in vas omenjamo v svojih molitvah,
3 ko se brez prenehanja spominjamo vašega dela vere
in truda ljubezni ter potrpežljivosti upanja v našega
Gospoda Jezusa Kristusa, pred očmi Boga in našega
Očeta; **4** ker poznamo, ljubljeni bratje, vašo izvolitev
od Boga. **5** Kajti naš evangelij ni prišel k vam samo
v besedi, temveč tudi v moči in v Svetem Duhu in
v precejšnjem zagotovilu; kakor veste, kakšne vrste
ljudje smo bili med vami zaradi vas. **6** In vi ste postali
naši in Gospodovi sledilci, ker ste besedo sprejeli v
veliki stiski, z veseljem Svetega Duha, **7** tako da ste
bili zgledi vsem, ki verujejo v Makedoniji in Ahaji. **8**
Kajti od vas je odmevala Gospodova beseda ne samo
po Makedoniji in Ahaji, temveč se je vaša, do Boga
usmerjena vera, razširila tudi naokoli, po vsakem kraju;
tako da nam ni treba karkoli govoriti, **9** kajti oni sami
so o nas prikazali kakšne vrste prihod smo imeli k
vam in kako ste se od malikov obrnili k Bogu, da
služite živemu in resničnemu Bogu; **10** in da čakate na
njegovega Sina iz nebes, ki ga je obudil od mrtvih,
celó Jezusa, ki nas je osvobodil pred besom, ki pride.

2 Kajti bratje, vi sami veste, da naš prihod k vam
ni bil zaman, **2** temveč smo celó potem, ko smo
poprej v Filípih trpeli in bili sramotno obravnavani,
kakor veste, smo bili v našem Bogu pogumni, da smo
vam v velikem boju izpričali Božji evangelij. **3** Kajti
naše spodbujanje ni bilo iz prevare niti iz nečistosti
niti v zvijači, **4** temveč kakor nam je Bog dopustil, da
nam zaupa evangelij, točno tako govorimo; ne kakor
ugajajoči ljudem, temveč Bogu, ki preizkuša naša srca.
5 Kajti niti nismo ob kateremkoli času uporabili laskavih
besed, kakor veste niti pretveze pohlepnosti; Bog je
priča. **6** Niti nismo iskali slave od ljudi niti od vas niti ne
od drugih, ko bi lahko bili obremenjujoči kot Kristusovi
apostoli. **7** Toda med vami smo bili nežni, tako kakor
dojilja neguje svoje otroke. **8** Tako smo vas bili vdano
željni, da smo vam bili voljni podeliti ne samo Božji
evangelij, ampak tudi naše duše, ker ste nam bili dragi.
9 Kajti spomnite se, bratje, našega truda in muke;
kajti ponoči in podnevi smo garali, ker nismo želeli
biti obremenitev komurkoli izmed vas, ko smo vam
pridigali Božji evangelij. **10** Vi ste priče in tudi Bog,
kako sveto in pravično in neoporečno smo se vêdli
med vami, ki verujete. **11** Prav tako veste, kako smo
tolažili in opozarjali vsakega izmed vas, tako kakor
oče počne svojim otrokom, **12** da bi vi živeli vredno
Boga, ki vas je poklical v svoje kraljestvo in slavo.
13 Zaradi tega razloga se prav tako brez prenehanja
zahvaljujemo Bogu, kajti ko ste prejeli Božjo besedo, ki
ste jo slišali od nas, je niste sprejeli kakor človeško
besedo, temveč takšno, kot je v resnici, Božjo besedo,
ki učinkovito deluje tudi v vas, ki verujete. **14** Kajti
vi, bratje, ste postali sledilci Božjih cerkvá, ki so v
Judeji v Kristusu Jezusu; kajti tudi vi ste trpeli podobne
stvari od svojih lastnih rojakov, takšne, kot so jih oni
od Judov, **15** ki so ubili tako Gospoda Jezusa kakor
svoje lastne preroke in so preganjali nas; pa ne ugajajo
Bogu in so nasprotni vsem ljudem. **16** Branijo nam
govoriti poganom, da bi bili le-ti lahko rešeni in da bi
vsakič dopolnili svoje grehe; kajti bes je prišel nadnje
do skrajnosti. **17** Toda mi, bratje, ki smo bili za kratek
čas vzeti od vaše navzočnosti, [toda] ne v srcu, smo si
z velikim hrepenenjem toliko obilneje prizadevali, da
vidimo vaše obličje. **18** Zato smo želeli priti k vam,
celó jaz Pavel, enkrat in ponovno; toda Satan nas je
zadržal. **19** Kajti kaj je naše upanje ali veselje ali krona
radosti? Ali ne celó vi v prisotnosti našega Gospoda
Jezusa Kristusa ob njegovem prihodu? **20** Kajti vi ste
naša slava in veselje.

3 Zato, ko nismo mogli več potrpeti, smo mislili, da
je dobro, da v Atenah ostanemo sami, **2** in smo
poslali Timóteja, našega brata in Božjega služabnika
in našega sodelavca pri Kristusovem evangeliju, da
vas utrdi in da vas potolaži glede vaše vere, **3** da ne
bi bil noben človek omajan s temi stiskami, kajti vi
sami veste, da smo določeni za to. **4** Kajti resnično,
ko smo bili z vami, smo vam vnaprej povedali, da naj
bi trpeli stisko; kakor se je zgodilo in vi to veste. **5**
Zaradi tega razloga, ko nisem mogel več potrpeti, sem
poslal, da spoznam vašo vero, da vas ne bi z nekimi
načini skušal skušnjavec in bi bil naš trud zaman. **6**
Toda sedaj, ko je od vas k nam prišel Timótej in nam
prinesel dobre novice o vaši veri ter ljubezni in da nas
imate vedno v lepem spominu ter si silno želite, da nas
vidite, kakor si tudi mi [želimo] videti vas; **7** zato smo
bili, bratje, po vaši veri potolaženi glede vas v vsej naši
stiski in tegobi, **8** kajti zdaj živimo, če vi trdno stojite v
Gospodu. **9** Kajti kakšne zahvale lahko spet za vas
vrnemo Bogu, za vse veselje, s katerim se zaradi vas
veselimo pred svojim Bogom? **10** Ponoči in podnevi
silno prosimo, da bi lahko videli vaš obraz in lahko
dovršili to, kar primanjkuje vaši veri. **11** Torej sam Bog
in naš Oče in naš Gospod Jezus Kristus [naj] našo
pot usmerjata k vam. **12** In Gospod [naj] vam stori,
da rastete in [ste] obilni v ljubezni drug do drugega in
do vseh ljudi, prav tako kakor mi počnemo vam, **13** z

namenom, da bi lahko vaša srca utrdil brez graje v
svetosti pred Bogom, celó našim Očetom, ob prihodu
našega Gospoda Jezusa Kristusa z vsemi njegovimi
svetimi.

4 Nadalje vas potem rotimo, bratje in vas spodbujamo
po Gospodu Jezusu, da kakor ste od nas prejeli,
kako bi morali živeti in ugajati Bogu, tako da bi bili
bolj in bolj obilni. **2** Kajti veste, kakšne zapovedi smo
vam dali po Gospodu Jezusu. **3** Kajti to je Božja
volja, celó vaše posvečenje, da naj bi se vzdržali pred
prešuštvovanjem, **4** da bi vsakdo izmed vas vedel,
kako čuvati svojo posodo v posvečenju in časti; **5**
ne [pa] v poželenju pohotnosti, tako kakor pogani, ki
ne poznajo Boga; **6** da noben človek ne gre preko in
ne goljufa svojega brata v katerikoli zadevi; zato ker
je Gospod maščevalec vsega tega, kakor smo vas
tudi mi svarili in pričevali. **7** Kajti Bog nas ni poklical k
nečistosti, temveč v svetost. **8** Kdor torej prezira, ne
prezira človeka, temveč Boga, ki nam je prav tako dal
svojega Svetega Duha. **9** Toda glede bratoljúbja ne
potrebujete, da vam pišem, kajti vi sami ste od Boga
poučeni, da ljubite drug drugega. **10** In zares to delajte
do vseh bratov, ki so po vsej Makedoniji. Toda rotimo
vas, bratje, da bolj in bolj rastete **11** in da se učite biti
mirni ter opravljati svoje lastno opravilo in da delate s
svojimi lastnimi rokami, kakor smo vam zapovedali; **12**
da boste lahko živeli iskreno do teh, ki so zunaj in da
ne boste ničesar potrebovali. **13** Toda ne želim, da bi
bili vi nevedni, bratje, glede teh, ki so zaspali, da ne
žalujete, tako kakor drugi, ki nimajo upanja. **14** Kajti če
verujemo, da je Jezus umrl in ponovno vstal, bo točno
tako tudi tiste, ki spijo v Jezusu, Bog privedel z njim.
15 Kajti to vam rečemo po Gospodovi besedi, da mi, ki
smo živi in ostanemo do Gospodovega prihoda, ne
bomo vodili teh, ki so zaspali. **16** Kajti sam Gospod se
bo spustil iz nebes z vzklikom, z glasom nadangela in
z Božjo trobento; in prvi bodo vstali mrtvi v Kristusu.
17 Potem pa bomo mi, ki smo živi in preostanemo,
vzeti skupaj z njimi v oblake, da srečamo Gospoda v
zraku, in tako bomo vedno z Gospodom. **18** Zato drug
drugega tolažite s temi besedami.

5 Toda o časih in obdobjih, bratje, ni potrebno, da
vam pišem. **2** Kajti vi sami prav dobro veste, da
dan Gospodov prihaja tako, kakor tat ponoči. **3** Kajti
ko bodo govorili: »Mir in varnost, « tedaj nenadoma
pride nadnje uničenje, kakor porodne muke na žensko
z otrokom; in ne bodo ubežali. **4** Toda vi, bratje,
niste v temi, da vas tisti dan preseneti kakor tat. **5**
Vi vsi ste otroci svetlobe in otroci dneva. Nismo od
noči niti od teme. **6** Zatorej ne spimo, kakor počno
drugi, temveč čujmo in bodimo trezni. **7** Kajti tisti,
ki spijo, spijo ponoči; in tisti, ki se opijajo, so pijani
ponoči. **8** Toda mi, ki smo od dneva, bodimo trezni,
nadenimo si prsni oklep vere in ljubezni in za čelado
upanje rešitve duše. **9** Kajti Bog nas ni določil za bes,
temveč da dosežemo rešitev duše po našem Gospodu
Jezusu Kristusu, **10** ki je umrl za nas, da bodisi smo
budni ali spimo, naj bi živeli skupaj z njim. **11** Zato se
skupaj tolažite in izgrajujte drug drugega, kakor tudi
počnete. **12** In rotimo vas bratje, da spoznate te, ki se
med vami trudijo in so nad vami v Gospodu ter vas
opominjajo, **13** in da jih zaradi njihovega dela zelo
visoko spoštujte v ljubezni. In bodite v miru med seboj.
14 Torej vas spodbujamo, bratje, posvarite te, ki so
nepodrejeni, tolažite malodušne, podpirajte slabotne,
bodite potrpežljivi do vseh ljudi. **15** Glejte, da nihče
nobenemu človeku ne vrača zla za zlo, temveč vedno
sledite temu, kar je dobro, tako med seboj kakor do
vseh ljudi. **16** Neprenehoma se veselite. **17** Molíte
brez prenehanja. **18** V vsaki stvari se zahvaljujte,
kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas.
19 Ne gasite Duha. **20** Ne prezirajte prerokovanj. **21**
Preizkušajte vse stvari; trdno držite to, kar je dobro. **22**
Vzdržite se vsega videza zla. **23** In sam Bog miru naj
vas popolnoma posveti; in prosim Boga, da bodo vaš
celoten duh in duša in telo ohranjeni neomadeževani
do prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa. **24** Zvest
je on, ki vas kliče, ki bo to tudi storil. **25** Bratje, molíte za
nas. **26** Pozdravite vse brate s svetim poljubom. **27** Po
Gospodu vam naročam, da bo ta poslanica prebrana
vsem svetim bratom. **28** Milost našega Gospoda
Jezusa Kristusa bodi z vami. Amen. [Prva poslanica
Tesaloníčanom je bila napisana iz Aten.]

2 Tesaloničanom

1 Pavel in Silván ter Timótej, cerkvi Tesaloníčanov
v Bogu, našem Očetu in Gospodu Jezusu Kristusu:
2 ›Milost vam in mir od Boga, našega Očeta in
Gospoda Jezusa Kristusa.‹ **3** Dolžni smo, da se vedno
zahvaljujemo Bogu za vas, bratje, kakor se spodobi,
zato ker ta vaša vera silno raste in je ljubezen vsakogar
izmed vas vseh do drug drugega obilna, **4** tako, da se
mi sami ponašamo z vami po Božjih cerkvah, zaradi
vaše potrpežljivosti in vere, v vseh vaših preganjanjih
in stiskah, ki jih prenašate; **5** kar je razpoznaven simbol
pravične Božje sodbe, da boste lahko šteti vredne
Božjega kraljestva, za katerega tudi trpite. **6** Čeprav
je pri Bogu pravična stvar, da poplača stisko tem, ki
vas stiskajo; **7** vam pa, ki ste stiskani, počitek z nami,
ko se bo Gospod Jezus, razodet iz nebes, s svojimi
mogočnimi angeli, **8** v plamenečem ognju maščeval
na teh, ki ne poznajo Boga in ne ubogajo evangelija
našega Gospoda Jezusa Kristusa; **9** ki bodo kaznovani
z večnim uničenjem proč od Gospodove prisotnosti
in proč od slave njegove moči; **(aiōnios g166)** **10** ko
bo prišel, da bo proslavljen v svojih svetih in da bo
občudovan v vseh teh, ki verujejo (ker so verovali
našemu pričevanju med vami) na tisti dan. **11** Zatorej
tudi vedno molimo za vas, da vas bo naš Bog imel
za vredne te poklicanosti in izpolnite vso dobro voljo
njegove dobrote ter delo vere v môči; **12** da bo v
vas lahko proslavljeno ime našega Gospoda Jezusa
Kristusa in vi v njem, glede na milost našega Boga in
Gospoda Jezusa Kristusa.

2 Torej vas rotimo, bratje, pri prihodu našega Gospoda
Jezusa Kristusa in pri našem zbiranju k njemu, **2** da
ne boste kmalu pretreseni v mišljenju ali bili vznemirjeni,
niti po duhu, niti z besedo, niti s pismom kot od nas,
kakor da je blizu Kristusov dan. **3** Nobenemu človeku
ne pustite, da vas na kakršenkoli način zavede, kajti
ta dan ne bo prišel, razen če ne bo najprej prišlo
odpadanje in da se razodene grešen človek, sin
pogube, **4** ki nasprotuje in se povišuje nad vse, kar se
imenuje Bog ali kar se obožuje, tako da se le-ta kakor
Bog usede v Božji tempelj in se razkazuje, da je Bog.
5 Se ne spomnite, da ko sem bil še z vami, sem vam te
stvari povedal? **6** Sedaj poznate, kaj ga zadržuje, da
bi se lahko razodel ob svojem času. **7** Kajti skrivnost
krivičnosti že deluje. Samo tisti, ki sedaj ovira, bo
oviral, dokler ne bo umaknjen s poti. **8** In takrat bo
razodet ta Zlobni, ki ga bo Gospod pokončal z dihom
svojih ust in uničil s sijajem svojega prihoda. **9** Torej
njega, katerega prihod je po Satanovem delovanju z
vso močjo in znamenji ter lažnimi čudeži **10** in z vso
varljivostjo nepravičnosti v teh, ki umirajo, zato ker niso
sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili lahko rešeni. **11** In
zaradi tega razloga jim bo Bog poslal močno zablodo,
da bi verjeli laži; **12** da bodo lahko obsojeni vsi, ki niso
verjeli resnici, temveč so uživali v nepravičnosti. **13**
Toda mi smo dolžni, da se nenehno zahvaljujemo Bogu
za vas, od Gospoda ljubljeni bratje, ker vas je Bog od
začetka izbral za rešitev duše s posvečenjem Duha in
prepričanjem v resnico; **14** kamor vas je poklical po
našem evangeliju, k doseganju slave našega Gospoda
Jezusa Kristusa. **15** Torej bratje, stojte trdno in držite
se izročil, o katerih ste bili poučeni, bodisi z besedo
ali našo poslanico. **16** Torej sam naš Gospod Jezus
Kristus in Bog, celó naš Oče, ki nas je ljubil in nam je
po milosti dal večno tolažbo ter dobro upanje, **(aiōnios
g166)** **17** [naj] tolaži vaša srca ter vas utrdi v vsaki dobri
besedi in delu.

3 Končno, bratje, molíte za nas, da bi Gospodova
beseda imela prosto pot in bi bila proslavljena,
tako kakor je pri vas, **2** in da bi bili mi lahko rešeni
pred nerazumnimi in zlobneži, kajti vsi ljudje nimajo
vere. **3** Toda Gospod je zvest, ki vas bo utrdil in vas
varoval pred zlom. **4** Glede vas pa imamo zaupanje v
Gospodu, da tako delate, kakor boste delali stvari, ki
vam jih zapovedujemo. **5** In Gospod naj vodi vaša srca
v Božjo ljubezen in v potrpežljivo čakanje na Kristusa. **6**
Torej vam naročamo, bratje, v imenu našega Gospoda
Jezusa Kristusa, da se oddaljite od vsakega brata, ki
živi neredno in ne po izročilu, ki ga je prejel od nas. **7**
Kajti vi sami veste, kako nas morate posnemati, kajti
med vami se nismo vedli neredno **8** niti nismo zastonj
jedli kruha kateregakoli človeka, temveč smo noč in
dan delali z muko in garanjem, da ne bi bili nikomur
izmed vas v breme. **9** Ne, ker ne bi imeli avtoritete,
temveč da sebe naredimo za zgled vam, da bi nas
posnemali. **10** Kajti celó, ko smo bili z vami, smo vam
zapovedali to, da če kdorkoli noče delati, naj tudi ne
bi jedel. **11** Kajti slišimo, da so med vami nekateri, ki
živijo neredno, ki sploh ne delajo, temveč so vtikljivci.
12 Torej tem, ki so takšni, velevamo in jih spodbujamo
pri našem Gospodu Jezusu Kristusu, da v spokojnosti
delajo in jedo svoj lastni kruh. **13** Toda vi, bratje, ne
bodite izmučeni v počenjanju dobrega. **14** In če kdorkoli
ni poslušen naši besedi v tej poslanici, tega človeka si
zaznamujte in se ne družite z njim, da bo osramočen.
15 Vendar ga ne imejte za sovražnika, ampak ga
opominjajte kakor brata. **16** Torej sam Gospod miru
[naj] vam vsekakor vedno daje mir. Gospod bodi z vami
vsemi. **17** Pozdrav od Pavla z mojo lastno roko, kar je
simbol v vsaki poslanici. Tako pišem. **18** Milost našega
Gospoda Jezusa Kristusa bodi z vami vsemi. Amen.

[Druga poslanica Tesaloníčanom je bila napisana iz Aten.]

1 Timoteju

1 Pavel, apostol Jezusa Kristusa po zapovedi Boga,
našega Odrešenika in Gospoda Jezusa Kristusa, ki
je naše upanje; **2** Timóteju, mojemu lastnemu sinu v
veri: ›Milost, usmiljenje in mir od Boga, našega Očeta
in Jezusa Kristusa, našega Gospoda.‹ **3** Kakor sem
te rotil, ko sem odšel v Makedonijo, da še ostaneš
v Efezu, da bi lahko nekaterim naročil, da ne učijo
nobenega drugega nauka, **4** niti ne dajo pozornosti
bajkam in neskončnim rodovnikom, kar prej podpira
razprave, kakor [pa] bogaboječe izgrajevanje, ki je v
veri. Tako delajte. **5** Torej namen zapovedi je ljubezen
iz čistega srca in iz dobre vesti ter iz nehlinjene vere,
6 od katere so se nekateri oddaljili in obrnili stran k
praznemu blebetanju; **7** želeč biti učitelji postave; [pa]
niti ne razumejo kaj govorijo niti o čemer zatrjujejo.
8 Toda mi vemo, da je postava dobra, če jo človek
uporablja zakonito; **9** vedoč to, da postava ni narejena
za pravičnega človeka, temveč za nepostavnega in
neposlušnega, za brezbožnega in za grešnike, za
nesvete in oskrunjene, za morilce očetov in morilce
mater, za ubijalce, **10** za vlačugarje, za tiste, ki sebe
omadežujejo z možmi, za ugrabitelje ljudi, za lažnivce,
za krivoprisežnike in če je katerakoli druga stvar, ki
je nasprotna zdravemu nauku; **11** glede na slavni
evangelij blagoslovljenega Boga, ki je bil zaupan
mojemu varstvu. **12** In zahvaljujem se Kristusu Jezusu,
našemu Gospodu, ki me je usposobil in me postavil v
službo, kajti imel me je za zvestega; **13** ki sem bil prej
bogokletnik in preganjalec ter škodljivec. Toda dosegel
sem usmiljenje, ker sem to počel nevedno, v nejeveri.
14 Milost našega Gospoda pa je bila silno bogata z
vero in ljubeznijo, ki je v Kristusu Jezusu. **15** To je
zvest izrek in vreden popolnega sprejetja, da je Kristus
Jezus prišel na svet, da reši grešnike; od katerih sem
jaz vodilni. **16** Vendar sem zaradi tega razloga dosegel
usmiljenje, da bi Jezus Kristus lahko vnaprej na meni
pokazal vso potrpežljivost za vzor tem, ki naj bi odslej
verovali vanj za večno življenje. **(aiōnios g166)** **17** Torej
Kralju, večnemu, nesmrtnemu, nevidnemu, edinemu
modremu Bogu, bodi čast in slava na veke vekov.
Amen. **(aiōn g165)** **18** To naročilo sem zaupal tebi, sin
Timótej, glede na prerokbe, ki so izšle poprej o tebi,
da boš po njih lahko bojeval dober boj; **19** in obdržiš
vero in dobro vest; ki so jo nekateri zavrgli in glede
vere storili brodolom. **20** Od katerih sta Himénaj in
Aleksander; ki sem ju izročil Satanu, da bi se lahko
naučila ne preklinjati.

2 Predvsem torej spodbujam, da naj bodo ponižne
prošnje, molitve, posredovanja in zahvaljevanja
narejeni za vse ljudi; **2** za kralje in za vse, ki so na
oblasti; da bomo lahko preživljali tiho in mirno življenje,
v vsej bogaboječnosti in poštenosti. **3** Kajti to je dobro
in sprejemljivo v očeh Boga, našega Odrešenika,
4 ki hoče, da bi bili vsi ljudje rešeni in da pridejo
do spoznanja resnice. **5** Kajti obstaja en Bog in en
posrednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus;
6 ki je samega sebe dal v odkupnino za vse, da se
bo pričevalo ob primernem času. **7** Kateremu sem
določen za pridigarja in apostola (govorim resnico v
Kristusu in ne lažem), učitelja poganov v veri in resnici.
8 Hočem torej, da možje povsod molijo, vzdigujoč
svete roke, brez besa in dvoma. **9** In da na podoben
način tudi ženske sebe olepšajo s preprosto obleko, s
sramežljivostjo in preudarnostjo; ne s prepletanjem las
ali zlatom ali biseri ali dragim oblačilom; **10** temveč
(kar je primerno ženskam, ki izražajo bogaboječnost)
z dobrimi deli. **11** Naj se ženska pouči v tišini z vso
podložnostjo. **12** Toda ženski ne dovolim poučevati
niti da si prisvoji oblast nad moškim, ampak, da je v
tišini. **13** Kajti najprej je bil oblikovan Adam, potem
Eva. **14** In ni bil zaveden Adam, temveč ženska, ki je
bila zavedena v prestopek. **15** Vendar pa bo rešena
z rojevanjem, če oni nadaljujejo v veri in ljubezni in
svetosti s preudarnostjo.

3 To je zvest izrek: »Če človek hrepeni po službi
duhovnega nadzornika, želi dobro delo.« **2** Duhovni
nadzornik mora biti torej brez krivde, soprog ene
žene, oprezen, trezen, dobrega vedênja, predan
gostoljubnosti, zmožen za poučevanje. **3** Ne vdan vinu,
ne razuzdanec, ne pohlepen ali umazano grabežljiv;
temveč potrpežljiv, ne razgrajač, ne lakomen; **4** tisti, ki
dobro vodi svojo lastno družino, ima svoje otroke v
podložnosti z vso resnostjo; **5** (kajti če mož ne ve,
kako vladati svoji lastni hiši, kako bo skrbel za Božjo
cerkev?) **6** Ne novinec, da ne bi, kipeč od ponosa,
padel v hudičevo obsodbo. **7** Poleg tega mora imeti
dober glas od teh, ki so zunaj; da ne pade v grajo ter v
hudičevo zanko. **8** Prav tako morajo biti pomočniki
[Božjih] služabnikov dostojanstveni, ne dvoumnih
besed, ne vdani obilnemu vinu, ne pohlepni po umazani
grabežljivosti; **9** ki s čisto vestjo obdržijo skrivnost vere.
10 In ti naj bodo najprej preizkušeni; potem pa naj,
najdeni brez krivde, služijo kot pomočniki [Božjega]
služabnika. **11** Prav tako morajo biti njihove žene
dostojanstvene, ne obrekovalke, trezne, zveste v vseh
stvareh. **12** Naj bodo pomočniki [Božjih] služabnikov
soprogi ene žene, ki dobro vladajo svojim otrokom
in svoji lastni hiši. **13** Kajti tisti, ki so se pravilno
posluževali službe pomočnika [Božjega] služabnika, so
si pridobili dober položaj in veliko hrabrost v veri, ki je
v Kristusu Jezusu. **14** Te stvari ti pišem, ker upam, da

v kratkem pridem k tebi. 15 Toda če se bom dolgo
mudil, da boš lahko vedel, kako bi se moral obnašati v
Božji hiši, ki je cerkev živega Boga, steber in temelj
resnice. 16 In skrivnost prave bogaboječnosti je brez
polemike velika. Bog je bil razodet v mesu, opravičen v
Duhu, viden od angelov, oznanjen poganom, svet je
vanj veroval, sprejet je bil gor v slavo.

4 Duh torej izrecno govori, da bodo v poznejših časih
nekateri odšli od vere in dajali pozornost zapeljivim
duhovom in hudičevim naukom; 2 v hinavščini govoreč
laži; ki imajo svojo vest ožgano z vročim železom; 3
prepovedovali bodo poročanje in zapovedovali vzdržati
se jedi, ki jih je Bog ustvaril, da bi bile sprejete z
zahvaljevanjem teh, ki verujejo in poznajo resnico.
4 Kajti vsako Božje bitje je dobro in nič naj ne bo
odklonjeno, če je to sprejeto z zahvaljevanjem, 5 kajti
posvečeno je z Božjo besedo in molitvijo. 6 Če brate
spominjaš na te stvari, boš dober služabnik Jezusa
Kristusa, hranjen z besedami vere in zdravega nauka,
ki si mu sledil. 7 Toda zavrni bajke oskrunjenih in
starih žensk ter se raje uri v bogaboječnosti. 8 Kajti
telesno urjenje malo koristi, toda bogaboječnost je
koristna za vse stvari, ki ima obljubo življenja, ki je
sedaj in tega, ki pride. 9 To je zvest izrek in vreden
popolnega sprejetja. 10 Kajti zato se tako trudimo,
kakor prenašamo grajo, ker zaupamo v živega Boga,
ki je Odrešenik vseh ljudi, zlasti teh, ki verujejo. 11
Te stvari zapoveduj in uči. 12 Ne dopusti, da kdorkoli
prezira tvojo mladost; temveč bodi zgled vernikom v
besedi, vedênju, v ljubezni, v duhu, v veri, v čistosti.
13 Dokler ne pridem, daj pozornost branju, spodbujanju
[in] nauku. 14 Ne zanemarjaj daru, ki je v tebi, ki ti je
bil dan po prerokbi, s polaganjem rok zbora starešin.
15 Premišljuj o teh stvareh; v celoti se jim izroči; da bo
tvoj napredek lahko viden vsem. 16 Pazi nase in na
nauk; nadaljuj v njih, kajti s takšnim ravnanjem boš
rešil tako sebe kakor tudi tiste, ki te poslušajo.

5 Ne oštej starešine, temveč ga milo prosi kakor
očeta; in mlajše može kakor brate, 2 starejše
ženske kakor matere; mlajše kakor sestre, z vso
čistostjo. 3 Spoštuj vdove, ki so zares vdove. 4 Toda če
ima katerakoli vdova otroke ali nečake, naj se najprej
naučijo doma pokazati spoštovanje in povračati svojim
staršem; kajti to je dobro in sprejemljivo pred Bogom.
5 Torej tista, ki je zares vdova in zapuščena, zaupa v
Boga ter noč in dan nadaljuje v ponižnih prošnjah ter
molitvah. 6 Toda tista, ki živi v užitku, je mrtva, medtem
ko živi. 7 In zapoveduj te stvari, da bodo lahko brez
krivde. 8 Toda če kdorkoli ne skrbi za svoje lastne in
[še] posebej za tiste iz svoje lastne hiše, je zanikal
vero in je slabši kot nevernik. 9 Ne pustite, da bi bila
sprejeta vdova z manj kot šestdesetimi leti, ki je bila
žena enega moža, 10 z dobrim pričevanjem o dobrih
delih; če je vzgajala otroke, če je prenočevala tujce, če
je svetim umivala stopala, če je pomagala trpečim, če
je marljivo sledila vsakemu dobremu delu. 11 Toda
mlajše vdove zavrni, kajti ko začnejo postajati poltene,
zoper Kristusa, se hočejo možiti; 12 imajo obsodbo,
ker so zavrgle svojo prvo vero. 13 In poleg tega se
naučijo biti brezdelne in se klatijo okoli od hiše do
hiše; in ne samo brezdelja, temveč tudi klepetanja in
vtikljivosti [v zadeve drugih], govoreč stvari, ki jih ne bi
smele. 14 Hočem torej, da se mlajše ženske omožijo,
rodijo otroke, vodijo hišo, ne dajo nobene priložnosti
nasprotniku, da govori grajajoče. 15 Kajti nekatere so
se že obrnile proč za Satanom. 16 Če ima katerikoli
moški ali ženska, ki veruje, vdove, naj jih podpira in
naj se ne obremenjuje cerkev, da bo ta lahko podpirala
tiste, ki so zares vdove. 17 Naj bodo starešine, ki dobro
vladajo, šteti za vredne dvojne časti, posebej tisti, ki se
trudijo v besedi in nauku. 18 Kajti pismo pravi: ›Ne
boš zavezal gobca volu, ki mane žito.‹ In: ‹Delavec je
vreden svoje nagrade.‹ 19 Proti starešini ne sprejmi
obtožbe, razen pred dvema ali tremi pričami. 20 Te,
ki grešijo, oštej pred vsemi, da se bodo tudi drugi
lahko bali. 21 Naročam ti pred Bogom in Gospodom
Jezusom Kristusom in izvoljenimi angeli, da obeležuješ
te stvari, brez dajanja prednosti enemu pred drugim in
ničesar ne delaj s pristranskostjo. 22 Na nobenega
človeka naglo ne polagaj rok niti ne bodi soudeleženec
grehov drugih ljudi. Sebe ohrani čistega. 23 Ne pij
več vode, temveč zaradi trebuha in svojih pogostih
slabotnosti užij malce vina. 24 Grehi nekaterih ljudi
so razkriti vnaprej in gredo prej na sodbo; in [grehi]
nekaterih ljudi sledijo kasneje. 25 Podobno so tudi
dobra dela nekaterih vnaprej razodeta; in tista, ki so
drugačna, ne morejo biti skrita.

6 Toliko služabnikov, kot jih je podjarmljenih, naj imajo
svoje lastne gospodarje za vredne vse časti, da
se zoper Božje ime in njegov nauk ne bi izrekalo
bogokletje. 2 In tisti, ki imajo verne gospodarje, naj jih
ne prezirajo zato, ker so bratje; temveč naj jim raje
služijo, ker so zvesti in ljubljeni, soudeleženci dobička.
Te stvari úči in spodbujaj. 3 Če katerikoli človek uči
drugače in ne pritrjuje zdravim besedam, celó besedam
našega Gospoda Jezusa Kristusa in nauku, ki je glede
na bogaboječnost; 4 je ponosen in ničesar ne ve,
marveč boleha glede vprašanj in besednih prepirov,
od česar prihajajo zavist, prepir, posmehovanja,
hudobna domnevanja, 5 sprevržena razpravljanja ljudi
izprijenih misli in oropanih resnice, ki mislijo, da je
bogaboječnost [vir] dobička. Od takšnih se umaknite.
6 Toda bogaboječnost je, skupaj z zadovoljstvom, velik

dobiček. **7** Kajti ničesar nismo prinesli na ta svet in
nedvomno je, [da] ničesar ne moremo odnesti. **8** In
bodimo zadovoljni s tem, da imamo hrano in obleko. **9**
Toda tisti, ki hočejo biti bogati, padejo v skušnjavo in
zanko ter v mnoga nespametna in škodljiva poželenja,
ki ljudi potopijo v uničenje in pogubo. **10** Kajti ljubezen
do denarja je korenina vsega zla; za katerim so nekateri
zahlepeli, zašli od vere in se prebodli z mnogimi
bridkostmi. **11** Toda ti, oh Božji mož, beži od teh stvari
in si prizadevaj za pravičnost, bogaboječnost, vero,
ljubezen, potrpežljivost in krotkost. **12** Bojuj dober
boj vere, oprimi se večnega življenja, kamor si tudi
poklican in si pred mnogimi pričami izpovedal dobro
izpoved. **(aiōnios g166)** **13** Dajem ti naročilo v očeh
Boga, ki oživlja vse stvari in pred Kristusom Jezusom,
ki je pred Poncijem Pilatom pričeval dobro priznanje;
14 da ohraniš to zapoved brez madeža, brezgrajno
do pojavitve našega Gospoda Jezusa Kristusa, **15** ki
jo bo ob svojih časih pokazal, ki je blagoslovljen in
edini Vladar, Kralj kraljev in Gospod gospodov; **16**
ki ima edini nesmrtnost in prebiva v svetlobi, ki sem
mu noben človek ne more približati; katerega noben
človek ni videl niti ne more videti; njemu bodi čast in
večna oblast. Amen. **(aiōnios g166)** **17** Naročajte tem, ki
so na tem svetu bogati, da naj ne bodo vzvišeni niti
naj ne zaupajo v negotova bogastva, temveč v živega
Boga, ki nam bogato daje v uživanje vse stvari; **(aiōn
g165)** **18** da delajo dobro, da bodo bogati v dobrih delih,
pripravljeni za razdeljevanje, voljni za posredovanje;
19 in si v shrambi privarčevali dober temelj za čas, ki
pride, da se bodo lahko oprijeli večnega življenja. **20**
Oh Timótej, varuj to, kar je zaupano tvojemu varstvu,
izogibajoč se oskrunjenih in praznih blebetanj ter tako
imenovanih lažnih znanstvenih oporekanj, **21** ki so
jih nekateri izpovedovali in zašli glede vere. Milost
bodi s teboj. Amen. [Prvo Timóteju je bilo napisano iz
Laodikeje, ki je glavno mesto Frigije Pacatiane.]

2 Timoteju

1 Pavel, po Božji volji apostol Jezusa Kristusa, glede
na obljubo življenja, ki je v Kristusu Jezusu, **2**
Timóteju, mojemu srčno ljubljenemu sinu: ›Milost,
usmiljenje in mir od Boga Očeta in Kristusa Jezusa,
našega Gospoda.‹ **3** Zahvaljujem se Bogu, ki mu
služim s čisto vestjo od svojih pradedov, da se te brez
prenehanja, noč in dan, spominjam v svojih molitvah
4 in silno si želim, da te vidim, zavedajoč se tvojih
solz, da bom lahko izpolnjen z radostjo; **5** ko se
spominjam nehlinjene vere, ki je v tebi, ki je najprej
prebivala v tvoji stari materi Loídi in tvoji materi Evníki;
in prepričan sem, da tudi v tebi. **6** Zatorej te spominjam,
da razvnameš Božji dar, ki je v tebi po polaganju
mojih rok. **7** Kajti Bog nam ni dal duha strahu, temveč
moči, ljubezni in zdravega razuma. **8** Ti se torej ne
sramuj pričevanja o našem Gospodu niti o meni,
njegovem jetniku, temveč bodi soudeleženec trpljenj
evangelija glede na Božjo moč; **9** ki nas je rešil in nas
poklical s sveto poklicanostjo, ne glede na naša dela,
temveč glede na svoj lastni namen in milost, ki nam
je bila dana v Kristusu Jezusu pred začetkom sveta,
(aiōnios g166) **10** toda sedaj je prikazana s pojavitvijo
našega Odrešenika Jezusa Kristusa, ki je odpravil smrt
in po evangeliju prinesel življenje in nesmrtnost na
svetlobo. **11** Kateremu sem bil jaz določen za pridigarja
in apostola in učitelja poganov. **12** Zaradi tega razloga
tudi trpim te stvari. Pa vendar nisem osramočen, ker
vem, komu sem veroval in prepričan sem, da je on
zmožen obdržati to, kar sem mu izročil, za tisti dan.
13 Trdno drži vzorec zdravih besed, ki si jih slišal od
mene, v veri in ljubezni, ki je v Kristusu Jezusu. **14**
To dobro stvar, ki ti je bila zaupana, varuj s Svetim
Duhom, ki prebiva v nas. **15** To veš, da so se vsi, ki so
v Aziji, obrnili proč od mene; izmed katerih sta Figel in
Hermógen. **16** Gospod naj da usmiljenje Onezíforjevi
hiši, kajti pogosto me je poživil in ni bil osramočen
zaradi mojih verig. **17** Toda ko je bil v Rimu, me je zelo
marljivo iskal in me našel. **18** Gospod naj mu zagotovi,
da bo na tisti dan lahko našel usmiljenje od Gospoda.
In ti zelo dobro veš, v kako mnogih stvareh mi je služil
v Efezu.

2 Ti torej, moj sin, bodi močan v milosti, ki je v Kristusu
Jezusu. **2** Stvari pa, ki si jih med mnogimi pričami
slišal od mene, iste izroči zvestim ljudem, ki bodo
zmožni tudi druge poučiti. **3** Ti torej prenašaj trdoto kot
dober vojak Jezusa Kristusa. **4** Noben človek, ki se
bojuje, se ne zapleta z zadevami tega življenja, da
lahko ugodi njemu, ki ga je izbral, da bi bil vojak. **5**
In če si človek prav tako prizadeva za zmago, kljub
temu ni okronan, razen če si ne prizadeva zakonito. **6**
Poljedelec, ki dela, mora biti prvi udeleženec sadov. **7**
Preudari, kar pravim in Gospod naj ti da razumevanje
v vseh stvareh. **8** Spominjaj se, da je bil Jezus Kristus,
iz Davidovega semena, obujen od mrtvih glede na
moj evangelij, **9** za katerega prenašam stisko kakor
hudodelec, celó do vezi; toda Gospodova beseda
ni zvezana. **10** Zato zaradi izvoljenih prenašam vse
stvari, da bi lahko tudi oni dosegli rešitev duš, ki je
v Kristusu Jezusu z večno slavo. **(aiōnios g166)** **11**
To je zvest izrek: ›Kajti če smo z njim umrli, bomo
z njim tudi živeli. **12** Če trpimo, bomo z njim tudi
kraljevali. Če ga zatajimo, nas bo tudi on zatajil. **13** Če
ne verujemo, vendar on ostaja zvest; sebe ne more
zatajiti.‹ **14** Spominjaj jih o teh stvareh in naročaj jim
pred Gospodom, da se ne pričkajo glede besed, kar ne
koristi, temveč spodkopava poslušalce. **15** Prizadevaj
si, da se pokažeš potrjenega Bogu, delavca, ki se
mu ni treba sramovati, ki pravilno razdeljuje besedo
resnice. **16** Toda izogibaj se oskrunjenih in praznih
blebetanj, ker se bodo okrepila k večji brezbožnosti.
17 In njihova beseda bo razjedala kakor rak; izmed
katerih sta Himénaj in Filét, **18** ki sta zašla glede
resnice, rekoč, da je vstajenje že minilo; in zrušila vero
nekaterih. **19** Kljub temu Božji temelj trdno stoji in ima
ta pečat: »Gospod pozna te, ki so njegovi.« In: »Naj se
vsak, kdor imenuje Kristusovo ime, odreče krivičnosti.«
20 Toda v veliki hiši niso samo posode iz zlata in iz
srebra, temveč tudi iz lesa in iz ila; in nekatere v čast,
nekatere pa v nečast. **21** Če se človek torej očisti od le-
teh, bo postal posoda v čast, posvečena ter primerna
za gospodarjevo uporabo in pripravljena za vsako
dobro delo. **22** Béži tudi pred mladostnimi poželenji,
toda sledi pravičnosti, veri, ljubezni, miru, s tistimi, ki
iz čistega srca kličejo h Gospodu. **23** Toda izogibaj
se nespametnih in primitivnih razprav, ker veš, da
povzročajo prepire. **24** In Gospodov služabnik se ne
sme prepirati, temveč [mora] biti blag do vseh ljudi,
zmožen za poučevanje, potrpežljiv, **25** da v krotkosti
vzgaja te, ki nasprotujejo sebi; če jim bo Bog morda dal
kesanje za priznanje resnice; **26** in da bodo lahko prišli
k sebi, ven iz zanke hudiča, ki jih je ujel v svojo voljo.

3 Vedi tudi to, da bodo v poslednjih dneh nastopili
nevarni časi. **2** Kajti ljudje bodo samoljubni, lakomni,
bahači, ponosni, bogokletniki, neposlušni staršem,
nehvaležni, nesveti, **3** brez naravne prijaznosti,
prelamljali bodo premirje, lažni obtoževalci, neobrzdani,
kruti, prezirljivci tistih, ki so dobri, **4** izdajalci, prekanjeni,
vzvišeni, raje bi imeli užitke kakor imeli radi Boga;
5 ki imajo podobo pobožnosti, toda zanikajo njeno
moč. Od takšnih se odvrni proč. **6** Kajti od te vrste so
tisti, ki se plazijo v hiše in peljejo v ujetništvo neumne

ženske, natovorjene z grehi, speljane s številnimi
poželenji, 7 ki se vedno učè in nikoli niso zmožni priti
do spoznanja resnice. 8 Torej kakor sta se Janes in
Jambrés uprla Mojzesu, tako se tudi ti upirajo resnici;
ljudje pokvarjenih umov, izprijeni glede vere. 9 Vendar
ne bodo nič dlje napredovali, kajti njihova neumnost
bo očitna vsem ljudem, kakor je bila tudi njuna. 10
Toda ti si popolnoma spoznal moj nauk, način življenja,
namen, vero, potrpežljivost, ljubezen, potrpljenje, 11
preganjanja, stiske, ki so prišle k meni v Antiohiji, v
Ikóniju, v Listri; kakšna preganjanja sem prestal, toda
iz vseh teh me je osvobodil Gospod. 12 Da, in vsi,
ki hočejo bogaboječe živeti v Kristusu Jezusu, bodo
trpeli preganjanje. 13 Toda hudobneži in zapeljivci
bodo postajali slabši in slabši, varali bodo in bodo
varani. 14 Toda ti nadaljuj pri stvareh, ki si se jih naučil
in se o njih prepričal, ker veš, od koga si se jih učil;
15 in da si od otroštva poznal sveta pisma, ki so te
zmožna storiti modrega za rešitev duše po veri, ki je v
Kristusa Jezusa. 16 Vse pismo je dano po navdihu od
Boga in je koristno za nauk, za opomin, za grajanje, za
poučevanje v pravičnosti, 17 da bi bil Božji mož lahko
popoln, temeljito opremljen za vsa dobra dela.

4 Zato te rotim pred Bogom in Gospodom Jezusom
Kristusom, ki bo sodil žive in mrtve ob njegovi
pojavitvi in njegovem kraljestvu: 2 oznanjuj besedo,
bodi takojšen v sezoni, izven sezone, grajaj, oštevaj,
spodbujaj z vso potrpežljivostjo in naukom. 3 Kajti
prišel bo čas, ko ne bodo hoteli prenašati zdravega
nauka, ampak si bodo po svojih lastnih poželenjih,
ker imajo željna ušesa, kopičili učitelje 4 in svoja
ušesa bodo odvračali od resnice in zapeljani bodo v
bajke. 5 Toda ti pazi v vseh stvareh, pretrpi stiske,
opravi delo evangelista, naredi popoln dokaz svoje
službe. 6 Kajti sedaj sem pripravljen, da bom žrtvovan
in čas mojega odhoda je blizu. 7 Bojeval sem dober
boj, zaključil svoj tek, vero ohranil. 8 Odslej je zame
prihranjena krona pravičnosti, ki mi jo bo na tisti dan
dal Gospod, pravičen sodnik; in ne samo meni, temveč
tudi vsem tem, ki ljubijo njegovo pojavitev. 9 Uporabi
svojo prizadevnost, da v kratkem prideš k meni, 10
kajti Demá me je zapustil, ker je vzljubil ta sedanji svet
in je odpotoval v Tesaloníko; Kreskens v Galatijo, Tit v
Dalmacijo. (aiōn g165) 11 Samo Luka je z menoj. Vzemi
Marka in ga privedi s seboj, kajti koristen mi je za
službo. 12 Tihika pa sem poslal v Efez. 13 Ko prideš,
prinesi s seboj ogrinjalo, ki sem ga pustil v Troádi, pri
Karpu in knjige in še posebej pergamente. 14 Kotlar
Aleksander mi je storil mnogo hudega. Gospod ga
nagradi glede na njegova dela. 15 Njega se tudi ti
pazi, kajti silno se je upiral našim besedam. 16 Ob
mojem prvem zagovoru noben človek ni stal z menoj,
temveč so me vsi ljudje zapustili. Prosim Boga, da to
ne bo prišlo v poštev k njihovi obtožnici. 17 Vendar je z
menoj stal Gospod in me krepil, da bi lahko po meni
postalo oznanjevanje popolnoma znano in da bi vsi
pogani lahko slišali; in rešen sem bil iz levjih ust. 18
In Gospod me bo osvobodil iz vsakega zlega dela in
me ohranil za svoje nebeško kraljestvo. Njemu bodi
slava na veke vekov. Amen. (aiōn g165) 19 Pozdravi
Prisko in Ákvila ter Onezíforjevo družino. 20 Erást je
ostal v Korintu, le Trofima sem bolnega pustil v Miletu.
21 Uporabi svojo prizadevnost, da prideš pred zimo.
Pozdravljajo te Evbúl in Pudent in Lin in Klavdija ter vsi
bratje. 22 Gospod Jezus Kristus bodi s tvojim duhom.
Milost bodi z vami. Amen. [Druga poslanica Timóteju,
prvemu določenemu duhovnemu nadzorniku cerkve
Efežanov, je bila napisana iz Rima, ko je bil Pavel
drugič priveden pred Nerona.]

Titu

1 Pavel, Božji služabnik in apostol Jezusa Kristusa,
glede na vero Božjih izvoljencev in priznavanje
resnice, ki je po bogaboječnosti; **2** v upanju večnega
življenja, ki ga je Bog, ki ne more lagati, obljubil, preden
je svet nastal; **(aiōnios g166)** **3** toda ob primernih časih
je svojo besedo jasno pokazal prek oznanjevanja, ki
mi je bila zaupana glede na zapoved Boga, našega
Odrešenika; **4** Titu, mojemu lastnemu sinu, po skupni
veri: ›Milost, usmiljenje in mir od Boga Očeta in
Gospoda Jezusa Kristusa, našega Odrešenika.‹ **5**
Na Kreti sem te pustil zaradi tega razloga, da urediš
stvari, ki so pomanjkljive, ter v vsakem mestu določiš
starešine, kakor sem ti določil; **6** če je kdorkoli brez
krivde, soprog ene žene, z zvestimi otroki, [ki] niso
obtoženi razgrajanja ali neposlušnosti. **7** Kajti duhovni
nadzornik mora biti brez krivde, kakor Božji oskrbnik,
ne samovoljen, ne hitro jezen, ne vdan vinu, ne
razuzdanec, ne vdan umazani grabežljivosti; **8** temveč
ima rad gostoljubnost, ima rad dobre ljudi, trezen,
pravičen, svet, zmeren; **9** ki trdno drži zvesto besedo,
kakor je bil poučen, da bo lahko zmožen z zdravim
naukom ugovarjalce tako spodbujati kakor prepričevati.
10 Kajti mnogo je neposlušnih in praznih blebetačev
ter sleparjev, posebno tistih iz obreze, **11** katerih
usta se morajo zapreti, ki zaradi umazanega dobička
spodkopavajo cele družine, ko učijo stvari, ki jih ne
bi smeli. **12** Eden izmed njih, njihov lastni prerok, je
rekel: »Krečani so vedno lažnivci, zle živali, počasni
trebuhi.« **13** To pričevanje je resnično. Zatorej jih
ostro oštej, da bodo lahko zdravi v veri; **14** ne dajajoč
pozornosti judovskim bajkam in človeškim zapovedim,
ki odvračajo od resnice. **15** Čistim so vse stvari čiste,
toda tem, ki so omadeževani in neverni, ni nič čisto,
temveč so omadeževane celó njihove misli in vest. **16**
Izpovedujejo, da poznajo Boga, toda z deli ga zanikajo,
ker so gnusni in neposlušni in neuporabni za vsako
dobro delo.

2 Toda ti govori stvari, ki so primerne zdravemu nauku,
2 da bodo starejši možje trezni, dostojanstveni,
zmerni, brez graje v veri, v ljubezni, v potrpežljivosti.
3 Prav tako starejše ženske, da bodo v obnašanju,
kakor se spodobi svetosti, ne lažne obtoževalke, ne
vdane mnogemu vinu, učiteljice dobrih stvari; **4** da
bodo lahko učile mlade ženske biti trezno misleče,
imeti rade svoje soproge, imeti rade svoje otroke, **5**
biti razumne, čiste, varuhinje doma, dobre, poslušne
svojim soprogom, da se zoper Božjo besedo ne izreka
bogokletja. **6** Prav tako spodbujaj mladeniče, da bodo
treznega mišljenja. **7** V vseh stvareh se kaži za vzor
dobrih del. V nauku prikaži nepokvarjenost, resnost,
iskrenost, **8** zdrav govor, ki ne more biti obsojen; da
bo lahko osramočen, kdor je iz nasprotne strani, ker
ne bo imel o tebi povedati nobene hudobne stvari. **9**
Spodbujaj služabnike, da so poslušni svojim lastnim
gospodarjem in da jim res v vseh stvareh ugodijo
brez ugovarjanja; **10** brez kraje, temveč prikažejo vso
dobro zvestobo; da lahko v vseh stvareh olepšajo nauk
Boga, našega Odrešenika. **11** Kajti Božja milost, ki
prinaša rešitev duš, se je prikazala vsem ljudem **12**
in nas uči, da naj bi v tem sedanjem svetu zanikali
brezbožnost in posvetna poželenja, živeli trezno,
pravično in bogaboječe **(aiōn g165)** **13** in pričakovali to
blagoslovljeno upanje in veličastno pojavitev vélikega
Boga in našega Odrešenika, Jezusa Kristusa; **14** ki je
samega sebe dal za nas, da bi nas lahko odkupil pred
vso krivičnostjo in zase očistil izvoljene ljudi, vnete za
dobra dela. **15** Te stvari govori in spodbujaj in oštevaj z
vso oblastjo. Ne dopusti, da te kdorkoli prezira.

3 Spomni jih, naj bodo podrejeni kneževinam in
oblastem, da se podredijo avtoritetam, da so
pripravljeni za vsako dobro delo, **2** da o nobenem
človeku ne govorijo hudobno, da niso razgrajači,
temveč blagi in izkazujejo vso krotkost do vseh ljudi.
3 Kajti tudi mi sami smo bili včasih nespametni,
neposlušni, zavedeni in [smo] služili raznim poželenjem
ter užitkom in živeli v zlobnosti ter zavisti, osovraženi
in [smo] sovražili drug drugega. **4** Toda potem se je
prikazala prijaznost in človekoljubnost Boga, našega
Odrešenika, **5** ne z deli pravičnosti, ki smo jih storili,
temveč nas je rešil glede na njegovo usmiljenje, s
kopeljo prerojenja in obnovitve Svetega Duha; **6** ki
ga je po Jezusu Kristusu, našem Odrešeniku, obilno
izlil na nas; **7** da naj bi, opravičeni po njegovi milosti,
postali dediči glede na upanje večnega življenja. **(aiōnios
g166)** **8** To je zvesto govorjenje in te stvari hočem, da
nenehno izjavljaš, da bodo tisti, ki verujejo v Boga,
lahko pazljivi, da skrbijo za dobra dela. Te stvari so
dobre in koristne ljudem. **9** Toda izogibaj se neumnih
vprašanj in rodovnikov in sporov ter pričkanj glede
postave; kajti te so nekoristne in prazne. **10** Človeka,
ki je krivoverec, po prvem in drugem svarilu zavrni; **11**
vedoč, da kdor je takšen, je spodkopan in greši in sam
od sebe obsojen. **12** Ko bom k tebi poslal Artemája ali
Tihika si prizadevaj, da prideš k meni v Nikópolo, kajti
sklenil sem, da tam prezimim. **13** Zenája, izvedenca v
postavi in Apola marljivo pospremi na njuno pot, da
jima ne bo ničesar manjkalo. **14** In naj se tudi naši
naučijo, da obdržijo dobra dela za potrebne zadeve,
da ne bodo brez sadu. **15** Pozdravljajo te vsi, ki so z
menoj. Pozdravi tiste, ki nas imajo radi v veri. Milost
bodi z vami vsemi. Amen. [To je bilo napisano Titu,

prvemu posvečenemu duhovnemu nadzorniku cerkve
Krečanov, iz Nikópole v Makedoniji.]

Filemonu

1 Pavel, jetnik Jezusa Kristusa in naš brat Timótej,
našemu srčno ljubljenemu Filémonu in sodelavcu 2
in naši dragi Apíji in Arhipu, našemu sobojevniku ter
cerkvi v tvoji hiši: 3 ›Milost vam in mir od Boga, našega
Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.‹ 4 Vedno, kadar te
omenjam v svojih molitvah, se zahvaljujem svojemu
Bogu, 5 ker slišim o tvoji ljubezni in o tvoji veri, ki jo
imaš do Gospoda Jezusa in do vseh svetih; 6 da bi
prenos tvoje vere lahko postal učinkovit s priznavanjem
vsake dobre stvari, ki je v tebi v Kristusu Jezusu. 7
Kajti v tvoji ljubezni imamo veliko veselje in tolažbo,
ker so po tebi, brat, osvežene notranjosti svetih. 8
Zatorej čeprav bi bil v Kristusu lahko zelo drzen, da
ti zapovem to, kar je primerno, 9 te vendar zaradi
ljubezni raje rotim, tak, kakršen sem, Pavel, starec
in sedaj tudi jetnik Jezusa Kristusa. 10 Rotim te za
svojega sina Onézima, ki sem ga rodil v svojih vezeh,
11 ki ti je bil v preteklem času nekoristen, toda sedaj
koristi tebi in meni. 12 Njega sem ponovno poslal.
Ti ga torej sprejmi, to je, mojo lastno notranjost; 13
katerega sem želel obdržati pri sebi, da bi mi namesto
tebe lahko služil v vezeh evangelija. 14 Toda brez
tvojega mišljenja ne želim storiti ničesar; da tvoja korist
ne bi bila, kakor bi bila iz nuje, temveč prostovoljna.
15 Kajti zato je mogoče za nekaj časa odpotoval, da
bi ga sprejel za zmeraj; (aiōnios g166) 16 sedaj ne kot
služabnika, temveč več kot služabnika, ljubljenega
brata, predvsem meni, toda koliko bolj tebi, tako v
mesu kakor v Gospodu? 17 Če me imaš torej za
družabnika, ga sprejmi kakor mene. 18 Če ti je prizadel
krivico ali ti karkoli dolguje, pripiši to na moj račun;
19 jaz, Pavel, sem to napisal s svojo lastno roko,
sam ti bom to povrnil; čeprav ti ne rečem, kako mi
poleg tega dolguješ celó samega sebe. 20 Da, brat,
naj imam veselje s teboj v Gospodu. Osveži mojo
notranjost v Gospodu. 21 Ker imam zaupanje v tvojo
poslušnost, sem ti pisal, vedoč, da boš storil tudi več,
kakor pravim. 22 Toda poleg tega mi pripravi tudi
stanovanje, kajti zaupam, da vam bom podarjen zaradi
vaših molitev. 23 Pozdravljajo te Epafrá, moj sojetnik
v Kristusu Jezusu, 24 Marko, Aristarh, Demá, Luka,
moji sodelavci. 25 Milost našega Gospoda Jezusa
Kristusa bodi z vašim duhom. Amen. [Napisano iz
Rima Filemonu, po služabniku Onézimu.]

Hebrejcem

1 Bog, ki je ob različnih časih in na številne načine v
preteklem času govoril očetom po prerokih, **2** nam
je v teh poslednjih dneh spregovoril po svojem Sinu, ki
ga je določil [za] dediča vseh stvari, po katerem je tudi
naredil svetove; **(aiōn g165)** **3** ki je sijaj njegove slave in
natančna podoba njegove osebe in po besedi svoje
moči nosi vse stvari; ko nas je po sebi očistil naših
grehov, je sédel na desnico Veličanstva na višavi; **4**
narejen je bil toliko boljši kakor angeli, kolikor je s
podedovanjem dosegel odličnejše ime kakor oni. **5**
Kajti kateremu izmed angelov je on kadarkoli rekel: »Ti
si moj Sin, danes sem te rodil?« In ponovno: »Jaz mu
bom Oče in on mi bo Sin?« **6** In ponovno, ko privede
prvorojenca na svet, pravi: »In obožujejo naj ga vsi
Božji angeli.« **7** In o angelih pravi: »Kdor dela svoje
angele duhove in svoje služabnike ognjene plamene.«
8 Toda sinu pravi: »Tvoj prestol, oh Bog, je na veke
vekov; žezlo pravičnosti je žezlo tvojega kraljestva.«
(aiōn g165) **9** Ljubil si pravičnost in sovražil krivičnost;
zatorej te je Bog, celó tvoj Bog, mazilil z oljem veselja
bolj kakor tvoje tovariše. **10** In: »Ti, Gospod, si v
začetku položil temelj zemlji in nebesa so delo tvojih
rok; **11** ona bosta propadla, toda ti ostajaš; in vsa se
bosta postarala kakor obleka; **12** in zložil ju boš kakor
suknjo in se bosta spremenila, toda ti si isti in tvoja
leta ne bodo prenehala.« **13** Toda kateremu izmed
angelov je ob kateremkoli času rekel: »Sédi na mojo
desnico, dokler ne naredim tvojih sovražnikov [za] tvojo
pručko?« **14** Mar niso vsi ti službujoči duhovi, poslani,
da služijo zaradi tistih, ki bodo dediči rešitve duš?

2 Zatorej smo dolžni dati iskrenejšo pozornost
besedam, ki smo jih slišali, da jim ne bi kadarkoli
pustili izmuzniti se. **2** Kajti če je bila beseda, govorjena
po angelih, neomajna in je vsak prestopek ter
neposlušnost prejel pravično povračilo nagrade; **3** kako
bomo ušli mi, če zanemarimo tako veliko rešitev duš, o
kateri je najprej začel govoriti Gospod in nam je bila
potrjena po tistih, ki smo ga slišali; **4** [ko] njim Bog prav
tako prinaša pričevanje, tako z znamenji kakor s čudeži
in z različnimi čudežnimi močmi ter darovi Svetega
Duha, glede na svojo lastno voljo? **5** Kajti angelom
ni položil v podreditev sveta, ki pride, o katerem
govorimo. **6** Temveč je nekdo na nekem kraju pričeval,
rekoč: »Kaj je človek, da misliš nanj? Ali človeški
sin, da ga obiskuješ? **7** Naredil si ga malo nižjega
od angelov; kronaš ga s slavo in častjo in postavljaš
ga nad dela svojih rok. **8** Vse stvari si podvrgel pod
njegova stopala.« Kajti ker je vse podvrgel pod njega,
ni pustil ničesar, kar ni položeno pod njega. Vendar
sedaj še ne vidimo vseh stvari položenih pod njega.
9 Toda vidimo Jezusa, ki je bil postavljen malo nižje
od angelov, zaradi smrtnega trpljenja, kronanega s
slavo in častjo; da bi po Božji milosti okusil smrt za
vsakega človeka. **10** Kajti spodobilo se je njemu, za
katerega so vse stvari in po katerem so vse stvari v
prinašanju mnogih sinov v slavo, da naredi poveljnika
njihove rešitve duš popolnega skozi trpljenja. **11** Kajti
vsi so iz enega, tako kdor posvečuje kakor tisti, ki so
posvečeni. Zaradi tega razloga ni osramočen, da jih
kliče brate, **12** rekoč: »Oznanjal bom tvoje ime svojim
bratom, na sredi cerkve ti bom prepeval hvalo.« **13** In
ponovno: »Svoje trdno upanje bom položil vanj.« In
ponovno: »Glej, jaz in otroci, ki mi jih je dal Bog.« **14**
Ker ste potem kot otroci soudeleženci mesa in krvi,
je tudi sam prav tako vzel del od istega, da bi skozi
smrt lahko uničil tistega, ki je imel smrtno oblast, to je
hudiča **15** in osvobodil tiste, ki so bili zaradi strahu pred
smrtjo vse svoje življenje podrejeni sužnosti. **16** Kajti
resnično nase ni prevzel narave angelov, temveč je
nase prevzel Abrahamovo seme. **17** Zatorej se je zanj
v vseh stvareh spodobilo, da je bil narejen podoben
svojim bratom, da bi bil lahko usmiljen in zvest véliki
duhovnik v stvareh, ki se nanašajo na Boga, da opravi
pobotanje za grehe ljudi. **18** Kajti ker je on sam trpel in
bil skušan, je zmožen okrepiti te, ki so skušani.

3 Zatorej sveti bratje, soudeleženci nebeške
poklicanosti, preudarite Apostola in Vélikega
Duhovnika naše veroizpovedi, Kristusa Jezusa, **2** ki je
bil zvest tistemu, ki ga je določil, kakor je bil tudi Mojzes
zvest v vsej njegovi hiši. **3** Kajti ta človek je bil štet za
vrednega večje slave kakor Mojzes, ker kdor je hišo
zgradil, ima večjo čast kakor hiša. **4** Kajti vsaka hiša je
zgrajena po nekem človeku, toda kdor je zgradil vse
stvari, je Bog. **5** In Mojzes je bil resnično zvest v vsej
njegovi hiši kot služabnik, za pričevanje o teh stvareh,
o katerih naj bi se pozneje govorilo; **6** toda Kristus [pa]
kot sin nad svojo lastno hišo; katerega hiša smo mi, če
trdno držimo zaupanje in se trdno veselimo upanja do
konca. **7** Zatorej (kakor govori Sveti Duh: »Če boste
danes zaslišali njegov glas, **8** ne zakrknite svojih src
kakor v izzivanju, na dan preizkušnje v divjini, **9** ko
so me vaši očetje skušali, me presojali in štirideset
let gledali moja dela.« **10** Zato sem bil užaloščen s
tem rodom in rekel: »Vedno se motijo v svojem srcu
in niso spoznali mojih poti.« **11** Tako sem prisegel
v svojem besu: »Ne bodo vstopili v moj počitek.«)
12 Pazite bratje, da ne bi bilo v katerem izmed vas
hudobno srce nevere v umikanju od živega Boga. **13**
Temveč vsakodnevno drug drugega spodbujajte, dokler
se imenuje: »Danes, « da ne bi kdorkoli izmed vas

zakrknil zaradi zapeljivosti greha. 14 Kajti postali smo
Kristusovi soudeleženci, če začetek našega zaupanja
neomajno držimo do konca; 15 dokler je rečeno: »Če
boste danes zaslišali njegov glas, ne zakrknite svojih
src kakor v izzivanju.« 16 Kajti nekateri, ko so slišali, so
izzivali; čeprav ne vsi, ki so prišli po Mojzesu iz Egipta.
17 Toda nad kom je bil štirideset let užaloščen? Mar ni
bil s temi, ki so grešili, katerih trupla so popadala v
divjini? 18 In katerim je prisegel, da naj ne bi vstopili v
njegov počitek, če ne tem, ki niso verovali? 19 Tako
vidimo, da niso mogli vstopiti zaradi nevere.

4 Bojmo se torej, da se ne bi komurkoli izmed vas
zdelo, da je zamudil obljubo o vstopu v njegov
počitek, ki nam je bila zapuščena. 2 Kajti evangelij
je bil oznanjen nam kakor tudi njim. Toda oznanjena
beseda tem ni koristila, ker ni bila pridružena veri tistih,
ki so jo slišali. 3 Kajti mi, ki smo verovali, vstopamo v
počitek, kakor pravi: »Kakor sem prisegel v svojem
besu, če bodo vstopili v moj počitek; « čeprav so bila
dela končana od ustanovitve sveta. 4 Kajti na nekem
mestu je o sedmem dnevu govoril na ta način: »In Bog
je počival sedmi dan od vseh svojih del.« 5 In na tem
mestu ponovno: »Če bodo vstopili v moj počitek.« 6
Ker torej ostaja to, da morajo nekateri vstopiti vanj in
tisti, ki jim je bilo to najprej oznanjeno, zaradi nevere
niso vstopili; 7 znova omejuje nek dan, rekoč v Davidu:
»Danes, « po tako dolgem času; kakor je rečeno: »Če
boste danes zaslišali njegov glas, ne zakrknite svojih
src.« 8 Kajti če jim je Jezus dal počitek, potem pozneje
ne bi govoril o drugem dnevu. 9 Zaradi tega ostaja
[šabatni] počitek za Božje ljudi. 10 Kajti kdor je vstopil
v njegov počitek, je tudi prenehal s svojimi lastnimi
deli, kakor je Bog s svojimi. 11 Trudimo se torej, da
vstopimo v ta počitek, da ne bi katerikoli človek padel
po istem zgledu nevere. 12 Kajti Božja beseda je živa
in močna in ostrejša kakor vsak dvorezen meč, ki
prodre celó do ločitve duše in duha, sklepov in mozga
ter je razpoznavalka misli in namenov srca. 13 Niti ni
nobene stvari, ki se ne razpozna v njegovem pogledu,
temveč so vse stvari razgaljene in odprte očem tistega,
s katerim imamo opraviti. 14 Ker imamo veličastnega
vélikega duhovnika, ki je prešel v nebesa, Jezusa,
Božjega sina, torej trdno držimo svojo veroizpoved.
15 Kajti nimamo vélikega duhovnika, ki ne more biti
ganjen z občutenjem naših slabosti; temveč je bil
skušan v vseh ozirih, podobno kakor smo mi, vendar
brez greha. 16 Pristopimo torej pogumno k prestolu
milosti, da bomo lahko dosegli usmiljenje in našli milost
za pomoč v času potrebe.

5 Kajti vsak véliki duhovnik, vzet izmed ljudi, je
odrejen za ljudi v stvareh, ki se nanašajo na Boga,
da lahko daruje tako darove kakor žrtve za grehe,
2 ki ima lahko sočutje za nevedne in za tiste, ki so
izven poti; kajti tudi on sam je obdan s šibkostjo. 3
In zaradi tega razloga mora kakor za ljudi, tako tudi
zase darovati za grehe. 4 In noben človek si te časti
ne jemlje sam, temveč kdor je poklican od Boga,
kakor je bil Aron. 5 Tako tudi Kristus ni samega sebe
proslavil, da bi postal véliki duhovnik, temveč tisti, ki
mu je rekel: »Ti si moj Sin, danes sem te rodil.« 6
Kakor pravi tudi na drugem mestu: »Ti si duhovnik
na veke po Melkízedekovem redu.« (aiōn g165) 7 Ki
je v dneh svojega mesa, ko je z močnim vpitjem in
solzami daroval molitve in ponižne prošnje k njemu, ki
ga je bil zmožen rešiti pred smrtjo in je bil uslišan, zato
ker se je bal; 8 čeprav je bil Sin, pa se je iz stvari, ki
jih je pretrpel, naučil poslušnosti; 9 in ker je postal
popoln, je postal avtor večne rešitve duš vsem tistim,
ki ga ubogajo; (aiōnios g166) 10 véliki duhovnik, poklican
od Boga, po Melkízedekovem redu. 11 O katerem
imamo povedati mnogo besed in bi [jih] težko izrekel,
glede na to, da ste leni za poslušanje. 12 Kajti v času,
ko bi morali biti učitelji, imate potrebo, da vas nekdo
ponovno uči, katera so začetna načela Božjih izrekov;
in postali ste takšni, ki imajo potrebo po mleku in ne po
močni hrani. 13 Kajti vsak, kdor je deležen mleka, je
nevešč v besedi pravičnosti, ker je dojenček. 14 Toda
močna hrana pripada tem, ki so polnoletni, torej tistim,
ki imajo zaradi razloga uporabe svoja čutila trenirana,
da razlikujejo tako dobro kakor zlo.

6 Zatorej pustimo načela Kristusovega nauka,
nadaljujmo k popolnosti; in ne polagajmo ponovno
temelja kesanja od mrtvih del in vere v Boga, 2 nauka
o krščevanjih in o polaganju rok in o vstajenju mrtvih
ter o večni sodbi. (aiōnios g166) 3 In to bomo storili,
če Bog dovoli. 4 Kajti nemogoče je za tiste, ki so bili
enkrat razsvetljeni in so okusili nebeški dar in so postali
soudeleženci Svetega Duha 5 in so okusili dobro Božjo
besedo in moči sveta, ki pride, (aiōn g165) 6 če bodo
odpadli, da se jih ponovno obnovi v kesanje, ker sami
sebi na novo križajo Božjega Sina in ga izpostavljajo
javni sramoti. 7 Kajti zemlja, ki posrka dež, ki pogosto
pada nanjo in obrodi zelišča, primerna za tiste, ki so jo
obdelovali, prejema blagoslov od Boga. 8 Toda tista, ki
rodi trnje in osat, je zavrnjena in je blizu prekletstva;
katere konec je, da bo požgana. 9 Toda ljubljeni, mi
smo glede vas prepričani o boljših stvareh in stvareh, ki
spremljajo rešitev duš, čeprav tako govorimo. 10 Kajti
Bog ni krivičen, da pozabi vaše delo in trud ljubezni,
ki ste ga pokazali njegovemu imenu, ker ste služili
svetim in še služite. 11 In želimo, da vsak izmed vas
do konca izkazuje isto vnemo k polni gotovosti upanja,
12 da ne boste leni, temveč posnemovalci teh, ki zaradi

vere in potrpežljivosti podedujejo obljube. 13 Kajti ko
je Bog dal Abrahamu obljubo, je prisegel pri samem
sebi, ker ni mogel priseči pri nikomer večjem, 14 rekoč:
»Zagotovo, z blagoslavljanjem te bom blagoslovil in z
množenjem te bom pomnožil.« 15 In tako je, potem ko
je potrpežljivo vztrajal, dosegel obljubo. 16 Kajti ljudje
resnično prisegajo pri večjem; in prisega za potrditev
jim je konec vsega prepira. 17 V čemer je Bog, voljan
dedičem obljube obilneje pokazati nespremenljivost
svoje namere, to potrdil s prisego; 18 da imamo z
dvema nespremenljivima izjavama, v katerih je bilo
za Boga nemogoče lagati, lahko močno tolažbo mi,
ki smo pobegnili zaradi zatočišča, da se oprimemo
upanja, postavljenega pred nas; 19 katerega upanje
imamo kakor sidro duše, tako gotovo kakor neomajno
in ki vstopa v to notranjost zagrinjala; 20 kamor je za
nas vstopil predhodnik, celó Jezus, postavljen [za]
vélikega duhovnika na veke po Melkízedekovem redu.
(aiōn g165)

7 Kajti ta Melkízedek, kralj v Salemu, duhovnik
najvišjega Boga, ki je srečal Abrahama, ko se je ta
vračal iz poboja kraljev in ga blagoslovil; 2 ki mu je
tudi Abraham dal desetino od vsega; najprej pomeni
Kralj pravičnosti in nató tudi Kralj Salema, kar je Kralj
miru; 3 brez očeta, brez matere, brez porekla niti
nima začetka dni niti konca življenja, toda narejen
podoben Božjemu Sinu trajno ostaja duhovnik. 4 Torej
preudarite, kako velik je bil ta mož, ki mu je celó
očak Abraham dal desetino od plenov. 5 In resnično
imajo tisti, ki so iz Lévijevih sinov, ki prejemajo službo
duhovništva, zapoved, naj glede na postavo od ljudi
pobirajo desetine, to je, od svojih bratov, čeprav so
izšli iz Abrahamovih ledij; 6 toda on, katerega poreklo
ni šteto od njih, je prejel Abrahamove desetine in
blagoslovil tistega, ki je imel obljube. 7 In brez vseh
ugovarjanj je manjše blagoslovljeno od boljšega. 8
In tukaj prejemajo desetine ljudje, ki umirajo, toda
tam jih prejema on, o katerem je pričevano, da živi.
9 In tako lahko potemtakem rečem: »Tudi Levi, ki
prejema desetine, je plačal desetine po Abrahamu.«
10 Kajti bil je še v ledjih svojega očeta, ko ga je
srečal Melkízedek. 11 Če je bila torej popolnost po
Lévijevem duhovništvu (kajti pod njim so ljudje prejeli
postavo), kakšna je bila nadaljnja potreba, da bi
nastopil drug duhovnik po Melkízedekovem redu in ne
bi bil imenovan po Aronovem redu? 12 Kajti zaradi
spremembe duhovništva je storjena tudi potreba po
spremembi postave. 13 Kajti on, o katerem se govorijo
te stvari, pripada drugemu rodu, od katerega noben
človek ni daroval prisotnost pri oltarju. 14 Kajti očitno
je, da naš Gospod izvira iz Juda, iz rodu, o katerem
glede duhovništva Mojzes ni ničesar rekel. 15 In še
mnogo bolj očitno je, kajti po Melkízedekovi podobnosti
vstaja drug duhovnik, 16 ki ni postal po postavi
mesene zapovedi, temveč po moči neskončnega
življenja. 17 Kajti on pričuje: »Ti si duhovnik na veke po
Melkízedekovem redu.« (aiōn g165) 18 Kajti razveljavitev
prejšnje zapovedi je resnična zaradi njene slabosti
in nekoristnosti. 19 Kajti postava ni ničesar storila
popolno, toda vpeljava boljšega upanja je; po katerem
se bližamo k Bogu. 20 In še toliko bolj, ker ni bil narejen
za duhovnika brez prisege; 21 (kajti ti duhovniki so
postali brez prisege; toda ta s prisego po tistem, ki mu
je rekel: »Gospod je prisegel in se ne bo kesal: ›Ti si
duhovnik na veke po Melkízedekovem redu‹«). (aiōn
g165) 22 S tem je bil Jezus postavljen za pôroka boljše
zaveze. 23 In onih je bilo resnično mnogo duhovnikov,
ker jim zaradi smrti ni bilo dopuščeno, da ostanejo; 24
toda ta človek, ker ostaja večno, ima nespremenljivo
duhovništvo. (aiōn g165) 25 Zatorej jih je tudi zmožen
rešiti do zadnjega, da po njem pridejo k Bogu, glede
na to, da vedno živi, da posreduje zanje. 26 Kajti
takšen véliki duhovnik nam je bil primeren, ki je svet,
neškodljiv, neomadeževan, ločen od grešnikov in je
postal višji od nebes; 27 ki mu ni treba vsak dan,
kakor tistim vélikim duhovnikom, darovati žrtvovanje,
najprej za svoje lastne grehe in potem za grehe ljudi.
Kajti to je storil enkrat, ko je daroval samega sebe.
28 Kajti postava dela ljudi [za] vélike duhovnike, ki
imajo šibkost; toda beseda prisege, ki je bila, odkar [je]
postava, postavlja Sina, ki je posvečen na vékomaj.
(aiōn g165)

8 Torej od stvari, ki smo jih govorili, je to povzetek:
›Imamo takšnega vélikega duhovnika, ki je
postavljen na desnico prestola Veličanstva v nebesih; 2
služabnika svetišča in resničnega šotorskega svetišča,
ki ga je postavil Gospod in ne človek.‹ 3 Kajti vsak
véliki duhovnik je določen, da daruje darove in žrtve,
zato je potrebno, da ima tudi ta človek nekaj, da daruje.
4 Kajti če bi bil na zemlji, ne bi bil duhovnik, glede na
to, da so tu duhovniki, ki darujejo daritve glede na
postavo; 5 ki služijo zgledu in senci nebeških stvari,
kakor je bil Mojzes opomnjen od Boga, ko je bil na tem,
da postavi šotorsko svetišče, kajti: »Glej, « pravi, » da
narediš vse stvari glede na zgled, ki ti je bil pokazan
na gori.« 6 Toda sedaj je dosegel toliko odličnejšo
službo, kolikor je tudi posrednik boljše zaveze, ki je
bila osnovana na boljših obljubah. 7 Kajti če bi bila
tista prva zaveza brezhibna, potem se ne bi iskalo
prostora za drugo. 8 Kajti ko je pri njih našel krivdo,
jim pravi: »Glejte, pridejo dnevi, govori Gospod, ko
bom z Izraelovo hišo in z Judovo hišo sklenil novo
zavezo; 9 ne glede na zavezo, ki sem jo sklenil z
njihovimi očeti na dan, ko sem jih prijel za roko, da jih

izpeljem iz egiptovske dežele; ker niso ostali v moji
zavezi in se nisem ozrl nanje, « govori Gospod. 10
»Kajti to je zaveza, ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo
po tistih dneh, « govori Gospod, »svoje postave bom
položil v njihove misli in jih zapisal v njihova srca, in jaz
jim bom Bog in oni mi bodo ljudje; 11 in ne bodo učili
vsak svojega bližnjega in vsak svojega brata, rekoč:
›Spoznajte Gospoda, ‹ kajti vsi me bodo poznali, od
najmanjšega do največjega. 12 Kajti usmiljen bom do
njihovih nepravičnosti in njihovih grehov ter njihovih
krivičnosti se ne bom več spominjal.« 13 Ker pravi:
»Novo zavezo, « je prvo naredil staro. Torej to, kar
propada in postaja staro, je pripravljeno, da izgine
proč.

9 Torej prva zaveza je resnično imela tudi odredbe
o bogoslužju in posvetnem svetišču. 2 Kajti
postavljeno je bilo šotorsko svetišče; prvo, v katerem
je bil svečnik in miza ter hlebi navzočnosti; kar je
imenovano Svetišče. 3 Za drugim zagrinjalom pa
šotorsko svetišče, ki se imenuje Najsvetejše; 4 ki
je imelo zlato kadilnico in skrinjo zaveze v celoti
prevlečeno z zlatom, v kateri je bila zlata posoda, ki je
imela mano in Aronova palica, ki je vzbrstela ter plošči
zaveze; 5 in nad njo keruba slave, ki zasenčujeta
sedež milosti [skrinje zaveze]; o katerem sedaj ne
moremo podrobno govoriti. 6 Torej ko so bile te stvari
tako odrejene, so duhovniki, opravljajoč službo Bogu,
vedno šli v prvo šotorsko svetišče. 7 Toda v drugo
je véliki duhovnik odšel sam, enkrat vsako leto, ne
brez krvi, ki jo je daroval zase in za grehe ljudi. 8 Sveti
Duh tako naznanja, da pot v najsvetejše še ni bila
razodeta, dokler je še stalo prvo šotorsko svetišče. 9
Ta je bil podoba za tedaj pripravljeni čas, v katerem
so bili darovani tako darovi kakor žrtve, ki niso mogli
storiti popolnega, kar se tiče vesti, tistega, ki je službo
opravljal. 10 To je veljalo samo za jedi in pijače in
številna umivanja ter mesene odredbe, naložene nanje
do časa preureditve. 11 Toda Kristus, ki je prišel
[kot] véliki duhovnik prihodnjih dobrih stvari, z večjim
in popolnejšim šotorskim svetiščem, ne narejenim z
rokami, to se pravi, ne od te zgradbe; 12 niti ne s krvjo
koz in telet, temveč je s svojo lastno krvjo enkrat vstopil
v sveti prostor in za nas dosegel večno odkupitev.
(aiōnios g166) 13 Kajti če kri bikov in kozlov ter pepel
telice, škropeč nečiste, posvečuje do očiščenja mesa;
14 koliko bolj bo Kristusova kri, ki je po večnem Duhu
samega sebe brez madeža daroval Bogu, očistila
vašo vest pred mrtvimi deli, da služite živemu Bogu?
(aiōnios g166) 15 In zaradi tega razloga je on posrednik
nove zaveze, da bi s pomočjo smrti, za odkupitev
od prestopkov, ki so bili pod prvo zavezo, tisti, ki so
poklicani, lahko prejeli obljubo večne dediščine. **(aiōnios
g166)** 16 Kajti kjer je oporoka, tam mora biti tudi potreba
po smrti oporočnika. 17 Kajti oporoka je veljavna
potem, ko so ljudje mrtvi; sicer nima nobene moči,
vse dokler oporočnik živi. 18 Nakar niti prva zaveza ni
bila posvečena brez krvi. 19 Kajti ko je Mojzes vsem
ljudem govoril vsak predpis, glede na postavo, je vzel
kri telet in kozlov, z vodo in škrlatno volno ter izop in
poškropil tako knjigo kakor vse ljudi, 20 rekoč: »To
je kri zaveze, ki vam jo je Bog ukazal.« 21 Poleg
tega je s krvjo poškropil tako šotorsko svetišče kakor
vse posode za služenje. 22 In skoraj vse stvari se
po postavi očiščuje s krvjo; in brez prelivanja krvi ni
odpuščanja. 23 Bilo je torej potrebno, da naj bi bili vzori
stvari v nebesih očiščeni s temi; toda same nebeške
stvari [pa] z boljšimi žrtvami kakor te. 24 Kajti Kristus ni
vstopil v svete prostore, narejene z rokami, ki so slike
resničnih; temveč v sama nebesa, da se sedaj za nas
pokaže v Božji prisotnosti. 25 Niti ne, da bi samega
sebe pogosto daroval, kakor véliki duhovnik vsako leto
s krvjo drugih vstopa v sveti prostor; 26 kajti potem bi
moral od ustanovitve sveta pogosto trpeti. Toda sedaj
se je prikazal enkrat ob koncu sveta, da z žrtvovanjem
samega sebe odstrani greh. **(aiōn g165)** 27 In kakor je
določeno ljudem enkrat umreti, toda po tem sodba;
28 tako je bil Kristus enkrat darovan, da nosi grehe
mnogih; in tem, ki ga pričakujejo, se bo drugič prikazal
brez greha v rešitev duš.

10 Kajti postava, ki vsebuje senco dobrih stvari, ki
pridejo in ne prave podobe stvari, s temi žrtvami,
ki jih leto za letom stalno darujejo, še prišlecev nikoli ne
more storiti popolnih. 2 Kajti ali takrat ne bi nehali biti
darovani? Zato ker ti oboževalci, enkrat očiščeni, naj
ne bi imeli nič več zavedanja o grehih. 3 Toda s temi
daritvami je vsako leto storjen ponoven opomin zaradi
grehov. 4 Kajti ni mogoče, da naj bi kri bikov in kozlov
odvzemala grehe. 5 Zato, ko prihaja na svet, pravi:
»Žrtvovanja in daritve nočeš, toda telo si mi pripravil; 6
v žgalnih daritvah in daritvah za greh nimaš nobenega
veselja. 7 Tedaj sem rekel: ›Glej, prihajam (v zvitku
knjige je to zapisano o meni), da izpolnim tvojo voljo,
oh Bog.‹« 8 Še več, ko je rekel: »Žrtve in darovanja in
žgalnih daritev ter darovanja za greh nočeš niti nimaš
veselja v teh, « ki so darovane po postavi; 9 je potem
rekel: »Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo, oh Bog.«
Odpravlja prvo, da lahko vzpostavi drugo. 10 Po tej
volji smo z daritvijo telesa Jezusa Kristusa posvečeni
enkrat za vselej. 11 In vsak duhovnik vsak dan stoji,
služi in pogosto daruje iste žrtve, ki nikoli ne morejo
odvzeti grehov. 12 Toda ta človek, potem ko je daroval
eno žrtev za grehe na veke, je sédel na Božjo desnico;
13 in od tega časa naprej čaka, dokler ne bodo njegovi
sovražniki narejeni [za] njegovo pručko. 14 Kajti z eno

daritvijo je na veke izpopolnil te, ki so posvečeni. 15 O
tem nam je priča tudi Sveti Duh; kajti potem ko nam je
prej rekel: 16 »To je zaveza, ki jo bom sklenil z njimi
po tistih dneh, « govori Gospod, »svoje postave bom
položil v njihova srca in v njihove misli jih bom zapisal;
17 in njihovih grehov ter krivičnosti se ne bom več
spominjal.« 18 Torej kjer je odpuščanje le-teh, ni več
daritve za greh. 19 Ker imamo torej, bratje, hrabrost, da
po Jezusovi krvi vstopimo v najsvetejše, 20 po novi in
živi poti, ki jo je za nas posvetil skozi zagrinjalo, to se
pravi svoje meso; 21 in ker imamo vélikega duhovnika
nad Božjo hišo; 22 se približajmo z resničnim srcem,
v polni gotovosti vere, ker smo naša srca poškropili
pred zlo vestjo in naša telesa umili s čisto vodo. 23
Trdno, brez omahovanja, se držimo veroizpovedi naše
vere (ker je zvest on, ki je obljubil) 24 in preudarimo
drug drugega, da spodbujamo k ljubezni in k dobrim
delom. 25 Ne zapuščajmo zbiranja nas samih, kakor je
navada nekaterih, temveč drug drugega spodbujajmo
in [to] toliko bolj, kakor vidite, da se približuje dan.
26 Kajti če namerno grešimo, potem ko smo prejeli
spoznanje o resnici, za grehe ne ostane nobena žrtev
več, 27 temveč neizogibno strašno pričakovanje sodbe
in ognjene vročine, ki bo požrla nasprotnike. 28 Kdor
je preziral Mojzesovo postavo, je na osnovi dveh
ali treh prič brez usmiljenja umrl. 29 Predvidevajte,
koliko hujše kazni bo vreden tisti, ki je pod stopalom
pomendral Božjega Sina in je štel kri zaveze, s katero
je bil posvečen, za nesveto stvar in [to] storil navzlic
Duhu milosti? 30 Kajti poznamo tistega, ki je rekel:
»Maščevanje pripada meni, jaz bom poplačal, « govori
Gospod. In ponovno: »Gospod bo sodil svoje ljudi.« 31
To je strašna stvar, pasti v roke živega Boga. 32 Toda
spomnite se prejšnjih dni, v katerih ste, potem ko ste
bili razsvetljeni, pretrpeli velik boj stisk; 33 deloma,
medtem ko ste bili narejeni [za] predmet zaničevanja,
tako z grajami kakor s stiskami, in deloma medtem
ko ste postali družabniki teh, ki so bili tega navajeni.
34 Kajti do mene ste imeli sočutje v mojih vezeh in
ste radostno sprejeli plenjenje svojih dobrin, vedoč v
sebi, da imate v nebesih boljše in trajno imetje. 35 Ne
odvrzite torej svoje zaupnosti, ki ima veliko povračilo
nagrade. 36 Kajti potrebo imate po potrpežljivosti, da
potem ko ste storili Božjo voljo, lahko prejmete obljubo.
37 Kajti še malo časa in on, ki prihaja, bo prišel in ne
bo okleval. 38 Torej pravični bo živel iz vere. Toda
če se kdorkoli umakne, moja duša nad njim ne bo
imela veselja. 39 Toda mi nismo od teh, ki se umikajo
v pogubo, temveč od teh, ki verujejo v rešitev duše.

11 Vera je torej zagotovilo stvarem, v katere upamo,
dokaz nevidnih stvari. 2 Kajti po njej so starešine
dosegli dober glas. 3 Po veri razumemo, da so bili
svetovi zasnovani po Božji besedi, tako da stvari, ki so
vidne, niso bile narejene iz stvari, ki se kažejo. (aiōn
g165) 4 Po veri je Abel Bogu daroval odličnejšo žrtev
kakor Kajn, s katero je dosegel pričevanje, da je bil
pravičen, ker je Bog pričeval o njegovih darovih; in po
njih, čeprav mrtev, še vedno govori. 5 Po veri je bil
Henoh prestavljen, da ne bi videl smrti; in ni ga bilo najti,
ker ga je Bog prestavil, kajti pred njegovo prestavitvijo
je imel to pričevanje, da je ugajal Bogu. 6 Toda brez
vere mu je nemogoče ugajati, kajti kdor prihaja k Bogu,
mora verovati, da on je in da je nagrajevalec teh, ki ga
marljivo iščejo. 7 Po veri je Noe, ki je bil posvarjen
od Boga, o še nevidenih stvareh, prevzet s strahom,
pripravil barko za rešitev svoje hiše, po kateri je obsodil
svet in postal dedič pravičnosti, ki je po veri. 8 Po veri
je Abraham ubogal, ko je bil poklican, da gre ven, na
kraj, ki naj bi ga kasneje prejel v dediščino; in odšel
je ven, ne vedoč kam je šel. 9 Po veri se je mudil v
obljubljeni deželi kot v tuji deželi in prebival v šotorih z
Izakom in Jakobom, z njim sodedičema iste obljube;
10 kajti iskal je mesto, ki ima temelje, katerega graditelj
in izdelovalec je Bog. 11 Preko vere je tudi sama Sara
prejela moč, da spočne seme in rodila otroka, ko je
bila čez starost, ker je tega, ki je obljubil, precenila
zvestega. 12 Zatorej jih je izšlo celó iz enega in skoraj
mrtvega, tako velika množica kakor zvezd neba in
kakor peska, ki je brezštevilen ob morski obali. 13 Vsi
ti so umrli v veri in niso prejeli obljub, vendar so jih
videli od daleč in bili prepričani o njih in jih sprejeli ter
priznali, da so bili tujci in romarji na zemlji. 14 Kajti
tisti, ki govorijo takšne stvari, odkrito razglašajo, da
iščejo domovino. 15 In resnično, če bi razmišljali o tej
domovini, od koder so izšli, bi mogoče imeli priložnost,
da se vrnejo. 16 Toda odslej si želijo boljšo domovino,
to je, nebeško. Zato Bog ni osramočen, da se imenuje
njihov Bog, kajti zanje je pripravil mesto. 17 Po veri je
Abraham, ko je bil preizkušan, daroval Izaka. In on,
ki je prejel obljube, je daroval svojega edinorojenega
sina, 18 o katerem je bilo rečeno: ›Da se bo tvoje
seme imenovalo po Izaku, ‹ 19 ker je menil, da ga je
bil Bog zmožen obuditi celó od mrtvih; od koder ga je
po podobi tudi prejel. 20 Po veri je, glede na stvari,
ki pridejo, Izak blagoslovil Jakoba in Ezava. 21 Po
veri je Jakob, ko je umiral, blagoslovil oba Jožefova
sinova, in oboževal oprt na vrh svoje palice. 22 Po
veri je Jožef, ko je umiral, naredil omembo odhoda
Izraelovih otrok in dal zapoved glede svojih kosti. 23
Po veri so Mojzesa, ko je bil rojen, njegovi starši tri
mesece skrivali, ker so videli, da je bil čeden otrok, in
se niso bali kraljeve zapovedi. 24 Po veri je Mojzes,
ko je prišel v leta, odklonil, da bi bil imenovan sin
faraonove hčere; 25 raje si je izbral, da z Božjimi ljudmi

trpi stisko, kakor da nekaj časa uživa zadovoljstva
greha; 26 Kristusovo grajanje je cenil za večja bogastva
kakor zaklade v Egiptu, kajti imel je spoštovanje do
povračila nagrade. 27 Po veri je zapustil Egipt in se
ni bal kraljevega besa, kajti vztrajal je, kakor [bi] zrl
tistega, ki je neviden. 28 Prek vere je praznoval pasho
in škropljenje s krvjo, da se jih ne bi dotaknil tisti, ki
je uničil prvorojence. 29 Po veri so šli skozi Rdeče
morje, kakor po kopni zemlji, kar so poskušali storiti
Egipčani, [pa] so bili utopljeni. 30 Po veri so padli dol
zidovi Jerihe, potem ko so jo obkrožali sedem dni.
31 Po veri pocestnica Rahába, ko je v miru sprejela
oglednika, ni umrla s temi, ki niso verovali. 32 In kaj naj
še rečem? Kajti zmanjkalo bi mi časa, da vam povem
o Gideónu in o Baráku in o Samsonu in o Jefteju; tudi
o Davidu in Samuelu ter o prerokih, 33 ki so po veri
podjarmljali kraljestva, izvrševali pravičnost, dosegali
obljube, mašili gobce levom, 34 gasili silovitost ognja,
pobegnili rezilu meča, iz slabosti postajali močni, v boju
postajali hrabri, vojske neznancev obračali v beg. 35
Ženske so ponovno prejemale svoje mrtve, dvignjene
v življenje. Drugi pa so bili mučeni, ker niso sprejeli
osvoboditve; da bi lahko dosegli boljše vstajenje; 36
in drugi so imeli preizkušnjo krutih zasmehovanj ter
bičanj, da, poleg tega vezi in ujetništvo. 37 Bili so
kamnani, bili so žagani narazen, bili so skušani, bili so
umorjeni z mečem. Okoli so tavali v ovčjih in kozjih
kožah; bili so v pomanjkanju, užaloščeni, mučeni 38
(katerih svet ni bil vreden). Tavali so po puščavah in
po gorah in po brlogih in zemeljskih votlinah. 39 In
vsi ti, ki so prek vere dosegli dober glas, niso prejeli
obljube, 40 kajti Bog je za nas priskrbel neko boljšo
stvar, da oni ne bi postali popolni brez nas.

12 Zato vidite, ker smo tudi mi obdani naokoli
s tako velikim oblakom pričevalcev, odložimo
vsako breme in greh, ki nas tako z lahkoto pesti in s
potrpežljivostjo tecimo tekmo, ki je postavljena pred
nas; 2 glejmo k Jezusu, avtorju in dopolnitelju naše
vere; ki je zaradi radosti, ki je bila postavljena predenj,
pretrpel križ in preziral sramoto in je posedèn na
desnico Božjega prestola. 3 Kajti razmislite vendar o
tistem, ki je prestal takšno nasprotovanje grešnikov
proti sebi, da ne bi bili vi utrujeni in oslabeli v svojih
umih. 4 Niste se še do krvi uprli v boju zoper greh. 5
In pozabili ste na spodbujanje, ki vam govori kakor
otrokom: »Moj sin, ne preziraj Gospodovega karanja
niti ne izgubljaj poguma, kadar te ošteva; 6 kajti kogar
Gospod ljubi, strogo vzgaja, in biča vsakega sina, ki ga
sprejema.« 7 Če ste prestali vzgojo, Bog z vami ravna
kakor s sinovi; kajti kakšen sin je ta, ki ga oče ne bi
strogo vzgajal? 8 Toda če ste brez vzgoje, česar so
vsi soudeleženi, potem ste nezakonski otroci, ne pa
sinovi. 9 Nadalje smo imeli očete svojega mesa, ki
so nas vzgajali in smo jim dali spoštovanje. Mar ne
bomo veliko raje v podrejenosti Očetu duhov in živeli?
10 Kajti oni so nas resnično strogo vzgajali za nekaj
dni, po svoji lastni volji; toda on za našo korist, da mi
lahko postanemo soudeleženci njegove svetosti. 11
Torej nobeno opominjanje zaenkrat ni videti, da bi bilo
veselo, temveč bridko. Kljub temu potem obrodi miren
sad pravičnosti v teh, ki so z njim izurjeni. 12 Zatorej
dvignite roke, ki visijo in slabotna kolena; 13 in naredite
ravne steze za svoja stopala, da se ne bi to, kar šepa,
obrnilo proč s poti, temveč naj bo raje ozdravljeno. 14
Prizadevajte si za mir z vsemi ljudmi in svetost, brez
katere noben človek ne bo videl Gospoda. 15 Marljivo
zrite, da ne bi katerikoli človek padel od Božje milosti;
da vas ne bi zbegala nobena korenina grenkobe, ki
poganja in bi bili z njo mnogi omadeževani; 16 da
ne bi bilo nobenega prešuštvovalca ali oskrunjene
osebe, kakor Ezav, ki je za en košček hrane prodal
pravico svojega prvorojenstva. 17 Kajti veste, kako je
bil potem, ko je želel podedovati blagoslov, zavrnjen;
kajti ni našel nobenega prostora za kesanje, čeprav ga
je skrbno iskal s solzami. 18 Kajti niste prišli h gori, ki
se jo lahko dotakne in ki gori z ognjem in niti k črnosti
in ne temi in ne viharju 19 in ne donenju trobente in
ne glasu besed; katerega glas so tisti, ki so poslušali,
rotili, da jim beseda ne bi bila več izgovorjena. 20
(Kajti niso mogli prenesti tega, kar je bilo ukazano: »In
če se žival komaj dotakne gore, naj bo kamnana ali
prebodena s puščico.« 21 In prizor je bil tako strašen,
da je Mojzes rekel: »Silno se bojim in tresem.«) 22
Toda vi ste prišli h gori Sion in k mestu živega Boga,
nebeškemu Jeruzalemu in k nepreštevni angelski
druščini, 23 h glavnemu zboru in cerkvi prvorojenih, ki
so zapisani v nebesih in k Bogu, Sodniku vseh in k
duhovom pravičnih ljudi, ki so dosegli popolnost 24 in k
Jezusu, posredniku nove zaveze in h krvi škropljenja,
ki govori boljše stvari kakor ta od Abela. 25 Glejte, da
ne zavrnete tistega, ki govori. Kajti če niso ušli tisti, ki
so zavrnili tistega, ki je govoril na zemlji, koliko bolj ne
bomo ušli mi, če se odvrnemo od tistega, ki govori
iz nebes; 26 katerega glas je takrat stresel zemljo;
toda sedaj je obljubil, rekoč: »Še enkrat stresem, ne
samo zemljo, temveč tudi nebo.« 27 In ta beseda: »Še
enkrat, « pomeni odstranitev tistih stvari, ki so lahko
stresene, kakor od stvari, ki so narejene, da te stvari, ki
ne morejo biti stresene, lahko ostanejo. 28 Zaradi tega
mi, ki prejemamo kraljestvo, ki ne more biti omajano,
imejmo milost, s katero lahko sprejemljivo služimo
Bogu, s spoštovanjem in bogaboječim strahom. 29
Kajti naš Bog je požirajoč ogenj.

13 Naj se bratoljúbje nadaljuje. **2** Ne bodite pozabljivi,
da pogostite tujce, kajti s tem so nekateri nevedoč
pogostili angele. **3** Spominjajte se teh, ki so v vezeh
kakor zvezani z njimi; in teh, ki prenašajo nadloge,
kakor ste tudi vi sami v telesu. **4** Zakon je častitljiv v
vsem in postelja neomadeževana, toda vlačugarje in
zakonolomce bo sodil Bog. **5** Naj bo vaše vedênje
brez pohlepnosti in bodite zadovoljni s temi stvarmi,
kar jih imate; kajti rekel je: »Nikoli te ne bom zapustil
niti se te ne bom odrekel.« **6** Tako da lahko pogumno
rečemo: »Gospod je moj pomočnik in ne bom se bal,
kaj mi bo storil človek.« **7** Spominjajte se teh, ki imajo
nad vami vladarstvo, ki so vam govorili Božjo besedo;
katerih vero posnemajte in upoštevajte konec njihovega
vedênja. **8** Jezus Kristus, isti včeraj in danes in na
veke. **(aiōn g165)** **9** Ne bodite nošeni naokoli z različnimi
in tujimi nauki. Kajti dobra stvar je, da je srce utrjeno z
milostjo; ne [pa] z jedmi, ki niso koristile tem, ki so
bili zavzeti s tem. **10** Imamo oltar, s katerega nimajo
pravice jesti tisti, ki služijo šotorskemu svetišču. **11**
Kajti telesa teh živali, katerih kri prinese véliki duhovnik
v svetišče za greh, so zažgana zunaj šotorišča. **12**
Zato je tudi Jezus, da je lahko s svojo lastno krvjo
ljudi posvetil, trpel zunaj velikih vrat. **13** Zato pojdimo
naprej k njemu zunaj šotorišča in prenašajmo njegovo
grajo. **14** Kajti tukaj nimamo trajnega mesta, temveč
iščemo tega, ki pride. **15** Po njem torej Bogu nenehno
darujmo hvalno žrtev, to je, sad naših ustnic, ki dajejo
zahvalo njegovemu imenu. **16** Toda ne pozabite delati
dobro in razdeljevati, kajti s takšnimi žrtvami je Bog
zelo zadovoljen. **17** Ubogajte te, ki imajo vladarstvo
nad vami in se podredite; kajti oni bedijo nad vašimi
dušami kakor tisti, ki morajo dati obračun, da bodo
to lahko delali z radostjo in ne z žalostjo, kajti to je
za vas nekoristno. **18** Molite za nas, kajti zaupamo,
[da] imamo dobro vest [in smo] v vseh stvareh voljni
iskreno živeti. **19** Toda rotim vas, raje delajte to, da
vam bom lahko prej vrnjen. **20** Torej Bog miru, ki je od
mrtvih ponovno privedel našega Gospoda Jezusa, ta
véliki pastir ovc, naj vas po krvi večne zaveze, **(aiōnios
g166)** **21** naredi popolne v vsakem dobrem delu, da
izpolnite njegovo voljo, ki povzroča v vas to, kar je
prijetno v njegovem pogledu, po Jezusu Kristusu, ki
mu bodi slava na veke vekov. Amen. **(aiōn g165)** **22** In
rotim vas, bratje, dopustite besedo opominjanja, kajti
pismo sem vam napisal z nekaj besedami. **23** Védite,
da je naš brat Timótej izpuščen na prostost; s katerim,
če pride v kratkem, vas bom videl. **24** Pozdravite vse
tiste, ki vladajo nad vami in vse svete. Pozdravljajo
vas tisti iz Italije. **25** Milost bodi z vami vsemi. Amen.
[Napisano Hebrejcem iz Italije po Timóteju.]

Jakob

1 Jakob, služabnik Boga in Gospoda Jezusa Kristusa,
dvanajsterim rodovom, ki so razkropljeni naokoli,
pozdrav. 2 Moji bratje, kadar zapadate v številne
skušnjave, štejte to [za] veliko veselje, 3 ker veste to,
da preizkušenost vaše vere ustvarja potrpežljivost. 4
Toda naj ima potrpežljivost svoje popolno delo, da
boste lahko popolni in celotni, [da vam] ničesar ne
manjka. 5 Če [pa] komu izmed vas manjka modrosti,
naj prosi od Boga, ki velikodušno daje vsem ljudem in
ne očita; in dana mu bo. 6 Toda prosi naj v veri niti malo
omahujoč. Kajti kdor omahuje, je podoben morskemu
valu, [ki ga] žene veter in ga premetava. 7 Kajti tak
človek naj ne misli, da bo karkoli prejel od Gospoda. 8
Človek dvojnih misli je nestanoviten na vseh svojih
poteh. 9 Naj se brat nizkega položaja veseli v tem, da
je povišan; 10 toda bogat v tem, da je ponižan, ker bo
minil kakor cvet na travi. 11 Kajti takoj, ko sonce vzide
z žgočo vročino, to izsuši travo in njen cvet pade in
lepota njenega videza propade; tako bo tudi bogataš
zbledel na svojih poteh. 12 Blagoslovljen je človek,
ki preizkušnjo vzdrži; kajti ko je preizkušen, bo prejel
krono življenja, ki jo je Gospod obljubil tistim, ki ga
ljubijo. 13 Naj noben človek, ko je skušan, ne reče:
»Skušan sem od Boga, « kajti Bog ne more biti skušan
z zlom niti sam nikogar ne skuša. 14 Toda vsak je
skušan, ko je odtegnjen s svojimi lastnimi poželenji in
premamljen. 15 Ko je potem poželenje spočeto, rojeva
greh. Greh pa, ko je dovršen, rojeva smrt. 16 Ne motite
se, moji ljubljeni bratje. 17 Vsak dober dar in vsako
popolno darilo je od zgoraj in prihaja dol od Očeta
svetil, s katerim ni nestanovitnosti niti sence obračanja.
18 Po svoji lastni volji nas je zaplodil z besedo resnice,
da naj bi bili mi nekako prvenci njegovih ustvarjenih
bitij. 19 Zatorej, moji ljubljeni bratje, naj bo vsak človek
hiter za poslušanje, počasen za govorjenje, počasen
za bes; 20 kajti človekov bes ne uresničuje Božje
pravičnosti. 21 Zatorej dajte proč vso umazanost in
odvečno porednost ter s krotkostjo sprejmite vcepljeno
besedo, ki je zmožna rešiti vaše duše. 22 Toda bodite
uresničevalci besede in ne le poslušalci, ki sami sebe
varajo. 23 Kajti če je kdorkoli poslušalec besede,
ne pa uresničevalec, je podoben človeku, ki svoj
naraven obraz ogleduje v zrcalu; 24 kajti gleda sebe
in gre svojo pot ter nemudoma pozabi, kakšne vrste
človek je bil. 25 Toda kdorkoli gleda v popolno postavo
svobode in ostaja v njej, ni pozabljiv poslušalec, temveč
izvrševalec dela, bo ta človek blagoslovljen v svojem
dejanju. 26 Če je katerikoli človek med vami videti
religiozen, pa ne brzda svojega jezika, temveč zavaja
svoje lastno srce, je bogoslužje tega človeka prazno.
27 Čisto in neomadeževano bogoslužje pred Bogom in
Očetom je to: »Obiskovati osirotele in vdove v njihovi
stiski ter se ohraniti neomadeževanega od sveta.«

2 Moji bratje, vere našega Gospoda Jezusa Kristusa,
Gospoda slave, ne imejte z oziranjem na osebe.
2 Kajti če pride v vaš zbor mož z zlatim prstanom in
čedno obleko, pride pa tudi revež v grdem oblačilu; 3
in se ozirate k tistemu, ki nosi elegantno oblačilo ter
mu rečete: »Sédi tukaj na dobro mesto; « revnemu pa
rečete: »Stoj tukaj ali sédi tukaj pod mojo pručko.«
4 Mar niste potem v sebi pristranski in ste postali
sodniki s hudobnimi mislimi? 5 Poslušajte, moji ljubljeni
bratje: »Ali ni Bog izbral revnih tega sveta, bogatih v
veri in dedičev kraljestva, ki ga je obljubil tem, ki ga
ljubijo?« 6 Toda vi ste prezirali revnega. Ali vas ne
zatirajo bogataši in vas vlečejo pred sodne stole? 7 Ali
ne preklinjajo oni tega vrednega imena, po katerem
ste imenovani? 8 Če izpolnite kraljevo postavo glede
pisma: »Svojega bližnjega boš ljubil kakor samega
sebe, « delate pravilno. 9 Toda če se ozirate na osebe,
storite greh in ste po postavi pograjani kot prestopniki.
10 Kajti kdorkoli se bo držal celotne postave in se vendar
prekrši v eni točki, je kriv vseh. 11 Kajti kdor je rekel:
»Ne počni zakonolomstva, « je rekel tudi: »Ne ubijaj.«
Torej če ne počneš zakonolomstva, vendar če ubijaš,
si postal prestopnik postave. 12 Tako govorite in tako
delajte kakor tisti, ki bodo sojeni po postavi svobode. 13
Kajti tisti, ki ni pokazal nobenega usmiljenja, bo sodbo
prejel brez usmiljenja; in usmiljenje se razveseljuje
zoper sodbo. 14 Kaj to koristi, moji bratje, četudi človek
reče, [da] ima vero, nima pa del? Mar ga lahko vera
reši? 15 Če sta brat ali sestra naga in brez dnevne
hrane, 16 in jima kdo izmed vas reče: »Odidita v miru,
bodita ogreta in nasičena; « čeprav jima ne daste teh
stvari, ki so potrebne telesu; kaj to koristi? 17 Prav
tako vera, če ta nima del, je sama zase mrtva. 18 Da,
človek lahko reče: »Ti imaš vero, jaz pa imam dela.
Pokaži mi svojo vero brez svojih del in pokazal ti bom
svojo vero s svojimi deli. 19 Ti veruješ, da obstaja en
Bog; pravilno ravnaš. Tudi hudiči verujejo in trepetajo.«
20 Toda ali hočeš spoznati, oh prazni človek, da je
vera brez del mrtva? 21 Mar ni bil naš oče Abraham
opravičen z deli, ko je na oltarju daroval svojega sina
Izaka? 22 Vidiš, kako je vera sodelovala z njegovimi
deli in je vera z deli postala popolna? 23 In izpolnjeno
je bilo pismo, ki pravi: ›Abraham je veroval Bogu in
to mu je bilo pripisano v pravičnost; ‹ in imenovan je
bil: ›Prijatelj Boga.‹ 24 Vidite torej kako, da je človek
opravičen z deli in ne samo iz vere. 25 Ali ni bila prav
tako tudi pocestnica Rahába opravičena z deli, ko je
sprejela poslanca in ju odposlala [po] drugi poti? 26

Kajti kakor je telo brez duha mrtvo, tako je tudi vera
brez del mrtva.

3 Moji bratje, ne bodite mnogi učitelji, ker veste,
da bomo prejeli večjo obsodbo. 2 Kajti v mnogih
stvareh vsi grešimo. Če katerikoli človek ne greši z
besedo, je isti popoln mož in tudi zmožen obrzdati
celotno telo. 3 Glejte, konjem v usta dajemo žvale, da
nas lahko ubogajo in obračamo njihovo celotno telo. 4
Glejte tudi ladje, katere, čeprav so tako velike in jih
ženejo kruti vetrovi, se vendar obračajo z zelo majhnim
krmilom, kamorkoli krmar hoče. 5 Prav tako je jezik
majhen ud, pa se baha [z] velikimi stvarmi. Glejte,
kako veliko stvar prižge majhen ogenj! 6 In jezik je
ogenj, svet krivičnosti. Tako je jezik med našimi udi, da
omadežuje celotno telo in razvnema zakon narave;
in ta je vžgan iz pekla. **(Geenna g1067)** 7 Kajti vsaka
vrsta, od živali in od ptic in od kač in od stvari v morju,
je ukrotljiva in je bila ukročena od človeštva, 8 toda
jezika ne more ukrotiti noben človek; je neukrotljivo zlo,
polno smrtonosnega strupa. 9 Z njim blagoslavljamo
Boga, celó Očeta; in z njim preklinjamo ljudi, ki so
ustvarjeni po Božji podobnosti. 10 Iz istih ust izvirata
blagoslavljanje in preklinjanje. Moji bratje, te stvari ne
smejo biti takšne. 11 Mar daje studenec na istem mestu
sladko in grenko vodo? 12 Ali lahko figovo drevo, moji
bratje, rodi olive? Ali trta fige? Tako noben studenec
ne more dajati obeh, slane in sladke vode. 13 Kdo je
med vami moder človek in opremljen s spoznanjem?
Naj s krotkostjo modrosti kaže dobro vedênje svojih
del. 14 Toda če imate v svojih srcih grenko zavist in
prepir, se ne ponašajte in ne lažite zoper resnico.
15 Ta modrost se ne spušča od zgoraj, temveč je
zemeljska, čutna, vražja. 16 Kajti kjer sta zavist in
prepir, tam je zmešnjava in vsako hudobno delo. 17
Toda modrost, ki je od zgoraj, je najprej čista, potem
mirna, nežna in lahka za ravnanje, polna usmiljenja in
dobrih sadov, brez pristranskosti in brez hinavščine. 18
In sad pravičnosti sejejo v miru tisti, ki delajo mir.

4 Od kod prihajajo med vami vojne in boji? Ali
ne pridejo od tod, celó iz vaših poželenj, ki se
vojskujejo v vaših udih? 2 Vi hlepite, pa nimate. Ubijate
in želite imeti, pa ne morete doseči. Bojujete se in
vojskujete, vendar nimate, ker ne prosite. 3 Prosite, pa
ne prejmete, ker prosite neprimerno, da bi to porabili
za svoja poželenja. 4 Vi zakonolomci in zakonolomke
ali ne veste, da je prijateljstvo s svetom sovraštvo do
Boga? Kdorkoli bo torej prijatelj sveta, postane Božji
sovražnik. 5 Ali mislite, da pismo zaman pravi: »Duh,
ki prebiva v nas, hrepeni do zavisti?« 6 Toda on daje
več milosti. Zatorej pravi: »Bog se ponosnim upira,
toda ponižnim daje milost.« 7 Podvrzite se torej Bogu.
Uprite se hudiču in bo od vas pobegnil. 8 Približajte
se Bogu in se vam bo približal. Očistite si svoje roke,
vi grešniki; in očistite svoja srca, vi, [ki ste] dvojnih
misli. 9 Bodite užaloščeni in žalujte ter jokajte. Naj
bo vaš smeh obrnjen v žalovanje in vaša radost v
potrtost. 10 Ponižajte se v Gospodovih očeh in vas bo
povišal. 11 Bratje, drug o drugem ne govorite hudobno.
Kdor o svojem bratu govori hudobno in svojega brata
sodi, govori hudobno o postavi in sodi postavo. Toda
če sodiš postavo, nisi uresničevalec postave, temveč
sodnik. 12 En zakonodajalec je, ki je zmožen rešiti in
uničiti. Kdo si ti, da sodiš drugega? 13 Pojdite torej,
vi, ki pravite: »Danes ali jutri bomo šli v to mesto in
tam ostali eno leto in kupovali in prodajali ter zaslužili
dobiček; « 14 medtem ko ne veste, kaj bo jutri. Kajti kaj
je vaše življenje? Je celó meglica, ki se za kratek čas
prikaže in potem izgine proč. 15 Kajti takó morate reči:
»Če Gospod hoče, bomo živeli in delali to ali ono.« 16
Toda sedaj se razveseljujete v svojih bahanjih. Vsako
takšno razveseljevanje je zlo. 17 Torej tistemu, ki zna
delati dobro, pa tega ne dela, mu je to [v] greh.

5 Pojdite torej, vi bogataši, jokajte in tulite zaradi
svojih bed, ki bodo prišle nad vas. 2 Vaša bogastva
so pokvarjena in vaše obleke so požrte od moljev. 3
Vaše zlato in srebro je postalo zarjavelo; in njuna rja
bo priča zoper vas in bo razjedla vaše meso, kakor bi
bila ogenj. Nakopičili ste skupaj zaklad za poslednje
dni. 4 Glejte, plačilo delavcev, ki so poželi vaša polja,
ki ste si jih pridržali s sleparstvom, kriči. In kriki teh, ki
so poželi, so vstopili v ušesa Gospoda nad vojskami.
5 Na zemlji ste živeli v užitku in bili polteni; svoja
srca ste redili kakor za dan zakola. 6 Obsodili in ubili
ste pravičnega; in se vam ne upira. 7 Bodite torej
potrpežljivi, bratje, do Gospodovega prihoda. Glejte,
poljedelec pričakuje dragocen sad zemlje in ima za
to veliko potrpežljivost, dokler ne prejme zgodnjega
in poznega dežja. 8 Bodite tudi vi potrpežljivi. Utrdite
svoja srca, kajti Gospodov prihod se približuje. 9 Ne
godrnjajte drug proti drugemu, bratje, da ne bi bili
obsojeni. Glejte, sodnik stoji pred vrati. 10 Moji bratje,
za zgled prenašanja stiske in potrpežljivosti vzemite
preroke, ki so govorili v Gospodovem imenu. 11 Glejte,
mi štejemo za srečne te, ki vztrajajo. Slišali ste o
Jobovi potrpežljivosti in videli Gospodov konec; da je
Gospod zelo sočuten in nežno usmiljen. 12 Toda nad
vsemi stvarmi, moji bratje, ne prisegajte, niti pri nebu,
niti pri zemlji, niti s kako drugo prisego. Temveč vaš
»da« naj bo »da« in vaš »ne« [naj bo] »ne«, da ne
zapadete v obsodbo. 13 Ali je kdo med vami v stiski?
Naj moli. Ali je kdo vesel? Naj prepeva psalme. 14
Je kdo med vami bolan? Naj pokliče starešine cerkve
in naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu

mazilijo z oljem. **15** In molitev vere bo rešila bolnika in
Gospod ga bo vzdignil; in če je storil grehe, mu bodo
odpuščeni. **16** Drug drugemu priznavajte svoje napake
in molíte drug za drugega, da boste lahko ozdravljeni.
Veliko koristi energična, goreča molitev pravičnega.
17 Elija je bil človek, podvržen podobnim strastem,
kakor smo mi in je iskreno molil, da ne bi deževalo.
In na zemljo ni deževalo v obdobju treh let in šestih
mesecev. **18** In ponovno je molil in nebo je dalo dež in
zemlja je obrodila svoj sad. **19** Bratje, če kdo izmed vas
zaide od resnice in ga nekdo spreobrne, **20** naj ta ve,
da kdor je grešnika spreobrnil od zmote njegove poti,
bo rešil dušo pred smrtjo in zakril množico grehov.

1 Peter

1 Peter, apostol Jezusa Kristusa, tujcem, razpršenim
vsepovsod po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji in
Bitiniji, **2** izvoljenim glede na vnaprejšnje védenje
Boga Očeta, s posvečenjem Duha, k poslušnosti
in škropljenju s krvjo Jezusa Kristusa: ›Milost vam
in mir naj se pomnožita.‹ **3** Blagoslovljen bodi Bog
in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je
glede na svoje obilno usmiljenje, z vstajenjem Jezusa
Kristusa od mrtvih, ponovno rodil v živo upanje, **4**
k dediščini, netrohneči in neomadeževani in ki ne
propada, prihranjeni v nebesih za vas, **5** ki ste varovani
z Božjo močjo po veri v rešitev duš, ki je pripravljena,
da se razodene v poslednjem času. **6** V kateri se silno
veselite, čeprav ste sedaj za nekaj časa, če je potrebno,
v potrtosti po mnogovrstnih preizkušnjah, **7** da bo
preizkušenost vaše vere, ki je veliko bolj dragocena
kakor zlato, ki izgineva, čeprav je to preizkušeno
z ognjem, lahko najdena v hvalo, čast in slavo, ob
pojavitvi Jezusa Kristusa. **8** Katerega niste videli, vi
ljubite; v katerega, čeprav ga sedaj ne vidite, vendar
verujete [in] se veselite z nepopisno radostjo in polni
slave, **9** ko prejemate konec svoje vere, celó rešitev
svojih duš. **10** O tej rešitvi duš so poizvedovali in
marljivo preiskovali preroki, ki so prerokovali o milosti,
ki naj bi prišla k vam. **11** In preiskovali so kaj ali na
kakšno vrsto časa je kazal Kristusov Duh, ki je bil v
njih, ko je vnaprej pričeval o Kristusovem trpljenju in
slavi, ki naj bi sledila. **12** Katerim je bilo razodeto, da
ne njim, temveč so besede služile nam, sedaj pa so
sporočene vam, po teh, ki so vam s Svetim Duhom,
poslanim iz nebes, oznanili evangelij; v katere stvari
želijo pogledati angeli. **13** Zatorej opašite ledja svojega
uma, bodite trezni in do konca upajte na milost, ki bo
privedena k vam ob razodetju Jezusa Kristusa; **14** kot
poslušni otroci se ne prilagajajte glede na prejšnja
poželenja, v svoji nevednosti, **15** temveč kakor je svet
on, ki vas je poklical, tako bodite sveti vi, v vseh vrstah
vedênja, **16** ker je pisano: »Bodite sveti, kajti jaz sem
svet.« **17** In če kličete k Očetu, ki sodi brez oziranja
na osebe, glede na delo vsakega človeka, preživite
čas svojega začasnega bivanja tukaj v strahu, **18**
ker veste, da iz vašega praznega vedênja, prejetega
po izročilu od vaših očetov, niste bili odkupljeni s
trohljivimi stvarmi, kot sta srebro in zlato, **19** temveč z
dragoceno Kristusovo krvjo, kakor od jagnjeta brez
pomanjkljivosti in brez madeža; **20** ki je bil resnično
vnaprej določen, pred ustanovitvijo sveta, toda v teh
poslednjih časih je bil razodet za vas, **21** ki po njem
verujete v Boga, ki ga je obudil od mrtvih in mu izročil
slavo; da bo vaša vera in upanje lahko v Bogu. **22** Ker
ste svoje duše, v pokorščini resnici skozi Duha, očistili
v nehlinjeno bratoljúbje, glejte, da goreče, s čistim
srcem, ljubíte drug drugega, **23** ker ste ponovno rojeni,
ne iz trohljivega semena, temveč iz netrohljivega, po
Božji besedi, ki živi in ostaja na veke. **(aiōn g165)** **24**
Kajti vse meso je kot trava in vsa človeška slava kakor
cvet trave. Trava ovene in njen cvet pade proč, **25** toda
Gospodova beseda vztraja za vedno. In to je beseda,
ki vam je oznanjena po evangeliju. **(aiōn g165)**

2 Zatorej dajte na stran vso zlobnost in vso zvijačo
in hinavščine in nevoščljivosti in vsa hudobna
govorjenja, **2** kot novorojeni otročiči si želite pristnega
mleka besede, da boste s tem lahko rastli; **3** če je
tako, ste okusili, da je Gospod milostljiv. **4** H kateremu
prihajajte kakor k živemu kamnu, zares zavrnjenemu
od ljudi, toda od Boga izbranemu in dragocenemu. **5**
Tudi vi ste kot živi kamni, vgrajeni [v] duhovno hišo,
sveto duhovništvo, da darujete duhovne žrtve, po
Jezusu Kristusu sprejemljive Bogu. **6** Zatorej je tudi
vsebovano v pismu: »Glej, na Sionu položim glavni
vogalni kamen, izvoljen, dragocen, in kdor veruje vanj,
ne bo zbegan.« **7** Vam torej, ki verujete, je dragocen;
toda tem, ki so neposlušni, je kamen, ki so ga graditelji
zavrnili, ta isti postal glava vogalu **8** in kamen spotike in
skala pohujšanja, celó tem, ki se spotikajo ob besedo,
ki so neposlušni; za kar so bili tudi določeni. **9** Toda
vi ste izbran rod, kraljevo duhovništvo, svet narod,
posebni ljudje; da naj bi naznanjali hvale tistega, ki
vas je iz teme poklical v svojo čudovito svetlobo; **10**
ki v preteklem času niste bili ljudstvo, toda sedaj ste
Božje ljudstvo; ki niste dosegli usmiljenja, toda sedaj
ste usmiljenje dosegli. **11** Srčno ljubljeni, rotim vas kot
tujce in romarje; vzdržite se pred mesenimi poželenji, ki
se bojujejo zoper dušo; **12** imejte svoje vedênje iskreno
med pogani, da bodo, medtem ko govorijo proti vam
kot hudodelcem, lahko po vaših dobrih delih, ki jih bodo
gledali, na dan obiskanja proslavili Boga. **13** Zaradi
Gospoda se podredite vsaki človeški odredbi; bodisi je
to kralj, kot najvišji, **14** bodisi voditeljem, kot tistim, ki so
po njem poslani za kaznovanje hudodelcev in za hvalo
teh, ki delajo dobro. **15** Kajti taka je Božja volja, da
boste s počenjanjem dobrega lahko utišali nevednost
nespametnih ljudi. **16** Kot svobodni, pa svoje svobode
ne uporabljajte za ogrinjalo zlonamernosti, temveč
kakor Božji služabniki. **17** Spoštujte vse ljudi. Ljubite
bratstvo. Bojte se Boga. Spoštujte kralja. **18** Služabniki,
z vsem strahom bodite podrejeni svojim gospodarjem;
ne samo dobrim in blagim, temveč tudi osornim. **19**
Kajti vredno hvale je to, če človek, ki krivično trpi
zaradi zavedanja pred Bogom, prenaša žalost. **20**
Kajti kakšna čast je to, če boste, ko ste oklofutani

zaradi svojih napak, to potrpežljivo prestali? Toda ko
delate dobro in zaradi tega trpite, če to potrpežljivo
prestanete, je to sprejemljivo pri Bogu. 21 Kajti celó
k temu ste bili poklicani, ker je tudi Kristus trpel za
nas in nam pustil zgled, da naj bi vi sledili njegovim
stopinjam; 22 ki ni storil greha niti v njegovih ustih ni
bilo najti zvijače; 23 ki ni ponovno zasramoval, ko je
bil zasramovan; ko je trpel, ni grozil; temveč je sebe
izročil njemu, ki sodi pravično; 24 ki je sam, v svojem
lastnem telesu, naše grehe ponesel na les, da naj bi
mi, mrtvi grehom, lahko živeli v pravičnosti; s čigar
udarci z bičem ste bili ozdravljeni. 25 Kajti bili ste kakor
ovce, ki so zašle, toda sedaj ste vrnjeni k Pastirju in
duhovnemu Nadzorniku svojih duš.

3 Prav tako bodite, ve žene, podložne svojim lastnim
soprogom; da bi bili lahko, če kateri ne ubogajo
besede, prav tako pridobljeni brez besede, z vedênjem
žena, 2 medtem ko gledajo vaše čisto vedênje,
združeno s strahom. 3 Katerih okrasitev naj ne bo ta
zunanja okrasitev, s prepletanjem las in z nošenjem
zlata ali z oblačenjem oblek, 4 temveč naj bo to skriti
človek srca, v tem kar ni trohljivo, celó ornament
krotkega in tihega duha, kar ima v očeh Boga veliko
ceno. 5 Kajti na ta način so v starih časih tudi svete
ženske, ki so zaupale v Boga, sebe okrasile s tem,
da so bile podložne svojim lastnim soprogom. 6
Celó kakor je Sara ubogala Abrahama in ga klicala
gospodar; katere hčere ste ve, dokler delate dobro in
niste prestrašene s kakršnimkoli preplahom. 7 Prav
tako vi soprogi, prebivajte z njimi glede na spoznanje
in dajajte čast ženi kot šibkejši posodi in kakor ste
skupaj sodediči milosti življenja, da vaše molitve ne
bodo ovirane. 8 Končno, bodite vsi enega mišljenja
s tem, da imate sočutje drug do drugega, imejte se
radi kot bratje, bodite sočutni, bodite prijazni, 9 ne
vračajte zla za zlo ali posmehovanja za posmehovanje,
temveč nasprotno, blagoslavljajte; ker veste, da ste
bili k temu poklicani, da naj bi podedovali blagoslov.
10 Kajti kdor hoče ljubiti življenje in videti dobre dni,
naj zadržuje svoj jezik od zla in svoje ustnice, da
ne bodo govorile nobene zvijače. 11 Naj se ogiblje
zla in dela dobro; naj išče mir in mu sledi. 12 Kajti
Gospodove oči so nad pravičnimi in njegova ušesa
so odprta k njihovim molitvam, toda Gospodov obraz
je zoper te, ki počnejo zlo. 13 In kdo je ta, ki vam
bo škodil, če boste privrženci tega, kar je dobro? 14
Toda če pa trpite zaradi pravičnosti, ste srečni; in ne
bojte se njihovih strahot niti ne bodite zaskrbljeni; 15
temveč v svojih srcih Gospoda Boga posvetite. In
bodite vedno pripravljeni, s krotkostjo in strahom, dati
odgovor vsakemu človeku, ki vas sprašuje za razlog
upanja, ki je v vas; 16 s tem, da imate dobro vest;
da bodo, glede na to, da o vas govorijo hudobno,
kakor o hudodelcih, lahko osramočeni tisti, ki zmotno
obtožujejo vaše dobro vedênje v Kristusu. 17 Kajti
bolje je, če je taka Božja volja, da trpite zaradi početja
dobrega, kakor zaradi početja zlega. 18 Kajti tudi
Kristus je enkrat trpel za grehe, pravični za nepravične,
da bi nas lahko privedel k Bogu, je bil v mesu usmrčen,
toda oživljen po Duhu, 19 po katerem je tudi šel in
oznanjal duhovom v ječi; 20 ki so bili nekdaj neposlušni,
ko je Božja potrpežljivost nekoč, v Noetovih dneh,
čakala, medtem ko se je pripravljala barka, v kateri je
bilo malo, to je osem duš, rešeno po vodi. 21 Podobna
podoba kakor celó krst nas tudi sedaj rešuje (in ne
odstranjuje umazanije mesa, temveč jamči o dobri
vesti pred Bogom), z vstajenjem Jezusa Kristusa, 22 ki
je odšel v nebesa in je na Božji desnici; podrejeni so
mu bili angeli in oblasti ter moči.

4 Ker je torej Kristus za nas trpel v mesu, se podobno
tudi vi oborožite z istim mišljenjem, kajti kdor je
trpel v mesu, je prenehal z grehom; 2 da preostanek
svojega časa v mesu ne bi več živel za človeška
poželenja, temveč za Božjo voljo. 3 Kajti pretekli čas
našega življenja nam lahko zadošča, da smo izvrševali
voljo poganov, ko smo hodili v pohotnosti, poželenjih,
vinskih izgredih, veseljačenjih, gostijah in gnusnih
malikovanjih; 4 pri čemer imajo za čudno, da ne tečete
z njimi k istemu izgredu upornosti, govoreč zlo o
vas; 5 ki bodo dali obračun tistemu, ki je pripravljen,
da sodi žive in mrtve. 6 Zaradi tega razloga je bil
evangelij oznanjen tudi tem, ki so mrtvi, da bi bili
lahko sojeni po človeško, v mesu, toda glede Boga
bi živeli v duhu. 7 Toda konec vseh stvari je blizu;
bodite torej trezni in čujte v molitvi. 8 Bolj pa kakor
karkoli drugega imejte med seboj gorečo ljubezen, kajti
ljubezen pokrije množico grehov. 9 Brez godrnjanja
uporabljajte gostoljubnost drug do drugega. 10 Kakor je
vsak prejel dar, točno tako enako služite drug drugemu
kot dobri oskrbniki mnogovrstne Božje milosti. 11
Če katerikoli človek govori, naj govori kakor Božje
izreke; če katerikoli človek služi, naj to opravlja kakor
iz zmožnosti, ki jo daje Bog; da bo v vseh stvareh
Bog lahko proslavljen po Jezusu Kristusu, ki mu bodi
hvala in gospostvo na veke vekov. Amen. (aiōn g165) 12
Ljubljeni, ne mislite čudno glede ognjene preizkušnje,
ki je, da vas preizkusi, kakor da se vam je zgodila
neka čudna stvar, 13 temveč se veselite, kolikor ste
soudeleženci Kristusovih trpljenj; da ko se bo razodela
njegova slava, boste lahko tudi veseli s silno radostjo.
14 Če ste grajani zaradi Kristusovega imena, ste srečni;
kajti na vas počiva duh slave in Boga; na njihovi strani
je obrekovanje, toda na vaši strani je on proslavljen.
15 Toda nihče izmed vas naj ne trpi kot morilec ali kot

tat ali kot hudodelec ali kot vtikljivec v zadeve drugih
ljudi. 16 Vendar če katerikoli človek trpi kot kristjan, naj
ne bo osramočen, temveč naj zaradi tega proslavlja
Boga. 17 Kajti prihaja čas, da se mora sodba začeti v
Božji hiši; in če se ta najprej začne pri nas, kakšen bo
konec teh, ki ne ubogajo Božjega evangelija? 18 In če
bo pravični komaj rešen, kje se bo pokazal brezbožnež
in grešnik? 19 Zatorej naj tisti, ki trpijo glede na Božjo
voljo, čuvanje svojih duš izročijo njemu kot zvestemu
Stvarniku, s početjem dobrega.

5 Starešine, ki so med vami, spodbujam jaz, ki sem
tudi starešina in priča Kristusovih trpljenj in tudi
soudeleženec slave, ki se bo razodela; 2 pasite Božji
trop, ki je med vami in prevzemite nadzor nad njim, ne s
prisilo, temveč voljno; ne zaradi umazane grabežljivosti,
temveč s primernim namenom; 3 niti kakor bi bili
gospodarji nad Božjo dediščino, temveč zgledi tropu. 4
In ko se bo pojavil glavni Pastir, boste prejeli krono
slave, ki ne propada. 5 Podobno se vi mlajši podredite
starejšim. Da, vsi izmed vas bodite podrejeni drug
drugemu in bodite oblečeni s ponižnostjo; kajti Bog se
ponosnim upira, ponižnim pa daje milost. 6 Ponižajte
se torej pod mogočno Božjo roko, da vas bo lahko
ob primernem času povišal. 7 Vso svojo skrb vrzite
nanj, kajti on skrbi za vas. 8 Bodite trezni, bodite
oprezni, ker vaš nasprotnik hudič hodi naokrog kakor
rjoveč lev in išče, koga bi lahko požrl; 9 kateremu
se uprite neomajni v veri, vedoč, da so ista trpljenja
dovršena v vaših bratih, ki so po svetu. 10 Toda Bog
vse milosti, ki nas je poklical v svojo večno slavo po
Kristusu Jezusu, potem ko ste nekaj časa trpeli, vas
stori popolne, utrjene, okrepljene, vas ustali. (aiōnios
g166) 11 Njemu bodi slava in gospostvo na veke vekov.
Amen. (aiōn g165) 12 Po Silvánu, zvestemu bratu, sem
vam, kakor mislim, napisal na kratko in spodbujal ter
pričeval, da je to resnična Božja milost, v kateri stojite.
13 Pozdravlja vas cerkev, ki je v Babilonu, izvoljena
skupaj z vami, in tudi Marko, moj sin. 14 Pozdravite
drug drugega s poljubom ljubezni. Mir bodi z vami
vsemi, ki ste v Kristusu Jezusu. Amen.

2 Peter

1 Simon Peter, služabnik in apostol Jezusa Kristusa
tem, ki so z nami po Božji pravičnosti in
našem Odrešeniku Jezusu Kristusu dosegli podobno
dragoceno vero: 2 ›Milost in mir naj se vam pomnožita
prek spoznanja Boga in Jezusa, našega Gospoda, 3
glede na to, kot nam je njegova božanska moč dala
vse stvari, ki se nanašajo na življenje in bogaboječnost,
prek spoznanja tistega, ki nas je poklical v slavo in moč;
4 po katerih so nam dane silno velike in dragocene
obljube, da bi bili po teh lahko soudeleženci božanske
narave, ko smo pobegnili propadljivosti, ki je na svetu
prek poželenja.‹ 5 In poleg tega darujte vso marljivost,
dodajte svoji veri krepost, in kreposti spoznanje, 6
in spoznanju zmernost, in zmernosti potrpežljivost,
in potrpežljivosti bogaboječnost, 7 in bogaboječnosti
bratsko prijaznost, in bratski prijaznosti ljubezen. 8
Kajti če so te stvari v vas in [so] obilne, vas naredijo,
da ne boste niti jalovi niti brez sadu v spoznanju
našega Gospoda Jezusa Kristusa. 9 Toda komur te
stvari primanjkujejo, je slep in kratkoviden in je pozabil,
da je bil očiščen od svojih starih grehov. 10 Bratje,
zatorej si raje prizadevajte, da storite svojo poklicanost
in izvoljenost zanesljivo; kajti če te stvari počnete,
nikoli ne boste padli, 11 kajti tako vam bo razkošno
odprt vstop v večno kraljestvo našega Gospoda in
Odrešenika Jezusa Kristusa. **(aiōnios g166)** 12 Zato ne
bom nemaren, da vas ne bi vedno opominjal o teh
stvareh, čeprav jih veste in ste utrjeni v pričujoči resnici.
13 Da, mislim, da je primerno, dokler sem v tem šotoru,
da vas razvnamem s tem, da vas spomnim, 14 vedoč,
da bom moral v kratkem odložiti ta svoj šotor, kakor mi
je pokazal naš Gospod Jezus Kristus. 15 Poleg tega si
bom prizadeval, da boste po mojem odhodu [s sveta]
lahko imeli te stvari vedno v spominu. 16 Kajti ko smo
vam dali spoznati moč in prihod našega Gospoda
Jezusa Kristusa, nismo sledili pretkano izmišljenim
bajkam, ampak smo bili očividci njegovega veličanstva.
17 Kajti od Boga Očeta je prejel čast in slavo, ko je
iz odlične slave k njemu prišel takšen glas: »Ta je
moj ljubljeni Sin, v katerem sem zelo zadovoljen.«
18 In ta glas, ki je prišel z neba, smo slišali, ko smo
bili z njim na sveti gori. 19 Imamo tudi zanesljivejšo
preroško besedo; zato pravilno delate, da pazite nanjo
kakor na svetilko, ki sije na temnem kraju, dokler ne
zasveti zora in v vaših srcih ne vzide zvezda danica;
20 vedoč najprej to, da nobena prerokba iz pisem ni
iz kakršnekoli osebne razlage. 21 Kajti prerokba v
starih časih ni prišla s človeško voljo, temveč so sveti
Božji možje govorili, kakor bi bili spodbujeni s Svetim
Duhom.

2 Vendar so bili lažni preroki tudi med ljudmi, točno
tako bodo med vami lažni učitelji, ki bodo na
skrivnem vnašali preklenska krivoverstva in celó tajili
Gospoda, ki jih je odkupil ter si nase nakopali hiter
propad. 2 In mnogi bodo sledili njihovim pogubnim
potem; zaradi katerih se bo obrekovala pot resnice. 3
In zaradi pohlepnosti bodo s hlinjenimi besedami iz
vas naredili trgovsko blago; katerih sodba se sedaj že
dolgo ne obotavlja in njihovo prekletstvo ne dremlje.
4 Kajti če Bog ni prizanesel angelom, ki so grešili,
temveč jih je vrgel navzdol v pekel in jih izročil verigam
teme, da bodo pridržani do sodbe, **(Tartaroō g5020)** 5 in
ni prizanesel staremu svetu, temveč rešil Noeta, osmo
osebo, oznanjevalca pravičnosti, ko je poslal potop
na svet brezbožnih; 6 in spremenil mesti Sódome in
Gomóre v pepel, ju je obsodil z uničenjem in ju naredil
zgled tem, ki naj bi kasneje brezbožno živeli; 7 in
osvobodil pravičnega Lota, prizadetega z umazanim
razgovorom zlobnih; 8 (kajti ta pravičen mož je prebival
med njimi in z videnjem in slišanjem iz dneva v dan
z njihovimi nezakonitimi dejanji mučil svojo pravično
dušo.) 9 Gospod ve kako bogaboječega osvoboditi
iz preizkušenj in nepravične prihraniti za dan sodbe,
da bodo kaznovani. 10 Toda predvsem te, ki hodijo
za mesom v nečistosti poželenja in prezirajo vlado.
Predrzni so, svojevoljni, ne bojijo se hudobno govoriti
o dostojanstvih. 11 Medtem ko angeli, ki so večji
v moči in mogočnosti, pred Gospoda ne prinašajo
posmehljivih obtožb zoper njih. 12 Toda ti, kot naravne
okrutne živali, narejene, da so ujete in uničene, govorijo
hudobno o stvareh, ki jih ne razumejo; in v svoji lastni
pokvarjenosti bodo popolnoma propadli; 13 in prejeli
bodo nagrado nepravičnosti, kakor tisti, ki imajo za
užitek razgrajanje podnevi. Madeži so in izvržki, ki se
zabavajo s svojimi lastnimi zavajanji, medtem ko se
gostijo z vami; 14 ki imajo oči, polne zakonolomstva
in ki ne morejo prenehati z grehom; ki zapeljujejo
omahljive duše, srce pa so urili s pohlepnimi navadami;
prekleti otroci; 15 ki so zapustili pravo pot in zašli ter
sledili Beórjevemu sinu Bileámu, ki je vzljubil plačila
nepravičnosti; 16 toda za svojo krivičnost je bil oštet;
nemi osel, govoreč s človeškim glasom, je preprečil
prerokovo norost. 17 Ti so vodnjaki brez vode, oblaki,
ki so nošeni z viharjem, ki jim je večno prihranjena
zamegljena črnina. **(questioned)** 18 Kajti ko govorijo
velike, napihnjene besede ničevosti, privabljajo s
poželenji mesa, skozi mnoge razuzdanosti te, ki so
zares pobegnili pred temi, ki živijo v zmoti. 19 Medtem
ko jim obljubljajo svobodo, [pa] so oni sami služabniki
izprijenosti. Kajti od česar je človek premagan, od
istega je priveden v sužnost. 20 Kajti če so potem, ko
so prek spoznanja Gospoda in Odrešenika Jezusa

Kristusa pobegnili umazanostim sveta, bili ponovno
vpleteni vanje in premagani, je zadnji konec z njimi
slabši kakor začetek. 21 Kajti zanje bi bilo bolje, da ne
bi spoznali poti pravičnosti, kakor pa, potem ko so jo
spoznali, da se obrnejo od svete zapovedi, ki jim je
bila izročena. 22 Toda to se jim je zgodilo glede na
resničen pregovor: ›Pes se ponovno obrne k svojemu
lastnemu izbljuvku; in svinja, ki je bila umita, k svojemu
valjanju v blatu.‹

3 Ljubljeni, sedaj vam pišem torej to drugo poslanico;
v katerih obeh sem vaše čiste ume razvnel z
načinom spominjanja, 2 da boste lahko razmišljali o
besedah, ki so bile prej izgovorjene po svetih prerokih in
o zapovedi od nas, apostolov Gospoda in Odrešenika.
3 Vedite najprej to, da bodo v poslednjih dneh prišli
porogljivci, ki bodo hodili za svojimi lastnimi poželenji
4 ter govorili: »Kje je obljuba njegovega prihoda? Kajti
odkar so očetje zaspali, se vse stvari nadaljujejo, kakor
so bile od začetka stvarstva.« 5 Kajti oni tega nočejo
spoznati, da je bilo po Božji besedi nebo od davnine in
[da] zemlja sestoji iz vode in v vodi. 6 S čimer je bil
svet, ki je bil takrat, preplavljen z vodo, uničen. 7 Toda
nebo in zemlja, ki sta sedaj, sta po isti besedi držana
v rezervi, prihranjena ognju za dan sodbe in pogube
brezbožnih ljudi. 8 Toda ljubljeni, ne bodite nevedni o
tej eni stvari, da je en dan z Gospodom kakor tisoč
let in tisoč let kakor en dan. 9 Gospod ni počasen
glede svoje obljube, kakor nekateri ljudje razumejo
počasnost, temveč je do nas potrpežljiv, ne voljan,
da bi se kdorkoli pogubil, temveč da bi vsi prišli do
kesanja. 10 Toda Gospodov dan bo prišel kakor tat v
noči; v kateri bo nebo preminilo z velikim hrupom in
prvine se bodo stopile z gorečo vročino; tudi zemlja
in dela, ki so na njej, bodo sežgana. 11 Ker se bodo
torej vse te stvari raztopile, kakšna vrsta oseb morate
biti v vsem svetem vedênju in bogaboječnosti, 12 da
pričakujete in hitite k prihajanju Božjega dne, ko se
bo nebo goreče stopilo in se bodo prvine stopile z
gorečo vročino? 13 Kljub temu pa mi, glede na njegovo
obljubo, pričakujemo novo nebo in novo zemljo, kjer
prebiva pravičnost. 14 Torej, ljubljeni, glede na to, da
pričakujete takšne stvari, si prizadevajte, da vas bo
lahko našel v miru, brez madeža in brez krivde. 15
In upoštevajte, da je potrpežljivost našega Gospoda
rešitev duš; kakor vam je napisal tudi naš ljubljeni
brat Pavel, glede na modrost, ki mu je bila dana;
16 kakor je tudi v vseh njegovih poslanicah, kjer v
njih govori o teh stvareh; v katerih so nekatere stvari
težke za razumevanje, ki jih tisti, ki so nepoučeni in
omahljivi, pačijo, kakor počno tudi drugim pismom, v
svoje lastno uničenje. 17 Vi torej, ljubljeni, glede na
to, da vidim, da poprej poznate te stvari, se varujte,
da ne bi tudi vi, zavedeni z zmoto zlobnih, odpadli od
svoje lastne neomajnosti. 18 Temveč rastite v milosti in
v spoznanju našega Gospoda in Odrešenika Jezusa
Kristusa. Njemu bodi slava tako sedaj in na veke.
Amen. (aiōn g165)

1 Janez

1 To, kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo
videli s svojimi lastnimi očmi, kar smo opazovali in
so naše roke prijele, Besedo življenja **2** (kajti življenje
je bilo jasno pokazano in videli smo ga in pričujemo in
vam kažemo to večno življenje, ki je bilo z Očetom
in je bilo jasno pokazano nam), **(aiōnios g166)** **3** to,
kar smo videli in slišali, to oznanjamo vam, da boste
tudi vi lahko imeli z nami družbo; in resnično, naša
družba je z Očetom in z njegovim Sinom Jezusom
Kristusom. **4** In te stvari vam pišemo, da bo vaše
veselje lahko popolno. **5** To je torej sporočilo, ki smo
ga slišali od njega in ga oznanjamo vam, da je Bog
svetloba in v njem sploh ni nobene teme. **6** Če rečemo,
da imamo družbo z njim, pa hodimo v temi, lažemo in
ne delamo resnice; **7** toda če hodimo v svetlobi, kakor
je on v svetlobi, imamo družbo drug z drugim in kri
Jezusa Kristusa, njegovega Sina, nas očiščuje pred
vsakim grehom. **8** Če rečemo, da nimamo greha, sami
sebe zavajamo in resnice ni v nas. **9** Če priznavamo
svoje grehe, je zvest in pravičen, da nam naše grehe
odpusti in da nas očisti pred vso nepravičnostjo. **10**
Če rečemo, da nismo grešili, ga naredimo lažnivca in
njegove besede ni v nas.

2 Moji mali otroci, te stvari vam pišem, da ne grešite.
Če pa katerikoli človek greši, imamo pri Očetu
zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega. **2** In on
je spravna daritev za naše grehe, pa ne samo za
naše, ampak tudi za grehe celotnega sveta. **3** In s tem
spoznamo, da ga poznamo, če se ravnamo po njegovih
zapovedih. **4** Kdor pravi: »Poznam ga, « pa se ne drži
njegovih zapovedi, je lažnivec in v njem ni resnice. **5**
Toda kdorkoli se drži njegove besede, je v njem Božja
ljubezen resnično izpopolnjena; s tem spoznamo, da
smo v njem. **6** Kdor pravi, [da] ostaja v njem, mora tudi
sam tako živeti, kakor je živel on. **7** Bratje, ne pišem
vam nobene nove zapovedi, temveč staro zapoved,
ki ste jo imeli od začetka. Stara zapoved je beseda,
ki ste jo slišali od začetka. **8** Ponovno vam pišem
novo zapoved, katere beseda je resnična v njem in
v vas; zato ker je tema minila in sedaj sije resnična
svetloba. **9** Kdor pravi, [da] je v svetlobi, pa sovraži
svojega brata, je v temi celó do sedaj. **10** Kdor ljubi
svojega brata, ostaja v svetlobi in v njem ni nobene
priložnosti za spotiko. **11** Toda kdor sovraži svojega
brata, je v temi in hodi po temi in ne ve, kam gre, zato
ker mu je ta tema zaslepila njegove oči. **12** Pišem
vam, otročički, ker so vam zaradi njegovega imena
odpuščeni vaši grehi. **13** Pišem vam, očetje, ker ste
spoznali njega, ki je od začetka. Pišem vam, mladeniči,
ker ste premagali zlobnega. Pišem vam, majhni otroci,
ker ste spoznali Očeta. **14** Pisal sem vam, očetje, ker
ste spoznali njega, ki je od začetka. Pisal sem vam,
mladeniči, ker ste močni in Božja beseda ostaja v
vas in ste premagali zlobnega. **15** Ne ljubite sveta niti
stvari, ki so v svetu. Če katerikoli človek ljubi svet, v
njem ni Očetove ljubezni. **16** Kajti vse, kar je v svetu,
poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja, ni od
Očeta, temveč od sveta. **17** In svet mineva in njegovo
poželenje; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostaja na
veke. **(aiōn g165)** **18** Majhni otroci, poslednji čas je in
kakor ste slišali, da bo prišel antikrist, je celó sedaj
tam mnogo antikristov; po čemer vemo, da je poslednji
čas. **19** Izšli so od nas, toda niso bili od nas; kajti če
bi bili od nas, bi brez dvoma ostali z nami, toda odšli
so ven, da bi bili lahko jasno prikazani, da niso bili
vsi od nas. **20** Toda vi imate maziljenje od Svetega
in poznate vse stvari. **21** Nisem vam pisal, ker ne
poznate resnice, temveč ker jo poznate in da nobena
laž ni iz resnice. **22** Kdo je lažnivec razen, kdor zanika,
da Jezus je Kristus? Ta je antikrist, ki zanika Očeta
in Sina. **23** Kdorkoli zanika Sina, ta isti nima Očeta;
[toda] kdor priznava Sina, ima tudi Očeta. **24** Naj torej
v vas ostaja to, kar ste slišali od začetka. Če bo to,
kar ste slišali od začetka, ostalo v vas, boste tudi vi
ostali v Sinu in v Očetu. **25** In to je obljuba, ki nam jo je
obljubil, celó večno življenje. **(aiōnios g166)** **26** Te stvari
sem vam napisal glede teh, ki vas zapeljujejo. **27** Toda
maziljenje, ki ste ga prejeli od njega, ostaja v vas in ne
potrebujete, da vas katerikoli človek uči. Toda kakor
vas isto maziljenje uči o vseh stvareh in je resnično in
ni laž in celo tako kakor vas je poučilo, boste ostali v
njem. **28** In sedaj, majhni otroci, ostanite v njem, da
ko se bo prikazal, bomo lahko imeli zaupanje in ob
njegovem prihodu ne bomo osramočeni pred njim. **29**
Če veste, da je pravičen, spoznavate, da je vsak, kdor
ravna pravično, rojen iz njega.

3 Glejte, kakšno vrsto ljubezni nam je podelil Oče,
da naj bi bili imenovani Božji sinovi; zato nas svet
ne spoznava, ker ni spoznal njega. **2** Ljubljeni, sedaj
smo Božji sinovi, ni pa se še pokazalo, kaj bomo; toda
vemo, da ko se bo prikazal, bomo podobni njemu,
kajti videli ga bomo, kakršen je. **3** In vsak človek, ki
ima to upanje vanj, se očiščuje, celó kakor je on čist.
4 Kdorkoli zagreši greh, prestopa tudi postavo, kajti
greh je prekršitev postave. **5** In vi veste, da je bil
jasno pokazan, da odvzame naše grehe; in v njem ni
greha. **6** Kdorkoli ostaja v njem, ne greši. Kdorkoli pa
greši, ga ni videl niti ga ni spoznal. **7** Majhni otroci, naj
vas noben človek ne zavede. Kdor ravna pravično, je
pravičen, celó kakor je pravičen on. **8** Kdor zagreši

greh, je od hudiča, kajti hudič greši od začetka. Zaradi
tega namena je bil jasno pokazan Božji Sin, da bi
lahko uničil hudičeva dela. 9 Kdorkoli je rojen iz Boga,
ne stori greha, kajti njegovo seme ostaja v njem; in
ne more grešiti, ker je rojen iz Boga. 10 V tem so
prikazani Božji otroci in hudičevi otroci: kdorkoli ne dela
pravičnosti, ni od Boga niti kdor ne ljubi svojega brata.
11 Kajti to je sporočilo, ki ste ga slišali od začetka,
da naj ljubimo drug drugega. 12 Ne kakor Kajn, ki
je bil od tega zlobnega in je usmrtil svojega brata.
In zakaj ga je usmrtil? Ker so bila njegova lastna
dela hudobna, njegovega brata pa pravična. 13 Ne
čudite se, moji bratje, če vas svet sovraži. 14 Mi vemo,
da smo iz smrti prešli v življenje, ker ljubimo brate.
Kdor svojega brata ne ljubi, ostaja v smrti. 15 Kdorkoli
sovraži svojega brata, je morilec; in veste, da noben
morilec nima večnega življenja, ki [bi] ostajalo v njem.
(aiōnios g166) 16 S tem zaznavamo Božjo ljubezen,
ker je svoje življenje dal za nas, in mi moramo svoja
življenja dati za brate. 17 Toda kdorkoli ima dobrine
tega sveta in vidi svojega brata v potrebi in pred njim
zapre svoja čustva sočutja, kako v njem prebiva Božja
ljubezen? 18 Moji majhni otroci, ne ljubimo z besedo
niti z jezikom; temveč v dejanju in v resnici. 19 In s tem
vemo, da smo iz resnice in bomo svoja srca potrdili
pred njim. 20 Kajti če nas naše srce obsoja, je Bog
večji kakor naše srce in pozna vse stvari. 21 Ljubljeni,
če nas naše srce ne obsoja, potem imamo zaupanje
do Boga. 22 In karkoli prosimo, od njega prejmemo,
ker se ravnamo po njegovih zapovedih in delamo
te stvari, ki so všečne v njegovih očeh. 23 In to je
njegova zapoved: »Da naj verujemo v ime njegovega
Sina Jezusa Kristusa in ljubimo drug drugega, « kakor
nam je dal zapoved. 24 In kdor se ravna po njegovih
zapovedih, prebiva v njem in on v njem. In zaradi tega
vemo, da on ostaja v nas, po Duhu, ki nam ga je dal.

4 Ljubljeni, ne verjemite vsakemu duhu, temveč
duhove preizkušajte, ali so od Boga, ker je mnogo
lažnih prerokov odšlo v svet. 2 S tem prepoznate
Božjega Duha: »Vsak duh, ki priznava, da je Jezus
Kristus prišel v mesu, je od Boga; 3 in noben duh, ki
ne priznava, da je Jezus Kristus prišel v mesu, ni od
Boga; in to je ta duh antikrista, o katerem ste slišali, da
naj bi prišel; in je celó že sedaj na svetu.« 4 Vi ste od
Boga, majhni otroci in ste jih premagali, ker je večji
tisti, ki je v vas, kakor ta, ki je v svetu. 5 Oni so od
sveta; zaradi tega govorijo o svetu in svet jih posluša.
6 Mi [pa] smo od Boga; kdor pozna Boga, nas posluša,
kdor [pa] ni od Boga, nas ne posluša. S tem spoznamo
duha resnice in duha zmote. 7 Ljubljeni, ljubimo drug
drugega, kajti ljubezen je od Boga, in vsak, kdor ljubi,
je rojen iz Boga in pozna Boga. 8 Kdor ne ljubi, ne
pozna Boga, kajti Bog je ljubezen. 9 V tem je bila do
nas jasno pokazana Božja ljubezen, zato ker je ta Bog
poslal svojega edinorojenega Sina v svet, da bi mi
lahko živeli po njem. 10 V tem je ljubezen, ne da smo
mi ljubili Boga, temveč, da nas je on ljubil in poslal
svojega Sina, da postane spravna daritev za naše
grehe. 11 Ljubljeni, če nas je Bog tako ljubil, bi morali
tudi mi ljubiti drug drugega. 12 Noben človek nikoli ni
videl Boga. Če ljubimo drug drugega, Bog prebiva v
nas in je njegova ljubezen izpopolnjena v nas. 13 S tem
vemo, da prebivamo v njem in on v nas, ker nam je dal
od svojega Duha. 14 In videli smo in pričujemo, da je
Oče poslal Sina, da bi bil Odrešenik sveta. 15 Kdorkoli
bo priznal, da je Jezus Božji Sin, Bog prebiva v njem in
on v Bogu. 16 In mi smo spoznali in verovali ljubezni,
ki jo ima Bog do nas. Bog je ljubezen in kdor prebiva v
ljubezni, prebiva v Bogu in Bog v njem. 17 V tem se je
naša ljubezen dovršila, da imamo lahko srčnost na dan
sodbe; ker kakor je on, tako smo mi na tem svetu. 18 V
ljubezni ni nobenega strahu, temveč popolna ljubezen
izganja strah; ker strah vsebuje muko. Kdor se boji, ni
izpopolnjen v ljubezni. 19 Mi ga ljubimo, ker je najprej
on ljubil nas. 20 Če človek reče: »Ljubim Boga, « pa
sovraži svojega brata, je lažnivec; kajti kdor ne ljubi
svojega brata, ki ga je videl, kako lahko ljubi Boga, ki
ga ni videl? 21 In od njega imamo to zapoved: »Da
kdor ljubi Boga, ljubi tudi svojega brata.«

5 Kdorkoli veruje, da Jezus je Kristus, je rojen iz
Boga; in vsak, kdor ljubi tistega, ki je zaplodil, ljubi
tudi tistega, ki je zaplojen od njega. 2 Da ljubimo
Božje otroke, spoznamo s tem, ko ljubimo Boga in se
ravnamo po njegovih zapovedih. 3 Kajti to je Božja
ljubezen, da se ravnamo po njegovih zapovedih; in
njegove zapovedi niso mučne. 4 Kajti karkoli je rojeno
iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ki premaga
svet, celó naša vera. 5 Kdo je tisti, ki premaga svet,
če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin? 6 To je
on, ki je prišel z vodo in krvjo, celó Jezus Kristus; ne
samo z vodo, temveč z vodo in krvjo. In to je Duh,
ki prinaša pričevanje, ker Duh je resnica. 7 Kajti trije
so, ki pričujejo na nebu: Oče, Beseda in Sveti Duh;
in ti trije so eno. 8 In trije so, ki pričujejo na zemlji:
Duh in voda in kri; in ti trije se strinjajo v enem. 9
Če smo sprejeli pričevanje od ljudi, je pričevanje od
Boga večje, kajti to je pričevanje Boga, ki je pričeval
o svojem Sinu. 10 Kdor veruje v Božjega Sina, ima
pričevanje v sebi. Kdor pa ne veruje Bogu, ga je storil
za lažnivca, ker ne veruje zapisu, ki ga je Bog dal o
svojem Sinu. 11 In to je zapis, da nam je Bog dal večno
življenje in to življenje je v njegovem Sinu. (aiōnios g166)
12 Kdor ima Sina, ima življenje; kdor pa nima Božjega
Sina, nima življenja. 13 Te besede sem napisal vam, ki

verujete v ime Božjega Sina; da boste lahko vedeli,
da imate večno življenje in da lahko verujete v ime
Božjega Sina. **(aiōnios g166)** **14** In to je zaupanje, ki ga
imamo v njem, da če prosimo katerokoli stvar, glede
na njegovo voljo, nas on usliši. **15** In če vemo, da
nas sliši, karkoli prosimo, vemo, da imamo prošnje, ki
smo jih želeli od njega. **16** Če katerikoli človek vidi
svojega brata grešiti [z] grehom, ki ni za smrt, bo prosil
in on mu bo dal življenje, za tiste, ki ne grešijo za smrt.
Obstaja greh za smrt; ne pravim, da naj prosi zanj. **17**
Vsa nepravičnost je greh; obstaja pa greh, ki ni za
smrt. **18** Vemo, da kdorkoli je rojen iz Boga, ne greši;
temveč kdor je rojen iz Boga, sebe varuje in ta zlobni
se ga ne dotika. **19** In mi vemo, da smo od Boga,
celoten svet pa leži v zlobnosti. **20** In mi vemo, da je
Božji Sin prišel ter nam dal razumevanje, da bi lahko
spoznali tistega, ki je resničen in mi smo v njem, ki je
resničen, celó v njegovem Sinu Jezusu Kristusu. Ta je
resničen Bog in večno življenje. **(aiōnios g166)** **21** Majhni
otroci, varujte se pred maliki. Amen.

2 Janez

1 Starešina izvoljeni gospe in njenim otrokom, ki jih
ljubim v resnici; pa ne samo jaz, temveč tudi vsi
tisti, ki so spoznali resnico; **2** zaradi resnice, ki prebiva
v nas in bo za vedno z nami. **(aiōn g165)** **3** Milost
bodi z vami, usmiljenje in mir od Boga Očeta in od
Gospoda Jezusa Kristusa, Očetovega Sina, v resnici
in ljubezni. **4** Silno sem se razveselil, da sem našel
nekatere izmed tvojih otrok, ki hodijo v resnici, kakor
smo prejeli zapoved od Očeta. **5** In sedaj te rotim,
gospa, ne kakor da sem ti napisal novo zapoved,
temveč to, ki smo jo imeli od začetka, da ljubimo drug
drugega. **6** In to je ljubezen, da živimo po njegovih
zapovedih. To je zapoved: »Da kakor ste slišali od
začetka, naj bi hodili v njej.« **7** Kajti mnogo sleparjev je
vstopilo na svet, ki ne priznavajo, da je Jezus Kristus
prišel v mesu. Ta je slepar in antikrist. **8** Glejte nase,
da ne izgubimo teh stvari, ki smo jih izvršili, temveč,
da prejmemo popolno plačilo. **9** Kdorkoli greši in ne
ostaja v Kristusovem nauku, nima Boga. Kdor ostaja v
Kristusovem nauku, ima tako Očeta kakor Sina. **10** Če
kdo pride k vam in vam ne prinese tega nauka, ga
ne sprejmite v svojo hišo niti mu ne želite: »Bog te
obvarji! Srečno!« **11** Kajti kdor mu želi: »Bog te obvarji!
Srečno!« je soudeleženec njegovih zlih dejanj. **12** Ker
vam imam napisati mnogo stvari, ne želim pisati s
papirjem in črnilom, temveč zaupam, da pridem k vam
in spregovorim iz obličja v obličje, da bo naše veselje
lahko popolno. **13** Pozdravljajo te otroci tvoje izvoljene
sestre. Amen.

3 Janez

1 Starešina srčno ljubljenemu Gaju, ki ga ljubim v
resnici. 2 Ljubljeni, nad vsemi stvarmi si najbolj
želim, da bi ti lahko uspeval in bil zdrav, celó kakor
uspeva tvoja duša. 3 Kajti silno sem se razveselil, ko
so prišli bratje in pričevali o resnici, ki je v tebi, celó
kako živiš v resnici. 4 Nimam večjega veselja, kakor
da slišim, da moji otroci živijo v resnici. 5 Ljubljeni,
zvesto delaš, karkoli delaš bratom in tujcem, 6 ki so
pred cerkvijo nosili pričevanje o tvoji ljubezni. Katerim,
če jim pomagaš na poti na bogaboječ način, boš storil
prav, 7 zato ker so odšli zaradi njegovega imena in
ničesar niso jemali od poganov. 8 Take bi morali torej
sprejemati, da bi lahko postali sopomočniki k resnici. 9
Pisal sem cerkvi, toda Diotréf, ki ima med njimi rad
premoč, nas ne sprejema. 10 Zatorej, če pridem, se
bom spomnil njegovih dejanj, ki jih počne, ko proti nam
žlobudra s hudobnimi besedami, in ni zadovoljen s
tem niti sam ne sprejema bratov in prepoveduje tem,
ki bi jih hoteli in jih izganja iz cerkve. 11 Ljubljeni, ne
sledi temu, kar je hudobno, temveč temu, kar je dobro.
Kdor dela dobro, je od Boga; kdor pa dela hudobno,
ni videl Boga. 12 Demetrij ima dober glas od vseh
ljudi in od same resnice; da, in tudi mi pričujemo; in
veš, da je naše pričevanje resnično. 13 Mnogo stvari
sem imel napisati, toda nočem ti pisati s črnilom in
peresom, 14 temveč zaupam, da te bom v kratkem
videl in spregovorila bova iz obličja v obličje. Mir ti
bodi. Pozdravljajo te naši prijatelji. Pozdravi prijatelje
po imenu.

Juda

1 Juda, služabnik Jezusa Kristusa in Jakobov brat,
tem, ki so posvečeni po Bogu Očetu in ohranjeni
v Jezusu Kristusu in poklicani: **2** ›Usmiljenje in mir
in ljubezen naj se vam pomnožijo.‹ **3** Ljubljeni, ko
sem posvetíl vso marljivost, da vam pišem o skupni
rešitvi duš, je bilo zame nujno, da vam pišem in vas
spodbujam, da se resno borite za vero, ki je bila enkrat
[za vselej] izročena svetim. **4** Kajti ne-sluteč so se
prikradli določeni ljudje, ki so bili že od davno odrejeni
za to obsodbo, brezbožni ljudje, ki milost našega
Boga sprevračajo v opolzkost in zanikajo edinega
Gospoda Boga in našega Gospoda Jezusa Kristusa. **5**
Hočem vas torej spomniti, čeprav ste nekoč to vedeli,
da je Gospod, ki je ljudi rešil iz egiptovske dežele,
potem uničil te, ki niso verovali. **6** In angele, ki niso
obdržali svojega prvega stanja, temveč so zapustili
svoje prebivališče, je ohranil v večnih verigah pod
temo, do sodbe vélikega dne. **(aïdios g126)** **7** Celó kakor
so Sódoma in Gomóra in na podoben način mesta
okoli njiju, ki so same sebe predajala v prešuštvo in
hodila za tujim mesom, postavljena kot zgled, trpeč
maščevanje večnega ognja. **(aiōnios g166)** **8** Podobno
tudi ti umazani sanjači omadežujejo meso, prezirajo
gospostvo in hudobno govorijo o dostojanstvih. **9**
Vendarle si nadangel Mihael, ko se je pričkal s hudičem
in prerekal glede Mojzesovega telesa, ni drznil zoper
njega udrihati obtožbe, temveč je rekel: »Gospod te
ošteje.« **10** Toda ti govorijo hudobno o teh stvareh, ki
jih ne poznajo; toda kar naravno vedo kot brezčutne
živali, v teh stvareh sami sebe kvarijo. **11** Gorje jim!
Kajti odšli so na Kajnovo pot in lakomno tekli za
Bileámovo zmoto po nagrado in propadli v Korahovem
uporu. **12** Ti so madeži na vaših dobrodelnih pojedinah,
ko se zabavajo z vami in se hranijo brez strahu.
Oblaki so brez vode, ki jih vetrovi nosijo okoli; drevesa,
katerih sad vene, brez sadu, dvakrat mrtva, izruvana
s koreninami; **13** besneči morski valovi, ki se penijo
od svoje lastne sramote; blodeče zvezde, ki jim je za
vedno prihranjena črna temà. **(aiōn g165)** **14** In tudi
Henoh, sedmi od Adama, je prerokoval o njih, rekoč:
›Glej, Gospod prihaja z deset tisoči svojih svetih, **15** da
izvrši sodbo nad vsemi in da prepriča vse, ki so med
njimi brezbožni, o vseh njihovih brezbožnih dejanjih,
ki so jih brezbožno zagrešili in o vseh njihovih trdih
govorih, ki so jih brezbožni grešniki govorili zoper
njega.‹ **16** To so godrnjači, pritoževalci, ki hodijo za
svojimi lastnimi poželenji; in njihova usta govorijo
velike napihnjene besede, ker zaradi koristi občudujejo
človeško zunanjost. **17** Toda ljubljeni, spominjajte se
besed, ki so vam jih prej govorili apostoli našega
Gospoda Jezusa Kristusa, **18** kako so vam povedali,
da bodo v poslednjem času zasmehovalci, ki naj bi
hodili za svojimi lastnimi brezbožnimi poželenji. **19** Ti
so tisti, ki se oddvojijo, čutni, ki nimajo Duha. **20** Toda
vi, ljubljeni, se izgrajujte v svoji najsvetejši veri, moleč v
Svetem Duhu, **21** ohranite se v Božji ljubezni, pričakujte
usmiljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, za večno
življenje. **(aiōnios g166)** **22** In do nekaterih imejte sočutje,
s tem da delate razliko; **23** druge pa rešite s strahom
in jih potegnite iz ognja; in sovražite celó obleko,
omadeževano z mesom. **24** Torej njemu, ki vas je
zmožen varovati pred padcem in vas s silno radostjo
predstaviti brezhibne pred prisotnost svoje slave, **25**
edinemu modremu Bogu, našemu Odrešeniku, bodi
slava in veličanstvo, gospostvo in oblast, tako sedaj
kot na veke. Amen. **(aiōn g165)**

Razodetje

1 Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da
bi pokazal svojim služabnikom stvari, ki se morajo v
kratkem zgoditi; in poslal je ter to po svojem angelu
predstavil svojemu služabniku Janezu, 2 ki je pričeval
o Božji besedi in o pričevanju Jezusa Kristusa in o
vseh stvareh, ki jih je videl. 3 Blagoslovljen je, kdor
bere in tisti, ki slišijo besede te prerokbe in se držijo teh
stvari, ki so v njej zapisane; kajti čas je blizu. 4 Janez
sedmim cerkvam, ki so v Aziji: »Milost bodi vam in mir
od njega, ki je in ki je bil in ki pride in od sedmih Duhov,
ki so pred njegovim prestolom 5 in od Jezusa Kristusa,
ki je zvesta priča in prvorojenec izmed umrlih in princ
kraljev zemlje. Njemu, ki nas je vzljubil in nas je v svoji
lastni krvi umil naših grehov 6 in nas naredil kralje in
duhovnike Bogu ter svojemu Očetu; njemu bodi slava
in gospostvo na veke vekov. Amen. (aiōn g165) 7 Glej,
prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko in tudi tisti,
ki so ga prebodli in zaradi njega bodo žalovala vsa
sorodstva zemlje. Točno tako: ›Amen.‹« 8 »Jaz sem
Alfa in Omega, začetek in konec, « govori Gospod, ki
je in ki je bil in ki pride, Vsemogočni. 9 Jaz, Janez, ki
sem tudi vaš brat in družabnik v stiski in v kraljestvu in
potrpežljivosti Jezusa Kristusa, sem bil zaradi Božje
besede in zaradi pričevanja o Jezusu Kristusu na
otoku, ki se imenuje Patmos. 10 Na Gospodov dan
sem bil v Duhu in za seboj sem zaslišal močan glas
kakor od trobente, 11 rekoč: »Jaz sem Alfa in Omega,
prvi in zadnji.« In: »Kar vidiš, zapiši v knjigo in jo pošlji
sedmim cerkvam, ki so v Aziji: v Efez in v Smirno in v
Pêrgamon in v Tiatiro in v Sarde in v Filadelfijo in v
Laodikejo.« 12 In obrnil sem se, da vidim glas, ki je
govoril z menoj. In ko sem se obrnil, sem zagledal
sedem zlatih svečnikov 13 in sredi sedmih svečnikov
nekoga, podobnega Sinu človekovemu, oblečenega z
obleko, ki sega do stopal in okoli prsi opasanega z
zlatim pasom. 14 Njegova glava in njegovi lasje so
bili beli kakor volna, tako beli kakor sneg in njegove
oči so bile kakor plamen ognja 15 in njegova stopala
podobna čistemu bronu, kakor če bi bila žgana v talilni
peči in njegov glas kakor šum mnogih vodá. 16 In v
svoji desnici je imel sedem zvezd in iz njegovih ust
je izhajal oster, dvorezen meč in njegovo obličje je
bilo, kot [kadar] sonce sije v svoji môči. 17 In ko sem
ga zagledal, sem padel k njegovim stopalom kakor
mrtev. In svojo desnico je položil name ter mi rekel:
»Ne boj se; jaz sem prvi in zadnji. 18 Jaz sem ta, ki
živi in je bil mrtev; in glej, živ sem na vékomaj, Amen;
in ključe imam od pekla in od smrti. (aiōn g165, Hadēs
g86) 19 Zapiši stvari, ki si jih videl, in stvari, ki so, in
stvari, ki bodo odslej; 20 skrivnost sedmih zvezd, ki jih
vidiš v moji desni in sedmih zlatih svečnikov. Sedem
zvezd so angeli sedmih cerkvá in sedem svečnikov, ki
jih vidiš, je sedem cerkvá.«

2 »Angelu cerkve v Efezu piši: ›Te stvari govori on,
ki v svoji desnici drži sedem zvezd, ki hodi v sredi
sedmih zlatih svečnikov; 2 poznam tvoja dela in tvoj
trud in tvojo potrpežljivost in kako ne moreš prenašati
teh, ki so hudobni in preizkusil si tiste, ki pravijo, da so
apostoli, pa to niso in si jih našel lažnivce. 3 In prenašal
si in imaš potrpežljivost in si se trudil zaradi mojega
imena in nisi izgubil poguma. 4 Vendar imam nekaj
proti tebi, kajti zapustil si svojo prvo ljubezen. 5 Spomni
se torej, od kod si padel in se pokesaj in opravljaj prva
dela, sicer bom hitro prišel k tebi in bom odstranil tvoj
svečnik z njegovega mesta, razen če se ne pokesaš.
6 Toda to imaš, da sovražiš dejanja nikolajevcev, ki jih
tudi sam sovražim.‹ 7 Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh
govori cerkvam: ›Tistemu, ki premaga, bom dal jesti
od drevesa življenja, ki je na sredini Božjega raja.‹«
8 »In angelu cerkve v Smirni piši: ›Te stvari govori
prvi in zadnji, ki je bil mrtev in je živ; 9 poznam tvoja
dela in stisko in revščino (toda bogat si) in poznam
bogokletje teh, ki pravijo, da so Judje, pa niso, temveč
so Satanova sinagoga. 10 Ne boj se nobene od teh
stvari, ki jih boš pretrpel. Glej, hudič bo nekatere izmed
vas vrgel v ječo, da boste lahko preizkušeni in deset
dni boste imeli stisko. Bodi zvest do smrti in dal ti bom
krono življenja.‹ 11 Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh
govori cerkvam: ›Kdor premaga, ne bo poškodovan
od druge smrti.‹« 12 »In angelu cerkve v Pêrgamonu
piši: ›Te besede govori on, ki ima oster meč z dvema
ostrinama; 13 poznam tvoja dela in kje prebivaš, celó
kjer je Satanov prestol. In trdno držiš moje ime in
moje vere nisi zanikal celó v tistih dneh, v katerih je
bil Antípa, moj zvesti mučenec, ki je bil umorjen med
vami, kjer prebiva Satan. 14 Toda zoper tebe imam
nekaj stvari, ker imaš tam tiste, ki se drže Bileámovega
nauka, ki je učil Baláka metati kamen spotike pred
Izraelove otroke, da jedo stvari žrtvovane malikom in
da zagrešijo prešuštvo. 15 Tako imaš tudi tiste, ki se
držijo nauka nikolajevcev, katerih besedo sovražim. 16
Pokesaj se, sicer bom hitro prišel k tebi in proti njim se
bom boril z mečem svojih ust.‹ 17 Kdor ima uho, naj
sliši, kaj Duh govori cerkvam: ›Tistemu, ki premaga,
bom dal jesti od skrite mane in dal mu bom bel kamen
in na kamnu napisano novo ime, ki ga ne pozna noben
človek, razen, kdor ga prejme.‹« 18 »In angelu cerkve
v Tiatiri piši: ›Te stvari govori Božji Sin, ki ima svoje oči
podobne plamenu ognja in so njegova stopala kakor
čist bron; 19 poznam tvoja dela in ljubezen in služenje
in vero in tvojo potrpežljivost in tvoja dela; in zadnjih je
več kakor prvih. 20 Vendar imam zoper tebe nekaj

stvari, ker trpiš to žensko Jezabelo, ki sebe imenuje
prerokinjo, da uči in da zapeljuje moje služabnike,
da zagrešijo prešuštvo in da jedo stvari, žrtvovane
malikom. 21 In dal sem ji čas, da se pokesa od svojega
prešuštvovanja, pa se ni pokesala. 22 Glej, vrgel jo
bom na posteljo in te, ki z njo grešijo zakonolomstvo, v
veliko stisko, razen če se ne pokesajo od svojih dejanj.
23 In njene otroke bom pobil s smrtjo in vse cerkve
bodo vedele, da sem jaz tisti, ki preiskujem notranjosti
in srca; in vsakemu od vas bom dal glede na vaša
dejanja. 24 Toda tebi in ostalim iz Tiatire pravim, kdor
nima tega nauka in tem, ki niso spoznali Satanovih
globin, kakor govorijo; na vas ne bom nadel nobenega
drugega bremena. 25 Temveč da trdno držite to, kar že
imate, dokler ne pridem. 26 In kdor zmaga in moja dela
ohrani do konca, njemu bom dal oblast nad narodi.
27 In vladal jim bo z železno palico; kakor lončena
posoda bodo razbiti do črepinj; celo kot sem jaz prejel
od svojega Očeta. 28 In dal mu bom jutranjo zvezdo.
29 Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori cerkvam.««

3 »In angelu cerkve v Sardah piši: ›Te besede govori
on, ki ima sedem Božjih Duhov in sedem zvezd;
poznam tvoja dela, da imaš ime, da živiš, pa si mrtev.
2 Bodi oprezen in okrépi stvari, ki ostanejo, ki so
pripravljene, da umro, kajti tvojih del nisem našel
popolnih pred Bogom. 3 Spomni se torej, kako si prejel
in slišal in trdno drži ter se pokesaj. Če torej ne boš
stražil, bom prišel nadte kakor tat in ne boš vedel,
katero uro bom prišel nadte. 4 Nekaj imen imaš celó v
Sardah, ki si niso omadeževali svojih oblek; in ti bodo
hodili z menoj v belem, kajti vredni so. 5 Kdor premaga,
ta isti bo oblečen v belo oblačilo in njegovega imena
ne bom izbrisal iz knjige življenja, temveč bom njegovo
ime priznal pred svojim Očetom in pred njegovimi
angeli. 6 Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori
cerkvam.«« 7 »In angelu cerkve v Filadelfiji piši: ›Te
besede govori tisti, ki je svét, tisti, ki je resničen, tisti,
ki ima Davidov ključ, tisti, ki odpira in noben človek ne
zapira; in zapira, pa noben človek ne odpira. 8 Poznam
tvoja dela. Glej, pred teboj sem postavil odprta vrata in
noben človek jih ne more zapreti, kajti majhno moč
imaš in ohranil si mojo besedo in nisi zanikal mojega
imena. 9 Glej, prisilil bom te, iz Satanove shodnice,
ki pravijo, da so Judje, pa niso, temveč lažejo; glej,
prisilil jih bom, da pridejo in obožujejo pred tvojimi
stopali in da spoznajo, da sem te vzljubil. 10 Ker si
ohranil besedo moje potrpežljivosti, bom tudi jaz tebe
obvaroval pred uro preizkušnje, ki bo prišla nad ves
svet, da preizkusi tiste, ki prebivajo na zemlji. 11 Glej,
pridem hitro. Trdno drži to, kar imaš, da ti noben človek
ne odvzame tvoje krone. 12 Tistega, ki premaga, bom
naredil [za] steber v templju svojega Boga in ne bo več
šel ven; in nanj bom napisal ime svojega Boga in ime
mesta svojega Boga, ki je novi Jeruzalem, ki prihaja
dol z neba od mojega Boga in nanj bom napisal svoje
novo ime. 13 Kdor ima uho, naj sliši, kaj Duh govori
cerkvam.«« 14 »In angelu cerkve Laodikejcev piši: ›Te
besede govori Amen, zvesta in resnična priča, začetek
Božjega stvarstva; 15 poznam tvoja dela, da nisi niti
mrzel niti vroč. Želim si, da bi bil mrzel ali vroč. 16
Zaradi tega, ker si mlačen in nisi niti mrzel niti vroč, te
bom izpljunil iz svojih ust.‹ 17 Ker praviš: ›Bogat sem in
okrepil sem se z dobrinami in ne potrebujem ničesar;
‹ pa ne veš, da si pomilovanja vreden in beden in
reven in slep ter nag, 18 ti svetujem, da kupiš od mene
zlata, prečiščenega v ognju, da boš lahko bogat in
belo oblačilo, da boš lahko oblečen in da se ne prikaže
sramota tvoje nagote in svoje oči mazili z mazilom
za oči, da boš lahko videl. 19 Kolikor jih imam rad,
oštevam in karam. Bodi torej goreč in se pokesaj. 20
Glej, stojim pred vrati in trkam. Če katerikoli človek sliši
moj glas in odpre vrata, bom vstopil k njemu in bom
večerjal z njim in on z menoj. 21 Tistemu, ki premaga,
bom zagotovil, da sede z menoj na moj prestol, celo
kakor sem tudi sam zmagal in sem s svojim Očetom
poseden na njegovem prestolu. 22 Kdor ima uho, naj
sliši, kaj Duh govori cerkvam.««

4 Potem sem pogledal in glej, vrata na nebu so bila
odprta in prvi glas, ki sem ga zaslišal, je bil, kakor
bi bil od trobente, govoreče z menoj, ki je rekel: »Pridi
sèm gor in pokazal ti bom stvari, ki morajo biti odslej.«
2 In takoj sem bil v duhu in glej, prestol je bil postavljen
v nebesih in nekdo je sedel na prestolu. 3 In tisti, ki je
sedel, je bil videti podoben kamnu jaspisu in sardiju in
naokoli prestola je bila mavrica, na pogled podobna
smaragdu. 4 In naokoli prestola je bilo štiriindvajset
prestolov in na prestolih sem videl sedeti štiriindvajset
starešin, oblečenih v bela oblačila in na svojih glavah
so imeli zlate krone. 5 In pred prestolom so izvirali bliski
in grmenja ter glasovi; in pred prestolom je bilo sedem
gorečih ognjenih svetilk, ki so sedem Božjih Duhov.
6 In pred prestolom je bilo stekleno morje, podobno
kristalu; in v sredini prestola in naokoli prestola so bile
štiri živali, spredaj in zadaj polne oči. 7 In prva žival je
bila podobna levu in druga žival podobna teletu in tretja
žival je imela obraz kakor človek, četrta žival pa je bila
podobna letečemu orlu. 8 In štiri živali so imele vsaka
izmed njih okoli sebe po šest peruti in znotraj so bile
polne oči; in niso počivale dan in noč, rekoč: »Svet,
svet, svet, Gospod Bog Vsemogočni, ki je bil in je in ki
pride.« 9 In ko so te živali dale slavo in čast in zahvalo
njemu, ki je sedel na prestolu, ki živi na veke vekov,
(aiōn g165) 10 je štiriindvajset starešin padlo dol pred
njim, ki je sedel na prestolu in oboževalo njega, ki živi

na veke vekov in svoje krone vrglo pred prestol, rekoč: **(aiōn g165)** **11** »Vreden si, oh Gospod, da prejmeš slavo
in čast ter moč, kajti ustvaril si vse stvari in zaradi
tvojega zadovoljstva so in so bile ustvarjene.«

5 In v desnici njega, ki je sedèl na prestolu, sem
videl knjigo, popisano znotraj in na zadnji strani,
zapečateno s sedmimi pečati. **2** In videl sem krepkega
angela razglašati z močnim glasom: »Kdo je vreden,
da odpre knjigo in da odtrga njene pečate?« **3** In nihče
na nebu niti na zemlji niti pod zemljo, ni bil zmožen,
da odpre knjigo niti, da pogleda nanjo. **4** In zelo sem
jokal, ker se ni našel nihče vreden, da odpre in da
bere knjigo niti, da pogleda nanjo. **5** In eden izmed
starešin mi reče: »Ne jokaj; glej, Lev iz Judovega
rodu, Davidova Korenina, je prevladal, da odpre knjigo
in da razveže njenih sedem pečatov.« **6** In pogledal
sem in glej, na sredini prestola in štirih živali in sredi
starešin je stalo Jagnje, kot bi bilo zaklano in je imelo
sedem rogov in sedem oči, ki so sedem Božjih Duhov,
poslanih po vsej zemlji. **7** In prišlo je ter vzelo knjigo
iz desnice tistega, ki je sedel na prestolu. **8** In ko je
vzelo knjigo, so štiri živali in štiriindvajset starešin padli
dol pred Jagnjetom in vsi izmed njih so imeli harfe in
zlate stekleničke, polne dišav, ki so molitve svetih. **9** In
peli so novo pesem, rekoč: »Vredno si, da vzameš to
knjigo in da odpreš njene pečate; kajti bilo si umorjeno
in s svojo krvjo si nas odkupilo Bogu izmed vsakega
sorodstva in jezika in ljudstva in naroda **10** in si nas
naredilo [za] kralje in duhovnike pri našemu Bogu,
in mi bomo kraljevali na zemlji.« **11** In zagledal sem
in zaslišal glas mnogih angelov naokoli prestola in
živali in starešin, in njihovo število je bilo desettisočkrat
deset tisoč in tisočev tisoči, **12** ki so z močnim glasom
govorili: »Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme
oblast in bogastva in modrost in moč in čast in slavo in
blagoslov.« **13** In vsako ustvarjeno bitje, ki je na nebu
in na zemlji in pod zemljo in takšna, kot so v morju in
vse, ki so v njem, sem slišal govoriti: »Blagoslov in
čast in slava in oblast naj bo njemu, ki sedi na prestolu
in Jagnjetu na veke vekov.« **(aiōn g165)** **14** In štiri živali
so rekle: »Amen.« In štiriindvajset starešin je padlo dol
in oboževalo tistega, ki živi na veke vekov.

6 In potem sem videl, ko je Jagnje odprlo enega izmed
pečatov in slišal sem, kakor bi bil hrup grmenja,
eno izmed štirih živali govoriti: »Pridi in poglej.« **2** In
videl sem ter zagledal belega konja; in tisti, ki je sedel
na njem, je imel lok in dana mu je bila krona in odšel je
naprej zmagovat in da zmaga. **3** In ko je odprlo drugi
pečat, sem zaslišal drugo žival reči: »Pridi in poglej.« **4**
In odšel je drug konj, ki je bil rdeč; in tistemu, ki je sedel
na njem, je bila dana oblast z zemlje odvzeti mir in da
naj bi drug drugega klali, in dan mu je bil velik meč. **5**
In ko je odprlo tretji pečat, sem zaslišal tretjo žival reči:
»Pridi in poglej.« In pogledal sem in glej črn konj; in
tisti, ki je sedel na njem, je imel v svoji roki tehtnico.
6 In zaslišal sem glas na sredini med štirimi živalmi
reči: »Mera pšenice za kovanec in tri mere ječmena za
kovanec; in glej, [da] ne škoduješ olju in vinu.« **7** In ko
je odprlo četrti pečat, sem zaslišal glas četrte živali
reči: »Pridi in poglej.« **8** In pogledal sem in zagledal
konja mrtvaško blede barve; in tistemu, ki je sedel na
konju, je bilo ime Smrt in Pekel je sledil za njim. In
izročena jima je bila oblast nad četrtino zemlje, da
ubijata z mečem in z lakoto in s smrtjo in z zemeljskimi
živalmi. **(Hadēs g86)** **9** In ko je odprlo peti pečat, sem
videl pod oltarjem duše teh, ki so bili zaklani zaradi
Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga imeli **10** in
z močnim glasom so vpili, rekoč: »Doklej, oh Gospod,
svét in resničen, ne boš sodil in maščeval naše krvi na
teh, ki prebivajo na zemlji?« **11** In vsakemu izmed njih
so bila dana bela svečana oblačila in rečeno jim je
bilo, da naj še za kratek čas počivajo, dokler se ne bi
izpolnili tudi njihovi soslužabniki in njihovi bratje, ki naj
bi bili ubiti, kakor so bili oni sami. **12** In gledal sem,
ko je odprlo šesti pečat in glej, bil je velik potres, in
sonce je postalo črno kakor vrečevina iz dlak in luna je
postala kakor kri, **13** in zvezde neba so popadale na
zemljo, celo kakor figovo drevo odvrže svoje nezrele
fige, ko ga stresa mogočen veter. **14** In nebo je odšlo
kakor zvitek pergamenta, ko je zvit skupaj, in vsaka
gora in otok sta bila premaknjena s svojega mesta.
15 Kralji zemlje, pomembni ljudje, bogataši, vrhovni
poveljniki, mogočneži, vsak suženj in vsak prost človek
pa so se skrili v brloge in v skale gorovij; **16** in rekli so
goram in skalam: »Padite na nas in nas skrijte pred
obrazom njega, ki sedi na prestolu in pred Jagnjetovim
besom, **17** kajti prišel je véliki dan njegovega besa in
kdo bo zmožen obstati?«

7 In po teh stvareh sem zagledal štiri angele stati na
štirih vogalih zemlje, ki so držali štiri vetrove zemlje,
da veter ne bi pihal ne na zemljo, niti ne na morje, niti
ne v nobeno drevo. **2** In videl sem drugega angela
dvigovati se od vzhoda, ki je imel pečat živega Boga;
in ta je z močnim glasom zaklical štirim angelom, ki jim
je bilo dano, da škodujejo zemlji in morju, **3** rekoč:
»Ne škodujte zemlji niti morju niti drevesom, dokler
ne zapečatimo služabnikov našega Boga na njihovih
čelih.« **4** In slišal sem število teh, ki so bili zapečateni.
In zapečatenih je bilo sto štiriinštirideset tisoč izmed
vseh rodov Izraelovih otrok. **5** Iz Judovega rodu je bilo
zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Rubenovega rodu je bilo
zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Gadovega rodu je bilo

zapečatenih dvanajst tisoč. 6 Iz Aserjevega rodu je bilo
zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Neftálijevega rodu je bilo
zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Manásejevega rodu je
bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 7 Iz Simeonovega rodu
je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Lévijevega rodu je
bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Isahárjevega rodu je
bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 8 Iz Zábulonovega rodu
je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Jožefovega rodu
je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. Iz Benjaminovega
rodu je bilo zapečatenih dvanajst tisoč. 9 Potem sem
pogledal in glej, velika množica, ki je noben človek ne
bi mogel prešteti, izmed vseh narodov in sorodstev
in ljudi in jezikov, je stala pred prestolom in pred
Jagnjetom, oblečena v bela svečana oblačila in [s]
palmami v svojih rokah 10 in vpila z močnim glasom,
rekoč: »Rešitev duš našemu Bogu, ki sedi na prestolu
in Jagnjetu.« 11 In vsi angeli so stali naokrog prestola
in okoli starešin in štirih živali in pred prestolom so padli
na svoje obraze in oboževali Boga, 12 rekoč: »Amen:
›Blagoslov, slava, modrost, zahvaljevanje, čast, oblast
in moč bodi našemu Bogu na veke vekov. Amen.‹«
(aiōn g165) 13 In eden izmed starešin je odgovoril ter
mi rekel: »Kaj so ti, ki so oblečeni v bela svečana
oblačila? In od kod so prišli?« 14 In rekel sem mu:
»Gospod, ti veš.« In rekel mi je: »To so tisti, ki so prišli
iz velike stiske in so oprali svoja svečana oblačila in
jih pobelili v Jagnjetovi krvi. 15 Zato so pred Božjim
prestolom in v njegovem templju mu služijo dan in noč.
In tisti, ki sedi na prestolu, bo prebival med njimi. 16 Ne
bodo več lačni, niti ne več žejni, niti nanje ne bo svetilo
sonce, niti nobena vročina. 17 Kajti Jagnje, ki je v sredi
prestola, jih bo paslo in jih vodilo k živim studencem
vodá in Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči.«

8 In ko je odprlo sedmi pečat, je bila na nebu kake
pol ure tišina. 2 In videl sem sedem angelov, ki so
stali pred Bogom in tem je bilo danih sedem trobent.
3 In prišel je drug angel in stal pred oltarjem, ki je
imel zlato kadilnico in dano mu je bilo veliko kadila,
da bi ga z molitvami vseh svetih daroval na zlatem
oltarju, ki je bil pred prestolom. 4 In dim kadila, ki
je prišel z molitvami svetih, se je iz angelove roke
dvignil pred Boga. 5 In angel je vzel kadilnico in jo
napolnil z ognjem z oltarja in jo vrgel v zemljo; in tam
so bili glasovi, grmenja, bliski in potres. 6 In sedem
angelov, ki so imeli sedem trobent, se je pripravilo, da
zatrobijo. 7 Zatrobil je prvi angel in sledila sta toča in
ogenj, pomešana s krvjo in bila sta vržena na zemljo,
in zgorela je tretjina dreves in zgorela je vsa zelena
trava. 8 In zatrobil je drugi angel in kakor bi bila velika
gora, ki je gorela z ognjem, vržena v morje, in tretjina
morja je postala kri, 9 in tretjina ustvarjenih bitij, ki so
bila v morju in so imela življenje, je poginila, in uničena
je bila tretjina ladij. 10 In zatrobil je tretji angel in z
neba je padla velika zvezda, goreča, kot bi bila svetilka
in ta je padla na tretjino rek in na studence vodá; 11
in zvezda se je imenovala Pelin, in tretjina vodá je
postala grenka; in mnogo ljudi je umrlo zaradi vodá,
ker so postale grenke. 12 In zatrobil je četrti angel in
udarjena je bila tretjina sonca in tretjina lune in tretjina
zvezd, tako kot bi njihova tretjina potemnela in dan ni
sijal za svojo tretjino in prav tako noč. 13 In gledal sem
in slišal angela leteti po sredi neba, rekoč z močnim
glasom: »Gorje, gorje, gorje prebivalcem zemlje zaradi
preostalih glasov trobente treh angelov, ki bodo še
zatrobili!«

9 In zatrobil je peti angel in videl sem zvezdo pasti
z neba na zemljo in dan mu je bil ključ od jame
brez dna. (Abyssos g12) 2 In odprl je jamo brez dna
in iz jame se je dvignil dim kakor dim velike talilne
peči; in zaradi dima iz jame sta potemnela sonce in
zrak. (Abyssos g12) 3 In iz dima so prišle na zemljo
kobilice in dana jim je bila oblast, kakor imajo škorpijoni
oblast na zemlji. 4 In naročeno jim je bilo, da naj ne
bi škodili zemeljski travi niti nobeni zeleni stvari niti
nobenemu drevesu, temveč samo tistim ljudem, ki
na svojih čelih nimajo Božjega pečata. 5 In dano jim
je bilo, da naj jih ne bi pobijale, temveč da naj bi bili
pet mesecev mučeni, in njihovo mučenje je bilo kakor
mučenje škorpijona, ko piči človeka. 6 In v tistih dneh
bodo ljudje iskali smrt, pa je ne bodo našli; in želeli
bodo umreti, smrt pa bo bežala od njih. 7 In oblika
kobilic je bila podobna konjem, pripravljenim za boj; in
na njihovih glavah so bile, kot bi bile krone podobne
zlatu in njihovi obrazi so bili kakor človeški obrazi. 8 In
imele so lase kakor ženski lasje in njihovi zobje so
bili kakor levji zobje. 9 In imele so prsne oklepe, kot
bi bili prsni oklepi iz železa; in zvok njihovih peruti je
bil kakor zvok bojnih voz z mnogimi konji, drvečimi v
boj. 10 In imele so repe kot škorpijoni in na njihovih
repih so bila žela; in njihova oblast je bila pet mesecev
škoditi ljudem. 11 In nad seboj so imele kralja, ki je
angel iz jame brez dna, katerega ime je v hebrejskem
jeziku Ábadon, toda v grškem jeziku ima svoje ime
Apolíon. (Abyssos g12) 12 Eno gorje je minilo, in glej,
zatem pride še dvoje gorje. 13 In zatrobil je šesti angel
in od zlatega oltarja, ki je pred Bogom, sem zaslišal
glas iz štirih rogov, 14 rekoč šestemu angelu, ki je imel
trobento: »Odveži štiri angele, ki so zvezani v veliki
reki Evfrat.« 15 In štirje angeli, ki so bili pripravljeni
na to uro in dan in mesec in leto, so bili odvezani, da
pobijejo tretjino ljudi. 16 In število vojske jezdecev je
bilo dvesto milijonov; in slišal sem njihovo število. 17 In
tako sem v videnju videl konje in te, ki so sedeli na
njih, da imajo prsni oklepi [barvo] ognja in hijacinta ter

žvepla; in glave konj so bile kakor levje glave, in iz
njihovih ust so prihajali ogenj in dim in žveplo. 18 Od
teh treh je bila tretjina ljudi ubita z ognjem, z dimom
in z žveplom, ki so prihajali iz njihovih ust. 19 Kajti
njihova oblast je v njihovih ustih in v njihovih repih,
kajti njihovi repi so bili podobni kačam in imeli so glave
in z njimi škodujejo. 20 In preostali izmed ljudi, ki
niso bili pobiti s temi nadlogami, se še niso pokesali
od del svojih rok, da ne bi oboževali hudičev, zlatih
malikov, srebrnih in bronastih, kamnitih in lesenih, ki
niti ne morejo videti, niti slišati, niti hoditi; 21 niti se niso
pokesali od svojih umorov, niti od svojih čarodejstev,
niti od svojih prešuštvovanj, niti od svojih tatvin.

10 In videl sem drugega mogočnega angela priti dol
z neba, oblečenega z oblakom, in nad njegovo
glavo je bila mavrica in njegov obraz je bil, kakor bi
bil sonce in njegova stopala kakor ognjeni stebri. 2
In v svoji roki je imel odprto majhno knjigo; in svoje
desno stopalo je postavil na morje, svoje levo stopalo
pa na zemljo 3 ter zavpil z močnim glasom, kot kadar
rjove lev. In ko je zavpil, je sedem gromov izustilo
svoje glasove. 4 In ko je sedem gromov izustilo svoje
glasove, sem bil na tem, da napišem. Zaslišal pa sem
glas iz nebes, ki mi je rekel: »Zapečati te besede, ki jih
je spregovorilo sedem gromov in jih ne zapiši.« 5 In
angel, ki sem ga videl stati na morju in na zemlji, je
svojo roko vzdignil k nebu 6 in prisegel pri njem, ki živi
na veke vekov, ki je ustvaril nebo in stvari, ki so na
njem in zemljo in stvari, ki so na njej in morje in stvari,
ki so v njem, da naj ne bi bilo več časa, **(aiōn g165)** 7
toda v dneh glasu sedmega angela, ko bo ta začel
trobiti, naj bi se dokončala Božja skrivnost, kakor jo je
razglasil svojim služabnikom prerokom. 8 In glas, ki
sem ga slišal z neba, mi je ponovno spregovoril ter
rekel: »Pojdi in vzemi majhno knjigo, ki je odprta v roki
angela, ki stoji na morju in na zemlji.« 9 In odšel sem k
angelu ter mu rekel: »Daj mi majhno knjigo.« In rekel
mi je: »Vzemi jo in jo pojej, in tvoj trebuh bo naredila
grenek, toda v tvojih ustih bo sladka kakor med.« 10 In
iz angelove roke sem vzel majhno knjigo in jo pojedel
in v mojih ustih je bila sladka kakor med in takoj, ko
sem jo pojedel, je bil moj trebuh grenek. 11 In rekel mi
je: »Ponovno moraš prerokovati pred mnogimi ljudmi,
narodi, jeziki in kralji.«

11 In dan mi je bil trst, podoben palici in angel je
stal, rekoč: »Vstani in izmeri Božji tempelj in oltar
in te, ki v njem obožujejo. 2 Toda dvor, ki je zunaj
templja, izpusti in ga ne izmeri, kajti dan je poganom
in dvainštirideset mesecev bodo pod stopali pohojali
sveto mesto. 3 In svojima dvema pričama bom dal
oblast in prerokovala bosta tisoč dvesto in šestdeset
dni, oblečeni v vrečevino.« 4 To sta dve oljki in dva
svečnika, ki stojita pred Bogom zemlje. 5 In če jima
bo katerikoli človek škodil, iz njunih ust izide ogenj in
požre njune sovražnike. Če pa ju bo katerikoli človek
poškodoval, mora biti na ta način ubit. 6 Ta [dva]
imata oblast, da zapreta nebo, da v dneh njunega
prerokovanja ne dežuje in oblast imata nad vodami,
da jih spremenita v kri, zemljo pa udarita z vsemi
nadlogami, tako pogosto, kakor hočeta. 7 In ko bosta
končala svoje pričevanje, se bo iz jame brez dna
povzpel zvernik, ki bo povzročil vojno proti njima in ju
premagal ter ju ubil. **(Abyssos g12)** 8 Njuni trupli pa bosta
ležali na ulici velikega mesta, ki se mu duhovno reče
Sódoma in Egipt, kjer je bil križan tudi naš Gospod. 9
In tisti izmed ljudi in sorodstev in jezikov in narodov
bodo tri dni in pol gledali njuni trupli in ne bodo pustili,
da bi bili njuni trupli položeni v grobova. 10 In tisti, ki
prebivajo na zemlji, se bodo veselili nad njima in se
zabavali ter bodo drug drugemu pošiljali darila, ker sta
ta dva preroka mučila te, ki prebivajo na zemlji. 11
Po treh dneh in pol pa je vanju vstopil Duh življenja
od Boga in vstala sta na svoja stopala in na te, ki
so ju videli, je padel velik strah. 12 In zaslišala sta
močan glas z neba, ki jima je rekel: »Pridita sèm gor.«
In v oblaku sta se vzpela do neba, njuni sovražniki
pa so ju gledali. 13 In isto uro je bil tam velik potres
in padel je deseti del mesta in v potresu jih je bilo
izmed ljudi umorjenih sedem tisoč; preostanek pa je bil
zgrožen in dal slavo Bogu nebes. 14 Drugo gorje je
minilo in glej, hitro pride tretje gorje. 15 In zatrobil je
sedmi angel in na nebu so bili močni glasovi, govoreč:
»Kraljestva tega sveta so postala kraljestva našega
Gospoda in njegovega Kristusa in vladal bo na veke
vekov.« **(aiōn g165)** 16 In štiriindvajset starešin, ki so na
svojih sedežih sedeli pred Bogom, je padlo na svoje
obraze ter oboževalo Boga, 17 rekoč: »Zahvaljujemo
se ti, oh Gospod Bog Vsemogočni, ki si in si bil in boš
prišel, ker si si vzel svojo veliko oblast in si zakraljeval.
18 In narodi so bili jezni in prišel je tvoj bes in čas
mrtvih in da bi jim bilo sojeno in da bi dal nagrado
svojim služabnikom prerokom in svetim ter tem, ki se
bojijo tvojega imena, majhnim in velikim, in da bi uničil
te, ki uničujejo zemljo.« 19 In na nebu se je odprl Božji
tempelj in v njegovem templju je bilo videti skrinjo
njegove zaveze; in bili so bliski in glasovi in grmenja in
potres in velika toča.

12 In na nebu se je prikazalo veliko znamenje;
ženska, oblečena s soncem in luna pod njenimi
stopali in krona dvanajsterih zvezd na njeni glavi. 2 In
ona, ki je bila z otrokom, je vpila v porodnih mukah in
bolečinah, da bi rodila. 3 In na nebu se je prikazalo
drugo znamenje in glej, velik rdeč zmaj, ki je imel

sedem glav in deset rogov ter na njegovih glavah
sedem kron. 4 In njegov rep je potegnil z neba tretjino
zvezd ter jih vrgel na zemljo in zmaj je stal pred žensko,
ki je bila pripravljena, da rodi, da bi požrl njenega
otroka takoj, ko bi se rodil. 5 In rodila je fantka, ki je bil
[namenjen], da vsem narodom vlada z železno palico
in njen otrok je bil vzet k Bogu in k njegovemu prestolu.
6 In ženska je pobegnila v divjino, kjer je imela prostor,
pripravljen od Boga, da naj bi jo tam hranili tisoč dvesto
in šestdeset dni. 7 In bila je vojna v nebesih. Mihael in
njegovi angeli so se bojevali proti zmaju in zmaj se je
bojeval ter njegovi angeli, 8 pa niso prevladali niti se
na nebu zanje ni več našel prostor. 9 In véliki zmaj
je bil vržen ven, ta stara kača, imenovana hudič in
Satan, ki zavaja ves svet. Izgnan je bil na zemljo in
njegovi angeli so bili izgnani z njim. 10 In na nebu sem
zaslišal močan glas, rekoč: »Sedaj je prišla rešitev duš
in moč in kraljestvo našega Boga in oblast njegovega
Kristusa, kajti vržen je dol obtoževalec naših bratov, ki
jih je dan in noč obtoževal pred našim Bogom.« 11
In oni so ga premagali s krvjo Jagnjeta in z besedo
svojega pričevanja in svojih življenj niso ljubili do smrti.
12 Zato se veselite, ve nebesa in vi, ki prebivate v
njih. Gorje prebivalcem zemlje in morja! Kajti hudič je
prišel dol k vam, zelo ogorčen, ker ve, da ima le malo
časa. 13 In ko je zmaj videl, da je bil vržen na zemljo,
je preganjal žensko, ki je rodila moško dete. 14 In
ženski sta bili dani dve peruti velikega orla, da bi lahko
odletela v divjino, na njen kraj, kjer je bila hranjena čas
in čase in polovico časa, proč od obraza kače. 15 In
kača je iz svojih ust vrgla za žensko vodo kot poplavo,
da bi lahko povzročila, da jo poplava odnese. 16 In
zemlja je pomagala ženski in zemlja je odprla svoja
usta ter požrla poplavo, ki jo je zmaj vrgel iz svojih
ust. 17 In zmaj je bil ogorčen proti ženski in odšel, da
povzroči vojno proti preostanku njenega potomstva,
ki se drži Božjih zapovedi in ima pričevanje Jezusa
Kristusa.

13 In stal sem na morskem pesku in videl zvernika
dvigniti se iz morja, ki je imel sedem glav ter
deset rogov in na svojih rogovih deset kron in na
svojih glavah bogokletno ime. 2 In zvernik, ki sem ga
videl, je bil podoben leopardu in njegova stopala so
bila kakor medvedja stopala in njegova usta kakor
levja usta. In zmaj mu je dal svojo moč in svoj prestol
ter veliko oblast. 3 In videl sem eno izmed njegovih
glav, kot bi bila ranjena do smrti in njegova smrtna
rana je bila ozdravljena in ves svet se je spraševal
o zverniku. 4 In oboževali so zmaja, ki je dal oblast
zverniku in oboževali so zvernika, rekoč: »Kdo je
podoben zverniku? Kdo se je zmožen bojevati z
njim?« 5 In dana so mu bila usta, ki so govorila velike
stvari ter bogokletja in dana mu je bila oblast, da
nadaljuje dvainštirideset mesecev. 6 In svoja usta je
odprl v bogokletju proti Bogu, da preklinja njegovo
ime in njegovo šotorsko svetišče in te, ki prebivajo
v nebesih. 7 In dano mu je bilo, da se vojskuje s
svetimi in da jih premaga in dana mu je bila oblast
nad vsemi sorodstvi in jeziki in narodi. 8 In oboževali
ga bodo vsi, ki prebivajo na zemlji, katerih imena že
od ustanovitve sveta niso zapisana v knjigi življenja
zaklanega Jagnjeta. 9 Če ima katerikoli človek uho,
naj sliši. 10 Kdor vodi v ujetništvo, bo šel v ujetništvo.
Kdor ubija z mečem, mora biti ubit z mečem. Tukaj
je potrpežljivost in vera svetih. 11 In zagledal sem
še enega zvernika prihajati gor iz zemlje in imel je
dva rogova, podobna jagnjetovim, govoril pa je kakor
zmaj. 12 In izvajal je vso oblast prvega zvernika
pred njim in povzroča zemlji in tistim, ki prebivajo na
njej, da obožujejo prvega zvernika, katerega smrtna
rana se je pozdravila. 13 In dela velike čudeže, tako
da naredi pred očmi ljudi, da pride ogenj z neba
na zemljo 14 in zavaja te, ki prebivajo na zemlji, s
pomočjo teh čudežev, za katere je imel oblast, da jih
je delal pred očmi zvernika, rekoč tistim, ki prebivajo
na zemlji, da bi morali narediti podobo zvernika, ki
je imel rano od meča in je oživel. 15 In imel je moč,
da dá življenje podobi zvernika, da naj bi podoba
zvernika tako govorila kakor povzročila, da naj bi bili
pobiti vsi, ki ne bi oboževali podobe zvernika. 16 In
povzroči vsem, tako malim kakor velikim, bogatim in
revnim, svobodnim in sužnjem, da sprejmejo znamenje
v svojo desnico ali v svoja čela 17 in da noben človek
ne bi smel kupovati ali prodajati, razen, kdor je imel
znamenje ali ime zvernika ali število njegovega imena.
18 Tukaj je modrost. Naj tisti, ki ima razum, prešteje
število zvernika; kajti to je število človeka in njegovo
število je šeststo šestinšestdeset.

14 In pogledal sem in glej, Jagnje je stalo na gori
Sion in z njim sto štiriinštirideset tisoč [tistih],
ki so imeli na svojih čelih napisano ime njihovega
Očeta. 2 In zaslišal sem glas z neba, kakor glas
mnogih vodá in kakor glas velikega groma in slišal
sem glas harfistov igrati s svojimi harfami 3 in peli
so, kakor bi bila to nova pesem, pred prestolom in
pred štirimi živalmi in starešinami in noben človek se
ni mogel naučiti te pesmi razen sto štiriinštiridesetih
tisočev, ki so bili odkupljeni z zemlje. 4 To so tisti,
ki niso bili omadeževani z ženskami, kajti deviški
so. To so tisti, ki sledijo Jagnjetu, kamorkoli gre. Ti
so bili odkupljeni izmed ljudi, so prvi sadovi Bogu in
Jagnjetu. 5 In v njihovih ustih ni bilo najti zvijače, kajti
pred Božjim prestolom so brez krivde. 6 In videl sem
drugega angela leteti po sredi neba, ki je imel večen

evangelij, da ga oznani tem, ki prebivajo na zemlji in
vsakemu narodu, sorodstvu, jeziku in ljudem, **(aiōnios g166)** 7 govoreč z močnim glasom: »Bojte se Boga in
dajte mu slavo, kajti prišla je ura njegove sodbe; in
obožujte njega, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter
studence vodá.« 8 In sledil je še en angel, govoreč:
» [Metropola] Babilon je padla, padla je, ta velika
metropola, zato ker je vse narode prisilila piti od vina
besa svojega prešuštvovanja.« 9 In tema je sledil še
tretji angel, govoreč z močnim glasom: »Če katerikoli
človek obožuje zvernika in njegovo podobo ter v svoje
čelo ali v svojo roko sprejme njegovo znamenje, 10 bo
ta isti pil od vina Božjega besa, ki je brez mešanja
izlit v čašo njegovega ogorčenja in v prisotnosti svetih
angelov in v Jagnjetovi prisotnosti bo mučen z ognjem
in žveplom 11 in dim njihovega mučenja se vzpenja
na veke vekov in ne podnevi ne ponoči nima počitka,
kdor obožuje zvernika ter njegovo podobo in kdorkoli
sprejme znamenje njegovega imena. **(aiōn g165)** 12
Tukaj je potrpežljivost svetih; tukaj so tisti, ki se držijo
Božjih zapovedi in Jezusove vere.« 13 In zaslišal sem
glas z neba, ki mi je rekel: »Zapiši: ›Blagoslovljeni so
mrtvi, ki odslej umrejo v Gospodu.‹ ›Da, ‹ govori Duh,
›da se lahko odpočijejo od svojih naporov; in njihova
dela jim sledijo.‹« 14 In pogledal sem ter zagledal bel
oblak in na oblaku sedeti nekoga, podobnega Sinu
človekovemu, ki ima na svoji glavi zlato krono in v svoji
roki oster srp. 15 In iz templja je prišel drug angel in
tistemu, ki je sedel na oblaku, je z močnim glasom
zaklical: »Zamahni s svojim srpom in požanji, kajti zate
je prišel čas, da žanješ; kajti žetev zemlje je dozorela.«
16 In tisti, ki je sedèl na oblaku, je s svojim srpom
zamahnil po zemlji in zemlja je bila požeta. 17 In drug
angel je prišel iz templja, ki je v nebesih, ki je tudi imel
oster srp. 18 In drug angel je prišel od oltarja, ki je
imel oblast nad ognjem in z glasnim krikom je zaklical
tistemu, ki je imel oster srp, rekoč: »Zamahni s svojim
ostrim srpom in zberi zemeljske trtne grozde, kajti
njeno grozdje je popolnoma dozorelo.« 19 In angel je s
svojim srpom zamahnil po zemlji in zbral vino zemlje in
ga vrgel v veliko vinsko stiskalnico Božjega besa. 20 In
vinska stiskalnica je bila pohojana zunaj mesta in iz
vinske stiskalnice je prišla kri, celó konjem do uzd,
tisoč in šeststo dolžin brazd daleč.

15 In na nebu sem videl drugo znamenje, veliko
in čudovito, sedem angelov, ki so imeli sedem
zadnjih nadlog, kajti z njimi je dopolnjen Božji bes.
2 In videl sem, kot bi bilo stekleno morje, pomešano
z ognjem; in ti, ki so dosegli zmago nad zvernikom
in nad njegovo podobo in nad njegovim znamenjem
in nad številom njegovega imena, so z Božjimi
harfami stali na steklenem morju. 3 In peli so pesem
Božjega služabnika Mojzesa in Jagnjetovo pesem,
rekoč: »Velika in čudovita so tvoja dela, Gospod Bog
Vsemogočni; tvoje poti so pravične in resnične, ti Kralj
svetih. 4 Kdo se te ne bi bal, oh Gospod in ne proslavil
tvojega imena? Kajti samo ti si svet, kajti vsi narodi
bodo prišli in oboževali pred teboj, kajti tvoje sodbe so
postale očitne.« 5 In nató sem pogledal in glej, tempelj
šotorskega svetišča pričevanja v nebesih je bil odprt.
6 In iz templja je prišlo sedem angelov, ki so imeli
sedem nadlog, oblečenih v čisto in belo platno in preko
prsi, opasanih z zlatimi pasovi. 7 In ena izmed štirih
živali je dala sedmim angelom sedem zlatih stekleničk,
polnih besa Boga, ki živi na veke vekov. **(aiōn g165)** 8 In
tempelj je bil napolnjen z dimom od Božje slave in od
njegove moči in noben človek ni bil sposoben vstopiti
v tempelj, dokler se ne bi izpolnile sedmere nadloge
sedmih angelov.

16 In iz templja sem zaslišal močan glas, ki je
sedmim angelom rekel: »Pojdite po svojih poteh
in na zemljo izlijte stekleničke Božjega besa.« 2 In
odšel je prvi in svojo stekleničko izlil na zemljo; in na
ljudi, ki so imeli znamenje zvernika in na tiste, ki so
oboževali njegovo podobo, je padlo ogabno in boleče
vnetje. 3 In drugi angel je svojo stekleničko izlil na
morje in postalo je kakor kri mrtvega človeka in vsaka
živa duša v morju je umrla. 4 In tretji angel je svojo
stekleničko izlil v reke in studence vodá; in postale so
kri. 5 In slišal sem reči angela vodá: »Ti si pravičen,
oh Gospod, ki si in si bil in boš, ker si tako sodil. 6
Kajti prelili so kri svetih in prerokov in dal si jim piti kri,
kajti zaslužili so.« 7 In od oltarja sem nekoga slišal
reči: »Točno tako, Gospod Bog Vsemogočni, resnične
in pravične so tvoje sodbe.« 8 In četrti angel je svojo
stekleničko izlil na sonce in dana mu je bila oblast, da
z ognjem žge ljudi. 9 In ljudje so bili žgani z veliko
vročino in izrekali bogokletje proti imenu Boga, ki ima
oblast nad temi nadlogami, pa se niso pokesali, da bi
mu dali slavo. 10 In peti angel je svojo stekleničko
izlil na zvernikov prestol in njegovo kraljestvo je bilo
polno teme in zaradi bolečine so si grizli svoje jezike
11 in zaradi svojih bolečin in svojih vnetij so izrekali
bogokletje proti Bogu nebes in se niso pokesali od
svojih dejanj. 12 In šesti angel je svojo stekleničko izlil
na veliko reko Evfrat in njena voda se je posušila, da
bi se lahko pripravila pot kraljem z vzhoda. 13 In videl
sem iz ust zmaja in iz ust zvernika ter iz ust lažnega
preroka priti tri nečiste duhove, podobne žabam. 14
Kajti to so duhovi hudičev, ki delajo čudeže, ki gredo
do kraljev zemlje celotnega sveta, da jih zberejo na
bitko tistega vélikega dne Boga Vsemogočnega. 15
»Glej, pridem kakor tat. Blagoslovljen je, kdor straži
in obdrži svoje obleke, da ne bi hodil nag in bi videli

njegovo sramoto.« 16 In zbral jih je skupaj na kraju,
v hebrejskem jeziku imenovanem Harmagedón. 17
In sedmi angel je svojo stekleničko izlil v zrak in iz
nebeškega templja je prišel od prestola močan glas,
rekoč: »Narejeno je.« 18 In tam so bili glasovi in gromi
in bliski in bil je velik potres, kakršnega še ni bilo, odkar
so bili na zemlji ljudje, tako mogočen potres in tako
velik. 19 In veliko mesto je bilo razdeljeno na tri dele
in mesta narodov so se podrla in vélika [metropola]
Babilon je prišla v spomin pred Boga, da ji da čašo
vina okrutnosti svojega besa. 20 In vsak otok je zbežal
proč in gorá ni bilo najti. 21 In z neba je padala na ljudi
velika toča, vsak kamen težak okoli talent in ljudje so
zaradi nadloge toče izrekali bogokletje proti Bogu; kajti
nadloga od tega je bila silno velika.

17 In prišel je eden izmed sedmih angelov, ki so
imeli sedem stekleničk in govoril z menoj ter
mi rekel: »Pridi sèm, pokazal ti bom sodbo vélike
vlačuge, ki sedi nad mnogimi vodami, 2 s katero so
kralji zemlje zagrešili prešuštvovanje, prebivalci zemlje
pa so bili opiti z vinom njenega prešuštvovanja.« 3
Tako me je v duhu odvedel proč v divjino in videl
sem žensko sedeti na škrlatno obarvanem zverniku,
polnem imen bogokletstev, ki je imel sedem glav in
deset rogov. 4 In ženska je bila oblečena v vijolično in
škrlatno [rdečo] barvo in odeta z zlatom in dragocenimi
kamni in biseri in v svoji roki je imela zlato čašo polno
ogabnosti in umazanosti svojega prešuštvovanja 5 in
na njenem čelu je bilo napisano ime: SKRIVNOST,
VÉLIKA [METROPOLA] BABILON, MATI POCESTNIC
IN OGABNOSTI ZEMLJE. 6 In videl sem žensko,
pijano s krvjo svetih in s krvjo Jezusovih mučencev in
ko sem jo zagledal, sem se čudil z veliko osuplostjo.
7 Angel pa mi je rekel: »Zakaj se čudiš? Povedal ti
bom skrivnost ženske in zvernika, ki jo prenaša, ki ima
sedem glav in deset rogov. 8 Zvernik, ki si ga videl, je
bil in ga ni in vzpel se bo iz jame brez dna in šel v
pogubo in tisti, ki prebivajo na zemlji, katerih imena od
ustanovitve sveta niso bila zapisana v knjigi življenja,
se bodo čudili, ko bodo gledali zvernika, ki je bil in
ga ni, pa vendar je. **(Abyssos g12)** 9 In tukaj je um, ki
ima modrost. Sedem glav je sedem gorá, na katerih
sedi ženska. 10 In tam je sedem kraljev; pet je padlih
in eden je, drugi pa še ni prišel; ko pa pride, mora
kratek čas nadaljevati. 11 Zvernik pa, ki je bil in ga ni,
je celó osmi in je izmed sedmih in gre v pogubo. 12 In
deset rogov, ki si jih videl, je deset kraljev, ki doslej še
niso prejeli kraljestva, toda kot kralji prejmejo oblast z
zvernikom za eno uro. 13 Ti imajo en um, svojo oblast
in moč pa bodo dali zverniku. 14 Ti se bodo vojskovali
z Jagnjetom, Jagnje pa jih bo premagalo, kajti on je
Gospod gospodov in Kralj kraljev in tisti, ki so z njim,
so poklicani in izbrani in zvesti.« 15 In rekel mi je:
»Te vode, ki jih vidiš, kjer sedi vlačuga, so ljudje in
množice in narodi in jeziki. 16 In deset rogov, ki si jih
videl na zverniku, ti bodo sovražili vlačugo in naredili jo
bodo opustošeno in nago in jedli bodo njeno meso ter
jo sežgali z ognjem. 17 Kajti Bog je na njihova srca
položil, da izpolnijo njegovo voljo in da se strinjajo
in svoje kraljestvo izročijo zverniku, dokler ne bodo
izpolnjene Božje besede. 18 Ženska pa, ki si jo videl,
je to veliko mesto, ki kraljuje nad kralji zemlje.«

18 In po teh stvareh sem videl drugega angela priti
dol z neba, ki je imel veliko oblast in zemlja je
bila razsvetljena z njegovo slavo. 2 In mogočno je vpil
z močnim glasom, rekoč: »Vélika [metropola] Babilon
je padla, padla je in postala prebivališče hudičev in
ječa vsakega nečistega duha in kletka vsake nečiste
in osovražene ptice. 3 Kajti vsi narodi so pili od vina
besa njenega prešuštvovanja in kralji zemlje so z njo
zagrešili prešuštvovanje in trgovci zemlje so obogateli
od obilja njenih poslastic.« 4 In zaslišal sem drug glas
z neba, rekoč: »Pridite iz nje, moji ljudje, da ne boste
soudeleženi z njenimi grehi in da ne prejmete od njenih
nadlog. 5 Kajti njeni grehi so segli do neba in Bog se
je spomnil njenih krivičnosti. 6 Nagradite jo, kakor vas
je sama nagradila in podvojite ji dvojno glede na njena
dela; v čašo, ki jo je napolnila, ji napolnite dvojno. 7
Kolikor je samo sebe slavila in slastno živela, toliko muk
in bridkosti ji dajte, kajti v svojem srcu pravi: ›Sedim
kraljica in nisem vdova in ne bom videla bridkosti.‹
8 Zatorej bodo njene nadloge prišle v enem dnevu;
smrt in žalovanje in lakota in popolnoma bo požgana z
ognjem, kajti močan je Gospod Bog, ki jo sodi.« 9 In
kralji zemlje, ki so zagrešili prešuštvovanje in z njo
slastno živeli, jo bodo objokovali in žalovali za njo, ko
bodo videli dim njenega gorenja, 10 stoječ daleč stran
zaradi strahu pred njenim mučenjem, rekoč: »Ojoj, ojoj,
ta vélika metropola Babilon, ta mogočna metropola!
Kajti v eni uri je prišla tvoja sodba.« 11 In trgovci zemlje
bodo jokali in žalovali nad njo, kajti noben človek ne
kupuje več njihovega trgovskega blaga, 12 trgovskega
blaga iz zlata in srebra in dragocenih kamnov in iz
biserov in tankega lanenega platna in bagra in svile in
škrlata in vsakega dišečega lesa in vseh vrst posod
iz slonovine in vseh vrst posod iz najdragocenejšega
lesa in iz brona in železa in marmorja 13 in cimeta
in dišav in mazil in kadil in vina in olja in fine moke
in pšenice in živali in ovc in konj in bojnih vozov in
sužnjev in človeških duš. 14 In sadeži, po katerih je
hlepela tvoja duša, so odšli od tebe in vse stvari, ki so
bile okusne in lepe, so odšle od tebe in sploh jih ne
boš več našel. 15 Trgovci s temi stvarmi, ki so po njej
obogateli, bodo zaradi strahu pred njenimi mukami

stali daleč stran ter jokali in tarnali 16 in govorili: »Ojoj,
ojoj, ta vélika metropola, ki je bila oblečena v tanko
laneno platno in bager in škrlat in odeta z zlatom in
dragocenimi kamni in biseri! 17 Kajti v eni uri pridejo
v nič tako velika bogastva.« In vsak kapitan in vse
spremstvo na ladjah in mornarji in kolikor jih trguje
po morju, so stali daleč stran 18 in ko so zagledali
dim njenega gorenja, so vpili, rekoč: »Katero mesto je
podobno tej véliki metropoli!« 19 In na svoje glave so
metali prah in vpili, jokali in tarnali, rekoč: »Ojoj, ojoj,
ta vélika metropola, v kateri so zaradi njene visoke
cene postali bogati vsi, ki so imeli ladje na morju! Kajti
v eni uri je postala opustošena. 20 Veselite se nad njo,
ve nebesa in vi sveti apostoli ter preroki, kajti Bog vas
je maščeval na njej.« 21 In mogočen angel je pobral
kamen, podoben velikemu mlinskemu kamnu in ga
vrgel v morje, rekoč: »Tako bo ta vélika metropola
Babilon z nasiljem zrušena in sploh je ne bo več najti.
22 In v tebi se sploh ne bo več slišal zvok harfistov in
glasbenikov in piskačev ter trobentačev in v tebi ne bo
več najti nobenega rokodelca, katerekoli umetnosti je
že in v tebi se sploh ne bo več slišal zvok mlinskega
kamna 23 in v tebi sploh ne bo več svetila svetloba
sveče in v tebi se sploh ne bo več slišal glas ženina in
neveste, kajti tvoji trgovci so bili veliki možje zemlje,
kajti s tvojimi čarodejstvi so bili zavedeni vsi narodi. 24
In v njej je bila najdena kri prerokov in svetih in vseh,
ki so bili zaklani na zemlji.«

19 In po teh besedah sem zaslišal močan glas
mnogih ljudi v nebesih, rekoč: »Aleluja. Rešitev
duš in slava in čast ter oblast Gospodu, našemu Bogu,
2 kajti njegove sodbe so resnične in pravične, kajti
obsodil je véliko vlačugo, ki je s svojim prešuštvovanjem
pokvarila zemljo in pri njeni roki je maščeval kri svojih
služabnikov.« 3 In ponovno so rekli: »Aleluja. In njen
dim se je vzdigoval na veke vekov.« **(aiōn g165)** 4 In
štiriindvajset starešin in četvero živali je padlo dol
ter oboževalo Boga, ki je sedel na prestolu, rekoč:
»Amen. Aleluja.« 5 In od prestola je prišel glas, rekoč:
»Hvalíte našega Boga, vsi vi njegovi služabniki in
vi, ki se ga bojite, oboji, mali in veliki.« 6 In zaslišal
sem, kakor bi bil glas velike množice in kakor glas
mnogih vodá in kakor glas mogočnih grmenj, rekoč:
»Aleluja, kajti kraljuje Gospod Bog vsegamogočni.
7 Bodimo veseli in veselimo se in dajmo mu čast,
kajti prišla je Jagnjetova svatba in njegova žena se
je pripravila. 8 In zagotovljeno ji je bilo, da bi bila
oblečena v tanko laneno platno, čisto in belo, « kajti
tanko laneno platno je pravičnost svetih. 9 In rekel
mi je: »Piši: ›Blagoslovljeni so tisti, ki so poklicani na
Jagnjetovo poročno večerjo.‹« In rekel mi je: »To so
resnični Božji izreki.« 10 In padel sem k njegovim
stopalom, da ga obožujem. On pa mi je rekel: »Glej,
ne stôri tega. Jaz sem tvoj soslužabnik in izmed tvojih
bratov, ki imajo Jezusovo pričevanje. Obožuj Boga,
kajti pričevanje o Jezusu je duh preroštva.« 11 In videl
sem odprto nebo in glej, bel konj in kdor je sedel
na njem, je bil imenovan Zvesti in Resnični in on v
pravičnosti sodi ter se vojskuje. 12 Njegove oči so bile
kakor plamen ognja in na njegovi glavi je bilo mnogo
kron in imel je napisano ime, ki ga ni poznal noben
človek, razen njega samega. 13 In oblečen je bil v
suknjo, pomočeno v kri in njegovo ime se imenuje
Božja Beseda. 14 In vojske teh, ki so bile na nebu, so
mu sledile na belih konjih, oblečene v tanko, belo in
čisto laneno platno. 15 In iz njegovih ust izhaja oster
meč, da naj bi z njim udaril narode in vladal jim bo z
železno palico in tlači vinsko stiskalnico okrutnosti in
besa Vsemogočnega Boga. 16 In na svoji suknji in na
svojem stegnu ima napisano ime: KRALJ KRALJEV IN
GOSPOD GOSPODOV. 17 In videl sem angela stati
na soncu in ta je z močnim glasom zaklical, rekoč
vsej perjadi, ki leti po sredi neba: »Pridite in zberite se
skupaj k večerji vélikega Boga, 18 da boste lahko jedle
meso kraljev in meso častnikov in meso mogočnežev
in meso konj in od teh, ki sedijo na njih in meso vseh
ljudi, tako svobodnih kakor zasužnjenih, tako malih
kakor velikih.« 19 In videl sem zvernika in kralje zemlje
ter njihove vojske zbrane skupaj, da se vojskujejo
proti njemu, ki je sedel na konju in proti njegovi vojski.
20 In zvernik je bil ujet in z njim lažni prerok, ki je
delal čudeže pred njim, s katerimi je zavajal te, ki
so sprejeli znamenje zvernika in te, ki so oboževali
njegovo podobo. Oba sta bila živa vržena v ognjeno
jezero, goreče z žveplom. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21
Preostanek pa je bil umorjen z mečem tistega, ki je
sedel na konju, katerega meč je prihajal iz njegovih ust
in vsa perjad je bila nasičena z njihovim mesom.

20 In videl sem angela priti dol z neba, ki je imel v
svoji roki ključ od jame brez dna ter veliko verigo.
(Abyssos g12) 2 In zgrabil je zmaja, to staro kačo, ki
je hudič in Satan in ga zvezal za tisoč let 3 in ga
vrgel v jamo brez dna in ga zaprl ter zapečatil nad
njim, da naj ne bi več zavajal narodov, dokler se ne
bi dopolnilo tisoč let, potem pa mora biti malo časa
odvezan. **(Abyssos g12)** 4 In videl sem prestole in sedeli
so na njih in dana jim je bila sodba. In videl sem duše
teh, ki so bili obglavljeni zaradi pričevanja o Jezusu in
zaradi Božje besede in ki niso oboževali zvernika, niti
njegove podobe, niti niso sprejeli njegovega znamenja
v svoja čela ali v svoje roke; in živeli in kraljevali so
s Kristusom tisoč let. 5 Toda preostanek mrtvih ni
ponovno oživel, dokler ni bilo zaključenih tisoč let. To
je prvo vstajenje. 6 Blagoslovljen in svet je, kdor ima

delež v prvem vstajenju; nad takšnimi druga smrt nima
oblasti, temveč bodo Božji in Kristusovi duhovniki in
z njim bodo kraljevali tisoč let. 7 Ko pa mine tisoč
let, bo Satan izpuščen iz svoje ječe 8 in šel bo ven,
da zavede narode, ki so na štirih četrtinah zemlje,
Goga in Magóga, da jih zbere skupaj na bitko; katerih
število je kot morskega peska. 9 In odšli so na zemljino
prostranstvo in obkolili tabor svetih ter ljubljeno mesto
in prišel je ogenj dol z neba od Boga ter jih požrl.
10 Hudič, ki jih je zavedel, pa je bil vržen v ognjeno
in žvepleno jezero, kjer sta zvernik in lažni prerok in
mučeni bodo dan in noč, na veke vekov. **(aiōn g165,
Limnē Pyr g3041 g4442)** 11 In videl sem velik bel prestol in
njega, ki je sedel na njem, pred katerega obrazom sta
pobegnila zemlja in nebo in ni bilo najti prostora zanju.
12 In videl sem mrtve, male in velike, stati pred Bogom
in knjige so bile odprte in še ena knjiga je bila odprta,
ki je knjiga življenja in mrtvi so bili sojeni iz teh stvari,
ki so bile napisane v knjigah, glede na njihova dela. 13
In morje se je odreklo mrtvim, ki so bili v njem; in smrt
in pekel sta izročila mrtve, ki so bili v njiju in bili so
sojeni, vsak glede na svoja dela. **(Hadēs g86)** 14 In smrt
in pekel sta bila vržena v ognjeno jezero. To je druga
smrt. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** 15 In kdorkoli
ni bil najden zapisan v knjigi življenja, je bil vržen v
ognjeno jezero. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 In videl sem novo nebo in novo zemljo, kajti
prvo nebo in prva zemlja sta prešla in ni bilo več
morja. 2 In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi
Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno,
kakor je nevesta okrašena za svojega soproga. 3 In
zaslišal sem močan glas z neba, rekoč: »Glej, šotorsko
svetišče Boga je z ljudmi in prebival bo z njimi in
oni bodo njegovi ljudje in sam Bog bo z njimi in bo
njihov Bog. 4 In Bog bo obrisal vse solze z njihovih
oči; in ne bo več smrti, niti bridkosti, niti jokanja, niti
ne bo več nobene bolečine, kajti prejšnje stvari so
minile.« 5 In tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel:
»Poglej, vse stvari delam nove.« In rekel mi je: »Zapiši,
kajti te besede so resnične in zveste.« 6 In rekel mi
je: »Končano je. Jaz sem Alfa in Omega, začetek in
konec. Temu, ki je žejen, bom zastonj dal iz studenca
vode življenja. 7 Kdor premaga, bo podedoval vse
stvari; in jaz bom njegov Bog, on pa bo moj sin. 8 Toda
strahopetci, neverniki, gnusneži, morilci, vlačugarji,
čarodeji, malikovalci in vsi lažnivci bodo imeli svoj
delež v jezeru, ki gori z ognjem in žveplom, kar je druga
smrt.« **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9 In k meni je prišel eden
izmed sedmih angelov, ki so imeli sedem stekleničk,
polnih sedmih zadnjih nadlog in govoril z menoj, rekoč:
»Pridi sèm, pokazal ti bom nevesto, Jagnjetovo ženo.«
10 In v duhu me je odvedel proč, k veliki in visoki gori
in mi pokazal tisto veliko mesto, sveti Jeruzalem, ki se
je od Boga spuščal z neba, 11 ki je imel Božjo slavo in
njegova svetloba je bila podobna najdragocenejšemu
kamnu, celó podobna kamnu jaspisu, čistemu kakor
kristal; 12 in imelo je veliko in visoko obzidje in dvanajst
velikih vrat in ob velikih vratih dvanajst angelov in na
njih so bila napisana imena, ki so imena dvanajsterih
rodov Izraelovih otrok: 13 na vzhodu troje velikih vrat,
na severu troje velikih vrat, na jugu troje velikih vrat in
na zahodu troje velikih vrat. 14 In obzidje mesta je
imelo dvanajst temeljev in na njih imena dvanajsterih
Jagnjetovih apostolov. 15 In tisti, ki je govoril z menoj,
je imel zlat trst, da izmeri mesto in njegova velika vrata
in njegovo obzidje. 16 In mesto leži štirioglato in dolžina
je tako velika kakor širina; in s trstom je izmeril mesto,
dvanajst tisoč dolžin brazd. Njegova dolžina in širina
in višina so enake. 17 In izmeril je njegovo obzidje:
sto štiriinštirideset komolcev, glede na človeško mero,
to je, od angela. 18 In obzidje je bilo zgrajeno iz
jaspisa in mesto je bilo čisto zlato, podobno čistemu
steklu. 19 In temelji mestnega obzidja so bili okrašeni z
vsemi vrstami dragocenih kamnov. Prvi temelj je bil
jaspis, drugi safir, tretji kalcedon, četrti smaragd, 20
peti sardoniks, šesti sardij, sedmi hrizolit, osmi beril,
deveti topaz, deseti hrizopraz, enajsti hijacint, dvanajsti
ametist. 21 In dvanajst velikih vrat je bilo dvanajst
biserov; vsaka posamezna velika vrata so bila iz enega
bisera in ulica mesta je bila čisto zlato, kakor bi bilo
prosojno steklo. 22 In v njem nisem videl templja,
kajti njegov tempelj sta Gospod Bog Vsemogočni in
Jagnje. 23 In mesto ni potrebovalo sonca niti lune,
da bi sijala nanj, kajti razsvetljevala ga je Božja slava
in Jagnje je njegova svetloba. 24 In narodi teh, ki so
rešeni, bodo hodili v njegovi svetlobi in kralji zemlje
vanj prinesejo svojo slavo in čast. 25 In njegova velika
vrata se podnevi sploh ne bodo zaprla, kajti tam ne bo
noči. 26 In vanj bodo prinesli slavo in čast narodov. 27
In tja nikakor ne bo stopilo karkoli, kar omadežuje niti
karkoli počne ogabno ali počne laž, temveč tisti, ki so
zapisani v Jagnjetovi knjigi življenja.

22 In pokazal mi je bistro reko vode življenja,
čisto kakor kristal, ki je izvirala iz Božjega in
Jagnjetovega prestola. 2 In na sredi njegove ulice in
na obeh straneh reke je bilo drevo življenja, ki je rodilo
dvanajst vrst sadja in je vsak mesec obrodilo svoj
sad, listi drevesa pa so bili za ozdravljanje narodov.
3 In nič več ne bo prekletstva, temveč bo v njem
Božji in Jagnjetov prestol in njegovi služabniki mu
bodo služili 4 in videli bodo njegov obraz in njegovo
ime bo na njihovih čelih. 5 In tam ne bo noči in ne

potrebujejo nobene sveče niti sončne svetlobe, kajti
Gospod Bog jim daje svetlobo in kraljevali bodo na
veke vekov. **(aiōn g165)** **6** In rekel mi je: »Ti izreki so
zvesti in resnični.« In Gospod, Bog svetih prerokov, je
poslal svojega angela, da pokaže svojim služabnikom
stvari, ki morajo biti v kratkem storjene. **7** »Glej, pridem
hitro; blagoslovljen je, kdor ohranja izreke preroštva
iz te knjige.« **8** In jaz, Janez, sem videl te stvari in
jih slišal. In ko sem jih slišal in videl, sem padel dol
pred stopala angela, ki mi je pokazal te stvari, da bi
ga oboževal. **9** Potem mi je rekel: »Poglej, ne delaj
tega, kajti jaz sem tvoj soslužabnik in izmed tvojih
bratov prerokov in izmed teh, ki ohranjajo izreke te
knjige; obožuj Boga.« **10** In rekel mi je: »Ne zapečati
izrekov preroštva te knjige, kajti čas je blizu. **11** Kdor je
nepravičen, naj bo nepravičen še naprej; in kdor je
umazan, naj bo umazan še naprej; in kdor je pravičen,
naj bo še naprej pravičen; in kdor je svet, naj bo svet
še naprej.« **12** »In glej, pridem hitro in moja nagrada
je z menoj, da dam vsakemu človeku glede na to,
kakšno bo njegovo delo. **13** Jaz sem Alfa in Omega,
začetek in konec, prvi in poslednji.« **14** Blagoslovljeni
so tisti, ki izpolnjujejo njegove zapovedi, da bi lahko
imeli pravico do drevesa življenja in bi lahko skozi
velika vrata vstopili v mesto. **15** Kajti zunaj so psi
in čarodeji in vlačugarji in morilci in malikovalci in
kdorkoli ima rad [laž] ter počne laž. **16** »Jaz, Jezus,
sem poslal svojega angela, da vam te stvari pričuje po
cerkvah. Jaz sem korenina in rod Davidov in svetla
ter jutranja zvezda.« **17** In Duh in nevesta pravita:
»Pridi.« In naj tisti, ki sliši, reče: »Pridi.« In naj tisti, ki
je žejen, pride. In kdorkoli hoče, naj zastonj vzame
vodo življenja. **18** Kajti jaz pričujem vsakemu človeku,
ki sliši besede preroštva te knjige: »Če bo katerikoli
človek tem besedam dodal, mu bo Bog dodal nadloge,
ki so napisane v tej knjigi; **19** in če bo katerikoli človek
odvzel od besed knjige tega preroštva, bo Bog odvzel
njegov delež iz knjige življenja in iz svetega mesta in
od stvari, ki so napisane v tej knjigi.« **20** Tisti, ki pričuje
te stvari, pravi: »Zagotovo pridem hitro.« Amen. Točno
tako, pridi, Gospod Jezus. **21** Milost našega Gospoda
Jezusa Kristusa naj bo z vami vsemi. Amen.

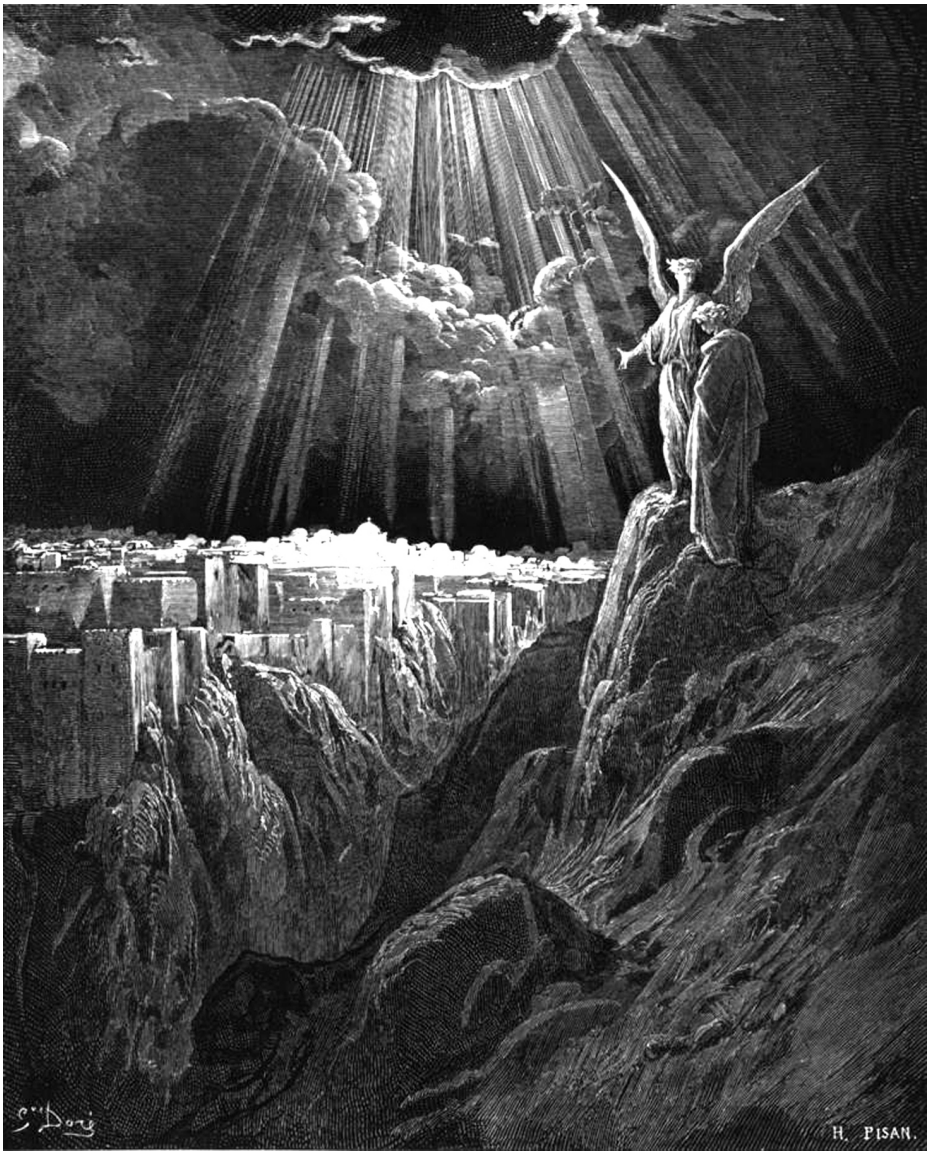

In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno, kakor je nevesta okrašena za svojega soproga. In zaslišal sem močan glas z neba, rekoč: »Glej, šotorsko svetišče Boga je z ljudmi in prebival bo z njimi in oni bodo njegovi ljudje in sam Bog bo z njimi in bo njihov Bog.«

Razodetje 21:2-3

Vodnik za Bralce

Slovenščina at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Slovarček

Slovenščina at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God’s love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Slovarček +

AionianBible.org/Bibles/Slovene---Slovene-Savli-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanom 10:7
Razodetje 9:1
Razodetje 9:2
Razodetje 9:11
Razodetje 11:7
Razodetje 17:8
Razodetje 20:1
Razodetje 20:3

aïdios

Rimljanom 1:20
Juda 1:6

aiōn

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Janez 4:14
Janez 6:51
Janez 6:58
Janez 8:35
Janez 8:51
Janez 8:52
Janez 9:32
Janez 10:28
Janez 11:26
Janez 12:34
Janez 13:8
Janez 14:16
Apostolska dela 3:21
Apostolska dela 15:18
Rimljanom 1:25
Rimljanom 9:5
Rimljanom 11:36
Rimljanom 12:2
Rimljanom 16:27
1 Korinčanom 1:20
1 Korinčanom 2:6
1 Korinčanom 2:7
1 Korinčanom 2:8
1 Korinčanom 3:18
1 Korinčanom 8:13
1 Korinčanom 10:11
2 Korinčanom 4:4
2 Korinčanom 9:9
2 Korinčanom 11:31
Galačanom 1:4
Galačanom 1:5
Efežanom 1:21
Efežanom 2:2
Efežanom 2:7
Efežanom 3:9
Efežanom 3:11
Efežanom 3:21
Efežanom 6:12
Filipljanom 4:20
Kološanom 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Hebrejcem 1:2
Hebrejcem 1:8
Hebrejcem 5:6
Hebrejcem 6:5
Hebrejcem 6:20
Hebrejcem 7:17
Hebrejcem 7:21
Hebrejcem 7:24
Hebrejcem 7:28
Hebrejcem 9:26
Hebrejcem 11:3
Hebrejcem 13:8
Hebrejcem 13:21
1 Peter 1:23
1 Peter 1:25
1 Peter 4:11
1 Peter 5:11
2 Peter 3:18
1 Janez 2:17
2 Janez 1:2
Juda 1:13
Juda 1:25
Razodetje 1:6
Razodetje 1:18
Razodetje 4:9
Razodetje 4:10
Razodetje 5:13
Razodetje 7:12
Razodetje 10:6
Razodetje 11:15
Razodetje 14:11
Razodetje 15:7
Razodetje 19:3
Razodetje 20:10
Razodetje 22:5

aiōnios

Matej 18:8
Matej 19:16
Matej 19:29
Matej 25:41
Matej 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Janez 3:15
Janez 3:16
Janez 3:36
Janez 4:14
Janez 4:36
Janez 5:24
Janez 5:39
Janez 6:27
Janez 6:40
Janez 6:47
Janez 6:54
Janez 6:68

Janez 10:28
Janez 12:25
Janez 12:50
Janez 17:2
Janez 17:3
Apostolska dela 13:46
Apostolska dela 13:48
Rimljanom 2:7
Rimljanom 5:21
Rimljanom 6:22
Rimljanom 6:23
Rimljanom 16:25
Rimljanom 16:26
2 Korinčanom 4:17
2 Korinčanom 4:18
2 Korinčanom 5:1
Galačanom 6:8
2 Tesaloničanom 1:9
2 Tesaloničanom 2:16
1 Timoteju 1:16
1 Timoteju 6:12
1 Timoteju 6:16
2 Timoteju 1:9
2 Timoteju 2:10
Titu 1:2
Titu 3:7
Filemonu 1:15
Hebrejcem 5:9
Hebrejcem 6:2
Hebrejcem 9:12
Hebrejcem 9:14
Hebrejcem 9:15
Hebrejcem 13:20
1 Peter 5:10
2 Peter 1:11
1 Janez 1:2
1 Janez 2:25
1 Janez 3:15
1 Janez 5:11
1 Janez 5:13
1 Janez 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Razodetje 14:6

eleēsē

Rimljanom 11:32

Geenna

Matej 5:22
Matej 5:29
Matej 5:30
Matej 10:28
Matej 18:9
Matej 23:15
Matej 23:33
Marko 9:43
Marko 9:45
Marko 9:47
Luka 12:5
Jakob 3:6

Hadēs

Matej 11:23
Matej 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Apostolska dela 2:27
Apostolska dela 2:31
1 Korinčanom 15:55
Razodetje 1:18
Razodetje 6:8
Razodetje 20:13
Razodetje 20:14

Limnē Pyr

Razodetje 19:20
Razodetje 20:10
Razodetje 20:14
Razodetje 20:15
Razodetje 21:8

Sheol

1 Mojzes 37:35
1 Mojzes 42:38
1 Mojzes 44:29
1 Mojzes 44:31
4 Mojzes 16:30
4 Mojzes 16:33
5 Mojzes 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kralji 2:6
1 Kralji 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Pregovori 1:12
Pregovori 5:5
Pregovori 7:27
Pregovori 9:18
Pregovori 15:11
Pregovori 15:24
Pregovori 23:14
Pregovori 27:20
Pregovori 30:16
Pridigar 9:10
Visoka pesem 8:6
Izaija 5:14
Izaija 7:11
Izaija 14:9
Izaija 14:11
Izaija 14:15
Izaija 28:15
Izaija 28:18
Izaija 38:10
Izaija 38:18
Izaija 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Ozej 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Peter 2:4

Questioned

Jeremija 29:22
2 Peter 2:17

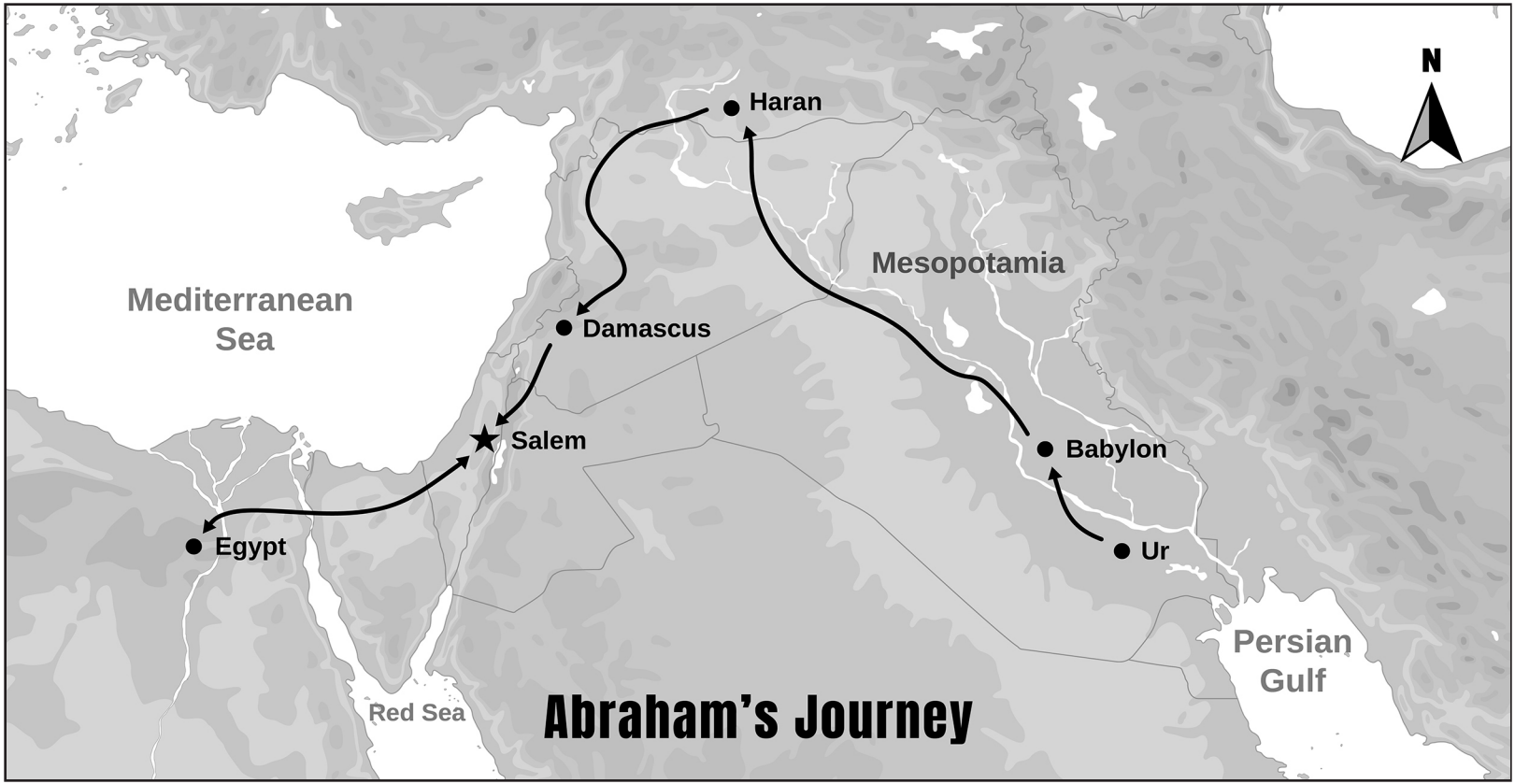

Po veri je Abraham ubogal, ko je bil poklican, da gre ven, na kraj, ki naj bi ga kasneje prejel v dediščino; in odšel je ven, ne vedoč kam je šel. - Hebrejcem 11:8

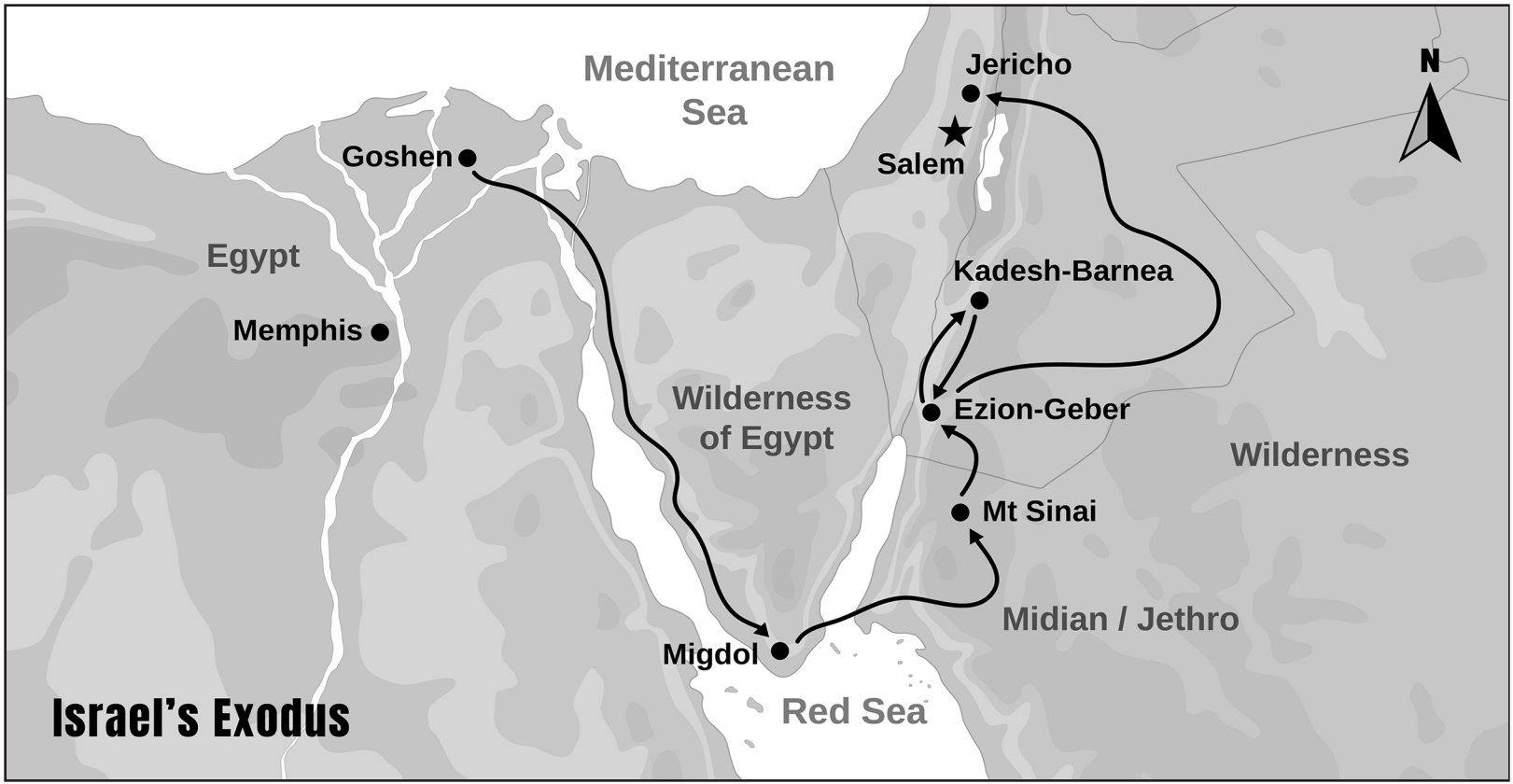

Pripetilo se je, ko je faraon ljudstvu pustil oditi, da jih Bog ni vodil po poti dežele Filistejcev, čeprav je bila ta blizu, kajti Bog je rekel: »Da se ne bi morda ljudstvo pokesalo, ko zagleda vojno in se vrnejo v Egipt.« - 2 Mojzes 13:17

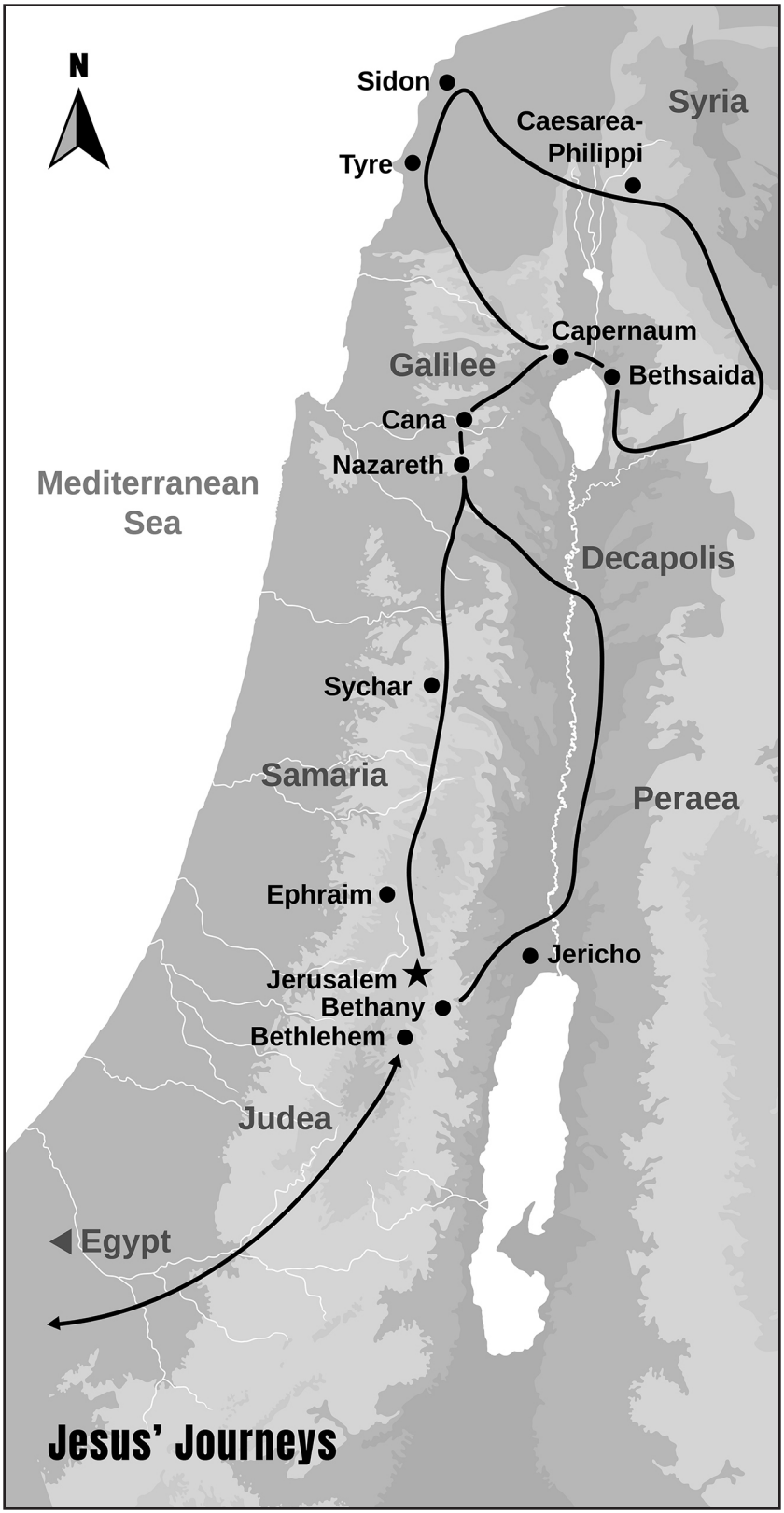

Kajti celo Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, temveč, da služi in da svoje življenje daruje v odkupnino za mnoge. - Marko 10:45

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican, da bi bil apostol, odbran za evangelij Boga, - Rimljanom 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Usoda

Slovenščina at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

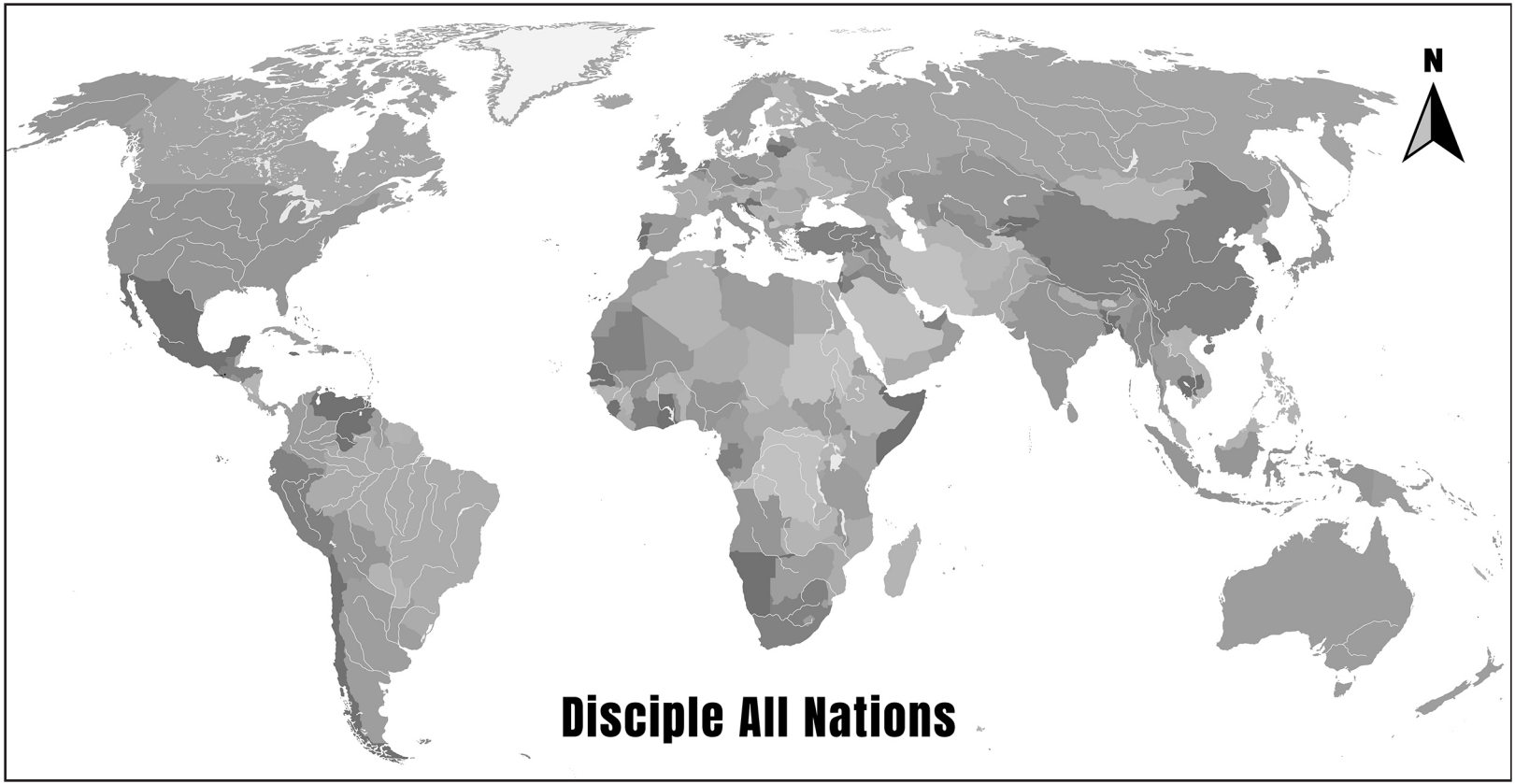

Pojdite torej in učite vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha - Matej 28:19